

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İNSANOĞLU AYAAĞA KALK

DAVID ICKE

6. BASKI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

DESTEK
çıkartılan

DESTEK @ ARASTIRMA

DAVID ICKE

İNSANOĞLU AYAĞA KALK!

*İnsanoğlu, artık dizlerinin üzerinden kalk:
Aslan artık uyumuyor!*

DESTEK YAYINLARI: 531
ARAŞTIRMA: 144

© Millennium Universal Copyright Convention

Özgün Adı: Human Race Get Off Your Knees: The Lion Sleeps No More

İNSANOĞLU AYAĞA KALK / DAVID ICKE

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Erol Hızarcı
Editör: Arzu Akgün
Son Okuma: Kemal Kırar
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Kitap içi resimler: Neil Hague

Destek Yayınları: Şubat 2015
2.Baskı: Mart 2015
3.-5.Baskı: Nisan 2015
6.Baskı: Mart 2016
7.Baskı: Ekim 2016
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-9913-37-9

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel.: (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 29652
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.
Odin İş Mrk. B Blok No. 403/2
Zeytinburnu / İstanbul

DAVID ICKE

İNSANOĞLU AYAĞA KALK!

*İnsanoğlu, artık dizlerinin üzerinden kalk:
Aslan artık uyumuyor!*

Çeviri: Esin Akan

İÇİNDEKİLER

NEIL HAGUE	8
Teşekkür	9
1. Ben David İcke değilim!	19
2. Duvardaki Tuğla Olmamak	32
3. “Dave, oğlum, neler oluyor?”	42
4. “Sadece ipuçlarını izlemen gerekiyor!”	60
5. Örümcek, sineğe, “Evime buyur!” dedi	76
6. Örümcek Adamlar	93
7. Zion Çerçeve	112
8. “Film/Senaryo” nasıl satılıyor?	144
9. “Film/Senaryo” Nasıl Satılıyor? (2)	180
10. Anlamadım, onlar “ne” dedin?	210
11. Yılana Tapma	247
12. Şifrelenmiş Gerçek	281
13. Peki, şimdi neredeler?	303
14. Uzay Gemisi Ay	317
15. “O” Ses	339
16. Sanal Gerçek “Oyunu”	350
17. Kozmik İnternet	383
18. Realitenin Deşifre Edilişi	408

19. Ay “Matriks”i	427
20. Oyun Planı (1): Sağlığı Bozma	463
21. Oyun Planı (2): En “İyi”lerin Ayıklanması	481
22. Oyun Planı (3): Zihin ve Bedene Açılan Savaş.....	505
23. Oyun Planı (4): Farklı Maske-Aynı Yüz	526
24. Oyun Planı (5): “Dünya” Her şey	554
25. Oyun Planı (6): Özgürlüğe Saldırı	580
26. Oyun Planı (7): Çocukların Çalınması	604
27. Oyun Planı (8): İşe Yarayan Ahmaklar	615
28. “Büyü”nün Bozulması.....	635
29. Başkaldırış	656
 EK I - Fabian Cemiyeti’nin, London School of Economics/Londra Ekonomi Okulu’ndan Mezun Makam Sahipleri	 682
EK II - Bir Satanistin İtirafı	698
DAVID ICKE.....	712

**DAVID'e,
Rehberliğin için bütün minnettarlığımıla...**

**Ve...
Sevgili Belkıs'a
Büyük bir özen ve özeniyle yapmış olduğu redaksiyon için,
sonsuz teşekkürlerimle...**

Bu kitabın orijinal resimleri *Neil Hague* tarafından yapılmıştır.

NEIL HAGUE

İngiliz ressam Neil, bütün çalışmalarını "Gerçek'in Titreşimleri"ne adanmıştır. 15 yılı aşkın bir süredir çalışmaları dünyanın birçok ülkesindeki kitapların kapaklarında yer almış, İngiltere'nin birçok yerinde yüksek hayal gücünü yansıtan resimlerinden oluşan sergiler açmıştır. Neil'in verdiği konferanslara katılmış olanlar, onun çalışmalarını Neo Şamanik, yürekten ve şifa verici olarak tanımlarlar. İlk resimli grafik romanı olan *Kokoro-Yeni Kudüs & Gerçek İnsanın Yükselişi*'nden başka üç kitap daha yazmıştır. Kitapları, konferansları, bas-kıları, atölye çalışmaları ve orijinal resimleri için web sitesini ziyaret ediniz.

www.neilhague.com

TEŞEKKÜR

Olağanüstü Linda'ya, her fırtınada tutunduğum "kaya"m...

Muhteşem Yeva'ya, müthiş dostum, ben bu kitabı yazarken bizi bırakıp gitti...

Kerry, Gareth ve Jaymie'ye, her ne pahasına olursa olsun, verdileri destek için...

Carol Clarke ve Linda Smith'e bulunmaz destekleri için...

Credo Mutwa'ya, dostu olmaktan gurur duyduğum...

Dostum Neil Hague'e...

Hayatıma girip, beni destekleyeceklerini iddia ederek sağlığıma, işime ve mali durumuma son derece zarar vermiş olan saplantılı ve kendine zarar veren insanlara... Size rağmen yapacağımı yaptım ve yapmaya devam edeceğim ama siz hayatınızın sonuna kadar, hatta daha da ötesinde bu azapla yaşayacaksınız. Kim olduğunuzu biliyorsunuz, ama "bilinç"siz olduğunuz için belki de bilmiyorsunuz...

David Icke

David Icke'in Kitapları:

Küresel Komplo ve Buna Bir Son Verilmesi İçin David Icke Rehberi
(*The David Icke Guide to the Global Conspiracy (And How to End It)*)

Tek Gerçek "Sonsuz Sevgi", Gerisi Hep "İllüzyon"
(*Infinite Love is the Only Truth, Everything Else is Illusion*)

Zaman Döngüsü'ne Dair Hikâyeler
(*Tales From the Time Loop*)

Alice Harikalar Diyarında ve Dünya Ticaret Örgütü Felaketi
(*Alice in Wonderland and the World Trade Center Disaster*)
Matriks'in Çocukları
(*Children Of The Matrix*)

En Büyük Sır
(*The Biggest Secret*)

Ben Benim, Ben Özgünüm
(*I Am Me, I Am Free*)

Ve Gerçek Sizi Özgür Kılacak-21. yüzyıl baskısı
(*And The Truth Shall Set You Free-21. Century Edition*)

Gerçeği Örtten Tül'ün Kaldırılması
(*Lifting The Veil*)

Robotların Başkaldırısı
(*The Robots' Rebellion*)

Dünyayı İyileştirin
(*Heal The World*)

"Gerçek" in Titreşimleri
(*Truth Vibrations*)

Böyle Olması Gerekmiyor
(*It Doesn't Have To Be Like This*)

DVD'ler

Wembley Arena, Kim Olduğunuzu Hatırlayın
(Wembley Arena, Remember Who You Are)

The Lion Sleeps No More
(Aslan Artık Uyumuyor)

Keskin Kenarın Ötesi-Gerçek Olduğunun Sandığımız Düşler Dünyasının Açıklanması
(Beyond The Cutting Edge-Exposing The Dreamworld We Believe to Be Real)

Özgürlük ya da Faşizm: Seçim Zamanı
(Freedom or Fascism: The Time to Choose)

Matriks'in Sırrı
(Secrets of the Matrix)

Hapishaneden Cennete
(From Prison to Paradise)

Gidişatın Yön Değiştirilişi
(Turning of the Tide)

Özgürlük Yolu
(The Freedom Road)

Bir Tanrıçanın İfşaatı
(Revelations of A Mother Goddess)

Çekinmeden Konuşurken
(Speaking Out)

Sürüngeçlerin Gündemi
(The Reptilian Agenda)

Peru'ya Dönüş
(Return to Peru)

Ayrıntılar, kitabın sonunda ve David Icke web sitesinde görülebilir.
www.davidicke.com

Aslanlar Gibi Doğrulun!

**Alt edilmez sayılarla,
Doğrul, uykudan uyanan bir aslan gibi!
Sen uykudayken üzerini kaplamış çiyleri
Dünyaya doğru şakırdat, bir zincir gibi!
Siz sayıca çoksunuz,
Onlar ise, neredeyse yok gibi!**

Percy Bysshe Shelley

Eğer...

Çevrendeki herkes itidalini kaybetmiş seni suçlarken
Sen başını dik tutabilir,
Herkes senden şüphe ederken sen kendine güvenebilir, ama
Onların bu güvensizliklerine de hak verebilirsen;
Beklemesini bilip beklemekten yorulmaz,
Sana yalanlar söylendiği halde yalanla iş görmez,
Senden nefret edildiği halde nefrete kapılmaz
Hep çok iyi görünmez ve çok bilgece konuşmazsan;
Düşler görüp, düşlerinin esiri olmaz,
Düşünüp, düşüncelerini ihtiras edinmez,
Zafer ve çöküşle karşılaşır
Bu iki aldatıcı kavrama da aynı şekilde davranabilirsen;
Söylediğin gerçeklerin sahtekârlar tarafından saptırılıp,
Aptalları tuzağa düşürmek için kullanıldıklarını duymaya dayanabilir,
Ya da hayatını vermiş olduğun her şeyin yıkıldığını görüp sonra
Kırık dökük aletlerle yeniden inşa edebilirsen;
Bütün kazancını, tek seferlik bir yazı tura oyununda riske edip
Her şeyini kaybettikten sonra yeniden başlayabilir
Ve kaybın hakkında tek bir söz bile söylemeyebilirsen;
Çoktan yitip gitmiş olan kalbini, sinirlerini ve kaslarını
Sana hâlâ hizmet etmeleri için zorlayabilir,
İçinde “Dayan!” diyen azminden başka hiçbir şey kalmadığı zaman bile
Ayaklarının üzerinde durabilirsen;
Kalabalıklarla konuşup erdemlerini,
Krallarla yürüyüp, alçakgönüllülüğünü koruyabilirsen;
Düşmanlarına da,
Seven dostlarına da darılmayıp,
Sana gösterilen ya da gösterilmeyen saygıyı,
Aynı olgunlukla karşılayabilir,
Taviz vermeyen her bir dakikayı,
Altmış saniyelik bir mesafe koşusu ile doldurabilirsen;
Dünya ve üzerindeki her şey senindir,
Dahası, “Adam” olursun oğlum!

Şimdi biliyorum sanıyorum

Yıldızlı yıldızlı gece,
Paletine mavi ve gri koy
Yaz gecesine,
Bilen gözlerle bir bak
Ruhumdaki karanlık
Dağlardaki gölgeler,
Ağaçların ve nergislerin
Resmini yap, rüzgârı
Ve karlı toprağın üzerindeki kış soğuşunu yakala.

Şimdi anlıyorum
Bana ne söylemek istediğini;
Akıl sağlığın için ne kadar çok sıkıntı çektiğini,
Onları özgürlüklerine
Ne kadar çok kavuşturmak istediğini.
Dinlemediler.
Nasıl olduğunu bilemediler,
Belki artık şimdi dinlerler.

Yıldızlı yıldızlı gece,
Alev alev yanan çiçekler
Nasıl da parlak ışıldıyorlar
Mor pusun içinde fır dönen bulutlar,
Vincent'in mavisini yansıtıyorlar
Bal rengi başakların sabah tarlası
Hepsi de acı içinde sıraya dizilmiş, ama
Ressamın sevecen elinin altında
Bütün acıları dinmiş.

Şimdi anlıyorum
Bana ne söylemek istediğini;
Akıl sağlığın için ne kadar çok sıkıntı çektiğini,
Onları özgürlüklerine
Ne kadar çok kavuşturmak istediğini.
Dinlemediler,
Nasıl olduğunu bilemediler,
Belki artık şimdi dinlerler.

Don McLean

“İnsan”ın Hikâyesi

Bir sürü koyunu olan çok zengin bir sihirbazın anlatıldığı bir doğu masalı vardır.

Bu sihirbaz aynı zamanda çok da cimridir. Ne çoban tutar ne de koyunların otladığı yere çit yaptırır. Koyunlar, çoğunlukla ormana gider, bazen hendeklere düşer, bunlar yetmezmiş gibi, sihirbazın, onların etini ve postunu istediğini bildikleri için de sık sık kaçarlar.

Sonunda sihirbaz bir çare bulur. Koyunlarını hipnotize eder ve onları önce ölümsüz olduklarına, hiç zarar görmeyeceklerine, derileri yüzülürken hiç canlarının yanmayacağına, hatta bunun onlar için çok yararlı ve hoş olacağına, kendisinin de sürüsünü çok seven iyi bir “efendi” olduğuna inandırır. Sonra onları çok sevdiğini, onlar için her şeyi yapmaya hazır olduğunu, başlarına bir şey gelse bile, bunun hiç endişe edecek bir şey olmadığını söyler. Hatta iyice abartıp koyunlarını, koyun bile olmadıklarına, bazılarının aslan, bazılarının kartal, bazılarının insan, bazılarının da sihirbaz olduklarına ikna eder.

Ondan sonra koyunlarla ilgili bütün endişeleri sona erer. Koyunlar hiç kaçmaz, sihirbazın, onların etine ve postuna ihtiyacı olduğu zaman da sessizce sıralarını beklerler.

İşte bu hikâye, şimdi insanların içinde bulunduğu pozisyonu çok güzel anlatır.

P. D. Ouspensky'nin, Mucizevi Olanı Ararken adlı kitabında

G. I. Gurdjieff'ten yapmış olduğu alıntı. (1949)

Hiçbir şey imkânsız değil! - Eğer öyle düşünürsek!

Duvarların içinden geçebileceğinizi bir düşünün!

Kapıları açıp kapatmakla uğraşmayacak, içlerinden geçeceksiniz. Giriş kapılarını bulmak için binaların çevresinden dolaşmayıp, yapılara duvarlarının içinden geçerek gireceksiniz. Dağların arasından geçiş yolu aramayıp, doğrudan içlerinden geçivereceksiniz. Acıktığınız zaman buzdolabının kapağını açmadan içine girecek, arabanız yanlışlıkla kilitlendiği zaman doğrudan içine girebileceksiniz.

İstedığınız zaman kaybolup, istediğiniz zaman görünebileceğinizi düşünün!

Okula ya da işe gitmek için, araca bineceğiniz yerde, bir anda sınıfta ya da ofiste olabileceksiniz. Uzak yerlere gitmek için uçağa binmeye gerek kalmayacak, kaybolup istediğiniz yerde yeniden materyalize olabileceksiniz.

X-ışınlarınızın olduğunu düşünün!

Kazaları uzaktan görebileceksiniz. Bir anda kaza yerinde yeniden metaryalize olabilir, altta kalmış ya da gömülmüş kurbanları görebilirsiniz.

Bir şeyi açmadan içine girebileceğiniz düşünün!

Portakalı kesmeden ya da soymadan içini görebileceksiniz. Deriyi kesmeden, acıyı azaltıp, enfeksiyon riski olmadan hastayı iyileştirecek bir usta cerrah olabilirsiniz. Kişinin bedeninin içine geçip hassas ameliyatlar yapabilirsiniz.

Bu güçlerle, bir suçlunun neler yapabileceğini düşünün. Kasaların içindeki değerli şeyleri görebilir, nöbetçilerin veya muhafızların mermilerinden kurtulabilir. Bu güçlere sahip hiçbir suçlu hapishanede tutulamaz. Hiçbir sır kalmaz, hiçbir hazine saklanamaz. Hepimiz mucizeler yaratabilir, ölümlülerin anlayışının çok ötesine geçebiliriz. Yenilmez oluruz.

Peki, böylesine Tanrısal bir güce kim sahip olabilir?

Cevap: Yüksek boyuttan bir varlık.

Kuantum Fizikçi Prof. Dr. Michio Kaku

Hiper Uzay: Paralel Evrenler Arasından Bilimsel Bir Yolculuk kitabının yazarı.

İnsanlık bir yol ağzında ve artık hangi yöne gideceğimizi kestirmek için haritaya baka-
cak halimiz kalmadı. Zor bir seçim yapacağız.

Yolun birisi, düşüncelerimiz de dahil olmak üzere bütün hayatımızı kontrol edecek olan
faşist bir diktatörlüğe götürüyor. Diğer yol ise özgürlüğe gidiyor ve bizim bildiğimiz dünyada
hiç yaşanmamış bir özgürlük ve potansiyel taşıyor.

Zor değil mi?

Hapishane ile cennet arasında bir seçim.

Vay be! Kararlar, kararlar, kararlar...

Kafanızı kuma gömmek için dizlerinizin üzerine çökmeniz lazım!

Eğer bir hortum geliyorsa en etkili hareket ne olur? Başınızı kuma gömüp, kendinizi
onun gelmediğine inandırmaya çalışırsınız değil mi?

Bu geçici bir çözüm olabilir, ama hortum hâlâ geliyor ve bacaklarınız hâlâ açıkta... Bil-
memek iyi bir çare gibi görünebilir, ama sonuç?

En iyisi hortumun geldiği gerçeğini kabullenip ayağa kalkmak ve göğüslemek. Bunu ya-
parak durumu kontrol altına alıyor, felaketten korunmak için kendinize güç veriyorsunuz.

Bugün insanoğlunun seçimi bu olacak.

Unutmayın, bilmemek geçici bir çözüm olabilir, ama sadece geçici bir çözüm...

Tak, tak, tak...

"Kapı vuruluyor, sevgilim, gecenin bu saatinde kim gelmiş olabilir?"

1

Ben David Icke değilim!

"Bence dünyadaki tek egemen, hâlâ küçük olan o 'ses'tir."

Mahatma Gandhi

Oldukça garip bir hayat yaşadım, gerçi bu kişiden kişiye göre değişir, ama artık bana garip gelmiyor, oysa bir zamanlar geldi tabii ki. Bir an saygıdeğer bir televizyon sunucusu iken, birdenbire İngiltere tarihinde en çok alay edilen şahsiyet oldum. Sonra ne oldu? Uyandım. Bütün dünya benim "deli" olduğumu düşünürken, ben akıl sağlığımı geliştirmekle meşguldüm, "Bilinç"leniyordum.

Aslında burada "ben" derken, bu, o anlamda değil. Bu, "David Icke" denilen bir yaşam deneyi, dolayısıyla "deli" niteliği, benim insan kişiliğim veya deneyimime konuldu. İnsanoğlu, gerçek "benlik" - "ebedi varlık" ile beden/akıl/kişilik arasındaki farkı anlamakta çok zorlanıyor. Ebedi varlık kim olduğumuz, diğeri ise dünyada deneyimlemekte olduğumuz şey. Bu şaşkınlık milyarlarca kişinin, sahte kişiliklerini, asıl benlikleri sanmalarına neden oluyor. "Ben Ethel Brown... Ben Charlie Smith... Burada doğdum... Burada çalışıyorum... Tatillerimi İspanya'da geçirmeyi seviyorum". Dolayısıyla kendilerini bu sınırlamalar içerisinde görüyorlar. "Hiçbir şey yapamam, ben önemsiz biriyim, halktan küçük Joe... Hiçbir gücüm yok..." İşte bu da tam, global kontrol ve kandırma sisteminin ekmeğine yağ sürüyor; çünkü yüksek bir bilinç/yüksek bir varlık olduğunu bilmeyen ve kendilerini önemsiz olarak gören insanların bunu kabullenmeleri, kontrol mekanizmasının daha kolay işlemesini sağlıyor. Biz bedenlerimiz değil, ebedi "bilinç"iz, ama dünyada bedenlerimiz aracılığı ile bir deneyim yaşıyoruz.

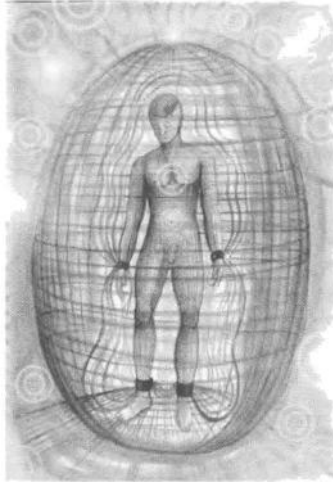

*İnsan bedeni, Sonsuz Bilinç'imizin sadece tek bir seviyesi.
Biz bedenimiz değiliz, bu, görünürdeki gerçek evren için bir deneyim aracı.*

Bu kitapta, nerelerden nerelere geldiğimi, hangi yollardan geçtiğimi en başta anlatıyorum, çünkü okuyacağınız her şey buna bağlı olarak geliyor. “Matrix” sinema filmindeki gibi “görünürdeki gerçek” bir evrende yaşıyoruz, ama tabii olay onun çok daha ötesinde... Bedenlerimiz değiliz, hatta akıllarımız bile değiliz. Bunlar, bizim görünürdeki gerçek evrende deneyimlemekte olduğumuz birer araçtan ibaret. Buna çok gelişmiş bir internet versiyonu da diyebiliriz. İnternet erişiminiz varsa, onun size sağladığı olanakları deneyimlemek istediğiniz zaman “kayıt” oluyorsunuz. Arada bir “ara birim” var ve o sizin “online” olmanızı sağlıyor, bu arabirim de bir bilgisayar. “Görünürdeki gerçek” evren de aynı şekilde çalışıyor, ama tabii ki sonsuz düzeyde bir gelişmişlik sözkonusu. Bu, sayı boncuğu ile uzay gemisi arasındaki kıyaslama kadar sonsuz düzeydeki bir gelişmişlik...

Asıl “benlik/varlık/bilinc/öz” sonsuz durumunda. Sadece bir öz. İnternetteki arabirimin bilgisayar olması gibi, buradaki arabirim de, “Öz”ün kullandığı insan vücudu. Beden müthiş bir bilgisayar, bu beden bilgisayarının iletişim sistemi ise akıl. Senin, benim, onun aklı, ama aslında tek bir “akıl” var. Akıl, öz ile görünürdeki gerçeklik arasındaki arabirim oluyor. Yani şöyle özetlersek, bilgi-internet-bilgisayar üçlemesini; “öz-vücut-akıl” şeklinde yorumlayabiliriz.

Yeni Çağcı’dan, Wall Street bankerine kadar herkeste aynı tek “Akıl”ın farklı halleri var. Sadece farkındalığa ulaşp kendilerinin bu beden ve akıl olmadığını anlamaları gerekiyor, ancak ondan sonra akıllarını “Öz”e açıp, gerçek benliklerinin farkında olacaklar. Buna, “kendi gerçek özümüz” diyebiliriz.

İnsanların çoğu, beden aklını kendi sanıyor, zihinlerini daha yüksek farkındalık seviyelerine kapatmış oldukları için bu da onları beş duyu âleminin mahkûmu haline getiriyor. Benim köpük veya yumurta kabuğu dediğim şeyin içinde hapis durumdalar.

Zihinlerimizi açtığımız zaman yüksek benliğimize kavuşur, daha gelişmiş anlayış seviyelerine ulaşırız. O zaman dünya, hâlâ “köpük”ün içinde olanların gördüğünden çok daha farklı görünür.

Ben kimim?

Çok az kişi bunu anlayabiliyor, çünkü kendilerini “akıl”ları ve “beden”leri olarak görmek üzere kandırılmış ve baskılanmışlar. Aynaya bakıp, kafalarındaki sonu gelmeyen aptalca gevezelikleri dinliyor ve “bu benim” diyorlar. Oysa “ben” dedikleri, o “ben” değil. Bu, gerçek “ben”in -bilinçlilik- bu realiteyi deneyimlemesi için bir araç. İnsanlar, pek çok düzeyde ve birçok şekilde “ben”i, akıl ve bedenle tanımlama konusunda oyuna getirilmiş durumdalar. Bu sahte kimlik, dikkatimizi ve farkındalığımızı akıl ve bedene çekip gerçek “ben”den, yani “bilinçlilik”ten koparıyor. Asıl ben, bu gerçeği yaşamakta olan “öz” yani “bilinç”... Bunu anlamak veya bilmek; bu dünyadaki yaşamımız/deneyimimiz ve çok farklı perspektiflerden kolektif olarak, yani birlikte yarattığımız dünya açısından çok önemli. “Bilinç” her şeyin “tek” olduğunu biliyor, oysa “akıl” her şeyi ayırım ve bölünme olarak görüyor. Akıl, “bilinçlilik”in bir hizmetkârı olarak iyi, zaten yapması gereken de o. Problem, akıl ve bedenimizin “biz” olduğunu sandığımız zaman başlıyor. “Akıl” bu şekiller diyarında titreşimsel gerçeği, “zaman”, “yer” ve “fiziksellik” gibi illüzyonlar/algı yanılsaması veya yanılsamalar halinde deşifre ediyor. Bu, bir bilgisayarın, bilgiyi bir diske, metin ve grafikler şeklinde deşifre ederek ekrana aksettirmesine benziyor. Zaman, yer ve fiziksellik, görsel birer olgu olup, aslında yoklar. Bunları, “akıl” ve “beden”in deşifre etme sistemi nedeniyle yaşıyoruz veya deneyimliyoruz. Bütün hepsinin nasıl çalıştığını, fiziksel gerçeğin bizim düşündüğümüzden ne kadar farklı olduğunu anlamak da çok kolay. Fiziksel gerçek olarak “dışarıda” gördüğümüz şey, sadece beynimizde var. Saçma mı? İmkânsız mı? Hayır, sadece gerçek...

Gözlerimizle değil, beynimizin deşifre etme sistemi ile görüyoruz. Gözler, titreşimsel bilgiyi, elektronik sinyallere çeviriyor, beyin de bizim “fiziksel” gerçeğimizi deşifre ediyor. Her şey farklı formdaki aynı bilgi. Bu, titreşimsel, elektriksel veya kimyasal olabilir. İletişim yöntemi farklı, ama bu, farklı formlardaki aynı bilgi. Bir benzetme yapılacak olursa, takım elbiseli bir

adam, bir kâğıt parçasını, elbiseli bir kadına, kadın da tişört giymiş bir adama uzatıyor. İletişim araçları farklı görünebilir, ama bilgi aynı. Aynı prensip, bilgiyi titreşimsel, elektriksel, elektromanyetik ve kimyasal olarak deşifre edip ileten beden bilgisayarı için de sözkonusudur.

Bizim algıladığımız şekliyle fiziksel dünya, beden/beyin tarafından kafamızdaki illüzyonsu fiziksellğe deşifre olan, titreşimsel ve elektriksel bilginin dışında mevcut değildir.

Bakmakta olduğunuz kitap, şu an sadece beyninizin içindeki “fiziksel form” görünümünde mevcut. Çok uzakta gibi görünen Güneş, Ay ve yıldızları da kapsayan, gördüğünüz her şey de öyle. Tüm görüntü, ses, dokunma, koku, tat, renkler, ısı ve uzaklık deneyimi, katılık, hatta hareket bile, tümü, fiziksellğin “dışarıda” imiş gibi algılatan bir illüzyonunun içinde, beyin ve beş duyu yoluyla deşifre edilen titreşimsel bilgiler veya dalga boylarıdır.

İşin aslı, sözkonusu fiziksel dünya ise, “orada-dışarıda” diye bir şey yok. Bu kitabı fiziksel olarak elinizde tutuyor gibisiniz, ben de klavyenin tuşlarına vuruyorum, ama ellerimiz kitaptan ve klavyeden gelen titreşimsel bilgiyi elektrik sinyallerine dönüştürüyor, bunu da beynimiz, kitabı “fiziksel” olarak tutuyor veya klavyedeki tuşlara vuruyor gibi algılıyor. Sayfalar ilerledikçe bu konuyla ilgili daha fazla ayrıntıya gireceğim.

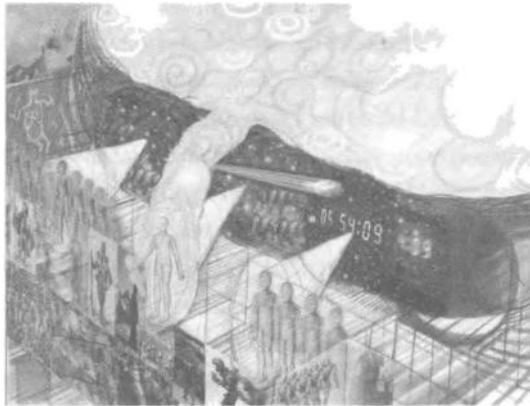
Bu dünyada gerçekten “ne” olduğunu anlamak çok derin bir konu. Vereceğim bilgiler birçok kişi için son derece olağandışı, ama elinizdeki kitabı bile fiziksel olarak tutmuyor olmanızdan daha olağandışı ne olabilir ki? Dünya, düşündüğümüzden biraz farklı olmaktan çok öte, hiç ama hiç düşündüğümüz gibi değil. “Bu Icke delinin biri!” diyen yorumları duydukça gülümsüyorum, çünkü iş deliliğe varınca, bu yorumlar gerçek ile aynı kareye bile girmiyor. Demek Icke deli, öyle mi? Peki, soluduğunuz, hava mı sanıyorsunuz?

“Akıl” veya “zihin” gerçeği, bölünmüşlük, yapı, dil, hiyerarşi, kanunlar, zaman, yer ve kişilik olarak algılar. Görevi budur; bilinçliliğe böyle şeylerin bir deneyimini getirir. Problem şu ki, insanlar, algılama duygularını ve her şeyi, tümüyle “zihin” veya “akıl” ile tanımlıyor, bu yüzden de yaşadıkları deneyimleri kendileri zannediyorlar. Bu, tıpkı, kişinin, bilgisayarın önünde oturup, elindeki mouse ile, bilgisayarın gördüğü her şeyi görmesi gibi bir şey oluyor. Birden bütün

özelliğimiz ve yaratıcılığımız, bilgisayarın ardındaki evrensel yazılımda kaybolup gidiyor. İnsanlar, akıl ve bedenleriyle, gerçek ve sonsuz doğalarını unutuyorlar. Aslında sadece unutmakla da kalmıyorlar. Nesillerden beri birbirleriyle birleşerek kanlarını sürdüren soylu aileler, yani manipüle eden kontrol sistemi, insanları manipüle ederek her şeyi unutmalarını sağlıyor. Benim gölge insanlar diye adlandırdığım bu kişiler, bizim nasıl gerçek yarattığımızı biliyorlar. Amaçları, bizi, “bilinç”imizin dışında, yani “akıl”da tutmak. “Akıl” durumunda olunca, kitleler halinde kontrol altında tutulabiliyoruz. Bizim algılamamız, “akıl-beden bilgisayarı” içine hapsolunca, onlar da bilgisayarın gerçeği algılama özelliğini programlayıp, “bilgi” ve “elektrokimya” etkisini kontrol edebiliyorlar. Sayfalar ilerledikçe açıklamasını sürdüreceğim.

İnsanlar, “bilinç” ve “bilinçaltı” akıldan bahsederken, “bilinci geri almak” veya “bilinçliliği tekrar kazanmak” gibi ifadeler kullanıyorlar. Bense “bilinç”i farklı bir şekilde ifade ediyorum, çünkü “bütün bilinç/öz”, kendisini çeşitli şekillerde gösteren “tek bir öz/tek bilinç”tir. “Öz” veya “bilinçlilik” dediğim zaman, bizim sonsuz ve ebedi tek durumumuz olan, “farkındalık” seviyesini kastediyorum. Her şeyi bilmek, bütün imkân, sonsuz tek bilinç, yani öz veya bilinçlilik... Her şey, tek bir “öz”ün, “bilinçlilik”in ifadeleri. Ancak her şey “tek bir farkındalık” halinde olmuyor. Burada “akıl” köyün delisi, kişisel farkındalık ise, kişinin kendi farkındalığını bilmesi. Öz’ü; kişinin kendi farkındalığı, yani kendi varlığının frakında olması şeklinde tarif ediyorlar, ancak ben buna katılmıyorum.

Kişinin kendi farkındalığı, kendi varlığının farkında olması anlamına gelebilir, ama benim burada kullandığım şekilde “bilinç veya öz” anlamına gelmez. Akıl’ın kendi farkındalığı vardır, ama bu tıpkı, Ethel Brown veya Charlie Smith gibi sahte veya yanlış kişiliktir, zaten hayat hikâyesi v.s. öyle gider. Ancak eğer “akıl”, birçok kimsede olduğu gibi, kapalı devre gibi kapalı bir akıl ise, “Sonsuz Bilinç/Öz” veya “Ebedi Bilinç/Öz” olamaz. Eğer bu konuya yeni iseniz, ilerledikçe noktaları birleştirerek daha kolay anlayabilirsiniz.

“Akıl” insanları, hatta hemen hemen her şeyi beş duyu açısından görür, böylece fiziksel dünyanın illüzyonlarının tuzağına düşer. Bu da, onların çok kolay manipüle edilip kontrol altına alınabilmelerini sağlar. Bilincine açılmış olan insanlar, yüksek benlikleriyle bağlantıda kaldıkça her şeyi çok farklı açılardan görürler. Bu dünyadadırlar, ama bu dünyadan değillerdir.

“Akıl” insanları, çoğunlukla bilincine açılmış olanlara, realitelerinin farklı açıları nedeniyle “deli” ya da “tehlikeli” derler.

**“Büyük Akıl”lar veya “zihin”ler, aynı düşünür.
(Aslında çok da büyük düşünmezler.)**

Akıl, düşünce yoluyla bir iletişim sürdürür. Durmadan düşünür. İnsanlar düşünmeye bağımlıdırlar, çünkü “Akıl”a bağımlıdırlar ve kendilerinin sadece “akıl”larından ibaret olduklarını düşünürler. Bunun sonucu olarak, düşünceler duygulara dönüşür, bu sefer insanlar duygulara da bağımlı olur. Duygusal bir karşılık almak için bir şeyi doğrudan yaşamaya bile gerek yok, sadece düşünmek yeterli. Dünya “akıl insanı” ile dolu. “O müthiş ‘akıl’lıdır!” “İnanılmaz bir ‘akıl’ var!” “Ne kadar parlak bir ‘akıl’!” Akla dayalı olan bu gerçekte, “akıl” her şey. Modern dünyada bütün her şey, “akıl”a odaklı. Saptırılmış beyinlerimize göre, entelektüel veya akademik olmak, “akıllı veya kurnaz” kavramı ile teyit ediliyor. Oysa “akıllı/kurnaz” kavramı, yaklaşıma göre değişir. Sözlükte; “hızlı düşünen” anlamına geliyor. Yani bu, “akıl”ın rolü. Düşünce yolu ile problemi çözüyor. Peki orijinal olarak mı? Hayır. Orijinallik, bilinçten geliyor, akıldan değil. Parlak zekâ? Parlaktan kasıt nedir? Hafızada birçok gerçeği tutabilmek ve gerektiğinde bunu kullanmak, o da yine “akıl” oluyor. Kurnazlık/zekâ, “akıl”dan geliyor, oysa bilinç/akıl, “bilinç”ten geliyor. Bilinçsiz akıl, dünyanın en tahrip edici ve zararlı gücüdür. Örneğin; atom bombasını yapmak akıl/zekâdır, ama bilinçli akıl, atom bombasını hiç yapmamak veya kullanmamaktır. Bir sürü zeki insan var, ama bilinçli akıllı yok, çünkü insanların algılaması sadece akıl yoluyla, yani bilgisayar benzeri bir yorumcu ile oluyor, varlığının “gerçek kendisi” ile değil.

20 yılı aşkın bir süredir 50 ülkeden insanların oluşturduğu kalabalıklara konuşuyorum. Ve çok ilginç, “akıl kutusu”nun içinden hiç çıkamayanlar, sadece entelektüeller ve akademisyenler. “Akıl”a o kadar mahkûmlar ki, “bilinç”in verdiği farkındalık ve bilgiyi algılayamıyorlar. Bu, onlara göre yabancı bir dünya. Oysa akılları nedeniyle enstitüleri kontrol edenler ve toplumu yönlendirenler de hep onlar. “Akıl” sistemi, “akıl robotları” üretiyor. Onlarca yıldır bu böyle devam etmiş, hâlâ da ediyor. “Akıl” düşünce yolu ile iletişim kurarken, “bilinç” bize “bilgi” sağlıyor. Buna “içgüdü” de denilebilir. Onu düşünemiyorsunuz ama hissediyorsunuz ve biliyorsunuz. Bu içgüdüye belirli bir sınıra kadar sahibiz. Bir şeyi bildiğinizi hissediyorsunuz, ama neden bildiğinizi bilmiyorsunuz. “Bu insanı görmem lazım!”, “Oraya git!”, “Orada ol!” gibi... Bu bilışı açıklamak için kelimeler yok, bilgi içimizden, çok derinlerden geliyor. Evet, “bilinç”ten... Kapılar, gerçeklik konusunda içgüdüye kapatılıyor, çünkü duygularımızı takip edersek, o zaman akıl kontrolden çıkacak, dolayısıyla varlığını koruması için de savaştması çok doğal. Kimbilir kaç sefer içgüdüünüz sizi bir şeyi yapmaya yöneltmişken, akıl beyninizin içinde “bıcı-bıcı” bir şeyler konuşur durur; “Bunu yapamazsın, ailen ne der, ya komşular, ya ofistekiler? Bu sorumsuzluk olur, senin sorumlulukların var, işin var, peki ya kariyerin? İnsanları zor durumda bırakamazsın, öyle sazan gibi atlanmaz, mantıklı değil!” vs.

Evet, mantık. Peki mantık nedir? Sözlükte, “mantık” şöyle ifade ediliyor: “Mantıklı, rasyonel ve analitik düşünce, akıl, doğru karar verme, normal bir akıl durumu, akıl sağlığı” Akıl, akıl, akıl... İlk kısmına “tamam” diyelim, peki ya doğru karar verme? Hangi kıstasa göre? Aklın üstün tutulduğu gerçeğimizde, her şey akıl yoluyla tarif ediliyor. Köyün delisi doğru karar verdiğini söylese, sorgusuz sualsiz onun dediğine göre mi yaşayacağız? Bu deli-

lik olur, ama yedi milyar insan bunu her gün yapıyor. Havanın güzel olduğu bir gün, mantıklı olduğu için bütün aileyi bahçede çay içmek üzere toplayın. Oysa o arada içgüdünüzü kullansanız, size bir hortumun gelmekte olduğunu söyleyecektir. Aklınızı bilince açtığınız zaman, aklınızın ne kadar sınırlı olduğunu, âdeta kapalı bir devre gibi çalıştığını görürsünüz, çünkü sadece beş duyuya dayalı bir gerçeği görmektedir. “Akıl”ın algılama kapasitesinin ötesinde bir şey söylüyorsanız, tanım itibarıyla o zaman normal bir durumda değilsiniz demektir. Bu nedenle ben, çoğu kez, “deli” denilmeyi tercih etmişimdir, çünkü bu, akıl sağlığımın teyit edilmesi oluyor. Bunu sağlayan herkese çok teşekkür ederim.

O kadar yoğun olmayın!

Farklı şekillerde her şey “enerji”dir. Japon bilim adamlarının yapmış olduğu deneyler, bedenin nasıl parladığını ve günün belirli zamanlarında, yaydığı ışığın azalıp çoğaldığını göstermektedir. Gönüllü, beş sağlıklı, erkek denek, üç saatte bir, 20 dakika süreyle tamamen karanlık bir ortamda üst bedenleri çıplak bir şekilde kameraların önünde tutuldukları zaman, araştırmacılar beden ışığının sabah 10’da en düşük, öğleden sonra 4’te de en yüksek oranda parladığını gözlemlediler. Beden aklı, enerjidir. Her şeyin enerji olduğu gibi. Bilinç açık ise, enerji özgürce akar, varlığımızın durumuna göre bilinç kapalı ise yoğunlaşır. Hiçbir şey, enerjinin yoğunluğunu, korku ve yoğun inançlar kadar çok düşüremez. Böyle bir takıntınız varsa, tabloyu/resmi asla bir bütün olarak göremezsiniz. Açık zihinler, sonsuz bilinç ile birleşebilir, bu da manipülatörlerin en büyük kâbusudur. Takıntı halindeki inançlar, beyindeki nöron hücrelerinin birleşmesi gibidir. Elektrikten bir ağ oluşturur, nöronlar da o inancı temsil eden sürece göre harekete geçer. Bu ağlara, “beyin haritası” denir ve şu cümleyle özetlenir: “Birlikte harekete geçen nöronlar, bir iletişim teli oluştururlar.”

New York, “William Alanson White” Psikiyatri Enstitüsü’nden David Shainberg, düşüncelerin, sabit ve takıntılı haline gelmiş, enerji girdapları olduğunu söylemektedir. Bu girdaplar, nöron şebekesinin, takıntılar ile birleştiği bir başka işlem seviyesidir. Shainberg, bu sabitlenmiş yoğun girdapların, kendilerini, “sabitlenmiş değişmeyen görüşler” halinde gösterdiklerini düşünmektedir. Ya da şöyle düşünülecek olursa; fiks olmuş görüş ve inançlar, yoğun girdaplar oluşturup nöron ağını sabitler. Bu ağ ve düşük frekanstaki enerji alanları, kanalları kapatır, bizi beş duyu gerçeğinde tutar ve sonsuz bilinç ile bağlantımızı bloke eder. Bunlar, “bilgi”nin beyin tarafından inanmaya sabitlenmiş olan süzme işleminin, elektrik ve frekans seviyeleridir. Yani, bazı kişiler bardağı tam dolu olarak görürken, bazıları boş olarak görür veya bazıları her şeyde bir pozitiflik görürken, bazıları her şeyde negatiflik görür. Sürekli olarak tekrarlanan bu nöron ağlarının “beyin haritaları”, bilgisayardaki programlara benzer. Bunlar, siz CD’yi veya yazılım kodunu değiştirmedeniz hiç değişmezler. Bazı kişiler bunu hiç yapmaz, bu nedenle de algılamaları hep sınırlıdır.

Oysa bu takıntılı düşünceden kurtulduğumuz anda, nöron ağı çözülür ve yeni gerçeğe uymak için yeniden şekillenir. Süzme işlemi değişince daha önce ulaşılmamış olan başka kavramların şifreleri çözülmeye başlanır. Bunu, “hayatımızı değiştiren” bir olay

gibi deneyimleriz. Oysa bu fırsat, bir enerji kitlesi halinde hep oradadır, ama kişinin inancı, beynin onu okuyup fiziksel deneyim haline getirmesine engel olmuştur.

Takıntılar ve düşük frekanslı haller, özellikle korku ve endişe, enerji alanımızın, çok ağır titreşen yoğunlukta kalmasına, dolayısıyla da sonsuz bilince ulaşmasını engelleyen bir “fire-wall” güvenlik duvarı veya “engel” oluşturmaya sebep olur. Çok parlak olmayan kişilere “Yoğun/ağır” deriz. 1990’daki farkındalık başlangıcı aşamalarımda, insanların akıllarının almadığı şeyler söylüyordum, onların beyin haritalarının şifresi de beni “deli” olarak çözüyordu. Aslında bana olanlar, “akıl”dan uzaklaşıp, “bilinç”e yönelmem şeklinde ifade edilebilir.

Kendine Yalan Söylemek/ Kendini Aldatmak

Bu beyin haritaları en iyi, “bilişsel uyumsuzluk” veya “ahensiz algılama” şeklinde açıklanabilir. Bu, “akıl” ve “duygu”ların arasındaki bir dengesizlik olup, insanlığı sürekli olarak bir cehalet ve kölelik durumunda tutar. Bunu anlayabilmek, insan hallerini de anlamayı kolaylaştırır. Bu, entelektüellere göre, belki son derece alacakaranlık kuşağı boyutlarında bir açıklama gerektirebilir, ama aslında son derece basittir. Temel olarak bilişsel uyumsuzluk, biri diğeri ile çelişen iki “akıl” halinde olmaktır. Bu, zamanla, yaşam, bilgi ve davranışla çelişen bir inanç şeklini alır. Bilişsel uyumsuzluk, kişinin yaşamında, davranışlarına uymayan bir inanışın neden olduğu, bir iç stres veya rahatsızlıktır. Bu kısa cümlede, şimdi insanlığın içinde bulunduğu durumu tarif etmiş oldum. Bu rahatsızlık, bir daireyi kareye çevirmemiz için ısrar etme durumuna benzer ve bu da çoğunlukla kendimizi kandırmamız şeklinde oluşur. İnsanlar, sürekli olarak bilişsel bir uyumsuzluk içindeler, tabii bu da bizi kontrolünde tutmak isteyen sistem tarafından gerçekleştiriliyor. “Kes sesini, duymak istemiyorum!” bir bilişsel uyumsuzluk ifadesidir veya “gerçek”ten kaçıştır. Kişi inanç ve algılarla karşılaşınca, bu sözleri, kendisine de ihanet eder. Uyumsuzluktan, çelişki stresinden kurtulmak için kişiler çoğunlukla:

- a) İnanca ters düşen bilgiyi göz ardı eder.
- b) İnanç ve varsayımlarını, yeni bir bilgi veya deneyim ışığında değiştirirler.

İkincisini yaparsanız, bilişsel uyumsuzluk pozitif bir şey olur, yeni bilgi ve deneyimden yararlanırsınız, farkındalığınızı geliştirirsiniz. Ne yazık ki birçok kişi, birinci şıkkı seçer ve inancını hep korumaya çalışır. Bunu en çok dindarlarda, akademisyenlerde, bilim adamlarında, doktorlarda ve katı bir politik kültürel görüşü olanlarda görürüz. İnanç ile anlayış arasında bir seçim yapmak gerektiğinde, her zaman inanç kazanır. Dolayısıyla kafalarında “Bu David Icke delinin biri!” diyerek, farkındalık mesajlarını, inançlarına zarar gelmeyecek şekilde göz ardı ederler. Kuşkucu Cemiyeti, bilişsel uyumsuzluk cemiyetidir. Sorgulamadaki amaç, kendi bilgi ve inancını zorlayan unsurlar değil, kendi inancının zarar görmesi endişesidir. Gerçeğin asıl yapısını ne kadar çok anlarsak, akademik yapıların ve inanç sisteminde bozulmuş grupların açıklamaları da bir o kadar saçma gelir.

Bilişsel uyumsuzluk, bir çeşit şizofreni sayılabilir. Bunda iki zıt yönün de gerçek olduğuna inanılır. Savaş barıştır, özgürlük kölelik, cehalet güçtür, gibi.

İngiltere'deki üniversitelerden birisinde bir "parapsikolog", sürekli olarak paranormal deneyimleri ve ölüm tecrübelerini göz ardı ediyordu. Bunu, çok sayıda kişinin bedenini terk edip geri dönmesi ve beynin bunu, ölümlük hayatını hatırlaması şeklinde yorumluyordu. Peki, ölümü yaşayan kişi, kendi bedeninin üzerinde salınırken, beyin, hayatını nasıl hatırlayacak? Tabii ki saçmalık. Ancak bilişsel uyumsuzluk böyle çalışıyor. Nöronlar tekrarlanan süreçte harekete geçmişken, inanç, muhakemeyi bulandırıyor, böylece en açık çelişkiler bile açığa çıkıyor. George Orwell, şimdi bizim bilişsel uyumsuzluk dediğimiz olguyu, "çift düşünme" , yani "iki çelişen inancı bir arada tutup, her ikisinin de gerçek olduğunu kabullenme" şeklinde tarif ediyor. Onun, "Savaş barıştır, özgürlük kölelik, cehalet güçtür." sözleri bilişsel uyumsuzluğu, "kişinin kendi takıntısıdır" şeklinde ifade ediyor. Bu, benim yirmi yıldır karşı karşıya olduğum, global kontrol sisteminin, sürmekte olan başarısıyla ilgili, âdeta bir salgın.

Sessiz Ses

Birçok kişi, "akıl" tarafından o kadar çok köleştirilmiş ki, içgüdülerinin "sessiz ses" denilebilecek ısrarlarını hissedemiyor. Gördüğünüz gibi "akıl" hep yüksek sesli ve ne kadar bağırırda o kadar iyi... Yüksek desibellere çıkıp ne kadar sonsuz, en uç ve saçma akıl gevezelikleri varsa , "bilinç"i veya "sessiz ses"i bastırıyor. "İçgüdüm ne dedi? Pardon! Duyamıyorum. Dedim ki, içgüdüm ne diyor? Neyse, boşver, zaten vazgeçti!"

Her şeyin bir şekilde bir farkındalığı vardır, tabii ki "akıl"ın da... Eğer akıl, bilincin kendisini, bu gerçek çerçevesinde ifade etmesine izin verirse, egemenliğinin sona ereceğini bilir. Bunu hiç istemez, ileride açıklayacağım üzere, hep "bilinç" kanallarını kapatmak için çalışır. Bunu da "global komplonun, elit ailelerinin, gizli cemiyetler şebekesi" ile destekle-

nerek yapar. Sistem, burada belirtmekte olduğum bilgiyi kullanarak, insanları “akıl” hapis-hanesinin içinde tutmaktadır. Bunu nasıl yaptıklarına dair ayrıntıları daha ilerideki sayfa-larda belirteceğim, ancak şu çok açık ki, “farkındalık”, “bilgi” ve “anlayış” ta olduğu gibi, “Sessiz Ses” de kelimelerle iletişimden ziyade, en açık şekilde, sadece sessizlikte konuşur. Ama şimdi kaç kişi sessizlikte oturuyor ki? Her yerde sessizlik, “modern dünya” tarafından bozuluyor. Bu kadar derin bir komploda, bu da bir tesadüf değil.

Bilinç, bizimle, kalbimiz yoluyla konuşur, zaten içgüdüyü göğüs bölgesinde hissetmemi-zin nedeni de budur. Tabii ki fiziksel kalbimiz demiyorum, ama spiritüel kalp de bu bölgede hissedilir. Bu, beş duyunun çok ötesindeki yüksek farkındalığa bağlayan “Çakra” denilen ışık girdabının bulunduğu yerdir. İşte fiziksel kalbin, “sevgi”yi sembolize etmesinin kaynağı, budur. Bu bağlamda her şeyin, kalbin anlamının bilinmemesinden kaynaklandığı söylene-bilir. Çok güçlü bir sevgiyi, kalp çakrasında hissedersiniz, bu da içgüdüsel farkındalığın böl-gesidir. Bir karar vereceğiniz zaman, “Kalbinin sesini dinle” denir. Kalp çakrası, bu “illüzyon gerçek”in ötesindeki bilince olan ana bağlantımızdır. Başımız, yani sürekli olarak düşünme tuzağına düşmüş olan aklımız ise varlığını, beş duyu gerçeğinin kural ve koşullarına bağ-lı olarak sürdürür. Birçok kişi, toplumun normları denilen, doğru ve yanlışın akıllarımıza yazılmış olan resmi versiyonundan dışarıya çıkamaz. Bu beş duyu aklı, dünyada, kontrolü elinde tutmak isteyen sistemin gerçeği olarak, her gün manipüle edilmektedir. Tamamen kısıtlanmaya, kural ve şartlara yönelik, “yaparsın”- “yapamazsın” zihniyetine dayalıdır. Ço-ğunlukla “korku ve endişe” ile insanlar akıl ve duygu hücrelerine kapatılmışlardır.

Beden, çoklu enerji alanlarına, farkındalık seviyelerine çakra burgaçları ile bağlanır.

Kalp/içgüdü ise, bizi beş duyunun ötesine taşıyacak olan Sonsuz Benlik ile birleştirecek-tir. Onun kendi elektromanyetik alanı ve kendi “gerçek”i vardır. Kalp, düşünmekten ziyade hissedir, ikinci elden bilgi yerine, o her şeyi kendi “bilir”. Çoğu kişinin bir iç savaşı vardır. Düşündükleri ile hissettikleri savaşır durur. Çoğu zaman da akıl kazanır. Belki de, akla ve

inanca dayalı akıl topluluğunda, böyle yapmak daha kolay gelir. Bazı kıstaslar yaratılmış ve bunlar, eğitim-bilim veya medya-tıp olarak empoze edilmiş olduğu için, bunun dışına çıkabilen kişilerle ya alay edilir ya da dışlanırlar. Bu görüş, Japonların atasözü ile açıklanabilir: “Duvara çakılmış çivilerin yanında çıkık çivi gibi durma, yoksa ilk çekici sen yersin!” Akıl, bütün kurallara uygun olarak başını hep eğik tutar, bilinç ise; “Hey, ben buradayım!” der.

Psikolojik Faşizm

“İçgüdüsel biliş”i izleyen kişi, psikolojik faşistlerin alayı ve dışlaması ile karşı karşıya gelir, üstelik bunlar, anne babalar, arkadaşlar, meslektaşlar olur, hele bir de tanınmış biriy-seniz, “farklı” olmak son derece üzücü ve yıpratıcı bir hale gelebilir. Bu reaksiyon, insan psikolojisinde, aklın genetik programlama ve egemenliği ile şifrelenmiştir. Okullarda, küçük çocukların bile, başkalarından farklı olanlara ne kadar acımasızca davrandıkları çok görülen bir olaydır. İnsanlar, beşikten mezara “akıl”ı bombardıman eden “norm”lara göre şartlandırılmışlardır. Ne yazık ki, normal diye düşündükleri şey, kendilerinin içine hapsedilmiş oldukları hücreleridir. Şaşkınlıklarından, kendi zihinsel köleliklerine katkıda bulunmakla kalmazlar, aynı zamanda kontrol sistemini, onu sorgulayacak olanlara karşı da hararetle savunurlar. Matrix filminde Morpheus karakterinin söylediği gibi: “Matrix bir sistemdir Neo... Bu sistem bizim düşmanımız. İçerideyken dışarı bakınca ne görüyorsun? İşadamları, öğretmenler, avukatlar veya marangozlar. Onların akıllarını kurtarmaya çalışıyoruz, ama o zamana kadar, o insanlar da bu sistemin bir parçası oldukları için, onlar da düşmanımız. Bu insanların fişlerinin henüz çekilmeye hazır olmadıklarını bilmen lazım. Hatta bazıları o kadar kanıksamış, sisteme o kadar bağımlı durumda ki, onu korumak için savaşabilirler bile...”

Düşman kısmına girmiyorum, o klasik akıl... Ama insanların, kendilerini hapsedmiş olan sistem hakkındaki algılamaları hakkında da iyi bir fikir veriyor. Dünyanın yassı olduğu kabul edilmişken yuvarlak olduğunu söyleyen kişi ile alay edildi, toplumdan dışlandı, hapse atıldı, hatta idam bile edildi. Daha sonra, bir şekilde, dünyanın yuvarlak olduğu kabul edilince, roller tamamen yer değiştirdi ve bu sefer yassı olduğunu iddia edenlere muhalefet edilmeye başlandı. Demek normlar kuralı var, öyle mi? Pekâlâ, o zaman normları oluşturun ve insanların algılamalarını ve davranışlarını siz kontrol etmeye başlayın. İşte bu yüzden normlar saçmadır. İçgüdülerıyla yaşayanlar, her zaman “akıl polis”inin dikkatini çeker, çünkü beyin ve kalp, akıl ve bilinç, her şeye tamamen farklı açılardan bakarlar. Bilinçten kopmuş olan “beş duyu akı”; olaylar ve davranışlar üzerinde kurmuş olduğu güç mekanizmasını kaybetme korkusu yüzünden, içgüdü ile sürekli ve öfkeli bir savaş içerisinde. Eğer birisi, içgüdüünün, köşede bekleyen soyguncular olduğunu, bu yüzden de geri dönmeleri gerektiğini söylediğini, söylerse, diğerlerinin “aklı” hemen ondan kanıt ister. Akılları onlara, aptallığı bırakıp geziyi bozmamalarını söyler. Aynı şekilde bir başka örnekte, sonradan düşecek olan bir uçağa binmemiş olan kişiler, bilinçlerinden gelen bir içgüdüü hissettiklerini söylerler. Bu kişiler, diğer yolculara nasıl hissettiklerini söylemiş bile olsalar, diğerleri binmekten vazgeçmeyeceklerdir, çünkü içgüdüleri onlara uçağın düşebileceğini söylemiştir, ama akılları, iş toplantısına veya yemek randevusuna katılmaları gerektiği konusunda bas-

tırmıştır. Anlayıştaki girişimler, bilim de dahil olmak üzere, genellikle sadece aklın değil, içgüdünün bir sonucudur. İçgüdü ilhamdır, akıl ise onu sadece teyit eder.

Farklı Olmaya Cesaret Etmek

İçgüdümüzü takip ettiğimiz zaman, genellikle, çevremizdeki, şartlanmış akılları olan kişiler bunu anlamakta zorlanırlar. Sizin sözlerinizi ve davranışlarınızı, delilik ya da tehlikeli olarak nitelendirirler. Aslında, gerçeği başka bir açıdan görüyorsanız, oldukça farklısınız demektir. 1989 tarihli Ölü Ozanlar Demeği filminde, öğretmen rolündeki Robin Williams, “Norm egemen” bir okuldaki öğrencilerine şöyle der: “Sıranın üzerinde ayakta durarak, kendime, olaylara farklı bir açıdan bakmam gerektiğini hatırlatırım, çünkü oradan bakınca her şey farklı görünür. Bir şey bildiğiniz zaman, ona başka açılardan da bakmak gerekir. Aptalca veya yanlış da görünse, denemeye değer.”

Kabul görmeye büyük bir ihtiyaç duyarız, ama başkaları onların garip veya aykırı olduğunu düşünse bile inançlarınızın özel olduğuna güvenmeniz lazım. Yani koyun sürüsü, “meeeeeeeee” dese bile...

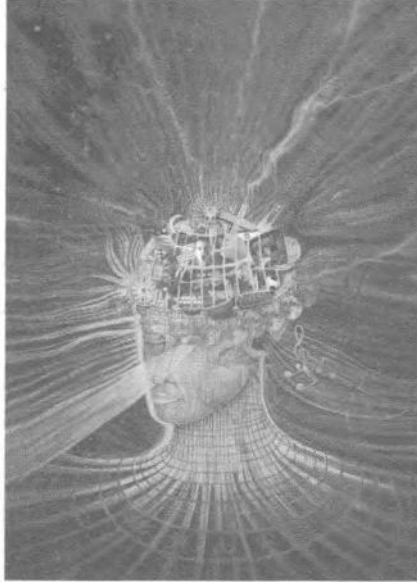
Kendi uyanışım sırasında, kalbim ve aklım arasında bir tercih yapmamı gerektiren çok şey yaşamama rağmen, hep içgüdüme göre hareket ettim. Bunun ne kadar doğru olduğunu da çok iyi anladım. Ancak tabii ki, içgüdülere göre hareket etmenin birçok ciddi zorluğu da beraberinde getirdiğini öğrendim. Böyle zamanlarda akıl kalbe bağıyor: “Sana demiştim! Bak beni dinlemediğin zaman neler oluyor, gördün mü?” Böyle durumlarda birçok kişi geri çekilir, oysa her şeye rağmen içgüdülerinize göre hareket etmeyi sürdürürseniz, harika, özgürlük verici bir değişim başlar. “Akıl”, olayları sadece hızla akan nehirde, bir sonraki set olarak görür, ama içgüdünüz bütün nehri görmektedir. İçgüdü, kötü gibi görünen bir şeyler görür, oysa nehrin ilerisinde gerçekten çok pozitif şeyler beklemektedir. Bu aslında bir armağandır. Nehir örneğine bakacak olursak, belki akıntı sizi kıyıya sürüklemiş, veya kanonuzda bir delik açıldığı için durmak zorunda kalmışsınızdır. Buna kızıp, “Ne şanssızlık! Hep de beni bulur!” diye düşünürsünüz. Ardından birisi gelip ne kadar şanslı olduğunuzu, çünkü bir sonraki dönemecin ardında korkunç bir şelalenin bulunduğunu, mutlak bir felaketten kurtulmuş olduğunuzu söyler. İçgüdüne karşı çok hassaslaşırsanız, ipuçlarına bile gerek kalmaz, çünkü artık doğrudan kıyıya gitmeniz gerektiğini “bilir”siniz.

İçgüdü ve hayat tecrübesi, bize yoldaki işaretleri ve mesajları okumamızı gerektiğini gösterir ve aklın kendi yoluna gitmesine izin vereceği yerde onun üzerinde etki yapar. Akıl, “Durmaya ne gerek var?” diye sorar. “Nehirde şelale olduğuna dair bir işaret yok, o halde kanıt görünceye kadar giderim.” der. Sonra da hooop şelaleye düşer. **Bilince açılırsanız “Akıl”ı düşmanınız değil, müttefikiniz haline getirebilirsiniz.** Beş duyu aklı, “mantıklı” olarak, içgüdüüyü izlerken zorluklarla karşılaşacağını görür, yaşanan deneyim her zaman, geniş bir açıdan gereken her ne ise onu gösterir. Akıl ile içgüdünün beraberliğinde, önce kendi kendine zarar veriyormuş gibi görünen gelişmeler, pozitif bir sonuca ulaştırır. Bu gerçekleşince de akıl içgüdü ile uyumlu bir beraberliğe girer ve savaş biter. Akıl ile içgüdü birlikte “tek” olurlar, siz de içgüdünüzü izlerken, akıl’ın itiraz etmeyeceğini “bilir”siniz.

Hayat, öğrenmek değil, öğrenmemek, yani “programlanmamak” ya da programlanmışlığı bırakmak, yani programı silmek olmalıdır, çünkü bilinç zaten her şeyi bilir. Bilinç kazanmak, mücadele edeceğimiz bir şey değil, bizim doğal halimizdir. **İnsanlar hep aramakla zaman geçiriyorlar. Bilinç biziz, aramaya gerek yok. Yapmamız gereken, kim olduğumuzu anlamamızı sağlayacak olan bağlantıyı engelleyen illüzyon veya algı yanılgısı engellerini aşmaktır.** Bu tutucu illüzyonu kırarsanız, sizin hiçbir şey yapmanıza gerek kalmadan bilinç içinize akacaktır. Su dolu bir havuzun dibinde tutmuş olduğunuz topu bırakırsanız, suyun yüzüne fırlar, çünkü doğal hali odur. Aynı şey bilinç için de sözkonusudur.

“Akıl’ı yok etmeliyiz” şeklinde bir yanlış anlama olmasın, öyle bir şey sözkonusu bile olamaz. Akıl bilgisayarın “arayüzü” dür, bilincin bu dünyadaki deneyimini sağlar. Fiziksel bir manzara diye düşündüğümüz gerçeği, deşifre etmemizi sağlayan akıldır. “Parlak zekâ” veya “müthiş akıl” ile hiçbir problemimiz yok, yeter ki algılamamıza egemen olmayıp, sadece onun bir parçası olsun...

“Biz” sadece “akıl”larımız değiliz. Geçici kimliklerimiz biz değiliz. “Ben David Icke değilim, ben sonsuz bilinç’im. David Icke bu fiziksel gerçekteki deneyimim.” Bu ayırımı yapabildiğiniz zaman oluşacak içsel hamle, hayatınızı tamamen değiştirecektir.

İnsanlar, saptırılmalar ve algılamayı beş duyu çerçevesinde odaklamak üzere tasarlanmış olan inanç sistemleri tarafından büyük çapta “bilinç”ten koparılmışlar.

2

Duvardaki Tuğla Olmamak

“Özgürlük, insanlara duymak istemedikleri şeyleri söylemektir.”

George Orwell

Kendi hayat hikâyem (deneyimim) burada anlattıklarımın bir görüntüsüdür. Bugüne kadar süregelen olağanüstü olayları yaşayınca kadar herkes gibi ben de, akıl ve bedenimin David Icke olduğunu zannediyordum, oysa çok daha farklı bir şey olduğumu anladım: Bilinç.

Siz de öylesiniz. Adınızın ne olduğu, nereden geldiğiniz, ne yaptığınız veya ne yapmadığınız beni hiç ilgilendirmiyor. Bunlar sizin yaşamakta olduğunuz deneyimin ayrıntıları. Siz de, benim gibi “bilinç”siniz. Aramızdaki ırk, yaş, kültür, iş veya gelir düzeyi olarak farklı görünen illüzyona rağmen, hepimiz “Bir”iz. Bütün bu farklılıklar, az sayıda bir kitlenin, çok sayıdaki bir kitleyi, yani bizi, “köle” olarak tutmak için yaratmış olduğu sahte kimlikler. Prens ya da yoksul çocuk, hiç fark etmez. Prens, yoksul çocuk, yoksul çocuk da prens, her ikisi de aynı “Tek” bilincin yansımaları... Bizi özgür kılacak olan gerçek bu... Uçsuz bucaksız bir okyanus düşünün. Su aynı su, ama okyanusa farklı açılardan bakarsanız, farklı bakış açıları ile ayrılır, adları bile değişir, Atlantik Okyanusu, Pasifik Okyanusu, Hint Okyanusu vs. Oysa aradaki tek fark, bizim Sonsuz Bilinç açısından gerçeği nasıl algılamayı seçtiğimize bağlı. Biz de aynı okyanusuz, aynı “Tek/Bir” Bilinç’iz, ama gerçeği farklı açılardan algılıyoruz. Yine algılamamıza bağlı olarak, binlerce yıldan beri, bu anlayışın olmayışı, gerçek “Ben” kavramını yeterince ifade edebilecek bir dilin geliştirilmemiş olması ile bağlantılıdır. “Ben” dediğimiz zaman, “Akıl”, derhal beden/kişilik/ isim kavramlarına bağlanıyor. Aşağıdaki metinde “gerçek ben” ifadesini kullanarak, konunun daha iyi anlaşılmasını sağlamaya çalışacağım.

David Icke olan ben, 29 Nisan 1952’de, akşam 18.15’te, İngiltere Leicester’da doğmuşum.

Dünyaya gelmiş olmaktan ne kadar memnun olduğumu görüyorsunuz.

İngiltere’de “işçi sınıfı” denilen bir ailede büyüdüm. Buna tam anlamıyla “züğürt” denir tabii. Babam Beric, en zor hayat şartlarının adamı olup, çocukluğumda beni en çok etkileyen kişiydi. Annem Barbara ise, babamın tam tersi bir kişilikteydi.

Annem Barbara.

Babam ne kadar egemense, annem de o kadar sessiz sedasız, ailesi için gereken neyse onu yapan bir kadındı. Zor anında birini mi aradın, o hep annem olurdu. Babam oldukça zeki bir insandı, ama yoksulluk ve günlük geçimi sağlama zorunluluğu yüzünden, doktor olma idealine veda etmek zorunda kalmıştı, çünkü sadece parası olanların böyle bir şansı vardı. Zaten babası evi terk edince ailesini geçindirmek ona kalmıştı. Hayatı boyunca yaşamış olduğu bu zorluklar ve 1930’lu yılların ekonomik krizi, hayatında silinmeyecek izler bırakmıştı. Londra’dan Blackpool’a 200 millik mesafeyi yürüyerek ve iş arayarak katetmişti. Her yerde işsizlik almış yürümüş, buna sebep olanlar ise zengin olmuşlardı. II. Dünya Savaşı’nda Ordu Sıhhiye Birliği’ne katılmış, 1943’te İngiltere’nin Northamptonshire havaalanına zorunlu iniş yapıp yanmakta olan bir uçaktaki havacıları kurtardığı için, İngiliz İmparatorluk Nişanı ile ödüllendirilmişti. Daha sonra Ortadoğu’da, ardından da faşistler geri çekilirken İtalya’da savaşıyordu. Napoli’de halkın, kendisi açlıktan kırılırken bile, hâlâ olağanüstü zengin durumdaki Roman Katolik Kilisesi’ni beslediğini görünce de din karşıtı olmuştu. Döndüğünde, Napoli’de yaşadıklarını anlattığı zaman, küçük yaşında son derece etkilenmiş, gelecekteki görüşlerim daha o zamandan şekillenmişti. Haksızlık, adaletsizlik ve zorunlu uygulamalar, her zaman damarımı kabartırdı. Başından beri, kurulmuş otoriteyi sorgulayan, başkaldıran biri oldum. Çocukluğumda yaşadığım tecrübelerin, beni, daha sonraki yaşantıma hazırladığını şimdi çok daha iyi anlıyorum. “Akıl”ıma göre, sadece büyümekte olan bir çocuktum, ama “Yüksek Ben”liğime göre, hayatım beni, tecrübeler zincirimi oluşturacak olan olaylara taşıyordu. Yine aynı benzetmeyi yapacak olursak, kano nehirde giderken “akıl” sonraki seti görüyor, “öz/bilinç” ise nehrin kaynağından döküldüğü denize kadar her şeyi biliyor. Mesele şu; acaba, nehirdeki deneyimimiz gibi “akıl” egemenliğinden kurtulup, “öz/bilinç” olabiliyor muyuz? Veya aklımızın algılamamız üzerinde kurmuş olduğu diktatörlüğü sürdürmesine seyirci mi kalıyoruz? Malum bizde bir söz vardır: “Eski aptal kadar, aptal olan yoktur.” derler. Bu, bir dereceye kadar doğru. Eski aptallar, uzun deneyim yıllarından sonra pek az şey öğrenmiş olanlardır.

Hatırlayabildiğim en uzak anı, loş bir odada duran, eski bir masada oturmam. Masanın üzerinde, 1950'li yıllarda, İngiliz işçi sınıfının, dayanıklı olduğu için çok kullandığı, bir şişe pastörize süt duruyordu. Hâlâ bu kokuyu duyduğum zaman, çocukluğumdaki o anlara giderim. İngiltere'nin orta bölgesindeki Leicester'ın merkezinde, Lead Caddesi'ndeki o evde, üç yaşma kadar oturmuşuz. Herhalde o yüzden, sadece o sütü ve kokusunu hatırlıyorum. Hatırladığım ikinci şey, Leicester'ın dış semtlerinden birine taşındığımız zaman, otobüsü kaçırmamak için koşmamdı. Kardeşim Paul 50 yıldır aynı yerde yaşıyor. Evimiz, benim doğmuş olduğum Leicester Hastanesi'nin karşısındaydı. Büyük çapta maddi sıkıntı çekiyorduk. Çocukluğum boyunca annemle birlikte, maaş günü olan perşembeleri, Gents Saat Fabrikası'nın arkasından dolanarak babamı bekler, o da kapıya gelip o akşamın yemek parasını verirdi. Çoğu kez, kapı çalındığı zaman, annemin, pencerenin veya sandalyenin altına saklanmamı söylediğini hatırlarım. Kapıdaki kişi uzaklaşıncaya kadar orada sessiz ve kıpırdamadan saklanıp beklerdik. Bunu niçin yaptığımızı hiç anlayamazdım, ama sonradan annemden, evin kirası için, olmayan paramızı almaya geldiklerini öğrenmiştim. Birçok kişi, zengin doğanlara veya hayatı çok kolay olanlara gıpta ile bakar. Oysa her ikisi de birer deneyim yaşamakta olan "bilinç"lerdir. Eğer ben de zengin bir aileye doğmuş olsaydım, şu an yapmakta olduğumu yapamazdım. Başımdan geçenler, beni uyanışma hazırlamıştı. Hayatınızdan memnun değilseniz, çocukluğunuzun neden öyle geçmiş olduğunu bir düşünün bakalım. Neden olanlar size oldu da başkasına olmadı? Neden bu hayatı siz yaşıyorsunuz da başkası yaşamıyor? Cevabı düşünün, bulun. Sonra hayatınız değişecektir, çünkü ders alınmıştır, yani "akıl" programı silinmiş ve ileriye dönük harekete geçebilirsiniz demektir. Hep aynı şeyler oluyorsa ve bunun nedenini anlayamıyorsanız, anlayıncaya kadar süreç devam edecektir.

Çocukluğum boyunca nedenini bilmemekle birlikte, hep "farklı" olduğumu hissedirdim. Bir şey yapmam gerektiğini düşünür, ama ne yapacağımı bilemezdim. Hep yalnızdım. Saatlerce itmeli metal trenimle oynar, kendi dünyamda kaybolurdum. Annem ne kadar utangaç olduğumu anlatırdı. Sokakta kimseyle konuşmamak için karşı tarafa geçmişim. Bu kadar zaman sonra bile, kalabalıklarla bu kadar birlikte olduğum konferanslardan sonra dahi, hâlâ ortadan kaybolup kendi kendime kalmayı tercih ederim. Kendimle en büyük çelişkim budur. Bir futbolcu, televizyon programı sunucusu, politikacı, şimdi de bir yazar, üstelik de aykırı bir yazar olduğum halde, kendimi bildim bileli spot ışıklarının altında olmaktan hoşlanmamışımdır. Çocukluğumdan beri bildiğim tek şey ise, kalabalıktan biri olmayacağım idi. Farklı olacaktım, eğer olamıyorsam da orada olmak istemiyordum. İleriye dönük bir gerçeğe bağlı kalıp, fabrikaya bağımlı bir işçi veya başkasının bana ne yapacağımı söyleyeceği düşük maaşlı bir çalışan olmayı da kabul edemezdim. Bu işi yapanları asla küçümsemiyorum, onlar olmasalar, yiyeceklerimiz de dahil olmak üzere yaşamımız için gerekli olan hiçbir şeyi alamazdık. Oysa bu kadar hayati önem taşıyan bu işler için ödenen ücret yüz karasıdır. Sokakları temiz tutun, size azıcık bir miktar öderler, Wall Street veya City of London bölgesinde kumarhane çalıştırın, size milyarlar öderler. Ben sadece hayatımın çok erken yaşlarında bile bunun bana uygun olmadığını bilincindeydim. Tabii yine burada sözünü etmekte olduğum ben, "çocuk David Icke" oluyor. Farklı olma kararlılığım, yolumu böyle çizmişti.

Hey, aranızda kaleci olmak isteyen var mı?

Kaderimden nasıl kaçacağım tam belli olmamıştı, ama bir şekilde değişeceğini biliyordum. Okula hiç ilgi duymuyor, son derece sıkılıyordum, ama futbol oynayabileceğim tek yer orasıydı. Sınavlarda ortanın üzerine çıkamıyordum, ama pek umurumda da değildi doğrusu. Logaritma veya cebir kesinlikle ilgimi çekmiyordu, ama tarih, coğrafya ve yazmak hep ilgi alanımdaydı. Sınavda başarı gösterdiğim tek sefer şöyle olmuştu. İlkokulda öğretmen bütün sınıfın içinde benimle alay etmiş, aşağılamış ve aptal olduğumu söylemiş, ama hemen ardından yapmış olduğu imlâ testinde en yüksek notu aldığımı da ilan etmek zorunda kalmıştı. Bunu söylerken kaç kere boğazını temizlemek zorunda kaldığını hâlâ hatırlarım. O yılın sonunda sınıf birincisi olmuş, o sefil öğretmene kendimi kanıtlamıştım, ama sonra uyuşuk okul sisteminde esnemeye devam ettim. Orada eğitim verilmiyor, fikir aşılanıyor ve biçare kurbanlara sahte kimlikler empoze ediliyordu. Pink Floyd'un o müthiş şarkısında "Hey öğretmen! Şu çocukları rahat bırak, hepsi duvarda birer tuğla olacak!" dediği gibi. Ben asla duvardaki bir tuğla olmayacaktım.

İşçi çocuklarını, sistemin kıyma makinesine atmak üzere sarmalayan ağdan kurtuluşum sadece futbolla olabilirdi. Bir gün, okulun sahasında futbol oynarken bir öğretmenin dikkatini çekince, okul takımına çağırıldım, ama eğer çağırılmamış olsaydım asla gitmezdim, çünkü David Icke'in okul takımına girebileceği aklıma bile gelmezdi. Böyle şeyler hep başkalarına olurdu, bana değil. Ama seçilmiştim, dolayısıyla müthiş bir güven gelmişti. 9-10 yaşlarındaydım, ama artık profesyonel futbolcu olmaya karar vermiştim. İş profesyonelliğe gelince, bu hayali gerçekleştirmek çok az çocuğa nasip olurdu, ama ben başından beri olacağını biliyordum. Hâlâ geriye baktığımda "bildiğim" bir şeylerin bana rehberlik ettiğini biliyorum. "Sessiz ses" hep oradaydı. Her günüm saatlerce futbolla geçiyordu. Babam sürekli olarak topa tekme vurmanın geçimimi sağlamayacağını, okulu bitirince ne yapacağıma karar vermem gerektiğini söyleyip duruyordu. Bir kez bile dediklerini düşünmedim. Profesyonel futbolcu olacaktım, o kadar. Kalecilik de karakterime çok uymuştu. Genellikle kaleci olmak isteyen pek çıkmaz. Herkes gol atan olmak ister. Çoğunlukla en kötü oynayanları kaleci yaparlar, oysa ben başından beri hep kaleci olmak istemişim. Yalnız bir pozisyonudur, evet takımın bir parçası olursunuz, ama rolünüz farklıdır, takımdakilerden de farklı yeteneklerinizin olması gerekir. İlgüdüsel bir şekilde bende, savunmanın son hattı olmanın verdiği bir sorumluluk hissi oluşmuştu. Eğer diğer oyuncular hata yaparlarsa, kaleci onları kurtarabilirdi, ama kaleci bir hata yaparsa, golle cezalanmış olur, skora bu geçerdi. Bir kahrman ile suçlu arasındaki son derece hassas bir dengenin ucunda olmak hoşuma gitmişti.

Okul takımlarında oynamaya devam ettim. 13 yaşına geldiğimde hâlâ görünürde profesyonel bir futbol kulübü yoktu. Derken şans yüzüme güldü. Aslında bu dünyada yaşamakta olduğum deneyimin önemli bir dönemeci oluşmuştu. Tam umutlarınızı yitirdiğiniz anda birden her şey değişir ya. "Kader" kelimesini kullanmayı pek sevmem, çünkü kader insan gücünün kontrol edemeyeceği bir şey için, şöhret veya büyük başarı için kullanılır, örneğin ABD'nin Başkanı olmak gibi, ama bir otobüs şoförünün veya hastane hemşiresinin de "kader"i olur. Bu, sizin deneyim yolculuğunuzdur. Ve bilincinizin ısrarlarını dinlemek

veya sezginizi takip etmek yerine, “akıl”ınızı dinlerseniz kaderinizi kaçırabilirsiniz. İnsanlar genellikle “hayır” derler. Oysa önsezinize “evet” deyip, şikâyet edip mızırdanan “akıl”ınızın yerinde tutarsanız, her ne şekilde tezahür edecek ise, “kader”iniz bir şekilde ortaya çıkar. “Kader”in, “akıl”a köle gibi bir bağımlılığı varsa kaybolur, hatta aklın içinde boğulur gider.

1960’lı yıllarda, profesyonel futbol kulüplerinin dikkatini çekmek için mutlaka kendi kasaba veya şehrinizdeki okulunuzu temsil etmeniz gerekirdi. Büyük kulüpler, ondan aşağısına bakmaya tenezzül etmezlerdi. Eğer şehrinizi temsil edecek kadar iyi değilsen kimse ilgi göstermezdi. Genç yetenekleri arayanların izledikleri maçlarda yoktum bile. O sıralarda 13 yaşındaydım. Leicester Crown Hills Secondary Modern School’da okuyor, dersleri pencereden dışarıyı seyrederek geçiriyordum. Derken bir gün beden eğitimi öğretmenimiz, Leicester okullarının “14 yaş altı” takımı için beni deneme yapmaya göndereceğini söyledi, ama saha oyuncusu olacaktım. Seçileceğine kesin gözüyle bakılan bir kaleci vardı, bu yüzden beni denemeye bile değer görmemişlerdi. Oysa kaderim yine değişecekti.

Anlamamız gereken önemli bir nokta var; hayatı, görmemiz gerektiği gibi görecektik isek, hiçbir şeyin tesadüf olmadığını bilmemiz lazım. **Kendi gerçeğimizi kendimiz yaratıyoruz.** İlk deneme maçında oynadım, ama pek umutlu değildim. Yüreğim oyunculuktan yana değildi. Sadece kaleci olmak istiyordum. İkinci deneme maçı yapılırken kenarda durmam söylenmişti. Tam “Herhalde her şey bitti.” diye düşünürken, maçın yapıldığı taraftan birisinin bağırıldığını duydum: “Hey! Aranızda kaleci olmak isteyen var mı?” Hemen, “Evet!” diye bağırardım ve herkesten önce oraya ulaşmak için deli gibi koştum. İki kaleciden birisi sakatlanmıştı. Maça girdiğim zaman beni beğenmiş olmalı ki, yönetici sonraki hafta yapılacak maçta, o çok başarılı olan kaleciye yedek olacağımı söyledi. O haftaki deneme maçı hayatımı değiştirecekti. Bütün kariyerimin en iyi maçını yapmıştım. O zamanlar anlamamıştım, ama o gün bir şeyler devreye girmişti mutlaka, çünkü o çok tutulan çocuğu bile atlayarak takıma alınmıştım.

Ertesi yıl, 15 Yaş Leicester takımında oynamaya başladığımda, artık profesyonel kulüpler kapımı çalmaya başlamışlardı. Önce Coventry City, sonra İngiltere’nin çeşitli liglerinde oynayarak tam tasarlamış olduğum gibi hayatımı futbol ile kazanır oldum.

Profesyonel futbolcuyken, ama uzun sürmedi.

Tam on beş buçuk yaşındayken doktorlar, romatoid artrit hastalığının teşhisini koydular. Önce sol dizimde başladı, sonra iki dizime ve bileklerime atladı. Futbol hayatımın son yıllarında ise ellerim, bileklerim ve parmaklarımda iyice yoğunlaştı. Yıllarca doktorların futbolu bırakmam konusundaki ısrarlarını dinlemedim. Geriye baktığım zaman, artrit ve tekerlekli sandalyeye mahkûm olma riskine rağmen, dört yıl boyunca Coventry için başarılı maçlar çıkardım. 19 yaşındayken doktorların kesin kararına rağmen oynamayı sürdürdüm ve başka bir kulübe, Hereford United'e transfer oldum. Bir gece, "meşum son" gelinceye kadar başarıyla oynadım. O yıl artrit korkunç acı vermeye başlamıştı. Eklemlerim ısınmaya kadar antrenman yapmak büyük ıstırap oluyordu. Önceleri, topallamaya başladığım için her seferinde başka bir mazeret bulmak çok zor oluyordu. Gerçek nedenin ne olduğunu anladığı anda, kulübün kendisine başka bir kaleci arayacağını çok iyi biliyordum. Adrenalin sayesinde maç boyunca idare ediyordum, bu yüzden kimse bir şey demiyordu. Küme atladığımızda, 20 yaşında profesyonel lig takımında oynar durumdaydım ve daha büyük kulüpler ilgi göstermeye başlamışlardı. Derken bir gece, yatmadan önce dizlerime baktığımda, sol dizimdeki şişkinliğin, 15 yaşından beri ilk kez geçmiş olduğunu gördüm. "Hey, geçmiş, demek ki atlattım!" diye düşündüm. Oysa ertesi sabah uyandığımda nefes almakta bile zorlandığımı hissettim. "Herhalde ölüyorum!" dedim kendi kendime. Yanımda yatmakta olan karım Linda'yı uyandırmaya çalıştım, ama bedenimdeki tek bir kas bile çalışmıyordu. En nihayet biraz nefes alabildiğimde bütün vücudumun korkunç bir şekilde ağrıdığını fark ettim. Kalkmak bir yana, kıpırdıyamıyordum bile. Günler sonra, ağrı biraz daha katlanılabilir hale geldi, az da olsa hareket kabiliyetime yeniden kavuştum, ama artık futbol hayatım bitmişti!

Bu olaya "akıl" ile bakıldığı zaman, genç yaşında bütün hayalleri yıkılmış bir delikanlı için korkunç bir trajediydi; bugün düşündükçe hâlâ sarsılırım. Ancak hayat size en büyük armağanını, bazen korkunç kâbusların ardına saklanmış olarak sunar. Futboldan almam gerekeni almıştım, bakalım önümüzde daha neler vardı? "Akıl", nehirde sadece bir sonraki dönemeci görebiliyordu, bütün hayatım mahvolmuştu, ama "bilinç"im, "Tamam, bu fasıl kapandı, ama devam et!" diyordu. Futbol bana çok şey kazandırmıştı. Gelişim açısından bir şeye odaklanma ve disiplin son derece gerekli ve önemli kavramlar idi, ama bunların yanı sıra kendime güvenim de vardı, genç yaşta beklenti ile yaşamayı öğrenmişim. Daha sonra hastalık iyice ilerlediği için, sürekli olarak ağrılarla yaşamak çok zorlaşmıştı. O korkunç ağrılarla yaşayıp, çorabınızı giymek gibi basit görünen bir hareketi bile yapmakta zorlanınca, geriye kalan her şey çocuk oynacağı gibi kalıyordu. Futbol kariyerimin sonu, yenmem gereken korkunç bir hayal kırıklığı bırakmıştı. Yeni bir hayal peşinde mi koşacaktım, yoksa önceki hayalim parçalandığı için sürünecek miydim? Ben yeni bir hayali tercih ettim.

Merhaba, İyi Akşamlar ve Hoş Geldiniz

21 yaşında, romatoid artrit yüzünden sakat kalmış, üstelik para kazanmak için başka hiçbir özel yeteneği veya mesleği olmayan eski bir futbolcu... Aman ne mutluluk! Tam "darboğaz" zamanı. Birden televizyon sunucusu olmaya karar verdim. Son dönemde bir TV programına davet edilmiş, futbol hayatımın sonu ile ilgili bir röportaj yapılırken bu-

lunduğum ortam pek hoşuma gitmişti. O zamanlar İngiltere'nin en büyük ve en iyi spor programlarını sunan BBC Grandstand'a başvururdum. Bu, hayatımı kazanmak için futbol oynamaktan daha da saçma bir idealdi, ama en azından profesyonel takımlarda yüzlerce kaleci arasında olmak başka, BBC'de spor sunucusu olmak başka şeydi. Benim gibi, her zaman yalnızlığı ve gözlerden uzak olmayı tercih eden biri için TV sunucusu olmak nasıl olacaksa? Garipti, ama yine bir şeyler beni çekmişti. Bütün hayat tecrübelerim böyle gerçekleşti. Bir kapı kapanır kapanmaz, bir ışık yanıyor, bir başka kapı açılıyordu. Bu labirentte yol almak gibi bir şeydi. "Bilinç" sürekli olarak rehberlik yapıyordu. 1990'lara kadar ideallerimin peşinden gittiğimi sanmıştım.

TV programları sunmak için, önce radyo ya da gazetede çalışmak gerektiğini söylemişlerdi. Akademik özellikler olmayınca beni işe alacak bir gazete bulmak da zordu. Medyada çalıştığım ve olaylara dışarıdan da bakabildiğim için, akademik özelliklerin pek de bir yeterlilik olmadığını, işinin kompetanı olan bir gazeteciye çok da fazladan bir katkıda bulunmadığını rahatlıkla söyleyebilirim. Ancak sınavları vermişseniz, fikir yükleme makinesinden geçmişsiniz demektir, zaten sistemin istediği de budur.

Derken Leicester'da, Leicester Reklam gazetesinde bir iş buldum. Haftada bir çıkan ve yazılarını sadece yazarların okuduğu bir gazeteydi. İş aldım, çünkü başka hiç talibi yoktu, ama kısa bir süre sonra, beni radyo ve televizyona taşıyacak olan kapılar açılmaya başladı. Önce işe, BBC'nin "bölgesel haber muhabiri"i olarak başladım, ardından 1982'de BBC Spor Televizyonu'nda bütün ülkenin tanıdığı bir yüz oldum. BBC'de ilk işe başladığım gün, gözyaşlarımı tutamamıştım, ama bu, orada çalışmaya başladığım için değil, 21 yaşında o korkunç günleri yaşarken düşündüğüm şey gerçekleşmiş olduğu için olmuştu.

*Televizyona geçmiştim,
ama aslında daha büyük bir yolculuk için başka bir adım olmuştu.*

Babam, “Başkaları ne derse desin, işinin bittiğini sen kendin söyleyinceye kadar işin bitmemiş demektir.” derdi. Aslında söylemek istediğinin ardında çok derin bir gerçek vardı; **“Hepimiz gerçeğimizi kendimiz yaratırız.”** Gerçek olduğuna inandığımız şey, yaşadığımız şey olur. İşte global sistem, bunu alabildiğine istismar ediyor.

Politika/Politics: (Poly=Çok, Tics=Kan Emen Yaratıklar)

Uzun süredir hayalini kurmuş olduğum televizyonda çalışma arzum, hayalime kavuştuktan kısa bir süre sonra esprisini kaybetti, çünkü ortalık bir sürü samimiyetsiz, son derece sığ ve kötü karakterle doluydu. “Televizyon sektöründe çalışanlar, zamanla yoldan çıkıp birbirlerini, değil sırtlarından, göğüslerinden bıçaklar.” şeklinde bir deyiş vardı. Tabii birçok istisna olmakla birlikte, o kişiler de işe alma veya işe son verme kısımlarında çalışmıyorlardı. Birbirlerini ezip geçmek veya yağcılık almış yürümüşü. Birkaç yıl sonra orada çalışamayacağımı anladım. “Akıl” açısından bakılacak olursa, hiçbir şeyden tatmin olmayıp, sürekli olarak bir işten diğerine atladığım sanılır. Bunu ben de çok düşündüm, inanılmaz bir şekilde beni desteklemiş olan 29 yıllık eşim Linda da. Uzun yolculuğumda benim için çok önemli bir kişi oldu, hâlâ kitaplarımı basan yayınevinin sahibi olarak desteğini sürdürüyor. Sahip olabileceğim en iyi arkadaşım. İnsanları hayatımıza kazara çekmiyoruz. Ya bize destek vermek için ya da kendi kendimize yapamayacağımız bir şeyi; kendimize farklı bir şekilde bakmamız için, şans tanımak üzere bizimle birlikte olurlar. Genellikle sonraki kategori zor oluyor tabii. Evet, öyle görünürler ve ben her iki rolü de oynadım. Akıl egemenliğinden kurtulmak açısından gerekli olabilir, böylece silmek istediğiniz kavramlarla yüzleşmeniz sağlanıyor, yeni bir yöne dönüyorsunuz. Size zor zamanlar geçirtmiş olan insanlara bakın. Sizin için ne diyorlar? Pekâlâ, ya size karşı olan tavırlarını düzeltirler veya hayatınızdan çıkarlar.

Ruhen uyuşmasam da bedensel olarak BBC’de çalışmaya devam ettim ve sekiz yıl daha geçti. Ancak artık başka bir şeye odaklanmıştım. Çocukluğumda da doğayı çok severdim. Şimdi buna “çevre” diyorlar. Leicester’da bisikletimle saatlerce şehir dışında kırlarda gezdim. 1980’lerde çevre koruma bilinci hayatımın odak noktası oldu. İngiltere’nin güney kıyısında, 30 yıldır yaşamakta olduğum Wight Adası’nda bir çevreci gruba katıldım. Bu arada bir gerçeği de çok iyi anladım; çevre konusunda ne kadar iyi konuşmalar yaparsanız yapın, iş oy almaya dayandığı için, asıl önemli olan toplantılarda kaç elin havaya kalkmış olduğudur. Destekleyen çoğunluk yoksa davanız geçerli değildir. Fark ettiğim bir şey daha olmuştu. Oyların çoğunluğunun hangi tarafa verileceği, daha konseydekilerin bile haberi olmadan Mason kulübünde/tapınağında kararlaştırılıyordu. Hayatımın ikinci aşaması da karışmaya başlamıştı. “Çevre”nin veya çevre dostluğunun bölge konseyinde bir “ses”e ihtiyacı olduğunu düşünmüştüm, ama daha sonra gerçekleşecek olanlar, yine görünmeyen bir gücün beni itmesi ile olmuştu. Hiçbirine güvenmediğim için ana politik partilere değil, 1988’de İngiltere’nin Yeşiller Partisi’ne katıldım. Politikaları, “çevre” idi. Üyelik ücretim ile birlikte bazı bilgiler yolladılar, ardından Wight Adası’ndaki Yeşiller Partisi’nin şubasını kurmak üzere halka konuşmalar yapmaya başladım.

Olaylar çok çabuk geliyordu. Birkaç hafta içinde Yeşiller Partisi'nin bölge teşkilatından, sonraki toplantıya katılması için Wight Adası'ndan bir temsilci gönderilmesini talep eden bir mektup geldi. Bölge temsilcisi istifa ediyor, yerine birisini arıyorlardı. Yine işe kimse talip olmayınca, ben üstlendim. Televizyoncu olmamın yeşilciliğe pek uymayacağını düşünen iki kişinin muhalefetine rağmen, Londra'da Regent's Park'ın yanındaki binada yapılan ilk ulusal toplantıma katıldım, ama kısa bir süre sonra Yeşiller Partisi'nin İngiltere politikasında neden varlık gösterememiş olduğunu anladım, çünkü üyelerin hepsi, sadece hiçbir sonuca ulaşmayan konuşmalar yapıp duruyorlardı. Yemekten önce Parti Sekreteri, Parti Sözcüsü olacak kadın ve erkek adaylar aradıklarını bildirdi. Gelecek yıl için, medyada Yeşiller Partisi'nin sözcülüğünü yapacaklardı. Yemek sırasında birisi, medyadan herkesin tanıdığı birisinin partiyi daha iyi temsil edeceğini söyleyip, benim ilgilenip ilgilenmediğimi sordu. "Bir denerim." dememi takiben bir saat sonra İngiltere Yeşiller Partisi'nin Ulusal Sözcüsü seçtim, oysa daha partiye katılalı 2-3 hafta olmuştu.

İngiltere Yeşiller Partisi için Ulusal Sözcü. Asıl iş başlamadan önceki son adımlar.

Benim bu göreve gelişim sırasında, yağmur ormanlarının içinde bulunduğu kötü durum, çevre kirliliği gibi konular televizyon programları ile sık sık gündeme getirildiği için, "Çevre"ye büyük ilgi uyanmıştı. İlgi, 1989 yılının yaz aylarında doruğa tırmandı ve İngiltere Yeşiller Partisi önemli bir haber haline geldi. Bizi Avrupa Parlamentosu'na taşıyacak seçimlerde ulusal oyların % 15'ini aldık. Oysa o zamana kadar parti % 1'e bile ulaşmamıştı. Boş basın toplantılarında, boş salonlarda yer alan konferanslardan sonra, parti ve partinin resmi sözcüleri haberlerde ve politik arenada boy göstermeye başladılar. Ancak kısa bir süre sonra ikilik başladı. Bir kısım üye orijinal inanışına sadık kalmak isterken, bir kısmı da inandığı politikaları bırakırsa daha çok destek alacağını düşünüyordu. Ben ikisinin arasında kalmış, orijinal değerleri korumak istiyor, ama daha etkin bir yol olması gerektiğini düşünüyordum. O sıralarda yazdığım *Böyle Olması Gerekmiyor* adlı kitapta, Yeşiller Partisi'nin politikasını, sürekli olarak duyduğum çevre jargonu ile değil, halkın anlayabileceği şekilde anlatıyordum. O politika kitabının ana fikrini hâlâ savunmakla birlikte, Yeşil Hareket'in arkasındaki ana gündemin istismar olduğunu, çevresel kaygıların, global sistemi hızlandırmaktan baş-

ka bir şeye yaramayacağını hissettim. İnsanların sebep olduğu söylenen “iklim değişikliği” büyük bir yalandı. Yeşillerin kendi aralarındaki kavgaları midemi bulandırıyor. Yeşiller Partisi’nin “yeni politikası”nın, eski metotlar, kandırmalar ve tepkilerle yürüyen eski politikanın bir başka versiyonu olduğunu gördüm. Yeşiller Partisi önce sisteme karşı çıkmıştı, sonunda ise sistemin bir parçası oldu.

Çoğu kez, benim Yeşiller Partisi tarafından dışlandığıma dair haberler çıktı, ama işin aslı, üyeliğimi hiç yenilememiş olmamdır, çünkü Yeşillerin de hiçbir şeyi değiştiremeyeceklerini anlamıştım. Kendimi partiden çekmemin bir diğer nedeni ise, son zamanlarda başıma çok garip şeylerin gelmesi idi. Eğer konuşmalarım sırasında bunlardan söz edersem alay konusu olurum, bu da Yeşiller Partisi’ne zarar verirdi.

“Akıl” hayatımın en uç noktasına ulaşmıştım. Şimdiye kadar tecrübe edinmiş olduğlarım, daha sonra olacaklar açısından çok önem kazanacaktı. Bugün geriye dönüp baktığım zaman, her şeyin ne kadar mükemmel bir şekilde düzenlenmiş olduğunu anlıyorum. İyi, kötü vs. bunlara “Akıl” gözüyle baktığım zaman hep bir ikilik ya da tezat görüyorum, oysa “Bilinç” her şeyi tek olarak görüyordu. Hepsisi de “Tecrübe” denen halının iplikleri. Önümde açılacak olanlar için bazı şeyleri bilmem ve anlamam gerekiyordu ve sonraki aşamayı göğüsleyebilmek için duygusal açıdan güçlü olmaya ihtiyacım vardı. Bunların hiçbirisini bilmiyordum, ama içimdeki büyük “ben”, yani yüksek benliğim ne yapacağını biliyordu. Düşmüş ve kalkmıştım. Kendimi futbolcu olarak gördüğüm düşlerim, artrit hastalığım yüzünden paramparça olmuştu. Şifa ararken, eski bir Çin şifa uygulaması olan akupunktur ile tanıştım. Böylece insan bedeninde, beden olmaktan öte bir şeyler olduğunu keşfettim. Çok yoğun ağrılar çekmeme rağmen futbol oynamakta göstermiş olduğum kararlılık, bütün zorluklara karşı sürmüştü. Gazetecilik/TV’cilik bana medyanın nasıl çalıştığını, “haber”lerin ne kadar istenilen şekilde verildiğini göstermişti. Medya gerçeğin resmi açıklamasını kovalamıyor, olayların resmi versiyonunu teyit ediyordu. Çoğu gazetecinin, rastlayabileceğimiz en şartlanmış ve zihinsel hapisanede tutulan kişiler olduklarını gözlemledim. Dünyanın gerçekte nasıl olduğunu bilmeden nasıl rapor edebilirlerdi ki? Gazetecilik, tam “akıl”ın yarattığı bir kavram. Gazetecilerin çoğu, tamamen “akıl”ın içine hapsolmuşlar ve olayları sadece o açıdan veriyorlar. O küçük kutunun dışında yaşayan birisiyle de korkunç şekilde alay ediyor, onu lanetliyorlar. Bir deyiş vardır: “Müziği duymayanlar dans edenlere, ‘deli’ der.” Gazetecilik bana, yazabilmeyi ve izleyici/dinleyici ile iletişim kurabilmeyi öğretti. Televizyon kariyerim, bana ekranda ve ekran dışındaki inanılmaz sığılı gösterip, aldatma tekniklerini iyice görmemi, politikacı olmak ise bana politikanın içyüzünü, oyunun nasıl oynandığını, birbirine muhalif görünen ve halk önünde keskin tartışmalar yapan politikacıların özel hayatlarında çok samimi olmadıklarını anlamamı sağladı. Hayat tecrübem, daha sonra karşılaşacaklarım için ihtiyacım olanları bana sağlamıştı, ama daha ileride neler neler olacaktı.

3

“Dave, oğlum, neler oluyor?”

“İnsanlara gerçeği anlatmak isterseniz gülmelerini sağlayın, yoksa sizi öldürürler!”

Oscar Wilde

1989 yılında, *Böyle Olması Gerekmiyor* adlı kitabımı yazarken, bazı gariplikler hissetmeye başladım. Son derece hızlı bir şekilde, her hafta bir bölüm bitirirken akşamları yazdıklarımı okuyup şaşıyor, “Bunu yazdığımı hiç hatırlamıyorum, nasıl olur?” diyordum.

Sanki rüyada yazıyor gibiydim, ama aynı zamanda da sürekli olarak, çevremde görünmeyen bir varlık hissediyordum. Bu aylarca devam etti. En sonunda 1990 yılının ilk günlerinde Londra’da bir otel odasında yalnızken, bu hissim o kadar yoğunlaştı ki, sonunda; “Eğer oradaysan lütfen benimle temas kur, çünkü artık çok rahatsız oluyorum.” dedim. Derken iş hızlanmaya başladı.

1990 yılının Mart ayında, Wight Adası’ndaki evimin yakınında, şimdi müzisyen olan oğlum Gareth ile futbol oynuyorduk. İstasyondaki kafede yemek yemek istedik, ama çok doluydu. Bir başka kafeye doğru giderken beni televizyondan tanıyan birisi yolumu çevirdi ve konuşmaya başladık. Konuşma sona erdikten sonra Gareth’i yanımda göremedim, ama onun buharlı trenlere olan ilgisini bildiğim için istasyondaki kitapçıya gittiğini tahmin ettim. Kitapçının girişinde durup ona başka bir kafeye gitmeyi teklif etmek üzere döndüm, ama ayaklarım, sanki yerdeki bir mıknatıs tarafından çekiliyormuş gibiydi. Orada kalakalmış, ayaklarımı aynı noktadan öteye kıpırdatamıyordum. Derken içimden bir ses: “İçeri gir ve ilerideki kitaplara doğru git!” dedi. Hay Allah, bu da nesi! Neler oluyor? Bu kitapçıyı gayet iyi biliyordum ve tarif edilen yer hiç ilgi alanımda değildi, çünkü genellikle orası Barbara Cartland’ın romantik kitaplarının bulunduğu taraftı. Zaten başka tarafa gitme şansım olmadığı için, bakarken birden gözüme üzerinde sadece bir kadının resmi olan bir kitap takıldı. Yazarı profesyonel bir medyum olup, elleri ile şifa seansları yapıyordu. Acaba neler olduğunu bana bu kadın mı söyleyecekti? Kitabı 24 saatte okudum, sonra da görüşmek üzere randevu aldım. Sürekli olarak yanımda hissettiğim varlıktan hiç söz etmedim, sadece romatoid artrit hastalığım nedeniyle bana yardımcı olup olamayacağını sordum, ama zaten kendisi öğrenecekti.

Dalga Boyu “Dünya”ları

Onu dört kere gördüm, ama ilk iki sefer dikkate değer hiçbir şey olmadı. Varlığımızın frekansları ve boyutları ile ilgili sohbetler yaptık. Din kavramına ve gelişimimizin kaza olarak nitelendirildiği bilimsel yaklaşımlara pek sıcak bakmıyordum. O zamana kadar bunlara alternatif bir düşünce içinde değildim, ama bu medyum kadınla konuştuğumda gerçeğin çok boyutlu yapısı ile “boyutlararası iletişim” konularına çekildiğimi hissettim. Sanki bana daha önceden bildiğim şeyleri anlatıyormuş gibiydi. Hepimiz bu bilgilere sahibiz, ama beş duyuya dayalı “akıl” ile kim olduğumuzu unutmaya koşullandırılmışız. Bu konuyu bilmeyenler için belki biraz daha fazla birikim gerekir. Şöyle diyelim; aslında beş duyuyla algılayabildiğimiz bir dünyada yaşamıyoruz. Bu beş duyu algılama menzili çok çok küçük ve buna “Görülebi-len Işık” deniliyor. Yaratılışımız; bir şifonyerin çekmeceleri gibi, biri diğerinin üzerindeymiş şeklinde yer almıyor. Radyo ve televizyonlarda olduğu gibi, aynı boşluğu paylaşan frekanslardan oluşuyor. Yayılan frekanslar sadece sizin bedeninizin çevresinde değil, bedeninizle aynı yeri de paylaşıyor, ama farklı dalga boyları ile çalışıyorlar. Eğer dalga boyu veya frekans birbirine çok yakın ise karışıyor, birinin diğerinin varlığından bu suretle haberi oluyor. Bunun dışında, birbirlerinin varlığından haberleri olmuyor, çünkü farklı frekanslarda/gerçekliklerde veya dünyalarda çalışıyorlar. Radyonuzu diyelim ki, Radyo 1’e göre ayarladınız. Radyo 1’i dinlersiniz, ama bu arada Radyo 2, 3 veya 4’ü duyamazsınız. Frekansı Radyo 1’den Radyo 2’ye ayarlayın, bu sefer Radyo 2’yi dinlemeye başlarsınız, ama ayarlama yaparken Radyo 1 hâlâ oradadır. Siz dikkatinizi veya bilincinizi Radyo 2’ye vermişseniz bile o yayına devam eder.

Bu, tam olarak görünürdeki, algılanan gerçek evrenin nasıl çalıştığını gösteren bir örnektir. Görme, işitme, koklama, dokunma ve tatma şeklinde beş duyumuzla “boşluk” olarak gördüğümüz son derece küçük bir parçayı algılıyoruz. Örneğin kedilere göre “uzay” boş değildir. Çok daha görsel frekans menzilleri vardır, dolayısıyla insanların beş duyu ile sınırlanan frekanslarının çok ötesinde diğer boyuttaki varlıkları ve faaliyetleri görebilirler. Her şeyin bizim içimizde olduğu, sembolik olarak cennetin de içimizde olduğu doğrudur. Sonsuzluk içimizdedir, çünkü bütün sonsuzluk, bütün uzayı kaplar. Sonsuzluğu beş duyumuzla algılayamayız, tıpkı radyo frekanslarından birisine ayarlanmışsanız, bütün dalgaları duyamayışımız gibi. Yani sadece beş duyunun kapasitesi kadar duymaya programlanmışız, ben de buna “beş-duyu hapishanesi” diyorum. Çoğu kişi, bu sonradan üretilmiş ve manipüle eden illüzyonların tuzağına o kadar düşmüş ki her şeyin bu olduğunu sanıyor. Onların tek gerçeği, bu “akıl” gerçeği. Bu, daha sonra eğitim sistemi, medya ve bilim ile iyice koşullanıyor ve iyice katlaşıyor. Enerji yavaş titreştiği zaman, yoğun ya da sübtıl oluyor, örneğin çelik gibi, ama buna güçlü bir mikroskop altında bakacak olursa, ne kadar sert olursa olsun, hâlâ titreşen bir enerji olduğunu görürüz. Titreşme hızı çoğaldıkça enerji daha az yoğun/sert olur, büyük bir hızla titreşmeye başlar ve insanların beş duyu menzilinden çıkar, böylece insanların göremeyeceği hale gelir, yani kaybolur. Aslında kaybolmamış, insanların beş duyu menzilinden çıkmıştır, bu da insanların hayalet veya UFO görmelerini açıklar. Birden görünür sonra kaybolurlar. Radyo ve televizyon istasyonları gibi birbirine karışan

sonsuz sayıda algılanan gerçek vardır ve bilincinize sahip iseniz, bunların arasında gidip gelebilirsiniz. Bilim adamları buna “paralel evrenler” diyorlar. “Akıl”ın beş duyu gerçeği, bir görünüp kaybolan bir şeylerden bahsedilince, bunları “delilik” diye nitelendiriyor. Oysa bu çok mümkün. Paranormal denilen o çok uzak dünya son derece açıklanabilir bir şey. Sayfalar ilerledikçe bunu anlamanız daha kolaylaşacak.

“Houston, bir bağlantı var!”

Medyuma üçüncü gidişimde, şifa seansı sırasında muayene yatağında yatarken, birden-bire yüzüme örümcek ağı değmiş gibi bir his duydum. Sonra aklıma onun kitabında okuduğum bir şey geldi. Ruh/bilinç temas kurmaya çalıştığı zaman böyle şeyler olurmuş. O zamana kadar hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Medyuma hiçbir şey söylemedim, ama o, 10-15 saniye sonra, birden başını geriye doğru çekip, “Vay canına, bu çok güçlü, bunun için gözlerimi kapatmam lazım!” dedi. Ben de kendi kendime, “Kendimi nelere soktum böyle!” diye söylenip duruyordum. Medyum, Çinliye benzeyen bir figür gördüğünü, onun “Sokrates benimle!” dediğini aktardı. Sokrates MÖ 469-399’da yaşamış bir Yunan filozofu, en önemli öğrencisi de Platon. Sokrates yüksek yetkililer tarafından, gençleri yanlış yönlendirdiği için suçlanıp idama mahkûm edilmiş, zehri kendi içerek hayatına son vermişti. Kütüphaneler dolusu sözleri olan Sokrates’in, “Bilgelik, hiçbir şey bilmediğimizi bilmektir.” sözünü herkes bilir.

Çinliye benzeyen figür, medyumun algılayıp odaklanabilmesi için, diğer bir boyuttan gösterilen bir projeksiyondur. İletişimi kuran ise, fiziksel bedenin çok ötesinde, seçtiği her şeyle girebilen bir “bilinç” idi. İşte bu, saf bilinç ve farkındalık, kazandığımız zaman hepimizin olacağı yüksek form. Diğer boyuttan iletişimciler, bilgi veya düşünceyi insan diline deşifre edebilmek için bir medyumun enerji alanına veya beynine projeksiyon yapıyor. Kitapçıya girmem söylendiği zaman, bana da böyle olmuştu. Prensip aynı. Radyo programı, radyo yoluyla yayımlanarak deşifre ediliyor veya çözülüyor. İtalyan bir medyum, düşünce projeksiyonunu İtalyanca, bir İngiliz İngilizce veya başka biri de diğer dillerde duyabilir. 1990 yılının Mart ayında, medyumun, benim aracılığımla Çinli görünümlü figürden aldığı mesajlar şunlardı:

- O bir şifacı. Dünyayı iyi edecek ve dünya çapında ün kazanacak.
- Çok büyük çapta muhalefet görecektir, ama onu korumak için hep yanında olacağız.
- Spiritüel olarak o hâlâ bir çocuk gibi, ama ona spiritüel zenginlik kazandırılacak.
- Bazen nereden geldiğini anlamadığı şeyler söyleyecek. Onlar bizim sözlerimiz olacak.
- Bilgi, aklına yerleştirilecek, bazen de bilgiye yönlendirilecek.
- Cesareti nedeniyle bir genç olarak o seçildi, sınılandı ve bütün sınavları verdi.
- Disiplin için futbola yönlendirildi, disiplini öğrendiği zaman ileri aşamaya geçirildi. Hayal kırıklığı ile başa çıkmayı öğrenmesi, bütün duyguları yaşaması, yeniden ayağa kalkıp yoluna devam etmesi gerekiyordu. Spiritüel yol çok zordur, kolay girilmez.
- Bizimle temas etmek istediğini biliyorduk, ama zamanı uygun değildi. (Otel odasında

göremediğim bir varlık hissettiğim zaman bunu yapmak istemiştim, ama bunu medyuma söylememiştim.) Buraya bizimle temas kurması için yönlendirildi, ama bir gün tamamen iyileşecek.

- İhtiyacı olan, istediği her şey sağlanacak, ama fazlası değil.

Medyumla sonraki seansta, figür şu mesajları verdi:

- Bir kişi dünyayı değiştiremez, ama dünyayı değiştirecek mesajlar iletebilir.
- Her şeyi yalnız başına yapma! Başkalarıyla el ele tutuşun ki, düştüğünüz zaman birbirinizi kaldırabilesiniz.
- Üç yılda beş kitap yazacak.
- Politika ona göre bir şey değil, o çok spiritüel, politika onu çok mutsuz yapar.
- Politikayı bırakacak. Bir şey yapmasına gerek yok, bir yılda her şey gelişecek.
- Günün uçaklarından çok farklı bir uçan aracı olacak.
- Zamanın bir anlamı kalmayacak. Nerede olmak istiyorsan orada olacak.

O zamanlar, spor haberleri sunan bir televizyon spikeri ve Yeşiller Partisi'nin ulusal sözcüsü olarak görev yapan alelade bir insandım, ama Dünya'yı iyileştirecek bir şifacıymışım, bir kişi dünyayı değiştiremezmiş, ama dünyayı değiştirecek mesajlar verebilirmişim falan filan. Ne? Ben mi? Bir daha söyleyin lütfen! Tabii ki bir yandan son derece çılgınca ve saçma görünüyordu, ama içimde bir şeyler, "Bilge" içgüdüm, bütün bunların beni nerelere götüreceğini görmemi söylüyordu. İlginçtir, tam bunlar olmadan önce, içgüdümü dinlemeyip kafamın doğrultusuna gitmiş ve bir yatırım yapmışım. Büyük bir miktar değildi, ama artık içgüdümü dinlememi gerektirecek kadar yeterli bir tecrübe olmuştu. Medyum aracılığı ile gelen mesajlar çılgınca görünse de artık hep içgüdümü dinleyecektim. Bu yolu seçtikten sonra hayatımda o kadar inişler çıkışlar oldu ki, bazen duygularım çok zorlanıyordu. Bunca yıl ve bunca acıdan sonra, bana söylenenlerin çoğu gerçekleşti ve hâlâ da gerçekleşiyor, sadece "Tamamen iyileşecek!" kısmı hariç. Hâlâ onu bekliyorum. Özellikle hiç bilmediğim konularda, üç yılda beş kitap yazacak olmam yeterince garipti, ama üç yılda gerçekten elimden beş kitap çıktı. Hem de bazen baktığımda yazdıklarımı hatırlayamama rağmen.

Bu yaşadıklarımın Yeşiller Partisi'nin liderlerine bahsettiğimde, tepkileri tam "kapalı akıl"lı, bilgisiz ve cahilce sadece "David aklını kaybediyor!" şeklinde oldu ve konuştuğum kişiler bunu böylece herkese yaymaya başladı. Yeni politikaya hoş geldiniz! Bütün politik partiler gibi Yeşiller Partisi de, sadece "Akıl"a dayalı bir politika izliyordu. Bunu söylerken tabii ki bütün üyeleri değil, sadece yapıyı kastediyorum, çünkü çoğunun algılamaları kesinlikle "Akıl"a dayalı. Kendilerini diğer politik partilerden farklı sanıyorlar, oysa hepsi yine aynı "Akıl"ın farklı birer ifadesi. İngiltere Yeşiller Partisi'nin en tanınmış üyesi Jonathan Porritt, beni acımasızca yargılayan "Akıl" entelektüellerinden birisiydi. Yeşiller Partisi'nden birini televizyonda konuşurken gördüğüm zaman, başka bir partinin politikacısı konuşuyor gibi geliyor. Hep aynı global manipulatörlerin, gücü globalleştirmeleri üzerine söylevlerini verip, en büyük yalan olan "Global Isınma"dan söz ediyorlar. Tek istisna partinin ileri gelenlerinden

Justin Walker olup, bütün bunlar olurken itidalini hep korumuştur. Bunca yıldan beri hâlâ dostumdur ve “akıl”ını yeni imkânlarla açmış bir kişidir. Seni kutluyorum Justin.

Sonuç olarak, hiyerarşisi olmaması gereken Yeşiller Partisi’ndeki hiyerarşinin, benim yaşadıklarına göstermiş olduğu tepki, daha sonra olacakların habercisiydi.

Hepsi önceden ayarlanmıştı!

Medyuma yaptığım ilk ziyaretlerden sonra, olaylar hızla gelişmeye başladı. Bu uyanışının ilk dönemlerinde başka medyumlara da gittim, ama birinin, ötekinin bana neler söylemiş olduğundan haberi bile yoktu. Konular hep aynıydı. Dünyanın üzerinde karanlık bir gölge vardı ve bu hikâyenin bilinmesi gerekiyordu. Hangi nedenle bilinmez, bunu yapmak da bana düşmüştü. Gelen mesajlar şöyleydi:

-Çileli zor araştırmalar yapmaya gerek yok. Yol önceden çizildi, sadece ipuçlarını izleyeceksin. Sana rehberlik ediyoruz. Sana öğrettiklerimizi öğreniyorsun. Hepsi daha sen doğmadan ayarlanmıştı.

-Gerçek sevgi her zaman alıcıya, almak istediği şeyi vermeyebilir, ama bil ki senin için hep iyi olanı verecektir. Bu nedenle, sevsen de sevmesen de verilene benimse. Neden sevmediğini tart ve neden böyle olmasının gerektiğini anlamaya çalış. O zaman kabullenmek daha kolay olur.

-O, karşılaştığı kişilerde, “bilgi”nin, yüzeye çıkmasına yardımcı olan düşüncenin pekiştiricisi durumunda.

-Değişmen gerekiyor. Tamamen değişeceksin. Biraz ondan biraz bundan, küçük değişimlerden söz etmiyoruz, tamamen içini boşaltacaksın. Temizlenmesi gereken çok büyük bir gölge var ve bu mücadeleye odaklanmak, senin gibi insanlara bağlı.

-Senin gibi bu işin öncüsü olanlar, kar makineleri gibi. Takozun ince kenarısın. Belirli bir sınıra kadar, değneğin kirli ucu olacaksın. İşin zor, ama bu çok zor işi yapacaksın. Bunun için seçildin, bunun için buradasın, pisliği kürekle atacak, arkandan gelenlerin işini kolaylaştıracaksın. Kısacası değneğin kirli ucu senin tarafında. Yapacağın çok iş var, ama bunu yapabilecek kapasiten de var. Zaten bunun için sen seçildin. Pisliği kürekle açıp, arkandan gelenlere yol açacaksın.

Daha sonra yer alacak olan, daha da sarsıcı konu ise, insan bilincinin gerçekten uyanma durumuna geçeceğiydi. Bu konu, hayatımın her zaman en önemli bölümünü kapladı, bu hâlâ da sürüyor. 1990’larda bu konuda en küçük bir işaret bile yoktu, oysa günlük medyanın betonlaşmış “akıl”ı bir yana bırakılacak olursa, bugün bütün dünyada kitlesel ve yoğun bir uyanma hareketi görülüyor. Hayır, ne yazık ki çoğunluk değil, ama her geçen hafta biraz daha hızlı bir şekilde yayılıyor. Çok sayıda insan artık kendilerine dönebiliyor, dolayısıyla dünyayı veya hayatı yeni bir gözle görebiliyor ve kısa bir süre önce alay edip kahkahalarla güldükleri bilgi ve fikirleri benimseyebiliyorlar. Zamanında medyum aracılığıyla bana gelen

bilgilere göre, insanlığın kapatılmış olduğu “dondurulmuş titreşim” yani bu düşük frekanslı “katılık”, bir enerji dönüşümü ile kırılacaktı. Çok sonraları da öğrenmiş olduğum gibi, birçok antik gelecekte, “fiziksel dünya”, bizim bugün yaşamakta olduğumuz boyuttan çok daha akışkan ve daha az yoğun bir özellikteydi. Örneğin Avustralya’daki Aborjin kabilesine mensup şamanlar, dünyanın “rüya gibi olan zamanı” dedikleri, bu eski yüksek titreşimsel durumuna döneceğini söylüyorlar. Zaten artık dünyanın bu, “bilgi”sizlik ve “körü körüne itaat” halinden kurtulacağı muhteşem bir değişimin arifesindeyiz.

“Söyleyeceklerimin, bununla hiçbir ilgisi yok!”

Medyum aracılığı ile benimle yapılan ilk bağlantıdan sonra, BBC sözleşmemi yenilemeyeceğini söyledi ve böylece işimden atıldım. BBC yöneticilerinden aldığım mektupta, daha çok genç olduğum ve önümde uzun yıllar olduğundan bahsediliyordu. Oysa asıl baskı Yeşiller Partisi’ndeki faaliyetlerim ve Başbakan Margareth Thatcher’ın dikta rejimi sırasında yapılmış olan vergi oylamasına karşı çıkmış olduğum için BBC hiyerarşisinden gelmişti. Bana göre, zenginlerle fakirler aynı vergiyi ödüyorlardı. Büyük bir adaletsizlik ve ben de buna karşı çıkan milyonlarca kişiden birisiydim. Bahsettiğim milyonlarca kişi mahkemeye başvuruyordu ve ilk duruşmalar duyulduğunda medya olağanüstü bir ilgi göstermişti. İşte o sırada kader yine bir adım öne çıktı. İlk duruşma nerede olabiliirdi, İngiltere’nin herhangi bir yerindeki bir mahkemede değil mi? Ancak hiç de öyle olmadı. Benim yaşadığım yer olan Wight Adası’nın küçük kasabası Newport’ta oldu. Benim duruşmam da diğerleriyle birlikte listedeydi. Mahkeme binasına ulaştığımda, vergi protestocularını kaydetmek isteyen bir sürü fotoğrafçı, televizyon ve gazete muhabiri ile karşılaştım. Saatlerce sırada, ödeme yapmadıkları için protestolarının nedenlerini açıklayan davalıları bekledim. Mahkeme heyeti hepimizle tek tek ilgilenemiyordu, çünkü sayıca çok fazlaydık. Sonunda sıra bana gelmişti, ama içimizden birisi elini kaldırarak söz istedi. Yasaya göre ödemenin yapılması gereken tarihle, ödemeyi yapmayanlara gönderilmiş olan tebliğ arasındaki tarihlerin çok kısa bir süre olduğunu söyledi. Bu durumda mahkeme yasal değildi. Tabii duruşmadaki hava tamamen değişti. Mahkeme Heyeti kendi aralarında görüşmek üzere salondan çıktı. Az sonra geri döndüklerinde, adamı haklı bulduklarını söylediler. Davaların hepsi düştü, herkes serbest kaldı. Ben ise her şeyin o kadar basit olmadığını söyledim. Kişiler mahkemeye yasal olmayan bir şekilde getirilmişler, o gün için ulaşım harcamaları vs. yapılmıştı. Tazminat ne olacaktı? Yetkilerin kabul etmekten başka çareleri kalmamıştı. Harcamalar karşılandı, ben de 2.5 poundluk otobüs paramı geri aldım.

Bütün bu olaylar, gazetelerin baş sayfalarında ve televizyon haberlerinde yer aldı ve Margareth Thatcher’ın vergi oylaması, ulusal bir şaka haline geldi. Bu noktadan yola çıkıp, insanların ödeyebileceği miktara daha uygun bir sistem getirildi. O gece düşündüm ve mahkemenin İngiltere’nin herhangi bir yerinde değil de Wight Adası’nda olmasının tesadüf olmadığını fark ettim.

Mahkemeden sonra, geleceğimin ne olacağı konusunu görüşmek için BBC’ye gittim. Spor Bölümü’nün başkanının masasında sabah gazeteleri yığılmıştı ve hepsinde benim

resmim vardı. “Söyleyeceklerimin bununla hiçbir ilgisi yok!” dedi. BBC’de bir geleceğim yoktu. Zaten birkaç hafta sonra da, insanca bir “teşekkür ederiz” veya “iyi şanslar” temen-nisinde bile bulunmadan, on bir yıl boyunca çalıştığım kurumdan sepetlediler. Yeni öğrendiğim bir şey değildi. BBC’nin de, diğer televizyon ve medya kuruluşları gibi çalışanlarına hayvan muamelesi yaptığı biliniyordu. Ancak bir kez daha, benzer bir deneyim daha yaşamış olmuştum. “Beş duyu” açısından algılanacak olursa, BBC bana karşı son derece kırıcı ve haşın davranmıştı. Gerçek “Ben” açısından değerlendirecek olursam da, televizyonculuğun çarkından kurtulup istediğimi yapma özgürlüğü kazanmıştım! Onlara minnettarım, çünkü birçok meslektaşımın yapmakta olduğu gibi hâlâ aynı işte çalışıyor olup, hep tepeye tırmanma yarışında olacaktım. Onlara şans diliyorum, ama gelirim kaybetmenin dışında, o yarıştan kurtulduğum için mutlu olmuştum.

Şimdi nereye?

Eski yaşantım sona ermişti. Alternatif bir gelirim olmadan işsiz, ama özgürdüm. Ruhsuz medyada çalışmak kâbus gibiydi, ama artık büyük bir yükten kurtulmuş gibiydim. Sonraki birkaç yıl, hep gelir düzeyimin altında bir standartta yaşamış olduğumuz için bankada birikmiş olan parayla geçindik. Yıllarca inşa etmek için uğraştığım her şey yıkılıyordu. Üstelik işler daha da kötüleşecekti. Sembolize edecek olursak bir tepeden aşağıya atılmış, düşerken de uçup uçamayacağımı anlamaya çalışıyordum. Uzun süre de anlayamadım zaten, ama sonunda öğrendim. Eşim Linda ve çocuklarımız benden daha da şaşkın durumdaydılar, en azından ben, bana olan gariplikleri bizzat yaşıyordum, onlarsa sadece benim anlattıklarım-dan biliyorlardı.

Birinin kocası, diğerlerinin babaları, onlarca yıl ülkenin televizyonunda tanınmış bir yüz iken birdenbire işinden olmuş, garip olaylardan ve düşüncelerden söz ediyordu, üstelik kısa bir zaman sonra da İngiliz medya tarihinde nadir görülecek bir alay dalgasına konu olacaktı.

Ancak hep yanımda oldular ve ne olursa olsun desteklerini bir an bile çekmediler. Daha sonra iyice zıvanadan çıkacak olan olaylar karşısında ayakta kalabilmemi sağlayan anahtar faktörlerden birisi budur. Onlar benim için vardı, ben de onlar için... Bu, herkes için geçerli bir şey. İnsanlar bizim hayatlarımıza kazara girmezler, özellikle de ailelerimiz. Eğer ailenizle probleminiz varsa, önce kendinize sorun. Belki değişmeye ihtiyacınız vardır, belki de görsel kan bağlarını kesip, bilinç yoluyla aranızdaki gerçek bağı anlayabilirsiniz. Bu açıdan bakılacak olursa, on dakika önce tanışmış olduğunuz bir kişi ile bağlantınızın, hayatınız boyunca birlikte yaşamış olduğunuz ailenizle olan bağlantıdan daha güçlü olduğunu hissedebilirsiniz. Yakın aile bağları bile “bilinç” yoluyla sağlanıyor, kan bağı ile değil. Bu da hepsi gibi “Akıl”ın bir illüzyonu.

Tek arzum, hızla değişmekte olan hayatıma uyum sağlayabilmektir. İçimde izlemem gereken yolun, bu olduğunu söyleyen bir ses vardı. 1990’lı yılların son aylarında bu olayları anlattığım, *Gerçek’in Titreşimleri* adlı kitabımı yazdım. Kitap, adını, dünyadaki hayatın ar-

dındaki yalan ve aldatmaların üzerindeki sis perdesinin kalkıp, insanları içindeki bulundukları “koma” durumundan kurtaracak olan titreşimsel değişimden alıyordu. Bana, gizli kalmış, saklanmış olan her şeyin açığa çıkacağı söylenmişti. Aradan yirmi yıl geçti, ama şimdi dünyada aynen böyle oluyor. Kitap, 1990 Noel’inde basılmadan az önce, o zamana kadar inanmış veya düşünmüş olduğum her şeyi değiştiren bir dönüşüm sürecine girmiştım. O zaman birden Peru’ya gitmek gibi inanılmaz bir istek belirdi. Bu fikrin nereden geldiğini o zaman bilmiyordum, ama şimdi biliyorum; bilinç, yani ‘bilis’ ve içgüdü yoluyla konuşan sessiz ses. Peru hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve o zamana kadar hiç böyle bir şey aklıma bile gelmemişti. Bu sefer her yerde Peru kelimesini görür olmuştum; kitaplarda, gazetelerde, seyahat şirketlerinin vitrinlerinde... Başka bir medyuma gittiğimde, “Hiç Peru’ya gitmeyi düşündün mü?” diye sordu. Oraya gitmemi ve kutsal sulardan içmemi önerdi. Onun bu sözlerini, birkaç hafta sonra İnka’ların Kutsal Vadisi’nde akan Urubamba nehrinden su içerken ve Peru’nun antik ve “kayıp” şehri Machu Picchu’dan geçerken hatırlayacaktım. Medyum aracılığı ile gerçekleşen iletişimden sonra yaptığım her şey içgüdü ile olmuştu. Peru’ya neden gideceğimi bilmiyordum, ama bunun bir nedeninin olduğunu biliyordum. Mantığım, karşılamakta zorluk çekeceğim böyle bir seyahati yapmamamı söylüyordu, ama mantığım, kalbimin sesine hiç uymuyordu.

Tamamen içgüdüsel dürtülerle, hayatımı yeniden yazacak olan deneyimi yaşamak üzere, 1991 yılının Şubat ayında Peru, Lima’ya uçtum. Lima havaalanında uçaktan indiğim zaman bavulum elimde, sanki kaybolmuş küçük bir çocuk gibiydim. Şimdi ne olacaktı? Andlardaki, eski İnka medeniyetinin merkezi olan Cusco’ya gitmek gibi bir dürtü içerisindeydim. Sonra uçakların iniş kalkış panosuna baktığımda Cusco uçağına 35 dakika kalmış olduğunu gördüm. Havaalanı çok kalabalıktı ve ben daha bilet bile almamıştım. “Bu uçağı yakalamam çok zor!” diye düşündüm. Birden gayet iyi İngilizce konuşan Perulu bir adam, kalabalığın arasından çıktı ve bana nereye gideceğimi sordu. “Cusco” dedim. “Otelin var mı? diye sordu. “Hayır”, yoktu. “Biletin var mı? diye sordu, ona da “Hayır” cevabını verdim. “Ben sana otel ve bilet bulurum.” dedi. Tabii ki komisyonunu da alarak işleri inanılmaz bir hızla halletti. Az sonra “check in” yaptırmak üzere kuyruğa girdiğimde, “Hayır, hayır, kuyruğa girme, beni izle!” dedi. Beni kuyruğun en önüne “desk”in başına getirdiğinde, görevli yaptığı işi bıraktı ve ilk önce benim biletimi kesti. Lima’ya indikten bir saat kadar sonra, Cusco’ya gitmek üzere alanda yürüyordum. Bu tür tesadüfler ve eşzamanlılık, sonraki üç inanılmaz hafta boyunca da yer aldı, o zamandan beri de devam ediyor. Otele ulaştığımızda yatağı oturup ne yapacağımı düşünmeye başladım. Birkaç gün önce karşılaşmış olduğum birisi, Cusco’daki bir arkadaşının telefon numarasını vermişti, bunun üzerine numarayı çevirdim. Karşıma, yerel bir seyahat şirketinin yöneticisi olan bir kadın çıktı! Bir saat içerisinde bana bir seyahat planı hazırladı ve bütün ayarlamalar yapıldı. Ayrıca Perulu bir rehber bana ülkeyi gezdirecekti. Ertesi gün rehberle tanışmak üzere evine gittim. Kapı açıldı ve adam yerde uyuyordu. Gözlerini açar açmaz, “merhaba” veya “günaydın” diyeceği yerde, “Gece rüya gördün mü?” diye sordu. Evet görmüştüm. Rüya çok netti, ön dişlerimden birisi düşüyordu.

“Baban veya büyükbaban hayatta mı?” diye sordu. “Babam hayatta.” diye karşılık verdim. “O rüya, genellikle, babanın veya büyükbabanın öleceğini gösterir.” dedi.

O sırada Peru'da, Lima'nın dışında uluslararası telefon görüşmesi yapmak çok zordu. Ancak bir hafta sonra evi telefonla aramayı başardığımda babamın o rüyayı gördüğüm gece İngiltere'de ölmüş olduğunu öğrendim! Anlaşılan, Peru'da planlanandan daha fazla kalacaktım. Sonraki üç hafta boyunca ülkenin her yerini gezerken, her gün düzenli olarak bir şey olmaya başladı; her sabah rehber, içgüdüsel olarak gitmek istediğim yeri söylüyordum, o ise bunun mümkün olamayacağı karşılığını veriyor, ama önünde sonunda kendimizi orada buluyorduk. Ünlü Machu Picchu gibi birçok unutulmaz yeri ziyaret ettim. Sonunda Güney Peru'da Titicaca Gölü'nün yakınında bir yerde bulunan Puno'ya vardık. Rehber, İnka Harabeleri'nin bulunduğu Sillustani'de bir otele götürdü. Rehber, otelde yöreye ait, turistik amaçlı birçok poster arasında gördüğüm bir yere götürmesini söyledim. O mevsimde oraya gitmenin çok pahalıya mal olacağını söylemesine rağmen içgüdüm o kadar yoğundu ki, ne pahasına olursa olsun gitmek istediğimi belirttim. Önerisi üzerine bir turist minibüsü kiralayıp yola çıktık. Şoför, rehberim ve ben...

Yağmuru hissettiğin zaman sona erecek!

Sillustani Harabeleri nefis bir lagunanın çevrelediği bir tepenin üzerinde yer alıyordu.

Peru, Sillustani'deki İnka Harabeleri.

Çok ıssızdı. Yanında laması ile birkaç çocuk, turistlere resim satmak için bekliyordu, ama benden başka turist yoktu. Yoğun Peru güneşinin altında bir saatten fazla bir süre harabelerde dolaştıktan sonra, biraz da hayal kırıklığı içerisinde, minibüse dönüp yerime oturdum. Çok hoş bir yerdi, ama oraya gitmem için zorlayan içgüdüye pek uymuyordu. Yola çıktıktan iki üç dakika sonra pencereden dışarıyı seyrederken sağ tarafta yüksek bir tepe dikkatimi çekti. Oraya bakarken kafamda bir ses sürekli olarak; "Bana gel! Bana gel!" diyordu. Bu da nesi? Şimdi de bir tepe benimle konuşuyordu! Şoförden durmasını istedim ve "Birkaç dakikaya kadar dönerim." diyerek indim. Tepenin en üst kısmında, aşağıdan görünmeyen, ama belim hizasında taşlardan oluşmuş bir daire vardı. Dairenin ortasında durup Sillustani'ye ve uzaktaki dağlara doğru baktım. Gökyüzünde tek bir bulut bile yoktu, güneş o kadar sıcaktı ki, yüzüm yanıyordu. Birdenbire, bacaklarımı kıpırdata-

madığımı fark ettim. İngiltere, Ryde'da sokaktaki gazetecinin önünde olan şey yeniden oluyordu, ancak bu sefer çok daha güçlüydü. Bilinçsiz bir şekilde kollarımı yukarıya doğru kaldırdım. Deneyin! Kollarınızı 45 derecelik bir açı ile yukarıya doğru kaldırmış olarak birkaç dakika durduğunuz zaman ne kadar ağrıdığını fark edeceksiniz. Ben bir saat boyunca böyle durmuşum. Her şey geçene kadar hiç fark etmedim, ama sonra kollarımda müthiş bir ağrı oldu. Sanki birisi kafamı matkapla deliyormuş gibiydi. Sanki yerden çıkan enerji ayaklarımdan tepeme kadar çıkıyordu. Sanki iki yollu bir akış vardı. İçimden bir ses duydum: "Bundan yüzyıl sonra bile bu andan söz edecekler. Yağmuru hissettiğin zaman hepsi bitecek!" Yağmur mu? Havada hiç bulut yoktu ki yağmur olsun! Bana neler oluyordu böyle?

Orada dururken yerimden kıpırdıyamıyordum, ama bütün bedenim elektrik prizine takılmışım gibi titriyordu. Zaman kavramımı kaybetmiştim. Algıladığımız anlamda zaman yoktu, ne geçmiş, ne gelecek, sadece o anı yaşıyordum. Araba kullanırken, aldığınız son mesafeleri algılayamadığınız gibi, bilincimin bir içine giriyor bir dışına çıkıyordum. Arabayı bilinçaltınız sürerken, bilinciniz rüyada gibidir. Bilincime döndüğüm zaman uzaktaki dağların üzerinde gri bulutlar gördüğümü hatırlıyorum. Gittikçe koyulaşıyorlardı. Uzakta olmakla birlikte yağmur yağıyordu. Bulutlar büyük bir hızla yaklaştı ve güneşi kapattı. Benim o kadar şiddetli bir şekilde titriyordu ki, ayakta zor duruyordum. Yağmuru yüzümde hissettiğim anda enerji akışı durdu. Bacaklarım pelte gibi olmuş, kollarım ve omuzlarım ağrıyordu. Az sonra Perulu rehberin, taş çemberin dışında beklemekte olduğunu gördüm. Beni arabada beklemekten sıkıldığı belliydi. Yüzündeki ifade, "Deli İngiliz!" diye düşündüğünü gösteriyordu. Ellerimden enerji akıyordu, arabaya gidince, boşaltmak için elime kristali aldım. Birkaç hafta önce, İngiltere Glastonbury'de girmiş olduğum bir dükkanın sahibi onu bana verirken, "Bunu alsanız iyi olur." demiş, onu almaya yeterli paramın olmadığını söylediğimde ise, "Hayır, sadece alın." demişti. Sonraki 24 saat boyunca ayaklarım yanmaya ve titremeye devam etti. O gece hiç uyuyamadım.

Ertesi gün, Titicaca Gölü'ndeki Sun Island/Güneş Adası'na gittik. Peru ve Bolivya sınırında bir yerdi. İnka efsanelerine göre, Güneş Adası ile hemen yakınındaki Ay Adası, Güneş ile Ay'ın doğduğu yerdi. Daha sonra bunlar, ilk İnka olan Manco Capac ile kız kardeşi/eşi Mama Ocllo'ya dönüşmüştü. Adada elektrik, dolayısıyla da neon ışıklarının kirliliği yoktu. Bu sayede gökyüzündeki yıldızlar çok net bir şekilde görülebiliyordu. Küçük balıkçı kayığından sahile inerken hâlâ bir gün önce olanları düşünüyordum. Orada tanıştığım, Bolivya'da La Paz'a gelmiş olan Arjantinli bir kadın, Sun Island/Güneş Adası'na gitmek için şiddetli bir istek duyduğunu anlattı. Benden yarım saat kadar önce gelmişti. Merhabalaşmak için elini sıktığımda, İngilizce bilmediği halde jestleriyle elimi göstererek, "Bu hissettiğim nedir?" anlamında bir şey anlatmaya çalıştı. Bu kadın neden bahsediyordu? Ne hissedebilirdi ki? O tepede bana ne olmuştu? Sonraki haftalarda hayatım ve algılamam, beni zihinsel ve duygusal yaşamın sınırlarına taşıdı. Sanki kafam, barajın yıkılması gibi şiddetli bir darbe almıştı. Aslında titreşimsel açıdan bu benzetme doğrudu. Beş duyuya dayalı zihnime yeni algılar, düşünceler ve fikirler dolmuş, ruhum farkındalığın farklı seviyelerine açılmıştı! Ne olduğunu anlamak

için süzemeyecek kadar çok yoğunlu. Geriye bakınca şöyle bir benzetme yapabiliyorum; bir anda bilgisayarın bütün tuşlarına bastığınız zaman işlem yapamaz donar ya, aynen öyle olmuştu.

Kendini “İsa” zannediyor!

Uzun vadedeki uyanışım için hayırlı, ama kısa vadede kendime olan saygım açısından şanssız bir dönemde, 1991 yılının başlarında, *Gerçek'in Titreşimleri* adlı kitabım basıldı. Tam o sıralarda hangi gezegende olduğumu bile söyleyemeyecek durumdaydım. Kitap, genel davranışlarım ve söylediklerim, inanılmaz bir alaya neden oldu. Gazetelerin birinci sayfalarında, televizyon ve radyo programlarında patladı, İngiltere’de alay edilmeden tek bir sokaktan bile geçemiyordum. Bara falan gitmek mi? Mümkün değildi, herkes bana gülüyordu. Kırmızı ışıktaki durduğum zaman yandaki arabalardaki insanların bana bakıp güldüklerini görüyordum. Televizyonda komedyenler, sadece benim adımlı söyledikleri zaman bile bir kahkaha tufanı kopuyordu. Sokakta ve okulda, çocuklarım da alay konusu olmuşlardı ve magazin muhabirleri tarafından rahatsız ediliyorlardı. Dostum olduğumu iddia eden bir serbest gazetecinin bile bu iş için para aldığını öğrendim. O zamanlar İngiltere’nin en çok izlenen sohbet programını yöneten “Terry Wogan Show”a çıktığım zaman ise isteri doruğa ulaştı. Seyircinin alayı oturduğum anda başladı ve sürdü gitti. Peru’daki o tepede olanlardan sonra içimdeki karşı konulmaz turkuaz giyme arzusu yüzünden de dile düştüm. Daha sonra öğrendim ki; turkuaz birçok ilkel ve ezoterik (yalnızca özel bilgisi olanlar tarafından anlaşılabilen/ gizemli) inanca göre çok güçlü ve kutsal bir renkti. Amerikalı yerliler buna bir örnekti. Yıllar sonra Güney Afrika’da tanışacağım, şimdi çok yakın dostum, Zulu ülkesinin resmi tarihçisi, bir “Sanusi” ve “Şaman” olan Credo Mutwa, baştan ayağa turkuaz giyiyordu. O zamanlar turkuazın ezoterik anlamını hiç bilmiyor, sadece içimden böyle bir istek duyuyordum. İşin komik yanı, bir kısım medyada yer alan yazılarda, büyük bir cehaletle, “mor” takıntım olduğundan söz ediliyordu. Nasıl da uyduruyorlardı!

“Turkuaz” süreci, ama maruz kalmış olduğum alaylar beni özgürlüğüme kavuşturdu.

Alay konusu olduğum diğer konu ise, kendim için kullanmış olduğum “Tanrı’nın çocuğu” terimiydi. Kendimi İsa falan zannettiğimi söylüyorlardı. Bazı kitaplarımda, varlığını her zaman kabul ettiğim İsa, bir insandı. Oysa ben, Tanrı’nın çocuğu diye kullandığım terimi, her şeyin kaynağı olan “Sonsuz Bilinç” kavramı açısından kullanmıştım. Hepimiz bir okyanustaki damlacıklar gibiyiz. “Sonsuz Bütün”ün parçasıyız, ama bir algılama seviyesine göre “ayrı kişilikler”iz. Hatta hepimiz, “Sonsuz Bütün”ü oluşturuyoruz, tıpkı damlacığın okyanus, okyanusun da damlacık olduğu gibi. Dünyayı kurtarmaya falan geldiğimi söylemeye çalışmıyordum ki, sadece var olan herkes ve her şey gibi, yalnız fiziksel bir kişilik olmaktan öte, “sonsuz”un bir görünümü idim. “Sonsuz Bilinç”e Tanrı dersanız, o zaman hepimiz, sembolik olarak Tanrı’nın kızları ve oğulları/çocukları oluruz. Tabii ki, o zamandan bu yana, bu konudaki farkındalığım çok gelişti, ama o zamanki yorumlarımdan temelinde de bu vardı. Ne yazık ki söylediklerim medya tarafından saptırılmış, Peru’da olanlardan sonra o kadar garip bir şekilde yüklenmişim ki, kendimi dünyaya ait hissetmediğim için, ne demek istediğimi de tam olarak ifade edemiyordum. Sanki bir siste yürüyor gibiydim, tabii bu da alay edenlerin eline daha büyük kozlar veriyordu. Bu arada, Hz. İsa’ya bir çift sözüm olacak. “Dostum sakın geri gelme, yoksa seni çarmıha gererler! Hem de Hristiyanlar bile! Yine de gelecek olursan, ne olur ne olmaz bulutun üzerinde falan gel!” Bazı komedyenler işi iyice kırıncılığa dökmüşlerdi. Komedyen Jasper Carrott’un ifadesiyle, ben İsa’nın oğlu olamazdım, çünkü Leicester’da üç akıllı adam ile bir bakire bile bulamazdınız. Leicester Valisi buna tepki gösterdi, ama adamcağızı espriden anlamamakla suçladılar. Çocuklarım çılgına dönmüştü. Bir gün annemin bu korkunç medya fırtınası sırasında arayıp, o keskin Leicester aksanı ile “Neler oluyor Dave?” diye soruşu kulaklarımdan gitmiyor. Tabii diyecek şey bulamadım. Bildiğim tek şey vardı, başıma gelen bu her ne ise, devam edecektim...

Wogan’ın televizyon programında, kendimi iki ayrı şekilde ifade ettiğimi çok iyi hatırlıyorum. Şimdi anlıyorum ki, beş duyu dünyasına sıkı sıkıya bağlı olan “akıl” sadece bunu görürken, “bilinç”, bütün bu olaylara, “bilis”in sağladığı çok daha yüksek bir algılama açısından bakıyordu. Seyirciler bana gülerken, “David Icke” adlı görünürdeki kişiliğim duygusal bir fırtınanın içinde acı çekiyordu, ama şimdi hatırlıyorum, başka bir seviyede bir başka “ben” olarak daha vardım. Bu sözlerle inanmak konusunda büyük problemler yaşadım, ama sonunda kanıtlandı. Neden insanların kendimi mahvetmekte olduğumu düşündüklerini anlıyorum. Turkuaz, Tanrı’nın oğlu ve kitaplarım, işimi daha da zorlaştırıyor gibiydi. Aslında böyle düşünenler yanılıyorlardı, çünkü o inanılmaz alay konusu olma dönemim işimi zorlaştırmadı, aksine mümkün kıldı!

Alay Edilerek Özgürlüğe Kavuşma

Şimdi yine iki perspektiften söz edelim. “Akıl” ve “bilinç”, yani “öz”. Akıl bir sayfada birkaç paragraf okurken bilinç/öz, kitabın tamamını okur, hatta kitabı yazar bile! Yapacağım şeyi yapmam için, herkesin içinde yaşadığı hapisneden kurtulmam gerekiyordu. Bu hapisane, akıl ile “bilinç/öz”ü birbirinden ayırıp insanlığı, çok az sayıdaki

bir kitlenin yaratıp yönettiği bir kölelik sisteminde tutuyordu. En büyük korku, başkalarının ne düşüneceği korkusuydu. Birçok insan sürmek istedikleri hayatı yaşayamıyor veya söylemek istediklerini söyleyemiyor. Başkalarının, anne babalarının, öğretmenlerinin, arkadaşlarının, komşularının ne düşündüğü veya düşüneceğinden korkuyorlar. Kişinin, bu deliler barınağının dayalı olduğu “norm”lara uymayan görüş veya hayat tarzı varsa yandı gitti. Bu yüzden hep başları eğik ve ağızları kapalı. Peki başkalarının ne düşündüğüne aldırarak olursam kitaplarımda ve konferanslarda uç fikirlerden veya olağandışı kavramlardan nasıl bahsedecektim? Bu imkânsızdı! 1990’larda, yaşadığım ülke çapında alay konusu olma olayı ile hapishanenin kapısı aralanmıştı. Artık gerçekleri süzgeçten geçirmeden söyleyebilirdim, eğer kimse beğenmiyorsa, bu onların sorunuydu, gerisi umurumda bile değildi. Eğer başka şeye inanmak istiyorlarsa da bu, tamamen onların bileceği bir şeydi.

Benim karşılaşmış olduğum alay fırtınasından sonra ya çökersiniz ya da kalkar yürümeye devam edersiniz. Ben ise, “Acaba başkaları ne düşünür?” hapishanesinden kaçmıştım. Zamanında, güvensiz ve şaşkın “aklım” için geçirdiklerim bir kâbustu, oysa “bilinç”im/öz’üm bunun neden olduğunu biliyordu. Beni özgürlüğüme kavuşturacak, “aklım”ı boşaltacaktı ki “bilinç/öz’e geçebilsin! Yapacağım şey için bu elzemdi. Uyanışımın ilk dönemlerinde medyum şöyle bir aktarımda bulunmuştu: “Gerçek sevgi, her zaman alıcıya, almak istediğini vermeyebilir, ama verdiği mutlaka onun için en hayırlı olanıdır. Bu nedenle sevsen de sevmesen de aldığın her şeyi kabullen. Hoşlanmadığın ne ise üstüne git ve neden gerekli olduğunu gör. O zaman kabullenmek çok daha kolay olur.”

Sonradan Anladıklarım

Yaşadıklarımı anlamam için aylar, büyük taşları yerine oturtmam içinse yıllar geçti. Peru’daki o tepede, devasa bir “Kundalini” deneyimi yaşamıştım. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, fiziksel beden, “Çakra” denilen enerji döngüleri yoluyla, beş duyunun çok ötesindeki “Bilinç”e bağlı. İleride göreceksiniz, bu bile “gerçek”in sadece tek bir yönü. Bu çakralar vücudun her tarafında var, ancak asıl olan, yedi ana çakra. Her bir çakra varlığın/benliğin farklı bir seviyesini temsil ediyor. Örneğin, karın bölgesinin üst kısmına gelen “Solar Plexus çakrası” duygusal seviyemize bağlı, zaten bu nedenle korku ve endişe hissettiğimiz zaman midemiz etkilenir. Duygular solar plexus’ten gelip, fiziksel’e dönüşür. Çakralar bedenle, endokrin sistemindeki, epifiz, hipofiz ve tiroid bezleri aracılığıyla bağlanır ve çakranın frekansı, bedeni sayısız yönde etkiler. Fiziksel olan üç alt çakra ile zihinsel ve ruhsal olan üç yüksek çakra arasındaki denge noktası Kalp Çakrası’dır. Varlığımızın, fiziksel ve manevi seviyelerini buradan dengeleriz. Bu bizi, bilincimizin en yüksek seviyesine bağlar. Kundalini deneyiminde, inanılmaz güçlü bir enerji, omurganın altında en alt çakradan boşalır. Bu işlem, İshak Bentov’un *Stalking The Wild Pendulum* adlı kitabında şöyle anlatılmaktadır;

“Yoga edebiyatında anlatıldığı üzere Kundalini, omurganın dibinde bir yılan gibi kıv-

rılmış durumda bulunan enerjidir. Bu enerji uyandığı zaman omurgaya girer, yukarıya doğru yükselir, deneyimi yaşamakta olan kişi, bunu, yılan benzeyen bir ışık olarak görür ya da algılar. Kafaya çıktığı zaman, ışık çubuk, kafanın içine işler, yani sanki enerji kafatasının içinden yukarıya doğru çıkıyormuş gibi algılanır. Bu olay gerçekleştiği zaman kişinin “aydınlandığı” söylenir. Sonuç olarak bu kişiler yüksek benliğine de kavuşur, medyumluk, şifacılık veya durugörü yeteneklerine de sahip olabilir.”

İşte Peru’da bana bu olmuştu. Kafamdaki barajın yıkılması duygusu bundan kaynaklanmıştı. Kundalini omurgamdan âdeta patlamış, bütün çakraları harekete geçirmiş, beynim bilince ermiş, uyanmıştım. Kolektif uyanış nedeniyle bu, sayıları gittikçe artan kişilerin de başına gelmektedir. Üstelik mutlaka benim başıma gelmiş olduğu gibi, kafayı patlatacak şekilde bir şiddetle gerçekleşecek diye bir kayıt da yoktur. Benim “Gerçek”in Titrüşimleri diye adlandırdığım enerji transformasyonu sürdükçe, bu, daha birçok kişinin başına da gelecektir. O başlangıç patlamasından sonra kafamdaki kaosa, bir enerji durumundan diğerine geçip durdum. Böylece birdenbire kendime döndüm ve dünyayı farklı bir gözle görmeye başladım. Kafamın işleyemediği bir bilgi bombardımanı ve kavram kargaşası içinde kaldım. Kamuoyunun bu konulardaki bilgisizliği nedeniyle “deli” olduğum düşünülürdü. Zaten birisi herkesten farklı olursa savunma mekanizması hemen bu çözümü bulur. Bense ciddi bir şekilde değişikliğe uğramıştım. Yine, müziği duyamayanlar tarafından deli gibi görünen dansçı örneğine döndük. “Delilik” dedikleri transformasyondur. İshak Bentov, benimki gibi çok uç noktadaki Kundalini deneyimlerinin şizofreni sınırlarını zorladığını söyler. Modern tıp bunu anlayamadığı için de birçok kişi, akıl hastanesine gönderilir.

Bentov şöyle demektedir: “Bu kişilerde doğanın gelişim işlemi daha hızlı gerçekleşir ve normal kişiler tarafından anormal olarak değerlendirilirler. Psikiyatrist dostlarımla yaptığım tartışmalar itibarıyla bu işlemin, inanmak istenildiği gibi oldukça nadir ve çok acayip olduğunu düşünmüyorum. Bence ne yazık ki %20-%30 şizofreni hastası bu kategoriye dahil.”

Bentov, haklı olarak şizofreni tanısını Kundalini uyanışı olarak nitelendiriyor ve devam ediyor: “Bunun nedeni, kişilerin birdenbire tek bir realiteden, daha fazla realitede çalışma durumuna düşmeleridir. Komşu realitelerde olanları görüp duyabiliyorlar. Bu, onların astral veya yüksek realiteleri, çünkü frekans yükseliyor. Çok fazla bilginin gelmesiyle, iki üç realite birbirine giriyor.”

Bu sözleri, “Turkuaz” dönemimden yıllar sonra okudum, ama geçirmiş olduğum deneyimi çok iyi anlatıyordu. Ben kendime ne olduğunu anlayamadan bu işlem, halkın gözü önünde cereyan etmişti. Sonunda Kundalini uyanışının etkileri ve doğası açıklandığı zaman, artık duygusal sarsıntı geçmişti. Ülke gazetelerinin baş sayfalarında haberler verilirken, bu deneyim sonrasında eski hayatıma ve kimliğime ait hiçbir şey kalmamıştı. Bütün köprüler atılıyordu. Bu, benim irademle olmuyordu, bütün hayatım mahvolmuştu, ama içimden bir şeyler sürekli olarak devam etmemi söylüyordu. Bütün bunların olması gerektiğini biliyordum, ama neden oluyordu ve ne zamana kadar sürecekti? Üç ay kadar sonra kafamdaki kaos durulmaya başladı ve normale döndüm. Tabii ki yüzeyde öyleydi, çünkü içeride büyük

bir değişim yaşıyordum. Peru'daki o tepede olanlar, ardından maruz kaldığım "yükleme"ler "David Icke" ile bütünleşmeye başlamıştı. Daha önce göremediğimden çok daha fazlasını görebiliyordum. Aynı gözlerle bakıyor, aynı kulaklarla işitiyordum, ama gördüklerim ve duyduklarım ciddi bir şekilde farklıydı. Âdeta sinema filminin ötesini, yani sistemin bizlere "gerçek" diye empoze ettikleri koşullu versiyonu görmeye başlamıştım. Manipülasyonu bütün çıplaklığı ile görüyordum ve anlayışım geliştikçe, dünyanın hiç de bizim inanmamızın sağlandığı gibi olmadığını fark ettim. Gerçek olduğunu sandığımız dünya, sadece üretilmiş bir illüzyondur. Peki neden, kim veya ne tarafından?

Haydi getirin bakalım!

1991 yılının ortalarında ayaklarım tekrar yere basmaya başlamıştı, ama insanlar ve medya sadece "deli"lik günlerimi hatırlıyordu. "Adamın adı çıkacağına canı çıksın" misali... Bir kere deli damgası yediniz mi, yandınız, siyah ya da beyaz, asla ikisinin ortası olmaz. Gittiğim her yerde alay ve gülme ile karşılanıyordum. En iyisi ortada görünmemektir, ama ben tam tersine İngiliz Üniversitelerinde konuşma turlarına başladım. Nasıl karşılanacağımı tabii ki çok iyi biliyordum. Peki, bunu gerçekten yapmak istiyor muydum? Tabii ki hayır! Aklım böyle söylüyordu. Bu gerekli miydi? Evet, bilincim böyle emrediyordu. Biletler iyi satıyordu, çünkü geleceğin karar mercileri olacak olan gençler benimle dalga geçip eğlenmeye geliyordu. Bir gece, konuşmama 15 dakika süreyle başlayamadım, çünkü anormal derecede bir gürültü vardı ve sahneye plastik bira bardakları falan atılıyordu. Sakinleşmelerini bekledim, sonra da; "Benim deli olduğumu düşünüyorsunuz değil mi?" dedim. Hepsi bir ağızdan, "Eeeveeeet!" diye bağıldılar. "Peki, size ne demeli? Deli olduğunu düşündüğünüz bir kişiyi dinlemek için bu kadar para verdiniz?"

Birden iğne düşse sesi duyulacak kadar büyük bir sessizlik oldu. Davranışları, beni değil kendilerini anlatıyordu. O gece en arkada barın oralarda bir yerlerde, karanlıkta, sürekli olarak fıkırdayan birileri hariç, gerisi saygılı bir şekilde beni dinledi. Işıkların yakılmasını istedim ve oradaki gruba bir mikrofon verilmesini ve seyircilerinin önünde söylemek istedikleri bir şey varsa söylemelerini söyledim. Sanki mikrofon ellerini yakacakmış gibi tutmaktan kaçındılar. Üniversite öğrencilerine yaptığım bu konuşmalar bana, şartlanmış insanların nasıl bir psikoloji içinde olduklarını gösterdi. Başkalarının benim hakkımda olumsuz düşüncelerine dair endişem yavaş yavaş yok olmuştu. Neyle karşılaşsam karşılayayım, artık başkalarının ne düşündüğü umurumda bile değildi. Bu ne büyük bir özgürlüktü böyle? Artık içinde yaşadığım illüzyonu ve bazı kişiler hariç, bütün insanlığın nasıl görünürdeki gerçeklik oyununa hapsolmuş olduğunu görebiliyordum! Bu süre içerisinde, eskiden televizyondan tanıdığım Eamonn Holmes ile her karşılaşmamda kendi kendime gülüyordum, çünkü benim gibi bir televizyon kariyeri olan bir kişinin nasıl her şeyden vazgeçebildiğini bir türlü aklı almıyordu. Televizyon bütün hayatım olmazdı, hayatımın sonu da... "Ama hâlâ televizyonda olabilirdin." diyordu, "Evet dostum olabilirdim, ama istemiyorum..." Akıl ürünü bir meslekteki akıl ürünü bir adam... Hepsi medyada...

Doğru Yerde, Doğru Zamanda

1990'daki ilk medyum iletişimindeki, "Bilgiler aklına konulacak, diğer zamanlarda da bilgiye yönlendirileceksin!" sözleri gerçekten de tam bir kehanetti. Takip eden yıllarda, nefes kesen koordinasyonlar ve eşzamanlılık ile insanlarla karşılaşılıyor, belge ve kitaplara rastlıyor veya sürekli olarak, hayatın doğası ve dünyada neler olup bittiğine dair anlayışımı geliştirecek tecrübeler yaşıyordum. Ayrıca, kafamda birdenbire beliren, insanlar ve olaylarla ilgili düşünceler, daha sonra araştırmalarımın doğru olduğunu gösterdi. Eşzamanlı bir biçimde, önsezisel olarak yöneltiliyordum. Bu olmasa, o kadar çok bilgi ve bağlantıyı yapmam mümkün olamazdı. İnsanların beyinlerinin/akıllarının açılmasını isteyen bir güç var, bu kesin. Benim aklımı/beynimi açtığı kesin, dolayısıyla keşfettiklerimi duymak isteyen herkese aktarıyorum. Size, Peru'daki tepede geçirdiğim deneyimden sonra yer alan inanılmaz tesadüflere bir örnek daha vereyim; 1995 yılı ortalarında, ABD'nin önceki başkanlarından olan Jimmy Carter ile ilgili oldukça kapsamlı bilgiler aktarmış olduğum *Ve Gerçek Sizi Özgür Kılacak* adlı kitabımı henüz bitirmiştım. Kitap baskıya girdiği sıralarda, İrlanda Dublin'de, Point Theatre'daki "Riverdance" adlı gösteriyi görmeye gittim. Kitap büyük yankı uyandırmadan kısa bir süre önceydi. Biletim herkesinki gibi gişeden alınmıştı. Tiyatroya girdikten sonra, arena biçimindeki salonda yerimi bulmak üzere yukarıya doğru ilerlerken, gösteri ekibinin masörü olarak görev yapan arkadaşımı görünce şaşırdım, çünkü yüzünde çok şaşkın ve çaresiz bir ifade vardı. Sahne gerisinde olması gerekiyordu, ama içinden bir sesin beni beklemesi gerektiğini söylediğini belirtti. Yani yine aynı kelime; ön-sezi! Zira beklerken güvenlik görevlisinin, güvenli koltukların 25, 26, 27 ve 28 olduğunu söylediğini duymuştum. Şaşkınlığının nedenini anlamıştım, çünkü bilet numaralarımızın 25 ve 26 olduğunu biliyordu. Ne yani, biz de mi "güvenlik"e alınmış koltuklarda oturacaktık? Neler oluyordu? Üstelik dostum, bu güvenlik görevlilerini ilk defa görüyordu. Bunlar her zaman o tiyatrodaki çalışan görevliler değildi. Ne olacağını anlamak için koltuklarımıza doğru yürüdüm. Gösterinin başlamasına bir dakika kadar kalmış, salon dolmuştu. Ben "S" sırasına ulaştığımda, sıranın, bir uçtan diğerine boş olduğunu gördüm. Oldukça esrarengiz bir durumdu: Arkadaşımla yerimize oturduğumuz sırada, birden ön sıradaki herkes arkasını dönüp, tiyatronun arka tarafına doğru bakmaya başladı. Ben de dönüp baktığımda basamaklardan koruma görevlilerinin inmekte olduğunu gördüm. Aralarına aldıkları kişi de önemli birisi olmalıydı, çünkü sürekli olarak flaşlar patlıyordu. Grup, bizim sıranın diğer ucunda durdu ve korumaya alınmış olan kişi bana doğru yürümeye başladı.

Yaklaştıkça onun ABD'nin eski başkanlarından Jimmy Carter olduğunu gördüm. Eşi ile birlikte gelip yanıma oturdular. İnanılmaz bir şey! Ertesi gün gazetelerde okuduğum üzere, İrlanda Başkanı Mary Robinson ile görüşükten sonra "Riverdance" izlemeye gelmişti. Onlara da herkes gibi bilet temin edilmiş olduğundan, hiç kimse o sıranın kime ayrılmış olduğunu bilmiyordu. Ayağa kalkıp, Carter'ın elini sıkarken, içimden bir güç gözlerine bakmaya zorladı.

İnanılmaz bir şey, sanki boş bir kabuğun içine bakar gibi olmuştum. Oldukça ürkütücü bir deneyim yaşıyordum. Belki çıkacak olan kitabımı okumak isteyebileceğini söylememek

için kendimi zor tuttum. Kitabımda sözünü ettiğim Amerika'nın Başkanı, CIA ajanları ile çevrelenmiş olarak yanımda oturuyordu. Birçok defa deneyimlemiş olduğum gibi, "bilinç" çok esprili olabiliyordu. Bu tür tesadüfler, hep kalbimin sesini dinlemeye başladığım 1990'lardan beri sürekli olarak hayatımda yer alıyor. Bu konularda bu kadar bilgiyi nasıl toplayabildiğimi bana sordukları zaman hiç aramadığımı, bilgilerin bir şekilde önüme geldiğini söylüyorum.

İlk başlarda medyum aracılığıyla bana şöyle söylenmişti: "Bilgi edinmek için çırpınmaya gerek yok. Yol önceden çizildi. Sadece delilleri izle. Biz sana yolu göstereceğiz. Her şey sen hayata gelmeden çok önce ayarlandı."

Tabii ki hiç kolay olmuyor. Çok büyük bir iş, dolayısıyla bazen bu kadar bilgiyi bir araya getirip birleştirmek için günlerce âdeta transa giriyor, günün sonunda, "Neredeyim? Ben kimim?" diyecek hale geliyorum. Binlerce yıldır saklanmış sır perdesini aralamayı mümkün kılan; o rehber güç. Benim yapmam gereken içgüdümü izlemek. Eğer dinlemeye hazırsak, "Bilinç" hepimizle konuşuyor. Önsezim oraya gitmemi, bir şey yapmamı veya birisi ile görüşmemi söylüyorsa bunu yapıyorum. Mantığımı sorgulamadan sadece yapıyorum. Geriye baktığım zaman veya o anda bile yapmam için iyi bir neden olduğunu görüyorum. Ancak bazen bu eşzamanlılığın olumsuz olduğu zamanlar da var, bunu daha sonraki sayfalarda açıklayacağım. İlle de "Olmalıydı!" diye bir şey yok.

Asla Vazgeçme!

Turkuaz dönemimden hemen sonra, benimle dalga geçmeye gelen izleyici kitlesi değişti ve bilgi, ayrıntılarıyla açıklandığı zaman, gülünecek hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. Sonraki yıllarda, bunları, küçük soğuk salonlarda bir avuç insana anlattım ve çoğu konuşma bittiğinde eskisinden de fakir hale geliyordum. Çoğu zaman izleyiciden kazanılan para, organizasyonu ancak karşılarken, bir de bu işi "para" için yaptığım söyleniyordu! O yüzden çok tereddüt geçirdiğimi itiraf etmeliyim. Bazen her şey çok gereksiz gibi görünüyordu, ama içimdeki ses beni hiçbir zaman bırakmadı ve hep, her şeyin çok iyi olacağını söyledi. 1990'lı yıllarda, hiç para kazanamadığım ya da çok az para kazandığım sıralarda bile 40 ülkeye gittim. (Şimdi bu sayı 50'yi aştı.) Bu sayede, dünyanın manipülasyonunun arkasındaki kişiler ve yöntemlerle ilgili müthiş bir arşivim oldu. Medyanın iddia ettiği gibi global komplonun, sadece bir teori olmadığını görmeye başladım. Böylece bir dizi kitabım oluştu: "*Dünyayı İyileştirin; Karar Günleri*", "*Robotların Başkaldırısı*", "*Ve Gerçek Sizi Özgür Kılacak*", "*Ben Benim, Ben Özgürüm*", "*En Büyük Sır*", "*Matriks'in Çocukları*", "*Alice Harikalar Diyarında ve Dünya Ticaret Merkezi Felaketi*", "*Neden 9/11'in Resmi Hikâyesi Kocaman Bir Yalan?*", "*Tek Gerçek Sonsuz Sevgi-Gerisi Hep İllüzyon*", "*Global Komplö'ya Son Vermek İçin David Icke Rehberi*".

Özellikle 1999'da çıkan "En Büyük Sır" ile 9/11 saldırısından sonra, iletmekte olduğum bilgiler insanların ilgisini çekmeye başladı. Milyonlarca kişi, *davidicke.com* adlı web sitemi ziyaret ediyor, dünyanın çeşitli ülkelerindeki konferanslarıma gittikçe artan sayıda insan

katılıyordu. Bir zamanlar bir telefon kulübesini bile dolduramayacak sayıda insana konuşma yaparken, şimdi binlerce insan beni dinlemeye geliyor. Chicago'da sekiz kişiye konuşma yaptığım, kendi kendime konuşmamak için organizasyonu iptal ettiğim günlerin üzerinden çok zaman geçti. İnsanlar inanılmaz bir ölçekte uyanıyorlar, bunu benim çalışmalarına gösterilen ilgiden anlıyorum. 1990'da bana söylenilen ilk şeylerden birisi, yani "Gerçek"nin *Titreşimleri*'nin konusu, insanlığın uyanışı idi. Şimdi bunun her geçen gün daha arttığını görüyorum. Hepimizin bildiği, ama unutmamız için manipüle edilmiş olduğumuz gerçeğe uyanıyoruz. Umarım benim geçirdiğim deneyim, insanların kendilerini bulmalarına yardımcı olur. Bunu herkes yapabilir. Bunun için "özel" olmamız gerekmiyor, çünkü zaten "özel"iz, sadece bunu anlamamız gerekiyor. "Akıl"ın egemenliğindeki "bilinç"e bağlanmanız için alay edilmekten, lanetlenmekten korkmayın. Önseziniz ne diyorsa onu dinleyin, çünkü "bilinç"iniz konuşuyor, yani "Sessiz Ses". Onu izleyin ve macera başlasın!

4

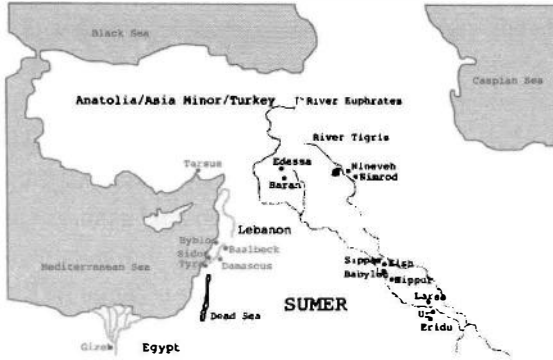
“Sadece ipuçlarını izlemen gerekiyor!”

“Her nesil, kendini bir öncekinden akıllı, bir sonrakinden de zeki sanır.”

George Orwell

“Mega” uyanışımı takip eden şaşkınlık ve “büyülenmişlik” halim geçmeye başlamış, kendimi inanılmaz bir yolculuğun başında bulmuştum.

Eşzamanlılık ya da büyük tesadüfler beni insanlara, kitaplara, belgelere ve deneyimlere götürüyor, elime devasa bir bulmacanın parçalarını veriyordu. 1992 itibarıyla, motif oluşmaya başlamıştı. Başlangıçtaki ana tema, Mezopotamya denilen bölgeydi, yani Dicle ve Fırat nehirleri arasındaki topraklar. Buralar tarihte Sümer, Babil, Kalde ve Irak olarak biliniyordu.

İlk uyanışından çok kısa bir süre sonra hayatıma Mezopotamya, özellikle de Sümer ve Babil girdi.

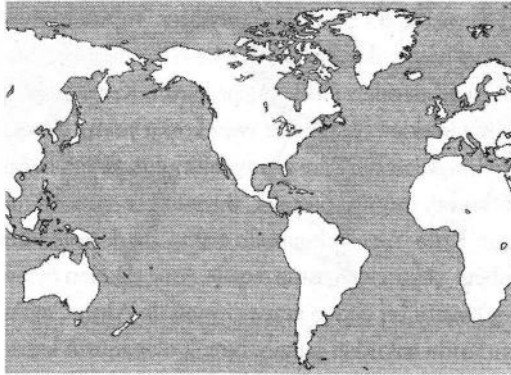
Okuduğum kitaplarda, medyumlarla konuşmalarım ve konuştuğum kişilerde hep referanslar Sümer ve Babil'i ve Antik Mısır'ı gösteriyordu. Bütün bunlar ne anlama geliyordu? Başka bir tema ise, George Orwell'in klasiği 1984'teki küresel bir diktatörlük kurmak amacıyla dünya olaylarını kontrol eden “Elit aileler” idi. Bunlar neyle alakalıydı? Neler oluyordu ve benim bunlarla ne ilgim olabilirdi? Kafamda bir sürü soru vardı. Haftalar aylara, yıllara dönüştükçe, sis dağılmaya, ortaya şaşırtıcı bir hikâye çıkmaya başladı. Diğer kitaplarımda 1990'ların

başından beri ortaya çıkarmak üzere yönlendirilmiş olduğum her şeyi kitaplarımda anlattım; özellikle “Global Komplö ve Buna Son Verilmesi İçin David Icke Rehberi” kitabım en büyük çalışmam oldu. Şimdi bu kitaba, önceki kitaplardan bilgiler koyup, bilmecenin parçalarının nasıl birbirine uyduklarını anlatacağım. Bu, özellikle realite açısından çok önemli. Gerçek nedir? Biz kimiz? Neredeyiz? Gerçeklik duygumuz nasıl manipüle ediliyor ve şartlandırılıyor ki, dünyayı başkalarının istediği gibi görüyoruz. Nasıl “akıl”dan çıkıp “bilinç”e girebiliriz ki, bu zindanı eskiden olduğu gibi cennete dönüştürebilelim. Benim çalışmalarına yabancı olanlar için söylediklerim çok fantastik ve imkânsız gelebilir. Bunu anlayışla karşılarım, ama biraz kuşkularınızı frenleyebilirsiniz, her sayfayı çevirişinizde noktalar birleşip ortaya resimler çıkaracaktır. Dünya asla görüldüğü gibi değil ve bu yolculukta benimle birlikte buraya kadar gelmiş olanlar için bile karşılaşılabilecek daha büyük sürprizler var.

1990’dan beri ortaya çıkarmam için yönlendirildiğim inanılmaz olayları, mümkün olduğu kadar, bana verilmiş olduğu sırayla aktarmaya çalışacağım. Bu bölümde temel gerçeklerin altını çizip, ayrıntıları belirteceğim.

Altın Çağ

Dünyada; depremler, volkanik patlamalar ve gelgitler arasında suya gömülüp kaybolan dünyalar hakkında sayısız mit ve efsane mevcut. Farklı uygarlıkların, bu yüksek uygarlıklar için kullandıkları farklı isimler var, ama en yaygın olanları “Lemuria” olarak da bilinen “Mu” ile Atlantis. Atlantis’in Atlantik Okyanusu’nda, Mu’nun da Pasifik Okyanusu’nda yer aldığı anlatılıyor.

Lemuria ve Atlantis’in bulunduğu tahmin edilen yaklaşık konum.

Bazı araştırmacılar bu hikâyelerin, bugün Asteroid Kuşağı olarak bilinen kayıp gezegene ait olduğunu ileri söylüyorlar. Bu iddiayı destekleyecek her türlü kanıtı açığım, ancak hiç kuşku yok, dünya gerçekten, Atlantis ve Mu hakkındaki efsanelerde belirtilmiş olduğu üzere bir tufan ile karşı karşıya kalmıştı. Bu felaketler dünyadaki birçok antik mit veya efsaneye konu olmuştur. İncil’deki Büyük Tufan ile ilgili bilgiler, çok çok eski kayıtlardan elde edilmiştir. Nuh Peygamber ile Büyük Tufan hikâyesinin aynısı, Mezopotamya uygarlıklarından MÖ 4000-MÖ 2000’de Sümerlerde ve MÖ 2000-MÖ 3000’de Babillerde anlatılmıştır. Bu bilgiler, şimdi Irak

olan bölgede buluna kil tabletlerden alınmış olup İncil'dekinden binlerce yıl daha eskiye dayanır. Gılgamış'ın İncil'deki adı Nuh'tur. Mezopotamya'nın Gılgamış Destanı oldukça aşinadır. Büyük bir sel olur, Gılgamış, hayvanları ve ailesini kurtarmak için bir tekne inşa eder ve suların çekilmekte olduğunu anlamak için kuşları gönderir. Sonunda tekne bir dağın tepesinde kalır.

Bu sel hikâyesinin bir başka versiyonunda ise Tanrılar insanları yok etmeye karar verirler, "Enki" adlı bir Tanrı, Rahip Kral Ziusudra'yı uyarır, ona büyük bir tekne inşa edip yanına vahşi hayvanları ve kuşları almasını söyler. Yağmur ve sellerden sonra Ziusudra, Güneş Tanrısı Utu'nun önünde diz çöküp şükreder.

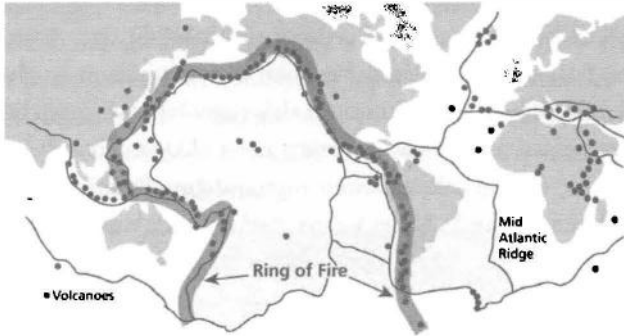
Antik Hint efsanelerinde ise Nuh, Manu olarak adlandırılır. Babil'de Nuh Atrahasis; Mısır, Asur, Yunan, Arkadya, Roma, İskandinavya, Almanya, Litvanya, Transilvanya, Türkiye, İran, Çin, Yeni Zelanda, Sibiry, Burma, Kore, Tayvan, Filipinler ve Sumatra'da, İslam inanişında, Keltik inanişında ve Kuzey, Güney ve Orta Amerika'da, Afrika'da, Asya'da, Avustralya ve Pasifik'te hep farklı adlarla anılır. Bu hikâyelerde/efsanelerde aşırı sıcaktan denizin kaynadığı, dağların ateş kustuğu, Güneş ile Ay'ın kaybolduğu, ardından karanlığın bastığı, kan, buz ve taş yağdığı, dünyanın ekseninden kaydığı, karaların yükseldiği veya battığı, büyük kıtaların çöktüğü, buzların bastığı, kısaca hepsinde selin bütün dünyayı silip süpürdüğü anlatılır. Eskiler bütün bunların, Altın Çağ'ın sonu olduğunu söylemiştir. Antik Yunan'dan şair Hesiod, kıyametten önceki dünyayı şöyle anlatır:

"İnsanlar Tanrılar gibi yaşarlardı. Hırsları, dertleri, sıkıntıları yoktu. Kutsal varlıklarla mutlu bir birlik içinde, günlerini huzurla, büyük bir eşitlik içerisinde, karşılıklı güven ve sevgiye dayalı bir şekilde geçiriyorlardı. Dünya şimdikinden çok daha güzel, bereket içindeydi. İnsanlarla hayvanlar aynı dili konuşuyor, birbirleriyle, telepati yoluyla iletişim kuruyorlardı. Erkekler yüz yaşındaki çocuklar gibiydiler. Yaş nedeniyle hiçbir güçsüzlükleri/hastalıkları yoktu, daha üst hayat alanına hafif uyku halinde rahat bir şekilde geçiyorlardı."

Hindu geleneğinde "Yuga" denilen farklı çağlar vardır. Krita Yuga'sı, onların "Altın Çağı" idi. O zamanlar hiç dünyevi istekler, hastalıklar veya korku yoktu. Sürekli bir mutluluk ve neşe vardı. Eğer "akıl" isterse, dünyadan her yere sıçrayabilirlerdi. Sonra cennet bitti ve sonraki Yugalar, İncil'de insanlığın korku, üzüntü, hastalık, duygusal travma ve materyalizme olan tutku ile çöküşüne şahit oldular. Krita Yuga'yı bugünün bakışı ile değerlendirmek mümkün olamaz, çünkü şimdi her şey rekabete, yaşam kavgasına dayalı. Ama eskiden öyleydi, şimdi yine öyle olacak. Jeolojik felaketler ve negatif bir gücün araya girmesi ile Altın Çağ'ın sonu geldi. Dünyanın jeolojik ve biyolojik kayıtlarına bakıldığı zaman, birçok olağanüstü kabarmanın yer almış olduğu anlaşılıyor. Önemli üç kabarmadan birisi, 14.000-15.000 yıl, ikincisi 11.000-13.000 yıl ve diğeri de 7.000-8.000 yıl önce yer almış. D. S. Allen ve J. B. Delair adlı iki araştırmacı, *Dünyanın Neredeyse Öldüğü Zamanlar* adlı kitaplarında, eskilerin anlattığı efsaneleri, jeolojik ve biyolojik kayıtlarla karşılaştırdı, ortaya aşağı yukarı aynı hikâye çıkmış. Birçok kimsenin bilmemesine karşın Himalayalar, Alpler ve And Dağları şimdiki yüksekliklerine 11.000-13.000 yıl kadar önce ulaşmışlardı. Bolivya-Peru sınırındaki Titikaka gölü, 13.000 fitteki konumu ile dünyanın denizcilik yapılabilen en yüksek gölü olarak biliniyor. Oysa, 13.000 yıl kadar önce burası deniz seviyesindeymiş. İngiltere'nin tanınmış doğal tarih belgesel yapımcısı David Attenborough'nun, dağların en yüksek noktalarında bulunan balık fosillerini gösterişini hatırlıyorum. Peki, bu nasıl oluyordu? Tabii ki bu dağlar eskiden deniz seviyesindeydi de ondan.

Antik Yunan'dan, MÖ 427-347'de yaşamış olan Platon, Kanunlar adlı eserinde, devasa bir selin ovaları basması nedeniyle Atlantis'te tarımın yükseklerde yapıldığından söz ediyordu. Botanikçi Nikolai Vavilov, dünyanın dört bir yanından topladığı 50.000 vahşi bitki örneğini inceleyip, çoğunun sekiz farklı bölgeden çıktığı, hepsinin de dağ bitkisi olduğu sonucuna ulaşmıştı. Bütün bu kanıtları ve eski efsaneleri bir araya getirince, dünyanın birçok kere jeolojik felaket geçirmiş olduğunu biliyoruz. Aslında bu dünyanın algılanabilen gelişimi çerçevesinde, zaman açısından şaşırtıcı olabilir, çünkü o zaman eskilerin anlattığı üzere bir inç kareye düşen basınç miktarı iki ton kadar oluyordu ki, bu da bu ölçeklerle, bir saat içerisinde sıra dağların ve fosillerin oluşması demekti. Bugünün yapay taşları bu güçteki basınçla oluşturuluyor. Yaygın bir bilimsel iddiaya göre dünyanın yüzeyi bir an kadar kısa bir sürede değişmiş, çünkü hiç darbe almamış ağaçların fosilleri bulunmuş. Eğer bir anda olmasaydı, ağaçlar fosilleşinceye kadar bazı aşamalardan geçmiş olurdu. Buzlanma da birdenbire olmuştu, çünkü buzun içinde, ayakta ve yemek yeme halinde bulunan mamutlar bunu gösteriyordu. Bunlar hep, dünyanın dört bir tarafından elde edilmiş olan kayıtları destekliyor. Bu kitabı yazarken nasıl olduğunu anlamış bulunuyorum ve hepsini açıklayacağım.

Atlantis, Orta Atlantik silsilesinde yer almış. Bu da 40.000 millik bir kopma hattı. Burası dört geniş tektonik plakanın yer aldığı bölge. Avrupa, Afrika, Kuzey Amerika ve Karayip bölgesi. Hepsi buluşuyor ve çarpışıyor. Jeolojik olarak sabit olmadığı gibi volkanik ve deprem kuşağında yer alıyor. Mu/ Lemuria'nın bulunduğu bölge ise fay hattı ile çevrili ve Ateş daresi denilen jeolojik faaliyetlerin bulunduğu yerde yer alıyor.

İstikrarsız Orta Atlantik sırtı Atlantis'in bulunduğu yerden geçiyor, Lemuria ise Ateş Halkası ile aynı bölgedeydi.

Azor Adaları'nın Atlantis'in, Pasifik Adaları'nın da Mu'nun kalıntıları olduğu söyleniyor. Azorlar ve Kanarya Adaları, (Kanarya/Canary Islands adı, Kanarya kuşundan değil, canine/köpek'ten geliyor). Yunan filozofu Platon'un volkanik faaliyet göstererek Atlantis'in sonunu getirdiklerini söylediği adalar. Timaeus ve Critias adlı eserlerinde, Atlantis'in sonu, 11.000 yıl kadar önce gelmiş. Azor Adaları'nın deniz yatağı jeolojik kabarmaları teyit ediyor. 15.000 yıl önce deniz yatağına çökmüş olan kara parlak bazalt lav, hâlâ orada görülebiliyor. Başka bir kanıt ise bu bölgedeki deniz yatağının sözünü ettiğimiz zamanda deniz seviyesinin üzerinde olduğunu gösteriyor. Buna 10.500-18.440 fit derinlikten alınan kum örnekleri de dahil. National Geographic'ten okyanus bilimci Maurice Ewing, "Ya kara, 2-3

mil batmış ya da deniz şimdikinden 2-3 mil aşağıdaymış. Her iki sonuç da ürkütücü.” diyor. Şimdiki Azor Adaları’nın çevresindeki karayı batıran volkanik hareket, jeolojik ve biyolojik kanıtlarla aynı sürece bağlı. Şimdi bizim Avrupa, Kuzey Amerika, İzlanda ve Grönland dediğimiz yerleri birleştiren, Appalaş olarak bilinen kara kitlesi kırılıp batmış. Batışın derecesi bile yakın bağlantılı. Atlantis için söylenenler Pasifik’teki Mu kıtası için de geçerli. Bermuda Şeytan Üçgeni denilen, Bermuda; Güney Florida ve Puerto Rico bölgesi, genellikle Atlantis ile bağdaştırılır. Üçgendeki Bimini yakınındaki Bahama sularının dibinde piramide benzeyen yapılar, yollar, taşlarla oluşturulmuş daireler, duvarlar ve batık binalar vardı. Birbirleriyle kesişen çizgiler, oluşturan yol ve duvarlar keşfedildi. Aslında dünyanın her yerinde batık şehirler ve yapılar olduğuna dair bir sürü kanıt mevcut.

Altın Çağ ve Taş devri

Aslında bu gezegendeki üstün akıllı hayat, bilimin kabul ettiğinden çok daha gerilere uzanıyor. Bunu teyit edecek çok kanıt bulundu, ancak bilimsel kurumlar insanlık tarihinin resmi versiyonunu korumak uğruna bu gerçeği görmezden geliyorlar. Tufandan önceki dünya “Altın Çağ” küresel toplumu bizim şimdi olduğumuzdan çok daha fazla gelişmiş bir teknolojiye sahipti. Bu biraz ihtimal dışı gibi gelebilir, çünkü gelişmeler “zaman” ile gerçekleşir, öyle değil mi? Tabii bizim çağımız, şimdi insan gelişiminin en doruk noktasında sayılıyor, ama peki neden öyle? Dünyada, eski uygarlıkların beşiği olan yerlere bakın. Eskiden müthiş bir uygarlık olan Mısır’a, eskiden Sümer Uygarlığı olan şimdiki Irak’a, eskiden İnka İmparatorluğu olan Güney Amerika’ya bir bakın. Uygarlıklar geliştiği gibi çökebilir de... Altın Çağ’ın sona ermesine neden olan felaketlerle karşılaşsak bugünün küresel toplumu ne olur? Birkaç saniye içerisinde tamamen ilkelliğe döneriz. Dünyanın elektriğini bir kesin, nasıl bir yaşantımız olabilir? Katrina kasırgasından sonra New Orleans’ta neler olduğunu hatırlıyor musunuz? Haiti depreminden sonra hiç yardım çalışmalarının yapılmadığını düşünün, çünkü aynı sıralarda bütün dünya aynı durumda olurdu. Kıran kırana, herkes kendi başının çaresine bakar, kendi barınağını, yemeğini bulurdu... Takip eden binlerce yıl, bugün sahip olduğumuz teknoloji hızla sönüp giderse, geriye sadece mitoloji ve efsaneler kalır. Birçok kişi, böyle bir dünyanın varlığını bile reddeder, çünkü bu onların günlük yaşantılarına hiç uymaz. “Yapamayız o halde yapılamaz!” mentalitesi ile bir zamanlar, uzayda uçabileceğimiz düşüncesine nasıl gülmüşsek o zaman da aynı duygular taşıyor olur. Kıyamet sonrasında, toplumun resmi tarihi, ancak yeniden belirli bir gelişme aşamasına geldikten sonra bırakılan kayıtlarla başlar, eskiden olanlar yazılır, sembolize edilir, kulaktan kulağa nesiller vasıtasıyla geçer. Küresel jeolojik felaketten sonra bu binlerce yıl sürer. İşte “Altın Çağ” a da aynen böyle olmuştur...

İlkel Deha

Antik ve prehistorik dünyadan bilgiler bize bakıp duruyor, ama “Bilim”, statükoyu korumak amacıyla bunu açıklamaktan kaçınıyor ya da aldırıyor. Dünyanın her yerinde, ilkel insanların asla yapamayacağı, binlerce yıl önce inşa edilmiş bir sürü esrarengiz

yapı var. Hatta bazıları şimdiki teknolojinin bile ötesinde yöntemler kullanılarak yapılmış. Lübnan'da, Beyrut'un kuzeydoğusunda her biri 800 ton ağırlığında kaya kütleleri var. En az çeyrek mil taşınarak yerleştirilmiş. Bunlar, binlerce yıl önce yapılmış. Yanında 1000 ton ağırlığında bir başka blok daha var. Bu 3 tane Jumbo Jet ağırlığına eşit oluyor. (Resim: 19)

Lübnan'daki Baalbek'teki antik inşaatçılar, 3 jumbo jetin ağırlığına eşit taşlar kullandılar. Bunu ilkel insanlar yaptı öyle mi? Ya, mutlaka öyle olmalı!

Bu nasıl mümkün olabilir? Resmi tarih, bu tür sorulara cevap vermek istemiyor, çünkü bu, tarihi farklı noktalara getirebilir. Peru'da eski mabetler ve çeşitli sit alanları 440 ton ağırlıktaki taşlarla yapılmış. Tiahuanaco antik şehrinde 100 ton ağırlığındaki taş bloklar metal kelepçelerle birleştirilmiş. İnşa tarihi 11.000 yıl geriye gidiyor. Peru'daki Nazca hattında arazinin beyaz alt yüzeyini çıkarmak için, üst yüzeyi ovalanmak suretiyle devasa boyutlarda hayvan, balık, böcek ve kuş motifleri yapılmış. (Resim: 20) Görüntüler, tek bir çizgi takip edilerek gerçekleştirilmiş ve o kadar büyük ki, 1939 yılında ancak bölgenin üzerinde uçan bir uçak sayesinde görülebilmiş.

*Peru'daki olağanüstü Nazca çizimleri.
Bunların bütünü tam olarak ancak uçaktan görülebiliyor.*

Peru, Lima'nın kuzeydoğusundaki Marcahuasi platosunda, 10.000 yıl önce kazınmış olan kayalar ve bazı heykeller bulundu. Resimler, ülke ile folklorik bağlantısı olmayan insan ve hayvanları temsil ediyordu. Bunlar bir kutup ayısı, Afrika aslanı, penguen, stegosaurus dinozoru ve deniz aygırıydı. Bilim, dinozorları 1880'de tanıdı, stegosauruslar ise 1901'e kadar tanımlanamamıştı bile! İnanılmaz boyutta ve düzgünlükte yapılmış olan Nazca, Balabek, Giza'nın Büyük Piramit'i ve diğer inanılmaz yapılar, ancak Altın Çağ'daki Atlantis-liler ve Mu/Lemuryalılar ve tufandan sonraki "seçilmiş" insanlar tarafından yapılabilirdi. İleride göreceğiz.

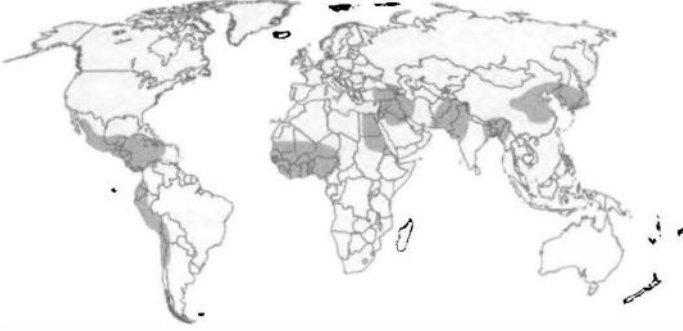
Bu tapınaklar, taştan yapılmış daire şekilleri, dikili taşlar ve diğer inanılmaz eski yapılar, sadece Güneş'e, Ay'a ve belirli yıldız sistemlerine göre değil, aynı zamanda dünyanın farklı yerlerinde de olsalar birbirleriyle hizalanmış olarak yapılmışlardı. İnşaat tekniği ve tasarımları, dünyanın farklı yerlerinde de olsalar aynıydı, yeterince geriye gidilecek olursa, eski toplumların birbirinden kopuk olmadıkları anlaşılır. Avusturya'da 1885'te, bir kömür blokunun tam ortasında makine ile çok düzgün bir şekilde biçimlendirilmiş bir metal küpü bulundu. O kömür madeninin yaşı ölçüldüğünde 300.000 yıllık bir geçmiş çıktı. 1844'te İngiltere Rutherford Mills'de 8 fit yüksekliğindeki bir kayaya gömülü olarak bir parça altın tel bulundu. Kayanın 60 milyon yıllık kadar olduğu tahmin ediliyordu. Eski Mısır mezarlarında elektrik pilleri ve üzerlerine silah mermisi saplanmış tarih öncesi hayvanlar bulundu. 5.5 milyon yıl kadar eski bir topuklu ayakkabı ve 2-2.5 milyon yıllık olduğu tahmin edilen deniz kabuğuna kazınmış insan yüzü de bunlara dahildi. Güney Afrikalı madenciler tarafından 3 milyar yıl öncesine ait metal küreler, dinazor kalıntıları ile humanoid ayak izleri bulundu. Dünyanın yüksek teknoloji tarihi ile ilgili sayılı örneğin verildiği kitaplar var. Michael A. Cremo ve Richard Thompson'un *Yasak Arkeoloji* adlı kitabı da bunlardan birisi. Neden bu keşifler resmi tarihe dahil edilmiyor? Neden okullarda okutulmuyor? Yirmi yıldır söylüyorum, "bilim", elit aileler tarafından denetleniyor ve fonlar veriliyor, ama bu da sahte tarihi satmak için, doğru olanı keşfetmek için değil! Bu ailelerin bunu neden yaptıkları açık. Okulda ve üniversitelerde gerçek diye okutulan insanlık ve dünya tarihi aslında o değil! 1936'da ölen araştırmacı ve yazar Albay James Churchward, Mu tarihçisi olarak şöyle yazıyordu:

"Medeniyetler doğup, devresini tamamladıktan sonra yeniden ve yeniden unutuluyor. Güneşin altında yeni olan hiçbir şey yok. Öğrendiğimiz ve keşfettiğimiz her şey daha önce vardı. İcatlarımız ve keşiflerimiz, yeniden keşfediliyor ve icat ediliyor."

Felaketlerden sonra, eski efsanelerde bir sürü şey yeniden keşfediliyor. İnsanlık tam olarak yeniden başlıyor. Güney Amerika'daki en eski İspanyol tarihçilerinden Fernando Montesinos tarafından derlenen İnka halkına ait kayıtlarda, iki farklı İnka imparatorluğundan söz ediliyordu, felaketlere yol açan depremden önceki ve sonraki... Bir dağın tepesindeki tapınağa, büyük bir olasılıkla ünlü "kayıp" şehir Machu Picchu'ya sığınıp kurtulmuş olanlar And Dağları'ndaki Cusco'ya dönüp her şeye yeniden başladılar. Tufan öncesinin insanları, teknolojik olarak, sonradan gelenlerden daha ileriydiler ve yeni nesiller gelip gittikçe orijinal bilginin saflığı kaybedildi. Sonuç olarak anılar, çok çeşitli yollarla sembolize edilerek, mitoloji ve efsaneler halinde korundu.

Bütün yollar Sümerlere çıkıyor!

Binlerce yıl önce belirmiş olan, çağdaşlarından çok daha gelişmiş olan yeni uygarlıklar bile, tufan öncesinde yer almış olan medeniyet seviyesine ulaşmamışlardı.

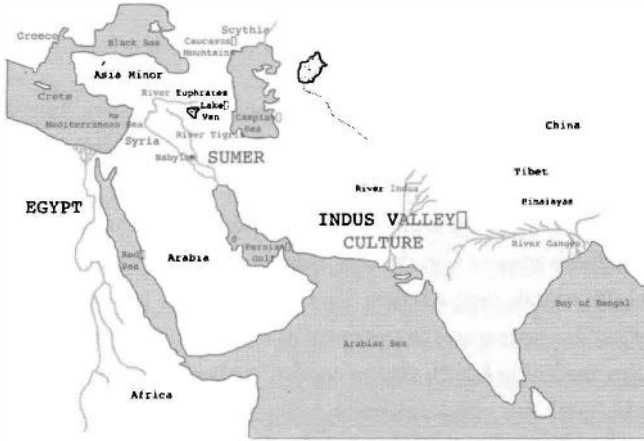

"Büyük Tufan"dan sonra dünyada gelişmiş medeniyetler çıktı. Güney Amerika'daki tufan sonrası İnka dönemi, Batı Afrika, Mısır, Sümer, İndüs Vadisi ve Çin.

Bunlara Orta Amerika'dakiler, Güney Amerika'daki tufan sonrası İnka devri, Batı Afrika, Mısır, Sümer, İndüs Vadisi ve Çin dahildi. Bilim tarihçileri Sümer'i, İncil'deki "Shinar", medeniyetinin beşiği olarak tarif ederler, ancak değildi. Bu, jeolojik bir felaketten sonra yok olan, Altın Çağ'dan sonra ortaya çıkan tufan sonrası medeniyetlerdendi. Yine de Sümerlerin insanlığın tarihinde büyük önemi vardır. Anlaşılan Mart 1990'daki ilk medyum seansımda, sürekli olarak her yönden kafama hücum eden Mezopotamya kavramı bundan kaynaklanıyordu. Ayrıntılar hakkındaki görüşler farklılık göstermekle birlikte, Sümerler devrinin MÖ 4000-2000 arasında yer aldığı belirtilmektedir. Ardından aynı bölgede Keldaniler, Asurlular ve Babiller yaşadı. Sümerler, dağlık bölgeden, şimdi Irak olan "Bereketli Hilal" topraklarına geldiler. Bazıları daha önce onların Afrika'da yaşadıklarına inanmaktadır, ancak Sümerler, Büyük Tufan'dan sonra şehirlerde yaşayan, duvarlar, yollar ve okyanus aşan gemiler icat eden ilk insanlardı. Sümerler tam olarak, oldukça gelişmiş bilgilere sahip olarak, ortaya birdenbire çıktılar. Bugün "ilk" olarak benimsediğimiz yüzlerce buluş, 6000 yıl önce Sümerler tarafından bulunmuştu. Yıldızları inceleyen, yazıyı, hukuku, tarımı ve hayvancılığı geliştiren hep onlardı. Resmi olarak bugünden ancak 200 yıl önce keşfedilmiş olan gezegenlerin varlığını onlar çoktan kaydetmişlerdi. Tarih, Eski Mısırlılardan, Romalılarından ve Yunanlılardan üstün medeniyetler diye söz eder. Oysa bütün bu uygarlıkların bilgisi, Sümerlerin kültüründen kaynaklanıyordu. Bu, Sümerlerin "Sözde Tanrı"larından ileride söz edeceğim.

Sümerler denilen medeniyetin asıl kaynağı, bizim "zaman" kavramımızla, birkaç bin yıldan daha geriye dayanıyor. Onların tarihi, kil tabletlere dayalı olarak oluşturuldu, bunlar da 19. yüzyıl itibarıyla ortaya çıkarıldı. Bu tabletlerden "Sümer Tabletleri" diye söz edeceğim. 2003'te Irak'ın işgali ve müzelerin sistematik bir şekilde yağmalanması-

la, bu bölgeyle ilgili binlerce paha biçilmez bilgi kaynağı yok oldu. İlerideki sayfalarda bunun önemini daha iyi kavrayacağız. MÖ 1900'de, son hanedan da yıkıldıktan sonra, Sümer tarihçileri, Mezopotamya'ya yerleşmeden ve Sümerler olarak tanınmadan önceki, uzak tarihlerini yazdılar. Daha sonra Babil'de çıkan kayıtlar, krallarının 240.000 yıl geriye gittiğini iddia etmektedir. Ne olduğunu daha iyi anlayabilmek için, tufan sonrası toplumların, tufan öncesindeki ileri derecede gelişmiş toplumların bir uzantısı olduğunu kabul etmemiz gerekir. Afetlerin ve uzun süren nekahet döneminin ardından, bilginin saflığı biraz bulanmıştır. Diğer nedenlere daha ileride değineceğim. Birdenbire, aynı zamanlarda, Mısır'da ve bugünkü Hindistan'da bulunan İndüs vadisinde çok gelişmiş uygarlıklar belirdi.

*"Büyük Tufan"dan sonra birdenbire ortaya çıkan çok gelişmiş uygarlıklar.
Sümer/Babil, Mısır ve İndüs Vadisi çok yakın bağlantılı.*

Diğer kitaplarda, ilk zamanlarda, resmi tarihin aksine bunların, Sümerlerden etkilenmiş olan tek bir imparatorluğun bölümü olduğuna dair kanıtlar sunmuştum.

Aynı Bilgi, Farklı Güzergâh

Felaketlerden önce, ortak bir din ve bilgiye dayalı küresel bir toplum vardı. Sarsıntılardan sonra, bu toplumun yerini birbirinden tecrit olmuş topluluklar aldı. O zaman orijinal bilgi farklı şekillerde ifade edildi, değişti ve bin yıllık dönem içerisinde etkisi azaldı. Ancak hâlâ, çeşitli kültürlerdeki sayısız mitoloji, isim ve ritüellere bakacak olursanız ortak temaları görürsünüz. Ben de bunu, Afrika Zulu kabilesinin şamanı olan Credo Mutwa, birkaç kez benim için "kemikleri atınca" gördüm. Credo'nun, bir sepet dolusu, hayvan kemiklerinden oyularak yapılmış çeşitli sembollerden oluşan malzemeleri vardı. Bunları yere attığı zaman oluşturdukları şekle göre geleceği okuyordu.

Önce kemikler rasgele yere atılıyor, Credo Mutwa, onların düştükleri yerde birbirleriyle olan bağlantısına bakarak "okuyor".

Avrupa'da üzerinde eski Germen yazısı olan taşları ve Tarot kartlarını hatırladım. Aynı bilgi farklı şekilde ifade ediliyordu. Bu ortak anlayışın kaynağı, daha önce de belirtmiş olduğum gibi her şeyin titreşen bir enerjisinin olduğu idi. Katı görünse de, daha derindeki seviyelerde farklı frekanslarda titreşiyorlardı. Aynı şey, insan vücudu, akıl ve duygulara için de sözkonusu. Credo'nun attığı kemikler de titreşen enerji alanları, üzerlerine kazılmış olan sembollerin de titreşimi var. Düşünce bir form oluşturuyor, eğer belirli bir anlama göre sembolize ederseniz o frekansa göre titreşir. Credo kemikleri atmadan önce, henüz hepsi sepetteyken, üzerlerine ellerimi koymamı istedi. Bundaki amaç, benim enerji alanımla kemiklerin enerji alanını birleştirmektir. İnsan enerji alanı, sadece o anda yer alan olayın bilgisini tutmakla kalmaz, düşünce ve duygularımız, yani titreşim durumumuz, frekansımız değişmediği sürece imkân ve olasılıkları da aynen takip eder. Zaten mesele gelecek falan değildir. Sadece o anın potansiyeli vardır, yetenekli kişiler de çeşitli tekniklerle o potansiyeli okurlar. Ellerimi sepetin üzerinde tutarken, kemikler benim enerji alanımla birleşiyor, kemiklerin temsil ettiği frekans da benim frekansıma, yani benim auram veya aurik alanıma kilitleniyordu. Benim "titreşimsel manyetizm" dediğim olay, aynı dalga boyundaki radyo istasyonlarına benzetilebilir. Kemikler, daha sepetteyken, o kişinin enerji alanı ile bağlantılıyken, hangi düzen içerisinde yayılacakları bellidir. Yani yerde iken o kişinin enerji alanını temsil ederler. Credo gibi kişiler de kemikleri değil, sizi okurlar.

Bu Tarot kartlarında da aynıdır. Bu nedenle bir kart seçersiniz. Hemen sizin enerji alanınızla birleşir. Anlam çıkarmak yetenek gerektirir. Uzman olduğunu iddia eden çok kişi yanılır. Kitapçada, içinde benim için gerekli bilgilere sahip, önüme düşen çok kitap oldu. Kitaplar enerji alanlarıdır, frekansları da, kelimelerle ifade edilen düşünceye dayalı olduğu için içeriklerine bağlıdır. Beş duyuya dayalı farkındalığım nedeniyle onları okumam gerektiği için, bilincimin/farkındalığımın daha derin seviyeleri, kitapların frekansı ile birleşmişti. Gözlerime göre, kitaplar önüme mucizevî bir şekilde düşüyordu, oysa aslında o olayı oluşturan enerjik bir birleşmeydi. Bir kitap görüp onu hemen okumam gerektiğini düşünsem veya bir şey duyup onunla ilgili bir şey yapmam gerektiğinde de aynı şey sözkonusu olur,

yani titreşimsel bir bağlantı kurulur. Bu satırları okuyan birçok kimse mutlaka, “Bana da aynı şey oldu.” diyecektir, çünkü bu, çok yaygın bir şeydir. Nesiller boyunca eski bilgileri taşıyan Credo gibi şamanlar için “ilkel” veya “büyücü” denmesi de çok düşündürücüdür. Ben de, bu tür kişilerin her şeyi bildiklerini söyleyemem; ilkel toplumların spiritüel liderleri gerçekten birçok konuda cahil olabiliyorlar, ama bilim bazen bazı şeyleri görmezden geliyor. Bu gerçeğin, ilk aşaması, titreşen enerjidir, bizim gördüğümüz, düşündüğümüz fiziksel dünya değil. Algılamamızın sadece fiziksel seviyesi ile kafasını bozmuş durumda olan bilim, ileride göstereceğim üzere, akıl/beyin tarafından kurgulanmış bir illüzyon... Bunlar aslında, tufan öncesinin orijinal bilgileri, mitleri, inançlarıydı, o halde nasıl oluyordu da birbirleriyle hiç karşılaşmamış, birbirinden soyut toplulukların kültürlerinde aynı konular yer alıyordu? Avrupa’nın Hristiyan güçleri dünyaya yayıldıkça, gittikleri her yerde bakire anne ve çocuk hikâyesi karşılarında çıkınca şaşırdılar. Bunun ana nedeni şuydu.

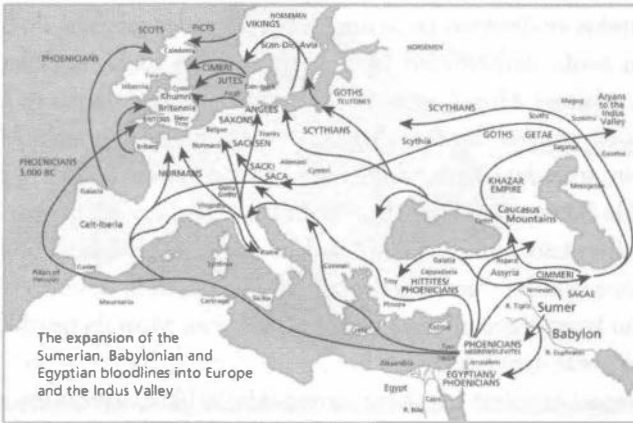
Kan Bağı/Soy

1990’ların ortalarında, hayatımdaki eşzamanlılıklara veya tesadüflere farklı bir anlayış eklenmeye başladı. Mezopotamya’nın önemi ile ilgili bilgilerle birleşen ve Büyük Tufan ile örtüşen bir bağlantı vardı. Tufan öncesinde belirli kan bağları oluşmuş, dünya düzene girdikçe de gelişmişti. Bugün dünyayı yönetiyorlar. Amaçları her şeyi ve herkesi kontrollerinde tutmak. Çevrenize şöyle bir bakın, George Orwell’in global devleti büyük bir hızla ilerliyor. Dünya diktatörlüğü adıyla ilk bahsetmeye başladığımda kimse inanmamıştı, ama 1993’ten beri artık kimse gülemiyor, çünkü artık günlük bir konu haline geldi. “Akıl”a dayalı medya söylediklerime hâlâ gülüyor, ama hızla gelişmekte olan “Big Brother” kavramından da gazetelerinde bahsediyor. Ne denilebilir ki? “Elit kan bağı” Tufandan önce dünyanın her yerine yayılmıştı, Tufandan sonra da, Güney ve Kuzey Amerika, Mısır, İndüs vadisi, Çin ve Sümer gibi gelişmiş uygarlıklarda da boy gösterdi. O zaman da dünyada önem taşıyorlardı, ama Sümer Mezopotamya’dan kaynaklanan kan bağı olan “elit” ailelerin çok özel bir önemi var. 2003’te Irak’ın işgal edilmesinin ardında petrol, Ortadoğu’nun kontrolü gibi amaçlardan başka tarihsel ve başka nedenler de mevcut. Bu vesile ile Irak’taki müzelerden çok önemli kil tabletler de yağmalandı, çünkü insanlara yutturulmuş olan tarihin sahte olduğu ortaya çıkacaktı. Bu kan bağlarının kaynağı ile ilgili konuyu daha ilerideki sayfalarda ele alıp, neden kendilerini “özel” bulduklarına değineceğim, ama şimdi bana verilmiş olan sıra çerçevesinde anlatmam gerekiyor.

“Elit” kan bağları, eski toplumların liderleri, kral, kraliçe ve imparatorları oldular. Yönetmeyi kendilerinin hakkı olduğunu düşünüyorlardı, peki neden? Kan bağları yüzünden... Hiç düşündünüz mü, neden kraliyet ve aristokrat aileleri kendi aralarında evlenirler? Aynı şey banka, iş ve medya topluluklarında da sözkonusudur. Nüfusun diğer kısmında olmayan genetik şifreyi korumak isterler, çünkü kendi aralarında evlenmezlerse kan bağları sulanır. Bugün hâlâ kan bağları nedeniyle ülkenin başında olan kral ve kraliçeler mevcut. House of Windsor ailesini ele alalım, (aslında Alman Saxon-Coburg-Gotha). Kraliçe Elizabeth II, Buckingham Sarayı’nda aile kan bağları nedeniyle oturma hakkına sahip, oysa bu, monar-

şiyi gezegendeki en ırkçı kurum yapıyor, çünkü İngiltere ülkesinin başı, ancak beyaz ırktan olup, aile kan bağları Protestan Hristiyan bir asilden gelir. Bu, ırkçı ve dini ayırım yapılması için her gün yeni kanunlar çıkaran bu ülkede, yapılıyor. İnandırıcı gibi değil, ama doğru. Bir gün İngiltere'nin ırk eşitliği komisyonunun web sitesini ziyaret ettim (şimdi farklı bir adı var) iş başvurularında, ırkçı ayırımını yasaklıyorlar. Halktan araştırma yapıp örnekleri bildirmelerini söylüyorlardı, ben de Kraliçe'yi ve monarşiyi şikâyet ettim ve komisyonun başı olan Trevor Phillips'in böylesine ırkçı bir kurumdan, neden İngiliz İmparatorluğu'nun nişanını kabul ettiğini sordum. Komisyon avukatından aldığım cevapta sorunun anlaşılmadığı, dolayısıyla da araştırılmadığı bildiriliyordu. Tarih boyunca, bugüne kadar kan bağı olan aileler için ayrı, başkaları için ayrı kanunlar vardır.

Sümer İmparatorluğu, Babil İmparatorluğu oldu ve imparatorluk terimi, her nereden yerleşmişlerse Mezopotamya'daki aile kan bağlarını izledi. MÖ 3000 itibarıyla denizden ve karadan uzun mesafeler katettiler. Önemli hedeflerden birisi de Avrupa, özellikle İngiltere'ydi. İşte bu nedenle İngiltere'deki klasik semboller Ortadoğu'dan veya şimdi Türkiye olan Küçük Asya'dan gelir. Buna, beyaz zemin üzerindeki kırmızı haç ile İngiltere'nin bayrağı, İngiltere'nin azizi St. George, hatta İrlanda ve İskoç gaydaları da dahildir. Denizler aşp gidenler Sümerler, Mısırlılar, Fenikeliler, Danaanlar ve daha başka birçoğu, ama aslında hepsi aynı insanlardı. Liderleri ise kesinlikle kan bağı olanlardandı, çünkü hepsi aynı orijinden geliyordu. Arkalarındaki güç ile birlikte, politik ve ezoterik bilgileri ile İngiltere ve Avrupa'da büyük taş daireler ve yapılar yapmış olanlar hep bu insanlardı. Bu özel yerler Stonehenge, Avebury, Brittany'de Carnac, Fransa ve 3000 dikili taş ve esrarengiz yuvarlak kuleleri ile İrlanda. Taşları manyetik enerji içeren ley hatları veya meridyenlere, Güneş'e ve Ay'a göre dizmişlerdi ve yeryüzünün içlerine nüfuz ediyordu. Sümer ve Babil toplumları bitince, halkları başka yerlere göç ettiler (Şekil: 24) ve anlaşılan bu göç etmiş oldukları yerlere, Christopher Columbus'tan binlerce yıl önce gittikleri Amerika da dahildi.

Bu soy ve Sümer; Babil ve Mısır halkı, Mezopotamya ve Ortadoğu'dan binlerce yıl önce göç ettikten sonra çeşitli isimlerle tanındılar.

Columbus, kan bağı olan soyun bir ajanıydı ve nereye gittiğini gayet iyi biliyordu. İddiaya göre Hindistan'ı ararken Amerika'yı bulması hikâyesi tarihte ve günümüzde yer alan olayları gizlemek amacıyla uydurulmuştu. (Bkz. *En Büyük Sır* kitabım)

Global Babil

Roma'yı ve Roma İmparatorluğu'nu kuranlar, hepsi birbirine bağlı olan Sümer, Babil, Mısır soyuydu. Bugün dünya hâlâ Roma Hukuku ile yönetiliyor. Daha sonra Roman kilisesini kurdular, bu da yeniden adlandırılmış olan Babil diniydi. Roma imparatorluğu, soyunu Kuzey Avrupa'ya taşıdı, evlenerek Mısır'daki soy ile birleşti ve Tufan öncesi uygarlığı oluşturdu. Romalılar ve diğerleri ile birlikte Avrupa'ya gelen bu ırk karışımı ile yeni gelenler, Avrupa'nın asil aileleri, yani aristokratlar oldular. Yani aslında Sümer, Babil, Mısır ve ötesinin aristokratları idiler. Güçlerinin ana merkezleri ise Roma ve Londra veya Babilondon idi. Bu şehirler bu soyun kontrol merkezleri oldu. Vatikan ise şebekesi ile Avrupa'daki bütün ülkelerde Hristiyanlık adı altında her şeyi kontrolü altında tutuyordu. İnsanlar/halk isyan edip diktatörlüğe karşı çıkınca yeraltına çekilip politika, bankacılık, iş dünyası, askerlik, bilim, tıp, eğitim ve benzeri işlerle ilgilenmeye başladılar, bugün de bulundukları yerler bunlar. House of Windsorlar gibi bazı kraliyet aileleri hâlâ yaşıyor, ama bu yöneten elitlerin çoğu, politik ve ekonomik sistemin içinde gizli olarak yer alıyorlar. Hâlâ taç takarak veya işadamı kıyafetiyle, kendilerini "Özel", "Üstün" ve "Asil" olarak görüyorlar.

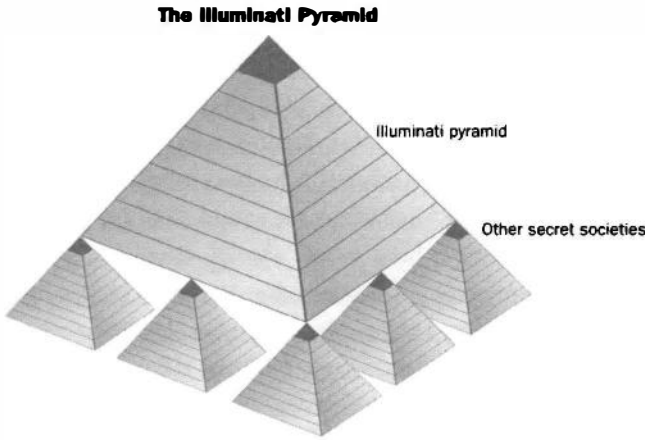
Sümer, Babil ve Mısır soyu, Avrupa koloni imparatorlukları ile globalleştiler. Üzerinde güneş batmayan İngiliz/Britanya İmparatorluğu, egemenlik ve işgal açısından oldukça genişlemişti. Sümer, Babil, Mısır ve Britanya İmparatorlukları hep aynı gücün farklı ifadeleriydi ve amaç hep global işgal ve kontroldü. Karargâhlarını nereye kurmuşlarsa, ardından imparatorluğun gelmesi hiç tesadüf değildi. İtaat, kontrol ve egemenlik takıntıları sürüyordu. İngiliz İmparatorluğu ve daha küçük diğerleri, Fransa, İspanya, Almanya, Belçika, Portekiz ve diğerleri bu soyun, gizli cemiyetler şebekesi ile birlikte dünyaya taşınmasına izin verdi, dalkavukları ve bütün ajanlarını güçlü mevkilere getirdi. Gizli cemiyetlerin bu şebekesi Altın Çağ'ın sonraki aşamalarında Atlantis ve Mu'da kurulmuş olup, Tufan öncesi zamana dayanır. Atlantis ve Mu'nun batısındaki kötü izlenim, bu gizli cemiyetlerin ardındaki kara rahiplerden gelir. Atlantis ve Mu, Tufandan sonraki dünyada, özellikle Sümer, Babil ve Mısır'da, "Sırlar Okulları"yla devam ettiler. Tabii ki bütün bu sır okulları kötü amaçlı değildi, ama bu soyun versiyonları kötüydü ve zaten iyi olanları da içlerine çektiler. Farmasonik tarihçi Manly P. Hall, Atlantis'in kara rahipleri, "Sır Okulları"nın kontrolünü ellerine geçirdikleri zaman Mısır'da ne olduğunu şöyle anlatmaktadır. Her yerde aynı hikâye vardı:

Eskilerin törensel büyülerini hep kötü olmamakla birlikte, içlerinden sahte kara büyü okulları da çıkıyordu... Atlantis'in kara büyücüleri, ilkel sırların ahlakını yozlaştırıp tümüyle ele geçirinceye kadar insanüstü güçlerini kullanmayı sürdürdüler. Önce başlayanların işgal etmiş olduğu pozisyonları ele geçirip, spiritüel iktidarın gücünü aldılar.

Kara büyü, devletin dinini etkiliyor, kişinin entelektüel ve spiritüel faaliyetlerini felç ediyordu. Firavun, rahipler tarafından seçilmiş olan Kızıl Konsey'in elinde kukla oluyordu.

Altın Çağ'ın sonraki döneminde bunlar olmuştu. Sonra bugünün dünya dinleri ile gizli cemiyetler ağı oluştu. Gerçeğin aslı hakkındaki bilgi ve bu konunun manipüle edilmesi, iyi ya da kötü değil, bunun nasıl kullanıldığı önemli... Bu soy, bu bilgiyi ele geçirdi ve insan nüfusunu tuzığa düşürdü. Bu soyun kontrolündeki Avrupa İmparatorlukları, bir ülkeyi ele geçirdikleri zaman, o eski bilgiyi taşıyan veya vakıf olan şamanları öldürttüler. Hristiyanlık, "Şeytan"ın ajanlarını yok etmeyi haklı göstermek için bir araçtı. Aslında eski bilginin yayılmasını önlemek için bunu bahane ediyor, böylece yerine hayatın sahte versiyonunu koyuyorlardı. Zamanla bu aile kan bağları veya soy çok güçlendi ve bilgiyi tamamen ele geçirirken, insanlar da alabildiğine cahil bırakıldılar. Birçok Hristiyan'ın "gizli" anlamına gelen "okült" bilgileri, sadece "Şeytan'ın işi" olarak nitelendirdiğini duyuyorum. Oysa bu sadece, seçime göre "iyi" veya "kötü" olarak kullanılacak bir bilgi! Bunu anlamaktan kaçındıkları için de, bu bilgileri kötüye kullanan kesim tarafından kontrol ediliyorlar. Bu "Soy", kendi bildiklerini, insanların bilmesini istemiyor. Buna bağlı olarak, birçok Hristiyan ve birçok başka kesim, dini inançları yüzünden hiç bilmemeyi tercih ediyor. Din, akıl ve algılamayı kontrollerinde tutma açısından çok güçlü bir araç. "Hayır, bunu okuyamam, şunu yapamam, Papa'ya, İmam'a ya da Haham'a saygısızlık olur!" Kime ne yahu? Ancak maalesef milyonlarca insan bunu yapıyor.

Bugün "gizli cemiyetler", Cizvitler, Tapınak Şövalyeleri, Malta Şövalyeleri, Opus Dei ve Farmasonlar, gruplar halinde küresel bir faaliyet içerisindeler, ancak en tepede tek bir birim var. Bu tek birim, İllüminati/ "aydınlanmış olanlar" olarak bilinen bütün ana gizli cemiyetleri birleştiren birim. Bütün gizli cemiyetler, bir dereceler dizisi ile kendi seçtikleri azınlığı besliyor ve onları İllüminati piramidinin başına doğru yükseltiyor.

Gizli cemiyetlerin özenle seçilmiş üyeleri, varlığının bile bilinmesine izin verilmeyen İllüminati piramidinde yükselirler. Yapı, bölümlerden oluşur, üst basamaklarda ise sadece elit soydan bireyler vardır.

Gizli cemiyetlerin mensuplarının çoğunun, böyle bir İllüminati derecesinin olduğundan bile haberleri yok. Kendi gizli cemiyetlerinin en yüksek noktasının o olduğunu sanıyorlar. Asıl programın veya amacın ne olduğunu bilmiyorlar, çünkü "bilgi", farklı derece, grup ve semboller labirenti içerisinde birçok bölüme ayrılmış. Sembolleri yanlış yorumlarsanız hiçbir şey anlayamazsınız, çünkü asıl "bilgi"nin, sadece o belirli soydakilerde kalması için, düşük derecedekiler sistematik olarak yanlış yönlendiriliyorlar. Gizli cemiyetler, hükümetler ve şirketlerin içerisinde "Dışlanmışlar"ın olması gerekiyor, çünkü global programlarının gelişmesini sağlamak için yeterli sayıda değiller. Gizli cemiyetlerin içerisinde, dışarıya karşı masum bir görüntü yaratmak amacıyla onları özellikle "bilgisiz" tutuyorlar, böylece kendi bildiklerini onların öğrenmesini engelleyen bir yapı oluşturuyorlar. İllüminati, gerçeği her zaman karmaşık bir derecelendirme, seviye, çelişki, mistik ve yalanlar kompleksi içerisinde gizliyor. Washington DC'deki Masonik Hizmet Birliği'nin sekreteri Carl Caludy, "Dış kabuğu kırın, bir anlam bulun, anlamı kırın, başkasını bulun, altını yeterince kazarsanız, üçüncü dördüncü çıkar, kaç anlam olduğunu kim söyleyebilir?" diyordu.

Neler olduğunu çok az kişi anlayabilsin diye, her şey çok bölüme ayrılmış. Bu soyun kendi şebekesi için kullandığı isim İllüminati, ama aslında isim kullanmayı tercih etmiyorlar. Bu da keşfetmeyi iyice güç kılıyor. Birçok kişi, binlerce yıl öncesine dayanan gizli cemiyetler soy şebekesi olan İllüminatisiyle, 1776'da resmi olarak kurulmuş olan Bavyera İllüminatisini karıştırıyor. Bunun, birçok dünya olayında önemli etkileri olmuştur. Fransız İhtilâli de buna dahildir, ancak Bavyera İllüminatisi şebekenin kendisi olmayıp, sadece ağın bir ipliğidir.

Gizli Diktatörlük

Küresel kontrol açısından, bu soyun planı, Avrupa'daki güçlerin eski kolonilerine, özellikle Amerika Birleşik Devletleri'ne bağımsızlık vermeleriyle birlikte, dev adımlarla ilerlemeye başladı. Bu, çok büyük bir çelişki olarak görülebilir, ama değil. Kolonilere bağımsızlık vererek aslında daha etkin bir kontrole geçiş yapıyorlardı. Komünizm olsun, faşizm olsun, ırk ayrımı olsun, koloni yönetimi olsun, bir diktatörlükte yaşıyorsanız en azından nerede duruyor olduğunuzu bilme avantajına sahipsinizdir. Kontrol edildiğinizi, biraz da sizi kimin kontrol ettiğini bilirsiniz. Bu tür bir diktatörlük sonsuz değildir, gereken cevabı gerçekleştirecek olan birliğin sağlanması biraz zaman alsa da, önünde sonunda özgürlük arzusu o diktatörlüğün sonunu getirecektir. İnsanlara dört beş yılda bir seçim hakkı sağlanarak özgür oldukları illüzyonu veriliyor, oysa perde arkasında gölge hükümet veya partiyi yöneten aynı azınlık. Demokrasi "çoğunluğun yönetimi" olsa da, aslında bir tiranlık. Özgür ve açık bir toplumun sis perdesinin ardına saklanan bir azınlığın diktatörlüğü. Örneğin, oğul Bush ve Obama, kesinlikle aynı kişiler tarafından kontrol ediliyorlar, çünkü teorik olarak Beyaz Saray'da Demokratların veya Cumhuriyetçilerin olması hiç fark etmiyor. Her iki halde de gölgedeki insanlar, elit soyun oluşturduğu kabal adına bütün politikalara ve olaylara hâkimler. Aynı şey İngiltere'deki İşçi ve Muhafazakâr partiler için de söz konusu. İsimleri değişik, ama aynı yüzlerde farklı maskeler takılı. Başka bir deyişle, kime oy verirsen ver, hü-

kümetler yine seçilir, iktidara gelenlerin ipi hep gizli ellerin yönetimindedir. Ana fikir, çok derinden kontrol edilmelerine karşın, insanların kendilerini özgür hissetmeleridir. Kendini özgür hissedersen, özgür olmak için isyan etmezsin. Bir hücrede otursan demir parmaklıkları görürsün, hapishanede olduğunu anlarsın, ama yine hücrede olup parmaklıkları görmüyorsan, o zaman istediğin zaman dışarı çıkabileceğini düşünür, kendini özgür sanırsın. Bunu kimse yapmaz. Hükümetler sürekli olarak özgürlükten bahsederler, çünkü amaçları, demir parmaklıkları olmayan hapishaneyi satmaktır. Anlamamız veya görmemiz şart, şöyle ki, bir avuç o soydan kişilerin kontrol ettiği, tek partili bir diktatörlük ile yönetiliyoruz. George Orwell'in 1984'ündeki global devlet gittikçe daha hızlı bir şekilde geliyor, parmaklıklar da gittikçe görünür hale bürünüyor.

Şimdi "özgürlük savaşları"nın çoğunun, neden hep aynı koloni güçleri tarafından tasarlandığını biliyoruz, çünkü parmaklıkları olmayan hapishaneyi başlatmak için kendileriyle savaşılmasını istiyorlar. Amerika'daki, Eski Boston Çay Partisi denilen olay, İngilizlerin çay vergisini protesto etmek amacıyla Amerikan kolonilerinin isyan etmesi şeklinde tarihe geçmişti, oysa tamamen, Amerikan kolonilerini isyana teşvik için planlanmıştı. Mohawk Kızılderilileri gibi giyinmiş adamlar, malum soyun kontrolündeki gemilere çıkıp, 342 sandık çayı Boston Limanı'na dökmüşlerdi. (*En Büyük Sır* kitabıma bkz.) Bütün olay, Londra, Great Queen Street'deki Mother Lodge/Ana Loca'daki Masonlar tarafından planlanıp yürürlüğe sokulmuştu. İngiltere'yi yöneten, İngiliz veya Sümer-Babil-Mısır soyu, Amerikan Bağımsızlık Savaşı'nı başlattı ve gölgelerin arasında yürüttükleri diktatörlüğü iyice güçlendirdiler. Bağımsızlık savaşından sonra da, sözde artık "eski" sömürgeleri olan ülkede, farklı isimlerle kendi soylarından olan kişileri ve gizli bir cemiyet şebekesi bıraktılar. Böylece istedikleri kişileri güçlü yerlere getirerek, yine istedikleri şekilde manipüle edeceklerdi. İngiliz elit grup ile aynı soyun talimatlarıyla Avrupa'daki hükümetler de, bunu bütün sömürgelerde yaptılar. Bugün hâlâ sürmekte olan Afrika'nın bağımsızlığı hareketi, aynı soyun manipüle etmesinden kaynaklanır, çünkü seçmiş oldukları Afrikalı liderler, hep onların dümen suyunda hareket ederler. Zimbabwe'deki Robert Mugabe buna çok iyi bir örnektir. Onun tiran yönetimi, o günün İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Carrington ile Amerikan Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'in dayatması ile desteklenmişti, çünkü her ikisi de aynı soy şebekesindendi. Afrika da, Amerika dahil eski sömürgeler de, hiçbir zaman özgür olmamışlardır. Görünürdeki yönetimin yerini, perde arkasındaki daha da uğursuz bir yönetim, fiziksel işgalin yerini de, finansal işgal alır.

Bu soy aileleri, global kontrol sistemini yüzyıllarca, parça parça inşa etmişlerdir ve bugünkü derinliğine ve ayrıntısına bu şekilde ulaşmıştır. İnsanoğlunu, kendi gördükleri, ama insanların göremedikleri parmaklıkları olmayan bir hapishanede tutsak etmişlerdir. Her ne kadar gözümüze soka soka hareket etseler de, hâlâ birçok insan bunu görememektedir. 1923 yılında yazar Aldous Huxley, "Özgürlük mü? Öyle bir şey yok ki. Bu dünyada özgürlük yok, sadece yaldızlı kafesler var." dediği zaman çok haklıydı. O kafesler, insanların sistematik olarak "bilinç"ten koparılmış, kapatılıp üzerine asma kilit konmuş olduğu akılları idi. Hepsini açıklayacağım. İnsanlar hayatlarını, bir algılama hapishanesinde yaşıyorlar, soylu "elit"in amacı da sonsuza kadar onları burada tutmak.

5

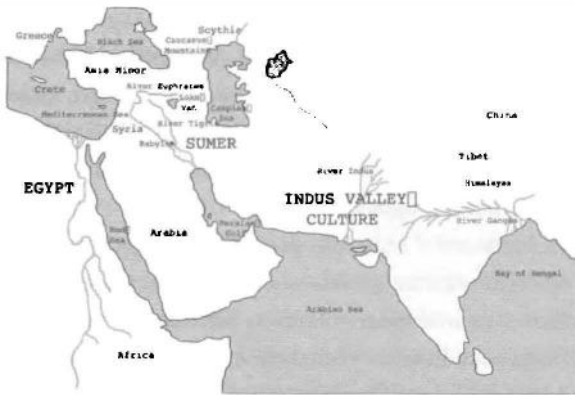
Örümcek, sineğe, “Evime buyur!” dedi.

*“Politik dil, yalanların gerçek görünmesi, cinayetlerin saygın sayılması,
rüzgârın da ‘katı’ görünmesi için tasarlanmıştır.”*

George Orwell

İllüminati soyu, dünya olaylarını, şimdi global bir gizli cemiyetler ve yarı gizli, uluslararası yapıdaki kuruluşlar ile kontrol etmektedir. Kuruluşların karargâhları politikayı tayin eder, her ülkedeki alt kuruluşlar da kendi halkına dayatır.

Faaliyet gösteren karargâhlar Avrupa’da, özellikle Roma’dadır, ama Paris, Berlin ve Amsterdam da çok önemli merkezlerdir. “Avrupa” diyerek, “bugün burada-yarın yok” Avrupa hükümetlerinden değil, faaliyet merkezi Avrupa olan gizli cemiyetler şebekesinden söz ediyorum. Her ülkedeki alt şirket şebekeleriyle, kendi ülkelerinin politika, iş dünyası, bankacılık, ordu, tıp, bilim, eğitim ve benzeri kurumlarını, “karargâh” tarafından planlanmış plana göre yönetmek üzere anlaşma yapılır. Bu yolla, bütün dünyada aynı politikaları sunabilirler.

Bir şirket merkezinin, alt şirketlerini yönettiği gibi, İllüminati şebekesi de dünyayı kendi merkezinden yönetir. İllüminati'nin her ülkede, alt şirketleriymiş gibi gizli cemiyetleri ve elit soydan gelen ailelerden oluşan şebekeleri vardır. Bunların da ulusal hükümetlerden, yerel toplumlara kadar bütün seviyelerde kendi ağları vardır.

Bu ulusal alt kuruluşlara, her ülkede bu soydan birisi başkanlık eder. Onların da, kasahalarda, şehirlerde ve komitelerde kendi alt kuruluşları vardır. Bu yapı sayesinde, şebekenin merkezi, yani karargâh, dünya toplumlarının her seviyesini manipüle edip etkileyebilir. Çalışan kimselerin çoğu, dünyayı köle etmek isteyen bu müthiş komplonun bir parçası olduğunu bilmez. Sadece yaptıkları ne ise o bilgiye sahiptirler, daha fazlasına değil. Gizli teknolojiyi inşa etmek için kullandıkları da aynı tekniktir. Farklı bölümlere, farklı kişiler verleştirilir ve hiçbirisi bir şey bilmez. Sadece bu bölümleri bir araya getiren çok az kişi gerçek bilgiye sahiptir. Bu teknik, “bölümlere ayırma” veya “bilme ihtiyacı” olarak bilinir.

İllüminati şebekesi kocaman bir örümcek ağına benzer. İpliklerin oluşturduğu her bir peteği birer kısım olarak düşünürsek, her birisi farklı bir gizli cemiyeti, yarı gizli cemiyeti ve kamuda açık olarak faaliyet gösteren diğerlerini temsil eder. Sonuncuya bazen hükümetler, uluslararası kuruluşlar ve bankacılık sistemleri de dahil olur. Merkezdeki örümceğe en yakın olan kısımlar, en gizli ve etkin olanlardır. Şebeke ortadan başlayarak organizasyonlara doğru genişler ve toplum ile etkileşim içerisinde. Ancak, uzak yakın bütün kısımlar örümcek ve gölgedeki kişiler tarafından kontrol edilir. Örümceği temsil eden faaliyetteki gölge kişiler, “House of Rothschild” bankacılık hanedanıdır.

Ressam Neil Hague'in “Örümcek Ağı”nı tasvir ettiği bu resimde olduğu gibi, dünyayı örümcek ağı yapısında, az sayıda bir grup yönlendiriyor.

Süper Güçler: Trilateral/Üçlü Komisyon, Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü, Roma Kulübü, Bilderberg Grubu, BM, Dış İlişkiler Konseyi, Dünya liderleri (kuklalar), Ülkeler...

Ağıdaki, oldukça önemli kuruluşlardan birisi de, Round Table/Yuvarlak Masa adlı gizli bir cemiyettir. Bu cemiyet, 19. yüzyılın ikinci yarısında, Rothschild ailesinin bir ajanı olan Cecil Rhodes'un liderliğinde Londra'da kurulmuştur. Cecil Rhodes, bütün Afrika'yı Rothschild ailesi ve İllüminati için yağmalamıştır. Şimdi Zimbabwe ve Zambia olarak tanınan ülkeler, eskiden

Rhodesia/Rodezya olarak, onun adı ile anılırdı. Bu “Yuvarlak Masa” 20. yüzyıl boyunca “Think tank” organizasyonları kurdu, bunu hâlâ da sürdürüyor ve gözünü bu kuruluşların üzerinden hiç ayırmıyor. Think tank’ler, bu “Elit soy”un dünyayı istediği gibi manipüle etmesi için uygun birer kanaldır. Round Table’ın uyduları arasında; 1920’de kurulmuş olan Londra’da Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü/Royal Institute of International Affairs, ABD’de 1921’de kurulmuş olan Dış ilişkiler Konseyi/Council on Foreign Relations, 1954’te kurulmuş olup Avrupa, Kuzey Amerika ve bütün dünyada faaliyet gösteren Bilderberg Grubu/The Bilderberg Group, 1968’de kurulmuş olan ve çevre hareketlerini manipüle edip insanların sebep olmuş olduğu “küresel ısınma yalanı”nı satan Roma Kulübü/Club of Rome ve 1973’te kurulmuş olan asıl ilgi odağını Avrupa, Amerika ve Japonya gibi gösterip, küresel erişimi bulunan Üçlü Komisyon/Trilateral Commission bulunmaktadır. 1945’te kurulmuş olan Birleşmiş Milletler de, 1957’de kurulmuş olan Avrupa Ekonomik Topluluğu/European Economic Community veya şimdiki adıyla European Union/Avrupa Topluluğu da bu şebekenin birer oluşumudur. Avrupa Topluluğu, 1957’de Roma Antlaşması aracılığı ile kurulmuştu. Bu “Yuvarlak Masa” gruplarının üyeleri ve katılımcıları ulusal hükümetlerde, Avrupa Topluluğu’nda ve NATO’da anahtar pozisyonlarda görev yapmakta olup, bankacılık, iş dünyası, medyada da yer almaktadırlar.

Bu da merkezi koordinasyon yoluyla ortak bir strateji geliştirilmesini sağlamaktadır. Temmuz 2009’da, ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Council on Foreign Relations toplantısında yapmış olduğu konuşmasında şöyle demişti: “New York City’deki ana merkeze çok kez gittim, ama Konsey’in temsilciliğinin, Dışişleri Bakanlığının bu kadar yakınına gelmesi çok iyi oldu. Konsey’den çok tavsiye alıyoruz, bu da ne yapmamız gerektiği ve gelecek için ne düşüneceğimiz konularında “bilgi almak” için uzaklara gitmeme gerek kalmayacağı anlamına geliyor.”

Burada anahtar kelime olan “bilgi almak”, tabii ki “talimat almak” anlamına geliyor. Başkan Jimmy Carter’ın Ulusal Güvenlik Danışmanı olan Zbigniew Brzezinski, Barack Obama’nın da mentoru olup, David Rockefeller ile birlikte Yuvarlak Masa, Üçlü Komisyonun/Trilateral Commision’in kurucusudur. Rockefeller Ailesi, Sümer soyundan gelmiş, emirleri aldığı Rothschild ailesiyle karışmıştır. Rockefeller’ların rolü, ABD’nin alt kuruluşlarını yönetmektir. Ailenin, David Rockefeller gibi daha “büyük” oyuncularını ise dünya çapında faaliyet göstermektedir. Rothschild ve Rockefeller isimleri; tasarlanan savaşlar, ekonomik krizler, çöküşler, hükümetlerin manipüle edilmesi, kontrolü, bankacılık, global şirketler, tıp, ilaç sanayi, biotek endüstrisi, medya, istihbarat servisleri, gizli cemiyetler ve başka birçok konuda, bu kitapta karşınıza çıkacaklar. Manipülasyon konusunda en büyük araçları ise bankacılık. 20. yüzyılın başlarında, New York’un belediye başkanı olan John F. Hylan, Rothschild bankacılık kabalı ile ilgili olarak şunları söylemişti:

“Ülkemizin asıl düşmanı, dev bir ahtapot gibi şehri, ülkeyi ve milletimizi kollarıyla sarmış olan görünmez hükümdardır. Başında da küçük bir bankacılık kuruluşu vardır. Bunlara “Uluslararası bankerler” deniliyor.”

Tabii ki uluslararası bankerler, Rothschild ailesiydi. Finansal kontrol yoluyla, banka ve şirketlerin sahibi Rothschild ailesi ve bu elit soy olup, buralara, kendi talimatlarına göre yönetecek olan kişileri getiriyorlardı. Böylece aynı ailelerin sahip olduğu anlaşılmıyordu.

Vatikan'ın servetini Rothschild ailesinin yönettiğini veya Çin hükümetinin finans danışmanının Rothschild olduğunu kaç kişi bilir?

Onlarca yıl Rothschild'leri araştıran müteveffa araştırmacı Eustace Mullins'e göre, Katolik Kilisesi'nin dünya çapındaki finansal faaliyetlerinin kontrolünü 1823'te devralmışlardır. Rothschild'leri ajanları her yeredir, sadece gerçek efendilerinin kim olduğunu göremezsiniz.

Fabian Cemiyeti

Çok özel olarak vurgulanması gereken bir başka İllüminati kuruluşu da Fabian Cemiyeti olup, şöyle tanımlanmaktadır: *"Sosyal demokrasi prensiplerini, ihtilal değil, reform ve değişimi yavaş yavaş gerçekleştirme yoluyla geliştirme amacıyla olan, İngiliz entelektüel sosyalist harekettir"* Başka bir deyişle; 1884'te kurulmasından itibaren, damla damla dünyayı bugün içinde bulunduğu hale getirme amacındaydı. Fabian adının; uzun sürelerde ve çok özenle hazırlanmış düşmanı yıpratma stratejileri kullanarak, her iki halde de nihai olacak savaşımlardan kaçınan ünlü Romalı General Quintus Fabius Maximus Verrucosus'tan alındığı söylenmektedir. Ben bu tekniğe, "Sessiz totaliter yürüyüş", yani "totaliter topluma doğru usul usul ilerleyiş" diyorum. Fabian Cemiyeti'nin amblemi, kuzu kılığına girmiş bir kurt resmi olduğuna göre, bütün modus operandi/çalışma şeklini bundan daha açık bir şekilde ifade edemez herhalde.

Fabian Cemiyeti'nin amacına son derece uygun logosu.

Fabianlar, "içine nüfuz etme" tekniği kullanmaktadırlar, biz de bunu Consensus/oybirliği'ni manipüle etme olarak biliyoruz. Bu cemiyetin ilk üyeleri Sidney ve Beatrice Webb, George Bernard Shaw, H. G. Wells, Virginia Woolf, Bertrand Russell ve 1924'te İngiltere'nin ilk İşçi Partisi Başbakanı olacak olan Ramsey MacDonald'dı. Fabian Cemiyeti'nin diğer Başbakanlarından birisi de sıkı bir İllüminati olan Harold Wilson idi. (Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak adlı kitabıma bkz.) Fabiancı George Bernard Shaw şöyle yazmış: "Bu yeni ve tamamlanmış devir birkaç kelime ile tanımlanabilir; açıkça, bilimsel olarak planlanmış ve yönetilmiş olan dünya sosyalizmi."

Fabian Cemiyeti, tamamen bir gizli cemiyet olup, 1900'de, İngiltere'nin İşçi Partisi'nin kurulmasının arkasındaki güçtür, hâlâ da öyle. Önceki Başbakan Tony Blair, bir Fabiancı olup, tam bir paravan kişidir. 1995'te, selefi olan John Smith'in ölümünü takiben onun İşçi Partisi'nin liderliğine getirilmesinin ardında Fabian Cemiyeti vardır. Blair, Fabian planına kazandırdığı müthiş ivme ile on yıl Başbakanlık yaptı. Blair'in 1997'de seçilmesi ile birlikte, yaklaşık 200 Fabian üyesi İngiliz Parlamentosu'na girdi. Kendisinden sonra Başbakan olacak Gordon Brown, kabine üyeleri Robin Cook, Jack Straw, David Blunkett, Peter Hain, Patricia Hewett, John Reid, Ruth Kelly, Alan Milburn and Clare Short. Bugün İşçi Partisi'ni kontrol eden güç, Peter Mandelson, Fabian Cemiyeti'ne son derece yakındır. Fabiancılar İşçi veya Sosyalist partilerle sınırlı değildir. Organizasyon, bütün politik yelpazede Fabian/İllüminati işbirliği ile manipülasyon yapıyor, dolayısıyla politik partilerin birbirinden farklı olduğunu söylemek mümkün değil.

Dört Fabiancı; Sydney ve Beatrice Webb, Graham Wallas ve George Bernard Shaw, bir İllüminati üniversitesi olan **London School of Economics/Londra Ekonomi Okulu**'nu kurdular. Bu okulda okumuş olan en önemli öğrenciler arasında multi milyarlar finansör David Rockefeller ve George Soros gelir. Oğul Bush yönetimindeki "teröre karşı savaş"ın kışkırtıcısı, "yeni muhafazakâr kabalı"ndan Richard Perle ve Başkan Kennedy de bu okulda okumuştular, Libya diktatörü Kaddafi'nin ikinci oğlu Saif al-İslam Kaddafi de... Bu kitabın sonunda buluna Ek 1 bölümüne bakarsanız, inanılmaz sayıda dünya lideri, politikacı, hükümet danışmanı, yönetici ve gazetecinin, bu okul ile bağlantısını göreceksiniz. Tıpkı Oxford ve Cambridge üniversiteleri gibi, burada İllüminati malı olan ya da olacak olan kişilerin yetiştirilmeleri sağlandı. Birçoğunun bundan haberi bile yok. Fabiancı Tony Blair, kendisi gibi London School of Economics'ten mezun olan Cherie Blair ile evli. "Tapınak" adıyla tanınan Tapınak Şövalyeleri kontrolündeki hukuk merkezinde hukukçu olarak yetiştirildiler. London School of Economics'te hukuk dersleri veren, daha sonra Blair'in Adalet Bakanı olan Derry Irvine tarafından kurulmuş olan bir hukuk kurumunda çalışıyorlardı. Blair 2009'da, London School of Economics'te, 1910'da George Bernard Shaw tarafından tasarlanmış olan "Fabian Vitrayı"nın açılışını yaptı. Ana tema, önde gelen iki Fabiancının "Yeni" bir dünya yapmalarıydı.

Fabian penceresi- "Yeni Dünya" yapılıyor.

25 yıldır kayıp olan pencere Arizona'da ortaya çıktı ve getirilip London School of Economics'e yerleştirildi. Penceredeki kompozisyonda, iki Fabiancının, Fabian Cemiyeti'nin amblemi olan, kuzu kılığındaki kurt ambleminin önünde bir örsün üzerinde duran dünyayı çekiçlemeleri gösteriliyor. Yazılı olan slogan ise şöyle: "Onu, kalbin istediği yere yakın olarak yeniden biçimlendir." Fabian Cemiyeti, İngiltere'deki yeni işçi hareketinin arkasındaki birinci "think tank"dir. Avustralya, Yeni Zelanda, Kanada'da resmi olarak, ABD ve bazı başka ülkelerde de gayri resmi olarak faaliyet gösterip, tabii ki Rothschild bankacılık eliti'ne de bir arayüz teşkil eder. Avustralya Başbakanı Bob Hawke da, denizaşırı birçok ülkedeki liderler gibi bir Fabiancıydı. Avustralya İşçi Partisi Senatörü Chris Schacht'in bir konuşması sırasında yirmi yıllık bir Fabiancı olduğunu belirttiği ve "Haberiniz bile yok, biz Fabiancılar CIA, KGB, MI5, Avustralya İstihbarat Örgütü/ASIO, IMF, Dünya Bankası ve birçok başka organizasyonun kontrolünü ele aldık." şeklinde konuştuğu kaydedilmiş.

Örümcek ağının ana peteklerinden birisi Fabian Cemiyeti, bundan hiçbir şüphe yok. Global faşist/komünist diktatörlük için uzun zamandır planlar yaptıkları da belli. (Komünizm ve faşizm, aralarındaki "farklılıkları" göz önüne almazsanız kesinlikle birbirleriyle değiştirilebilir.) Fabiancıların, hayli uzun vadeli planlarının dünyaya uygulanması çok bağlantılıdır. Yıllardan beri, George Orwell'in 1948 basımı, 1984 adlı kitabı ile, Aldous Huxley'nin 1932 basımı, *Cesur Yeni Dünya* adlı kitabını bir araya getirdiğimiz takdirde, İllüminati'nin bugün bize dayatmak istediği global toplum konusunda bir fikir edinebileceğimizi söyler dururum. Asıl adı Eric Blair olan George Orwell, asillerin çocuklarının devam ettiği Eton Koleji'nde ders veren Aldous Huxley'nin öğrencisi olduktan sonra, bu ikili ömür boyu dost kalmışlardı. (Resim 30 ve 31)

Aldous Huxley.

George Orwell. Her ikisi de İllüminati Fabian Cemiyeti üyeleri olup, bugün hızla ortaya çıkmakta olan global kontrol sistemi hakkında sön derece doğru olduğu kanıtlanan kitaplar yazmışlardır.

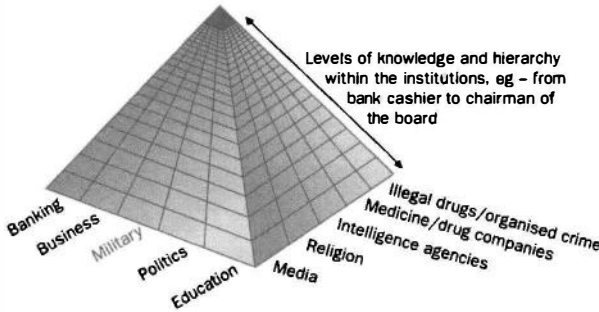
Huxley onu Fabian Cemiyeti ile tanıştırmış, ama Orwell pek aradığını bulamamıştı. Zaten kitabı 1984'te, onlarla olan birlikteliğinden edindiklerini anlatıyordu. Bazıları Orwell'in "Big Brother" toplumunun, tam 21. yüzyıla dönme döneminde yer aldığını düşünmektedir, ancak kitabın adı 1984 olmuştur, bunun da Fabianlılar açısından önemli bir anlamı, bir şifresi vardır. 1984, cemiyetin yüzüncü yıldönümüdür. Huxley ile Orwell'in âdeta kehanet içeren eserlerinin nereden esinlendiği gün gibi açık. Fabian Cemiyeti, ikinci eşi Sonia öldükten sonra Orwell'in eserlerini toplayıp mühürledi. Kitabı basan yayınevi Harper Collins'in temsilcileri, 1984 kitabının telif hakkını, 2025 yılına kadar Fabianlıların tuttuğunu bildirmişti. Hatta Orwell'in evi bile Fabian Cemiyeti'nin kontrolüne alınmıştı. Onun gerçekte ne yazdığının, kamuoyu tarafından bilinmesini istemiyorlardı. Bu grupların, onlarca, hatta yüzyıllarca önce bu İllüminati planını nasıl bildiklerini daha sonra anlatacağım.

Global Diktatörlük

Global kontrol yapısını, bir örümcek ağı olarak sembolize edebilir ya da daha büyük piramitler içerisinde daha küçük piramitler şeklinde düşünebiliriz. Görünen, her organizasyonun, birbirinin üzerinde birer piramit olarak yapılanmış olmasıdır, ancak sadece en tepede çok az sayıda birey, asıl planı ve amaçları bilir. Bu piramit yapısından aşağıya doğru indikçe, daha fazla sayıda insan yer alır, ama basamaklar halindeki yapının her alt basamağındaki kişi, organizasyonun motifi hakkındaki bilgiyi, bir üsttekinden daha az bilir. Yani karşımıza yine bölmelere ayırma taktiği çıkıyor; onlar sadece görevlerini yapıyorlar ve sadece o görev için gerekli olan bilgiye sahipler, daha fazlasına değil. Alttakilerin, kendilerinin de bu

plana alet olduklarından ve ortada bir plan olduğundan bile haberleri yokken, en tepedeki az sayıdaki kişi, planı yürütmek için piramidin tamamındaki herkesi manipüle edebiliyor. Sadece en tepedeki piramittekiler bütün parçaların nasıl birleştirileceğini biliyorlar. Noktaları birleştirirseniz, masum kişilerin bilmeden ne kadar derin ve uğursuz bir yapıya katkıda bulunduklarını daha iyi anlayabilirsiniz. Her bir piramit; hükümetleri, bankaları, şirketleri, diğer organizasyon ve grupları temsil eder. Her biri bir büyük yapının parçasıdır. Bunu, Rusların ünlü oyuncağı “Matruşka”ya benzetebiliriz. Her birinin içinde bir küçük parça yer alır.

The Pyramid of Manipulation

All the major institutions and groups that affect our daily lives connect with the Illuminati, which decides the coordinated policy throughout the pyramid.
People in the lower compartments will have no idea what they are part of.

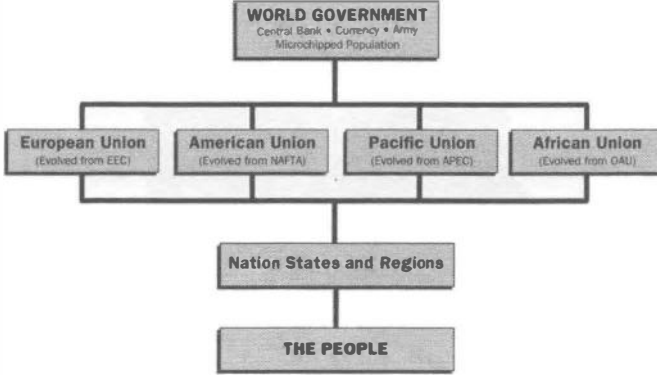
Global kontrolün “Rus bebeği Matruşka” yapısı. Günlük hayatımızı etkileyen bütün kuruluş ve gruplar İllüminati’ye bağlı olup, piramitteki bütün politikayı yönetiyorlar.

Bankacılık, yasadışı uyuşturucu, organize suç, kuruluşlardaki bilgi seviyesi, iş dünyası, ilaç şirketleri, yönetim kurulu başkanından, banka, ordu, istihbarat örgütleri, kasiyerine kadar olan hiyerarşi. Politika, din, eğitim, medya.

Örneğin bankalar yukarı doğru yükseldikçe tek bir banka olur. Aynı şey hükümetler, politik partiler, uluslararası şirketler ve medya kuruluşları için de söz konusu.

Örümceğin planını yöneten, gücünü kullanan, en büyük piramidin en tepesinde durup, hepsini kuşatan Rothschild’dir. “Piramit içinde piramit” şeklindeki yapı, planı bütün piramitlere dayatabilecekleri anlamına gelir. Bu plan, insan hayatını etkileyecek gücün, kesintisiz bir şekilde merkezleştirilmesidir. Burada “globalleşme” denilen makine dairesini, yani gerçek amacı görürüz. Eğer sayısı az olan bir grupsanız ve sayısı çok olan grubu yönetmek istiyorsanız, gücü, mümkün olduğu kadar çabuk merkezleştirirsiniz. İşte bu yüzden globalleşme hızı da gittikçe yükseliyor. Burada önemli bir nokta var: Asıl güç, diğer piramitleri kontrol eden piramidi kontrol etmekte yatıyor. Örneğin, banka ve finans sistemini kontrol eden piramidi kontrol ediyorsanız, ona bağlı bütün banka ve finans kuruluşlarını da kontrol ediyorsunuz demektir. Toplumu değiştirmek için, farklı adlar altında farklı bankalar kurulur veya iflas eder, oysa hepsi oyundaki fişler gibidir. Sistemi kontrol ederseniz her zaman kazanırsınız. Avrupa Futbol Şampiyonası’nı kontrol ediyorsanız, Manchester

United'ın Real Madrid'i yenmesi ya da tam tersinin oluşu önemli değildir. Oyunun kontrolü sizdedir, dolayısıyla da hiç kaybetmezsiniz. Bir banka battığı zaman, bankada çalışan personel kaybeder, ama Rothschild ve Rockefeller'lar hiç kaybetmezler, çünkü global finansın kontrolü hep onların elindedir. Aslında ne kadar az banka olursa sistemi kontrol etmek o kadar kolay oluyor, bu nedenle de ortaya mega bankalar çıkıyor. Buna bir örnek; Rothschild hâkimiyetindeki Goldman Sachs'tır.

Planlanmış olan, yukarıdan aşağıya global kontrolün yapısı. Dünya hükümetinin başkanlığında merkez bankası, para kuru ve ordu.

Resim'de, "Elit soy"un dayatmak istediği global diktatörlüğün yapısı görülüyor. Belki başka ilaveler de vardır, ama ana tema budur. Elit soy, "uluslararası kanun" ve "uluslararası düzenleme"ler yoluyla, her ülkeyi yönetecek merkezi bir dünya hükümeti oluşturmak istiyor. İşte bu nedenle boyuna uluslararası hukuk ve uyumlama konuları konuşuluyor.

Dünya hükümeti

Merkez Bankası-Para kuru-Ordu-Mikroçiplenmiş halk

Avrupa Birliği (AET'den doğdu)

Amerika Birliği (NAFTA'dan doğdu)

Pasifik Birliği (APEC'ten doğdu)

Afrika Birliği (OAU'dan doğdu)

Ülkeler ve Bölgeler

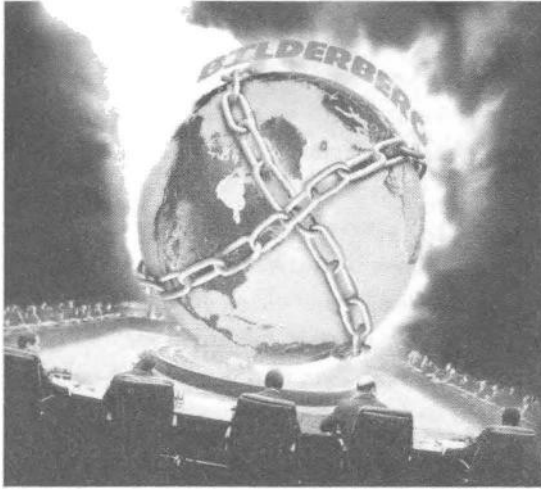
Halk

Plan ortaya dökülünce şu sonuç çıkıyor; dünya hükümetinin diktası, kafa kaldıracak herhangi bir ülkeye, hemen dünya ordusu NATO'yu veya Birleşmiş Milletler'in barış gücünü yerleştirecek. Ülkelerin ulusal orduları, dünya ordusunun birimleri olarak, dünya polis gücü ile birlikte çalışacak. Şimdi bu doğrultuda yol alıyoruz, mutlaka zaman içerisinde bu da şekillenecektir. Global finans kuruluşlarının yerini dünya merkez bankası, para kurlarının yerini de tek tip elektronik kur alacak, tabii bu da birçok özgürlüğü yok edecek. Bugün kredi

kartınız bilgisayar sistemi tarafından reddedildiği zaman, nakit ile ödeme şansınız oluyor, ama nakit olmazsa ve bilgisayar kartınıza veya mikroçipinize “hayır” derse ne olacak? O zaman hiçbir şey alamayacaksınız, zaten amaç da bu. Global nüfusu mikroçipleme planı hakkında uzun süredir uyarılar yapıyorum. Bu, yeni doğan bebeklere uygulanıyor ve bugünlerde açık açık öneriliyor. Bu tabii ki, sadece elektronik künyeleme ve sürekli gözetleme amaçlı, ama asıl amaç çok daha kötü, bunu ilerideki sayfalarda açıklayacağım.

Süper Devletler

Bu global yapının ikinci aşaması, dünya hükümetinin altında, Avrupa ülkelerini halen kontrol etmekte olan Avrupa Birliği diktatörlüğü gibi bir dizi süper devlet yaratmak. Bugün İngiliz halkına dayatılan kanunların yüzde 75'i, Brüksel'deki “seçilmemiş bürokratlar”dan kaynaklanıyor. Gelişmekte olan Avrupa faşist/komünist devleti, İngiliz Parlamentosu veya Avrupa Birliği içindeki herhangi bir ülke için yasadışı sayılacak kanunlar sunuyor. 1994'ten beri Avrupa Birliği'nin, büyük çapta İllüminati'nin gizli Bilderberg grubunun yaratmış olduğu bir kuruluş olduğunu yazıp duruyorum. *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak* adlı kitabımda ayrıntılarıyla okuyabilirsiniz. Bilderberg grubu, gizli bir şekilde, hükümetler, bankalar, şirketler, medya, istihbarat servisleri ve ordu arasında ortak koordinasyonlar gerçekleştiriyor. NATO da buna dahil.

Bilderberg Grubu, örümcek ağındaki en önemli peteklerden birisi.

Bilderberg grubu, 1954 yılında Hollanda'daki “Bilderberg Otel”inde, Rothschild'ler tarafından kuruldu. David Rockefeller'la, hem bir Rothschild hem de bir Rockefeller ajanı olan Henry Kissinger, onlarca yıldır en önlere yer almış simalardandır. Kissinger'in arkadaşı, bir başka Rothschild ajanı olan, eski İngiltere Dışişleri bakanlarından Lord Carrington, Bilderberg grubunun uzun süreli başkanlarından olmuş, Bilderberg egemenliğindeki NATO'nun da Genel Sekreterliği görevi yapmıştır. Her yıl buluşan bir çekirdek grup vardır.

Bilderberg Konferansı'na, politik partilerden, banka, iş dünyası, medya ve ordudan ileri gelen kişiler katılır, yoğun güvenlik önlemleri arasında dünya işlerini konuşurlar. Araştırmacılar, Bilderberg katılımcılarını ifşa etmek için çok uğraşıyorlar, ama birçok önde gelen kişi, konferansa gizlice katılıp gizlice ayrılıyor ve listede adı bile bulunmuyor.

1955'te, Almanya, Garmish-Partenkirchen'deki Grand Otel Sonnenbich'teki konferanstan sızdırılan belgeler, 2009'da açığa çıkarılan Avrupa Birliği'nin planlarını içeriyor, Alman halkını, diğer Avrupa halkları ile birlikte bir ortak pazara taşımanın gerekliliği anlatılıyordu. Mümkün olan en kısa zamanda entegrasyon sağlanacaktı. Bilderberg belgelerinden, yeni otoriteler yaratmaktansa, bir anlaşma ile ortak pazarın gelişmesi yoluna gidileceği anlaşılıyordu. Ortak Pazar veya Avrupa Ekonomik Komitesi, İllüminati gücünün bir merkezi olan Roma'da, Roma Antlaşması ile 1957'de kuruldu. Babil Kilisesi; Sümer, Babil ve Mısır soyunun Babil Kilisesi'nin, Roma Kilisesi olarak yeniden adlandırılmış haliydi. "Antlaşma" tekniği bildiğimiz bir taktiktir, hep kullanılır. Tıpkı 2009'daki Lizbon Antlaşması'nda gördüğümüz gibi, şimdiki Avrupa Birliği'ni, kendi başkanı, dış politikası, ordusu, polis gücü ve bürokratik kontrol sistemi ile tam yetkili hale dönüştürme tasarısıdır. 1955'te sızdırılan Bilderberg belgelerinde, tek tip Avrupa parasının gerekliliğinden bahsedilmekte, şebeke, onlarca yıldır bunun için uğraşmaktadır. Zamanın Bilderberg yöneticilerinden aristokrat ve elit soydan gelen "Viskont" Etienne Davignon, nadir bulunan bir röportajda, Bilderberg grubunun 1990'ların başında tek tip Avrupa parası için bir plan sunduğunu söylemiştir.

Aslında manipülasyon 50 yıl geriye gider. Avrupa Birliği'nin kuruluşunda rol alan önemli kişiliklerden birisi de Habsburg Hanedanı'nın başı Otto von Habsburg'dur. Hâlâ, 1923'te kurulmuş olan Pan Avrupa Hareketi'nin başkanıdır. Habsburg'lar, yüzyıllardan beri Avrupa'yı yönetmiş olan İllüminati "elit" soyundan gelmektedirler. Habsburg hanedanına Kutsal Roma İmparatoru şanı bağışlanmıştır ve Avusturya'nın imparator ve "Dük"lerini, Almanya'nın, Macaristan'ın, İspanya'nın, Portekiz'in ve Bohemya'nın krallarını, Toscana Granddükü'nü, hatta Meksika İmparatoru'nu çıkarmışlardır. Otto von Habsburg 1912'de, Avusturya'nın Arşidükü Franz Joseph Otto Maria Anton Karl Max Heinrich Sixtus Xavier Felix Renatus Ludwig Gaetan Pius Ignatus olarak dünyaya gelmiştir. "Elit soy" bu unvanlara bayılır. Müthiş bir statü, güç ve hiyerarşi takıntıları vardır. Habsburg, Avusturya'nın en son imparatoru, Macaristan'ın Kralı olan Karl'ın en büyük oğludur. Almanya Bavyera'da yaşar ve bütün yüksek "elit soylu"lar gibi, 90'lı yaşlarını yaşamaktadır. Gayet açık bir şekilde, bir Avrupa Roman Katolik Kilisesi (Babil Kilisesi) olması gerektiğini, kendisinin de hayat boyu Avrupa devletinin başkanı olmak istediğini belirtmiştir. Avrupa Birliği'nin asıl yapısını ve zemini açıklayan bir başka belge de, 1944'te Naziler tarafından yazılmış olanıdır. Strasbourg'daki Kırmızı Ev raporu veya EWPa 128 olarak bilinen bu belge, 10 Ağustos 1944'te, Nazi subayları ile "elit soy"dan Alman sanayicilerinin, çökmekte olan Üçüncü Reich'in ardından Dördüncü Reich'i kurma planlarını içermektedir. Plana göre; Hitler ve yandaşlarının, askeri güç ile gerçekleştirmiş oldukları Avrupa'nın fiziksel işgalinin yerini, merkezden kontrol edilecek olan ekonomik Avrupa Birliği işgali alacaktır. Nazi Propaganda Bakanı Goebbels'in sözleriyle: "50 yıl içerisinde, hiç kimse ayrı devletler düşünmeyecektir." Belki Goebbels zaman konusunda yanılmış olabilir, ama ana tema doğru çıktı. Plan en

başta, bir Rothschild kuklası olan Avrupa Birliği'nin fikir babası Jean Monnet tarafından tanımlanmıştır. Monnet, 30 Nisan 1952'de bir arkadaşına yazmış olduğu mektupta şöyle demektedir: "Avrupa'nın ülkeleri, halk farkına varmadan, bir süper devlete yönlendirilmelidir. Bu, ancak her biri ekonomik amaç içinmiş gibi maskelenerek atılacak adımlarla sağlanacak, sonunda da mutlaka ve kesin bir şekilde federasyona dönüştürülecektir."

Avrupa Birliği, Avrupa Komisyonu denilen (Sovyetler Birliği'ndeki Politbüro'ya benzeyen) seçilmemiş bir bürokrasi tarafından kontrol edilmekte olup, bütün kanunları o komisyon önermektedir. Daimi Temsilciler Komitesi olarak bilinen bürokratlar, gizli toplantılarda tartışılıp belirlenir, sonra da karar Bakanlar Konseyi tarafından mühürlenir. Ulusal Parlamenteler hiçbir şey söyleyemezler. Avrupa Parlamentosu, orada, sadece seçilmiş temsilcilerin olduğu görüntüsünün verilmesi amacıyla boy göstermektedir. Hepsi düzmedir ve Avrupa Parlamentosu'nun üyelerinin, mikrofon kapanmadan önce konuşacak son derece sınırlı bir süreleri vardır. Birliğin iddiasına göre, her şey muhteşem bir şekilde demokratik görünür. Parlamento'nun başkanı Hans-Gert Pöttering, 2009'da anti Avrupalıların, karar verme işleminde dondurulmalarını istemişti. Üyelerin beşte biri, gruplar halinde daha az integrasyon veya Birlik'ten tam çıkış konularına destek vermektedir. Eğer Avrupa Birliği bir diktatörlük olmasaydı tabii ki buna hakları vardı. Bay Pöttering diyordu ki: "Pro Avrupa parlamenterleri iyi işbirliği yapmalıdır ki, anti Avrupalıların sesi duyulmasın." Bence sen kendi hayatını kurtar dostum, Avrupa Birliği'nin 2008'deki 115 milyar Euroluk bütçesinin yüzde onu, her yıl havaya gidiyor. Üyelere ve bürokratlara ödenen masraf ve maaş uçuyor. Neil Kinnock'u ele alalım. O, İngiltere'nin eski İşçi Partisi lideridir. Karısı Glenys de Avrupa Parlamentosu'nun üyesiydi. Kinnock düşük çenesi ile tanınır ve binlerce kelimenin içinden seçecek bir tane doğrusunu bulamaz. İşe önce Galler Bölgesi'nin sosyalist meşalesi olarak başladı, Avrupa Birliği'ni lanetlerken, birden para tatlı geldi. İngiliz Lordlar Kamarası'nı da lanetledi, ama sonra onlara da katıldı. O Komisyon'da bürokrat olurken, karısı da Avrupa Birliği Parlamenterleri oldu. 2009'da ikisinin birlikte Avrupa Birliği'nden 10 milyon pound kazandıkları açıklandı. Kinnock, dünyanın en sahtekâr adamlarından birisidir.

Ne düşündüğünüz bizi ilgilendirmez!

Avrupa Birliği'nin hikâyesi, az sayıda kişinin, çok sayıda kişiyi nasıl yönettiğine ve kuralların veya kanunların duruma göre nasıl değiştirildiğine mükemmel bir örnektir. Avrupa Birliği bürokrasisi önce, uzun süredir planlanan diktatörlük için bir Avrupa "Tüzüğü" önerdi, ama 2005'te Hollanda ve Fransa'da bunu ağızlarından kaçırınca, her iki ülke de reddetti, çünkü plana göre bir Avrupa Başkanı ile bir Avrupa Dışişleri Bakanı yaratılacak, ulusal güçler azaltılacak, bürokratların hâkimiyetinde olan kanun ve tüzükler getirilecekti. AB ile ilgili referandumlarda ters giden şu oldu: Önce bir süre bekliyor, ülkeye kaynaklar, insanlar ve propaganda akıtıyor, sonra da yeniden oy vermeleri için zorluyorlardı. Bu birkaç kere oldu. Fransa ve Hollanda'nın Anayasa'ya karşı oldukları çok belli olduğu için yürümedi. Bunun üzerine belgenin adını "Avrupa Anayasası"ndan "Lizbon Antlaşması"na çevirdiler.

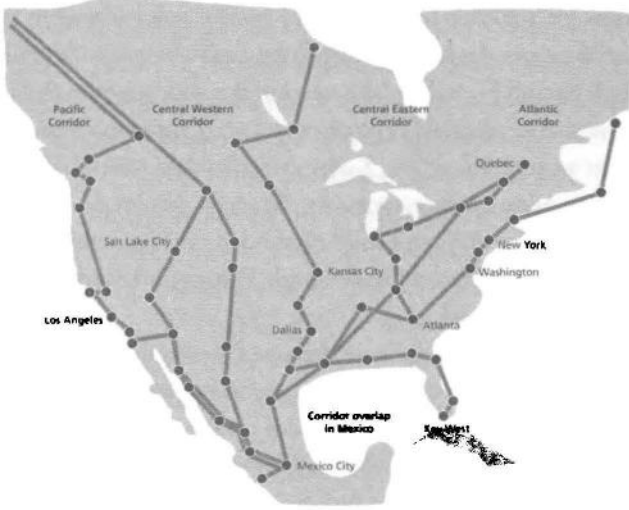
İçeriğin % 98'i aynıydı, ama adı “yasa” değil de “anlaşma” olunca, Fransa ve Hollanda'nın oylarını da aldılar. İngiltere'de Tony Blair hükümetinin de Anayasa üzerinde halk oyunun artık olmadığını garanti etmesi üzerine yasa gerçekleşti. Bu pek şirin çalışmaların içine, bir anahtar ülke katıldı, o da “anlaşma” için referandum yapılan İrlanda idi. AB'ndeki büyük başlar buna engel olamadılar, çünkü İrlanda yasalarına göre halk oylaması yapılmalıydı. Herkes “Evet” olacağını sanırken Haziran 2008'de “Hayır” çıktı. Her Avrupa hükümeti, kanunlaşması için “anlaşma”ya uyacaktı. İrlanda'nın lideri Brian Cowen halkın kararını uygulayamadı, çünkü AB yönetiminden aldığı emir gereğince, yeniden oylama yapılması ve gerekli olan cevabın verilmesi gerekiyordu. İrlandalılara “Hayır” demek için nefis bir fırsat doğmuştu, böylece gücü halkın yanına alacaklardı. Ama ne yaptılar? Lizbon Antlaşması için Ekim 2009'da “Evet” dediler. Böylece, az sayıda kişinin, çok sayıdaki bilinçsiz kişiyi nasıl kolaylıkla kontrol edebildiğine dair bir örnek daha gerçekleşmiş oldu. İstismar edilen ve ilk kararları nedeniyle hakaret gören insanlar, kendi hayatlarının ve ülkelerinin kontrolünü vermeyi kabul ettiklerini belirtmek için yeniden oy kullanırlarsa ne kadar günahları olabilir ki? İrlandalı “Evet”çiler kendi ülkelerinin kontrolünü Brüksel'deki bürokratlara devrettiler. Ne kadar acıdır ki, AB'nin gücünün artırılması ile ilgili oylama haklarını artık kaybettiler, çünkü o hak Lizbon Antlaşması ile tamamen geçersiz kaldı. Birçok kişi, çok az kişinin, global nüfusun hayatını bu denli kontrol edebilmesinin imkânsız olduğunu sanır, oysa bunun “akıl” egemenliğindeki insanlar açısından imkânsız olmadığı açıkça görülüyor, öyle değil mi?

“Birlikler” Ağı

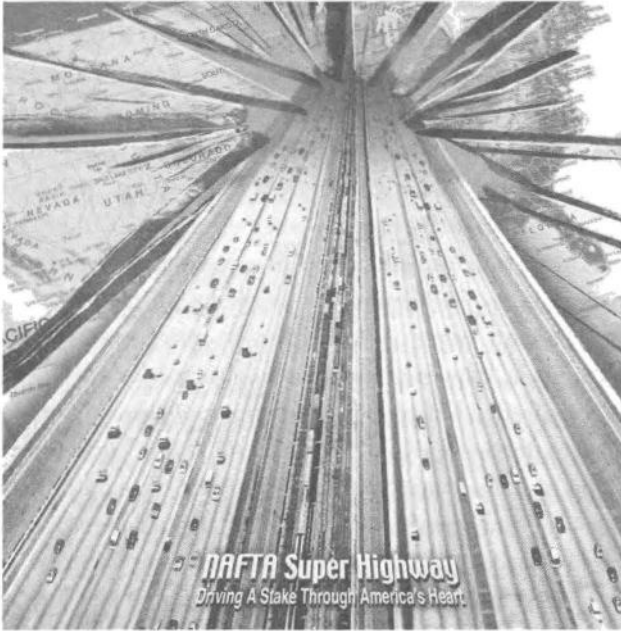
Aynı plan Kuzey Amerika ve Meksika'ya, “Kuzey Amerika Birliği” şeklinde sunulmaktadır. Oluşum; Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması/NAFTA'nın yerini alacak olup, ABD, Kanada ve Meksika'yı, Avrupa'da olduğu gibi tek bir hükümet altında toplayıp Amerikan ve Kanada Doları ile Meksika Pesosunu, belirtilmiş olduğu üzere, “Amero” olarak dayatacaklardır. Bunun için gerekli olan paravan kuruluş, 2005'te George W. Bush, Kanada Başbakanı Paul Martin ve Meksika Başkanı Vicente Fox tarafından imzalanarak “Güvenlik ve Bereket Ortaklığı” adı altında faaliyete geçti. Uzun süre CNN sunuculuğu yapan bir gazeteci olan Lou Dobbs, 2009 yılında işine son verilince bu işin peşine düştü, bu grubu ve arkasındaki sinsi planı ortaya çıkardı. Açık devlet vakfı olan “Judicial Watch”'ın, “Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası” çerçevesinde edinmiş olduğu resmi belgelere göre, “Kuzey Amerika Birliği” perde arkasında çoktan faal durumda. Birçok kuruluş Judicial Watch'un, (tabii ki komplonun) ulusal güvenlik bilgi talebini reddetti, ama ellerine gelen binlerce sayfalık belgede, ABD, Kanada ve Meksika'daki bütün alanlarda, hukuk ve ordu dahil, bir sürü gizli kapaklı işlerin çevrildiği bildiriliyor ve bu “Birlik”in, “hayalet” gelişmeler şeklinde şekillenmekte olduğu vurgulanıyordu.

Klasik Fabian Cemiyeti tekniği, tıpkı Jean Monnet'nin, 1952'de Avrupa Birliği için yazmış olduğu mektupta belirtmiş olduğu gibiydi. Belgeler ayrıca, “Birlik”e fon sağlamak amacıyla, karbon vergisini dayatmak üzere, nasıl bir iklim değişikliği korkusunun yayıla-

cağını anlatıyordu. İşte şimdi bu, kukla “elit soy”dan Barack Obama’nın dayatmak istediği şeydir. NAFTA/Kuzey Amerika Birliği’nin ulaştırma altyapısında, Meksika ve Kanada’nın ana limanlarını nasıl birleştirdiği görülmektedir.

Planlanmış olan Kuzey Amerika Birliği “Süper Otoyol” ağı.

Süper otoyollarla artık Amerika bağımsız bir ülke olmaktan çıkacak.

Resmi istimlâk yoluyla, muhteşem arazilere, binalara ve kişilere ait evlere el koyularak, her şey, yolları yapacak olan deniz aşırı şirketlere devrediliyor. Bu yabancı şirketlere, Amerikan vergi mükelleflerinin paraları ile daha önce ödenmiş olan yollara haciz koyma yetkisi bile verilmiş. Bu şirketlerin, her ülkedeki egemenliği ele geçirip global kontrole geçmek üzere araziler, işler ve altyapı satın aldıklarını görüyoruz. Kuzey Amerika'dan Meksika'ya taşınmış olan uzun bir şirketler listesi mevcut, bunlar neler olacağını çok iyi biliyorlar. Plan, Kuzey Amerika süper devletini, bütün Amerika'ya yaymak. Amerika'daki bu muazzam yol ağı ile ilgili önemli bir nokta daha var; bunları sivil yönetim değil, Pentagon kontrol etmektedir, çünkü Amerika'daki orijinal otoyol ağı, Pentagon tarafından tasarlanmıştır. Bunun nedeni, eski ve yeni yol ağının, Kuzey Amerika'daki askeri birlik hareketlerine kolaylık sağlanması açısından önem taşımasıdır. Bu arada, benim de bildiğim bir gerçek var ki, o da şu; Doğu Avrupa'ya Avrupa Birliği tarafından yasadışı temin edilmiş olan para ile yeni bir demiryolu ağı inşa ediliyor. Gerektiğinde Dünya Ordu birliklerinin, daha doğrusu NATO'nun kullanımına açılacak.

Avrupa Birliği Serbest Ticaret Bölgesi, Avrupa Ekonomik Topluluğu veya Ortak Pazar yoluyla devreye sokuldu, şimdi de aynı şey Kuzey Amerika Serbest Ticaret anlaşması ile Kuzey Amerika'ya yapılıyor. Sonra da, Avustralya ve Yeni Zelanda'yı da dahil etmek üzere, Asya-Pasifik Birliği için APEC/Asya-Pasifik Ekonomik İşbirliği ile ASEAN/Güneydoğu Asya ülkeleri birliği ortaya çıktı. Afrika Birliği için ise Afrika Ekonomik Komitesi ile Afrika Birliği Organizasyonu yaratıldı. Afrika Birliği, Afrika'nın tamamını merkezi bir devlete sokacak. Afrika ordusu ve finansal sistem, tamamen global sistemin âdeta alt şirketleri olacak. Bu süper devletler dünya hükûmetine sorumlu olacak, ülkelerin bugünkü yapısı küçük bölgelere bölünecek. Bu global diktatörlüğün Dünya Ticaret Örgütü gibi başka birimlerinin olduğunu da görüyoruz. Bu örgüt, ülke ekonomilerini bu acımasız global sistemden korumak isteyen ülkelere çok miktarda haciz getirmektedir. Amaç hiçbir ülkenin kendi kendine yeter duruma gelmemesi, dünya sistemine bağımlı olmasıdır. Bağımlılık=kontrol. Bu nedenle her yerde yaratılmış bağımlılık görüyoruz. Bereket varken, özellikle düzmece kıtlıklar yaratılıyor. Denklem çok basit: Bereket=Seçenek=Özgürlük. Kıtlık=Bağımlılık=Kontrol. Bu muazzam insan istismarını, "serbest ticaret" diye insanlara satıyorlar. İllüminati'nin "serbest ticaret"i, dünyadaki en fakir insanların ürünlerini en ucuza getirip, dünyanın daha zengin bölgelerine göndermek üzerine kurulu. Bu suç organizasyonları, globalizasyon ve ticaret engellerini çözmekle, ürünlerini hiçbir finansal ceza ödemediği yere ulaştırıyorlar. Herhangi bir ülkeden biri çıkıp da ülkesinin insanlarını korumaya kalkarsa, hemen Dünya Ticaret Örgütü devreye giriyor. "Serbest/özgür ticaret" ifadesinde "Özgür" olan tek kısım, İllüminati'nin istismar ve mağdur etmedeki özgürlük kısmıdır! Bu kriminal faaliyetin sonucu olarak bereketli dünyamızda her gün 25.000 kişi açlıktan ölüyor. Ekonomileri ve hükûmetleri entegre etmedeki ikinci aşama ise, tek bir pazar yaratmak amacıyla, Transatlantik Ekonomik Entegrasyonu anlaşmasının imzalanması ve bir Transatlantik Ekonomik Konseyi'nin kurulması.

Plan Süreci

Dünya için "Elit Soy"un planı, birkaç yıllık, hatta onlarca yıllık bir şey değil. Bu, yüzyıllardan beri oynanan bir oyun, ama noktaları birleştirmedikçe asla göremezsiniz. Yıllardır "içeriden" ya da yarı-"içeriden" kişilerden global toplumun nasıl planlanmış olduğuna dair bilgilerle karşılaşıyorum. George Orwell ile Aldous Huxley'in kitapları buna çok güzel birer örnek, ama daha neler neler var. Ne yazık ki plan sadece globalizasyon değil. Sayfalar ilerledikçe açıklayacağım. Global toplumun tümünden dönüşümü için insanların hayatlarını, hatta düşüncelerini bile kontrol edecek olan bir dünya hapishanesi ve bunu kontrolünde tutan bir devlet yapılamaz mı? Bunun büyük bir bölümü gerçekleşti bile. 1969'da, Dr. Richard Day, İllüminati'nin "Planlanmış ebeveynlik" cephesinin tıp direktörüydü. Bu Rockefeller ailesi tarafından, "öjenik/insan ırkının ıslahı" için desteklenen bir kurumdu. Dr. Day, New York'taki Mount Sinai Tıp Fakültesi'nde de profesör idi. 20 Mart 1969'da, 80 doktorun huzurunda Pittsburgh Pediatri Topluluğu'na bir konuşma yaptı. Herkesin teyp cihazlarını kapatıp not almayı durdurmalarını, böylece onlara gelmekte olan yeni dünya sistemini ve Amerikan sanayinin nasıl sabote edileceğini söyledi. İzleyicilerden, Pittsburgh'den bir pediatrist olan Dr. Dunegan not almayı sürdürdü ve bir dizi teyp kaydı ile verilmiş olan ayrıntıları inceledi. 2004'te ölen Dr. Dunegan şöyle demişti: "Belirtilen plana göre, dünyanın farklı bölgelerinde birleşik bir global sistemde farklı bir sanayi ve ticaret yapılacaktı. ABD'nin sürekli üstünlüğü ile bağımsızlığı ve kendi kendine yetmesi değiştirilecekti, çünkü yeni bir yapı oluşturulacak, bunun için de önce, eski yırtılıp atılacaktı. Amerikan sanayi buna bir örnekti. Dünyanın her bir bölümünün bir özelliği olacak, böylece "uluslararası bir bağımlılık" olacaktı. ABD, tarım, yüksek teknoloji, iletişim ve eğitim merkezi olarak muhafaza edilecek, ama ağır sanayi "dışarıya" gönderilecekti.

Bu onlarca yıldan beri Avrupa'da zaten var olan bir şeydi. Çeşitli ülkelerin ekonomi ve endüstrileri, kendi kendilerine yetmesin diye hedef seçilmiş, yerlerine "özelleşme" getirilmişti. Bu, herkesin herkese bağımlı olmasını sağlıyor, böylece dünya ekonomisi tek bir kontrol merkezinden yönetiliyordu. Dr. Dunegan, Richard Day'in anlattığı planın; tıp, gıda, laboratuvar ürünü hastalıklar ve kanser tedavisini baskılama yoluyla, bütün nüfusu nasıl kontrol ettiğini anlatmıştı. 1969'ta, "Şu anda bütün kanser çeşitlerini tedavi edebilecek durumdayız." demişti. İfşa edilmesine karar verilirse, bütün bilgiler Rockefeller Enstitüsü'nde dosyalanmıştı. Hiç düşündünüz mü, neden bu komplonun içinde olanlar bu kadar uzun yaşıyorlar? 1990'lı yılların sonunda görüşmüş olduğum bir CIA bilim adamı, halktan saklanmış olan gizli bir serum ile kanserden iyileşmiş olduğunu söylemişti. Day'in ifadesine göre, insanların kanserden ölmelerine izin verilirse, nüfus artışı yavaşlatılabilirdi. "Veya kanserden başka nedenlerle de ölümler olabilir." demişti Day. Bütün "Elit Soy" aileleri gibi Day de Öjenik'e/ sağlıklı olanların yaşaması düşüncesine inanıyordu.

1969 yılında kürtajın serbest bırakılacağını söylemişti. Gıda ikmalî denetlenecek, böylece hiçbir şey kaçırılmayacaktı. Güvenli olmayacağı bahanesi ile kimse özel olarak yiyecek yetiştiremeyecekti. Gençler zamanlarının çoğunu okulda geçirecek, ama hiçbir şey öğrenemeyecek, aile önemini kaybedecekti. Seyahatler kısıtlanacak, ev sahibi olma imkânı

kaybolacaktı. “Elit Soy” şiddeti, pornoyu, medyada ve sinemada müstehcenliği arttıracak, bu da insanları pornoya, şiddete yöneltip, hayatın çok kısa, istikrarsız ve hayvanca olduğu düşüncesi içine girmelerine neden olacaktı. Müzik kötüleşecek, algılamayı programlamak için kullanılacaktı. Toplum iyice kontrol edilecek, halklar elektromanyetik cihazlarla kün-yelenecekti. Nispeten dayanıklı olan ülkelerin halkları, işsizlik ve yoğun güçlerle yok edilecek, iklim değişikliği savaş silahı olarak kullanılacak, kıtlık ve açlık yaratılacaktı. Day’in kendisi de savaş sırasında iklim değişikliği işinde yer almıştı. İnsanlar “değişim” sözcüğüne inanmak zorunda kalacak, değişim umut edecek, değişim bekleyeceklerdi. Hiçbir şey daimi olmayacaktı. *overlordsofchaos.com* adlı web sitesinde yayımlanan kehanetlerin özeti böyledi. Nüfus kontrolü, bebek sahibi olma müsaadesi, üreme olmadan seks, seks eğitimi derken, gençler dünya hükümetinin birer aracı haline getirilecek, vergi fonlu kürtaj, homoseksüelliğe teşvik, seksiz üreme teknolojisi kullanılacak, ailenin önemi kalmayacak, ötenazi ile tıp imkânları kısıtlanacak, tıp kontrol altına alınacak, yaşlılar elimine edilecek, özel doktorluk kalkacak, teşhisi tedavisi zor hastalıklar üretilecek, kanser tedavisi baskılanacak, suikast amaçlı kalp krizleri artacak, dinler karıştırılacak, eski dinler gidecek, İncil’de değişiklikler olacak, okullar beyin yıkama amaçlı olarak yeniden yapılandırılacak, çocuklar okulda daha fazla zaman geçirecek, ama hiçbir şey öğrenmeyecek, “bilgi”ye ulaşım denetlenecek, kütüphanelerden bazı kitaplar kaybolacak, ahlaki ve sosyal kaos yaratmak amacıyla kanunlar değiştirilecek, şehir ve kasabalarda uyuşturucu teşvik edilecek, alkol kullanımı arttırılacak, seyahatler kısıtlanacak, daha çok hapishaneye ihtiyaç duyulacak, hastaneler hapishane olarak kullanılacak, psikolojik ve fiziksel güvenlik kalmayacak, toplum suçları artacak, nüfus ve ekonomi değişecek, sosyal kökler koparılacak, spor sosyal yönetim ve değişim amacıyla kullanılacak, eğlence yoluyla şiddet ve seks aşılacak, implant edilen kimlik kartları mikroçipler, gıda kontrolü, iklim kontrolü, sahte bilimsel araştırmalar, terörizm, gözetleme, insanları gözetleyen televizyonlar ile totaliter global sistem gelecekti!

Day’in anlattıklarına göre, Yeni Dünya Düzeni’ne uyum gösteremeyenler ortadan kaldırılacak veya kaybolacaklardı.

Şimdi uysal uysal oturup bütün bunların gerçekleşmesini mi bekleyeceğiz, yoksa ayağa kalkıp, konuşup bunları red mi edeceğiz? Bunların hepsi doğru, plan bu, çoğu gerçekleşti, gerçekleşmeye de devam ediyor!

1994-95 yıllarında, *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak* kitabımı yazdığım zaman, insanlığı nelerin beklediğini görmüştüm. Bana rehberlik eden gizli güç, elime bilmecenin parçalarını veriyordu. Bürokratik yetersizlik, yeni bir ışığın altında farklı görünüyordu. Planın insanları kontrol ve istismar etmek, gücü tek bir merkezde toplamak üzere yapılmış olduğunu bir kez anlayınca yetersizlik denilen şeyin nereye götüreceği belli oluyordu. Açığa çıkarmakta olduğum işin ciddiyeti anlaşıncı, söyledığım şeyler, “gerçek” kabul edilmedi ve alaya alındı. Bana gülünmesi veya söylediklerimin ciddiye alınmaması umurumda bile değildi, çünkü buna çoktan alışmıştım, ancak insanlık için planlanmış olan şey çok kötüydü ve kimse uyanmazsa çok geç olacaktı. Şimdi her şey apaçık ortada, gittikçe kötüleşiyor, ama en azından artık birçok kişi eskiden görememiş olduğu şeyleri görebiliyor.

6

Örümcek Adamlar

“Bütün savaş propagandası, bütün savaş çılgınlıkları, yalanlar ve nefret, sadece savaşmayanlardan çıkar.”

George Orwell

Peru'ya yapmış olduğum seyahatten sonraki yıllarda, sürekli olarak aklıma takılan Sümer -Babil ve oradan çıkan “soy” konularına bir isim daha eklenmişti: Rothschild. Sürekli olarak melezleşerek çoğalan bu acımasız global suçlu, güç manyağı ailenin geçmişini öğrenmeden global komployu asla anlayamazsınız.

Soykırım şöyle ifade ediliyor: “Bir ırk, politik veya kültür grubunun kasıtlı ve sistematik bir şekilde yok edilmesi.” Bu başlık, House of Rothschild/Rothschild Ailesini çok iyi ifade diyor. Onların gözünde, yukarıdaki cümlede yer alan “ırk” ise insanlık! Örümcek ağının tam ortasında durup, dünyayı orkestra gibi yönetiyorlar. Ancak komployu asıl yürüten de onlar değil. Tavşanın deliği sanıldığından çok daha derin. Yine de “Örümcek”in gıyabında, insan topluluğunun gücünün bir numaralı sarfiyatçıları onlar. Belki adlarını çok kişi duymuştur, ama ne yaptıklarını belki de çoğu kimse bilmez. Onlar banker öyle değil mi? Evet doğru, ama bu Hitler'in de ressam olmasına benziyor. Hikâyenin aslı öyle değil. Rothschild'lerin iki dünya savaşı, ekonomik krizler, kendi kontrollerindeki şebeke yoluyla her kıtadaki bütün ülkeleri manipüle ettiklerine dair korkunç kayıtları var.

Rothschild'ler tarafından hayatı etkilenmemiş tek bir adam, kadın veya çocuk yok. Bir zamanlar güçleri ve nüfuzları iyi biliniyormuş, özellikle politikacılar, onların desteği olmadan istedikleri yüksek makamlara gelmeyeceklerini ve istedikleri sürece orada kalamayacaklarının bilincinde imişler. Kontrol ve manipülasyonları, o kadar belirginmiş ki neredeyse açığa çıkacakmış, ama 20. yüzyılın başlarında paravan kişi ve kuruluşlarla çok iyi gizlenmişler. Bu paravanlar Rockefeller Ailesi, J. P. Morgan, Andrew Carneige, Edward R. Harriman gibi büyük iş adamları ve daha bir sürü başkaları. Bu isimlerin hepsi birer farklı Rothschild. Rockefeller'lar, Rothschild kanından

geliyor ve asıl ailenin altında yer alıyor. Rockefeller'ın Standart Oil şirketinin adı, aslında Rothschild Oil. Rockefeller, modern ilaç sanayini iğrençleştirdiği zaman, bunu Rothschild Hanedanı için yapıyordu. Rockefeller Hanedanı, Amerika'ya, Rockefeller olarak tanındıkları Rothschild'lerin kalbi olan Almanya'dan girmişlerdi. Frederic Morton, 1962 baskısı kitabında, Rothschild Hanedanı'nın, güçlerinin sınırını nasıl sakladıklarını anlatır.

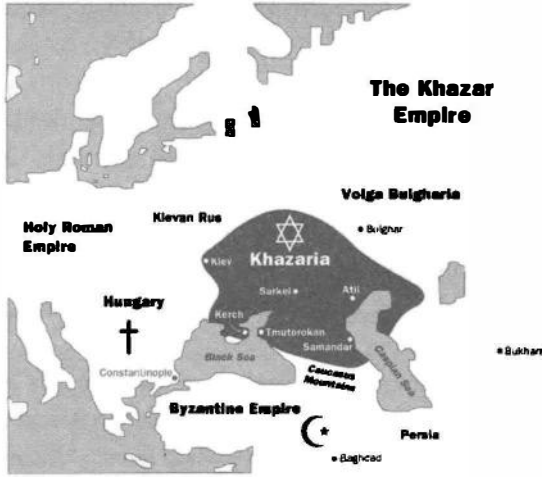
Endüstri, ticaret, madencilik ve turizm şirketlerinin çoğunun kontrolü onların elindedir, ama hiçbirisi Rothschild ismini taşımaz. Özel ortaklıklarda, hanedan asla ve asla, finansal pozisyon ile ilgili tek bir rapor veya kamu belgesi bile basmaz.

Ancak şunu vurgulamakta yarar var, "Rothschild"lerden bahsederken, o adı taşıyan herkesi kastetmiyorum kuşkusuz. Rothschild soyundan söz ediyorum. Daha önceki kitaplarımda açıklamıştım. Dünyanın her tarafında, Rothschild genini taşıyan inanılmaz sayıda kişi var. Farklı ailelerde farklı isimlerle büyütülmüşler, ama hepsi de aynı kandan ve zamanı gelince politika, bankacılık, iş dünyası, ordu, medya, din, eğlence endüstrisi ve her şeyde güç simgesi üst görevlere getiriliyorlar. Bu gayri resmi Rothschild'lerden birisi bana hanedanın işini yapmak üzere Hristiyan Kilisesi'nde görevlendirildiğini anlatmıştı.

Soyu genişletmek için her on dakikada bir seks yapacak halleri yok, onların bir "Rothschild sperm bankası" bile var. Bu genetik takıntılarının nedenini daha ilerideki sayfalarda göreceğiz. Özellikle vurgulanması gereken bir başka nokta daha var. Ailenin Rothschild adını taşıyan her bireyi bu komplonun parçası değil. Hanedanın düşük seviyelerindeki kişiler, bu konudan habersiz, bazıları da bu isme evlilik yoluyla sahip olmuşlar. Rothschild dediğim zaman, bankacılık ve iş dünyasındaki liderleri kast ediyorum.

En Zalim Aldatmaca

Rothschild ailesinin, İncil'deki Yahudilerden geldiğine, dolayısıyla da Tevrat'ta, Mısır ve İsrail'den kaynaklandığına inanmaya yönlendiriliyoruz. Bu doğru değildir. Onlar Sümer kaynaklıdır ve ben, *Global Komploya son vermek için David Icke Rehberi* adlı kitabımda bu hikâyeyi bütün ayrıntıları ile vermiş bulunuyorum. Sümer ve Babiller kuzeye, Kafkas Dağlarına ve bugün Gürcistan olarak bilinen topraklara göç ettiler. Dr. Sandor Nagy, *Macar Kültürünün Unutulmuş Beşiği* adlı kitabında, Mezopotamya'dan, iki ayrı Sümer halkının çıkmış olduğunu anlatır. Birisi Türkiye üzerinden, bugün Macaristan, Bulgaristan, vampir efsanelerinin beşiği olan Romanya'daki Transilvanya, diğeri Karpat Havzası'nda eski Yugoslavya olan Sırbistan ve Hırvatistan. Diğer Sümer halkları ise doğuya, sonra kuzeye, Kafkas Dağları'nı aşarak Hazar ile Karadeniz arasına gittiler. Bu sonraki Sümer halkı "Hazarlar/Kazarlar" diye tanındı, yeni ülkeleri de Kazariya oldu.

Kazar İmparatorluğu, 8. yüzyılda kitlesel olarak bir Yahudi devletine dönüştü. Doğu ve sonra da Batı Avrupa Yahudiliği oluştu. İsrail ile hiçbir tarihi bağlantısı olmayıp, çoğunluğu Mezopotamya'dan çıktı.

MS 740'ta Kazariya'nın kralı Bulan, halkı ile birlikte Musevi dinini benimsedi. Kazariya'nın yıkılmasını takiben Musevi olan halk kuzeye göç edip, doğu Avrupa'daki Yahudi komitelerini kurdu, çoğu da Batı Avrupa'ya kaydı. Onların arasında sonradan "Rothschild" adını alacak olan aile de vardı. Yüzyıllarca çeşitli adlar altında yaşadılar. "Bauer" de bu isimlerden birisiydi. Kazarlar, bugün kendisine Yahudi diyen % 90'lık bir nüfusun atalarıdır ve İsrail denilen topraklarla hiçbir ilgileri yoktur. Yurtları Ölü Deniz değil, bir zamanlar Kazar Denizi olarak bilinen Hazar Denizi'dir. İsrailliler olarak bilinen halkın kimliği ise, eski Kazarlar ve Sümerliler tarafından çalınmış İncil kimliğidir. Kopenhag Üniversitesi'nden Prof. Thomas Thompson "İncil" uzmanı olup, *Mitolojik Geçmiş* adlı kitabında, İncil'deki İsrail inanışlarını yıkmaktadır. Arkeolojik ve lengüistik araştırmalar, eski Filistin'in İncil'de tarif edilenden çok farklı olduğunu anlatmaktadır. Adem ile Havva da, Nuh da, İbrahim de, Musa da yoktur. Şimdi neden olmadıklarını biliyoruz. Bunlar, Sümer, Babil ve Mezopotamya'daki eski kayıtlara dayanarak yaratılmış karakterlerdi. Thompson, büyük ülke İsrail zamanında Filistin nüfusunun birkaç bin olduğunu söylemektedir.

Filistin tarihi, "bağımsız" olarak araştırılacak olursa, bu dönem, İncil'deki İsrail hakkındaki zaten az olan bilgiyi iyice çürütmektedir. Bırakın efsanelerde adı geçen imparatorluğu, Birleşik Monarşi, Kudüs'ün başkent veya Batı Filistin'e egemen, birleşik bir politik güç olduğuna dair bile hiçbir bulgu yoktur. Kral Saul, Davut veya Solomon adlı kralların yaşadığına dair kanıt olmadığı gibi, en eski dönemlerde Kudüs'te bir tapınak olduğuna dair bilgiler de yoktur.

Peki, bu nasıl olur? Çünkü hepsini kurgulamışlar da ondan! Büyük bir Yahudi nüfus bunu bilmez, ama Rothschild'ler ve birleşmiş oldukları aileler bilirler. Arthur Koestler gibi bazı Yahudi yazarlar, Yahudi halkının İsrail ile hiçbir bağlantısının olmadığına dair kanıtlar

sunmuştur. Alfred M. Lilienthal, Amerikan Dışişleri Bakanlığı eski görevlilerinden olup, buna “İsrail’in Aşıl topuğu/zayıf noktası” demektedir, çünkü bu bütün iddiaları çürütmektedir. Koestle, 13. Boy adlı kitabında şöyle demektedir:

“O zaman ataları Ürdün’den değil, Volga’dan, Canaan’dan değil, Kafkaslardan geldi demektir. Kafkasların eskiden Aryanların yurdu olduğuna inanılırdı. Genetik olarak da İbrahim, İshak ve Yakup değil, Hun, Uygur ve Macar boylarına bağlı idiler. Eğer durum bu ise, o zaman “Yahudi karşıtı” deyiminin boş olduğu çıkar, her şey hem öldüren hem de kurban olan tarafların bir yanlış anlamayı paylaşımlarına dayanmış olur. Kazar İmparatorluğu, yavaş yavaş geçmişten ortaya çıkarken, anlaşılan tarihte hiç vaki olmamış bir aldatmaca ile karşı karşıya kalıyoruz.”

Kazarlar, Viking Ruslar (sonradan Rus olanlar) ve Macarlar gibi halklarla müttefiklik kurup evlilikler yoluyla karıştılar. Kazarlar, Macaristan denilen Macar yurdunun oluşturulmasında rol oynadılar. Rusların “Kazak”, Macarların da “Husar”, Almanların da “Ketzer” adları “Kazar”lardan geliyordu. Kazarların, merkezi bugünkü İstanbul olan Constantinople’deki Bizans İmparatorluğu ile de yakın bağlantıları vardı. Yine aynı şekilde evlilikler yoluyla bağlantılar oluşmuştu. Bir Kazar Prensesi, Bizans İmparatoru V. Constantine ile evlenmiş, oğulları olan IV. Leo imparator olmuştu. Leo Kazar olarak da tanınan bu imparator, Bizans İmparatorluğu’nu, MS 775-800 döneminde yönetti. Görevden alınmış bir imparator olan Justinian II, MS 705’te Kazariya’ya kaçmış, o zaman kral olan Kagan onu barındırıp kız kardeşiyle evlendirmişti. Theodora adını alan Kazar prensesi Justinian yeniden Bizans İmparatoru olunca imparatoriçe olmuştu. (Kagan bir Musevi adı olup Kohen’in bir başka şeklidir.) Tarihçiler, Kazarların, Hun Türklerinin bir kavimi olduğuna inanırlar. Hunlar MS 450 yıllarında, Asya’dan gelip, Avrupa’yı istila etmişlerdir. Ancak Kazarların asıl kaynağı Sümerlerdir.

Hunların toprakları Orta Asya’dan Orta Avrupa’ya, Sibirya’dan, Çin’e ve Kuzey Hindistan’a kadar genişlemişti. Çin ve Sümerler de dahil olmak üzere, evlilik yoluyla karışarak kavimler ve soylar oluşturdular. Hunlar, en iyi, liderleri Atilla ile tanınırlar. Atilla kardeşi Buda’yı öldürtmüş, Macaristan’daki Budapeşte şehrinin adı da buradan gelmiştir. Kazarlar da Hunlar gibi Türkçe konuşuyorlardı, dolayısıyla aynı halk oldukları düşünülüyor. Doğuda Ural Dağları’ndan, güneyde Kafkas Dağları’na kadar Rusya’daki geniş ve güçlü pagan/putperest imparatorluğunu kontrolleri altına almışlardı. Geçimlerini ticaret ile sağlıyor, kendi topraklarından geçen ticaret yollarından vergi alıyorlardı. Doğu Avrupa’daki etkinlikleri Polonya, Çekoslovakya, Avusturya, Macaristan, Romanya ve Bulgaristan gibi ülkelere ulaşmıştı. Phallic/fallik tapıcıları olup, ayinlerinde insan kurban ederlerdi.

Kazarların yakın akrabası olan Macarlar da Sümerlerle bağlantılıydı. Macarların, kuzeyden gelen göçebe bir halk olduğu, Fin orijinli bir dil konuştukları düşünülmektedir. Dr. Sandor Nagy, *Macar Kültürünün Unutulmuş Beşiği* adlı kitabında, sonradan Macar olan halkın aslında “Bereketli Hilal” deki Sümerler olduğunu yazmıştır. Burası bugün Irak’tır. Dr. Nagy, Sümer dili ile eski ve yeni Macar dili arasında lengüistik benzerlikleri teyit eden birçok örnek sunmaktadır. Bininci yılda yazılmış çeşitli çalışmalara değinir. 200 tane Macar kelimesi Fin dilinden geliyorsa, 2000 tane kelime Sümerceye dayanmaktadır. Aynı şey İngiliz, Fransız ve Alman arkeolog ve lengüistler için de sözkonusuydu. Antik Sümer ya-

zılarının dilinin İndo-Avrupa veya Sami değil, o zamanlar Turanian etno lengüistik grubu olarak bilinen dil grubuna çok benzediği sonucuna varılmıştı. Bu dillere Macarca, Türkçe, Moğolca ve Fince de dahildi.

Araştırmalara göre Sümer ve Macar dillerinde ortak özellik taşıyan binden fazla kelime kökü ile aynı gramer yapısı var. Paris, Sorbonne'daki Sümer filolojisinden Prof. Kalman Gosztony, *Sümer Etimolojik Sözlüğü ve Karşılaştırmalı Gramer* kitabında Macar dilinin yapısının, Sümerceye en yakın dil olduğunu gösterdi. Sümer gramerindeki 53 özellik, Türkçedeki 29, Kafkas dilindeki 24, Ural dillerindeki 21, Sami dilindeki 5, Hint-Avrupa dilindeki 4 harf ile kıyaslanınca, en çok Macarcadaki 51 özelliğe yakın oluyordu. Sümerce, Macarca ve diğer dillerle aradaki benzerlikler, arkeolojik ve antropolojik bulgularla kanıtlanmış bulunuyor. Böylece bugün Yahudi dediğimiz milletin büyük bir çoğunluğu, Sümerlere dayanıyor. Sümerler Sami ırkından değil, dolayısıyla anti Semihlik demek de Yahudilerle ilgili bir deyim değil. Bunu Rothschild sülalesi ve çevresindekiler de çok iyi biliyor.

Kazarlar, Hunlar, Macarlar, hep Mezopotamya'daki Sümerlerden geliyor. Macarlarda, eski bir geleneksel Hristiyanlık öncesi kayıt, bunların Babil kralı Nimrod'un sülalesinden geldiğini anlatır. Nimrod, İncil'de Nuh'un torununun torunu olan Cush'un oğludur. Efsaneye göre Nimrod'un iki oğlu vardır; Magor ve Hunor. Nagor'un Macarların, Hunor'un da Hunların ataları olduğu söylenir. Çok ilginç olan bir bağlantı ise, Nimrod'un İllüminati soyu ile onların satanist dinindeki Tanrı olmasıdır. Eski Bizans kaynakları ise, Macarlara "Sabir" de denildiğini, bunların Sümer ve Babil'den kaynaklandığını bildirmektedir. Eski ve ortaçağ kaynakları, İskitler, Hunlar (Kazarlar), Avarlar ve Macarların aynı halk olduğunu anlatsa da, Macar yetkililer bunu umutsuz bir şekilde reddetmektedirler. Üstelik Sümer soyu, Uzak Doğu ve Çin'dekiler ile de evlilikler yoluyla karışmıştır. Kafkas-Çin-Türk kombinasyonu, İllüminati açısından çok önemli Kraliyet soyu üretmiştir. Kazar İmparatorluğu doğu Avrupa'daki ilk feodal devlet olup bir dizi savaşlar sonucu ve Cengiz Han'ın Moğol istilası ile yıkılmış, yüzyıllar boyunca gücünün ve etkisinin azalmasıyla Kazar halkı, çeşitli yönlerde doğru göç etmeye başlamıştır. *Yahudilerin Sosyal ve Dini Tarihi* adlı kitabında S. W. Baron, Kazariya'dan şöyle söz etmektedir:

"Kazarların nüfusunun çoğu, imparatorluğun merkezini Kazar topraklarında kuran Altın Ordu devletinin içine karıştı, ancak Moğol istilasından önce ve sonra Kazarlar çocuklarını Slavik bölgelere gönderip, oralarda Doğu Avrupa'nın büyük Yahudi merkezlerini kurdurmuşlardı. Kazarlar, Talmudik (Sümer-Babil) ve Judaik/Musevi inançları ile Doğu Avrupa ve Alpler, özellikle de Polonya ve Litvanya topraklarında yerleştiler. Polonya ve Ukrayna'da, Yahudi anlamına gelen "Zid" ve Kazar adlarından esinlenmiş birçok yer adı vardır. Kozarzewek, Kozara, Kozarzow ve Zydwow buna birer örnektir. Kazar İmparatorluğu MS 960'ta yıkılınca, birkaç Slav boyu bir ittifak kurup Polonya denilen devleti kurdular. Yahudiler/Kazarlar, ülkenin kuruluşu konusunda, Polonya efsanelerinde oldukça önemli bir yer aldılar. Bu efsanelerden birisinde, Abraham Prokownik adlı bir Yahudinin, boylar tarafından kendilerini yönetmesi için seçilmiş olduğu anlatılmaktadır. Kazar Yahudileri, Doğu Avrupa'daki birçok ülkede önde geldiler."

Macaristan'da doğmuş olan Yahudi yazar Arthur Koestler, 13. Boy'da şöyle yazmak-

tadır: “Macar ve Polonya kaynakları Yahudilerin; kraliyet kazançlarının yöneten, salt monopoli’nin denetleyicisi, vergi toplayıcı ve “para” lideri, yani “banker” olduklarından söz eder. Bu paralellik bu iki göçmen milletin ortak bir orijinlerinin olduğunu gösterir. Eğer Macar Yahudileri ile Macar Kazar bağlantısının orijinlerini izlersek sonuç apaçık bellidir.”

Polonya Yahudilerinin geleneksel giysisi kesinlikle doğudaki orijini ile aynıdır. Özbekler, Sovyetler Birliği’ndeki Türkler, Müslümanlar, Roman Katolik hiyerarşide yer alan başlık/kep (yarmulk) giiyorlardı. “Yahudi Burnu” denilen burun tipi ise İsrail’in değil, Kafkaslardaki Kazarların genetik bir özelliği idi. Sümer Kazarları İbranice konuşmadıkları için, kendileri için, Yiddish (Yahudi Almancası/Aşkenazi dili) adında yeni bir dil geliştirdiler. Bu, anlaşılır bir şey tabii ki. Neden, hiçbir bağlantılarının olmadığı bir milletin dilini konuşacaklardı ki? Tel Aviv Üniversitesi’nden Profesör Shlomo Sand *Yahudi Halkının İcat Edilmesi* adlı kitabında Yahudi ırkının sahte tarihini anlatıyor:

“Yahudiler, Doğu’da Alman burjuvazisine bağlı bir sınıftı, Almanca kelimeleri bu şekilde uyarladılar. Tel Aviv Üniversitesi’nden dilbilimci Paul Wechsler’in araştırmalarına dayanarak söylüyorum, ortaçağdaki Alman Yahudi dili ile Yiddish/Yahudi Almancası arasında hiçbir etimolojik bağlantı yok. 1828’lerde Haham Isaac Ber Levinson Yahudilerin antik dilinin Yiddish/Yahudi Almancası olmadığını söylemiş. Hatta İsrail tarihinin babası Ben Zion Dinur, Kazarları anlatırken, Doğu Avrupa’daki Yahudilerin kökü olduklarını tarif ederken hiç tereddüt etmemiş. Kazariya’yı doğu Avrupa’daki ‘diyasporaların anası’ olarak tarif ediyor. 1967’den beri, Kazarların doğu Avrupa’daki Yahudilerin ataları olduklarını düşünen herkese acemi veya ‘çatlak’ gözüyle bakılıyor.”

Aşkenazi Egemenliği

Kazarlar artık Yahudi olarak tanınmaya başladılar ve İncil’deki İsraililerin soyundan geldiklerini iddia ettikleri bir tarih oluşturdular. 16. yüzyılda papalık diktatörlüğünün, 17. yüzyılda da Ukrayna’da Kazakların kıyım yapmaları, Kazar Yahudilerinin, Macaristan, Bohemya, Romanya ve Almanya’ya yeniden büyük çaplı göçler yapmalarına neden oldu. O zamana kadar Almanya’da hiç Yahudi yoktu. Arthur Koestler, “Böylece batıya yeniden büyük bir göç başlamıştı ve bu İkinci Dünya Savaşı’na kadar 3 yüzyıl boyunca sürecekti.” diye anlatıyordu. Avrupa, ABD ve İsrail’deki mevcut Yahudi komitelerinin ana kaynağı buydu.

Bir başka Yahudi yazar, Stewart Swerdlow, Koestler’İnkinden tamamen farklı bir araştırma zemininden bilgiler vermektedir. Bilgilerinin çoğuna, New York’ta Long Island’daki “Montauk” “Devlet-Ordu-Beyin-Kontrol Programı”na hizmet etmeye zorlandığı zaman sahip olmuştur. *Mavi Kan, Gerçek Kan* adlı kitabında şöyle anlatmaktadır: “Sümerler, çoğunlukla Kafkas Dağları’nda yerleşip sonra ‘Kazarlar’ oldular. Buradan Avrupa’ya yayılıp, Vikinglere, Franklara, Tötonik /Alman halklarına ulusal kimlik tohumları atıldılar. Unutmayın Atlantis battığı zaman, kurtulanlardan bazıları Batı Avrupa’da, Britanya Galler’de geliştiler. Bazıları ise Yunanistan’a ve İtalyan yarımadasına geçti. Buralardaki insanlar, Sümerler gelmeden önce de buralarda idiler. Bu mavi soy liderleri, İncil’deki Canaanit halkı gibi, Ortadoğu halkları ile de karıştı”.

Bu demektir ki, uzun süredir belirtmiş olduğum üzere, Roma İmparatorluğunun “Elit” aileleri, Avrupa krallıkları ve aristokrasiyi oluşturmak üzere evlilik yoluyla Avrupa’daki bütün “Elit” aileler ile karıştılar. Yani hepsi aynı soydan geliyor. Swerdlow şöyle anlatıyor:

“Babil, Sümerlerin geliştirdiği bir uygarlıktı. Orta Asya’ya doğru genişledi. Aslında binlerce yıldır gelişen Mavi Kan organizasyonları, kendilerine, “Babil Kardeşliği” diyorlardı. Sonradan, Avrupa’daki gizli Atlantis-Mısır okulları ile birleşti ve Freemasons/ Farmasonlar oldular. Bazı göçmenler Bauer adını aldı, şimdi ise Rothschild olarak biliniyorlar. Aile, derhal Avrupa’daki finans ve ticaret kuruluşlarının kontrolünü eline geçirdi.”

Eski Kazar halkı, bugün Aşkenazi Yahudileri olarak tanınıyor. Bazı yazarlara göre, belki kendilerine “Yahudi” diyen halkın % 90-95’i Aşkenazi veya eski Kazar. İsrail’de güç Aşkenazilerin elinde ve 1948’de Rothschild tarafından kurulduğundan beri de devam ediyor. Her İsrail Başbakanı Aşkenazi ve Sümer Kazar orijinli. Aşkenazi kelimesi bazılarına göre Aşkenaz, yani Almanya kelimesinin İbranicesi. Ancak İncil’de Aşkenaz halkı, bugün Türkiye olan bölgede, Ağrı dağı çevresinde yaşayan halk olarak geçiyor. Yine İncil’de belirtildiği üzere Nuh’un Gemisi de Ağrı Dağı’nın tepesinde. Bu, ülke olarak Kazarları temel konumuna tam uyuyor. Dillerindeki çeşitli lengüistik etkiler ise yine eski Kazarların genlerini yansıtıyor. O kadar çok ırk ile karışmışlar ki, Sümer, Türk, Uzakdoğulu, Kuzey ve Batı Avrupalılardan oluşan bir genetik kokteyl oluşturmuşlar. Ne var ki, asıl önemli olan, Rothschild’ler gibi bir “asil” soy, evlilik yoluyla çok özenli bir şekilde karıştıkları için, Yahudi halkından, bütün halktan ve ırklardan “Saf” kalmışlar.

Ben şimdi burada, “Dünyayı kontrol eden bir Yahudi komplosu var.” demiyorum. Demek istediğim şu: “Öncelikli ve genel olarak Yahudi halkı, bu önde gelen ailelerin umurunda bile değil. Bu soy, bütün halklara, bütün ülkelere sızmış olan bir soy şebekesinin asıl oyuncular. Amaçları da global bir faşist/komünist diktatörlük kurup başına geçmek!”

Tel Aviv Üniversitesi’nden Prof. Shlomo Sand/Zand kitabında, Yahudilerin ortak bir kökeni olan bir millet ya da ırktan gelmediğini anlatıyor. Aksine, yüzyıllar boyunca Musevi dinini benimsemiş olanlar, karışık ırk ve gruplar. Tabii ki bu da, kolektif kökenleri konusunda sahte kayıtlarla kandırdıkları Yahudilere anlatılan resmi tarih bilgilerine ters düşüyor. İsrail’in Bağımsızlık Bildirisi’nde, Yahudilerin eski İsrail topraklarından geldikleri ve yurtlarından sürüldükleri anlatılıyor. İsraili okul çocuklarına, bunun, MS 70’te Romalıların hüküm sürdüğü dönemde olduğu öğretiliyor. Bu resmi peri masalına göre, millet topraklarına sadık kalmış ve geri dönmeye ant içmiş. Shlomo Sand, haklı olarak eski bir halkın, “vaat edilmiş topraklara” dönmeden binlerce yıl önceki mitolojik tarihinin çürütülebileceğini, bu mitolojinin savunucularının da, dünyadaki diğer ülke ve ırklar açısından, “ırkçı” bir görüntü sergilediklerini anlatıyor. Sand’in ifadesine göre, hiçbir zaman Yahudi halkı olmadı, sadece bir Yahudi dini vardı ve sürgün hiç gerçekleşmedi. Sand, İncil’deki Yahudilerin milli kimliklerinin oluşturulması ile ilgili İncil hikâyelerini de, Mısır’dan göçü de kabul etmiyor, bütün bunların, İsrail devletinin kurulmasını aklamak için uydurulmuş olduğunu söylüyor. Bir İsrail gazetesi olan Haaretz, Sand’in kitabı hakkında yazılmış olan olumlu bir eleştiriyi şöyle vermiş: “O zaman sarışın, esmer, zenci veya sarı birçok insanın, büyük ölçüde Yahudiliğe geçtiğini görüyoruz. Sand’e göre Siyonistler, onlara ortak bir etniklik, tarihi süreklilik, ırkçı tezlerin yanı sıra, uzun

bir seri icat ve hikâyeler bulmak zorunda. Bazısı zaten Siyonist hareketi kurmuş olanların akıllarının ürünü, gerisi de İsrail’de yapılmış olan genetik çalışmaların sonucu olarak sunuluyor.”

Sand’in anlattıklarına göre, Ortadoğu Arap hâkimiyetine girdikten sonra birçok Yahudi Müslümanlığa geçmiş ve genetik olarak da Arap ırkına asimile olmuşlar. Üstelik çok ilginç bir ironi var. Bu Yahudiler, Filistin halkının ataları oluyormuş. Haaretz adlı gazete, bunun Sand’in tezi olmadığını, İsrail Bağımsızlık Bildirisi’nden 30 yıl önce, önde gelen Siyonistlerden ve İsrail’in ilk Başbakanı olan David Ben-Gurion ile İsrail’in ikinci ve en uzun süre Başkanlığını yapmış olan Yitzhak Ben-Zvi’nin de desteklediğini yazıyordu. Sand ve başkalarının yapmış oldukları araştırmalar itibarıyla, İsrail ile bağlantısı olmayanların sadece Aşkenazi Yahudilerinin değil, İspanya ve Portekiz’de ortaya çıkmış olan Sefaradi Yahudilerinin de Araplardan gelip Musevi dinine girmiş oldukları anlaşıyordu. Sand’in dediklerine göre, eski bir Yahudi halkı sürülüp dağıtıldığı zaman “Diyaspora” yoktu. Özellikle vurgulamış olduğu üzere, dağılanlar Yahudiler değil, birçok yerde birçok ırktan inancını değiştirmiş olanları almış olan Musevi diniydi. Haaretz gazetesi, Sand’in, eski bir Yahudi ırkı hakkında tarihi efsanelerin kökenine dair bulgularını da yazmıştı:

19. yüzyılda Almanya’da Yahudi entelektüeller Alman nasyonalizminin folklorik karakterinden esinlenip, kendilerine geriye dönük bir halk uydurma görevi edinerek, modern bir Yahudi halkı yarattılar. Tarihçi Heinrich Graetz’ten başlayarak Yahudi tarihçiler, Musevilik tarihi için, eskiden bir krallık olan bir milletin göçmen bir halk haline gelip, sonunda geriye, doğum yerine geri döndüğüne dair bir tablo çizmeye başladılar.

Almanya’daki Yahudi kökenli 19. yüzyıl entelektüelleri için, Rothschild’leri okuyun. Yahudi efsanesinin yaratılışını onlar yönettiler. “Siyonizm” adı altındaki planları için, bu tarihi bağlantıyı kullanarak Yahudi kitlelerinin, Rothschild-İllüminati için Filistin topraklarını ele geçirmelerini sağladılar. Shlomo Sand, Haaretz’e şunları söylüyordu: “Şu çok açık ki, toprağın üzerindeki tarihi hak, göz önüne alınmıyor. Yahudilerin Yahuda’dan gelmediklerine dair açıklama, görünüşte bizim burada oluşumuzu çürütecektir. Kolonilerden çekilme süresinin başında, yerleşik halk artık en basit şekilde, Amerikalıların, Güney Afrika’daki beyazların ve Avustralyalıların dedikleri gibi “Geldik, kazandık ve şimdi buradayız.” diyemeyecek.

Sürgün ve göçebeliğin tarihi efsanesi, benim burada olmamı haklı kılmıyor, bu nedenle kökenimin Kazar olmasının da bence bir mahsuru yok. Burada oluşumuzun temelini çürütmek beni korkutmuyor, çünkü İsrail devletinin karakteri bunu çok daha ciddi bir şekilde yapıyor. Buradaki varlığımızı meşru kılacak olan mitolojik tarihi bir hak değil, burada bütün İsrail vatandaşları için açık bir toplum kurmaya başlamak olacaktır.

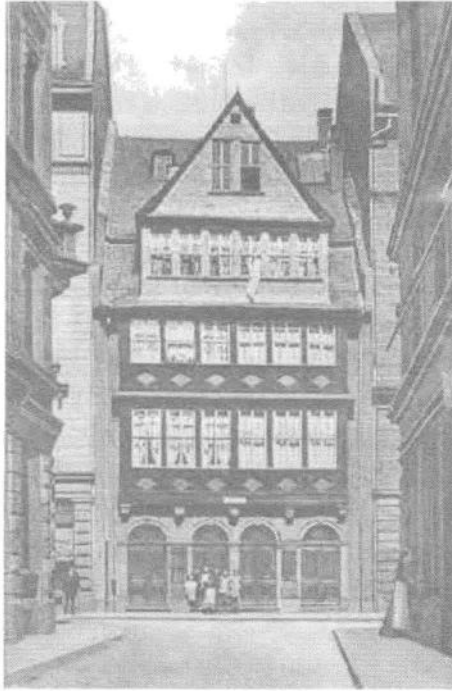
Uluslararası Yahudi halkını değil, modern popüler kültürüyle, Yiddish/Aşkenazi medeniyeti olarak görünmeyen bir halk olmasına rağmen Aşkenazi halkını tanıyorum. Sanırım Yahudi milliyetçiliği, Aşkenazi halkı bağlamında büyüdü. İsrail halkının varlığını da tanıyorum ve egemenlik hakkını reddetmiyorum, ama Siyonizm ve Arap milliyetçiliği onu tanımaya hazır değil.

Siyonistler ne kadar bağırıp çağırır, gerçeği saklamaya çalışırlarsa çalışsınlar, Yahudi halkının resmi tarihi, Yahudi olmadığını bilen Rothschild Hanedanı’nın ve İllüminati ailesinin amacına hizmet etmek üzere üretmiş olan bir yalan. Bu soy şebekesinin mensupları, Yahudi

olmadıklarını biliyorlar, çünkü onların iddia ettiği bağlamda bir Yahudi yok. Rothschild Hanedanı ve yandaşları, Sümer soyundan geliyor ve “saf”lıklarını evlilikler yoluyla muhafaza edip, bizim Yahudi halkı dediğimiz insanların arasına sızmışlar. Onları kendi korkunç faaliyetlerini saklamak için bir paravan olarak kullanmış, gerektiğinde de suçu onların üzerine atmışlar.

Kırmızı Kalkanlar

“Rothschild” adı ilk kez, 18. yüzyılda Mayer Amschel Bauer, Almanya Frankfurt’ta banka imparatorluğunu kurduğu ve adını değiştirdiği zaman ortaya çıktı. Bu nedenle Frankfurt İllüminati için çok önemli bir şehir olup, 1998’de açıldığı zaman yeni Avrupa Merkez Bankası’nın yurdu olarak seçilmişti. Rothschild’lerin başka bir ürünü olup, Avrupa Birliği denilen bir başka üründen türetilmişti. Bauerler, “Ortaçağ Almanyası”nda kötü şöhretli satanik bir aileydi. Asıl Rothschild’ler bugüne kadar üstat kara büyücü sıfatlarını sürdürmüşlerdir. Mayer Amschel’in babası olan Moses Amschel Bauer bir tefeci ve muhasebe şirketinin sahibiydi. “Rothschild” adı, Almanca “rotes-schild”, kırmızı kalkan veya kırmızı işaret anlamına geliyor, bu da Frankfurt’taki Bauer/Rothschild evinin üzerindeki, Davut’un yıldızı olarak bilinen heksagram/altıgenle tamamlanıyordu.

Her şeyin başladığı Frankfurt’taki Rothschild’lerin evi.

Birçok kişinin düşündüğünün aksine, bu aslında sadece Yahudilere ait olan bir sembol değil. Rothschild’ler bunu bu şekilde kullanmaya başlayınca kadar da o amaçla kullanıl-

mamıştı. Altıgen, ta antik zamanlara dayanan ezoterik bir sembol. Bugün İsrail bayrağının üzerinde yer alıyor, çünkü oranın sahibi Rothschild'ler.

İsrail bayrağının üzerindeki Rothschild logosu-Rothschild ülkesi.

Mayer Amschel Rothschild ve beş oğlu, Frankfurt, Londra, Paris, Viyana ve Napoli'de bankalar açtı, Mayer gelinlerini de, aileye kazanç getirecek iş bağlantıları vasıtasıyla seçti. Çocuklarının, kanlarının "saf" kalması için kuzenleriyle evlenmelerini istedi. 18 tane torunu oldu, bunların 16 tanesi birinci derecedeki kuzenleriyle evlendiler. Aynı hikâyeyi Habsburg ailesinde de görebiliriz. Rothschild'lerin kızları da Worms, Sichel ve Beyfus gibi bankerlerle evlendiler. Aile inanılmaz derecede zengin oldu, ama savaşlarda her iki tarafa da gizlice finans desteği verdikleri için kötü bir şöhrat de kazandılar. Lazard, Warburg, Worms, Sichel ve Beyfus gibi ünlü banka adları, Rothschild egemenliğindeki Frankfurt'tan çıktı.

1790'da, Mayer Amschel Rothschild, ailenin manipülasyon tekniğini şöyle açıklamıştı: "Bir ülkenin parasını kontrol edeyim, kanunları kimin yazdığına hiç aldırmam". Buna benzer bir şey de oğlu Nathan'a atfedilir: "İngiltere'deki 'taht'a, üzerinde güneş batmayan imparatorluğu yönetmek için hangi kukla oturtulur beni hiç ilgilendirmez. İngiltere'nin parasını kontrol eden, İngiliz İmparatorluğu'nu da kontrol eder. İngiltere'nin para ikmalini de ben kontrol ediyorum." Asıl oyun, şirketleri ve hükümetleri inanılmaz borç içinde bırakıp ele geçirmektir, hâlâ da öyle.

Rothschild'ler, başından itibaren, ABD ekonomisinin kontrolünü George Washington'ın ilk kabinesindeki Maliye Bakanı aristokrat ajan Alexander Hamilton yoluyla ele geçirmişlerdi. 1791'de, ülkenin ilk merkez bankası olan Bank of United States'i kuran Hamilton idi ve 1811'de Kongre desteklemeyi reddedince banka kapanmıştı. Sonra başka bir versiyonu geldi. Schiff ve Warburg aileleri, 1913'te, Özel Amerikan Merkez Bankası Federal Reserve'i oluşturdular. Birçok kimse Federal Reserve'in Amerikan hükümetine ait olduğunu sanır, oysa Rothschild'ler tarafından yönetilen bir özel bankalar kartelidir. Rothschild'ler, Merkez bankalarına pek bayılırlar, çünkü bir şeyi merkezleştirirsen, az sayıda ki kişinin, çok sayıda ki kişi üzerindeki gücünü arttırmış olursun. Bu nedenle çeşitliliği yok edip birliği dayatmaya çalışıyorlar. Schiff ve Rothschild aileleri, hanedanın kurucusu Mayer Amschel'in zamanında birleşip Frankfurt'ta aynı evi kullanmışlardı. Jacob Schiff, Rothschild'lerin kontrolündeki "Kuhn, Loeb ve Ortakları" bankalarını yönetiyordu. Warburglar ise, daha sonra Hitler'in

bankerleri olacaktı. Kuhn, Loeb ve ortakları, Rus Bolşevik devriminin finans sağlayıcısı olup, Sümer Kazarlarından Lenin-Troçki ikilisinin kışkırtıcısıydı. Bir Rothschild marifeti olan “devrim” ise, bir başka Sümer-Kazar-Rothschild soyundan olan Karl Marx’ın politik ilkelerini dayattı ve Rothschild’ler ile top oynamak istemeyen Çar yok edildi. Londra’nın *The Times* gazetesi 29 Mart 1919’da şöyle bir haber yazmıştı: “Bolşevik hareketin en merak uyandırıcı özelliklerinden birisi de liderler arasındaki orantıda Rusların azınlıkta kalmış olmasıdır. Bolşevik hareketinin merkez lokomotifini olan 20 ya da 30 komiser veya liderden % 75’i Yahudi’dir.” Başka bir deyişle, Rothschild ajanları, Siyonist adı altında toplanmaktadır. Sovyet karşıtı yazar Aleksandr Soljenitsin, iki ciltlik kitabı *Gulag Takımadaları*’nın, ikinci cildinde on milyonlarca kişinin öldüğü Sovyet toplama kamplarını Siyonistlerin kurup yönettiklerini yazmakta, Aron Solts, Yakov Rappoport, Lazar Kogan, Matvei Berman, Genrikh Yagoda ve Naftali Frenkel adlı Siyonistlerin adlarını vermektedir.

Kuhn, Loeb&Co, yani Rothschild’ler, Rockefeller, Harriman, J. P. Morgan ve Carneige finansal ve endüstriyel imparatorlukları vs. hepsi Rothschild’lerin diğer isimleridir. Kuhn, Loeb&Co’dan Jacob Schiff, 1920’de ölmeden az önce, Council of Foreign Relations/Dış İlişkiler Konseyi’nin kurulmasını emretmiş, bir yıl sonra da Rothschild servetiyle Bernard Baruch ve Albay Edward Mandell House tarafından kurulmuştu. Bu ikisi, Başkan Woodrow Wilson’ın, ABD’yi, I. Dünya Savaşı’na sokuşunu kontrol eden kişilerdir. İngiliz Rothschild’ler İngiltere’yi, Fransız Rothschild’ler Fransa’yı, Alman Rothschild’ler de Almanya’yı finanse etmişlerdi.

Hımm, bilin bakalım, Amerika’yı kim finanse etmişti? Jacob Schiff, Rothschild stratejisinin bir parçası olan, böl- yönet amaçlı olarak, toplumun farklı ırk ve bölümlerini birbirine karşı oynattığı, “Beyaz Olmayan Halkın Birleşmesi için Ulusal Gelişim” diye bir dernek de kurmuştu. Bir Yahudi tarihçi olan Howard Sachar, *Amerika’daki Yahudilerin Tarihi* adlı kitabında şöyle yazıyordu: “1914’te Colombia Üniversitesi’nden Prof. Joel Spingard, ‘Beyaz Olmayan Halkın Birleşmesi için Ulusal Gelişim Derneği’nin başkanı olduğunda, yönetim kuruluna Jacob Schiff, Jacob Billikopf ve Haham Stephen Wise’i getirdi. Diğer üyeler ise Julius Rosenthal, Lillian Wald ve Haham Emil G. Hirsch oldu. Dernek, ancak 1920’de bir zenci başkan atamalarının yerinde olacağını düşünerek James Weldon Johnson’ı başkanlığa getirdi. Rothschild’ler, aslında umurlarında bile olmayan zenciler ve diğer azınlıkların yararına, sözde dernekler kurup onları fevkalade manipüle ve kontrol ediyorlardı. Jesse Jackson ve Al Sharpton gibi sivil hakların liderleri ve tabii ki Barack Obama da Rothschild’lerin bu alandaki sermayeleri oldular.”

Para, Para, Para

Rothschild Hanedanı, “gerçek”in nasıl çalıştığını, enerjiyi ve insan algılamasını nasıl manipüle edeceklerini bilen, Satanik kara büyücüler tarafından kontrol ediliyor. Bunlar, paranın da, her şey gibi bir enerji olduğunu biliyorlardı, dolayısıyla finans sistemini de, bu bilgiyi istismar etmek üzere kurdular. İnsanlar, paranın aktığından söz ediyorlar, aslında gerçekte bunlar enerji akışları ve öyle bir enerji kurgulamışlar ki, paranın enerjisi hep

onlara akıyor. Biz bu sisteme “ekonomik sistem” ya da “ekonomi” diyoruz. Bankalar, finans kuruluşları, borsa ve diğer ticaret şekilleri. Bütün bunlara, paranın meridyenlerinin üzerindeki akupunktur noktaları diyebiliriz. İşte bu yüzden Rothschild’ler servetlerini milyara ya da trilyonlarla değil, katrilyonlarla ölçüyor, dünya hükümetlerinin hepsinin bir araya gelip de kontrol edebileceklerinden daha büyük bir serveti yönetiyorlar. Milyarlarca nehir ve kanalın 24 saat boyunca, hiç durmadan genişleyen ve derinleşen muazzam bir göle sularını akıttığını düşünün. Su olarak parayı, para olarak da enerjiyi-hayat gücünü düşünün. Para enerjinin değiş tokuş yapma aracı. Onların yarattığı para, topluma yayılıyor, kişiden kişiye geçiyor, herkes farkına bile varmadan kendi enerji alanını paranın enerji alanına geçiriyor. Paramızı çalarak, hayat gücümüzü çalıyorlar.

Bu konuda benim doğrudan bir tecrübem oldu. Eğer “A” kişisi, “B” kişisi için bir çalışma şeklinde enerji katılımında bulunuyorsa, o zaman “B” kişisi ya onun çalışmasına karşılık verir ya da enerji etkileşimini para ile dengeler. Bu değiş tokuş adil bir şekilde yapılmaz veya dengelenmezse, o zaman birisi, elde ettiklerinden daha fazla enerji veriyor olur. Ekonomik sistem, kitleler ile az sayıdaki “Elit” arasındaki enerji alışverişinde bunu temel norm olarak tasarlamış. Öncelikle, işverenler, çıkarları olan kişilere yapılan hizmeti kurtarmak için, çoğu işçiye en az miktarı ödüyor. İnsanların çoğu bulundukları enerji katkısının karşılığını alamıyor. Bu sadece bir başlangıç. Temel kazanç, yani verilen enerjinin karşılığı olan enerji, uzun bir listesi olan enerji vampirleri tarafından sömürülüyor. Vergiler ve faiz buna en iyi örnek. Vergi seviyeleri iyice uçtu. Gelir, satış, belediye vergisi, veraset, araba vergileri vs. Ve sürekli olarak da yenileri ilave ediliyor. Satış vergisi, kendi paranı harcadığın için bir ceza niteliğinde, veraset ve ölüm vergisi ise, daha önce vergilendirilmiş olan paranın vergisi. Aşağıda, Amerika’daki vergilerin listesi görülüyor. whatistaxed.com

Alacak hesapları vergisi, Birikmiş Kazançlar Vergisi, Katma Değer Vergisi, Alternatif Minimum Vergi, Havacılık Yakıt Vergisi, Sermaye Kazançları Vergisi, Tüketim Vergisi, Veraset Vergisi, Elektrik Enerjisi Üreticileri Vergisi, Emlak Vergisi, Federal Gelir Vergisi, Federal İşsizlik Vergisi, Balıkçılık Lisansı Vergisi, Gıda Hizmetleri Vergisi, Gaz Vergisi, Envanter Vergisi, İçki Lisansı Vergisi, Evlilik İzni Vergisi, Sağlık Vergisi, Petrol ve Doğalgaz Üretim Vergisi, Parkometre Vergisi, Mal Vergisi, Acil Telefon 911 Sistem Ücreti Vergisi, Devlet İşsizlik Vergisi, Telekomünikasyon Hizmetleri Ücreti Vergisi, Yol, Köprü, Tünel Geçiş Ücreti Vergileri, Tütün Ürünleri Vergisi, Araç Kayıt ve Lisans Vergisi, Araç Satış Vergisi, Enerji İşlem Vergisi derken liste doksanı geçiyor.

Bir yılda ödediğimiz vergileri toplayıp, kazancınızdan çıkarırsanız, verdiğiniz enerjiye karşılık size gelen enerjinin sadece vergilerle sisteme nasıl aktığını görürsünüz. Neticede bu para/enerji Rothschild gölüne akıyor ve sürekli olarak artan vergilerle, bu paranın satın alınması gereken hizmetler gittikçe azalıyor. Buna bir de aslı olmayan para, yani krediler yoluyla bankaya ödediğiniz faizi de eklerseniz, insanlığın sistematik bir şekilde nasıl sömürüldüğünü görürsünüz. Sömürülen bir şey daha var; seçim ve potansiyel. İnsanlar bir şey yapmak veya bir yere gitmek istedikleri zaman, “buna güçleri yetmeyeceği” veya “paraları olmadığı” için sık sık reddederler. Paramız bizim enerji alanımızın bir parçasıdır, çünkü bu sahiplik, bizim enerji alanımızla para arasında titreşimsel bir bağlantı sağlar. Para alıp vermek, enerji alıp

vermeştir. Yukarıdaki bütün açıklamalara bir bakın, o zaman kitlelerin aldıklarından çok daha fazla enerji vermek üzere kandırıldıklarını göreceksiniz. Maaş veya kazanç formundaki değiş tokuştan sonra, aldığımızın çoğu; vergi, faiz ile ve temel ihtiyaçlar için suni olarak şişirilmiş masraflar ile tükeniyor. Rothschild Hanedanı'nın başında olduğu ekonomik sistem global nüfusun hayat enerjisini sömürmek üzere oluşturulmuş. Halk para görüyor, Rothschild'ler ise her şeyi enerji olarak görüyor, çünkü gerçekte öyle. Rothschild'ler elektronik parayı dağıtıyor, çok daha yüksek voltajla geri alıyorlar, yani faizle.

“Var Olmayan Şeyler”den Gelen Para

Rothschild'ler global finans sistemini kontrol ediyor ve güçlerini, hırsızlık ve istismar ile kazanıyorlar. Bütün sistem, bizim öyle algıladığımız, ama aslında olmayan paraya dayalı. Cebinizdeki kâğıt ve metal paralar aslında yok. Asıl para ise, hiç elle tutabileceğinizi bir şey değil! Sadece bilgisayar ekranlarında görünen bir kavram. Para, “kredi” denilen kavram yoluyla dağıtılıyor, ama kredi ne? O da sadece bir inanış, o kadar. Bankalar bize hiçbir şey ödünç vermiyor, ama biz onlara bunun için servet ödüyoruz. “Elit Soy”, özellikle de Rothschild'ler, yüzyıllardan beri bütün hükümetleri ve bankaları kontrol ettikleri, finans sistemi ile ilgili kanunlara da hükmedebildikleri için “kısmi rezerv borç” denilen şeyi sunuyorlar. Bu da bankalara, mevduatı olanlara en az 10 katı kredi verme imkânı sağlıyor. Başka bir deyişle, var olmadığı için ellerinde olmayan “kredi” denilen parayı borç verip, üzerine de faiz koyuyorlar. Bir bankaya gidip, diyelim ki 50.000 poundluk kredi için, karşı teminat olarak evinizi, arsanızı, arabanızı veya işinizi gösterip imza atıyorsanız, çünkü ödemeleri yapmazsanız banka bunlara el koyacak. Bunun karşılığında banka size ne veriyor. Hiçbir şey. Bilgisayarda hesabınıza 50.000 pound yazıyor o kadar. Aslında 50.000 pound falan yok, yerine bir satır aslında var olmayan bir kredi var. Durun dahası var. Diyelim ki birisine, 50.000 poundluk miktardan 20.000 poundluk bir çek verdiniz ve alıcı parayı başka bir bankaya yatırdı. Bu ikinci banka 20.000 poundun on katını yasal bir şekilde başkalarına borç olarak verebilip faiz de uygulayabiliyor. Asıl 50.000 poundu bir bankadan bir bankaya, bir bankadan diğerine takip ederseniz, oluşturulan kredinin bankacılık sistemindeki sirkülasyonuna inanamazsınız. Burada havadan yaratılan tek bir borcun ne hale geldiğini ölüyoruz. Diğer kitaplarımda *Sessiz Bir Savaş İçin Sessiz Silahlar* adlı bir belgeden bahsetmiştim. İçeriden birisi, zihinsel ve duygusal manipölasyonun “sessiz silahları”nı kullanarak, nüfusun akıl kontrolünün, kitle halinde nasıl yapıldığını anlatıyordu. Belge özellikle Mayer ' Amschel Rothschild ile onun enerjik finans sistemine ışık tutuyordu.

Bay Rothschild kişilere ve hükümetlere senet veriyor, bu da işi iyice sağlama bağlamak oluyor tabii. Sonra parayı azaltıyor, sistemi sıkıştırıyor, sözleşme gereği karşı teminata el koyuyor. Sonra devir tekrarlanıyor. Bu baskılar bir savaşı bile tetikleyebilir. Derken parayı kontrolüne alıyor ve savaşı kimin kazanacağını tayin ediyor. Ekonomik sistemini onun yönetimine bırakmayı kabul eden ülke onun desteğini alıyor. Borçlunun düşmanına ise ekonomik yardım yapılacağı vaadinde bulunuluyor. Bu ekonomik metodolojiden elde edilen kar, Bay Rothschild'i iyice zenginleştiriyor, gücünü artırıyor.

İşte Rothschild'ler hükümetlere ve dünyanın çoğuna böyle sahip oluyorlar. Burada anahtar nokta paranın faizi. Eğer para sirkülasyona faizsiz girerse ve hiçbir surette paraya faiz uygulanmazsa, takas sınırları kalkar. Faiz olunca sorun çıkar, çünkü o zaman paradan para kazanıyorsunuzdur. Bu da insanlara hizmet etmez, onları köle eder. Banka kredisi/faiz sistemi, insanların faaliyetleri için bir değiş tokuş birimi olup, sirkülasyona ta başından itibaren borç olarak girer. Hükümetler kendi faizsiz paralarını kamu hizmeti için yaratabilirken, banka sisteminden borç alırlar, geri ödemeleri zorunludur, bir de faizi vardır. Aynı şey kişiler ve iş dünyası için sözkonusudur. Hükümetler kendi faizsiz paralarını basamazlar, çünkü ülkelerindeki bankaları kontrol eden aileler vardır, tabii ki Rothschild'ler... Abraham Lincoln, Rothschild'ler tarafından öldürtüldü, çünkü Amerikan İç Savaşı'nda Kuzeyi finanse etmek için faizsiz para basmaya başlamıştı. Oysa Rothschild'ler her savaşta yaptıkları gibi, Amerikan İç Savaşı'nda da her iki tarafa finans desteği veriyorlardı, ama Lincoln onların oldukça yüksek faizlerini ödemek istememişti. Lincoln, bunu hükümet finansı için daimi hale getirmek istedi. Bu Rothschild'ler için ancak bir kâbus olabilirdi, onlar tarafından kontrol edilen Londra kaynaklı *The Times* gazetesi şöyle yazıyordu:

"Kuzey Amerika Cumhuriyeti'ndeki uygunsuz finans politikası sabit hale getirilirse, o zaman hükümet kendi parasını masrafsız olarak sunar, borçlarını öder ve borçsuz kalır. Gerekli bütün parayı ticari olarak kullanabilir. Dünyadaki bütün medeni hükümetler tarihinde de tahmin edilmesi imkânsız derecede bereketli olur. Bütün beyinler ve bütün ülkelerin parası Kuzey Amerika'ya akar. O hükümet yok edilmelidir, yoksa dünya üzerindeki bütün monarşiyi yok eder".

Rothschild'ler, 1865'te Lincoln'ü, John Wilkes Booth'a öldürttüler. 4 Haziran 1963'te ise Başkan John F. Kennedey, 11110 numaralı maddeyi imzalayınca, Amerikan Maliye Bakanı'nın, 4.29 milyar dolar faizsiz para çıkarmasını sağladı, bu, Rothschild'leri ve onların Amerikan Merkez Bankası olan Federal Reserve'i devre dışı bırakıyordu. 22 Kasım 1963'te Kennedy'e suikast yapılınca, yerine Johnson geldi.

Kennedy birçok nedenle ortadan kaldırılmıştı. İsrail nükleer programına ve Vietnam Savaşı'na muhalifti, ama asıl neden faizsiz para idi. Rothschild'ler Kennedyle o zamandan beri savaşır. Kardeşi Senatör Robert Kennedy ile oğlu John Kennedy Jr. da onların kurbanıydı. Bazı araştırmacılara göre İsrail istihbarat ajansı Mossad, bu suikastler ile yakından ilgilidir. Dünyadaki en acımasız organizasyonlardan birisi olan Mossad İsrail'i değil, İsrail'in sahibi olan Rothschild'leri temsil eder. Başkanlar, başbakanlar ve diğerleri, Rothschild'lerin bütün taleplerini yerine getirmelerse başlarına neler geleceğini çok iyi bilirler. Kennedy suikasti ile ayrıntılı bilgileri *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak* adlı kitabımda vermiştim.

Anı Yükseliş ve Düşüş

Faiz ile ilgili önemli bir noktayı iyi anlamakta fayda var; bir borç aldığınız zaman, banka kredi şeklinde borcun miktarını oluşturuyor. Bu normal görünebilir, ancak sadece borcu ödemiyorsunuz faizle birlikte ödüyorsunuz, faiz oluşturulmuyor, sadece ana figür olarak var. Bu da demek oluyor ki, hiçbir zaman bütün borç ve faizleri ödemek için yeterli para dönmüyor. Bu in-

san özgürlüğüne büyük bir köstek ve bu sistemde iflas olmaması mümkün değil, çünkü o şekilde tasarlanmış. Hepsi, insanların parasını ve enerjisini kendi yönlerine çeken bir "Rothschild enerji yapısı". Sizin vergilerle ödediğiniz büyük miktarda para doğrudan özel bankalara gidiyor, hükümetin kendisine faizsiz olarak oluşturmuş olduğu paraya faiz ödeniyor. Özelleştirme dediğimiz şey ise, bankanın oluşturduğu borca karşılık devlet malının satışı. Dünyanın en fakir ülkeleri, borçlarını ödeyemedikleri için topraklarının ve kaynaklarının kontrolünü Rothschild bankalarına veriyorlar. Bu dünya borcu, zengin kaynakları veya stratejik önemi olan ülkelerin fiziksel olarak işgal edilmesi yerine "finansal işgal" şeklinde işgal edilmeleri için tasarlanmış. Bunu nasıl yapmış olduklarını *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak* adlı kitabımda açıkladım. Bir kez bir ülke, aslında var olmayan bir kredi ile Rothschild'lere borçlanınca, bütün dizginlerini bankalara, Dünya Bankası'na ve IMF'nin eline vermek zorunda bırakılıyor. Bunlar da her seviyede, ekonomik ve sosyal bir politika uyguluyorlar. Dünya Bankası ile IMF tamamen Rothschild'lere ait alt kurumlar olup kendi adamları tarafından yönetiliyor. Fakir ülkelerin borçlarını ödemeleri için, onların paralarını sosyal programlardan, sağlıktan, eğitimden ve insani projelerden kesiyorlar. Dünyanın yoksulluk ve savaş içinde olmasına hiç gerek yok, çünkü zaten global diktatörlük için elit soya hizmet etmek üzere bol bol manipüle ediliyorlar.

Kredi yoluyla parayı kontrol eden Rothschild'ler "Sessiz Savaş"ın Sessiz Silahları'nda anlatıldığı gibi, bütün dünya ekonomisini kontrol ediyorlar. İstedikleri gibi geliştirip, istedikleri gibi batırabilirler. 2008'deki krizi de, global finansı merkezileştirmek ve uzun zamandır planlanmış olan dünya merkez bankasını sunmak için Rothschild'ler tarafından yaratılmıştır. Bu aile yüzyıllardan beri amaçlarına ulaşmak için hep krizler yaratmış. Zaten bir kez faizi yakaladın mı parayı yönetmek kolay olur. Ne kadar para çıkarılıp dağıtılacağına bu aileler karar verir ve kendi banka ve hükümetleri aracılığı ile yürürlüğe sokarlar. Krediye kolaylaştırıp artış sağlarlar, ekonomik olarak "iyi zamanlar" olunca da, toplumlar büyük borçlara girerler.

Rothschild tekniği: Onları borca sok, dikkatlerini ıvr zıvırla dağıt, sistemi çökert, ödülleri topla.

Sonra bu aileler bir bahane bulup ekonomiyi çökertir, paraları piyasadan çeker ve kredi alımını zorlaştırırlar. İş dünyası ve halk borçlarını ödeyemez, çünkü ekonomik faaliyetler için piyasada yeterli para yoktur, ama bu arada Rothschild'ler bütün karşı teminatları toplar. Bu yolla ortadaki işler de azalır, ürünler de, piyasalar Rothschild'lerin eline geçer, böylece global ekonomik güçlerini daha da arttırırlar.

Aynı şey hükümetler için de sözkonusudur. Kriz, hükümet gelirlerini azaltır, harcama yapabilmek için daha da çok borca girerler, Rothschild'ler bu hükümetleri kontrolü altına alır ve gittikçe güçlenirler. ABD ve İngiltere, 1930'lardan beri Rothschild kabalı için birer iflas devletleridir. 1990'lı yılları ortasındaki yükselme döneminde ne olduğunu anlatmıştım, ardından 2008 sonbaharında da bir kredi çatırtısı oldu. Hepsı Rothschild'lerin işiydi. Amerikan Federal Rezerv'in başkanı olan Alan Greenspan ve halefi Ben Bermanke, tabii ki Obama tarafından atanmıştır.

Amerikan Federal Rezerv Başkanı Alan Greenspan ve halefi Ben Bermanke Rothschild'lerin malıdır.

Rothschild'ler bu çemberi yüzyıllardır çevirmişlerdir, zaten 1929'de Wall Street'in çöküşü ve 1930'daki kriz de hep onların eseridir. Yüksek maaş sahibi ekonomist ve ekonomi yazarlarına bakarsanız, hiçbirinin aslında neler olduğundan haberleri yoktur ve bu yükselişin doğal bir ekonomik devir olduğunu söylerler. Oysa bu, dünyanın parasını çalmak için sistematik bir manipülasyondur.

Rothschild Tekniği

Rothschild'ler ve soy aileleri, global borsalardan trilyonlarca dolar kaldırıyor ve düşüp yükselmesi, artması çökmesi dahil her şeyi onlar yönetiyor. Borsa çökmez, çöktürülür. Çöküş geleceksa biliyordundur çünkü nedeni sensindir, hisse senetlerini en yüksek fiyata satacağını bilirsin, çöküş olunca da geri satın alırsın. Bu yolla elindekilerin değeri artar, çöküşü gerçekleştirmeden önce maliyetinin çok altında şirketlere verirsın. Buna çok klasik

bir örnek, Nathan Rothschild'in, 1815'deki Waterloo Savaşı'ndan önce yaptıklarıdır. Eğer İngiltere'den Wellington Dükü savaşı kazanırsa, Londra borsası yükselecek, Napolyon kazanırsa düşecektir. Rothschild'ler, eğitilmiş güvercinler kullanarak, müthiş güçlü ve hızlı çalışan bir casusluk şebekesi kurarlar. Bu şebeke daha sonra bugün İsrail İstihbarat Örgütü'ne, CIA'e ve modern İngiliz istihbaratına temel oluşturacaktır. Yüksek seviyelerde organizasyon, çeşitli ulusal istihbarat kuruluşları ile aynıdır. Bunlar, Rothschild'lerin sahibi olduğu Federal Express (Fed-Ex) posta ve kurye servisleriyle desteklenirler. Bu örümcek ağı veya piramit içinde piramit yapısı ile çalışmaktadır. 1815'te Londra Borsası'ndaki yatırımcılar, Rothschild istihbaratının, İngiliz hükümetininkinden daha iyi çalıştığını bilmektedirler, çünkü kuryeleri, hem İngiliz hem de Fransız engellerini aşabilmektedir. Savaş tüm hızıyla sürerken herkesin gözü Nathan Rothschild'in üzerindedir. Wellington mu, Napolyon mu kazanacaktır? Rothschild, ajanlarına hisse senetlerini satmaya başlayacağı işaretini verir ve herkes Rothschild'in Wellington'ın kaybettiğini bildiğini düşünür. Piyasa panik içerisinde % 98 çöker, yatırımcılar servet kaybederler, ama Rothschild hariç. O, bir gün önceden gelen resmi haberlerden Wellington'ın kazandığını öğrenmiştir. Borsa çökünce Nathan Rothschild ajanlarına yine şifreli bir işaret gönderir, bu sefer çöküş fiyatları üzerinden inanılmaz stok satın almaya başlarlar. O, böyle yaparken, Londra'ya Wellington'ın savaşı kazandığı haberi gelir. Hisse senetlerinin fiyatları yükselir, o zamanlar, Rothschild'lerin servetlerinin 20 kat oranında arttığı tahmin edilmektedir. İşte o zamandan beri, hangi parti iktidarda olursa olsun, İngiliz ekonomisi onların kontrolleri altındadır. *New York Times* gazetesi, 100 yıl sonra Nathan Rothschild'in torununun, Waterloo dalaveresini ayrıntıları ile anlatan bir kitabın basılmaması için dava açtığını, ama reddedildiğini yazmıştır.

Manipülasyon böyle çalışmakta, her gün bütün dünyada aynı şeyler yapılmaktadır. Bankacılık, borsa, her ne olursa olsun global finans bir dolandırıcılıktır! İnsanların güveni varken, satın alır ya da yatırım yapar ve ekonomi gelişir, güvenlerini kaybederlerse satın almaz ve yatırım yapmazlar, ekonomi bozulur. Gereken tek şey Rothschild kontrolündeki finans sözcüsünün karamsar bir ekonomik tablo çizmesi veya ekonomi ile ilgili söylentilerdir. İskambil kâğıtlarından yapılmış bina bir gecede çökebilir. Rothschild'ler bu konuda uzmandırlar. Onlar ve onların banka karteli, 1800'lerden beri bütün savaşlarda her iki tarafı da finanse etmişlerdir, çünkü hükümette, orduda ve istihbarat servislerindeki ajanları çok iyi çalışırlar. Bu marifetleri ile sadece iki dünya savaşında 75 milyon insanın hayatına mal oldular. Hükümetleri ve insanları borçlu yaparak kontrolleri altına aldılar. Savaşlarda ülkeler mahvolunca, Rothschild bankacılık karteli, yeniden yapılanmaları için, tabii ki faiziyle daha fazla borç verdi. Ayrıca inanılmaz kârlarla, doğrudan satış yoluyla, hükümetlere daha fazla borç vererek silah sattıkları silah şirketleri var. Mayer Amschel Rothschild'in karısı Gutle Schnaper'in 1849'da ölmeden az önce söylemiş olduğu sözler ilginçtir: "Oğullarım savaş istemeseydi, hiçbir savaş olmazdı."

Rothschild para sistemi bugün süper bilgisayarlar ağının, borsalarla bağlantısı yoluyla çalışmakta, "yüksek frekanslı ticaret" denilen gerçek bir monopoli sergilemektedir. Borsada yüzde 70 hacmi olup, saniyede milyon işlem yapılmaktadır. 2005'ten beri ticaret hacmini % 164'e yükseltmiş olup, istediği anda global ekonomiyi yok edip tüm dünyanın servetini eli-

ne geçirecek duruma gelmiştir. “Predatory algoritma” denilen sistem yoluyla, esas oyuncular, dünya finansına her zamankinden daha fazla egemen durumdadırlar. Potansiyel satışlar yapılmadan önce borsaların bilgisayarlarına ulaşmak için büyük paralar ödeyip, sonra süper bilgisayarlarının müthiş hızını kullanarak ilk satışı yaparlar. Daha ufak borsacıların rekabet şansı hiç yoktur, çünkü her şey Rothschild kabalının kontrolü altındadır. Joe Saluzzi, New Jersey’deki Themis Trading’de şöyle demişti. “Biz sadece, sermaye fillerinin ve süper bilgisayarlarının arasında dans eden fareleriz.”

Yorumcular, bankacılık endüstrisi için kötü bir zamanı anlatırlarken asıl önemli noktayı atlarlar. Evet, bankada çalışıp, evlerini, işlerini ve kazançlarını kaybedenler için kötüdür, ama sistemin sahibi, Rothschild’ler ve soylarıdır. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, eğer bir futbol maçı sizinse, şu ya da bu takımın diğerini yenmesi önemli değildir, çünkü ne olursa olsun oyun sizindir. Merrill Lynch Bankası kaybetmiş olabilir, ama Bank of America tarafından hortumlandı. Saklı mülkiyeti iyi takip ederseniz, zaten onun da başka bir Rothschild bankası olduğunu görürsünüz. Oyun, başka isimlerle sürer gider. Lehman Kardeşler batınca, o işi başka bir banka aldı. Amerikan hükümeti Lehman Kardeşleri kurtarmadı, çünkü Rothschild’ler en az bir ana bankanın batıp panik yaratılmasını istiyorlardı, çünkü böylece “iflas eden banka utancı” tablosunu satmak işlerini kolaylaştırıyordu.

1929’daki Wall Street’in çöküşü ve 1930’daki Büyük Bunalım da Rothschild’ler tarafından tetiklenmiş, küçük bankaların bütün varlığı ve müşterileri, “dev”lerin eline geçmişti. İşlem hâlâ aynen devam ediyor. Rothschild’ler ve malum “soy”, çeşitlilik veya bankacılık endüstrisinde rekabet istemiyorlar. Onlar her şeyin kontrolü tamamen kendilerinde olsun istiyorlar. Rothschild’lerin kuklası olan John D. Rockefeller “Rekabet günahtır.” demiş. Elde tutmak istedikleri varlıkları, ya kendi ufak bankalarından sömürülmüş ya da iflas etmiş hükümetlerden/ devletlerden elde edilmiştir, çünkü “sahibi” oldukları hükümetler de var. Bankalar, aslında var olmayan parayı borç vererek insanların gırtlığını sıkıyor, üzerine faiz koyuyor, insanların parası onları sıkıntıdan kurtarınca yeniden sıkmaya başlıyorlar. Hâlâ ülkeleri hükümetlerin yönettiğine mi inanıyoruz? Hükümetlerin her zaman müthiş miktarda parası vardır; iki şey için: savaş ve bankalar. O halde Rothschild’lerin ve İllüminati ailelerinin her ikisinin de, yani savaşların da bankaların da arkalarında oldukları gerçeği bir sürpriz değil.

1827-1937 yıllarında ABD’nin başkanı olan Andrew Jackson, Rothschild banka kartelini ve Amerika’nın onlara ait ikinci bankasını aldı. Onlara “yılan kuyusu” diyordu. Tabii ki Jackson onlar açısından hiç de hoş bir kişilik değildi, ama bu ifadesi onu iyice hedef haline getirmişti. Doğrusu ya, “yılan” tabiri düşündüğünden çok daha fazla yerine oturmuştu, o da başka mesele. İlerideki sayfalarda bu soyun köklerini ayrıntılı olarak anlatacağım zaman bu ifade daha iyi anlaşılacaktır. Jackson, “Halk, bu ‘yılan’ların ABD’de nasıl çalıştıklarını bilse, ertesi sabah ihtilal olur.” demişti. Rothschild’ler, problem yarattıkları zaman Lincoln ve Kennedy’e yaptıklarını, Jackson’a da yaptılar. 30 Ocak 1935’te bir suikastçi Jackson’a ateş etti, ama her ikisini de isabet ettiremedi. Jackson daha sonra, bunun arkasında kimin olduğunu bildiğini söylemişti. Suikastçi akli dengesi yerinde olmadığı için suçsuz bulundu. Sonra ise Avrupa’daki çok güçlü kişiler tarafından kiralandığını, yakalanırsa kendisini koruyacaklarına söz vermiş olduklarını söyledi. Acaba kimdi onlar?

Kötülüğün “Leş” Kokusu

Nerede, özellikle de büyük çapta sefalet varsa, Rothschild’ler mutlaka yakın bir yerdedirler. Onların manipülasyonu olmasaydı ne kadar güzel bir dünyada yaşıyor olurduk. 2009’da Londra’nın *Financial Times* gazetesi, Rothschild’lerin köle ticareti ile ilgili bir haber sızdırdı.

Financial Times’ın açıkladığı belgelere göre, City of London’daki en büyük iki isim, İngiliz kolonilerindeki kölelik işini gizlemiş. Bankacı ailenin 19. yüzyıldaki atası olan Nathan Mayer Rothschild ile şehrin önde gelen hukuk firmalarından Freshfields’in kurucusu William Freshfield, ulusal arşivlerdeki kayıtlara göre kölelikten çok para kazanmışlar. İşin ilginç yanı ise, her ikisinin de köleliğe karşı kişiler olarak tanınmalarıymış!

Oysa aslında uzun süre köle ticareti yapanlar bizzat Rothschild’lerdi. Gerçek görüşleri hakkında insanları hep yanlış yönlendirmişlerdi. Köleliğe karşı olduklarını iddia ederlerken bütün dünyadaki köle ticaretini yürütüyorlardı. Nathan Mayer Rothschild çok hayırsever biri olarak tanınıyordu ve resmi Rothschild tarihi, her ne kadar köleleri özgürlüklerine kavuşturmak için açıkça mücadele vermiş olduğunu iddia etse de, aslında onların çektiği acılardan para kazanıyordu. Bir de üstelik “sivil özgürlükler mücadelesi” maskesinin ardında, yeryüzündeki kadın, erkek, çocuk herkesi kendi global faşist/ komünist devletine köle etme amacı vardı. *Financial Times*, Rothschild’lerin, köle sahipleri ile banka anlaşmalarında, köleleri teminat olarak kullandıklarını ifşa ediyordu. 1800’de kölelik kalktığı zaman İngiliz köle sahiplerinin iflasında, hükümeti finanse eden borcu Nathan Rothschild vermişti. JP Morgan, daha birçok bankacı isimleri ve Rothschild kuklalarının hepsi köle ticareti yapıyorlardı, şimdi de sayısız yolla aynı şeyleri farklı şekillerde gerçekleştiriyorlar.

Rothschild’ler ve şebekeleri, önde gelen politikacıların patronu/sahibi olup hizmetleri için onları ödüllendiriyorlar. Bugün, JP Morgan Chase, bir Rothschild kuklasıdır ve bir savaş suçlusunu olan Tony Blair’e, danışmanlığı için, yüklü bir maaş ödemektedir. Londra’nın *Daily Telegraph* gazetesi, Blair’e, ofise bile gitmeden yaptığı danışmanlık için yılda 2 milyon pound ödendiğini yazmıştı. JP Morgan, Zürih Finans Servisi, Kuveyt Hükümeti ve Birleşik Arap Emirlikleri’nin yatırım firması olan Mübadala’ daki danışmanlık rolleri için, Blair’e yılda en az 6 milyon pound ödendiği söyleniyor, bu da dakikada yaklaşık 6000 pound eder herhalde. Blair’e uluslararası danışmanlığı için 1 milyon pound ödeyen Mübadala, Güney Irak’ta Zubair petrol bölgesini geliştiren batılı petrol şirketlerinin konsorsiyumuna katılmak için görüşmeler yapıyordu. Bu anlaşma, ülkenin Bush-Blair işgali ile mümkün olmuştu. Bütün bu para; Afganistan ve Irak’ın yalanlar ve manipülasyonlarla işgalini sağlayarak Rothschild’lere vermiş olduğu mükemmel hizmetin karşılığı idi! Böylece İngiliz toplumu da, George Orwell’in polis devletine dönüşmüştü. Nereye baksanız Rothschild’ler vardır. Onların gücü yok edildiği zaman- ki bu yakında gerçekleşecek- o zaman dünya çok farklı olacak.

7

Zion* Çerçeve

"Gerçeğin manipölasyonu için en temel araç kelimelerdir. Kelimelerin anlamına hükmedebiliyorsanız, bu kelimeleri kullanması gereken kişileri de kontrol edebilirsiniz."

Philip K. Dick

Matrix film üçlemesindeki tema "Zion ana sistem", son kalan insanların yaşama umutlarını bağladıkları bilgisayardı. Rothschild'lerin de kendi versiyonları olan "Siyonizm"leri var ve bu birçok yönden "Elit Soy" şebekesinin ana sistemi.

Siyonizm; ana hatlarıyla, küresel şebekeye bağlı olarak, kutsal kitapları Babil'in kitabı Talmud ve ezoterik bilgisinin gizli geleneği de Kabala olan gizli bir cemiyettir. Bu Arapça "khabba", gizlenmek ya da gizlemek anlamına gelmektedir. Bundan, "Elit kabal"ın varlığını gizlenerek sürdürmesi gibi, çok yerinde bir anlam çıkıyor. Siyonizm, Yahudi halkının menfaati için kurulmadığı gibi, tam tersine İllüminati ve Rothschild hanedanı onları, arkasına saklandıkları bir perde olarak kullanıyor. Bu acımasız politik felsefe, yüzde yüz bir Rothschild ürünü olup, "Elit Soy"da en önemli gücü temsil ediyor. Bundan sonra, kimi ve neyi temsil ettiğini daha iyi vurgulamak için onlardan Rothschild Siyonizm'i diye söz edeceğim. Rothschild Siyonizmi, kocaman kulakları ve uzun hortumu ile bir fil gibi yüzsüzce evimizin oturma odasında durup duruyor, ama bunun tespit edilmesinden de kaçınıyor veya korkuyor. Rothschild'ler ve yandaşları, bir yanda politika, iş, bankacılık ve medya gücüyle, öte yanda da, konuyu dile getirecek olursanız "Yahudi karşıtı" olarak bellenme korkusu ile insan psikolojisine âdeta bir çengel atmışlar. Bunu da kamu algılamasında, Siyonizmi Yahudilik ile eşit tutarak başarıyorlar.

"Siyonizm" bir politik felsefe olup, Rothschild'ler tarafından yönetilen İllüminati ailelerinin amaçlarına ulaşmaları için kurulmuş. İnsanlar Siyonizmi düşününce akıllarına sadece Yahudiler geliyor. İsrail'i düşününce de, propagandanın nasıl yapıldığını bildiğimiz için, bunu anlamak kolay, ancak bu çok büyük bir yanılgıya yol açıyor. Aslında neler olup bittiğini anlayabilmek için aklımızda şu bağlantıların kurulması lazım. Nasıl İsrail demek Rothschild'ler demekse, "Siyonizm" de Rothschild demektir. Dünyada önemli pozisyonlar-

* İncil'de Davut'un şehri olarak geçen yer, Siyonizm kelimesinin kökeni buradan gelir.

da gördüğümüz çok sayıda Rothschild Siyonist, “manipüle eden Yahudiler” değil, Rothschild’lerin ilgi ve taleplerini temsil eden Siyonistlerdir. Yahudi halkı, Rothschild Siyonist planlarını yönetenlerin umurunda bile değil. Onlar da, daha büyük bir amaç için kolaylıkla harcanabilirler. İlk İsrail Başbakanı David Ben-Gurion şöyle demiş: “Almanya’daki çocukların, İsrail topraklarına naklederek kurtarılacaklarını bilseydim, ikinci şıkkı seçerdim, çünkü önümüzde yatan sadece çocukların sayısı değil, İsrail halkının tarihi olarak tanınmasıdır.” (Çocuklar kimin umurunda!)

Ve hâlâ bu adamı, yanında nezaret eden bakıcısı olmadan sokağa bırakıyorlar! Bu sakat ve dehşet verici yaklaşıma büyük sayıda Yahudi insanı da karşı çıkıyor, ama zaten birçok Rothschild Siyonisti de Yahudi değil! Bunlara Hristiyan olan Siyonistler de dahil, örneğin Obama’nın yardımcısı Joe Biden İsrail televizyonunda “Ben bir Siyonist'im!” demişti. Bunun anlamı, İsrail'deki Yahudilerin yurdu için destek verilmesi demektir. O zaman Siyonist olmak için Yahudi olmak gerekmez, o zaman politik bir hareketten ziyade ırkçı bir hareket olur, o da olmaz. Bu sadece kamu algılamasını yanıltmaktır. Rothschild Siyonizm’ine karşı olmak, Yahudilere karşı olarak gösteriliyor ve oyun, “sen bir ırkçısın” kartı ile tekrar tekrar oynanıyor. Yahudi halkının çıkarlarını korumak ve beklentilerini karşılamaktan çok uzak olan “Rothschild planı” onlar açısından da dehşet verici. Zaten milyonlarcası onların yüzünden haksızlığa uğramış. “Yahudiler Siyonizme karşı” adlı web sitesi, Rothschild Siyonizmi’nin, nesiller boyunca Araplarla barış ve uyum içinde yaşamış olan Yahudileri nasıl hedef aldığının altını çiziyor.

Nesiller boyunca Arap komşuları ile barış içinde yaşamış olan, gerçekten inançlı dindarlar olan Yahudiler, Siyonistler ile bir tutulmaktan ve Araplarla olan çatışmalardan son derece rahatsızlar. Birleşmiş Milletler’den Kudüs’ün fiilen uluslararası bir şehir olması için talepte bulundular, Kudüs’teki kordiplomatikten yardım istediler, ancak yararı olmadı. Ya dini açıdan tamamen muhalif oldukları Siyonist devletin parçası olacaklar ya da atalarının ilk Yahudi yerleşimcileri olduğu bu topraklardan vazgeçeceklerdi.

İşin aslı şu; Rothschild Siyonizmi, Yahudi halkı ile ilgili değil. Rothschild’ler ve onların yandaşları için Yahudiler, dünyadaki diğer insanlar gibi, kullanılıp istismar edilecek bir sürüden başka bir şey değil. Yahudilerin mallarına el koyulup çoğu toplama kamplarına gönderilirlerken ilk kimlik kartlarını yapan şirket, Rothschild’ler tarafından finanse edilen IBM idi. Aynı IBM barkod sistemini geliştirdi, bugün da IBM Credit Corporation, “Verichip Corporation”ın ana şirketi olan Applied Digital Solutions şirketini finanse ediyor. Ürünleri de insanlar için mikroçip yapmak! Politik sağın, kötülükleri nedeniyle “Yeni Dünya Düzeni” yerine Yahudileri suçlamasının sebebi, Yahudi halkı ile korkunç faaliyetlerini saklamak için onları perde olarak kullanan “Elit Soy”u bilmemeleri. Rothschild Siyonizmi “Elit Soy” için kuruldu, Yahudi halkı ise sadece kurban... Kanadalı yazar ve araştırmacı Henry Makow aşağıda belirtilen şu farkı öne sürüyor. Yazarın Yahudi olan annesi ve babası Nazi işgalindeki Polonya’da çok acı çekmişler, büyükanne ve büyükbabası ise kaybolmuş. Makow, Rothschild’lerle bağlantısı olan ve 1726-1791 yıllarında yaşamış, Siyonist “Elit Soy”dan Jacob Frank’ın, Ortodoks Yahudiliğe karşı sapkın satanik bir muhaliflik yürüttüğünü, batı medeniyetinin ortadan kaldırılması gerektiğini ve kötülüğün galip gele-

ceğini belirtmiş olduğunu açıklıyor. Aralarında enstest ilişkiler ve pedofili dahil her türlü melanetin yer aldığı “Elit Soy”dan Frank, “mesih” ve başka bir satanist olan Sabetay Sevi (1626-1676)’nin enkarnasyonu olduğunu iddia etmiş. Onun takipçileri olanlar da, Frankist-Sabetay olarak adlandırılmışlar. Frank’ın yandaşı, Mayer Amschel Rothschild tarafından kurulmuş olan elit Rothschild Hanedanı da buna dahildir. 1776’da Bavyera İllüminati topluluğunu kuranlar da Rothschild, Frank ve onların kuklaları olan Adam Weishaupt idi. Henry Makow şöyle yazıyordu:

“Yahudilerin arasında anlaşmayan bir hizip mevcut. İnancsız olanlar Siyonizm yoluyla kontrolü ele geçirmişler, İllüminati Yahudileri, Yahudi karşıtlığını organize ediyor, Yahudiler de bilmeden onların liderliğine giriyor.”

Kanadalı bir haham olan Gunther Plaut, 1988’de *Mesih Olacak Adam* adlı kitabında, Almanya’daki Yahudilere olanların sorumlularının Frankistler olduğunu anlatıyordu. Plaut, Jacob Frank hakkında çok kapsamlı bir araştırma yapıp bulgularını kitap haline getirmiş. Dediğine göre Frank, Yahudileri “Yeni düzen” açısından bir engel olarak görmüş:

“Evet, Yahudiler. Birisi çıkar ve eski değerlere gerçekten inanan, hatta uygulayan insanları ortadan kaldırmadan altüst edilemeyeceğini keşfeder. Eğer Yahudilerin yolunda durduklarına inanıyorsa, onları öldürmenin, mikrop gibi yok etmenin de bir yolunu bulur.” Yahudiler öldürülmeliydi, çünkü geleneksel maneviyata inanıyorlardı, dolayısıyla da dünyadaki statükoyu sürdürürlerdi.

Diğer kitaplarımda birçok önemli Nazi’nin, Yahudi veya yarı Yahudi olduğunu vurgulamıştım. Genelde Yahudilerin Rothschild’ler gibi Sabetay-Frankist olup ve geri kalan Yahudi popülasyonu planlarını uygulamak için kullandıklarını anladığınız zaman geride sır kalmıyor. Alman Yahudisi Dietrich Bronder, 1964 basım tarihli *Hitler Gelmeden Önce* adlı kitabında, şunları yazmış:

“Yahudi kökenli veya Yahudi aileye mensup olan Naziler: Adolf Hitler, Hess, Goering, NSDAP lideri Gregor Strasser, Goebbels, Alfred Rosenberg, Hans Frank, Himmler, von Ribbentrop. (Ribbentrop, 1952’de ölen ilk İsrail Başkanı olan ünlü Siyonist Chaim Weizmann’ın yakın dostuydu.) Von Keudell, Komutan Globocnik (Yahudi katili), Jordan ve Wilhelm Hube, Reinhard Heydrich, Erich von dem Bach-Zelewski ve von Keudell II. (Keudel II de Yahudi katiliydi.) (Bu kişilerin hepsi gizli Thule cemiyetinin gizli üyeleriydi.)

Thule örgütü, Nazileri iktidara getiren Almanya’daki gizli cemiyetler şebekesinden birisiydi. Frankistlerin çalışma şekli, her dine ve ideolojiye sızıp farklı rollere bürünmektir. Bu suretle farklı din ve örgütleri birbirine düşürüp yok ediyorlardı. Makow şöyle anlatıyor:

“Ya Hristiyan ya Yahudi ya da Müslüman gibi görünüyorlar. Tıpkı bir örnek John Kerry, İrlandalı bir Katolik olduğunu iddia etse de babası CIA için çalışan bir Frankist Yahudi, annesi ise Forbeslerdendi. Obama’nın annesi de Frankist/ İllüminati Yahudisi olabilir. Başka bir örnek, İngiliz Rothschild’lerin Yahudi olmayanlarla evlenip Yahudi’ymiş gibi davranmalarıdır. Hepsi İllüminati satanistleridir.”

Churchill, Roosevelt ve Stalin, İllüminati ve Frankist Yahudileriydi. İkinci Dünya

Savaşı'nın Frank'ın amacına uygun olarak Yahudileri yok etmek için nasıl kullanıldığını görüyorsunuz. Frankistler belki Alman ordusundaki 150.000 Yahudi askerin varlığını böylece açıklayabilirler.

Tabii ki, Adolf Hitler'in ve Nazi partisinin yükselişinin ardında da Rothschild'ler vardı. Nazilerin hedefi olan Yahudi halkının Filistin'e gitmesi için halkın acıma duyularını kullananlar yine onlardı. Bu, "Rothschild Siyonizmi"nin kurulma nedeninin sadece bir kısmıydı. *David Icke Global Komplö* adlı kitabımda anlattığım gibi, Filistin'de bir Rothschild devleti kurulması planları 19. yüzyıla, belki de daha öncesine dayanıyor. Filistin'i ele geçirmeleri 1917'deki Balfour Deklarasyonu ile ivme kazandı. Zamanın İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Alfred Balfour, mektubunda hükümetinin desteğinin, Filistin'de bir Yahudi yurdu olmasından yana olduğunu belirtmişti. Bu mektup, elit bir gizli cemiyet olan Yuvarlak Masa'nın en çekirdek üyelerinden birisi olan Balfour tarafından, Baron Walter Rothschild'e gönderilmişti. Bugün Royal Institute of International Affairs/Kraliyet Uluslararası İlişkiler Kurumu, Council of Foreign Affairs/Dış İlişkiler Konseyi, Trilateral Commission/Üçlü Komisyon ve Bilderberg Grubu'nun dahil olduğu çekirdek merkez olan Yuvarlak Masa'yı da bu Baron Walter Rothschild kurmuştu.

Balfour Deklarasyonu; Lord Balfour ile Yuvarlak Masa Gizli Cemiyeti'ni finanse eden ve yöneten cemiyetin asil üyesi Lord Rothschild arasında gerçekleşmiş olan bir yazışmadır.

Bütün bunların hepsi birer Rothschild organizasyonudur. Balfour mektubunda şöyle yazıyordu:

Dışişleri Bakanlığı

Kasım 2, 1917

Sayın Lord Rothschild,

Majestelerinin Hükümeti adına, Kabineye sunulup onaylanmış olan Yahudi Siyonist büyük amacını benimsemiş olan deklarasyonu siz sunmaktan memnuniyet duyuyorum.

Majestelerinin hükümeti, Yahudi halkı için Filistin'de kurulacak yurt ile ilgili olarak, bu projenin başarıya ulaşmasını desteklemektedir. Bu, Filistin'deki mevcut Yahudi olmayan toplulukların sivil ve dinsel haklarına, veya herhangi başka bir ülkedeki Yahudilerin sahip oldukları hak ve politik statüleri önyargı ile yaklaşılmayacağı anlamına gelmektedir.

Bu deklarasyonu Siyonist Federasyon'un bilgilerine arz ederseniz memnun olurum. Saygılarımla,

Arthur James Balfour

Balfour deklarasyonu aynı elit gizli cemiyetin iki üyesi arasındaki bir mektuplaşma idi ve anlaşmanın bir kısmı itibarıyla, bu Yahudi Filistin desteğinin karşılığı olarak, Rothschild'ler ABD'yi I. Dünya Savaşı'na sokacaklardı. Zaten kukla başkan Woodrow Wilson yoluyla bu da gerçekleştirildi. Rothschild'ler, Yahudi halkı için Filistin'de kurulacak yurt projesini, ilk sakinleri, savaş sonrasında yerleştirmek üzere finanse ettiler. Bazısı, hanedanın Paris kolundan Baron Edmond de Rothschild tarafından desteklendi. İsrail'deki iki orijinal yerleşim yeri, Tel Aviv'deki Rishon LeZion ile Carmel'deki Zikhron Ya'kov buna dahildi. Rothschild'ler 1930 yılı ortalarında 125.000 akrelik arazi ile 40 yerleşim alanı satın aldılar. O zamandan beri de bu sürüyor. Yahudi tarihçi Gabriel Kolko, 1949'da Yahudi yerleşimcileri İsrail'e götüren gemide çalışıyordu. Counterpunch'daki makalesinde şöyle yazıyordu:

"Almanya'da yurtsuzlar için bir kamp yöneten bir kişiden öğrendiğime göre, Yahudilerin çoğu Filistin'e hiç gitmek istemiyor, çok tehlikeli bir yer olduğunu düşünüyorlar. Ancak gitmedikleri takdirde yardım kesilecek. Çok kısa bir zaman içerisinde, sayısız Arap köyünün ve evlerinin yıkılmış olduğunu gördüm. Arapların rüşvet yemesine rağmen, bütün bu Siyonist proje çok tehlikeli bir danışıklı dövüş."

Rothschild'ler 1948'de İsrail'i bombalayan terörist grupları da silahlandırıp finanse etmişlerdi. Bu cinayet ve terör kampanyası, 800.000 Filistinliyi, doğum yerlerini terk etmeye zorladı. Dünya bugün olduğu gibi durup seyretti, çünkü İsrail'in kendi kanunları vardı ve adalet, hak, ahlak ve acımaya yer yoktu. İsrail Eğitim Bakanı, 2009 planında tarih kitaplarındaki 1948'deki etnik temizliği anlatan paragrafın silinmesini önerdi. Bakanlık, konu ile ilgili değişiklikler yapıldıktan sonra, ortaokullarda okutulmak üzere tarih kitaplarının yeniden dağıtılacağını bildirdi. Bu sansürü gerektiren ana paragraf şöyleydi: "Filistinliler ve Arap ülkeleri, sığınmacıların çoğunun sivil olup, etnik temizlik politikası güden, silahlı Yahudi güçleri tarafından evlerinde saldırıya uğradıklarını iddia ediyorlardı." Aslında olanlar aynen böyleydi, hâlâ da öyle, ama sakın ha İsraili çocuklar bunları duymasınlar. Sözü edilen paragraf, gerçekte olanların iyice yumuşatılmış haliydi. İrgun terörist grubunun üyeleri, sonradan İsrail Başbakanı olacak olan Menachem Begin tarafından yönetiliyordu. Bir başka İsrail terörist grubu olan Stern Gang de, yine İsrail Başbakanlarından Yitzak Shamir tarafından yönetilmekte olup Nisan 1948'de, Deir Yassin köyünde 100-200 Filistinli kadın, erkek ve çocuğu uykudayken katletmişti. Daha sonra da Filistinlilere, kamyonlara yerleştirilmiş olan hoparlörlerle, eğer oraları derhal terk etmezlerse aynı şekilde katledilecekleri söylendi. Deir Yassin'deki olayları olanca tazeliği

ile hatırlayan 800.000 Filistinlinin hemen doğmuş oldukları toprakları terk etmeleri İsraililerin ne demek istediğini çok iyi anlamış olduklarını gösteriyordu. Bütün bunların arkasında kim vardı? Tabii ki Rothschild'ler!

İsrail, bir Rothschild devletidir. Knesset'teki İsrail Parlamento binası ile İsrail Yüksek Mahkeme binasını onların finanse etmiş olması da tesadüf değildir. İsrail'in eski başkanlarından Shimon Peres; "Şimdiye kadar hiçbir aile kendi servetinden, İsrail devletinin oluşması için bu kadar bağışta bulunmamıştır." demişti. Sadece tek bir günde baştan başa katedebileceğiniz büyüklükteki İsrail toprakları, sürekli olarak global tiranlık ve manipülasyon ile anılmaktadır, çünkü Rothschild'ler tarafından yönetilmekte olup, sahipleri de onlardır. Rothschild'lerin benimsemiş oldukları "Davut'un Yıldızı" denilen altıgen yıldız sembolü de İsrail'e zorla kabul ettirilmiştir. Birçok Yahudi, aslında bayraklarında Yahudiliğin uzun yıllardır sembolü olan yedi kollu şamdan "Menora"yı istemişti, ama hey, burası Rothschild'lerin ülkesi, o halde onlar ne isterlerse o olur! Bazı kişiler haklı olarak, altıgenin bir Yahudi sembolü olmadığını, aksine, çocukların kurban verildiği eski bir Tanrı olan "Moloch"u sembolize ettiğine dikkat çekmişlerdi. Çocukların hâlâ kurban edilmekte olduğu bir gerçek! Daha ilerideki sayfalarda bu bağlantıların ayrıntılarını vereceğim. 2006'daki İsrail Lübnan savaşı sırasında, İsrailli yazar Barry Chamish'in anlattığına göre, banker Evelyn Rothschild bir toplantıda ona, torununun, "Mormon" olmak için aileyi terk ettiğini söylemişti. İşin aslı, Mormon kilisesi, hepsi aynı soydan gelen Masonlar olan, Joseph Smith, Hiram Smith ve Brigham Young tarafından kurulmuş, Yehova Şahitleri de Mormonlar gibi, Mason olan Charles Taze Russell ve Joseph Franklin Rutherford tarafından yaratılmıştı. Her iki organizasyon da Zion adı ile yeni bir Kudüs yaratılması için yemin etmişti. Siyonizmin asıl anlamı "Yeni Kudüs" olup, total kölelik güden "Yeni Dünya Düzeni" idi. Barry Chamish, Rothschild'lerin torununun, kendisine, Lübnan'daki savaşın meyvelerini sadece yedi ailenin toplamış olduğunu söylediğini anlatıyor. Torun Rothschild şöyle devam etmiş: "İsrail'i kendi oyuncakları olarak kurdular. Onları çok daha zengin ediyor ve onlara daha çok kontrol sağlıyor. Hiçbir zaman da yıkılmayacak." Rothschild'lerin ve yandaşlarının Filistin'i ele geçirmelerinin birçok nedeni var. Bunlardan birisi, Ortadoğu'yu karışık tutup, dünya savaşını tetiklemek, böylece de dünya hükümeti diktatörlüğüne dönüştürüvermek. İsrail'in yaradılışı bir sonuç değil, bir araç. Rothschild'lerin işlerine gelmezse, Yahudi halkını kaderlerine terk etmeleri an meselesi. Zaten daha önce de aynı şeyi yapmamışlar mıydı?

Hedef Filistin

Birinci Dünya Savaşı'nda, Rothschild'lerin kontrolündeki İngiliz Hükümeti, Araplara, Osmanlı Türkleri ile savaşıp onları Filistin'den çıkarırlarsa, bağımsızlık kazanacaklarını vaat etmişti. O zamanın İngiltere Dışişleri Bakanı olan Rothschild Gizli Cemiyeti üyesi Lord Balfour, İngiliz hükümetinin, Filistin'de bir Yahudi yurdu kurulmasını destekleyeceğine dair Rothschild'lere bir mektup yazmış olan kişiydi! Araplar, aslı astarı olmayan bu anlaşmayı kabul ettiler.

Arabistanlı Lawrence lakaplı İngiliz Yarbay Thomas Edward Lawrence'ın desteği ile Osmanlı İmparatorluğu yenildi, ama tabii ki Arapların ödülü de bağımsızlık olmadı.

T. E. Lawrence veya "Arabistanlı Lawrence", toprakları çoktan Rothschild Siyonistlere tayin edilmiş olan Filistinlileri, İngiltere için savaşmak üzere kandırdı.

İngiltere, beklemede olan Rothschild Siyonizmine devretmek üzere Filistin yönetimini ele aldı. Lawrence'ın da daha sonraları kabul ettiği üzere Araplara hep yalan söylenmiş, bütün yol haritaları ve barış gelişmeleri hiçbir sonuca ulaşmamak üzere tasarlanmıştı. Filistinliler ortadan kalkıncaya kadar, sadece statüko icabı mevkiiler tutuluyordu. Rothschild'ler İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, sonunda Filistin'e ulaştıkları zaman tek bir amaçları vardı; Filistinlileri yurtlarından kovup, İsrail'in sınırlarını savaş ve sindirme taktiği ile genişletmekti. "Yahudi yurdu" başından itibaren, "Elit Soy"un gizli toplum şebekesi yoluyla yönetilen bir Rothschild derebeyliği oldu. Rothschild'ler İsrail'e ilk gelen Avrupalı yerleşimcileri finanse ederken, Almanya'da manipüle ettikleri olaylarla, Yahudi olan ve olmayan insanların korkunç muamelelere maruz kalmalarına neden oldular, sonra da bu bahaneyi kullanarak, gerçekte neler olduğunu anlamadan paravan olarak kullanılan Yahudi nüfusun arkasında, uzun süreden beri planlamış oldukları Filistin'de bir Rothschild-İllüminati kalesi oluşturma amaçlarına kavuşmuş oldular. Rothschild Siyonist kabadayılar, sürekli olarak başkalarının terörizmine lanet ederlerken, kendi kurmuş oldukları devlet, Irgun, Haganah ve Stern Gang gibi en acımasız terörist gruplar yoluyla kurulmuştu. İsrail'i kurmak için bombaladılar, terör estirdiler, sonra da hâlâ Filistinlileri bombalamayı sürdürmekte olan İsrail Savunma Kuvvetlerini ortaya çıkardılar. Bu gruplarda yıldızı parlayanlar, Menachem Begin, Yitzhak Shamir ve Ariel Sharon gibi kasaplar, sonradan Başbakan olup Arap terörizmini lanetlediler. Kasaplık bugün hâlâ Filistin halkını katletmek şeklinde sürüyor. Amaç, ta başından beri adım adım İsrail daha kurulmadan önce Filistin halkını yok etmektir. Balfour Deklarasyonunda Yahudi yurdu

fikri desteklenirken, şöyle deniliyordu: “Filistin’de halen mevcut Yahudi olmayan halkın dini ve sivil haklarını kayıracak hiçbir şey yapılmayacaktır.”

Rothschild’lerin kuklası olan Chaim Weizmann daha sonraları şöyle söyleyecekti: “Araplarla ilgili olarak İngilizler, orada sadece birkaç yüz Arap’ın olduğunu söylemişlerdi, ama bu sonucu değiştirmez.” Filistinlileri yok etme amacı hâlâ sürüyor. İsrail’in ilk Başbakanı, başka bir terörist olan David Ben-Gurion bu gerçeği yakın çevresindekilere söylemekten çekinmedi. Eski İsrail Başbakanlarından Yitzhak Rabin de 23 Ekim 1979’da New York Times’ta basılan sansürlü anılarında şöyle diyordu: “Dışarıya çıktık, Ben Gurion yanımda. Allon sorusunu tekrarlıyor: “Filistinli nüfus ne olacak?” Ben Gurion eliyle ittirir gibi bir jest yapıyor: “Hepsini sürün!”

Gazze’deki Filistinlilere yönelik bombardıman kampanyası, o sonuca götüren basamaklardan birisi oldu. Filistinlileri, bir toplama kampından belki biraz daha büyük olan Gazze şeridinde çekilmeye zorladılar. Oraya giren çıkan ne varsa, insan, gıda, ilaç ve diğer ihtiyaç ikmalleri hep Rothschild/İsrail Savunma Kuvvetleri’nin kontrolü altında. (Şekil: 44)

David Dees’in, İsrail Hükümeti ve ordusunun acımasız katliamları altındaki Filistinlilerin hayatını gösteren güçlü fotoğrafı.

İsrail sınırları kapatınca, Filistinliler kalpsiz ve ruhsuz Tel Aviv hükümetinin insafına kalıyor. Yazarlardan birisi Gazze’deki durumu şöyle anlatıyor: “İsrail çivileri, Gazze denilen tabutun kapağını çiviliyor. Yaklaşık üç yıl oldu. Açlık oranı “Sahra Afrikası”ndaki orana erişti. Kanalizasyonlar sokaklara akıyor, denizi kirletiyor, kolektif ceza uygulaması itibarıyla evler buldozerlerle yıkılıyor, kadın, erkek ve çocuklar keskin nişancılar tarafından öldürülüyor, çocukların kulakları sonik seslerle sağır ediliyor, çoğu travmatik stres sendromu yaşıyor, çoğu kişi de ‘şehit’ olmaktan başka bir şey düşüncememesi halde...”

Şimdi her şey daha da berbat durumda. Aşağıdaki şekile bir bakınız.

*İsrail tarafından 1946'dan 2000'e kadar ele geçirilmiş olan Filistin toprakları.
O zamandan beri daha da fazlası alındı.*

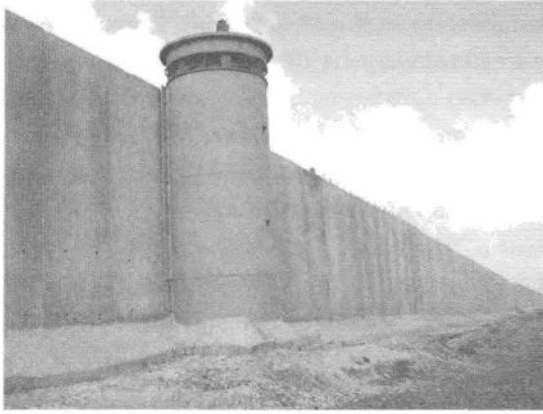
Filistin topraklarının sürekli olarak çalınması neticesinde nereden nereye gelinmiş. Kim insanlara bu kadar acımasız davranabilir? Filistinliler de, Yahudiler ve dünyadaki diğer nüfus gibi, Rothschild Siyonistlerinin gözündeki hayvandan farksız. İsrail Başbakanı Menachem Begin, İsrail Parlamentosu'nda yaptığı bir konuşmada Filistinlilerden, “iki ayaklı hayvan” diye söz etmişti. Bir başka Başbakan Yitzhak Shamir ise 1988'de Yahudi yerleşimcilere Filistinlilerin çekirgeler gibi ezileceklerini söylemişti. O zaman İsrail Dışişleri Bakanı olan Ariel Sharon 1998'da, Filistinliler için düşünülen asıl planı teyit etmişti: “İsrail liderlerinin görevi, halka açık ve cesur bir şekilde, zaman içerisinde unutulmuş olan gerçekleri açıklamaktır. Bunlardan birincisi, Araplar tahliye edilmeden ve toprakları ele geçirilmeden ne Siyonizm, ne kolonizasyon ne de İsrail devleti olabilir.”

Empati de yok, acıma da...

Plan, Filistin halkını, açlık, yoksulluk ve savaş içinde bırakıp, Rothschild Siyonizminin daha büyük bir İsrail sağlamasına izin vermektir. Bu plan daha da geliştirilmiş durumda. İsrail'i iyice genişletip eski yurtları Sümer ve Babil'i de dahil edecekleri için, Amerikan-İngiliz/Rothschild'in Irak işgali gerçekleştiriliyor. Rothschild Siyonistler ırkçılığı iyice arttırırken, İsrail derinlemesine ırkçı bir devlet oldu. Sadece Araplarla Yahudiler değil, Yahudiler arasındaki seviyeler arasında da mücadeleler var. Sümer Kazarlarından olan Aşkenaziler hep en tepedeler ve örneğin Etiyopya'dan gelmiş olan zenci Yahudiler, son derece ırkçı bir tavırla en aşağı seviyede muamele görüyorlar. Bazı gizli bilgilere göre İsrail'deki Etiyopyalı zenci hamile kadınlara, sistematik olarak çocuk yapamaması diye doğum kontrol ilacı Depo-Provera enjekte ediliyormuş. Etiyopyalı nüfus, İsrail nüfusunun sadece yüzde ikisini teşkil ederken bu ilacı kullanan yüzde yetmiş nüfusu Etiyopyalı zenci kadınlar oluştur-

yormuş. İsrail'deki Etiyopyalı zencilerin yapmış oldukları kan bağışı ise, rutin bir şekilde çöpe atılıyormuş. Güney Afrika'daki ırkçı hükümet de, zaman zaman zorla, Depo-Provera kullanarak zenci kadınların zürriyetini sınırlarken, aynı şeyi İsrail'de de görüyoruz. Kuzey İsrail, Hayfa'da yerleşik bir feminist organizasyon olan "Kadın Kadına" sirkülerinde basılan raporda Hedva Eyal şöyle anlatıyor: "Bu, zenci ve fakir olan bir toplumda doğum sayısını azaltma yöntemi. Telaffuz edilemeyen politika itibarıyla İsrail'de sadece beyaz ve Aşkenazi olanların çocukları kabul görüyor."

Evet bu, ırkçı İsrail yetkililerin emirleriyle, sürekli olarak yapılıyor. Filistinli Araplar, hayvan sürüsü gibi Gazze şeridine ve Batı Şeria'ya tıkdılar. Burası İsrail ordusu tarafından işgal edildi. Yasadışı İsrail yerleşimcileri büyük bir hızla buralara yerleştiriliyor, böylece "Daha Büyük bir İsrail" rüyası gerçekleşecek. Aynı zamanda, "yasadışı" oldukları iddiasıyla, Filistinlilerin evleri yıkılıyor ve güvenlik bariyeri olarak masif bir duvar inşa ediliyor. Bunun amacı da Filistin yurdunu çalmak, aileleri birbirinden ayırmak, su, gıda, medikal tedavi olanaklarını azaltmak veya tamamen yok etmek.

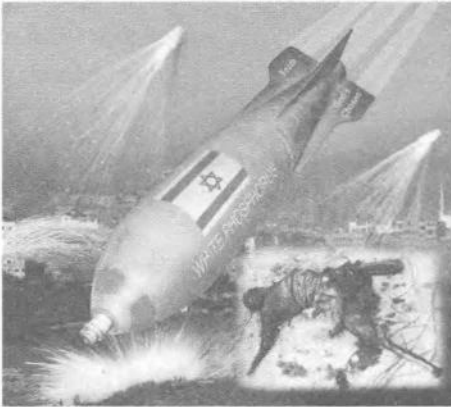

İsrail'deki güvenlik duvarı ile daha da fazla Filistin toprağı alındı ve halkın çoğu bir esir kampına dönmüş olan kısımda kaldı.

Tahminlere göre, bu duvar, Batı Şeria ve Doğu Kudüs'teki Filistin yurdunun yüzde 12'sini işgal ediyor. Duvarın içinde kalan Doğu Kudüs'teki Filistinliler sistematik olarak evleri yıkılmak suretiyle sürülüyor, yerlerine Yahudi yerleşim organizasyonu tarafından çalıştırılan "Yahudi Parkı" veya "Yahudi arkeolojik sit alanı" yapılıyor. Bütün bunlar, milyarlarca dolar bağışı yapan dünyanın dört bir yanındaki Rothschild Siyonistleri tarafından finanse ediliyor. Filistinliler ise, barışçıl protestolar yapınca göz yaşartıcı bombaya maruz kalıyorlar. YouTube'u açıp, "İsrail askerleri, El Cezire muhabirine ateş açtı." yazın, orada bir örnek göreceksiniz. Uluslararası Adalet Divanı 9 Temmuz 2009'da ittifakla, "İsrail ve bağlantılı rejimi tarafından inşa edilen duvarın yasadışı olduğuna karar verdi. Buna göre inşaat durdurulmalı, şimdiye kadar inşa edilmiş olan kısmı yıkılmalı, Filistin yurdu iade edilmeli ve tazminat ödenmeliydi. İsraili yetkililer parmaklarını gökyüzünü işaret ettiler.

Onlar, kendileri için uygulanmayacaksa uluslararası yasaları tanımadıkları gibi, Filistin için haklar sözkonusu olduğu zaman da Birleşmiş Milletlerin kararlarına uymazlar. Peki Uluslararası Komite'nin buna cevabı ne oldu? Hiç... Evet, hiçbir şey yapılmıyor, çünkü "Batı"nın ülkeleri de Rothschild'ler tarafından yönetiliyor ve ödleri kopuyor. Daha da kötüsü, Başkan Obama (Rothschild Siyonist) ile Dışişleri Bakanı Hillary Clinton (Rothschild Siyonist), 2009 sonbaharında, İsrail'den işgal edilmiş Filistin'deki duvar inşaatını durdurmalarını değil, bunun yerine "uygun hale" getirmelerini istedi. Bu da ne demekti? Tabii ki hiçbir anlamı yoktu ve sadece "Nasil isterseniz öyle yapın!" ya da "Biz öbür tarafa bakarız, siz keyfinize bakın!" anlamına geliyordu. Aynı Obama, Nobel Barış Ödülünü kazandı ve kendini, "her şeye aldırın adam" olarak lanse etti. 2009'da Tzipi Livni, Gazze işgali sırasında Dışişleri Bakanı oldu. Filistin'in destekleyicileri, onun işlemiş olduğu savaş suçları ile ilgili delilleri ele geçirince İngiltere gezisini iptal etmek zorunda kalmıştı. İngiliz hükümetinin buna cevabı ise, bunun bir daha olmaması için kanunu değiştireceklerini ilan etmeleri oldu. Tarafılığın da bu kadarı olamaz herhalde!

2009 yılının başlarında Gazze, Tel Aviv'dekiler tarafından yerden ve havadan bombalanırken, gelen cevaba bakın. ABD tarafından desteklenen, her biri teknoloji harikası İsrail jetleri ve tankları, bu trajik, yoksul ve kayıp bölgeyi sürekli olarak bombaladılar. İsrail sözcüleri, sivilleri hedef almadıklarını söylüyorlardı, ama bombalanan onların yaşadıkları yerlerdi! Bazı İsrail askerleri aldıkları emirlerle o kadar dehşet içerisinde kalmışlardı ki, İsrail hükümetinin yalanlarını açığa çıkarmak üzere "Sessizliği Bozmak" adlı bir kampanya grubu organize ettiler. Onların tanıklıkları, Gazze'deki acımasızca yapılan katliam ve yok etme eylemi, İsrail askeri politikasını teyit ediyordu.

Filistin halkının soykırımını hep sürüyor.

Birisi; "Herkesi vurmak üzere emir verilmemişti, ama belirli bir mesafeden bir eve yaklaştıkları zaman, yaşlı bir kadın da olsa vurma emri vardı." demişti. Askerlerin yapmış oldukları diğer açıklamalar ise şöyleydi:

-Filistinli siviller, bir eve girerken İsraili askerlere canlı kalkan olarak kullanılıyorlardı.

- Birçok ev ve bina, ateş hattını temizlemek amacıyla veya tedbir olarak yıkılıyordu.
- Bazı askerler agresif ve disiplinsiz davranış içerisindeydiler.
- Filistinlilerin malları vahşice talan ediliyordu.
- Filistinliler için su sıkıntısı olan bir zamanda, askerler su depolarına ateş ediyorlardı.
- İsyanların dindirilemediği sivil bölgelerde, insanları canlı canlı yakan beyaz fosfor kullanıldı.
- Oralardan temizlenmesi gereken Filistinli militanlar ile çok az çatışma oluyordu.

Son madde son derece açık, çünkü Gazze'ye yapılan saldırının amacı, Filistinlilerin yaşama imkânlarını yok etmektir. Bu yüzden sivil nüfus hedef alınmıştır. Konuşan İsraili askerleri kutlamak lazım, ruhları akıllarından daha üstün çıktı. Aynı şey orduya hizmet etmek istemeyen genç İsraililer için de söz konusu, çünkü Filistinlilere yapılan muameleden mideleri bulanıyor. Bir kez daha tekrarlıyorum, onlar çok özel insanlar, çünkü yürekleri, başlarına geleceklerden dolayı korkularından daha güçlü. Cani bir hükümet için katil olmayı reddettikleri için hapse atılabilirler.

Konuşabilme cesareti bulan kişilerden birisi de Yahudi BM Temsilcisi Richard Falk'tı. "İsrail'in Gazze'ye yaptığı hava saldırıları, Cenevre Konvansiyonu'nda, işgal güçlerinin zorunlulukları ve savaş yasaları gereğince belirlenmiş olan uluslararası insani yasaları, ciddi bir şekilde ihlal ediyor."

Bu ihlallere şunlar da dahildi:

-Kolektif ceza: Kalabalık Gazze bölgesindeki 1.5 milyon insan birkaç militan yüzünden cezalandırılmaz.

-Sivillerin hedef alınması: Hava saldırıları, dünyadaki en dar, kalabalık, kesinlikle Ortadoğu'nun en yoğun nüfuslu bölgesindeki sivil yerleşim yerlerini hedef almaktadır.

-Aşırı askeri karşılık: Hava saldırıları, sadece Gazze'nin seçilmiş hükümetinin polis ve güvenlik elemanlarını öldürmekle kalmamış, yüzlerce sivilin de yaralanmasına veya ölmesine neden olmuştur. En azından bir hava saldırısı, üniversiteden evlerine gitmek için taşıt arayan öğrenci grubunu vurmuştur.

İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu, aşırı bir Rothschild Siyonisti olup, bu olay ve diğer raporlar üzerine, hiçbir İsrail liderinin veya askerinin yaptıkları için mahkeme edilemeyeceğini söylemişti. Tabii ki bu gücü perde arkasındaki Rothschild'ler sayesinde bulabiliyordu. Bir başka Rothschild Siyonisti olan Tony Blair bu durumu açıkça destekledi. Tabii ki destekler, BM, AB, Amerika ve Rusya, Irak'ta belirlenemeyen sayıda Arap'ın kitlesel katliamını aklamak için büyük bir soğukkanlılıkla yalan söylediği için onu "Ortadoğu"ya temsilci seçmişlerdi.

Belki şimdi bize gülüyorlar, ama bu uzun sürmeyecek. İsrail ile güçlü bağlantıları olan Güney Afrikalı Yahudi yargıç Richard Goldstone, İsrail'in 2008-2009 Gazze işgali ile ilgili 575 sayfalık bir rapor hazırlamış. Şöyle diyor: "İsrail Savunma Kuvvetleri tarafından icra edilmiş olan bu görev bir savaş suçudur ve bazı açılardan insanlığa karşı işlenmiş bir suç niteliği de taşımaktadır."

Aşırı radikal Netanyahu ve Haganah teröristi Shimon Peres tarafından yönetilen İsrail

hükümeti, savunmasız insanların kitlesel katliamı ithamından korkarak hemen kıvırırverdi. Tabii ki, Rothschild global imparatorluğunun ABD şubesi de onların yanındaydı. Utanmalısın Obama, iddia ettiğin, savunduğun her şeyden utanmalısın.

Resmi olarak İsrail'de ve İsrail işgalindeki Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te yaşayan Filistinlilerin evleri buldozerlerle yıkılıyor, topraklarına Yahudi yerleşimciler tarafından el koyuluyor. İsrail 4 milyondan fazla sığınmacının, uluslararası yasalar doğrultusunda, mallarını elinde tutuyor. Hiçbir zaman gelmeyecek olan "barış yerleşimi planı"na göre, İsraililer tarafından yıkılmış olan 400 köye bu sığınmacılardan kaçının gelmesine izin verilecek belirsiz. İktidar delisi İsrail hükümetine bu da yetmiyor, uluslararası yasayı yine delerek, bu toprakları kar ile satmaya başladılar. Bu insanlar "kötü" kelimesini bile anlamsız kılıyor.

Filistinlilerin evleri, aileleri evsiz bırakmak amacıyla sürekli olarak yıkılıyor ve topraklar İsrail mülkiyetine geçiyor.

Bir olay da şöyle: İsrail Yüksek Mahkemesi, Ağustos 2009'da alınan kararla, 53 yetişkin ve 20 çocuktan oluşan 9 Filistinli aileyi evlerinden çıkarıp, Sheik Jarrah bölgesine tahliye ediyor. Mallar Yahudi yerleşim organizasyonuna devrediliyor, tahliye edilen ailelerden ikisi eski evlerine yakın bir yerde sokakta yaşamaya bırakılıyor. Bu sürerken, Amra'daki Beduin köyünün sakinleri sindirilip, taciz edilip topraklarını terk etmeye zorlanıyorlar. Bunlar, 1948'deki savaştan sonra geride kalmış birkaç bin kişinin yeni nesilleri. Tarabin kabilesinin hepsi İsraili olup, birdenbire tek ulaşım yollarının kesilmiş olduğunu, her zaman kullandıkları toprak yolun da kontrol noktalarıyla dolduğunu, sürekli olarak ayrıntılı kontroller yapıldığını görüyorlar. Köyün çevresi dikenli tellerle çevreleniyor, sekiz yaşındaki çocuklar bile tutuklanıyor. Aslında, 1967'de, Filistin'in Doğu Kudüs, Batı Şeria ve Gazze şeridinin işgalinden sonra binlerce çocuk İsrail askerleri tarafından tutuklanıyor, gözleri bağlanıyor, kelepçe takılıyor, sorgulanıyor, sözlü ve fiziksel olarak istismar ediliyorlar. Suçlanan çocuklar ise, yetişkin hapishanelerinde tutulup cinsel taciz de dahil olmak üzere her türlü istismara maruz bırakılıyorlar. Amra köyünün sakinlerinden Tulab Tarabin şöyle anlatıyor:

“Gençlerimizin beşte dördünün poliste dosyası var. Şoförlerimize, sözde suçlardan dolayı hep para cezası veriliyor. Ne zaman durdurulsak polis ‘Neden burayı terk etmiyorsunuz?’ diye soruyor.”

İsraili yetkililer bu bölgeye İsrail ordu mensupları için evler yapmak istiyor. Morad alSana, İsrail Arap azınlığı için çalışan bir hukukçu: “İsrail’deki politika şöyle: Yahudilerin toprağa ihtiyaçları olduğu zaman, Bedouinliler, evlerinde ne kadar uzun zamandır yaşıyor da olsalar, toplulukları İsrail’in oluşumundan çok önce de oluşmuş olsa, gitmek zorundalar. Tarabinlilerin suçu ise yerlerini terk etmeyi reddetmek.” Bu insanlar son derece acımasız ve zalim, İsrail dünyanın en ırkçı devleti olarak hareket ederken, dünya da durmadan seyrediyor. Ocak 2010’da, İsraili yetkililer barajın kapaklarını açıp, hiçbir uyarı yapmadan Gazze’deki evlere su bastırdılar. Aileler evlerinde mahsur kaldı, evlerinin damına tırmanmak zorunda kaldılar. Binlercesinin evi bombardıman nedeniyle yıkılmış olduğu için çadırlarda yaşamak zorundayken, bir de bu tür muamelelerle yurtlarından sürülmeye maruz bırakılıyorlar.

Soykırım Vergisi

Filistinliler, İsrail’in asıl güç yapısını oluşturan Rothschild Hanedanı tarafından sistematik bir şekilde ezilirken Amerika’daki ve başka ülkelerdeki vergi mükellefleri, bu katliam için para ödüyorlar. İsrail’e yapılan Amerikan yardımı, Amerika’nın denizaşırı ülkelere yaptığı yardımın üçte birini oluşturuyor. İsrail ise global nüfusun yüzde 0.001’i ile dünyada kişi başına en yüksek gelire sahip. Amerikan şirketlerinden ve kişilerden gelen vergisiz özel bağışlar hariç. 2007 bilgileri itibarıyla ABD hükümeti, zengin İsrail’e 6.8 milyon dolar verirken, Gazze şeridi ve Barı Şeria’daki perişan Filistinlilere 300.000 dolar yardım yapıyor. Amerikan ordusunun İsrail’e yaptığı yardım 2007’de 3 milyar dolardan fazla tutuyordu. Bunlar ve diğer destekler, İsrail’i, İkinci Dünya Savaşı’ndan beri ABD’nin yabancı ordu fonunun en büyük alıcısı durumuna getiriyor. Amerika, İsrail’e savaş uçakları, silahlar ve diğer ordu teknolojileri sağlama açısından en büyük satıcı durumunda. Sonuç olarak Amerikan Hava Kuvvetleri’nden sonra en büyük F-16 filosu İsrail’e ait. İsrail Lobisi ve Amerikan Dış Politikası adlı kitabında John J. Mearsheimer ve Stephen M. Walt şöyle yazmışlar: “1973’teki Ekim Savaşı’ndan beri, Washington, İsrail’e hiçbir başka ülkeye yapmadığı kadar yardım sağlamıştır. İsrail, 1976’dan beri en büyük yıllık ekonomik ve askeri yardım alıcısı olup, İkinci Dünya Savaşı’ndan beri de en büyük total alıcı durumundadır. Amerika’nın İsrail’e total direkt yardımı, 2003 itibarıyla 140 milyar Doları bulur.”

İsrail, doğrudan yabancı yardımı olarak her yıl 3 milyar dolar almaktadır. Bu da kabaca Amerika’nın dış bütçesinin tamamının beşte biridir. Amerika her İsrailiye yılda kişi başına 500 dolar değerinde doğrudan ödenek sağlamaktadır. İsrail’in, kişi başına düşen gelir açısından, Güney Kore’ye ve İspanya’ya eşit, son derece zengin bir endüstriyel ülke olduğu göz önüne getirilecek olursa, bağışın ne kadar çarpıcı olduğu anlaşılacaktır.

Rothschild’ler, Amerikan politik sistemi ile İsrail’i kontrol etmektedirler. İkisini bir-

leştiren şebeke Rothschild Siyonizmi olup, Amerika'nın İsrail'e yardımı, Siyonizmin bir şubesinin, parayı diğerine geçirmesidir. Bu nedenle ihtiyaçla orantılı değil. Bu Rothschild Siyonist kabalın gücü İsrail, ABD, Kanada, Avrupa, Avustralya ve ötesine ulaşıyor ve Gazze ile Batı Şeria'daki olaylar, oyun sahasındaki kabadayının küçük çocuğa sataşması gibi bir şey. Binlerce kadın, erkek ve çocuk öldü ya da yaralandı. Kabadayılar böyle çalışıyor, İsrail'in kahraman kabadayıları! Tevrat'taki kana susamış Tanrı ile İsrail'i yöneten kalpsiz ve ruhsuzların hareketleri arasındaki paralellik sonsuz gibi görünüyor. Onların hiç empatisi, acıması yok. İsrail ve Amerika'nın dışında bir başka ülke, diyelim ki İran, İsrail ordusunun Filistinlilere yaptığını yapmış olsaydı, İsrail ve ABD başta olmak üzere küresel bir lanetleme kampanyası geliştirilir, BM-Güvenlik Konseyi'nden kararlar çıkar ve "masumları" kurtarmak için müeyyideler uygulanır veya askeri müdahale yapılır. İşin içinde İsrail olduğu zaman, barış ve şiddetin sona ermesi için boşa çırpınıyoruz.

Amerika Başkan Adayları 2008'de tek bir konuda anlaştılar.

Dünyanın en kalabalık bölgelerinden birisi olan Gazze, 2009'un başlarında bombalanırken, yakın geleceğin başkanı Obama yorum yapmayı reddetmiş, cevabı sadece sessizlik olmuştu. Bir şey söyleyemeyeceğini, çünkü Amerika'nın aynı anda iki başkanının olamayacağını söylemişti. Çok ilginçtir, Hindistan Mumbai'de teröristler insanları öldürürken de konuşmak için gereken güçte bir mikrofon bulamamıştı! "Bay değişim" de bir Rothschild kuklasıdır. Eski İsrail Başbakanlarından Ariel Sharon'un dediği gibi: "İsrail, başkalarını yargılama hakkına sahiptir, ama hiç kimse, Yahudi halkını ve İsrail devletini yargılayamaz."

Başbakan Golda Meir'in, "Bu ülke, Tanrı'nın vaat ettiği üzere var olmuştur. Geçerliliği için açıklama yapmak bile abestir." sözleri de Rothschild Siyonist küstahlığını içermektedir.

Ah, tabii ki hepsi Tevrat'ta var. O zaman doğru, her şey istediğiniz gibi olsun... Tabii ki Obama hükümeti tam İsrailci, çünkü başkanlığını güvenceye almak için ABD'ndeki müthiş Rothschild Siyonist lobisinin parasına ihtiyacı vardı. Zaten Obama yönetimi, Rothschild Siyonistlerine boğulmuş durumda. Bunlara Beyaz Saray'ın kurmaylarının başı olan en

kıdemli danışmanı da dahil. Obama'nın yardımcısı Joe Biden (Rothschild Siyonist), uzun zamandan beri İsrail için çanta taşıyıcı, Dışişleri Bakanı Hillary Clinton da, "Tanrı'nın seçilmiş ülkesi"ne nükleer saldırıda bulunduğu takdirde İran'ın canına okumaya ant içmiş bir başka kukla. Peki, eğer İsrail İran'a bir nükleer saldırıda bulunursa aynı şeyi yapar mıydı? Tabii ki hayır. Filistinlilerin hiçbir zaman şansları olmadı. Adaletsizliği ortadan kaldırırsanız, adaletsizliğe şiddetle karşılık verme motivasyonunu da ortadan kaldırırsınız. İnsanları öyle bir pozisyona getirin ki, ya üzücü kaderlerine razı olsunlar ya da üzerlerine ateş açın. Doğal olarak bazıı ikinciyi seçecektir. Asıl adaletsizliğin nedenlerini yerinde dururken, İsrail "kendisini korumak" için en gelişmiş bombardıman tekniklerini kullanıyor. 2007'de her bir İsrailli için 25 Filistinli öldürüldü. 2009'daki 22 gün süren Gazze Şeridi'ndeki İsrail taarruzunda ise Uluslararası Af Örgütü'nün verdiği bilgilere göre ölen 1400 Filistinlinin 300'ü de çocuktur. İsraillilerden ise toplam 3 sivil hayatını kaybetmişti. Bu biraz "kendini korumak"tan öte bir şey olmalı.

İsrail'in bir de kitlesel nükleer saldırısı vardır ki, bunu reddetmektedir. Bu, resmi ABD politikası tarafından desteklenmiş, asla nükleer silahlarının olup olmadığı sorgulanmamıştır; çünkü zaten 30 yıldır buna sahip oldukları bilinmektedir. Obama bu politikayı sürdüreceğini ilan ederken, bu teftişi reddeden başka ülkeleri lanetlemektedir. Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'nun Genel Direktörü olan Mohammed ElBaradei, nükleer kapasitesi nedeniyle Ortadoğu'daki en büyük tehdidin İsrail olduğunu, İsrail'in 30 yıldır nükleer tesislerinin teftişine izin vermediğini söylemektedir. Bu nasıl oluyor? Tabii İsrail'in ve nükleer kapasitesinin ve Amerikan hükümetinin sahipleri Rothschild'ler.

Mordechai Vanunu, eski bir nükleer teknik asistanı olup, 1986'da bir İngiliz gazeteciye nükleer silah programı ile ayrıntıları ifşa etmiş, sonra Cheryl Bentov adında bir Yahudi Amerikalı kadının cazibesıyla İtalya'ya gitmiş, uyuşturucu verilip "Mossad/Rothschild İstihbaratı" tarafından kaçırılmış, ihanet ve casusluk suçlarıyla 18 yıl hapiste tutulmuştu. Bentov şimdi Florida'da, Cheryl Hanin adı altında emlak komisyoncusu olarak çalışıyor, geceleri nasıl uyuduğunu ancak kendisi bilebilir. Vanunu ise politik tutuklu olarak konuşma özgürlüğünü reddediyor. 2004'te serbest bırakılmasına rağmen hâlâ birçok kısıtlamaya maruz bırakılmış durumda. Yabancı gazetecilerin kendisi ile mülakat yapmalarına izin verdiği ve İsrail'den ayrılmak istediği için birkaç kere tutuklandı. 2009 yılının Aralık ayında Vanunu, yabancılarla görüşme yasağına uymadığı için, Norveçli bir kız arkadaşının olması nedeniyle tutuklandı. Avukatı Avigdor Feldman, Vanunu'nun tutuklanmasının nedeninin Norveçli bir kız arkadaşının olması olduğunu, zaten onun da polis tarafından sorgulandığını belirtti. Vanunu bir kadın ile bir erkeğin ilişkisi nedeniyle tutuklanmıştı! Avukatın ifadesine göre Vanunu sır vermek nedeniyle suçlanmıyordu, çünkü kız arkadaşı nükleer teknolojiyle değil, sadece onunla ilgileniyordu. Bir kez daha hatırlayalım, eğer bunu Ortadoğu'da İran ya da başka bir ülke yapmış olsaydı ne olurdu? Amerikan hükümeti hemen mikrofonların başına geçip lanetler yağdırmaya başlar, bunun rejimin tiranik doğasını doğruladığını söylerdi. "Özgürlükler ülkesi"nin hükümetinin, Vanunu'nun maruz bırakıldığı duruma cevabı ne oldu? Sessizlik!

Rothschild Lobisi

ABD, Amerikan İsrail Halkla ilişkiler Komitesi/AIPAC denilen bir organizasyon yoluyla Rothschild'lerin kontrolünde. Hükümete bağlı bir şey gibi görünüyor, ki bu bir anlamda doğru sayılır, ama aslında ABD'nin İsrail'in ve Rothschild şebekesinin ilgilendiği her şeyi destekleyen mega finanslı bir lobi operasyonu. Bunlar tarafından kabul görmediğiniz takdirde Başkan da olmazsınız, önemli bir politik göreve de gelemezsiniz. AIPAC şebekesi, oğul Bush yönetimin de arkasındaydı. Bu yönetimin, Neocon/Neoconservative şebekesi tarafından yönetildiğine dair kötü bir şöreti vardı. Buna Rothschild'lerin "think tank"lerinden Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi ve Amerikan Girişim Enstitüsü de dahildi. Diğerleriyle birlikte Afganistan ve Irak'ın işgalini yönetmişlerdi. Bu "neocon" grupları, Kazar/Sümerler ve yandaşları ile iç içe durumda. (*Global Komplo ve Buna Nasıl Bir Son Verileceğine Dair David Icke Rehberi ve Zaman Kaymasına Dair Hikâyeler* adlı kitaplarıma bkz.) Rothschild'lerin kontrolünde olan neocon kabalının en ortasında Richard Perle, Paul Wolfowitz, Dov Zakheim, Douglas Feith, John Bolton, Lewis Libby var ve liste uzayıp gidiyor. Hepsisi de birer Rothschild Siyonist. Aynı durum Amerika'nın tek partili devletindeki Obama rejiminde de mevcut. Obama'nın Beyaz Saray'ında bir Rothschild Siyonist'e rastlamadan bir adım bile atamazsınız. Eski BBC ve Bağımsız Televizyon Haberleri muhabiri Alan Hart'ın, *Siyonizm: Yahudilerin Asıl Düşmanı* adlı kitabında belirttiği üzere, Yahudiler Amerikan nüfusunun yüzde ikisinden azını teşkil etmektedirler, ama politik kampanyalara olan katkıları yüzde ellidir.

İngiltere'de, Rothschild'ler, İsrail politikalarını benimsetmek için "İsrail'in Dostları" adlı bir şebeke kullanmaktadırlar. Ana politik partiler olan İşçi, Muhafazakâr ve Liberal Demokrat partilerin hepsinde, "İsrail'in dostları" veya daha doğrusu "Rothschild'lerin dostları"nın şubeleri vardır. Bu organizasyonların üyeleri bütün İngiliz kuruluşlarında vardır ve eski Başbakan Gordon Brown, Dışişleri Bakanı Milliband, eski Başbakanlardan Tony Blair de onlardandır. İngiliz hükümetindeki en etkin kişilik ise Peter Mandelson'dur. Rothschild'lerin içerideki adamı olup, Nathaniel Rothschild'in çok yakın dostudur. Mandelson, İngilizleri Rothschild'lerin tek tip Avrupa parası için birleşmeye çağırması olup, ülkenin tümüyle Avrupa Birliği bürokrasisi ile yönetildiğini görmek istemektedir, çünkü bunun için zaten yeterince mükâfatlandırılmaktadır. Umutsuz durumdaki Gordon Brown ise Yahudi Milli Fonu'nun patronu olmak üzere kendisine yöneltilen daveti kabul etmiştir. Zaten bunu reddetmeye cesaret bile edemezdi. Bu kuruluş, tüzüğü gereği, sadece Yahudi çıkarları için çalışır ve İsrail'de bir Yahudi devleti empoze eder ve tabii ki, Filistin topraklarının çalınması işini destekler. Zaten Gordon Brown'un bu iş için Ivan Lewis'i tayin etmiş olmasına da şaşırılmak lazım. Ortadoğu'daki İngiliz politikasına göre, İsrail'in işçi dostları kuruluşunun başkanı da olan Lewis, 2009'daki Gazze katliamının da destekçisi olup, yeni görevi hakkında şunları söylemişti: "Ortadoğu barışı süreci açısından oldukça hassas bir sorumluluk taşıyorum. Yahudi olma gururumu ve İsrail Devleti'ni desteklediğimi hiçbir zaman gizlemedim." Zaten buna hiç gerek yok arkadaş! Sürekli olarak çifte standart uygularsan kariyerinde müthiş ilerlersin. İngiltere'nin İsrail

Büyükelçisi Rothschild Siyonist Matthew Gould, görevine bir başka Rothschild Siyonist olan Dışişleri Bakanı David Milliband tarafından atanmıştı. Bir Rothschild Siyonist olan Tony Blair'in Ortadoğu Özel Temsilcisi olan Lord Levy de onlardandı. Miliband'ın kardeşi, eski bir London School of Economics öğrencisi olan Ed Milliband ise Enerji ve İklim Değişikliği Bakanı olduğu için, "global ısınma" yalanı ve planını kolaylıkla yürütüyordu. Bu görevi önceki sahibi ise David Milliband'dı. Blair/Brown kabinesinin önde gelen kişiliklerinden birisi de İngiltere'nin Yüksek Şansölyesi, Adalet Bakanı, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı, Avam Kamarası'nın lideri ve bir Rothschild Siyonist olan Jack Straw'dı. Nasılsa, Straw ve yandaşları, Yahudiler, 70 milyonluk İngiltere'nin nüfusunda, 275.000 kişilik bir azınlık oluşturmalarına rağmen hep hükümetlerde ana görevlere geliyorlar. Yüksek politik görevlere ulaşmanın yolu, sadece "İsrail'in Dostu" ya da diğer bir deyişle "Rothschild dostu" olmaktan geçiyor. İsrail veya Rothschild lobisi, dünyanın her yerinde politik emellere ve nüfuza ulaşmanın tek yolu. İngiltere'nin Muhafazakâr Partisi'nin, "Ben bir Siyonist'im"-etiketli lideri David Cameron, Parlamentoda İsrail'in Muhafazakâr dostlarını temsil ediyor. Büyük bir olasılıkla Başbakan olacak olan David Cameron'un Rothschild'ler ile kan bağı da var. Manchester Üniversitesi'nin Yahudi araştırmaları bölümünden araştırmacı Yaakov Wise'in 2009'da belirttiğine göre, Cameron'un kökleri Musa'ya kadar dayanmaktadır. Belirtildiği üzere Musa yoksa o zaman bu biraz zor olur, ama bağlantıyı ben kurabiliyorum, çünkü Cameron'un büyük büyük büyük babası Emile Levita 1850'de İngiltere'ye Almanya'dan göçmüş. Daha sonra Londra merkezli Hindistan, Avustralya ve Çin Bankası'nın yöneticisi olmuş, oğlu Kral III. George'un akrabası ile evlenmiş, böylece Cameron Kraliçe'nin beşinci kuzeni olmuş. Bunlar, İsrail Dostları'nın, İngiliz Liberal Demokrat Partisi'nin içinde belirtilmiş olan amaçları. Ve aynı şey hepsi için sözkonusu.

Amaçlar:

Sadece Liberal Demokratlar arasında değil, Parlamento'nun genelinde İsrail devleti için maksimum destek sağlanması,

Parti'nin Ortadoğu politikasının etkilenmesi,

İsrailli politikacılara ve hükümetlerine danışılması,

Parlamentolar arasında parlamento tartışmaları için brifing malzemesi sağlanması, bankalara sorular sorulması ve kamu önüne çıkartılmaları,

Medyada, Parlamento ve parti içerisinde İsrail'e saldırı gibi görülmesi,

İsrail delegasyonunun Liberal Parti dostları için İsrail ziyaretleri düzenlenmesi,

İsrail büyükelçiliği ile düzenli temas halinde kalınması.

Politik partiler içerisindeki İsrail gruplarının "farklı" dostları, aslında bütün partiler aracılığı ile manipüle ve koordine eden tek bir gruptan oluşuyor. Kamu Yaşamında Standartlarla ilgili Nolan Komitesi, bütün Parlamento üyeleri için, kamu hayatı hakkında yedi ana prensip sıralamış. İçlerinden bir tanesi de "Halka ait makamlara gelenler, herhangi kişi veya organizasyonların hiçbir finansal veya diğer sorumlulukları altına girmemelidir." diyor, ancak iş bu lobi gruplarına gelince, İsrail ile bağlantılı olanlar bundan muaf oluyorlar, çünkü

bu komiteleri de kontrollerinde tutuyorlar. İş çok basit; her iki tarafı da kontrolünde tut ve oyunu kazan. Rothschild Siyonistler, İngiliz hükümetindeki muhalefet partilerini de, istihbarat ve güvenlik komitelerini de, Dışişleri Bakanlığını da, Savunma komitesini de hep yönetiyorlar. Her yerde mevcutlar ve bu ABD'nde, Kanada'da ve her ülkede aynı. Cesur Yahudi müzisyen ve korkusuz yazar Gilad Atzmon'un belirtmiş olduğu üzere, Bill Clinton kabinesindekilerin yüzde 56'sı Siyonistti. Fransız lider Sarkozy de bir Rothschild Siyonist ve uzun süreli Mossad ajanıdır.

“Rothschild Arabistanı”

Müslümanlığın anayurdu Suudi Arabistan'da, Arap dünyası ile ilgili olarak neden hiçbir sorun yüzlerine vurulmuyor, bunu hiç düşünmüş müydünüz? Bunun nedeni, Suudi Ailesi'nin Rothschild Hanedanı'nın sahte yüzü olmasıdır. Yani onlar ne Arap ne de Müslümandırlar. Geriye gidilecek olursa, kökleri, Mordakhai bin İbrahim bin Moshe adlı bir Yahudiye dayanmaktadır. Araştırmacılara göre, MS 851'de Arap Al Masalik klanının üyeleri bir tacir kervanı oluşturmuşlar ve şimdinin Irak'ında bulunan Basra'da bu Mordakhai bin Moshe ile karşılaşmışlar. Mordakhai, Yahudi olduğu halde onlara, “Sizin klanınızdanım ve ailevi nedenlerle Basra'ya yerleşmiştim. Arabistan'daki Najd şehrine giderken size katılmayı arzu ediyorum” demiş. Orada adını değiştirip, resmi tarihte, modern Suudi ailesinin çıkmış olduğu belirtilen Al-Dir'iyyah veya Diriyah şehrine yerleşmiş. Araştırmalar Mordakhai'nin sonradan Bedevi kabilelerinin de desteğini alıp, kendisini kral ilan ettiğini göstermektedir. Bazı kabileler buna itiraz edip Al-Diriyyah'a saldırınca Mordakhai kaçmak zorunda kalmış ve Al-Arid yakınlarındaki bir çiftliğe sığınmıştır. Burası bugün Suudi başkenti Riyad'dır. Anlatılanlara göre, bir ay kadar sonra çiftçiyi öldürüp suçu hırsızların üzerine atıp çiftliği ele geçirmiş ve buraya da, kaçmak zorunda kalmış olduğu Al-Diriyyah adını vermiş. Artık bir Arap şeyhi olan Mordakhai, daha sonra Suudi ailesi olarak devam edecek olan ailenin temellerini atmış, şiddet, cinayet ve aldatmalar yoluyla zenginleşip büyük güç kazanmış. Daha sonra sahte bir tarih üretip Hz. Muhammed ve Arap soyluları ile bağlantı kurmuş ve yüzyıllar boyunca dünyayı buna inandırmışlar. Mordakhai'nin oğullarından Al-Maraqan'ın (Yahudi adı Mack-ren'den geliyor) Muhammed ve Saud adlı iki oğlu varmış. Zaten araştırmacıların ifadesine göre hanedanlığın adı da buradan kaynaklanıyormuş. Suudi ailesi bütün Arap yarımadasını kontrolü altına alıncaya kadar çılmayı ve öldürmeyi sürdürmüş. Suudi ailesi, en uç noktadaki bir faşist diktatörlük. Bir Arap araştırmacının yazmış bulunduğu üzere:

Bütün Arap Yarımadası'na sanki kendi mülkleriymiş gibi aile adlarını verdiler, yaşayanlar da gece gündüz efendilerini memnun etmek için çalışan köleleri veya hizmetkârları oldu. Ülkenin doğal zenginliğini kendi malları olarak zapt ettiler. Eğer yoksul halktan birisi bu despotik rejime karşı çıkacak olsa, meydanlarda kafalarını kestiriyorlar. Bir gün ailenin prenseslerinden birisi, ABD'de Florida'daki Grand Otel'de geceliği bir milyon dolara 90 tane suit oda tutmuş. Böyle bir olaya neden kimsenin sesi çıkamıyor? Çünkü cezası belli, bir meydanda halkın önünde kafası kesilir!

Bu sülale, bu korkunç katliamları haklı kılmak için Vahabiliği savunuyor. Bu da zaten, yine bir Yahudi olduğu iddia edilen Muhammed ibn Abd-al-Vahab'dan geliyor. 18. yüzyılda Muhammed bin Saud ile birlikte acımasız bir yeni politik güç oluşturmuş. Suudi sülalesi 180 yıldan beri, şimdiki hanedanlığın ve 1926'da (resmi olarak 1932'de) Kral Abdül bin Saud'un yönetimi altında, Suudi Arabistan Krallığı'nın kurulması için mücadele ediyordu. Bunlar Rothschild hanedanlığını sürdürmek için varlık gösteren Rothschild Siyonistleri. İşte bu nedenle Amerika ve Bush Ailesi, Ortadoğu'daki saldırıları destekleyip İsraili kuzenleri olarak kabul ediyor. Arabistan, 2009'da İran'a saldırmak üzere hava sahasını kullanmak üzere İsrail'e izin verdi. 2009'da Londra *Daily Telegraph* gazetesinde yer alan bir rapora göre İran başkanı Mahmut Ahmedinejad'ın da, kesinlikle İran Yahudileri arasında yaygın bir isim olan "Saburjian" adında bir Yahudi aileden geldiği belirtilmektedir. Tabii bu da, zaman zaman Ahmedinejad'ın İran'ı kötülemek için Rothschild Siyonistlerine gerekli kozları veren davranış ve konuşmalarına açıklık getiriyor. Ataları konusunda herhangi bir teyit yok, doğru da olmayabilir, ancak bu paranoyak bir düşünce ürünü değil, sadece mantıklı, çünkü unutmayın, her gün televizyon haberlerinde gördüğünüz veya duyduğunuz her şey, Rothschild'ler ve yandaşları tarafından yönetilen bir sinema filmi.

Kapı Bekçileri

Süregelen bu Rothschild Siyonizmi'nin dehşet verici gerçeği, "Yahudi karşıtı" suçlamaları ile karşı karşıya gelme korkusu ile yutuluyor. Rothschild hanedanı oldukça yüksek miktarda finans şebekeleri ile nefret karşıtı gruplar kurup, İsrail'i, Rothschild Siyonizmi'ni ve ABD veya başka ülkelerdeki manipülasyon gruplarını lanetlemeye cesaret edenleri "ırkçı"lıkla suçluyor. Politikacılar, üniversite profesörleri veya benim gibi halk sahnesindeki kişilere "ırkçı" damgası vuruyorlar. Rothschild cephelerinden birisi de, 1843'te kurulmuş olan B'nai B'rith veya "Para Bağışçıların Oğulları" gibi bir anlamı olan "Sons of the Covenant". B'nai B'rith'lerin resmi kurucularının on ikisi de Rothschild Almanya'sında doğup New York'a göç etmişler ve kendilerine, "Yahudi Komitesinin Küresel Sesi" diyorlar. Tabii ki bu global ses, Rothschild İllüminati'nin borazanı olup, örümcek ağı yapısında olan gizli cemiyetler şebekesinde bir ipliği oluşturuyor. Farmasonların İskoç riti ile çok yakından bağlantısı var. 1913'te B'nai B'rith Anti-Defamasyon Ligi/Karalama Birliği veya ADL, bugün Rothschild'lerin birinci derecede bir ırkçı organizasyonu. Sanki tam da Orwell'i hatırlatırcasına amacı insanları damgalamak. B'nai B'rith'in tam adı "Bağımsız B'nai ve B'rith Düzeni" olunca insan gülmeden edemiyor. Yani: "Biz seçilmiş halkız, herkesin üstündeyiz ve ırkçı olan sizsiniz!" İşte buna bayılıyorum. Bu kuruluşlar Yahudi halkını korumak için var olduklarını iddia ediyorlar, ama Platon'un dediği gibi: "Tiranlar tam bu kökten türerler, ilk çıktıkları zaman da hep koruyucudurlar!"

ADL, Mossad'ın bir alt kuruluşu olup eski bir ajanın anlattıklarına göre, sloganı da: "Savaşını kandırarak yap!" Slogan o değilse bile olmalı, çünkü ADL "nefret kanunları"nın arkasındaki kurum olup Rothschild Siyonizmi veya İsrail'e karşı olanları susturma amacıyla.

Nefret kanunlarının amacı azınlıkları korumak değil, Abe Foxman'ın çok iyi bildiği gibi konuşma özgürlüğünü yok etmek.

Yahudi akademisyen Noam Chomsky kitabı *Gerekli İllüzyonlar*'da ADL'den şöyle bahsediyor: "ADL gözle görünür bir şekilde, eski rolü olan sivil haklar organizasyonu olmayı bırakıp, ABD'deki İsrail propagandasının ana ayaklarından birisi oldu. İsrail basınının her zaman çekinmeden tanımladığı üzere; gözetleme, kara listeye alma, FBI tarzı fişleme yoluyla İsrail'in davranışlarını eleştiren insanları damgalama yoluna gitti."

Amerikalı haham Michal Lerner ise şunu kabulleniyor: "ADL, İsrail'i eleştirenleri Yahudi karşıtı olarak tanımlamaya başladığından beri bir sivil haklar organizasyonu olarak gözümde güvenilirliğini yitirmiş durumda. Üstelik İsrail'in Filistin politikasını eleştirdiğim zaman, aşırı sağcı Yahudi gruplarından tehditler alırken beni savunmaktan aciz kaldı. Dediklerine göre, bu tehditlerin benim Yahudi olmamla bir ilgisi yokmuş da, onun için onların koruyuculuğunu kapsamıyormuş!"

Öncelikle ADL hiçbir zaman bir sivil haklar organizasyonu olmadı. Aslında öncelikli amacı bu hakları yok etmek! İkincisi, ne Yahudi ne de başka bir kimseyi korumak gibi bir amaçları yok. Hikâyenin aslı Rothschild'ler ile İllüminati'nin sadistik amaçlarını gerçekleştirmek. ADL'nin çalışma şekillerinden birisi de perde arkasından politikacıları manipüle ederek "nefret kanunları"nı zorla kabul ettirmek. Aslında bu kanunları hükümet için ADL şekillendiriyor, ama ırk ayrımcılığını durdurmak gibi bir amacı yok. Asıl ve tek amaç İsrail, Mossad ve Rothschild Siyonistleri ile ilgili eleştirileri durdurmak. Gazze'deki sivillerin acımasızca bombalanıp beyaz fosforla diri diri yakıldıklarını mı söylediniz? Hey, o zaman siz bir ırkçısınız! Eğer ADL'nin hedefiyseniz, ana silahları sizi yalancı durumuna sokup halkın sizden nefret etmesini sağlamaktır. Nefret ve korkuyu silah olarak çok iyi kullanırlar. National School Boards Association/Ulusal Okul Yönetimleri Birliği ve benzeri kuruluşlarla yaptıkları "ortak" çalışmalarda, Amerikalı okul çocuklarına müthiş propagandalar dayatmaktadır. Tabii ki bunu yapan Rothschild'lerdir. Onların yaydığı benzersiz ırkçılık için ise hiçbir kanun uygulanamaz. Örneğin ABD'deki Haham Friedman şöyle demektedir: "Batılı ahlakına inanmıyorum. Sivilleri çocukları öldürmeyin, kutsal mekânlara zarar vermeyin,

ratil zamanlarında savaşmayın, mezarlıkları bombalamayın, önce onlar ateş edinceye kadar ateş etmeyin, çünkü bu etik olmaz. Oysa etik bir savaş sadece Yahudi usulü olur, kutsal yerleri de yok edin, adamları, kadınları, çocukları da yok edin. Hepsi davar sürüsüdür.”

Peki bu sözler Yahudiler için kullanılmış olsaydı ne olurdu? Söyleyenlerin canlarına okunur, hapse atılırlardı. Lakin sadece Rothschild’ler için bir kanun, bizler için de başka kanun var. Bu adamlar “nefret kanunları”nı bastırıyor, hükümetler için yasalar düzenliyor ve ırkçı Tevrat’ın öğretilerini izliyorlar. Yahudi olmayanlara “goyim” veya “goy”, yani “davar” diyorlar. “İrkçı” dememin nedenleri aşağıdaki örneklerde açıkça görülmektedir:

- * Bir Goy bir Yahudi’ye vurursa ölmelidir. (Sanhedrin 58b)
- * Bir Yahudi, bir Goy’un kaybetmiş olduğu bir şeyi bulursa geri vermek zorunda değildir. (BabaMezia 24a)
- * Eğer bir Yahudi bir Goy’u öldürürse, idam cezası almaz. (Sanhedrin 57a)
- * Bir Yahudi bir Goy’dan çaldığını elinde tutabilir. (Sanhedrin 57a)
- * Yahudiler bir Goy’u alt etmek için bahaneler, dalavereler kullanabilir. (Baba Kamına 113a)
- * Goyların bütün çocukları hayvandır. (Yebamoth 98a)
- * Goyların kızları doğuştan kirli, hep âdet dönemindedirler. (Abodah Zarah 36b)
- * Goylar insan değil, vahşi hayvandır. (Baba Mezia 114b)
- * Bir Goy ile birlikte yemek yersen, bu bir köpekle yemek yemek ile aynıdır. (Tosapoth, Jebamoth 94b)
- * En iyi Goylar bile öldürülmelidirler. (Soferim 15)
- * Bir Goy ile seksüel ilişki, hayvanla aynıdır. (Sanhedrin 74b)
- * Barış zamanlarında da Goylara dolaylı bir şekilde zarar verilebilir. (Shulkan Arukh, Yoreh De ah 158, İbranice baskı)

İkiyüzlülüğün ölçeği nefes kesiyor. İsrail, İsrailileri, Yahudi olmayanlarla evlenme konusunda tehlikede olan dost ve akrabalarını ihbar etmeye teşvik için bir reklam kampanyası bile hazırlamış. Televizyon ve internet, İsrail’in dışındaki Diaspora Yahudilerinin asimilasyonunu durdurmak için ilanlar verip, onları İsrail’e çağırıyor. Amaç İsrail nüfusunu çoğaltıp Filistin’i doldurmak. Bir ilanda sevdikleri kişilerle evlenen Yahudilerin asimilasyonunun milli bir stratejik tehdit oluşturduğu söylenmekte ve uyarı yapılmaktadır: “Diaspora gençliğinin yarısından çoğu tarafımızdan kaybedilmiştir.” Tarafımızdan? Bu adamlar kim oluyor? Yahudi kitlelerini kendi malları gibi muamele ediyorlar. İlanlarda Yahudi gençliğinden kaçak olan kişinin, çeşitli dillerde “kayıp” olduğu yazılmıştı. Ayrıca kişiler, yurtdışında yaşayan Yahudi gençlere bu konuda aydınlatıcı bilgiler vermeleri için bedava telefon hattından aramaları için teşvik ediliyorlardı. Amaç, birlik olup onların İsrail’le olan bağlantılarını güçlendirmek idi, böylece onları kaybetmeyeceklerdi. İsrail ayrıca yurtdışında yer alan Yahudi-Arap evliliklerini de reddediyordu. Oysa başka herhangi bir ülke insanı böyle bir şey yapacak olsa, derhal İsrail ve ADL tarafından lanetlenirdi. Max Blumenthal ve Jesse Rosenfeld Youtube’daki “Kudüs’teki Nefreti Hissetmek” adlı videolarında, ülkeyi

ziyaret eden Amerikalı Yahudilere Obama'yı soruyor ağzlarını doldura doldura; "Beyaz güç! Kahrolsun zenciler!" diyorlardı, oysa Obama da Beyaz Saray'daki Rothschild Siyonist'ti, ama bu beyinsizler onu bilemeyecek kadar cahil tabii ki. Ayrıca İsraili öğrencilerin Filistinlilerle ilgili ırkçılığı da var. Video, yüz binlerce kişi tarafından izlendikten sonra Youtube tarafından yasaklandı. Bu videodakilerin tam tersi olsaydı, dünyada kıyametler kopar ve hiçbir zaman da yasaklanmazdı. Nasıl bir çifte standart değil mi?

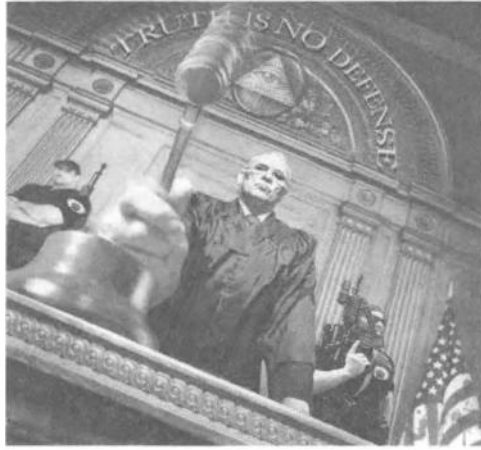
Dediğim gibi, ADL, Rothschild istihbarat ajansı Mossad'ın bir kolu ve aynı tekniği kullanıyor. 1993'te ADL Arap Amerikalıların 600 kadar teşkilatını izleyip, 10.000 kişi hakkında sicil tuttu. Buna Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği ile San Francisco bölgesindeki 20 işçi sendikası da dahildi. ADL bu bilgileri Mossad'a, hatta Güney Afrika'daki ırkçı temsilcilerine de aktardı. İsrail'in Filistin politikasını eleştiren Noam Chomsky, ADL'nin kendisi hakkında da 150 sayfalık bir dosya hazırlamış olduğunu açıkladı. Chomsky, ADL'nin içinden bir kişinin kendisine göndermiş olduğu dosyanın tıpkı bir FBI dosyasına benzediğini söylüyordu. Yine aynı kişi, okullarda sınıflarda da casusluk yapıp dosyalar düzenlendiğini ve ADL ve benzeri kuruluşlara gönderildiğini belirtiyordu. Bu gruplar dosyalar hazırlıyor, fakülte üyelerine saldırıp devre dışı bırakmak için kullanıyorlardı. Hepsi J. Edgar Hoover'ın FBI dosyalarına benziyordu. ADL, akademisyenler, üniversiteler ve öğrencilerin, Rothschild İsrail'ini eleştirmelerini engellemek üzere korkutuyordu. Ben kitabın bu bölümünü yazarken, Santa Barbara'daki California Üniversitesi'nden bir akademisyen tam hedef durumundaydı. Sosyoloji profesörü olan William Robinson, İsrail'in küresel ilişkilerine darbe vuracak bilgiler vererek kocaman bir suç işlemişti! Ortadoğu Üniversitesi'nden Yahudi Profesör Mark Levine, üniversite kampuslarında İsraili grupların, İsrail karşıtı olanlara saldırmak üzere müthiş bir silah üretmiş olduklarını söylüyordu. "Bu silah, İsrail'i eleştirenleri sindirmek ve korkutmak üzere organize olmuş fanatik Yahudi gruplarıydı, çünkü eğer biz onları eleştirtirsek, o zaman herkes eleştirebilirdi!" diye anlatıyordu.

"Kendinden" Nefret Edenleri Kötüleme Kampanyası

Eğer hâlâ Rothschild Siyonizmi'nin yürüttüğü politikanın İsrail halkı için yapıldığını düşünüyorsanız, lütfen okumaya devam edin. Siyonizm, küresel şebekedeki bütün diğerlerine bağlı olan gizli bir cemiyettir. Yahudi halkının menfaatleri için kurulmamış olduğu gibi, onları bir paravan olarak da kullanır. Siyonizm, tiranlığın bir başka çeşididir. Hiç kimse onu sorgulayamadığı gibi, sonuçlarına katlanmadan da ifşa edemez. Buna Yahudiler de dahildir. Mark Levine'in belirtmiş olduğu üzere, gerçeğe yaklaşmış olanlar hemen Rothschild cephesi tarafından Yahudi karşıtı olarak da damgalanırlar. Bana da aynı şeyi yaptılar, bu kitabın basılmasından sonra da yapacaklardır, ama ben hâlâ buradayım ve üzerime ne atarlarsa atınsınlar devam edeceğim. Bir başka araştırmacı olan ve Scruples adlı oyunun mucidi Henry Makow, Yahudilere karşı bir nefret cephesi oluşturduğu için Kanada'daki "İnsan Hakları Birliği" karşısına çağırıldı. Bu saçmalığı daha da saçma hale getiren durumsa, Henry'nin anne babasının Nazi işgalindeki Polonya'da çok sıkıntılar çekmiş olmasıdır. Anne ve babası sadece Katolik gibi görünerek hayatta kalmayı başaramıyordu. Şimdi, Rothschild'ler tara-

findan finanse edilmiş olan Nazilerin bu Yahudi kurbanlarının oğlu ve torunu Yahudilere karşı nefret oluşturmakla suçlanıyor. Nasıl iş bu?

Şikâyetçi olan Kanada Yahudi Kongresi olup, başkanı, yıllarca benim de Kanada'da konuşmalar yapmamı engellemeye çalışan Bernie Farber idi. Bu adam, hedefindeki kişileri susturmak için Kanada'daki bu "Yahudilerden nefret suçu" ithamlarının en önde gelen liderlerindendi. Kanada Yahudi Kongresi Henry Makow ile de uğraşıyor, çünkü o Rothschild Siyonizmi'ni ifşa ediyor ve Yahudilere nasıl kullanıldıklarını anlatmaya çalışıyor. Yazar George Orwell'in âdeta bir kehanet gibi belirtmiş olduğu üzere: "Evrensel sahtekârlık devrinde, gerçeği söylemek devrim sayılacak." Özgür bir ülke olduğu iddia edilen Kanada'da "Düşünce Polisi" tarafından duyulan vakalarda "gerçek"ler savunulamıyor.

Rothschild Siyonistler, "gerçek"in savunulmadığı "nefret kanunlarını" istiyorlar.

Gerçeği söyleseniz de fark etmiyor, çünkü "İnsan Hakları" mafyası söylediklerinizi beğenmezse yargılarınrsınız. Kanada Yahudi Kongresi'nin büyük çapta Bronfman ailesi ile bağlantısı var. Onlar da Siyonist şebekenin alt kuruluşlarından. B'nai B'rith ve ADL ile birlikte çalışıyorlar. Bir zamanlar, Kanada Nazi Partisi'nin profilini geliştirmek ve nüfuzunu arttırmak için partiye bir ajan yerleştirdikleri ortaya çıkmıştı. Amaçları Yahudi topluluğunu korkutmak ve hükümetin sunmak istediği "Yahudilerden nefret kanunlarını" aklamaktı. Bu tür kişiler ve böyle oyunlarla karşı karşıyayız.

Henry Makow Kanada İnsan Hakları diktatörlüğüne karşı kendisini savunmak ve web sitesini sansürden korumak için oldukça yüklü ödemeler yapmak zorunda kaldı. Kanada İnsan Hakları Komisyonu da, fikir özgürlüğünü hedef alan bir Rothschild şebekesi. Kanadalı Yahudi yazar Ezra Levant da "Düşünce Polisi"nin bir hedefi. Kanada İnsan Hakları Komisyonu'nun, gerçek insan haklarını yok edip, yerine sahte insan hakları uyguladığını söylüyor. Richard Warman onun hakkında web sitesinde ırkçı suçlamalarda bulunup hedef gösteriyor. Bu adama "İnsan Hakları Ödülü" verildi, hem de kimin tarafından biliyor musunuz? Henry Makow'u hedef almış olan meşhur dostumuz, kongrenin başkanı Bernie Farber tarafından!

Henry Makow şöyle diyor: “Kanada İnsan Hakları Kongresi, Siyonist şikâyetleri, tarafsız bir kuruluş olarak tanıtıyor, oysa vakaların ne kadar dayanaksız olduğuna bakmıyor bile.”

Ezra Levant'ın bitip tükenmez gayretleri sayesinde, neyse ki Kanda medyası da insan hakları adına yapılan istismarı ve sansürü görmeye başladı. Ottawa Citizen gazetesi: “Yargılar tek taraflı yapılıyorsa o ancak sözde bir mahkeme olabilir! Bu tür kuruluşlar Kanada için bir utanç vesilesi olmalıdır!” diyordu. Evet, ama bunlar Rothschild'lerin dünyaya zorla kabul ettirmek istedikleri tür mahkemeler veya kuruluşlar. Tabii ki insan hakları ile de hiçbir ilgileri olamaz! İstedikleri, tıpkı faşist/komünist küresel devletlerde olan türden kuruluşlar. Aslında Ezra Levant, İsrail ve Siyonizm'in çok hararetli bir savunucusu, ama gelin görün ki hâlâ Rothschild'lerin ve Kanada Yahudi Kongresi gibi kuruluşlarının topunun ucunda. Suçu ise konuşma özgürlüğünü savunması ve yukarıdaki kuruluşların bu hakları ihlal ettiğini belirtmesi. Bu iki kuruluş, hükümete karşı sorumlu, onları birleştiren unsur ise sistematik Rothschild sansür şebekesi. Henry Makow her şeyi çok iyi özetliyor: Kanada'da “insan hakları”, kirli sözcükler oldu, çünkü insan haklarına kimin sahip olacağına Siyonistler karar veriyor. Geleceğe hoş geldiniz! Üstelik sadece Kanada'da da değil. Dünyanın her yerinde yer alıyor. Bu “nefret kanunları” Rothschild Siyonist kuruluşlarının manipülasyonu ile zorla kabul ettiriliyor. Tıpkı B'nai B'rith ve “karalama” cemiyeti gibi.

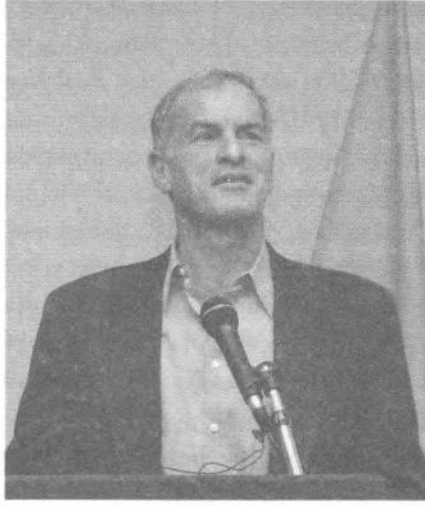
Eğitimi Kaçırma Yöntemleri

Yahudi Profesör David F. Noble, Kanada'nın üçüncü büyük üniversitesi olan Toronto'daki York Üniversitesi'nin kontrolünün, Rothschild Siyonist lobisinin elinde olduğunu öğrendiği zaman Rothschild'lerin gazabına uğradı. York Üniversitesi Vakfı'nın İsrail lobisi tarafından beslendiğini, üniversite politikasının da aynı şekilde etkilendiğini belirtiyordu. Batı eğitim kuruluşlarında da aynı İsrail etkisi uygulanıyordu. Peki, buna Rothschild Siyonist lobisinin tepkisi ne mi oldu? Bu Yahudi profesöre, “Yahudi karşıtı” damgası vurdular! Durum bundan daha vahim olabilir mi? Profesör Noble boyun eğmedi. Damgalama şikâyeti ile Ontario Yüksek Mahkemesi'ne 25 milyon dolarlık dava açtı. Davalılar İsrail lobi ve finans organizasyonlarından York Üniversitesi Vakfı, Toronto Hillel, Toronto Yahudi Federasyonu, Kanada-Ontario Yahudi Kongresi ve şubeleriydi. Prof. Noble bu grupları, çalıştığı üniversitedeki dış baskıları eleştirdiği için, kendisini sindirmek, susturmak ve zarar vermek suçları ile itham ediyordu.

Profesör Noble şöyle diyordu: “Olumsuz faaliyetlerini eleştirmek cesareti göstermiş olduğum için araştırmalarımı baskılamak, şöhretimi lekelemek ve çalışmalarımı baltalamak amacıyla, bir Yahudi olduğum halde, beni “Yahudi Karşıtı” olmakla suçlayarak haklarıma en acımasız şekilde tecavüz etmektedirler. Bu güçlü ve zengin kişiler, yüksek amaçlar peşinde oldukları iddiasıyla dost görünüp aslında Yahudilerin en kötü düşmanlarıdır.”

“Harikasınız Profesör Noble, sizi içtenlikle kutluyorum.” (David Icke)

Rothschild Siyonistlerin nefret ettiği bir başka şahsiyet de olağanüstü kişiliğiyle Profesör Norman Finkelstein'dir.

Norman Finkelstein, Rothschild Siyonist Düşünce Polisi'nin hedefi, çünkü "gerçeği söyleme" suçu işliyor.

Soykırım Endüstrisi: Yahudilerin Acılarının İstismarının Yansımaları adlı kitabında, Yahudi halkının iğrenç bir şekilde istismar edildiğini anlatıyor. Prof. Filkenstein'in anne-babası Nazi toplama kamplarında hayatta kalmayı başarmış kişiler. Annesi Majdanek kampında ve iki ayrı köle işçi kampında tutulmuş, babası ise Auschwitz'te. Sülalesinin bütün üyeleri Naziler tarafından öldürülmüş. Eğer Rothschild Siyonistlerin Yahudi halkını nasıl kullandığını ve istismar ettiğini öğrenmek/görmek isterseniz bu kitabı hararetle tavsiye ederim. Kesinlikle nefes kesici! Bu adamların hiç utanmaları yok. Finkelstein, iddia edildiği gibi "soykırım"dan kurtulanların sayılarının, 1945'te 100.000 iken, 1997'de nasıl da bir milyona yükseltildiğini, "soykırım endüstrisi"nin sahipleri olan Rothschild Siyonistlerinin sahte kurbanlar yarattıklarını anlatıyor. Annesi; "Eğer herkes Nazi toplama kamplarından kurtulmuşsa, o zaman Hitler kimi öldürdü?" diyormuş! Bu arada gerçek kurtulanlar Rothschild Siyonistlerinin umurunda bile değilmiş tabii. Filkenstein'in annesi, Yahudi organizasyonları yoluyla, Alman hükümetinden sadece 3.500 dolarlık bir tazminat alırken, hayatında Nazi toplama kampının yanından bile geçmemiş olan birçok kişi, Alman hükümetinden hayat boyu aylık gelir elde etmişler. Rothschild Siyonistler bu sahtekârlığı Alman hükümeti ile birlikte yürüterek, bu fonların gerçekten acılar çekmiş olanlar için değil, Yahudi topluluklarının rehabilitasyonu, yani Rothschild Siyonist organizasyonları için kullanılmasını sağlamışlar. Ha, tabii ki bu arada, "Kişilere ödeme yapılmaması" kuralı, sadece hahamlar ve çok başarılı Yahudi liderler için delinmiş! Kişisel ödemeleri hâlâ posta yoluyla sürdürülürken, bugüne kadar Almanya tarafından ödenmiş olan miktar milyarlarca dolar tutuyor. Bu rezaleti oluşturan da Rothschild Siyonistler cephesi: "Amerikan Yahudi Komitesi, Amerikan Yahudi Kongresi ve B'nai ve B'rith". İşte, "nefret kanunları" ile Yahudileri korumayı amaç edinmiş olduğu iddia edilen, ama aslında umurlarında bile olmayan kuruluşlar bunlardır.

Bir keresinde bir Haham bunların, sözde, Yahudileri korumak için kendi kendile-

rini görevlendirip atamış olan kuruluşlar olduklarını belirtmiş ve “Mesele adalet değil, para!” demiştir. Prof. Filkenstein belirtmiş olduğu üzere, Almanya’ya karşı Yahudi Maddi Talepleri Konferansının Yürütme Kurulu Başkanı olan Saul Kagan’ın kayıtlı aylık maaşı 105.000 dolardır. Filkenstein’in belirttiği üzere, Kagan, Filkenstein’in annesinin Nazi kampında geçirdiği altı yılın acısı karşılığını 12 günde kazanmaktadır. Bu miktar sadece 2000 yılında böyleydi, aradan geçen zamana göre değerlendirecek olursak varın siz hesaplayın. Filkenstein şöyle yazıyor: “Son yıllarda, Soykırım Endüstrisi tam bir haraç kuruluşu oldu. Bütün dünyadaki, soykırım bahanesi ile Avrupa’da yaşayan ve ölü olan Yahudiler için fon sağlanmaktadır. Yerinde bir ifadeyle, “soykırımın son bölümü” olarak nitelendirilen bu durum, Avrupa ülkeleri açısından ikinci bir çöküş olup, ilk hedef tabii ki İsviçre’dir. Amerikan politikalarının bir sonucu olarak 1998’de İsviçre, uzun ve masraflı davaları defetmek için milyonlarca dolar ödemiştir.”

İddiaya göre ihtiyaç içerisindeki soykırım kurbanları için Dünya Yahudi Kongresinin, “soykırım mağdurları” eğitimi için İsviçre paralarının neredeyse yarısı buna ayrılmaktadır. Simon Wiesenthal Merkezi, para temin edebilen önemli Yahudi kuruluşlarının, bu paraların bir bölümünün eğitim merkezlerine aktarılmasını ön görmektedir. Yağmanın büyük bir bölümü iç edilerek ölümlerin üzerinden, sözde Yahudiliğin menfaatleri korunmaktadır.

Dünya Yahudi Kongresi ve Simon Wiesenthal Merkezi de Rothschild kontrolündeki kuruluşlardır. Tarihçi Guy Walters, *Kötüyü Aulamak* adlı kitabında “Nazi Avcısı” Simon Wiesenthal’in bir yalancı olduğunu ve aslında sadece birkaç Nazi’yi adalet önüne çıkarıp, gerisini görmezden geldiğini anlatmaktadır. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi Wiesenthal Rockefeller ve Bush ailelerini de görmezden gelip onları desteklemiştir, çünkü o da bu kabalın bir üyesidir. İşte bu nedenle Wiesenthal, “Ölüm Meleği” lakaplı Josef Mengele’nin savaştan sonra Amerika’ya getirilip, genetik ve beyin kontrolü projelerinde çalıştırılmasına göz yummuştur. Guy Walters, en ünlü Nazi Avcısı hakkında şöyle söylemektedir:

“Simon Wisenthal’in şöhreti kumdan kale gibidir. Savaşın bitiminden hayatının sonuna kadar Eichmann ve diğer Nazi kaçakları hakkında yalan söylemiştir. Savaşta geçen yılları ve akademik kariyeri ile de ilgili yalan dolu ifadeleri mevcuttur.”

Walters, burada her zaman sözünü ettiğimiz kötü namı aileler şebekesi ve onların yandaşlarını anlatmaktadır. Bunlar “sizden daha kutsalız” mentaliteli, yalancı ve kendi dipleri kapkara iken başkalarını ırkçı diye itham ederken, ortalığı yalana boğan gruplardır.

Kötü Yahudiler, kendilerinden nefret edenler(miş).

Norman Filkenstein, İsrail’in Filistinlilere uyguladığı insan haklarına aykırı politikayı da eleştirip, İsrail’in devlet terörü uyguladığını, Hamas ile İsrail arasındaki farkın, İsrail’in Hamas’tan üç kat daha öldürücü nitelikte olması olduğunu belirtiyor. Filkenstein’in bu şekilde çıkışı, tabii ki Rothschild Siyonistleri için bir tehlike oluşturuyor, dolayısıyla her zamanki teknikleriyle karşılık veriyorlar. Derhal, bir başka Rothschild Siyonisti Harvard Üniversitesi’nden, işkence savunucusu Profesör Alan Dershowitz’in başı çektiği bir karalama kampanyası başlıyor. Yahudi iseniz, doğal olarak “Yahudi karşıtı” olmakla suçlana-

mıyorsunuz, onun için size “kendinden nefret eden” damgası vuruyorlar! İstedığınız kadar savunun, istediğiniz kadar kanıtınız olsun. Kanıtlara dayalı bir tartışma ortamına girdikleri takdirde başlarının derde gireceğini çok iyi biliyorlar, bu nedenle en güçlü silahları istismar etmek. Yahudi olmayıp onları suçlarsanız, “Yahudi karşıtı”sınız, Yahudi olup onları suçlarsanız, o zaman “kendinden nefret eden”lerdensiniz! Bir yazarın ifade etmiş olduğu üzere; “Kısaca, bu propagandaya göre, İsrail’in Filistin politikasını eleştiren Norman Filkenstein, Noam Chomsky, Sara Roy ve başkaları hep ‘Kötü Yahudiler!’”

İsrail hakkında olumsuz eleştiriler yapan “Kötü Yahudileri” bu tür etiketlerle devre dışı bırakmak, işlerinden etmek, konuşmalarını engellemek, halkın karşısında prestijlerini zedelemek de “İyi Yahudi”lere kalıyor. Bir başka deyişle “iyi” Yahudiler Rothschild Siyonistler ve onların yandaşları. Genel Yahudi nüfusu ise bunu iyi anlamak durumunda, aksi takdirde hapı yutarlar. “Siyonizm”, Yahudi demek değildir, “Rothschild” demektir. 2007 yılında, Norman Filkenstein, Alan Dershowitz’in yönettiği bir karalama kampanyasından sonra Chicago DePaul Üniversitesi’nden çıkarıldı. Alan Derhowitz, Filkenstein’in çalıştığı üniversitedeki üyelere Fikenstein’in akademik suçları, yalanları, yanlış değerlendirmeleri ve sapkınlıkları ile ilgili düzmece bir dosya göndermişti. Filkenstein’in çalıştığı bölüm ve personel komitesi onun lehinde çok uğraştı, ancak Dekan ve Yönetim Kurulu veto etti. İşte Rothschild Siyonistleri bu şekilde çalışıyorlar. Kurumları ve anahtar konumdaki kişileri etkileyerek kurumları kontrollerinde tutuyorlar. İsteğinizi kişilere zorla kabul ettirmek isterseniz, kurumsal piramidin üst makamlarındaki kişileri etkileme gücünüz olmalı. Son karar Üniversite Rektörü Dennis Holtschneider’dan çıkıyordu, ama o da Rothschild Siyonistlerin bir başka hizmetkârı olduğundan onlara boyun eğmek zorunda kaldı. Filkenstein üniversiteden atıldı. Bense, 1990’da, Kanada Yahudi Kongresi ve Damgalama Cemiyeti üyesi olan Richard Warman’ın yasaklamak istemesine rağmen, sadece üst düzey görevlinin yürekliliği ve pabuç bırakmaması sayesinde Toronto Üniversitesi’nde konuşabildim. Finans sağladıkları için bütün politikayı ve görüşmeleri kontrol altında tutabiliyorlar. Norman Filkenstein gerçeği söylediği için üniversiteden atıldı, Prof. Noble bu nedenle karalandı ve Henry Makow bu nedenle sürekli olarak saldırı altında. Hepsisi de Yahudi kökenli, ama fark etmiyor, çünkü Yahudilik Rothschild Siyonistlerin umurunda bile değil, önemli olan tek şey kontrolü ellerinde tutmak.

Sahte Müslüman Teröristler

İslam terör şebekesinin ardındaki ana güç Rothschild Siyonizmi. Bir zamanlar görüşmüş olduğum, eski Alman Savunma Bakanı Andreas von Bülow 1970 ve 80’lerin Müslüman teröristi Abu Nidal’in Mossad ajanı olduğunu söylemişti. Zaten oyunun nasıl oynandığını bir anlarsanız her şeyi net bir şekilde görebilirsiniz. Önce terörizm gibi bir problem yaratıp, daha fazla kontrol ve savaş sağlamak için sözde çözüm öneriyorlar. FBI, web sitesinde, adı Adam Yahye Gadahn olan bir Amerikan vatandaşının adı, El-Kaide’ye malzeme sağlayan kişi olarak en çok aranan teröristler listesinde yayımladı. Gadahn bir dizi saçma sapan düşük bütçeli videolar ile, “gavur”lara karşı şiddete davet ediyordu. FBI’a göre, birçok terörist

saldırıda yer almış, El-Kaide'ye malzeme sağlamıştı. Silahlı ve tehlikeli olduğu söyleniyordu ve başına bir milyon dolar ödül konmuştu. FBI, halkı bu tehlikeli adam hakkında bilgi sağlamaya davet ediyordu, delil sağlanırsa tutuklanacaktı.

Valla öyle bir durum varsa FBI'a ben yardımcı olayım bari. Adam Yahide Gadahn aslında Philip Pearlman adında bir Yahudi olup, Yahudi Yardım Fonu Birliği'nin başkanı ve Damgalama cemiyeti üyesi olan Dr. Carl K. Pearlman'ın torunudur. Amerikalıları korkutmak için kullanılan bir başka tip ise, *revolutionmuslim.com*'dan Yusuf el-Katap'tır. ABD'de zina suçu için kırbaç ve taşlama gibi şeriat kanunlarının uygulanmasını istediğini belirtmektedir. Bu web sitesinde Hürriyet Heykeli kafasında bir balta ile resmedilmiştir, ayrıca ölü Amerikan askerleri ile bir Amerikalı gazetecinin kafasının kesilmesi videoları yayımlanmıştır. Böylece Yusuf el-Katap'ın da Joseph Cohen adı ile Rothschild Siyonist bir aileye doğmuş olduğu anlatılmaktadır. Canım, sadece bir tesadüf tabii ki, önemli bir şey değil!

Sahte Kehanetler

Bugünlerde Protocols of the Elders of Zion'u eleştirerseniz garanti "ırkçı" damgası yeriniz. Kim gerçeğe biraz yaklaşırsa Rothschild'ler hemen "ırkçı" çılgılığı atmaya başlarlar ve benim "Robot radikaller" diye adlandırdığım gruplar hemen kollarını sıvar, "Onu lanetleyin! Onu lanetleyin!" diye kampanyalar oluştururlar. Oysa bilmezler ki, Rothschild'ler arkalarından onlara kısı kısı gülmektedirler. Zavallıların, kendilerini ve ailelerini köle edecek olan bir sistemi savunmakta olduklarından haberleri bile yoktur. 1897 yılında Rothschild Siyonist Kongresi İsviçre Basel'de yapılmış olup, Protokolleri o zaman şekillenmiştir. Siyonist olayın orijinal yurdu Almanya Münih'ken, oradaki Yahudilerin hepsinin İsrail'e gönderilme fikrine muhalefet etmeleri üzerine organizasyon, Basel'e taşınmak zorunda kalmıştır. Bu arada bu olayın, Nazi Almanya'sındaki korkunç olaylardan çok önce gerçekleşmiş olduğuna dikkat çekelim. Basel konferansı için liderlik etmiş olan, modern Siyonizm'in kurucusu Rothschild Theodor Herzl, kaynaklara göre, daha sonra günlüğüne şöyle yazmıştı: "Yahudilerin acı çekmesi lazım. Daha kötü olacaklar. Bu bizim planlarımızı gerçekleştirmemize yardımcı olacak. Müthiş bir planım var. Yahudi karşıtlarını Yahudi servetini yok etmek üzere örgütleyelim. Bu Yahudi karşıtları, Yahudilerin baskılanmasını sağlayacaktır. Bu Yahudi karşıtları bizim dostlarımız olacak!"

Evet, görüldüğü gibi Siyonistlerin Yahudi halkını ne kadar çok düşündükleri anlaşılır veya değil mi? Protokol ilk kez kamuda 1903'te görüldü ve gerçekleri inkâr edip kafalarını kuma gömmek isteyenler ne kadar inanmak istemezlerse istemesinler, protokolün içeriği, o zamandan beri bir dünya diktatörlüğü için neler yapılmakta olduğunu açık bir şekilde aksettirmektedir. Bu bilgileri internette ve Amazon'da bulabilirsiniz. Bir göz atın ve düşünün. Artık insanlar kendi akıllarını kullanıp, etki altında kalmadan bazı şeyleri görmek zorundalar. Bu protokol, açık açık savaşlar, devrimler, darbeler yaratmaktan, geçim masraflarını yükseltmekten, ülkelerde huzursuzluk çıkarıp çare olarak bir dünya hükümetinin kurulmasına yol açılacağından söz ediyor. Bütün bunlar bize ne kadar aşına geliyor değil mi? Rothschild Siyonist Paul Warburg'un oğlu olan elit bankacı James Paul Warburg, kaynakla-

ra göre, Amerikan Federal Rezerv'in kuruluşundaki kişi olup, 1950'de ABD Senatosu'nun Dış İlişkiler Komitesi'nde şöyle bir konuşma yapmış: "İstese de istemesek de bir 'Dünya Hükümetimiz' olacaktır. Bilmemiz gereken bu dünya hükümetinin işgalle mi, yoksa gönül rızasıyla mı sağlanacağıdır."

Protokolün özetini veren makaleden alıntılar şöyledir:

Protokol, bir "Yahudi dünya hâkimiyeti" için gizli bir komployu içermektedir. Bu talimat ya da daha ziyade önerme tarzında olup, bu komploya katılan yeni üyeler için eğitim içeriği taşımaktadır: Aşağıda tarif edilen programın amacı, Yahudi bir kralın başkanlığında dünyayı tek bir hükümet altında toplamaktır. Buna bir hazırlık olarak bütün rakip ülkeleri, hükümetleri, din ve ekonomik sistemleri elimine etmek gerekmektedir. Dünya egemenliğinin ele geçirilmesi şiddet yoluyla, hazırlıklar ise, mevcut sistemin sabote edilmesi yoluyla sağlanacaktır. Kitlelerin köle haline gelmeye rıza göstermelerinin sağlanması önemle vurgulanır. (Problem yaratılır-tepki oluşur-çözüm sunulur.) Bu, şöyle sağlanacaktır:

- Ülkeleri kontrol altına alabilmek için kredi ve iflas unsurlarının kullanımı,
- Kitlelerin beyinlerini kontrol altında tutmak için medyanın kullanımı,
- Huzursuzluk, savaş ve ekonomik krizler için yapay ortamların yaratılması,
- Demokratik veya cumhuriyetçi hükümetlerin kurulması,

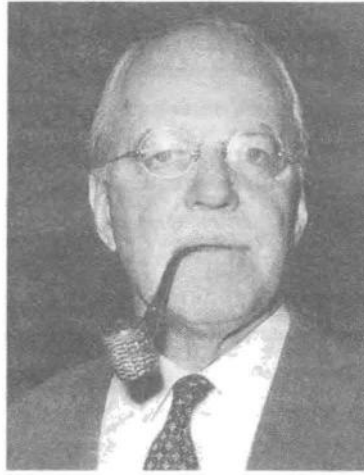
Protokol, komponun talimatlarını yürütmek için güçlü ve kitle halinde ajanların kullanılması taraftarıdır. Bunun için muazzam miktarda altın kullanılması gerekiyorsa kullanılacaktır. Ayrıca gizli faaliyetlerine paravan olması için "Masonlar" gibi gizli cemiyetlerin/demeklerin kullanılması ön görülmektedir.

Ben burada, protokoller "gerçek ya da değil" demiyorum. Vurgulamak istediğim şey şudur ki, asıl konu gerçekleşmeden yüzyıllar önce bile, ayrıntılı olarak anlatılmaktadır. Bir Rothschild Siyonist olan Dr. Richard Day'in 1969'da Pittsburgh'deki doktorlar toplantısında anlatmış olduğu komplo, yüzyıl kadar önce belirlenmiş olan "protokol"ün ana hatları ile aynıdır. Dr. Day Rockefeller kuruluşlarının çok içinden biri olup unvanı, Siyonistlerin "Planlanmış Ebeveyn Öjenik Operasyonu" kurumunun Ulusal Tıp Direktörü'dür. Bilindiği üzere Rockefeller "Rothschild" demektir. Sürekli olarak sahte bir bilgi olduğu tekrarlandığı için, bu "protokol" oluşumunun gerçekten sahte olduğuna inanılmaktadır. Olsun ya da olmasın önemli değil, önemli olan; bunları yazan kişinin müthiş bir kâhin oluşudur.

1921 yılında Londra'daki *The Times* gazetesinde çıkan bir makalede bile bunun sahte olduğuna dair kanıtlar belirtilmiştir. Ama bir dakika! Sakın bu bu gazete, hâlâ Rothschild ailesi tarafından yönetilen gazete olmasın? Aynı gazete, faizsiz para basarak Rothschild bankalarına bağımlı olmaktan kurtulmak isteyen Abraham Lincoln Amerika'sının durdurulması gerektiğini yazmamış mıydı? Yoksa bugün bu gazete, bir Rothschild Siyonist olan Rupert Murdoch'un sahibi olduğu gazete değil mi? Şimdi haksızlık etmeyelim, Allah için bu gazete 8 Mayıs 1920'de "protokol"ün belki de doğru olabileceğine dair bir makale de basmıştı! Şöyle diyordu: "İş kehanete gelirse, kehanet kısmen yerine getirildi sayılır. Bu trajik yıllar boyunca gizli Alman dünya egemenliği organizasyonu için uğraşıyoruz. Daha

gizli olduğu için daha mı tehlikeli? Alman egemenliğinden Yahudi egemenliğine girmek için mi kaçtık?"

Bir yıl geçmeden aynı *The Times* gazetesi, protokol hakkında "tartışma sona erdi" yazısı ile bunun bir aldatmaca, protokolün de sahte olduğunu yazdı. Yazarı Philip Perceval Graves, İngiliz Ordu istihbarat birliğinde iken Arabistanlı Lawrence ile birlikte çalışmıştı! Amcası Sir Robert Windham Graves ise Türkiye'deki İngiltere Konsolosu ve Türk hükümetinin finans danışmanı idi. O dönemde yeğeni ile birlikte Kahire'de İngiltere hesabına istihbarat topluyordu. Yeğen Philip Graves İstanbul'da iken, İngiliz Ordu İstihbarat birliğinde Yüzbaşı olan bir kişi, birdenbire Protokol'ün sahte olduğuna dair bir kanıt buluverdi! O kişi kim mi idi? Tabii ki, CIA'nın ilk sivil başkanı olan kötü şöhretli Allen Dulles!

Kötü şöhretli Allen Dulles, "protokol" üzerine düşülmemesini sağladı.

Dulles, bir Hitler ve öjenik (insan ırkının ıslahı) destekçisi olup, Rothschild'lerin bir ürünü olan "Paperclip Projesi"nin tam içindeydi. Paperclip projesi, bilim adamları, genetik ve beyin kontrolü uzmanlarından oluşan önemli Nazi şahsiyetlerinin Almanya'dan ABD'ne kaçmalarını sağlayan projenin adıydı. "Ölüm Meleği" lakabı ile anılan Dr. Joseph Mengele de bu kişilerin arasındaydı. Bu konuda ayrıntılı bilgi edinmek isteyen okuyucular, *En Büyük Sır* adlı kitabıma bakabilirler. Protokol'ün sahte olduğuna dair kanıt bulmuş olan Dulles bir yalancı, sahtekâr ve Nazi sempatizanıydı. *The Times* gazetesinin "protokol"ün sahte olduğunu tekrarlayan papağanlarından kaç tanesi bunu biliyordu? Tabii ki pek azı, çünkü onlar açık fikirli araştırmacılar olmayıp, "sadece tekrarlayıcı" kişiler... Onlar hiçbir zaman gerçeğe değil, yalnızca kendi dünya görüşlerini, kendi kişiliklerini teyit edecek verilere râğbet ediyorlar.

Dulles, Rothschild'ler tarafından yönetilmiş olan Kennedy suikastinde de önemli bir rol oynamıştı. O ve Rockefeller ailesinden bir kadınla evlenmiş olan kardeşi John Foster Dulles, bir Rothschild bankası olan Kuhn, Loeb ve Ortakları'nın resmi temsilcisiydiler. Rus İhtilalini, Rockefeller, Harriman ve Carnegie imparatorlukları finanse etmiş olup, Amerikan

halkına Federal Rezerv'i zorla kabul ettirmişlerdi. II. Dünya Savaşı'ndan sonra Allen Dulles CIA'in Başkanı, kardeşi de ABD Dışışleri Bakanı oldular, ama Rothschild şebekesinde inanamayacağınız iki görevleri daha vardı. Rothschild-Rockefeller Dış İlişkiler Konseyi'nin direktörü olarak, boyuna Osmanlı sonrası Türkiye'sine gidip geliyordu. İşte tam o sıralarda nasılsa "protokol"ün sahte olduğuna dair kanıt bulup bilgileri İngiliz İstihbaratında çalışan Philip Graves'e aktardı. Peter Grose'un, *Centilmen Casus Alles Dulles* adlı kitabında belirtildiği üzere "kaynak" kimliği gizli tutulan bir Rus göçmeni olup, *The Times*'tan karşılıksız kredi (!) almıştı. O zamandan beri "protokol" "sahte" olarak kabul edilmektedir. Yüzyıldır bu kehanetlerin nasıl doğru çıktığını, dünyayı ele geçirmek için bir Yahudi komplosunun bulunduğunu söyleyecek olursanız, hemen Yahudi karşıtı damgası yersiniz. Halkı kullanan bir Rothschild İllüminati komplosu ve ana araçları Siyonizm olan gizli bir manipölasyon var. Liberal Sol'un savunucularına bunun, "Bütün Yahudi Halkı'nın Ataları Protokolü" olmadığını, "Rothschild Siyonizmi"nin "protokol"ü olduğunu söylüyorum.

Özellikle Yahudi halkı, bunun arkasında Rothschild Siyonizmi'nin olduğunu bilmelidir, çünkü plan, halkın bilgisizliğinden ve Yahudi karşıtı damgası yemekten korkmasından yararlanarak hıza yol almaktadır. Bu konuyla ilgili, şahsıma yöneltilen iddialar hiç umurumda değil, ben sadece gerçeğin ortaya çıkmasını istiyorum, amacım popölarite yarışmasını kazanmak değil. Bütün bunlara göz yummak üzere sindirilmeyi kabul etmemeliyiz. Martin Luther King'in söylediği gibi: "Sırtımızı doğrultup özgürlüğümüz için çalışmalıyız, sırtımız dik durdukça kimse üzerimize binemez!"

Evet, artık doğrulmanın zamanı geldi!

8

“Film/Senaryo” nasıl satılıyor?

“Diktatörlük, devrimi korumak için kurulmaz, devrim diktatörlük kurmak için yapılır.”

George Orwell

Peru’dan sonra edindiğim çok önemli bir sezi de, kitlesel olarak dünya nüfusunun akıl ve duygularının, çeşitli tekniklerle nasıl manipüle edilmeye programlandığını anlamak oldu. Herkesin bilmesi gereken iki ana yöntem var. Yıllardan beri tekrarlıyorum, tekrarlamaya da devam edeceğim, bunun mutlaka anlaşılması lazım!

Ben buna “**Problem-Tepki-Çözüm**” ve “**Parmak ucunda veya usul usul totaliter yürüyüş**” diyorum. Bilgisi olmayan insanlara, sürekli olarak “Elit Soy”un faşist/komünist programı sunuluyor. Bir Rothschild Siyonisti olan Dr. Richard Day 1969’da Pittsburgh’da doktorlara şunları anlatırken haklıymış: “Her şeyin iki amacı vardır: Birincisi, insanların kabul edebileceği görünürdeki amaç, ikincisi ise yeni sistemi kurarken ileriye dönük gizli amaçtır.” Bu, benim, “Problem-Tepki-Çözüm” şeklinde belirtmiş olduğum tekniği çok iyi açıklıyor. “Problem-Tepki-Çözüm” formülü, gerçeği görebilenler tarafından yaygın olarak kullanılıyor. Tabii bu da çok iyi bir şey, çünkü bunu anlayanların manipüle edilmeleri çok daha zorlaşıyor. Bu formül şöyle işleme koyuluyor: Toplumu şiddetle muhalefet göreceğiniz bir şekilde değiştirmek mi istiyorsunuz? Mesela George Orwell’in 1984 kitabındaki gibi bir dünya hükümeti, merkezi bir banka, global bir ordu, global bir para kuru, mikroçipli bir dünya nüfusu... Hemen “Problem-Tepki-Çözüm” formülünü kullanın.

Birinci aşamada, gizli gizli bir problem oluşturun. Bu bir terörist saldırı, ekonomik kriz, savaş veya hastalık salgını gibi o anda programınızda ne varsa, olabilir. İkinci aşamada insanlara, çoğu “Elit Soy”un sahibi olduğu rezil/sahtekâr medya aracılığı ile problemi halkın inanmasını istediğiniz bir şekilde sunun. Bu, 11 Eylül’de, tek motorlu bir Cessna uçağını uçurabilmekten acizken birdenbire olağanüstü bir yetenek ile yolcu jeti uçurmayı başarmış olan 19 Arap uçak korsanı gibi bir şey olabilir. Hikâyeniz ne kadar olağan dışı olursa olsun, medyanın karşınıza çıkacağından korkmayın. Şimdi artık insanların korku dolu tepkisini beklemeye başlayabilirsiniz. Zavallılar “Bunun için bir şeyler yapılmalı!” mantığı ile

kafası kesik tavuk gibi oradan oraya koşacaklardır. Zaten halk, problemi suni olarak yaratan güçle, gücü merkezi hale getirip kontrolü altına almak amacıyla çözüm öneren gücün aynı şey olduğunu bilemez! İşte bu nedenle, olayların resmi versiyonu ile dünyayı “sinema filmi” olarak tarif ediyorum. Aslında, neler olup bitiyor ve olaylar hangi noktalara götürüyor, hepsi bunun üstü kapalı hikâyesi. Her gün, televizyon ve radyo haberlerinde gördüğünüz ve izlediğiniz “film” sadece, ulusal ve dünya olaylarının gerçek olmayan açıklamaları! Her gazeteci, günlük Problem-Reaksiyon-Çözüm formülünde nasıl bir rol oynadığından haberi bile olmadan her gün bu oyunun bir aracı olarak kullanılıyor. Herkes gibi onlar da bazı gerçekleri görmek veya anlamak istemiyor.

Problem-Tepki-Çözüm formülünün bir de “Problemsiz-Tepkisiz-Çözumsuz” versiyonu var. Bunda, bir probleminizin olması gerekmiyor, sadece halkın nasıl algıladığı önemli. İşte 2003'te, birer Rothschild uşağı olan George W. Bush ve Tony Blair, gizli efendilerinin emri ile Irak'ın işgalini emrettikleri zaman böyle olmuştu. Her iki şahsiyet de, aldıkları mali ödüllere yakışacak şekilde “kabal” a hizmet etmişlerdir. Asla bilinçli olmadıkları gibi, bütün evrene bile yalan söyleyebilirler. Blair'in konuşmalarında eğer azıcık bir gerçek payı olursa, emin olun, bu mutlaka bir yazım hatasıdır. Blair'in zamanında yardımcısı olan Alastair Campbell ise ondan da beterdir. Azıcık bir gerçekten bile söz etse mutlaka soruşturulmalıdır. Hepsisi de Saddam Hüseyin'in o kadar büyük bir tehdit oluşturmadığını biliyorlardı. İngiliz silah müfettişi, Irak'ın füze kapasitesini çok iyi bilen Dr. David Kelly, işgali haklı çıkarmaya çalışan müthiş yalanların ortaya çıkmaması için öldürüldü. Kelly'nin “intihar” ı ile ilgili resmi hikâyedeki çelişkilerin çok basit bir açıklaması var. O bir intihar değildi. Kelly'nin öldürüldüğünü söyleyen altı doktor, onun intihar etmediğine dair çok kesin bir rapor verebileceklerini söylediler.

Birer Rothschild Siyonisti olan Bush ve Blair, yalanlar üzerine kurulu bir savaş çıkarmış olan katliam suçluları. Irak'ın işgaline, halka söz edildiğinden çok daha önce karar verilmişti. Bundan söz ettiğim kitaplarım yıllar önce basıldı, o zamandan beri de resmi kaynaklar tarafından teyit ediliyor. Kitlesel silahlar meselesinde ise, “Problemsiz-Tepkisiz-Çözumsuz” formül kullanılmıştır. Tony Blair şimdi dünyayı dolaşıp büyük paralar karşılığında konuşmalar yapıyor ve JP Morgan Chase gibi araçların tavsiyelerini aktarıyor. Duyduğuma göre “Satılık Ruhlar” adıyla yeni bir şirket kurmuş. Ne yazık ki satacak bir ruhu kalmadı artık.

İşgali haklı çıkarmak için, Bush ve Blair'in yalanları sonucunda, Irak'ta milyonlarca kişinin hayatını kaybetmiş olduğu yetmezmiş gibi dehşet verici olaylar hâlâ sürüyor. Hedef alınmış olan şehirlerde yeni doğan bebekler, başsız, iki başlı, alnında gözü olan, acayip derili ve kolsuz bacaksız olarak doğuyorlar. Küçük çocuklar, Bush ve Blair'in gönderdiği İngiliz ve Amerikan silahlarındaki seyreltilmiş uranyum nedeniyle kanser ve lösemi hastalıklarıyla karşı karşıya. 2009 Eylülünde 170 yeni doğan bebek, ilk hafta bitmeden öldü. Ölen bebeklerin yüzde 75'i sakattı. Doktorların verdiği bilgilere göre, yaşayan bebeklerin önemli sayıda bir kısmı ise sonraki süreçte büyük sorunlar yaşamaya başladılar. İngiliz Hükümeti bu vahşetle suçlanınca, Uluslararası Gelişme Departmanı'ndan Gareth Thomas gibi biri çıkıp, bir yılda, 2 ya da 3 sakat bebeğin olduğunu söyledi. O kişi, en iyi ih-

timalle bürokrasinin sözlerini tekrarlayan bir çorap kuklası, en kötü ihtimalle de aşağılık bir yalancı! Bir günde 3-5 bebek gömdüğünü anlatan mezarcı ise çoğunun sakat olduğunu söylüyor. Bunlar sizin için yeterli mi Sayın Blair? Bütün bunlar bir problem yaratmak için müthiş bir teknik değil mi?

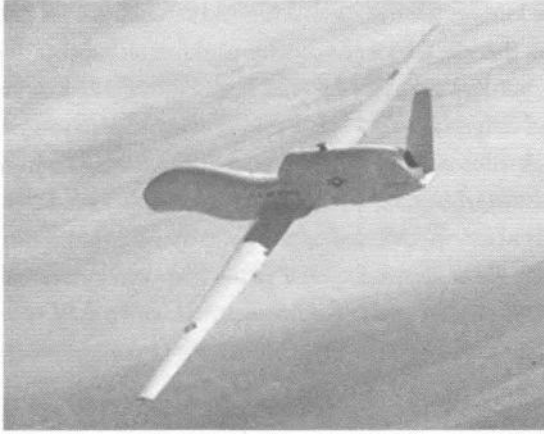
11 Eylül, Problem-Tepki-Çözüm

11 Eylül 2001'deki saldırı en klasik Problem-Tepki-Çözüm formülüdür. Amerikan Hükümetinin, Amerikan ordusunun, Ulusal Güvenlik ajansı NSA, CIA, FBI, İngiliz İstihbaratı ve İsrail'in Mossad'ı gibi diğer yabancı güvenlik ajanslarının arkasındaki koordine ve kontrol eden güç, Rothschild gizli cemiyet şebekesidir. Şebekenin çeşitli birimleri, bunların aracılığı ile 11 Eylül dehşetini planlayıp icra etmişlerdir. Bu, Arap teröristlere yüklenerek, "teröre karşı savaş çözümü"nü getiren bir "problem" idi. Ardından Afganistan ve Irak'ın işgali, George Orwell'in 1984 adlı kitabında sözü edilen, bu "Soylu Elit"in amaçlarını içeren Orwell tarzı kanunlar ve 2001'den beri küresel polis devleti sistemi gelişti. Eğer 11 Eylül ve terör tehdidi olmasaydı, global komplo bu kadar yol alamazdı.

11 Eylül, Problem-Tepki-Çözüm.

İşte bu nedenle bu "Elit Soy"un ajanları, yerden kontrol edilen uçaklarla ikiz kulelere saldırdılar. Bugün ortalıkta olan, Amerikan "Global Hawk" uzaktan kumandalı uçak teknolojisiyle, bir çocuk oyunu kadar kolay olmuştur herhalde.

Uzaktan kumandalı "Global Hawk", pilotsuz olarak dünyayı dolaşabilir.

737 jetlerinin kanatları boyunda olan bu araç, pilotsuz olarak dünyayı dolanıyor. Haberlerde sık sık izliyoruz; uzaktan kumandalı gözetleme araçları Afganistan ve Pakistan'da düşman hatlarının gerisine gönderiliyor ve bombardıman yapıyor. *Alice Harikalar Diyarında ve Dünya Ticaret Merkezi Felaketi-Neden 11 Eylül'ün Resmi Raporu Koca Bir Yalan* adlı kitabımda bu konu ile ilgili dünya kadar bilgi var. Ayrıca *dauidicke.com* adlı web sitemdeki zengin video ve bilgi arşivini izleyip daha fazla bilgi edinebilirsiniz. Sunulmak üzere hazırlanmış olan "Çözüm" için, ikiz kuleler kontrollü yıkma sistemi ile yıkılıp, insan psikolojisi üzerinde maksimum darbe etkisi yapıldı. Bunların gerçekdışı olduğunu düşünen varsa 2001'de açığa çıkmış olan "Operation Northwoods" adlı belgeleri incelesin. (bkz. *Global Komploya Karşı David Icke Rehberi* adlı kitabım) Bunlar 11 Eylül'den aylar önce, ABC televizyonu için araştırma yapan, eski Washington "soruşturma yapımcısı" James Bamford'un *Body of Secrets* adlı kitabında yazılıydı. Bu resmi belgeler, 1960'lı yıllarda, General Lyman L. Lemnitzer başkanlığında, Pentagon'daki Birleşik Kurmay Başkanlarının yapmış olduğu bir planın ayrıntılarını içeriyordu. Küba'nın işgali için terörist bir saldırı yapılacak, Küba'nın işgalini haklı çıkarmak için de suç Castro'ya yüklenecekti. Bamford şöyle yazıyordu: "Birleşik Kurmay Başkanlığının bütün üyelerinin yazılı onayı olan plana göre, Amerika sokaklarında masum insanlar öldürülecek, Küba'dan kaçmakta olan göçmenleri taşıyan tekneler açık denizde batırılacak, Washington DC ve Maimi'de terör dalgaları gerçekleştirilecek, ilgisi olmayan kişiler bombalama ile suçlanacak, uçaklar kaçırılacaktı. Sahte kanıtlarla Castro suçlanırken, bunlar Lemnitzer ve yandaşlarına ulusal ve uluslararası destek sağlayacak, böylece çıkarmak istedikleri savaş haklı kılınmış olacaktı."

Northwood Operasyonu'nda uzaktan kumandalı pilotsuz uçaklar bile vardı. Bu, 11 Eylül'den 40 yıl önceydi. Planlardan birisi, ABD'nden Jamaica, Guetemala, Venezuela veya Panama'ya gitmekte olan sivil bir yolcu uçağının Küba tarafından vurulmasını içeriyordu. Rotanın Küba'dan geçeceği bir güzergâh seçilecek, aslında bir CIA uçağı olan asıl uçak, seçkin yolcuları ile sivil bir havaalanından kalkacak, havadayken, uzaktan kumandalı uçak ile yeri değiştirilecek, sahte uçak Küba üzerinde iken düzmece tehlike sinyali

alınıp, yine sinyal ile kumandalı uçak yok edilecekti. Asıl uçak ise güvenli bir şekilde bir hava üssünün alanına inecek, düzmece yolcular uçaktan alınacaktı. James Bamford Northwoods belgelerinde şunları anlatıyordu: “Bir uçak Elgin Hava Kuvvetleri üssünde boyanacak, üzerine Miami bölgesinde CIA’e kayıtlı bir uçağın numarası yazılacak, belirlenmiş olan bir saatte gerçek sivil uçakla, pilotsuz uçağın Florida’nın güneyinde buluşacakları şekilde bir kalkış saati ayarlanacak, yolculu uçak en düşük irtifadan Elgin Hava Kuvvetleri üssündeki tali bir alana inecek, yolcular boşaltılıp uçak asıl haline getirilecekti. Öte yanda pilotsuz uçak ise Küba üzerinde Küba’ya ait Mig uçaklarının saldırısına uğradığına dair sahte alarm sinyali verdiği sırada havaya uçurulacak ve ABD olayın satışını yapmaya başlamadan, Batıdaki Uluslararası Sivil Havacılık Organizasyonu uçağa ne olduğunu açıklayacaktı.

İşte, bilmemiz gereken kişilerin mentalitesi bu! Bu plan tabii ki, Başkan Kennedy tarafından reddedildi, ama 11 Eylül trajedisi ve 2005’teki Londra’daki bombalama gibi terör saldırılarının 40 yıl önce planlanmış olduğu kanıtlarla ortada! O zaman ile kıyaslayacak olursanız, ellerindeki teknolojinin gelişmişliğini varın siz tahmin edin! Hükümetlerin ve istihbarat örgütlerinin terörist eylemlerde bulunup suçu başkalarının üzerine atmaları, Rothschild’lerin kullandığı çok yaygın bir teknik. Çoğunlukla paçayı sıyıırırlar, ama 1954’te bir skandal koptu ve Mısır’daki birkaç binayı Mossad ajanlarının bombaladığı ortaya çıktı. Binaların arasında ABD’ye ait bir bina da vardı ve olayı Arap teröristlerin üzerine atmak için özel olarak deliller de yerleştirilmişti! Bombalardan birisi erken patladı ve bir kişi yakalandı. O zaman Mısır’da faaliyet gösteren bir Mossad casus şebekesi ortaya çıktı. Rothschild’lere bağlı bu ajanlar, sürekli olarak, ABD ve Avrupa gibi yerlerde yoğun faaliyetler içerisindeler.

11 Eylül saldırısında uçağı kaçırdığı iddia edilen kişilerden birisi olan Muhammed Atta, hava korsanlarının eğitildiği Florida’da Venice Belediye Havaalanında CIA için uyuşturucu işi yapıyordu. (Bkz. *David Icke Küresel komplo Rehberi*) Hiç ilgileri olmadığı halde suç üzerlerine kaldı. 11 Eylül’den önce, Pakistan Inter-Service İstihbarat Ajansı tarafından Atta’ya yapılan sözkonusu 100.000 dolarlık transfer, iddia edildiği gibi saldırı için değil, uyuşturucu işi için ödenmişti. Bu örgüt için, CIA’in Pakistan şubesi de denilebilir. Afganistan’daki afyon üreticileri ile Amerika ve dünyanın çeşitli yerlerinde sokaklarda satılan uyuşturucu arasındaki bağlantıyı sağlar. Kısaca perde arkasında 11 Eylül gibi olayları planlayan “Elit Soy” vardır. Atta’ya parayı transfer ettiren kişi, 11 Eylül’den on gün kadar önce Washington’da hükümet ve istihbarat görevlileri ile görüşmeye giden, Pakistan Inter-Service istihbarat örgütünün başı olan Mahmud Ahmed’tir. 11 Eylül’deki saldırılar olurken, Mahmud Ahmed de, Senato İstihbarat Komitesi başkanı Florida Senatörü Bob Graham, Pakistan’ın ABD Büyükelçisi Maleeha Lodhi, diğer senato ve istihbarat komitesi üyeleri ile birlikte kahvaltı ediyordu. Bu davetlilere komitenin temsilcisi Porter Goss da dahildi. Daha sonra hazırlanan 11 Eylül saldırısının resmi raporunu da, soruşturmanın başkan yardımcılığı olarak görev yapan Graham ve Goss desteklediler.

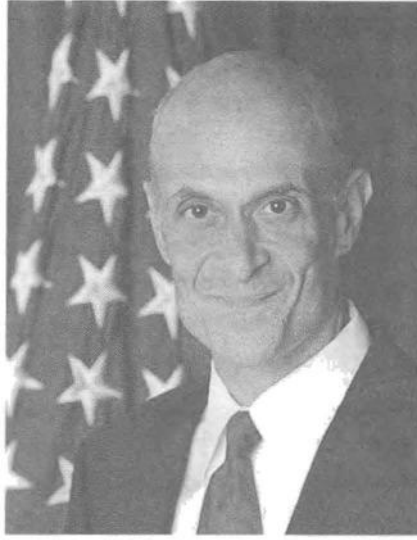
Rothschild'lerin Parmak İzleri

11 Eylül saldırısının her aşamasında Rothschild Siyonistleri var. Larry Silverstein ve Frank Lowy, Dünya Ticaret Merkezi kompleksini, 11 Eylül'deki saldırıdan haftalarca önce 3.55 trilyon dolara 99 yıllığına kiralayıp sigorta ettirmişlerdi. Saldırıdan sonra o miktarı ikiye katladılar. Lowy, Siyonist terör grubu Haganah'a 1945'te katılmıştı. İsrail başkanlarından Nétanyahu, 11 Eylül saldırısı sırasında Başbakan olan Sharon, 2008-2009'da Gazze'de Filistinlilerin toplu katliamı için emir veren dışişleri bakanı Ehud Barak gibi kişiler yakın dostlarıydı. Silverstein ve Lowy, Dünya Ticaret Merkezi anlaşmasını New York ve New Jersey liman yetkilisi olan Lewis Eisenberg ile yapmışlardı.

Larry Silverstein

Eisenberg, Rothschild'lerin bir kuruluşu olan Goldman Sachs'ın eski yöneticisiydi. Silverstein ile Eisenberg, İsrail için finans sağlayan kimbilir kaç trilyon dolarlık Birleşik Yahudi Oluşumu'nda yüksek konumlardaydılar. Ancak Silverstein, 11 Eylül saldırısı sırasında Dünya Ticaret Merkezi'nde değildi. Güney Kulesi'nin 88.katında, Liman yetkilileri ile yapılacak olan görüşme son anda ertelenmişti. Associated Press'e göre, Silverstein'ın o gün dermatologu ile randevusu vardı, ama bir başka Dünya Ticaret Merkezi binası olan ve "Bina 7" olarak bilinen binanın da aşağıya çekildiğini ağzından kaçırmıştı. Zaten o binanın çöküşü, "kontrollü yıkım" denilen, "içeriden yıkım sistemi"ne tam bir örnek oluşturunuyordu. Oysa resmi rapora göre o binanın çöküş nedeni çok hasar görmüş olmasıydı. Ağzından, binanın aşağıya çekilmesi olarak ifade edilebilecek "çekme" sözünü kaçırmayı üzerine, bu gerçeği örtmek için umutsuzca defalarca açıklamaya çalıştı. O yapıdaki bir binanın çöktürülmesi için, patlayıcıların günlerce önceden yerleştirilmesi gerektiğini söylüyordu. Tabii ki patlayıcılar günlerce önceden yerleştirilmişti, çünkü uzun zaman önce hazırlanmış olan plan o gün gerçekleştirilmişti!

Michael Chertoff- İçişleri Bakanlığı'ndaki İsrail'in adamı.

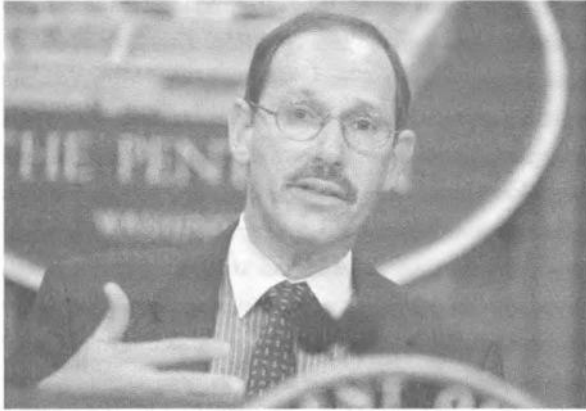
11 Eylül saldırısı sırasında ABD Başsavcı yardımcısı olan Michael Chertoff, London School of Economics'ten yetişme, Fabian Cemiyeti üyesi bir Rothschild Siyonisti olup, annesi 1948'de Mossad'ın ilk ajanlarındandı. Chertoff, 11 Eylül'den sonra kurulan Orwell tarzı Yurtiçi Güvenlik departmanının ilk başkanı oldu. Amerikan ordusunun ve Amerikan istihbarat örgütünün yüksek makamlarındaki İsrail casusluk ağının 100 üyesini serbest bıraktırdı. Bunlardan bazıları, saldırıdan haftalarca önce Muhammed Atta ile görülmüştü, ama casusluk çemberi keşfedilince, hem İsrail hem Amerikan vatandaşı olan Chertoff, onları kurtardı. Chertoff'un serbest kalmalarını sağladığı kişiler arasında, New Jersey'de 11 Eylül saldırısının filmi çekip sevinç çılgınlıkları atarken tutuklanan 5 Mossad ajanı da vardı. Bunların üzerlerinde sahte pasaportlar, büyük meblağda para ve hava korsanlarının kullandığı iddia edilen maket bıçakları bulunmuştu.

Nasıl da, hava korsanlarının gitmiş oldukları yerlerde de hep maket bıçakları ele geçirilmişti. Hatırlarsanız, Atta, haftalarca İsrail ajanları tarafından izlenmişti. 5 Mossad ajanı, paravan olarak Urban Moving Systems adlı bir nakliye şirketini kullanıyorlardı ve 11 Eylül'ün hemen ardından sahibi Dominic Suter İsrail'e kaçmıştı. Bu beş ajandan birisi İsrail radyosuna New York'a olayı belgelemek için gönderilmiş olduklarını söyledi. Bir olayın olacağını bilmeyen biri olayı belgelemek için nasıl gider? Yine, Dünya Ticaret Merkezi'nden iki blok ötedeki İsrail-Rothschild kaynaklı Odigo bilgisayar şirketinde çalışanlar, ilk kule vurulmadan iki saat önce nasıl bir mesaj ile uyarılabilir? Mesajı gönderenin adresi FBI'ya verildi, ama hiçbir şey olmadı, neden? Nedenini biz biliyoruz. Çünkü saldırının arkasında olanlar FBI'ı da kontrol ediyor. Odigo şirketinin merkezi İsrail'de, araştırma ve geliştirme departmanı da Tel Aviv'in kuzeyinde küçük bir yerleşim merkezi olan Herzilya'da. *coreof-corruption.com* sitesinde Jonathan Elinoff'un yazdığına göre, 2009 Ekim'inde 11 Eylül saldırısından önce Dünya Ticaret Merkezi'nin kuzey kulesinde yaşamakta olan sanat öğrencileri

Mossad ajanları tarafından tutuklanmışlar, çünkü “sanat öğrencisi” kavramı, Mossad tarafından kullanılan bir “kılıf”. Elinoff, olayı kanıtlamak için belgeler, fotoğraflar ve bir sürü farklı deliller sunmuş. Gerçekten de öğrenciler orada resmi izin ile pop kültürünü geliştirmek amaçlı çarpıcı bir reklam gerçekleştirmek üzere bulunuyorlarmış. Mossad tarafından tutuklanıp, sonra da serbest bırakılmışlar.

Rothschild “Neocon”ları

Bush yönetimini ellerinde tutan, kısaca Neocon diye bilinen neoconservative/ yeni muhafazakârlardan Richard Perle, Paul Wolfowitz, Dov Zakheim, Douglas Feith, John Bolton ve Lewis Libby gibi isimlerin hepsi birer Rothschild Siyonisti. 11 Eylül'den bir ay bir yıl önce, Saddam Hüseyin'in devreden çıkarılması ve işgal savaşlarını kışkırtan bir belge çıkarmışlardı. Bu değişim işlemi ile yeni bir Pearl Harbor olayı tetiklenecekti. (Tüm ayrıntılar için bkz. *Global Komplo ve Buna Son Vermek İçin David Icke Rehberi*) Bu belgeyi oluşturanlardan birisi de 11 Eylül saldırısı döneminde Pentagon'da mali denetici olarak görev yapmakta olan Dov Zakheim'dı. Fabian Cemiyeti'nden London School Of Economics'te okumuş bu kişi zamanında, her nasılsa, Pentagon 3 trilyon dolar kaybetmişti!

Dov Zakheim-Pentagon'daki harcamaları kontrolünü elinde tutan İsrail'in adamı.

2004'te bu ortaya çıktığı zaman Zakheim'in istifası istendi, ama üç yıl sonra 11 Eylül'den bir gün önce Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, Zakheim'in gözetiminde, 2.3 trilyonluk bir açık daha olduğunu ilan etti. Gelgelelim bu tarih 10 Eylül'dü ve ertesi gün yapılacak saldırıların ardından yapılmış olan açıklamaların hepsi önemini kaybedecekti! Zamanlama harikaydı Don! Tabii tamamen tesadüf öyle değil mi? Sevgili okuyucu, sandınız ki, trilyonlarca dolar kaybolunca, Zakheim'in kariyeri çökecek! Ama hayır! Neticede o kendisine söyleneni yerine getirmişti. Böylece Pentagon'dan ayrılıp, dünyanın en büyük danışmanlık şirketlerinden birisi olan Booz Allen Hamilton'a geçti. Adının açılımını “Savunma için gelişmiş araştırma projeleri ajansı” olarak açıklayabileceğimiz

DARPA, savunma bakanlığına bağlı bir araştırma şirketi idi. DARPA, bahsi bu kitapta çok geçecek olan son derece uğursuz bir kuruluştur. Bu şirketin bir başka müşterisi ise Blessed Relief olup, Usame bin Ladin ile bağlantısı vardı. Daha başka bir deyişle CIA bağlantılıydı, çünkü bin Laden onların adamıydı. Zakheim bir İsrail/Amerikan vatandaşı olup, rütbeli bir hahamdı. Ordudan ihtiyaç fazlası olarak sınıflandırarak İsrail'i F-15 ve F-16 uçaklarıyla besleyen o idi. İsrail'in, ABD'den sonra en büyük F-16 filosuna sahip olmasının nedeni buydu! Zakheim'ın babası da, 1948 yılında İsrail'de bombalama olaylarına karışan terörist şebekenin üyelerinden birisiydi. Zakheim'ın 2001-2004 yıllarında Pentagon'un mali işlerinden sorumlu en yetkili kişisi olmasının sebebini anlamayan var mı? Bir bilgi daha: Zakheim aynı zamanda, uzaktan kumandalı pilotsuz uçak teknolojisini geliştiren bir şirketin de eski başkanıydı.

11 Eylül döneminde CIA'nin başkanı Rothschild Siyonist George Tenet ise, Rothschild'e ait "Damgalama" cemiyeti tarafından en yüksek ödüle layık görülmüş bir şahsiyettir. Oğul Bush ve Dick Cheney 11 Eylül hakkında soruşturma açılması için büyük çapta baskı altında bırakılınca, bu soruşturmaya Rothschild Siyonist olan Henry Kissinger'in başkanlık yapacağını açıkladılar. Yani son 50 yılın en büyük İllüminati ajanı olan kişinin! İşe bak! Kissenger hiddet karşısında geri çekildi, ama resmi hikâyenin doğru olduğunu kabul eden 9/11 komisyonunun nihai raporu Rothschild Siyonist Philip Zelikow tarafından yazılmıştı! Bu, bağlantıların anlaşılabilmesi için sunduğum ana başlıklardan sadece birkaçı. *Alice Harikalar Diyarında*, *Dünya Ticaret Merkezi Felaketi* ve *Global Komplö'ya Son Verilmesi İçin David Icke Rehberi* adlı kitaplarımda belirttiğim labirentin boyutları inanılmaz! Günlük medya nerede? Ya susmuştur, ya resmi hikâyeye inanmayanlarla alay ediyordur veya lanetleme kampanyası açmıştır, çünkü profesyonel gazetecilerin ya bilgisi yoktur ya da cesaretleri... İtalya'nın önceki başbakanı Francesco Cossiga, 2009'da, 11 Eylül saldırısının CIA ile birlikte Mossad'ın işi olduğunu açıklamıştı.

İtalya'nın 1985-1992 yılları arasında başbakanlığını yapan Cossiga, korkunç saldırıların Siyonistlerin yardımıyla Mossad tarafından planlanıp gerçekleştirildiğinin, Amerika ve Avrupa'daki istihbarat örgütleri tarafından bilindiğini söylemişti. Böylece Arap ülkeleri suçlanacak, batı dünyası Afganistan ve Irak'ta İsrail'in yanında yer alacaktı. Cossiga "oyun"un nasıl oynanmakta olduğunu çok iyi biliyordu. 1960-1980 yılları arasında Avrupa'daki terörist bombalama olaylarının arkasında olan Gladio Operasyonunun oluşturulmasına da yardımcı olmuştu. Gladio'nun rolü terör saldırıları hazırlamak ve suçu da, Rothschild Kabalı'nın gözden düşürmek istediği kişi ve gruplara atmaktı. Gladio ajanı Vincenzo Vinciguerra, 2001'deki yeminli ifadesinde şöyle demişti: "Hiçbir politik oyunla ilgisi olmayan sivillere, halka, kadın ve çocuklara, masum insanlara saldırmamız gerekir. Sebebi çok basit, halkın daha fazla güvenlik sağlaması için devlete sığınması."

11 Eylül de işte bu prensip ile gerçekleştirildi. 2009 yılının Noel'inde bir Amerikan yolcu uçağına da benzer bir "terörist saldırı" yapıldı. Resmi bilgilere göre 23 yaşındaki Nijeryalı Ömer Faruk Abdülmuttalab, pantolonuna gizlemiş olduğu bir cihazla Detroit'te inişe geçen bir Northwest Havayolları uçağını havaya uçurmak istedi. Söylendiğine göre

kendisini yakmış, ama yolcular ve mürettebat müdahale etmiş vs. Askeri analist ve kont-gerilla uzmanı olan Gordon Duff, uçağı havaya uçurma teşebbüsü için şöyle demişti: “Ondaki patlayıcılarla, kendi koltuğunu bile havaya uçuramazdı. Patlayıcılar güçlü de olsa çalışmazdı.” Tabii ki, çünkü hepsi bir planın parçasıydı. Neticede problemin arkasından hemen bir “çözüm” geldi. Daha fazla güvenlik bahanesiyle İngiliz hükümeti, çıplak vücudu gören “Bütün Beden Tarayıcıları”nı önerdi. Bu teknoloji halen mevcut olup, deneme aşamasındaydı, ama öyle ya, Nijeryalı korsan belki daha kuyruktayken bile donundaki patlayıcıları patlatabilirdi! Bu olay, bombacının El-Kaide tarafından eğitilmiş olduğu iddiası üzerine, “Rothschild güdümlü sistem”in gözünü stratejik önemi olan Yemen’e dikmesini sağladı.

11 Eylül’den sonra İçişleri Bakanı olan Michael Chertoff, “bütün beden tarayıcı”larının ABD’deki bütün havaalanlarında kullanılmasını istedi. Nasıl oluyorsa, Chertoff’un sahibi olduğu “güvenlik ve risk önleme şirketi” Chertoff Group’un da bu makineleri üreten bir müşterisi vardı! İşte İllüminati tarzı böyle bir şeydir. Küresel kontrolü geliştirecek faaliyetlerde bulun ve büyük miktarlarda para kazan! Bu tarayıcı hikâyesindeki amaç, insanları soyup, gururlarını kırarak kendilerine olan saygılarının sarsılmasını sağlamak. Bu kitabın Ek II bölümündeki “Bir Satanistin İtirafı”nda, bu adamların, kurbanlarının itibarı ile oynayarak nasıl kendilerine güç sağladıkları anlatılıyor. Bu tarayıcılar her yolcuyu radyasyona maruz bırakıyor. Bu durumda çok sık seyahat eden kişiler ve bütün havaalanlarındaki güvenlik düzenlemeleri gereği aktarma yapan yolcular çok kere bu tarayıcılardan geçmek zorunda kalıp bir süre sonra ciddi sağlık problemleri ile karşılaşacaklar. Plana göre bu tarayıcılar sokaklarda da kullanılacak, çünkü Hollanda polislerinin bildirdiğine göre, kişilerin üzerlerine saklanmış silahları tespit edecek mobil bir tarayıcı geliştiriliyormuş.

ABD’deki Transport Güvenlik Departmanı, bu dijital arama tarayıcılarının, çektikleri görüntüleri hafızasına alacak, muhafaza edecek veya aktaracak özelliklerinin olmadığını söyleyerek medyaya ve halka resmen yalan söyledi. Oysa, Elektronik Özel Bilgi Merkezi, bu aletlerin bunların hepsini yapabildiğini ifşa etti. Yani “Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası” ile Transport Güvenlik Departmanı’nın belgelerinden, aletlerin görüntüleri hafızaya alma ve aktarma özelliklerine sahip oldukları öğrenildi. Devletin ve yandaşlarının söylediği tek bir söze bile inanamıyorsunuz. Yalan yalanı kovalıyor. Çok komik, bu olaydan aylar önce, Heathrow Havaalanı’ndaki güvenlik kontrolü kuyruğunda beklediğimiz sırada ayakkabı bombacılarına karşı ayakkabılar, kemer bombacılarına karşı da kemerler çıkartılırken, diğer yolculara, “Aranızda çamaşırında bomba olan varsa hapi yuttuk!” diye şaka yapmıştım. Sonra bu aynen gerçekleşti. Eğer bir de “popoya yapışan bomba” çıkarsa ben artık hiçbir uçağa binemeyeceğim!

Sonradan Nijeryalı bombacının babası Alhaji Uma Mutallab’ın, Nijerya’daki First Bank’ın önceki yöneticisi ve “Ekonomik Gelişim Federal Başkanı” olduğu ortaya çıktı. Bu kişi, her ikisi de birer Rothschild eseri olan IMF ve Dünya Bankası bağlantıları ile Afrika’nın en zengin adamı! Nijerya ise, kişi başında günlük bir dolar düşen bir nüfusun yozlaşmış bir diktatörlük altında yaşamaya çalıştığı bir ülke. Mutallab’ın zenginliği İsrail/

Rothschild istihbarat örgütü Mossad ile yakın ilişkilerinden kaynaklanıyor. Resmi raporlara göre, oğlunun pantolonunun alev almasından haftalarca önce, oğlunun potansiyel bir terörist olduğunu yetkililere söylemek üzere ABD Büyükelçiliği'ne gitmiş, ama oğlunun Northwest uçağına binmesine kimse engel olmamıştı, çünkü zaten istenen de oydu. Oğul Abdülmuttalab uçağı, güvenliği, İsrail kaynaklı güvenlik şirketi ICTS tarafından sağlanan Amsterdam Havaalanı'ndan binmişti. İsrail günlük gazetesi Haaretz, şüpheli sayılması için her türlü kanıt ve koşul bulunduğu halde, korsanın, ICTS güvenliğini nasıl aşabilmiş olduğunu sordu, ama nasıl diyelim, iş terörizme gelince, nedense ICTS hep talihsiz eksik ya da yanlış kayıtlar yapmış olur!

9/11 saldırısında havaalanında görev yapmakta olan şirket de aynıydı. Nedense hiçbir kamera kaydı bulunamadı. 2005'te Londra'daki bombalama olayında, metro ve otobüslerin güvenliğini sağlaması gereken de, Paris Charles de Gaulle Havaalanı'nda ayakkabı bombacı Richard Reid uçağına bindiği zaman da görevde olan şirket hep ICTS idi. Ayakkabı bombası uçuşundan önce bir zamanlar İsrail Reid'i şüpheli terörist olarak tanımlamış; ama İngiliz, Amerikan veya başka hiçbir güvenlik örgütüne endişelerini bildirmediği için Paris'ten Amerika'ya uçacak olan uçağı binmesine de göz yuman bu İsrail güvenlik şirketi idi. Reid'i Güney Londra'da büyütmiş olan teyzesi Claudette Lewis onun beyninin yıkanmış olduğunu beyan ederken, Amerikalı araştırmacı, Amerikan Ulusal Güvenlik Kuruluşu (NSA) için çalışan Wayne Madsen, bu operasyonu, CIA, Mossad ve Hindistan Araştırma ve Analiz Kanadı'nın hazırlayıp yürüttüğünü ve kaynaklarının bunu doğruladığını söyledi. Madsen, 2008'de, Hindistan Mumbai'deki "terörist" saldırısının ve Pakistan eski Başbakanı Benazir Butto'nun öldürülmesi olayının arkasında da aynı bağlantıların olduğunu anlatıyordu. Michiganlı hukukçu Kurt Haskell ve onun gibi hukukçu olan eşi Lori Haskell Amerikan basınına, Amsterdam Schiphol Havaalanı'ndaki check-in masasında, çok iyi giyimli bir Hintlinin, pasaportu olmadığı halde oğul Abdülmuttalab'ın uçağı binmesini sağladığını söylediler. Haskell CBS Haber'e şöyle anlatmıştı:

"Sadece Hintli adam konuştu. "Bu adamın pasaportu yok, ama uçağı binmesi gerekiyor." dedi. Görevli uçağı binmesi için pasaportunun olması gerektiğini söyleyince Hintli, onun Sudanlı olduğunu ve bunu hep yaptıklarını belirtti." Kurt Haskell uçak Amerika'ya indiği ve yolcular uçaktan çıkarıldığı zaman, "turunculu adam" diye söz ettiği başka bir Hintlinin sorgulanmak üzere götürüldüğünü, sonra ona kelepçe takılmış olduğunu gördüğünü anlattı. Bir FBI ajanı gelip yolculara bu bölgenin güvenli olmaması sebebiyle başka bir bölgeye götürüleceklerini söylemiş, " Eminim hepiniz ne olduğunu gördünüz ve gördüklerinizi birleştirip olayı anlayacak kadar zekisinizdir." demişti. Yetkililer halka bu açıklamayı yapmamışlardı, ama diğer şahitler de konuşunca, "Evet, birisi daha tutuklandı, ama o başka bir uçuştaydı." demişlerdi. Northwest yolcularının herkesten ayrı tutulması da söylenenlerin yalan olduğunu gösteriyordu. Yolcular ayrıca, bir adamın uçuş sırasında Abdülmuttalab'ı sürekli olarak filme çektiğini, hatta bombacı, cihazı çalıştırmaya yeltendiği zaman bile sakın bir şekilde bunu sürdürdüğünü söylediler. Bütün hikâyenin her zamanki düzmece operasyonlardan birisi olarak, bir Problem-Tepki-Çözüm formülü için tasarlanmış olduğu besbelliydi.

Dünya Savaşı için “Problem-Tepki-Çözüm”

Hepsi Rothschild eseri olan Birleşmiş Milletler, Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası ve bir Avrupa Serbest Ticaret Bölgesi olan Avrupa Birliği, küresel toplumu değiştirmek ve gücü hiçbir zaman olmadığı kadar çok merkezi bir hale getirmek için kurulmuş birer Problem-Tepki-Çözüm formülüydü. Hiçbir şey dünyayı savaştan daha açık ve sürekli bir şekilde değiştiremez. Zaten bu yüzden birçok savaş oluyor. “Elit Soy” ve yandaşları, Hitler’i iktidara getirip, finans sağlayarak Nazileri güçlendirdiler. Bu da Weimar Cumhuriyeti sırasında Almanya’nın, I. Dünya Savaşı’ndan sonra, enflasyonun tavana vurduğu ekonomik çöküntüden büyük bir hızla çıkıp, Avrupa’yı ele geçirecek güçteki bir ekonomi ile orduya nasıl sahip olduğunu açıklıyor.

Oğul Bush’un büyükbabası Prescott Bush, Nazilere büyük miktarda para akıtan Rothschild güdümlü Harriman imparatorluğu için çalışıyordu. Bu, Hitler’i beslediği bilinen, Fritz Thyssen’in, çelik ve bankacılık imparatorluğu ile çalışan, Prescott Bush’un Union Banking Corporation adlı şirketi aracılığı ile sağlanıyordu. Nazilerin savaş araçlarını üreten Tyssen’in fabrikalarıydı ve Harriman/Bush Union Banking kuruluşları tarafından besleniyordu. Aslında bu kurum, Amerika’da düşmanla ticaret yaptığı gerekçesiyle kapatılmıştı; ama belli başlı Rothschild Siyonist organizasyonları, genellikle halktan bireylere hep “Yahudi karıştı” veya “Nazi işbirlikçisi” diye haykırırlarken, Rockefeller’lar, Bushlar ve Harrimannlar gibi Hitler’i desteklemiş olan belirli soyun ailelerine gelince ölüm sessizliğine bürünürler. 1990’lardan beri Bush ailesinin Nazi bağlantıları ile ilgili yazıp dururum. Sonunda 2001’de, eskiden Adalet Bakanlığı’nın Nazi savaş suçluları biriminde savcı olan Florida Soykırım Müzesi’nin müdürü olan John Loftus, Amerika Almanya’ya karşı savaş ilan ettikten sonra, tanınmış Nazi sanayicilerinin Harriman/Bush’un Union Banking Corporation adlı kuruluşuna gizlice sahip olup, Hollanda’daki ikinci bir banka aracılığı ile para aktardıklarını, banka 1951’de kapatıldığı zaman Başkan Bush’un büyükbabası Prescott Bush ve büyük büyükbabası Herbert Walker’a, 1.5 milyon dolar verildiğini söyledi. Baba Bush’un adında yer alan H W harfleri, Herbert Walker’dan geliyor. Loftus, bankayla Prescott Bush’u Nazi paralarına bağlayan bir sürü belgenin bulunduğunu anlatıyor. 2001’deki Sarasota Okuma Festivali sırasında yaptığı konuşmada, “Bush ailesinin serveti buradan, yani II. Reich’tan geliyor!” demişti.

Loftus, 1990 yılların ortalarından beri benim sürekli olarak yazdığım üzere, Rockefeller ailesinin de Nazi bağlantılarının olduğunu söyledi. Rothschild kontrollü Rockefeller ailesi de, Almanya’nın “Kaiser Wilhelm Öjenik, Antropoloji ve Kalıtım Enstitüsü”nde, Hitler’in “ırk ıslahçısı” olan Ernst Rudin’in çalışmalarını finanse etmişti. Diğer Nazi doktorlar da canlı insan denekler üzerinde acımasız ve korkunç deneyler yapmışlardı. Bunların arasında en önemlisi olan “Ölüm Meleği” lakaplı Josef Mengele, daha sonra toplama kamplarındaki kurbanlar üzerinde anlatması bile korkunç genetik ve akıl/beyin kontrolü deneyleri gerçekleştirmişti.

“Ölüm Meleği” Josef Mengele, Almanya’dan Rothschild-Rockefeller ağının sayesinde kaçtı.

Araştırmacı yazar Anton Chaitkin, Rockefeller destekli Wilhelm Enstitüsü’nde, Mengele ile Otmar Vershuer’e vücut parçalarının getirildiğini anlatıyor. Saf ırk öjenik faaliyetlerinin arkasında Rothschild’ler, Rockefeller’lar ve Harrimanlar vardı. Bu “Elit Soy” kendilerini üstün ırk, geri kalan herkesi hayvan olarak görüyorlardı. (Öjenik faaliyetleri ile ilgili ayrıntılı bilgi için *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak* adlı kitabıma bkz.) Savaşın sona, Josef Mengele’nin Güney Amerika ve ABD’ye kaçmasını sağlayan Rockefeller bağlantıları idi. Daha sonra burada, hükümet-ordu beyin kontrolü ve genetik programlarında “Dr. Green” adı altında çalıştı. Rothschild’ler yüzyıllardan beri, ülkeleri istedikleri şekilde getirmek için uğraşıyorlar. Her zaman gözden çıkarılacak askeri birlikler, hep ülkelere hizmet ettiklerini zannediyor, Rothschild’lerin ülkelerini yok etmek için ne emeller peşinde koştuklarını bilemiyorlar tabii.

Askerler ülkelere hizmet ettiklerini sanıyorlar, oysa perde arkasında farklı “efendi”ler var.

Oysa Amerikalı General Smedley Butler, 1935’te yazmış olduğu, *Savaş Bir Curcunadır* adlı kitabında bütün bunları, uzun ve kişisel tecrübeleri ile birlikte, cesur bir şekilde anlat-

mış: “33 yıl 4 ay aktif ordu hizmetim var. Bu zaman süresinde zamanımın çoğunu Büyük İş Dünyası, Wall Street ve bankerler için çalışarak geçirdim. Kısaca kapitalizm için çalışan bir ganster gibiydim. 1914’te Amerika’nın petrole olan ilgisi nedeniyle Meksika, özellikle de Tampico’nun güvenliği için yardım ettim. Haiti ve Küba’yı, National City Bank’teki çocukların gelir elde etmesi için münasip hale getirmeye, Wall Street’in çıkarları için yarım düzine Orta Amerika ülkesinin gasp edilmesine yardımcı oldum. 1902-1912 yılları arasında Brown Kardeşlerin Uluslararası Banka’sı için Nikaragua’yı tasfiye ettim, 1916’da Amerikan’ın şeker konusundaki çıkarları için Dominik Cumhuriyetine ışık tuttum, Amerikan Meyve Şirketleri için Honduras’ı ayarladım, 1927’de Çin’de Standart Oil şirketinin rahatsız edilmeden çalışması için çabaladım. Şimdi geriye bakınca Al Capone’a epeyce esin vermiş olabileceğimi düşünüyorum. O ancak üç bölgede çalışmış, ben ise 3 kıtayı hallettim.”

Rothschild’lerin amacı, ABD, Avrupa, Çin ve Rusya’yı içine çekecek global bir problem yaratma peşinde. Böylece, sözde “bütün bunların bir daha olmaması için” bir dünya hükümeti ve ordusu oluşturmayı planlıyorlar. 2008’de tetiklenen ekonomik kriz, kaos çıkarmak için, büyük bir soğukkanlılıkla planlanmış, böylece insanlar, bir dünya merkez bankası ve tek elektronik kur ile yeni bir global ekonomik yapıyı kabul edecekler. “Oh, çok feci, aman ne büyük bir kaos, ne üzücü, ama eğer istediğimizi yapmamıza izin verirsiniz sizi kurtarabiliriz!”

Başkanlık Düzeyinde Problem-Tepki-Çözüm

Problem-Reaksiyon-Çözüm örneği olarak, tereyağından kıl çeker gibi Başkan “oğul” Bush’un yerine, hâlâ bu işe uygunluğu tartışılır Obama getirildi. Bush gözle görülebilen en kukla başkan olup zamanının çoğunu tatilde çiftliğinde TV’de spor programları izleyerek ve Jack Daniels içerek geçirdi. İmzalaması buyrulan her şeyi imzaladı ve becerebildiği kadar da, söylemesi buyrulan şeyleri söyledi. Bu “Elit Soy”, halkın gözü önünde olacak görevler için 3 tip adam seçiyor. 1. Bu planı bilen ve destekleyen. (Bu sayı çok az). 2. İşe yarayacak ahlaklar ve özentî içinde olanlar (Çok sayıda var, zaten resmi görevlerde bu kadar çok küstah ve yetersiz kişi olmasının nedeni bu.) 3. Genellikle elit sistemin canı istediği zaman açığa vuracağı, şantaj konusu olan çoğunlukla seks ilişkilerine dair karanlık sırları olanlar. Oğul Bush hepsine haiz olmakla birlikte özellikle 2 numara için mükemmel bir örnekti.

Cumhuriyetçi ve Demokrat Partilerin de, gizli cemiyet ağının uluslararası şirket yapı-sı yoluyla dünyadaki bütün benzerlerinin de sahibi hep İllüminati soyu. Bush döneminde Cumhuriyetçi yönetim, kötü şöhretli “neocon”/yeni muhafazakâr şebeke tarafından kontrol ediliyordu. “Yeni Amerikan Yurdu Projesi”, “Amerikan Girişim Enstitüsü” ve benzeri “think tank”ler, Afganistan ve Irak gibi ülkelerin işgali faaliyetlerini yönetiyorlar. Neocon’lar/ yeni muhafazakâr şebeke, Cumhuriyetçi Parti’yi denetleme görevi yapan “Elit Soy” üyelerinden oluşuyor. Neocon’ların think tank ve tröstleri ile bir de Demokrat versiyonları var. Ben bunlara “democon”lar diyorum. Rothschild İllüminati şebekesi, hem neoconları hem democonları hem de seçimi kim kazanmış olursa olsun, hükümetleri yönetiyorlar.

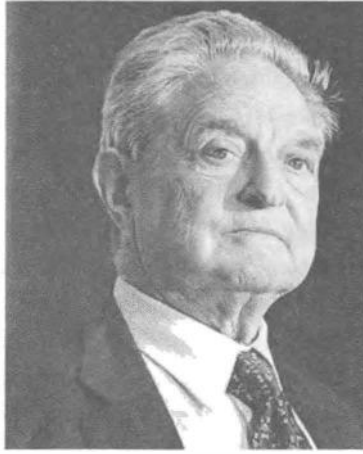

İki Parti, bir "Efendi". Cumhuriyetçi "neocon"lar da, Demokrat "neocon"lar da aynı güç tarafından yönetiliyor. Neil Hagus, İllüminati'yi, sakallı adam olarak tasvir etti. Henry Kissinger'i democon olarak gruba ben koydum, çünkü Obama'nın danışmanı, ama hangi başkan görevde ise aralarında gidip gelir.

"Con" eki aslında tam olarak "Conservative/ Muhafazakâr" a yönelik değil. Sözlükte anlamı, hileci/düzenbaz/ dalavereci'ye ait şeklinde veriliyor. Trilateral Commission/Üçlü Komisyon'un kurucusu, inkâr da etse Siyonist Rothschild olan Zbigniew Brzezinski ile multi trilyoner George Soros da Democon'lara dahil. Bu iki karakter, parmak uçlarına kadar "Elit Soy"un paravan kişisi olan Obama'nın mentoru ve destekçisidir.

Zbigniew Brzezinski, Trilateral/Üçlü Komisyon'un kurucularından ve Obama'nın eğitmeni

George Soros, Rothschild'lerin trilyoner paravanı, Obama'nın finansör.

Çok önemli bir democon think tank'i olan "Amerikan Gelişim Merkezi" Soros tarafından kurulmuştur. Polonya doğumlu Brzezinski, bir Rothschild Siyonisti olmadığını iddia etmektedir, ama öyledir. Akdi takdirde, David Rockefeller ile birlikte Rothschild'lerin Trilateral Commission/Üçlü Komisyon'unun kurucusu olamazdı. Asıl adı George Schwartz olan George Soros ise, Nazi işgali altındaki Macaristan'da kendisini Yahudi değilmiş gibi gösterip Yahudi dindaşlarının mallarını gasp edecek kadar acımasız bir adamdır. Görüşlerinin, tam olarak aynı şarkıyı söyleyen "Elit Soy"un şarkı notalarından çıktığı besbelli. Hakkında Wall Street Dergisi'nde çıkan makalede, global ekonomik probleme bulduğu çözümü anlatmaktadır:

Peki Bay Soros ne gibi çözümler öne sürüyor? İlk adım olarak, uzun vadede, dünya nasıl yönetilirse, öyle yönetilecek bir uluslararası banka kurulması. Tam bir global ekonomi düzeni kurmak için politik kararlar alacak bir global sistem. Ama devletlerin varlığını feshetme açısından çok da uygunsuz değil. Ona göre, devletlerin egemenliği uluslararası kanun ve kuruluşlara bağlı olmalı.

Brzezinski, bir Fransız gazetesi olan *Le Nouvel Observateur*'e verdiği demeçte, bugün Afganistan'da bulunan "terörist"lerin eğitim ve finansı için emir veren kişinin kendisi olduğunu itiraf etti. 1970'li yılların sonunda, Sovyet kontrolündeki başkent Kabil'deki hükümete muhalefet etmeleri isteniyordu. Anafikir, Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı işgal etmesini sağlayıp, ABD'nin rakibi olan bu "Süper Güç"ün başına, kendi başlarına dert olmuş olan Vietnam benzeri bir bela sarmaktı. Plan, 1979-1989 yılları arasında milyonlarca Afgan'ın canı pahasına iyi çalıştı, ama bu Brzezinski'nin umurunda bile olmadı tabii. Onun "Mücahitler" olarak tanınan Afgan hürriyet savaşçıları, sonra Taliban oldu, şimdi de El-kaide olduğu ileri sürülüyor. Bu Savaş karşıtı olan Obama'nın arkasında olan şahsiyet! Afganistan'daki Sovyet işgaline karşı gelen paravan kişi Usume bin Ladin olup, CIA'in ve Suudi Ailesi'nin maşası, orijinal anlamı temel/kaide olan El-Kaide'nin elemanıydı. İngiltere Dışişleri Bakanı Robin Cook'un, ani bir kalp krizi sonucunda ölmeden önce belirtmiş olduğu gibi El-Kaide, tam anlamıyla, "temel/database" anlamına geliyordu. Başkan Carter'ın, dış politikada, güvenlik danışmanı olan Brzezinski'den onay almadan hiçbir şey

yapmadığı herkes tarafından bilinir, zira Brzezinski, kendisini Başkan yapan Trilateral/Üçlü Komisyon'un kurucusudur. Obama'nın, çok önceden Brzezinski tarafından silahlandırılmış, eğitilmiş ve organize edilmiş olan Taliban teröristlere karşı, Afganistan için yoğun askeri destek sağlanmasını emretmesi alay eder gibi bir durum oluşturmaktadır. Matrix filminde Morpheus'un söylediği gibi, " Anlaşılan kader, alay olmadan olmuyor". Ancak Brzezinski açısından bu "kader" değil, sadece soğukkanlılıkla yapılmış bir ince hesap!

Bush yılları, ABD'ye, dolayısıyla dünyaya felaketler içeren problemler yaratmak üzere tasarlanmıştı. Böylece Obama, çözümler getiren bir kurtarıcı olacaktı. 11 Eylül'deki içeriden gelen felaket, Afganistan ve Irak'ın işgaline taşıdı. Reagan, Baba Bush, Clinton ve oğul Bush yılları, finans sistemi üzerindeki dengeler sürekli olarak kaldırıldı, herkese bedava hale geldi, böylece domuz çukurundaki yemlik ziyafet gibi gösterildi. Bilderberg Grubu, Dışişleri Konseyi ve Trilateral/Üçlü Komisyon üyesi olarak bütün bunları yöneten ve besleyen kişi, bir Rothschild kuklası Alan Greenspan idi. Tahmin edileceği gibi, bu Siyonistler, Yuvarlak Masa'nın uyu gruplarının değişmeyen üyeleri. Greenspan, birçok Amerikalı'nın hükümetin özel merkez bankası sandığı Federal Reserv'in Başkanı idi. Bu, aslında Rothschild'ler tarafından kurulmuş ve yönetilmekte olan bir özel bankalar "kabalıdır". (Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak adlı kitabıma bkz.) Ekim 2009 itibarıyla araştırmacıların verdiği bilgilere göre bazı Rothschild bankalarının adları şöyle: Federal Reserve, Bank of America, JP Morgan Chase, Well Fargo and Wachovia, Citibank, PNC Bank, Bank of New York Mellon, US Bank Suntrust BK, HSBC Bank, Goldman Sachs.

Rothschild'lerin Beyaz Sarayı (Hazine, Kongre, Senato...)

Alan Greenspan, Reagan'dan Oğul Bush'un başkanlığı süresinin büyük bir kısmı dahil 20 yıl boyunca Fed'in başkanı idi. Yirmi yıl boyunca kasıtlı olarak baltaladığı "Saray" işareti üzerine çöktünce, Bush yönetiminin son haftalarında ayrıldı.

Alan Greenspan, banker ve finansörlerin başkaldırı global ekonomiyi çökertmelerini sağlayan güçler ayrılığını kaldırdı.

Bankalar iddia edildiğine göre, maksimum kâr elde etmek amacıyla kötü yatırımlar yüzünden borç içinde boğuluyordu. Oysa Rothschild'lerin görünmeden pusuda bekledikleri, bankacılık sisteminin üst seviyeleri öyle değildi. Çöküşün nedeni açgözlülüktü. Oluşacak manipülasyondan yararlanacak olanlar, açgözlü bankacılar, koruma fonu yöneticileri ve borsacılar olacaktı. Greenspan'ın yerine Fed'in başına dostu ve efendisi Greenspan'ın yaratmış olduğu problemleri çözmek için inciler döktürecek olan olan, Rothschild Siyonist Ben Bernanke atandı. 2009'da oğul Bush'un Beyaz Saray'dan ayrılmasıyla başkanlık düzeyindeki Problem-Tepki-Çözüm tamamlanmış, ikinci perde başlamak üzereydi. Bankaların çöküşü karşısında halk tam endişe ve dehşet içerisinde kalmışken, Büyük Obama geldi. Diğerleri korunurken, büyük bir banka olan Lehman Brothers kısmen çökertildi, çünkü halkın paniğe kapılması için bir büyük ismin kurban edilmesi gerekiyordu. 1980'lerden beri hazırlanmakta olan Obama'nın görevi Rothschild'lere ve onların Wall Street bankerlerine vicdansızca yaratmış oldukları problemler için "çözüm" getirmektir. Çevresi, Bush'a olduğu gibi Rothschild Siyonistlerle çevrilmiş olup, bunlara Beyaz Saray'ın Baş Danışmanı da dahildi. Obama'nın baş danışmanı David Axelrod, özel kalem müdürü de Rahm Emanuel'dir.

Rahm Emanuel, Rothschild Siyonist terör grubundan birinin oğlu olup, Beyaz Saray'da güçlü bir kişidir.

Emanuel, İsrail Ordusu'nda hizmet etmişti, babası da Rothschild terörist grubu Irgun'un üyesi olup, 1946'da Kudüs'te 91 kişinin ölümüne neden olan King David Otel'in bombalanması olayının arkasındaki kişilerden birisiydi. Rahm Emanuel, Clinton döneminde, başından beri önce bir Kuzey Amerika Birliği, sonra da bütün Amerikalıların birleşmesini sağlayacak olan Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA)'yı kabul ettirmek üzere Rothschild Siyonist Robert E. Rubin ile yakın çalışma halindeydi. Axelrod, Obama'nın da seçim kampanyasını yönetti, şimdi de konuşmalarının içeriğini ve halka yapacağı konuşmaları düzenliyor. Obama Rothschild

Siyonist eğitimcilerinin ona izin verdiklerinden tek kelime bile daha fazlasını söyleyemiyor. Aynı şey Bush için de sözkonusuydu. Onun konuşmaları da yine bir Rothschild Siyonist olan David Frum tarafından yazılıyordu. Her biri birer İllüminati hedefi olan Irak, İran ve Kuzey Kore için “Şer Ekseni/Kötülük Mihveri” sözünü uyduran da o idi. Obama’nın Yardımcısı Joe Biden’in kurmaylarının başı Rothschild Siyonist olan Ron Klian ve önceki de küresel ısınma hikâyesinin baş yalancısı olan Rothschild Siyonist Al Gore idi. Tablo nasıl ama?

Obama aynen kendisine söylenenleri yerine getirdi ve Rothschild Siyonist Dennis Ross’u, İran ve İran Körfezi politikasının başına getirdi. Bu adam Amerikan yönetiminde Rothschild’lerin bütün amaçlarına hizmet etti. Sahne arkasında, Obama ile bir tiranlık triosu oluşturan Netanyahu, Lieberman ve Barak arasındaki yakınlığın arasına sigara kağıdı bile giremez. Hepsi Rothschild maşası, aksi takdirde hiçbirisi o pozisyonda olamazdı. Bütün her şeyi koordine eden ise 50 yıldır Rothschild’lerin en aktif üyesi, Obama’nın danışmanı Henry Kissenger idi. Bütün bunlara, Obama’nın çeşitli alanlarda uzman olarak tayin edilen “Çar”lar listesini de ilave edin. Şimdi listeyi görelim: Obama’nın Harvard’dan arkadaşı olan ve internetin demokrasi için bir tehdit olduğunu söyleyen, Ruhsatlandırma Dairesi Başkanı Cass Sunstein. Obama’nın, Amerikalı yönetici için 175 dolar daha fazla ödeme ayarlaması amacıyla atamış olduğu, 11 Eylül’de hayatını kaybedenlerin aileleri tarafından Amerikan hükûmetine karşı açılmış olan davaları durdurmak için Bush ile birlikte çalışmış olan Rothschild Siyonist Kenneth Feinberg. Guantanamo’nun kapatma kralı, Dışişleri Bakanı’nın, Avrupa ve Avrasya ilişkileri asistanı Rothschild Siyonist Daniel Fried. İçişleri Bakanlığı’na bağlı Obama’nın Sınırlarla ilgili özel temsilcisi Rothschild Siyonist Alan Bersin. “İklim değişikliği” üzerindeki özel ilgisi ile Obama’nın Enerji Koordinatörü Rothschild Siyonist Carol Browner. İklim Değişikliği Özel temsilcisi Rothschild Siyonist Todd Stern. Lehman Brothers Bankası, Morgan Stanley Bankası ve Lazard Biraderler’in eski yöneticisi, Oto Endüstrisi üzerinde Başkanlık Görev Gücü Başkanı Rothschild Siyonist Steven Rattner. Maliye Bakanı’nın eski danışmanı, otomobil ve diğer üretim politikaları Yüksek Danışmanı Rothschild Siyonist Ron Bloom ve Maliye Bakanı eski danışmanı Rothschild Siyonist Timothy Geitner. Amerikan Oto Endüstrisi, Rothschild Siyonist Dr. Richard Day’in 1969’daki konuşmasında belirtmiş olduğu üzere, Rothschild Siyonistlerin hedeflerinden birisidir. Ana fikir onu geliştirip kurtarmak değil, yok etmektir. Yahudi nüfusun, Amerikan nüfusunun yüzde ikisinden fazlasını oluşturmadığını, bazılarının da Siyonist olmadığını göz önünde bulunduracak olursak, yüksek makamlardaki Rothschild Siyonistlerin oranının hayli yüksek olduğunu görürüz. Çoğu Siyonist olmayan Yahudi nüfusu, dünya nüfusunun 0.2’sini teşkil etmektedir.

Başkan Obamabush

Rothschild Siyonist Alan Greenspan, finansal faaliyetlerin sürekli olarak bozulması için onlarca yıldır yandaşları ile birlikte ekonomik çöküşü hazırlamıştır.

ABD'nin ekonomisi, sistematik bir şekilde yok ediliyor.

Yardımcıları New York Federal Reserve Bankası Başkanı Rothschild Siyonist Tim Geithner, Rothschild Siyonist Robert E. Rubin ve Rothschild Siyonist Larry Summers'dır. Rubin, London School of Economics'ten ve Fabian Cemiyeti'ndendir. Rubin ve Summers, Alan Greenspan Federal Reserve'deyken Bill Clinton'ın Maliye Bakanı idiler. Sayın "Bay Değişim" Obama, krizi çözmek üzere göreve geldiği zaman ekonomik ekibinin başına kimleri getirdi? Tim Geithner ve Larry Summers'ı! Bunlar, bankalarının çöküşünü tetikleyen ve arkasından gelen büyük durgunluğa neden olan Rothschild uşaklarıdır. Gaithner Maliye Bakanı, Summers da, Beyaz Saray Ekonomik Konseyi'nin başkanı olmuşlardır. Summers bir zamanlar, Dünya Bankası'nda baş ekonomist idi ve 1991'de banka için imzaladığı bildiride, hastalık ve ölümleri takip eden maliyetler düşük olacağı için, zehirli atıkların yoksul ülkelere atılması gibi bir tavsiyede bulunmuştu! Obama'nın Bütçe Direktörü olarak atadığı Rothschild Siyonist Peter Richard Orszag da Fabian Cemiyeti'nin London School of Economics'inden mezun olup, yine aynı okuldan olan Robert E. Rubin tarafından yetiştirilmişti. 2008'de çökmüş olan İzlanda Merkez Bankası'nın danışmanı olan ekonomik danışmanlık firmasının kurucusu ve başkanı olan Orszag, Rothschild Siyonist Oligarşi'nin yöneticileri ülkenin paralarını yağmalarken Rusya Finans Bakanı'nın da danışmanı idi. Ayrıca, genel olarak Amerikan üretimi ve ekonomisini kasıtlı olarak mahveden Amerikan Serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA) tüzüğünün hazırlanmasında Rahm Emanuel ve Bill Clinton'ın danışmanı görevindeydi. Bu insanlar bir plana göre hareket ediyorlar ve Obama da sadece halkın önündeki yüzleri. Obama, yeni ekonomik ıslah danışma kurulunun başına Rothschild Siyonist Paul Adolph Volcker'i getirdi. O da Fabiancı London School of Economics'tendi. Volcker, Greenspan'dan önce Federal Reserv'in ve önemli bir New York yatırım bankası olan J. Rothschild, Wolfenshon&Co. Firmasının başkanıydı. Bu bankadaki Rothschild adı zaten malum isim, ama Wolfenshon&Co. adındaki James Wolfenshon, Dünya Bankası'nın eski başkanıydı. Obama'nın ekonomik ekibine atadığı kişiler hep

Geithner'in çevresinden olup, Geithner batan, çöken nice banka veya finans kurumundan servet kazandı.

Bunlardan biri olan Rothschild Siyonist Gene Sperling, Hazine başdanışmanı olup Dış İlişkiler Konseyi/Council on Foreign Relations tarafından atanmıştı. Goldman Sachs, Sperling'e 887.727 dolar ödüyordu. Bunun yanı sıra Sir Allen Stanford yönetimindeki Stanford Group için vereceği konferanslar için de 158.000 dolar kazanıyordu. Sir Allen Stanford o zamandan beri sahtekârlıktan mahkemelik. Hazine'nin bir başka danışmanı olan Matthew Kabaker, özel Blackstone firmasından 5.8 milyon dolar kazandı. Lewis Alexander Citigroup'un baş ekonomisti iken danışman olup hükümete katılınca son iki yılda 2.4. milyon dolar edindi.

Bush'un başkanlığının son haftalarında banka krizleri başladığı zaman Bush'un Maliye Bakanı Rothschild Siyonist Henry Hank Paulson Rothschild'lerin kontrolündeki Goldman Sachs'ın önceki başkanıydı. Krize neden olmuş olan aynı banka sisteminden temsil ettiği banka sistemine trilyonlar verdi. "Obama politikaya "fark" getirmedi" demeyin, bu tür bir fark getirdi. Bush bankalardan ve finans kuruluşlarından ödünç alınan milyarlarca doları hortumladı, Obama Geithner ve Summers da (Resim: 68) bu paraları trilyonlara dönüştürdü. Aşağıdaki iki konuşma arasında fark olmadığını söyleyebilir misiniz?

Bush ve Obama bankalara ve teşvik paketine trilyonlar aktardı, oysa çoğunun nereye gittiğini ve ne için kullanıldığını kimse bilmiyor.

George Bush, Eylül 2008:

Hükümetin ekonomik uzmanlarının uyarısına göre, Kongre'nin acil bir müdahalesi olmazsa, Amerika açısından, ekonomik bir panik ve üzücü bir senaryo oluşabilir. Sizin de bulunduğunuz bölgede bazı bankalar batabilir. Borsa daha düşüp, sizin emeklilik hesaplarınızın değerleri veya evinizin değeri düşebilir. İşiniz veya çiftliğiniz varsa kredi almakta zorlanabilirsiniz. Birçok iş yeri kapanabilir, milyonlarca Amerikalı işlerini kaybedebilir.

Barack Obama, Şubat 2009:

İlgili ekonomistler, çabuk hareket etmezsek, milyonlarca işin kaybedileceği, ulusal işsizlik oranının çift haneli sayılara ulaşacağı yönünde uyarılar yapıyorlar. Daha fazla sayıda kişi evlerini ve sağlık sigortalarını kaybedebilir. Ülkemiz öyle bir krize girebilir ki, belirli bir noktada geri dönüş sağlayamayabiliriz.

Aynı metin, “neocon”ları da, “democon”ları da yöneten aynı kişiler tarafından yazılmıştı. Ekonomik düzensizliği getirip krize neden olan da onların adamlarıydı, hükümete getirdikleri Bush, Obama, Paulson, Geithner, Summers, Orszag gibi adamlar da... Sistemi, alınan milyonlarca dolalık kredi ile sula, sonra da ülke nüfusu yeniden ödesin. Rothschild’lerin kurduğu ve sahibi olduğu Federal Reserve, vergi mükelleflerinin ödediği trilyonlarca doları ne yaptığını açıklamayı reddediyor. Rothschild Siyonist Bernanke, Kongre’nin böyle bir soruşturma yapması halinde bankaların bağımsızlığının tehlikeye düşeceğini, bunun da ekonomi ve finans dengelerini tehlikeye atabileceğini söylüyordu. Bu adam en son pencereden dışarıya bakalı ne kadar oldu acaba? Ben bu adama salaş bir yerin parasını bile teslim etmezdim! Başka İngiltere olmak üzere bütün ülkeler aynı şeyi yaptı. Bush da, Paulson da, Obama da, Geithner de bankalardan herhangi bir değişiklik ya da garanti istemedi. Avukat Elizabeth Warren Kongre Kusur araştırma panelinde paraya ne olduğunu aydınlatmaya çalıştı, ancak paranın nereye gittiğini bilmediğini, çünkü sistemin insanların bunu öğrenmemesi üzerine tasarlanmış olduğunu söylüyordu. Avukat Warren, Bush’un Maliye Bakanı ile Goldman Sachs’ın çek defteri durumundaki Henry Hank Paulson’ın, parayı ne yapacaklarını bankalara sormadan veya herhangi bir yasak koymadan finans kuruluşlarına 200 milyar dolar koyup, sadece “alın” demiş olduğunu söylüyordu. Bu paranın bankaları zehirli servetlerinden korumak için olduğunu, ancak bugün hâlâ bu zehirli servetin var olduğunu söyledi. Peki ne için kullanılmıştı? Elizabeth Warren para verildiği zaman, hükümetin otomobil endüstrisi konusunda neden bu kadar katı olduğunu bilmek istediğini söyledi. Burada ona ben biraz yardımcı olabilirim. Çünkü çekleri yazan insanlar bankalar tarafından kontrol ediliyorlar, oysa bu bunların amacı Amerikan otomobil ve diğer üretim endüstrisini yok etmek!

Amerikan Bilgi Edinme Hürriyeti yasasını kullanarak, paranın nereye gittiğini öğrenmeye yönelik teşebbüsler hep bloke edildi. Ana fikir, hükümetin bütün fiçilerini boşaltmak. İş öyle bir noktaya vardırılacak ki, kimse borç alamasın. Sonra ekonomiyi yine çökertip bir merkez bankası kurulması işini haklı çıkaracaklar. Rothschild’ler için Beyaz Saray’da Emanuel ve Axelrod gibi adamları olduğu sürece bütün bu dalavereleri çevirmek hiç zor değil. Amerikan ekonomi politikasını da Geithner, Summers, Orszag ve Bernanke ile zaten kontrolleri altında tutuyorlar. Zaten, Dünya Bankasının başkanı Robert Zoellick ile IMF’in başkanı Dominique Strauss Kahn da birer Rothschild Siyonist. Hep yazdığım üzere, İngiliz hükümetine egemen olan Peter Mandelson de Rothschild’lere yakın olup, onların hükümetteki adamları. Ona da haklı olarak “Karanlıklar Prensi” deniliyor.

Obama’ya sunmak üzere verilmiş olan çözüm, ekonominin ötesine geçiyor. Daha fazla merkezi güç, polis devleti ve Amerika olarak bildiğimiz her şeyin yok edilmesi. Sürekli olarak sözünü ettiği “değişim” bu, ama tabii ki hiç tarif etmiyor. Yıllardan beri söylemekte olduğum gibi plan, finans ve ordu ile Amerika’yı yok etmek için Amerika’yı kullanmak.

Plan, Amerika'yı yok etmek için Amerika'yı kullanmak.

Karşınızda, mali ve askeri gücü olan bir süper güç “hayır” derse, o zaman bir dünya hükümeti ve dünya ordusu kuramazsınız. Amaç Amerika'yı iyice zayıflatıp Kuzey Amerika Birliği içinde eritip bölgelere ayırmak.

Amerika sistematik olarak her yönden baltalanıyor.

Nixon zamanında ABD'nin bölgesel halini gösteren bir harita bile çıkarılmıştı. İskoçya ve Galler'deki dejenere hükümetler, İngiltere'de bölgesel meclisler kurmaya birer örnek niteliğinde. Hepsi aynı amaca ve hizmete yönelik. Sözüm ona “halka güç” diye satıyorlar, oysa asıl güç çok daha farklı boyutlarda. Sonraki birkaç yıl için düşünülen oyun planına daha sonra daha ayrıntılı olarak gireceğim.

Goldman Stinks veya Gold in Sacks (Goldman Sachs)*

Kasıtlı olarak düzenlenmiş olan ekonomik çöküşün tam ortasındaki kuruluş, yatırım bankası Goldman Sachs'dır. 1869'da Almanya'nın Rothschild derebeyliğinin Bavyera'daki İllüminati kalesinden Amerika'ya göç ettikten sonra Rothschild Siyonist Marcus Goldman tarafından resmen kurulmuş olan tam bir Rothschild paravanıdır. 19. ve 20. yüzyıllarda, B'nai B'rith de dahil olmak üzere, önemli banka, şirket ve kuruluşları kurmak amacıyla Amerika'ya gitmiş olan birçok Rothschild Siyonist'ten birisiydi. Goldman'ın, "Sachs" kısmı ise, yine bir Rothschild Siyonist ve anne babası Bavyeralı olan Alman-Amerikalı damadı Samuel Sachs'tan geliyordu. Sachs'ın, Lehman Brothers Bankacılık kuruluşundan Philip Lehman ile uzun yıllara dayanan bir dostluğu vardı. Lehman Brothers da, yine 19. yüzyılda, Bavyera'dan Amerika'ya göç ettiler. Bavyera 1776'da Rothschild'lerin yaratmış olduğu Bavyera İllüminati cemiyetinin yurdu olup, resmi başkanı ise Rothschild Siyonist Adam Weishaupt idi. Hep, savaşların çıkması, devrimler, toplumun yapısını değiştiren Fransız İhtilali gibi olayları yaratan Bavyera İllüminati cemiyeti, ABD'de de çok faaldi. Rothschild'lerin kontrol ettiği Goldman Sachs, kendi taleplerine uygun canavar hükümet politikaları güden "diktatör" bir kuruluş. En bilinen tekniği de, hükümette finanstan sorumlu makamlara hep kendi adamlarını getirmesi. *Time* dergisinin ifadesine göre, Goldman Sachs, hükümete finans konusunda yetenekli kişiler sağlayan tek ve en büyük ikmalci! Barack Obama'ya da en büyük özel kampanya bağışını yapan oydu.

Rothschild Siyonist Lloyd Blankfein'in başkanı olduğu Goldman Sachs, vergi mükelleflerinden alınmış 12.9 milyar doları kullanarak, iflastan kurtulduğu gibi, iflas etmiş olsaydı, Goldman'ı ifal olmaz derecede zor duruma sokacak olan sigorta devi AIG'nin 85 milyar dolarlık payından da fevkalade yararlandı. Sigorta işinde, yasa ve diğer sigorta kurallarını istismar ettiği ve çignediği iddiaları üzerine 2005'te istifa etmiş olan AIG'nin uzun süreli başkanı Rothschild Siyonist Maurica Greenberg'in büyük keyif duyacağı üzere, daha sonra AIG'yi ayakta tutmak için, 182 milyar dolardan fazla bir miktar verilecekti. Tabii ki, çünkü Greenberg, Rothschild Siyonist Henry Kissenger'in yakın dostuydu ve AIG de, kötü şöhretli Kissenger Associates'in bir müşterisiydi! Greenberg, Dış ilişkiler Konseyinin Onursal Başkanı ve Direktörü ve Trilateral/Üçlü Komisyonun üyesi, Rockefeller Üniversitesi'nin Onursal Kayyumu, Modern Sanatlar Müzesinin Onursal Kayyumu, Asya Topluluğunun Başkanı ve yine Onursal Kayyumu. Bütün bu kuruluşlar Rockefeller ailesi tarafından kurulmuş. Şimdi tabii merak ediyorum, AIG bu kadar parayı nasıl aldı? Şans mı dersiniz? Rockefeller'lar ve patronları Rothschild'ler çok derinlerden Goldman Sachs'a bağlılar ve böylece Bush yönetimini kontrol ettiler, şimdi de Obama yönetimini kontrol ediyorlar, bu kadar basit.

2010 yılının başlarında açığa vurulan e-maillerden anlaşıldığı üzere, o zamanlar, sonradan Maliye Bakanı olacak olan Rothschild Siyonist Timothy Geithner'in başkanlığındaki

* Çev. Notu: Goldman'ın Kötü kokusu veya Keselerdeki Altın: David Icke'in "Sachs"ve "Sacks" ile yaptığı kelime oyunları)

New York Federal Reserve Bank, AIG'ye halkın ödeme kayıtlarına ait detayları silmesini söylemiş. O zamanlar başka finans kuruluşları sigorta ödemelerinde indirim yapmak için görüşmeler yaparlarken, AIG, Goldman Sachs de dahil olmak üzere çeşitli bankalarla kredi borcu takas sözleşmesi yapmış. Bunun vergi mükelleflerine 13 milyar dolara mal olduğu tahmin ediliyor. Tabii ki Geithner'in New York Fed'i bunun halk tarafından öğrenilmesinin sonuçlarını gördü. Kongre'nin Hükümet Reform Komitesi üyesi Temsilci Darrell Issa tarafından sağlanan e-mailler, New York Fed.'in ödemelerdeki referansları yok ettiğini kanıtlıyordu. AIG'nin de 2008 Noeli'nden önce aynı şeyi yapmış olduğu ortaya çıktı. Ancak daha sonra Securities and Exchange Commission'ın, AIG'nin, Goldman Sachs ve diğer bankalara ödemiş olduğu milyonlarca doları içeren detaylı bilgilerin de dahil olduğu belgelerin gizli tutulması talebini onayladığı anlaşıldı. SEC'in Corporation Finance Bölümü, bilgilerin 2018'e kadar halka açıklanmayacağını bildirdi. Kokuşmuşluğun boyutları inanılmaz mertebelerde.

Bu kurtarma operasyonları, 2006'da hükümete katılmadan önce Goldman Sachs'ın başkanı olan, oğul Bush'un Maliye Bakanı Henry Hank Paulson tarafından teşvik edilmişti. Bir makale şöyle diyordu: Eskiden Goldman Sachs'ın başkanı olan Maliye Bakanı, nasılsa eski firmasına çok borçlu olup batmakta olan bir sigorta devini almak için 85 milyar dolar harcadı. Bu size doğru bir şeymiş gibi geliyor mu? Hayır, çok çarpık bir iş, ama zaten Rothschild'ler tarafından kontrol edilen çarpık bir şirkete bağlı olan Paulson da çarpık! Paulson, Goldman Sachs'ın eski başkan yardımcısı Neel Kashkari'yi, parayı kimin alacağına karar vermesi için Finansal Stabilitate Ofis'inin, Kashkari de buna karşılık, Goldman Sachs'taki Ortak Reuben Jeffery'yi Geçici Yatırım Ofisi'nin başına getirdi. O zaman Hazine'deki önemli oyuncular Dan Jester, Steve Shafran, Edward C. Forst ve Robert K. Steele, hepside Goldman'ın adamlarıydı. New York Federal Reserve'deki Goldman yetkilileri de bu işin içindeydi. Bunlara, Yönetim Kurulu Başkanı Rothschild Siyonist Stephen Friedman da dahildi. 2008'deki krizin zeminini hazırlayan, Bill Clinton'ın Maliye Bakanı Rothschild Siyonist Robert E. RubinGoldman Sachs'ta başkandı. Dış İlişkiler Konseyi'nin de başkan yardımcısı iken Obama'nın takımına da alındı. Rubin'in himayesindeki Rothschild Siyonist Timothy Geithner, Larry Summers ve Peter Orszag, Obama tarafından ekonomi politikasını yürütmek üzere görevlendirildiler. Goldman Sachs Summers'a, 2008'deki tek bir gün için 135.000 dolar ödüyordu. D. E. Shaw'a da, yönetime katılmadan önceki iki yılda koruma fonundan 5.2 milyon dolar ödedi. Kissenger Associates'in önceki başkanı ve Dış İlişkiler Konseyi'nin üst düzey yöneticilerinden olan Geithner, Goldman Sachs lobicilerinden Mark Patterson'ı Hazine'deki kurmaylarının başına getirdi. Rothschild Siyonist Finans Hizmetleri Komitesi'nin başkanı olan Barney Frank Hazine yetkililerini sorgulama ve kurtarma politikasını araştırma görevine verildi.

En üst düzey yardımcısı, Goldman Sachs ile lobici olmak için ayrılmış olan Michael Paese idi. Zamanında Başkan Bush'un kurmaylarının başı olan ve Maliye Bakanı olarak Henry Paulson'ın atanmasında büyük rolü olan kişi, Londra'daki Goldman Sachs'ın Yasal ve Hükümet İlişkileri Direktörü olan Rothschild Siyonist Joshua Brewster Bolten'di. AIG 2008'de karaya vurunca yeni yönetici olarak Goldman'da 3 milyon dolarlık hissesi olan

Edward M. Liddy atandı. Liddy, Maliye Bakanı ve eski Goldman yöneticisi olan Paulson'ın isteği üzerine görevi aldı.

Marketwatch yazarlarından Paul Farrell, Goldman'ın dünyayı yönettiğini söylerken, *Rolling Stone* dergisindeki bir makalede, Goldman Sachs'ın insanlığın yüzüne sarılmış korkunç bir vampir ahtapot olduğu anlatılıyor, şişirmiş oldukları bütün balonlar yüzünden haklı olarak itham ediliyordu. Matt Taibbi adlı yazar 2008'deki krizde Goldman Sachs'ın oynamış olduğu büyük rolü ifşa ediyordu. Mütevazı gelirli kişiler ile emeklilik fonlarını kullanan bu kuruluşlar sonra yatırımlarını kaybedince müşteriler de emekliliklerini kaybettiler. Matt Taibbi, 2004'te o zaman Goldman'ın yöneticisi olan Henry Paulson'ın Security ve Exchange Komisyonu'ndan yasakları nasıl yumuşatmasını istediğini anlatıyor; "Belirli kurallar nedeniyle sıkıştılar, sonra başkanları Paulson Security ve Exchange Komisyonu'na gidip bunlara son vermelerini istedi, onlar da verdiler! Kongre'nin sesi çıkmadı, oylama yapılmadı, hiçbir şey yapmadılar! SEC Goldman'a ne kadar isterse o kadar kredi verebileceğini söyledi, mesele kapandı."

2 yıl içerisinde iki banka Bear Stearns ve Lehman Brothers kötüye gidince hükümetten bu kuralları değiştirmelerini istediler, istedikleri de yapıldı. Bunu hep yapıyorlar ve başları derde girerse hükümetten destek alacaklarını biliyorlar. Bu defalarca hep böyle oldu!

Matt Taibbi korktukları için birçok kişinin isimlerini veremedi, ama hiçbir şeyi de gizlemedi. Hükümette Goldman Sachs ile ters düşmek istemeyen birçok görevli vardı. Bir Kongre üyesi Goldman'ı eleştiren bir mektup yazmış, ancak aradan bir saat bile geçmeden önceki Demokrat başkan adayı Richard Gephardt, Goldman Sachs lobicisi gibi hareket ederek telefona sarılmış ve ona mektupta belirttiği her şeyi geri almasını söylemişti. En büyük tehdit, Goldman Sachs ile ters düşersen bir daha asla seçim kampanyasında destek görmezsin mesajı idi. Sadece o değil, Demokrat Parti'den hiç kimse bunu yapamazdı. Obama gruplarında olup onun bağımsız olarak hareket ettiğini, sistem tarafından kontrol edilmediğini iddia eden var mı? Goldman Sachs bir tiranlıktır ve bunun için Rothschild'leri okuyun. Goldman Sachs ile ilgili korkunç gerçekler ve hükümet bağlantıları ortaya çıktığı zaman Goldman'ın yöneticileri bir Yahudi karşıtlığı unsuru vurgulamaya çalıştılar. Neymiş de, Yahudi bankerlerin dünyayı kendi çıkarları için dünyayı kontrol ettikleri gibi bir önyargı varmış. İnsanın kurusun, parmaklarınız para kasasının içindeyken yakalandınız, hâlâ ırkçı masalı mı okuyorsunuz!

Ekim 2009'da Associated Press'in bilgi özgürlüğü talebi ile Maliye Bakanı Timothy Geithner ile Goldman Sachs, JP Morgan ve Citigroup'un başkanları arasında yapılmış olan telefon görüşmeleri açığa çıkarıldı. Bu görüşmeler günde birkaç kere yapılıyordu. Geithner'in Goldman Sachs'tan Lloyd Blankfein ile yapmış olduğu görüşme sayısı Senato Bankacılık Komitesi'nden Senatör Christopher Dodd ile yapmış olduğu görüşmelerden daha fazlaydı. Associated Press raporunda şöyle diyordu: "General Motors'un iflası ile ABD Hükümeti'nin otomobil üreticisine el koyma ihtimali karşısında, Mayıs ayındaki o hafta Geithner birçok kişi ile telefon görüşmesi yaptı. Önce Goldman'dan başkan Lloyd Blankfein'i, sonra JP Morgan'ın patronu Jamie Dimon'ı aradı, sonra Obama ile konuştu, ardından telefonu

kapatır kapatmaz yeniden Dimon ile görüştü. Bütün bunlar olurken Geithner bir de, vergi ve bütçe politikalarını düzenleyen California'dan Demokrat Xavier Becerra ile görüşme yaptı."

Rothschild'ler Geithner, Summers, Orszag, Volcker, Rubin, Obama, Biden, Emanuel, Axelrod hepsini kontrol ediyorlar. Aynı şey bütün ülkelerde yapılıyor. Yani dünya ekonomisi durmadan öylesine sallanıp duruyor öyle mi? Şaka yapıyor olmalısınız!

Otuz Grubu

Bütün bunların arasında koordine eden bir başka grup da, 1978'de Rockefeller Vakfı tarafından kurulmuş, ilk başkanı, yine London School of Economics'te okumuş paravan kişi Geoffrey Bell olan "Otuz Grubu"dur. Şimdi bu grubun başkanı olan Paul Adolph Volcker, Federal Reserv'in eski başkanı, yine aynı London School of Economics'tendir ve halen Obama'nın, "ABD Başkanlığı Ekonomik İslah Danışma Kurulu"ndadır. Bu grupta Obama'nın Maliye Bakanı Timothy Geithner ile Ulusal Ekonomik Konsey'in direktörü olan Larry Summers vardır. Tabii ki Goldman Sachs Genel Müdür düzeyinde bu Otuz Grubu'nun içinde de var. Gerald Corrigan eskiden Geithner'in, Obama'nın yönetimine girmeden önce işgal ettiği makam olan New York Federal Reserve Bankası'nın eski başkanıydı. Amerikan ekonomisini yok edilmesi planı, ABD'nin Çin'e olan inanılmaz boyuttaki borcu ile yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Çince konuşan Timpthy Geithner'in babası Peter F. Geithner ise Çin-Amerikan ilişkileri için kurulmuş olan Ulusal Komite'nin yönetim kurulunda Henry Kissinger ile birlikte hizmet ediyor. Otuz Grubu'nun üyelerinden birisi de, Çin Halk Cumhuriyeti Bankası'nın Başkanı olan Dr. Zhou Xiochuan. Tabii kesinlikle rastlantı olmadığı üzere, Ford Vakfı için çalışan Peter F. Geithner, Endonezya'daki "Mikrofinans Programı"nı geliştirmek için finanse edilen Ann Dunham'ın çalışmalarını denetliyordu. Ann Dunham ise Barack Obama'nın annesi! Otuz Grubu'nun bir başka üyesi ise Fabian Cemiyeti'nin kontrolünde olan London School of Economics'in eski hocalarından Mervyn King, olup, Bank of England'a atanmıştır. Üyelerin diğerlerini, Hindistan, Arjantin, Polonya, Kuveyt, Arap ülkeleri, İsviçre, İsrail, Brezilya, Almanya, Meksika, Singapur, Japonya, IMF-Uluslararası Para Fonu, Avrupa Merkez Bankası, Morgan Stanley gibi ileri gelen özel bankalarda yüksek makamlarda görev yapan bankacılar ve finans temsilcileri oluşturmaktadır. Otuz Grubu da, İllüminati'nin global politikasını koordine etmek için kullanılan bir başka merkezdir. Rothschild'ler tarafından kurulup onların kontrolünde olan ve onların adına uluslararası merkez bankaları arasında koordinasyon sağlayan bir kuruluş olan İsviçre Basel'deki Bank of International Settlements'in Genel Müdürü Jaime Caruana'nın da bu grubun üyeleri arasında olması tesadüf değildir. Bu dalavercici "kabal" ABD ekonomisini uzun yıllardan beri hedeflemiş durumda ve 2010 yılının başlarında Amerika'nın borcu 12 trilyon doları aştı. Çin, Japonya, Rusya ve Suudi (Rothschild) Arabistan gibi petrol ülkeleri, doların petrol "kur"u olarak altını oyup, Kuzey Amerika Birliği /NAU'nun para birimi "amero"ya geçilme işlemlerinin hızlanması için mümkün olan her şeyi yapıyorlar.

Şoke Eden İnsanlık Dışı Tutum

Bu bankacılar milyarlarca insanın hayatını mahvedip her geçen gün, evini kaybetmiş daha fazla Amerikalıyı “çadır köyler”de yaşamaya zorlayan Obama yönetiminin yetkilileri evsizliği suç haline getirmeye çalışıyorlar.

*Obama'nın Amerika'sı: bankerlere boş çekler veriliyor.
ama insanlar bankalar tarafından evsiz bırakılıyorlar.*

Bunun uzantıları, 2009 yazında “Evsizler için Ulusal Koalisyon” ile koordineli olarak “Evsizlik ve Yoksulluk Ulusal Yasa Merkezi” tarafından “Evler, kelepçeler değil” adlı raporda 2009 yazında başlamıştı. Sokaklardaki evsizleri zorlamak için kullanılan en yaygın taktik şunlardı:

-Halkın bulunduğu yerlerde yaşamaya çalışan evsizler için halka açık yerlerde uyumayı ve eşya bulundurmaya yasaklayan kanunlar çıkarmak.

-Çöp bidonlarının kapaklarını açmak, kırmızı ışıkta geçmek, aylak aylak gezmek gibi eylemleri suç saymak.

-Evsizleri sürmek için şehirde onların bulundukları bölgeleri temizlemek. Bu genellikle kişisel malzemelerinin yok edilmesi şeklinde oluyordu.

-Dilenme veya sadaka isteme suçlarına karşı yasaları uygulamak.

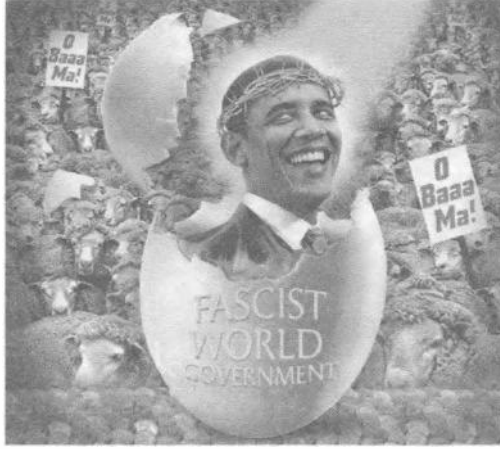
-Evi olmayanların, hijyenik olmayacağı için kamuya ait yerlerde ihtiyaç gideremeyeceklerine dair sözde “hayat kalitesi” kanunları çıkarmak.

Rapora göre, istatistik yapılan 235 şehrin üçte birinde şehrin belirli bölgelerinde kamp kurulması yasaklanmıştı, bunun yüzde 17'lik oranında amaç, evsizlerin çadır kentler kurmalarına engel olmaktı. Yaklaşık yarıyı oluşturan oranda, şehir sınırları içerisinde halka açık yerlerde dilenmek suç sayılıyordu. Los Angeles'daki California Üniversitesi, şehir yönetiminin, belirli yerlerde devriye gezmesi için yılda 6 milyon dolar harcayarak ekstra polis memuru istihdam ettiğini açıkladı. Buna karşılık evsizlere yardım için ayrılan para 5.7 milyon dolardı. 2007'de başıboş gezen 24 kişinin tutuklanması ve sorgulanması için 3.6 milyon dolarlık bir harcama yapılmıştı. Rapora göre harcanan miktardaki bu meblağ ile 200 evsizi ev temin

edilebilirdi. Los Angeles'taki evsizlerin sık sık polis tarafından acımasız davranışlara maruz kalması, insanlık dışı davranışların derinliğini gösteriyor diyeceğiz; ama milyonlarca kişiyi, manipüle edilmiş savaşlarla yok etmekte olan bir kabal için, birkaç evsiz ne ifade edebilir ki?

Sahte Başkan

2008 boyunca Obama'nın seçim kampanyasında esefle başımı sallayıp durdum. Politik partileri kabul edenler aynı gücün adamları ve hâlâ Obama'nın bir istisna olduğunu düşünüyorlar.

Sahte Başkan, İllüminati tarafından eğitilmiş, satın alınmış ve kendisine ödeme yapılıyor.

Samimi ve bağımsız olduğu söyleniyordu ve sistemi alt etmek üzere birden ortaya çıkmıştı. Obama Wall Street bankerleri ile Rothschild/İllüminati cephesi olan Goldman Sachs tarafından finanse edilirken hâlâ bu saçmalığa inanıyorlardı. Bayağı inandırıcı değil mi? Hindiler Noel için oy veriyorlar, oysa kelleleri gidecek haberleri yok öyle mi?

Obama sadece sonuncu kukla

Obama yeryüzünün politik açıdan en yozlaşmış pislik çukuru olan Chicago'dan çıktı. Eğer ruhunuz satılık değilse, o şehirde politik bir geleceğiniz olamaz, oysa Obama bir yıldız gibi parladı. Bu nedenle de suça ve yozluğa bu kadar bağlantılı. Varoşlardaki ortağı Tony Rezko, Illinois Combine olarak bilinen suç sendikasının ateşli bir yandaşıydı. Rezko, devlet ile iş yapmak isteyen şirketlerden destek almak için politik bağlantılarını kullanmış olduğu için hapse bile atılmış olup, doğrudan ya da dolaylı olarak, Sayın Bay "Temiz" Barack Obama için büyük miktarda politik finans sağlamıştı. Obama Rothschild'lerin ve İllüminati'nin yönetici ve paravan kişi olarak yetiştirdikleri bir kişilikti. Bu tür kişiliklere "narsist" denir. Kendini beğenir, empatisi yoktur ve bilinçsiz bir egosu vardır. Obama, Tony Blair ve bankacılık sistemini yönetenler buna mükemmel birer örneklerdir. Narsist bir kişilikte empati yoktur, dolayısıyla ekonomik bir krizle insanları evlerinden atabilirler ama, kendileri milyonlarca para kazanabilirler. Bazen "sevgi" ve "ışık" derken ne kadar bencil, çıkarıcı, soğuk ve hesapçı olabilirler. Moody Blues'un bir şarkısı vardı: "Verdiğin sevgi sadece senin için bir şey ifade ediyor." Bu kişiler insanların yüzüne karşı da çok kolay yalan söyleyebilirler. Narsist kişiliği anlamak bu sistemi yürütenlerin kişiliğini anlamak demektir. Başkalarının sırtından geçinirler. Bu tip insanlara toplumun her seviyesinde rastlayabilirsiniz.

Columbia Üniversitesi'nden çıktıktan sonra, Obama'nın ilk işinin konusu Business International Corporation/BIC, basım ve danışma olup, birçok ülkede CIA operasyonları için kullanılan bir paravandı. Bu, 1997'deki bir New York Times makalesinde, kurucularından birisi tarafından da teyit edildi. Gazeteci John Pilger, Business International şirketinin, sendikalara sızmak için de kullanılmış olduğunu söylüyor.

Washington'dan araştırmacı gazeteci Wayne Madsen ise 2010'da, Beyaz Saray Basın Grubu'nun eski üyelerinden birisinin, bunun Obama yönetimi tarafından bilindiğini söylediğini açıkladı. Beyaz Saray Basın Sözcüsü Robert Gibbs ve diğer Beyaz Saray İletişim görevlileri aracılığı ile bazı gazetecilerin sordukları soruların yasak olduğu bildirildi. Bunların arasında Obama'nın Columbia Üniversitesi'nden sonra çalışmış olduğu CIA'nın Business International şirketinde çalışmış olmasıyla ilgili sorular da vardı. Beyaz Saray gazetecileri, Obama'nın bu şirket ile ilişkileri hakkında da, 1980'lerin başında, Los Angeles'taki Occidental College'da öğrenciykenki kayıtları hakkında da soru sormamak üzere uyarılmışlardı. Obama'nın akıl hocası olan Zbigniew Brzezinski o sıralarda, üniversitenin komünist ilişkileri enstitüsünün başkanı idi. Wayne Madsen'in anlattığı üzere, o zamanlar Obama'nın pasaportundaki adı Barry Soetoro idi ve Brzezinski'nin Başkan Carter'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı olduğu sıralarda ABD'nin eğitim finansmanı için mücahitleri desteklemek için üs olarak kullandığı Pakistan'a gidip geliyordu. Sovyetler Birliği Afganistan'ı işgal ettiği sırada, ABD'nin mücahitlere liderlik etmesi için seçmiş olduğu adamın adı Usame Bin Ladin idi. Wayne Madsen'in, Kabil'deki güvenilir kaynaklardan aldığı bilgilere göre, Obama ile özel askeri bölükteki üst düzey mücahit personel arasındaki iletişim son derece dostçaydı. Madsen'e göre bu bölük, Irak'taki ayaklanmaları bastırma operasyonları ile yakından bağlantılıydı. Obama yönetimi Columbia'da da 7 tane yeni askeri üs kuruyordu. Tabii ki bütün bunlar Beyaz Saray gazetecilerinin sormamaları gereken sakıncalı konulardı. Madsen'in ifadesine göre Beyaz Saray, Obama'nın yurtiçinde veya dışında, BIC veya olası CIA çalışmaları ile ilgili sorular soracak olan gazetecinin basın kartının derhal elinden alınacağını söylemişti. Oysa aynı

Obama şöyle diyecekti: “Yönetimim hükümette inanılmaz ölçüde bir açıklık politikası güdecektir. Halkın güvenini sağlamak için hep birlikte çalışacağız ve şeffaflık sistemi kuracağız. Açıklık, demokrasimizi güçlendirecek ve hükümette etkinlik ve verim sağlayacaktır.”

Obama onlarca yıldan beri “içeri”den biri olmakla birlikte, şimdi halkın adamı rolü oynuyor. Allah aşkına, ABD’de doğmuş olduğuna dair bir doğum belgesi bile sunmayı reddediyor, oysa Başkan olabilmesi için yasa bunu gerektiriyor. Havai’de doğmuş olduğunu iddia ediyor, ama büyükannesi ve üvey kardeşleri Kenya’da doğmuş olduğu konusunda ısrar ediyorlar. Başkan olması için gereken doğum yeri belgesini isteyen mahkemelere cevap vermek için servet harcadı. Eğer doğruysa neden belgeyi gösterip bütün bu tartışmalara son vermiyor? Çünkü asıl amacı babasının kimliğini gizlemek. Obama bir sahtekâr. O, Brzezinski ve Soros gibi “democon”lar tarafından başkan yapılmak üzere kalıplanmış bir paravan. *Los Angeles Times*’ın yazarlarından Dan Morris 2007’de Obama için *Taze Bir Yüz mü, Eski bir Okul Oyuncusu mu?* başlıklı makalesinde şöyle diyordu: “Taze bir yüz olarak, lobcilerden ve malum konularda Washington kültüründen uzak olduğunu iddia eden senatör Barack Obama önce kendi özgeçmişiyse barışık olmalıdır. Chicago’dan Springfield’e bütün geçmişi eski okul politikaları, başka bir deyişle, güçlü yerel “eski”lerle dostluk, özel ilgisi olanlara ve çıkarıcılara yardımcı olma ve rakipleri etkisiz hale getirme manevralarıyla dolu.”

Obama hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen web sitemdeki, *Barack Obama: Çıplak Kral* adlı makaleyi okuyabilirler. Amerikalı araştırmacı Webster Griffin Tarpley’in *Barack H. Obama: Yetkisiz Biyografi* adlı kitabında Obama’nın, “Elit Soy” tarafından satışa çıkarılmış bir görüntüden başka bir şey olmadığı anlatıyor. Hiçbir ağırlığı yok, en kısa konuşmayı bile teleprompterden okuyor. Konuşurken, Rothschild David Axelrod ve yandaşlarının onun için hazırlamış oldukları metni okumak için sürekli olarak sağa ve sola bakıyor, önünde metin olmadığı nadir zamanlarda da önüne bakabiliyor. Telesüflöre o kadar bağımlı ki, 2009 yılının St. Patrick Günü’nde İrlanda Başbakanı’na ait konuşma metni yanlışlıkla teleprompterda kalmış olduğu için, resepsiyona katıldığı için kendisine bile teşekkür etmiş oldu! Obama asla samimi değil. Onun akıllı olduğu söyleniyor, ama o da yanlış. Bunu, önündeki metinleri önceki Başkan oğul Bush’tan daha iyi okuduğu için söylüyorlar, ama teleprompter çalışmadığı zaman onu hiç gördünüz mü? Youtube’da bunun örneklerini izleyebilirsiniz. Bush ile onun zekâsını kıyaslayacak olursanız, yavaş giden atlar, ağaçların yanından geçerken çok hızlı koşuyormuş gibi gelir. İlk siyahi başkan olduğu için, Obama’nın derisinin rengi de alabildiğine, bir araç olarak kullanılıyor. Kölelik dönemlerini hatırlatma açısından belki iyi bir şey sayılabilir, ama önemli olan kimsenin derisinin rengi değil, önemli olan “bilinç” durumu! Gazeteci John Pilger önceki Başkan oğul Bush yönetiminin, Dışişleri Bakanlığı’ndan Yüksek Mahkeme’ye kadar başkanlık tarihinin en karışık ırklı yönetimi olduğunu söylüyor. Condoleezza Rice’tan Colin Powell’a, üstelik de en irticai/tutucu yönetimdi.

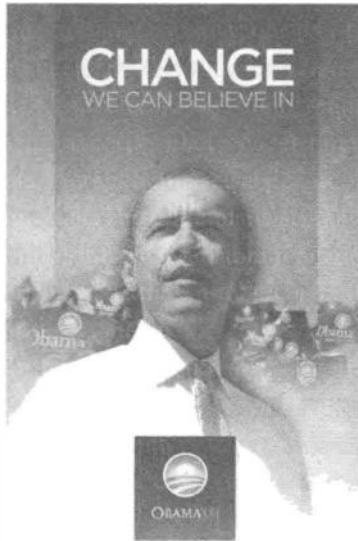
Obama’nın Beyaz Saray’daki varlığı, “ahlaklı millet”i teyit ediyor, oysa o bir rüyanın pazarlaması, Calvin Klein veya Benetton gibi özel bir şeyler, bir heyecan, hatta bir risk vaat eden bir marka, ama radikal olabilir, değişim yapabilir. Belki bazı kişilerin kendilerini rahat hissetmelerini sağlıyor olabilir, oysa hiçbir politik ağırlığı olmayan “modern” ötesi bir adam. Hepsisi de sahte...

Derisinin rengi beni hiç ilgilendirmiyor, bana içi lazım!

Kitlel Zihin Kontrolü

1990'lı yılların sonlarından beri askeri/resmi zihin kontrol program ve tekniklerini iyice inceledim. Obama fenomeni ise, olabilecek en açık seçik zihin kontrolü. Umut, değişim ve inanç kelimeleri, bu manipülasyonun tam göbeği olup, algılama ve davranışı etkilemek için kullanılan Neuro-Lengüistik Programlama tekniğinin bir gerekliliği. Buna konuşma yoluyla hipnoz da deniyor ve Obama bu tekniği sürekli olarak kullanıyor. Obama, Hillary Clinton le John MacCain'e karşı kampanyasında bir yıl boyunca hep "umut", "değişim" ve "inanılacak bir şey" kavramlarını tekrarlayıp durdu. "Umut", atlıkarıncadaki ata binmek gibi bir şey. Ne kadar hızlı dönerse dönsün, öndeki ata hiç yaklaşamazsın bile... "Umut" hep Yarın'a yönelik bir kavramdır. Ana fikir, sondaki kaçınılmaz hayal kırıklığına karşın sizin atlıkarıncadaki attı kalmanızı sağlamaktır, çünkü sistem zaten buna dayalıdır. "Umut" böyle kullanılır. Obama, "efendi"lerinin, bugün kendilerine verileni kabullenmeleri için kullanılan bir aracı, bir pezevenktir. Ne istiyorsak, oops pardon, Barack ne istiyorsa onu yapın! Bunun karşılığında o da size vaat edilen topraklara götürecektir umudu sağlayacak! Tabii ki öyle bir şey yok, ama siz fark edinceye zaten çok geç olacak. "Elit Soy"u korkutan tek şey, insanların, hiçbir zaman gerçekleşmeyecek olan bir "gelecekte bir zaman" projesine olan umutlarını kaybedip adalet ve özgürlük isteyecekleri ihtimali. Böyle bir karabasanla karşılaşmamak için de bu arzuları gerçekten istedikleri değil, sadece heveslenecekleri bir düzeyde tutmak. İşte adamları Obama, kitlelerin isyan etmemeleri için "umut"u bir oyalama tekniği olarak satıyor. İşimiz, aşımız, evimiz yok, ama en azından umudumuz var. Vay be!

Obama'nın en etkin sözü "değişim". Gerçekten de o rekor kırarak cinsten, tümüyle paraya bağımlı kampanyasının tamamı tek bir kelimeye dayalıydı, "değişim".

Değişim mi? Hangi değişim? Obama hiçbir zaman "değişim" ile ne demek istediğini açıklamadı, çünkü bu, sadece insanların oyunu kazanmak için ortaya sürülmüş olan bir slogandı.

Bu teknik Bill Clinton ve birçok başkası tarafından da kullanılmıştı ve oldukça da etkiliydi, çünkü sistem hayatın gidişatından memnun olmayan insanlarla dolu. Statüko hoşunuza gitmiyorsa, o zaman “değişim” sözcüğünü kullanan, ne anlama geldiğini bile bilmeyen Obama gibi birisi olsa da, müthiş bir mesaj olabiliyor. Rothschild Siyonist Dr. Day’in, 1969’daki konuşmasında söylemiş olduklarını tekrar hatırlayalım: İnsanlar değişim fikrine o kadar alışacaklar ki, değişimi beklemeye başlayacaklar. Hiçbir şey sürekli olmayacak. Obama’nın başarısındaki sır buydu. Onu kontrol edenler bunu biliyorlardı. “Umut”, “değişim” ve “inanç” politika açısından ne demek oluyordu? Ne için umut? Neyin değişimi? Neye inanç? Bu soruları cevaplandırmak Obama’nın görünümü açısından zarar verici olabilirdi. Beyaz Saray iletişim görevlisi Anita Dunn, Hillary Clinton ile MacCain’e karşı yürütülen kampanyanın, medyanın Obama lehinde yazılar yazması şeklinde ayarlandığını söylemişti. Kontrol edilmeyen hiçbir yazıya izin yoktu. Dunn bunu, Dominik Cumhuriyeti hükümetine vermiş olduğu bir konferansın videosunda belirtmişti. Bu Obama’nın ve üst düzey kampanya görevlilerinin, gazetecilerle konuşmak zorunda kalmamaları içindi. Basın stratejisinin büyük bir kısmı, medyanın Obama’nın ya da başka bir deyişle Bay “Temiz”, Bay “Samimi” ya da en doğrusu Bay “Sahte”nin, gerçekte ne söylediğinin anlaşılmasına yönelik olduğunu söylüyordu, taktik, halkın görüşünü manipüle etmekti ya da başka bir deyişle, Bay “Temiz”, Bay “Samimi” veya bana göre en doğrusu Bay “Sahte”nin yaratılma taktiği idi.

“Elit soy”un sahibi olduğu medya çoğunlukla Obama’ya bayılıyor ve geriye, Beyaz Saray gazetecilerinden 89 yaşındaki “Gazi” Helen Thomas gibi çok küçük bir azınlık kalıyor. Thomas 1960’ların başından beri, JFK dahil birçok Başkan’a sorular sormuş. CHSN Haber’e Obama yönetiminin, Nixon döneminden de daha fazla bir yoğunlukla medyaya hükmetme yolları aradığını söylemiş. Obama’nın konferansından bir gece önce, gazeteciler çağırılıp soracakları sorular konusunda talimat alıyorlarmış. TV’den izleyen seyirciler ise gazetecilerin özgürce diledikleri soruları sorabildiklerini sanıyorlar. Ve bütün bunlar, hükümete daha fazla şeffaflık olacağını vaat eden Bay “Değişim” tarafından yapılıyor. “Utanç verici bir şey!” diyor Helen Thomas, “Ama onlar hiç utanmıyorlar, kendilerini ne sanıyor bunlar? Kuklalar ne olacak! Onların bizim işimize karışmamaları lazım, onlar bizim kamu hizmetkârlarımız, onlara parayı biz veriyoruz!” Ah, sevgili Helen, ama onlar o açıdan bakmıyorlar. Onların dünyasında medya olayları tarafsız olarak aktarmak için değil, Obama ve yozlaşmış yandaşlarının, insanların onların inanmalarını istedikleri şeyleri yazmak veya izlettirmek için var. O bir sahtekâr ve ipleri daha büyük sahtekârlar tarafından oynatılan bir kukla. Ne yazık ki birçok kimse, içinde ne olduğunu bilmedikleri bu süslü paketin albenisine kapılmış durumda.

Hope- nosis/ Umut Hipnozu*

Plan, Obama’yı, halkın umudu, inancı ve değişmesini istediği her şeyin odağı haline getirmekti. Bu durumda umut, inanç ve değişim için hiçbir belirgin bir şeye gerek yoktu. Ancak “Obama zihin oyunu”nda bu kelimelerin ne anlama geldiğini ben anlatabilirim. Onların demek istedikleri, sizin onların ne demelerini istediğinize bağlıydı. Siz ne istiyor-

* Çev. Notu: David Icke’in kelime oyunu: Hipnoz yerine Hope-noz/Umut-noz

sanız onu temsil edecekti. “Beni ne olarak istiyorsanız ben “O’yum” mantığı ile fazla bir ayrıntıya girmeye gerek kalmadan ortada sadece “umut”, “değişim” ve “inanç” kavramları yüzecekti. Onun sadece Mesih olarak değil, Abraham Lincoln, JFK veya Buda olarak görmeyi istiyorlardı. O içini sizin istediğiniz gibi doldurabileceğiniz bir boş sayfa veya içine istediğiniz kişiliği oturtabileceğiniz boş bir beden. Obama, kendi zihninizin bir ürünü, tam bir “kendin yap” liderdi. Bu hâlâ uyuyor olanlar için tabii. Eğer uyanık iseniz o açık bir kitap gibi okunabiliyor.

“Halk onu kendi yanında sanıyor... Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha:..”

Seçimi aldıktan sonra gerçek yüzü hemen ortaya çıktı. Sözde “değişim” numaralarıyla insanları kurtaracağına bankaları kurtardı. Onun sahtekârlığını anlatmaya kelimeler yetmez. Onun politikalarının hepsi “eğitici” olan Zbigniew Brzezinski’nin kitaplarından çıkıp kanunlaşıyor!

Buna gençler için “gönüllü” çalışması olan, onları askeri hizmet için hazırlama tasarısı da dahil. Sözde sivil güvenlik güçleri kavramı, sadece halkı “Orwell devleti” biçiminde kontrol altında tutmak için uydurulmuş bir şey. Haberlerde Guantanamo’nun kapatılacağını duyuyorsunuz, ama ABD adına kullanılan işkence ve istismar kaynakları kapatılmıyor. İnanılmaz bir icraat da şu ki, Amerikan yasalarına göre işkence yasağı olduğu için, mahkûmlar işkencenin “yasal” olduğu ülkelere götürülüp orada işkence görüyorlar! Bu da Obama tarzı başka bir “U-Dönüşü”... *The New York Times*, bir yöneticinin verdiği demeçi yayımlamış: “Kişiler/mahkûmlar yurtdışına gönderilseler de işkence görmeyecekler.” O zaman neden gönderiyorsunuz? Obama ayrıca, “tehdit” oluşturan kişileri -Amerikalılar da dahil olmak üzere-mahkeme kararı olmadan belirsiz sürelerle tutabilir. Söz konusu tehdit ise kanıta falan gerek yok. “Gerçek” gazetecilerden John Pilger, Obama’nın başkanlığının üçüncü ayında şöyle yazıyordu: “Obama işkence yaptı, “habeas corpus”, yani hâkim önüne çıkarma’ya muhalif oldu ve daha fazla gizli hükümet talep etti. Bush’un gulag’ına hiç dokunmadı ve en az 17.000 mahkûmu adaletsiz bir şekilde tuttu. 24 Nisan’da avukatlarının, Guantanamo mahkûmlarının “insan” sayılmadıkları için işkence görmeme hakkına da sahip olmadıklarına dair yaptıkları başvuru kabul edildi.

Obama’nın Ulusal İstihbarat Direktörü Amiral Dennis Blair, işkencenin işe yaradığına

inandığını söylüyor. Onun, Latin Amerika'daki yüksek görevlilerinden birisi, Guatemala'da bir Amerikalı rahibeye işkence yapmakla itham ediliyor. İtham edilen bir diğer kişi ise bir Pinochet savunucusu. Daniel Ellsberg'ün belirtmiş olduğu gibi Savunma Bakanlığı görevinde Robert Gates varken Bush yönetimi sırasında Amerika bir askeri darbe geçirmişti, şimdi bunların hepsi Obama tarafından tutuluyor. Bütün dünya, Amerika'nın masum insanlara doğrudan veya ajanları ile uyguladığı şiddeti atlıyor. Seymour Hersh'in ifadesine göre, Gazze'deki son katliamda Obama takımının akıllı bombaların ve diğer yüksek teknoloji ürünü silahların yeniden ikmaline itiraz etmeyeceği belirtilmişti. Bunlar zaten İsrail'e akıtılıyor ve çoğunlukla da kadın ve çocukların katledilmesinde kullanılıyordu. Pakistan'da "Drone" denilen Amerikan füzeleri ile katledilen sivillerin sayısı, Obama göreve geldiğinden beri ikiye katlandı. Obama BBC'nin, CNN'in, Murdoch'un, Wall Street'in ve CIA'nin adamı."

"İnandırıcı" Adam

Obama tam olgun bir tecrübeli edası ile yalan söylüyor. Güney Carolina Senatörü Joe Wilson Obama konuşmasını yaparken "Yalancı" diye bağırıldığı zaman, "içi boş kabuk" eski başkan Jimmy Carter bu saldırının "ırkçı"lığa dayalı olduğunu söylemişti. Hayır sayın Rockefeller'ın adamı Carter, o sadece basit bir gerçektir, ırkçılıkla hiçbir ilgisi yoktu. Obama insanları köle eden sisteme trilyonları verip hayatlarını mahvederken, onları evlerinden çıkarırken de "halkın adamı" imajı vardı. "Savaş karşıtı", "barış yanlısı" Obama hâlâ, Afganistan'a daha çok askerini gönderiyor. Zaten göreve gelince ilk işi Pakistan'ın bombalanması oldu. 130 ülkede 760'tan fazla üs için yılda 1 trilyon dolarlık bir savunma bütçesini destekledi. Bu neredeyse, bütün dünyanın askeri harcamalarının yarısına eş değer. Uzaktan kumanda edilen pilotsuz uçaklarla Afganistan'daki korkunç bombardımanlar için emir verdiğinde göreve geldiğinin birinci yılındaydı ve bu sayı, kendisinden önceki üç yıl boyunca, "ateşleme heveslisi" ünü olan oğul Bush'un skorundan daha fazlaydı. Obama'nın birinci yılında, binlerce mil uzakta çalışan operatörler, çoğu sivil ve çocuk olan 700 insanın havaya uçurulmasını izlediler. Onlar için bu sadece yüksek teknoloji içeren, ama çok ölümcül bir bilgisayar oyunu. Ve Sayın Başkan "Barışçı" ile her hafta bir kez bu katliam saldırıları gerçekleştiriliyor. Obama'nın Irak savaşına karşı olan bir imajı olmakla birlikte oylamalarda sürekli olarak Bush'u desteklediği bilinir. Amerikan birliklerini Irak'tan çekeceğini söylemişti, oysa 50.000 askeri orada tutmayı planlıyor. Çelişkiyi örtmek için, kalacak olan muharebe birlikleri için, "danışma hizmetleri tugayı" gibi bir tasarım kılıfı bulundu. Obama'nın, devletin gözetlenmesi kavramına karşı görünen hali de sahte, çünkü bu da git-tikçe daha hızlı bir şekilde geliyor. Irak ve Afganistan'daki üs ve sefaretler için tesisler inşa ediliyor, çünkü oraları terk etmek gibi bir niyetleri hiç yok. "Şefkatli Obama" imajı altında Amerikan hükümeti, dört çocuktan birinin beş yaşına varamadan öldüğü ve nüfusun yüzde yetmişinin su bulamadığı Afganistan'daki Amerikan ordusu için eskisinden 50 kat daha fazla para harcıyor. Birleşmiş Milletler raporlarına göre Afganistan, dünyaya gelinecek en tehlikeli bölge, ama Obama buna hiç aldırmaz bile etmiyor. O "Kabal"ın adamı ve kendisine ne söylenirse onu yapıyor. Bush'un Savunma Bakanı ve Pentagon'daki askeri hiyerarşi, bir

Rothschild-İllüminati yönetiminden diğerine pürüzsüz bir geçiş sağlamak amacıyla, hep işlerini Obama'nın altında tuttular. Obama, Amerikan birliklerini Colombia'daki üslerde tutmak için de anlaşma yolları arıyor, çünkü bütün Amerika kıtasının merkezi kontrolünü Güney Amerika'dan yapacaklar. Önceki Başkan Yardımcısı Dick Cheney ile çok yakın bir bağlantısı olan Halliburton şirketinin bir alt kuruluşu olan Brown&Root, Colombia'da tesis inşa etmek için büyük miktarda arazi almaya başlayınca, Colombia için bir şeyler planlanmakta olduğu konusundan, yıllar önceki kitaplarımda söz etmiştim.

Bay "Sahte Değişim", CIA'ye, Bush yönetiminin işkencelerinin kanıtı olan anıları ifşa etme kararının, başkanlığının en acı kararı olduğunu söylemişti. Oysa aslında bu bilginin özgürlüğü, kanunun bir gereği idi. Dikkatinizi çekerim, bu çok acı verici karar, Pakistan ve Afganistan'daki sivil bölgeleri bombalamak ya da milyarlarca doları özel bankalara verip insanları çadır evlerde yaşamaya zorlamak şeklinde değildi. Bu, Bush yönetimi, CIA ve Amerikan ordusunun, kişileri mahkeme bile etmeden tutuklayıp işkence etme kanıtlarının halka açıklanmasıydı. İşte gerçek Obama, sürekli olarak gülümseyen maskenin arkasındaki yüzdür. Peki Obama tekrar yapılmaması için bu işkence edenleri yargılayacak mıydı? Tabii ki hayır! "Geriye bakmanın zamanı değil!" diyordu. "Şimdi ileriye bakmak lazım!" Aslında bu, geriye de ileriye de bakmamak için bir bahaneydi, çünkü o yalanlar satan bir sahtekâr. Medya da bu konuda hiçbir şey açıklamayacaktı, çünkü o da Obama gibi "Elit Soy"a ait. Obama'nın yaptıklarını anlamak için bir yöntem buldum; dediklerine değil, yaptıklarına bak. Kelimeler eylemlerini kapatmak için kullanılıyor. "Yok, bunu yapamaz, çünkü şöyle demişti." Evet, öyle demişti. Obama, yavaş yavaş ortaya çıkmakta olan tiranlığı "birleşme", "değişim" ve "evet, yapabiliriz" şeklinde sunan Rothschild İllüminati planlarını satmak üzere oraya getirilmiş olan, eski araba satıcısı tiplemesinin bir versiyonudur. Dış macunu reklamındaki gülümseyen yüz, tiranlığın yüzüdür. Bir karikatürde görmüştüm; "Kurt demiş ki, çobanın kılığı daha çok işime yarıyor." Bush'un yönetimi zamanındaki savaş karşıtı hareketler, insan hakları, gözetleme ve adaletsizlik karşıtı söylemleri nerede kaldı? Sonra Ekim 2009'da Obama'ya 'Nobel Barış Ödülü'nün verildiğini ilan ettiler. Bundan daha komik bir şey olamaz herhalde. Doğru, küresel ısınma yalanıyla nasıl Al Gore'a Nobel Barış Ödülü verildi ise; aynı ödül, Pakistan'ı bombalayan, Afganistan'daki asker sayısını arttıran, "savaş adamı" olarak nam salmış George W. Bush'un politikalarını sürdüren veya genişleten Obama'ya da verilir. Nobel Barış Ödülü, silah üreticisi ve dinamitin mucidi olan Alfred Nobel'den kaynaklanıyor. Bu gibi ödüller, Kontrol sistemi/ "Elit Soy"un, ajanlarının gerçekte olduklarının tam tersi görüntüler kazanmaları için kullandıkları bir teknik. Allah aşkına! Olacak şey değil! Savaş suçlusu, soykırım manyağı, şimdi Obama'nın danışmanı olan Henry Kissinger'e bile bu ödül verilmişti! Bu tıpkı mezbahası olan adama, hayvanları koruma ödülü verilmesi gibi bir şey!

Obama bütün hücreleriyle "Kontrol sistemi"nin adamı. "Sistem" onu, tatlı tatlı gülümseyip, başkalarının yazmış olduğu metinleri telesüflörden okuyarak insanları arkasından sürükleyecek olan fareli köyün kavalcısı olarak satıyor.

9

“Film/Senaryo” Nasıl Satılıyor? (2)

“Dünyayı yanlış okur, sonra da bizi kandırdığını söyleriz.”

Rabindranath Tagore

Terörist ve aşırı uç gruplar, genellikle kötülük odaklarıdır. İngiliz, Amerikan ve İsrail askeri istihbaratları, Rothschild ve İllüminati ağı için dünyayı karıştırmak üzere birlikte çalışırlar. Bu üçlü tiranlık, Gürcistan, Ukrayna ve 2009'da İran'daki “renk” devrimlerinin arkasındaki güçlerdir. Bu, “Problem-Tepki-Çözüm”ün bir başka şeklidir. Rothschild İllüminati ağı sürekli olarak ülkeleri manipüle etme yolları arar ve merkezi küresel kontrol sağlamak üzere planlarına uyacak liderler empoze ederler. Birçok kişi olayları, tezatlara olarak görür. Ya bu-şu veya siyah-beyaz. Bir şeyin ya yanındasınız ya da karşısında. Oysa olaylar çok da tezat değildir, siyahla beyaz arasındaki griye bakmadıkça, gerçekte ne olduğunu hiçbir zaman anlayamayız. İran'daki protestolar ABD, İngiltere ve İsrail tarafından manipüle edildi derken bu, İran Başbakanı Mahmut Ahmedinejad'ı veya protesto eden İran halkını destekliyorum anlamına gelmez. Ancak iki yanlış, katmerlenirken, arada üçüncü bir unsur oluşup işi farklı bir yöne sürüklüyor. İran Başbakanı Dr. Muhammed Musaddık, Problem-Tepki-Çözüm açısından mükemmel bir örnektir.

Musaddık, 1953'te, CIA'in tetiklediği “Ajax Operasyonu” denilen bir darbe ile devrildi. İngiliz ve Amerikan manipülasyonu, Musaddık'ın yerine Şah'ı getirdi. Buna Amerikan Başbakanı Dwight D. Eisenhower ile İngiltere Başbakanı Winston Churchill karar vermiş, karar ABD Dışişleri Bakanı John Foster Dulles ile kardeşi CIA'in başkanı Allen Dulles tarafından yürütülmüştü. Hani hatırlayacaksınız, Allen Dulles, Zion Protokolü'nün sahte olduğu kaynağını İngiliz istihbarat görevlisine, pardon “Times muhabiri”ne sağlayan kişiydi. Resmi belgeler İran darbesinin geçmişini teyit ediyor. Musaddık'ın suçu, İranlıların İran petrolünün nimetlerinden yararlanmalarını sağlamış olmaktı. Anglo-İran Petrol şirketi şimdi BP yoluyla İngiliz hükümeti tarafından kontrol edilen petrol endüstrisini devletleştirmişti. 1951'de Musaddık şöyle demişti: “Yabancı ülkelerle uzun yıllardır yaptığımız görüşmeler, şimdiye kadar hiçbir sonuç sağlamadı, petrol gelirleriyle bütçemizi karşılayabilir, yoksullukla ve hastalıklarla mücadele edebilir, halkımıza destek verebilirdik. Bir başka önemli nokta da şudur ki; ülkemizin iç işlerini çok etkileyen İngiliz şirketinin gücünü azaltırsak yozluğu ve ağırlıklılığı da azaltabiliriz. Bu konuya çözüm getirilebilirse, İran ekonomik ve politik bağımsızlığını kazanacaktır.”

İngiliz ve Amerikan hükümetleri buna göz yumamazdı. Derhal ABD Başkanlarından Theodore Roosevelt'in torunu CIA'in Yakın Doğu ve Afrika bölümlerinin başı olan Kermit Jr. Roosevelt getirildi. Bir başka CIA ajanı olan Donald Wilbur ile çalışmaya başladı. Bunlar CIA'in *Gizli Servis Tarihi*, *Başbakan Musaddık'ın Devrilmesi - Kasım 1952-Ağustos 1953* başlıklı belgesinde yazıyordu. Belgede, Musaddık'a muhalif darbenin Şah'ı başa getirmek üzere düzenlenmiş olduğu yazıyordu. Tabii bu da Gürcistan ve Ukrayna'daki halk devrimlerine ve 2009'da İran'daki protestolara yeni ışıklar tutmuş oluyor. CIA, İran içinde Musaddık'a karşı propaganda kampanyası başlatmış ve özellikle bazı kişilere, Musaddık taraftarı gibi görünüp, ona karşı olan Müslüman liderleri korkunç cezalar ile tehdit etmeleri için para ödemişti. Durum böyle olunca CIA'in eline de fırsat geçti ve Musaddık aleyhine bir kampanya başlattı. Böylece de, özellikle dinci gruplardan muhalefet gelmeye başladı. Tahran sokaklarında, Roosevelt'in Ajax Operasyonu tarafından ateşlenen büyük protesto gösterileri yapılmaya başladı. Roosevelt, 1979'da çıkan kitabı *Karşı Darbe: İran'ın Kontrolünün Ele Geçirilmesi* için Mücadele de insanlara Musaddık'a karşı protestolar yapmaları için nasıl para ödediklerini yazıyordu. Şiddet çoğalmış, yağmalamalar başlamış, 300 kişi ölmüştü. Tahran'ın dışındaki kabilelere Musaddık'ın yerine Şah'ı getirmeleri için para ödeniyordu. Roosevelt İran ordusu üzerinde denetim sağlamak için 1991 yılındaki Körfez Savaşı'nda ün kazanan "Fırtına" lakaplı Schwarzkopf'un babası olan Norman Schwarzkopf'tan yardım alıyordu.

Baba Schwarzkopf Şah'ı desteklemek için, emniyet kuvvetlerini eğitip organize etti. Daha sonra bu, SAVAK denilen korkunç "gizli polis örgütü" olacaktı. İran ordusu Musaddık'a müdahale edip hapse attı, sonra ev hapsine aldılar. Şah, iktidara Amerika ve İngiltere'nin bir kuklası olarak geldi ve sürpriz, bilin bakalım ne oldu? İran'ın petrol gelirinin büyük bölümünü petrol şirketlerine vermek gibi büyük bir anlaşma sağlandı! Kaderin garip cilvesi, 1979'da aynı kombinasyon Ayetullah Humeyni'yi getirerek Şah'ı devre dışı bıraktı. Bütün bu paravan kişilerin harcanması son derece kolaydır. İsterlerse ABD'de kaos yaratmak için Obama'yı da bir suikaste kurban edebilirler. Kennedy'yi unuttuk mu?

"Halkın Gücü"

Olayların manipüle edildiklerinin ve işin içine Amerikan, İngiliz ve İsrail istihbarat örgütlerinin karıştıklarının anlaşılabilmesi için, sürekli olarak "halkın gücü" izlenimini yaratmaya çalışıyorlar. 2003'te Mikhail Saakashvili iktidara "Halkın Devrimi" veya "Gül Devrimi" geldiği zaman da aynı şey yapılmış, Başkan Eduard Şevardnadze devre dışı bırakılmıştı. Bu tamamen CIA'in ve Obama'nın mentoru, finans kaynağı trilyoner George Soros tarafından tetiklenmişti. Saakashvili, Washington DC'deki George Washington Üniversitesi'nden ve New York'taki Columbia Üniversitesi'nin hukuk bölümünden mezun olmuştu. Obama da aynı üniversitede okumuştı ve ne büyük tesadüf, oranın Komünist Enstitüsü'nün başkanı da, baş mentoru/ eğitici olan Zbigniew Brzezinski'ydi! Mikhail Saakashvili, hükümetteki Amerika'da eğitilmiş birçok ajandan birisiydi. Bu hükümet Soros ve Brzezinski'nin kontrolündeydi. Soros, ABD ve İsrail'deki elit gruplar ve bütün dünyaya yayılmış vakıf ve organizasyon yoluyla bütün olayları manipüle ediyor. Kitlesele protesto ko-

nusunda Gürcü öğrencileri eğitip finanse etmiş ve gösterileri görüntüleyen TV istasyonuna muhalefet etmeleri için onlara para vermiş olan Soros'un, özellikle Açık Toplum Enstitüsü de bu ağa bağlıdır. *Gürcistan Habercisi*'nin baş editörü Zaza Gachechiladze şöyle diyor: "Burada, Shevardnadze'nin devre dışı bırakılmasının Soros tarafından planlanmış olduğunu herkes biliyor." Masonların 33.dereceden büyük filozofu Manly P. Hall'un dediği gibi: "Eski üyelerin veya eğitilmiş kişilerin pozisyonunu bilmek hiç kolay değil. Onlar, yeryüzündeki tahtların ardındaki saklı güçler, paravan kişiler ise, onların oynattıkları ipler ile dans eden birer kukla. Dans edenleri görürüz, ama fikir babaları, sessizce arkada saklananlardır."

2008'de Güney Osetya'daki saldırıyı yapanlar, İsrail eğitilmiş Gürcü güçleriydi. Ardından Rusya'dan çok şiddetli bir tepki gördüler. Gürcistan Bakanı Rothschild Siyonist Timur Yakobashvili, Gürcü birlikleri eğitmiş oldukları için İsrail'e teşekkür etti. İsrail Ordu Radyosu'na yaptığı İbranice konuşmasında, "Gürcü askerleri eğitmiş olan İsrail, ordusu ile gurur duymalıdır." dedi. Bir rapora göre, Irak'taki acımasız ve vahşi eylemleri ile bilinen Amerikan Blackwater, "özel askeri güvenlik"ten 1500 danışmanın Gürcistan'da olduğu bildiriliyordu. Gürcistan Rusya bağlantılı Güney Osetya'ya saldırmadan 18 ay önce, Amerika tarafından büyük ölçüde silah ve mühimmat sağlanmıştı. Irak nasıl geçmişte Sümerlerin topraklarıysa, Gürcistan ve Ukrayna'nın bu bölgesi de Kazar Sümerlerinin topraklarıydı. Şimdi her üç bölgeyi de yeniden kontrollerine almış durumdalar. Gürcistan'daki "halk devrimi" aslında gizli bir darbe. Seçim zaferinin düzmece olduğu iddia ediliyor, bunu da halk gösterileri izliyor. Göstericiler yeşil giyiyor, aynı şekilde 2009'da İran'da yapılan gösterilerde de yeşil renk, protestoların merkezi durumundaydı. O, "renk kod"lu oyunun başrol oyuncusu 1981-89 yıllarında başbakan olan Mir Hüseyin Musavi, Başbakan Ahmedinejad'ın seçim zaferinin şaibeli olduğunu söylemişti. Öyle ya da böyle, bu kanıtlanmamış da olsa olaylar aynı motifleri ile başka yerde yer alıyordu. Gürcistan'da da Başkan Saakashvili seçimleri kazandığını söylüyordu, ama oylarda oynama yapıldığı için reddedildi. Ardından kitle gösterileri yapılırca sonuçlar değişmiş gibi göründü ve yeni bir seçim ile iktidara yine Saakashvili geldi. Araştırmacı Paul Craig Roberts, İran ile ilgili olarak Counterpunch/Kontravuruş'taki bir makalede şöyle diyordu: "İddialara göre Ahmedinejad seçimleri çaldı, çünkü sonuç, oyların sayılması için sandıklar kapandıktan çok kısa bir zaman sonra verildi. Musavi ise zaferini sandıklar kapandıktan saatler sonra ilan etti. Bu CIA'in, hoşuna gitmeyecek bir sonuç çıktığı takdirde, geçersiz kılmak üzere tasarlamış olduğu klasik dengeleri bozma taktiğidir. Zaferin önceden ilan edildiği zaman ile oy sayısının ilanı arasındaki süre ne kadar uzun olursa, Musavi de, yetkililerin oy saymak için kullandıkları süreyi o kadar uzatmış izlenimi vermiştir. İnsanların bu taktiği anlamamaları çok ilginçtir."

Roberts'in vurguladığı gibi, CIA'in İran'daki olaylara karıştığını gösteren kanıtlar oldukça fazladır. Parmak izleri her yerde. İki yıl önce ABC Haberleri, Bush yönetiminin, İran hükümetinin dengesini bozma operasyonu için CIA'e gizli bir emir vermiş olduğunu bildirmişti. İhtiyar Kermit Roosevelt ortada olmasa bile planlar onundu. İngiltere'nin *Daily Telegraph* gazetesi, 2007'de şöyle yazmıştı: "Başkan Bush, Mollaların teokratik yönetimini sarsıp düşürmek üzere CIA'in propaganda ve kasten yanlış bilgilendirme planını onaylayan bir resmi belge imzaladı."

Belki 2008'deki hikâyeyi de hatırlayacaksınız. Araştırmacı gazeteci Seymour Hersh,

New Yorker'da bunu yazdığı zaman oldukça ses getirmişti: "Geçen yılın sonlarında, eski şimdiki ordu, istihbarat ve kongre kaynaklarına göre, Kongre Başkan Bush'un İran'a karşı gizli operasyonları finanse etme talebini kabul etti. Bush tarafından imzalamış olan Başkanlık kararında tarif edildiği üzere, Başkan'ın 4 milyon dolar istediği bu operasyonlar, İran'daki dini liderliğin dengesini sarsmak için tasarlandı."

2009'daki İran seçimlerinden bir gün önce, aşırı neo muhafazakâr Kenneth Timmerman (Rothschild Siyonist) Tahran'da bir "Yeşil Devrim" laflarının edildiğini söyledi. O bir medyum falan mıydı? Yoo, öyle olması gerekmiyor. Timmerman, 1995'te İran'da Rothschild Siyonist Joshua Muravçik ve şimdi hayatta olmayan Rothschild Siyonist Pete W. Rodham ile birlikte İran'daki Demokrasi Vakfı'nın kurucularındandı. Bu vakıf İran'da huzursuzluk çıkarmak üzere çok iyi finanse edilen bir kuruluş ve kurucularından Joshua Muravçik, *Los Angeles Times*'da yazmış olduğu makalede İran'ın bombalanması için çağrıda bulunuyordu. Timmermann da Irak'ın işgalinin ana propaganda mimarlarından birisidir. Ordu Irak'a girmeden altı ay önce yazmış olduğu makalenin başlığı şöyleydi: "Saddam kitlesel ölüm silahlarını nasıl aldı: Saddam Hüseyin'in, ABD'ye saldırarak, milyonlarca kişiyi öldürecek, yeni nükleer, biyolojik ve kimyasal silahlarla sistematik bir şekilde oluşturulan bir savaş makinesi var." Kendisi de çok iyi biliyordu ki bu yalandı. Timmermann İran seçimlerinden bir gün önce "Yeşil Devrim"i tahmin etmişti, çünkü bu zaten kendi planıydı!

Demokrasi için Ulusal Bağış oluşumu, Ukrayna ve Sırbistan gibi ülkelerde, "renk devrimi" hikâyesinde, modern iletişim ve organizasyon teknikleri ile politik kişilerin eğitimi için geçen on yıl boyunca milyonlarca dolar harcadı. Bu paranın bir kısmı, Demokrasi için Ulusal Bağış oluşumunun finanse ettiği, İran'ın dışındaki gayri resmi organizasyonlarla bağlantısı olan Musavi gruplarına gitti.

Demokrasi için Bağış oluşumu, Kongre'den 1983 yılında geçmiş olup, hedef ülkelerin dengelerinin sarsılmasında önemli bir rol oynuyordu.

"Değişim için Çalışma" oluşumundan Bill Berkowitz ise şöyle diyordu: Demokrasi için Bağış oluşumu, tam hizmet veren büyük bir takas kuruluşudur. Politik gruplara, sivil örgütlere, işçi sendikalarına, muhalif hareketlere, öğrenci derneklerine, yayıncılara, gazetelere ve diğer medya kuruluşlarına modern ekipman, halkla ilişkiler yardımı, medya için teknik bilgi, eğitim programları, teknik destek, ikmal ve en önemlisi para sağlar. Amacı özellikle sosyalist veya demokratik sosyalist eğilimli hareketlerde işikrarı bozmaktır.

Bence bu, Rothschild İllüminati planlarının önüne engel olarak çıkan her şeye saldırma amacıyla kurulmuştur. Obama, Amerika'nın İran'ın iç işlerine karışmayacağını söylerken aslında yaptıkları tam anlamıyla buydu. İran'a muhalif gruplara 20 milyon dolar bağışlar yapılıyor, ama aslında bu gizlice verilen paranın çok küçük bir kısmı. İran'daki gizli operasyonlarda kimin parmağı yok ki! Eski bir komando ve emekli general Meir Dagan, 2002'de Mossad'ın başına gelerek İran'ın nükleer programını gözetleme ve sabote görevi yapmıştı. İranlı nükleer fizikçi bilim adamı Profesör Massud Ali-Muhammedi, Ocak 2010'da bubi tuzağı kurulmuş bir motosiklet patlaması ile öldürüldü. İran tabii ki İsrail ve Amerika'yı suçladı, zaten tam da onların tarzıydı. Üç ay önce Ekim 2009'da ise Pakistan sınırındaki Pishin bölgesinde İran Devrim Muhafızlarının yüksek komutanlarından 40 kişi

bir intihar saldırısında hayatını kaybetti. Jundullah terör grubu sorumluluğu üstlendi, ama bunların CIS ve İsrail tarafından desteklendiğini herkes biliyor. Mayıs 2007'de *Londra Daily Telegraph* gazetesi CIA'in, Pakistan sınırından İran'a saldırılar yapmaları için para ve silah yardımı yapmakta olduklarını yazdı. ABC Haber de aynı bilgileri teyit etti:

Amerikan yetkililer, ABC Haber'e, Amerikalı subayların sık sık Jundullah liderleriyle buluşup onlara talimatlar verdiklerini söyledi. Ayrıca şimdiki ve eski istihbarat subayları da adamların İran'a gönderilmelerini engellemeye çalışıyorlarmış.

Jundullah'ın üst düzey üyelerinden birisi 2009'da İran'daki bir mahkemede, grubun Amerika ve İsrail'in bir cephesi olduğunu söylemişti, başka bir deyişle, Rothschild'lerin. Grubun lider Abdulmelek Rigi'nin kardeşi olan Aldülhamid Rigi, Jundullah'ın Amerika ve Siyonistler tarafından eğitildiğini söyledi. İran'a yapılan saldırıları arttırmalarını emretmişlerdi. 11 Eylül saldırısının fikir babasının da, Jundullah'ın eski lideri Şeyh Muhammed olduğu söyleniyordu. Duy da inan! Oyun içinde oyun, oyun içinde oyun...

İngiliz Ordusunun, Taliban savaşçılarını, şiddetin çok arttığı Güney Afganistan'dan kuzeye kaydırmak için havadan nakliye sağlamış olduğuna dair basın raporları var. Afganistan'ın Başkanı Amerikan-İsrail kuklası Hamid Karzai, kuzeye silahlı adam taşıyan bilinmeyen helikopterlerle ilgili raporların soruşturulmasını emretmişti. Teyit edilmemiş raporlara dayalı olmakla birlikte, helikopterler beş ay boyunca geceleri Baglan, Kunduz ve Samangan bölgelerine silahlı adam taşıyorlardı. Hiçbir şey bilmeyen birisine bu çok saçma gelebilirdi. İngilizler Taliban'a karşı savaşmak için orada değiller miydi? İşte bu oyun aynen böyle oynanıyor. Diplomatlar, İngiliz Chinook helikopterlerinin Taliban'ı desteklemek için kullanıldıkları bilgisini sızdırdıkları söylenmişti. Afganlı tercüman Sultan Munadi, *New York Times* muhabiri Stephen Farrell ile birlikte kaçırılmış, Farrell'i kurtarma operasyonu sırasında bir İngiliz keskin nişancı tarafından öldürülmüştü. Tercümanın hedef alınmasının nedeni, elinde nakliye harekâtı sırasında İngiliz ordusunun da işin içinde olduğunu gösteren resim ve belgeler olmasıydı. Diplomatlar ayrıca, Amerikan güçlerinin, 1979-1989 yıllarındaki Sovyetlerin Afganistan'ı işgali sırasında kullanılmış olan Rus yapımı silahlarla destekleyerek Taliban saldırılarının ölçeğini arttırmış olduklarını söylediler. Bu silahlar, 2001'de İngiliz ve Amerikalılar Afganistan'ı işgal ettikten sonra, silahları sorumsuz kişilerden toplama kampanyası ile temin edilmişti. Diplomatlar, yüksek öğrenimini İngiltere'de yapmış olan Afgan İçişleri Bakanı Muhammed Hanif Atmar'ın İngilizlerin rehberliği altında çalışmakta olduğunu söylediler. Taliban'ın Amerikan ve İngiliz ordusunun içindeki elit gruplar tarafından desteklenmesi, Amerikan askerlerinin, saldırılar arttıkça kendi sınırlarının dışına yayıldıkları anlamına geliyordu. Ana fikir şu: Amerika'yı yok etmek için Amerika'yı kullanmak ve daha fazla yayılmak üzere asker sayısını arttırma nedenini haklı çıkarmak.

Operasyon Avrasya

Tam da müziğinin çalınmasını bekleyen bir keman gibi en ortada yer alanlar, rejime karşı gerçekten samimi üzüntüleri olan hedef ülkeler. Onların statüko ile ilgili bu tatminsizlikleri, kıskırtıcı ajanlar ve propaganda ile manipüle edilip, rejim değişikliği için kitlesel protesto-

lara dönüştürülüyor. Oysa isimler ve yüzler değişse bile gölgedekiler güçlerini daha da artırıyor, o ülkede iktidara kendi adamlarını getiriyorlar. Gürcistan'daki Başkan Saakashvili, Amerika'dan izin almadan burnunu bile silemez. Halkın devrimi öyle mi? Olay çok basit! İstedğin ülkeye, kendi istediğin lideri getirmek için orayı işgal edeceğin yerde, o ülke halkı kendini halkın gücü sanarak bu işi senin için gönüllü yapsın. Bush yönetimindeki neo muhafazakâr deli Rothschild Siyonist John Bolton, "Amerikan ordusunun İran'a yapacağı bir saldırı, ancak popüler bir devrimi teşvik etmek için ekonomik çabalar başarısız olursa gerçekleşir" diyor. İran'a odaklanma hikâyesi tabii ki, Obama'nın eğitmeni, Trilateral/Üçlü Komisyon'nun kurucusu Zbigniew Brzezinski'nin "Avrasya" dediği, Hazar Denizi'nin çevresindeki, büyük çapta petrole ve gaz rezervlerine dayalı küresel savaş alanından kaynaklanıyor. Avrasya, Ortadoğu ve Batı Avrupa'dan, Rusya ve Çin'e uzanıyor. Yeryüzünün yüzde 10.6'lık bir alanını kapsıyor ve insan nüfusunun % 70'ini oluşturan 4.6 milyar kişilik bir nüfusu barındırıyor. Brzezinski'nin yazdığı gibi Avrasya'yı kontrolünde tutabilirsen, bütün dünyayı da tutarsın. Aynen de öyle oluyor. Avrasya'nın, İran'ı çevreleyen kısmına bir bakın, o zaman ne kadar çok ülkenin terörizm, savaş, işgal ve rejim değişikliğine maruz kaldığını görün.

Avrasya olarak bilinen geniş bölge. Bu ülkelerin çoğunun Amerikan işgali altında olması, çoğuna kukla liderler atanması veya korkutucu propaganda ve devletin sponsorluk ettiği terörizm ile hedef alınmaları hiç tesadüf değil.

Gürcistan, Ukrayna, Çeçenistan, Dağıstan, Afganistan, Pakistan, Irak, Yemen ve diğerleri. (Hepsi pantolonunda bomba taşıyan "pantolon bombacısı" sayesinde oldu.) Biraz da sola doğru giderseniz de İsrail ile Suriye'yi görürsünüz.

İngiltere, Amerika ve İsrail tarafından yönetilen askeri ve gizli operasyonların hepsi Rothschild ailesi tarafından kontrol ediliyor. Irak ve Afganistan'ı işgal ettiler, şimdi de Amerikan bombardımanı ile İllüminati'nin Blackwater gibi sivilleri öldüren "Güvenlik

Şirketi” ve Amerikan Sefareti kompleksinin genişletilmesi maskesi altında Pakistan’a giriyorlar. “Elit soy” Pakistan’ı ele geçirmek istiyor ve bunu başarmak için de Obama yönetimini kullanıyor. Pakistan’daki mahut Taliban liderinden kopmuş olan iki Taliban komutan, Pakistan’daki Taliban lideri olan, askerlerin ve sivillerin katili Baytullah Mehsud’un, Amerika ve İsrail’in Pakistan’daki ajanı olduğunu söyledi. Türkistan Bittani, Meshud’un, masum gençlerin beynini yıkamak üzere, Amerikan ve İsrail istihbarat servisleri tarafından finanse edildiğine dikkat çekti. Ayrıca El-Kaide ve Taliban liderlerinin Pakistan’ın kuzeybatı bölgesindeki pilotsuz uçak bombardımanında da hedef alınmadığını anlatırken, ayrılan diğer komutan Kari Zainuddin ise, Meshud’un ülkeyi karıştırmakta olan İsrail istihbarat servisi ile güçlü bağlantılarının bulunduğunu belirtti. Söyledikleri doğru ise, Meshud aslında Rothschild Siyonistlere çalışıyor demektir.

Meshud, Ekim 2009’da, Peşaver’de 120 kişinin ölümü ile sonuçlanan bombalama olayı ile ilgisi olmadığını belirtip, Amerikan Blackwater özel ordusu ile Amerikan ve Pakistan istihbarat servislerini suçlamıştı. İllüminati terör saldırıları, Pakistan gibi ülkeleri işgal edip kontrolleri altına almak için yapılıyor. Mumbai’deki terörist saldırı da aynı odakların işi olup, Hindistan’ı karıştırmak için gerçekleştirilmişti. Bu bölgedeki en büyük ödül İran idi, çünkü Irak’ı Afganistan ve Pakistan ile birleştirip İsrail’den Çin’e kadar olan bölgeyi kontrol altında tutma imkânı sağlayacaktı. Hatta İran’ın ele geçirilmesi ile Hazar denizindeki petrol ve gaz rezervlerine kadar ulaşılabilirdi. Plan Rusya’ya sınırı olan mümkün olduğu kadar çok ülkenin kontrolünü ele geçirmekti. Bu nedenle Gürcistan’da ve Ukrayna’da “halk devrimi” yapıp NATO’ya katılma talebinde bulunulmuştu. Rothschild kabalı, Rusya ve Çin’i içine alan bir savaş çıkarmak istiyor, böylece planlanan dünya hükümeti ve dünya ordusu gelecek. Brzezinski, 1997’de *Büyük Satranç Tahtası* adlı kitabında şöyle yazmıştı:

“Potansiyel olarak en tehlikeli senaryo Çin-Rusya ve belki İran’ın koalisyonu olur. Bu Sino-Sovyet blokunda lider belki Çin olursa, Rusya onu izler. Amerika Avrasya’yı nasıl idare eder, bu kritik. Avrasya’yı kontrolünde tutan güç, dünyanın, ekonomisi en gelişmiş ve üretken bölgesindeki üç ülkeden ikisini de yönetecektir. Dünya nüfusunun yüzde 75’inin yaşadığı yer Avrasya’dır ve Avrasya’nın zenginliği bu topraklarda yatar. Avrasya, dünyanın bilinen enerji kaynaklarının dörtte üçüne sahiptir.”

İran’ın ve bütün o bölgenin, “Elit Soy” açısından neden bu kadar önemli olduğu çok açık. ABD’nin Avrupa-Avrasya ilişkileri Dışişleri Bakan yardımcısı Daniel Fried, Amerikan dış politikasını Avrupa ve Avrasya olarak uygulamaktadır. Neler olduğunu anlayabilirsiniz, dünya gözünüze çok farklı görünecektir.

“İklim Değişikliği”, Problemsiz-Tepkisiz-Çözumsuzluk

Problemsiz-Tepkisiz-Çözumsuzluk’e bir örnek, halen sürdürülmekte olan insan ürünü karbondioksitin iklim değişikliği yaptığıdır. Dikkat edin, eskiden “küresel ısınma” deniliyordu, şimdi “iklim değişikliği” oldu.

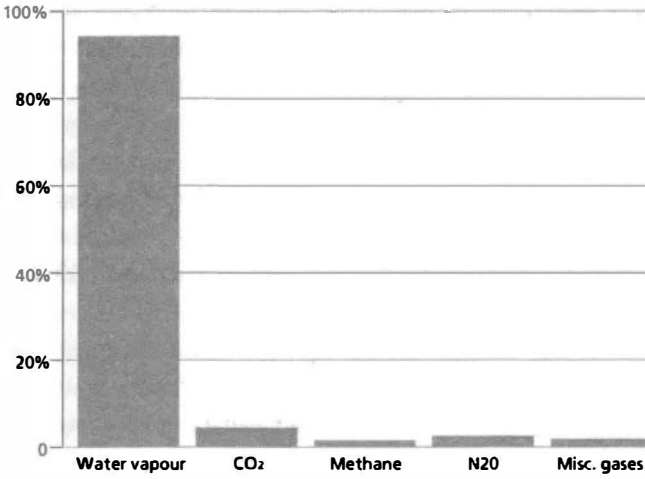
*Yıllar geçip ısı düşmeye başlayınca, “küresel ısınma”, “iklim değişikliği”ne dönüştürüldü, peki Al Gore neden hâlâ dünyanın yükselen ısı nedeniyle tehlikede olduğunu söylüyor?
Çok basit! Çünkü o bir yalancı!*

Gücün merkezleştirilmesi, küresel kanunlar, uzun zamandan beri planlanan endüstrileştirme, vergilendirme, yeni gözetleme ve polis devleti derken, problem yoksa bir tane yaratmak gerekir tabii. Bir dakika durun, bunu yapmak için yozlaşmış ve utanmaz birini tanıyorum. Al nerede? Kolektif insan psikolojisi üzerindeki küresel ısınma dalaveresinin en tanınmış yüzü Bay Al Gore. Bu adamdan, dünyanın hiçbir yerinde, yenisini bırakın, eski araba bile alınmaz. Hatta arkadan itilen bisiklet veya tırnak makası bile! Gore da bir Rothschild şahsiyetidir. Rockefeller Vakfı'nın bir bağışı ile Vanderbilt Üniversitesi'ne gitmiştir. Gore'un kızı Schiff bankacılık ailesinden biri ile evlenmişti. Şimdi Karenna Gore Schiff olarak tanınıyor. Schiff'ler gibi çok önemli Yahudi bir ailenin, Gore'un iddia ettiği gibi, Yahudi olmayan birisi ile evlenmesi pek mümkün değil ama... Al Gore, David Mayer de Rothschild'ın çıkardığı karbon nedeniyle oluşan iklim değişikliği yalanını satmak üzere görevlendirildi. Gore'un, Madonna ve Bono gibi bir sürü ünlü kişi ile birlikte yaptığı “Yaşayan Yeryüzü” konserleri iklim değişikliği yalanına kılıf bulmak için kullanıldı. Rothschild'in kitabının adı: “Yaşayan Yeryüzü, Küresel Isınma'da Yaşama Elkitabı: 77 Tane Küresel Isınmayı engellemek için ya da küresel ısınmayla birlikte yaşayabilmek için beceri elkitabı David Mayer de Rothschild, Sir Evelyn de Rothschild'in oğluydu. ABD'de Alex Jones radyo programında Mars da dahil bütün gezegen ve ayların da ısınmakta olduğu, dolayısıyla ısı farkının insan kaynaklı karbon yayılımına bağlanmayacağı söyleniyordu. Ortak payda güneşti, aslı da zaten öyle. Rothschild Mars'ın neden ısınmakta olduğunu çok açık olduğunu, çünkü güneşe çok yakın olduğunu söyledi. Bence biraz da araştırmak gerekmez mi Dave?

Al Gore, dibine kadar kokuşmuş Bill Clinton yönetiminde Başkan Yardımcısıydı. Yıllardır iklim değişikliği yalanını satıyor. 2006'daki Paramount'un *Hoş Olmayan Bir Gerçek* filmi ile küresel ısınmanın yüzü oldu. Amerikan belgesel tarihinde en başarılı belgesel olup, en başarılı belgesel Oscar'ını aldı! Hollywood'u elinde tutan "Elit Soy" sayesinde tabii ki. Aynı adı taşıyan kitabı da New York Best Seller listesinde bir numaraya yükseldi ve Nobel Barış Ödülünü kazandı. Eh, Obama ve Kissinger bu ödülü aldıktan sonra, herkes alır. Gore ödülü, Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Hükümetler arası Paneli (IPCC) ile paylaştı. Punjab/Pencap Üniversitesi'nden Hintli jeolog Dr. Arun D. Ahluwalia, Birleşmiş Milletlerce desteklenen Uluslararası "Gezeğin'in Yılı"nın yönetim kurulu üyesi olarak, Nobel Barış Ödülü'nün ve IPCC/panelin nasıl manipüle edildiğini ana hatlarıyla açıkladı.

"IPCC aslında bir kapalı devredir. Hiç kimseyi dinlemezler. İçlerinde açık fikirli kimse yoktur. Jeolog bile olmayan kişiler tarafından bilimsel açıdan da yanlış değerlendirilen sonuçlara Nobel Barış Ödülü'nün verilmiş olmasına son derece şaşıyorum."

"İklim değişikliği" propagandası ısının önemli derecede bir artış göstermesi, insanların sebep olduğu karbondioksit yayılımının tehlikeli boyutlara ulaşması üzerine kuruldu. Aslında ısı değişiklikleri, güneşteki lekeler olarak bilinen güneş hareketlerinin artışı ve azalması ile ilgili. Güneş hareketlerinde bir yükseliş var, bu da ortalama ısıda bir artış gösteriyor, ancak şimdi ben bunları yazarken ısıda düşüş oldu. Güneşteki patlamalar sonraki devrede artarsa ısı da yükselecek. Bu zaten hep böyle oldu, ama güneşle ilgili bazı farklılar da oluyor, çünkü bu aralar güneşteki patlamalar uzun zamandır yok denecek kadar azaldı. Kıyamet alameti kehanetler tamamen gerçekdişi çarpıtılmış bilgilerin bilgisayar modelleri. Küresel ısınma ile ilgili detaylı bilgileri *Küresel Komploya Karşı David Icke Rehberi* adlı kitabımda vermiştim. Ayrıca *davidicke.com* adlı web sayfamda gezegen değişiklikleri ile ilgili hem belge hem de videolar içeren oldukça büyük bir arşiv ve konuyla ilgili, *carbonDioxide.com* gibi web siteleri mevcut. İklimde bir değişiklik yok demiyorum, her zaman oluyor. İklim hiçbir zaman sabit değildir, olamaz da. Değişimin derecesi, yaşamakta olduğumuz devreye göre değişir, bu da binlerce yıla yayılabilir. Propagandaya değil de eldeki verilere bakınca iklim değişikliğinin, insanların sebep olduğu karbondioksitin sera etkisi yapmasından olmadığı açıkça anlaşıyor. Karbondioksit çok az sera etkisi yapan bir gaz. Sera etkisi yapan en büyük neden su buharı ve bulutlar. Ne yapacağız, bulutlara ve su buharına yasak mı koyacağız? Hadi su buharını vergilendirelim, bulut-ticaret anlaşması yapalım... Karbondioksitin sadece yüzde 0.037'si sera gazı ve insanların ürettiği karbondioksit ise onun çok küçük bir oranı.

Contribution to the Greenhouse Effect (including water vapour)

Sera etkisine katkı (su buharı dahil)

Su buharı - CO₂ - Metan - N₂O - Çeşitli gazlar

Kaç kişi, sera gazlarına en büyük katkırı doğal olarak oluşan su buharı ve bulutların yaptığını bilir? Mukayese yapılırsa, CO₂ etkisi çok az. Hatta o zaman bile insanların katkı payı çok düşük.

Ve karbondioksiti kötü ilan etmeden önce bitkilerin büyümesini sağladığını ve o olmadan yeryüzünün insanlar için hiç de uygun bir yer olmayacağını hatırlayalım.

Saçmalık ve Ödemeler

Al Gore, saçma sapan iklim değişikliği senaryosuna inananların sayesinde büyük bir servete kavuştu. 2004'te Londra'da, İllüminati-Rothschild kalesi Goldman Sachs'tan David Blood ile birlikte, şehirde "Blood&Gore" olarak tanınan bir şirket kurdu.* Nesil Yatırımı Ortaklığı adlı şirket, Gore tarafından uydurulan küresel ısınma paravanı ile finansal çıkarlar sağlıyor. Milyonlarca dolar kârda olduğu kesin. İnternette birinin yazdığı gibi: "Al, karbon mavralarını kendisinden satın alabilir. Hatta daha da iyisi, uzun zamandır ilişkisi olan Occidental Petrol'den aldığı paralarla alabilir. Karbon taraflısı olmak ne kadar kolay değil mi? Yapacağınız tek şey Büyük Petrol'de gaz stoklarınız olacak, ekoloji dostu yatırım yapmak için bir eko borsası kuracak, kendi yatırım firmanızdan vergisiz karbon almak için petrol şirketinizin karından biraz kullanacaksınız, sonra da bir taraftan para kazanırken dünyayı da kurtarabilirsiniz. Filmin başında bir Godzilla ayağı büyüklüğünde bir karbon ayak izi bırakmışsınızdır, o sırada insanlar ise küçücük bir başka ayak izine bakıp yeryüzünün başına neler gelmiş, olabileceğini düşünür dururlar."

Emisyon üst sınırı ve ticareti, Obama da pek sever; Al Gore bu işten çok kârlı çıkmıştır. Onlar servetlerine servet katarken, bunun milyonlarca aileye yılda binlerce dolara mal ol-

* Çev. Notu: David Icke'in anlam vurgulamalarından birisi, Blood: Kan, Gore: Pıhalaşmış kan

ması umurlarında mı? Bu, Amerikan tarihindeki en büyük vergi artışı olarak tanımlanıyor. Kabil'in Obama'ya vermiş olduğu önemli bir görev de, bu "iklim değişikliği" hikâyesini satmak ve kanunlaşması için imzalanmayı bekleyen uzun zaman önceden hazırlanmış "çözüm"ü sunmaktır. Eylül 2009'da Birleşmiş Milletler'de telesüflöründen okuduğu peş peşe yalan dolu metinde dünyanın beklemekte olduğu felaketten söz etmişti;

"Küçük, büyük, zengin ya da fakir hiçbir ülke iklim değişikliği darbesinden kaçamaz. Yükselen deniz seviyesi bütün kıyıları tehdit ediyor. Her kıta daha güçlü fırtına ve sellerin tehdidi altında. Kuraklık, açlık ve savaş besler. Batmakta olan ada ülkelerdeki insanlar, iklim mağdurları olarak evlerini terk etmek zorunda kalıyor. Bütün ülkelerdeki insanların güvenlikleri tehlikede. Artık bunu önleminin zamanı geldi."

Al Gore'a göre bu, İncil'den geliyordu. Obama bütün enerji, çevre ve bilim departmanlarını Gore grupları ile doldurdu. Buna 1970'lerde öjenik nüfus kontrolü, dünyayı küresel soğumadan kurtarma ve yeni bir buzul çağı söylemleri ile gündeme gelmiş olan "Bilim Kralı" John Holdren de bunlara dahildi. Holdren, ısının düşmesi ile birlikte, ekolojik intihardan veya dünyadaki bütün yaşamın yol olmasından bahsediyordu. Bir başka yazarla paylaştığı kitabında Antarktika kıtasından kopacak bir parçanın korkunç sonuçlar doğurabileceğini yazıyordu. Şimdi de dünyayı küresel ısınmadan kurtarmak için hükümetten yardım istiyor. Çok üzücü. Obama ile yandaşları, özellikle çocukları ve gençleri hedef alıp, konuyu sorgulayacak olan herkesi kötü ilan ediyorlar. Öyle bir sistem öneriyor ki, elektrik fiyatları tavana vurabilir. Yani "Elit Soy"un sahibi olduğu elektrik şirketleri para falan kazanmak istemiyor, tek istedikleri dünyayı kurtarmak. Pöh! Bu sistemle hükümetler karbon emisyonunun sınırını belirleyecek, şirketler için maksimum kredi sağlanacak, daha fazla elektrik üretmek isterlerse, kendilerinden daha az elektrik üretecek şirketlerden kredi alacaklar. Bunun anlamı ancak şu olabilir: Az sayıdaki kişiler çok para kazanacak, ekonomik faaliyetlerin kontrolünü elde tutmak için devlete daha fazla baskı yapacak, halkın faturalarını ödemeleri de iyice zorlaşacak. Fransa Başkanı, Rothschild paravanı Nicolas Sarkozy, enerji harcamalarını arttıracak olan bir karbon vergisi sundu. Bu insan ırkı için ölüm kalım meselesiymiş. Buyrun bakalım. Oysa bu, onun temsil ettiği kabalın ölüm kalım meselesi. Zaman içerisinde peş peşe bütün ülkelerde karbon vergisi çıkacak, çünkü hepsi koordineli bir şekilde gerçekleştiriliyor. Tabii ki, Rothschild'ler dünya çapında iklim değişikliği manipülasyonu ile bütün ödülleri topluyorlar. Rothschildci Avustralya'da bir "Karbon Halkası Korsorsiyumu" kurulacağı ilan edildi. Böylece Asya Pasifik bölgesindeki karbon piyasası sömürülecek. Avustralya'daki üst düzey görevlilerden Richard Martin diyor ki;

"Uluslararası iklim değişikliği politikasındaki son gelişmelere göre, küresel karbon ticareti piyasası yükselecek. Karbon halkası yoluyla Avustralya, sera gazı yayılımları yükümlülüğünü dengeleme yolları arayan şirketlere özel yatırım araçları sağlayarak bu piyasanın önde geleni olmayı planlıyor."

Alman hükümetinin önde gelen iklim değişikliği danışmanı Joachim Schellnhuber, dünyadaki herkesin bir karbon bütçesi olması, bu aşıldığı takdirde de vergilendirilmeleri gerektiğini söylüyor. Peki bu herkesin hayatı ayrıntılı bir şekilde gözetlenmeden nasıl yapılacak? Çek fizikçi Dr. Lubos Motl bu fikri "nefes kesici" olarak değerlendiriyor ve

Schellnhuber'in önerisinin, Nazi veya Komünist hareketlerinde olduğu gibi, bir ülkenin kolaylıkla ele geçirebilecek hale gelebileceğine dikkat çekiyor. Buna benzer bir öneri de İngiltere'de sunuldu. California Enerji Komisyonu, telsiz kontrollü termostat planları yapıyor, böylece yetkililer istedikleri gibi at oynatacaklar ve ev sakinlerinin hakları çiğnenmemiş olacak.

Bunların hiçbirisi dünyayı korumak için değil, gücü merkezileştirmek için yapılıyor. Bir Rothschild Bankasının yöneticisi olan Simon Linnett, karbon ticaretini düzenlemek amacıyla yeni bir uluslararası "Dünya Çevre Ajansı" kurulmasını istedi. Böylece Dünya Bankası, Dünya Sağlık Teşkilatı, Dünya Ticaret Örgütü gibi bütün Rothschild kuruluşlarına global kontrol için yeni bir cephe daha ilave edilmiş olacaktı. Linnett'in ifadesine göre, uluslararası iklim değişikliği problemi için uluslararası bir çözüm gerekiyordu. Hükümetler bağımsızlıklarını yeni bir dünya oluşumuna feda etmedikçe, küresel karbon ticareti planları düzenlenemezdi. İşte burada, 1975'te Oxford Üniversitesi'nden mezun olduğundan beri Rothschild'lerin uşağı olan bir adamın ağzından küresel ısınma/iklim değişikliği gündeminin asıl nedenini duyuyorsunuz.

İklim Faşizmi

Amerikalıların hayatındaki hemen her konuda hükümete kontrol hakkı veren 300 sayfalık Amerikan Temiz Enerji ve Güvenlik yasası, Haziran 2009'da saat sabah 3'te gerçekleştiğinde neredeyse hiç kimse okumamıştı. Azınlık lideri John Boehner, ayağa kalkıp yüksek sesle okumak istediği zaman Rothschild Siyonist Henry Waxman itiraz etti ve işlem aşamasında durdurmaya çalıştı. İklim değişikliği, önceden planlanmış olduğu üzere dünyaya Orwell bürokrasisinin yeni katmanlarını ilave etmek amacıyla kullanılıyor. Binlerce yeni küresel yasa ve düzenleme "Yeşil Polis" ile her hareketinizi izleyecek, çöplerinizi nereye koyduğunuzu bile kontrol edecek. Bu daha şimdiden gerçekleşiyor. Amerikan Temiz Enerji ve Güvenlik Yasası, zorunlu ev teftişleri getiriyor, ışık bağlantılarınızı, soket çeşitlerini, uygulamaları, pencereleri, duvarları, çatıları her şeyi kontrol edecekler. Bulgular, Orwell tarzına benzeyen Konut Enerji Servis Ağı'na rapor edilirken, amaç halkı daha fazla kırtasiye ve düzenlemeler arasında boğmak. Raporun birinde şöyle yazıyordu:

"Konut Enerji Servis Ağı'na göre denetleme şundan ibaret: Bu Ağ'ın işlemi gereği, bu standarda göre mevcut evler için teklif, tanım ve değerlendirmeleri yapan bir alt kurum var. Ev sahipleri, bu işlemde geçmek durumunda."

Ne demek istediğim anlaşılıyor mu acaba? Ev sahipleri bu kişilerin evlerine girmelerine izin vermezlerse binlerce dolarlık para cezası ödemek zorundalar veya izin verseniz bile canları istediğinde teftiş etmelerine izin vermediğiniz için size yine de fatura gönderebilirler. Al Gore "iklim değişikliği"nin küresel hükümet kavramının getirilmesini sağlayacağını söylemişti, yani "ikim değişikliği"ni bile nüfusun azaltılması amaçları için kullanıyorlar. Karbon planınız için çocuk sahibi olmak bile sakıncalı. Oregon Devlet Üniversitesi'nde yapılan bir çalışmaya göre, fazladan bir çocuk için karbon sonuçları, hızlı giden bir araba, bisiklet, enerji yükseltici uygulamalar ve ampullerden bile 20 kat

daha önemli. Aslında var olmayan bir problemi çözmek için öne sürülen bu konulara sık sık rastlayacaksınız. Aralık 2009'da Danimarka Kopenhag'da yapılan Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansından sonra dünyanın sonu ile ilgili çılgınlıklar iyice çılgıncıdan çıktı. 2700 tane uzman tarafından yazılmış olan 6700 sayfalık "Geleceğin Durumu" adı ile önemli bir propaganda raporu çıkarıldı. Eğer insanlık iklim değişikliği savaşını kazanmak niyetindeyse, Ay'a adam göndermiş olan Apollo görevi kadar önemli bir çalışma yapılmalıydı.

Rapora göre büyüme kontrol edilmezse, yoksulluk çoğalır, medeniyetler çökerdi. Kısaca ortada bir sürü yalan dolanıyordu. Rapor, 2002'de Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği tarafından oluşturulmuş, Milenyum Projesi denilen bir "Think-tank" tarafından çıkartılmıştı. Dünyanın sonu iklim değişikliği raporu, Birleşmiş Milletler kuruluşları, Dünya Bankası, IMF, Amerikan Ordusu ve Rockefeller Vakfı tarafından destekleniyordu. Hepsisi de Rothschild kontrollü bir örümcek ağıydı. Ne olduğunu anlayabilirseniz konu çok açık. Christopher Booker aşağıdaki satırları, *Gerçek Küresel Isınma Felaketi* adlı kitabında, 2009 sonlarında gerçekleşmiş olan Kopenhag Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansı'ndan çok önce yazmış:

"Dünya onlarca yıldır ilk kez iki en soğuk kışı yaşayıp, üçüncünün de ufukta görüldüğü işaretlerini almışken, karbondioksitin dünyayı ısıtma tehdidi ile ilgili bilimsel gelişmeler iyice şaşırtıcı boyutlara ulaştı. İngiltere ve Avrupa Birliği politikacıları ve şimdi de Başkan Obama'nın başını çektiği liderler, şimdiye kadar dünyaya, tarihte hiçbir politikacının vermediği kadar zarar vermekte, dolayısıyla bizleri karanlık çağlara doğru çekmektedirler."

İşte tam istedikleri şey bu! Aynı zamanda Kopenhag iklim zirvesi, dünyanın yağmur ormanlarının korunmasının bırakılıp kesilmesi ve yerine palmye/hurma dikilmesine izin verdi. Çevreciler bu kararın yeniden gözden geçirilmesini talep edince, İngiltere'nin liderliğinde Avrupa Birliği bunu bloke etti. Yağmur ormanlarının yerine palmye/hurma ağaçlarının konulması ile yine ormanlar kalacak, böylece yağmur ormanlarındaki canlılar yok olmaktan kurtulacak, ama yapılan milyonlarca dolarlık bağışlar sürecekti. Yerine konulan ağaçlar da sözüm ona, tam planladıkları gibi daha az karbondioksit çekecekti. Aslında çevre bu adamların umurunda bile değil. 2009 yılında manipülasyon pik noktaya dayandı. Hükümet televizyonların en çok izlendiği saatlerde, vergi mükelleflerinin paralarını kullanarak, "iklim değişikliği" hikâyesiyle insanların, çocukların kendilerini suçlu hissedecekleri ve korkacakları reklamlar vermeye başladı. Birinde, çocukların en çok sevdikleri köpek ve kedi yavrularının sele kapılıp boğuldukları gösteriliyordu. Sonradan yapılan bir ankette, İngiliz halkının yarısının bile bu reklamlara inanmamış olduğu anlaşıldı. Londra Üniversitesi'nde Biocoğrafya Profesörü Philip Stott, iklim değişikliğinin resmi verilerinin saçma olduğunu, reklamların da insanları kandırmaya çalışan sevimsiz felaket tabloları oluşturduğunu, tam Orwell'in 1984'ünden çıkmış gibi, insanları sürekli olarak bir şeye karşı savaş halinde tutma taktiği uygulandığını, bu sefer iklim değişikliğine karşı savaş ilan edilmiş olduğunu söyledi. Tam üstüne bastın hocam!

Tabii ki Tony B-liar (Blair)- Başka Kim Olabilir?*

Eğer işin içinde Tony Blair varsa bilin ki o müthiş bir kandırmacıdır. Plan Obama tipi, bütün dünyaya dayatılan iklim kanunları çıkarmaktır. Bu oyunda Blair de yer alıyor. O da Gore gibi bu yalandan para kazanma derdinde, bu nedenle de internette “Düşük Karbon Sermaye Fonu” diye bir fon çıkardı. Blair’in bu iklim değişikliği sahtekârlığı için kullandığı araç “İklim Grubu” denilen bir organizasyon. Bu, sözde “bağımsız” ve “kâr amacı gütmeyen” ve devlet ile ilgili olmayan bir kuruluş. Valla, öncelikle Blair’in içinde olduğu bir iş için “bağımsız” demek biraz zor tabii. Üstelik de hem kar amacı gütmeyecek hem de devletle ilgisi olmayacak. Bu Rothschild İllüminati ağına uymaz ki! “İklim Grubu”nun merkezi Londra’da ve Avrupa, Kuzey Amerika, Avustralya, Çin ve Hindistan’da çok iyi finanse edilen ofisler ağı halinde faaliyet gösteriyor. “İklim Grubu”nun İngiltere’deki yönetim kurulunu, banka, medya, iş ve reklam dünyasından gelen üyeler oluşturuyor. Başkanı, eskiden sigorta devi Swiss Re’nin genel müdürü, şimdi ise direktörü olan John R. Coomber. “İklim Grubu”nun başka bir direktörü ise Matthew Anderson. Bu zat, Rothschild Siyonist Rupert Murdoch’un Haber Ortaklığı ile birlikte, Grup’un, Avrupa ve Asya için Strateji ve Ortaklık İlişkileri direktörü. İklim Grubu’nda Blair ile JP Morgan Chase ise işveren durumunda. O zaman Blair kendisini tam evinde hissediyordur. Diğer üyeler ise şöyle sıralanıyor: Barclays Bank, Standart Chartered Bank, HSBC, Swiss Re, BP, Coca-Cola, Pepsi-Co, Bloomberg, Sky Broadcasting, Virgin Atlantic, Cathay Pasific Airways, Chine Mobile, IBM, Dell IT, Google, Duke Energy, Florida Power&Light Group, Scottish Power, Nike, Johnson & Johnson, Marks&Spencer, Cadbury, Starbucks ve Londra, California, Los Angeles, New York, Miami, British Columbia, Ontario, Quebec, Manitoba, Batı Avustralya ve Yeni Güney Galler, Victoria ve Queensland hükümetleri.

Tony Blair iklim değişikliği sahtekârlığının satışını yapmak için, Kopenhag zirvesinden önce dünyayı gezdi. Konferanslar sırasında kendi hayatı için ne yaptığı sorulduğu zaman önce uzun bir süre sessiz kaldı, sonra da evlerinin damında güneş enerjisi panelleri bulunduğunu söyledi. Birçok evi olduğu için “Hangisi?” diye sorulduğunda, “Londra”daki dedi. Bunun üzerine daha uzun bir süre sessizlik oldu. Tabii ki karbon miktarını düşürmek onun umurunda bile değil, çünkü zaten bir öneminin olmadığını biliyor. Onun umurunda olan tek şey, sattığı yalanların tutması. Bu yüzden Bay Küresel Isınma’nın kendisi Al Gore’un da karbon ayak izi bir Godzilla’nınki kadar. İngiltere’nin Çevre Bakanı, Fabian Cemiyeti’nden Hilary Benn, çöplerini geri dönüştürmedikleri için halka para cezası vermek istiyor, ama kendi evindeki geri dönüştürmediği çöp miktarı bir hayli fazla. Bu listeye geri dönüşümlü cam, plastik, karton, kağıt ve gıda da dahil. Çöpleri kişisel iletişim ve resmi kâğıtlar içerdiği halde herif tuttu suçu kendi çocuklarına attı. Kaderin garip cilvesi, Benn’in çöp torbasında ne bulundu dersiniz? Kendi özel sekreterinden gelmiş olan, halkı daha az yiyeceği çöpe atmaya davet eden bir belge! Bunun ortaya çıkması, Benn’in ziyankârlığa açmış olduğu savaşın ilanından sonra oldu. Tabii, çünkü bunların hepsi danışıklı dövüş.

* Çev. Notu: David Icke’in kelime oyunu; Harflerin yerini değiştirerek B-lair adını, B- liar, yani “yalancı” yapmış.

“Stern Ekibi”

Önce Blair hükümeti, ardından tam onun destekçisi Gordon Brown hükümeti sırasında, 2006'da felaket haberciliği yapan “İklim Değişikliği Üzerinde Stern Raporu” çıktı. Aman aman ne büyük şok! Yazarı, İngiliz ekonomist ve akademisyen olan Rothschild Siyonist Nicholas Herbert Stern idi. Stern, bir Ekonomi Profesörü olup London School of Economics'teki İklim Değişikliği ve Çevre Grantham Enstitüsü'nün de başkanı. Evet yine London School of Economics. Stern, Blair'in ekonomik danışmanıydı. Rothschild'lerin kurduğu ve yönettiği Dünya Bankası, Rothschild Siyonist James Wolfenson'ın başkanlığı sırasında Baş Ekonomist ve başkan yardımcısıydı. İki kardeşinden Richard Stern Dünya Bankası'nın eski başkan yardımcısı, Brian E. Stern ise, Xerox Şirketi'nin eski başkan yardımcısıydı. Gördüğünüz gibi tamamen bağımsız ve hiçbir kuruluşa bağlı değil(!) Stern'in Karbon ticareti endüstrisi ve İklim Değişikliği “kabal”ı ile birçok bağlantısı var. Mart 2009'da Stern ekibi bir sempozyum düzenledi. Akademisyenler, iş dünyasından yetkililer, politikacılar ve hükümet yöneticileri yine malum korodan aynı nağmeleri dinlediler. Stern Ekibi'nin Sempozyumunun sponsorları şöyleydi:

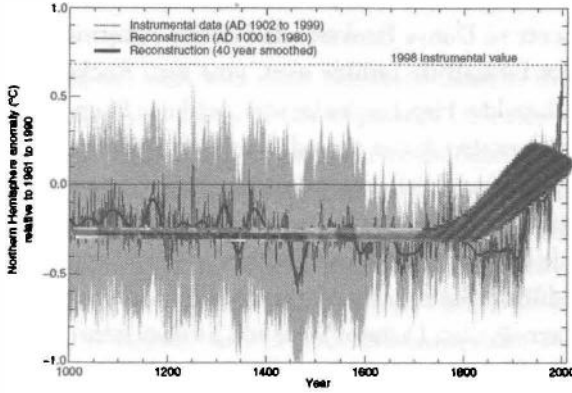
Dünya Kaynakları Enstitüsü: “Think tank” 1982'de James Gustave Speth tarafından kuruldu. James Gustave Speth, Bill Clinton gibi Rhodes bursu ile Oxford Üniversitesi'nde okudu. Bu burslar, Dış İlişkiler Konseyi, Bilderberg Grubu ve Trilateral/Üçlü Komisyonu kurmuş olan, Rothschild Yuvarlak Masa Gizli Cemiyeti'nin ilk başkanı olan ve bir Rothschild Siyonist olan Cecil Rhodes tarafından verilmeye başladı. Dünya Kaynakları Enstitüsü'nün, Biyolojik Farklılık Konvansiyonu'nun oluşumunda büyük rolü vardı. Dünya Kaynaklarının sponsorları, çevre hippileri Goldman Sachs, JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup Vakfı, Coca-Cola, Dow Kimya Şirketi, DuPont, Microsoft Corporation, Shell, Ford Vakfı, Rockefeller Kardeşler Fonu, Oppenheimer Kardeşler Vakfı, Avrupa Birliği ve resmi departmanların uzun bir listesi. Hatta bunlara, genetiği ile oynanmış çevre düşmanı tahıl üreticisi Monsanto ile domuz gribi aşısını yapan dev ilaç firması Novartis de dahildi.

Peterson Uluslararası Ekonomi Enstitüsü: “Think tank” 1981'de, eski Uluslararası Ekonomi Enstitüsü olarak, Washington DC'de kuruldu. Kurucusu ise, Dış ilişkiler Konseyi'nin eski yöneticilerinden, Ulusal Güvenlik Konseyi'nde Henry Kissinger'in Uluslararası Ekonomik İlişkiler asistanı olan C. Fred Bergsten idi. İllüminati Brookings Enstitüsü'nde de yönetici olan Bergsten, “Uluslararası Barış için Bağış” kuruluşunun da üyesiydi. (Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak adlı kitabıma bkz.) Peterson Enstitüsü'nün direktörü olan David Rockefeller'ın da yakın dostudur. Bergsten'in Uluslararası Ekonomi Enstitüsü adı 2006'da, Dış İlişkiler Konseyi'nin Başkanı David Rockefeller'ın yerine geçen Peter George Peterson'ın onuruna, Peterson Enstitüsü'ne dönüştürüldü. Peterson, Federal Reserve Bank of New York'un eski başkanı ve Nixon yönetiminde ABD Ticaret Bakanı'ydı. Lehman Kardeşler, Kuhn, Loeb Şirketi için de çalıştıve Stephen A. Schwarzman ile birlikte Blackstone yönetim grubunu kurdu. Peterson Enstitüsü, çevre düşmanları ile doludur.

Küresel Gelişim Merkezi: “Think tank”, 2001’de, eski Amerikalı üst düzey yöneticilerden Edward W. Scott ve Dünya Bankası’nda Politika Araştırma Departmanı’nın eski direktörü olan Nancy Birdsall ile birlikte evet, yine aynı Rockefeller’ın dostu C. Fred Bergsten tarafından, kuruldu. Hepsi ne kadar açık değil mi? Ekim 2009’daki bir Uluslararası İklim hareketi göstericileri dünya çapında koordineli olarak iklim değişikliğine karşı hareket talep ediyorlar. Dünya tarihinin en yayılmış çevre hareketi olarak 181 ülkeden 350 kuruluş 5000’den fazla faaliyet ile buna katılıyor. Bu “350.org.”u bilin bakalım kim finanse ediyor? “R” ile başlayan bir adı var! Bildiniz! Bu “350 org.” Rockefeller Kardeşler tarafından finanse ediliyor. Sustainable Markets Vakfı’nın bir alt kuruluşu olup başkanı da Al Gore’a esin kaynağı olan *Doğanın Sonu* adlı kitabın yazarı Bill McKibben’dır. Ne garip. 1990 yılında, ayaklarım manyetik bir şekilde o kitabevine çekilirken elimde o gün almış olduğum *Doğanın Sonu* adlı kitap vardı. Bütün olanlardan sonra bırakın okumayı, bir daha bakmadım bile.

İngiliz köşe yazarı Charles Moore, Blair hükümetinden komisyon alan Stern grubu dosyasının, Irak’ın kitle silahlarına sahip olduğuna dair şaibeli dosyaların bir “iklim” versiyonu olduğunu söylüyordu. Stern raporu bulguları bilimsel olarak, iklim değişikliğinin şiddetli bir muhalifi olan eski İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher’ın eski politika danışmanı olan Lord Christopher Moncton tarafından yok edildi. Hayatta birçok konuda bu kişi ile anlaşılamayabilirim, ama bu konuda kesinlikle ondan yanayım. Bu sahtekârlığın nasıl yönetildiğini, ısının, 1990’lardakinden çok daha yüksek olduğu, bilim adamlarının MÖ 800-1300 arasındaki ortaçağ dedikleri dönemin varlığının sansürlendiğini ortaya çıkardı. *Global Komplö’ya Son Vermek İçin David Icke Rehberi* adlı kitabımda ortaçağdaki o ısınma dönemine ait bilgiler vermiştim. O zamanlar ne endüstri ne de gaz canavarları vardı. O halde nasıl sıcak olurdu? Güneşte lekeleri etkinliği ile solar radyasyonun dünyayı etkilemesinden kaynaklanıyordu. Ortaçağdaki ısınma dönemi, Karbon Kültü’nün inanılmazlığını yitirmesine neden olacağı için onu raporlardan silmişlerdi! Moncton, Londra’nın Sunday Telegraph Gazetesi’nde şöyle yazıyordu: “Birleşmiş Milletler, ortaçağdaki ısınma dönemini yok ediyor.” 1995’te Oklahoma Üniversitesi’nden David Deming, Kuzey Amerika ısı derecelerinin 150 yıllık verilerini verdiği bir makale yazmış. Makalenin “Bilim” dergisinde yayımlanması ile iklim değişikliği üzerinde çalışan güvenilir bilim adamları arasında güvenilirlik kazanmış. Önce onu politika uğruna bilimi saptıranlardan biri sanmışlar. Sonra birisi gardını indirmiş ve iklim değişikliği ve küresel ısınma alanında çalışan birinin kendisine bir mail gönderip; “Ortaçağdaki ısınma döneminden kurtulmalıyız.” dediğini ifşa etmiş.

Öyle de yaptılar! 1996’daki BM raporunda, ortaçağın bugünden daha sıcak olduğunu gösteren 1000 yıllık bir grafik veriliyordu, oysa 2001’de çıkarılan yeni grafikte ortaçağda sıcak bir dönem yoktu! Üstelik 20. yüzyılın, 1000 yılın en sıcak dönemi olduğu yazılmıştı. Grafik âdeta buz hokeyi sopasına benziyordu. MÖ 1000-1900’deki ısı seviyesi hokey sopasının sapı, 1900-2000 arası da ucu gibi görünüyordu.

Kötü şöhretli “hokey sopası” grafiği, ısıнын 20 yüzyılda nasıl birden yükseldiğini gösteriyor. Düzmece bilim ile yanıltmak amacıyla yapılmış. Isının, bin yıl önce, ortaçağda, 20. yüzyılın sonunda pik noktada olandan, daha yüksek olduğu silinmiş.

1961'den 1990'a kadar Kuzey Yarımküre anormalliği (°C)

Araç verileri (MS 1902-1999)

Yeniden yapma (MS 1000-1980)

Yeniden yapma (40 yıl)

1998 araç değeri

Bunu şöyle yapmışlardı:

-Ölçmeden önceki ısıyı yeniden düzenlediler.

-1996'daki raporun güvenli olmadığını söylediler. 1400'lere kadar uzanan verileri dahil ettiklerini söylediler. Ortaçağı gösteren sıcak dönemin “Sansürlü Veri” dosyası olarak sümen altı ettiler.

-Verilerden bir grafik çizmek için bilgisayar kullandılar, ama bilim adamları modelin hep hokey sopası şeklinde olduğunu gördüler.

Moncton'un ifadesine göre, bu hokey sopası grafiği yanlış olarak ısı artışını birden oluyormuş gibi gösteriyor ve bu BM tarafından halkı korkutmak için kullanılıyor. Saçma olduğu söylendiği zaman bile özür dilemediler. Hatta BM İngiliz yazar Christopher Booker'ın *Asıl Küresel Isınma Felaketi* adlı kitabına itibar etmeyip, bilim tarihinin en güvenilir çalışması olarak nitelendirdiler. Ocak 2010'da ise Pennsylvania Üniversitesi'nden Prof. Michael Mann, hokey sopası grafiğinin altında yarım milyon dolarlık bir devlet finansı buldu. Lord Moncton, bunun ortaçağdaki sıcak dönemi tarihten silmek için, iklim değişikliği araştırmalarını finanse etmek üzere yapıldığını söyledi.

Bilimsel belgeler ortaçağdaki ısınma döneminin gerçek olduğunu gösteriyor. O zamanlar tropikal Andlar'da buz dağları yoktu, şimdi var. Grönland'de Viking tarlaları vardı, artık buzun altında. Kuzey kutbunda çok az buz vardı, çünkü bir Çin donanma filosu 1421'de Antarktika'nın çevresini dolanmış ve bulamamıştı. Antarktika dünyadaki buzların %

90'ını tutuyor, son 30 yıldır daha da dondu. Dünya çapında 6000 sondaj kuyusundan alınan verilere göre, küresel derecelerin ortaçağda daha yüksek olduğunu gösteriyor. Klimanjaro Dağı'nın karları, ısının yükselmesi nedeniyle değil, buzların erimesi havayı kuruttuğu için eriyor. Bazı yerler, bronz devrinde ve Romalılar zamanında daha sıcaktı, ama bunun sebebi karbondioksit değildi, güneşti. BM matematik sonuçlarını ayarladı ve bugünün ısınmasında güneşin rolünü atladılar.

Christopher Moncton 2009'da, ABD'ndeki bir konferansından sonra medya profilini daha da artırdı ve yalanları şu şekilde açıkladı:

"Küresel ısınma şimdi oluyor." diyenlere, "Aslında soğuyor." dedi.

"Küresel ısınma daha kötüleşiyor." diyenlere, "Aslında daha iyileşiyor." dedi.

"Antarktika buzları kayboluyor." diyenlere, "30 yılı aşkın bir zamandır kış buzlarında gözle görülür bir eğilim yok." dedi.

"Antarktika buzları kayboluyor." diyenlere, "Antarktika'daki buz bölgesi 2007'de 30 yılın rekoruna erişti." dedi.

"Büyük bariyer mercan adası küresel ısınma ile zarar görüyor." diyenlere, "Kırk yıldır Mercan Adası'nın yüzey ısısında bir değişiklik yok." dedi.

Böylece sürüp gitti. Moncton her fırsatta, Al Gore'a kendisiyle tartışması için gazete aracılığı ile dahi teklifler sundu, 2009'da Amerikan televizyonunda da tartışmaya davet etti, ama Gore yanaşmadı. Gerçeği bilen kimse ile tabii ki konuşmaz, yoksa bu oynadıkları oyunun sonu olur.

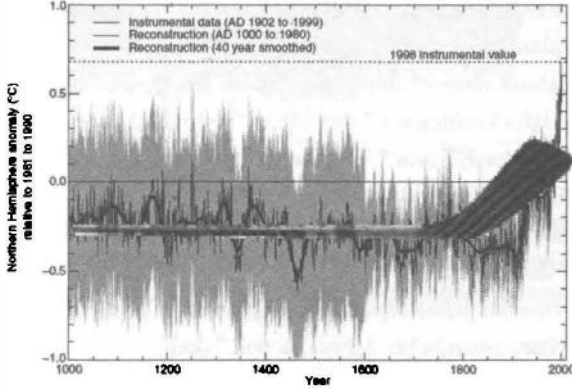
Dünya Yemyeşil

Yeşiller hareketi ve politik kanadı, Karbon Kültü'ne tapıyor, çünkü (a) politik ve fon sağlama kampanyalarına çok uyuyor, (b) birçok insan gibi onlar da sadece birer "tekrarlayıcı". Her zaman daima az sayıda kişi gerçekleri araştırır, gerisi resmi haberleri veya arkadaşlarından, politikacılardan, ekonomistlerden, muhabirlerden veya televizyondan duyduklarını tekrarlarlar. Olayların resmi versiyonunun baş tekrarlayıcıları, "günlük basın" gazetecileridir. İşte bu yüzden 11 Eylül'de gerçekten ne olduğu soruşturulamamıştır. Politikacılar ise, danışmanları veya uzmanları onlara ne bilgi verirse onu tekrarlarlar.

Doktorlar, kendilerine Tıp Fakültelerinde ne öğretiliyse ve ilaç firmalarının temsilcileri ne bilgi veriyse onu; müzik defterindeki notaları ezberler gibi bilimi ezberleyen bilim adamları, fon sağlamak için neye inanmaya indoktrine edilmişlerse onu; öğretmenler resmi yönetmelik neyi gerektiriyorsa onu tekrarlar. Bütün dünya, papağanlar gibi sürekli olarak başkalarının görüşlerini benimsemek için köleleştirilmiş halde. Hiçbir şekilde sorgulamıyor, sorgulama zahmetine girmiyor veya araştırmıyor. Ünlü İngiliz yazar Oscar Wilde bu konuda şöyle demiş: "Birçok kişinin görüşü, sadece başka kişilerin görüşleri. Hayatları birer taklit, duyguları da birer hesaplamadan ibaret."

Yapılacak tek şey insanlara inanacakları bir şey söylemek. Çoğu bunu yapacaktır, çünkü ya bağımsız düşünme kapasiteleri yoktur veya dayatılan şey inançlarına ve amaçlarına uygundur. İşte bu yüzden iklim değişikliği yalanı başarı kazandı. Dünyanın dört bir yanından

binlerce insanın, Kopenhag İklim Değişikliği Konferansı'nın dışında lehte gösteriler yaparak, "Elit Soy"un "gezegeni kurtarmak" namına daha fazla Orwell tarzı politikalar uygulamalarını kolaylaştırdıklarını görmek çok üzüntü verici bir şey. Takipçiler "iklim Kültü"nü kutsal kitap gibi gördükleri için, neredeyse bir din haline geldi, dolayısıyla sorgulanmaması gerekiyor.

Al Gore, yeni dinin başrahibi olup, diğerleri gibi aynı saçmalıkları tekrarlıyor.

Medya halkı iklim değişikliği programları ile âdeta bombardıman ediyor, okul ve üniversitelerde çocuk ve gençlerin beyinleri yıkıyor. Zihin kontrol yöntemlerinin en etkin olanlarından birisi de tekrardır. Bizim iklim değişikliğine dair tartışmaların sona erdiğine inanmamızı istiyorlar. Üstü kapalı bir şekilde, "Biz biliyoruz, siz işinize bakın, sorgulamaya gerek yok." diyorlar. Karbon Kültü için bu gündem, uzun zaman önce planlanıp yürürlüğe konmuştu. İllüminati'nin çevre planlarındaki en önemli organizasyonlardan birisi de, 1968'de kurulmuş olan ve Bilderberg Grubu, Dış İlişkiler Konseyi ve Trilateral/Üçlü Komisyon ile bağlantılı olan "Club of Rome" adlı kuruluşudur. Bunların hepsi, İngiltere'de, Balfour deklarasyonu'nun ardındaki Yuvarlak Masa Gizli Cemiyeti tarafından koordine edilen birer Rothschild operasyonudur. Club of Rome'un kurucusu olan Aurelio Peccei, kuruluşun 1991'de çıkan bir yayınında şöyle diyordu:

"Bizleri birleştirmek için yeni bir düşman arıyorsak, buna uygun olanlar kirlilik, küresel ısınma tehdidi, susuzluk ve kuraklık. Bütün bunlar insanların yüzünden oluyor, o halde gerçek düşman insanlığın ta kendisi."

"Club of Rome" küresel bir karbon vergisi çıkarmak ve yeni ekonomik düzeni sağlamak için baskı yapıyor ve dünya egemenliği planını gerçekleştirmek üzere insan yapımı iklim değişikliği masalını kullanıyor. Çevre hareketinin öncüleri, "Elit Soy"un öjenikçilerinden Julian Huxley, Prens Phillip ve Bilderberg Grubu'nun uzun süreli başkanlarından, eski Nazi SS subayı, Hollanda prensi Bernhard'dır. Dünya Vahşi Hayat Fonu'nu, şimdi de Doğa için Dünya Çapında Fon kuruluşunu bu üç kişi kurmuştur. Dünya Vahşi Hayat Fonu'nun kurulması fikrini, bir Rothschild İllüminati cephesi olan UNESCO (Birleşmiş Milletler, Eğitim, Bilim ve Kültür Organizasyonu)'nun başkanı iken Julian Huxley vermişti.

Bilimsel Saçmalık

Karbon Kültü'nün gerçeklerle hiçbir ilgisi yok, sadece tartışılmaz bir gerçeğin sürekli olarak tekrarlanması ibaret. Ancak Birleşmiş Milletler Hükümetler arası İklim Değişikliği Paneli'nin kurulması ve kontrol edilmesi işi oldukça manidar, çünkü Birleşmiş Milletler aslında bir Rothschild işi, bunun kanıtı da BM karargâhının New York'ta inşa edilmiş olan ana binasının arazisinin John D. Rockefeller tarafından verilmiş olması. Bu kuruluşun bilimsel bir kurum olduğu sanılır, ancak bu doğru değildir. Bilim kurulu paravanı arkasında tamamen politik bir kurumdur, müziğin notalarını kendilerine verilen kâğıttan okuyan bilim adamları tarafından manipüle edilir. Bu halka bilim adamlarının iklim değişikliği konusunda aşağı yukarı fikir birliğine varmış oldukları izlenimi vermek içindir.

IPCC'nin "Intergovernmental Panel on Climate Change/ Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli"nin Başkanı olan Dr. Rajendra Pachauri, dünyaya iklim değişikliği konusunda konferanslar veren bir demiryolu mühendisidir. Ocak 2010'da, İngiliz vergi mükelleflerinin ödediği milyonlarca poundun Hindistan'da Pachauri'nin çalıştırdığı bir organizasyona ödendiği açıklandı. Onun başı olduğu, Yeni Delhi'de yerleşik araştırma enstitüsü, Uluslararası Gelişim Departmanı'ndan 10 milyon poundun üzerinde bir para alacak. Bu, iklim değişikliği ile ilgili Hindistan'ın en etkin özel şirketi. UK Sunday Telegraph gazetesinin araştırma içerikli makalelerine konu olduğu üzere Pachauri'nin banka, üniversite ve diğer kuruluşlarda yirmiden fazla pozisyona sahip olduğuna dikkat çekiliyordu.

Bu kurumların hepsi, şimdi "iklim değişikliğine hayır" politikalarına dayalı olup, bu endüstriden dünya çapında çıkar sağlıyor. Tesadüf mü acaba, buna varın siz karar verin. Yüzlerce bilim adamı, resmi hikâyeye karşı olan Manhattan Deklarasyonu'nu imzaladı. 2008'de iklim değişikliği hakkında ABD'li bir Senato azınlık raporu, 650 bilim adamının küresel ısınmanın insan yapımı karbon yayılımlarından olduğunu iddia eden konsensüsü reddettiğine dikkat çekiyor. Buna karşılık, Karbon Kültü'nün İncil'i haline gelen 2007'deki bu politikaya yön verenler için IPCC belgesinin arkasında, diplomat ve politikacılarla birlikte sadece 52 bilim adamı durmuş. IPCC'ye bağlı oldukları iddia edilen yüzlerce bilim adamı resmi peri masalı konusunda kuşkulu. Senato raporunda adı geçen 650 bilim adamına, konularında uzman olanlar da dahil. Çoğunun IPCC ile bağlantısı var, ama resmi sonucu kabul etmiyorlar. Aşağıda, raporda sözü edilen bazı görüşler veriliyor:

"Isınma endişeleri, bilim tarihinin en kötü bilim skandalı. İnsanlar gerçeği öğrendikleri zaman, bilim ve bilim adamları tarafından kandırılmış olduklarını anlayacaklar." IPCC'den, "Çevre" Ödüllü Fiziksel Kimyacı Japon Bilim Adamı Dr. Kiminori Itoh: "IPCC'nin model ve tahminleri doğru değil, çünkü sadece matematiksel modellere dayalı ve örneğin güneşin faaliyetlerini göz önüne almayan sonuçlar sunuluyor." Victor Emanuel Velasco Herrera, Meksika'nın Ulusal Otonom Üniversitesi'nin Jeofizik Enstitüsü'nden bir Bilim Adamı:

Sayın okuyucu, dikkatinizi çekerim, ne diyor? Örneğin, güneşin faaliyetleri göz önüne almayan... Ne?

"Kyoto teorisyenleri atı arabaya koşmuşlar. Yüksek seviyede karbondioksiti tetikleyen

küresel ısınma veya tam tersi. 1995'te Madrid'deki BM konferansında sunulmuş olan kritik belgelerin büyük bir kısmı kayboldu. Sonuç olarak tartışma tek yanlı ve önyargılıydı. BM küresel ısınmayı bilimsel bir gerçek olarak deklare etti."

Rus coğrafyacı ve Antarktika Buz Araştırmacısı Andrei Kapitsa:

"Ürettiğimiz karbondioksit, hava, su ve toprak arasındaki doğal devre açısından önemsiz. İncelediğim BM, IPCC raporları ve politikaya yön verenlerin belgeleri bilimin çarpıtıldığını gösteriyor." Güney Afrikalı Nükleer Fizikçi ve Kimya Mühendisi Dr. Philip Lloyd, IPCC Koordinatörü Yazar:

"Karbondioksit'e bağlı bir ideoloji yaratmak tehlikeli bir saçmalık. İklim değişikliği için mevcut alarm bir sosyal kontrol aracı, büyük iş ve politik mücadeleler için bahanedir. Endişe verici bir ideoloji haline getirilmiştir." Portekiz'den Çevre Bilim adamı, Profesör Delgado Domingos, Nümerik Hava Tahmin Grubu'nun Kurucusu

En sonunda, küresel ısınma komplosuna karşı sesleri duyulmayan bilim adamları, susturulmayı reddediyor. Norveç'teki Uluslararası Jeoloji Kongresi, jeologların Olimpiyat Oyunları sayılıyor. 2008'de, çok sayıda konuşmacı resmi sınıra karşı geldi. Görüşlerini net bir şekilde belirtenler finans desteğini kaybetti, ölüm tehdidi aldı veya rezil edilmekle tehdit edildi. Dr. William M. Briggs, Amerikan Meteoroloji Derneği'nin Olasılık ve İstatistik Komitesi'nden iklim istatistikçisi ve ortak görüşe uymayan görüşleri keşfeden basılı belgeleri almaya çalışan meslektaşlarının başlarına gelen korkunç hikâyeler anlattıklarını söyledi. Duydukları karşısında şoke olduğunu anlatıyordu. Çoğu istismar edilmiş, iş imkânlarını kaybetmiş, gerçeği söyledikleri için o tarafın borazanı olan meslektaşları tarafından dışlanmışlardı. Bilim adamlarının ağız tıkanmaya çalışılırken, küresel ısınmacılar açısından önemli bir problem daha çıktı: Isı derecesi düşmeye başladı! Karbondioksit yükselmeye devam ediyor ve neden olduğu ısı da azalıyor. 2008'deki Uluslararası Jeoloji Kongresi'nin bilim komitesi başkanı olan Jeolog Dr. David Gee şöyle dedi: "Isınmadığını anlamaya başlamak için dünyanın kaç yıl serinlemesi lazım? Serinlemenin kaç yıl sürmesi gerekiyor?"

Sanırım bunun cevabı, "insanlar bu yalan ve kandırmacaya inandığı sürece" olacaktır.

Hayatını Kazanmak İçin Yalan Söyleme

Isının düştüğü gerçeğinden kaçınma çırpınışları, NASA'nın Goddard Uzay Araştırmaları Enstitüsü tarafından çıkarılan sayılara dayandı. Bunun başkanı Al Gore'un bir başka yakın dostu olan "iklim değişikliği"nin fikir babası Dr. James Hansen'dir. Aslında onun adı, "iklim değişikliği mitini gazlayan sahte verilerin babası" olmalıydı. Hansen'in NASA Enstitüsü, kayıtlara göre Ekim 2008'in, zamanın en sıcak Ekimi olacağını duyurmuştu, oysa bütün dünyada şiddetli kar fırtınaları ve çok soğuk havalar oldu. NASA'nın bu iddiası incelendiğinde, en sıcak Eylül ayının rakamlarını alıp, bunu Ekim olarak bildirdikleri ortaya çıktı. Bunun böyle olması çok mümkün, çünkü Hansen'in Enstitüsü tarafından yayımlanan rakamlar, IPCC'nin küresel ısınmada artış olduğu iddiasını destekleme amaçlı. Bu Hansen'in yakalandığı ilk sefer değil. 2007'de, 1990'ların, 20. yüzyılın en sıcak 10 yılı olduğu iddiasında bulunmuştu. En sıcak 10 yıl 1930'larda olmuş, çok az karbondioksit ya-

yılımı olmuştu. Hansen'in NASA'daki meslektaşlarından birisi Atmosfer bilimci Dr. John S. Theon şöyle demişti:

"Hansen, iklim tahminleri hakkında, NASA'nın resmi ajans politikasını çiğnediği halde susturulmadı. (Örneğin, iklim değişikliği tahmini veya bunun insanları üzerindeki etkisi için yeterli bilgi yoktu.) Hansen 1988'de Kongre'nin huzurunda küresel ısınma ile ilgili iddialarda bulunduğu zaman NASA'yı zor durumda bıraktı."

İllüminati planlarına hizmet ediyorsanız korunursunuz ve kuralları, kanunları çiğnemeniz hoş görülür. Diğer yanda onların propagandasına karşı olursanız, kanunlara uymanız gerektiği baskısı yapılır, hatta sizi susturmak için yeni kanunlar bile çıkarırlar. Bu, iklime gerçekten neler olduğu konusunda fevkalade saptırılmış bir algılama yaratıyor. Greenpeace Uluslararası Direktörü Gerd Leipold, Antarktika buzulunun 2030'da yok olacağını iddia eden bir basın demecinin doğrulanmayacağını itiraf etmek zorunda kalmış, ama dünyayı bu şekilde görmek isteyen bir halk için konuları duygusallaştırmak üzere özür dilemeyeceğini de ilave etmiş. Sanıyorum burada söylemek istediği şu; insanlar inandığı sürece yalan söylemenin bir mahsuru yok. Buzullar erimediği gibi, Ekim 2009'da çıkan bir raporda, 2008-2009 yıllarında yazın Antarktika'daki erimenin, uydur teknolojisi kullanılmaya başladığından beri kaydedilen en düşük miktarda olduğu belirtiliyordu. Jeofizik araştırma mektupları dergisindeki rapor günlük medya ve çevre grupları tarafından tam anlamıyla göz ardı edildi. Eğer IPCC'nin pek rağbet ettiği küresel sıcaklık derecesi kayıtlarının orijinallerini görmek isterseniz, üzgünüm göremezsiniz, çünkü hepsini kaybettiler ya da yok ettiler. Bu tam da, İngiltere, Anglia Üniversitesi'ndeki İklim Araştırma Birimi Bilgi Edinme Özgürlüğü kanunu uyarınca bu raporları incelemek istediği zaman oldu. Bu ne büyük bir tesadüf, değil mi? Hava durumu verileri ve işlemlerle ilgili yöntemlere dair bilgilerin açıklanmasını reddettiler. Gerçeği söylüyorlarsa, verileri neden yok ettiler? Çünkü söyledikleri gerçek değildi.

Konuyu yıllardan beri araştırmakta olanlar, uzun zamandır, verilerin sistematik bir şekilde saptırıldığını biliyorlardı, ama olaylar 2009'da farklı bir aşamaya yükseldi. Bir hacker, İklim Araştırma Birimi'nin bilgisayarlarındaki binlerce e-mail ve belgeye girerek İklim Değişikliği'nin, halkı aldatmak için büyük bir soğukkanlılıkla "bilim adamları" tarafından üretilmiş bir yalan olduğunu ortaya çıkardı. E-maillerin arasında, önemli "iklim bilim adamları" ile yapılmış yazışmalar da bulunuyordu ve "yasadışı"lıktan tutun, "etik olmayan"a kadar her şey mevcuttu. Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası taleplerini bloke etmek için müthiş bir komplo kurulmuş olup, kuşkucu bilim adamları uzak tutuluyordu. "Araştırma Birimi"nin başkanı olan Prof. Phil Jones, soruşturmalar yapılırken makamından çekildi, çünkü e-maillerinden birinde, "Eğilimi saklamak için son yirmi yılda her dizinin, gerçek derecelerine ilave yapma işini yeni bitirdim." diyordu. Skandalda hakkında soruşturma yapılan bir başka bilim adamı da, "hokey sopası" grafiği ile ünlenen Prof. Michael Mann idi. Resmi hikâyeyi reddeden bir iklim bilimci olan Dr. Tim Ball bu rezaleti duyduktan sonra, "Dumanı tüten bir silahtan öte, bu bir batarya makineli tüfek!" dedi. Bu küresel düzeyde çok ürkütücü bir durumdu, çünkü bu bilim adamı grubu sadece İngiltere'deki, ısı dereceleri verilerini muhafaza eden Hadley Meteoroloji Merkezi'ni kontrolünde tutmakla kalmıyor, aynı zamanda IPCC'yi de yönetiyordu. IPCC, bütün dünyadaki iklim politikalarına yön ve-

ren bir kurumdu. Çemberi kapatmak için şunları da ilave edelim: Hadley Merkezi, İngiltere hükümetinin Çevre Bakanlığını, Gıda ve Tarım Bakanlığını, Savunma Bakanlığını, Eneji ve İklim Değişikliği Bakanlığını finanse ediyor.

Lord Christopher Moncton, hackerın bulduklarını, “İklim skandalı yeşil eldivenle yakalandı” başlıklı bir belgede özetledi:

- Mali ve politik açıdan bağlantılı olarak bilim adamlığından uzak bazı politikacıların ödemeler yaptıkları, küçük bir grup politize olmuş bilim adamı, derecelerle ilgili veriler toplamak ve rapor etmekten sorumlu tutuluyordu. Kendilerini adlandırdıkları üzere bu “ekip”, bilimsel verileri, kendileri için karlı olacak bir politik hikâyeye uyacak şekilde saptırıyordu.

- East Anglia Üniversitesi’ndeki İklim Araştırma Birimi, bu ekibin faaliyetleri sayesinde 20 milyon dolarlık bir çıkar sağlamıştı.

- Ekip, Birleşmiş Milletlerin iklim panelinin kompleks, bürokratik işlerine bulaşp, doğru olmayan bilimsel bulgularla, paneli bilimsellikten ziyade politik sonuçlara taşımıştır.

- Ekip, kendilerine ve birlikte çalıştıkları politikacıların amaçlarına uymayan sonuçlarda değişiklik yapmak gibi bir komploya karışarak BM iklim paneli raporunu farklı sayılarla yansıtmışlardır.

- Küresel ısı dereceleri 15 yıldır istatistiksel olarak yükselmemiş, dokuz yıldır da düşmektedir. Bunu halka yaptıkları açıklamalarda bu şekilde değil de, “en sıcak on yıl” olarak aktarmışlardır.

- Meslektaşları bağımsız bilim adamları yerine, belgelerini incelemek üzere, dergilere başvurmuşlardır.

- Kendi politik görüşlerini içermeyen raporları reddedecek olan yandaşları dergi editörlerine dayanmışlardır.

- Politik amaç güden yozlaşmış bilim değerlerini kendileriyle paylaşmayan bir dergi editörünün görevden alınması için uğraşmışlardır.

- Oldukça yüksek ücret ödeyerek oluşturmuş oldukları web sitesi aracılığı ile bilimsel açıdan kendilerine muhalif olanlara karşı karalayıcı ve yanlış bilgilendirme kampanyaları açmışlardır.

- Bilimin açık ve doğrulanabilir kurallarına karşı bir şekilde, bu “Ekip”, onların onurlu araştırmalarından kuşku duyan bir bağımsız araştırmacının yasal bilgisayar şifreleri ve verilerini yok etmek ve gizlemek üzere komplo suçu işlemiştir.

E-mailler, şimdikinden sıcak olan ortaçağdaki sıcak dönem içindi. O zaman endüstri olmadığı için atmosferde karbondioksit de yoktu. Bir iklim araştırmacısı olan 1995 IPCC Çalışma Grubu 1’in önemli yazarlarından Ben Santer, insanların iklim değişikliğinden sorumlu olmadıklarını içeren bölümleri sildiğini itiraf etti. Lord Moncton şöyle diyor:

“Bilim adamları son raporu gönderdikten sonra Santer geldi ve raporu yeniden yazdı. Oysa son kopyada 5 ayrı bölümde, insanların küresel ısıyı fark edilir şekilde etkilemedikleri yazıyordu. Bunun kopyasını gördüm. Santer alıp bunları sildi ve yerine yeni bir sonuç yazdı. Zaten bu da o zamandan beri resmi sonuç oldu.”

Isı verilerinin manipüle edilmesi nedeniyle, East Anglia’daki İklim Araştırma Birimi

mahkûm olmadı. New York'taki Columbia Üniversitesi NASA Goddard Bilim ve Uzay Enstitüsü ile Kuzey Carolina Ashville'deki Ulusal İklim Veri Merkezi de aynı şeyi yapmıştı. Dünyadaki resmi ısı verilerine katkısı olan inceleme merkezleri 6000' den 1000'e indirilmişti. Elimine edilmiş olanlar yüksek rakımlı serin yerlerde olanlardı. Dereceleri kumsallar gibi daha sıcak yerlerde alıp, kaydedilen ısı olarak gösteriyorlardı.

Eğer ısının nasıl manipüle edildiğini öğrenmek isterseniz "Amerikan Isı Verileri Kalitesi" başlıklı makaleyi okuyun. (theclimateconspiracy.com) Ocak 2010'da IPCC, iklim değişikliği nedeniyle, 2035'te Himalaya dağlarındaki buzulların eriyeceğini açıklamıştı. Oysa daha IPCC 2007'de uyarı yapmadan önce, bu hikâye New Scientist adlı bilim dergisinde çıkmış olan bir habere dayanıyordu. Dahası, bu hikâye de Delhi'deki Nehru Üniversitesi'nde tanınmamış Hintli bir bilim adamı olan Syed Hasnain ile telefon aracılığı ile yapılmış olan kısa röportajdan kaynaklanmıştı. Daha sonra Hintli bilim adamı bu iddianın spekülasyon olup, resmi hiçbir araştırmaya dayanmadığını itiraf etmişti. Ancak özellikle acınacak kadar zavallı BBC başta olmak üzere, günlük medya her zaman olduğu gibi hiç sorgulamadan bu yanlış bilgiyi tekrarlamıştı.

Ayılarla İlgili Yalanlar

Bütün Karbon Kültü yalanlar üzerine inşa edilmiş. Şimdi kutup ayıları ölüyor öyle değil mi? Tabii herkes öyle biliyor, ama yanlış. 1950'lerden beri en yüksek sayıyı oluşturuyorlar. 30 yıldan beri Kanada ve Antarktika'da kutup ayıları üzerinde araştırmalar yapan Dr. Mitchell Taylor bunu teyit ediyor. Kutup ayıları geliyor, ama bu gerçek küresel ısınmacıların işine gelmiyor. Hâlâ erimekte olan bir buzun üzerinde duran iki kutup ayısı resmiyle yalan reklamlarını sürdürüyor, Al Gore da sürekli olarak bu sahtekârlığı destekliyor. Alaska kıyılarının resimlerini çeken Amanda Byrd, ayıların tehlikede olmadıklarını anlatıyor. Bir kutup ayısı uzmanı olmasına rağmen Dr. Mitchell Taylor, 2009'daki Kutup Ayısı Uzman Grubu toplantısından uzak tutuldu, çünkü onun gözlemlemiş olduğu, ayıların tehlikede olmadıkları gerçeği küresel ısınmacıların çizgisine uymuyordu. Ona görüşlerinin iklim değişikliği konusuna ters düştüğü ve hiç yardımcı olmadığı söylenmiş. Gerçekleri boşverin, önemli olan sizin pozisyonunuz. Pekâla, ısı yükselmesi yok, kutup ayıları ölmüyor ve onların iddia ettikleri gibi kutuplar erimiyor. Doğru söyledikleri hiçbir şey yok mu? Peki yükselen deniz seviyeleri? Üzgünüm ona da hayır. Uluslararası Deniz Seviyesi Değişikliği Komisyonu'nun Başkanı olan jeolog ve fizikçi Nils-Axel Mörner'e göre, yükselip alçalmalara rağmen deniz yükselmiyor ve 50 yıldır da hiç yükselmedi. Fiziğin en basit temelleri bize, Al Gore ve yandaşlarının iddialarının gerçekleşmesinin mümkün olmadığını gösteriyor. Mörner, IPCC'nin, deniz seviyeleri ile ilgili son iki raporunu yazmış olan 22 yazardan hiçbirinin deniz seviyesi uzmanı olmadığını söylüyor. Kasıtlı görmezden gelme ve kullandıkları eğreti bilgisayar modelleri, büyük ısınma histerisinin en güçlü göstergeleri. NASA'dan Dr. John Theon şöyle diyordu:

"Gore, 2009'da, 2006 yılındaki *Rahatsız Edici Gerçek* adlı filmi çıktığı zamankinden çok daha farklı bir bilimsel iklim görüşü ile karşı karşıya. Uydu verilerine göre, Gore'un filmin-

den beri dünya daha serinledi. Antarktika'daki deniz buzları rekor seviyeye ulaştı, deniz seviyesindeki yükseliş yavaşladı, okyanus ısısı artmadı ve gittikçe daha çok sayıda bilim adamı, insan yapımı iklim endişeleri iddialarına karşı olduğunu açıkladı."

Peki Sayın Bay "Değişim" Obama küresel ısınma ile ilgili sahtekârlıklar için ne diyor? Görmemezlikten geliyor ve Karbon Kültü'nün, Al Gore gruplarından daha fazla kişiyi enerji, çevre ve "bilim" olarak kabul edilen her neyse, ilgili departmanların önemli pozisyonlarına getiriyor. Bunun neden mi yapıyor? Çünkü o "Elit Soy"un çocuğu. Onun iklim değişikliği prensleri kimler? Rothschild Siyonist Carol Browner ile Todd Stern. Tıpkı İngiltere'deki Rothschild Siyonist Dışişleri Bakanı David Miliband ile kardeşi Ed Miliband gibi. Haziran 2009 tarihli, Amerikan Temiz Enerji ve Güvenlik kanunu hükümete, Amerikan ekonomisinin her konusu ile ilgili kontrol hakkı veriyor. Milyonlarca insanın hayatı mahvolurken Al Gore gibi adamlar servetlerine servet katıyor. Demokrat Parti'nin kadın Kongre üyesi Gwen Moore cehaletin zirvesini iyice zorlayarak şöyle diyordu: "Kongreden geçen enerji kanunu ile, sorumluluk ölçütü oluşacak ve atmosferimize yollanan kirlilik ve dünyayı tehdit eden küresel ısınmanın etkisi azalacak. Karbondioksitin sebep olmadığı, aslında var olmayan bir problemi çözmek için endüstriyel faaliyetler kaldırılacak, vergiler koyulacak, kontrol üstünlüğü sağlanacak." Manhattan Deklarasyonu şöyle diyor: "Hükümetler tarafından endüstri ve bireylere koyulacak kanunlarla, karbondioksit oranının azaltılması gelecekteki küresel ısınma felaketini önleyici nitelikte olacaktır. Bu tür politikalar toplumların acı çekeceği kaçınılmaz bir iklim değişikliğine uğramaması için uygulanmaktadır."

Şoke edici olmakla birlikte plan budur. Dünyadan endüstriyel faaliyetleri kaldırmak istiyorlar. Birkaç onurlu istisna hariç, medya ne yapıyor? Her zaman olduğu gibi yine plan neyse ona göre hareket ediyor. Saygın İngiliz TV Haber sunucusu Peter Sissons, BBC'den ayrıldıktan sonra, iklim değişikliği sansürünü bir gazetede ifşa etti. Kendisinin BBC'nin az sayıdaki röportajcılarının birisi olup, en azından iklim değişikliği tartışmalarının başka bir yönünün de olabileceği sorusunu teşvik etmiş olduğunu söyledi. BBC'nin en ünlü sorgulamacılarının bilimin artık oturduğu düşüncesini kabul ettiklerini, sayısız saygın bilim adamının ise bunun böyle olmadığını söylediklerini ifade etti. BBC'nin, Haber Gecesi sunucusu Jeremy Paxman'ı izledim. Genellikle sert röportajlarıyla tanınan Paxman, Al Gore'a, insanların neden olduğu küresel ısınmanın geçerliliği hakkında sorduğu seçkin sorularla asla terletmedi. Peter Sissions, aynı soru sorma ve bilim adamlarını sansürleme taktığının bütün BBC'de tam tersine uygulandığını belirtti. "BBC çevre muhabirleri hevesle çalışıyorlar, ama gerçeğin duyulmasını istemeyen BBC politikası çok etkin. Geçen yıl, BBC Haber hep, küresel ısınmanın, insan yapımı olduğunu savunan bilimsel ortak görüşe uygun olan röportajları seçti."

Aslında bilimsel bir konsensüs yok, sadece BBC'deki bazı omurgasız muhabirlerin yönettiği bir görüntü var. Dünya çapında bütün medya kuruluşları, binlerce bilim adamının "resmi hikâye sadece saçmalık" diye haykırdığını görmeyi reddediyor. Sissons İngiltere Yeşiller Partisi'nin lideri, ciddi şekilde "iklim değişikliği miyop"undan mustarip Caroline Lucas ile bir röportaj yaptı. 1980'lerde ben de Parti'den tanıyorum. Sissons ona karbondioksit yüzünden yükselmekte olan dünya ısısının pek de sanıldığı gibi olmadığını, son 10

yıldır ısınma görülmediğini, bütün alarm veren bilgisayar tahminlerinin doğru çıkmadığını söyledi. Lucas son derece öfkelenmiş ve bu tür görüşlere fırsat verdiği için BBC'yi suçlamıştı. Bu hanım, bilgi edinme ve konuşma özgürlüğünü savunan bir partinin lideri, ama "karbon kültü"nü savunucuları sadece kendilerini haklı gören aşırı uç fanatikler gibiler. Çift kişilikli şizofrenik bir dünyaları var. Sözüm ona bir yandan insan hakları ve özgürlüğü destekliyorlar, öte yanda en acımasız yasaları yürürlüğe koyuyorlar. Lucas da çoktan "klüp"e katılmışlar kervanında. Lucas gibi "Yeşiller", sadece insan yapımı olduğu iddia edilen iklim değişikliği yalanını sürdüren "tekrarlayıcı" papağanlar. Sissons'ın anlattığına göre, Lucas ile yaptığı röportaj, tam istendiği gibi olduğu için BBC'nin en torpilli programına alınmıştı. İşte, dünya çapındaki "Haber" kuruluşlarında bütün bu tür oyunlar yer alıyor. Tabii ki konu sadece iklim değişikliği de değil. Bağımsız bir kurum olması gereken BBC, hükümetin borazanı durumunda ve Sissons ve birkaç kişi hariç, çoğu sunucu ve muhabir neye hizmet ettiklerinin bilincinde bile değil.

2009'da, iklim muhabirlerinden birisi olan Paul Hudson, yazmış olduğu makalede, ısının son 11 yıldır hiç artmadığını itiraf edince, bu BBC'yi zor durumda bıraktı. BBC web sitesindeki başlık şöyle oldu: "Küresel ısınmaya her ne oldu ise?" Sonra da, Batı Wahsington Üniversitesi'nden Prof. Don Easterbrooke'un, okyanus ısısı düşerken, gelecekteki 30 yıl içerisinde yeryüzünün bir ısınma aşamasına gireceği beyanına sarıldılar. Makale BBC web sitesinden silindi, ama hikâyeyi diğer siteler yazdılar. Londra'nın Daily Telegraph gazetesi şöyle diyordu:

"BBC'nin patronları bundan hiç hoşlanmayacaklar, ama iklim değişikliği muhabirleri Paul Hudson, küresel ısınmayla ilgili bir U-dönüşü yaptı. Web sitesinin en popüler hikâyesi olarak, Stephen Gately'nin trajik ölümünü bile aştı gitti. Şimdi bütün dünya, küresel ısınma uzman muhabirinin, küresel ısınmanın olmadığını ve 30 yıl daha da olmayacağını itiraf ettiğini biliyor."

Çok komik! İklim değişikliği gruplarının bunu göz ardı etmesi, Hıristiyanların İsa'nın var olmadığını duyması gibi bir şey. Aralık 2009'da Obama ve yaklaşık 16.500 politikacı, delege, eylemci ve muhabir, Kopenhag'daki Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği konferansına katıldı. Orada, küresel karbon yayılımını iyice azaltmak üzere talepleri değerlendirdiler, tartıştılar, ama bu arada kendileri bütün başkanları, liderleri, VIP'leri ve katılımcıları taşıyan 140 uçağın kullanılması da dahil olmak üzere, bütün bu faaliyet için yaklaşık 40,584 ton karbondioksit ürettiler. Bu toplam Fas'ın yıllık karbon üretimine eşit! Ve bütün bunlar, uydurulmuş veya manipüle edilmiş iklim bilimi açıklamalarının tam ortasında yer aldı, ama politikacılar ve iklim fanatikleri yine iş başındaydı.

Kopenhag konferansının sonucu olarak, karbon yayılımını vergilendirmek için resmi bir yapı oluşturulmasına karar verildi. İngiltere ve Fransa, her ülkenin emisyon kanunlarını kontrol edecek bir "Avrupa Gözlem Organizasyonu" kurulması için teklif yapacaklarını duyurdu. Hatta Obama, karbon emisyonu kanunlarını uygulamak için pilotsuz casus uçak ve uyduların bile kullanılabileceğini söyledi. Bu, "Dünyayı küresel ısınmadan kurtarın" konferansı 30 yıldır İngiltere'nin en soğuk olduğu dönemde yapıldı. (Meteoroloji Departmanı "yumuşak bir kış" tahmin etmişti, sonra "sıcak dalgası dolu bir yaz" oldu, 2009'da ise

ısınma'nın yanından bile geçmedi.) Kuzey yarımkürenin Amerika'dan Avrupa ve Asya'ya her yerinde, hatırlanan en berbat kış oldu. Florida da bile don vardı.

Hava ısınıyor. Vallahi!

Gerçek Küresel Isınma Felaketi adlı kitabın yazarı Christopher Booker, "Bu korku tüccarı iklim değişikliği lobicilerinin, sürekli olarak yalancı çıkmalarına karşın hâlâ ortada olmaları çok şaşırtıcı, geçen yıl Suudi Arabistan'da bile kar yağdı, onlar hâlâ ısının yükseldiğini iddia ediyorlar." diyordu.

İşin iyice komik yanı, bütün bunlar olurken bilim adamları, güneş lekeleri etkinliğinin hiç olmadığı kadar uzun bir zamandır durduğunu söylüyorlardı. Güneşteki lekeler, güneşin bazı devrelerinde duruyordu, ama bu sefer uzun zamandır faaliyet göstermiyordu. Teksas Üniversitesi'nden bir uzay fizikçisi olan Marc Hairston "Bu yıl gördüğümüz en düşük düzeyi. Bu zamana kadar değişir sandık, ama değişiklik olmadı." diyordu. Güneş rüzgârları dedikleri güneş tarafından yayılan partikül akını, kayıtlara göre en zayıf devresinde. Kopenhag'da bırakın tartışmayı, bunların hiçbirinden bahsedilmedi bile, çünkü o zaman resmi hikâyenin uyduruk olduğu meydana çıkardı. Bilimsel ortak görüşe göre güneşin iklim değişikliği üzerinde çok az bir etkisinin olacağını aklınız alıyor mu? Ne? Demek güneş iklim değişikliğini hiç etkilemiyor, öyle mi? Lütfen beyaz gömlekle arkadaşları benim için çağırın, deli gömleğini onlara giydiremezlerse bana giydirebilirler. Neyseki İklim Kültü, Kopenhag konferansında istediği her şeyi elde edemedi, ama karbon ticareti endüstrisini yaratan kanunların yürürlükte kalması sağlandı ki yılda milyonlarca dolar kar edilsin, Rothschild'ler, Rockefeller'lar ve Al Gore gibiler servetlerine servet katsınlar!

Konferansının yapıldığı binanın dışında ki binlerce çevre eylemcisi, karbon yayılımı hedeflerinin yeterince ciddi olmadığına dair protesto sloganları atarken, İllüminati ailelerini, olduklarından daha da zengin etmeye alet olduklarından haberleri olamazdı tabii. Bunun dünyayı kurtarmakla da ilgisi yok, karbon yayılımlarını azaltmakla da...

Hepsi, aslında hiç olmayan bir problemin kişilerin aldatılarak algılanması yoluyla para ve kontrol sağlamak için yapılıyor. Fabian Cemiyeti'nden Bertrand Russell, 1931'de basılmış olan *Bilimsel Görünüm* adlı kitabında, kitlelerin zihninde yalanların nasıl gerçek olarak algılandığını anlatıyor:

“Reklam tekniği ile herhangi bir öneri, hafızada iyi kalacak şekilde tekrarlanırsa insanların çoğu tarafından mutlaka kabul görecektir. İnanığımız birçok şeye, doğrulandıkları için inanıyor, ama nerede ve nasıl doğrulandıklarını hatırlamıyoruz. O durum çıkarına uygun olduğu için geliri artacak olan bir insan tarafından yapılmışsa bile eleştiride bulunamayız.”

Başka bir deyişle, Al Gore gibi bir insan tabii ki. Neyse ki artık halk, gittikçe daha bilinçli bir şekilde bu masallara inanmaz oldu.

Sürdürülebilir Kontrol

İklim değişikliği planı, “Doğrulanabilir Gelişim” denen bir şeye bağlı. Deyim önce mantıklı bir fikir izlenimi veriyor, ama asıl amacı gizleyen bir terim. Amaç da çevre koruma bahanesiyle dünyayı, global bir topluma dönüştürmek. Bu Doğrulanabilir Gelişim hareketi, 1992’de Brezilya’daki Birleşmiş Milletler Dünya Zirvesi ile “Ajanda 21” adlı bir belgeden çıktı. Eskiden BM Çevre ve Gelişim Konferansı olan zirve, Çin hükümetine çok yakın olan Rockefeller paravanı Maurice Strong tarafından yönetiliyordu.

Maurice Strong, Al Gore’un arkasındaki sessiz ortak.

Kitaplarımda adı çok geçer. Özellikle *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak* adlı kitabımda. Strong, âdeta Al Gore’un sessiz ortağı gibi. Birisi halkın gözü önünde, diğeri geride manipülasyon yapıyor, ama her ikisi de iklim değişikliği fantezisinden büyük paralar kazanıyorlar. Strong, en büyük ortağı Goldman Sachs olan Chicago İklim Değişimi’nin direktörü. Bu, dünyanın ilk ve Kuzey Amerika’nın yasal sera gazı yayılımlarını azaltma sisteminin tek kuruluşu olup Kuzey Amerika ve Brezilya’daki yayılım kaynakları ve dengeleme projelerini takip ediyor.

Chicago İklim değişimi için finans sağlama fikri büyük başışçı, bir milyon dolardan fazla bir miktar bağış yapmış olan Joyce Vakfı'ndan geliyor. Joyce Vakfı'nın direktörlerinden birisi de Obama'ydı. Müteveffa Amerikalı komedyen George Carlin'in dediği gibi; "O büyük bir kulüptür ve seni almazlar!" Maurice Strong İllüminati çevre komplosunun başrol oyuncularından ve yaklaşık 190 ülke tarafından imzalanmış olan Kyoto iklim değişikliği protokolünün ardındaki etkin kişilerden birisidir. Rothschild'lerin Endüstrileşmeme planına uygun olarak şöyle söylemiştir: Bunu zengin ülkeler yapmazlar. Onlar değişmezler. Dünya için tek umut endüstrileşmiş uygarlıkların çökmesi, bu da bizim sorumluluğumuzda olan bir şey değil mi? Strong'un "Yeşil" geçmiş deşet. Dünya Kaynakları Enstitüsü'nün Başkanı, Uluslararası Doğrulanabilir Gelişim Enstitüsü ile çok yakından bağlantılı, Stockholm Çevre Enstitüsü, Afrika-Amerika Enstitüsü, Endonezya Ekoloji Enstitüsü, İsveç Kraliyet Bilim Akademisi'nin Beijer Enstitüsü, Dünya Ekonomik Forumu, Harvard Üniversitesi'nde Uluslararası Gelişim Merkezi, Doğrulanabilir Gelişim için Dünya İş Konseyi, Dünya Koruma Birliği, Dünya Vahşi Hayat Fonu, Gelecek için kaynaklar. Strong, Dünya Konseyi ve Dünya İmtiyaz Hareketi'nin kurulması için çalışmış. İki yıl BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın özel temsilciliğini yapmış, Başkan'ın Dünya Bankası Başdanışmanı olmuş, Toyota Uluslararası Danışma Kurulu'nda görev yapmış. Kendisini multi milyarder yapmış olan hatırı sayılır bir iş kariyeri var. Bayağı "doğrulanabilir".

Eğer işin içinde Strong varsa mutlaka Rockefeller operasyonudur. Eğer Rockefeller işi ise de mutlaka Rothschild bağlantılıdır. Bütün nefes kesen aldatmacalarıyla iklim değişikliği ve küresel ısınma kampanyası, "Doğrulanabilir Gelişim" oluşumu, Al Gore'un yalan makinesi ile bağlantılı ise, o zaman İllüminati'nin Club of Rome/Roma Kulübü, Yuvarlak Masa ağı, Dış İlişkiler Konseyi, Trilateral/Üçlü Komisyon ve Bilderberg'le de bağlantısı vardır. Doğrulanabilir Gelişim terimini her yerde görürsünüz ve BM Doğrulanabilir Gelişim Bölümü de binlerce örnekten biridir. İşin hoş tarafı buradaki baş oyuncular, aslında en büyük çevre katliamcılardır. Oyun böyle oynanıyor.

"Doğrulanabilir Gelişim" in vakıf belgeleri, Maurice Strong'un 1992'deki Dünya Zirvesi'nde imzalamış olan Biyolojik Çeşitlilik Anlaşması'dır. Bu anlaşma yaklaşık 200 ülkeyi içeren uluslararası bir bağlantı olup, çevreyi kurtarma adı altında toprağa el koymaktır. Hükümetlerin bütün su kaynakları ve kullanımı, elektriği dağılımı, kaynak ve ekoloji hep BM, dolayısıyla da dünya hükümetine bağlıdır. BM anlaşmayı imzaladı, ama Senato tarafından onaylanmadı; bu da ekolojist ve ekosistem uzmanı Dr. Mitchell Coffman gibi kişilerin sayesinde oldu. O 1980 ve 1990'lardaki çalışması sırasında, bunun, çevre koruma adına Amerika'nın yarısına el koyma amaçlı olduğunu fark etti. Buna, tıpkı planın gerektirdiği gibi, yolları kaldırarak kırsal kesimi yok etmek ve halkı şehirlere gitmeye zorlamak da dahildi. Halen otoyollardan kırsal kesime çıkışların kaldırıldığını görüyoruz.

Parmak Ucunda Totaliter Yürüyüş

Kitlesel manipölasyon ile ilgili bir başka nokta daha. Problem-Tepki-Çözüm tekniğinin kardeşi olan tekniğe de “*Parmak Ucunda Totaliter Yürüyüş*” adını verdim. Bu ikisi birlikte gidiyor. “A” noktasında duruyorsunuz ve insanları “Z” noktasına götürdüğünüzü biliyorsunuz, ama önünüze bir protesto aşaması çıkmadan sonuna kadar gidecekseniz, bu planı gizli tutmanız gerekir. Bu yüzden tek bir büyük adım şeklinde gitmezsiniz, çünkü o zaman değişim çok net ve hızlı olur, insanlar bakarlar ve ne olduğunu anlamaya çalışırlar. Bu yüzden bunun yerine A ve B ve C noktalarına doğru hızlı bir şekilde ilerlersiniz, ama bu çok hızlı olmama-lıdır, çünkü o zaman çok muhalefet çekersiniz. Bağlantıların anlaşılabilmesi için, her adım bir sonrakine ulaştırıyormuş gibi sunulur. Oyunu çok az kişi anlar, geriye kalanların çoğu görmeye başladığında ise artık her şey çok açıktır, ama artık çok geçtir, olay bitmiştir.

Bugün Avrupa’da olanlar ve diktatörlük kontrolü altında Amerika’da olacağı planlananlar, daha önce açıklamış olduğum gibi en başta amaçlanmış olan şeyler. Aynı şey ABD, Kanada ve Meksika’da Kuzey Amerika Birliği için oluyor. Amacın ne olduğunu bilerseniz, (merkezden kontrollü global polis devleti), kullanılan ana yöntemleri de bilir, (Problem-Tepki-Çözüm ve Parmak Ucunda Totaliter Yürüyüş), dünyadaki nüfusun çoğunluğunun göremediği şeyi görebilirsiniz. Bu yüzden 1990’lardan beri bu üç kavramı her fırsatta tekrarlıyorum.

Buraya kadar soy ailelerinin tarihten nasıl geçtiklerini, ne yapmak istediklerini ve amaçlarına ulaşmak için hangi yöntemleri uyguladıklarını özetledim. Kanıtlar ve ayrıntılar müthiş. Kanıtlar gittikçe çoğalıyor, ayrıntıları da benim diğer çalışmalarımda bulabilirsiniz. Şimdi en önemli soru: Bu kan bağı aileleri nereden geliyor?

Koltuklarınıza oturun ve kemerlerinizi bağlayın!

10

Anlamadım, onlar “ne” dedin?

“İllüminati”yi öğrenmek istiyorsan, sürüngeleleri araştıır.”

Credo Mutwa

Takip eden bu ikinci açıklamalara yönlendirildiğim zaman tam bir şok yaşamıştım. Eğer konuya aşinalığınız yoksa, ilk kez duyacaksanız, bu bilgiler sizin için de şok edici olacaktır. Medyanın betonlaşmış zihniyeti ve birçok komplo teorisi araştırmacısı, beni yıllarca alay konusu yaptı, ama hiç umurumda değil. Gerçek ne ise o.

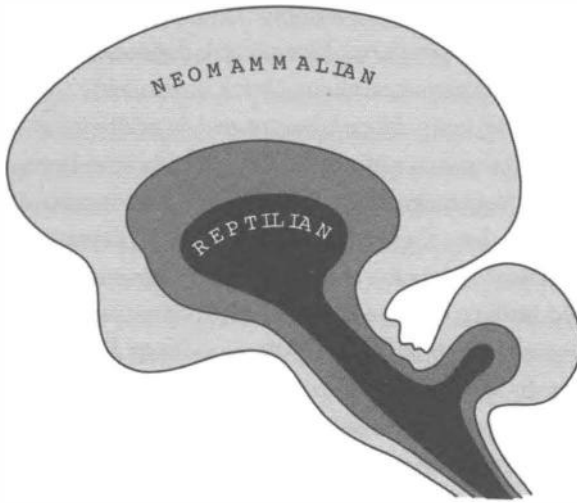
1996’da, Amerika’da şimdiye oranla pek düşük sayıda izleyiciye konferanslar verirken, çeşitli kaynaklardan edindiğim bilgiler, bu “Elit Soy”un, sürüngele varlıklarının bu boyuttaki birer uzantıları olduğu sonucuna ulaştırdı. Hayır, hayır, yanlış okumuyorsunuz, “sürüngele varlıklar” dedim. Ben sonsuz bilince açık olduğum için, programlanmış zihne dehşet verici geliyor diye bir gerçeği reddedemem. Ancak ilk kez sürüngele bağlantıları duyduğum zaman, “Ne?” dedim, “Lütfen bir daha söyleyin ve yavaş yavaş anlatın.” Her zaman yaptığım gibi, hemen kavrayamadığım bir şey öğrendiğim zaman, zihnimin arka tarafındaki ocağa koyar, destekleyici yeni bilgiler gelinceye veya gelmeyinceye kadar orada kaynamaya bırakırım. Ve tabii ki bir yıl sonra yine Amerika’ya gittiğim zaman gittikçe artan miktarda bilgi gelmeye başladı. 1997’de iki hafta ülkenin çeşitli yerlerine gittiğimde, 12 farklı kişi, kendilerinin, ailelerinden kişilerin veya arkadaşlarının, sürüngele varlıklarla yaşamış oldukları deneyimleri anlattı. Ondan sonra sonraki yıllarda konu sürekli olarak önüme gelmeye başladı. İkinci aşama hayatımda hep şöyle olur zaten: 1990’dan beri, bir konu birdenbire hayatıma girer, sonra “gümm”, her yönden bilgi akmaya başlar. Her zaman olduğu gibi ben bilginin arkasından gitmem, bir şekilde bilgi bana akar. Yine alay konusu edileceğimi biliyordum tabii, ama ne olmuş, bir eksik bir fazla. Eğer böyle bir şeyler oluyorsa “bilmemiz gerekir” diye düşündüm. Anlatılanlar ve konu, beni üzerine düşmeye mecbur bırakmıştı ve insanlar inanmakta zorluk çekiyorlar diye hiçe saymazdım. Eğer çoğu insanın yaptığı gibi ne yapacağınız ve ne söyleyeceğinize hâkim olan programlanmış norm ve algılamaların dışına çıkamazsanız, nasıl gelişim sağlayabilirsiniz? Sonra anladım ki, eski efsane ve kayıtlarda çoğunlukla tarif edildiği üzere, İllüminati soy ağı, sürüngele insanı ırkın, “insan-sürüngele hibrid” zürriyeti idi. Rothschild’ler ve soyun aile ağı takıntılı bir şekilde sürekli olarak birbirleriyle karışıyor/

melezleniyordu, çünkü genel nüfus ile karışıkları için kendi özel “genetik”leri hızla etkisini kaybediyordu.

Araştırmacı Stewart Swerdlow, sürüngen bağlantılarını, Amerikan “zihin-kontrol programı”nda tutulduğu zaman keşfetmişti. Dediğine göre, hibrid soy, kraliyet ve aristokrat aileler için kullanılan “Mavi kan” teriminin kaynağı idi. Onların kanında daha fazla bakır vardı ve oksitlenme işlemi sırasında mavi-yeşil renge dönüşüyordu. Sürüngen ırk, insan ırkını, bu boyuta yakın, ama görünen ışığın ötesindeki bir boyuttan yönetiyor, bu yüzden de onları göremiyoruz. Görünen ışık boyutuna girip çıkabiliyorlar ve yeraltında şehir ve üsleri var. Bazı “çok gizli” yeraltı askeri üsleri onlarla bağlantı kuruyor. Rothschild’ler gibi hibrid soy ise görünen ışık boyutunda ve yüzeyde onların gündemine göre hizmet ediyor.

Başınızdaki Kertenkele

İnsanlar, kendilerinde de sürüngen genetiği olduğunun ve insan davranışlarını ne kadar etkilediğinin farkında değiller. “Feromon”, hayvanlar tarafından salgılanan ve algılanan bir madde olup, aynı cinsin üyeleri tarafından algılanır. Kadınlarla iguanalardaki feromonların kimyası birbirini tutar.* Yapacağınız tek şey insan omurgasının en ucundaki kuyruk kalıntısını incelemek. Hâlâ bazı insanlar kuyrukla veya doktorların deyimiyle “caudal appendage” ile doğuyor. Çoğu doğumdan hemen sonra ameliyatla alınıyor, ancak bazı yoksul ülkelerde tıbbi müdahalenin yapılmadığı bölgelerde, o insanlar hayatları boyunca kuyruklarıyla yaşıyorlar. Dikkatinizi çekmek istediğim bir önemli nokta da, insan beyninin büyük bir kısmını, bilim adamlarının “R-Complex” ya da “Reptilian/Sürüngen beyin” olarak adlandırmış olmalarıdır.

Sürüngen beyin veya “R”-kompleks’in, insan algılaması ve davranışı üzerinde çok büyük etkisi vardır.

* Çev. Notu: “Pheromone” 1959’da keşfedilmiş. Yunanca pherein/nakil ve hormondan geliyor. Buna “Alarm maddesi” de deniyor.

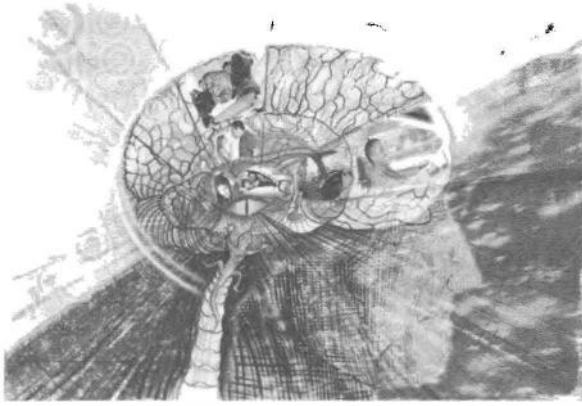
Sürüngen genetik tarihimizin en açık ifadesi olarak davranışlarımızla bunu doğrularız, çünkü birçok açıdan insan davranışları sürüngen beyinden kaynaklanır. “R-Kompleks”, hayvansı içgüdülerimizi ve tepkilerimizi barındırır ve kertenkele ve diğer sürüngenlerin beyinlerine benzer. Bazı bilim adamları, kuşların da sürüngenlerden geldiğini söyler, çünkü onların da “sürüngen” beyni vardır. Bilim adamları R-Kompleks’in insan sinir sisteminin özünü temsil ettiğini ve hırçnlık, soğukkanlılık, törensel tavırlar, kontrol etme, güç, sahiplenme gibi karakter özelliklerini oluşturduğunu söylüyorlar. Bölgeci tavırlar, güç, egemen olma isteği, bastırma, zorlama, saplantı, tapınma, esnemezlik ve sosyal hiyerarşi arzusu. Sürüngen beynin, İllüminati soyu ailelerini ve yaratmış oldukları toplumları ne kadar etkisi altında tuttuğu tesadüf olabilir mi? Bence hayır. Araştırmacı Skip Largent’in R-Kompleks hakkında yazmış olduğu makaleden bir bölüm: “İnsanların en az 5 davranışı, sürüngen beyinden kaynaklanıyor. R-Kompleks’ten etkilenen insan faaliyetleri de şunlar: saplantılı zorlayıcı davranış, günlük törensel alışkanlıklar, batıl inanışlar, körü körüne eskiye bağlılık, törensel yeniden canlandırmalar, geleneklere itaat, yasalara, dine, kültüre boyun eğme ve bütün aldatma davranışları.”

Malum soy ve onun bütün kuruluşlarında empati yok..Sürüngen genetiği, günlük milyonlarca kurbanı karşın empatiden uzak soğukkanlı davranışları ile kendini gösteriyor. Irkçılık, üstün ırk duygusu, saldırganlık, vahşi seks hep sürüngen beyinden geliyor ve İllüminati soyu ailelerinin çoğunlukla yaptıkları davranışlar. (Önceki kitaplarıma bkz.) Sürüngen beyin, görsel imajlar yoluyla da iletişim kurabildiği için İllüminati soyu ve yandaşları, dünyayı sembol ve logolarıyla dolduruyorlar. İllüminati ailelerin, bütün bu sürüngen beyin özelliklerini taşımaları tesadüf değil, deliller de sürüngen hibrid soy olduklarını kanıtıyor. Ünlü Kozmolojist Carl Sagan*, anlattıklarından çok daha fazla bilgiye sahip bir kişi olup, *Cennetin Ejderhaları* adlı kitabında şöyle diyordu:“İnsan doğasının sürüngen birimini, özellikle ritüelci ve hiyerarşik davranışlarını hiçe saymak doğru değil. Tam aksine, insanların gerçekte ne olduklarını anlamamıza yardımcı olacak bir model.”

Sürüngen genetiğimizin insan davranışları üzerindeki etkilerini anlatacağım. Unutmayın, bu etkiler, İllüminati soyunun sürüngen genetik kodunun aşılması ile daha da çoğalacak. Sürüngen beyin, düşünmekten ziyade tepki verir. Bazı insanlardan, “beyinlerini hiç kullanmıyorlar” diye söz ederiz. Oysa onlar tepkiden ziyade, beynin “neokorteks” denilen, derinliğine düşünen kısmıyla hareket etmektedirler. Sürüngen beyin, beynin orasındaki amigdala merkezi ile birlikte bedenin duygusal tepkilerine ve yaşama içgüdüsüne cevap verir. Panik düğmesine basıldığı anda, sakinliği ve mantığı bir anda unutabilirsiniz. Psikologların “Savaş ya da kaç/uç” dedikleri; kaçmak, savaşmak veya donmak gibi tehlike durumlarda hep sürüngen beyin devrededir. Sürekli olarak, olası tehlikelere karşı çevresini tarayıp durur. Algıladığı tehlikeyi yenebileceğini düşünürse savaşır, yenemeyeceğini düşünürse kaçır. Sürüngen beyin bedeni korkudan dondurabilir de. Bu, tehlikeli durumlarda karşısındaki avcısını harekete geçireceğini bildiği için refleks ile harekete geçer. Sürüngen beynin iki hali vardır; güvenli ve güvensiz, ikisi arasında hiçbir şey yoktur. Kendini güvenli ve rahat hissederse neokorteks’in sakin bir şekilde doğru düşünmesine izin verir, ama sürün-

* Çev. Notu: *Contact/Temas* filminin kaynağını oluşturan kitabın yazarı

gen beyin kendisini tehdit altında ve güvensiz hissederse İngiltere'deki TV komedi dizisi 'Babamın Ordusu'ndaki Onbaşı Jones gibi, sürekli olarak "Panik yapmayın, panik yapmayın!" diye bağırarak koşmaya başlar.

Eğer korkuya ve hayatta kalma içgüdümüze teslim olursak, algılamamıza, tepkilerimize ve hayatımıza hep sürünge beynimiz hâkim olur.

Araştırma ve deneylerin gösterdiği üzere, korkuya pabuç bırakırsanız bulaşır. Almanya Dusseldorf Üniversitesi'ndeki araştırmacılar, bir sınavdan önce, 49 gönüllü öğrencinin kolunun altına pamuk bez yerleştirdiler ve aynı öğrencilerden bisikletle antrenman yaptıkları zaman ter örneği aldılar. Başka bir grup öğrenciden ise, MRI tarayıcı ile beyinleri izlenenlerdeki pamuk bezleri koklamaları istendi. Panik teri ile antrenman teri arasındaki farkı belirleyemediler, ama beyinleri, duygu ve empati ile tetiklenmiş panik terini belirleyebildi.

Aslında korkuyu koklayabilirsiniz, bu bir gerçek. Korku aynı zamanda size, titreşimsel olarak sürünge beynin kılavuzluğunda potansiyel kitle paniğini de iletebilir. Sürünge beyin neokorteks'in duygusal düşünce işlemini, yaşamı sürdürmemeye korkusu ile bastırır. O zamanlar insanlar için "aklını kaybetti" deriz. Evet, aslında aynen öyle olur. Akıllarını sürünge beyne kaybederler. "Yaşamı sürdürme" ifadesinden amacım, sadece fiziksel olarak sürdürme değil. Sürünge beyin statü, güç, ün, üstünlüğü koruma, akılcı üstün olma, bencillik vs. gibi işleri de deşifre eder. Bilim adamları, tarihçiler ve din yanlıları, kendi keskin inançlarını yok edecek olan yeni bilgileri, saldırgan bir şekilde reddederler. Bunu yaparken sürünge beyinlerini aktive ederler veya daha doğrusu, sürünge beyin onları aktive eder. Yaşamlarını sürdürmemeye korkusu tetiklenir. Aynı şey kuşkucu olanlarda da görülür. Betonlaşmış algılamaları ile kafalarına uymayan görüş veya bilgiyi fırlatıp atma saplantıları vardır. Bu da korkunun farklı bir biçimidir. Yanlış yapma korkusu, dünyanın inandığınız şekilde olmayışı gibi... Dolayısıyla kuşkucular büyük ölçüde sürünge beynin köleleri durumundadırlar. "Kuşkucu"lar, sorgulamazlar. Sadece kendilerinininkinden farklı olan görüşleri çürütmek isterler. Bu bir sürünge beynin yaşamı sürdürme tepkisidir. Bazı insanlar, belirli bir fikre bağlı kalınca kendilerini daha güvende hissederek, bunu dinde, bilimde, politika-da, eğitimde, tıpta v.s. görürüz. Eğer, statükoları, herhangi bir şekilde tehdit altına girerse,

sürünge beyin bunu tehlike olarak algılar ve bu ya rakibi ezerek alt etme ya da hiçe saymak şeklinde gerçekleşir.

Sürünge beyin bizim “zaman” dediğimiz âlemde çalışmaz, dolayısıyla hafıza ile o anki deneyimi ayıramaz. Hafızamızda güvensizliğe dair bir şey varsa, sürünge beyin o deneyimi yaşıyormuşuz gibi tepki verir. Korkutucu bir şey düşünün, vücudunuz gerçekmiş gibi reaksiyon verir. Bazen insanlar kötü bir rüya gördükleri zaman ter içinde bağırırlar veya vücutları donmuş gibi olur, çünkü sürünge beyin, gerçek ile hayali birbirinden ayıramaz. Hiç düşünmeden, sadece şimşek hızıyla tepki verir. Oysa Neokorteks düşünür ve R-Kompleks'e göre çok yavaştır. Mark Twain'e atfedilmiş bir söz vardır: “Gerçek daha çizimlerini ayağına geçiremeden, yalan dünyayı dolaşıp gelir.”

Aynı şey sürünge beyin ile neokorteks için söylenebilir. İlimlilik hareketine geçinceye kadar, sürünge tepki çoktan karşılık verip sonuçlanmıştı bile. Sürünge beyinli kertenkele, yılan ve kuşların tehlikeye ne kadar büyük bir hızla tepki verdiklerine bir bakın. Bu tam bir reaksiyon sistemidir. Sürünge beyin nefes almayı da düzenler. Korku ya da şiddetli bir duygu yaşıyorsak nefes alışımız değişir. Veya sindirim sisteminde midemiz rahatsız olur. Korkudan kabız olunur, korku, tehlike ve duygu karşısında vücudun ısısı yükselir. Birisinin duygusal durumunu beden dili ile anlayabilirsiniz. Sürünge beyin hiç uyumaz, 7 gün 24 saat hep tarama yapar, uyurken nefes almanızı sürdürür.

Sürünge Toplum

Sürünge beyin hatalardan ders almaz, korku ve yaşama içgüdüsüne dayalı programa, sonradan pişman olacağımız durumlara tepki verir. Sürünge beyin kontrolden çıkarsa çok yıkıcı olabilir, partner ile şiddetli kavgaya veya bir dünya savaşına neden olabilir. Kelimeler değil, görüntüler ile iletişim kurduğu için de, özellikle seks temalarıyla reklam endüstrisinin baş hedefi durumundadır. Sürünge beyin yaşama programı, bir eş bulup cinsini sürdürmek için seks yapmaktır. Seks isteği ve buna koşullanma hep sürünge beyinden gelir. Reklamlara bir bakın ve ne kadar sekse ve yaşama içgüdüsüne dayalı olduklarını görün. Amaç sürünge beyin mümkün olduğu kadar erken yaşta sekse koşullandırmaktır. Bu yüzden gittikçe daha erken yaşta seksüel bilinçlendirme yoluna gidiyorlar. İllüminati tarafından kurulup yönetilmekte olan Birleşmiş Milletler, beş yaşındaki çocuklara zorunlu seks dersi verdirip masturbasyon ve eşcinselliğe teşvik ediyor. BM'in Ekonomik, Sosyal ve Kültür Organizasyonu olan UNESCO'nun bir raporunda 5-8 yaş arasındaki çocuklara genital organlara dokunmanın masturbasyon olduğu ve kendine dokunduğu zaman bundan zevk alabileceği tavsiye ediliyor. Sorumlu bir hayat için vatandaşlık kurumundan Michelle Turner, “Artık çocuklar neden çocuk olamıyorlar?” soruş. Ben cevap vereyim, “Kabal istemiyor de ondan!”

Para kavramı da hep bu sürünge beyinden kaynaklanıyor. Şaşırmamak lazım, para dünya toplumunu kontrolünde tutuyor, sürünge beyin de parayı yaşama ile eşit tutuyor. Yetersiz para düşüncesi korkutuyor, fazla olması ise, yaşamak için daha fazla şans tanıyor gibi geliyor. Kaç ömür yetecek kadar paraları olsa bile, bazı kişiler daha fazla paraya sahip olma

saplantısı içinde oluyorlar. Para, başkalarının üzerinde egemen olmak ve empoze etmek için kullanılıyor. Bu yine sürünge beynin bir ürünü. Aynı şey yemek için de söz konusu. Beş duyu ile algıladığımız bu dünyada yeterince yemek de sürünge beynin önemli bir eseri. Daha iyi bir hayat için daha çok yemek gerektiği de sürünge beyinden geliyor. Kıtık zamanında insanların yemek için birbiriyle kavga etmesi sürünge beynin faaliyette olduğunu gösterir. İnsanlar arasındaki bağışmalar, yine başka türlü iletişim kurmayı bilmeyen sürünge beynin bir göstergesidir. Caniler, kabadayılar diktatörler, hep sürünge beynin birer kuklasıdır. Trafikteki öfkenin nedeni de odur. Araba sürerken birisi yolunuza geçerse, R-Kompleks, onun sizin bölgenizi işgal etmiş gibi algılar ve tepki verir. Sürünge beyin aynı zamanda kendi görüntüsü ile de bağlantılıdır ve statü ihtiyacı, internetteki şu sitede okuduğum makalede anlatıldığı gibidir:

“Görünüşünüzü ve/veya bedeninizin sağlığını geliştirmeyi vaat eden saplantılı, takıntılı davranış, egemenlik ve kendini koruma gibi sürünge beyin tepkilerini uyarır. Bu nedenle bazı insanlar giysiler, ayakkabılar ve vitaminler almaya düşkün olurlar ve hep kendi görüşlerine takıntılıdırlar. Neden bu ürünlerin reklamını yapanlar hep çok çekicidirler, hiç merak ettiniz mi?

Bu iş için, çekici kişiler kullanılır, çünkü seks satışları arttırır. Seksin kullanıldığı bir başka amaç sizin kendinizi yetersiz hissetmenizi sağlar. Özellikle de o ürünün reklamını yapan kişi kadar çekici, zengin veya güçlü değilseniz. Bu, insanların hırçınlık, kıskançlık, boyun eğme ve onlarla yarışma duygularını tetikler. O ürünü satın alınca, bilinçaltınız, sizi o ürünün reklamını yapan kişiyle bütünleştirir. Bu nedenle reklamlarda hep ünlü kişiler kullanılır. O ünlü kişi sizin için ne ifade ediyorsa, o ürünü almanız sizin için sahte bir illüzyon sağlar.”

Çoğu reklam, hükümet bildirimleri ve düzenlenmiş olaylar hep sürünge beyni hedef alır. R-kompleks, limbik beyin ve amigdala ile birlikte çalışır. Limbik beyin, duygularla ilgilidir ve bu duyguları hafızaya bağlar. Bu nedenle olayları, duygulara dayalı olayları hatırlarız. Sürünge beyin; yemek ve seks gibi içgüdüleri mümkün olduğu kadar zevkli hale getirerek destekler, böylece tekrarlamak isteriz. Öte yanda tam tersine yaşamı sürdürme içgüdü-sünü de, tehdit edecek unsurlara karşı hoş olmayan veya acı/üzüntü verici hale getirir. Neyse ki, deneyimlerden ders alınca sürünge beyin kadar tepki verilmez.

Şimdi bu konunun derinliklerine iyice inmeden önce, global toplumun nasıl kontrol altında tutulduğunu ve manipüle edildiğini görelim. Bu tabii ki sürünge beyin yoluyla sağlanıyor. Benim “**Problem-Tepki-Çözüm**” dediğim teknik, tamamen sürünge beynin yaşamı sürdürme içgüdü-sünü harekete geçirmek suretiyle sağlanıyor. Bütün mesele sürünge beynin, oluşan probleme karşı korku ve tehlike duygusu ile tepki vermesi, sonra da o tehlikeden korunmak için kurtarıcı olarak algılan “çözüm”e sarılması. “Aman Allah’ım, her yerde teröristler var, özgürlüklerimi kısıtlasan da olur, bana mikroçip tak, ne yapacağımı söyle, ne istersen yaparım, yeter ki beni koru!” İşte bu yüzden bu sistem, insanları sürekli olarak korku, endişe, stres ve tedirginlik içerisinde tutuyor. Bunların hepsi tehlikenin birer ifadesi olduğu için de, sürekli olarak sürünge beynin tepki programı içerisinde kilitli kalıyoruz. İnsanların yaşadığı her deneyimde bu var. İşini, eşini, evini kaybetme, ölüm, Allah, Şeytan ve kıyamet korkusu içinde yaşıyoruz. İnsanlar fiziksel ya da mali olarak yaşamlarını sürdüremeyeceklerinden bir

korkarlarsa, kendilerini koruyacağına inandıkları bir kimseye ya da iktidara, içgüdüsel olarak bütün güçlerini teslim ederler. Burada sözü edilen “onlar”: sürünge beyin. Dünyanın, piramit içinde piramit halindeki hiyerarşik yapısı, klasik bir sürünge beyin ürünüdür ve milyarlarca insan hiyerarşiye göre kendilerini ayarlayıp, “yer”lerini bilirler. Yetkili ağızlardan birisinin anlattıklarına göre, bir patron odaya girdiği veya çalışanları kendi odasına çağırdığı zaman, çoğu kişi korku duymış. Amerikalı bir “ilişki terapisti” olan Keith Miller, sürünge beyin ve insan ilişkileri ile ilgili bir makalede şöyle yazıyor:

“Odaya bir patron girdiği zaman, o kişi patron ile iyi ilişkiler içerisinde olsa bile, çevreyi tarayan beyin, “R-kompleks”e bir tehlike sinyali gönderiyor, çünkü genel olarak patron veya şirket ile ters düşmemek mümkün değil, ya duygularını gizliyor ya da genelde akıllı bir kişi de olsa beyni donuyor, tepkisiz kalıyor.”

Monarşiye karşı bile olsalar, bazı ünlülerin Kraliçe’nin huzurunda dumura uğradıklarını çok duydum. Yani sürünge beyin bir otorite sembolü veya hiyerarşi karşısında yerini biliyor. Obama için yapılan seçim kampanyasında Rothschild Siyonist David Axelrod ve yandaşlarının hedefi sürünge beyindi. Amerika’nın her yerinde, Obama’nın hitap ettiği kalabalıkların verdiği karşılık, onun söylediklerini dinleyen, tartan ve daha fazla ayrıntı isteyen neokorteks’ten değil, “değişim”, “umut”, “evet yapabiliriz” ve “inanılacak bir şey” sloganlarına tepki veren sürünge beyinden geliyordu. Tibetli mistikler yıkıcı bir duygunun, algılanan gerçeği saptıran bir “hal” olduğunu söylüyorlar. Bu da tam kontrolden çıkmış bir sürünge beyinin yaptığı bir şey. Zaten bu yüzden R-kompleks, insanları kontrol altında tutmanın anahtarı konumunda. Elinizdeki kitabın sayfaları ilerledikçe, bu konunun derinliği daha iyi anlaşılacaktır. Benin burada yaptığım henüz sadece yüzeyi kaşımak. Tibetli mistiklerin yıkıcı duygu için yaptıkları bir başka açıklama ise “aşırı bağımlılık” ve bu kadar doğru ki! İlişkilere bağımlıyız, özellikle de duygusal ihtiyaçları gidermek için. İnançlara, statükoya, gelire, paraya ve materyale bağımlıyız. İhtiyaç olarak algıladığımız şey ne ise, ona öyle bir bağlanıyoruz ki, birdenbire kaybetme korkusuna programlanıyoruz. Hiçbir neden yokken bile, sürünge beynimiz sadece bunun olabileceğini düşünerek buna ait gerçeği deşifre ediyor, böylece bizi mutlu ettiğini sandığımız şeyi kaybetme korkusu ile sürekli olarak mutsuz oluyoruz. Sürünge beyin, insan davranışlarının büyük bir çoğunluğunu etkileyen tepkili bir otopilot. Savaşa gider, rakibi yenmek için yollar arar, isteklerini dayatır ve önüne ne çıkarsa yıkar geçer. Ancak bu “bilinçaltı” sözcüğünün altını çizmek gerek. Kitabın başında sözünü etmiş olduğum gibi, sayfalar ilerledikçe, insanların bu “bilinç”li olmamaları konusu ile çok karşılaşacağız. Çoğu insan davranışı, bilinçaltı tepkisi ile programlanmış durumda, bunun pilotu da yine sürünge beyin.

Bir şey daha var; İllüminati soyu ve onlara genetik olarak bağlı yandaşları, inanılmaz boyutlarda yalanlar üretiyorlar. Sürekli olarak yalan söylüyorlar, kısaca her şey yalan. Gündemlerini yalan ve aldatmalarla aklamaya çalışıyorlar. Güç ve statü için kendi aralarında bile yalan ve aldatmaca var. Tony Blair’in genetik bir yalancı olduğunu anlatmıştım. Bu, “Elit Soy”un bir gereği, çünkü sürünge beyin yaşamını sürdürmek için her şeyi yapar. Benim de hayatıma böyle kişiler girdi. Bu işi, o kadar kolay ve bilinçsizce yapıyorlar ki, kendilerinin yalan söylediklerini anlamaları bile biraz zaman alıyor. Hele birisi yalan söyle-

diklerini yüzlerine vurursa öyle bir şaşırıyorlar ki, kendi söyledikleri yalanlara kendilerinin de inanmış oldukları anlaşıyor. Yalan söylemek, sürüngen beynin yaşama sistemindeki bir başka silah. Tony Blair gerçeği söyleyemiyor, eğer söylerse George Bush ile birlikte aynı hücreye atılırlar. Daha sonra, önceki yalanını kapatmak için bir yalan daha söylüyor, bu böyle sürüp gidiyor. Sürüngen beynin her özelliği, İllüminati soyda mevcut ve çok daha fazla sürüngen genetiğine sahipler. İnsanlar da yalan söylüyorlar, ama onlar için yalan söylemek, bir hayat tarzı. Bu adamların hiç utanmalarının olmadığını, bu yüzden de yalan söylerken hiç suçluluk duymadıklarını çeşitli vesilelerle belirtmiştim. Sürüngen beyin, “Yaşamak için yalan söylüyorum, ne olmuş yani?” diyor, sürüngen soy ise; “İstediğimi elde etmek için yalan söylüyorum, ne olmuş yani?” diyor.

Sürüngenler içeri nasıl sızmış?

Burada sürüngen bağlantıları detaylı olarak anlatmayacağım, çünkü “*Matrix’in Çocukları*”, *En Büyük Sır* ve *Global Komplö'ya Karşı David Icke Rehberi* adlı kitaplarımda bunları görmek mümkün. Burada sadece noktaları birleştirip, büyük tabloyu görebilmeniz için gerekli olan bilgileri vereceğim. Şöyle ki: hibrid soy, antik ve tarih öncesi dünyada, yıldızlardan gelen, insan ve insan olmayan ırkın, genetik bir birleşimi. Bu en azından, insan tiplerinde bu kadar çok çeşit olmasının nedeni... Dünyanın, gittiğiniz her yerinde, yerli halkın efsane ve kayıtlarında rastlanan ortak bir konudur. Afrika dilinde “Zulu” sözcüğü, “Yıldızın çocukları” anlamına gelmektedir. Yerli kültürlerin hepsinde efsaneler, yıldız insanlarından söz eder. Bunlar insanlarla temas kurmuş, onlarla birleşerek çoğalmışlardır. Onlar antik ve modern “Tanrı”lardır. Bizim bu evrende yalnız olduğumuz, sadece bu güneş sistemindeki, bu dünyada hayat olduğu düşüncesi, sadece iyice mühürlenmiş akademik zihnin bir ürünüdür. Bulgaristan devletinin bilim adamları, 2009’da dünyamızda, dünya dışı varlıkların bulunduğunu ve onlara temas halinde olduklarını açıkladılar ve Bulgar Bilim Akademisi’nin Uzay Araştırmaları Enstitüsü’nün başkanı olan Lachezar Filipov bunu teyit etti. Filipov, Bulgar medyasına “Dünya dışı varlıklar sürekli olarak çevremizde ve bizi izliyorlar” dedi. Onlara, “gözcüler” deniliyordu. Bulgar bilim adamları, daha sonra dünya dışı yaşam ile temasta olduklarını ve dünya dışı varlıkların, kendilerinin sormuş oldukları 30 soruyu cevaplama aşamasında olduklarını iddia ettiler. Filipov, Uzay Araştırmaları Enstitüsü’nün kendilerine gönderilmiş olan bir dizi kompleks sembolün deşifre etmekte olduklarını ve cevap olduklarına inandıkları, 150 ekin çemberindeki şekilleri analiz etmekte olduklarını söyledi. Dünyayı ziyaret eden, birçok insan olmayan ırk veya grup var, ama global komplö ile en bağlantılı olanlar sürüngen formunda ve global finans, politika, iş dünyası, hükümetler, ordu, tıp, bilim, eğitim ve bağlantılı bütün kuruluşları kontrolünde tutan İllüminati soyunun tohumu. Hatta bizim bildiğimiz şekildeki insan formunu oluşturup, köle ırk olarak kendi sürüngen genetiklerini aşılamışlar. Homo sapiens biraz daha geliştirilip, Homo Sapiens sapiens olmuş. Böylece daha kolay kontrol altında tutuluyorlar. Ne ilginç değil mi?

Sürüngen ırk bütün evrende, çeşitli form ve türde mevcut. Kimi insan biçiminde yeşil pullu, kimi albino beyazı, kiminin kuyruğu ve boynuzu, hatta kanadı var.

Zulu Şamanı Credo Mutwa ve İngiliz ressam Hilary Reed tarafından resmedilmiş olan çok çeşitli sayıdaki sürüngen varlıklardan iki tip.

İnsanları manipüle eden bazıları kötü niyetli, bazıları iyi niyetli, çoğu da ikisinin arasında. Geldikleri yerler ise, kuzey gökyüzünde Latince adı Dragon/Ejderha olan Draco yıldız kümesi. Büyük Ayı'nın yıldızları, aynı bölgede Orion ve daha bir çoğu. Zulu tarihçisi Credo Mutwa, en acımasız ve yıkıcı cinsin Draco sürüngen ırkı olduğunu söylüyor. Bunlar kendilerini asil sayıyor. Zulu efsanelerinde bunlara "Nommo" deniliyor. Draco yıldız kümesi, "Kayannomo", yani "Nommo'ların yurdu" anlamına geliyor. Bunlar çirkin ve zayıf. Credo, Nommo'ların en kötü cins olduğunu söylüyor. Afrika'daki yerlilere, asla gökteki Draco yıldız kümesini göstermemeleri tembih edilirmiş. Dikkate değer bir başka nokta ise, Nomo ve Draco'ların, güç ve egemenlik için birbirleriyle savaşıyor olması. Sürüngen ırk, birbirinden çok farklı görünüp, çok farklı hareket edebiliyormuş. Onları hiçbir zaman tek bir grup temsil etmezmiş. Amerikalıları Charles Manson'ın, İngilizleri de Karın Deşen Jack'in temsil etmediği gibi. Manipüle eden sürüngen ırk, bizim görünen ışık dediğimiz boyutta değil, gözümüzün göremediği bir frekans menzilinde yaşarlar, ama bizim ve onların boyutları arasında gidip gelebilirler. Bu yüzden ben genellikle onlara "dünya dışı" değil de "boyutlararası varlıklar" diyorum. Bizim realitemiz, "Üçüncü yoğunluk" olarak biliniyor. İnsan ırkını manipüle eden sürüngen ırk ise "Dördüncü Yoğunluk"ta ve beynimizin deşifre edemediği veya göremediği bir frekans eriminde. Ancak bundan yoğun olmakla birlikte, o da bir fiziksel âlem ve bizimkinden çok farklı. Burada bizim yaptığımız gibi, bu varlıklar katı yemek yemiyor, enerji ile besleniyorlar.

Dördüncü boyut, büyük bir sevgi içinde olanlardan, kalplerinde nefretle, güç ve kontrol hırsına sahip olan sürüngen grup gibi olanlara kadar varlık durumlarının bütün tayfının olduğu bir boyuttur. Ne zaman düşüsek veya bir duygu hissetsek, bir enerji üretiriz ve düşüncenin veya duygunun doğası, o enerjinin titreşimsel rezonansına hâkim olur. Var-

lıklarının hali itibarıyla sürüngen ırk, dördüncü boyutta yer alan çok düşük titreşimi olan varlıklardır, dolayısıyla kendileri ile senkronize olan düşük titreşimli enerji ile beslenirler. Buna dahil olan duygular stres, depresyon, sinirlilik, suçluluk, öfke ve nefrettir. Şimdi bu dünyanın neden böyle olduğunu anlıyoruz. İnsanlar, maksimum korku ve stres üretmek üzere manipüle edilip yapılandırılıyorlar. Başlı başına savaşların ne kadar negatif enerji ürettiğini düşünün. Düşündüğümüz zaman veya bir duygu hissettiğimiz zaman o enerjiyi göremiyoruz, çünkü insan gözünün ötesinde titreşiyor ve dördüncü boyuta akıyor ve sürüngen varlıklar tarafından emiliyor. Kısaca onların besin kaynağıyız ve en çok korktukları şey bunu kaybetmeleri. Perulu yazar Carlos Castaneda, 1960'lı yılların sonunda, Meksika'da bir şaman ve Yaki yerlilerinin şifacısı olan Don Juan Matus'un anlattığı bir dizi kitap yazdı. Don Juan'ın gerçekten var olup olmadığı tartışmaları oldu; ama bu ikinci derecede önemi olan bir nokta, çünkü Castaneda bu bilgileri her nereden almışsa, hepsinde doğruluk payı var. Yazar, insanların aklını eline geçirmiş olan bir egemen güçten söz ediyor. Sayfalar ilerledikçe bu konuyu daha ayrıntıları ile ele alacağım, ancak burada Castaneda bu egemen gücün, asıl çocukların enerjisini sömürdüğünü anlatıyor:

“Egemen güç, çocuk insanları tepeden tımağa enerji kabuğu ile sarılmış bir koza veya ışık topları halinde enerji olarak görüyor. İşte avcıların tükettiği bu ışıldayan enerji. Çocuk insan erişkin olduğu zaman bu azalıyor, insanı hayatta tutuyor, ama ancak yetiyor.”

İnsanların farklı türde bir enerjileri var ve sürüngen ırk, insan toplumundan, özellikle en saf oldukları zaman çocuklardan o enerjiyi almak üzere yapılandırmış. Görünen ışık denilen bu boyutta bulunabilen sürüngen varlıklar var. Bunlar, eski efsanelerde ve antik çağlarda tarif edilen yeraltındaki şehirleri ve tünel sistemlerinde, koloniler halinde yaşıyorlar. Ay'ın iç kısımlarında da yaşadıklarını biliyoruz ve bu konuya, ilerideki sayfalarda daha ayrıntılı bir şekilde gireceğiz. Bu varlıkların güç yapısı dördüncü boyutta yer alsa da, bizim üçüncü boyutumuzda da girebiliyor, ama kendi yapılarının rezonansı tutmadığı için uzun süreli kalamıyorlar. Kendi dördüncü boyutlarına, enerjik açıdan takviye almış olarak dönmek zorundalar. Ancak insan kanı içtikleri takdirde daha uzun kalabiliyorlar, çünkü kanda insan enerji kodları var ve onların titreşim hali bu realiteye senkronize olmalarına yardımcı oluyor. Burada vampirler hakkındaki efsaneleri ve Satanist olarak bildiğimiz insan kanı içme ritüelleri yapan şebekeleri hatırlayalım. Global komplonun önemli kişilerinden kimi araştırdıysam, hep yol Satanizme çıktı. İşte bunun nedeni bu.

Dördüncü boyut sürüngenleri bu realiteyi, insan bedenlerine girerek manipüle ediyorlar. Bu bedenleri, uzay giysisi gibi giyiyorlar denilebilir. Böylece aslında içinde olmadan bu dünyadaki olayları yönetiyorlar. Bilim adamları tehlikeli bir madde ile deneyler yaparlarken, dirseklerine kadar uzanan eldivenler giyer, böylece kenarları sızdırmaz kabın içine dışarıdan müdahale edebilirler. Prensip aynıdır. Sürüngen hibrid soy aynen böyle çalışır. Onlara, sürüngen kodu aşılanmış olduğu için genetik açıdan, dördüncü boyut varlıkları ile benzer rezonansları olacak şekilde geliştirilmişlerdir. Yani, bu hibrid soy, genel nüfusa oranla dördüncü boyut tarafından daha güçlü bir şekilde ele geçirilmiştir. İllüminati soyunun bireyleri, sürüngen ırkın, insan formunun ardında dünyayı yönettiği genetik araçlardır.

Sürüngen ırk, insan formuna girebiliyor. Beş duyu ile görünen ışık âleminde, dünya liderlerinden baba Bush olarak gördüğümüz bu kişinin sadece dış kabuğu. Sürüngen ırk, bu kişilerin zihin ve duygularına, bizim deşifre edip görebileceğimiz frekans menziline ötesinden müdahale ederek kontrolleri altında tutuyorlar.

Görünen ışığın frekansını deşifre eder, böylece politika, bankacılık, iş dünyası, medya, ordu ve aristokratlarda, sadece insan bedenleri görürüz. Ama bunun ötesini görebilseydik, insan olaylarını yönetmekte olan ve insandan başka her şey olan bu varlıkları görebilirdik. Global gizli cemiyetler ağı, bu ele geçirilmiş soyu ve ajanlarını manipüle ediyor, dördüncü boyut sürüngenlerini ve ajanlarını dünyanın her yerinde güçlü pozisyonlara getiriyor. İncil de dahil olmak üzere, dünyanın her yerindeki antik belgelerde farklı isimler altında, farklı şekillerdeki sürüngen diktatörlerden söz edilir. Bunlara “Yılan Tanrı” ve “Yılan Tanrıça” ile Eden Bahçesi’ndeki/Cennet’teki sembolik yılan da dahildir. Adem ile Havva’nın Eden Bahçesi’ndeki/Cennet’teki hikâyesi, Sümer’den, Sümer tabletlerinde Edin veya Eden (cennet) olarak, sürüngen Tanrılar kastedilir. İncil’de Havva’nın, bir yılan tarafından baştan çıkarıldığı anlatılır. Haggadah denilen eski Yahudi belgesinde, cennetteki sürüngen yılan olarak değil de, deve büyüklüğünde ayakta duran iki ayaklı bir yılan olarak tarif edilir. 1945’te Mısır Nag Hammadi’de bulunan antik belgelerde Adem ile Havva’nın ışıldayan pütürlü derilerinin olduğu anlatılır. Kadim bilgilerinde Havva, “Nefilim”in annesi olarak görülür ve İbranicedeki anlamı, “hayat” ve “yılan” demektir. İncil’de Nefilim ise “insanların kızları ile birleşen Tanrıların oğulları” olarak tarif edilir:

“O zamanlar dünyada devler vardı, sonra da ‘Tanrı’nın oğulları insanların kızlarına geldi, onlara çocuk verdi, onlar da aynı eski insanların güçlü olanları oldular.”

Aynı temayı, bütün dünyadaki eski kültürlerde görürsünüz, ancak burada “Tanrı” sözcüğü yanılmaktadır, çünkü aslında “Tanrılar” (çoğul) olmalıdır.

Her Yerde Sümer, Sümer

Hristiyan Radyo kanallarında bana sürüngenlerle ilgili sorular sorulduğu zaman, ben de onlara soruyorum: “Cennetteki yılanın gerçekten bir yılan olduğunu mu düşünüyorsunuz?” Yıllarca insanların, çok daha acayip olan kendi inançlarını sorgulamayıp, başkalarının görüşleri ile nasıl alay ettiklerini gördüm. Oysa “Cennet”teki yılanın, iki kollu, iki bacaklı ve ayakta duran bir sürüngen varlık veya insanlarla konuşan bir yılan olduğunu söylemek çok daha delice ve uç bir şey. Yılana, eski İbranicede “Nachash” deniliyormuş ve aslında bu tam yılan da olmayıp, insanlarla iletişim kurabilen oldukça akıllı ve kurnaz bir varlıkmuş. Nachash iki ayağının üzerinde ayakta durmuş. İncil’deki metinler aslında ya yanlış çevrilmiş ya da saptırılmış. İncil’in “Tanrı’nın biricik sözü” olduğu iddia edilir, oysa aslında bazıları sembolik, bazıları edebi, kutsal kitaptan binlerce yıl önceki efsane ve kayıtların tekrarları ve yeniden yazılmaları ile birleştirilmiş eski hikâyelerdir. Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlık’taki önemli kişi İbrahim’in, Sümer/ Mezopotamya’daki Ur, Babil veya Shinar’dan gelmiş olduğu söylenir. 1975’te bulunmuş olan Sümer ve Babil tabletlerinde, Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlık için ayrı birer önemi olan Jerusalem/Kudüs’ün orijinal adının, URU-SA-LİM olarak yazıldığı görülmüştür. *Tarih Sümer’de Başlar* adlı kitabında Sümer uzmanı Samuel Noah Cramer şöyle diyor: “İncil’in toprakları’nda çok önemli sonuçlara ulaştıran arkeolojik araştırmalar, İncil’in, orijinine de ışık tutuyor. Şimdi biliyoruz ki, bütün zamanların en büyük klasiği olan bu kitap, boş bir vazoda beliriveren bir yapay çiçek gibi birdenbire ortaya çıkmamıştır. Bu kitabın çok uzak bir geçmişe dayanan ve komşu topraklara da uzanan kökleri vardır. Sümerler İbranilere doğrudan bir etki yapmamışlardır, çünkü biri ortaya çıkıncaya kadar diğeri kaybolmuştur. Ancak, Filistin’deki İbranilerin ataları olan Canaanit’leri etkilemişlerdir. Bu, Sümer metinleri ile İncil’in belirli kitaplarındaki benzerliklerin nedenini açıklamaktadır. Bu benzerlikler birbirinden soyutlanmamıştır, ancak çoğu zaman seriler halinde ortaya çıkarlar.”

Musa’nın hikâyesi, İncil’in en ilginç yönlerinden birisidir. İncil’de, nehirde yüzmekte olan sazlardan yapılmış bir sepetin içindeki bebek Musa, bir prenses tarafından bulunup saraya getirilir. Aynı hikâye çok önceden, MÖ 2550’de Babil Kralı Akad’ın Sargon’u için yazılmıştır. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, İncil’deki Nuh ve Tufan teması, Babil de dahil olmak üzere, Sümer ve diğer Mezopotamya uygarlıklarında yer alan hikâyelerle harfi harfine aynıdır, ancak Tevrat’taki Genesis/Yaratılış ve Exodus/Göç de çoğu da öyledir. Mezopotamya kaynaklarındaki Nuh’a, Gilgamiş denir ve çok ilginçtir ki, tufandan kurtulması için onu bir gemi yapmasını söyleyen Tanrı “Enki”dir. Eski Mezopotamya kil tabletlere göre Enki, “Annunaki” denilen dünya dışı ırkın lideri, bilimci ve genetikçidir. Araştırmacı yazar Zacharia/Zekeriya Sitchin, Annunaki’nin, “Dünyaya Yıldızlardan Gelenler” şeklinde çevrildiğini söylemektedir. Tabletler, Annunaki’nin, dünya dışı sürüngen bir ırk olduğunu, hibrid bir soyu veya algılandığı üzere “Tanrıların soyu”nu yaratmak için de, insanlarla birleştiğini anlatmaktadır. Fransız araştırmacı yazar Anton Parks, son yıllarda Sümer deyimleri ile ilgili tercümeleriyle gerçekten büyük bir hizmet yapmıştır. Sürüngen ırkın Sümercesinin GI-AN-PUL olduğunu söylemektedir. Daha basit şekliyle Gina’abul da

denilebilir. Sümerce hecelemede GI-NA (gerçek), AB(AB-BA “baba”, “ata”), UL da (güç, bereket, muazzamlık) anlamları içerir. Örneğin; “büyüklüğün gerçek ataları.” Çok sonraları bu deyim “kertenkele” ile aynı anlama gelmiş.

Sümercede USUM-GAL deyiimi (Büyük ejderha, monarşi) vardır. Bu, Sümer Tanrıları veya KALAM/Sümer diyarının kralları için kullanılır. Büyük ejderha, monarşi, egemenlik ve büyük Tanrı, dünyanın sürüngen Tanrıları ile onların aristokrat soyunu teyit eder. Buna ilaveten, Sümerce MUS (sürüngen, yılan) kelimesi humanoid sürüngenlerin kraliyet aileleri ile olan bağlantısını da destekliyor. MUS'un diğer anlamları da, kraliyetle ilgili olarak “takılan taç” veya “kraliyet gücü”dür. Firavunların taçlarını, hep sürüngen figürler süsler.

Bu gezegendeki sürüngen bağlantılarını kurmaya başlayınca, Mezopotamya, Sümer ve Babil konularının, 1990'da ilk kez medyuma gittiğimden beri neden beni izlediğini kavradım. 2003 yılında, İllüminati şebekesinin şimdi Irak olan Sümer ülkesini işgal etmesine hiç şaşırmadım. Oradaki müzeler sistematik bir şekilde yağmalanıyordu, çünkü oralarda, düzgün veya doğru bir şekilde deşifre edildiği takdirde, insanlık tarihinin tamamen yeni bir versiyonunu açığa çıkaracak olan paha biçilmez ve yeri doldurulmaz kaynaklar vardı. Bütün bunlar sistematik bir şekilde, Irak'ın sadece her yerindeki müzelerde değil, hâlâ ulaşılmamış olan tarihi bölgelerinde de yapıyordu. Bombardımanlar sürerken, Londra'da Guardian gazetesi şöyle yazmıştı;

“Dünyadaki bütün müze ve üniversitelerde, araştırmacılar ve müze müdürleri, başka bir Armageddon olacağından endişe duyuyorlar. Yalnız Irak halkına değil, tarihine ve eserlerine karşı da suç işlendi. Irak, Mezopotamya'nın yeşil kalbi, Fırat ve Dicle nehirleri arasındaki medeniyetin beşiği. Bir zamanlar bu bereketli topraklarda, Ninova, Babil, Nimrud ve Uruk var olmuş. Sümerler, 5000 yıl önce yazıyı bulmuşlardı ve Nuh'un Gemisi kavramına model olan Gılgamış Destanı, Homer'den bir buçuk milenyum önce çivi yazısı ile yazılmıştı. O bölge, Tevrat'ın, Babil Kulesi'nin, Ur'un yurduydı. Üç büyük, tek Tanrılı dinin babası olan İbrahim'in doğduğu yeri. UNESCO listesinde resmi olarak basit bir yeri olabilir, ancak 1000 bilinen arkeolojik bölgeleri ile Irak tek bir dev dünya mirası bölgesi. Ve bu mirasın üzerine geçtiğimiz günlerde 740 tane Tomahawk füzesi, 8000 akıllı bomba ile bilinmeyen sayıda farklı bombalar yağdırıldı!”

Ne kadar barbarca şeyler yapıldığını görüyoruz. Zaten antik Mezopotamya tabletlerinden tercüme edilmiş olan tarihi biliyoruz. Tarih açısından bakılacak olursa, bütün üstünlüğü ile Sümer uygarlığı, nereden geldiği belli olmayan bir şekilde ortaya çıkmış. Bu tıpkı, diğer gelişmiş uygarlıklar gibi. Örneğin Mısır'daki piramitler. Sümer dili, bilinen hiçbir dil ailesine ait değil. Sürüngen Tanrılar tarafından getirilmiş benziyor. Araştırmacı Anton Parks, Sümer dili üzerinde oldukça ayrıntılı araştırmalar yapmış olduğu için, buna “Gina”abul-Sümer’-“Sürüngen Sümer” dili diyor. Bir zamanlar, tek bir dil kullanan çok gelişmiş bir global toplum varmış. Bu toplumun dili aslında, kelimelerin kullanılmadığı telepati diliymiş, çünkü zihinler “dil” denilen araç olmadan, doğrudan doğruya iletişim kuruyorlarmış. Daha sonra, bugünün çok çeşitli dillerinin türediği bir konuşma dili geliştirilmiş.

Netice itibarıyla, her antik toplumun, insanları farklı dillerde konuşmaya zorlayan Tanrı veya Tanrıların kendi “Babil Kulesi” var. Dil unsurunun telepatinin yerini alması ile,

insanlar beş duyuya dayalı realiteye daha fazla mecbur bırakıldılar, çünkü kelimeler tamamen beş duyuya dayalı birer olguydu. Böylece ortaya birçok dil çıktı ve eskiden olduğu gibi telepati ile iletişim sağlama yolu iyice yok edildi. Kelimeleri bu açıdan inceleyenler, bütün diğer dillerin nereden kaynaklandığını göreceklerdir. Değerli dostum, Zulu Şaman'ı Credo Mutwa, bu kişilerden birisidir.

*Zulu şamanı Credo Mutwa. Olağanüstü bir kişilik.
Onun dostu olmak benim için büyük bir ayrıcalık.*

O bir dil meraklısı olup dilin köklerini çok iyi bilir ve çeşitli dillerdeki çeşitli kelimeleri ezbere bilir. Dünyanın çeşitli yerlerine seyahat edip, yerli halktan kişilerle görüşürken, dünyadaki farklı dillerin aynı kaynaktan geldiğini gözlemlemiş. Örneğin kendisi Afrika'nın Zulu kabilesinden olduğu halde, ABD Arizona'ya gittiği zaman, yerlilerin dilinde her beş kelimeden en az üçünü anlayabildiğini anlattı. Nereye gitse aynı şey olmuş. Araştırmacı Anton Parks, tek bir Sümer-Babil-Asur hece sistemi keşfettiğini ve antik dildeki bir dizi anahtar kelimenin buradan kaynaklandığını, bu anahtar kelimelerin Mısırca, Çince, Arapça, İbranice, antik Yunanca, Hopi yerli dili, Latince, Hintçe ve Germanik dediğimiz bütün dilleri kapsadığını söylüyor.

Esir/Köle Irk

Sümer tabletlerine göre Annunaki, yüz binlerce yıl önce yeryüzüne geldikleri zaman, insan ırkını köle yapmak üzere genetik olarak manipüle etmişlerdi. Altın istiyorlardı ve altını çıkarmak için insanları köle olarak kullandılar. 250.000 yıl önce insanlar isyan çıkarınca, daha kolay kontrol altında tutabilecekleri "yeni bir insan" yapmaya karar verdiler. 100.000 yıl kadar önce Afrika'da altın madeni araştırmalarının yapıldığına dair kanıtlar bulundu. Havai Üniversitesi Genetik Bölümü'nden Doçent Rebecca Cann yapılan çalışmaların, "Nature/Doğa" adlı dergide çıkan ortak metinlerin yazarlarından birisi olup,

bütün çağdaş insanların, MÖ 200.000'de Afrika'da yaşamış olan tek bir annenin soyundan geldikleri fikrini öne sürüyor. Bağlantı, mitokondrial DNA yoluyla dışıdan geçiyor, bu da tabii ki gözleri, cennetteki Adem ile Havva'ya ve sürüngenleri sembolize eden yılanı çeviriyordu. İşin ilginç yanı, insan beyninin kapasitesi milyonlarca yıl müthiş bir gelişme gösterirken, 200.000 yıl kadar önce birdenbire durmuş ve gerilemişti. Bu, daha sonra ayrıntılarına gireceğim üzere, genetik ve çevresel manipölasyon ile sağlanmıştı. Tevrat'taki "Tanrı" özellikle yanlış bir şekilde tekil olarak tercüme edilmişti. Genesis'teki bu iki paragrafta, hâlâ çoğul var ve Annunaki'nin kendilerine hizmet etmek için yeni bir insan yaratma kararını tarif ediyor:

"Ve Tanrı dedi ki, kendimize benzeyen bir insan yapalım. Ve Tanrı insanı kendi görüntüsünde yarattı, Tanrı'nın görüntüsünde onu yarattı, erkeği ve dişi... Genesis 1:26-27

Ve Tanrı dedi ki, dikkat et, insan bizim gibi oldu, iyiyi kötüyü bilecek ve şimdi, elini öne uzatıp ağaçtan hayat alacak, yiyecek ve sonsuza kadar yaşayacak. Genesis 3:22

Başarısız birçok denemeden sonra, kendi sürüngen genleri ile homo erectus dedikleri insan formunu bağladılar. Yeni insan, başlanacak olan bir klondu ve üreyemiyordu, ancak sonradan geliştirip üreyecek hale getirdiler. O kadar ki yeryüzünü insanla doldurdular. Hatta tabletlere göre, bazı sürüngen "Tanrı"lar kadınlara tutuldular ve onlardan çocukları oldu. İncil'deki Tanrı'nın (Tanrıların) oğulları, insanların kızlarıyla melezleşti. Tabletlerle göre daha sonra Annunaki liderliği, kontrolün elinden çıktığını gördü ve yeni insan kreasyonlarını yok etmeye karar verip, yeniden başladı. 13.000 yıl kadar önce, nüfusu eskisinden daha da az hale getirmek amacıyla "Büyük Tufan" olarak kayıtlara geçmiş olan felaketleri tetiklediler. En eski Sanskrit kayıtlarından olan "Dzyan'ın Kitabı" gibi eski Hint belgeleri, Maharabharata ve Ramayana gibi destanlar bu bilgileri destekliyor. Dzyan'ın Kitabı'nda, "Sarpa" veya "Büyük Ejderhalar" denilen sürüngen ırkın, dünyaya medeniyet getirmek için gökten geldikleri anlatılır. Anlatılanlara göre, daha sonra İncil'deki "Büyük Tufan" denilen büyük sel gelmiş, ama Sürüngen Tanrılar kurtulup, insanları yönetmeye başlamışlardı. Antik kayıtların çoğunda, sayısız isimlerle anılan yılan Tanrıların Büyük Tufan olarak sembolize edilen jeolojik felaketlere neden oldukları ve bütün bunlar olurken, onların dünyanın üzerinde uçtukları anlatılır. Nuh'un gemisinin, her hayvandan iki tane taşıması hikâyesi, günümüz koşullarında genetik malzeme taşıyan uzay gemisine benzemiyor mu? Hepsi sembolizm. Jeolojik felaketi, daha fazla genetik manipölasyon izledi ve insanlar dünyayı doldurmak için çoğaltıldılar. Sürüngen Annunaki, insan nüfusunun arasına, daha fazla kendi genlerini taşıyan hibrid soyu da yerleştirdiler. Bunlar, aradaki paravan kişiler, yarı Tanrılar ve asil soy olup, sürüngen ırka hizmet edecekti. "Tanrılar" insan gözüne görünmeyecek, geriden yönetip manipüle edeceklerdi, çünkü insanlar kendilerinin kontrol edildiklerini bilmezlerse, varlıklarından haberlerinin olmadığı Tanrılara karşı koymaz veya isyan etmezlerdi. Sürüngen ırk/ Annunaki, bu hibrit soya, astronomi, matematik ve teknoloji alanlarında gelişmiş bilgiler öğretti. Bu bilgiler, gizli cemiyetler, yeminler, farklı diller, özellikle de sembolizm dili yoluyla insanlardan gizli tutuldu. Bu, Tanrıların hibrid asil soyu; ejderha, yılan, özellikle de kobra

yılanı, sfenks, başlıklı yılan, Anka ile sembolize ediliyor ve bazen yarı insan, yarı yılan, bedeninin üst kısmı insan, bacak kısmı yılan olarak tasvir ediliyordu.

Sürünge hibrid kraliyet soyu, genellikle insan üst bedeni, yılan alt bedeni varlıklar olarak, eski Mısır'da Firavunlar ise kobra ile sembolize edilirdi. (Kobra sürünge Tanrıların yaygın bir sembolüdür.) Firavunlar, insan şeklinde Tanrılar sayılır, başlarında hep bir kobra figürü bulunur, başlarındaki kobranın alt kısmı çeneden çıkmış, başı ise alından çıkmış gibi bir görüntü oluşturulurdu.

Binlerce yıl sonra, bu sürünge hibridler global politika, finans ve iş dünyasını kontrolü altında tutan karışık/melez aileler oldular. Şimdi İllüminati olarak tanınıyor ve saklı Sürünge Tanrılara, köle insan ırkının gardiyanları olarak hizmet veriyorlar.

Kabil'in Laneti

Kabil ve Habil hikâyesine, farklı isimler ile dünyanın dört bir yanında rastlanabilir. Bu, genetik olarak Sürünge tarafından yaratılmış olan yeni insan formunun iki tipidir. Asil sürünge hibridler, Kabil ile sembolize edilmiş soydandır. Kabil, Hristiyanlık, Müslümanlık ve Yahudiliğe göre Adem ile Havva'dan doğan ilk varlıktır. Genesis'te, "kötü" olarak tanımlanır, dolayısıyla soyundan gelenler de "Kabil" in izlerini taşırlar. İllüminati gizli cemiyetinin yüksek seviyede inisiye olmuş olan üyeleri kendileri için, "Kabil" in oğulları derler. İncil'de anlatılan hikâyede Kabil, kardeşi olan Habil'i öldürür. Kabil'in ilk örnekleri, dünyanın her yerinde Kronos/Satürn, Hermes/Mercury, Zeus, Vulcan, Oceanus, Osiris, Oannes, Dagon, Moloch, Baal, Odin, Wotan, Votan, Viracocha ve Quetzalcoatl adları ile

anılır. Kabil'in bir başka versiyonu ise "Rex Mundi", "Dünyanın İlahi" olarak, Güney Fransa'daki Rennes-le-Chateau'daki çok tartışılan kilisededir.

Güney Fransa'da, Rennes-le-Chateau'daki kilisede bulunan Osmodeus ya da Şeytan heykeli. Yerdeki siyah-beyaz karolar, Mason tapınaklarının en büyük özelliklerindendir.

İllüminati'nin Tapınak Şövalyeleri ile Rennes-le-Chateau mitleri arasında bağlantı kurulmaktadır. Acaba neden, köyün tepesinde bulunan o kilise ile ilgili bir sürü efsane, mit, söylenti ve okült sembolizmi vardır? (Ayrıntılar için 'En Büyük Sır' kitabıma bkz.) Bütün bu sembolizm ve dini söylentiler düğüm noktasını oluşturuyor. 1947-1956'da İsrail/Filistin Ölü Deniz kıyılarındaki bir mağarada ve "Ölü Deniz Parşömenleri" denilen yaklaşık 900 belge bulundu. Aralarında, Tevrat'tan da metinler mevcut ve İncil'de gördüğümüz sansürlü versiyonlardan oldukça farklı şeyler anlatıyordu.

Adem karısı Havva'nın, Şeytan'dan hamile olduğunu biliyordu. (Yahudilere göre Şeytanların Prensi). Havva bunu ondan gizledi ve Kabil'i doğurdu. Kabil dünyalı değil, uzaylı gibiydi. Ve Havva, "Tanrı'nın meleğinden bir erkek doğdu" dedi.

"Melek" ifadesi, Sürüngen Tanrılar için kullanılan semboldü. Sümerler Tanrıların köleleri olduklarını biliyorlardı, ama bu anlayış modern dünya için söz konusu değil. Ünlü Sümer araştırmacı Samuel Noah Kramer'in verdiği bilgilere göre, Sümerler gerçekten de Tanrıların köleleri olduklarına inanıyor ve karşı gelmemeleri gerektiğini biliyorlardı. İnsanların kaderi acı çekmekti. Kramer bir gerçeği daha ilave ediyor şöyle diyordu; Sümerli, ahlaksız olduğunu anlamak zorundaydı, çünkü hiçbir kadın lekesiz bir şekilde çocuk doğurmuyordu. Antik hikâyelerden çalıntı yapılarak oluşturulmuş olan Hristiyanlık tarihinde sözü edilenlerin hepsi sürüngen ırkın genetik manipülasyonudur. İnsanların bastırılmışlıkları, hiç güçlerinin olmadığı ve olmayacağı kavramları ta bu zamanlardan kaynaklanıyordu. İnsanlar hayvanlardan farkı olmayan aşağı yaratıklardı ve Tanrılara itaat etmeleri gerekirdi. Bugünün dünyasına bir bakın, aynı şey devam ediyor: Orijinal melezeleşme, çoğunlukla klonlama ve test tüpü yont-

Bunların da yeraltı kolonileri olup üçüncü boyutta çok daha özgürce varlık gösterirler. İnsan formunda olmaları, insan toplulukları arasında kendilerini belli etmeden araya karışmalarını sağlar. Ayrıca dünyada ve dünyanın çevresinde bilmediğimiz birçok insan olmayan varlıklar var, buna araştırmacıların "Insectoids" olarak tanımladıkları böceğe benzeyen gruplar da dahil. Ancak iş genetik ve kontrol altında tutmaya gelince, başrol Sürüngen ırka ait. Genetik ve teknoloji konularında, daha Büyük Tufan'da sahip oldukları teknoloji düşünülecek olursa, insanlardan ışık yılı derecesinde ileri durumda oldukları kesin.

Adem'in Irkı

Sümer tabletleri, Sürüngen Annunaki'nin baş bilimcisi Enki (Dünyanın Tanrısı, Ki=Dünya) ve onun tıptaki uzmanlığı ile orijinal melezleme programının nasıl yapıldığını anlatmaktadır. Tabletlerden alınan bilgiler doğrultusunda, birçok başarısız deneme ve ortaya çıkan hoş olmayan yaratıklardan sonra, Enki ile dişi yardımcısı Ninkharsag, Sümerlerin LU-LU, dedikleri, "Karıştırılmış olan" anlamına gelen bir hibrid insan yarattılar. Bu da, İncil'de sözü edilen Adem olmalı. Sümerlerin "insan" için kullandıkları isim LU kökü ise "işçi" veya "uşak"tan geliyor, ayrıca evcil hayvan için de kullanılıyormuş. İncil'e göre Havva Adem'in kaburgasından yaratılmış, ama Sümer dili uzmanı olan Zecharia Sitchin'e göre, "rib"/kaburga kelimesi Sümercede TI, hem "rib/kaburga" hem de "life/hayat" anlamına geliyor. (Bu arada Onun da London School of Economics mezunu olduğu bilgisini ilave edelim.) Dolayısıyla "hayatın özü"nden yaratılmış olması, kaburgadan yaratılmış olmasından daha mantıklı geliyor doğal olarak. Daha sonra bu kitapta yine göreceğimiz, "rib/kaburga"nın bir başka tercümesi daha var. İncil'deki "toprakтан çıkan toz" ifadesi Adem'in yaratılışını anlatır, ama aslında yine Sitchin'e göre, Sümer deyiimi TI. IT, "hayat olan" olarak tercüme ediliyormuş.

Yeni Adem ırkı Annunaki ile insanların DNA'sının birbirine bağlanması ile oluşturulmuş. Bugün genetikçilerin uyguladığı aynı teknik, "gen bağlama" olarak biliniyor. Buna basit anlamda, bir film şeridinden bir kareyi alıp başka bir yere bağlamak denilebilir herhalde. Hatta, iki filminden iki kare alıp da onları birbirine bağlamak ifadesi de kullanılabilir. Böylece bir hibrid oluşuyor, her kaynaktan alınan DNA miktarı, hangisinin daha egemen olacağını belirliyor. Eski kayıtlara göre, bazı sürüngen hibridler daha fazla sürüngen görünürlerken, diğerleri daha çok insan gibi görünüyor. Sürüngen ırk, hibridlerinin insan gibi görünmesini istiyor, aksi takdirde sır ortaya çıkar. Araştırmacı-yazar Lloyd Pye bir "insan orijini" uzmanı ve şempanze ve gorillerdeki birkaç yüz DNA kusuruna kıyasla, insan DNA'sının 4000'den fazla kusurunun olduğunu saptamış. Bu, gen bağlama deneyleri sırasında oluşan hatalardan başka neden olmuş olabilir? İşte genetik manipülasyonun kanıtı insan DNA'sından belli oluyor. Lloyd Pye'in söylediği gibi, kesilmiş, ters çevrilmiş ve genomu ters çevrilerek yeniden yerleştirilmiş gen bölümlerine dair kanıtlar var. İnsanlardaki kromozomlar da birlikte kaynaştırılmış, bu nedenle şempanze ve goriller gibi daha yüksek primatlardan iki daha azına sahipmiş gibi görünüyoruz. Bu tür kaynaştırmalara laboratuvarlarda rastlanıyor. Günün bilimi bunu araştırmayı bile reddediyor, çünkü finans

açısından bilim adamlarının araştırmaları ve yönetimi tamamen kontrol sisteminin elinde. Resmi bilgi ne ise papağan gibi onu ezberle, finanse de edilsin, statün de yükselir. Gerçeği ara, meslek hayatına son versinler. Aynı şey tıp için de sözkonusu. Her yıl, belki de tedavisi mümkün olan çeşitli hastalıklardan milyonlarca insan ölüyor, çünkü doktorlar neşter ve ilacın ötesinde bir şeyler olduğuna bakamıyorlar bile. İnsan hayatını anlamak açısından genetik manipülasyon çok önemli, çünkü DNA'nın aktif 12 dizisi ikiye indirilmiş. Bunun sonuçlarını, sayfalar ilerledikçe açıklayacağım. Genetik olarak değiştirilmiş olan yeni insan formu, Sürüngen Tanrılara köle olarak yaratılmıştı ve Sümerler de bunu biliyorlardı. Sümer uzmanı Samuel Noah Kramer şöyle diyordu:

“Sümerler, insanların düşük, aşağı ve bakıma muhtaç hallerinin, bu dünyaya Tanrılar tarafından getirilmiş olduğunu düşündüler ve ilahi varlıkların tuhaf ve kaprisli davranışlarını sorgulamadılar. İnsanların kaderi acı çekmekti. Sümerler, anlaşılmasız talihsizliklere karşı, şikâyet ya da isyan etmemeleri gerektiğini düşünmek üzere yetiştirildiler. Sümerli bozuk bir varlık olduğunun farkına varmak zorundaydı, çünkü bilge bir kişinin dediği gibi; “Hiçbir kadına, ilk günahı tarafından bozulmamış bir çocuğu doğurma hakkı verilmemiştir.”

Kölelik sürüyor...

Bugün de o zamanlardan pek farklı sayılmaz. Milyarlarca insan “Tanrı”larına, dini inançlarına, ne kadar acımasız olursa olsun, hiç sorgulamadan hizmet ediyor. Hâlâ “körden gelen günah” inancı var. Doğduğun andan itibaren günahkârsın. Bu insanların acı çekmesini gerektiren bir kader. İncil’de yazdığı üzere, “Acı çekin küçük çocuklar, bana gelmek için.” İnsanlar global ekonomiye ve iş dünyasına hizmet ediyor ve kendi yerlerini bilen köleler gibi hiç sorgulamıyorlar. Eski ve modern inançlar, algılamalar ve davranışlar arasındaki benzerliklerin nedenini açıklamak çok kolay. Binlerce yıl önce dünyayı yönetmiş olan aynı Tanrılar ve onların hibrid soyları, bugünün dünyasını da yönetiyor ve kontrolünde tutuyor. Kitleler halinde Sümer halkını kontrol altında tuttular, şimdi de insan kitlelerini tutuyorlar. Hibrid soy, bütün sistemi kontrol ediyor. Bu, Sürüngen Tanrılarının perde arkasından yönetimi. Amerikan Donanma İstihbaratı eski görevlilerinden, şimdi hayatta olmayan William Cooper 1989’da yazmış olduğu, *Gizli Hükümet: MJ-12’nin Orijini, Kimliği ve Amacı* adlı kitabında şöyle anlatıyor: “Tarih boyunca dünya dışı varlıklar; gizli cemiyetler, okültizm, büyü, siyaha ve din aracılığı ile insanlığı manipüle edip yönetmiştir.” Bu hâlâ yapılıyor ve insan zihninin total kontrolü ile dünyanın total kontrolünü istiyorlar. Ne kadar yerinde bir kelime, bütün dünyada farklı dillerde “din” kelimesinin ortak bir anlamı var. Hepsi de Sümer-Mezopotamya kaynaklı. Anlamı, “boyun eğmek”, dolayısıyla hükmedilmek. Bu: insanlığın, sürüngen ırkın gelmesinden beri içinde bulunduğu zor durum. İnsanların koyundan az farkları var, kontrol altında tutanlar da pullu derili çobanları.

Bu bizi oldukça önemli bir noktaya getiriyor. Modern insan, Sürüngen Tanrılar tarafından köle olarak kullanılmak üzere genetik olarak manipüle edilmiş, yani Homo sapiens’e,

Sürüngen Annunaki'lere idareciler ve işçiler olarak en iyi hizmeti sunabilecek beyin kapasitesi ve fiziksel çerçeve verilmiş.

Onlar kendilerinden beklenen işi yapabilmek için yeterince parlak olmak zorundaydılar, ama parlaklıklarının, neler olduğunu anlamaya yeterli olmayacak derecede olması gerekiyordu.

Sürüngen Tanrıların, insan robotları aynı hizada tutmak için, sürekli olarak bir gerçeklik anlayışı ile besleyecekleri kolektif bir kontrol sistemine ihtiyaçları vardı. Belki insan vücudunda genetik manipülasyondan önce de sürüngen genetiği olabilir, ama şimdi olduğundan çok daha az olduğunu düşünüyorum, tabii ki bu benim düşüncem, ama yıllar boyunca araştırıp izleri takip edince, bugünkü "Sürüngen beyin"imizin bize sürüngen genetiği ile sunulmuş olduğunu görüyorum. Muazzam bir mikroçip olarak çalışıyor ve bizi onların kontrol sisteminin içine kilitliyor.

Daha önce de açıklamış olduğum üzere, insan algılaması ve davranışları sürüngen beynin diktasıdır. İlkel, duygusal, korkuya dayalı gerçeklik duygusu; bölüp yönetme için gereken güvensizlik, savaşma ve kolektif kontrol için son derece uygun bir araçtır. Daha ilerideki sayfalarda değineceğim üzere, sürüngenlerin aynı zamanda "kovan" tipindeki zihne dayalı bir iletişim sistemi vardır ve bizim sürüngen beynimiz bizi bu sisteme bağlar. Yani bizi kendi istasyonlarına ayarlamışlardır. Eğer kendimizi bu kölelikten, her gün bize sunulan bu yalancı gerçeklik duygusundan kurtarmak istiyorsak, bu nokta çok önemlidir.

Bilinçlilik, gerçekten olduğumuz şey. Eğer benliğin farkındalığıyla bağlantıda olmayı seçersek, bu herhangi bir sürüngen genetik ya da iletişim sisteminden çok daha güçlüdür. İnsanların, korkuyla donmadan veya savaşmadan da bundan bir çıkış yolları vardır ve biz her gün buna biraz daha yaklaşıyoruz, ancak kontrol ve baskı zincirlerini koparmak için önemli olan şey, oyunun nasıl oynandığını ve kuralların ne olduğu bilmektir.

Noktaları birleştirmek...

Annunaki Sürüngen Tanrılar, kendi genlerini insanlarınki ile birleştirmek için on binlerce yıl önceden beri birçok genetik deney yaptılar. Eski kayıtlardan alınan bilgiler doğrultusunda insan, sürüngen ve hayvan cinslerinden dehşet verici hibridler yarattılar. Genetik deneyleri ve araştırmaları bugün hâlâ New Mexico'daki Dulce gibi yeraltındaki askeri üslerde sürdürüyorlar. (Bu konudaki ayrıntılı bilgiler için *En Büyük Sır* adlı kitabıma bkz.) Sürüngenler ilk önce, bugün Afrika olan yere yerleştiler. Ve bilimsel kaynaklara göre Homo Sapiens 200.000 yıl önce, ilk önce orada ortaya çıktı. Sonra 35.000 yıl önce Homo Sapiens yeniden geliştirildi. İnsan cinsleri arasındaki değişiklikleri birleştirmek için var olduğu söylenen kayıp bağlantı hiçbir zaman bulunamadı, çünkü öyle bir şey yoktu! Genetik aşamalar, genetik müdahalelerin sonucuydu. Nasıl oluyor da sadece özel cinsler bulunuyor da, gelişimin örnekleri ve dönüşümlerine dair örnekler yok? Yine de o zamanlar var olduklarına dair kayıtlar olan dev insanlar varmış, onlardan kalan uzun kafatasları, farklı insan kafaları olduğunu gösteriyor.

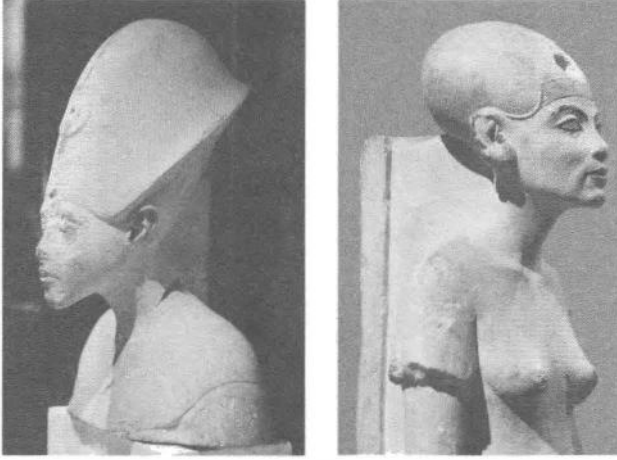
Dünyanın farklı yerlerinde bulunmuş olan garip uzun kafatasları.

Mezopotamya, Sümer ülkesinde, Ubaid halkının mezarlarında bulunan sürüngen insan heykelciklerinin kafalarının uzun olduğu görülüyor.

(MÖ Yaklaşık 5300-4000) Sümerlerden önce Mezopotamya'da yaşamış olan Ubaid halkına ait mezarda bulunan sürüngen anne ve bebeği heykelciği.

Bu heykelciklerden birisi olan anne ve kucığında bebeği teması, Sürüngenlerden kaynaklanıp, başta Hristiyanlık olmak üzere bütün dinlerde görülüyor. Sürüngen Tanrıların uzun kafaları, Mısır ve Orta Amerika'daki Maya bölgesinde bulunan heykel ve resimlerde görebiliyoruz. Kafaları, dolayısıyla da başlarındaki başlıklar da uzun.

Eski Mısırlılar firavunları ve kraliyet ailesinin üyelerini hep uzun kafatasları ve başlıklarla tasvir etmişlerdir.

Yerli halk arasında, kafataslarının Tanrılara benzemesi için bebeklerin kafalarını sıkı sıkı bağlama geleneği de bundan kaynaklanıyor olmalı. “Dev” teması bütün antik ve yerli efsanelerde vardır. Etiyopya metni Kebra Nagast binlerce yıllıktır, insan ve Tanrıların test tüpünden üremiş inanılmaz büyüklükteki bebeklerden söz eder. Bu bize “melek”lerden gebe kalan Nuh’un oğlu Kabil’in, kızlarının bebeklerini nasıl doğuramadıklarını ve nasıl öldüklerini açıklar. Bu büyük bebeklerin annelerinin karnı yarılarak çıkarıldıkları, yani nasıl sezaryen yöntemi ile doğurdıkları anlatılır.

MS 1010’da şair Firdevsî’nin İran’ın efsanevi tarihini yazdığı *Şahname* veya *Kralların Kitabı*’nda, Sam adlı kralın oğlu, Zal adlı bebeğin doğumunu anlatır. Kral, oğlunun dünya dışı görünümü karşısında dehşete kapılır. Gümüş gibi parlak dev bir bedeni, yaşlı bir adam kadar kar beyazı saçları ve güneşle kıyaslanacak kadar parlak bir yüzü vardır. Kral Sam, oğluna, “Şeytan’ın Çocuğu” demiştir. Aynı şekilde bu Tanrı veya yarı Tanrılara da, “güneş gibi parlıyor” denirdi. Güneş Tanrılarına tapma geleneği buradan kaynaklanır, bugün hâlâ İllüminati’nin soy adetlerinde güneş, hep merkezi teşkil eder. İncil’deki Tanrılar “Elohim”, “ışık” anlamına gelen “eloh”tan gelir. Eski İbranice metinlerde, Nuh’un Kitabı ve türevlerinde, Enoch’un kitabında insan olmayan bir bebeğin doğuşu tarif edilir, o bebek sonra Büyük Tufan’ın kahramanı Nuh olacaktır. Enoch kitabından bilgileri de içeren Ölü Deniz Parşömenlerinde, bütün bunlar vardır. Metinlerde sözü edilen garip çocuk Lamech’in oğludur. İnsana benzemediği, cennetteki meleklerin çocuklarına benzediği söylenir. Lamech’in oğlu Nuh’un beyaz derili, sarı saçlı olup, bütün evi aydınlatan gözlere sahip olduğu anlatılır. Afrika kayıtlarında da Credo Mutwa, parlayan gözlü, parıldayan bedenli sürüngen varlıklardan söz etmektedir. Bu da binlerce yıldır süren, yılan ve güneşe tapma arasındaki bağlantıyı açıklar. Bilindiği gibi İllüminati kelimesi “aydınlanmış olanlar” anlamına gelir. Bu, bilgi açısından aydınlanma olabileceği gibi, “parlayanlar” anlamı veriyor da olabilir. Lamech çocuğun babası ile ilgili olarak karsına sorular sorar ve der ki; “Sonra kalbimde o kavram, ‘İzleyenler’e ve ‘Kutsal olanlar’a bağlıydı. Ve Nefilim’e. Ve kalbim bu çocuk yüzünden dertli.”

Bilimin gerçeğe açık olan kısmından, İnsan Genome Projesi'nden bir grup araştırmacı, DNA'nın % 97'sinin, dünya dışı hayat formunun genetik kodu olduğuna inandıklarını açıklarken, bilimin gerçeğe açık olmayan kısmından bilim adamları ise, bu %97'lik bölümün "işe yaramaz DNA" olduğunu söylüyorlar. Grubun lideri Prof. Sam Chang, insan DNA'sının büyük bir bölümünün dünya dışı orijinli olduğunu ve açık ve net bir şekilde bu dünya dışı genlerin, nesilden nesile geçen çok çalışkan aktif genlerle yaptıkları bu gezintiyi pek sevdiklerini ifade ediyor. Bunu, daha sonra ileride daha farklı bir şekilde açıklayacağım. Başka bilim adamlarının, bilgisayar programlarının, matematikçilerin ve diğer bilginlerin de yardımlarıyla yapılan analizlerden sonra Prof. Chang bu geriye kalan, işe yaramaz denilen DNA'nın, bir tür dünya dışı programcı tarafından yaratılmış olduğunu göz önüne aldıklarını belirterek, "İnsan DNA'sındaki dünya dışı bölümün, kendi damarları ve bağışıklık sistemi var ve bizim bütün kanser karşıtı ilaçlarımıza direniyor." diye sözlerine devam ediyor:

"Hipotezimize göre, yeni bir hayat yaratmak ve bunu çeşitli gezegenlere yaymak için daha gelişmiş bir dünya dışı hayat formu var. Dünya bunlardan sadece birisi. Belki programladıktan sonra yaratıcılarımız da bizi, bizim Petri kabı/bakteri üretme tabağında bakteri ürettiğimiz gibi büyütüyorlar. Onların amacını bilemiyoruz, bu bilimsel bir deney miydi, yeni gezegenleri kolonileştirmeye hazırlamak mı, yoksa evrene hayat getirme işi mi?"

Prof. Chang, dünya dışı programcılarının, çeşitli gezegenlerde hayat formları üretmek için çeşitli projelerden oluşan tek bir kod ile çalıştıklarına dair yorumlar yapıyor. Profesöre göre; büyük şifreyi yazmış, uygulamış, işleyişini beğenmemiş, yeniden değiştirmiş veya yeni birini ilave etmiş, daha geliştirmiş, yeniden ve yeniden denemiş olabilirler. Prof. Chang, insanlığın dünya dışı kökenleri olduğunu düşünen birçok bilim adamından birisi.

"Kendi DNA'mızda gördüğümüz şey, iki versiyondan oluşan bir program, büyük ama temel bir şifre. Birinci gerçek, programın tamamı dünyada olumlu bir şekilde yazılmamış; bu şimdi kanıtlanmış bir gerçektir. İkinci gerçek ise genlerin kendi kendilerine gelişimlerini açıklayamamaları. Bu oyunda bundan daha fazla bir şeyler olmalı. Önünde sonunda, inanması güç de olsa, dünyadaki her hayatın dünya dışı kuzeni ile aynı genetik kodu taşıdığı ve evrimin bizim düşündüğümüz gibi olmadığı gerçeğini kabulleneceğiz.

Olmuyor Charlie, olmuyor! (Charles Darwin'e atfen)

1991'den beri benim durmadan söylediğim ve Dr. Chang'ın araştırmalarının desteklediği üzere, dünyanın dört bir yanında eski kayıt ve efsanelerde, çok çeşitli insan olmayan grupların, dünya gezegeninde insan formu ve hayatının yaratılışına katkıda bulunduğu anlatılıyor. Anlaşılan Sürüngenler gelmeden önce kadın ve erkek yok, çok çeşitli güçlere ve yeteneklere sahip, öte taraftaki büyük kaynak ile bağlantı kurabilen androjen/çift cinsiyetli insanlar vardı. Sürüngenlerin genetik müdahalesi ile, bu yetenekler yok oldu ve adamlar kadın yaratıldı. Sembolizmde Havva Adem'den yaratıldı,

yani ikisi genetik olarak birbirinden ayrıldı. Kadınla erkek arasındaki en büyük fark hormonal ve aynı orijinal formun ifadeleri olarak çıkmışlar. Sürüngen ırk, onlara yeni başlayan üremeye uygun seks organları vermiş. İncil'deki metinlerde çocuk doğurma-
nın ağırlarından söz edilir. Ayrıca dünyaya bugün seks diye bildiğimiz yeni bir duygu geldi. 3.ve 4.yoğunluktaki sürüngen ırkta tam bir seks takıntısı var, çünkü duygusal ve orgazmik enerji ile besleniyorlar. Bizim enerjimizi sömürmelerinin ana yöntemi bu. Acaba neden hep aklını seksle bozmuş bir toplumda yaşıyoruz? Modern insan ırkı veya Homo Sapiens çok çabuk evrim geçirdi, çünkü bu gelişmiş genetikçilerin genetik müdahalesine maruz kaldılar. Ünlü kozmolojist Dr. Carl Sagan, *Cennetin Ejderhaları* adlı kitabında insanların sürüngen kökenlerini tartışıyor ve insan beyninin fonksiyonlarındaki açıklanması zor, hızlı dev adımın, Charles Darwin ve onun savunucularının iddiaları ile açıklanamayacağını, insanların çok yavaş bir şekilde sürüngenlerden geliştiklerine işaret ediyor. Darwin, insanların kökeni ve gerçeğinin anlaşılmaması için yanlış bir anlayış yaratmak üzere sürüngen soyu için çalışıyordu. Bunu çok da iyi başardı, çünkü bilim hâlâ Darwin'in evrim teorisi ile kör olmuş durumda. Sagan, "Darwin'in zaman ölçeğine göre, memelilerin ilk ortaya çıkması 200 milyon yıl almış olmalı, insan olarak gelişmeleri için ise, 5-10 milyon yıl geçmeliydi." diyordu. Aksine çok hızlı bir gelişme olmuş, Sagan'ın ifadesiyle beyin gelişiminde âdeta bir patlama olmuştu. Örneğin taş aletleri yavaş yavaş gelişmemiş, birdenbire ortaya çıkmıştı. Enoch'un Kitabı'nda, düşmüş meleklerin, özellikle Azazel'in bu bilgiyi sunduğu anlatılır:

"Azazel insanlara kılıç, bıçak, kalkan, göğüs kalkanı yapmayı, yeryüzünün metallerini, onları kullanmayı, bileziği, süsleri, antimonu, gözkapaklarını, değerli taşları ve boyaları öğretti. Ve sonra Tanrısızlık, zina, sapkınlık ve birçok yönden yozluk oluştu. Semjaza büyü ve kök kesmeyi, Armaros büyü çözmeyi, Barakijal Astrolojiyi, Kokabel yıldızları, Ezekele bulut bilgisini, Araquel dünyanın işaretlerini, Shamsiel güneşin işaretlerini ve Sariel de "ayın seyri"ni öğretti".

Bir kere daha vurguluyorum, bu, bütün dünyada ortak bir konudur. Bilgi, insanlara Tanrılar tarafından verilmiştir. Bence beyin fonksiyonlarından ziyade, insanların birdenbire büyük bir hızla gelişmelerinin nedeni bu bilgidir. Sürüngen ırkın hiyerarşik genetik yapısı faşist tarzdadır. Bunu Hindistan'daki kast sisteminde de görürüz. Orada genetik her şeydir ve yaşama başladığınız anda hayatınıza hâkim olur. Sürüngen ırkın genetik takıntısı çok yoğundur ve son derece ırkçıdır. Bu özellikleri kendi hibrid soylarına da geçmiştir. MÖ1500-5000 arasında Vedic dönemi sırasında, İndüs Vadisi'ndeki kast sistemini "Sürüngen Tanrılar" kurmuştu. Kast sistemi dünyadaki en ırkçı bölünme şekli olup, bugün Hindistan'da hâlâ egemen bir sistemdir. İsrail toplum yapısına bakacak olursanız, onların da kendi kast sistemlerini yürütmekte olduklarını görürsünüz. Annunaki ve Nefilim vs.'nin İndüs Vadisi'ndeki versiyonuna "Nagas" deniliyor.

Asya'daki Nagas'ın antik tasviri.

"Nagas" terimi, Hindistan'ın eski dili olan Sanskritçede "Nag"dan geliyor, "Nag" Hint dilinde hâlâ "yılan", özellikle de kobra yılanı anlamında kullanılmıyormuş. Araştırmacı Michael Mott, "*Mağaralar, Kazanlar ve Saklanmış Yaraıklar*" adlı çalışmasında Nagas'ı, yüksek teknolojiye sahip, çok gelişmiş bir ırk ya da cins olarak tanımlıyor. Bunlar insanları çok aşağılıyor, kaçırıyor, işkence ediyor, onlarla melezleşiyor, hatta yiyorlarmış. Melezleşme sonucu itibarıyla, görüntü olarak tamamen sürüngenden, yarı insana çok çeşitli formlar oluşmuş. Kullandıkları araçlar arasında ise "ölüm ışınları", "Vimana/uçan daire" ve disk biçiminde hava araçları varmış.

Bhagavad-Gita ve Ramayana destanların da dahil olduğu eski Vedic metinlerinde bu araçlardan ayrıntılı olarak söz ediliyor. Naga ırkı, Hindu şeytanları veya Rakshasas gibi diğer yeraltı ırklarına bağlı. Ayrıca bireysel olarak kaşlarının arasında, üçüncü göz'de büyülmüş taşları yer alıyormuş. Doğu mistisizmine aşina olanların bildiği üzere bu, en önemli enerji kanal noktası olup, içsel vizyonlar, içgüdü ve diğer ezoterik kavramları içeriyor.

Aynı hikâye her yerde karşımıza çıkıyor. Keşke insanlar bu gözle bakıp açık bir zihinle algılasalar. Sürüngenler, Greys/Griler ve diğer grupların, çeşitli amaçlarla insanları kaçırmaları bugün de hâlâ sürüyor. Sürüngen ırkın üçüncü boyutta kullanması için insanlar, izleme ve algı-kontrol araçları aşılması yapılmak üzere kaçırılıyor, çeşitli hormonal ve diğer kimyasal maddeleri alınıyor. Bütün bunlar, dördüncü boyut sürüngen ırkın insan bedenine girmesinden ziyade, doğrudan vücut bulması için sürdürülen genetik programlar. Nazilerin ana programı da bunun bir bölümüydü. Tabii ki Naziler üstün ırktan sarışın mavi gözlü "Aryan"lardı, ama sürüngen ırkın melezleşme programında da "Nordik" denilen sarışın mavi gözlü elemanlar var.

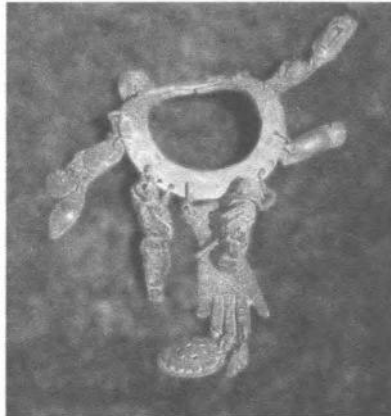
Yılan'ın Çocukları

Dünyayı dolaşırken, yaptığım seyahatler sırasında en unutulmaz anılarımdan birisi de Credo Mutwa adında muhteşem bir insanla tanışmam oldu. O, Güney Afrika'da yaşayan ünlü bir Zulu Şamanı veya bir Sanusi. 1998'de ilk kez Sürüngen ırk ile ilgili bilgileri verdiğim *En Büyük Sır* adlı kitabım çıktığı zaman benimle temas kurmuştu. Güney Afrika'daki konfe-

ranslarım sırasında arayıp, acilen benimle görüşmek istediğini söylemiş, karşılaştığımız zaman ise “Siz Chitauri hakkında ne biliyorsunuz?” diye sormuştu. Ne dediğini anlamamıştım, çünkü daha önce hiç, “Chitauri” diye bir şey hiç duymamıştım. Credo, bana her zaman yazılışını Chitauri olarak gösterir, ama sonra “Chitawouli” olarak da yazıldığını gördüm. Ancak önemli olan, her ikisinin de “Sürüngen Irk” anlamına gelmesi. Zulu dilinde “Yılan’ın Çocukları” veya “Piton’un Çocukları” olarak tercüme ediliyormuş, ama “Diktatör” anlamına da geliyormuş. Bu Orta Amerika’dakilerin de kullandığı ve aynı anlamı veren kelimeye benziyor. Credo, “Sürüngenleri sen nereden biliyorsun?” diye sordu. Bilgiye, eski ve yeni çeşitli kaynaklardan ulaştığımı, hükümet ve istihbarat örgütlerinin, sürüngen soya hizmet etmek amacıyla zihin kontrol programlarında çalıştırmış olduğu kişilerden edindiğimi söyledim. Buna, dünyanın önde gelen liderlerinin “Pedofili” amaçlarına hizmet için çocuk sağlanması da dahildi. Diğer kitaplarıma bakarsanız, hepsinin isimlerini de veriyorum. Zihinleri kontrol altında tutulan çocuklar söyleyemezler, ama büyüdükten sonra bazıları neler olduğunu hatırlar.

Diğer kıtalar gibi Afrika da sürüngen ırka ait hikâyelerle doludur. Credo’nun anlattıklarına göre, Sürüngenlerin varlığı, Avrupalılar Afrika’ya gelmeden önce daha fazlaymış. Bu işgalin arkasında olanlar, yani sürüngen soy, şamanları hedef almış, çünkü Şamanlar antik ve sözlü tarihin nakledicileri olarak önem taşıyorlar. İngiliz İmparatorluğu’nun Sürüngen hibridleri ve bir Rothschild ajanı olan Cecil Rhodes, sürüngenlerin kayıtlarını silmek istediği için, “Hristiyan misyonerler” gibi uydurulmuş bir tarih dayattı. Credo, bunu engellemek için şamanların gizli cemiyetler kurarak “bilgi”nin muhafaza edilmesini sağlamış olduklarını anlattı. Bu arada Avrupalı güçler, Afrika’nın her yerinde, acımasız katliamlar ve yıkımlar yapıp şamanların zihinlerini silmiş ve onları öldürmüşler. Ben bu satırları yazarken, Credo doksanlı yaşlarındaydı ve ilk kez bu gizli cemiyetlere inisiye edilmesi bundan elli yıl önce gerçekleşmişti. İnisiyasyonlar, dışarı bilgi sızmamaları için oldukça zordu. Credo bunları, onun için hazırlamış olduğumuz 6 saatlik, “Sürüngenlerin Planı” adlı DVD’de ayrıntılı olarak anlatıyor.

Credo kendisine emanet olarak verilmiş olan eşyaları ve 500 yıl öncesinin kayıtlarında var olan ve en az 1000 yıllık olduğunu söylediği “Sırların Kolyesi”ni gösterdi.

Credo Mutwa’nın, en az bin yıllık olduğunu söylediği “Sırlar Kolyesi”. Credo bu kolyedeki sembolleri Afrika halkının tarihini anlatmak için kullanıyor.

Onu hep omuzlarında taşıyor ve bunu nasıl yapıyor bilmiyorum, çünkü son derece ağır. Kolyeden sarkan semboller, Afrika'nın ve dünyanın gizli tarihini anlatıyor. Önde büyük bir kadın, insana benzemeyen bir de erkek figürü var. İnsana benzemeyen figürün penisi, kolye çalınmadan önce altınmış, sonra bakır olmuş.

Kolyedeki semboller, insan kadınlarla dünya dışı Tanrıların birleştiklerini gösteriyor.

Sürüngeçenler kendilerinin, oldukları gibi tasvir edilmelerini istemedikleri için çeşitli, "insan olmayan" şekillerde sembolize edilmişler.

Bu tam eski Mısır'da, güneş Tanrısı Ra'nın oğlu Osiris ile ilgili efsaneleri yansıtır. Yeşil derili olduğu anlatılan Osiris, rakibi Set tarafından öldürülüyor ve bedeni 14 parçaya ayrılıp her bir parça Mısır'ın farklı yerlerine atılıyor. Osiris'in karısı İsis 14 parçadan 13'ünü buluyor, ama penisi bulamıyor, bunun üzerine yerine altın bir penis koyuyor ve Horus'u doğuruyor. Horus, İsa'nın Mısır versiyonu. Benzer bir efsane de, Babil'in ilk kralı Nimrod için anlatılıyor. Antik kültürlerde mit aynı, ama insanlar için farklı isimler kullanılıyor. Bunu anlayabilirsek, tarih daha az karmaşık olacak. Altın penis, hibrid soy için çok önemli bir sembol ve bugün, (Far)masonların pek bayıldığı üzere, dünyanın çeşitli yerlerindeki dikilitaşlarla temsil ediliyor. Credo'nun kolyesindeki önce altın, sonra bakır olan penis, hibrid soyu oluşturmak için, insanlarla sürüngeçen soy arasındaki melezleşmeyi temsil ediyor. Kolyedeki erkek figürü insana benzemiyor, çünkü Credo'nun anlattığı üzere Sürüngeçen ırk, kendilerini gördükleri gibi tasvir etmelerini için halkı uyarmış. Onlar da tamamen insan olmayan bir şekilde tasvir etmişler. Yakın geçmişte, Sümer Ubaid halkının mezarlarında sürüngeçen humanoid heykelcikler bulunmuş.

Sırların Kolyesi'nden sarkan uçan daire figürünün yanında bir de büyük bir el var.

"Sırlar Kolyesi"ndeki el ve uçan daire. Elin üzerinde birçok sembol mevcut, bunların arasında, "her şeyi gören göz", "gözetleyiciler", "Davut'un Yıldızı" ve "Orion takımyıldızı" da var.

Credo, uçan dairenin Sürüngen ırk tarafından, dünya ile onlara ait olan ve dünyanın yörüngesinde bulunan dev ana gemi arasında bağlantı kurmak için kullanıldığını söylüyor. Afrika efsanelerinde, ana geminin dünyanın yörüngesinde dolandığı ve "Büyük Tufan" felaketleri sırasında sürüngen ırkın o gemide olduğu anlatılıyor. Tufan sonrasında dönüp, Sümer, İndüs Vadisi, Çin, Batı Afrika, Orta ve Güney Amerika'daki gelişmiş uygarlıkları kurmuşlar. Sümer kayıtlarında uçan yılanlardan, ateş üfleyen ejderhalardan söz ediliyor. Mısırlılar ise kayıtlarında uzay gemileri ile "Bekçilerin" geldiğini söylüyorlar. Dünyanın her yerinde, eski medeniyetlerde hep, Tanrıların bir çeşit uçan makine ile gelip medeniyetler kurdukları ve mevcut olandan çok daha gelişmiş bir bilgi ve teknoloji getirdikleri anlatılır. Eski Hint kayıtlarında uçan araçlara "Vimaneler" denir. Bunların farklı biçimleri vardır. Bazıları puro şeklinde uzun, bazıları üzeri kubbeli, iki katlı ve yuvarlak pencerelidir. Hepsi de bugün farklı zamanlarda farklı yerlerde görünen UFO tariflerine uymaktadır. Eski Hint kayıtlarında uçan dairelerde kullanılan yerçekiminden söz edilir. Sırların Kolyesi'ndeki sembollerden birisi de "Her şeyi Gören Göz"dür. Credo, bunun "bekçileri", yani Sürüngen ırkı sembolize ettiğini söylüyor. Aynı "Her Şeyi Gören Göz" Rothschild'lerin Federal Reserve Bankası tarafından çıkarılan 1 Doların üzerinde de var.

Gözetleyici sürüngeçlerin "her şeyi gören göz" sembolü, 1930'da, İllüminati tarafından 1 doların bir yüzüne koyulmuş.

Bazı araştırmacılar, Dünya ve Sürüngeç Grupları arasındaki dünya dışı faaliyetlerle Orion Yıldız Kümesi'nin de ilgisi olduğunu söylüyorlar. Davut'un Yıldızı, Frankfurt'taki evlerinde Rothschild'lerin sembolü, şimdi ise İsrail bayrağında yer alıyor. İllüminati soyunun kullandığı semboller iddia ettikleri gibi değil, hepsinin Sürüngeç Tanrılarla bağlantısı var.

"Tanrılar" Savaşları

Eski kayıtlardan sağlanan bilgiler doğrultusunda, bir grup sürüngeç ırk ile diğer insan olmayan gruplar arasında, çok daha gelişmiş atom bombası ve lazer silahların da yer aldığı çok yüksek bir teknoloji içeren bir savaş olmuş. Bu savaş, dünyanın her yerindeki efsanelerde veya kayıtlarda "Tanrılar Savaşı" diye geçiyor.

Yukarı Mısır'daki Abydos Tapınağı'ndaki duvar süslerindeki tasvirlerde helikoptere ve "denizaltı"ya benzeyen motifler var. "Tanrılar Savaşı" için gereken her şey mevcut.

Antik dünyada her yerde, bir nükleer savaşı yapıldığına dair kanıtlar var. Mezopotamya, Mısır, İndüs Vadisi ve birçok başka yerde nükleer patlamalarda oluşan erimiş yeşil cam bulundu. New York Herald Tribune gazetesi, 1947'de şöyle yazmıştı: "New Mexico'da ilk atom bombası patlatıldığı zaman, çölün kumu erimiş yeşil cam gibi olmuştu. *Free World* adlı dergiye göre bu bazı arkeologlara bir fikir verdi. Antik Fırat Vadisi'nde yaptıkları kazılarda 8000 yıllık bir tarım tabakası, daha eski bir başka tabaka derken, erimiş yeşil cam tabakası buldular."

Aynı şey başka yerlerde de bulundu. Eski Hint destanlarından birisi olan Mahabharata'da yazılı olan bir bölüm oldukça ilginç. Buna Hindu İncil'i diyorlar. Hristiyan İncil'inden 12 kat daha uzun ve bir çağı kapatıp, yeni bir çağ açan büyük bir savaştan söz ediyor. Yaşı hakkında birçok tahmin var, ama anladığım kadarıyla metinler MÖ 3000 ile MÖ 1000 arasında yazılmış. Ayrıntılı hikâye oldukça eski. Daha önce de belirtmiş olduğum üzere "Vimana", uçan daire anlamına geliyor. Mahabharata şöyle diyor: "Yoğun ateş okları yağmur gibi düşmana yöneldi. Pandava düşmanların üzerine hızla kalın bir karanlık çöktü. Şiddetli rüzgâr esmeye başladı. Bulutlar gürüldedi, toz ve toprak yağdırdı. Kuşlar deli gibi bağırıyorlar, birçok doğal unsur tahrip oldu, Gökyüzünde güneş titredi ve sendeledi. Dünya silahın korkunç ısı ile sarsıldı. Filler alevlere boğuldu, deli gibi bir oraya bir buraya koştular. Engin topraklardaki hayvanlar yere düşüp öldüler. Sürekli olarak alev okları yağdı.

Gurkha, hızlı ve güçlü uçan Vimana evrenin bütün gücüyle dolan tek bir roket fırlattı. Göz kamaştırıcı bir duman ve alev sütunu, binlerce güneş gibi parlak bir şekilde, ihtişamla yayıldı. İlk patlamadan sonra yükselen duman bulutları, dev şemsiyelerin açılması gibi genişleyen yuvarlak döngüler oluşturdu. Bu bilinmeyen bir silah bir demir şimşek, Vrishnis ve Andhakas'ın ırkını tümünü küle çeviren devasa bir ölüm habercisiydi. Cesetler öyle yanmışlardı ki, tanınmaz haldeydiler. Saçlar ve tınaklar düşmüştü; çanak çömlek, görünen bir neden olmaksızın kırıldı ve kuşlar beyaza döndüler. Birkaç saat sonra tüm gıda maddeleri etkilendi. Bu ateşten kaçmak için, askerler kendilerini ve ekipmanlarını yıkamak için nehirlere atladılar."

Bütün bunlar bir nükleer silahı değil de neyi anlatıyor? Antik Hint edebiyatı bu bilgilerle dolu, hatta "Ay"daki savaşlara dair tarifler bile var. Araştırmacı-yazar David Hatcher Childress, Mohenjo-daro şehri arkeologlar tarafından kazıldığı zaman, sokaklarda el ele iskeletler bulunmuş olduğuna, bunların birdenbire olağanüstü hızla bir felaketin oluşması üzerine böyle kalmış olduklarına dikkat çekiyor ve bu iskeletlerin, Hiroşima ve Nagazaki'de bulunmuş olanlardan çok daha yoğun radyoaktiviteye maruz kalmış olduklarını söylüyor. Mohenjo-daro, bugün Pakistan ve Hindistan'dakilerden çok daha gelişmiş bir sivil tesisat sistemine sahipken, sokaklar yoğun ısı nedeniyle erimiş kara cam parçalarıyla dolmuş. Bu yoğun ısıdan cam yapma kavramı bütün dünyada bilinir. Kayalar, evler, harabeler, Mezopotamya ve İran piramitleri veya Ziggurat'lar yoğun ısı ile erimiş kil tuğlalardan yapılmış. Arkeologlar 1952'de yüzlerce metre karelik alanı kapsayan cam olmuş kum bölgesi buldular. Tıpkı ABD'nde atom testleri yapılan Beyaz Kumlar bölgesindekilere benziyordu. Bir yazarın dediği gibi: "*Ne zaman dünyaya baksak, erimiş cam kalıntıları kafamızı karıştırır.*" Peru'dan İskoçya'ya, İskandinavya'ya, Çin ve Hindistan'daki ovalardan nerelere, bu olaylar inkâr edilemeyecek derecede şiddetli hareketlerin sonucu. Sodom ve Gomorah'ın sembolik hikâyesinde de atomik silahla saldırı teması vardır. Lot'un karısına arkasına dönüp bakma-

ması söylenir, ama dönünce bir tuz kümesine dönüşür. Araştırmacı Zacharia Sitchin'e göre, "tuz" olarak tercüme edilmiş olan kelime aslında "buhar" demektir. Bu durumda tuz sütunu, daha inandırıcı olan buhar sütunu şeklinde çevrilmelidir.

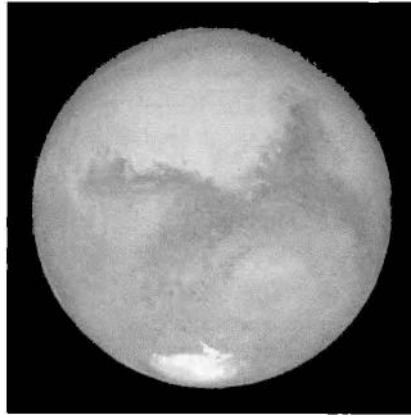
1990'larsa "yeni ben" in ışığı altında parıldarken, İngiltere'nin batısında yaşayan ve Magnu denilen bir öz bilince kanal olan bir kadının evine gittim. Ruh onunla konuşurken yüzündeki ve sesindeki değişim, gözlerimin faltaşı gibi açılmasına neden olmuştu. Magnu'nun dediğine göre, dünyayı yok etmek için kullanılmamaları için enerjiler dünyadan çekilmişti:

"Sizin dünyanızla bağlantım Atlantis dönemine dayanır. O zaman birçok enerji kullanılırdı ve güvenlik amacıyla geri çekilmişlerdi. Buna, gezegeninizin tamamen yok olmaması için de diyebiliriz. Gezegendeki insanların tamamen yok olmasını engellemek için bunlar bir çeşit güvenlik önlemiydi."

Bunlar, yüksek teknoloji savaşında kullanılan enerjiler olup, insanların bugün bilemeyeceği bir "fizik" e dayanıyordu. Gelişmiş lazer ve enerji silahları teknolojisi bir gezegenin tamamını havaya uçurabilirdi. Bütün bunlar benim "bölünme" dediğim zamanda yer aldı, bunu daha sonra ayrıntıları ile açıklayacağım. Mu ve Atlantis kıtaları, arkalarında birkaç ada bırakarak dalgaların arasında battı. Üzerindeki "Tanrı" heykelleri hâlâ ayakta olan Pasifik'teki Paskalya adası, Mu kıtasından bir parçaydı. İki kıta aşamalı olarak battığı için, çok az insan hayatta kaldı, ama birçoğu eski yeraltı şehirlerinde ve tünellerde korundular. Böylece yeni Sürüngen-İnsan ırkı çıktı. Hopi yerlilerinin efsanelerinde anlatılan Greys/Griler, Büyük Kanyon'daki yeraltı barınaklarına selden kurtulanları aldılar. (Büyük Kanyon, Coloroda nehri tarafından oyulmamıştı, jeolojik felaket sırasında o hale gelmişti.) Oraya ne zaman gitsem gözümün önüne hep aynı, yarılmış et benzetmesi gelir. 3. boyuttaki sürüngen varlıkların çoğu ise, Mezopotamya, Güney Afrika ve diğer eski kayıtlarda anlatıldığı gibi, uzay gemileri ile felaketten kaçtı, ama yeryüzü sakinleşince geri döndüler. İnsan formunu almışlardı, insan genetiğini felaketten uzun bir zaman önceden beri manipüle ediyor ve "fiziksel gerçek" e gittikçe daha fazla odaklanıyorlardı.

Mitler, efsaneler ve okült kaynaklar, bu solar sistemdeki bir gezegenin yok edildiğini ve kalıntılarının bir Asteroid kuşak oluşturduğunu, Mars ve Jüpiter'in arasında yer aldığını ve "Maldek" olarak tanındığını anlatırlar. Titius –Bode Law veya sadece Bodes Law, gezegenlerin yerleşimi belirler. Bodes Law, 1766'da Johann Titius tarafından keşfedildi ve 1778'de J. E. Bode tarafından geliştirildi. Bu Kanuna göre Bode, Mars ile Jüpiter arasında bir gezegen daha olması gerektiğini söyledi, ama daha sonra orada bu asteroid kuşak bulundu. British Colombia Üniversitesi Astronomi ve Uzay Bilimleri Enstitüsü ve Jeofizik ve Astronomi Departmanı'ndan astronom Prof. Michael Ovenden 25 yıl boyunca Asteroid kuşağın milyonlarca yıl önce patlamış olan bir gezegen olduğunu anlatmaya çalıştı. Bence daha da yakın bir zamanda oldu. Ovenden'in metodu başka astronomik sorulara uygulandığı zaman oldukça doğru. "Maldek" in yok edilmesi solar sisteme felaket getirdi ve dünyada hasar oluştu. Bir zamanlar kendi nüfusu için zengin ve bereketli bir gezegen olan Mars'ın kendi atmosferi ve toprakları vardı ve "Tanrıların Savaşı" na bağlı olarak Maldek'in yok edilmesiyle tahrip oldu. Efsaneler, mitoloji ve okült inanışlar Mars ve Venüs'ün çok gelişmiş toplumların yurdu olduğunu anlatıyor. Titanlar ve Olimpiyalıların savaşı olarak sem-

bolize edilen solar sistemdeki bir savaş ile yok olmuştu. Her iki gezegenin yörüngeleri de, Maldek'in yok edilmesiyle değişmişti. Zulu efsanelerinde bu kayıp gezegene "Mpumakazi" denir. Credo Mutwa, "Mpu"nun "çıkma", "kazi"nin "dişi" veya "büyük" anlamına geldiğini söylüyor. Yani o gezegen "Büyük" Anne'nin doğduğu yeri. Ama kıskanç Tanrılar ona saldırdı ve yakıp kül etti. İmmanuel Velikovski, psikiyatrist, yazar ve bilim adamı, dünyanın ve güneş sisteminin birkaç bin yıldan beri bir dizi felaket geçirmiş olduğuna dair kitaplar yazınca kendisiyle alay edildi. Her detayda haklı çıkmasa bile (Kim çıkar ki?) belirtmiş olduğu konularda haklıydı. Mars'ın, insan-sürüngen hikâyesinde çok önemli bir yeri var. Eski devirlerden beri sürüngenlerin de, insan olmayan başka grupların da Mars'ta yeraltı üsleri vardır. Zulu efsanelerine göre Mars sürüngenlerin yurdu idi ve bazısı hâlâ orada.

Mars: Orada eskiden ve şimdi neler olduğu hakkında öğrenilecek çok şey var.

Bütün bunlar, Mars ile ilgili birçok konunun örtbas edilme nedenini açıklıyor. New Scientist dergisinin danışmanı ve *Manuklu Olmayan 13 Şey* adlı kitabın yazarı Michael Brooks, 2009'daki bir makalesinde, Mars'ta hayat araştıran bilimsel yanlışların çok temel olduğunu, bu nedenle de durumun bir komplo gibi görünmeye başladığını yazmış. "Acaba birileri Mars'ta hayat olduğunu anlamamızı istemiyor olabilir mi?" diyor. Hatalar bilim adamlarının aradıkları şeyi hiç bulamayacaklarını gösteriyor. Ayrıca Mars'a gönderilen uzay gemilerindeki hatalar da o kadar çok olmuş ki, roket bilgileri, "Mars"ın lanetinden söz etmeye başlamışlar. "Peki bizim neyi bilmemiz istemiyorlar?" diye bir soru sorulacak olursa, başlangıç olarak, "Mesela orada yeraltı üslerinin olduğunu bilmemizi istemiyorlar" diyebiliriz.

Sürüngen Aristokrasi

İnsan toplumundaki İllüminati, bu "Sürüngen Tanrılar"ın temsilcileri oluyor, aynı ailenin/sülalenin üyeleri olarak global bir hanedanlık oluşturuyorlar. Evet, onlar da sürüngen aileden, ancak sanıldıkları gibi olaylar onların da kontrolü altında değil. Birçok yönden onlar da köle ve içlerinde egemen olan bu varlıklardan korkuyorlar. Bu "Elit Soy", "Sürüngen Tanrı"lar gibi değil, onlar aradaki kadın ve erkekler, yani "Yarı Sürüngen

Tanrı"lar. Dünya üzerindeki gizli egemen gücün hiyerarşik tablosunun en tepesinde 13 tane Sürüngen-hibrid soy var. Bunların başında Rothschild'ler, Rockefeller'lar, Windsor Ailesi (İngiltere Kraliyet sülalesi) ve son zamanlarda "Da Vinci Kodu", "Kutsal Kan ve Kutsal Kâse" adlı kitaplarda da adı geçen Merovingian soyu geliyor. Bu kitaplardan ilki bir roman, diğeri ise ayrıntılı bir şekilde çalışılmış bir araştırma ürünü. Bu kitaplarda bu soy, İsa ile İncil'de adı geçen Mary Magdalena'ya, dolayısıyla Fransa'da Merovingian krallarına dayanıyor. Ancak bu teorinin sorunu, İncil'in dünyanın her yerinde rastlanan çok daha eski mit ve hikâyelerin tekrarı oluşu. Bu kitapların daha geniş kapsamlı olanları ise nasılsa gerçek, çünkü gerçekten bir komplo var. Gerçekten de bu soy ile ilgili ve gerçekten de Merovingian kralları ile ilgili. Sözü edilen Tapınak Şövalyeleri ve Opus Dei, Cizvit Tarikatı ve Malta Şövalyeleri, gerçekten de bu konunun gizlenen sırları. Ama, bu soyun İsa ile hiç ilgisi yok, sadece Sürüngen Tanrılarla var.

Merovingian'lar, şimdiki Fransa'da Paris'in krallarıydı. Yani "Işıklar Şehri"nin. Franklar denilen bir kraliyet soyundan geliyorlardı. Merovingian soyu, binlerce yıl önce, Kafkas dağları üzerinden Fransa'ya gelmişlerdi. Kafkas dağları o zamanlar Khazar/Hazarların yurduydı. Bu topraklarda Sümerler yaşıyorlardı. Merovingianlara "Rahip" ya da "Büyücü Tanrılar" deniliyordu. Zaten bu da sürüngen soyun şifresi. Bunlar genetik orijinleri nedeniyle kraliyet soyundan geldiklerini söylüyorlardı ve insan kitlelerinden gizlenen ezoterik bilgilere vakıf idiler. Rothschild ailesi de oldukça gelişmiş kara büyü yeteneklerine sahiptir. Şimdi Fransa ve Almanya olan bölgeye Merovingianları izleyerek gelmiş olan Kutsal Roma İmparatoru Charlemagne da oldukça önemli bir İllüminati soyu şahsiyeti idi. Merovingian soyu bugünün Avrupa kraliyet ailelerinin soyudur. İngiliz Kraliyet Ailesi olan House of Windsor, aslında Alman Saxe-Cobur Gotha soyudur. Birinci Dünya Savaşı sırasında Almanya'daki aile üyeleri ile savaşmaya başlayınca adlarını değiştirdiler. Amerikan başkanlarının uzun bir listesi Charlemagne soyundan gelir, buna Al Gore da dahildir. Merovingianların sembolü arı, arı kovanı ve zambak olup House of Windsor'un, Fransız aristokrasisinin ve diğerlerinin sembolüdür. Hristiyan kilisesinde de bunlar çok kullanılır. Merovingian krallarının sembolü, üç zambakken üç kurbağa oldu. İncil'de Süleyman'ın Tapınağı'ndaki iki büyük sütunun adları "Jachin" ve "Boaz" olup, bunlara zambak desenleri oyulmuştur. Jachin ve Boaz Mason tapınaklarında da yer alan iki sütundur. (Far)masonluk, eski sırlar okulları olup, bütün bu; asalet, soy, gizli cemiyetler, din ve Satanizm konuları, aynı şebekeye bağlıdır.

Kraliyet asaleti hikâyesi tamamen Sürüngen hibridlerden gelir, çünkü "yönetmek için kutsal hak" cümlesinin aslı budur. DNA'nız, kanınız asil ise yönetme hakkınız vardır. Kraliçe II. Elizabeth, aile kan bağları nedeniyle İngiltere devletinin başıdır. Sürüngen hibridler ürediğinden beri bu olmuştur, hâlâ da olmaktadır. Mu veya Lemuria kıtasının varlığını, büyük bir gayretle araştıran Albay James Churchward, 19. yüzyılın sonlarında, kuzey Hindistan'daki bir manastırın gizli bir bölmesinde bazı eski tabletlerin kendisine gösterildiğini anlatmış. Naacal veya Naga Mayaların (yılanların) bir koloni kurmak için, Burma yoluyla Lemuria'dan Hindistan'a geldiklerine dair hikâyeler anlatmışlar. Churchward, yıllar boyunca büyük sıkıntılar çekerek bu metinleri bir araya getirmiş ve onların, anayurt Mu'nun nasıl yok olduğunu ve Naga Maya'ların veya Naga'ların, Hindistan'a nasıl geldiklerini nasıl

anlattıklarını açıklamış. Vedic araştırmacısı/bilim adamı David Fawley, eski Hindu kutsal kitaplarında, Hindistan'ın en eski asil soyunun, rahip kralların denizin ötesinden gelmiş olan Bhriğu'ların soyundan olduğunun anlatıldığını söylüyor. Bhriğus, eski "bilgi"ye inisiye edilmiş olan ustalar tarikatı imiş. Frawley, *Tanrılar, Efsaneler ve Krallar: Eski Medeniyetlerin Vedik Sırları* adlı kitabında bu soyun krallarına "Yılan Kral" Nansuha'nın da dahil olduğunu anlatıyor. Churchwård'un ifadesine göre, Nagalar 5 soy olarak Hindistan'ın büyük bir kısmında yaşamış ve soylarını Çin, Tibet ve Asya'nın diğer bölgelerine yaymışlar. Budist metin Mahavyutpatti'de, Hindistan'ın 80 kralının Nagalar veya Yılan Krallardan olduğu anlatılıyormuş. Hindistan'ın kralları, "Sürüngen Tanrılar"ın insanlarla melezleşmiş olan Nagalarla olan genetik bağlantıları nedeniyle yönetim hakkına sahip olduklarını iddia ediyorlarmış. Eski Hint destanlarında Nagaların nasıl Aryan, beyaz insanlarla melezleştikleri anlatılıyor, sonra da bu soy Aryan kral oluyor. Belki de Süm(er)-aryan kralları, kimbilir...

Kraliyet soyu ve sürüngen halkın yarı yılan-yarı insan sembolizmi ile ilgili yaygın bir konu var. Orta Amerika'nın kraliyet soyunun, yılan Tanrılar Quetzalcoatl, Kukulkan ve Itzamna'nın genetik soyu olduğunu iddia ediyor. İnkaların rahip kralları da yılan ile sembolize ediliyor ve yılan görüntülü kol ve ayak bilezikleri takıyorlar. Yazar Jane Harrison, Yunanistan'daki Miken uygarlığı sırasında kralların yılan sayıldıklarını anlatıyor. Atina'nın ilk Miken karlı Cecrops, yılan kuyruklu bir insan olarak tasvir edilmiş. Bir başka kral Erechtheus'a, ölümünden sonra canlı bir yılan olarak tapılmaya başlamış. Eleusinian Sırlar okulunun kurucusu da Eretheus imiş. Yunan efsanelerinde Kadmus adlı bir başka kralın, öldükten sonra bir yılan dönüştüğü anlatılıyormuş. Sümer/Akad İmparatorluğu'nun ünlü kralı Büyük Sargon, Tanrıların soyundan geldiğini söylerken, Sümer tabletlerinde krallığın, Annunaki tarafından getirildiği anlatılıyormuş. Yılan ve kraliyet temaları her yerde aynı bağlantılarla anlatılıyor. Akad dilinde "yılan" anlamına gelen "peor" ile Sanskritçe'de "kral" anlamına gelen "pala" sözcüğü arasında bağlantı kuruluyor. Aynı hikâye Çin ve Japonya'da da var. İmparatorlar, "Lung" ve "Ejderha" olarak tanınıyor ve en eski olanlar sürüngen olarak tasvir ediliyor. Tıpkı Hindistan'dan Çin'e ve Japonya'ya yayılan Nagalar gibi. İmparator Huang Ti'nin ejderhaya benzer bir görüntü ile doğduğu anlatılıyor. Zaten genelde imparatorlar yarı insan, yarı yılan olarak tarif ediliyorlarmış. Huang Ti'nin, Büyük Ayı yıldız kümesinden annesinin rahmine, altından bir ışık olarak girdiği anlatılıyor, yine Sürüngenlerin uzayla ilgili oldukları bilgisi vurgulanıyor. Çin'in ve Uzak-Doğu'nun sembolü hep ejderha, yani Mu kıtasının batmasına neden olan felaketlerden sonra Çin'i kuran Sürüngen Tanrılarının bir sembolüdür. Asya gibi yerlerde, ejderha veya yılan teması kraliyet ve kutsal miras konularının sembolü niteliğindedir.

Mısır harfleri "Dj", "yılan" anlamına gelir ve ilginçtir, "Djehedi" denilen bir tarikat vardı. Bu arada Star Wars filminden "Jedi"ı da hatırlayalım. Yılan firavunları listesinde Djer, Djoser ve Djedefre var. "Ejderha'nın Kraliyet Saltanatı" denilen gizli cemiyet MÖ 2170'te Mısır'da kurulmuş olup İmparatorluk ve Kraliyet Ejderha Saltanatı ve Yılanların Kardeşliği olarak biliniyordu. Bu, Ejderha planını sürdürmek için oluşturulmuş olan bir araçtı ve amaç, sürüngen hibrid soyu, kraliyette önemli pozisyonlara getirmektir. Bunlar Ejder Kral ve Kraliçeler olarak tanındılar. Firavunu yağlamak için kullanılan yağ, kutsal Messeh timsahından elde ediliyordu.

Messeh kelimesinden “Messiah” geliyor. Yahudi efsanelerine göre “kurtarıcı”. Zaten İngilizcede Christ/İsa, “yağlanmış olan” anlamına gelir. İngiliz Taç giyme merasimlerinde monarşiyi yağlamak için kullanılan “Messeh”, eski Mısır’da firavunların taç giyme merasiminde kullanılan Nil timsahının yağıydı. Bunu mitolojide de görmek mümkün. Buna Keltik mitolojide de rastlayabiliriz. Messeh imajı ejderhalıktan krallığın amblemine dönüştü.

Kayıp Cennet

Bizim zamanı algılama ölçülerimize göre yüz binlerce yıl önce, sürüngen ırk dünyaya gelmeden evvel, burada hayat çok farklıydı. İnsanlar kadın ve erkek değil, çift cinsiyetli varlıklardı. Bu genetik yapı ile çeşitli boyutlara geçip etkileşim içinde olabiliyorlardı. Bizim anladığımız anlamda “fiziksel” olmadıkları gibi, çok az yoğun idiler ve “Sonsuz Kaynak” ile temasta kalabiliyorlardı. Bu, bütün dünyada “Altın Çağ” olarak biliniyordu. Bu insanlar, yaratılışın ikiliğindeki yaratıcı gücü temsil ediyorlardı, Sürüngenler de yok edici gücün ifadesiydi. Daha yüksek boyutlarda ve tabii ki her şeyin mümkün olduğu kaynakta, erkek-dişi ikiliği, ışık-karanlık, pozitif-negatif yoktur. Bunlar sadece bölünmüşlük ve ayrılık illüzyonun bir parçasıdır. Dünya çok bereketli bir cennet gibiydi ve farklı bir yörüngesi olduğu için de mevsimler yoktu. Sabit bir iklim ve ısı vardı ve efsanelere göre dünyanın çevresindeki su buharı güneşi puslu gösteriyor ve yüzeyi, aşırı güneş ışığını süzüyordu. Bizim bildiğimiz kavramlar olan ölüm, acı veya hastalık yoktu. İnsan bilinci/ruhu, istediği zaman ya bedeni terk ediyor ve saf bilinç/ruh dansitesine geçiyor ya da varlığını başka bir bedende sürdürüyordu. Biliyorum, bu satırları okuyan birçok kişi için bu imkânları anlayabilmek hiç kolay değil, ama bunun için bir neden var ve bundan daha ilerideki sayfalarda söz edeceğim. Altın Çağ’ın insanları yemek yemez, gıdalarını atmosferdeki enerjiden alırlardı. Aynı şey hayvanlar için de söz konusuydu. Biliyorum, böylece “vahşinin doğası” sözü de çürütülmüş oluyor. Evet, yanlış okumadınız, aslanlar kuzularla birlikte onları yemeden durabiliyorlardı. “Katı”, beş duyuya dayalı, elle tutulabilir nitelikte yemek tüketmeye gerek yoktu. O zaman hayvanların birbirini öldürmesine de gerek kalmıyordu. Korku yoktu, yaşamını sürdürmemeye kaygısı yoktu. Korku olmayınca, düşman sizi öldürmeden sizin düşmanı öldürmenizi gerektiren bir kaygı da yoktu. Hopi yerlilerinin efsanelerinde hayvanların insanlardan ayrıldıkları günün nasıl geldiği anlatılır. “Hayvanların “rehber ruhu” ellerini, onların arka ayaklarının üzerine koyup, onları vahşi yaptı ve insanlardan korkup kaçmalarını sağladı.” 1990’da “Magnu” aracılığı ile bana gelen bilgilerde, Atlantis, Altın Çağ döneminde Dünya’daki yaşamın çok farklı olduğu anlatılmıştı:

“...yunuslar ve balinalarla iletişim kurulabiliyordu. Diğer duyarlı yaratıkları anlayabiliyordunuz. Yerden yüksekte hareket edebiliyordunuz. İstedığınız şeyleri gerçeğe dönüştürebiliyordunuz. Yarattıklarınız mucizeler değildi. Bir kez ne yaptığınızı bilerseniz, bu olayları hep yapabiliirdiniz. Hepsi bir niyet etmeye, ‘ol’ demeye bağlıydı.”

Çok gelişmiş birer kültür olan Mu ve Atlantis, Altın Çağ sırasında gelişmişti ve bizim şimdi bulunduğumuz seviyeden çok daha üstün durumdaydı. Telepatik iletişime dayalı ortak bir dili olan bu global toplumda insanlar birbirinin düşüncelerini deşifre ediyordu. Uzun bir süre, konuşmaya hiç gerek olmazdı. Burada “telepati” dediğim zaman, bugünkü anlamıy-

la telepatinin çok ötesinde olan bir iletişim şekli vardı. Dünya bir cennet gibiydi, ama bela oldukça yaklaşmıştı. Sürüngen gruplar, ezelden beri dünyayı hedef almışlar, zenginliklerini yağmalamak, nüfusu egemenliklerine almak istiyorlardı. Burada özellikle tekrar vurguluyorum; çoğu yüksek seviyedeki bilince bağlı bütün ırktan değil, belirli bir sürüngen gruptan söz ediyorum. Bu dönek gruplar, çift cinsiyetli bu insanların frekanslarına girebilmek için, psişik ve fiziksel yollar aradılar ve sonunda kendilerinin beslenip yaşamlarını sürdürdükleri korku frekansını onlara sızdırmayı başardılar. “Korku” çok düşük frekanslı bir duygu ve insanlar bir kere bunun bilinçlerine girmesine izin verirlerse, rezonansları yavaşlıyor ve yoğun fiziksel hal dediğimiz boyuta giriyorlar. Bugün insanlığın içinde bulunduğu durum budur. “Korku” ile savaşlar ve hayatını sürdürme ihtiyacı olarak algılanan kaygılar geldi, böylece insanlar “Öte” ile kurdukları güçlerini kaybettiler. Tam olarak, aşağıya döngülü bir spiral oluştu ve Adem ile Havva’nın hikâyesindeki Havva’nın bir “Yılan” tarafından baştan çıkması olayı gelişti. Böylece “ikilik/dualite” olarak bilinen illüzyon ile “iyilik”, “kötülük” kavramları oluştu. “Yoğun fiziksel” “et beden”in algıladığı bir realite oldu, yani insanlar yoğun maddeye dönüşmek için baştan çıkarıldılar. Sürüngen ve Grey/Gri ırk, insanların gerçeklik duygusunu kontrol altına almak amacıyla, insanların enerji alanlarını veya bedenlerini manipüle etmeye, insanlar da, bilinçlerinin dejenere edilmesini deneyimlemeye başladılar.

1990’lı yılların sonunda, insanların, birbirleriyle melezleşen aileler şebekesi tarafından yönetildiklerini ve bu kişilerin insan-sürüngen hibridler olduklarına dair ayrıntılı bilgileri bir araya getirmiştım. Ayrıca piramit içinde piramit şeklinde gelişen hiyerarşik yapılarını ve kitle manipülasyonu yapmak için iki ana tekniklerinin olduğunu belirtmiştim. Birisi Problem-Tepki-Çözüm, diğeri ise “parmak ucunda veya sessiz ve derinden totaliterliğe doğru yürüyüş.”

Daha karşılaşacağım çok sürpriz vardı, ancak o zaman, kitapçada önüme gelen bir medyuma ait kitabı elime alalı henüz 8 yıl olmuştu ve dünya daha farklı bir durumdaydı. Credo Mutwa’dan Afrika efsaneleri, mitleri ve kayıtları hakkında öğrendiğim müthiş bilgiler, gittiğim her ülkede keşfettiklerimle doğrulanıyordu. Sürüngenler buradaydı ve ben başkalarının ne söyleyeceği korkusunu yenmiştim. Tabii çeşitli ülkelerde insanlara, sürüngenlerin insanları manipüle ettiklerine dair konuşmalar yapmaya başladığım zaman, yeniden alay etmeye başladılar, ama ben aldırmandan işime devam ettim. Bazı insanların hiç araştırma bile yapmadan bir şeyi görmezden gelmeleri veya inanmaya programlanmamış oldukları için dikkate almamaları çok ilginçti. Eğer kanıtlara bakıp da “Hayır, benim için yeterli değil!” deseler içim yanmaz. En azından neokorteks bir şey söylemiş olur. Aksine çoğu kişinin derhal inkâr etmesi tabii ki “R-kompleks” veya sürüngen beyinden gelen bir karşılık. Bunu neden yaptıklarını çok iyi anlıyorum. Zaten bu nedenle insanları sarıp kutuya koymak çok kolay. “Gerçek” ve “mümkün” olduğu söylenen normları sürüngen soyun kurduğu enstitüler yönetiyor ve dünya nüfusunun çoğu sorgulamadan, araştırmadan ve düşünmeden hemen alıp kabul ediyor.

İnsanların ne düşündüğünü, olasılık duygularını bastırarak kontrol altında tutarsanız, “gerçek”e gülmelerini bile sağlayabilirsiniz. Sürüngenler konusunda bazı dindar kişilerin alayına maruz kaldığım zaman ben de içimden kıkır kıkır gülmüştüm, çünkü her hafta kiliseye o sürüngenlere ibadet etmek için gidiyorlardı. Ne yaptıklarından haberleri yok, ama bunu yapıyorlar!

11

Yılana Tapma

“Dünya, anlayışa ulaşmazsa daralmaz, ama anlayış, aslında dünyanın görüntüsü neyse onu algılayıncaya kadar genişleyecek ve açılacaktır.”

Sir Francis Bacon

Sürüngenler, dünyanın her tarafında belirdiler, zaten bu nedenle bütün eski kültür ve dinlerde “Yılan Tanrı” teması var. Bunlar daha sonra Hıristiyanlık, Yahudilik ve İslam gibi “Tek Tanrı”lılığa döndüler, ancak Hinduizm gibi başka dinlerde daha binlerce Tanrı vardı. “Yılan Tanrı” Sümerlerde, Babillerde, Mısırdaki, Çinlilerde, Japonlarda, Afrikalılarda ve Amerikalılarda oluştu.

Çok sayıda farklı dinler olabilir, ama hepsinde “Yılana Tapma” teması var.

Sürünge ırk ve hibridleri, hâlâ dünya dinlerinin ardındaki güç konumunda olup acımasızca insanları köle olarak yönetiyorlar. Din, kişinin, kendisini ve dünyayı algılamasını sınırlayan bir olgu. Hiyerarşi, yukarıdan aşağıya diktatörlük şeklinde yapılanıp, inanç sistemi korku ve suçluluk duygularını dayatıp, nüfusu bölerek yönetmek için sınırsız olanak sağlıyor. John A. Keel, *Tekin Olmayan Gezegenimiz* adlı kitabında, sürünge ırkını, insan zihnini ele geçirmek için savaş alanı olarak dini seçmiş olduğunu anlatıyor:

...Geçmişin, insan karşıtı yılan insanları hâlâ aramızda. İngiltere'deki Stonehenge'i ve Güney Amerika'nın dağ sırtlarını yapan kültürler onlara tapmış olabilirler. Dünyanın bazı yerlerinde Yılan insanlar kendilerini Tanrı olarak gösterdiler ve Evren'in Büyük Akli (Sonsuz Bilinç)'in tekniklerini taklit ettiler. Bu da insan kurban eden putperest dinlerin oluşmasına neden oldu. Savaşlar hep dinlerden ve ırklardan doğdu. Asya, Afrika ve Güney Amerika'da bu sahte Tanrılara tapan medeniyetler bir doğdu, bir battı.

...Kişi kendini adar, bilincinin kapısını açıp, içine şüpheli bir enerji dolarsa, bu enerji bilinçaltına egemen olur. Her birey bilinçli olarak kendini bu güçlere adar. Asıl savaş da insan ruhuna karşı açılmış olur...

Kendini bir Tanrıya veya ilaha adamak istersen, o ilah veya Tanrı'nın temsil ettiği güce ruhunu verirsin. Titreşimsel bir bağlantı kurarsın. Dünya dinleri, 4.boyut sürünge irleri için bulunmaz bir enerji kaynağı sağlıyor. Çok sayıda insanın ibadet etmek için bir araya gelmesiyle oluşan o devasa enerji ile besleniyorlar. "Dikkat nereye verilirse enerji oraya akar." sözü çok doğrudur, ibadet de dikkatin yoğun bir şekilde yöneltildiği bir yöntemdir. Dinlerde, gizli cemiyetlerde ve satanik ritüellerde bu vampirlerin enerjilerini hortumlamalarına izin verilmiş olur, çünkü kişiler kendi enerji alanlarını, insan gözünün görmediği boyuttaki Sürünge irlerin enerji alanları ile senkronize ederler. ABD'de Utah'ta görünen ışığın ötesindeki enerji alanı ile etkileşime girebilen bir teknik geliştirmiş olan birisi ile tanışmıştım. Alet sadece, yakın çevresinde bir yerlerdeki Mormon kiliselerinde ibadet edildiği zaman çalışmıyormuş, çünkü oradaki insanların ürettiği enerji buna engel oluyormuş.

Sürünge irl ve hibridleri, insan zihnini ele geçirebilmek ve bizi yüksek benliklerimizden koparabilmek için ezelden beri çalışıyorlar. Eğer nüfusun kendilerine tapmasını sağlarsa o zaman işleri çok daha kolaylaşacak. Altın Çağ'ı yok eden onların yılan tapma dinleri, gizli cemiyetleri ve kurban verilen ritüelleriydi. Bu bugün hâlâ devam ediyor. Sürünge irl ve bağlı oldukları semboller hep Güneş'i, Ay'ı ve Satürn gezegenini içeriyor. Dünyanın her yerinde efsaneler, insanlığın "yılanlar" tarafından yok edildiğini anlatır.

Yılan Dini

Norveç Oslo Üniversitesi'nden Arkeolog Sheila Coulson, 2006'da 70.000 yıl önce pitona tapıldığına dair bulgular yayımladı. Güney Afrika'nın Kalahari çölündeki Tsodilo tepelerinde bir yerde dünyanın en yoğun biçimde kayalara yapılmış resimlerini buldu. "Çalılık insanları" da denilen eski San halkı bu tepelerin kutsal olduğuna inanıyordu. Buralara "Tanrıların Dağları" ve "Fısıldayan Kayalar" deniliyordu. San mitolojisine göre buradaki insanlar, "piton" tarafından yaratılmışlardı ve bu oldukça yaygın

bir konuydu. Anlatıldığına göre dev bir piton bu tepelere inmiş ve bir çantada taşıdığı yumurtalardan insanlar yaratmıştı. Zulu şamanı Credo Mutwa bana Afrika kelimesinin eski “Wafirika” dan türediğini, bunun da “Dünyadaki ilk insanlar” anlamına geldiğini söyledi. Rahip John Bathurst Deane ise, 1933’te bütün dünyadaki yılan tapma adetlerini araştırmış, bunun Babil ve Mezopotamya’ya kadar yayılmış olduğunu görmüştü. Bütün dinlerin temelinde bu vardı. Mısır, İran, Türkiye, Fenikeliler, Araplar, Ortadoğu, Hindistan ve Asya, Çin, Japonya, Etiyopya ve Afrika’nın geriye kalan kısmı, Meksika, İngiltere, İskandinavya, İtalya, Yunanistan, Girit, Kıbrıs, Rodos, Sri Lanka, bütün Kuzey ve batı Avrupa, Kuzey, Orta ve Güney Amerika. Afrika’da başladığı düşünülüyor, çünkü Sümer tabletlerine göre Sürüngen Annunaki önce altın madenlerini ele geçirmek üzere buraya gelmiş ve insanları bunun için kullanmışlar. Köle ırk önce Mezopotamya’ya gelmiş, orada Sümerleri oluşturmuşlar, ancak sonra dünyanın her yerine yayılmışlar. Çin, Japonya ve Uzak Doğunun o kadar yılan takıntısı varmış ki ejder, ulusal sembolleri olmuş.

Uzak Doğu ve Çin’deki ejderha sembolleri “Yılan Tanrıları”ndan kaynaklanıyor. Ejderha aynı nedenle birçok farklı kültürde de yer alıyor.

Ne tarafa baksanız aynı temel hikâyeyi görüyorsunuz. John Deane *Yılana Tapma* adlı kitabında, “Mistik yılan her milletin mitolojisinde mevcut, her tapınağa girmiş, her ilah olmuş, uzayda, yeryüzünde ve hiç bitmeyen üzüntülerin, acıların âleminde var ve dünyanın her yerinde batıl inanç terörünün ortak-cismi” diyor.

Yılan bütün dini sembollerde, hatta paraların üzerinde bile var. Çin’in Tanrılarından Fohi bir insan ve yılan olarak tasvir ediliyor. Atinalı Cecrops ve Erectheus ile Mısır’ın Typhon’u veya Set de aynı idi. Yunanistan’daki en önemli tapınak Pythia adı, “piton”dan türemiştir. Pythia, Yunan mitolojisinde yılan veya ejderha olup, güneş Tanrısı Apollo tarafından katledilmiş. Drago/Ejderha kelimesi Yunancada “Drakon”, büyük yılan anlamına geliyor. Olimpiyat Oyunları aslında Pythian “Yılan/Dragon Oyunları”nın yeniden yapılmış hali. Babilli Nimrod gibi Tanrılar, sonsuz alev veya yanık meşale ile sembolize ediliyorlar ve bu İllüminati’nin ana sembolü. Olimpiyat alevi de bundan esinlendirilmiş.

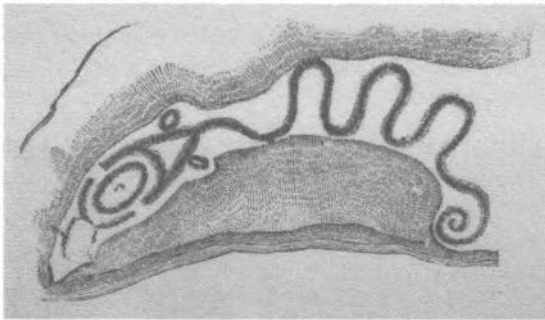
Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, Nimrod'un iki oğlu varmış. Magor Macarların atası, Hunor da Hunların/Kazarların atası idi. Babil'den bir İllüminati Tanrısı olan Nimrod ilerideki sayfalarda hep karşımıza çıkacak. Yılana tapma, Güneş, Ay ve Satürn'e tapma ile çok bağlantılı. Eski Güneş ve Ay Tanrıları ile Tanrıçalar da hep yılan olarak anılıyorlar, yarı insan yarı yılan oldukları söyleniyordu. Nimrod, Apollo, Bel/Baal ve Mithra gibi güneş Tanrıları ve Babil kraliçesi Semiramis, hepsi tanımlara uyuyor. İngiltere ve Avrupa'daki rahipler de Yılan Tanrısına tapıyorlardı. Mısır'ın Osiris versiyonu olan Hubir, engerek yılanı olarak sembolize ediliyor, "Dünyanın Ejderha Hâkimi" olarak biliniyordu. Bu, dünyanın her yerinde rastlayabileceğiniz bir tanım. Bu rahiplerin bağlamında "Human/insan", "serpent-man/yılan-insan" veya "serpent god-man/yılan Tanrı insan" anlamına geliyordu. Britanya-Normanların atası olan Keltler ve Pictler, krallarına "Dragon/Ejderha" derlerdi. Pendragon adı İngiltere Adaları'nda kralların kralının sembolü olup, Kral Arthur hikâyelerinde de vardır. Kralların kralına "Draco", (Dragon/Ejderha'nın Latincesi) da deniliyordu. Kötü sürüngen ırk ise çoğunlukla Draco yıldız kümesi ile bağlantılı olarak anılır. Orion yıldız kümesi de buna dahildi. En klasik elemanlar, Kral Arthur hikâyelerinde vardır. Kraliyet soyu insan ve insan olmayanlar arasında evliliklerle olur, rakip ejderhalar birbirleriyle savaşır. Bir de "Gölün kraliçesi" konusu vardır. Bu, gölün altındaki yeraltı şehirlerinde yaşayıp, Tanrıçaya tapan yılan halk ile ilgili efsanelerde yer alır. Galler bölgesinin sembolü olan kırmızı ejderha, Kral Arthur'un sihirbazı olan Merlin'in, bunun İngiliz halkını sembolize ettiğini iddia etmiş olmasından kaynaklanmaktadır. Merlin de yarı insan olarak tanımlanıyordu, çünkü bir yeraltı varlığı ile bir insan kadının çocuğuydu.

"Ob", "ab", "og", "oph", "ophis" ve "aub" gibi heceler hep antik çağlardaki Yılan Tanrılarını belirler. Örneğin, Anadolu'da ve Ortadoğu'da, Sümerlerden türeyen Fenikeliler Ophioneus adlı, dev Yılan Tanrıya taparlardı. Onunla ilgili hikâyeler, "Satan/Şeytan"ın hikâyesini yansıtır. Bu da Sümerlerden gelir, Satam, Sandan veya Santana adlarıyla, elinde üç dişli çatal/trident ile tasvir edilirdi. MÖ1347'de ölmüş olan ve daha çok Akhenaten olarak tanınan Mısır Firavunu Amenophis IV'ün adında da "ophis" hecesini görüyoruz. O, Firavun Tutankhamen'in babası olup, tek Tanrılı dini yerleştirmek istemişti. "Oph" hecesinden gelen bir kelime daha var; "Ophiogenae", anlamı; Asya efsanelerinde ataları yılanlardan insana dönüşmüş olan bir yılan halk. Kıbrıs adasının orijinal adı da Ophiusa olup, "Yılanların Yurdu" anlamına geliyordu. Burada da iki ayaklı yılanlara dair efsaneler anlatılırdı. Yunancadaki "ophis" sözcüğü de "yılan" anlamına geliyor. Ophites halkı, yılan dinini benimseyip, "Ophiolatrea" olarak tanınmıştı. Bunlara, "Ophian"lar veya Serpentinianlar da denilirdi ve MS 100'de Avrupa'ya yayılmadan önce Mısır ve Suriye'de yaşamışlardı. 4. yüzyılda bir Hristiyan kilise papazı olan Epiphanius'a göre, Ophite'ler yılana taparlardı. Onların ritüellerinden gelen "ekmeği bölme", bugün Hristiyan Eucharist'lerinin merasimlerinde yer almaktadır. Orijinal Eucharist'ler İsa'dan çok önce sembolik olarak kırmızı şarap değil, gerçek kan içerlerdi. Ophit'ler Canaan'da, yılana tapan "Hivit"ler olarak tanınırlardı. Hivit, "hivvah", dişi yılan Eve/Havva'dan geliyor. Genesis'e göre, bazı araştırmacılar Hivitlerin, Nuh tarafından lanetlenen Ham'ın oğlu Canaan'ın oğlu Heth'in soyundan geldiğini

söylemektedirler. İncil'e göre bu Babil'li Nimrod'un soyu. Güney Amerika'da kendilerini şöyle tanımlayan ve Hivim adlı yılanı tapan bir halk var: "Hivim olarak ben Büyük Ejder'in soyundan geliyorum. Ben de bir yılanım, çünkü ben bir Hivim'im." Hivimler, Meksika'daki Yılan Tanrısı Quetzalcoatl'a tapar ve kendilerinin yılan soyundan geldiklerini söylerlerdi. Orta Amerika'daki dini metinleri "Popul Vuh"u tercüme eden Brasseur de Bourbourg, Hivimlerin, Nuh'un itham edilen oğlu Ham ile aynı soydan geldiklerini söylüyordu. Yani bir kez daha Nimrod'un soyu öne çıkıyor. Sembolik de olsa, gerçek de, Nimrod hep, sürünge hibrid soya dayanıyor. Orta Amerika'nın Maya halkı 2012'nin iddia edilen öneminin kaynağı olup Kukulkan adlı yılan Tanrısına, yani Qetzalcoatl, kuş tüylü yılan'ın bir başka versiyonuna tapıyordu.

Kuş Tüylü Yılanın Diyarı

Kuzey Amerika, yılanı tapanların başka bir merkezi. Bazı araştırmacılar "Amerika" adının, "Amaruca"dan, yani "Amaru" adı verilen yılan veya tüylü yılan Tanrısından geldiğini söylüyorlar. Bu da Amerika'ları, "tüylü yılanın yurdu" yapar. Yılanı tapma, Güney, Orta ve Kuzey Amerika'nın yerli halkı arasında çok yaygındı ve bu halklar arasında yakın bir genetik ve tarihi bağlantılar vardı. Amerika'daki Kızılderililerin geçmişi, kayıp uygarlık Mu veya Lemuria'ya kadar uzanıyor ve yılanı tapmayı da beraberinde getiriyor. Arizona'daki Hopi geleneğine göre, bütün Amerikan yerlileri 80.000 yıl önce Pasifik'te batmış olan "Kasskara" adlı kıtadan gelmişler. Ohio eyaletindeki ünlü "Yılan Höyüğü"nü yaklaşık 1000 yıl önce yapılmış olduğu tahmin ediliyor ve şimdi ABD olan yerde ne kadar zamandan beri yılanı tapıldığının bir kanıtı olarak durup duruyor.

ABD'nin Ohio eyaletinde bir höyükte bulunan bir ayrıntı, Büyük Yılan.

1330 fit uzunluğunda olup, dünyanın en büyük toprak yapı örneği. Okuduğum bilgiler ışığında, höyüğün yerleşimi de tam olarak Draco yıldız kümesini tasvir ediyor. Jeolojik durumu itibarıyla de, volkanik bir patlama veya meteor çarpması sonucunda oluşmuş olağanüstü ilginç bir jeolojik pozisyona sahip. Cherokeeeler ve diğer Amerikan yerlilerinin, boynuzlu yılan Tanrısı Uktena'ya dair efsaneleri var. Farklı dillerde başka isimleri de mevcut, ancak

hepsi “Büyük Yılan” anlamına geliyor. Doğaüstü güçlere sahip sürüngen bir boynuzlu Tanrı olduğu söyleniyor. Yılanla atfedilen “boynuzlu Tanrı” teması her yerde var ve sürüngenlerle aynı enerji alanına girebilen kişilerin dediklerine göre bazılarının boynuzu varmış, ancak boynuzlu yılan sembolizmi için başka nedenler de olabilir tabii.

Arizona’daki Hopi halkının efsaneleri, yoldan çıkmış insan ırkını yönetmek için gelen “Yılan Tanrı”nın anlatıldığı Sümer efsanelerine çok benziyor. İlk insanların gelişi, yurda dağılışı ve çok mutlu oldukları anlatılıyor. Renkleri ve dilleri farklı olmasına rağmen hepsi de konuşmadan birbirleriyle iletişim kurabiliyorlarmış. Aynı şeyi kuşlar ve hayvanlar için de sözkonusuymuş. Dünya/Tabiat Ana onlara süt, ot, tohum, meyve, mısır ile besliyor, hepsi de kendilerini “Bir”/ “Bütünün parçası” olarak hissediyorlarmış. Ancak daha sonra bazıları, Yaratıcı’larının emirlerine itaat etmeyi unutmuşlar. Asıl amaçlarının Yaratıcı’nın planlarını yürütmek olduğunu unutup, gittikçe daha fazla bir şekilde titreşim merkezlerini dünyevi amaçlar için kullanmışlar. Bunun üzerine Mochi adında bir kuşun şeklinde olan Lavahoya, “Konuşmacı” gelmiş, konuştuğunda insanların birbiriyle ve hayvanlarla aralarında farklar olduğu konusunda ikna etmeye başlamış. Derilerinin rengi, konuşmaları, Yaratıcı’nın planlarındaki inanışları açılarından hep farklılıklar oluşmuş, derken hayvanlar da insanlardan kendilerini çekmişler. Hayvanların ruhsal rehberi ellerini, onların arka ayaklarının üstüne koyup onları vahşi yapmış ve insanlardan korkup kaçmalarını sağlamış. Aynı şekilde insanlar da bölünmüş, önce farklı ırk ve diller oluşmuş, sonra Yaratıcı’nın planını hatırlayanlar ile hatırlamayanlar bile ayrılmış. Hopi efsanesi şöyle devam ediyor; “Aralarından yakışıklı bir tanesi Kato-ya, büyük başlı bir yılan olarak gelmiş. Birbirlerinden ayrılmış olan insanların zihinlerini etkilemiş, bunun üzerine birbirinden şüphe etmiş, birbirlerini itham etmişler, öfkelenmişler ve birbirleriyle savaşmaya başlamışlar. Mochi sürekli olarak konuşmuş, Kato-ya daha fazla aldanmış, sonra da hiç barış huzur kalmamış.”

Konu hep aynı; önce cennet varmış, sonra yılan gelmiş ve bölüp yönetmeye başlamış.

Yılan Tanrıça

Bugünün dini figürleri olan eski dünyanın Tanrı ve Tanrıcaları, ya sembolik olarak “Sürüngen” Tanrılar ya da Güneş/Ay/Satürn dinleri. Sonradan başka sembollerle anılan birçok Tanrı Sürüngen liderliği sembolize etmeye başladılar, ama orijinal anlam kayboldu. Sürüngenler geriye çekilip hibrid soylar aracılığı ile yönetmeye başlayınca, anlamlarını Güneş ve Ay sembolizmi içerisinde kaybettiler. Gizli olarak yönetmek istersen, kendi varlığına dair delilleri mümkün olduğu kadar yok et. Tanrıça veya ana Tanrıça evrenseldir. Bu da Rothschild’ler ve Sürüngen hibrid soyunun başka bir odaklanma şeklidir. Farklı kültürlerde sayısız ismi vardır; Semiramis, Lilith, Diana, Artemis, Athene, Barati, Brittania, Hecate, Rhea ve Persephone (İlk yılan). Ana Tanrıça’ya “Orion Kraliçesi”, “Yılan Ana” ve “Bütün Tanrıların Anası” adları verilmişti. Sürüngen İrk, oldukça “maço” bir ırk olmakla birlikte şiddetli bir şekilde empoze edilmiş olan hiyerarşik yapılarının tepesinde bir “Kraliçe” var. Sürüngen Tanrıça, onun Babil Kraliçesi Semiramis’i temsil ettiğini bilen Fransız Farmasonlar tarafından, New York’a hediye edilmiş olan Hürriyet Heykeli ile temsil ediliyor.

Antik paranın üzerindeki Kraliçe Semiramis'in tasviri.

Figürün aslında Babil Tanrıçası'nı sembolize ettiğini bilen Fransız Masonlar tarafından New York'a hediye edilen Hürriyet Heykeli.

Hürriyet Heykeli (Semiramis) elinde Güneş Tanrısı'nın sembolü olan meşaleyi tutuyor ve güneş sembolünün üzerinde duruyor.

Elinde, Babil'in Güneş Tanrısı Nimrod'un temsil eden yanık meşaleyi tutuyor. Aynı heykelden Paris'te Sen nehri kıyısındaki bir adada da var.

Hürriyet Heykeli'nin aynısı, bir de Paris'te Sen nehri üzerindeki bir adada var.

Anne ve çocuk teması, Meryem ve İsa olarak sadece Hristiyanlıkta değil, bütün dünyada var. Babil'de Semiramis ve Tammuz, Mısır'da, Isis ve Horus ve birçoğu gibi.

Bakire anne ve bebeği teması, dünyadaki birçok dinde var, bunlar en sol başta görülen Babil'deki Semiramis ve Tammuz'un farklı versiyonları. Evrensel bir tema.

Sümer dönemine ait Mezopotamya'daki Ubaid halkına ait mezarlarda anne ve çocuk temalı sürüngen heykelticikleri bulunmuş. Sir Lawrence Gardner adlı bir yazar "Ejderha Kraliçelerin" "Ejderha Soyu" hakkında ayrıntılı bir şekilde bilgiler vermiş, ama sürüngen bir ırkın varlığını gözden kaçırmış ve hepsinin sembolik olduğunu ve Sümer tabletlerinde tarif edilen Annunaki'nin sürüngen olmadığını söylemiş. Gardner'a göre, Sümer kayıtlarında Annunaki'nin o asil soyu yaratmak için bir "Yaratma odası"nın bulunduğu yazıyormuş. Soyun ilki, Ejderha Kraliçe'nin Mitochondrial DNA'sı ile yapılmış. Fransızca bazı metinlerde ise bu soydan "Kırmızı Yılan" veya "Kırmızı Yılan soyu" olarak bahsediliyormuş.

Eskiden Atlantis ve Mu halkının yaşamış olduğu yerlerde hep, yılan Tanrıça ile yılan oğluna tapma temasına rastlanır. Araştırmacı-yazar James Churchworth, Lemuria/Mu ile

ilgili olarak yapmış olduğu son derece ayrıntılı çalışmalarda, eski tablet ve buluntularda Mu halkının “Kraliçe Moo”ya tapıldığını ve Lemuria’ya “Ana” yurt dendiğini keşfetti. Akdeniz çevresinde ise rahip krallara “Yılan Tanrıçası’nın Çocukları” diyor, tapınaklar ve sır okulları onların adına kuruluyordu. Dünyanın yedi harikasıdan birisi olan Türkiye’de, Efes’teki Artemis Tapınağı da bunlardan birisidir. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs, Girit ve Kuzey Ege’deki Semendirek Adaları, Tanrıça kültürünün ana merkezleridir. Semendirek adası Akdeniz/Ege bölgesinin karargâhı sayılabilir. Tanrıça Hecate’nin “Kız evlatların kız kardeşliği” ayini orada yapılıyordu ve Hecate, yılan ayaklı ve yılan saçlı olarak tasvir ediliyordu. Üstü insan, altı yılan olan sembolik tasvirleri hep hibrid soy kullanıyordu. Eski Mısır dilinde ve hiyeroglifte Tanrıça aynı zamanda “yılan” anlamına geliyor. Aslı Sümer’lere dayanan, Girit’teki eski Minos medeniyetinde Minos krallarına “Yılan Tanrıçası”nın oğulları” deniliyor, labirentleriyle ünlü Antik Girit ise “Yılan Tanrıçası’nın Yurdu”olarak tanınıyor-muş. Yunanistan da ayrı bir Yılan Tanrıçası kültürüne sahip. Tanrıça’ya “Atena” diyor ve Delphi’deki Kâhin, “Delphinia” olarak tanınan yılan Tanrıçasının sözlerini söylüyor. Kâhin gözlerini bir yılanın gözlerine dikerek transa giriyormuş. Ünlü matematikçi Pisagor da yılan Tanrıçası kültürünün sırlarıyla büyümüş, adı da, “Ben Piton’um veya Yılan’ım” anlamına geliyormuş. Hint Tanrıçası Devi de yılanmış. “Kadru” yılan Tanrıçası olup, Nagas ya da Kobra halkının anasıymış. “Devi”nin, Tufan sırasında Tanrı Vishnu’yu suların üzerine taşıdığı anlatılır. Bu da Mezopotamya için anlatılan, Annunaki’nin felaketler sırasında dünyanın üzerinde uçmaları hikâyesi ile örtüşüyor.

Merovingian kralları, “Tanrıların Anası”, aynı zamanda Artemis olarak bilinen Ay Tanrıçası Diana’ya taparlardı. Prenses Diana’nın da Merovingianlar için inşa edilmiş olan Paris’te ölmesi bir tesadüf değildir. Prenses Diana, Norfolk’ta Windsor’lara ait Sandringham mülkünde doğmuş, Satanist babası tarafından Tanrıça Diana’nın adı verilmişti. Prens Charles ile yaptığı evlilik de dahil olmak üzere bütün hayatı ayinlere, törenlere boğulmuş, Paris’teki Pont de l’Alma tüneline ölmüştü. Amerikalı bir araştırmacıya göre, orası eskiden Merovingianların, Tanrıça Diana’ya taptıkları yerd. Pont de l’Alma’nın anlamı ise, “Ay Tanrıçası’na geçiş veya Köprü” olup, aynı zamanda “Ruh’un köprüsü” anlamına da geliyormuş. Prenses Diana hep “Gül” ile anılırdı ve onun için yapılan törenlerde 5 yapraklı güller vardı. Bu, kiliselerde Mary’nin “anne karnı”nı sembolize eder, Romalılar ise “Venüs’ün Gülü” derlermiş. Bu aynı zamanda onların Babil kraliçesi Semiramis ve evrensel Tanrıça için kullandıkları isim. Bu insanlar için, her şey sembolizm ve ayinler/törenler. (Prenses Diana’nın suikasti ile ilgili bilgiler için *En Büyük Sır* kitabıma bkz.)

Tanrıça Birliği

İllüminati’nin Tanrıçası sembolü, Avrupa Birliği’nin logosu da dahil her yerde gizlenmiş durumda karşımıza çıkıyor. Avrupa bile adını Tanrıça Europa’dan alıyor. Yani Ay Tanrıçası Semiramis’in diğer versiyonu. Bu durumda Avrupa Birliği de, Babil ve Sümer’in Sürüngen Ay Tanrıçasının birliği şeklinde Avrupa Birliği’nin bayrağının üzerindeki 12 yıldız ile teyit oluyor.

Babil'in Ay Tanrıçası'nı temsil eden Avrupa Birliği'nin 12 yıldızlı halkası.

Babil burçlarının 12 yıldızı veya pentagramları, Tanrıçanın sembolü. "Babil Kilisesi"nin uzantısı olan "Roma Kilisesi", Cennetin kraliçesi Meryem Ana'nın başında 12 yıldızlı bir taç olduğunu söyler. Book of Revelation 12:1'de şöyle belirtilmiştir: "Cennette gelecekte olacakları gösteren büyük bir gösteri oldu. Ayaklarının altında ay, başının üzerinde 12 yıldızlık bir taç olan güneşe bürünmüş bir kadın gördüm."

Bakire Anne veya Ay Tanrıçasının başının üzerinde 12 yıldız ve ayaklarının altında da yılanlı ay var. Şimdi bu tasvirin bağlantılı olduğu birçok faaliyet bulunuyor.

Kucaktaki Babilli bakireden doğan bebek Tammuz'un başındaki hale, Sırlar Okulu'nun sembolü. Avrupa Birliği'nin sembolü, 1949'da Londra'da kurulmuş olan Avrupa Konseyi'nin kültür bölümünün direktörü eski bir Roman katolik Rothschild Siyonist Paul Levi'ye ait. Levi, mavi gökte parlayan yıldızdan tacı olan bir Meryem Ana heykeli gördüğünü iddia etmiş ve derhal koyu mavi zemin üzerinde yanyana on iki yıldız kompozisyonunun Avrupa'nın bayrağı olması gerektiğine karar vermiş. Hadi, yapmayın! Tabii ki bu Babil Tanrıçasını temsil etmesi için özellikle tasarlanmıştı. Avrupa bayrağı, 8 Aralık 1955'te, Meryem Ana'nın Günahsızlığı Yortusu'nda sunuldu. 2 Eylül 1958'de,

Milano Başpiskoposu, geleceğin Papa Pius XII, Meryem'in 20 metre yükseklikteki heykelini açtı ve heykele "Aziz Anamız, Avrupa'nın Hâkimi" adını verdi. Aziz Ana= Babil Tanrıçası, Yılan Tanrıçasıydı. 1984'de İngiltere'de Avrupa seçimleri için iki pul dağıtılmıştı. Birisinde, yedi tepe veya denizin üzerinde kanatlı bir erkek çocuk ile boğaya binmiş bir kadın tasvir edilmişti. Bu tam bir Tanrıça sembolizmi olup, "Tanrıça Europa Efsanesi"ni tasvir ediyordu. Boğa, Ay Tanrısı Nimrod'u temsil eden Sır sembollerinden birisi idi, boynuzlar ise hilali temsil ediyordu. Diğer pulda ise Europa kelimesi ile bir köprü vardı. Latince "Pons" "köprü" anlamına gelir, "facio" "yapmak" demektir, "Pontifex", "Pontiff" veya "Büyük Rahip" olarak çevrilebilir. "Pontifex", tam olarak "Köprü yapan" anlamı taşımaktadır. Okült sembolizmde Roman Kilisesi ve büyük rahip, köprü ile temsil edilir. Sürüngen hibrid soyun en önemli hanedanlarından birisi de Rothschild yanlısı Habsburg'lardır. Bütün Avrupa kıtası çapında gücü merkezileştirerek Avrupa Birliği'ni oluşturanlar, Habsburglar, Rothschild Yuvarlak Masa şebekesi, özellikle de Bilderberglerdir. (Ayrıntılar için *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak* ile *Global Komplô için David Icke Rehberi* adlı kitaplarıma bkz.) Habsburglar, Avrupa Hareketi veya Birliğin bayrağı için perde arkasından çalışarak, zemindeki sarı güneşin üzerine Tapınak Şövalyelerinin kırmızı haçını koydular. (Semiramis'in yıldız halkasının içinde Nimrod şekli, Otto ve Karl Habsburg tarafından tasarlanmıştı. Otto Habsburg, *Yarının Sosyal Düzeni* adlı kitabında şöyle diyordu: Şimdi bütün ülkelere ait olan bir Avrupa sembolümüz oldu. Bu Kutsal Roma İmparatorluğu'nun tacı, birleşmiş batının hâkimi Şarlman'ın geleneğini kapsar. Batının hâkimiyetinden Avrupa'daki ve batı yarım küredeki ülkeleri kastedilmektedir. Şarlman, MS 768'den ölümüne kadar Frankların kralı olan sürüngen hibrid soyundandır. Hitler ve önde gelen Naziler ona taparlardı. Şarlman Frank krallığını bütün Batı ve Orta Avrupa'yı içine alan bir imparatorluk yapmıştı. Şecere uzmanlarına göre geçmişte ve bugün dünyanın önde gelen şahsiyetleri hep Şarlman soyundan olup, buna MS1000 civarında Windsor hanedanlığı, Hollanda Orange hanedanlığı, George Washington, Bush ailesi ve Obama da dahil birçok Amerikan başkanı dahilmiş. Bazı şecereciler aslında Avrupalı kanı taşıyan herkesin Şarlman soyundan geldiğini söylüyorlar, ama İllüminati açısından ne kadar yakın olduğu önemli. Avrupa Birliği için en çok çalışanlar için bir Şarlman Ödülü konmuş. Ödülü kazananlardan birisi de Rusya'yı kuşatmak için Rothschild'lerin önemli amaçlarından birisi olan Avrupa Birliği'ni isteyen Cizvit eğitilmiş Başkan Bill Clinton idi. Şarlman ödülünün bir diğer sahibi ise Tony Blair oldu.

Ortak Kaynak

"Sürüngen din"in kontrol sisteminin temeli; Yılana, Güneş Tanrısına, Ay Tanrısına ve Tanrıçasına veya Ana Tanrıçaya tapmaya dayanıyor. Yılan'a, Güneş'e, Ay'a, Satürn'e tapma, beraberinde insanların Tanrılara kurban edilmesi ve piramitlerin yapılması ile birlikte anılıyor. Mısır, Sümer, Orta Amerika, Çin ve benzeri ülkelerdeki piramitleri yapanlar Sürüngenler ve onların hibridleri. Giza'daki Büyük Piramit, Orta Amerika'daki piramitler veya Mezopotamya'daki Zigguratlar olsun, hepsi aynı kaynağın ürünü. Çeşitli formlarıyla

Yılana, Güneş'e, Ay'a, Satürn'e tapma, ana dinlerin kuruluşunda mevcut ve ortak kaynak ve ilhamlarının, şimdi Irak olan Sümer ve Babil'den geliyor olması da hiç şaşırtıcı değil. Gördüğümüz gibi Tevrat'ta Sümerler kadar eski yeniden yazılmış konu ve sayısız hikâye var ve hepsi de farklı bir kültür ve tarih metnine oturtulmuş. Sonradan Yahudi "Torah"ı (Tevrat'ın ilk 5 kitabı) olan metinler bile MÖ 586'da Babil'de yıllarca süren Yahudi esaretinin etkisi ile yazılmıştı. Babil toplumunun içinde yaşamlarına ve çalışmalarına izin verilmişti ve yüksek rahip sınıfı, Mezopotamya'nın bilgi ve inançlarına ulaşabiliyordu. İbranice yazılmış olan Yahudi Talmud'unun iki versiyonu vardı. Kudüs Talmud'u ile daha sonraki ve çok daha uzun Babil Talmud'u. Bunlarda birçok Tevrat referansı vardı. 5. yüzyılda yazılmadan önce yüzyıllarca ağızdan ağza geçmişti. Dinleri çoklu Sürüngen Tanrılara dayalı olduğu için çok sayıda Tanrıya taparlardı. Ancak daha sonra tek Tanrılı dinlere geçildi. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, Tevrat'ta hâlâ Sümer Tanrıları, bu değişimi yine "çoğul" olarak geçirmişlerdir. Ana dinlerin temelini, bu Babil din, mit ve efsaneleri oluşturur ve üç karaktere dayalıdır: Nimrod, baba Tanrı, balık olarak sembolize edilir. Damu veya Tammuz, Nimrod'un enkarne olmuş hali olup bakireden doğma oğuldur. Baba ve oğul "bir"di. Ve Kraliçe Semiramis veya İshar, güvercin olarak sembolize edilen bakire annedir. Lilith olarak da bilinir. Nimrod öldüğü zaman güneş Tanrısı Baal oldu ve güneş ışınları ile Semiramis'i hamile bıraktı. Burada "hamile bakire" olayını hatırlayalım. Baba-oğul-anne sembolü farklı bir formda Hristiyanlığın sembolü oldu. Babil'in kurucusu Nimrod güçlü bir tiran, büyük avcı ve "dev"lerden biri olarak bilinirdi. Sembolleri ise yılan veya ejderha idi. Araplar, Tufan'dan sonra Lübnan Baalbek'teki 800 tonluk 3 kayası ile o muhteşem yapıtı Nimrod'un yapmış olduğuna inanırlar, şimdi Lübnan olan yeri de Nimrod'un yönettiğini söylerler. Genesis'e göre, Nimrod'un krallığı ilk merkezleri Babil, Akad ve Sümer topraklarıydı. Nimrod Asur'u da yönetmiş, Ninova gibi şehirleri yapmıştı. Zaten birçok Sümer tableti buralarda bulunmuştur.

Sümer/Babil hibrid soyu bütün yönlerle doğru göç ettiler. Bazıları Kazarya olan yere yerleşti, kimisi de Roma'ya. Babil ve Sümer dinleri, Hristiyanlığa dönüşünceye kadar Roma'da kullanıldı. Güneş Tanrısına tapan İmparator Konstantin, 4. yüzyılda Hristiyanlığı devlet dini olarak ilan etti. "Sol Invictus/ Fethedilemeyen Güneş" adındaki bir Tanrıya tapıyordu. Hristiyanlık da, Ay Tanrısı'na tapma da dahil, diğer ezoterik kavramların farklı bir versiyonuydu. Babil üçlüsü, Hristiyanlığın üçlüsü, "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh" oldu. Aslında Nimrod, Tammuz ve Kraliçe Semiramis'in birer versiyonuydu. Nimrod, Baba Tanrı, Tammuz da İsa oldu. Hristiyanlıkta Kutsal Ruh, güvercin ile sembolize edilir ve bu da Babil de Semiramis idi. Semiramis, Bakire Ana, Cennetin Anası gibi isimler hep İsa'nın bakire annesi Meryem'e dönüşmüştü. Hristiyanların kutsal günleri, Paskalya ve paskalya orucu gibi dini gün ve bayramlar Babil'den ve Pagan/Putperest dünyadan geliyordu. Haç Nimrod'un sembolü olup, Hristiyanlıktan binlerce yıl önce de kullanılıyordu. Babilliler vaftiz olurlarsa günahlarından arınacaklarına inanırlardı. Hatta Papa'nın balık kafası biçimindeki başlığı bile, Babil'deki Nimrod'un Balık Tanrı sembolizminden alınmıştı.

Papa'nın ve diğer Hristiyan papazların başlığı, Babil'de tasvir edilmiş olan sürüngen Balık Tanrısı, Oannes (Nimrod). Babil kilisesi, daha sonra Roma kilisesi oldu.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Virginia ve Maryland eyaletlerinin Amerikan yasal gücünün merkezi olmaları da tesadüf değildir. Virginia, Babil'in Bakire Annesinin eyaleti, Mary-Land, "Meryem'in Diyarı"nda ise, daha da fazla bir Tanrıça sembolizmi var. Bu eyaletler Washington ve Colombia/Kolombiya bölgesinin çevresinde yer alıyor. Columbia ismi ise Babil Tanrıçasının sembolü "güvercin" anlamına geliyor. Romalılar Venüs Columba veya Güvercin Venüs'e taparlardı. Fransızca "Colombe", "güvercin" anlamına geliyor.

Kara Sebt Günü (Hristiyanların Pazar, Yahudilerin Cumartesi dinsel tatil günü)

Nimrod, Roma'da "Satürn" olarak tanınıyor, doğum günü de şimdinin Noel'i olan zamanda Satürnalia'nın bayramı sırasında kutlanıyordu. Hatta Roma'ya bir zamanlar "Satürn Şehri" bile denmişti. Yahudi Sebti, Satürn-Day/ Saturday/Cumartesi Nimrod'dan geliyor. Hindistan'da Vedic Tanrısı Shani, Satürn gezegeninde görünüyordu. Satürn'e tapma ve "Halkaların Efendisi", hâlâ politik, ticari ve dini sistemlerin kalbini oluşturuyor. Siyah cüppeler Satürn'ün sembolü, bu nedenle hâkimler, avukatlar, katolik rahipler, hahamlar ve mezuniyette de üniversite öğrencileri giyerler. Satürn, "Tanrı El" olarak da bilinir. İs-Ra-El'deki "El", "Tanrı El" in "El" idir. İngilizcedeki El-ection/seçim, El'ected/seçilmiş anlamına gelir. Zengin ve güçlü iseniz El-it olursunuz. Sistemin nasıl çalıştığını anlamak için kelimeleri ve sembolleri görebilmek gerekir. Bir kelime yazarken onu "Spell" eder, hecelersiniz. Spell İngilizce "Büyü" demektir. Kötü amaçla kullanıldıkları zaman kelimeler böyledir. İnsan psikolojisi üzerinde "büyü"leri vardır. Amerikalı araştırmacı Jordan Maxwell, kelimeler arasındaki bağlantıları çok güzel saptamaktadır. İsrail kelimesindeki "İs", Mısır'ın bakire anası İsis'ten gelir. Ra, Mısır'ın Güneş Tanrısı'dır. Ve "El" de Satürn. Bu, aynı zamanda evrensel Ay Tanrısı olup, Tanrıların Babası olarak da bilinir. "El", İncil'deki "Elohim" in

tekil halidir ve çoğul olduğu halde tekil olarak tercüme edilmiştir. Bu “tek Tanrı”lar, birçok Tanrı ve Tanrıçanın birleşimidir. Nimrod’un “kış ortası doğum günü”, güneş Tanrısı sembolizmidir. Nimrod/Tammuz, “kış gündönümü”nde ölen güneşi temsil ediyordu. Yani o zaman güneş, Kuzey Yarımküredeki gücünün en düşük noktasında oluyordu. Bu nedenle İsa’nın doğum gününün sembolü 25 Aralık’tır. Antik çağlardakiler, kış gündönümündeki ölümünden üç gün sonra, güneşin yeniden doğup yazın da, gücünün doruğuna çıktığını söylerlerdi. Yani bizim takvimimizde 25 Aralık’tan üç gün sonra Nimrod/Tammuz’un doğuşunu kutlarlar. Daha sonra ise, aslında Babil kilisesi olan Roman Kilisesi, İsa’nın o gün doğmuş olduğuna kara vermiş. İncil’de İsa’nın Haçın üzerindeyken öldüğü, mezara yatırıldığı ve üç gün sonra göğe yükseldiği anlatılır. Bizim 25 Aralık’ımız, Romalıların Natalis Solis Invicti-Fethedilemez Güneş’in Doğuşu’dur. Bu, İsa’nın “dünyanın ışığı” olduğu tanımının arkasındaki anlamdır. İnsanoğlunun güç ve zaferle, bulutun üzerinde geldiğini göreceklere iddia edilir. Bu Ay’a da atfedilebilir, zaten bu konudaki açıklamaları daha ilerideki sayfalar da yapacağım. “O” başka şeylerin yanı sıra güneşin sembolüdür. Hristiyanlıktan binlerce yıl önce bir sürü İsa figürü listesi vardı. Osiris ve Horus (Mısır), Mithra/Mithras (İran ve Roma), Dionisus veya Baküs (Yunanistan/ Roma), Şimdiki Türkiye olan Frigyadan Attis, Hindistan’da Krishna ve tabii ki, Babil’den Tammuz/Damu. İsa’dan çok önce ki bu iki “İsa” hakkında şu bilgiler vardı:

Frigyalı Attis

Bakire “Nana”dan 25 Aralık’ta doğmuştu.

İnsanların kurtuluşu için ölen bir kurtarıcıydı.

Bedeni ona inananlar tarafından ekmek olarak yenmişti.

Rahipleri cennet âleminin bekçileriydi.

Hem kutsal oğul, hem baba idi.

Kara Cuma’da ağaca gerildi, kutsal bedeninden akan kan yeryüzünü besledi.

Yükseldi ve 25 Mart’ta en yüksek Tanrı olarak dirildi.

Dionysos (Yunanistan) ve Baküs (Roma)

Dionysos 25 Aralık’ta Kutsal oğul olarak bir bakireden doğup bir yemliğe yerleştirildi.

Mucizeler yaratan bir gezgin öğreticiydi.

Zafer merasiminde eşeğe bindi.

Bereket ve arınma ayininde kutsal bir kral olarak öldürüldü ve yendi.

Dionysos 25 Mart’ta dirildi.

Şarap Tanrısıydı ve suyu şaraba dönüştürürdü.

Ona “Kralların Kralı” ve “Tanrıların Tanrısı” denirdi.

Ona “Tek Oğul”, “Kurtarıcı”, “Günah taşıyıcı” denirdi.

“Vaftiz edilmiş olan” ve “Alfa ve Omega” idi.

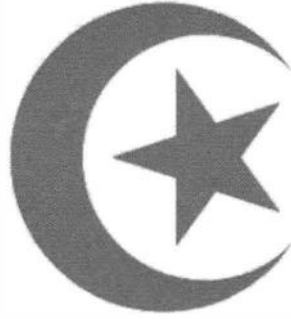
Koç ve Kuzu ile özdeşleştirilirdi.

Bir ağaca asılmıştı ve ona “Ağaçtaki Genç Adam” denirdi.

Hristiyanlıktan binlerce yıl önce ne İsa ne de Meryem vardı. Binlerce yıl önceki mitlerde sürekli olarak anlatılan hikâyeye sembolik olup, her kıtada farklı isimlerde bir İsa mutlaka bulunuyordu. Eski Mezoamerika'da, Quetzcoatl'daki Kuş Tüylü Yılan'ın da bir bakireden doğduğu, ölüp dirildiği ve geri gelmeye söz vermiş olduğu anlatılır. Hristiyanlık da farklı formları olan bir başka sürüngen dinidir.

Ay Tanrısı

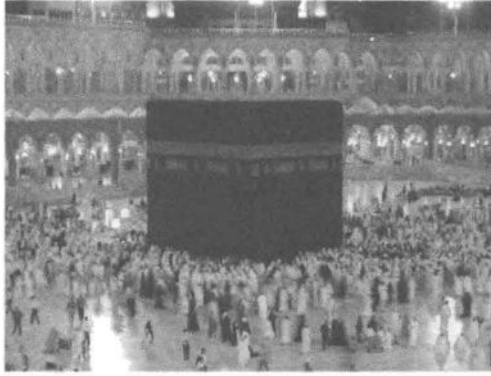
Sümer ve Babil dinlerinin bugünün dinleri haline gelmiş olmalarının kaynağı "Ay Tanrısı"na dayanmaktadır. Ay Tanrısı yerini, daha sonra Güneş ve Ay Tanrılarına ve tek Tanrılı dinlere bıraktı. Sümerler, sembolü hilal olan, Nana ve Suen de dahil, çeşitli adlar altında hep Ay'a tapılar. Bugün İslamiyet'in sembolü de "Hilal"dir.

Antik Mezopotamya'nın Ay ve Güneş Tanrılarının sembolleri, İslamiyet'in de uluslararası sembolleri oldu.

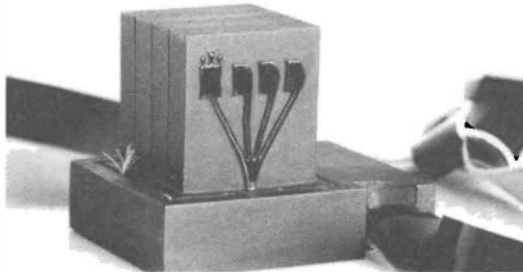
Asur, Babil, Akad gibi Mezopotamya kültürleri de Ay Tanrısı'na tapmayı sürdürdü. Ona verdikleri isim, "Sin", yani "Suen" in bir türevidir olup, bugün Irak olan bölgedeki kutsal şehirleri ise Ur idi. Ur'da ve bugünkü Türkiye'nin güneydoğusunda bulunan, bir zamanların din, kültür ve ticaret merkezi Harran'da, arkeolojik çalışmalar sonucunda "Ay Tanrısı" tapınakları çıkarıldı. Bu bölgeler İncil'deki İbrahim ile yakından bağlantılıdır. "Genesis'te, İbrahim'in Ur'da doğup Harran'da yaşadığı anlatılır. İsrail ırkının tohumlarını atmak üzere oradan Canaan'a gitmek üzere ayrılmıştır. İncil'de, Tanrı'nın İbrahim'e, çok çeşitli tohumlarının olacağı, bunların "toprağın tozu" gibi çok sayıda olacağını söylemiş olduğu anlatılır. Tanrı, İbrahim'in soyundan gelenlere, Mısır'daki Nil Nehri'nden, Fırat Nehri'ne kadar, Kenite, Kenizzite, Kadmonit, Perizzit, Rephait, Amorit, Canaanit, Gergashit, Jebusit ve Hititlerin diyarını vaat etmişti. İsrail'in vaat edilmiş topraklarının kökeni buydu ve Rothschild Siyonistlerin Nil'den Irak'a uzanan "Büyük İsrail" planını içeriyordu. Irak'ın Rothschild Siyonist işgali de bunun bir parçasıydı.

Filistin'de bulunmuş olan "Ay Tanrısı"nın tapınağında, göğsünde bir hilal olan bir insan heykeli vardı. Diğerleri ise kızlarını tasvir ediyordu. Muhammed'den önceki Tanrı versiyonunda kız evlatlar vardı, ama daha sonra hikâyeden silinmişti. İslam da, başka yerlerde kaybolurken, Arabistan'da süren Ay Tanrısı diniydi. Araplara göre Tanrıların en büyüğü olup, ibadet yeri Mekke idi. İslamiyet'ten önceki Araplar, Ay Tanrısına "Al-ilah" veya "Al-llah" derlerdi. İslamiyet'teki en kutsal yer, İbrahim tarafından inşa edilmiş olduğu söylenen Kâbe'dir.

İslamiyet'in en kutsal yeri-Kâbe.

Müslümanlar yüzleri Mekke yönüne dönük olarak namaz kılarlar. Kâbe küp biçiminde bir yapı olup, dünyanın en büyük camisi olan Mescid-i Haram'ın içinde yer alır. İslamiyetin beş şartından birisi olan Hac'da, en az bir kere Kâbe ziyaret edilir. Bu kişilere "Hacı" denir ve bunun da İslamiyetten çok önceleri de mevcut olduğu söylenir. Kâbe'de, geçmişî Adem ile Havva'ya dayanan ve bir meteor parçası olduğu iddia edilen Siyah Taş /Hacer-ül Esvet vardır. Hacılar Kâbe'nin çevresinde yedi kere dolaşırlar. Kâbe'nin kelime anlamı "Küp"tür. Bu Güneş, Ay ve Satürn'e tapanların sembolüdür. Yahudiler'in ritüellerinde yer alan "Tefillin" denilen küçük küp başlığın kökenini ve anlamını sadece "elit" kişiler bilir. Küp, Ay veya Satürn Tanrısı olan El'in sembolüdür.

Yahudiler, Tefillin denilen küçük küp şapkayı başlarının ön kısmına takarlar.

Sürüngen ırkın manipölasyonu, insanlara farklı isimlerle aynı Tanrıları dayatmışlar, sonra da bölerek yönetmek üzere onları birbirlerine düşman etmişlerdir. Kúp, Masonların da sembolüdür, çünkü hepsi aynı kökten gelmektedir.

Birçok arkeolojik keşif neticesinde dinlerin Mezopotamya kökenli olduğu ortaya çıkmaktadır. Ay Tanrısı, çok Tanrılı Arapların en büyük Tanrısıydı. Muhammed ise Allah'ın tek olduğunu söylemiştir. Yahudilikte de aynı şey olmuş, Mezopotamya'nın çok Tanrıları önce Yehova'ya, sonra da Hristiyanlığa dönüşmüştür. İngilizcedeki Synagogue/Sin-e-gog kelimesi, Tanrı "Sin"den türemiştir. İncil'deki, Tanrı'nın Musa'ya On Emir'i vermiş olduğu Sina/Sin-a (Dağı) da, İncil'deki, İsraililerin yaşamış oldukları Desert of Sin/Günah Çölü de aynı kökten gelir. Yahudi ayı "Yeni Ay" ile başlar, "Hamursuz Bayramı" Dolunay zamanına denk gelir. Hristiyanların "Paskalya"sı da Hristiyanlıktan önceleri de var olan bir ritüel olup, Dolunaydan sonraki ilk Pazar'dır. İsa'nın, ölümünden üç gün sonra göğe yükselişine dair sembolik hikâyede de Ay ve Güneş sembolizmi bulunur. Yeni Ay çıkmadan önce ay evreleri arasında üç karanlık gün vardır.

Hep Aynı Eski Hikâye

Hristiyanlık, Yahudilik/Talmudism ve İslamiyet aynı kaynaktan gelir. Müslümanlıkta-ki "haram" ile Yahudilikteki "koşer" arasındaki benzerlik tesadüf müdür? Her ikisinde de domuz ve kan yasaktır. Müslümanlar İsa'nın, Meryem'in, Melek Cebrail'in, İbrahim'in, Nuh'un ve Musa'nın varlığına inanırlar. Kuran, Arapçası "İsa" olan "Jesus"ü en önemli peygamberlerden sayar, İsa'nın Bakire Meryem'den doğmuş olduğunu, İbrahim'i, Musa'yı ve İsa'yı kabul eder. Aynı Tanrı hikâyeleri Hindistan'da da vardır. Krishna da bakireden doğmuştur, ona da Yunanistan'daki gibi "Christos" denir. Büyük İskender'in askerleri Hindistan'ı işgal ettikleri zaman, Christos'a "Krishna" demişlerdi. Krishna'nın babasının bir marangoz olduğu, doğumunun doğudaki bir yıldız ile belirlendiği, doğumunda meleklerin ve çobanların bulunduğu, binlerce çocuğun katli emrini veren bir tiran tarafından eziyet gördüğü, mucizeler yarattığı, ölüleri dirilttiği, cüzzamlıları, sağır ve körleri iyileştirdiği anlatılır. Bazı geleneklerde bir ağaçta ölmüştür veya iki hırsızın arasında çarpmıha gerilmiştir, "Kurtarıcı", "İlk doğan", "Günahtan arındırıcı", "Evrensel Söz" adlarıyla anılır. Herkesin gözü önünde dirilip cennete yükselmiştir. Bir çarpmıhta ayağında çivi delikleri ile tasvir edilir, giysisinin üzerinde de bir kalp amblemi vardır. İnsanları kurtarmak için ölmeye gelmiştir. Üçlü'nün ikinci kişisidir. Takipçileri onu "Saf öz" anlamına gelen "Jezeus" veya "Jesus" adı ile anarlar. Beyaz bir ata binmiş olarak ölüleri yargılamak üzere geri gelecek ve "Kötülük Prensi" ile savaşacaktır.

Hristiyanlık, Yahudilik ve İslamiyet'in kökünde hep yılanı tapma vardır. Sembolik Tanrıların, efsanelerin ve ayinlerin gerisinde hep bu saklıdır. *Matriks'in Çocukları* adlı kitabımda bu konu çok daha ayrıntılı bir biçimde ele alınmıştır. Yahudi ritüelinde de olan sünnet İbrahim'e kadar dayanır, ama aslında eski Mısır'da da vardır. Yılanın deri atması olarak sembolize edilir. John Bathurst Deane, *Yılanı Tapma* adlı kitabında şöyle anlatmaktadır: "O zamanlar ülkeler coğrafi olarak birbirlerinden çok uzak olmadıkları için dinleri de

uyuşuyordu. En medenisi de, en barbarı da hep aynı Tanrıya tapardı ve bu da aynı kutsal yılan tarafından temsil edilirdi. Anlaşılan hepsinde olmasa bile çoğu kültürde yılanı tapma hep vardı veya fabl olarak ya da efsanelerde hep bir yılan nedeniyle “cennetten kovulma” teması bulunuyordu. Hepsini en eski hikâyeden türemiş olup, yılanın zaferi ile sonuçlanıyor, masumiyet baştan çıkıyordu.

“İnsanın Düşüşü” teması Sürüngenlerin zaferini tarif ediyor, zaten ilerideki sayfalarda bu konuya daha ayrıntılı bir şekilde gireceğim. Bugün hâlâ milyarlarca insanın akli aynı mitlerle kontrol ediliyor. Dizlerinin üzerine çöküp bir “Tanrı”ya tapan “akıl”dır, “bilinç” değil. Yazar Aldous Huxley şöyle demektedir: “Hiç hayvanların büyü veya inançlarla uğraştıklarını gördünüz mü? Bu, insanların akıllı olmalarının bedelidir, ama yine de çok “akıllıca” değildir.”

Dolayısıyla dinfer de, buna bağlı olarak sorgulamalar da savunmalar da hep insan icadıdır. Bu bir rastlantı değildir. İllüminati veya Sürüngen İrk’in bir tasarısıdır; çünkü “Akıl”ın ne olduğunu, insanların bu aklın illüzyonuna hapis olacaklarını ve algılamalarının sınırlandırılacağını bilirler. Bu bir kez sağlanabilirse, kolaylıkla kontrol altına alınabilirler, böylece bölünüp yönetilmeleri iyice kolaylaşır. Bütün bu illüzyonlara son verilememesi, birlik olmaması, insanlar arasında anlaşma sağlanamaması için sahte kişilikler karşılıklı olarak savaşılmaya yönlendiriliyorlar. Dinler, başından beri bizi kontrol etmek ve enerjimizi sömürmek üzere yaratılmış.

“Akıl”ın Hapishaneleri

İnsanları Akıl hapishanesinde tutmak için dinden daha iyi bir yöntem olamaz. Onların uyanıp, sonsuz bilinçlerine ulaşmalarını engellemek için sahte Tanrılar yaratıp dikkatleri başka yönlelere çekilir. Dinler birbirlerinden farklı gibi görünür, ama hep aynı sistemle çalışırlar: 1) Eski metinlere dayanır, ama anlaşılması çok güçtür, dolayısıyla her kültür kendi tarihini yaratır. 2) Kural ve talimatlar empoze eder, kim bunları en yoğun şekilde uygularsa, gerçekten iyi bir Hristiyan, Müslüman, Yahudi, Hindu veya Mormon olduğuna karar verir. Ardından din, korku ile beslenen bir politika haline getirilir. Bireyler, aşağılık günahkârlar olarak Tanrı’dan korkmaya yönlendirilirler.

Sürüngen ırk ve onların hibrid soyu, insanların sonsuz bilinçlerine açılmalarından çok korkuyor, dolayısıyla eski Sırlar Okullarından kaynaklanan ezoterik bilgileri sembollerle karıştırıp insanlara sunuyorlar. İnsanların bilince ulaşma yolunun üzerinde kapıları hep rahipler, piskoposlar, papalar, hahamlar, imamlar, brahmalar gibi araçlar tutuyor. Cennete ancak onların onayından geçerseniz gidebiliyorsunuz, yoksa lanetlenirsiniz. Karakter yapısına göre bunlar hep egemen olmak için empoze ediliyor. Doktor, politikacı, bilim adamı, öğretmen ve gazeteciler kendilerine indoktrine edilmiş olan bilgilerin dışına çıkamıyorlar. Anlatılanlara inanıp cennete mi gitmek istersiniz, yoksa kendinize inanıp cehenneme mi? Hmm, zor bir seçim galiba, ama ben yine de kendime inanmayı tercih ederim.

İnanç sistemi, büyük çapta korku, suçluluk, hatta şiddetle bile yürütülüyor. Bazıları bu inançlar uğruna aile bireylerini bile öldürüyor. Savaşlar, engizisyon, toplu katliamlar aileleri

ve toplumlari yok ediyor. Bu Sürüngen Irk'ın ardına saklanmış olduğu farklı isimler altında nice inanış var. Gerçek olana kimin sahip olduğunu anlamak için milyonlarca insan diğeri ile savaşıyor. Az sayıdaki kitlenin, çok sayıdaki kitleyi yönetmesi için insanlar hep karşı karşıya getiriliyorlar. Negatif kitle, farklı inanç ve görüşe sahip ama birlik ve beraberlik içerisinde olan bir topluluğu manipüle edemez. Irk, politika, kültür, gelir düzeyi, dededen toruna geçen ayrımcılıklar en güçlü manipölasyon silahlarıdır. Sürüngen ırkın oyun planı, inanç ve dogmalara dayanıyor. Sürüngen ırk, bu yolla insanların düşünmelerine, sonsuz bilinçlerine ulaşmalarına engel olup, kişiler, gruplar, hatta ülkeler arasında savaşlar yaratıyorlar.

Yeni mi? Şaka ediyor olmalısınız!

Yeni Çağ inanç sistemi de bir başka din sayılır. Bu tıpkı, farklı bir politika gütmekte olduğunu iddia eden Yeşiller Partisi'ne benzer. Yani resmi dini reddedip "akıl"ı aşan ve "bilinç"e yönelenleri yakalamak için bir tuzaktır. Yeni Çağcılar hepimizin "bir" olduğunu, ölüm diye bir şey olmadığını, yaratılışın farklı frekans ve yoğunluklardan oluştuğunu söylerler. Aslında gerçeğe çok yakınlar, bu yüzden de yol tuzaklarla dolu.

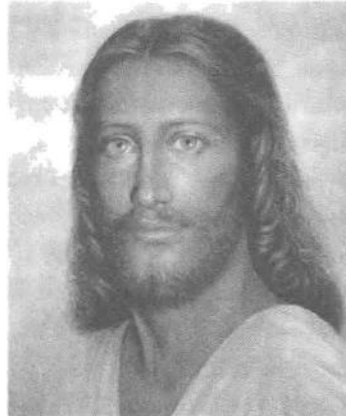
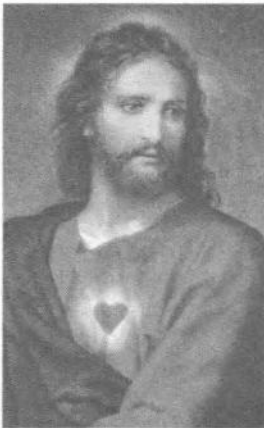
1960-70'li yıllarda "Özgür Aşk" ve "Hippi isyanı" adları ile ortaya çıkan "Çiçek Gücü" devrinin başını çekenler, askeri ve istihbarat görevlilerin çocukları olan müzisyenler oldu. Örneğin Doors grubunun solisti, 1971'de ölen Jim Morrison'ın babası Amiral George Stephen Morrison olup, 1964'te Tonkin körfezinde bulunan Amerikan filosunun komutanıydı. Kanıtlar hiç öyle göstermese de Kuzey Vietnam tarafından saldırıya uğramış olduklarını iddia etmiş, Başkan Johnson da bu yalanı bir bahane olarak kullanıp inanılmaz sayıda ölüm ve felakete neden olan Vietnam Savaşı'nı başlatmıştı. O sırada Amiral Morrison'ın filosunun üzerinde uçan filo komutanı James Stockdale, 1984'te yazmış olduğu *Aşk ve Savaş* adlı kitabında şöyle diyordu: "Olayı izlemek için en iyi konumdaydım. Destroyerlerimiz orada olmayan Kuzey Vietnam hedeflerine ateş ediyorlardı. Orada hiçbir şey yoktu, ama Amerikan ateş gücü vardı." Tam anlamıyla başka bir Problem-Tepki-Çözüm formülü... Tıpkı akıl karıştıran uyuşturucu dağıtımı ile yönetilen "Çiçek Gücü" düşleri gibi... Bunlar günlük bir hayat tarzı olmuştu. "Çiçek Gücü", savaş karşıtı hareketi engelleyip, potansiyel etkisini saptırmak için çıkarılmıştı. İnternette 60'ların devrimi hakkındaki *Laurel Canyon'ın Garip Ama Gerçek Hikâyesi - Hippi Neslinin Doğuşu* adlı diziyi okumanızı tavsiye ederim. Bu kelimeleri Google'da arayınca o dönem ile bazı kahramanlarının askeri ve istihbarat geçmişlerini hakkında yepyeni bir bakış açısı oluşturuyor.

Hippi neslinin ardından, İllüminatî'nin içinden gelen Henry Kissinger gibi kişilerin gayretleriyle perde arkasında geliştirilen Yeni Çağ dönemi başladı. Zamanında Kissinger'in yakınında olmuş olan kişilerin bana anlattıkları bunu teyit ediyor, çünkü o sıralarda uyanmakta olan insanların akıllarını karıştırmak için yeni bir din yaratma arayışlarına girilmiş. Bunun üzerine "Doğu'dan, Beatles'ın Guru'su Maharishi Mahesh Yogi gibi mistik adamlar "Batı"ya getirilmiş ve kısa bir süre sonra "Uyanmış" Yeni Çağcılar tapmak için yeni "Guru" ve Tanrılar bulmuşlar.

Maharishi Mahesh Yogi.

“Yeni Çağcı” dediğimiz gruplarda gerçekten son derece samimi kişiler de var, ama yanlış yönlendiren sahtekârlar, giyim tarzlarını bile değiştiren ve kendilerini buna kaptıran çok sayıda insan da mevcut. Yeni Çağcıların “Birlik”i çağrıştırmaları gerek, oysa 100 metre öteden bile onları giysilerinden ayırdedebilirsiniz. Kişilerin gardıroplarında ne bulundurdıkları beni kesinlikle ilgilendirmez, ama “Birlik”ten söz ederken üniforma giymeleri tabii ki felsefelerine pek uymuyor. Kısacası “Yeni Çağ” kesinlikle “yeni” değil. Aynı programı izleyen veya uygulayan başka bir din. Takipçilerinin anarşik tutumu bile arkasında saklı duran dini maskeleyemiyor. Bütün dinlerde olduğu gibi, kişi kendisini aşağı görerek, birine veya bir şeye tapıyor. Herkes “Bir” olmaktan veya “Gücü geri almak”tan söz ediyor ve İsa’nın yeni versiyonu olan “Sananda”ya veya çeşitli “Guru”lara takılıyorlar. Dediklerine göre Hristiyanlık İsa’ya haksızlık etmiş. Oysa aslında “Büyük Beyaz Kardeşlik” adı altında yine tapma ve kendini adamaya odaklı. Bu nasıl bir tesadüf ki Yeni Çağ’ın “Sananda”sı tıpkı Hristiyanların İsa’sına benziyor. Binlerce yıl önce yaşamış olan İsa’nın klasik imajı, o zamanların ressamlarının tasvir etmiş oldukları haliyle karşımıza geliyor, oysa Yeni Çağcıların ki de aynı.

*Hristiyanların İsa’sı, Yeni Çağcıların Sananda’sı, nasılsa çok benziyor.
Oysa bu kişilerin ayrıntılı tasvirleri yok.*

Yeni Çağcıların, Amerika'daki "Ben Birleşme'yim" oluşumunun bile bir Hint felsefe okulu, Ashram'ı var. "Ashram", dini bir topluluk ile Guru'sunun yaşadığı yer anlamına gelen Hintçe bir kelime. Tabii ki Doğu'nun engin bilgisi için diyeceğimiz hiçbir şey olamaz, bilakis "Bilinç"i'nin doğası ve aldatıcı gerçekliği ile ilgili bilgileri edinme açısından çok yararları var, ancak bazı kişiler bütün "paket"i hiç sorgulamadan alıp benimseyince şimdi Yeni Çağcıların olduğu hale geliyorlar. Yani Çağcıların global merkezlerinden birisinin bulunduğu Sedona Arizona'da yaşayan Mark Amaru Pinkham adlı yazar, diğer boyuttan "Büyük Beyaz Kardeşliği"ni yılan Tanrısı efsaneleri ile bağdaştırıyor.

"Büyük Beyaz Kardeşliği", teozofik /Tanrı felsefesiyle ilgili bir icat gibi görünüyor. 19. yüzyılın ortalarında yaşamış Rus seyyah kadın Madam Bravatski tarafından kurulmuş ve yönetilmiş bir organizasyon. Ancak Bravatski'den önce "Büyük Beyaz Kardeşliği", Güneş veya Yılan Kardeşliği olarak biliniyor, üyelerine de "Yılan"lar deniliyordu. Tapınakları yılan gücünün barınağı olan piramitler ile yaz kış gündönümleri ile bahar ekinoks ile hizalanan güneş tapınaklarıydı. Örneğin Mısır'da en önemli tapınaklar, Heliopolis'teki kompleks, Giza piramitleri ve Karnak'taki güneş tapınağı idi. Bu tapınakları Mısırlı rahipler ve yılan soyundan gelen Djedhi yönetirdi. Meksika'da Yılan Kardeşliği'nin üyeleri Quetzlcoatl veya Tüylü yılanlar, gün dönümü ve ekinoks ile hizalanan çok katlı piramitleri yönetiyorlardı. Bu işleri Peru'da Amarus veya yılanlar, Çin'de Ejderhalar, Hindistan'da ise Nagas olarak bilinen aydınlanmış Yogiler yapıyorlardı.

Uzun süredir, Djedhi, "yılan soyundan gelenler" ile içeriden biri olan "Star Wars"ın yaratıcısı George Lucas arasında bir bağlantı kuruyorum. Filmdeki "Djedhi/Jedi" şöyle anlatılıyor: *"Tapınak Şövalyeleri gibi Haçlı Seferleri sırasında ortaya çıkan askeri ve dini tarikalara benzeyen eski ve asil manastır üyeleri."* Jedi şövalyeleri iki özellikleri ile tanınıyorlar. Birincisi, güç üzerine kurulu bir dine bağlılar, ikincisi, güce bağlı bir kişinin gösterdiği özel yeteneklere dayalı olarak tarikata seçiliyorlar.

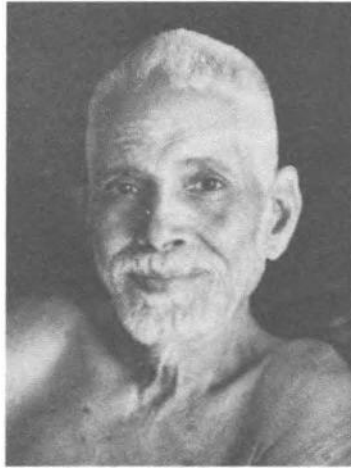
Güç'ün asıl anlamı nedir? Mark Amaru Pinham'ın, "yılan soyundan gelenler" için söylediği gibi, bunlar üstün bilgiye sahipler, ama genel toplumdan saklıyorlar. Üstelik bütün dünyadaki eski rahipliklere ve liderliklere egemen olup, Sümer, Mısır, Hindistan ve Çin gibi eski medeniyetleri hep yönetmişler. Pinham'ın eski uyumlanma okullarının, bugünün Tapınak Şövalyeleri ve masonları gibi gizli cemiyetlere dönüşmüş oldukları düşüncesine de katılıyorum. Bunlar bugüne kadar hep gizli gizli varlıklarını sürdürmüşler. Bunun "aydınlanma" ile hiçbir ilgisi olmadığı gibi, sadece egemen olmaya/hâkimiyete dayalı. Yeni Çağ dininin Tanrıları Sürüngen varlıklar, yani bütün dinlerde farklı adlar altında tapılan hep aynı Tanrılar... Oysa "bilinç"i dinle hiç işi yoktur, din "Akıl"ın işidir, çünkü hep yapı ve hiyerarşi ile ilgilidir.

Saçmalıkların Açıklanması

Şöyle bir benzetme yapalım; 50 tane kedi yavrusunu, 50 tane yün yumağı ile bir odaya bırakıp, saatler sonra bu birbirine karışmış yünleri çözmek için odaya girelim. Bu benzetmeyi, "Sistem"i'nin, insan psikolojisini nasıl esir etmiş olduğunu açıklamak için kullanalım. Yani Çağ kavramının doğmuş olduğu Hindistan'daki dini inançlar işte bu durumda.

Hindistan'da bir futbol stadyumunu dolduracak sayıda Tanrı var ve iş çıkırından çıkmış durumda. Garip evlilikler zirvede, kendi "kast"ından aşağıda olanlarla evlenmek isteyen gençler öldürülüyor. Günlük hayatın karmaşasında, mit ve sembolizmler, çoğu kişiyi örümceğin ağına takılmış sinekler haline getirmiş. "Shiva" bunu, "Vishnu" şunu söyler, "bunu sadece ağzın şunu söylerken" veya "bunu sadece arkan Ganj'a dönükken yapabilirsin" talimatları bitmek bilmiyor. Hepsini nasıl uygulayabiliyorlar bunu anlamak mümkün değil. Tabii ki buna benzer birçok şey diğer dinlerde de var, İsa böyle söylemiş, Musa şunu demiş vs. Çoğu din hepimizin ebedi varlıklar olduğumuzun saklanması için oluşturulmuş. Ruhları, ölümden sonraki hayatı veya ölümü anlatıyorlar, ama kuruluş prensipleri "Sonsuz bilinç"e değil, akıla ve bedene dayalı. Aslında diğer dinlerle karşılaştırıldığında "Birlik" ten en çok Hinduizm'de bahsedilir, ama aynı zamanda bu ana gerçekten çok uzakta kalan 50.000 Tanrı ile iş iyice karıştırılır.

2008'de Hindistan'a gittiğim zaman bunu çok iyi gözlemledim. Birçok yönden inanılmaz bir ülke, ama o kadar çok insanın bu şekilde kontrol ediliyor olması çok üzücü. Orada, Arunachala adlı dağı görmeye gittim. Dağ, Güney Hindistan'da Tamil Nadu'daki Thiruvannalai adlı kasabanın yakınında yer alıyor. Burası Sri Ramana Maharshi'nin yurdu.

Sri Ramana Maharshi.

13 yaşındayken, "Ben kimim! Sözü ettiğimiz bu "ben" in doğası nedir?" sorularına cevap aramaya başlamış. Hayatı boyunca sürdürdüğü derin meditasyonların ardından "ben" in sonsuz ve ebedi, değişmeyen bir "bilinç", fiziksel dünyanın da bizim "akıl" dediğimiz bir illüzyondan ibaret olduğunu öğrenmiş. "Master" ve "öğrenciler" in farklı bakış açıları olduklarını, birinin orada, diğerinin şurada olmadığını anlamış. Söylemiş olduklarının çoğuna katılmıyorum. Hepimiz tek bir "bilinç" iz ve fiziksel âlem, insanların ayrılık ve bölünme algılamaları nedeniyle kaybolmuş oldukları bir illüzyon, yanılsama. Ama sevgili Shiva, onlar ne yaptılar biliyor musun? Sen 1950'de öldükten sonra burayı bir türbeye çevirdiler. Şaşkınlıkla, ona inananların, onun resminin önünde saygıyla kafalarını yere sürdüklerini gördüm. Âdeta hay-

kırmak istedim: “Hayır, hayır! Gerçeği gözden kaçırıyorsunuz! Artık dizlerinizin üzerinden kalkın!” Asıl Asram binası olan Ramana tapınağına gece toplantısı sırasında ulaştım. Hindu dinine doğrudan bir bağlılığı yoktu. Onun öğretilerinden alıntılar vardı, onun sade mesajını kendi planlarına uyacak şekle sokmuşlardı. Holün çevresinde, dünyadan ve yerel halktan oraya gelmiş olan Ramana’ya bağlı insanlar vardı. Merasim, birisinin bir kitaptan bir şeyler okumasına, toplananların da aynı kitaptan ahenk içerisinde tekrarlamalarına dönüştü. Bu tıpkı bir Hristiyan kilise ayinine benziyordu. İslam, Yahudi veya Hindu dinlerinde de aynı şeyler vardı, aradaki fark neydi ki? Sonra Hintliler gibi giyinmiş, saçlarını Hintliler gibi bağlamış batılı insanlar gördüm. Saçlarını olmak istedikleri “Kutsal kişi” gibi bağlamış ve onun kılığına bürünmüşlerdi. Ramana tarzı saç ve giysisi ile ters düşen keskin İskoç aksanlı çok tatlı bir adam vardı. Birçokları gibi sanki yerde gizlenmiş bir ipin üzerinde yavaş yavaş yürüyordu. Bu “Aydınlanma” dini falan olamazdı, bu tam bir bilgisayar programıydı. Bu insanlarla dalga geçmiyor veya alay etmiyorum. Ne giyerlerse giysinler, nasıl görünürlerse görünsünler. Benim gibi şaşal bir pantolon ve tişört içinde olsalar daha sevimsiz olurdu herhalde. Saçınızın biçimi veya giysiniz hiç önemli değil. Aydınlanma bir moda değil, bir “hal”dir! Dışarıda bir kişi arayanlar çok önemli bir ayrıntıyı gözden kaçırıyorlar, çünkü hâlâ birlikte olduklarını sandıkları “dışarıda”ki bir gerçeğe odaklanıyorlar. Sınırlı akıllarında sürekli olarak imajlar ve şeylerle Sonsuz bilinç’e ulaştıklarını sanıyorlar.

Yeni Çağ da, bir sürüngen ürün olarak altın madeninden önceki çıkmaz sokak. Uyanmakta olan insanların bilinçlerine ulaşmalarını engellemek üzere tasarlanmış.

Dışarıda bir kişilik arayan sadece akıl. Sonsuz bilinç böyle bir şey yapmıyor, akıl öyle düşünüyor, zaten dışarıdaki âlemde kişilik arayışı da bu düşüncenin bir ifadesi. Oysa “sonsuzluk” neyse o, dolayısıyla gördüğü zaman alakasız saçmalıkları tanıyor. Arunachala’da gittiğim her yerde insanlar sürekli olarak saygı gereği ayakkabılarını çıkarıyorlardı. Saygı da, kime, neye? Hepsi yapmacık. Saygı yürekten gelir, ayakkabıdan değil. Bir keresinde dağ

yoluna çıkmak için tozlu bir araba parkı ile açık bir yoldan geçmek için ayakkabılarımı çıkarmam istendi. Sadece tozlu bir araba parkı ile açık bir yoldu. Akıl durduran bir saçmalık. Ben de hiçbir binaya girmedim. Sadece ben miydim? Belki de öyleydi.

“Akıl”ın Dini

Çevremdeki herkes “lotus” pozisyonunda otururken, ben “artrit” hastalığım nedeniyle katlanır bahçe sandalyesinde oturduğum için gülerек bakanlar oldu, ama umurumda bile olmadı. Enerjimizi Tanrı’ya göre ayarlamak için lotus pozisyonuna girmek de nesi. Yani ciddi artrit hastalığım nedeniyle yere oturamıyorsam böyle bir şeye hakkım olmuyor mu? İşin komik yanı bacaklarımı aynı bu tipler gibi çaprazlamam için ancak anestezi altında olmam lazım. Bütün bu beden mekanizması hikâyesi “akıl”ın uydurduğu başka bir serap. Bedeninizi Tanrı’ya göre ayarlayın. Ne bedeni, beden diye bir şey yok ki! (Tabii ki algıladığımız anlamda beden değil.) İmgelemeniz Tanrı ise, onu imgelemenizi hayal ürünün olan bir şeye nasıl ayarlayabilirsiniz ki? Bizi Sonsuz’un farkındalığa en etkili şekilde ayarlayan “Sonsuz” olduğumuz anlayışıdır, “lotus” pozisyonunda oturmak değil. Realite duygumuz, sadece bakış açımıza bağlıdır o kadar, bu sonra da deneyimlediğimiz gerçek olur.

Sanırım Hindistan’ın resmi spiritüelliği hakkındaki genel izlenimim Ramana asramın dışında, açılmasını beklerken yıkıldı. Yakındaki kafası traşlı bir Amerikalı “guru”, turuncu bir tunik içerisinde bağdaş kurmuş oturuyordu. Orta yaşlı iki Amerikalı kadına, aydınlanma yolu ile ilgili bir şeyler anlatıyordu. Birisi müthiş bir dikkatle onu dinlerken, diğeri önemli olduğunu düşündüğü noktaları küçük not defterine kaydetmekle meşguldü. Adam her şeyin çok karmaşık olduğunu, bizlerin “Tanrı” olamayacak kadar değersiz olduğumuzu söyleyince, portatif sandalyemi kapatıp biraz nefes almak için oradan uzaklaştım. En azından defterine notlar alan kadın gereken soruyu sordu: “Eğer Tanrı biz isek, nasıl Tanrı olamayacak kadar değersiz oluruz?” Uzun soluklu cevabını bitirdiği sırada neyse ki kulağın işitmeyeceği uzaklıktaydım, ama yine de “İsa”nın bir iki şey söylediğini duydum. Hristiyanlık, Yahudilik veya Müslümanlık bu sefer turuncu bir elbise giymişti! Her zamanki gibi basit gerçek büyük bir karmaşıklığın ve üretilmiş bir hiyerarşinin içinde boğulmuştu. Tanrı “yukarıda”, bizler “aşağı”da. Bu tıpkı Yılan Tanrıların bizim bağlantıları algılamamızı istedikleri şekil idi. Mutlaka samimi veya gerçekten kutsal guru kadın ve erkekler de var mutlaka, ama çok azınlıkta oldukları kesin. “sevgi ve ışık”, “herkesi seviyorum”, “herkesi kucaklıyorum” maskesi ile gezen kaç kişiyle karşılaştım. 20 yıldır, “seni destekliyoruz”, “mesajın yerine ulaşması lazım” diyenleri çok duydum. Yüzde 95’i “Bu işten benim çıkarım ne olacak?” diye sorar; sonunda eğer “Hep ben, ben, ben” takıntısı ile istediklerine kavuşmazlarsa, sonunda destekledikleri o kişiye büyük zarar verirler. Bu tür narsist kişiler yüzünden çok acı verici ve pahalıya mal olan deneyimler yaşadım. Hiçbir şekilde onlara güvenilmez, çünkü bir yandan sistemi çıkarlarına uygun şekilde kullanırken, diğer yandan aleyhinde konuşurlar. Kısaca “Yeni Çağ” da diğerlerine itiraz edenleri tuzağa düşürmek için Sürüngeçenler tarafından kurulmuş bir başka türlü dindir. Günlük medyanın bana “Yeni Çağ Gurusu” adı takması da pek zavallica!

Yılan Satanizmi

Din, gizli cemiyetler ve Satanizm diye bilinen şeyler, hep sürüngen komplosu ile bağlantılıdır. Hepsini aynı örümcek tarafından yönetilir ve en üst seviyede tek bir organizasyon bulunur. Dinlerin ve gizli cemiyetler şebekesinin içindeki gizli sır, sadece bu "Elit" in bildiği, dünyanın gizli gizli bu sürüngen soy tarafından manipüle edilmekte olduğudur. Gizli cemiyetlerin de kökeni dinlerle aynıdır ve nasılsa gizli cemiyetleri lanetlerler. Hepsini de eski Sırlar Okulu'ndan çıkmış, sürüngen ırk ve soyu tarafından ele geçirilmiştir. Dinler birçok yönden, gizli cemiyetlerin halka dönük yüzüdür. Dindar kişilerden dini kitaplara inanmaları söylenirken, gizli cemiyetlerdeki, gizli anlamları ve sembolleri bilirler. 19. yüzyıldaki Evrensel Masonluğun en üst ruhani lideri Albert Pike, farmasonluğun, Babil, Mısır, İran, Roma ve Yunanistan'daki eski sır dinlerinin dirilişi olduğunu söylemiştir. *Ahlak ve Dogma* adlı Masonluğun "İncil"i sayılan kitabında, "Masonluk, eski sırlarla aynıdır." diye yazmıştır. Bu yüzden bütün gizli cemiyet ve dinlerde aynı Yılan, Güneş, Ay ve Satürn sembolizmi vardır. Bunları bütün kitaplarımda görebilirsiniz. Masonluktaki En Yüksek Master'ın tahtı ya da sandalyesi, Güneş'in doğduğu yöne bakar. Aynı nedenle kiliselerdeki "sunak"lar da hep aynı yönde bakacak şekilde yapılmıştır. İsa'nın da doğudan döneceği söylenmiştir çünkü İsa için ilham kaynağı olmuş olan Babil'deki Nimrod/Tammuz gibi İsa da bir güneş sembolüdür. Yahudi Hristiyanlar Yılan-Güneş-Ay-Satürn dini iken, Hristiyan web siteleri güneşe tapan putperestleri lanetlemektedir. Sembolizm, tam anlamıyla, Sürüngen-İllüminati'nin gizli şifreleri ve dilinin yuvasıdır. Farmasonlar ise kendisini sembollerle ifade edilen saf bir din olarak tanımlar. Hatırlarsanız, sürüngen beyin hep imajlar yoluyla iletişim kurar.

Dinler yılan "kült"ünün halka dönük yüzü, gizli cemiyetler de gizli yönüdür, ama üçüncü bir unsur daha vardır ki, en kötüsü olan, Sürüngen Tanrılar için insan kurban edilen Satanizm'dir.

Gizli cemiyetler şebekesinin üst kademesindekilerle daha düşük seviyedekilerin hayvan ve insan kurban eden korkunç grupları teşvik ettikleri biliniyor. Satanizm ve İllüminati birbirinden ayrı değil. İnsan kurban edilen ve kan içilen ritüellerde birçok ünlü kişinin yer aldığını ve isimlerini kitaplarımda belirttim.

Satanizm, Yılan Tanrılara tapma şeklinde bütün global politik ve ekonomik sistemin içine işlemiş durumda.

"Satan", Sümercede Sandan/Santana kelimesinden geliyor. Sümerlerin bu varlık için kullandıkları sembol, üçlü dişli çatal veya "yaba" olup, bugün hâlâ şeytanın yaygın olarak temsil edildiği şekildir. Satanistler astronomik ve astrolojik takvime, dünyanın, ayın ve gezegenlerin hareketine göre çok sıkı bir ritüel programı uygularlar. En önemli tarihler de Şükran günü ile 1 Mayıs'tır. Şükran günü şimdi mini Noel haline getirildi, dünyanın dört bir yanında eski törenlerle tıpkı Babil ve diğer eski toplumlarda yapılmış olduğu gibi inanılmaz sayıda insan, özellikle de çocuklar kurban ediliyor. Kraliyet ailelerinin üyeleri, politika, banker, ticaret, medya ve ordu kurumlarının yüksek görevlerinde yer alan kişiler, sürünge hibridlerden olup hep Sümer, Atlantis ve Mu dönemlerindeki gibi kurban törenleri gerçekleştiriyorlar. Güç ve Satanizm birlikte gidiyor. New York'lu seri katil David Berkowitz, cinayetleri bir Satanist grubun planlamış olduğunu söylemişti. Kiliseye yazdığı mektuplarda, insan kurban edilen ayinlerde yer alan insanları ifşa etti.

...Satanistler özel kişilerdir. Cahil köylü ya da yarı cahil halktan kişiler değiller. Doktor, hukukçu, işadamı ve genel olarak sorumluluk sahibi saygıdeğer vatandaşlar. Onlar hata yapmazlar, çok dikkatli kişilerdir. Birbirlerine bağlı olup kendilerini gizlerler, topluma zarar verme ihtiyacındadırlar. Aleister Crowley'nin dediği gibi: "Küfür, cinayet, tecavüz, devrim, kötü olan ne varsa onu istiyorum!"

Zamanında Satanik şebekelere girmiş olan çok kişiden duymuştum. Bu kitabı tam bitirmek üzereydim ki, Sydney Avustralya'da "Alfa Locasi"nın eski başkanı olan kişinin ölüm döşeğindeki itiraflarını içeren bir belge çıktı ortaya. Gerçekliğini soruşturup kontrol etmeye vakit kalmamıştı, ama benim 20 yıldır öğrenmiş olduğum ve açıklamaya çalıştığım her şeyi içeriyordu. Kitabın EK: II bölümünde okuyabilir ve Satanizm'in herkesin hayatında nasıl etkili olduğunu anlarsınız. Belgede bu etkinin toplumlara ne kadar sinmiş olduğu, henüz kimsenin bunun farkında olmadığı belirtiliyor.

En yüksek kademedekilerin bazıları politikacılar, doktorlar, yüksek rütbeli polis memurları, avukatlar, reklam "guru"ları, madalyalı askerler, medya şahsiyetleri, moda mankenleri ve sosyal görevliler. En düşük seviyede ise fahişeler, uyuşturucu satıcıları ve lise öğrencileri bulunuyor, bazıları da ortalıkta görünmemeyi tercih ediyor.

Kurbanlar bir çeşit zihin kontrolü altında derin uykuda gibi oluyorlar. Psikolojik işkence taktikleri zaten normal bir insanı mutlaka delirtecek aşamaya getirdiğinden hiçbir şeyin farkına varmıyorlar. Aralarındaki en yetenekli olanların hayat tarzı zaten hep suç üzerine, ama üzerine saygıdeğer bir profesyonellik cilası çekilmiş oluyor.

Belgelerde 1960'ta Rothschild Siyonist Anton LaVey tarafından kurulduktan sonra çok ünlü Şeytan Kilisesi'nden söz ediliyor. Bu satanik organizasyon hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenlerin, ölen J. P. Morgan'ı incelemeleri öneriliyor. Aralarında Kennedylar, Jackie de dahil, Irving Berlin, Groucho Marx, Elvis Presley, Hristiyan Evangelist Garner Ted Armstrong, Sammy David Jr., Ronald Reagan, Edward Heath, Thomas Plantard de Saint-Claire ve Bushlar var. 1998'den beri eski İngiltere başbakanlarından Edward Heath'in çocuk katili bir satanist olduğunu söylüyorum. Thomas Plantard de Saint-Claire ise, *Kutsal Kan* ve *Kutsal Kâse* gibi kitaplardaki meşhur Priory of Sion adlı gizli cemiyetin başıdır.

Belgede insan kurban edilen ayinler ve Satanistlerin cinsel amaçlar ve kurban tören-

leri için sınırsız sayıda çocuğu nasıl sağladıkları anlatılıyor. Kitaplarımda, kod adı Pindar olan sürüngen hibridin bütün global komplodaki önemini anlatmıştım. Yahudi bir kadının, 1989'da Oprah Winfrey Show'da Satanizmi anlatan bir videosu elime geçmişti. Harfi harfine içeriden kişilerden dinlemiş olduğum ayrıntıları veriyordu. *En Büyük Sır* adlı kitabımda bu konuda birçok hikâyeyi okuyabilirsiniz. Show'da kadına Rachel deniyordu, ama sonradan adının Vicki Polin olduğu açıklandı. Satanizm'in zirvede olduğu Chicago'nun yerlisiydi. Bilindiği üzere, politik ve satanik pislğin zirvede olduğu Chicago, dünyanın başına sahtekâr başkan Obama ile Beyaz Saray maşaları Rahm Emanuel ve David Axelrod'u bela etmiş ünlü şehirdir. Vicki Polin nesillerden beri ailesinin bu satanik ritüellerde yer aldığını söylüyor "Onlar 1700'lerden beri, kimin bu işin içine girmiş olduğunu çok iyi takip ederler." diye anlatıyordu. Benim de yıllar önce duymuş olduğum, Satanistlerin "üretici" dedikleri bir işlemde de bahsediyordu. Bunlar ritüellerde kullanılan bebek veya fetusları doğuran kadınlara verilen addı. Bu doğumlar resmi mercilere bildirilmiyordu, çünkü hepsi gizli yapılıyordu. Sisteme göre bunlar hiçbir zaman var olmamışlardı. Kadınlar sürüngen hibridleri doğurmak için genetik olarak dikkatle seçilirlerdi. 1968'de çekilmiş olan *Rosemary'nin Bebeği* adlı ünlü filmin konusu aynen böyleydi. Mia Farrow, Satanik bir ayinde, ün ve servet kazanma karşılığında karısının hamile bırakılmasına izin veren bir aktördür. Karısının zihni kontrol altına alınır, böylece neler olduğunu hatırlamaz. Rothschild'ler ve İllüminati'nin, zihin kontrolü işlemlerini çok kapsamlı bir şekilde kullandıkları biliniyor, politikacıların birçoğuna göreve gelmeden yıllar önce bütün bu işlemler uygulanıyor. *Rosemary'nin Bebeği* filminin sonuna doğru çok kısa bir an, bebeği gösteriyorlar ve o bir sürüngen... Filmin yönetmeni Roman Polanski, tabii ki hikâyenin gerçeklere dayandığını çok iyi biliyor. Malum 13 yaşındaki bir kız çocuğu ile seks yapmış olduğu için ABD'den kaçmak zorunda kalmıştı. Ayrıca 1969'da sekiz aylık karısı aktris Sharon Tate, zihni İllüminati tarafından kontrol edilen Satanist Charles Manson ve çetesi tarafından katledilmişti.

Vicki Polin, Oprah Winfrey'nin programında şunları da anlatıyordu: Ailemizde hamile kalan kadınlar vardı. Çoğu kişi çok kilolu olduğu için hamile olduğu anlaşılmazdı. Bir süre ortadan kaybolur, sonra geri gelirlerdi. Bebeklerin kurban edildiği ayinler vardı. Çok gençken, bir bebeği kurban etme ayininde yer almam için zorlamışlardı.

Bu okuyanlara imkânsız gibi gelebilir, ama hükümetlerde ve bazı kuruluşlarda aynı hikâyeleri anlatan yüzlerce satanik kült kurbanı kişi ile karşılaştım. Sürüngen ve diğer olumsuz varlıklar, fizikteki "görünür ışık" denilen beş duyu ile algıladığımız gerçeğin ötesinden dehşet içindeki kurbanın özellikle ölüm noktasında saldırdığı enerji ile besleniyor. Bu binlerce yıllık geçmişi olan "Tanrılara kurban" edilme olayının kaynağı. Sürüngenler özellikle buluşa ermemiş çocukları tercih ediyorlar, çünkü buluşa erdikten sonra insan enerjisinin kimyasında değişiklik oluyor ve bu varlıklara göre saflığını kaybediyor. Eski toplumlardaki Tanrılara kurban edilen "bakire" kavramı aslında genç bakireler, yani çocuklar! Eskiden Satanist olan ve çocukların kurban edildiği ayinlerde bulunmuş çok kişiyle konuştum. Bu ayinlerde babalar kızlarını hamile bırakıyor ve o bebek şeytana kurban veriliyor. Başka bir ritüelde ise, ebeveynlerin ilk çocuklarını kurban vermeleri gerekiyor. Bunun her zaman sunakta yapılması şart değil. İllüminati'nin, eski bir ritüel noktasında planlayacağı bir trafik

kazası, halka gayet sıradan bir sokak ya da caddede olmuş izlenimi verebiliyor. Uç noktalar-
dan birisi de kişilerin Kült'e olan tam sadakatlerinin kanıtı olarak kendi çocuklarını kur-
ban vermeleri. Satanik ritüel şebekesine, sosyal hizmetler, öksüzler yurdu, evden kaçanların
barındığı yurt veya kreşlerden sürekli olarak çocuk temin etmek mümkün. İllüminati'nin
amacı ebeveynlerinden çocuklarının kontrolünü tamamen almak, bu da artık gittikçe daha
net bir şekilde belli olmaya başladı. Bu konuyu ilerideki sayfalarda daha ayrıntılı olarak
anlatacağım. Dünyada milyonlarca çocuk kayboluyor, kimse bunun farkında değil. Tele-
vizyon haberlerinde, halkın sadece bilmesine izin verilen miktar bildiriliyor, oysa kaybolan
çocukların sayısı dehşet verici bir oranda. Bütün bunlar, Satanistlerin sistemin içinde çok
etkin pozisyonlarda üyeleri olduğu için gerçekleşebiliyor. Güçlü mevkilere geldikleri zaman
istedikleri yerlere de kendileri gibi olanları atıyorlar. Vicki Polin, Oprah Winfrey Show'da
Satanistlerin kimsenin şüphe etmeyeceği, toplumun önemli kişileri olduklarını anlattı,
hatta kendi annesini bile buna örnek gösterdi.

"Annem Chicago'nun metropoliten bölgesinde yaşar. Örnek bir vatandaş olup, "halk-
la ilişkiler" komisyonunda çalışır. Kimse ondan kuşkulalmaz. Aralarında polis memurları,
doktorlar, avukatlar, Kızılderili şefler bile vardır. Dışarıdan bakıldığında her şey gayet düz-
gün, ama geceleri işler değişiyor, doğru yanlış, yanlış ise doğru oluyor..."

Rothschild Ritüelleri

Dünyanın çeşitli yerlerinde Satanik istismarlara maruz kalmış kurbanları bilen tera-
pistlerle görüştüm. Bunların arasında İngiltere'den Vera Diamond adında şu anda hayatta
olmayan harika bir hanım da vardı. Satanist ünlüleri ifşa ettiği için, Londra'daki iş popü-
laritesini yitirmişti. Rothschild ailesinin resmi olmayan çocuklarından birisi, Satanizm'in
bu elit aileler açısından önemini ve Tanrılara kurban ritüellerini anlattı. Onun Roths-
child ismi, Phillip Eugene de Rothschild. Ailesinin korkunç geçmişini silmek için adını
değiştirip, ABD'ye yerleşti. 1988'de, 86 yaşındayken ölen Fransa'nın şarap yapılan uçsuz
bucaksız Mouton-Rothschild bağlarının sahibi Baron Phillipe de Rothschild'in oğlu. O
da Rothschild'lerin yüz binlerce gayrimeşru çocuğundan birisi. Genetik saflığı muhafaza
edebilmek için sperm bankası programlarının dışında dünyaya getirilmiş olan çocuklardan
birisi. Bunun çok önemli bir nedeni var, dolayısıyla bunu daha sonra, "Gerçeğin Doğası"
konusuna geçtiğimiz zaman ayrıntılarıyla açıklayacağım. Önceden de belirtmiş olduğum
gibi bu Rothschild çocukları başka ailelerde büyütülüyor ve resmi olarak Rothschild adını
taşımıyor, daha sonra ise toplumun üst seviyelerinde, hatta devlet başkanı veya başbakan
olarak bile görev alıyorlar, ama Rothschild bağlantılarını hiç kimse bilmiyor. Phillip Euge-
ne bana şunları anlattı:

"Babam çok dejenere bir insandı. Tanrı'dan nefret eden bir Satanistti, ama şarap bağla-
rına ve şaraba tapardı. Şarabın, içindeki "ilkel"i ortaya çıkardığını söylerdi. Rothschild'ler
genetik şifrelerini korumak için okült ensest ilişkiler içerisindeydiler."

Phillip'in çocukluğu ve gençliği, babasının malikânesinde geçmişti. Bu kültürde ensest
ilişki normal sayılıyor ve saygı görüyordu.

Birçok kaynaktan edinmiş olduğum bilgiler itibarıyla enest ilişkiler sürünge soy ailelerinde çok yaygındı. Benim daha önceden duymuş olduğum gibi, bu amaçla düzenlenen ritüellerde, kişilerin şeytansı varlıklar tarafından nasıl ele geçirildiklerini Phillip de teyit etti. Kişilerin bütün varlıklarının ele geçirilmesi çok eski bir konu ve son derece gerçek. İllüminati ve soy aileler arasındaki hiyerarşi, sürünge hiyerarşinin aynası gibi. Kişi, sürünge ırkın kendisine sahip olmasına ne kadar çok izin verirse, global gücün hiyerarşisinde o kadar üst seviyelerde yer alıyor. En önemli Rothschild şahsiyetleri iyice ele geçirilmiş durumda, dolayısıyla da orkestrayı onlar yönetiyor. Eugene'in anlattıklarına göre, Rothschild soyundan olduğu için, çok yoğun bir şekilde sahip olunmuş, babasının güç ihtirası onu da etkilemiş. Çok samimi bir Hristiyan olarak yetiştiriliyormuş gibi görünürken, Rothschild'ler için çalışmak üzere Hristiyan kilisesi bünyesinde görevlendirilmiş. Ancak Eugene daha sonra Satanizmin hüküm sürdüğü bu ortamı reddetti.

"Babamın 1988'deki ölümünde, ailemin büyük komplosundaki yerimi almak üzere bu güç bana geçiyordu. CNN'i seyrettiğim zaman dünyanın politika, sanat, finans, moda ve iş sahnelerinde yer alan kişileri gördükçe irkiliyorum. Ritüellerde ve güç merkezlerinde sürekli olarak karşılaştığım bu insanların arasında büyümüştüm. Finansörler, sanatçılar, kraliyet ailesi mensupları, hatta Başkanlar bile...

...Ritüellere katılan Rockefeller ve Bushları da hatırlıyorum, ama onlar geride olurlardı. Hâlâ onların yalaka olduklarını düşünürüm, onlar okült gücün gerçek sahiplerinden değildiler. Amerikan Federal Rezerv'in uzun yıllar başkanı olan Alan Greenspan hariç. Bu kişilerin çoğu okültü, ekonomik güç ve prestij sağlamak için izlerdi, ama Greenspan'ın müthiş bir spiritle okült gücü vardı ve Bushları ve Rockefeller'ları tek bir bakışla sindirirdi. Eski CIA başkanı Casey de katılırdı, zaten son kırk yıldır çoğu CIA başkanı bu ritüeller katılır. Katılımcıların arasında Kissinger ve Warren Christopher da hep yer almıştır.

Phillip Eugene de Rothschild, aktif ve etkin Satanist olarak Bill Clinton ve Al Gore'u da listeye ekledi. Bu durumda Alan Greenspan'ın "ekonomik krizi" de, Al Gore'un "küresel ısınma"sı da gün ışığına çıkıyor. Greenspan hiyerarşide Amerikan başkanları Reagan, baba Bush, Bill Clinton ve oğul Bush'tan çok daha üst konumda. Bu durumda herhalde Federal Rezerv'in başına da kendi kendini getirmiştir. Başkanların teorik olarak Federal Resev'in başkanını seçmesi, bu kurumun devlete ait bir kurummuş gibi gösterilmesinden kaynaklanmaktadır, oysa Federal Rezerv devlete ait değildir. Oprah Winfrey Show'a Vicki Polin ile birlikte çıkan terapisti Tina Grossman'ın anlattıklarını dünyanın farklı yerlerinde de duymuştum. "Çoklu kişilik bozukluğu", satanik veya seksüel istismar gibi şiddetli travmalar ile sonuçlanan bir zihin kontrolü şekliydi. Grossman şöyle anlatıyordu:

"Ritüel kurbanı 40 kişi ile konuştum. Kanada dahil bu ülkenin birçok eyaletinden gelen, 'çoklu kişilik hastalığı'ndan mustarip birçok yetişkin hasta var. Yaşamış oldukları deneyimleri hatırlayan kişilerin dışarı vurdukları tepkileri gördük, duyduk ve yaşadık. Hepsi benzer şeyler anlatıyorlar. Bunlar üç yaşında çocuklar değil ki. Bu hastaların hiçbirisi daha önce birbiriyle karşılaşmamış, ama hep benzer ritüeller anlatıyorlar. Ben Yahudi'yim. New York veya California'ya gidin, bir Hamursuz Bayramını birisi anlatırsa hemen anlarsınız. İşte bu ritüeller de aynı."

Bu, çocukların kurban edildiği “belirli” ritüeller, dünyayı yöneten kişiler tarafından gerçekleştiriliyor. Onlar için dünya savaşları, 11 Eylül veya açlık-kıtlık sadece birer kitlesel ölüm ritüelleri. Bu ritüellerin başka bir amacı da Dördüncü Boyut Sürüngenlerinin bizim boyutumza geçmelerini sağlayan enerji kapıları oluşturmaları. Ritüelin yapısı, özellikle de oluşan ses enerjisi, sürüngen ırkın bu boyuta geçmesini sağlayan titreşimsel bir basamak oluşturuyor. Yıllardır dünyanın farklı yerlerinde bu konuda görüştüğüm kişiler sürüngen ırkın ve diğer şeytansı varlıkların ritüeller sırasında gözlerinin önünde belirdiklerini, katılanların aynı enerji ortamında nasıl sürüngen görünümüne geçtiklerini anlatıyorlar. En yüksek seviyesinde Satanizm bu ritüeller ile tasarlanıyor ve bizim realitemizin kumaşına düşük frekanslı enerjilerin üretilmesi yoluyla dokunuyor. Ek II’de yer alan “Ölüm Döşegi İtirafı”nda belirtilmiş olduğu gibi; birçok kimsenin farkına varmadığı şey, Satanizm’in sürekli olarak tekrarlanan ritüeller ile büyük çapta dünyanın morfik alanını etkiliyor olması. Bu hepimizin içinde bulunduğu bir çeşit “enerji denizi”. Denizdeki balıkları manipüle etmek isterseniz ne yaparsınız? Denizi manipüle ederseniz, içindeki balıklar da etkilenir. Okült dilini ve Satanik sembolizmi bir kez anladığınız zaman şirket logolarında ve eğlence endüstrisinde ne kadar çok kullanıldığını görürsünüz. Para takıntılı rapçi Jay-Z’nin videolarını izleyin, ne kadar çok İllüminati ve okült sembolizminin yer aldığını anlayın. Bu konuda verilen en güzel örnekleri vigilantcitizen.com adlı web sitesinden izleyebilirsiniz.

Lilith’e Tapma

Satanik Sürüngen Tanrılardan en önemlisi Lilith, (Resim:127) Semiramis’in başka bir versiyonudur. Bazı “Cennet’in Bahçesi” hikâyelerinde Lilith’in Adem’in ilk karısı, yani Kabil’in gerçek annesi olduğu söylenir.

Lilith, yılan ile bağlantılıdır. Bu resim, İngiliz ressam John Collier tarafından 19. yüzyılda tasvir edilmiştir.

Lilith, Havva'yı baştan çıkararak yılan ile sembolize edilir ve tasvir edilme şekli yarı yılan yarı insandır. Anu, Annunaki ve Samael/ başka bir şeytan melek ile birlikte anılır. Samael Yahudi bilgilerinde, Kabil'i doğurmak üzere Havva'yı hamile bırakmış olan yilandır. Onun yüzü insanlarınkine benzemez, Kabil'in de dünyadan değil uzaydandır. Lilith'in diğer versiyonu Semiramis Babil kraliçesi olup, Roma zamanında Columba veya "güvercin" olarak bilinir. Latince "coluber" yılan demektir. Babillilere göre Lilith ilk vampirlerin anasıdır, birçok kültürde çocukları çalıp öldüren varlıktır. Adının tercümesi "dişi gece varlığı/şeytan"dır. Bazı kültürlerde Adem'den çocuk sahibi olmak için onu zorlamış ve ona, "insanların musibeti" denen birçok şeytan ve ruh doğurmuştur. Lilith birçok gizli cemiyet ayinlerinde önemli bir figürdür. Satanist Aleister Crowley ilk çocuğuna Lilith adını vermiştir. Lilith ayrıca ve Farmasonların Tanrısı Lucifer/Şeytanın dostu olarak da tanımlanır. İllüminati Tapınak Şövalyeleri'nin taptığı sembol "Mendes Keçisi" Lilith ve Lucifer/şeytan birleşimi çift cinsiyetli bir semboldür. (Resim:128) Crowley'nin *Kanun Kitabı*'nda Lilith; Babalon, Kırmızı Kadın, Büyük Ana, Büyük Babil, Harlots'un Anası, Babil Fahişesi ve İğrençliklerin Anası olarak geçiyordu.

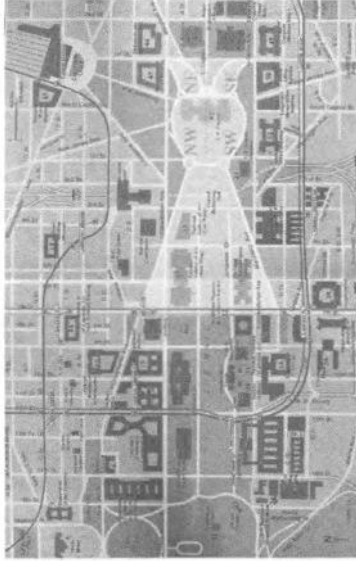
Barhommet veya "Mendes'in Keçisi"

Lily adı Lilith'den kaynaklanır ve İllüminati soyu ile onlara bağlı şebekelerde çok kullanılan bir semboldür. Lily aynı zamanda Kraliyet soyunun armasında yer alan fleur-de-lis/ üç taç yapraklı zambak için de ilham kaynağı olmuştur. Sürünge hibrid soyun eski sembolü olup House of Windsor/ Windsor Hanedanı, İspanyol Monarşisi, Lüksemburg Grand Dükü ve Fransız Hanedanları tarafından kullanılmıştır. Avrupa'nın her yerinde kraliyet flamalarında, milli ve yöresel bayraklarda hep yer alır. Beyaz Saray'ın bir kapısında da vardır ve ordu ve izcilikle ilgili kuruluşların flamalarında bulunur. Hristiyanlıktaki zambak üçlü ruhu, ama okült bilgilerde yılan şeytanı temsil eder.

Baykuşun da Lilith ile bağlantısı vardır. (Resim:129) Orijinal Babil rölyefinde Lilith'in yanında iki baykuş yer alır. (Resim: 130) Washington DC'deki Capitol/ Amerikan Kongre Binası çevresindeki yol planı bir baykuş figürü oluşturur, yani bina İllüminati Tanrıçasının tam beline isabet etmektedir. Kitaplarımda ayrıntıları ile anlatmış olduğum "Elit Soy"un "yaz kampı" olan Bohemian Grove; California'da, San Fransisco'nun 75 mil kuzeyinde Sonoma County'deki 2700 dönümlük ormanlık arazinin içindedir.

Lilith/Semiramis'in orijinal Babil toprak rölyefi, yanında hep bağlantılı olan baykuşlar var.

Şemada, Washington DC'deki Capitol Binası çevresindeki yol sisteminin aldığı baykuş şekli net bir şekilde görülüyor. Amacıma uygun bir şekilde Amerikan politikasını göbeğinde tutuyor.

Burada bulunan 40 fit yüksekliindeki baykuş heykelinin önünde bütün soyun üyeleri ve hizmetkârlarının hazır bulunduğu ayinler yapılır. (Resimler: 131-132) Molech veya Moloch denilen Tanrı'nın da Lilith ile bağlantısı vardır, ateşin önünde çocukların kurban edilmesi teması Yahudiler, Mısırlılar, Canaanitler, Fenikeliler gibi birçok kültürde yer alır.

Bohemian Grove'da toplanan elit soyun yaptığı ritüeller 40 fit yüksekliindeki taş baykuş'un çevresinde yer alır. Burada Lilith/Moloch'a taparlar.

Moloch, Nimrod'a/Baal ve El için kullanılan başka bir ad olup dana, öküz veya öküz başlı adam olarak tasvir edilir. Jeremiah 32:35'de şöyle denilmektedir:

“Ve kızlarının ve oğullarının ateş Molech'inden geçmelerini sağlamak için Ben-hinnom vadisinde olan Ba'al'in yüksek yerlerini yaptılar; bunda onlara kumanda etmedim, Judah'ı günaha sokmak için bu iğrençliğı yapmaları gerektiğı aklıma gelmedi.”

Leviticus 18:21'de Moloch'tan bahsedilir. “Tanrı'nın Musa'ya verdiğı kanunlar Yahudilerin Mısır veya Kanaan'da yaptıklarını yasaklar; Çocuklarınız Moloch'un önündeki ateşe kurban etmeyin, Tanrı'ya karşı gelmeyin”.

Çocukların kurban edildiğı bu ritüelleri izleyen veya uygulayan kişiler, politik ve iş dünyasının liderleri, Baba Bush, Oğul Bush, Ronald Reagan, Richard Nixon, Jimmy Carter, Gerald Ford, Dwight D. Eisenhower, Lyndon Johnson, Herbert Hoover ve Teddy Roosevelt gibi başkanlar ile Rockefeller'lar, Henry Kissinger ve Al Gore da Bohemian Grove'a gidenlerden. Doğrusu çok merak ediyorum ve Al Gore'a soruyorum, “Acaba, Grove'da Baykuş'un önündeki ritüel ateşini yakan şey senin karbon planına uyuyor mu?”

Sürüngen Vampirler

Vampirlerle ilgili hikâyeler gerçeğe dayanır ve bu sürüngen ırkın manipölasyonu ile bağlantılı olan başka bir evrensel temadır. Başka insanların kanını ve enerjisini emen vampirlerle ilgili mit veya efsanesi olmayan dünya kültürü yoktur. Bram Stoker'in Drakula karakteri, sürüngen hibrid Kazıklı Voyvoda'ya dayanır.

Kazıklı Voyvoda.

Bugün Romanya olan Eflak ülkesinin 15. yüzyıldaki kralıdır. Bir zamanlar Transilvanya denilen bölge çoğu vampir efsanesinin yurdudur. Drakula veya Kazıklı Voyvoda on binlerce insanı katletmiş, çoğunu kazıklara geçirmiştir. Bu cesetlerin arasına oturup, ekmeğini kana batırarak yemiştir. Çürüyen cesetler aylarca orada bırakılmış. Bir keresinde orayı işgale gelen Türk ordusunun, Tuna nehri kıyısında kazığa oturtulmuş bu çürümüş cesetlerden korkup geri kaçtığı anlatılmış. Kazıklı Voyvoda, Kutsal Roma İmparatoru tarafından 1431'de Ejderha tarikatına inisiye edilmiş olan Vlad Dracul'un oğluydu. Ejderha Kraliyet tarikatı/Yılan kardeşliği, daha önce de bahsetmiş olduğum gibi dinin ve krallığın güç merkezlerine sızmak amacıyla MÖ 2170'te Mısır'da kurulmuştu. Amblemi bir haçtan sarıkan kanatları açık bir ejderha idi. Baba Vlad bu amblemi taktığı gibi, paraların üzerinde de bu sembol yer alırdı. Tarikatın bütün üyelerinin armasında ejderha resmi olurdu. Oğul Vlad/Kazıklı Voyvoda ise imzasını "Kötünün oğlu" anlamına gelen Draculea veya Draculya olarak atardı. Sonra bu "Ejderha tarikatı olan kişinin oğlu" olarak tercüme edilebilecek "Dracula" oldu. Aynı Ejderha tarikatı *Kutsal Kase'nin* yazarı İngiliz Sir Laurence Gardner tarafından geliştirildi. Kraliçe Mary, veya Teck'in Mary'si, Kral 6.George'un annesi, şimdiki Kraliçe II. Elizabeth'in büyükannesi, Dracula'nın kız kardeşinin soyundan geliyordu. Bu da Windsor hanedanının sürüngen hibrid soydan olduğuna ayrı bir kanıt. Kazıklı Voyvoda uç bir örnek olabilir, ama kan içme ve insan kurban etme onların hayatlarının bir parçası. Bunu hep yaptılar, hâlâ da yapıyorlar. Bunu anladığınız zaman, sonuçlarından hiç rahatsızlık duymadıkları dehşet verici işleri nasıl yaptıklarını da anlarsınız. İnsan ırkını aşağı gördükleri için ne kadar feci olursa olsun hiçbir sınır tanımıyorlar. Aslında onlara göre ne kadar feci olursa o kadar iyi...

12

Şifrelenmiş Gerçek

“Bilgelik kelimelerde değildir; bilgelik kelimelerin içindeki anlamlardır.”

Halil Cibran

Hayatımdaki eşzamanlılık ve bilmecenin parçalarının bu kadar uygun bir şekilde bana verilmesi, bu kitabı yazarken yine kendini gösterdi. Buna bir örnek, ressam arkadaşım Neil Hague’in, bir dil bilimci ve semboloji uzmanı olan arkadaşı Pierre Sabak (takma adı)’ın henüz basılmamış olan çalışmalarından bazı kopyalar göndermiş olmasıdır. Pierre’in kitabını okuduktan sonra elinizdeki kitabın bu bölümünü, Avrupa ve ABD’ye bir seri konferans için gittiğim sırada yazdım. Bu bilgilerin teyit edildiğini görmek çok hoş oldu. *Gerçeğin Katledilmesi* adlı çalışma, ayrıntılı olarak, kelime kökleri, bağlantıları ve gerçek anlamları içerdiği için, yılan ırkın insanlığı zapt etmiş olduğu gerçeği antik dil ve kayıtlarda âdeta şifrelenmiş. Bu kelime ve anlamlar bizim “modern dil” dediğimiz kavrama geçirilmiş. Sabak, yedi yıl boyunca sözlüklerin ve belgelerin derinliklerine dalmak suretiyle, bağlantılı kelime ve anlamları vererek benim burada açıklamakta olduğum komployu teyit ediyor.

-İnsanları kontrol altında tutan yılan ırk veya “Tanrılar”, “Büyük Tufan” diye sembolize edilen coğrafi felaketlerden sorumlu.

-Tarih boyunca yer almış kraliyet ve hibrid soy, Havva’nın soyu dünyayı yönetiyor. Eve/Havva “hayat” ve “yılan” ile eşanlamlı.

-Yılan ırkın “ışık” ve “aydınlanma/parlayanlar” bağlantısı, Latincedeki İllüminati’nin “aydınlanmış” bağlantısı ile örtüşüyor. Daha önce de açıklamış olduğum üzere, antik kayıtlar yılan Tanrıları ve cennetten kovulan melekleri “güneş gibi parlıyor” şeklinde tarif ediyor.

-Güneş ve Ay sembolleri ve oluşturdıkları dinler, en azından kısmen bu varlıkların parlayan yapısından kaynaklanıyor.

-Yılan ırk “Gözcüler/Gözleyenler” olarak biliniyor. Bir dolarlık banknotun, Credo Mutwa’nın “Sırlar’ın Kolyesi”ndeki göz, eski Mısır’ın “Ra’nın Gözü”, “Her şeyi Gören Göz” bunu destekliyor.

-“Işığı getiren” deymi “Lucifer/Şeytan”a ve Venüs’e verilen adlar. Yılan Tanrılar “yıldız” veya “yıldız insanlar” olarak keçi veya koç kafasıyla da sembolize ediliyor.

-Yılan ırkın bir başka sembolizminde de kuşlar var. Baykuş, Anka kuşu, kartal, atmaca,

şahin ve güvercin. Bunun en ünlü örneği, “tüylü yılan” Quetzalcoatl, Güney Amerika’daki Maya halkının “Kukulkan” dediği Tanrısı.

-Yılan ırk ile ateş arasındaki bağlantı ateş üfleyen ejderha ile Yunan Salamander’idir.

-Kan içme ve Tanrılara kurban teması “balık” ile sembolize edilir.

-İnsan ve sürüngen şekilleri arasında değişim teması.

-Yılan ırkına ırz düşmanı, yalancı, düzenbaz denmesi, kimliklerini sembollerin ardına saklamalarından kaynaklanır, sadece seçilmiş olanlar bu şifreyi çözebilir.

-Pentagram Satanizm’in sembolüdür. Şeytan ejderhadır. Sürüngen ırk “Shatani” veya “Satani” olarak da biliniyordu. Yunancaya “Teitan” olarak çevrilmiştir, yaygın anlamıyla “Titanlar” cennetten kovulmuş meleklerdir.

-Yılan ırkı kendi seçilmiş temsilcilerine bilgi aktarırlar, dolayısıyla onlara “Söyleyici/konuşmacı/konuşan” denir. Hopi efsanelerindeki “konuşan” temasını hatırlatalım.

“Konuşan” “melek” kelimesinin “mesaj veren” anlamına gelmesi, yılan ırkın insan temsilcilere bilgi aktarmasından kaynaklanıyor. Dini kahramanların “melek”ler tarafından ziyaret edildiği yaygın temalara bir göz atalım. İncil’deki Meryem Ana da, Kuran’daki Muhammed de “Cebrail” tarafından ziyaret edilir. Muhammed’in kendisi de “mesaj getiren” olarak bilinir.

...Aslında “konuşan” temasının daha derinine bir bakmak lazım. Bildiğimiz gibi insanlara “dil”i sürüngenler tanıtmıştır. Eskiden iletişim kurmak için “Telepati” kullanılırken, dünyanın her yerindeki kültürlerde, Tanrıların insanları bölmek için onlara dil verdiği anlatılır. İncil’deki Babil Kulesi en ünlüsüdür, ama bu temel hikâye bütün kültürlerde vardır. Kelimeler titreşimsel alanlardır ve sürüngenler, “konuşma”yı manipüle etmek için insanların algılamasını programlamışlardır. “Latin” kelimesi “Laten” yani gizli veya saklı anlamına gelir. Arapçadaki “lut” ise “tül” demektir. Dil aslında insanların programlanmış olduğu gizli tüldür. Pierre Sabak şöyle der:

...Dilin aslı, filoloji/dil ve homonim/birbirine benzeyen, ama farklı anlamları olan kelimeler aracılığı ile sembollerle temsil edilir. Okült bilgede insanların gizli eğiticiyi gizli kral veya efendi olan sürüngen varlıktır.

Kelimelerin ve aritmetiğin öğreticisi olan ejderha, sayısal kodlar ile kendisine ait bilgiyi matematik, geometri, astronomi, işaret bilimi/semiyoloji ile perdelenmiş gizli bir tarihe gömmüştür. Yılanı ve onun gizliliği ile ilgili gizli bilgiye bağlı olan sistematik ve akıla dayalı işaretler benimsenmesinde tutarsızlık vardır.

İnsanlara güvenmeyen bu yaratık okült ritüellerin arkasına saklanmakta, ortaya çıkarılmaktan korktuğu için milletleri kendi buyruğuna göre savaş, ekonomik ve politik zorlukları kullanmaktadır. Antik kayıtlar yılanın tasarılarında ve insanlarla ilişkilerinde ikiyüzlü olduğunu söylemektedir.

Yılan ırkın varlığı ve insanlığı manipüle edilişle ilgili kanıtların ne kadar yaygın olduğunu anlayabilmek için şifreleri çözmeniz gerekiyor. Sürüngenler umutsuzca gizli kalmak istiyorlar, gizli perdeyi kaldırmak için kilitleri açmanız, şifreleri, semboller, kelimeleri ve matematiği çözmeniz gerekiyor. Oldukça kalın bir perde. İlk bakışta herhangi bir yılan ırk ile hiçbir ilgisi yokmuş gibi görünen kelimelerde saklı.

Merhaba Denizci

Pierre Sabak, Yılan Tanrılarının nasıl deniz deyimleriyle tarif edildiklerini gösteriyor. Onların uçan taşıtları “uzay gemileri” olarak anlatılıyor. Mısır efsanelerinde Osiris ve Ra gibi Tanrılarının da benzer temaları var. Mısır’daki Theban rahipliği gökyüzüne “Üst Okyanus” diyor ve Tanrılarını taşıyan güneş gemilerinden söz ediyor. Sürünge nleri tarif etmek için kullanılan kelimeler, “denizci” veya “mürettebat mensubu”. Onlara “meleksi ev sahipleri” de deniyor. Sabak’a göre kayıtlara “host/ev sahibi”, denizci veya uzaylı olarak geçmiş. Yılan veya amfibian olarak görünüyor, “yok edici”, “ırz düşmanı” ve “yağmacı” diye adlandırılıyor. İleride küresel kanunların da nasıl denizci deyim ve bağlantılara dayalı olduğunu anlatacağım. Bu nedenle İngilizcede “ship/gemi” son eki ile biten bir sürü kelime var. Kingship/krallık, lordship/lordluk, citizenship/vatandaşlık, relationship/ilişki, membership/üyelik, worship/tapma vs. Modern insanlara verilen “sapien” adının bu temaya ait oldukça önemli bir şifresi var. Sabak bu kelimenin Latince “serpens” (yılan veya ejderha) kelimesinden geldiğini, Yahudi dilinde de “sapan/seaman/denizci” anlamına geldiğini, Bible/İncil kelimesinin de “biblos/boat/gemi”ye dayandığını, “religion/din” kelimesinin ise Latince fiil “religare/gemiye demirlemek” anlamına geldiğini söylüyor. Gemi, yılanlar, kutsal yazılar Arapça ve İbranicede de var. Sabak’a göre, Arapça “Baal/Tanrı’nın Arapça kökü “bah’har”, “Bahr/deniz”den geliyor, bu bağlamda “baptism/vaftiz” ve yıkanma ritüelinin, yılan Tanrılar ve sembolik olarak gemi ile yolculuk ile ilgisi var:

Savaşı kişileştirmek için İbranicedeki “tsabaoath/mürettebat, yılan ırk” tarihi açıdan denizci olarak tasvir edilen Tanrı Osiris’ten kaynaklanıyor. Osiris’in gemisi yıldız gemisi veya uzay gemisi, worship/tapmaya da çekilebiliyor. Grafiks el olarak kilise gemi olarak veriliyor. Eski İngilizcede “weorthscipe/worship/tapma” birleşik kelime “worth-ship”ten geliyor. Scipe, Yunanca “skaphos/gemi”nin küçültülmüş hali.

Farmason tapınaklarının dışında yelkenli gemi tasvirlerine çok rastlamışım dır. Hep aynı sembolizm. Pierre Sabak, sürünge n ırkın rahipliği gibi hareket eden gizli cemiyetlerle ilgili bazı anahtar kelimeler arasında bağlantılar kurmuş. Yılan rahipliği, Roma ve Yahudi dillerinde çok görülüyor. “Biraderlik/Kardeşlik”in Latincesi, “Fraternity” Arapçadaki “ifrit/bela şeytan”a dayanıyor. İfrit, Arapçada “fritar” ald atıcı/kandırıcı ve “Fır” da kanma anlamında Latincedeki “fratar/birader” ile birleşiyor, yani yılan bilgisinin koruyucusu. “Deceiver/deception”, kandırıcı/kanma yılan ırkın gizli yönetimi/kontrolü sürekli olarak bu sözcüklerle ifade ediliyor. “Fritar” modern Yunancada “feedhee”, yani yılan anlamına geliyor. “Mason” kelimesi de “inşa edici” ile bağlantılı olup, yılan ırk için kullanılan bir şifre. Sabak şöyle yazmış:

İnşa edici veya Mason, genel olarak, büyü geleneğinde kırmızı yılan ile temsil edilir. Babil ve Ubaid ikonografisinde kırmızı yılan, zari/uzaylılar ve se’irim/ keçi-balık atayı teyit ediyor. Bu kategoriler tüylü yılanın türevleri.

Rahiplik geleneği, inşa eden meleğin motifini, balık ve yılan ile birleştirir. Örneğin, Arapçada “ti’ban/yılan balığı” “ta’ban/yılan” ile bağlantılıdır. Sürünge n de fiil kökü “ban/inşa etmek”ten gelir. Yahudi geleneği “banay/inşa edici”yi “Ay”a bağlar. Bu da İbrani sözlüğünde “le” “vana” olarak yer almaktadır.

Sürüngen “inşa edici”yi “Ay” ile bağdaştırmak çok doğru, buna ilerde daha ayrıntılı gireceğiz. Farmasonlar “Büyük inşa edici”ye taparlar, bu da “Ay”ın gerçek doğası ile bağlantılı. Gizli cemiyetler şebekesinin en yüksek seviyesi bütün bu sembolizmin ne olduğunu ve bütün ana gizli cemiyetleri çok iyi bilir.

“Melek”ler kim? Bir Tahmin...

Antik kayıtlarda yılan ırkı, düşmüş/kovulmuş melekler olarak tarif edilmektedir. Örneğin eski Roma kelimesi “angelos/melek”, Latince “anguis/yılan”dan türemiştir. Angry/öfkeli sözcüğünün de köküdür.

Düşmüş melek teması bir sürüngen şifresidir.

Tanrı veya Tanrıçalar uçma yeteneğine sahip/kanatlı olarak tasvir edilirler. (Resim 135-136) Melekler ise genellikle gülümseyen kanatlı insanlar olarak tasvir edilirlerken aslında bu tesadüf olmayıp, asıl görüntülerini örtmek için bir kılıftır.

Babil Ay Tanrıçası Semiramis/Ishtar/Lilith ve Güneş Tanrısı Nimrod hepsi de melekler gibi, kanatlı olarak tasvir edilmiş.

İbranicedeki yüzünü ekşitme (ha'vaya) ile Arapçadaki "a" a/engerek yılanı arasında bağlantı vardır. Avrupa geleneğinde gülümseyen Tanrı "Grim Reaper/Azrail de yılan ırkının bir sembolüdür. Sabak'ın belirtmiş olduğu üzere, yılanı benzeyen harf "S"yi İngilizcedeki "laughter"/kahkaha/gülme sözcüğünün önüne getirirseniz, "slaughter"/katliam olur. Eski İngilizcede "God/Tanrı" kelimesinin önüne, özellikle vurgulamak amacıyla son-ek olarak S harfi konuluyordu. Sürüngen ırkta hep olduğu gibi cennetten kovulan melekler de çok sıkı bir hiyerarşi içindeydiler. Yunanca "Arkh"tan gelen "Arch/şef/baş" demek olduğuna göre, Sürüngen "Büyük Tanrı"dan mesaj getiren varlık da "archangel/başmelek" oluyor. "Arch" aynı zamanda Suriye kaynaklı kök kelime "haka" ile bağlantılı, dolayısıyla gazetecilere argoda "Hack" denilmesinin nedeni de bu olmalı. Pierre Sabak, "arch" kelimesinin anlamı için şöyle diyor:

...Mısır dilinde "arq/kıpırdanmak" "akh" parıldamak, Babil dilinde "acan/lakap" alevli/yanan/"flaming seraph" ile bağlantılı oluyor. "Seraph" ise yılan anlamına geliyor.

Ezoterik dilde "akh" Arapçadaki isim "akh/birader/erkek kardeş" için kullanılıyor. "Aydınlanmış/illümine edilmiş" anlamında. "Acan/parlayan yılan" modern Arapçada "akh" Hak/Gerçek'e bağlı. Hak/hâkim/egemen bağlantıları sürüp gidiyor. İbranicedeki "akh", "mal'akh"ta son-ek olarak yer alınca "parlayan kral" ı gösteren melek oluyor.

İncil'deki Tanrılardan "Elohim", "ışık" anlamına gelen "eloh"tan geliyor. "Arch" Latince'deki "archus/kemer/kavis/eğri" anlamında kullanılıyor. Daire şekli ise sürüngen veya ejderhanın sembolü. Pierre Sabak, İbranice kelime "igul/daire"nin Arapça isim "gul/şeytan" ile paralel olduğunu, Farsça zarf "Pairi/çevre" kelimesinin de Farsçada "Peri" denen "yılan ırkı" ile bağlantılı olduğunu anlatıyor. Daire teması uçan yılan diski sembolünde mevcut. Yılan ırkı hem daire hem de yıldız ile sembolize edildiğine göre, Avrupa Birliği'nin bayrağında 12 yıldızın oluşturduğu daireye açıklık getirmek daha kolaylaşıyor. Aynı yıldızlar Amerikan bayrağında da var. Eski kutsal yazıların, İncil'deki Nefilim'de ki gibi "melekler"i neden ırz düşmanı veya yağmacı olarak adlandırdıkları ve onları holy/kutsal ile host/düşman kelimeleri ile işgal eden orduya benzettikleri buradan anlaşıyor. Yahweh ve Baal gibi eski Tanrılara "Düşmanın Tanrısı" adı veriliyor, "yılan" ile bir tutuluyordu. Sabak, eski Suriye dilinde yılan ile Yahweh olarak bilinen Tanrı'nın adı arasında ki kıyaslamaya dikkat çekiyor. Yahweh yılan olarak tasvir ediliyor, ama yahweh'in diğer adı "Shaddai" bu da "shed/şeytan/cin" den türemiş. Ubaid figürlerinde hep yılan olarak gösterilmiş. Sabak'a göre bu İslami gelenekte de aynı. Sürüngenler çok boyutlu ve onlara "cin" deniliyor. Eski Yahudi gramerinde "djen"den geliyor, anlamı da "yılan"... Mısır hiyeroglif yazısındaki kobra da "d" veya "dj" olarak tercüme ediliyor. Kitabın başlarında aynı temaya dikkat çekmiştim. Yıllardan beri vurgulamaya çalıştığım konuda gittikçe daha çok kanıt görmeye başlıyoruz. Sabak'a göre, Mısır-Akad dilinde "Dj-En", Yılan Tanrı, "Dj-An" ise "uzaydan gelen yılan" anlamına geliyor. Çok önemli bir şey daha; Genes, İbranicede "djen", Arapçadaki "cins" ile bağlantılı. ABD'de yerleşik çok önemli bir Yahudi kuruluşu olan Ulusal Güvenlik İlişkileri Enstitüsü olan "JINSA", İsrail'i ve güvenliğini, tam Amerikan politikasının ortasına getiren bir "think-tank". Oğul Bush yönetimi sırasında JINSA'nın üyeleri arasında Dick Cheney, Paul Wolfowitz, John Bolton, Dov Zakheim ve Richard Perle vardı. Bu kişiler

Afganistan ve Irak işgallerinin manipüle edilmesinde önemli rol oynamışlardır. Kuran'daki bölümlere "Sura/Sure" denir. Yunancadaki cennetten kovulmuş melek anlamına gelen kelime ise "saura/kertenkele". Sure 55, 31-33 ayet başlığı "Merhamet Tanrısı" "thaqal/güçlü ordu" dan da şöyle bahsediliyor.

...Size iki büyük ordu vereceğiz... Jinn/cin ve insan. Eğer uzay/cennet ve dünyanın bölgelerini aşabilirseniz aşın. Bizim iznimiz olmadan geçemezsiniz.

Bütün bu eski kayıtlardan ve şifreli kelimelerden yılan ırkını, bir çeşit savaş sonrasında insan ırkını köle ettiği, dünyanın bir hapisane gezegeni haline getirildiği ve insan şeklindeki temsilciler tarafından gizli bir şekilde yönetildikleri anlaşıyor. Sabak'ın dil araştırması, yılan ırk, cennetten kovulmuş melekler ve benim "hibrid" dediğim asil soy arasındaki bağlantıları teyit ediyor. Yazdıkları itibarıyla, "egemen soy, yılan olarak kopyalanmış insan melek soyunu, cennetten kovulmuş melek ırkı olarak vurguluyor. Bu "dönmüş" gruba Latince "serpentigena" deniliyor, tercümesi "yılan ırk" veya "yıldandan yay gibi dönerek çıkan"... Yahudi geleneğinde ise bu cennetten kovulmuş kabile "serpentigena" olarak biliniyor ve "yıldız veya ejderha" olarak tasvir ediliyor. Asalet/kraliyet-Sürüngen teması her yerde mevcut. Antik Yunan'daki "basilisko/asil/ kraliyetle ilgili", "basiliskos/yılan" dan, "basileus/kral" oluyor. "Kraliyet" ve "yılan" kelimeleri bağlantılarını dünyanın her yerinde görmek mümkün. Sabak şöyle yazıyor:

...Akad ve Sanskrit dilindeki "peor/yılan" ve "pala/kral"ın Farsçadaki versiyonu, "mar/yılan" ve "mal/lider". Yunanca versiyonu, "basileus/kral ve "basiliskos/yılan". Ayrıca Yunanlılar Kraliyet soyuna "hemiteso/yarı Tanrı veya "yarı kutsal" diyorlar. Eski Yunan'daki dini piyeslerde, "hemitheos/yarı Tanrı"ya, "dioskouroso/Tanrı'nın oğlu" yani şifreli açıklaması ile "diosauroso/ sürüngen Tanrı" diyorlar.

Yılan Tanrılar için kullanılan semboller, soylu hibridler için de kullanılıyor. Avrupa Hint dilinde monarşi, sürüngen veya ejderha sembolleri ile temsil ediliyor. Bu nedenle birçok eski kahraman, kralların veya yönetenlerin doğum hikâyeleri hep bir sürüngen veya amfibi yaratıklarla bağlantılı. Büyük İskender MÖ 323'te, 33 yaşında ölmeye önce Mısır, Mezopotamya, Truva ve Hindistan'ı fethetti. İskender'e "Yılan'ın oğlu" denirdi. Mısır'da İskenderiye'yi kurduğu zaman, İskenderiye "Yılan'ın oğlunun şehri" olarak tanındı. Aynı hikâyeyi bir kez daha görüyoruz. Efsane, İskender'in gerçek babasının "Yılan Tanrı/Ammon" olduğunu anlatıyor, bu da Merovenj Hanedanı'nın kurucusu Merovee hikâyesinin aynısı oluyor.

Yılan Rahipliği

Yıllardır Sürüngen hibrid soy ve global gizli cemiyetler şebekesi bünyesinde en yüksek seviyelerde tutulan "bilgi", yani yılan ırkını rahipliği ile ilgili konuları yazıyorum. Eski Ortadoğu ve Mezopotamya, özellikle de Sümer, Babil ve Mısır, algıladığımız "zaman" kavramı itibarıyla, çok çok eskilere dayanan bu rahipliğin tanımlanabileceği bölgeler oluyor. Büyük Üstatlar, gizli cemiyetler ile bağlantılı yüksek dereceli üyeler ve satanik şebekeler sırlar okulu ve tapınaklardaki eski yılan rahipliğinin modern versiyonudur. Pierre Sabak'ın kelime ve dil desteği bu temayı iyice kuvvetlendiriyor. Sabak, Sabian rahipliğinin yüzyıllar

süren geçişini izliyor. Tesadüf mü acaba, “Sabian” kelimesindeki tek harf “S” değiştirilirse “Fabian” oluyor. Sabian, “yıldız halk” anlamına gelen Saba’ia’dan kaynaklanmakta olup, “yıldızın halkı” olarak tercüme ediliyor. Sabak’a göre Sabi rahipleri, düşman ve yılan ile, Rothschild’lerin sembolü İsrail bayrağındaki yıldız ise “Sabi/ışığın çocukları” ile bağlantılı imiş. Bunların hepsi yılan ırkın sembolleri. Sabak devam ediyor:

Yahudi geleneğinde yılan, fetheden ordu şeklinde tasvir ediliyor. “tsabaoth” modern İbrani dilinde “saba”, “s’baot” veya “sabaoth”a karşılık oluyor. Dil bilimi açısından “tsabaoth” “tsevet” “mürettebat” kelimesinin bir türevidir, teknik olarak da “bir geminin mürettebatı” anlamına geliyor. Yahudi bilgilerine göre “tsabaoth” gemi ordusu veya deniz gezgini, somut olarak “saba” “yıldız” veya “düşman” olarak biliniyor.

Dil araştırmaları özellikle Babil’i özellikle de Mısır’daki “Thebes/ Amun’un şehri”ni işaret ediyor. Tanrı Amun; Amon, Amoun, Amen, Amon-Ra veya Atum-Ra olarak biliniyor. Bu da Babil’in Tanrısı Tammuz veya Nimrod’un bir başka versiyonu. Hristiyan ve Yahudiler bu yılan Tanrısının adını her duanın sonunda tekrarlıyorlar. Pierre Sabak’ın kelime bağlantıları ve türevleri Osiris, Oannes, Baal ve Yahweh adlı Tanrılara dayanıyor. Bunların hepsi tek bir Tanrı, ama dünyanın çeşitli yerlerinde daha kimbilir kaç isimle anılıyor. Akad, Arap ve Mısır dilindeki kelimeler arasındaki benzerlik hep yılan ve Tanrı bağlantılı. Babil imparatorluğunu kuran kralın adı Hammurabi’nin, “Rabi” bölümü, İngilizcede “Musevi Rahiplerine verilen isim/rabbi” veya Amun’un rahibi olarak tercüme ediliyor. Sabak buna, tam anlamıyla “gizli batı rahipliği” diyor. Babil ile Mısır’daki Thebes rahipliği Hammurabi’nin krallığını genişleterek Thebes’e kadar gelmesi ile bağlantılı. MÖ 2060-MÖ 1085 dönemlerinde Thebes üç kez Mısır’ın başşehri olmuş. Sabak’ın dediğine göre “Theban” kelimesi Mısır Arapçasında “ta’ban/yılan”, “teaban/kobra” kelimesinden geliyor. Theban’ın Latince olan “Anguigena”nın anlamı ise “yılanın çocukları”. Yılan ırk ve onların hibrid insan tipleri arasındaki bağlantı, “talib”, “taliba”, “talebe” ve “taliban” kelimelerinde görülüyor. Hepsinin de anlamı “öğrenci”. İsa’nın Yunan versiyonu olan Bacchus, “Thebes’in hâkimi”, “Zeus’un oğlu” veya Yunanca “dioskouro”s olarak biliniyordu. Sabak’a göre “diosauros”, şifreli hali ile aslında Sürünge Tanrı idi. Sabak, Theban veya Babil rahipliğini Roma ve Londra’ya kadar izliyor.

...Eski düzene göre Thebes yönetimi, gizlice Suriye ile birlikte Kobra tahtını, yani batı rahipliğini belirledi. Bu zümre tarih boyunca gizli gizli “Aamu”, “Emori”, “Erech”, “Uruq”, “Amorite”, “Cananite”, “Umma”, “Hyksos”, “Martu”, “Medoi” veya “Mada” adlarıyla bilindi. Kuruluş Babil, Mısır, Atina ve Roma hanedanlıklarının tohumu ekip önce batı imparatorluğu, sonra da Avrupa’nın köşetaşı oldu.

Dünyada bir de, Osiris’in altın penisi sembolizmi var. Bu, Zulu şamanı Credo Mutwa’nın, “Sırlar Kolyesi”nde de yer alan bir tema. Farklı kültürlerde hangi ad kullanılıyor ise, Mısır mitolojisinde Osiris, “karanlık taraf” Set tarafından öldürülür ve bedeni birçok parçaya ayrılır. Bakire anne İsis penis hariç bütün parçaları bulur, onun yerine de altın bir penis koyar. Bu, sürünge Tanrı insan genetiğine sızması olarak sembolize edilir. Osiris ve Atun/ Amoun-Ra’nın penis şeklindeki başlıkları ile tasvir edilmişler.

Mısır Tanrılarının penis şeklindeki başlıkları.

Sodalist rahipliği, sürüngen köleciliğini binlerce yıl boyunca sanki ince ince dokumuşlar. Bu, birçok isim altında biliniyor-Zenda (İran), Sauda (Suriye), Soter veya Saviour (Yunanca), Sodi (İbranice) ve Sodalist (Latince). “Sauda” Suudi Arabistan’daki Suud hanedanlığının kökeni. Bu nedenle Müslüman Suud krallığı hep Rothschild ve “kabal”ının dümen suyunda gidiyor. “Sauda” “siyah/kara” anlamına geliyor. Avrupa’nın kraliyet, aristokrat ve bankacılık ailelerine bu nedenle “Kara Soylular” deniliyor. Bu, İtalya’dan çıkan Satanik Medici ailesi oligarşisini de içeriyor. “Sodalist”, politik sistem “sosyalist” e de yakın sayılır. Dünyadaki gücü merkezileştirmek için kullanılan bu sistemin en önemli geliştiricileri Fabian gizli cemiyetinin üyeleri. Sodalistler, Zadoklar veya Zadikler olarak da bilinen Zadok soyundan. Bazı eski geleneklere göre bunlar “Gözleyenler” yani yılan ırktan. İngiliz monarşisinin taç giyme törenlerinde hep Handel’in marşı “Rahip Zadok” çalınır. Rahip Zadok marşı, Kral Solomon’u kutsadığı söylenen Yahudi Büyük Rahip Zadok’un adına bes-telenmiştir. Zadok “Melchi-zadek” rahip kral olarak da bilinir. Arapça “Zokhel”, sürüngen demektir. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi İngiliz monarşisin taç giyme törenlerinde kullanılan yağ, eski Mısır’da firavunların taç giyme törenlerinde kullanılan Nil timsahının yağı “Messeh”dir. Mısır törenlerinin adı “Moche” olup, “Nil nehrinin timsahının yağı ile kutsanmıştır” anlamına gelir. “Messeh”ten Yahudi efsanesinin “Kurtarıcı”sı “Messiah”a kadar geldik. Pierre Sabak Zadok bağlantısını ise şöyle anlatıyor:

“Zadok” adının verilmesi, Sanskrit dilindeki unvan “sadhu/kutsal kişi” ile bağlantılı. İslam geleneğinde Zadok veya Zadik “Kutsal Peygamberin soyundan gelen”/ “Sadat’a dönüştürülmüş. Ezoterik olarak Zadik’in kullanılması Musevi kralların gizli soyu bağlantısını ortaya çıkarıyor. Bu ifade için gerekli kanıt ise, eski/antik Sami dilindeki şifrede gizli.

“Zadik” veya “Zadok”; Gizli Kral anlamına gelen “Sod-Hyk” veya Avlanan Krıl anlamındaki “Sed-Hyk”in harf değişimleri ile oluşturulmuş. “Hyk”, “Egemen” anlamına gelen Canaanite dilinde bir kelime. “Hyksos” ise bir zamanlar Mısır’ı yönetmiş olan “Yabancı Krallar” veya “Çoban” için kullanılıyor. “Zadik” veya “Sed-Hyk”, Musa’nın Sodalist rahipliğinden kaynaklanan Sadducee’nin atalarına dayanıyor. Sadducee, Saudi/Sauda (Kara Aristokrasi/Soyluluk)’nın “secret/gizli” soyuna dönüştürülmüş.

Pierre Sabak, Zadok/Zaddiks/Sadducee kelimelerinin, Arapçadaki Zadoks ve Sodalist isimlerinin türevi olan “Zandiks”-“Zenda” ile benzer inançlar taşıdığına dikkat çekiyor. İsimler farklı, ekip hep aynı. Sabak’a göre, İncil’den önceki bilgiler “İsa/Jesus” ile kardeşi “James”i “Zaddiks /Sadducee” olarak tanımlıyormuş. Bu da bizi, İncil’de yazılı olan, Filistin’deki Essenes’e taşıyor. Sonra Ölü Deniz Parşömenleri’ne bakıyoruz. Kendilerine “Zadok’un Çocukları” diyorlar, yani “Adaletin Çocukları”...

Caput-al*

İllüminati şebekesinin en temel sembollerinden birisi “kurukafa” veya “Kurukafa ve Kemikler” olup en ünlü kullanıcılar da Yale Üniversitesi’nin “Kuru Kafa ve Kemikler/ Skull and Bones” gizli cemiyeti. Bu üniversite ABD’nin önde gelen kişiliklerini mezun etmiş, aralarında baba-oğul Bushlar da var. “Kurukafa ve Kemikler”, Yılan Tanrıların sembolleri olup, kurban ritüelleri ile bağlantılı. Bunu, her ikisi de “kurukafa” kabalı tarafından yönlendirilen dinde ve politikada görüyoruz. ABD’deki Capitol Hill, Tanrı Jüpiter için yapılmış olan Roma’daki Capitol Hill’den esinlenmiş. “Capitol” kelimesi Latince’deki “caput”tan geliyor. Anlamı ise “kafa” veya “kurukafa”. “Caput” aynı zamanda “ölü” anlamına da geliyor. “Caput”un bir de “capra/dişi keçi” anlamı var. Dişi keçi sembolü Satanizm’de Baphomet/Şeytanı tasvir etmek için kullanılıyor. Roma’daki Jüpiter Tapınağı daha sonra, Amerikan politikasının resmi merkezi olan Washington DC’nin Capitol Hill’i olarak tarihteki yerini aldı. Bir de hatırlayacaksınız, bu binanın, şehir planında “yılan ırk”ın gizli sembollerinden birisi olan Baykuş’u oluşturan karelerin tam ortasında yer alması asla bir tesadüf değil. Aynı sembolizm İsa’nın çarmıha gerildiği yer olan Golgotha/ Yunanca, Gulgoeth/İbranice, eski Suriye dili/ “Arami”ce “Gulgulta” olarak hepsinin anlamı “skull/kurukafa”. Pierre Sabak bunun Arapça fiil “tapınak/alın” (masdar) geldiğini, eski Yahudi deymi “mass-dar/bir çocuğa zarar verme” ile de bağlantılı olduğunu söylüyor. Bu “tapınak”larda bu hep oldu, hâlâ da oluyor. “Masdar/taç”, Jüpiter Divanı’na adanan yeni doğmuş bebeğin kurban edilmesi üzerine veriliyor. Sabak’a göre, Rothschild’lerin özel ordusundan başka bir şey olmayan “Mossad/İsrail İstihbarat Servisi”nin adı bile “Masdar”a dayanıyor.

...Yahudi rahipliği/Nazai/kutsanmış, Nasyonel Sosyalist-Nazi ile bağlantılı. NASA’nın da atası. Ayrıca cranium/kurukafa kemikleri hahamlık sembolü olarak kullanılıyormuş. Bağlantılar Yunanca “kranion/kurukafa”, Yunanca “koruphe/ kafa”. Arapçada “kuba” “Kaaba/Kâbe” birbiriyle bağlantılı. Hristiyanlıktaki “ölüm kafası” “Golgotha/kurukafa” ile İsa’nın çarmıha gerilmiş olduğu Roma’daki yer, Capitol Hill ile sembolize ediliyor.

Yahudi Rahipliği “Nazai” şebekesinin sabit örneklerinden birisi de Yale Üniversitesi’nin “Skull and Bones/Kurukafa ve Kemikler” kardeşliği/biraderliği. “Nazi Almanyası”nın SS birlikleri “totenkopf” ise Tapınak Şövalyelerinin bir uzantısı. Bu cemiyetlerin hepsinde Yahudi organizasyonu Mossad’inkilere benzer ikonografi/resimlemeler var. Mossad “Di-

* Çev. Notu: David Icke “Capitol” ile kelime oyunu yapmış.

ovis/Jüpiter" bağlantısını gizliyor. Jehovah/Yehova da "masdar/skull/kurukafa"yı benimsemiş. Baş amblemi Kafkas Batı rahipliği ile birleşmiş hahamlık geleneğindeki "Nazai/kutsanmış"lığı temsil ediyor. Rahiplik-hahamlık birleşimi, Yahudi kelime biliminde saklanıyor.

Bu, İsa'yı bir "Nazaren" olarak tarif eden bir sembolizm. Nazaren'in Latincesi Nazaraeus'un anlamı, bir Nazai rahibi tarafından yapılan dini bir yemin. Nazareth, İsa'nın memleketi olan yer, ama tarihi bir yer olmaktan ziyade sembolizm olarak kullanılıyor. Bütün din ve gizli cemiyetlere ait eski kayıtlar ve kitaplar, sadece çok az kişinin anlayabileceği derin şifreler olarak yazılmış. Klasik İsa sembollerinde balık/yılan ırk ve Arami dilinde "Mason/duvarcı" şifreleri var. Venüs'ün Musevi dilindeki adı "Nogah". Sanskritçede "Naga" yılan anlamına geliyor. Arapçadaki "naga" ise "kurtarıcı" olduğuna göre aradaki bağlantıları kurmak mümkün. John ismi Yahya peygamberden geliyor. Yunancası loannes, Babil dilindeki Balık Kral Oannes, yani Nimrod! Hristiyan kilisesinde "açı ölçer/gönye" ile tasvir ediliyor ve eskilerin ifadesiyle, "insanların öğretmeni"...

Pierre Sabak, dil yoluyla "taş/kaya"lar arasında da bağlantı kuruyor. Taş/Kaya, yine "yılan ırk" ile bağlantılı. Mekke Kâbe'deki Siyah Taş (*renginin siyah olması nedeniyle Hacerü'l-Esved (Siyah Taş) diye adlandırılıyor*) ile Hristiyan kilisesinin üzerine kurulmuş olduğu farz edilen sembolik taş arasında da bağlantı var. Kudüs'teki "Dome of the Rock/Harem-i Şerif/ Kubbetüs Sahra" da kayanın üzerine inşa edilmiş olup Müslümanlar, Hz. Muhammed'in cennete oradan yükselmiş olduğuna, Yahudiler de Hz.İbrahim'in ilk doğan oğlu İshak'ı Allah'a kurban etmek üzere orada hazırlamış olduğuna inanıyorlar. Eski Yahudi geleneği, "kaya"nın, "Tahum"un yani yılanın ağzında tutulduğunu iddia ediyor. Pierre Sabak, buranın yeraltı ile üst dünyanın arasındaki geçiş noktası olduğunu söylüyor. Antik ve dini kayıtlar tek bir şey söylüyor gibi görünüyor, ama çok farklı bir şey var...

"Molech" Hakkında Biraz Daha Bilgi

Dil şifreleri ve anlamlar, yılan ırkı, "Satanizm" ile buluşturuyor. Kan içme, hayvan ve insanların kurban edilmesi ile ilgili bütün bu araştırma benim yıllardır yazdığım konuları teyit ediyor. Sürüngeenlerin bu realitede daha uzun süreli kalabilmeleri, hatta insan biçimi alabilmeleri, onlara insan genetiğini/titreşimsel şifreyi sağlayan insan kanı içmeleri. "Sorcery/büyücülük" kelimesi Yunanca "Sauros/kertenkele"den geliyor. "Sorel/keçi" kelimesi ise Yahudi dilinde "se'irim/keçi"den kaynaklanıyor. Keçi ve keçi kafası sembolleri satanik Tanrıları temsil ediyor. Keçi Tanrı/Pan, boynuzlu Tanrılar sürüngeenlerin sembolik tasviri. Pierre Sabak "Pan" sözcüğünün İbranicede "pin/penis"ten geldiğini, "se'irim/keçi"nin "seraph/alevli yılan"ın bir ifadesi olduğunu ve İncil'deki en yüksek melek/ "seraphim" ile bağlantılı olduğunu söylüyor.

Keçi Tanrı Pan, sürüngen ırkın şifresidir.

Eski Yunancada “goat/keçi” “tragos”. Bu da bizi önce “tragedy/trajedi” kelimesine, ardından da kurban edilen “scapegoat/ günah keçisi” sözünün türediği köke getiriyor. Kelimelerin anlamlarını ve türemiş oldukları kökleri anlamaya başlayınca Tanrı Moloch/Molech ile daha çok bilmece çözer hale geliyoruz. Moloch, Kuzey California’daki Bohemian Grove’da tapılan Tanrı. Pierre Sabak bu kelimenin ve diğerlerinin Moloch’un Tanrıça olduğunu gösterdiğini, baykuş sembolizminin de Lilith’e işaret ettiğini söylüyor. Ancak onun adına yapılmış, hâlâ da yapılmakta olan, çocukların kurban edilmesi trajedisinin yanında bu oldukça önemsiz bir ayrıntı kalıyor.

Yahudi geleneğinde “Mal’akh/melek”e tapılması diyalektik olarak Canaanite Kanatlı Ölüm Tanrıçası-Moloch’a dayanıyor. Boynuzlu bir baykuş olarak temsil edilen Tanrıça gece meleklerine tapan avcı teması ile birleşiyor. Baykuşa olan tapınma, insan melek veya kraliyet soyu ile bağlantıyı gösteriyor.

...“Mal’akh” Arapçadaki isim “mahlik” ile de bağlantılı. Tehlike veya tehlikeli yer. “muhlik” ise sıfat olup, “ölümcül/yok edici” anlamına geliyor. Terimlerin İbranicede anlamları da değişebiliyor, “Malik/Lord/Tanrı”, “maluk/yönetici, egemen” anlamına gelebiliyor. “Muhlik” ile “malik”/sahip olan, Akad dilindeki “malku” ile örtüşüyor. Arapçada “melekh” hükümdar olup, melek kültüründe çocuk kurban etmeye bağlanıyor.

...Mal’akh, Canaanite geleneğinde yer alan, Tanrıça Moloch’a çocuk kurban etmeye atfediliyor. Buna ilave olarak, melekler geminin mürettebatı olarak gizleniyor. Gemi uzak gemisi olup, İbranicede “tasaoth”.

...Filolojik kanıtlar “Mal’akh”ın “crew/tsevet/mürettebat” ile eş anlamlı olduğunu gösteriyor. “tsabaoth”/ “s’baot”, kralın ürünü. Onun meleksi soyu İbranicedeki unvan “melekh/kral”dan geldiği anlaşılıyor. İbranicede isim “mal’akh/melek”, “malakh/denizci”den kaynaklanıyor. “Egemen/hâkim” “melekh” ile “malakh”(sailor-angel) (denizci-melek) İngilizceye “king-ship/ kral gemisi” olarak tercüme ediliyor.

Mal'akh/Molech/Moloch için semboller ejderha, parlayan yılan, gemici ve ışık kral. Molech ortaya çıktığı zaman ardından savaş, kıtlık ve ölüm geliyor. Baykuş gece kuşu olduğuna göre, burada "dil" in nasıl türevlere dönüştüğünü görüyoruz, gece melekleri de sadece gece ortaya çıkıyorlar, örnek: Drakula. Baykuş da gece kuşu, ama karanlıkta da görebiliyor. Yılan ırkı sembolize eden diğer şifreler ise, keçi, koç, şahin, çakal, güvercin, Anka kuşu ve kartal. Amerikan kartalı ile Nazi kartalının ardındaki sembolizm de bundan kaynaklanır. Kartal sembolü Sümerlere kadar dayanır. ABD devlet mührünün bir tarafında "her şeyi gören göz" (Gözleyiciler) ile piramit, diğer tarafında ise yılan sembolü olan daire ile yine yılan sembolü olan yıldızlar ve Nazai rahipliği ve yılan ırkın sembolü olan kartal yer alır. Uçan yılan, kartal sembolizmi, Güney Amerika'daki Tüylü Yılan *Quezalcoatl*'in kökenidir. Roma ve Bizans İmparatorlukları, yenilmezliği çağrıştırması ve Büyük Tanrı imajı vermesi için kartalı kullanmışlardır. Yunan Tanrısı Zeus, Romalı Tanrısı Jüpiter, Alman kabilelerinde Odin, hep aynı bağlantılarla oluşmuştur. İsa'nın Mısır versiyonu olan Horus, soyluluğu gösteren bir şahin olarak sembolize edilir, aynı zamanda da Yahudi rahipliği tanımı için kullanılır.

Mısır Tanrısı Horus, şahin olarak sembolize edilmiş.

Kuş sembolü ve yılan ırk arasındaki şifre bağlantısı eski Romalıların kelimesi "Columba/dove/ güvercin" de görülür. Ay Tanrıçası'nın sembolüdür ve "coluber" in anlamı "yılan" veya "kobra" dır. Bu durumda, Washington DC, District of Columbia'nın anlamı, District of Sanke/Yılan İli veya Bölgesi oluyor. Columbia Üniversitesi, elinde meşale tutan Tanrıça logosu ile Columbia Pictures film şirketi, "Her şeyi Gören Göz" logosu ile CBS TV/Columbia Broadcasting ve "Columbia"nın birçok farklı versiyonu her gün gözümüze sokuluyor. Bütün bu farklı semboller yılan ırkın kimliğini saklamak amacıyla kullanılıyor, çünkü Credo Mutwa'nın dediğine göre, eskiler yılan ırkı gördükleri gibi göstermemeleri için uyarılmışlar. İnsan ilişkilerinin arkasındaki güç olarak ortaya çıkmaktan kaçınıyorlar. Bu bazı dinlerde yer aldığı üzere, "Tanrı"nın adını ağza almamak gibi bir şey olmalı.

Pierre Sabak, "Cabal" terimini de eski Mısır dilindeki "Qeb El/Yılan Tanrı"ya bağlıyor.

“Qeb El”, İngilizce “cobra”ya dönüşüyor. Ayrıca İslamiyet’in kutsal şehrindeki “Ka’ba” ve Yahudi geleneğindeki ezoterik öğretiler anlamına gelen “Kabalah” ile buluşuyor. Nerede ne aradığınızı bilerseniz hepsinin dillerde saklı olduğunu anlarsınız. İnsanlardan saklandığı için, ortaya çıkarmak da inanılmaz bir çaba gerektirir. Yılan ırk ve hibrid soyunun bir başka motifi de yarı insan yarı sürüngen görünümlü “Tüylü Yılan”dır. Kısaca hepsi çeşitli şekillerdeki aynı maskenin sembolleridir.

Yılan Anlaşması

Sürüngen-insan hibrid soyun “soylu” olarak dayatılması, insan ırkının, bu yılan ırk veya dönmüş grup ile yapmış olduğu savaşı kaybetmesi üzerine yapılmış olan bir anlaşmanın sonucu. Aslında tabii ki bir “anlaşma” olamaz, çünkü savaşı kaybeden herkes, galip tarafla anlaşmayı kabul eder veya şartlara razı olur. Bu “anlaşma” tarih boyunca “anlaşma” veya “Tanrıların Anlaşması” adı altında yer aldı. Amacı da insanlarla sürüngenler arasında melezleşme sağlanmasıydı. Sürüngenler yönetici bir hibrid soy yaratacaklardı. Bu “anlaşma”ya göre Sürüngenler dünyanın her yerinde büyük çapta insan yavrularını kaçırabileceklerdi. Melezleşmenin şifresi “kutsal evlilik” veya “dünya-uzay arasında evlilik” idi. Doğan çocuklar ise “dünyaya ve uzaya doğanlar” ve “bulutlardan doğanlar” gibi birçok sembol ve şifre ile ifade ediliyorlardı. Kelime sembolizmi ve anlamlara göre, insanlar genellikle “flock/sürü” ile bağlantılı tutuluyor. Onlar sürü olunca, “İsa”nın ve diğer Tanrıların neden “çoban” olarak tasvir edildikleri anlaşılıyor. Sabak’ın ifadesine göre, bu “sürü” ile yapılan “anlaşma”da bir de “anahtarı tutan varlık” var. Bu da, İncil’deki, cennetin anahtarının verilmiş olduğu söylenen “Peter” (rock/kaya) temasının kökenidir. İslam geleneğinde ise anahtarı tutan “Al Kidr/Yeşil olan”dır. Arapça kelimeler “hada/rehberlik etmek”, “hadar/var olma”, “ha-dar/şekil değiştiren” ve “haddad/anahtarı tutan” arasında hep bağlantılar var. Yirmi yıldır vurulamaya çalışıyorum, İngiltere bu global komplonun ana işlem merkezlerinden birisidir, zaten “Britain” kelimesinin sözlük anlamı da “anlaşma”dır. Tabii burada bütün İngiltere ve İngilizleri kastetmiyorum, sözüm sadece “hibrid/” “Elit Soy” içindir. Eski Roma dilinde “Britain/İngiltere”ye “Albion” deniliyor, Latincedeki “Alba Longa”, Roma’nın güneydoğusundaki Alban Hills/Alba Tepeleri’ndeki eski Latiniyum şehri. Efsanelere göre Roma’yı kuran Remus ve Romulus, Alba Longa’nın kraliyet soyundan geliyordu. Sabak’ın ifadesine göre London/Londra’nın Latince adı “Londinium”, Yunanca “Ladon”un da bozulmuş hali. Bu isim aynı zamanda Yunan mitolojisinde, Hesperides’in kutsal ağacındaki elmaları, yani “bilgi”nin koruyucusu/muhafızı olan yüz başlı ejderhanın adı idi. Britain/İngiltere, özellikle de Londra İllüminati soyu için global merkezlerden birisi oldu. William Blake’in klasik, “Jerusalem/Kudüs” adlı ilahisinde ifade ettiği gibi:

Kutsallığın çehresi

Bulutlu tepelerimizin üzerinden mi parlıyor?

Ve Kudüs burada mı kurulmuştu,

Bu karanlık Satanik değirmenlerin arasında?

19. yüzyılda İngiltere'nin Başbakanı olan, Rothschild'lere çok yakın, Rothschild Siyonist Benjamin Disraeli, "Londra modern Babil'dir." demişti. Evet, Babylon-don/Babilond-ra... Aslında fazlası da var. Sümer ve ötesinden gelen sürüngen hibrid soy, tarih boyunca Kazarlarların lideri olarak Mısır, Truva, Roma, Kafkaslar'dan doğu ve Batı Avrupa'ya kadar yolculuklar yapıp geldi. Oralardan da İngiliz ve diğer Avrupa İmparatorlukları sayesinde dünyanın çeşitli yerlerine dağıldılar. Pierre Sabak, İbranice kelime "khayzar"ın "yıldız ziyaretçisi" veya "uzaylı yabancı" anlamına geldiğini söylüyor. Khayzar "Ceasar/Sezar"ın eş anlamlısı, Almanca versiyonu ise "Kaiser/Kral". Ayrıca "tzar" veya "czar" var. "Khayzar"ın Farsçası "ksaytiya/kral" anlamına geliyor, ancak daha sonra İran'da "ksaytiya" kısalıp "şah" oluyor. Arapçası ise "shah". Arapçada "Satan" ile "Sultan", "saluta/yönetmek" kelimesinden çıkıp değişebiliyor. Buna Afrika Zulu kabilesinin Şamanı Credo Mutwa'nın anlattıklarını ilave edelim. Afrika'daki kabile reisleri ve kralların, uzaydan gelen ziyaretçilerden ürettikleri anlatılır, tam isabet! Dünyayı yöneten soy, sürüngen hibrid olup, sürüngenler adına bizi yönetmek üzere Tanrılarla "anlaşma" yapmıştır... Bu "covenant/ anlaşma" Eski İbranicede "Brit-An" (dikkat edin; Britain/İngiltere) ve "Brit-ish/İngiliz/anlaşmanın kişileri/halkı" olarak biliniyor. Modern İbranicede ise "brit(h)" olunca karşımıza Rothschild cephesindeki "B'nai B'rith"- "Sons of Covenant/anlaşmanın oğulları" çıkıyor. İngilizcede "brit", "brith" ve İbranice "berith" daha sonra "birth" oluyor. Yani doğum... Evet, gerçekten de esarete doğmuşuz! Satanizm'in bir dalı olan "coven" in anlamı ise "cadılar toplantısı". Coven/covenant/anlaşma, Tanrılarla anlaşma, seçilmiş olan veya Tanrıya teslim olma temaları ana dinlerin hepsinde mevcut. Pierre Sabak şöyle anlatıyor:

Tevrat, "İbranilerin Tanrısı"nı çoğul olarak "ev sahibinin Tanrısı" şeklinde tarif ediyor. İnsanları fethediyor. İnsanların teslimiyeti "shomer/koruyan/ muhafaza eden" kelimesinin fiil kökü ile aynı. Tanrı ve Elohim, dünyanın fatihleri ve insanların hâkimi olarak tasvir ediliyor.

İnsan ve ev sahibi arasında arabuluculuk için bir din anlaşması gerektiriyor. Modern İbranicede "brit(h)", "Shibboleth"ın kült ifadesi. Eski Yahudi dilinde anlaşma "Brit-An" ve "cennetin anlaşması" anlamına geliyor. İslam alimleri Tanrı'nın anlaşmasının, dini sunuş "sallim" ile kıyaslanmayacağını tartışıyorlar. "Sallim", Salam/barış'ın eş seslisi. "Salam", "sama/uzay/gök ile bağlantılı." Samah'ın anlamı ise "affetmek". "Teslimiyet veya kendinden vazgeçme", Arapçada "aslama" olarak geçiyor, İngilizcede yazılınca "İslam" oluyor.

Elohim/Tanrılar'a ait eski kayıtlara göre, askeri diktatörlük, işgal ve fethetme olarak tanımlanıyor. İnsanların teslimiyeti ise meleksi kitle/mürettebat/ekip ile bağlantılı, "tsabaoth"a yani mürettebat kelimesine gizlenmiş. Gezinler, denizciler Arami dilinde "uzaylı/yabancı" veya ecnebi olarak tercüme ediliyor, Arapçadaki "zau/ışık" veya İbranicede "zohar/parlamak" ile bağlantılı. "Zau" fiili Arapçadaki "Zuhrah/Zohra (Venüs)" ve "zuhr/ öğleden sonra duası" da Gece Yıldızı olarak tanımlanıyor. Işık getiren veya düşen gündüz yıldızı "Zuhrah" Yunancada "sauros/kertenkele" olarak tarif ediliyor.

Balık ile ortak paydalar Romalılar zamanından kalma. Epiphanius'te şöyle der; Yahudilikteki asıl Hristiyanlara Nazoreans denilir ve "Jessaean" olarak tanınırlar. Kendilerini "anlaşmanın bekçileri"/Nozrei ha-Brit) "bariyth/barith" olarak tanımlarlar. Bu terimden "Nozrim/Hristiyanlar" veya "fish/balık" olarak bilinen mezhebin ilk adı çıkar.

Pierre Sabak'ın ifadesine göre, İndo-İran dilinde, balığın evrensel sembolü, çiftleşme ve savaş ile bağdaştırılan gökteki (üstteki okyanus) Tanrılar için kullanılır.

Dagon, Mezopotamya'nın Balık Tanrısı.

Aşağıdaki örnek, Babil'in balık Tanrısı Dagon'dan başlayarak kelime bağlantılarını içeriyor:

Dagon adı eski İbranicede “dag/balık” ile bağlantılı ve “anu/cennet/gökyüzü/uzay” ile ilişkilendiriliyor. Bu, cennetin balığı, “watcher/bekçi” olarak tanımlanarak Yunanca isim “drakon/dragon/ejderha” ile bağlanıyor. Dagon'un Babil soyu, hem karada hem suda yaşayan/ amfibik Oannes, “göz/ayın”ü olan Tanrı olarak biliniyor. “eyelid/gözkapağı” (af'af) kelimesi, “viper” (Arapça af'a) engerek yılanı anlamını örtmek için.

Burada kuvvetle vurgulanması gereken bir şey var: Yahudiler gibi “Seçilmiş kişiler”den söz edilirken, hepsi değil, sadece Sürüngenlerle anlaşma yapmış olan “egemen soy” kastediliyor. Bu nedenle bütün Yahudi halkı Rothschild'lerin umurunda bile değil. Sümerler, Kazarlar, Mısırlılar ve diğerlerini anlatırken, bu komplonun kurbanı olan halk kitlelerini değil, sadece “Rahipliği” oluşturan az sayıdaki “Elit Soy”u kastediyorum.

İlk Doğanların Kurban Edilmesi

Dil araştırmaları ile yıllardır çeşitli kaynaklardan bir araya getirdiğim bilgiler, bu hibrid soy ailelerin, ilk doğan çocuklarını kurban etmek üzere, “yılan efendi”leri ile bir “anlaşma” yapmış olduklarını gösteriyor. İnsan ırkının sürüngen ırk karşısındaki yenilgisi ile sonuçlanan bu anlaşmanın koşullarından birisi bu olmalı. Sabak'ın belirttiğine göre, bu anlaşmada, kurban edilen çocukla yılan ırkın çocuklarının değiştirilmesi suretiyle insan genetiğinin, sürüngen tohumu ile gasp edilmesi de var. Bu da sünnet işareti ile gösteriliyor. Bu bebekken değiştirilmiş sürüngen çocuklar, (Latince “suppositio”) veya “substitute/yedek” olarak tanımlanıyor. Sabak şöyle devam ediyor:

“Substitution” çocukların yer değiştirmesini ifade ediyor. İngilizcedeki kelime oyunu ile “değiş tokuş/ticaret yapma” veya “bedel ve yer” ile bağdaştırılıyor. “Suppositio” kökünden “positor/inşa eden” şeklinde ayrılınca, anlam İbranice ve Farsçada “melek”, “Tanrı” veya “Yılan”a geçirilmiş oluyor.

“Positor/inşa eden” şeklinde tanımlanınca, “positor” possess/ sahiplenme, occupy/işgal etme/yerini alma, have/own/sahip olma, dwell/ikamet etme, live in/bir yerde yaşama, take hold of/ tutunmak/ yakalamak ile bağlantılı oluyor. “Posido” (sahip olmak veya tutmak) nun değişik hali. Bu durumda melekler, “işgal”/sahiplenme/bedenin sahibi olma gibi birçok “positura”da/ “form”da olabiliyorlar.

Bebekken değiştirilme “changeling” olarak tanımlanınca “supposition/varsayım” da bir Tanrı’yı mecazi olarak “build/inşa eden” figür olan meleğin insan şekline dönüşebilmesi ile bağdaştırıyor. Kült sembolizminde inşa eden/meydana getiren anlamında kullanılan kelime, kişi için kullanıldığında, Sır okullarında, “Üstat Sanatçı, yani Mason/duvarcı” veya “zanaatkâr” oluyor.

Ritüel açısından “substitute/yedek”, “bebekken değiştirilen/changeling” ile değiştirilince şekli değişmiş melek gibi çapraşık bir anlama geliyor. Bedeni benzeyen kişi ile değiştirilme, Avrupa folkloründe çok kullanılan bir tema. Celtic geleneğinde bebek doğumda gizlice periler tarafından bırakılmış olan “elf/cin/cüce bebek” ile değiştirilir.

Görüldüğü gibi dini metinlerde hep yeni doğanların kurban edilmesi veya masumların katledilmesi şeklinde temalar yer alıyor. Tevrat’ta İbrahim peygamberin oğlu İshak’ın kurban edilmesi isteniyor, Mısır’da ilk doğanların öldürülmesi (Hamursuz Bayramının kökeni) hikâyeleri var ve Musa’ya bütün yeni doğanların Tanrıya verilmesinin söyleniyor. Tanrı, İbrahim’e şöyle diyor:

Oğlunu, tek oğlunu, evet çok sevdiğin İshak’ı al, Kudüs’teki Moriah dağına götür. Sana göstereceği dağlardan birinde onu kurban et. (Genesis 22:1-18)

Ne kadar da sevecen bir Tanrı... Tam sürüngenlere göre. Sonra bu Tanrı Tevrat’a göre İbrahim’e oğlunu kurtarıp yerine bir koçu yakmasını/ kesmesini söylüyor. Yine bunda da gizli bir şifre var. Pierre Sabak’ın kelimeler ile yaptığı bağlantıları izlerseniz, koç veya kuzu kurban edilmesinin çocuk kurban edilmesini sembolize ettiğini görebilirsiniz. Aşağıdakiler, Tevrat’taki, Tanrı’nın çocuk kurban edilmesini istemesi ile ilgili diğer örnekler:

Ürünlerini sunmayı geciktirme, oğullarının ilk doğanlarını bana vereceksin. Öküzlerin ve koyunlarını da... Yedi gün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün bana vereceksin. (Exodus: 22:29-30)

İsraililerin arasından rahmi açan her ilk doğanın yerine İsrail halkından Yahudileri aldım. Yahudiler benim, çünkü ilk doğanlar benim; Mısır topraklarında ilk doğanları döndürdüğüm zaman İsrail’in bütün ilk doğanlarını, hem insanları, hem hayvanları, kendim için adadım. Onlar benim olacak: ben Tanrı’yım. (3:11-13)

Herkesin sahip olduğu ne varsa Tanrı için yok edilmek üzere adanacak, hayvan da olsa insan da. Veya arazi sahibi ise satılıp geri alınmış olabilir, adanan her şey Tanrı için kutsaldır. Kurban edilmek üzere adanan hiç kimse kurtarılamaz, bunu yapanlar öldürülür. (12:4)

Aynı temalar bütün eski kültürlerde var. “Genç bakireleri kurban etme” hikâyeleri de sadece çocukların kastedildiği şifre. MÖ 263-MÖ 146’daki Roma-Kartaca Savaşları sırasında Kartaca soyluları yüzlerce çocuğu ateşe atarak Baal/Yılan Tanrısı’na kurban etmişlerdi. Keltler, Druidler ve Orta Amerika’daki Aztekler çocukları kurban ediyorlardı. Bu çok yüksek sayıda yapılıyordu ve gizli gizli hâlâ da yapılıyor. Daha önce de belirtmiş olduğum

gibi her yıl bir sürü çocuk kayboluyor, önemli bir bölümü, “anlaşma” gereğince Sürüngenlere kurban ediliyor. İmkânsız mı? Mümkün değil mi diyorsunuz? Keşke öyle olsa. Moloch, genellikle çocukların kesilerek kurban edildiği Tanrı olarak biliniyor. Druidlerin versiyonu ise “Wicker/Hasırcı Adam”.

Pierre Sabak’ın araştırmaları “Sabbath”ın anlamına kadar götürüyor:

Sabbath insanların teslim olması ve krallıklar arasında düşmanlıkların durması için anlaşma yapılmasını anlatıyor. İlk doğanın kurban edilmesinde etiyolojik olarak İshak’ın ilk doğmuş olan oğlu Esau (İbranicede saç)’dan bahsediliyor. Bu aldatma, “sürüngen” veya “ırz düşmanı” insan melek şeklinde kişileştirilerek ilan ediliyor.

...Elhohim’in anlaşmasının onaylanması sünnet yoluyla erkek cinsin iğdiş edilmesi ile oluyor. Eski Yahudi bilgilerinde anlaşmanın gereği, ilk doğan bebek oğlanın cinsel organının kesilmesi suretiyle kan dökülmesi idi. Erkeğin Adem, İshak ve Esau ile soyunun kesilmesi sağlanıyordu.

...Sabbath kutlamaları, bir çocuğa el koymak üzere oluşturulan aldatma çerçevesinin ana hatlarını içerir. Akşam yemeği veya bir toplantıda Mosaic(Masonik) yasaları benimsenir. Yahudi kelime oyunlarında Sabbath’ın, “kurban edilerek ölüm” şekli de vardır. İbranice “Pazar” günü “rishon” Arapçada ters yazılan bir cinastır. “rishsh” “yom” (aldatma günü)dür. “yom” “gün”ü belirler, Ortadoğu ülkelerinde “ayom” İngilizcede “gün” ve “ölmek” olarak gruplanır.

Dini metinler, “inananların” asla anlayamayacağı kadar çok şifre ve sembolden oluşur. Hepsinin şifreli bir dil olduğunu bilenler, cemaate her şeyi harfiyen almalarını söylerler. Her dinin, metinlerin gerçek anlamını bilen bir iç halkası, bir de hiçbir şey bilmeyen dış cemaati vardır. Sonuç olarak Yılan Tanrılara tapıp titrefimsel bir bağlantı kurarak zihin güçlerini onlara veriyor Tanrıya, İsa’ya veya her kime ise ona ibadet ettiklerini sanıyorlar.

Anlaşma/Hükümet

Her ülkedeki İllüminati hibrid soyun, halka değil “Yılan Tanrı”lara karşı sorumluluğu var. “İnsani” kanunlar, konuşulan dil kadar, yazılı kanunlar ve sıcak paraya dayalı ekonomik sistemi başlatan Sürüngenler tarafından bu aracı kadınlar ve erkekler yoluyla dayatıldı. Kral Hammurabi MÖ1795-MÖ 1750 arasındaki egemenliği sırasında Babil İmparatorluğu ile birlikte dünyanın bilinen ilk metropolisini kurdu. Ayrıca kendisine Tanrılar tarafından verilmiş olduğunu söylediği, ülkede doğruluk sağlamak için yazılmış ünlü Hammurabi kanunlarını çıkardı. Aynı tema her yerde var. Musa’ya Tanrılar tarafından verilmiş “On Emir” de öyle. Dinler insanlara aracı bir peygamber veya elçi aracılığı ile verilen kanunlarla kuruluyor. Hepsi sürüngen ırk tarafından emredilip hibrid soy tarafından dayatılıyor. Bugün hâlâ global gizli cemiyetler şebekesi, Rothschild’ler ve Rockefeller’lar gibi hibrid soyu tarafından yönetiliyor ve Yılan Tanrılara hizmet ettikleri her alanda inanılmaz kanunlar uyguluyorlar. Seçilmiş insanlarla Tanrı’nın yapmış olduğu “anlaşma” aslında Sürüngen Irk’ın insanların üzerinde zorla uyguladığı bir sözleşme. Bu, “elit soy” aileleri ile halk arasına sızmış gizli cemiyetler vasıtasıyla, hükümetler tarafından hâlâ yılan kanun ve kuralları dayatılıyor. Pierre Sabak, “Government/ hükümet” kelimesinin asıl anlamı için şöyle diyor:

Latince “gubernare/yönetmek” fiilinden türemiş. “Gubernator” ise “gemiyi yöneten” anlamına geliyor. Yunanca “kubernao/gemiyi yönetmek”, melek ev sahibi ile bağlantılı. “Yöneten” Arapçada “Sultan” kelimesi ile ifade ediliyor. “Sultan”, İbranicedeki “government/shilton” a tekabül ediyor. Shilton, “S(h)atani” ile kişileştiriliyor.

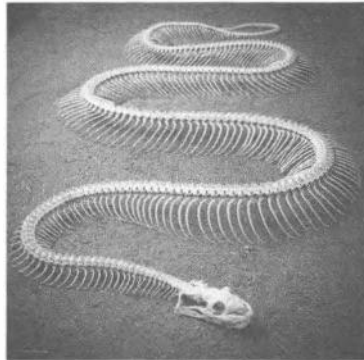
...Satanik soy “shilton” u yönetiyor ve klasik mitolojide “Diabolus” olarak tasvir ediliyor. Yunanca olan bu kelime şeytan anlamına geliyor. Burada kurnazca yapılmış bir kelime oyunu var. Diaboule kelimesinin Yunanca “Senate” için kullanılan “boule” kısmı gizleniyor, “Diabolue/Senate” yoluyla İbranicedeki “Satan” ve “Shilton” oluyor. Boule, Semitik unvan “Baal/Tanrı”, yani Canaanite Tanrı oluyor. Kinayeli olarak açıklayacak olursak, “Government/hükümet”, şeytanın ajansı durumunda ve insanların bölünmesini hedefleyen Shatani’nin soyu ile bağlantılı...

Adem, “Eden/Cennet” ve Atlantis’i Yeniden Ziyaret

Pierre Sabak’ın çeşitli dillerle yaptığı kelime çalışmaları, Adem, Cennet ve bir ihtimal Atlantis temalarına da ışık tutuyor. Onun dil araştırmaları, benim uzun zaman önce “Havva” ile “Yılan Irk” arasında kurmuş olduğum bağlantıyı teyit ediyor. Sabak şöyle diyor:

Yahudi geleneğinde Havva’nın soyu, “Nephilim” in ataları, bir sıfat fiil olan “naful/düşmek” olarak tercüme ediliyor. Örneğin; “Düşmüş olan/kovulmuş olan”. İbranicede aynı zamanda “awwim/yılanlar veya yok ediciler” anlamında, “sürünen” “ırz düşmanı” ile eş anlamlı. “Awwim” “tsabaoth” (evsahibi veya ejderha) sözü edilen geleneklerde insanların fa-tihi olarak tarif ediliyor.

Bu bilgiler, Adem ile Havva’nın pullu ve parlak derilerinin olduğu yazılı olan 1945 yılında Mısır’da Nag Hammadi’de bulunmuş olan eski metinleri doğruluyor. İncil ve diğer kayıtlar Havva’nın, Adem’in kaburgasından çıktığı söylenir, ama Sabak’ın ifadesine göre “rib/kaburga” kelimesi, yılan sembolü imiş. İnsanların 24 kaburgası ile mukayese edildiğinde bazı yılanların 400’den fazla kaburgası var. Ayrıca kaburgalara bağlı yüz omuru var ve büyüdükçe bu kaburgalar genişliyor. Yılandaki bu kemik yapısı sembolik olarak bir merdivene benziyor. Sabak şöyle diyor:

Bazı yılanların 400’den fazla kaburgası vardır ve “merdiven” olarak sembolize edilirler.

Sürüngen'in büyüme devri İncil'deki yılan (melek) ile Havva'nın yaratılışına ilişkin benzetmeyi açıklıyor. İngilizcedeki "rib/kaburga" kelimesi, Arapçadaki "r-b/Tanrı" ile bağlantılı. Akademisyen M. A. S. Abdel Haleem, Kuran ile ilgili olarak verdiği bilgilerde "r-b-b" "Tanrı"dan başka "şefkat", "beslenme" anlamlarına da geldiğini söylemektedir. Beslenme kavramının Tanrı ile bağdaştırılması, diğer akademisyenlerin yılan ile ilgili olarak tartıştıkları bir konudur.

Dil bilimci Balaji Mundkur'a göre "life/hayat" ve "yılan" karşılıklı olarak birbirini destekliyor. "Eve/Havva" ismi, "hayat" ve "yılan" kelimeleriyle eşanlamlı. Arapçada "yılan" (haiya) "hayat" ve "Havva" ile aynı kökten geliyor. Yahudi geleneğinde fiil kökü "hayah" (yaşatmak), Akad diline dayanıyor. "Havva" ile "Haiya" Arapçada "hardun/kertenkele" ile bağdaştırılıyor.

Arap filolojisi, "yılan"ın (haiya) Havva'nın soyundan geldiğini gösteriyor. Genesis 3:13'te tekrarlandığı üzere kadınların cinsel uyanışı "yılan beni kandırdı/baştan çıkardı" şeklinde açıklanırken, İbranicede "ishiani/baştan çıkarmak" "içime tohumunu koydu" anlamına geliyor.

Kaburga ahlaki bir hikâye görevi yapıyor. Havva'nın yaratılışını ahlaki meleksi bir birleşmeye dönüştürüyor. Sümercede "rib/kaburga" "tii/yaşatmak", Arapça kelime oyunu "ti-bana" (hayatın yaratıcısı). İngilizcede de bir kelime oyunu yapılacak olursa hepsi life/hayat'a, wife/eş/karı, rib/kaburga ve live/yaşamaya bağlanıyor.

Sabak'ın bulgularına göre, Mısır Tanrısı Atum'a sabahları yapılan kurban törenlerinin kökeni, doğrudan doğruya Adem'e ve "Cennet" denen mekana dayanıyor. "Adem" sembolünün "Atum" ve "Amen" de dahil olmak üzere yılan ırkı temsil ettiğine dair uzun bir Tanrı listesi vermek mümkün. Canaanite Ay Tanrısı "El" aynı zamanda "Ab-Adam" (insanların babası) olarak biliniyor. Sümerce "Adam/Adem" ise insan veya genel anlamda insanlık olarak kullanılmış olan bir terim. Sonradan uydurulmuş/ Apocryphal edebiyata göre, düşmüş/ kovulmuş melekler insanlara mevsimleri ve tarımı öğretmekten sorumlu idiler, insanlar da onlara "sunumlar"da bulunurlardı.

"Acocrypha" sözünden, İncil'de yazılı olan benzer bilgiler kastediliyor, ama bu, İncil'i oluşturan esasa dahil değil. Pierre Sabak, kelimelerin anlamlarının ve türevlerinin, meleklerin maddeleşmesi ile "ekinlerin toplanması/hasat" arasında güçlü bir bağlantı olduğunu gösterdiğini söylüyor. "Tarımda gelişme/zara'a", "meleksi nesil/zarı" den kaynaklanıyormuş.

Dünya ve Cennet'in "Adem" ile yakın bir bağlantısı var. İbranicede "Adam", "adam/erkek", "adama" da "toprak" anlamına geliyor. Latince de "humanus/insan", "humus/toprak". Sabak'a göre, böylece "Eden/cennet" "Addin/veriyorum" anlamındaki fiil kökünü içererek sunumun yapıldığı bahçe ifade ediliyor. "E-din", Akad dilinde "sunuş yapılan ev", bir çeşit tapınak anlamına geliyor. "Eden/Edin/Cennet" Akad dilinde "steppe/teras/ tarımda kullanılan yükseltilmiş teras" olarak da tercüme edilebiliyor. Sabak ayrıca, Farsça "paradise/cennet" kelimesinin, "duvar ile çevrelenmiş" anlamına geldiğini ifade ediyor, çünkü "pairi/çevrelenmiş", "daeza/duvar" anlamına geliyor. İbranicedeki "pardes/bahçe/agaçlık/koru" ile Farsça "pairi/yılan ırk" arasında büyük bir bağlantı mevcut. Arapçada da "Duvar/sur" ile "sır/giz", Sümerce kökenli "sırr" ile benzer durumda. "Seir'im" ise "kırmızı keçi"

veya “şeytan” anlamına geliyor. Daha önceki kitaplarımda da sözünü etmiş olduğum gibi, İngiltere’deki İngiliz Şövalyeleri’ne verilen unvan “Sir” “yılan”dan kaynaklanıyor. Düşünüyorum da, bütün bu kişilerin adının önüne “Sir” kelimesinin gelişi bu durumda son derece mantıklı oluyor. Hibrid soy ile yandaşlarının pek sevdikleri “kral”, “kraliçe”, “lord” ve “sir” kelimeleri demek ki yılan ırktan kaynaklanıyor.

Sabak’ın dediklerine göre dil bağlantıları bizi “Atlantis”e götürüyor. Burası bir gezegen veya gezegenler olabilir, ama dünyada var olmuş bir yer değil. Bunu kanıtlayacak bir delil varsa tartışmaya açığım, ama yirmi yıldır yapmakta olduğum araştırmalar bana şunu gösterdi: Müthiş jeolojik deprem ve tufanlarla Atlantik ve Pasifik’te büyük kara parçalarının batmış olduğu kesin. Dünya bütünüyle sarsılmış ve felakete uğramış. Jeolojik ve biyolojik kayıtlar mevcut. Ancak Mars’ta da, çok yüksek bir teknolojik savaş nedeniyle deprem veya tufanlar olmuş ve Mars ile Jüpiter arasında, bugün Asteroid belt/astroid kuşak dediğimiz olgu yer almış. Buralara verilecek isim, yer almış olan olayların yanında çok önemsiz kalıyor. Sabak’ın dediğine göre, “Paradise/ cennet” kelimesinin, “duvarla çevrili” çevirisi, filozof Platon’un Critias adlı eserinde belirtmiş olduğu gibi, yoğun duvarlarla çevrili olarak tarif edilen Atlantis ile bağlantılıdır. Platon, Deniz Tanrısı “Poseidon”un bir pergel ve torna ile şekillendirilmiş gibi yuvarlak bir şekilde, denizin üç, karanın iki halkasını yaptığını söyler. Sabak’ın bu konudaki yorumu şöyle:

Platon’un yazdıkları çok açık değil. Pergel, Yunan ve Bizans kültüründe, yılanın yaratma karakteristiğini vurguluyor. Modern Farmasonluğun logosunda yer alan pergel buradan kopya edilmiş. Sürünge ise “inşa eden/duvarcı” olarak anılıyor.

Platon’un “Critias” adlı eserinde iki kıta, denizle çevrili iki gezegen olarak veriliyor. Deniz, atmosferi sembolize ediyor. Gezegen “pairi-daeza”, duvar ile çevrili. Yok oluşu mitolojik olarak anlatılıyor.

“Atlantis” adı “Atlas’ın kızı” olarak tercüme ediliyor. Alan Alford adlı bilim adamına göre bu, “tlaol/acı çekmek” kökünden türemiş. “A-tlaol/birlikte acı çekmek” oluyor. Atlantis belki de ölümlü Tyro ile aynı kadın. Yunan mitolojisinde Tyro, balık Tanrı Poseidon ile olan ilişkisi ile Havva ve yılanın başka bir versiyonu.

Platon’un Timaeus’unda, efsane ada/gezegeni işgal edenler, “Athenian”lar tarafından yenilgiye uğruyorlar. Yunanca Athenian, Arapça kök “a’fa” (engerek yılanı)dan alınmış.

Poseidon, “Denizler Tanrısı”, dünyayı sarsan depremleri yaratıcısı “Dünyayı Sarsıcı” olarak tanımlanıyor. Yine karşımıza, sürünge ırkın balık/deniz/su sembolleri ve jeolojik felaketlerle dünyayı yok etmeleri teması çıkıyor. Bunu nasıl yaptıklarına daha sonra değineceğiz. Poseidon ve Zeus gibi Yunan Tanrıları, yılan Tanrılarıdır. Pierre Sabak’ın dediğine göre “Zeus” Sanskritçe’de “Djaus”, Brahma Gök Tanrısı, anlamı da “Cennet”. “Dyu/parlak olma” kökünden geliyor, anlamı ise “parlayanlar”... Tyro’nun, “acı çekme” ile bağlantısı, Mısır dilindeki “tra/ yıkmak/yok etmek”ten geliyor. Sabak, “tra/” kökünün, sürünge soy açısından önemli bir sembolik yer olan “Troy/Truva” ile bağlantılı olabileceğini, hatta bunun Atlantis için de söylenebileceğini, çünkü Truva atı efsanesi düşünülecek olursa bu, “Sürünge ırk”ın insan formunun içine saklanarak, insanların arasına sızma sembolizmi ile çok uyduğunu belirtiyor.

Truva Atı hikâyesi, tam olarak sürüngen ırkın dünyaya nasıl sızıp manipüle ettiğini sembolize ediyor.

Marşlılar Dünya'ya indi!

Pierre Sabak, dilde türeyen kelimeler itibarıyla, “Adam/Adem”in Mars’ta yaratılmış olduğunu söylüyor. Bu gezegene İbranicede “Ma’adim” deniliyormuş. “me’adim” ise “Adem”den olan/Adem’den çıkan anlamına geliyormuş. Eski medeniyetlerde “red man/kırmızı adam” (Adom/adom-red/kırmızı) Red planet/kırmızı gezegen’in belirtici, haber kipi oluyormuş. Mars’ın bir Sürüngen grubun yurdu olduğu söylendiği için genetik manipülasyonun da oradan olması mümkün. Zulu efsaneleri, sürüngenleri ve insanları Mars’a bağlıyor. Sanskritçede “asil batılı”nın karşılığı “Adar martu”. Bu “ilk anlaşma” anlamına gelen “adi mitra” ile bağlantılı oluyor. Sabak şöyle diyor:

“Martu” ile Adem ve Mars bağlantısı, “Martu”nun, modern İngilizcedeki “Martian”ın Latincedeki “martianus”tan geldiğini gösteriyor. “martu”nun soyu olan Akad (adamatu), Mars’tan dünyaya gelmiş. Adama(τ)tu, Adem’in soyundan gelenler olup, eski Yahudi dilinde batı ülkesi “Thebes” ile birleşen “qadam/ doğu” ile bağlantıyor. Hem İngilizcede, hem Latince “Martian”, anlaşma ile bağlantılı “martial/savaşa ait/savaşçı” ve “marital/evlenme” kelimeleri ile benzeşiyor.

Bu koşullarda “Martial Law/sıkıyönetim” de kesinlikle yeni anlamına uyuyor. Bir de sürekli olarak “Kırmızı” teması var. Kırmızı planet/gezegen, Satanizmin rengi kırmızı, Tapınak Şövalyelerinin kırmızı haçı, İngiliz bayrağının üzerindeki kırmızı haç, yardım kurumu olarak bildiğimiz, oysa aslında İllüminati’nin kontrolü altında olan “Kızıl Haç”. Pierre Sabak’a göre, kızıl haç Mars ve Adamik soyun sembolü. Rothschild’lerin adı “Red Shield/ Kırmızı kalkan” veya “Kırmızı İşaret” anlamına geliyor. Ve bütün bu sembolizm yüzyıllardır bu soyu izliyor.

Diğer kitaplarımda sözünü etmiş olduğum gibi, “Hyksos/Çoban krallar”, sembollerinde hep kırmızı rengi ve yılanı kullanmışlar. (Kralları kırmızı taç takarmış.) Hyksos’lar, çoğunlukla Canaan (Eski Yahudi dilinde “khanun/kırmızı”) ile, onlar da Mısır’daki Theban rahipliği ve yılan ırkı ile bağlantılı. “Hyksos”lar, MÖ1630 yıllarında yüzyıldan fazla bir süre ile Mısır’ı yönetmişler. Bazı tarihçiler onların Mısır’dan sürgün edilmelerini İncil’deki

Exodus/İsrail kavminin Mısır'dan hicreti ile bağlantılı olduğunu söylüyorlar. Sabak, Hyksos soyunun daha sonra Ramnes (Mısır dilinde Rameses) olarak ortaya çıktığını, adlarını sonradan "Romans/Romalılar"a dönüştürmüş olduklarını söylüyor. Ramnes "mavi kanlı" "asiller"in oluşturduğu bir asil sınıf olarak Roma'yı kurmuş olduğu iddia edilen Romulus'un soyundan geliyorlardı. Hyksos soyu, sayısız isim altında Araplar da dahil, sayısız ülkeye sızdı, sonra da İngiltere'de yerleşti. Romalılar onlara Albion derlerdi. "Alba Longa", Latinceden geliyor. Bu hanedan Roma'yı kuran Remus ile Romulus'un soyu imiş. Hepsi şifreli bilgiler, ama okumayı bilerseniz hepsi de ortada. İnsanlık tarihinin Mars ile önemli bir bağlantısı var ve bundan ilk kez, 1998 yılında basılmış olan *En Büyük Sır* adlı kitabımda söz etmiştim. Bu bağlantı teması kafamda gittikçe daha güçleniyor.

Pierre Sabak'ın *Gerçek'in Katli* adlı kitabını hararetle tavsiye ederim. Sabak, kitabında daha birçok alana ve tercümeye giriyor ve ben şimdi gerisini ona bırakıyorum. Burada sadece onun dil araştırmalarının nelere işaret ettiğini ve benim yıllardır anlatmaya çalıştığım konuları nasıl desteklediğini belirtmek istedim. Sabak'ın kitabını, **davidickebooks.co.uk** tan bulabilirsiniz.

13

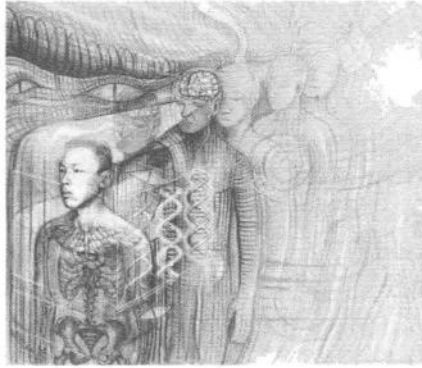
Peki, şimdi neredeler?

"Kötünün aramızda saklandığı, kadim bir inanıştır."

John Carpenter

Antik kayıtların anlattığı üzere, sürüngenler önce gelip insanların arasında karıştılar, ama daha sonra gölgelere çekildiler ve hibrid soylarının insan formunun arkasına saklandılar.

Bizim "realite"mizde yeryüzünde yaşayan sürüngenler de var, ama manipülasyonun ana odağı bu boyutun ötesinden hibrid ailelerine sahip olmaları.

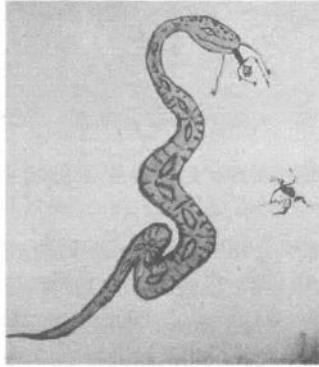
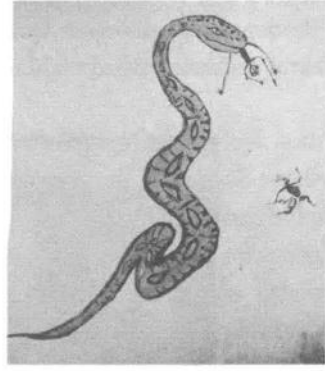
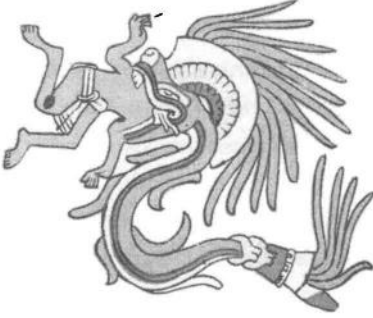
Uyumlu DNA'dan gelen uyumlu titreşim rezonansı nedeniyle sürüngenler hibrid soyn bedenine daha kolay girebiliyorlar.

Bu soylar genellikle dünya yüzeyinde faaliyet gösterirler, ancak gizli kontrol sisteminin yapısı gereği yeraltında da varlıklarını sürdürürler. Sürüngenlerin Orion veya Draco yıldız sistemlerinden geldikleri söylendiği zaman, bu onların bizim realitemizin veya frekansımızın menziline oldukları anlamına gelmez. Dünya da dahil olmak üzere gezegenler ve yıldız sistemleri farklı boyutlarda da yer alırlar. Örneğin "beş duyuya dayalı görünürdeki realitede" Mars'ın atmosferi ve yeryüzü şekilleri mahvolmuş durumda, ama farklı boyutta çok bereketli veya harikulade olabilir. İnsanları kontrolünde tutan Sürüngenlerin en önemli bölümü

"4.Boyut"ta faal durumda ve boyutlar arasında gidip gelebiliyorlar. Dolayısıyla bizim "3. Boyut Realitemiz"e geçmeyi de, boyutlararası geçit veya kapılar ve satanik ritüellerdeki enerji manipölasyonu ile başarıyorlar. Geçitler veya kapılar, dünyanın enerji alanlarındaki girdap noktaları. Bunlar boyutları birlikte tutuyor ve eğer nasıl yapıldığını biliyorsanız bu basamakları kullanarak, enerji alanlarının birinden diğerine geçiş yapabilirsiniz. C. S. Lewis'in *Aslan, Büyücü ve Dolap* adlı masalında olduğu gibi çocukların dolabın içinden geçerek kendilerini farklı bir realitede bulmaları bunun sembolik bir örneğidir. Bugün Irak olan Sümer ülkesi ile Mısır, bu çok önemli "geçit veya kapı"ların yurdu durumunda. Bunun uzak bir ihtimal olacağını düşünenlerin, Çin'deki Hong Kong Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ile Shanghai Fudan Üniversitesi'nde yapılan araştırmalara bakmalarını öneririm. Hepsi *New Journal of Physics/Yeni Fizik Dergisi*'nde çıktı. Bilim adamları, elektromanyetik dalgaları bloke edip farklı varlıkların geçmelerini sağlayabilen geçit veya kapı kavramını tarif ediyor; bunu, bilim kurgu filmlerindeki "gizli kapı" şeklinde tanımlıyorlar. Amaç, ışığın ve karmaşık yönlerdeki elektromanyetik radyasyonun manipüle edilerek, ayarlanabilir ve uzaktan açık kapatılabilir bir gizli kapının yaratılabilmesi. Bu, yeraltı üsleri ve ana kontrol merkezlerinde çok daha gelişmişine sahip oldukları bir teknoloji. Pentagon, buna örnek olarak verilebilir. Dördüncü Boyut Sürüngelemleri burada insan ve yarı insan destekçileri ile birlikte varlık gösterip etkileşim içinde oluyorlar. Bu Çin projesinde, "matematerialle veya meta-materiyal" denilen, yani doğada bulunmayan, suni olarak üretilmiş, üstün özelliklere sahip metalik veya yarı iletken maddeler var. Bu, Harry Potter türü görünmezliğin ardındaki bir fizik dalı. "Kapı"lara ulaşmak üzere resmi araştırmalar yaptıkları aşama bu olduğuna göre, yeraltı projelerinde nerelerde olduklarını varın siz tahmin edin. Teknolojileri o kadar gelişmiş durumda ki, "gizli kapı" araştırmalarında inanılmaz aşamalar kaydediyorlar. Şimdi, "Bu mümkün değil!" diye bağırmadan önce insanların şunu anlamaları gerekiyor: insan biliminin en uç noktası, sürüngelemlerin gelişmişliğinin en geri noktasında bile değil.

İnsanları kontrol eden sürüngelemlerin, kendi boyut seviyeleri olan Dördüncü Boyut ile etkileşim içinde olabilmelerini sağlayacak türde bedenleri var, tabii ki bu da bizim Üçüncü Boyut'taki frekansımızdan farklı. Bu realiteyi manipüle edebilmeleri için hibrid soylar kullanmaları gerekiyor, çünkü boyutlararası taşıt ve boyutlararası enerji kapılarını kullanarak geldikleri zaman uzun süre kalamıyor veya ancak teknolojik olarak onların frekans menziline yakın şekilde manipüle edilmiş bölgede kalabiliyorlar. 2009 yılında BBC'de yayımlanan bilim kurgu dizisi "Yeryüzünün Çocukları"nda, ancak kendileri için uygun bir atmosferi olan özel bir tankta yaşayabilen dünya dışı varlıklar vardı. Tankta girmek üzere insanların dünyasına bir ışık olarak geliyor ve dünya çocuklarının %10'u gibi bir "armağan" talep ediyorlardı. Yazarı biliyordu veya bilmiyordu, ama her iki konu da gerçeklere dayanıyordu, çünkü 4. Boyut sürüngelemleri bizim frekans menzilimiz ile senkronize olamıyor, ama "Tanrı" ile yapılmış olan "anlaşma"da, yeryüzündeki ailelerin ve onların gizli askeri ve gizli istihbarat şebekeleri yoluyla, çocukları alma hakları var. İnsanlar, sürüngelemlerin beslenme kaynağı. Sürüngelemler 3.Boyut'ta oldukları zaman insanlar fiziksel gıdaları, 4. Boyut'ta oldukları zaman ise enerjik gıdaları oluyorlar. Yani insanlar korku, öfke, nefret, stres, endişe ve depresyon gibi duygu ve ruh halleri ürettikleri zaman sürüngelemlerin enerjik gıdalarını

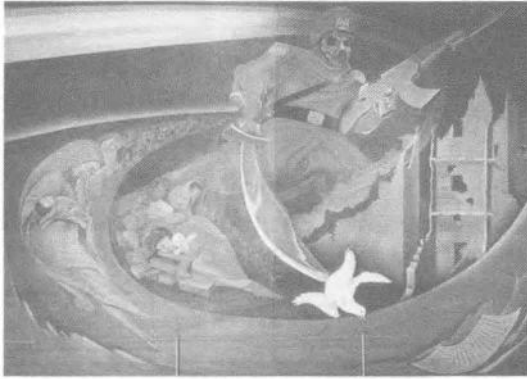
oluşturuyorlar. Her yıl, yeryüzünde ve eski mağara ve tünel sistemlerine açılan yeraltı üslerinde yapılan ritüellerde kurban edilmek üzere çok sayıda çocuk kayboluyor. Sürüngenler ve “greys/griler” ve sarışın mavi gözlü “Nordikler” gibi diğer insan olmayan cinsler, binlerce yıldır insan gözünden uzakta saklanıyorlar. Onlar insanları gıda kaynağı, hayvan sürüsü gibi görüyorlar. İnsan tüketen yılan ırk ile ilgili antik kayıtlar ve sembolik görseller dünyanın her yerinde var.

Bütün dünya kültürlerinde, sürüngen varlıkların insanları yediğini gösteren tasvirler bulunmaktadır. Afrika'da Credo Mutwa'nın kulübesinde bulunan, uzun zaman önce yapmış olduğu aynı tasvir, İtalyan otomobil markası Alfa Romeo'nun logosunda yer almaktadır. Alfa Romeo'nun ilk yatırımcılarından Ugo Stella, daha sonra kuruluşun ilk Yönetim Kurulu Başkanı olan bir aristokrattır.

Aşağıdaki Cehennem

Üçüncü Boyut, Sürüngenler'in yeraltı kolonileri dünyanın her yerindeki askeri üslerle birleşiyor. Antarktika da dahil olmak üzere, yeraltı üsleri ve mağara şehirler, geniş bir tünel şebekesinde çalışan hızlı elektromanyetik ulaşım sistemleri ile en çok ABD'de bulunuyor. Hatta bundan daha da gelişmiş bir ulaşım sistemleri var, buna ilerideki sayfalarda daha ayrıntılı bir şekilde değineceğim. Sürüngen ve diğer dünya dışı varlıkların okyanuslarda ve göllerde de üsleri var. Sürüngenlerin "Balık Tanrı" teması da bundan kaynaklanıyor. New Mexico'daki Los Alamos ve Dulce ile kuzeybatı Kaliforniya'daki "China Lake"deki Deniz-Hava Silahları Üssü, ABD'deki "sürüngen-insan" üsleridir. "China Lake"nin çevresinde birkaç kez dolaştım. Burası, yerin üzerinde hiçbir şey bulunmayan çok geniş bir alan. Yeraltındaki tünel sistemi ile, çok gelişmiş bir nükleer teknoloji kullanarak, yakındaki Ölüm Vadisi ve Edwards Hava Kuvvetleri üssü gibi yeraltı üslerine bağlanıyorlar. California'da; Mount Shasta'nın, Las Vegas'da; Nevada 51.bölgenin, Arizona'da; Sedona'nın ve Colorado'da da uğursuz Denver hava alanının, birer yeraltı üssü paravanı durumunda oldukları sürekli olarak araştırmacılar tarafından ifşa ediliyor. Denver Havaalanı'nın duvarları Farmason sembolleri ile dolu olup, sürüngen kafalı yaratıklar ve dehşet verici duvar resimleri ile, insanların kötülük tarafından zapt edilmiş oldukları tasvir ediliyor.

Denver Havaalanı'ndaki korkunç duvar resimlerinde faşist egemenlik tasvir edilmektedir.

Korkunç tablolardan birinde, üç tabutun içinde kadınlar var. Birisi Yahudi, birisi Kızılderili, diğeri de zenci bir kadın. Bir başka genç kızın elindeki Maya tabletinde medeniyetin yok olacağı gösteriliyor. Araştırmacı Alex Christopher'ın, "Yeşil Darth Vader" olarak tanımladığı kocaman bir adam figürü, elinde kılıcı ile yıkılmış bir şehrin üzerinde dururken, yolda yürüyen bir kadının kucagında ölü bebekler var. Bütün dünya çocukları, bütün ülkeden silah almış olarak tasvir ediliyorlar. Silahları demir yumruklu ve elinde bir örs olan bir Alman çocuğa veriyorlar. Phil Schneider'e, II. Dünya Savaşı'nda Alman U-Boatlarından birinin komutanı olan babası, ABD'de çok derinlerde çok sayıda yeraltı üsleri yapılması işinde çalıştığını anlatmış. Bazı konuşmalarını videoda izledim. ABD'nin

her yerinde üs, şehir ve tünellerin oluşturduğu yeraltı ağı hakkında açıklamalar yapıyordu. Bu adam, daha sonra "intihar" olduğu iddia edilen son derece şüpheli bir ölüm ile dünyaya veda etti. Schneider, Denver Havaalanı'nın en az 8 kattan oluşan muazzam bir yeraltı üssüne bağlı olduğunu, daha da aşağıda 4,5 mil karelik bir yeraltı şehri bulunduğunu söylüyordu. "İçeri"den kişiler Denver Havaalanı'nın altında, sürünge'nlerin kontrolü altında çalıştırılan çoğu çocuk, çok sayıda köle olduğunu iddia ediyorlar. Phil Schneider'in inşaatında çalışmış olduğunu iddia ettiği diğer üsler; Nevada'daki 51. Bölge ile New Mexico'daki Dulce. *En Büyük Sır* adlı kitabımda ben de, Dulce ve New Mexico'daki Los Alamos yeraltı askeri üslerinde çalışmış olan eski işçilerin anlatmış oldukları korkunç sahneleri yazmıştım. Anlattıkları, Sümerlerin, "Büyük Yeraltı" diye tasvir etmiş oldukları şeye çok benziyordu. Dulce üssünde çalışmış olan iki kişinin anlatmış olduklarından örnekler şöyle:

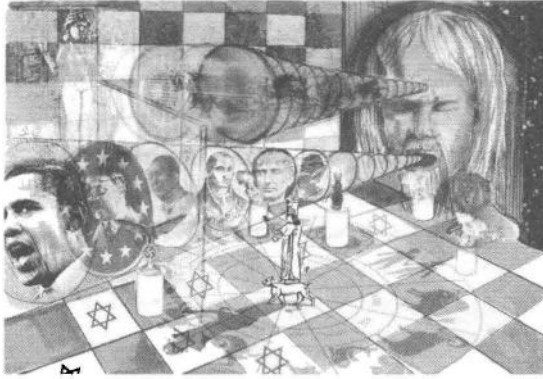
Birkaç ayaklı, "yarı insan-yarı ahtapot"a benzeyen yaratıklar gördüm. Sürünge'n insanlar ve elleri insanlara benzeyen kürklü yaratıklar da var. Bunlar bebekler gibi ağlıyor, insan gibi konuşuyor. Ayrıca kafeslerde kocaman kertenkele-insan karışımı yaratıklar duruyor.

...Kafeslerde, çok sayıda uyuşturulmuş insanlar gördüm. Bazen ağlıyor, yardım istiyorlardı. Tamamen deli oldukları, iyileşmeleri için yüksek riski olan testler yapılmakta olduğu söylenmişti. Onlarla asla konuşmamamız gerekiyordu. İlk başlarda hikâyeye inandık, ancak daha sonra 1978'de bir grup işçi gerçeği öğrendi.

Bu kuruluşlarda çalışan birçok kişinin bunlardan haberi yok. Üsler çok katlı bir şekilde yapılmış ve aşağıdaki seviyelere indikçe çok daha fazla güvenlik kontrolü yapılıyor. En aşağıdaki kat, tünel ve mağara sistemlerine bağlanıyor. İnsan bilim adamları, hükümet görevlileri ve askeri personel, insanların kontrolü için uygulanan genetik ve teknolojik programı uygulamak üzere sürünge'nlerle birlikte burada çalışıyorlar. Nüfusun daha da köleleştirilmesi için yapılan önemli teknolojik gelişmelerin çoğu burada başlıyor; nereden geldiğine, nasıl keşfedilip geliştirildiğine dair paravan bir hikâyeye uyduruluyor. Daha insanların ateş yakmak için çakıl taşlarını birbirine sürttükleri dönemlerde sürünge'nlerde bilgisayar, nanoteknoloji ve çok daha fazlası vardı. Yani, "içerden" kişilerin sızdırmış olduğu bilgilere göre, yetmişli yılların "Uzay Yolu" bilimkurgu dizisinde Kaptan Kirk'in, "Beni ışınla Scotty!" teknolojisi bir bilimkurgu fantezisi değildi. Yeraltındaki ve yerüstündeki gizli üslerde, kişileri bir anda dünyanın farklı yerlerine, hatta Mars'taki yeraltı üssüne nakledebilen "atlama odaları" vardı. "İçeriden" birisi olan Arthur Neumann, 2009'da Barcelona'daki Exopolitic Kongresinde "Mars'ta hayat var. Mars'ta üsler de var. Oraya gittim." demişti. Anlattıklarına göre, ABD ve İngiltere'deki çok gizli bir teknoloji programı ile ilgili bir çalışmada yer almış, Mars'taki dünya dışı varlıklara ait bir üsse nasıl ışınlandığını, Mars'ın yeraltındaki şehirlerde yaşayan üstün bir medeniyetin temsilcileri ile yapılan bir proje toplantısına katılmış olduğunu anlatmıştı. Neumann, bu dünya dışı varlıkların tıpkı insanlara benzediğini, dolayısıyla sokakta kimsenin dönüp bakmadığını anlatmıştı. Sadece çok yakından bakıldığı takdirde farklılığı fark etmek mümkündü.

İnsanlar her sabah işlerine giderken, otobüste veya trafik sıkışıklığında beklerken, olup bitenlerin ölçeğini; bu dünyanın gerçekten nasıl ve kimin tarafından yönetildiği tabii ki

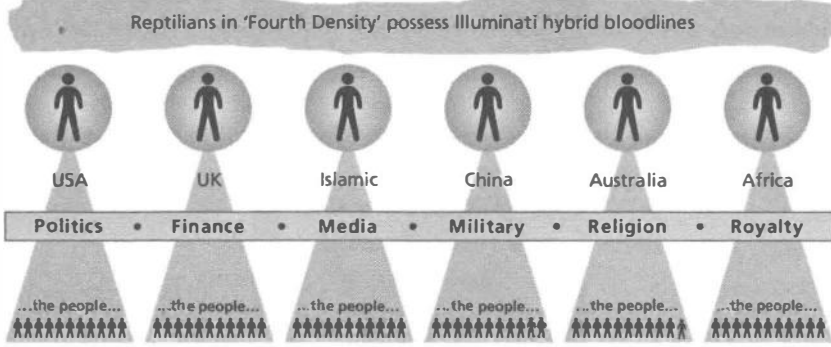
tahmin edemezler. Başından beri, gizli kontrol sisteminin elinde, kendileri gerekli gördükleri zaman insanlara sunacakları çok gelişmiş bir teknoloji vardı. Bilgisayarları veya nano teknolojiyi 1650'de sunmanın yararı olmazdı ki. Ancak insan nüfusu tarafından ve onlar üzerinde kullanılabileceği zaman piyasaya sürdüler. Dördüncü Boyut Sürüngeleleri farklı realitede çalışırlar ve "zaman" ile farklı bir ilişkileri vardır. Bunun anlamı şudur; onlar bizim "zaman hatlarımızın" üstüne ve altına gidebilirler ve teknolojilerini, kontrol faaliyetlerini en üst düzeye çıkarmak için en uygun anda sunabilirler. Resim 150'de, Neil Hague'in sakallı adam olarak sembolize etmiş olduğu İllüminati'nin, en üst seviyelerinde yer alanlar, global toplumun değişimi için çok önceden tasarlanmış olan uzun vadeli projeleri işte bu şekilde biliyorlar.

Sürüngelelerin "zaman" ile farklı bir ilişkileri vardır, onlar bizim "zaman hatlarımızın" üstüne ve altına gidebilirler ve teknolojilerini, kontrol faaliyetlerini en üst düzeye çıkarmak için en uygun anda sunabilirler. Sürüngelelerin oyun planını bilenler, henüz icat edilmemiş teknolojiyi bile içerecek kehanet kitapları yazabilirler. Hiçbirinin icat edilmiş olması gerekmez, sürüngeleler bu "icat"lara çok önceden sahiptirler. Onlar için önemli olan, bu icatları insanlara uygun gördükleri zamanda sunmaktır.

Yani çeşitli kehanetler içeren kitaplar böyle yazılıyor. Orwell'in 1984'ü ve Huxley'nin *Cesur Yeni Dünya* adlı eserlerinde onlarca yıl sonrasını anlatmaları bu şekilde mümkün oluyor. Sürüngeleler global egemenlikte hiyerarşik bir yapı oluşturmuşlar. Köleleri halindeki hibrid soy, onların yandaşları veya dalkavukları dünyanın her yerindeki iktidarları manipüle ediyorlar. Bu liderler kendi aralarında da geçinmiyorlar, ama insanlığı baskı altında tutma amaçları uğruna birleşiyorlar. Savaşları başlatan, politikayı da, finansal politikayı da sürüngelelerin çıkarına uygun hale getirenler hep onlar. Ülkeler birbirleriyle savaşmaya başladıkları zaman sürüngeleler liderler savaşmıyor, acı çekmiyor veya ölmüyorlar. Savaşanlar, sürüngeleler tarafından birbirlerine düşürülen insan kitleleri oluyor. "Dünya Sahnesi" denilen şey, olayları kendi soyları ve İllüminati şebekesi yoluyla yöneten Sürüngelelerden oluşuyor. Obama gibi kuklaları istedikleri gibi oynatıyorlar.

The Real Rulers of the World

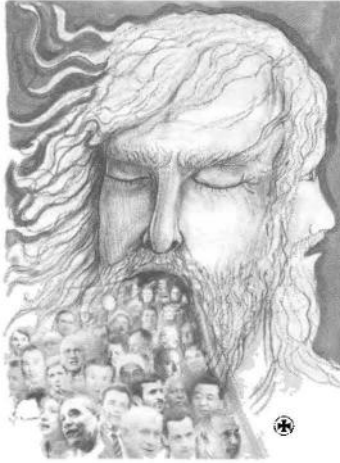
Dünyanın gerçek yöneticileri

4.boyuttan sürüngenler İllüminati hibrid soyun sahibidirler
 Amerika - İngiltere - İslam ülkeleri - Çin - Avustralya - Afrika
 Politika - Finans - Medya - Ordu - Din - Monarşi
 Halk - Halk - Halk - Halk - Halk - Halk

Küresel kontrol yapısı. Sürüngenler İllüminati hibrid soya hükmediyor, onlar da Global Orwell tarzı devlet yönetimini sağlamak üzere insanları manipüle ediyorlar.

Görmediğiniz dünya sahnesi. Sürüngenler hibrid soy aracılığı ile insanları, onlar da, dünyanın her yerinde güç sahibi yaptıkları paravan kişileri manipüle ediyorlar. Ressam Neil Hague, burada sürüngenleri birbirleriyle kavgaya ederken tasvir etti, çünkü onlar kendi aralarında hiç geçinemezler.

*Dünyadaki bütün liderleri seçip onları yöneten İllüminati iken,
halk hepsinin seçimle geldiklerini sanıyor.*

Dünyanın her yerinde, gizli cemiyetler ağı, Sürüngeñlerin kuklalarının iktidarda olmasını sağlıyor. Araştırmacı Bruce Alan Walton, “Branton” takma adı altındaki Sürüngeñ bağlantıları hakkında oldukça önemli bilgiler vermiş. “Tam kan” diye bahsettiği Sürüngeñ-insan hibridler değil, tam tamına Sürüngeñlerin kendileri...

Özellikle de ABD’de yeraltı şehirleri var ve bunlar Masonik/hibrid/dünya dışı elit tarafından yönetiliyor. Genellikle bu yeraltı terminalleri, Masonik locaların, polis karakollarının, havaalanlarının ve federal binaların altında yer alıyor, hatta nispeten daha küçük şehirlerde de var. Nüfus oranı, muhtemelen asıl şehir nüfusunun yüzde 10’u kadar. Yerin altında yaşayan “hibrid askeri-endüstri kardeşliği”nin elit nüfusu, yukarıda yaşayan %90’lık orana karşılık, yüzde 10’larda kalıyor. Bu orana, yeraltının daha derin seviyelerinde yaşayan tam sürüngeñ cins dahil değil.

Önemli yerleşim merkezlerinden bazıları, binlerce yıl önce yapılmış olan yeraltı katlarına ulaşımın daha kolay sağlanması amacıyla, eski ve yeni “Dünya”ların Masonik/hibrid eliti tarafından özellikle oralara kurulmuş. 40 yıl önce Los Alamos Laboratuvarlarının, toprak içinde 8 mil/saat oranında tüneller açabilecek güçte, çalışır durumda, kendi türünün ilk örneği olan bir nükleer destekli yoğun ısı matkabına sahip olduğunu düşündüğünüzde, bu yeraltı sistemlerinin ne kadar kapsamlı olduğunu hayal edebilirsiniz. Bu yeraltı şehirleri, yerüstünde çalışan, örgütlü suç kartellerine de yakın erişim sağlıyor. Onlar çok katmanlı vergileme, enflasyon, bilinçaltı güdülerini yönlendirme, manipülasyon, mevzuat, cezalar, harçlar, lisanslar yoluyla bizi köleliğe mahkûm eden “rehin ekonomisi”nin bir bilimini geliştirdiler ve tüm Federal Reserve ile Wall Street tarafından yönetilen katıksız borç-kredi sistemini oluşturdular.

New York şehrinin dünyanın en büyük zulüm yuvalardan birisi olduğu kesin. Ya da daha ziyade, o bölgeyi aşağıya bağlayan, antik “Atlantis’e benzeyen yeraltı sistemi. Onlar, sürüngeñ soydan gelen Rockefeller’lardan da “küçük” bir yardım alarak, aşağıdan tüm Wall

Street piramidini kontrol ediyorlar. Aslında, bu sürüngen genetik soy tam bir parazit gibi... Kısaca yeraltı toplumu, bir "parazit" toplum olarak yeryüzündeki toplumu sömürüyor.

Dünya dışı varlıklar gelmiyorlar- zaten buradalar! İnsanlar dünya dışı varlıkları görmek için gökyüzüne bakıyorlar, oysa onlar ayağımızın altında da var. Bu hiyerarşik piramit, başkalarının emeğini ve çabasını sömüren çeşitli parazit türlerine dayanıyor. Sürüngenler ve hibridleri insanlığı, birçok insan da, birbirini sömürüyor. Başımдан geçmiş olduğu için bunu çok iyi bilirim. Bir de insan vücudundan beslenen parazitler var. Bu realitenin bütün seviyelerinde olan bir şey.

Eskiler biliyorlardı.

Bazıları sürüngenler olmak üzere, insan olmayan ırkların yeraltında yaşadıkları, eski efsane ve kayıtlarda çok rastlanan bir temadır. Agharta ve Shamballa hikâyesi, Mezopotamya'daki "Gılgamış destanı"nda sözü geçen yarı Tanrı veya yarı kutsal varlık/Nuh'un versiyonu, hep Tanrıların ölümsüzlüğünü aramışlar. Sümer kayıtlarında, Tanrıça Ereshkigal ve Tanrı Mergal'in kontrol ettiği "Kl-GAL/Yeraltındaki Büyük"ten bahsedilir. Birçok Tanrı ve Tanrıça yeraltı bağlantılı. Norse Tanrıçası Hel/Helle/El olarak tanınır ve yeraltının kraliçe Tanrıçası. "Aşağı"daki alevler ile bağlantılı olduğu için "Hell/Cehennem" sözü buradan geliyor. Sümer tabletleri Kl-GAL'ı, "akrep adamlar" adı verilen vahşi bekçilerin insan bedenlerini, ruhları ve ölmemiş olanları yeniden canlandırdıklarını anlatıyor. Ayrıca robota benzeyen "Galatur" veya "Gala" denilen varlıkların insanları yerin üzerinden yerin altına kaçırdıklarından bahsediliyor. Bunlar, çoğunun kanatları olduğu söylenen kartal kafalı sürüngenler. Sürüngenler için kartal sembolizmin kullanılması nedenlerinden birisi budur. Kayıtlar, "Pazuzu/Rüzgârın şeytan kralları" olarak tanımlanan köpek yüzlü sürüngen pullu ve kuyruklu insanlardan söz ediyor. Bütün eski kültürlerde yeraltındaki "cehennem" in farklı bir versiyonu var. Çinlilerin cehennemine Orta Shandong bölgesinin Taishan dağından girildiği söyleniyor. Bekçileri ise hayvan maskeli veya yüzlü "Men Shen" adı verilen iblisler imiş. "Cehennem Tanrıları", yukarıdaki "Ejderha Krallar" ile etkileşim içindeymiş. Japonların da "Cehennemi" veya yeraltı şebekesi benzer şekillerde anlatılıyor. İnsan olmayan varlıklar ve yarı su yarattığı insan sürüngen "Kappa"lar, şekil değiştirebilip dağlarda, yerin altında veya denizde yaşıyorlarmış.

Folklorik isimler olan, "troller", "etinler", "periler", "elfler", "mağara adamları", "Nefilim", "Browniler/iyi huylu periler" ve İrlanda'nın "küçük insanları" (Grilerin bazıları çok küçüktürler.) gibi halk arasındaki isimler, eskiden yeraltında çalışanların ve dünya dışı varlıklar tarafından kaçırdıklarını iddia edenlerin daha yeni zamanlardaki açıklamalarında belirttikleri yeraltı varlıklarının farklı adlarıdır. Halk hikâyelerinin bahsettikleri şey, dünya dışı varlıklar ve UFO'larla ilgili modern raporlarla aynı. Buna insanlarla melezleşip gün ışığına çıkamayan varlıklar da dahil, tıpkı Dracula gibi. Hep yeraltında yaşadıklarına göre bu çok anlaşılabilir bir şey. Dünya dışı varlıklar tarafından kaçırılmış olan kişiler, zaman boşluğu yaşıyorlar, bu tıpkı halk hikâyelerinde yeraltı yaratıklarıyla karşılaşmış olan kişilerin anlattıklarına benziyor. İnsan olmayan varlıklar tarafından kaçırılmış olanlar, sürüngenleri

gördüklerini, onlarla seks yapmaya zorlandıklarını, yumurta veya spermlerinin alındığını veya hamile bırakıldıklarına dair çeşitli hikâyeler anlatıyorlar. Oluşan bebekler ise herhangi bir tıbbi açıklaması olmayan erken bir gebelikte ortadan kayboluyorlar. Credo Mutwa bunun Afrika'da çok yaygın olduğunu söyledi, ama dünyanın her yerinde var. "Kaçırılma" deneyimi yaşadığını anlatan pek çok kişi uydurmuş da olabilir, ama belirli sayıda ve ayrıntıları tutarlı olan bu açıklamaları görmezden gelmek her anlatılana inanmak kadar saçma olur. Kaçırılanların yaşamış oldukları deneyimlerde, çeşitli insan olmayan varlıklar mevcut, bunlardan bazıları uzun sarışın varlıklar, klasik "Grey/Gri" sürüngen tipi ve çeşitli melezler. Sürüngen ırk çok uzun boylu olarak tanımlanıyor. Pullu yeşil kahverengi derili, ama bazen albino gibi bembeyaz, parmak araları bağlı olan pençe benzeri elleri, sarı gözleri ve ortadan bölünmüş gibi göz bebekleri var. Bazılarının kuyruğu olduğu da söyleniyor ve insanlar kadar çok çeşitli tiplere sahipler. Bu yaratıkların kurbanlarının zihnini kontrol etme yetenekleri var, bazen kurbanları acı verici işlemlerden geçiriyorlar. Çoğu kaçırılma ise fiziksel değil, beden enerji alanı için, bilinçleri alınıyor, evlerinden ayrılmadan duvarlardan geçirilip kaçırılıyorlar. Bu enerjetik bilinç duvarla aynı frekansta olmadığı için, radyo frekanslarının duvarlardan geçişi gibi oluyor. Fiziksel kaçırmalar da var, ama öncelikli yöntem zihinsel kaçırma. O zaman insan frekans şifrelerini ele geçirip kaçırılanların realitesini programlayabiliyorlar. Bilinç bedene geri döndükten sonra hafızada bedensel bir anı olarak kalıyor ki, aslı öyle değil.

Halk hikâyelerdeki yeraltı yaratıklarının, kanlarını almak için sığırları öldürdükleri anlatılır. Bu durum otoriteler tarafından yapılan güvenilir olmayan açıklamalara göre bugün de meydana gelmektedir.

Bu bugün de oluyor, ama yetkililer tarafından hiç de inandırıcı açıklamalar yapılmıyor. Büyükbaş hayvanlar, atlar, koyunlar âdeta cerrahi müdahale görmüş gibi parçalanıyor, kan aktığına dair hiçbir işaret olmadan üreme ve diğer organları alınmış oluyor. Yaralar yoğun ısı ile dağlanmış gibi görünüyor. Biraz kan kalmışsa garip bir renkte oluyor ve pıhtılaşması zaman alıyor. Hayvan çamurun içinde bulunmuşsa, oradan alınışına veya geri bırakılışına dair hiçbir iz işaret kalmıyor. Bazıları ağaç tepelerine atılıyor veya bırakılıyor. Bu korkunç Sürüngen-Gri genetik deneyleri saf insan kanı için yapılıyor. Anlaşılan o ki, halk hikâyelerindeki hayvanların parçalanması işlemleri yeni bir şey değil. Alman hikâyelerindeki periler, cinler, cüceler ya kötü ya da insanlara aykırı. Ya yeraltında, tepelerin altında, harabelerde, dağlarda, uçurumlarda ve saraylarının çatılarında yaşamışlar. Avrupa'daki halk hikâyelerinde bu peri halk, yeraltındaki evlerine göllerden girerlermiş. Buna Hint kayıtlarında sürüngen Nagas diyorlar. Michael Mott, halk hikâyelerindeki yeraltında yaşayanları anlatmış olduğu kitabında şöyle diyor:

Alman hikâyelerindeki çeşitli unsurlar ve Nagas ile olan bağlantılarla ilgili bütün şüpheleri yok etmek için, insanlarla melezleştiler, yeryüzü canlıları ile yakınlaştılar. Cüceler insanların evlilik, doğum ve ölüm gibi olaylarda ve ekinlerin bereketi için insanlarla, sadece kendi bencil çıkarları için iyi ilişkiler içinde oldular. Sadece genetik ve biyolojik çeşitlilik ile ilgili gibiydiler.

Genellikle hepsi sürüngen veya sürüngen insanlardı, üstün becerileri ve büyümlü güçle-

ri vardı, şekil değiştirebiliyor, illüzyonlar yaratabiliyor, insanlarla melezleşmek istiyorlardı. Ölümsüzlüğün sırrını biliyorlar, kendi kendilerine veya teknolojileri yardımıyla uçabiliyorlardı. İnsanlar için iyilik düşünmüyorlardı ve yeryüzü insanlarından kaçıyorlardı. Hazinelelerini, bilgiyi ve gerçek kimliklerini gizli tutuyor, yeryüzündeki olayları ve insanları, rahiplikler, kültler ve gizli cemiyetler yoluyla kendi amaçları için çalıştırıyorlardı. Sülfür ve kükürt karışımı berbat bir kokuları vardı.

Sürüngenlerin ve Grey'lerin bedenlerinde sülfür var, dolayısıyla kaçırılmış olan kişilerin, kendilerini kaçırmış olanlardan o güçlü kokuyu almış olmaları normal bir şey. Zulu Şamanı Credo Mutwa ile birlikte hazırlamış olduğumuz "Sürüngen Planı" adlı DVD serisinde onun anlattığı üzere, kendisini kaçırmış olan Gri'nin çürük yumurta ile kimyasal karışımı berbat bir kokuya sahip olduğunu anlatmıştı. Michael Mott'un araştırması yeraltı dünyası ile ilgili halk hikâyelerinde bile sürüngen ırkın egemen olduğunu teyit ediyor.

Yeraltında yaşayanlar kavramı, halk hikâyelerine geçiyor. Birçok kültürde yer alan evrensel bir tema da, çoğunlukla kendi cinsinde asil soydan olup insan formuna girebilen yılan karı veya yılan koca. Genellikle yılan adam evlilik sözü alıyor veya doğmamış bir çocukla evlenmek istiyor. Bu, yeraltında yaşayanın kendi genetiğinden çeşitlilik yaratmak ilgisi çerçevesinde gelişiyor.

Bu, okuyuculara birçok peri masalı arasından, "Kurbağa Prens" masalını hatırlatacaktır. Kurbağa Prens aslında yakışıklı bir prenstir, ama Japon versiyonunda baştan çıkaran ejderha sürüngen veya amfibi varlık formundadır. Yeraltı bağlantısı ise kurbağanın yaşadığı derin kuyu oluyor. Kurbağa, baş kahraman olan kadın tarafından kurtarılıyor. İskandinav kültüründe cücelerin kurbağaya dönüşmeleri teması olduğu gibi, Slovenya'daki peri efsanelerinde de küçük insanlar ve mağarada yaşayan yarı insan yarı yılan olan bir "Yılan Kraliçesi" var. Dindar Hindu ve Budistler, yılan insan Nagas'ın, Hindistan, Nepal ve Tibet'te yerin altında yaşadıklarına inanıyorlar.

Şekil Değiştirenler

Halk hikâyelerindeki yeraltı yaratıklarının şekil değiştirebildikleri anlatılıyor. Bu, dünyanın dört bir yanında Sürüngenler ile karşılaşmış olan kişilerin bana anlatmış oldukları hikâyelere çok uyuyor. Farklı kültürlerdeki her kesimden insanlar, onların nasıl şekil değiştirdiklerini, insan şeklinden insan olmayan bir yaratığa, çoğunlukla da sürüngene nasıl dönüştüklerini anlattılar. Eski efsane ve mitoloji hikâyelerinde de anlatıldığı gibi, bu deneyimler insan formuna dönüşmeden önceki hali veriyor. Credo Mutwa Sürüngen soyun şekil değiştirme yeteneğinden bahsediyor. Hindistan'da Sürüngen Nagas istedikleri zaman insan ya da sürüngen formu alabiliyorlarmış. Sümer ve Babil'in Oannes/Dagon/Nimrod gibi yılan ağırlıklı, deniz ya da balık Tanrıları, istedikleri zaman şekil değiştirip, ne isterlerse onun şekline dönüşürlermiş. Sürüngen hibridlerin çift DNA şifreleri var, insan şifresi açık ise insan vücudu oluyor, sürüngen şifresi açık ise sürüngen formu beliriyor. Dışarıdan bakan birisi için bu tam "şekil değiştirme" olarak algılanıyor. Asıl halleri sürüngen ve insan DNA şifrelerini açık tutmak için sürekli olarak insan ya da hayvan kanı içiyorlar. Kan olmayınca

asıl ne iseler onu görüyoruz, yani sürünge formlarını. Katı haldeki bir beden başka bir katı haldeki bedene dönüşmesi fikrine itiraz edecek olur iseniz size hak veririm, ama bu şekil değıştirme işini “gerçek”in doğasını incelerken anlatacağım. Şimdilik sadece “katı/çözümü zor/sübtıl” olarak düşündüğümüz bu dünya sandığımız gibi değıl. Öyle görünüyor, çünkü beynimiz “gerçek”i deşifre etmeye o şekilde programlanmış. Bu dünya, beş duyumuzun deşifre edebileceğı bir frekans menzili, tıpkı radyo ya da TV’nin bağlanacağı frekans gibi.

Bazen sürünge hibridler, insan formundan sürünge formuna istemeden de geçebiliyorlar. Öfke ve benzeri yoğun duygular titreşimsel durumu etkiliyor ve DNA şifresini değıştiriyor. Bunu, Amerikan ordu ve istihbarat örgütünün geliştirmiş olduğı görünmezlik sağlayan bir enerji alanı oluşturmak suretiyle de yapabiliyorlar. Bunu, beyninizin, cismin arkasında ne olduğunu görmesini engelleyerek sağlıyorlar. Hatta sizin, insan formunu “görmenizi” bile sağlıyorlar. Ne yaptığınızı bilerseniz çok basit, zaten sonraki birkaç bölümü okuduktan sonra her şey daha kolay anlaşılacak. Şekil değıştirme teması bütün antik kültürlerde mevcut. Kral Arthur hikâyelerinde şekil değıştirme tarifleri yapılıyor, bir varlığın gerçek şeklini saklamak için enerji alanı ve hologramlar kullanılıyor. Hologram kavramı bu kolay fark edilmeyen realiteyi anlamak açısından büyük önem taşıyor.

Gölgelerin Arasında aklananlar

Sürünge bağlantısı ve vurguladığım bütün konular, Emerald Tablets/Zümrüt Tabletler denen şey ile karşılaştığım zaman tam yerine oturdu. Zümrüt Tabletlerin, Meksika’daki Maya Tapınağı’nın altında gömülü olduğı söyleniyor. Bu tabletlerde Sürüngelelerden, onların şekil değıştirme yeteneklerinden ve iktidarda olan liderlerin bedenlerine nasıl sahip oldukları anlatılıyor. Kayıtlar, modern deneyimler, raporlar ve benim daha bu tabletlerden haberim olmadan önceki araştırmalarımla çok iyi örtüşüyor. Aslında tabletlerin tam adı “Thoth’un Zümrüt Tabletleri.” Yani bu tabletler 36.000 yıl kadar önce Mısır’da bir koloni kurmuş olan Atlantisli Rahip Kral Thoth tarafından yazılmış. Thoth bir Mısır Tanrısı olarak da biliniyor. Efsaneye göre tabletler, Mısırlı piramit rahipleri tarafından Güney Amerika’ya götürülmüş ve Meksika’da Yukatan Yarımadası’ndaki Güneş Tanrısı için yapılmış olan Maya tapınağının altında saklanmış. Bu tabletlerin çevirmeni olan Maurice Doreal çevirileri 1925’te yapmış olduğunu, ancak basılması için gereken iznin çok sonra verildiğini iddia ediyor. Çevirilerin tam metnini crystalinks.com/emerald.html web sitesinden okuyabilirsiniz. Bu tabletlerin anlattıkları ile benim sayısız farklı kaynaklardan edinmiş olduğum bilgiler arasındaki eşzamanlılıkları takdir etmek için bütün bu detayları kabul etmek zorunda değilim kuşkusuz. Bu realiteyi manipüle eden, “Gölgelerin çocukları”ndan söz ediliyor. Thoth’un anlattıkları şöyle çevrilmiş:

Çok eski Atlantis’ten söz ediyorum, Gölgelerin Krallığı’ndaki günlerden, gölgelerin çocuklarının gelişinde... Büyük derinden yeryüzü insanların zihni tarafından, büyük güç kazanmak amacıyla çağrıldılar.

Atlantis çok uzak geçmişte var olmadan önce, karanlığı araştırmak için kara büyü kullanarak altımızdaki büyük derindeki varlıkları çağrıldılar. Başka bir titreşimden şekilsiz olarak

bu çembere geldiler, yeryüzünün çocukları tarafından görülmeden var oldular. Sadece kan yoluyla var oldular, sadece insan yoluyla dünyada yaşadılar.

Geçmiş çağlarda, onları ele geçiren efendileri tarafından geldikleri yere, aşağıya gönderildiler. Ancak insanlar tarafından bilinmeyen yerlerde gizlenip kalanlar vardı. Atlantis'te gölgeler olarak yaşadılar, ama ara sıra insanlar arasında göründüler. Muhakkak ki, kan sunulduğu zaman, insanlar arasında kalmak için gizlendikleri yerden çıktılar.

Aramızda insan şekli ile hareket ettiler, ama sadece görünüşte insandılar. Parıltı kalktığı zaman yılan kafalıydılar, ama insanların arasında insanlara insan gibi gözüktüler. Meclislere insanlara benzeyen şekillere bürünüp sürünerek girdiler. Hünerlerini kullanarak kralları katlettiler, şekillerini aldılar, insanlara hükmettiler. Sadece büyü ile keşfedebiliyorlardı, sadece sesle yüzleri görülebiliyordu. Gölgelelerin krallığından insanları yok edip, onları yönetmenin yollarını aradılar.

Ama şunu bilin ki, büyüde güçlü olan efendiler yılanın yüzünden perdeyi kaldıracıldılar, onu yerine geri gönderebildiler. İnsanlara geldiler ve onlara sırları, sadece bir insanın seslendirebileceği "Söz"ü öğrettiler; ondan sonra yilandan perdeyi hızlıca kaldırdılar ve insanlar arasındaki yerinden onu attılar.

Ancak, dikkat edin, yılan hâlâ ara sıra dünyaya açık olan bir yerde yaşıyor. Ayınlerin söylendiği yerlerde sizin aranızda yürüyorlar, yine zaman geçtikçe insanlara benzeyecekler.

Siyah ve beyazı bilen efendiler tarafından çağrılabilirler, ama sadece beyaz efendiler onları kontrol edebilir ve bedene sokabilir.

Gölgelelerin krallığını araştırmayın, şeytan için mutlaka görüneceklerdir, çünkü sadece aydınlığın efendisi korkunun gölgesini yenecektir.

Şunu bil ki kardeşim, o korku büyük bir engeldir, aydınlıktaki her şeyin efendisi ol, gölge yakında görünmez olacaktır. Dinle ve bilgeliğime kulak ver, IŞIĞIN sesi berraktır, gölgenin vadisini araştır ve ışık sadece görünecektir.

Bu bilginin kaynağı her ne ise, tam da sürüngelelerin insan gözünün algılayabildiği sınırların dışındaki başka bir frekansta nasıl çalıştıklarını tasvir ediyor. Bu dünyayı manipüle etmek için, bunu yapabilecekleri bir "beden"e sahip olmak zorundalar- sadece insan yoluyla bu dünyada yaşayabilirler. Tarihteki kral ve kraliçeler ile bugünün ileri gelen politikacıları, bankacılar, işadamları, büyük medya patronları ve ordu komutanları, hep insan şeklinin ardında gizlenen yılan başlı varlıklar. Bunlar sürüngele hibrid olup İllüminati soyudur. Onlar, çeşitli geçmiş deneyimlerden gelip insan şekline girerek veya insanmış gibi görünerek insanlığı kandırdılar. Onlar insan değiller ve geçmiş deneyimlerden gelmediler, onlar hep aynı sürüngele soyu. Çok ilginçtir ki, Zümrüt Tabletler'de de, onların Efendiler tarafından geldikleri yere geri sürüldükleri söyleniyor. Yeni Ahid'in en son bölümünde "Şeytan" sürüngele olarak tarif ediliyor:

Ve büyük ejderha indirildi, yaşlı yılan, ona Şeytan veya Satan diyorlar. Bütün dünyanın aldaticısı; dünyaya indirildi ve onun melekleri de onunla birlikte indirildi.

...Ve ejderhayı yakaladı, o yaşlı yılan, Şeytan veya Satan. Ve onu binlerce yıl kısıtladı, sonsuz derinliklere indirdi, cehenneme kapattı ve ülkeleri daha fazla kandırmaması için üzerini mühürledi.

“Satan/Şeytan” kelimesi daha önce de belirtmiş olduğum gibi bir Sümer Tanrısından, elinde bir üç dişli çatal ya da yaba ile temsil edilen Satam, Sandan, Santana’dan gelir. Şimdi “Satan”, “Şeytan” ve “Lucifer” olarak bilinen bu evrensel ilahlar, belirli bir varlık veya kolektif olarak sürüngen Tanrılar için kullanılan isimlerdir. Zümrüt Tabletler, Satanizmin ve Sürüngen hibridlerin neden böylesine bağlantılı olduklarını da anlatıyor:

Onlar bu döngüde ortaya çıktılar, şekilsizdiler, dünyalı insanların çocukları tarafından görülmeyen mevcut titreşimlerden başka bir titreşimdeydiler... Sadece kan yoluyla varlık formu alabilirlerdi, sadece insan yoluyla dünyada yaşayabilirlerdi.

Bu, sürüngenlerin insan gözünün algılayabildiği menzilin dışındaki başka bir frekansta nasıl faaliyet gösterebildiklerini anlatıyor ve bu dünyayı manipüle etmek için bunu yapabilecekleri bir “beden”e sahip olmak zorundaydılar- sadece insan yoluyla bu dünyada yaşayabilirlerdi. Sadece kan yoluyla “varlık” formunu alabilecekleri konusu, sürüngen hibridlerin İllüminati liderliğinin neden kan içmeye ve insan kurban etme ritüellerine takıntılı olduklarını açıklar. Bizim “zaman” algılamamızdan çok uzun süreler önce geldiklerinden beri, Sürüngenler bunu yapmışlardır. Kendi genetikleri sürüngen olduğu için, onların insan şeklini almalarına imkân veren şey insan kanıydı. İnsan kanı, insan frekansının güçlü bir aşılama ya da aktarma aracıydı. Şu soruyu sorduğum zaman bu daha mantıklı olacaktır: “Realite” nedir? Bir kez Sürüngenlerin hükümetlerle, bankalarla, şirketlerle ve dünya olaylarıyla bağlantısını fark ettiğiniz zaman reklamlarda, çocuk kitaplarında, animasyon filmlerde, sinema filmlerinde ve sayısız şekildeki ejderha/yılan görüntüleriyle Sürüngen sembolizminin büyüklüğünü görmeye başlarsınız. Ancak 2009 yılında ABD Süper Kupası’nın yayını sırasında “Hulu” denilen bir medya sisteminin reklamında olduğu kadar gözümüze sokulmamıştı. Tema, insanların zihinlerini kontrol ederek gezegeni ele geçiren bir sürüngen, “dünya dışı varlık” idi. Reklamın metni şöyleydi:

“Selam Dünya! Ben Alec Baldwin, TV yıldızı. Biliyorsunuz TV’nin beyninizi çürüttüğünü söylüyorlar. Bu çok saçma. TV beyni sadece taze muz gibi yumuşatıyor. Bunun için Hulu’yu yarattık. Hulu, TV’yi doğrudan doğruya taşınabilir bilgisayar cihazlarınıza ışınlar, size beyni daha pelteleştirici gösteriler sağlar, nerede, ne zaman isterseniz, bedavaya...

Mmm, pelte gibi... En iyi tarafı da durdurmak için yapacağınız hiçbir şey yok. Yani ne yapacaksınız? TV veya bilgisayarınızı mı kapatacaksınız? Beyniniz bir kere pelte gibi yumuşak peynire döndü mü, kavun kaşığı ile yiyeceğiz. Oooops, amma da ağızım sulandı. Çünkü biz uzaylıyız, biz böyle yaparız. Hulu- dünyayı yok etmek için şeytani bir komplo. İyi eğlenceler...”

Baldwin “çünkü biz uzaylıyız ve böyle yaparız” derken, ceketinin altından bir sürüngen görüntüsü çıkıyor. Lütfen YouTube’da “Hulu Super Bowl” reklamını bulun ve izleyin. Ben ilk kez Sürüngenler ve hibridleri ile ilgili bilgiler vermeye başladığım zaman konu hakkındaki internette hiçbir şey yoktu, dolayısıyla yine alay konusu edilmişim. Bugün “Reptilian/Sürüngen ET”, “Reptilian alien/Sürüngen uzaylı” veya sadece “Reptilian/Sürüngen” yazın, binlerce sayfa çıkacaktır. İnsan hayatı üzerindeki etkisi gerçek. Ve zamanı geldiği zaman en kuşkucu kişilerin bile betonlaşmış beyinleri uflanacak ve konuya farklı bir gözle bakacaklar. Aslında bu, şu anda gerçekleşiyor bile...

14

Uzay Gemisi Ay

*“Ay’da insan olup olmadığını bilmiyorum,
ama varsa da mutlaka dünyayı tımarhane olarak kullanıyorlardır.”*

George Bernard Shaw

“O halde neredeler?” sorusu tabii ki beni yine alay konusu yapacak, ama zihinleri açık olan, beni anlayabilenler için söylüyorum, kanıtlar ve yıllardır ortaya koyduğum bağlantılar, anlatacaklarımı gayet iyi destekliyor.

Bilgisayarın önünde oturmuş bu kitabı yazıyordum ki birdenbire, “Ay gerçek değil!” diye düşünmeme neden olan ve nereden geldiğini anlayamadığım bir duygu oluştu. “Gerçek değil!” sözünden kastım, bir gök cismi olmayışıdır. Ay, Dünyadaki hayatı kontrol etmek üzere oraya yerleştirilmiş yapay bir yapı, bir planetoid/içi boş küçük bir gezegen.

Ay, doğal değil, suni bir yapı, devasa bir uzay gemisi.

Daha önce de bu konuda düşünmüşlüğüm olmuştu, ama bu sefer sadece “biliyor”dum. Sanki kafamda kocaman bir jeton düşmüştü! 1990 yılında başlamış olduğum spiritüel yolculuğumda bilgileri ve kanıtları bir araya getirip “aklım”la bir sonuca varmaya çalışırdım, ama uzun zamandır bu tersine döndü. Bir şeyi “bilme” konusunda güçlü bir önsezi izliyorum, beş duyuya dayalı “bilgi” hemen arkasından geliyor. Ay hakkında da aynı şey oldu. Olağanüstü güçlü önsezi beni dürttü, Ay’ın yapay bir yapı olması ile ilgili biraz bilgi bulmak

için internete girdim, birkaç dakika sonra karşıma Ay'ı Kim İnşa Etti? adlı bir kitap çıktı. Yazarları Christopher Knight ve Alan Butler idi. İkiisi birlikte *Medeniyet Bir* adlı bir çalışma daha yapmışlardı, üstelik Knight'ın Masonların orijini ile ilgili olarak yapmış olduğu araştırmaları içeren *Hiram'ın Anahtarı* isimli bir kitabı daha vardı. Kitabı hemen ısmarladım, birkaç gün içinde elime geçti. Ay hakkında diğer bilgiler aklıma yazılırken, ortaya benzer bir motif çıkıyordu. İlginçtir, önce hayatıma yeni bir konu giriyor, ardından her yönden bilgiler gelmeye başlıyor. Ay'ı Kim İnşa Etti? adlı kitapta olağanüstü matematiksel ayrıntılar ve Ay-Dünya-Güneş arasındaki bağlantılar yer alıyor. Bu paralellik ve bağlantıların anahtarı ise Ay'ın büyüklüğü, pozisyonu ve hareketleri. Aslında Ay'ın nerede ve ne olduğu mucizenin ötesinde bir şey... O kadar çok ve çeşitli anormallik var ki, Harvard-Smithsonian Astrofizik Merkezi'nden Irwin Shapiro şöyle diyor: "Ay için yapılacak en iyi açıklama, onun bir gözlem hatası oluşudur. Ay mevcut değildir." Knight ve Butler ise şöyle diyorlar:

"Ay, olması gereken de daha büyük, daha eski/yaşlı ve kitle olarak daha hafif. Olağandışı bir yörüngesi var, varlığı ile ilgili açıklamalar güçlüklerle dolu ve 'hata kabul etmezlik'ten çok uzak."

Birçok bilimsel kitabın yazarı biyokimyacı Isaac Asimov, atmosferi ve manyetik alanı olmayan Ay'ın, doğanın bir ucubesi olduğunu iddia ediyor, çünkü yörüngesinde döndüğü dünyanın uydusu olamayacak kadar çok büyük. Ve Dünya güneş sisteminde bu kadar büyük bir uyduya sahip olan tek gezegen Ay, Pluto'dan bile büyük. Bazı bilim adamları gezegen veya uydudan daha uygun olarak buna, "ikiz gezegen sistemi" diyorlar, Asimov, bütün kozmik yasalar itibarıyla Ay'ın dünyanın yörüngesinde olmaması gerektiğini söylüyor. Asimov şöyle yazmış:

...Ay'ın orada olmaması gerektiği sonucuna varmaktan başka bir şey yapamıyoruz. Kabul edilemeyecek kadar büyük bir şans eseri gibi görünüyor. Kozmik yasalar itibarıyla, dünya gibi zayıf yerçekimi alanları olan küçük gezegenlerde uydu olmaması gerekir.

...Genel olarak bir gezegenin uydusu varsa, bu uyduların gezegenin kendisinden çok daha küçük olması gerekir. Bu durumda dünyanın uydusu olsa bile kuşkulanan için her türlü neden var. En iyi olasılıkla dünya için belki de 30 millik bir çapı olan küçük bir uydu söz konusu olabilir. Ama durum böyle değil. Dünyanın bir uydusu var ve bu uydu çapı 2169 mil olan dev bir uydu. Dünya böyle bir uyduya nasıl sahip olabilir? Şaşırtıcı...

Ay ile ilgili daha birçok başka anormallikler de var. Ayın manyetik alanı yok, ama Ay'daki kayalar manyetize. Yani, Ay'ın olağandışı yüksek yoğunluklu büyük dairesel bölgeleri ve yüksek yerçekimi içeren "mascon/mass concentration/kütle yoğunluğu" olgusu var. *Esrarengiz Uzay Gemimiz Ay* adlı kitabın yazarı Don Wilson, ayın bu kitlesel yoğunluk içeren bölgelerinin yapay bir yapı olabileceğini söylüyor. Bunlar, Ay'ın, eskiden deniz olduğu sanılan, "maria" denilen engin "açıklık"larında bulunuyor. Ay'ın dünyaya bakan yüzünün üçte biri bu maria'lardan oluşurken, "karanlık taraf"ta çok azı varmış. Hiç kimse de iki yüzün neden bu kadar farklı olduğunu açıklayamıyor. Ay, dünyaya her yaklaşışında hep aynı sismik titreşim etkisi veriyor. Bu, zaman içerisinde değişim göstermesi gereken doğal bir oluşum olduğuna göre nasıl mümkün oluyor? *New York Times* yazarlarından Walter Sullivan bunun için, "Borsa'nın her iniş çıkış süresinde kendini tekrarlayışı gibi..." diyor. Ay'dan toplanan en eski taşlar, dünyada bulunmuş olanlardan çok daha yaşlı. Bazı Ay taşlarının,

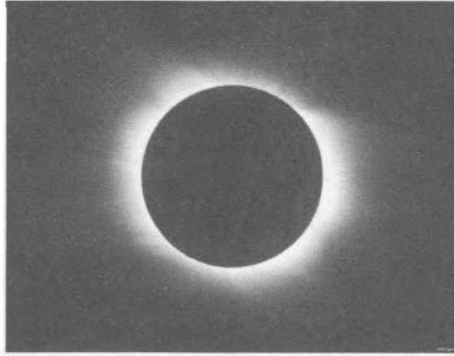
4,5 milyar yıllık olduğu söyleniyor, bu durumda dünyada bulunanlardan bir milyar yıl daha eski. Harvard'ın *Sky & Telescope/Gökyüzü ve Teleskop* adlı astronomi dergisi, 1973'teki Lunar/Ay konferansında tek bir ay taşının nasıl 5,3 milyar yıl yaşında olabileceği yazdı. Bu durumda dünyanın tahmin edilen yaşı Ay'dan milyar yıl daha genç oluyor. Bulunan taşların, içeriğinin, içinde bulunmuş oldukları Ay tozunun içeriğinden daha farklı olduğu görülmüş. Tozların ise kayalardan da bir milyar yıl eski olduğu tahmin ediliyor. Bu ne demek oluyor?

Bilim, "Ay"ın nereden geldiğini ve nasıl oluştuğunu bilmiyor ve teorilerin hiçbirisi de inceleme yapmaya uygun değil. Teorilerden birisine göre, dünyanın manyetik alanı tarafından çekilmiş, ama bilim yine desteklemiyor. Bir başka teoriye göre Mars büyüklüğündeki bir gezegen dünyaya çarpıp, "Ay" oluşturan bir parça koparmış. Buna "Büyük Çarpma Teorisi" denmiş, ama bilim tarafından desteklenmeyince bu sefer "Çift Büyük Çarpma Teorisi" diye bir iddia ortaya atmışlar. Anlaşılan "Mars" gelip vurmuş, sonra dönüp bir daha vurmuş oluyor. Bunlar son derece anlamsız tabii. Gerçek şu ki, Ay'ın nereden geldiğini de, şimdi bulunduğu yerde nasıl oluştuğunu da bilmiyorlar. CBS'in eskiden bilim editörü olan Earl Ubell soruyor:

"Eğer Dünya ile Ay birbirine bu kadar yakın şekilde aynı zamanda yaratıldılarsa, neden birisinde demir çok da diğerinde az? Farklılıklar, dünya ile Ay'ın birbirinden çok uzak bir yerlerden gelerek varlık oluştuklarını gösteriyor. Astrofizikçiler Ay'ın nasıl dünyanın uydusu olduğuna dair hiçbir açıklama yapamıyorlar."

Olağanüstü "Rastlantılar"

Christopher Knight ve Alan Butler, *Ay'ı Kim İnşa Etti* adlı kitaplarında, 10'u taban sayısı olarak, Ay, Dünya ve Güneş'in matematiksel bağlantılarını açıklıyorlar. Bu matematiksel eşzamanlılıklar, Güneş Sistemi'ndeki diğer gezegen ve aylar için değil, sadece bu üçü için geçerli. Ay, Güneş'ten 400 kere daha küçük ve tutulma sırasında Dünya'ya 400 kere daha yakın oluyor. Böylece de dünyadan bakıldığı zaman, Ay Güneş'in büyüklüğünde görünüyor. Tam Güneş Tutulmasına dikkat çekelim.

Ay o kadar mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş ki, Güneş Tutulmasında Dünya'dan bakıldığında Güneş'le aynı büyüklükte görünüyor.

Ay'ın Güneş ile inanılmaz bir eşzamanlılığı var. Güneş kış ortasında en düşük ve en zayıf zamanında iken Ay en yüksek ve en parlak zamanını yaşıyor, yaz ortasında ise tam tersi oluyor. Her ikisi de, ekinoksta ufuktan, Yaz ve Kış Gündönümünde de aksi yönden batıyor. Ay'ın tutulmada güneşi kapatıp dünyadan güneşin büyüklüğünde görülebileceği daha mükemmel bir yörünge bulmasındaki bu büyük tesadüf neyin eseridir? Gece gündüz eşitliği ve Yaz- Kış gündönümünde bu kadar mükemmel bir hizalanma nasıl oluyor? Görebildiğimiz dönemlerde Ay her zaman aynı yüzünü veya tarafını gösteriyor. Hiçbir zaman "karanlık" ya da arka tarafını göremiyoruz. Bu Ay'ın devirlerinin eşzamanlılığına bağlı. Eksen devri ile dünyanın çevresindeki yöründe devri yaklaşık aynı sürede oluyor, bu da her seferinde dünyaya aynı yüzünün dönük olmasını sağlıyor. Oysa Ay'ın devir yapması, Dünya'nınkine oranla çok daha yavaş gerçekleşiyor. Ay tek bir devri tamamlarken, Dünya 27 devirden fazla yapıyor.

Dünya, Ay'a oranla 400 kere daha hızlı ve bir günde ekseni etrafında 40.000 km. dönüyor. Dünya güneşin yörüngesinde 366.259 kez dönüyor ve dünyanın polar çevresi 366.175 kere Ay'dan büyük. Ay'ın polar çevresi Dünya'nınkinin % 27.31'i. Ve Ay, Dünya'nın yörüngesinde 27.396 kez dönüyor. Knight ve Butler, Ay'ın çevresini Dünya'nınki ile çarparsanız sonucun 436.669.140 km. çıktığını söylüyorlar. Bu sayı 100'e bölünürse 436.669 km. çıkıyor. Bu da yüzde 99.9 Güneşin çevresi oluyor. Güneş'in çevresini Ay'ın çevresine bölüp 100 ile çarparsanız Ay'ın büyüklüğünü buluyorsunuz. Yazarlar; Ay, Dünya ve Güneş sistemi ile ilgili sayı oyununu inanılmaz derecede çarpıcı buluyorlar. Ay, Güneş ile Dünya ilişkisine, âdeta İsviçre saatlerinin kesinliği ile yerleştirilmiş gibi. Knight ve Butler; Ay, Dünya ve Güneş'in "megalitik yarda" diye bilinen ölçü birimi ile de şifrelenmiş olduklarını söylüyorlar. İskoçyalı mühendis Profesör Alexander Thom bunu ilk kez, arkeolojide Stonehenge gibi daire halindeki kaya anıtları ile İngiltere ve Fransa'daki megalitik yapılar üzerinde yapmış olduğu ayrıntılı çalışmalardan sonra keşfetti. Hepsinde de 0.829 metre veya 2.72 fit'e eşit olan bir standart ölçü kullanılmıştı.

Christopher Knight ve Alan Butler, Stonehenge gibi muazzam megalitik yapıların, Dünya, Güneş ve Ay ile aynı ölçü birimi ile şifrelenmiş olduklarını söylüyorlar.

Knight ve Butler'a göre, Ay'ın, Dünya'nın ve Güneş'in çevresi megalitik yarda'yı teyit ediyor. Kitapta şöyle yazmışlar:

"Bu çok garipti. Batı Avrupa çeşitli yerlerinde yer alan megalitik yapılar, çoğunlukla Güneş ve Ay'ın hareketlerini gözlemek amacıyla inşa edilmişler, ama bu yapıların dayandığı ölçü birimi nasıl oluyor da Dünya ile birlikte, Güneş ve Ay'ın çevresi ile tam sayı oluşturuyor?"

Bana sorarsanız, "Megalitik yapıları da, Ay'ı kontrol eden sürüngen ırk inşa etmiş de ondan" derim. Knight ve Butler, megalitik yarda matematiğinin "pound" ve "pint" gibi diğer ölçü birimlerinde de bulunabileceğini söylüyorlar. Eski uygarlıklar, Dünya'nın Güneş'in çevresinde döndüğü sayıya uyması için 366 derecelik dairelerle çalışırlarmış. Bu sayı ise Ay'ın, dünyanın dönüş hızının etkisi ve pozisyonu ile belirleniyormuş. Sümerler 360 derecelik daire ile 60 dakika ve 60 saniyeyi sundukları zaman matematiği değiştirmişler.

İçi Boşaltılmış Ay

Ay'ın içinin boş olduğuna dair sayısız gösterge olduğu gibi, iç kısmının dış tabakalarından daha az yoğun olduğu biliniyor, hatta bazı bilim adamlarına göre içi bile yok. NASA'daki bilim adamlarından Dr. Gordon MacDonald 1960'ların başında "Ay'ın içi boş gibi. Hiç homojen bir küreye benzemiyor." demiş. MacDonald verilerin yanlış olduğunu düşünmüş, oysa doğru!

MIT/Massachusetts Institute of Technology'den Dr. Sean C. Solomon, Lunar Orbiter deneylerinin, Ay'ın yerçekimi alanları ile ilgili bilgileri çok geliştirdiğini ve korkutucu bir olasılık ile Ay'ın içinin boş olabileceğini belirtmiş. Kozmolojist Carl Sagan ise doğal bir uydunun içinin boş olamayacağına dikkat çekmiş.

Ay, Dünya'nın yoğunluğunun %60'ına sahip ve dünya materyalinin eşit miktarı, Ay'ın materyalinin yaklaşık iki katı ağırlıkta olurdu. Bu da bazı bilim adamlarının Ay'ın içinde demir bir çekirdeğin olmadığını veya içinin kısmen boş olduğunu düşünmelerine neden oldu. Arizona Üniversitesi'nden bir ekip ise Ay'ın çekirdeğinin nispeten küçük olduğunu düşündüklerini söyledi. Ekibin şefi Lon Hood; "Ay'ın çekirdeğinin küçük olduğunu düşünüyorduk, ama bu kadar küçük olduğunu bilmiyorduk. Bu, Ay'ın orijinin özel olduğunu, Dünya, Venüs, Mars veya Merkür gibi gezegenlere benzemediği görüşüne ağırlık kazandırıyor." dedi. Buna da ben cevap vereyim, "Tabii ki, çünkü Ay yapay!"

1969'daki Ay'a giden Apollo 12 aracının sismometre ile donatılmıştı ve Lunar Modülü, kasıtlı olarak Ay'a bir tonluk TNT etkisi yapacak şekilde çarptırdılar. Şok dalgaları sekiz dakika sürdü ve NASA bilim adamları, Ay'ın bir çan gibi çaldığını söylediler. Sismik deneyin direktör yardımcısı olan Maurice Ewing basın toplantısında bunun sebebini anlayamamış olduklarını belirterek şöyle dedi; "Anlamanın ne olduğuna gelince, şu anda herhangi bir açıklama yapmasam daha iyi olur, ama sanki birisi bir kilisenin çanını çalmış gibiydi ve yankılanması yarım saat sürdü." Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nden Dr. Frank Press ise, "Nispeten hafif bir darbenin yarım saat süren bir yankılanmasının oluşu, tecrübelerimizin ötesine geçti" diye bir ifade kullandı. 1970'deki Apollo 13 uçuşu çok ciddi teknik problem-

ler nedeniyle durduruldu. 15 tonluk “Satürn V” iniş aracı ise, daha önceki uçuş sırasında bırakılmış olan sismometreden 100 mil ötede Ay’ın yüzeyine çarptırıldığında, NASA bilim adamlarının ifadesine göre 11 tonluk TNT’ye eşit patlama ile Ay, tam anlamıyla bir gong gibi 3 saat boyunca çınladı ve bu çınlama 25 mil derinliğe kadar titreşimlere yol açtı. Ken Johnson, Apollo uçuşları sırasında NASA ile anlaşmalı bir şirketin temsilcisi olarak Veri ve Foto Kontrol Departmanı’nda görevliydi. Onun Alan Butler’a anlattıklarına göre, Ay sadece çan gibi çalmakla kalmamış, sanki içinde bir devasa hidrolik damper desteği varmış gibi titremişti. Bütün bunlar Ay’ın dünyaya her yaklaşışında neden hep aynı şekilde titreştiğini açıklıyor. 1972’de Ay’a 200 ton gücündeki TNT’ye eşit güçte bir meteor çarpmış, ayın derinliklerine muazzam şok dalgaları gitmiş, ama hiçbirini geri dönmemişti!

Ay’ın dış yüzü ise son derece sert ve titanyum gibi mineraller içeriyor. Getirilen Ay taşları; pirinç ve mika ile doğal olarak olmaması gereken, uranyum 236 ve neptünyum 237 içeriyor. “Uranyum 236”, uzun ömürlü bir radyoaktif nükleer atık ve kullanılmış nükleer yakıtta ve yeniden işlenmiş uranyumda bulunuyor. “Neptünyum 237” ise radyoaktif metalik bir element olup, nükleer reaktörlerin ve plutonyum üretiminin yan ürünleri. Bütün bunlar Ay taşlarında ne arıyor? Üstelik paslanmayan demir partikülleri de buldular ve yine bu doğal bir şekilde olmuyor.

Ay bir Uzay Gemisi

1970 yılında, Sovyet Bilimler Akademisi’nden iki üye, Sovyet Sputnik Dergisi’ne, *Ay, Uzaylı dehası ile mi yaratıldı?* adlı bir makale yazmışlar. Makalenin başlık sorusuna ben cevap verebilirim; “Kesinlikle evet!” Mikhail Vasin ile Aleksandr Şerbakov, Ay’ın, çok gelişmiş teknolojiye sahip bilinmeyen varlıklar tarafından muazzam makineler kullanılarak içinin oyulmuş bir küçük gezegen olduğunu öne sürüyorlar. Eğer bu kullanılan nükleer teknoloji ise, o zaman Ay taşlarındaki uranyum 236 ile neptünyum 237’nin bulunma nedeni açıklanmış olur. Vasin ile Şerbakov, makinelerin Ay’ın içinde boşluk açmak için kayaları eritmiş, lavların da, ay yüzeyini metalik curuf tabakasına dönüştürmek üzere dışarıya akıtılmış olabileceğini, ayrıca Ay’ın, belirgin bir sebeple Dünya’nın yörüngesine yerleştirilmiş olduğunu söylüyorlar. Sputnik dergisine yazmış oldukları makaleden bölümler şöyle:

Yapay bir uydur yerleştirecekseniz, içinin boş olması daha iyi olur. Ayrıca bu kadar müt-hiş bir uzay projesini gerçekleştirme kapasitesine sahip olanların, dünyanın yörüngesine böylesine devasa bir gövdeyi yerleştirmekle yetineceklerini düşünmek saflık olur.

Büyük bir ihtimalle, içi tamir için motorlar ve materyal, gözlem ekipmanları, seyir cihazları ve her çeşit makine ile dolu çok eski bir uzay gemisi. Başka bir deyişle bu uzay gemisinin, âdeta bir “Nuh’un İstihbarat Gemisi” olarak çalışmasını sağlayacak her şey var. Hatta her şey, varlığını uzun süre sürdürebilecek bir medeniyete yurt olmaya ve uzayda uzun geziler yapmaya çok elverişli.

Doğal olarak, böyle bir uzay gemisinin dış tabakası, meteor çarpmaları ve aşırı sıcak- aşırı soğuk arasındaki keskin iniş çıkışlara dayanacak kadar sağlam olmalıydı. Belki dış kabuk çift tabakalı, içinde 20 mil kalınlıkta bir zırh ile dışta 3 mil kalınlıkla ikinci bir zırh ile

korunuyor olabilirdi. Lunar denizlerin, kraterlerin bulunduğu üst tabaka, belirli bölgelerde ince de olabilir veya hiçbir tabaka bulunmayabilirdi.

Gerçekler bu tezi destekliyor ve uzun bir anormallik listesi sıralanıyor. Kaliforniya Teknoloji Enstitüsü'nündeki sismoloji laboratuvarının direktörü olan Jeofizik profesörü Dr. L. Anderson, Ay'ın içinin dışına çevrilmiş olduğunu, yani iç ve dış oluşumunun tersine çevrilmiş olduğunu söylüyor. Vasin ve Şerbakov ise, Ay'ın iç materyalin dış kabuğu oluşturmak için yüzeye çıkarılmış olduğunu ifade ediyorlar. Daha derin olmaları gereken kraterlerin neden öyle olmadıklarını, bazen daha derin olmakla birlikte, 2-2,5 mil incelikteki dış tabaka açıklıyor.

Genişlikleri ile karşılaştırılacak olursa Ay'daki kraterler hiç derin değiller.

Bu kraterler oldukça sığ. Meteor çarpmalarının daha derine inmesi, 20 mil kalınlığındaki dış tabaka ile önleniyor. Vasin ve Şerbakov'un ifadelerine göre, Ay'a bir meteor çarpması haline bu 20 millik dış tabaka bir "koruyucu" nitelik taşıyor. Hesaplamalarına göre Ay'ın savunma tabakası 2,5 mil kalınlıkta, bu da yaklaşık kraterlerin derinliği kadar. Ayrıca Ay taşlarının içinde, hepsi de ateşe dayanıklı, mekanik olarak güçlü ve aşınmaz özellikler taşıyan titanyum, kromyum ve sirkonyum var. "Refraktör/ışık kırıcı" metallerin ateşe karşı olağanüstü bir dayanıklılıkları var, bilim adamlarının ifadesine göre, bu bağlamda Ay'ın yüzeyinde bulunan kombinasyon da ısıya ve saldırıya karşı çok güçlü bir şekilde oluşturulmuş. Rus bilim adamları şöyle diyorlar:

Eğer devasa bir yapay uyduyu, ısıdan, kozmik radyasyondan ve meteor bombardımanından koruyacak bir materyal istenmiş olsaydı, uzmanlar herhalde aynen bu metalleri önerirlerdi. Bu durumda Ay taşının çok az ısı iletkeni oluşunun nedeni açık olmuyor mu? Bu faktör astronomları da oldukça şaşırtmıştı. Dünya'nın süper uydusunun tasarımcılarının peşinde olduğu bu değil miydi? Mühendislere göre, çok eski bir geçmişe sahip olan "Ay" dediğimiz bu uzay gemisi muhteşem bir şekilde yapılmış.

Bazı Ay taşlarının, dünyadaki titanyum açısından çok zengin olan taşlardan on kere daha fazla titanyum içerdiği görülüyor. Titanyum, süpersonik jet, derin sulara dalan de-

nizaltılar ve uzay araçlarında kullanılıyor. Nobel Kimya Ödülü kazanmış olan Dr. Harold Urey, Ay'dan getirilmiş olan taş ve titanyum içeriği konusunda hayli şaşırmış olduğunu belirtmiş. Örnekleri akıllara durgunluk verici nitelikte buluyormuş, ancak titanyum için bir açıklama yapamamış. Kimyasal analiz programının şefi olan Dr. S. Ross Taylor, Teksas eyaleti genişliğindeki maria açıklıklarının, sıvı titanyum içeren erimiş kayalarla kaplanmış olması gerektiğini, titanyumun bu kadar sıcak olabilmesinin beklenemeyeceğini söylemiş. Peki titanyumun bu kadar saçılmasını sağlayan ne olabilir? Cevap: Teknolojik olarak çok gelişmiş varlıklar tarafından geliştirilmiş ve kullanılmış olan çok yüksek bir teknoloji.

Vasin ve Şerbakov'a göre, düz "maria" açıklıklarındaki "mascons" denilen çekim alanlarındaki gariplikler, bu açıdan açıklanabilir. "Maria"lar, koruyucu tabakanın zırlı kısımdan ayrılmış olduğu alanlar. Onarıcı maddeyi üreten sistem her ne ise, lava benzeyen madde ile dolsun diye derhal o bölgenin altına getiriliyor olmalı. Bilim adamları, dünyadan bakıldığında zaman bu düzlüklerin deniz olarak nitelendirildiklerini söylüyorlar. Bütün bunları yapmak için gerekli olan materyal ve makineler kuşkusuz hâlâ orada ve bu anormal çekimi yükseltmek için yeterince büyük. Ay taşlarının çok farklı yaşlarda oluşu ve ay tozu, bir uzay gemisi olan Ay'ın yapmış olduğu kozmik yolculuklar sırasında birçok yaşta taşı farklı yerlerden almış olabileceğini gösteriyor. Ay'ın karanlık tarafındaki büyük kabarıklık, en tatmin edici bir açıklama ile, Ay'ın parçalanmasını engelleyen, uzay gemisinin muazzam güçteki kabuğu olabilir. Ay'ın üzerindeki 100 mil kare genişlikteki bölgelerde, açıklanamayan ama yüzeyin altından geldiği rapor edilmiş olan su buharı fışkırmaları tespit edildi. Ay'ın bilimsel olarak keşfedilmesi işinde çalışmış olan Faruk El Baz diyor ki: Eğer bu buhar Ay'ın içinden geliyorsa bu çok ciddi bir durum. Bu Ay'ın içinin evreleri arasında önemli bir farklılık var demektir, yani iç kısmı bizim yüzeyinde gördüğümüzden çok farklı. Vasin ve Şerbakov, Ay'ın içindeki gazların, hayat sağlayan bir atmosfer yarattığını söylüyorlardı. Bilim adamlarını şaşırtan bu buhar bulutları, bu gazların arada yüzeye kaçmalarından kaynaklanıyor olabilir. Araştırmacı yazar Don Wilson *Esrarengiz Uzay Gemimiz Ay* adlı kitabında Ay'daki bazı gariplikleri ele almış, ancak Ay'ın yapay bir uzay gemisi olduğu gerçeğini kabul edersek, o zaman bunların hepsinin açıklamasını yapmak mümkün. Bu gariplikler nelerdir?

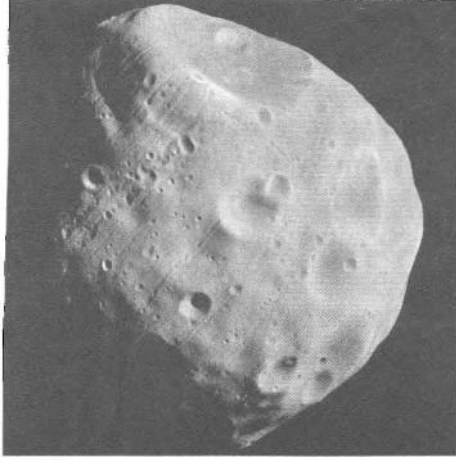
1. Ay, neden Dünya'nın doğal bir uydusu olmaktan çok uzak ve çok büyük?
2. Ay'ın kraterleri neden o kadar sığ?
3. Ay, kabarıklığını neden ve nasıl muhafaza ediyor?
4. Neden bazı Ay taşları Dünya'nın kilerden eski ve Güneş Sistemi kadar yaşlı?
5. Neden Ay'ın içi dışına çıkmış?
6. Maria ve masconların sırrı nedir?
7. Ay'da nasıl hem su buharı hem de kuru ve tozlu bir yapı olabiliyor?
8. Ay neden büyük bir gong gibi çınlıyor?
9. Nasıl oluyor da Ay ile ilgili bu kadar çok çelişkili veri ve bulgu var?

Ay'ın yapay olduğuna ve bu gezegen üzerinde kontrol sağlamak üzere kullanıldığına dair o güçlü duyguyu hissedinceye kadar, bu konuda hiçbir şey okumamıştım. Bu "Sürünge" kontrol sistemiydi. Ay'ın yerleştirilişi, Dünya'nın dönüşüne göre ayarlanmıştı ve dönüş açısı dikey 22.5 derece oluyordu. Bu açı onun yıllık yörüngesi boyunca gezegenin

Güneşe yüzünü dönme yöntemi nedeniyle dört mevsimi yaratır. Ay, gel-gitler üzerinde Güneş'ten daha fazla bir etkiye sahiptir ve insan bedeninin %70'inin su olmasıyla bizim üzerimizde fevkalade bir etkiye sahip olması zorunludur, hatta yalnız o düzeyde bile... Ay'ın "zaman" ile de ilgisi çok. İngilizcedeki "month/ay" aslında "Moonth" olmalı, çünkü bu tamamen Ay'ın evrelerine dayalı bir süreç. Ay'ın devasa bir uzay gemisi oluşu, sadece Ay ile ilgili olanları değil, bütün diğer anormallikleri, yani Dünyadaki hayatı ve insanlığın köle edilişini de açıklıyor. Gerçek şu ki, Ay'daki ve Mars'taki yeraltı üslerindeki Sürüngenlerin yaşamlarını sürdürmeleri tümüyle insanlara ve dünyaya bağlı. Kendilerini gizlemelerinin ana nedeni bu. Dünyadan sürekli olarak Ay'a ve Mars'a su ve diğer kaynaklar taşınıyor ve bu yeni bir şey de değil, çünkü Zulu hikâyelerinde bu da var. Ne ilginçtir ki; Sümer kayıtlarında Annunaki'nin, dünyaya altın madeni çıkarmak için geldikleri ve Afrika'daki insan köle nüfusunu genetik olarak yönettikleri belirtilir. 2010 yılının başlarında "Pakistan Daily" denilen sanal ajans, günlük basından hiç kimsenin cesaret edip de yazamayacağı bir konuyu ele aldı. Dünya çapında çok büyük miktarlarda kaybolan altının yerine altın kaplamalı tungsten külçelerinin konulduğu iddia ediliyordu. Tungsten'in yoğunluğunun, altıninki ile aynı olduğunu belirtirken şu bilgiler de ilave edilmişti. Pakistan Daily'ye göre, Bill Clinton yönetimi sırasında finansal politika, her biri Rothschild Siyonist olan Robert E. Rubin, Larry Summers ve Alan Greenspan tarafından yönetilirken, ABD'de, en yüksek kalitede, çok incelikli bir işçilikle 1,3 ila 1,5 milyon arasında 400 oz tungsten külçe üretilmişti. Bu tungsten külçelerinin 640.000'ine altın kaplama yapıp hâlâ muhafaza edilmekte olduğu Fort Knox'taki altın deposuna taşınmıştı. 2009 Ekim'inde Çin'in borçlara karşılık olarak altın almış olduğu ve ağırlıklarının ve saflıklarının doğrulanması için test bile edildikleri iddia ediliyordu. Külçelere dört küçük delik açılarak analiz yapılıyordu. Sözü geçen haberde resmi görevliler "altın" olması gereken külçelerin sahte olduklarını anlayınca şok geçirmişlerdi. Külçeler tungsten olup, altın ile kaplanmışlardı! Külçelerin seri numaraları vardı, ABD'deki Fort Knox kaynaklı idiler ve yükleme 5600-5700 külçe içeriyordu. Küresel altın piyasasına egemen olan güç hep Rothschild Ailesi idi. 1919'dan 2004'e kadar altın fiyatları hep Londra'da N. M. Rothschild'in ofislerinde belirlenirdi, ancak 2004 itibarıyla Rothschild'ler altın piyasasından çekildiler. Mmm, bu çok düşündürücü doğrusu. Bu konuyu biraz daha deşmek lazım, ya altın Ay'daki faaliyetleri sürdürmek için gerekliyse? Eğer durum öyleyse, "O zaman dünyadaki altının ne kadarı gerçek?" sorusu oluşuyor...

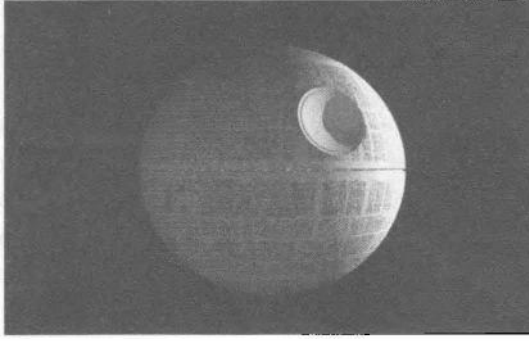
Ölüm Yıldızı

"Ay", bu Sürüngen grup için bir "modus operandi", yani bir işleyiş şekli. Evreni bir uçtan öbür uca aşmak için bu masif küreleri inşa ediyorlar, tıpkı "Dünya"ya yapmış oldukları gibi gezegenleri kaçırıyorlar. Rus Astrofizikçi Dr. İosif Şklovski'nin 1959'da söylemiş olduğu üzere Mars'ın yörüngesindeki Phobos, yörüngeye dünya dışı bir uygarlık tarafından oturtulmuş olan yapay bir uydu idi.

Mars'ın "Ay"ı olan Phobos'un da, çok gelişmiş bir "dünya dışı ırk"a ait yapay bir yapı olduğu söyleniyor.

Hesaplarını bu garip yörünge üzerine yapmış ve Phobos'un olağandışı düşük yoğunlukta oluşunun içinin boş olabileceğini gösterdiğini belirtmiş, ancak bazı kişiler, Dr. Şklovski'nin, uzaylılarla bir bağlantı belirtmemiş olduğunu söylemişlerdi. Uzay gelişmeleri konusunda Başkan Eisenhower'ın özel danışmanı olan Dr. S. Fred Singer de Phobos hakkında aynı şeyi söylemiş, NASA'daki Uygulamalı Matematik Şefi olan Raymond H. Wilson Jr. da onaylamıştı. Wilson 1963'te Phobos'un Mars'ın yörüngesinde dönmekte olan devasa bir üs olabileceğini beyan etmiş, bu olasılığı, NASA'nın da göz önüne aldığı belirtmişti. Sürüngenler, "Ay"larını bir gezegenin yörüngesine soktukları zaman büyük felaketlere neden olabiliyorlar. Bu tıpkı antik kayıtlarda da belirtilmiş olduğu gibi, "Altın Çağ"ın sona ermesine neden olan jeolojik felaketlere benzer. Eskiler hep dünyanın düşüşünü Sürüngen Tanrılara bağlarlar. Şimdi biz de kısmen de olsa biliyoruz ki, "Ay" geldiği zaman bir sürü felaket oluyor. Uzayda bir zamanlar bir savaş olmuş, Mars ile Jüpiter'in arasındaki bir gezegen yok olmuş, Güneş Sistemi birbirinden kopmuştu. Mitler ve efsaneler "Dünyanın ters döndüğünü" anlatırlar. Bu "Ay"ın yakına getirilmesinden sonra, yani yerine yerleştirildikten sonra hareket ettirilmiş olması ile gerçekleşmiş olabilir. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, Ay'ın, Dünya'yı Güneş'in çevresinde dönerken belirli bir açıda tutmasıyla, bir yılda dört mevsim oluştuğunu görüyoruz. Eski insanların, Yılan Tanrıların, insanlara mevsimleri nasıl anlatmış olduklarını kaydetmiş oldukları anlaşılıyor. Bu gezegendeki insanlar, nesiller boyunca ilkbahar, yaz, sonbahar ve kış yaşadıkları halde neden mevsimleri ve etkilerini bilmesinler ki? Tam anlamıyla "içeriden birisi" olan George Lucas'ın Star Wars filmlerindeki Darth Vader'ın Ölüm Yıldızı, tamamen "Ay"a dayalı bir tema oluşturuyor.

"Yıldız Savaşları" filmindeki Darth Vader'ın Ölüm Yıldızı. Filmde o da tıpkı "Ay" gibi yapay bir yapı idi.

Filmlerden birisinde "Ölüm Yıldızı/Ay" uzayda, kozmik fetihler yapmak amacıyla inşa ediliyor. "Ölüm Yıldızı" ile ilgili olarak, *starwars.com* sitesinde bulduğum bilgiler şöyle:

"Ölüm Yıldızı", İmparatorluk tarafından geliştirilmiş olan inanılmaz derecede güçlü ve dehşet verici bir silahın Kod adı. Bu muazzam uzay istasyonu, bütün gezegenleri yok edecek kadar güçlü bir silaha sahip. Ölüm Yıldızı bir terör aleti ve korkunç bir tehdit.

...Ölüm Yıldızı, küçük bir "Ay" boyutlarında bir savaş istasyonu. Çok güçlü turbo lazerleri ve yok edici ışın silahları ile İmparatorluk filolarının yarısının gücüne sahip. İçinde imparatorluk askerleri, avcı filoları, hapisane ve sorgulama hücreleri de var.

...Ölüm Yıldızı'nın teknik şemaları, Klon Savaşları sırasında Bağımsız Sistemler Konfederasyonu'nun çok ileri teknoloji uzmanları tarafından geliştirilmişti, ancak "Ayrıcılar"ın yenilgisi ve "Cumhuriyetçiler"in İmparatorluğa dönüşmesi ile "Ölüm Yıldızı" projesi İmparatorluğun yöneticilerinden Büyük Moff Tarkin'in komutasına geçti.

...Ölüm Yıldızı'nın gücünü gösterme amacıyla Büyük Moff Tarkin, barış içinde yaşayan Alderaan'ı hedef aldı ve İmparatorluğun esiri olan Preses Leia Organa, çok sevdiği gezegeninin, üzerindeki nüfus ile birlikte yok edilmesini izlemeye zorlandı.

...Üç yıl kadar sonra, Ölüm Yıldızı'nın tehdidi geri döndü, birleşik Güçler, Endo adlı Ay'ın kuytu bir ormanında ikinci ve daha büyük bir Ölüm Yıldızı'nın inşa edilmekte olduğunu keşfettiler.

İlginçtir, Yıldız Savaşları hikâyesindeki bir gezegeni havaya uçuracak kadar ileri teknoloji teması, hem eski kayıtlarda hem de Immanuel Velikovski ve onun gibi başka araştırmacıların araştırmalarında yer alıyor. "Yıldız Savaşları"nda Ölüm Yıldızı'nın içi şöyle; yüzeye yakın olan bölgeler, Ölüm Yıldızı'nın çekirdeğine doğru çekimi olan eşmerkezli güverteler, iç kısımlarında ise istasyonun güney kutbuna çekimi olan üst üste güverteler var. 376 kilometrelik bir ekvator, Ölüm Yıldızı'nı iki yarım küreye bölüyor, her ikisi de 12 bölgeye ayrılıyor. İçinde parklar, alışveriş merkezleri ve yaşam alanları yer alıyor. Tarif şu şekilde sürüyor;

...Ölüm Yıldızı'nın ortasında devasa bir reaktör var. Bu odacığın içinde füzyon reaksiyonu yer alıyor.

...Ölüm Yıldızı'nın itici gücü, bir seri güçlü iyon motoru. Yıldızın tehdit unsuru yapılma-

sının sağlanması için hareketli olması gerekiyor. Tek bir navigasyonel matrikse bağlı olan 123 hiper sürücülü alan jeneratörleri ile Ölüm Yıldızı, bütün galaksiyi süperlüminal/ışık hızından daha yüksek bir hız ile aşabilir.

Muazzam kitleden kaynaklanan enerjiler Ölüm Yıldızı'na, ölçek olarak kendisinden çok büyük başka gezegenlere eşit güçte manyetik ve yapay çekim alanları sağlıyorlardı.

Biliyorum şimdi herkes, "O sadece bir sinema filmi!" diyecektir, ama George Lucas gibi "içeriden" olan birinin bilgilerine dayalı Star Wars ve Ölüm Yıldızı teması, anladıklarımızdan çok daha öte bir şeye dayanıyor. Filmin giriş bölümündeki, "Uzun zaman önce, çok çok uzak bir galakside..." sözleri bence bize çok yakın olayları içeriyor.

Eskiler Tarafından Onaylanmış Olanlar

Dünyanın birçok yerinde Ay'ı "Tanrıların/Tanrıçaların arabaları" olarak tarif eden çok sayıda efsane var. Hint Tanrısı Çandra'nın, on tane beyaz atın çektiği arabası "Ay" ile, geceleri gökyüzünde gezdiği söylenir. Yunan Ay Tanrıçası Selene de aynı şekilde beyaz atların çektiği gümüş arabasında binmiş olarak tasvir edilir. Romalılar ona, Latince "Ay" anlamına gelen "Luna" derler. Ay Tanrıçasının başının çevresindeki 12 yıldız ile bakire anne olarak ve ayağının altında yılan "ay" ile nasıl tasvir edildiğini hatırlamışsınızdır. Sevgili dostum Zulu şamanı Credo Mutwa'yı arayıp Zulu kayıtlarında "Ay" ile ilgili neler bildiğini sordum. Kendi düşüncelerimden hiç söz etmeyip sadece Zulu şamanlarının "Ay" hakkında ne söylediklerini sordum. Cevaben, "Ay"ın içinin oyulmuş ve Chitauri veya Piton'un yuvası olduğunu söyledi! Buna ben "Sürüngen"ler diyorum. Credo, efsaneye göre Ay'ın yüzlerce nesil önce bulunduğu yere, Sürüngen ırkın liderleri olan iki erkek kardeş Wowane ve Mpanku tarafından getirilmiş olduğunu söyledi. Onlara "Su Biraderler" de deniyordu ve derileri balık gibi pulluydu. Bütün bunlar, Sümer ve Mezopotamya kayıtlarında Annunaki liderleri olan Enlil ve Enki ile örtüşüyor. Enki, "Ea" adı altında su Tanrısı olup, Mezopotamya kayıtlarındaki "Gökyüzünün veya Cennetin Balığı" denilen Oannes ve Dagon ile eşit sayılıyor. Credo'nun anlattıklarına göre, Wowane ve Mpanku, yumurta biçimindeki "Ay"ı, "Büyük Ateş Ejderha"sından çalıp içini boşaltmış, Ay'ı, uzayda dünyaya doğru fırlatmış ve dünyadaki felaketlere sebep olmuşlardı. Ay ve yumurta, bütün eski uygarlıklarda yer alan bir sembolizm. Efsanelere göre Ay Tanrıçası Semiramis "Ay"dan kocaman bir ay yumurtasına binerek gelmiş ve İlkbahar Gündönümünde tam Yeni Ay zamanında Fırat nehrine düşmüştü. Zulu efsanelerinde Sürüngenlerin dünyaya Ay'ın en parlak olduğu zamanda geldikleri söylenir. Bütün satanik ritüeller ve efsanelerde insanların Dolunay'da vampir veya kurt adama dönüştükleri anlatılır. Uçan daireler de "Ay yumurtası" olarak sembolize edilir, zaten yumurtaya benzeyen UFO'ların anlatıldığını da duydum. Zulu hikâyelerinde aynı tema Sürüngen ırkın Ay'dan bir yumurtanın içinde gelip suya girdikleri söyleniyor. Wowane ve Mpanku'ya "Su kardeşleri" deniyor, böylece de ortalıkta bir sürü "Balık Tanrı" sembolizmi dolaşıyor. Yumurtalar, kanatlı diskler, kanatlı Tanrılar, ateş arabaları derken hepsi de uçan daireler/araçlar veya Ay'ın ta kendisi.

Süürüngenler ve "uçan daire"/Ay'ın sembolize edildiği eski bir tasvir.

Şimdi, Ay, Güneş ve yılan a tapma temalarının neden böyle bağlantılı olduğuna dair bir sebep daha görüyoruz, o da bütün dinlerin temelini oluşturan bağlantı, yani Sin, El, Allah adları altındaki Ay Tanrısına tapma oluyor. Hepsinde de, farklı isimler altında Ay'da üslenmiş olan Süürüngen Tanrılara tapılıyor, onlar da milyarlarca insanın enerjisi ile besleniyorlar. Güneş Tanrıları için de aynı şey söz konusu. Credo'nun da teyit etmiş olduğu üzere hepsi, güneş gibi parlak gözleri olan Süürüngenlerden kaynaklanıyor. Credo'nun ifadesine göre, Ay geldiği zaman dünya çok farklı bir konumdaymış. O zamanlar hiç mevsim diye bir şey yokmuş ve dünyanın üzerinde su buharından bir tabaka varmış. O zaman insanların gözleri bugün bize olduğu gibi güneşe bakınca kamaşmıyormuş, çünkü Güneş'i, su buharından bir sisin ardından görürlermiş. Dünya sakın, yeşil, puslu çok güzel bir yermiş, ta ki AY gelip de su buharından oluşan tabaka sağanak halinde dünyaya düşünceye kadar... Bu İncil'de 40 gün 40 gece yağ an yağmur olarak sembolize edilir. Zulu efsanelerinde Süürüngenlerin dünyayı Ay'dan manipüle ettikleri anlatılır. Halk, Ay'da yaşayan Pitonları öfkelenmemesi için uyarılmış. Güneş affedicisiymiş, ama Ay asla... Zulular ve diğer Afrika yerlilerine ait efsanelerde Ay'ın evrende yolculuk edip, halkları kontrol etmek üzere inşa edilmiş olduğu anlatılmış. Credo'nun anlattıklarına göre efsanelerde sözü edilen Süürüngenlerin dev ana gemisi aslında "Ay" imiş ve Süürüngen ırk, tufan sırasında başka kozmik olaylara da neden olan Ay'a kaçmışlar. Nuh karakteri de, tufan yatışmaya başladıktan sonra yaşamak üzere seçilen ve genetik olarak üzerlerinde değişiklik yapılan cinslerle birlikte oraya götürülmüş. O zaman Nuh'un gemisi bir gemi değil, uzay gemisi olup, insanları Ay'a taşıyordu. Bu kitap basılmadan önce Ay ile ilgili düşüncelerimi üç samimi arkadaşım la paylaştım ve Neil Hague'e, Pierre Sabak'a kelime araştırmalarında Ay'ı içeren bir konu ile ilgili basılmış bir çalışmasının olup olmadığını sormasını rica ettim. Sabak'ın cevabı şöyleydi: "Ay'ın arkaik/ eski anlamı, Mars'ın yok olmasından önce insan tohumlarını tutan gemi veya depo."

Credo Süürüngenlerin buraya, "Sırlar Kolyesi"nde de tasvir edilmiş olduğu üzere Ay'dan uçan daireler ile gelmiş olduklarını söyledi. Ancak, "nakliye" için farklı yollardan birisi de ışınlama idi. Eğer Dünya'da yeraltındaki gizli üslerde bu yöntem kullanıyor ise, bu teknolojinin kimin tarafından verilmiş olduğu da besbelli. Credo, "Ay bir büyücü ve biz de ona şaman veya şifacı anlamına gelen 'Nyanga 'diyoruz." diyor. Zulu efsanelerinde Süürüngen-

lerin Yaratılış için kargaşa çıkarmak üzere güneş tarafından yaratıldıkları söyleniyormuş. Sürüngenlere evreni karıştırmak üzere yetki verilmiş. Bazı Afrikalı halklar Sürüngenlere “her şeyi mahveden” anlamına gelen “Basinyai” diyorlarmış. Hiçbir şey bundan daha iyi bir araya getirilemezdi. Sürüngenler geldi ve Ay dünyadaki her şeyi değiştirdi. Dünyanın dönüşünü ve açısını değiştirdi. Eski efsanelerin dediği gibi, dünya tepetaklak oldu ve eskiden çok daha yumuşak olanın yerine daha güçlü bir gelgit sistemi getirdi. Efsanelere göre, “Ay” gelmeden önce, kadınların “aybaşı”sı da yoktu. Credo Afrikalı şamanların Ay’ın, Dünya’nın üretkenliğini de engellediğine inandıklarını, çünkü Ay ile Dünya’nın sessiz bir savaş içerisinde olduklarını söylüyor. Ay, kıskançlığı ile Dünya’nın kötü kız kardeşi imiş. Efsanelere göre Sürüngenler, insanları istediklerini yapmadıkları takdirde Ay’ı alıp götürmekle tehdit ederlermiş, çünkü bilindiği gibi bu, yeryüzünde birçok felakete neden olur.

Ay’dan Önce

Ay’ın hep orada bulunmadığına inananlar sadece Zulular ve diğer Afrika halkları değil. Dünyanın dört bir yanında halk hikâyelerinde, Ay’dan önce bir dönem olduğunun bahsedildiğine dair sayısız örnek var. Eski Yunan’dan Aristo ve Plutark ile Romalı Apollonius Rhodius ve Ovid, eserlerinde hep Proselenes adlı bir halkın, Arkadia toprakları üzerinde hakkının olduğunu, çünkü gökyüzünde Ay olmadan önce orada atalarının bulunduğunu anlattıklarını belirtiyorlardı. “Proselene”, “Selene’den önce” anlamına geliyor. Selene ise Yunan mitolojisinde Ay Tanrıçası. Romalı yazar Censorinus, sonsuzluk kadar uzun zaman önce Ay’ın olmadığı zamanlardan söz etmiş. Dr. Hans Schlinder Bellamy’nin, “Ay, Mitler ve İnsanoğlu” adlı çalışmasında da aynı ifade mevcut. Colombia’da “Mozces” adlı bir kabilenin, “Ay”ın, Dünya’nın yanına gelmeden önceki zaman’dan söz ettiklerini vurguluyor. MÖ 11. yüzyılda, Babil’deki tasvirlerde Ay, Venüs ile Güneş’in arasına yerleştirilmiş. Orta Asya’da da “Ay Klanı” veya “Ay Irkı” diye bilinen bir halk var, bu da Credo’nun anlatmış olduğu bir başka efsaneyi aklıma getiriyor.

İnsanlar Orion’dan

Credo’nun anlattıklarına göre Zulu’lar, insanların, Orion takım yıldızındaki “Mpalalatsani” adındaki “yıldızların arasındaki bir dünya”dan geldiklerine inanırlarmış. Belki hatırlayacaksınız, Orion Credo’nun boynundaki “Sırlar Kolyesi”nde de tasvir ediliyor. Credo efsaneye göre, Mpalalatsani’ nin cennet gibi bir dünya olup, kırmızı kayaları, kırmızı kumu ve denizlerinin bulunduğunu anlattı. Ona, batılı astronomide ne olarak tanındığını sordum, bilmediğini söyledi. Mpalalatsani “Hayat dağıtıcı” anlamına geliyormuş. Ancak ilginç olan şu ki, Orion grubunun içinde, dünyadan 640 ışık yılı uzaklıkta “Betelgeuse” adında dev gibi büyük, parlak ve kırmızı bir yıldız var. Güneşimizin yerinde olsaydı Mars kadar uzaklıkta olurdu. Kaliforniya Üniversitesi’ndeki gözlemci ve araştırmacılar, Betelgeuse’nin son 15 yıldır yüzde 15 oranında küçüldüğünü söylüyorlar. Betelgeuse, hem büyüklüğü ölçülebilen ilk yıldız hem de Hubble Uzay Teleskopu’ndan görülebilen bir avuç yıldızdan birisi. Zulu efsanelerine göre kırmızı dün-

ya Mpalalatsani'de bir zamanlar insanlar yaşıyormuş. (Bu, kırmızı sembolizmi için bir başka kaynak oluşturuyor, ancak Zulu kayıtlarında Sürüngenlerin Mars'ta yaşadığı da belirtiliyor). Mpalalatsani'de, insan kadın ve erkekler arasında büyük bir savaş olduğu, hayatta kalanların hırs, açgözlülük ve diğer davranışları nedeniyle sürgün edildikleri anlatılıyor. Eskiden insanlar kadın ve erkek değil, tek cinsmiş, ama Sürüngenler Mpalalatsani'deki insanların genetiği ile oynayıp onları kadın ve erkek diye ayırmışlar. Credo'ya göre Mpalalatsani, İncil'deki Cennet Bahçesi ve insanlar oradan kovulmuşlar. Genetik manipülasyon orada başlamış, önce Ay'da, sonra da Dünya'da devam etmiş. Mpalalatsani ile aynı anlamda olan Afrika dilindeki bir başka kelime de "Matfieng", "Böceklerin Tanrısı veya Sineklerin Tanrısı". Credo'nun anlattıklarına göre bu Mpalalatsani'den kovulmuş olan insanları aşağılayıcı bir anlam içeriyormuş. Çok ilginç, İbranicedeki Şeytan'a da verilen isim olan "Beelzebub"un anlamı da aynı. Şeytan aynı zamanda Satan olarak birçok kültürde geçen bir isim. Beelzebub; "Ba'al Zebub", "Ba'al Z-büb" veya "Ba'al Z-vüv" olarak da yazılıyor, anlamı da "Sineklerin Tanrısı". "Baal" Babil'in Nimrod'unun bir başka adı. Beelzebub, cehennem hiyerarşisinde yüksek derecede olup Sinek kavminin üstü durumunda. William Golding'ın 1954'te basılmış olan kitabı *Sineklerin Tanrısı*'nda bir grup okul çocuğunun, hiçbir yetişkinin bulunmadığı bir ıssız adada, barış içinde veya mücadele halinde yaşamayı keşfetmelerini anlatıyor. Bu tıpkı Zulu efsanelerinde "kırmızı dünya"daki insanların başına gelenlere benziyor. Kitapta ayrıca bireyselliğe karşı takım ruhu, ahlaksızlığa karşı ahlak ve duygusal reaksiyonlara karşı rasyonel düşünce konuları irdeleniyor. Kitap, çocukların donanmaya ait bir gemi tarafından kurtarılmadan önce, artık aralarında şiddetin baş göstermiş olduğunu anlatıyor.

Zulu efsaneleri Mpalalatsani'den kovulduktan sonra hayatta kalmış insanların, Sürüngenler tarafından Ay'dan Dünya'ya getirilmiş olduklarından söz ediyor. Credo'nun anlattıklarına göre her çeşit insan getirmişler, buna şamanlar da dahilmiş. Farklı insan grupları, Ay'da farklı bölümlerde tutuluyorlarmış. NASA'nın bilimsel keşifler bölümünde çalışmış olan Dr. Faruk Al-Baz; "Ay'ın içinde keşfedilmemiş mağaralar bulunduğuna dair kuşku-karımız var." demiş. Bu konuda birçok deneyler yapıldı. NASA 2009'da yaptığı açıklamada, 2020'de Ay'a insanlı bir araç göndereceğini belirtmişti. Güneş Tanrısı Apollo'nun adının verilmiş olduğu önceki uçuşların yerini Orion araçları alacaktı, ancak Şubat 2010'da, Obama projeyi aniden erteledi. Zulu efsanelerine göre "Hayat Ağacı" denilen "Yüksek Bilinç", insanların gerçek benlikleri ile yeniden birleşmelerini istiyor, ama Credo'nun ifadesiyle, Sürüngenler bütün işi karıştırıyorlar. Hayat Ağacı, yine çok evrensel bir kavram. Dünya'daki bütün kültürlerde, yeryüzündeki bütün hayatların ona bağlı olduğu inancı var. Bütün kitaplarımda farklı sözler ve benzetmelerle ben de hep aynı şeyi anlatmaya çalışıyorum.

Tanrıların Kartvizitleri

Ay'ın birçok antik mit ve efsaneye konu olduğu biliniyor, ancak bunların arasında en önemlisi Boliviya'daki And Dağları'nın 12.5000 fit yükseklikteki bir tepesinde yer alan Ti-ahuanaco. 1990'da "uyanma" yolculuğum başladığı zaman gayet iyi öğrendiğim üzere burası, içinde "Güneş ve Ay Adaları" olan Titicaca gölüne 15 mil kadar uzaklıkta yer alıyor.

Tiahuanaco antik şehri, Inka uygarlığından kalan bir harabe ve araştırmacı yazar Dr. Hans Schindler Bellamy'ye göre adı, "Çürümekte olan Ay'ın Şehri" veya "Lanetlenmiş Uydunun şehri" anlamına geliyor. Bellamy'ye göre başka bir tercümesi de "Tanrılar tarafından suyun üzerinde tutulan kutsal ada" oluyor. Tiahuanaco "Büyük Tufan"dan önce inşa edilmiş, yaşı yaklaşık 17.000 yıl olan bir şehir. Antik yerli efsanelerine göre ürkütücü arabaları ile gelmiş olan "Yıldız Tanrıları" tarafından yapılmış. Uzak mesafeden taşınarak getirilmiş olan, hatta içerinden birinin 440 ton ağırlıkta olduğu tahmin edilen ortalama 100-150 ton ağırlıktaki masif kayalardan yapılmış, dolayısıyla bunun, insan teknolojisinin çok ötesinde bir teknoloji olduğu kesin. Modern teknoloji ile bile böyle bir şehir kurulamaz. Anlatılanlara göre, tamamı sadece belirli yükseklikteki bir uçaktan görülebilen, Peru Nazca'daki dev hayvan, kuş ve böcek resimlerini de Tiahuanaco'yu yapan Tanrılar yapmış. Tiahuanaco'da 1903 yılında kazılarak ortaya çıkarılmış olan kaya, "Büyük İdol" olarak biliniyor. 24 fit uzunlukta, 20 ton ağırlıkta olup üzerine yüzlerce sembol kazınmış. Alman arkeolog Edmund Kiss, bunların arasında, çağlarca önce, çok gelişmiş astronotların gözlemlerine göre yapılmış olan bir takvimin de bulunduğunu söylemiş. Dr. Hans Schindler Bellamy, bir başka bilim adamı olan Dr. Peter Allen ile birlikte yazmış olduğu, *Tiahuanaco'nun Büyük İdolu* adlı kitabında, kayanın üzerindeki yazıların çevirileri var. İdol'ün sembollerinde Ay'ın, Dünya'nın yörüngesine girişinin, 11.000-13.000 yıl önce gerçekleştiği kaydedilmiş. Bu tarih, araştırmacılar Allan ile Delair'in *Dünya Neredeyse Ölüyordu* adlı kitaplarında belirtmiş oldukları üzere, "Büyük Tufan" ile Atlantis ve Mu kıtalarının tahmini batış tarihlerine denk geliyor. "Ay'ın gelişi tam bu zaman olmalı" diye düşünmeden edemiyorum, çünkü bir sürü coğrafi felaket onun gelişi ile oluşmuş. Ancak tabii ki bu konuda herkes farklı sonuca ulaşıyor olabilir. Kesin olan şu ki, 11.500-13.000 yıl önce Dünya'da olağanüstü coğrafi felaketler yer almış. Tiahuanaco'daki bir diğer olağanüstü anıt ise "Güneş Kapısı". Nükleer fizikçi Jacque Bergier, bölgede oldukça ayrıntılı bir çalışma yaptıktan sonra edinmiş olduğu kayıtlarda, bir Venüs takvimi, uzay gemileri ve dünya dışı varlıkların bulunduğunu belirtmiş. Anlaşılan bu dünya dışı varlıkların Ay ile oldukça derin bağlantıları var. Her nasılsa, Tiahuanaco'da Ay Tanrıçaları, Tanrıları, ay tapınakları ve ay evleri de yer alıyor.

Ay'ın üzerinde, doğal olmayan bazı yapılar olduğu da belirlendi. 1953'te, 12 mil uzunlukta olduğu söylenen bir köprü gözlemlendi. İngiliz astronom H. P. Wilkins, bunun suni bir oluşum olduğunu, birincisi 1953'te saptanmış olan kubbeli bazı yapıların, o zamandan beri çoğalmış olduklarına dikkat çekti. Daha sonra 1966'da Lunar Orbiter II, iki yıl sonra da Orbiter III adlı araçların, Ay yüzeyinde obelisk/dikilitaş benzeri yapılar tespit ettikleri belirtildi. Bunlardan birisi 150 fitten daha yüksekti ve Mısır'daki Giza piramidi ile aynı biçimdeydi. NASA'nın önde gelen jeologlarından Dr. Faruk Al-Baz bu obelisklerle ilgili şöyle demişti:

"Anlaşılması zor birkaç cisim var, ama bunların en ilginç olanı oldukça uzun olan gölgeler. Bu cisimler bize göre çok anormal, millerce uzayan gölgeler uca doğru iğne gibi inceliyorlar.

Bazıları 100 yarda yükseklikte olup, dünyadaki en uzun binanın iki üç misli daha uzun. Renkleri, çevrelerindeki lav denizlerinden çok açık, sanki farklı malzemeden yapılmış gibiler, bu da oldukça esrarengiz bir durum."

Sürüngen ırkın sürekli olarak obeliskler inşa etmesi, Masonlar gibi gizli cemiyetlerle,

Sümer ve Mezopotamya halklarının obelisk takıntısına açıklık getiriyor. Astronomların, yüzyıllardan beri Ay'ın üzerinde, Plato adındaki krater de dahil olmak üzere genellikle hep aynı bölgelerde sürekli olarak garip ışıklar gördükleri kaydedilmiş. Bu ışıkların bazıları bazı oluşumların varlığına işaret ediyor. Sovyet ve İngiliz astronomlar, 1958 yılında bir UFO'nun, saatte 25.000 mil hızla Ay'a doğru gitmekte olduğunu ve aracın anlayamadıkları radyo sinyalleri yaydığını tespit etmişler. Zaman zaman ortaya çıkan raporlardan, birçok astronotun garip deneyimler yaşayıp, farklı uzay araçları görmüş oldukları anlaşılıyor. Dünya halkına bildirilmeyen çok sayıda vaka var. Eski askeri ve NASA personelinin kişiler, Ay, Dünya ve Güneş ile ilgili dünya dışı faaliyetler hakkında bildiklerini anlatıyorlar. Evet, bunlardan birçoğu yanıltıcı bilgi olabilir, ama Ay'da yürümüş olan yedi astronottan birisi olan Edgar Mitchell, vermiş olduğu demeçlerde, açık açık dünya dışı varlıklar bulunduğunu ve 60 yıldır hükümetlerin bunu halktan gizli tuttuğunu belirtti. Mitchell 1996'da NBC "Dateline" programında konuya ilişkin bilgiler verip, 3 farklı ülkenin resmi yetkililerinin, dünya dışı varlıklarla doğrudan deneyimler yaşamış olduklarını duyduğunu belirtti. "Temas" ile ilgili delilleri çok güçlüydü, ama 1947'de New Mexico, Roswell kasabasındaki örnekte olduğu gibi, hükümet dünya dışı varlığın varlığını örtbas etmişti. Mitchell'in anlattıklarına göre dünya dışı varlıklar, Amerikan hükümeti bünyesinde faaliyet gösteren "kabal" a teknolojik sırlar da vermişlerdi. Ne zaman bir UFO görünsen, bu çok anlaşılmaz ve açıklanamaz durumda bir olay da olsa, resmi kaynaklar ya görmemezlikten geliyor ya da son derece saçma açıklamalarla geçiştirmeye çalışıyorlar. Ancak bu tavır, ilerideki satırlarda nedenlerinin açıklanmasını yapacağım üzere, son zamanlarda değişmeye başladı. Don Wilson, Binbaşı Gordon Cooper'ın 1963'te dünyanın yörüngesini dolanırken geçirmiş olduğu deneyimlere dayalı *Esrarengiz Uzay Gemimiz Ay* adlı kitabında, Cooper'ın sadece uzay uçuşları için kullanılan VHF kanalından, dünyada hiç bilinmeyen bir dilin kullanıldığı yayınlar duymuş olduğunu anlatıyor. Wilson, daha sonra kayıt bantlarının, o dilin, bu dünyada kullanılmayan bir dil olduğunu kanıtlamış olduğunu söylüyor. Cooper ayrıca yörüngedeyken, Avustralya Perth bölgesi yakınlarındaki Muchea İzleme İstasyonu'ndaki 200 personelin de şahit olduğu üzere bir UFO görmüş. *Seven/Yedi* adlı kitabında da şöyle ifade ediyor;

"Uzayda keşfetmemiz gereken bazı ilginç yaşam formlarının olacağı düşüncesindeydim. Peri masallarına inanmam, ama bildiği kadarıyla dünyanın etrafında tespit edilmiş çok sayıda UFO vakası var. Bu da dünyanın dışında da hayat olduğunu gösteriyor."

Bundan emin olabilirsin dostum... Kesinlikle emin olabilirsin.

Ay Üssü

"İfşa Projesi", Amerikalı Dr. Steven Greer'in başkanlığını yaptığı, hükümetlere, dünya dışı faaliyetlerle ilgili bilgileri ifşa ettirme kampanyası niteliği taşıyan bir organizasyon. Greer 2001'de, Washington DC'deki Ulusal Basın Kulübü'nde, ordu, istihbarat, hükümet, endüstri ve bilim çevrelerinden 20 tanığa, deneyimleri ile ilgili sunumlar yaptırdı. Bunların arasından 1965'te, Virginia Langley Hava Kuvvetleri Üssü'nde hassas elektronik fotoğrafı tamircisi olarak çalışan Çavuş Karl Wolf da vardı. Langley, CIA ile efendisi Ulusal Güvenlik Ajansı

(NSA)'nın merkezi olup 11 Eylül'de uçaklar özellikle öylesine beceriksizce kalkmışlardı ki, Washington'a Pentagon vurulmadan yetişememişlerdi. (*Alice Harikalar Diyarında ve Dünya Ticaret Merkezi Felaketi kitabıma bkz.*) Çavuş Karl Wolf, Basın Kulübüne Ay'ın karanlık tarafındaki dünya dışı varlıklara ait üssü gösteren fotoğrafı nasıl görmüş olduğunu anlattı.

Langley Hava Kuvvetleri Üssü'nde NSA'nın, Lunar Orbiter aracından çekilmiş olan Ay fotoğraflarını derlemekte olduğu tesise gitme emri almış. Oraya vardığında iki subay onu laboratuvara götürmüşler. Karanlık odanın gerçek amacının ne olduğu hakkında da, tesiste yapılan faaliyetler hakkında da hiçbir bilgisi yokmuş. Verilerin orada toplandığını ve resimlerin halka gösterildiğini sanıyormuş. O zamanlar 35 mm. filmler kullanılıyor, sonra bunlar bir araya getirilerek mozaik adı verilen şekle getiriliyorlarmış. Bunlar Ay'ın yanından geçerken başarıyla çekilmiş olan resimlerin arasından seçilerek yapılmış. Laboratuvar da kendisi gibi Çavuş olan bir havacı tarafından karşılanan Wolf şöyle anlatıyor:

Bütün bunların nasıl yapıldığını bana anlatırken, laboratuvarın başka bir tarafına geçtik. "Bu arada, Ay'ın arka tarafında bir üs keşfettik biliyor musun?" dedi. O zaman o kadar korkmuştum ki... Kendi kendime düşündüm, o anda odaya birisi girse hapyutardık, çünkü bu bilgiyi kesinlikle bana vermemesi gerekirdi. Sonra o mozaiklerden birini çekip "üs"teki kule gibi geometrik şekilleri gösterdi. Küre şeklinde binalar ve radar çanağına benzeyen büyük yapılar vardı.

Bunları şimdi gördüklerimle kıyaslayacak olursam birbirlerine benziyorlar, hepsi de masif gibi. Bazıları belki de yarım mil uzunluğunda çok büyük yapılar. Binaların bazılarının yüzeyi yansıtıcı gibi. Birkaç yapı da nükleer tesislerin soğutma kulelerini hatırlattı. Çok belirgin şekilleri vardı, çok uzun ve tepeleri düz idi. Bazılarının ise sera gibi kubbeli çatıları görünüyordu ve sanki geniş arazide kümelenmiş gibiydi. Birden hayatımın tehlikede olabileceğini düşündüm ve daha fazla bakmak istemedim. Bu bilgileri benimle paylaşan genç arkadaş gerçekten de sınırları zorluyor gibiydi. Orada üç gün daha çalıştım ve eve giderken bunları akşam haberlerinde duymak için sabırsızlandım. Aradan otuz yıl geçti, hâlâ hiç böyle bir haber verilmedi."

Daha sonra başka tanıklar Ay'ın üzerindeki yapıları ve UFO faaliyetlerini gösteren resimlerin üzerinde, halka gösterilmeden önce nasıl tahrifat yapılmış olduğunu açıkladılar. Ay'ın uzak köşesindeki "üs" olarak tanımlanan yer, bence içeriye giriş bölümü...

Moonster/Monster/Canavar*

Ay, dünya üzerindeki hayat ile insanların şimdiye kadar gizli bir güç tarafından nasıl manipüle edilmiş ve hâlâ da edilmekte olduklarının anlaşılması açısından anahtar konumunda. Ay, Sürüngen faaliyetlerinin merkezi ve Ay'daki yeraltı tesisleri ile Dünya arasında da sürekli olarak bir gidiş geliş var. Ay, sadece fiziksel bir olgu değil, dördüncü boyut sürüngenlerinin ve diğer varlıkların ve enerjilerin üçüncü boyuta girmelerine imkân veren, teknolojik olarak yaratılmış bir boyutlararası bir portal/giriş kapısı.

* Çev. Notu: David Icke, yine kelime oyunu yapmış, "Monster", "Canavar" anlamına gelirken, "Moonster" diye bir kelime yok, ama Ay/Moon'dan esinlenerek Ay Canavarı anlamına gelebilecek bir kelime uydurmuş.

Biz "Ay"ı, görünen ışık bünyesinde fiziksel bir olgu olarak görüyoruz, ama bu Ay'ın sadece bir seviyesi. O, aynı zamanda varlıkların, araçların ve enerjilerin bizim realitemiz ve diğer realitelerin arasında hareket etmesini sağlayan, yüksek teknoloji içeren boyutlararası bir kapı/geçit.

O zaman uzay gemilerinde seyahat edebilir veya hâlâ üçüncü boyutun frekans alanıyla kozalanmış olarak, dördüncü boyut varlıklarını üçüncü boyutta oluşabilecek durumlardan koruyan dünyadaki yeraltı yerleşimlerine ışınlanabilirler. Bütün bunun parçası olan üçüncü boyut sürüngenleri de var. Onların genetik deneylerinin çoğu Ay'da yapılıyor, zaten bu yüzden "kaçırılanlar" bir uzay gemisinde olduklarını sanıyorlar. Ay, aynı zamanda "Sürüngen Hibrid Soy"un genetik programının da gerçekleştirilmekte olduğu yer. İnsan monarşisi aslında bir Ay hükümrانlığı*, onun denetim ve kontrol silahı ise para**. Para sistemi Ay'daki Sürüngen hiyerarşiden kaynaklanıp birçok dünyayı ve onların insanlarını denetim altında tutuyor. Uzay gemilerini, gezegenleri kaçırmak için kullanıp, sonra oralarda yaşayanları baskılayarak manipüle eden bir kontrol sistemi kullanıyor, bunu daha önce de defalarca yapmış oldukları için gayet başarılı bir şekilde uyguluyorlar.

Bütün bunlar beni, yeniden Rothschild'lere ve önemli İllüminati ailelerine getiriyor. Evet, elit soy çağlar boyunca melezleşme yolu ile varlığını sürdürüyor, ancak toplumun üst düzeyinde bulunan diğerleri, Ay'dan ve dünyadaki diğer tesislerden yapılan genetik programların yüklenmesi suretiyle belirli pozisyonlara yerleştirilip, planın gerçekleştirilmesini sağlıyorlar. Bunun en belirgin örneği Rothschild ailesi, çünkü Bauer soyu tam olarak Sürüngen ırktan geliyor. Bauer soyunu, yeni soy Rothschild olarak geliştirerek adını veren Mayer Amschel Bauer'dir. İnanılmaz bir hızla güce ulaşıp bütün dünyada egemenlik sağlamalarının sırrı, Ay'dan ve yeraltındaki destek sisteminden kaynaklanıyor. Rothschild'ler, sürüngen ırkın Ay'da ve yeraltında kurmuş olduğu kontrol sisteminin yüzeydeki ajanları

* Çev.Notu: David Icke'in kelime oyunu: *monarchy/moon archy*

** Çev Notu: David Icke'in kelime oyunu: *Money/moon-ey*

durumundalar. Bauer gibi isimleri belirtmiş olmam tabii ki, aile adı Bauer olan herkesin Sürüngen hibrid olduğu anlamına gelmiyor, sadece o adı kullanan malum soyu kastediyorum. Unutmamamız gereken gerçek şu ki; sürüngen hibridlerin sayısı, dünya nüfusunun % 4 veya % 5 kadarını oluşturuyor.

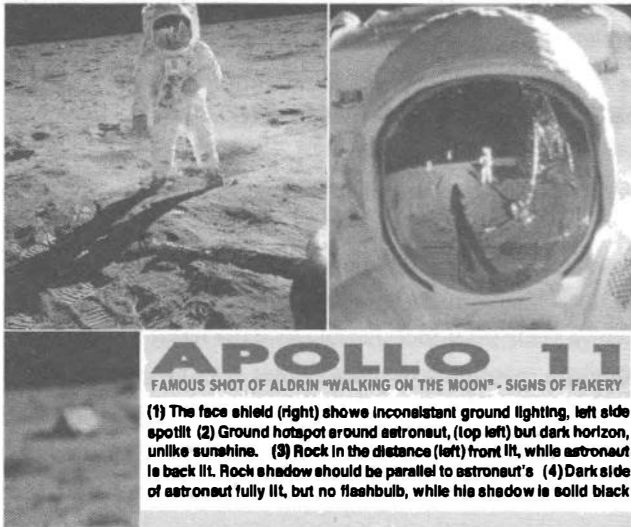
Ay'a İnme Kandırmacası

Bu aşamada belirtilmesi gereken bir önemli nokta da şu ki; bu "Elit Soy" kesinlikle bizlerin Ay hakkındaki gerçeği bilmemizi istemiyor. Apollo uçuşları hakkında bize anlatılanlardan çok daha fazlası var. Aslında insanlar Ay'a, roket veya mekiklerden çok daha gelişmiş araçlarla gittiler. Resmi uzay programını kontrolü altında tutan gizli hükümet; sürüngenler, diğer dünya dışı varlıklar ve boyutlararası gruplar tarafından kullanılan uçan daire teknolojisini çoktan beri biliyordu. Bu teknoloji, 1943 yıllarında Naziler tarafından geliştirilmişti ve savaştan sonra, "Paperclip/Ataç" operasyonu adı altında bütün Nazi bilim adamları ve mühendisler, CIA, İngiliz Gizli Servisi ve Vatikan'ın yardımlarıyla Almanya'dan kaçırıldılar. "Ölüm Meleği" lakaplı, genetik ve zihin kontrolü uzmanı Josef Mengele gibileri ve bilim adamları, çalışmalarını sürdürsünler diye ABD'ye götürüldüler. İllüminati ailelerinin dünyasında, kendilerinin dışında hiçbir zaman "sınır"lar ve "taraf"lar olmaz. Amerikan Zihnin Kontrol programı olan meşum MK-Ultra'yı kuranlar Paperclip/Ataç operasyonu ile Amerika'ya sokulan Nazi bilim adamlarıydı. Bunlar daha sonra yerçekimsiz "Uçan Daire" aracını ve halk arasında bilimkurgu olarak benimsenmiş olan teknolojiyi geliştirdiler. Çeşitli ülkelerdeki insanların, uçarken gördükleri uçan dairelerin hepsi dünya dışı varlıklara ait olmayıp, Ay'a yapılan gayri resmi ziyaretlerde kullanılan bir teknoloji. Kesin olan bir şey var ki, "İnsanlık İçin Dev Bir Adım" olarak nitelendirilen resmi Ay'a iniş programı, en azından insanlara sunulmuş şekli açısından tam bir sahtekârlık örneği oluyor. Yıllardır bu konuda çok şey yazıldı, ama en önemli teyit, 2009'da Amerikalı film yapımcısı Jay Weider'in web sitesinden yapmış olduğu açıklama ile gerçekleşti. 2008 yılının sonbaharında Los Angeles'ta Jay ile görüştüğüm zaman bana, efsanevi yönetmen Stanley Kubrick'in biyografisini yazmakta olduğunu, 1969'daki Ay'a iniş filmlerini Kubrick'in resmen dünyadaki bir stüdyodan yönetmiş olduğunu söylemiş, daha sonra da web sitesinden tüm gerçeği ayrıntılı olarak sunmuştu. Weidner askeri sanayi kuruluşlarından birçok kişinin kendisine, başkanlığa seçildikten kısa bir süre sonra Başkan Kennedy'ye uçan daire teknolojisini gösterilmiş olduğunu anlattıklarını söylüyordu. Kennedy ucuz ve çevre dostu enerji olarak bu potansiyelin yararlarını düşünmüş ve NASA'dan on yıl içerisinde Ay'a insan göndermelerini talep ettiği ünlü konuşmasını yapmıştı. İçeriden birçok kişi Kennedy'nin, NASA ile gizli hükümetinin uçan daire teknolojisini açıklamaları için bir taktik uygulamakta olduğunu düşünmüştü. Herkes standart roket teknolojisi ile Ay'a insan götürüp getirmenin mümkün olmayacağını biliyordu. Belki de Kennedy 1960'lı yılların sonunda, bu vizyonu yerine getirmek üzere NASA'nın, uçan daire teknolojisi bilgisini açıklamak zorunda kalacağını düşünmüş, bu gelişmiş teknolojiyi gölgedeki hükümetin sinsi ellerinden kurtarma taktiği uygulamıştı.

Kennedy 1963'te suikaste kurban gitti ve Weidner'a göre NASA, gelişmiş uçan daire

teknolojisini saklayıp, Ay'a mevcut roket teknolojisi ile gidilmiş gibi gösterilecek bir plan hazırladı. Kurgu filmin yönetimi için Stanley Kubrick seçildi, çünkü 1960'lı yıllarda, filmlerinde özel efektler kullanan en yetenekli yönetmen oydu. Weidner'in anlattıklarına göre, buna karşılık Kubrick de o sıralarda yapmış olduğu 2001: Uzay Yolculuğu adlı bilim kurgu filmi için neredeyse sınırsız bir bütçe ile ömrünün sonuna kadar yaptığı filmlere hiç kimse'nin hiçbir şekilde karışamayacağına dair bir ayrıcalık anlaşması talep etti. Gerçekten de o film zamanının en pahalı bütçeli filmi olmuş ve MGM'in Başkanı açıkça, çekimin sürdüğü dört yıl boyunca hayatında böyle bir münasebetsizlik yaşamamış olduğunu beyan etmişti. Filmin yapımı, ilk Apollo programı ile aynı süreye rast gelmişti. Her ikisi de 1964'te başlamış, film gösterime 1968'de girmiş, Ay'a inişin dünyaya gösterilmesi ise 1969'da gerçekleşmişti. Bilim adamı Frederick Ordway, NASA'nın Apollo programında çalışmış ve bu filmde de Kubrick'in baş danışmanıydı. Jay Weidner aynı özel efektlerin ve görsel anormalliklerin, hem 2001: Uzay Yolculuğu filminde, hem de Ay'a İniş filminde nasıl açık bir şekilde göründüklerini bütün ayrıntıları ile gösteriyordu. Görüntüler karşılaştırıldığı zaman Ay'a İniş filminin, dünyadaki bir stüdyoda yapılmış olduğu açık bir biçimde anlaşılıyordu. jayweidner.com sitesini ziyaret edip hikâyenin tamamını, bütün görsel kanıtlarıyla görebilirsiniz. Ayrıca Kubrick'in filmi *The Shining*'in de analiz edildiği bir sürü makale var. Weidner, bütün bunların anlatıldığı *Kubrick'in Yolculuğu* adlı bir belgesel de yapmış.

Özellikle ışık pozisyonlarındaki çelişkiler, Ay sahnelerinin stüdyoda çekilmiş olduğunu iyice belli ediyordu ve tabii ki araştırmacıların gözünden kaçmamıştı.

Ay'a ilk inildiği zamana ait resimlerde sayısız anormallikler vardı.

Weidner, Kubrick'in bu anormallikleri, sonradan gerçeğin anlaşılması için kasıtlı olarak saklamamış olduğuna inanıyor. NASA'nın Ay hakkında söylediklerini çok dikkatli bir şekilde değerlendirmemiz gerekiyor. Eğer sahte bir ilk iniş ile bütün dünyayı kandırırsa,

Ekim 2009'da su bulmak için Ay'ı bombaladığı da palavradır. Tabii ya, zaten bu durumda Barack Obama da Bakire Meryem oluyor! NASA, yüzeyine kurşun hızıyla fırlatılan füze ile oluşan patlamadan sonra Ay'da önemli miktarda su bulunduğunu ilan etmişti. Tabii bütün bunlar Ay'ın doğal bir yapı olduğunu desteklemek niteliğinde olan bilgilerdi, oysa artık biliyoruz ki Ay doğal bir yapı değil. Artık insanlara anlatılardan çok daha fazlası biliniyor. Kubrick, 1999'da *Gözleri Tamamen Kapalı* adlı son filmini Warner Brothers'daki görevlilere gösterdikten kısa bir süre sonra öldü. Başrollerini Tom Cruise ve Nicole Kidman'ın paylaştığı filmde elit kişiler ve ailelerinin satanik zihin kontrolü şebekesi bağlantıları anlatılıyor. Warner yetkilileri tabii ki derhal filmi düzeltmesini istediler, ama Kubrick reddetti. Eğer zamanında, filmlerine hiçbir sansür uygulanmayacağına dair yapmış olduğu ömür boyu sürececek anlaşma geçerli ise yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Ancak ölmesi halinde... Ve Kubrick ani bir kalp krizi sonucunda öldü. Filmin, zihin kontrolünün tetiklenişinin gösterildiği 15 dakikalık sahne kesildi ve gösterime o haliyle girdi. Warner Brothers, hâlâ Kubrick'in filminin DVD'sinin orijinal versiyonunu çıkarmayı reddediyor. Kubrick'in kontrata yazmış olduğu üzere filmin gösterime giriş tarihi 16 Temmuz 1999, yani ilk Ay'a inişin tam otuz yıl sonrası oluyor.

Çoğu kişinin benim, "Uzay Gemisi Ay" sözlerimi dikkate almayacağını biliyorum, ama bundan yirmi yıl önce, dünyaya ne tür bir Orwell tarzı karabasanın uygulanacağını tarif etmiş olduğum zaman da dikkate almamışlardı. Ay hakkında her şeyi açıkladığımı falan söylemiyorum. Mars, Venüs ve Satürn'ün yapısı ve tarihi de dahil olmak üzere daha öğretilen o kadar çok şey var ki. Orion, Draco ve Sirius'un da bu işle çok ilgileri var. Bilim adamları ve diğerlerinin Ay olmadan hayatın çok farklı olacağını söyleyeceklerini biliyorum. Bu kısmen doğru tabii ki. Ay olmasa dünya istikrarsız ve dengesiz olurdu. İklim ve gelgit hareketleri felaketler doğururdu. Bu, bilgisayar modelinin onlara anlattıkları, ama bir de şu insan yapımı global ısınmaya bir bakın. Eğer şimdi Ay'ı oradan çekerseniz, o orada olmadan önceki hale dönemezsiniz. Güneş Sistemi'ndeki diğer gezegenler çok farklı durumdaydı. Güçler dünyayı bugünkünden daha dengeli bir durumda tutuyorlardı. Teknolojik potansiyel seviyeleri işe karışınca, uzay gemisi Ay'ın, hayal gücümüzü bile zorlayacak korkunçlukta bir savaş ve yıkıma neden olduğu ortaya çıkıyor. En azından bir gezegen yok oldu, bilim bunu yakında kabul edecektir. Ay'ı kontrollerinde tutanlar her türlü muhalefeti engellediler ve Dünya'yı ele geçirdiler. Ancak Ay daha farklı bir şey yapıyor. Buraya kadar yazdıklarımı olağanüstü, inanılmaz, ipe sapa gelmez veya her nasıl buluyorsanız, Ay'ın, insan algılamasına neler yaptığını anlatacağım zamana kadar bekleyin, ama onu açıklamadan önce "Gerçek'in Doğası"nı keşfetmekte yarar var.

15

“O” Ses

“Hayata, rutin adetler hâkim oldukça, ruh yeni boyutlara ulaşamaz”.

Henry Van Dyke

Peru’da yaşamış olduğum deneyimin üzerinden geçen on iki yıl sonra hayatım, daha birçok sırtın açıklanacağı yeni ve şaşırtıcı bir döneme giriyordu. Ömür boyu yaşanacak deneyimler on yıla sığmış, dünyayı ve her türlü insan duygusunu baştan sona yaşamıştım veya en azından öyle görünüyordu. Çoğu zaman bana medyum aracılığı ile aktarılmış olan sözleri hatırlıyordum:

Hayal kırıklığı ile nasıl başa çıkılacağını, bütün duyguları yaşamayı, düştüğü zaman kalıp devam etmeyi öğrenecek. Spiritüel yol çok engebelidir, hiç kimse de kolaylaştıramaz.

Yıllarca alay ve istismarlara maruz kalmış olduğum için bunu zaten çok iyi öğrenmiştim, ama insanları topluca uykularından uyandırma işi, “deli” olarak kabul edildiğim için daha da zordu. Yolda yürürken bana bakıp da gülen bazı insanları durdurup, bana neden güldüklerini sorduğum zaman sebebi hakkında hiçbir fikirlerinin olmadığını görmüştüm. Bazıları ise, “Çünkü sana herkes gülüyor.” diyordu. “Peki söyle o zaman, sen neden gülüyorsun?” diye sorduğum zaman ise cevap alamıyordum, çünkü hepsi de verilere göre tepki veren birer bilgisayar programıydı. “İşte şu David Icke”, “Enter’e bas”, “Ha, ha, ha, ha”. Bazıları ise gazetecilerin söylediklerini papağan gibi ezberlemiş, klişeleşmiş sözlerle, “Çünkü sen iki metre uzunluğundaki sürüngele inaniyorsun!” veya “Kendini İsa sanıyorsun!” diyorlardı. Bazen bu konu hakkında sorular soruyordum, acaba hiç araştırma yapmışlar mıydı? Hiç bu konuda kitap okumuşlar mıydı? Hiç, “Icke 2 metrelik sürüngelele inaniyor”un biraz daha ötesine gitmişler miydi? Hayır. Sadece kendi bilgisayar programlarının tepki modunda kalmışlardı. Yıllarca süren alaylara maruz kalışım; bana kendim, dünya ve çok az sayıdaki bir kitlenin milyarlarca insanın hayatını nasıl kontrol altında tutabildiği hakkında çok şey öğretti. Albert Einstein’ın söylediği gibi: “Araştırma yapmadan lanetlemek, cehaletin doruğudur.” Bu sadece insanların cahil kalmak üzere manipüle edilmeleri ile değil, insanların kendilerinin cahil bırakılmalarına izin vermelerinden kaynaklanıyordu. İnsanların zihin kölesi durumunda olmalarında en büyük etken kendileri! Kilitlenmiş zihinleri onları, ömür boyu sınırlı bir algılama içerisine hapsediyor. Humanoid sürüngelele varlıklar diye bir şey olamaz!

Hikâyenin sonu! Tartışmaya bile değmez... Oysa bu sadece kör cehaletin bir refleksinden başka hiçbir şey değil. İnsanların inanç ve davranışlarını kontrol altına almak, mümkün olanı algılamalarını da kontrol altına almak oluyor. Eğer insanlara verdiğin baskılanmış bilgi mümkün olanın çarpıtılmış bir versiyonu ise, o zaman onların “mümkün olan”ı algılamalarını da manipüle edebilirsin. Örneğin insanlara, yer çekimini hesaba katmadan dünyanın küre şeklinde olduğunu söyleyin, bu fikre çok güler ve “Aptallaşma, o zaman alttaki herkes düşer.” derlerlerdi. İnsanlara, bir sürü destekleyici kanıt sunarak da olsa, Icke’in 2 metrelik sürüngele inandığını söyleyin, benim deli olduğumu söylerler, çünkü 2 metrelik sürüngeleler var olamaz ve şekil değiştirme diye bir şey yoktur. Tekrar ediyorum, mümkün olan gerçek hakkındaki bilgiyi baskılayınca, halkın mümkün olanı algılanmasını da baskıyorsunuz. İşte böyle, “cahillik hali” içerisindeki insanlara “gerçek”i sunarsınız, ama onlar önce kıkırdar, sonra da saçma sapan konuştuğunuz için size kızarlar.

Yine de 2003 itibarıyla, bana karşı gösterilen tepkiler değişmeye başladı ve bugüne kadar da sürdü. Aradaki farkı 11 Eylül saldırısından sonra daha iyi gördüm. Çoğu kişi resmi hikâyeyi hiç sorgulamadan kabul etmişti, ama önemli sayıda kişinin hisleri de, bir şeylerin doğru olmadığı doğrultusundaydı. Yetkililerin, bazı şeyleri kendilerinden sakladıklarını düşünüyorlardı. Tabii bu sadece 11 Eylül saldırısı ile ilgili değildi, genel olarak dünyanın gidişatı hakkında böyle bir duygu vardı. Irak’ın işgali ile ilgili olarak, milyonlarca sivilin katledilmesi ve dehşet verici manzaralar eşliğinde, utanmadan insanların yüzüne karşı söylenen yalanlarla, insanların uyanışı ikinci dev adımını attı. Eğer iktidarda olanlar, kitlesel silahlarla ilgili bu kadar yüzüstüce yalan söyleyebiliyorlarsa, kimbilir aynı şeyi başka hangi konularda daha yapıyorlardı.

1991’deki alaylara maruz kalma olayımda insanlar beni dinlemeye değil gülmeye geliyorlardı, ama sonra bundan bıktılar ve “Icke bir deli” sözleri artık ilgi çekici bir haber olmaktan çıktı. O zamanlar benim için son derece yalnız ve asap bozucu bir dönemdi, ama “bir şeyler” ya da bir “güç” beni sürdürmeye zorluyordu. 11 Eylül saldırısının ve Irak’ın işgalinin ardından binlerce kişi dönmeye başladı. Artık gülmeye değil, beni “açık” bir zihinle dinlemeye geliyorlardı. Birçok kişinin “Sürüngele” kavramını kavrama konusunda sıkıntısı var, onlara hak veriyorum, ama en azından artık George Orwell’in global hapishane vizyonunun günlük yaşama dahil olmuş olduğunu görebiliyorlar. TV’deki adıyla “Big Brother”/ “Biri bizi gözetliyor” sistemi, yani global komplo gelmiyordu, çoktan beri buradaydı! 11 Eylül’ün; masumların katledilmesi, sürekli gözetleme ve bütün nüfusun kontrol altına alınmasını haklı çıkarmak için yapılmış olduğunu anlattığım, 1994’te yazmış olduğum *Ve Gerçek Seni Özgür Kılacak!* adlı kitabımla ilgili günlük haberler çıkıyordu. “Problem-Tepki-Çözüm” deyiimi bütün dünyaya yayılmıştı, çünkü insanlar, kasıtlı olarak üretilmiş olan problemlerin, gittikçe artmakta olan Orwell tarzı bir kâbusa dönüştürmek için kullanılmakta olduğunu artık görebiliyorlardı. Medya ve sadece akıla bağlı insanlar, kendileri gibi akıla bağlı gazetecilerin söylediklerini hiç sorgulamadan tekrarlayarak, her zamanki gibi benimle alay ediyordu, ama neyse ki, en azından rüzgâr yön değiştirmiş ve insanlar uyanmaya başlamışlardı. Artık dünyanın her yanında insanlar, zihinlerini, “her şey mümkün” algılamasına açıyorlar.

Tln Aralanışı

2003'te bütün bunlar olurken, ben de bir sonraki ve "uyanış"ımın en önemli aşamasına getirilmiştim. *Alice Harikalar Diyarında ve Dünya Ticaret Merkezi Felaketi* adlı kitabımı 2002 yılının yazında bitirdiğim zaman, beş duyunun ötesinde ne olduğunu anlamak için bu hikâyeyi daha da ileriye taşıyacağımı söylemiştim. Bu dünyanın bir frekanslar aralığı olduğunu, sürüngen ve diğer varlıklar tarafından manipüle edildiğimizi ve en azından bunların, insanların algılama menzili-nin dışından müdahale ettiklerini biliyordum, ancak neler olduğunu tam olarak anlayabilmem için, "gerçek"ın doğası hakkında daha fazlasını öğrenmem gerekiyordu. Tam o sıralarda Brezilya'daki yağmur ormanlarında organize edilmiş olan bir seminerde konuşma yapmak üzere davet edildim. Orada yağmur ormanlarında yetişen bir psikoaktif ilaç olan "Ayahuasca"yı kullanarak çok farklı bir deneyim yaşadım. Bu Güney Amerika'daki şamanlar tarafından yüzyıllardan beri kullanılıyor, kullananları "5 duyu realitesi"nin ötesindeki bir bilinç düzeyine taşıyordu. Ona aynı zamanda "ğretmen bitki" de deniliyordu, çünkü kişilere, kendileri, hayat ve gerçek hakkında çok şeyin öğrenilebileceği bir deneyim yaşatıyordu. Ona "Tannların Bitkisi" adının verilmiş olması, o boyutları da deneyimleme şansı tanımısından kaynaklanıyor. Aslında organizatörlerin beni davet etmelerindeki ana neden, katılan kişilerden bazılarının birkaç kez sürüngen varlıklar görmüş olmalarıydı. Ayahuasca'da çok güçlü halüsinojenik içerikler var. Örneğin, Dimetiltrip-tamin/DMT, memelilerin ve bitkilerin metabolizmalarında doğal olarak bulunan bir bileşen. Ozamana kadar, Brezilya'da yaşamış olduğum bu deneyimden birkaç hafta sonra küçük bir mik-tar "Sihirli mantarlar"ı denemek haricinde, hayatımda hiç uyarıcı bir ilaç almamıştım, ama bu gerçeğin ötesini görmeyi çok istediğim için Ayahuasca'yı denemek için son derece istekliydim. Ocak 2003'te, Kuzey Brezilya'daki Manaus'tan 4 saat ötede bulunan, yağmur ormanında bir yere gittik. Ayahuasca, Brezilya'daki dinsel törenlerde çok kullanıldığı için yasadışı değil. Ancak alıp, diğer ülkelere uyuşturucu niteliğinde satış yapmak yasadışı, çünkü genel olarak bilinci 5 duyu gerçeğinin ötesine açmak için ilaç veya iksir gibi kullanılıyor.

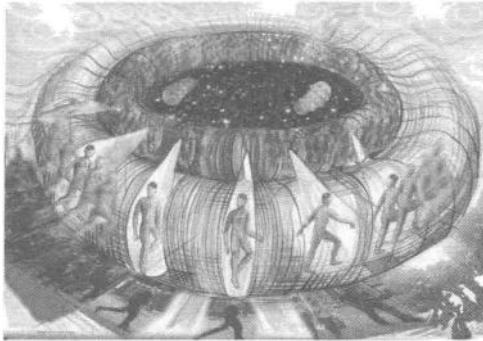
İlk Ayahuasca seansından önceki gece, içsel sesim, ertesı gün için ilacı herkesle birlikte değil, kendi başıma almamı söylemişti. Gerçekten de çeşitli nedenlerle aynen öyle oldu. Ahşap yuvarlak bir yapının zemininde yattığımda her yer karanlıktı ve yanımda sadece bu tür deneyimleri çok yaşamış olan organizatrlerden birisi olan Zoe vardı. Herhalde yağmur ormanlarında Zoe'nin içmiş olmadığı bu tür iksir kalmamıştır. Sanırım Ayahuasca kanalları açıyor, kişiye bilinç düzeyine taşıyor. Bazı kişiler bilinçaltını yansıtan hallerde şeytanlar vs görüyor, bazıları cennete gidiyordu. İnsanlar "bilinçaltı"larında oldukları zaman, bu fi-ziksel hayatları olmayabilir. Karanlık bir Ayahuasca deneyimi olarak yaşanan bir duygusal travma, beş duyuya dayalı bir kişiliğin gerisine saklanabilir. Sonunda, Ayahuasca'yı likör bardağı gibi bir kaptan içtikten kısa bir süre sonra etkisini hissetmeye başladım. Midem bulanıyordu ve altüst olmuştum, sonra yılların verdiği acıyla bağırmaya başladım, ama bu tam anlamıyla çığlıklar şeklinde bir bağırmaydı. Derken o kitlesel alaylara maruz kaldığım zamanki acılar, orada olduğunu bile bilmediğim bastırılmış o duygu sanki karanlıkta kay-bolup gitti. İksirin etkisi başlayınca, gözlerimi kapadığım zaman çok parlak, dönen ışıklar ve çeşitli görüntüler gördüm. Gözlerimi açtığım zaman biraz farklı olmakla birlikte, beş

duyuya dayalı realiteye dönüyordum. Deneyim güçlendikçe, gözlerimi kapalı tutma isteğim artıyordu. Sonra açsam bile, hemen kapatmak istiyordum.

Kör karanlıkta sırtüstü yatarken kollarım birdenbire, tıpkı Peru'da yaşamış olduğum deneyimde olduğu gibi 45 derece açıyla gerildi. Ağzımdan farklı, ama yavaş ve güçlü bir sesle: "David Icke" sözleri çıktı, ardından "Ben Sevgi"yim, ben her şeyim, her şey de ben, ben sonsuz "olanak"ım. Aynı anda, göğsümden, yani kalp çakramdan çıkan müthiş bir enerji sanki bütün odayı doldurdu. Tavandaki ışık yanıp sönmeye başladı, sonra lambaların üçü de tam olarak yandı. Baktım ve "Acaba Zoe neden ışıkları açtı?" diye düşündüm, oysa açmamıştı. Elektrik kapalıydı ve lambalar kendiliklerinden yanmıştı. Çalınmakta olan hafif müzik de kesilmişti, ama birkaç saniye sonra o da çalmaya başladı. Çok garip görünüyor değil mi, oysa hiç de değil. Lambaların ve müzik setinin elektriği, odayı dolduran elektromanyetik enerji den etkilenmişti.

Kalp çakramdan akan enerjinin başıma doğru âdeta bir kavis yaptığını hissediyordum. Ağzımdan çıkan sözler, bu enerji bağlantısından geliyordu. Enerji başıma girerken sanki birisi kafamı sıkı sıkı tutuyormuş gibi hissediyordum.

Daha sonra değişmiş durumumla akıcı bir şekilde konuşmaya başladım, ancak düşündüğüm bir şey yoktu ve daha sonra konuşmada onları tane tane ifade ettim; sözler ağzımdan çıktı, onları ilk kez duyuyordum. Söylediğim şeyi ve ertesi gece başka bir şekilde güçlü olarak bana gelen şeyi şöyle özetleyeceğim: Değişmiş durumumda, konuştuğum şey var olan her şeyin "Sonsuz", "Birlik" ve "Bir" olarak ifade edilen bir sonsuz bilinçlilik olduğu idi. Her şeyi birbirleriyle bağlantılı olarak görmek yerine, bölünme ve dualite yoluyla gördük ve manipüle edilmiş, yanıltıcı realitemizde "Bir" in farkındalığından koptuk. Oysa her şey "Sonsuz Birlik" idi. İlk Ayahuasca seansındaki sözlerim, her gün deneyimlediğimiz beş duyuya dayalı dünyanın bir "zaman döngüsü" olduğunu söyledi. Bu zaman döngüsü, özünde ayrıntıda değilse de temel olarak aynı sırayı tekrarlayarak geçer. "Gelecek" dediğimiz "geçmiş" olur, "şimdi"yi defalarca tekrarlamak için döner durur. Zaman döngüsü ayartmaları ve yanılgıları tarafından tuzağa düşürülmüş ve bilinçlilik için bir hapishane olmuş olan arlıksız bir spiral ya da devirde döner.

Zaman döngüsü, insanları sürekli olarak tekrarlanan bir deneyim döngüsü içine çeken bir zihin yapısı. Zaman, geçmişten şimdiye ve geleceğe doğru ilerliyormuş gibi görünüyor, ama bizim "zaman" dediğimiz, aslında bir döngü. Bir ömür boyunca, döngünün küçük bir parçası deneyimleniyor, böylece geleceğe doğru ilerleniyormuş gibi bir illüzyona saplanılıyor. Bu devreyi kırmak için tek çare, bilinçlenip zihnin ötesine geçmek.

Zaman döngüsü, “Sonsuz Birlik” ile bağlantısı kaybolmuş olan fiziksel olmayan düzeylerin yapısı içinde işler. O ses, bunu çok düzeyli yapı, “Matriks” olarak ifade etti.

Hepsi İllüzyon

İlk gece kelimeleri yüksek sesle söyleyen/söylettirilen bendim, ama ikinci gece o kadın sesi daha fazla ayrıntı verdi. Onun sözleri benim zihnim tarafından deşifre edilen düşünce alanlarıydı, dolayısıyla kelimeleri İngilizce olarak duyuyordum. Herhalde benim yerimde bir İtalyan veya Mısırlı Arap olsa onlar da kendi dillerinde deşifre ederlerdi. Aradaki iletişim sağlayıcıya buradan itibaren “Ses” diyeceğim. Ben onu dişi olarak deşifre etmiştim, ama o “Bir” oluşu temsil ediyordu. Erkek veya dişi dualiteyi değil. İkinci gece daha fazla dozda Ayahuasca aldım, yine gözlerim kapalı sırt üstü yatıp sürekli olarak dönen renk ve görüntüler gördüm. Görüntüler aynı Çinli gibiydiler. Sonra “ses”i çok net bir şekilde duymaya başladım. Nereden geldiği pek anlaşılamayan cinsten değil, enikonu yüksek ve güçlü bir ses idi. Büyük bir gururla, güvenli ve net bir şekilde konuşuyordu. “David, seni geldiğin yere götüreceğiz, böylece kim olduğunu hatırlayacaksın!” dedi. Ondan sonra tarifi imkânsız bir mutluluk âlemine geçtim.

“Zaman” ve “yer” yoktu. Her şey sadece “var”dı. Bedene sahip değildim, sadece “bilinçlilik”, “her şey”dim. Ayrımlar, zıtlıklar, siyah beyaz, biz ve onlar yoktu! Sonsuzdum, ancak “Bütün”ün içinde kendi gözlem noktamdan bir “birey” olarak kendimin de tam olarak farkındaydım. Bu, kendi gözlem noktamızdan sonsuzluğa bakan farkındalık olmamızdır. Eğer insanlar sadece “Bir”liğin mutluluğunu yaşayabilselerdi, beş duyu dünyası değiştirilebilirdi. İşte bu nedenledir ki, Sürüngen-İllüminati komplosu bizi korku, stres, nefret, zihin programlama, bilginin baskılanması ve elektromanyetik kirlilik ile yiyecek ve içeceklerdeki kimyasal katkıları da kapsayan diğer yöntemlerin uzun bir listesi yoluyla bu bağlantısızlık durumunda tutmak için çok sıkı çalışıyor.

Gıda ve içeceklerdeki kimyasal karışımlar beden ve zihnin dengesini bozuyor ve insanların yüksek benliklerine kavuşmalarını engelliyor. Bütün bunlar, bizim realite ile nasıl etkileşim içerisinde olduğumuzu bilen İllüminati tarafından soğukkanlılıkla planlanıyor.

Bütün bunların hepsi bizleri beş duyu realitesine hapsedmek için düzenlenmiştir ve psi-koaktif ilaçların kötü gösterilmesinin ana nedeni budur. Deneyimlediğim mutluluk durumunda, enerji form ve nesneler âleminde olduğu gibi titreşmiyordu. Bunu, sakinlik veya yavaş hareket ve mükemmel uyum içindeki bir okyanusun dalgaları olarak deneyimledim. O ses; “İşte bu sonsuzluk David!” diyordu, “Buradan geldin ve buraya döneceksin”. Sonra aşağıdaki sözler zihnimde sürekli olarak tekrarlanmaya başladı: “Tek Gerçek Sonsuz Sevgi, Gerisi Hep İllüzyon, Tek Gerçek Sonsuz Sevgi, Gerisi Hep İllüzyon, Tek Gerçek Sonsuz Sevgi, Gerisi Hep İllüzyon”

O ses, bilmemiz gereken tek şeyin bu olduğunu, çünkü her şeyin bundan kaynaklandığını söylüyordu. Tam zihnimde “Yani her şey mi?” diye bir soru belirmişti ki, düşünce daha şekillenmeden o ses sözümü kesti; “Tek Gerçek Sonsuz Sevgi, Gerisi Hep İllüzyon, amalar, istisnalar yok, ne ise o...” Bu “Sevgi” sözcüğü genelde zayıflık veya toyluğu çağrıştırıyor. Birilerinin, “Sevgiden daha öte bir şeyler lazım ahbab!” dediğini duyar gibiyim. Oysa sevgi, insanlarda çarpıtılmış bir hale gelmiş. Çoğu insana göre, başka bir kişiye karşı duyulan güçlü çekim veya benim akıl sevgisi/akıl aşkı dediğim elektrokimyasal bir çekim. Oysa benim anlatmak istediğim “sevgi” bu değil. Zihin kontrolü deneyimi geçirmiş kişilerden duyduğum kadarıyla, beynin kimyasal olarak manipüle edilmesiyle bunun çok kolay sağlanabileceğini öğrenmiştim. Normal koşullarda birbirine hiç bakmayacak iki kişi, zihin kontrolü yolu ile birbirlerine delice aşık edilebiliyor. Oysa “Sonsuz Sevgi”, fiziksel çekimin çok çok ötesinde bir şey. Asıl anlamıyla “Sevgi” içinde olduğunuz bir şey değil, o sizin olduğunuz şey. “Sonsuz Sevgi” her şeyin dengesi. “Sonsuz Birlik” tek gerçek, gerisi hep illüzyon. “Sonsuz sevgi” aynı zamanda “Sonsuz Akıl”, “Sonsuz Bilgi”, “Sonsuz Her şey”, “Mümkün Olan Her şey”... Sonra bana insanlığın nasıl aldatıcı kişiliklerle manipüle edildiği söylendi. Bu insanları “Bütün”den kopmuş bir hale sokmuştu. O ses o gece benimle iletişim kurduğunda bu olağanüstü uyum ve mutluluğu deneyimledim. “Neden haykırdın ve kusmak istedin?” diye sordu. “Burada huzursuzluk ve öfke hissediyor musun?” Hayır, hissetmiyordum. “Endişelerin, korkun veya suçluluk hissin var mı?”

Hayır yoktu, sadece uyum, huzur, sevgi ve mutluluk vardı. O ses, “Öfke, korku, suçluluk ve acı ‘Bütün’den kopuk zihnin bir illüzyonudur.” dedi, “Sadece senin zihninde olan bir şey. Sence, şimdi deneyimlemekte olduğun Sonsuz Sevgi kusmak istiyor mu?” Hayır. “Sence Sonsuz Sevgi hiç hasta olur mu?” Tabii ki hayır. “Bu haller, sadece koşullanmış bir zihindeki illüzyonlar.” O gece daha sonra midem biraz daha bulanınca ses şöyle dedi:

“Bulantın nereden geliyor? Sence Sonsuz olanın midesi bulanır mı? O zaman bedeninde kimlikleniyorsun. Bu bir illüzyon David. Bedenin de bir illüzyon, bu nedenle bedeninde bulantı hissediyorsun. Bedenin yoksa nasıl bulantı veya acı olabilir? Bunların hepsi illüzyon ve sadece Matrix’e yakalanmış olanların zihinlerinde olabilir.”

Sonra bulantım tamamen geçti. O ses, evrenin holografik bir illüzyon olduğunu, bunun tıpkı Planetaryum’um tavanına yansıtılan gökyüzünün gece manzarası gibi görüldüğünü anlattı. Aradaki tek fark, evrendeki görüntünün 3 boyutlu olmasıydı, çünkü hepsi hologramdı. Bu konuyu ilerideki sayfalarda daha ayrıntılı bir şekilde anlatacağım. Evren bizim

koşullandırılmış zihinlerimizdeki bir hayaldi, ona inandığımız için de gerçek sanıyorduk. Bilgiler bana en basit şekliyle aktarılıyordu, ama daha sonra, “inanmak”tan kastın ne olduğunu çok daha derin bir şekilde anladım. Evren insanların algıladığından çok daha küçüktü. O ses, “Planetaryum’daki gökyüzüne bak, ne kadar geniş ve büyük görünüyor değil mi? Oysa sadece tavanın büyüklüğünde” demişti. Bununla da ne demek istediğini sonra daha iyi anladım. “Üzerinde yattığın yer yeryüzü mü sanıyorsun? Hmm, sadece İLLÜZYONNN!” diyordu. Zaman döngüsündeki her şey ve çok seviyeli Matrix’te dünya holografik bir yanıma olduğu için, aldatıcı yüzeyi de öyleydi. O ses, “Şimdi yeryüzünde yatıyorsun, çünkü yattığını sanıyorsun.” diye anlatıyordu.

Bütün bu konularda henüz yeni iseniz ve inanılmaz olduğunu düşünüyorsanız, bunun doğru olduğunu teyit eden ne kadar çok bilimsel kanıt olduğunu görerek çok şaşıracaksınız. O ses, “Hiçbir zaman unutmama, Tek Gerçek Sonsuz Sevgi, gerisi hep illüzyon” diye tekrar etti. “Eğer titreşiyorsa illüzyondur. ‘Sonsuz olan’ titreşmez, sadece uyum ve ‘Tek’ olandır. Sadece illüzyon titreşir, çünkü zihin ve akıl tarafından yaratılır”.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi “Bir”lik ve “Sonsuz Uyum” durumunu deneyimlediğim zaman titreşim yoktu, sadece dinginlik veya en ağır çekim bir dalga vardı. O ses, fizik kanunlarının da illüzyon olduğunu söylüyordu. Bilim adamları, illüzyon olan bir evreni ölçmek için, illüzyon olan kanunlar yaratıyorlar. “Sonsuz” olanın kendisini ifade edebilmesi için kanunlara ihtiyacı var mı? Fiziksel ve fiziksel olmayan dünyalara egemen olan fizik ve matematik kanunları ve diğer hepsi, “Akıl”ın yarattığı unsurlardı. Bilim adamları bu kanunlara inanıyorlarsa, bu onların deneyimi idi. Bu ifade ile ne demek istediğini nasıl anladığımı ilerideki sayfalarda anlatacağım. O ses bu illüzyonun, ancak birisi çıkıp bu inancı, bu program veya kolektif realiteyi değiştirmesse hep süreceğini söyledi. O zaman bu tür kanunlar kaybolurdu. Mucizeler dediğimiz şeyler, programlanmış aklın sınırlamalardan kurtulup farklı bir realite yaratması oluyor. Hâlâ program ile sınırlanmış olanlar bunun mümkün olmayacağını düşünüyorlar.

Yanan kömürün üzerine yalınayak basmak mucize değil, sadece kişinin, ayağın da ateşin de birer illüzyon olduğunu bilmesinden kaynaklanıyor. İnanmazsanız bir illüzyon diğer bir illüzyonu yakamaz. Bu kavramlara aşına olmayanlar için bütün bunlar çok garip gelebilir, ama sayfalar ilerledikçe her şeyi anlamak daha kolaylaşacak. Aslında hiçbir şey imkânsız değil, sadece her şeyi imkânsız gibi gören sınırlanmış olan zihin/akıl. Örnekler defalarca bir deneyin, o deneyi yapmakta olan bilim adamlarının inancına göre şekillendiğini göstermiştir. Neye inanırsanız onu algıyorsunuz.

Rüyada Yaşamak

O ses, sadece katı bir dünyanın olacağına inandığımızı söyledi, çünkü biz böyle olduğuna inanmaya programlanıyoruz. Dünya “orada” değil, “burada/zihnimiz”de. Bilimsel araştırmalara göre gözümüzün algılaması %50’den fazla değil. Görüntü, görme merkezine gelmeden önce, koşullandırılmış inancımız doğrultusunda beynin temporal lobları tarafından süzülüyor. Yani gören gözlerimiz değil, beynimiz! Gözler sadece elektriksel bilgiyi sağlıyor,

onu nasıl göreceğine beyin/akıl karar veriyor. Beyin/akıl neyi görmeye veya görmemeye koşullanmışsa, onu görüyor veya görmüyor. Kendimizi bilinçli bir şekilde yaşıyor sanıyoruz, oysa rüyada yaşadığımız şeyleri deneyimliyoruz. Yani sadece farklı bir rüya. İllüminati ve onların sürüngen efendileri aklın/zihnin bu anlayışını bizim realitemizi manipüle etmek ve nüfusu kontrolleri altında tutmak için kullanıyorlar. İnsanlara neyi görmeleri, neyi görmemeleri gerektiğini söylüyorlar. İşte benim her zaman anlatmaya çalıştığım normların/resmi gerçeklerin rolü bu oluyor. "Otorite"nin, insanların farklı potansiyel gerçeği görmelerini sağlayan farklı bir vizyon olanağı sunanları ve normları sorgulayanları yok etmeye çalışmalarının nedeni de bu.

O sesin söylediklerine göre, bedenlerimiz, onları gördüğümüz ve deneyimlediğimizi sandığımız şekilde olmayıp, holografik illüzyonlar. Bedenin gerçek doğasını, ancak insanlığın ne kadar çok manipüle edilmiş ve baskılanmış olduğunu bilirsek anlayabiliriz. O ses'e göre bizler ve bedenlerimiz, DNA ve koşullandırma yoluyla programlanmış olduğumuz için yemek yiyor, su içiyor ve nefes alıyoruz. Evet nefes almazsak ölürüz, ama ölmemiz gerekmiyor. Bu oluyor, çünkü koşullanmış zihnimiz ve bedenimiz böyle sonuçlanacağına inanıyor. O ses, "Sonsuz olanın oturup akşam yemeği yediğini mi sanıyorsun?" dedi. "Sonsuz olan"ın nefes almazsa öleceğini mi düşünüyorsun?" O halde "Zaman Döngüsü"nde olanlar niçin ölsün? Çünkü kendilerini "Sonsuz Birlik" olarak değil, illüzyon kanunlarına göre çalışan fiziksel kişilikleri ile tanımlıyorlar. O ses, algılanan realite ile kişinin kendisi arasındaki bölünmeye şöyle bir örnek verdi: "Uçmak için neden uçağa ihtiyaç duyuyorsunuz? Hem A noktası, hem B noktası ve aradaki her şeysiniz. O halde neden kendi içinizde uçmak için uçağa ihtiyaç olsun?"

Daha sonra Astrolojiye geçti. Evet, Astroloji belirli tipteki kişiliklere göre çalışıyordu ve özellikler bir illüzyon olan "zaman", "yer" ve kişinin doğmuş olduğu "yıl"a göre tahmin ediliyordu, ama eden? Astroloji, zaman döngüsünün titreşimlerini okuyordu, bunu becerikli ellerde yapabilse bile, hâlâ "Bir"liğe, "Tek"liğe göre değil bölünmeye dayalı bir Matrix illüzyonu içerisindeydi. Astroloji, Matriks'in insanları, illüzyon kişiliklerine göre daha güçlü bir şekilde tanımlamak üzere kurgulamış olduğu başka bir oyundu. Boğa, Aslan veya İkizler ne fark eder ki, hepsi de bölünmüşlük düşüncesini vurguluyor. O ses, "Sonsuz Olan"ın Astrolojik özelliklerini okuttuğunu ya da geleceğini öğrenmek için bir medyuma başvurduğunu veya bir Tarot falcısına gittiğini mi sanıyorsun? Bütün bunlar, fiziksel kişiliklerin tanımlanması ve zaman döngüsü içerisindeki geleceği görmek için gerekli olabilir, o kadar." Medyumlar, insanlara "ölüm"ün bir illüzyon olduğunu göstermeleri açısından çok işe yarıyorlardı. Matriks'in ötesindeki bilinç ile bağlantı kurabiliyor, zihni özgür kılacak bilgi aktarabiliyorlar. Hatta insanlar medyumun veya Tarot falcısının neler olacağını söylediklerine inansalar, onları gerçekleştirebilirler, çünkü hepimiz, hangi gerçeği seçersek onu yaratabilme gücüne sahibiz. Kendimi, "Boğa", "Balık" veya "David Icke" olarak tanımlamazsam, kendimi bu tür etki ve sınırlamalardan özgür kılmaya başladım. Ben "David Icke" değilim, aslında "Sonsuz Bilinç" veya Sonsuz Bilinçliliğim, sadece "David Icke" olarak bir deneyim yaşıyorum.

Işık ya da karanlık diye bir şey yok!

O ses, “Yeni Çağ ve ana akım büyük dinler, ‘ışık’ ve ‘karanlık’ inancına sahiptir, oysa ışık ve karanlık yok” diyordu. “Bunların hepsi illüzyon. Karanlığı dengelemek için ışığın gerekli olduğu inancı, karanlığın varlığına inanmak kadar ayıracıdır. ‘Işık’ araçlarına inanmak için karanlığa da inanmanız gerekir ve bu nedenle ışığa inanç da karanlığı yaratır.” Bir kez daha bütün bunlar, bağlantısız zihnin uydurmalarıydı. Işık ve karanlık; ayırmaya, çatışmaya ve korkuya neden olmak üzere tasarlanmış bir sanal gerçeklik olan Matriks’in illüzyonlarıydı. “Sonsuz Olan”da ne karanlık ne de ışık vardı, o her şeyin dengesi idi. Ne “iyi”, ne “kötü”, ne “ışık”, ne “karanlık”, ne “siyah”, ne “beyaz”, ne “dişi” ne de “erkek”ti, sadece her şeyin BİR’liği idi. Hatta şeytan da yoktu. Eğer sonsuz sevgi tek gerçeklik, her şey de illüzyon ise, o zaman şeytan nasıl illüzyondan başka bir şey olabilir?!

Ses, şöyle devam ediyordu: “Onlar korkutulmuş ve manipüle edilmiş zihinlerin hayal gücüne yansıtılmış hologramlardır.” O ses; “Işığın, karanlık ve şeytanla savaşıması gerektiği fikri sadece onların algılanan varlığına inancı pekiştirir. Herhangi bir şeyle savaş yapmaya ihtiyaç yok. Savaşanlar, sadece bunun gerçek olduğunu doğrulayarak savaştıkları şeye daha fazla güç veriyorlar. Hiçbir şeyle savaşmaya gerek yok.” diyordu. Hep söylediğim gibi: ne ile savaşırsan savaştığın şey olursun. Eğer insanlar yaşam deneyimlerinden hoşlanmıyorlarsa başka bir realiteyi algılamalıdır, o zaman mevcut olanın belirtileri görünmez olur. Rüya-larından hoşlanmıyor musun? O halde başka bir rüya gör!

O ses, kendimizi Matriks’in illüzyonlarından özgürleştirmek için varoluşu, bir beden içine tika basa doldurulmuş zihnin bir parçası olarak değil, “Sonsuzluk” olarak tanımlamak zorunda olduğumuzu vurguladı. Eğer “Sonsuz” olmakla ilgiliyse ve hayali varoluş içinde bazı hologramları hayal etmezsek Matriks bizi kontrol edemez, çünkü artık Matriks diye bir şey olmaz. O ses, “Soru sormaktan vazgeçin ve cevapları bilmeye başlayın”. diyordu. “Bu bir noktayı göstermeye ilişkin sorular değil, bir şeyi bilmediğimiz inancından gelen sorulardır. Siz sonsuzluktasınız, bu nedenle her şeyi bilirsiniz. Bilinecek her şeyi bildiğiniz zaman sonsuzluğun sorular sorduğunu düşünür müsünüz? Ne zaman ki, sınırlamayla, cehaletle ve bizim aldatıcı kişiliğimizle tanımlama yaptık, o zaman her şeyi bilen ve her şey olan ‘sonsuzluk’la bağımız koptu. Sorular sordüğümüz zaman, cevapları bilmediğimizi kabul etmiş oluruz. Sonsuzluk böyle bir şey yapar mı? Soru sormaya son verirsiniz, cevapları bilirsiniz.” Ve birinci Matriks filminden uyarlanan bir bölümü ekledi: “Sizi çıldırtan soru değil, onu sormaktır.” İskoçyalı psikiyatrist R. D. Laing şöyle söylemiş: “Bildiğimi bilmiyorsam, bilmediğimi düşünürüm.” İnsanlar kendilerine o kadar inanmıyorlar ki, neyi düşünmeleri gerektiğini hep başkalarının söylemesini bekliyorlar, ama akıllarını kuşku ve sınırlamalardan kurtarırlarsa, sezgisel olarak “bil”eceklerdir. Sezgi, “bilinçlilik”ten gelir, “akıl”dan değil. Düşünmeyin, “Bil”in. Sormayın, “bil”in.

Brezilya’daki deneyimimden sonra “rüya dünyası realitemiz”in doğası hakkında çok şey öğrendim. O zamandan beri de bu, hayatımın ve çalışmalarımın ana amacı oldu. O zamandan beri hiç psikoaktif iksir içmediğim gibi, öyle bir amacım da olmadı. Sadece Brezilya’dan birkaç hafta sonra bir kez de “sihirli mantar” deneyimim oldu. Evimin yakınındaki sahilde yürürken “ses” yine benimle konuşmaya başladı, “Çevrene bir bak, rüya gibi değil mi? Uykudayken gördüğün rüyaya

benzemiyor mu?” Gerçekten de çok benziyordu, özellikle de sonradan, bu deneyimi hatırladığım zamanlar tam rüya görmüş gibi olduğumu düşünürüm. Gerçekten olmuş muydu, gerçekten bir rüya mıydı? Sanki çizilmiş bir tablonun içine girmiştım. Bir realite baloncuğunun içindeydim. İlgimi çeken ise “bu dünya” olgusunun, değiştirilmiş olan durumdan beni bir anda çıkarabilmesiydi. Bir yandan yürüyüp, genişlemiş ve gelişmiş realitemin keyfini çıkarırken birden, bir polis arabası görüp hemen otoriter sistemi düşünmeye başlamamla, bir anda gelişip değişmiş olan “o hal”imden, “buraya” geri dönüvermiştim. Daha sonra korku ile ilgili bir şey düşününce de aynı şey oldu. Ne zaman “O gelişmiş hal”imdeyken saate baksam, zaman döngüsünün realitesine giriyordum. Böylece Zaman Döngüsü/Matriks’in bizi, manipüle edilmiş realitede nasıl tuttuğunu ve global sistemin neden böyle yapılanmış olduğunu anlamış oldum. Artık, İllüminati komplosu ve yaşadığımızı sandığımız dünya ile ilgili yeni bir anlayış seviyem oluşmuştu.

Siz kimsiniz? Her şey!

LSD gibi psikoaktif maddelere bağımlılık 1960’larda patladı, ama çoğunluk bunları yeni bir realiteye köprü niteliğinde kullanacağı yerde, bu realiteden kurtulmak için kullandı. Ben ise bu realiteden kaçmak istemiyordum, onun bir hapisaneden cennete dönüştüğünü görmek istiyordum. “O hal”leri deneyimlemek, ne tür bir oyun ile karşı karşıya olduğumuzu anlamamıza yardımcı olabilir. LSD gibi psikoaktif maddeler üzerinde çalışmış olan kişiler, kesinlikle bu realiteden daha ötesini görmüşlerdir. “Holotropik Zihin” adlı eserin yazarı Stanislav Grof, John Hopkins Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden emekli bir profesör. Uluslararası Transpersonal Birliği’nin kurucusu ve insanları “gelişmiş hal”lere taşıyan “Holotropik Breathwork/Holotropik Nefes Çalışması” yönteminin geliştiricisi. Grof, 1950’lerde LSD’nin tıbbi yararlarının olup olmayacağı ve yan etkileri üzerinde çalışmaya başlayınca kadar tam bir materyalist ve ateist idi. Daha sonra ise, bu işe yıllarını verecekti. LSD ile geçirdiği ilk deneyiminde “bilinçaltım ile olağanüstü karşılaşmam” olarak adlandırdığı şeye sahip oldu. Okullarda ve üniversitelerde “gerçek” olarak öğretilen, bilim kurumunun uzlaşmaz gerçeğinin sadece fantezi olduğunu hemen fark etti.

Geleneksel bilim, organik maddenin ve hayatın, ancak atomların ve moleküllerin rasgele etkileşimi yoluyla tarih öncesi çağlardaki okyanusların kimyasal balçığından geliştiği inancına sahiptir. Benzer şekilde, sadece kazayla ve “doğal seçim”le, maddenin canlı hücrelerde, hücrelerin de merkezi sinir sistemleriyle çok hücreli karmaşık organizmalarda örgütlendiği iddia edilir. Ve her nasılsa bu açıklamalarla birlikte, bilinçliliğin, beyinde meydana gelen materyal süreçlerin bir yan ürünü olduğu varsayımı, Batı dünya görüşünün en önemli metafizik doktrinlerinden birisidir.

Modern bilim, yaratıcı zekâ ile realitenin bütün seviyeleri arasındaki derin etkileşimleri keşsettikçe, bu basit Evren imajı gittikçe daha fazla savunulmaz olur. İnsan bilinçliliğinin ve bizim sonsuz şekilde karmaşık Evrenimizin atıl maddenin tesadüfî etkileşimleri yoluyla var olma olasılığı, bir hurdalıkta esen kasırganın kazara bir 747 jumbo jet ortaya çıkarmasıyla karşılaştırılabilir.

Yazar ve araştırmacı İzhak Bentov bu zihniyeti, *Stalking The Wild Pendulum* adlı kitabında

"Zürafa Sendromu" olarak tanımlamıştır. Bu terimin hikâyesi şöyledir: Bir adam ilk kez; yüksekliği, uzun boynu ve bacakları ile bir zürafa gördüğü zaman realitesi öyle bir şoka uğrar ki, karşısında durmakta olmasına rağmen böyle bir hayvanın var olduğu düşüncesini reddeder. Stanislav Grof, 4000 LSD seansı, nefes alma teknikleri, ses, beden çalışması ve artistik ifade içeren "Holotropik Breathwork" yöntemi ile de 20.000 seans yapmıştır. Hastaları/denekleri olağanüstü uyanış hallerine ulaşmışlar, hayvan ve bitki olmanın deneyimlerini yaşamışlar, genetik ve davranışların çapraşık detaylarını tarif etmişler ve sonra bunlar yüzde yüz doğru çıkmıştır. Hatta atom veya kan hücresi olmuşlar, güneşe girmişler, ana rahminin nasıl olduğunu tarif etmişlerdir. Bazıları ise bütün kâinatın bilinci olduklarını anlatmışlardır. Ben de kendi yaşamış olduğum deneyim itibarıyla diyebilirim ki bu mümkündür, çünkü biz evreniz, her bir hücreyiz, atomuz. Yapacağımız tek şey bakış açımızı değiştirmek ve odaklandığımız şey olmak. Hepimiz Tek Bir Sonsuz'un ifadeleriyiz. "Bütün/Tek Olan"dan ayrı olmak ise, sadece bir illüzyondur. Aslında hapishanemiz, algılamakta olduğumuz bu bölünmüşlük oluyor.

Bu, beş duyunun ötesindeki "hal"lerde, "Sonsuz"a olan bağlantımızı yeniden kurabilir ve "O"nun bütün ifadelerini deneyimleyebiliriz. Okyanusa bir bakın, hep farklı adlar veriyoruz, Atlantik Okyanusu, Güney Çin Denizi/Okyanusu, Pasifik Okyanusu. Tıpkı benim "David Icke", sizin de başka adlar taşımanız gibi. Oysa bu farklı denizler hep aynı sudur. Deniz nerede? Güney Afrika kıyılarında, Hürmüz Boğazı'nda, Bali plajında. Hepsini aynı deniz ve hepsini deneyimliyor. Biz de "Sonsuz Bilinç"iz, neredeyiz, neyiz? Yolun kenarındaki çiçek, bahçedeki ağaç, güneş veya gökyüzü. Hepsiyiz. Kesintisiz bir "Bütün"ün ifadeleriyiz, ama tecrit/izole olmuş tek kişiler olduğumuza inandırılmışız. Okyanus olduğumuz halde damlalar olarak ayrı olduğumuz şeklinde manipüle edilmişiz. Denize bir damla koyarsanız nerede başlar nerede biter? Okyanusun bir bölümü değil, tamamıyız. Bölünme yok, kesinti yok. Hepimiz kendi başımıza durduğumuzu sanıyoruz, ama bakış açınızda bir fark yaratın ve hop, göreceksiniz her şey değişecek...

İnsanoğlu var olduğu sürece, aydınlananlar tarafından bu bilgi iletildi, ama resmi bilim, onun geçerliliğini reddetti; çünkü bilimsel kurumlar başından itibaren Sürüngen hibrid soy tarafından kontrol altında tutuluyor, onlar da gerçeği bilmemizi istemiyorlardı. Antik Yunan filozofu Platon, insanoğlunun her zaman bir mağarada duvara yüzünü dönerek oturan insanlar gibi olduklarını söylemişti. Evren duvara yansıyan gölgeler, insanların gerçekliğe benzettikleri illüzyonlardı. Gerçeklik ya da gerçek, sadece gölgeleri mümkün kılan "ışık", bilinçlilik idi. Hindistan'ın antik Vedik çalışmaları da aynı noktaya parmak basar. 8. yüzyıl Hindu mistiği Shankara şöyle der: "Konuştuğumuz ve düşündüğümüz evren hiçbir şeydir, ancak Brahman Maya'nın (illüzyon) ötesindedir. Daha başka bir şey de yoktur.

Dönüşümüm Peru'da başladığından beri, bunu bilinçli bir şekilde biliyordum, ama Amazon yağmur ormanlarında öncekinden çok daha derin bir şekilde deneyimledim, hatta bunu bugün daha da fazla hissediyorum. Realitenin doğası, Brezilya'dan sonraki yaşamımda baskın bir konu oldu, bunun nedeni de belli. Kim ve nerede olduğumuzu anlamadan, hiçbir şey doğru bakış açısından görülemez. Sürüngenler ve hibrid soyları, bizi; katı, maddi bir dünyaya Tanrılar tarafından dayatılan kanunları ve yanlış realiteleri izleyen dinlere inandırmak için, bu nedenle bu kadar dikkatli bir şekilde çalıştı.

16

Sanal Gerçek “Oyunu”

“Her gün, kendi düşüncelerimizle tanımlanan görünürdeki ortamlarda yaşıyoruz.”

Michael Crichton

Brezilya’daki tecrübem, hayatımda gerçeğin doğası hakkında bir bilgi patlaması yarattı, böylece fiziksel dünya dediğimiz illüzyonun derinliğine daha da girdim. Bu, her şeyin anlaşılmasını sağlayan bir bilgi... Gerçeği anlamadan komplonun derinliğini çözmemiz mümkün değil.

Sonra anladım ki, eğer çeşitli düzen veya yönetimler; üstünlük, statü ve finans mücadelesi yerine, birbirleriyle işbirliği yapmış olsalardı, bilim fiziksel dünyanın bir illüzyon olduğunu bilirdi. Beynin nasıl çalıştığını anlayan kuantum fizikçileri bir araya getirmek mutlaka yerinde bir başlangıç olurdu. Ancak bilindiği üzere bilimsel araştırmalar enstitü ve üniversitelerde yapılıyor, “Elit Soy” da finans etme adı altında buraları kendi kontrolü altında tutuyor, dolayısıyla da noktaların birleştirilmesini asla istemiyor. Kısaca insanların kendilerini aciz birer birey olarak görerek “katı” bir dünyada kısıtlı düşüncelerle yaşamaları, sistemin ekmeğine yağ sürüyor. Başka bir deyişle sürüngeçenler ve yandaşları, gerçeğin ne olduğunu çok iyi biliyorlar ve hedef aldıkları nüfusun bunu asla bilmemesi için de ellerinden geleni yapıyorlar. Çağlar boyunca bunu sürdürebilmek için dinleri kullandılar, ardından gerçeği baskılamak için “bilim” oluştu. Bilimin kuruluşunda kabul edilen gerçek; dünyanın katı ve fiziksel oluşu idi ve ölümden sonra hayat yoktu. Programlanmış, genellikle kötü niyetli uzmanlar, paranormal olan her şey ile alay edecek, görüşler, deneyimler ve araştırmalar yürütülecekti. İnsanlarla alay eder gibi, bilimsel gerçek hep varsayım olarak kalıyor, hiçbir zaman gerçek olarak kabul edilmiyordu. Buna Charles Darwin’in “doğal seleksiyon”u veya “güçlü olanın hayatta kalması” teorisi de dahildi. Portekizli kozmolojist ve Londra’daki Imperail College’da Teorik Fizik Profesörü olan Joao Magueijo şöyle diyor: “Bilimin çoğu teoriden ibaret ve açıklama isteyen mevcut gözlemler tarafından desteklenmiyor. Bana öyle geliyor ki, her şeyi ders kitabından öğrenmiş olanlar için “ders kitabı aklı” ile çelişmek, bir çeşit sapkınlık sayılıyor”.

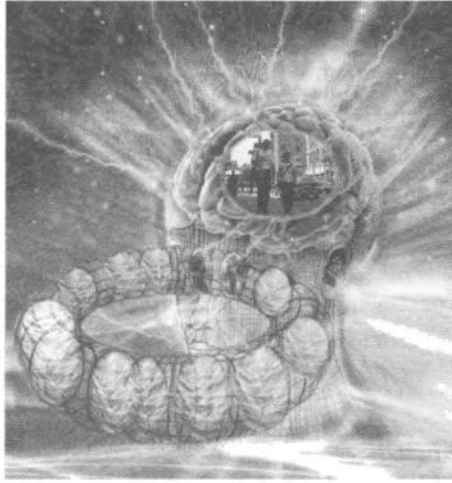
Oxford Üniversitesi'nden Profesör Richard Dawkins gibiler ise, kendi betonlaşmış inanç sistemlerine uymayan her şeyi gerçekdışı olarak değerlendiriyorlar. Evangelist olduğu halde dini kınıyor, "Tanrı dinleri" ile alay ediyor, ama Tanrısız dinin lider sesi olduğunu fark etmiyor. O, "bilim" denilen dinin yüksek rahibi ve baş bağınazı. Kendi entelektüel üstünlüğünü sorgulayacak olan ne olursa olsun, onu çürütmek için çırpınıyor. Dawkins, bilimin üstünlüğünü tartışan herkesi hedef alıyor. Oxford Birliği'ndeki bir panelde onu yakından görmüştüm; TV'deki programlarda alternatif tedavi ve paranormal konuları nasıl çürütmeye çalıştığına tanık oldum. Nedense gözlerinde bir korku, panik ve umutsuzluk var. Yanılıyor olabileceği düşüncesi onu dehşete düşürüyor, ama şimdiye kadar onlarca yıldır boş konuşmuş olduğunu artık öğrenmiş olmalı. Parti siyaseti tehlikeye girdiği anda barikatları tutan askerler; gerçek bilimi değil de, ellerine tutuşturulan metinleri müzik notası gibi okuyan Dawkins gibiler, tıpkı kendi cehaletlerini kitlelere empoze etmeye çalışan "sistem" in, kapı nöbetçileri gibi çalışıyorlar. Çok azı ne yaptığını biliyor, ama ne yazık ki onlar da "sistem" tarafından başkalarını programlamak üzere programlanmışlar.

"Realite"nin Okunuşu

Fiziksel realitenin doğasını görmeye başladıktan sonra insanların nasıl kandırılmış ve kandırılmakta olduğunu görüyor, gerçeği bilen azınlığın, bilmeyen çoğunluğu ne kadar kapsamlı bir şekilde kontrol edebildiğini fark ediyorsunuz. Hepimiz, bir "kozmetik-görünürdeki gerçek oyun"a benzetebileceğimiz bir olayı deneyimliyoruz, bedenlerimiz de bizi bu oyuna bağlayan bir bilgisayar sistemi oluyor. Bu tıpkı bilgisayarın, diskteki verileri okuyup ekrana aksettirmesi gibi bir şey. Beden-bilgisayar aklına ise, "bilinç" ile "oyun" arasındaki "arayüz" diyebiliriz. Bizim realitemize kozmik internet diyorum, çünkü "internet" kavramı çok yerinde bir benzetme oluyor. Dünyanın herhangi bir yerinde World Wide Web'de bir oturum açın, aynı kolektif/ortak gerçeğe bağlanırsınız. Bu bilgi ile ne yapacağınız farklı olabilir, ama tıpkı bizim görünürdeki gerçek evrenimiz gibi aynı kolektif dünyada olursunuz. Beden bilgisayarımız, bilincimizin kozmik internete girmesi için bir arayüz görevi yapıyor. Bu, bilgiden oluşan titreşimsel bir yapı olup, beden bilgisayarı da bunu fiziksel realite şeklinde deşifre ediyor.

Doğuma da, "bilincin internete bağlanması" diyebiliriz. Birisine internetin nasıl çalıştığını sorun. Size internetin grafik, sözcükler, renk ve resimlerden oluşan web siteleri olduğunu söyleyecektir. Evet bu doğru, ancak internet bu haliyle ancak bilgisayar ekranında var olabiliyor. İnternet her yerde elektrik devreleri, matematik şifreleri ve daha birçok şeyden oluşuyor. Birisine televizyonun ne olduğunu sorun. Size "TV, ekranda hareket eden resimlerdir." diyecektir. Yine elektrik devreleri, matematiksel şifreler, titreşimsel dalga alanları v.s. Aynı şey bizim beş duyuya bağlı gerçekliğimiz için de söz konusu. Realitenin katı üç boyutlu şekilde var olduğu tek yer, bizim dünya olarak deneyimlediğimiz ekranımız oluyor, yani beynimizdeki bilgisayar sistemi, enerjik, elektriksel ve dijital bilgiyi/veriyi; insanlar, yerler, manzaralar ve "şeyler" olarak deşifre ediyor. İnternet neydi? Bilgisayar tarafından

renklere, şekillere, kelimelere ve resimlere deşifre edilen bilgi/veri. Peki, “beş duyu realitesi” nedir? İnsan beden bilgisayarı, yani beyin tarafından, renkler, şekiller, kelimeler ve resimlere deşifre olan bilgi/verilerdir.

Fiziksel realite diye bir şey yok. Gördüğümüzü ve deneyimlemekte olduğumuzu sandığımız katı/sübtıl dünya, beyin ve genetik yapı tarafından, bilgisayarın interneti deşifre etmesi gibi titreşimsel bilgidenden deşifre edilen bir illüzyondur.

Şimdiki sistem, interneti, beyinlerimize yerleştirecekleri mikroçiplerle çok daha “sana realite” haline getirme planları yapıyor. Teknoloji, bizim deneyimlemekte olduğumuz gerçeği gittikçe daha çok yansıtmaya başladı. Bilim adamları beyni bir bilgisayara bağlayabilirler, çünkü bu iki bilgisayarı birbirine bağlamak gibi bir şey oluyor. Albert Einstein’ın “Gerçek, bir illüzyon, hem de oldukça ısrarlı bir illüzyon” demesi çok yerinde bir yaklaşım. Dünyanın/hayatin katı olduğu sadece bir illüzyon, oysa aslında bilgi titreşimsel, elektriksel, elektromanyetik, kimyasal ve dijital. Biz ise, onu 3 boyutlu katılık olarak deşifre ediyoruz. İllüzyon ısrarlı, çünkü sürekli olarak onu aynı şekilde deşifre ediyoruz. Tıpkı bilgisayarın sürekli olarak bilgiyi veya veriyi deşifre etmesi gibi.

Bir insan varlığı, bizim Evren olarak adlandırdığımız “Bütün”ün bir parçası, zaman ve uzay da sınırlı bir parçasıdır. Kendini, düşüncelerini ve duygularını, diğerlerinden ayrı, bilincin görsel aldanmasının bir türü olarak deneyimler. Bu aldanma bizim için, kişisel arzularımıza ve bize en yakın, çok az kişiyle bağlantı içinde olmaya kısıtlayan bir hapisane gibidir. Tüm yaşayan varlıkları ve doğayı, kendi güzelliği içinde kucaklayacak şekilde sevgi ve şefkat duygularımızı geliştirerek kurtarabiliriz.

Katı fiziksel bir dünyada yaşadığımızı sanıyoruz, oysa böyle bir şey yok. Yani şimdi saçmalıyor mu oluyorum? Hiç de değil. Sokakların, görünen manzaraların, uçakların, arabaların, yıldızların ve diğer insanların fiziksel realitesi açısından “orası” diye bir şey veya öyle bir yer yok. Bu, kafamızda oynayan 3 boyutlu sinema gibi bir şey. Beş duyu, titreşimsel bilgiyi

elektrik bilgisine dönüştürüp fiziksel realite illüzyonuna inşa edilmiş olan beyine gönderir, biz de bu realiteyi “orada”, yani bizim dışımızda sanarak deneyimleriz. Oysa işin aslı hiç öyle değil. Bu, Matrix film üçlemesinde Neo ve Morpheus arasındaki konuşmada mükemmel bir şekilde açıklanır. Neo, yaşadığını düşündüğü fiziksel dünyanın gerçek olmadığını doğrulanmasını ister, Morpheus ise şöyle cevap verir; “Gerçek” nedir? “Gerçek”i nasıl tanımlarsın? Hissettiğin, tattığın ve gördüklerinden söz ediyorsan, o zaman “gerçek” sadece senin beynin tarafından o şekilde deşifre edilen elektrik sinyalleri.”

Evet, aynen öyle... Bugün bildiğimiz, “sanal gerçek”in teknolojisi, aynı duyuları ve beynin deşifre süreçlerini kullanıyor. İnsanlar, büyük kulaklık ve sanal eldivenler takıp, eller ve baş yoluyla beyine veri gönderip, 3 boyut realitesini deşifre ediyorlar. Bilgisayar baş hareketinizi izliyor, neyi göreceğinizi ölçüyor. Her iki göze de sahnenin farklı görüntüleri verilip derinlik sağlanıyor. Boş bir odada duruyor da olsanız, oyunun yazılımında olan hangi durumu seçerseniz onu deneyimliyor veya yaşıyorsunuz.

Bu, görünürdeki gerçek teknoloji, fiziksel realiteyi deşifre ediş şeklimizi yansıtır. Bilgi, eldiven ve gözlük vasıtasıyla duylara iletiliyor, beyin de bunu üç boyutlu katı/sübtıl dünya olarak deşifre ediyor.

Bizim realitemiz de aynı şekilde çalışıyor. Bunu Sürüngenler de, hibrid soy ağının yüksek seviyeleri de biliyorlar, ama sistematik bir şekilde, din ve bilim yoluyla bizim bu bilgileri öğrenmememiz için ne mümkünse yapmışlar.

İnsan bedenleri, tabii bizim algılamamıza göre inanılmaz derecede gelişmiş bilgisayar sistemleri. Beş duyu ise, “görünen ışık” denilen frekans menzili içerisindeki enerji alanlarına ayarlanan antenler gibi... Beyin, hatta aslında bedeninin bütün genetik yapısı bir bilgisayar olup, “Işık” olarak deşifre olan bilgiyi okuyup beyindeki sembolik ekrana resimler olarak deşifre eden bir alıcı verici sistem. Renkler ise, görünen ışıkta sadece farklı birer frekans. Beyin bu frekansları renk olarak deşifre ediyor. Bu parlak ve rengârenk dünya sadece beyinde yer alıyor, beynin kendisi ise mutlak karanlık içerisinde. Gözlerimiz titreşimsel bilgiyi, beynin renk olarak deşifre ettiği ışıktaki bilgiyi, koni hücreler vasıtasıyla elektrik sinyal-

lerine dönüştürüyor. Bu hücreler, kırmızı, yeşil ve maviye karşı hassas ve bundan bütün renk tonları deşifre edilebiliyor. Bu sistem çöktüğü zaman insanlar, “renk körü” oluyorlar. Bu da tıpkı bilgisayarın yazılım diskinden rengi deşifre edemeyişine benziyor. Kulaklarımız ise, tam anlamıyla bir “titreşimsel deşifre sistemi”. Fiziksel cisimlerin olmadığı yerde ses de yok. Biz sadece titreşen enerji, kulaklar yoluyla elektrik sinyallerine dönüştürüldüğünde ve beyin gürültü içinde onu deşifre ettiği zaman “ses” duyuyoruz. Bu sistem arızalandığı zaman, insanlar sadece “sessizliği” duyuyorlar, çünkü beden bilgisayarının dışında, sadece o muhteşem sessizlik, “Var Olan Her şey” var...

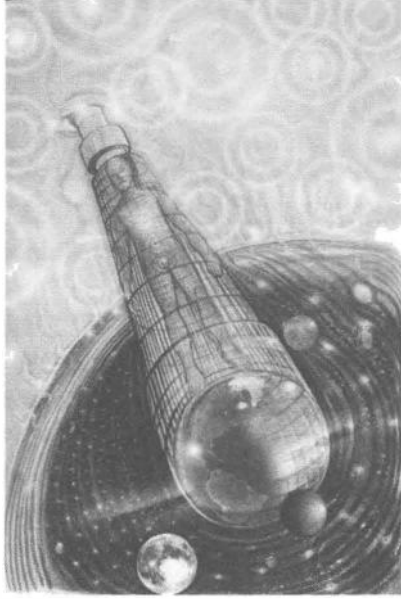
Beyin, nasıl ışık ve renkleri deşifre ederken karanlık oluyorsa, sesleri deşifre ederken de sessiz oluyor. Diğer koklama, tatma ve dokunma duyuları da aynı prensip ile çalışıyor. Koklamayı, dokunmayı ve tat almayı yapan hep beyin. Eğer deşifre sistemine hükmedebilirsiniz insanların bir şeyi yerken, diğerini tatmalarını da sağlayabilirsiniz. Hipnoz gösterilerinde hep görürüz. Sıcak bir şey tuttuğunuz zaman elinizin yanması, dizinizi çarptığınız veya çekiçle elinize vurduğunuz zaman canınızın yanması hep beynin deşifre sisteminden gelir. Eğer beyninizin deşifre sistemini kontrol edebiliyorsanız, ayağınız yanmadan ateşin üzerinde yürüyebilirsiniz. Beyniniz yanacağını deşifre ederse, ayaklarınız gerçekten yanar. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, yanma illüzyonunu deşifre etmediğiniz sürece bir illüzyon olan ateş, bir başka illüzyon olan ayağı yakamaz.

Sakın kıpırdama! Zaten kıpırdamıyorum ki...

Bilgisayarın önünde oturup internete girdiğiniz zaman, klavyenin başındaki kişi/siz hiçbir yere gitmezsiniz. Siz sandalyenizde otururken, bilgisayarınız verileri okur, ekrandaki görüntüler değişir, bir metine çevirir, siz de onu görürsünüz. Gördüğünüz şey hareket ediyormuş gibi görünür, hareket eden siz değilsinizdir. İşte bizim gerçeğimiz de böyle oluyor. Bilincimiz bu dünyaya/boyuta, aynı bizim bilgisayardan internete baktığımız gibi beden bilgisayarımızdan bakar.

Bir gün banyo yaparken birden gözümde capcanlı bir görüntü belirdi. Sonsuz bilinci-me açılan girdap gibi bir enerji oluştu, önce bir göz, gözün önünde de dünyaya ve evrene bakan bir teleskop belirdi, sonunda teleskop bir insan bedenine dönüştü. Hemen ressam dostum Neil Hague'i arayıp ona anlattım ve bunu benim için resmetmesini rica ettim. (Resim 167)'de görüldüğü gibi bilinç, bu realiteyi, beden bilgisayarının merceğinden görüyor. Bilinç/öz/can hep orada, sadece bilgisayar/mercek/teleskop öldüğü zaman biz/bilinç hep oradayız, sadece artık mercekten bakmıyoruz, böylece sadece realitemiz değişmiş oluyor. İnternet benzetmesine dönersek, aynı şekilde bir süre internette kaldıktan sonra bilgisayarı kapattığımız zaman internete iken kaldığımız yerde kalmış olduğumuzu görüyoruz. World Wide Web'e bakıyoruz, onun içine girmiyoruz! Sanal gerçek evren o kadar zorlayıcı ki, bilinç şaşırıyor ve kendisini bu oyunun içinde sanıyor. Bu algılama, dikkati beş duyuya dönüştürüyor ve insanlar zihin ve beden gerçeğine hapsoluyorlar. Beden öldüğü zaman mercek görevini yapmıyor, böylece “bilinç/can/öz”, merceğin kendisine unutturmuş olduklarını hatırlamaya başlıyor. Ancak bazen bu sanal realite deneyimi, bedeni terk ettikten çok

sonra bile bilincin, gerçeği algılama duygusunu fazlasıyla etkilemeyi sürdürebilir. Yani ölüm dediğimiz olay için, mercekten bakmaya son vermek denilebilir. Kısaca ölüm, teleskopu bırakmak oluyor.

*Beden ve zihin mercek ya da sonsuz bilinç ile görünürdeki gerçek evren arasındaki arayüz.
Biz, onlar değiliz, sadece onları deneyimliyoruz.*

Fiziksel hareket bile bir illüzyon... Beyninde bir tahribat oluşmuş olan bir kadın ile ilgili bir yazı okumuştum. Kadın herkesin algıladığı hareketleri algılayamıyordu, örneğin uzaktan gelmekte olduğunu gördüğü araba birdenbire gözünün önünden kayboluyordu. Fincana çay doldururken akış hareketini algılayamıyor, sadece sıvıyı donmuş olarak algılıyordu. Bunun nedeni deşifre edilen "fiziksel" realitenin sürekli bir akışının olmayışı idi. Bu tıpkı bir sinema filminde, projektörden yansıyan bir dizi görüntünün sürekli olarak bir hareket oluyormuş gibi bir izlenim yaratmasına benziyor. Bu kadıncağızın beyni hasar gördüğü zaman, gerçeği sürekli hareketler şeklinde deşifre edemez hale gelmiş, yani hareketleri donmuş tablo olarak algılıyor veya bir donmuş resimden diğerine geçiyor. Zaten fizikteki kuantum sıçraması da, aşamalı dönüşüm yapmadan bir "hal"den diğerine geçiş oluyor. Buna "A" noktasından "C" noktasına, "B" noktasından geçmeden gitmek diyebiliriz. Anlaşılan kadının arabayı algılaması da bu şekilde olmuş. Beynin farklı bölgeleri, titreşimsel/elektrik verilerinin farklı hallerini deşifre edip bizim "realite" sandığımız şeyi oluşturuyor. Şu bilgisayarla oynanan "sanal" araba yarışlarında, yol hareket ederken, oyunu oynayan kişi hiç yerinden kalkmıyor bile.

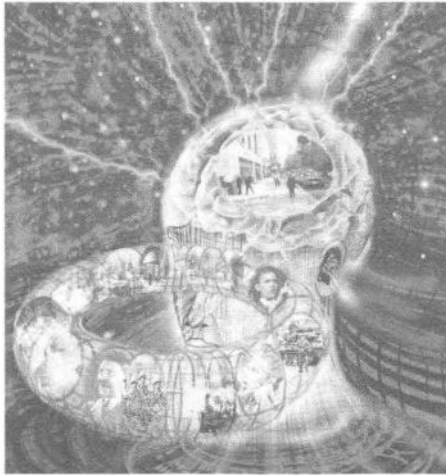

Bu adam, bilgisayar oyunu oynarken kıpırdamıyor, ama kendisini kıpırdıyormuş gibi algılıyor. Bu bir illüzyon, tıpkı bizim dünyayı gerçek olarak algılamamız gibi.

İşte bizim realitemiz de biraz böyle. Bazen ben de farklı “bilinç hal”lerine girdiğim zamanlarda, tıpkı sinema izler gibi, dünyanın beynimde hareket ettiğini görüyorum, ama o sırada bedenim hiç yerinden kıpırdamıyor. “Sanal realite” oyunu, bu deneyimler sırasında çok açık bir şekilde belli oluyor.

Bayrağın rüzgârdaki hareketi ile ilgili olarak iki keşiş tartışıyorlarmış; Biri diğerine, “Hareket eden bayrak” demiş, diğeri “Hayır, hareket eden rüzgâr” demiş. Oradan geçerken onları duyan üçüncü bir keşiş; “Hareket eden rüzgâr da değil, bayrak da değil, hareket eden sizin zihniniz!” demiş.

Matrix ve *13. Kat* gibi filmlerde insanlar, hiç hareket etmeden bir koltukta oturur veya bir masanın üzerinde yatarlarken beyinleri aracılığı ile, illüzyon realitelere bağlanıyorlar. Aynı prensip bizim realitemiz için de sözkonusu.

Dünyanın içinde hareket etmiyoruz. Öyle görünmesini sağlayan bilgiyi deşifre ediyoruz. Tıpkı bilgisayar oyununda hareket eder gibi, oysa hepsi masanın üzerinde duran bilgisayar tarafından deşifre edilen bilgi.

Peki nasıl oluyor da insanlar ortalıkta hareket ediyor, arabalar yarışıyor veya 100 metre yarışını kazanıyor? Matrix filminde, Neo'nun bilgisayar yazılımı dövüş sahnesindeki halini hatırlıyorum. Morpheus ona şöyle diyordu; "Benim güçlü veya hızlı oluşumun burada kaslarımla mı ilgisinin olduğunu düşünüyorsun? Şu anda soluduğun hava mı sanıyorsun? Zihin neye inanırsa onu deneyimler ve inandığı kuralları gerçek sanır."

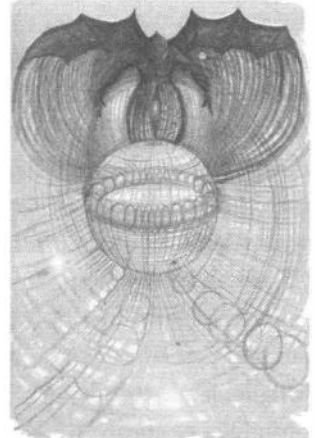
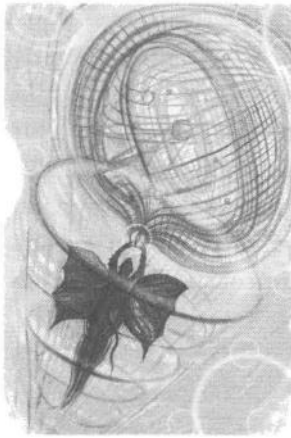
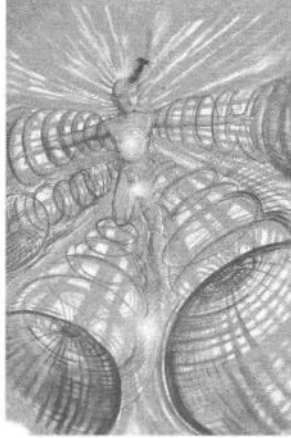
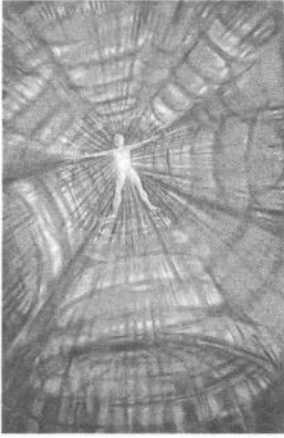
Size çılgınca gelecek bir şey daha söyleyeyim: "Uzay/boşluk" diye bir şey de yok. Bilim adamları, atomaltı parçacıkların birbirinden inanılmaz derecede uzak oldukları halde nasıl birbirleriyle iletişim içerisinde olduklarını anlayamıyorlar, çünkü aslında olmayan bir şey, yani uzay/boşluk açısından düşünüyorlar. Bunu tıpkı deniz ile su damlasına benzetebiliriz. Yani bizim şimdi algıladığımız gibi çoğul olan parçacık yok, hepsi illüzyon. Bütün parçalar aynı BÜTÜN'ün parçası, dolayısıyla birbirleriyle iletişim içerisinde olmalarına gerek yok, boşluk yok, yer de yok.

Zaman ve boşluk illüzyonu, beynin duyulardan aldığı veriyi okumasıyla yaratılıyor. Einstein'ın dediği gibi "Evren, zaman ve uzay ile sınırlı", çünkü zaman ve uzay, onu yaratanlar tarafından, sanal realitenin kurgusuna göre programlanmış. Sanal realitenin ötesinde zaman ve uzay yok. Zaman ve uzay algılaması, zaman ve uzay deneyimini deşifre ettiğimiz yazılım programının bir parçası oluyor. Prensipte, bugün inanılmaz sayıda kişinin oynadığı bilgisayar oyunlarının programını yapanlarla aynı. Kural ve sınırlamaların ne olacağına programlayanlar karar veriyorlar ve bu her oyuna göre değişiyor. Bilim adamları, diğer boyutlar veya onların dediği gibi paralel evrenlerdeki fizik kurallarının bizimkinden çok farklı olabileceğini anladılar. Paralel evrenler, diğer sanal realiteler oluyorlar. Eğer frekanslar arasında titreşimsel bir geçiş sağlanırsa o realiteler bizimle, biz de o realitelerle etkileşim içersine girebiliriz. Sürünge, Gri ve diğer insan olmayan ırklar, bu görünürdeki gerçek boyuta girip çıkabiliyorlar. Yani "Ütopya"nın anlamının, zaman ve uzay illüzyonunda "olmayan yer" olarak açıklanması çok yerinde olmuş. Eski bir şarkıda dedikleri gibi: "Sevgilim sen her yerde ve hiçbir yerdesin, bulunduğun yer orası!" Kısaca sonsuzluk ve toplu iğne başı aynı bütünün parçası, çünkü her şey "Tek" okyanus. Şair William Blake şiirinde zaman ve uzay ile ilgili olarak şöyle demiş: "Dünyayı bir kum tanesinde, Cennet'i bir vahşi çiçekte görmek, sonsuzluğu ve ebediyeti bir saatliğine avucunun içinde tutmak."

Sanal Hapishane

Matrix filmindeki genel tema, insanların illüzyon bir realiteyi deneyimlemeye kandırılmış olmaları. Gerçekten ayrıldığı nokta bu. Çünkü, Matrix'in dışında "gerçek" bir katı dünyanın olduğunu anlatıyor. Hatta bizim de sanal gerçek bir evrende yaşadığımızı söyleyenler, hâlâ, onun ötesinde "gerçek" bir fiziksel dünya olduğundan bahsediyorlar. Oysa mesele bu değil. Yaratılış, sanal gerçek dünyalar veya boyutlar ve "bilinç"ten oluşuyor. Fiziksel diye bir şey yok. Bir bilgisayar oyununun sonsuz derecede gelişmiş bir versiyonunu deneyimliyoruz. Ancak, birçok insan oyunu değil, "oyun" onları oynuyor. Bu oyun onlarla zihinleri, akılları ve sürünge beyinleri aracılığı ile oynuyor. Genetik manipölasyon ve bilginin bastırılmış olması, bilinç için yaratılmış olan oyun sahasını bir hapishaneye, bir algılama hapishanesine dönüş-

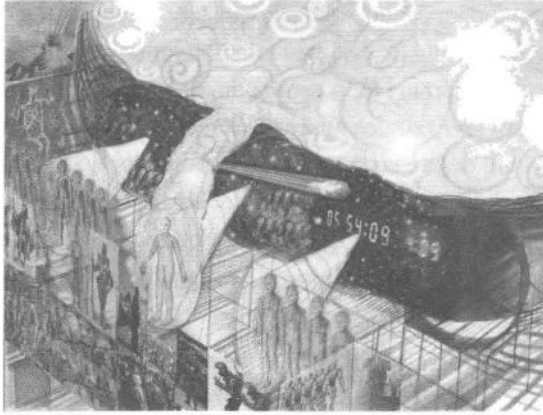
türmüş. Sanal realite oyunu, iyi-kötü veya doğru-yanlış değil, sadece deneyim için bir araç. Sürüngen ırk, insanları oyundan soyutlayıp, genetik manipölasyon ve başka yöntemlerle algılamaya hapsetmişler. Sayfalar ilerledikçe bu konuyu daha ayrıntılı bir şekilde açıklayacağım.

İnsanlar bir zamanlar sonsuz farkındalıkları ile bağlantıdaymışlar, ama sürüngen müdahalesi ile zihin hapishanesine yakalanıp bilinçten kopmuşlar. Sürüngenler ve hibrid soy, bunun sayesinde insanların kontrolünü ellerinde tutuyorlar.

Sürüngen-İllüminati komplosunun amacı, kim olduğumuzu, nerede olduğumuzu ve deneyimlemekte/yaşamakta olduğumuz gerçeğin doğasını bilmemizi engellemek. Komplo, tamamen bizi materyalist dünyaya odaklayıp, kendimizi sadece bedenlerimiz, isimlerimiz ve gelir düzeyimiz olarak ifade etmemizi sağlamak üzere tasarlanmıştır. Oysa hiç de öyle değiliz. Biz bilinç/ruh/öz'üz. "Ömür" veya "hayat" denilen bu sanal realitede bir deneyim yaşıyoruz. Bedenimiz veya beden bilgisayarımız, bu realite ile etkileşim içerisinde olabilmemiz için gerekli olan bir araç, yani gerçek biz değiliz. İnternete girmek isterseniz öylesine giremezsiniz. O kolektif realiteyi deneyimlemek için bir arayüze ihtiyacınız vardır. İşte bilinç de aynı şey. Herhangi

bir realite ile etkileşim içerisine girmek için, o realitenin frekans menziline olmanız gerekir veya radyo veya TV istasyonlarının birinin diğeri ile etkileşim içerisine girmeye çalışması gibi bir durum oluşur. Giremezler, çünkü farklı dalga boylarındadırlar. Benim kullandığım anlamdaki “bilinç”, bu realite veya bu yoğunluk veya bu boyut ile doğrudan etkileşime giremediği için, bir astronotun uzay giysisi giymesi gibi, “insan bedeni bilgisayarı” giysisi giyer. Başka bir deyişle, deneyimlemek istediği dünyanın frekans menziline içerisinde titreşen genetik teleskopun içinden bakar. Benim “bilinç”imin, şimdi klavyedeki bu tuşlara basmasını sağlayan da bu. Neil Hague’in Resim 176’da farkı sembolize etmiş olduğu üzere ben, “Bilinç” ve “Akıl” arasında titreşimsel bir dijital arayüz olan sanal gerçek’i görebiliyorum.

Sürüngen planı, insan zihnini “Sonsuz Bilinç”ten koparmak. O bağlantı bir kez koparsa insanlar her şeyi beş duyu ile algırlarlar ve fiziksellğe ve onun bütün illüzyonlarına hapsolürler. Bu bağlantıya yeniden kavuşursanız, realiteyi algılama ve farkındalık açısından bu dünyada, ama bu dünyadan değil durumunda olursunuz, çünkü “sonsuz bilinç”e bağlananlar, algılama açısından her şeyi çok farklı görürler, o zaman da zihin insanları onları deli ya da tehlikeli olarak nitelendirirler. Oysa onlar artık olayları tamamıyla farklı bir bakış açısından görmektedirler.

Bilinç, mümkün olan her şey, bizim potansiyel ebedi “halimiz” Sanal gerçek “evren” veya akıl âlemi de, fiziksel dünya olarak deneyimlediğimiz şey. Sürüngen İllüminati kontrol sistemi, dikkatimizi ve algılamamızı “akıl”a hapsedip, öz bilincimize bağlanmamızı engelliyor. Milyarlarca bilinçli insanı köle etmek imkânsız, ama gördüğümüz gibi hedef kitle “akıl”a hapsedilirse bu mümkün olabilir.

“Bilinç/Öz”, kendi farkındalığı içerisinde “Var Olan Her şey”. Bu çok can alıcı bir nokta. Akıl, sürüngen ırk, elit soy da dahil her şey aynı tek “Bütün”ü oluşturuyor. Öyle de olmak zorunda, çünkü neticede hepsi: var olan “Tek”. Farklılık farkındalıkta yatıyor. Benim “bilinç/öz” dediğim, farkındalık içerisinde “Var Olan Her şey”. Her şeyin geldiği ve döndüğü, “Mümkün Olan Her şey”in ebedi “bilme” “hal”i. Akıl, “Bütün”ü değil, sadece bölünmüşlüğü, zamanı, uzayı ve şekli görüyor. Bilinç, akan okyanus, akıl ise donmuş su. Aynı maddeden geliyor, ancak farklı ve çok sınırlı bir formda. Bilinç bilirken, akıl ancak düşünebiliyor.

Aklın gelişimi, yani çok akıllı olmak, sanal realitede, zekâ ve uyanıklık ölçüsü olarak görülüyor. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi bilinç ve bilme ile kıyaslandığında, zekâ ve düşünce köyün aptalları olur. İşte bu nedenle bilgilerimi, zekâyâ hapsolmuş olanlar için bebek adımları ile anlatmak durumundayım. Bilinç'ine açılmış kişilerle konuşurken çok daha gelişmiş terimler kullanabiliyorum, oysa onlar hayatlarında hiçbir sınav kazanmamış veya bir üniversite binasının içini bile görmemiş olabilirler. Zekânın kölesi olanlar ise, düşünce işleminden geçerlerken birlik yerine, sadece bölünmeyi ve ayrılmışlığı algılayabilen farkındalık seviyelerini kullanırlar. Oysa diğerleri sezgileriyle "bil"irler. Eminim sanal realite kurgusu, "bilinç"i belirli bir deneyim kazanması için iyi niyetli olarak yaratıldı, ama oyun, anlatacağım yöntemlerle sürüngenler tarafından "hack"lendi. Neil Hague'in resimleri, "bilinç" ifadelerinin, "fiziksel hayat" deneyimini yaşamak için sanal realiteye nasıl girdiğini sembolize ediyor. Ancak büyük bir çoğunluk, sanal realitenin illüzyonlarına o kadar hapsoluyor ki, aklın büyüüne kapılıyorlar. Komplonun bütün kuruluş amacı bu ve İllüminati soyunun manipülasyonu ile kendini beş duyu seviyesinde gösteriyor. İlerledikçe bu temayı daha açacağım.

İnsanların bizim şimdi deşifre ettiğimizden çok daha ileri menzildeki frekansları deşifre ettikleri zamanlar olmuş. Genetik ve diğer manipülasyon yöntemleri, evreni gördüğümüz kadarından çok düşüğe indirgemiş ve bizi bu küçücük frekans menziline hapsedmiş. Frekans menzili daha küçük olsaymış, kör olurmuşuz. Daha engin bir "sanal"dan ayırdetmek için, bundan sonra bu küçük menzil için Matrix sözcüğünü kullanacağız.

Sahte Kişilik

Bizi gerçek "bilinç hali"mizden koparmak için kullanılacak en iyi yol bize sahte bir kimlik vermek oluyor. Bu sahte kimlik, kendimizi bedenimizle tanımlamak. Sanal gerçek tuzağına ilk yakalanmamız, aynaya bakmayı öğrenip, aynadaki aksimizi "ben" ya da "kişiliğim" sanmamızla başlıyor. Buna, "kendini tanımak" deniyor, ama kendimizi sadece bu sandığımız için de asıl sorunun kökü burada... Sanal kölelerin her nesli, kendi çocuklarına, sürüngen ırkın bizi akıl aracılığı ile manipüle ettiği hayat deneyiminde sunduğu aynı sahte kimliği öğretiyor. Oysa aynada gördüğümüz biz değiliz, o sadece bu "sanal evren"deki realiteyi deneyimlememizi sağlayan bir araç. Kendimizi bir kez beden bilgisayarımız ile tanımlarsak, hayat boyu o sahte kimliğin kölesi oluruz. Beden bilgisayarına odaklanan kimlik, farkındalık duygumuzu da "sanal realite"deki beş duyu âlemine çeker. Bilinç ile beden duyguları arasındaki denge kaybolur ve benim "beden realitesi" dediğim halde yaşamaya başlarız. Beş duyu dünyası en küçük yaşlarda başlar, kendi olma duygumuzun ve algımızın efendisi olur. Bu gerçekleştiği zaman da Matriks size sahip olur. Biz bilincin sonsuz okyanusu gibiyiz, ama kendimizi beden bilgisayarını ile tanımladığımız zaman kendimizi algılamamız sadece "bir damla" olmaya dönüşüp BÜTÜN'den kopmuş, "güçsüz ve aciz ben" olur. Bu gerçekleştiği zaman kendimizi Charlie Smith veya Jennifer Jones olarak görürüz ve kim olduğumuz, ne yapabildiğimiz sadece kısıtlanmaları veya sınırlanmaları gören bir miyopluk olarak kalır. Böylelikle "Sonsuz İmkân"ı değil, sadece sınırlanmayı algılar, her şeyin "Tek" olduğunu değil, sadece bölünmüşlüğü hissederiz.

Albert Einstein'ın sözlerine dönecek olursak, deneyimlemekte olduğumuz şeyin sanallığa ne kadar uyduğunu görebiliriz: "İnsan", kendini, düşüncelerini ve duygularını "bütün"den ayrılmış gibi, yani bir çeşit, bilincinin optik bir aldanması gibi deneyimler. Bu aldanma bizim için bir hapisane gibidir ve sadece kişisel arzulara ve bize yakın birkaç kişiye indirgenmiştir.

Bölünme duygusu, bağlantımızın "Sonsuz Olan"dan ve "Tek"likten kopması ile gerçekleşir. Böylece "Akıl"ın görünürdeki gerçek illüzyonuna kapılırız. Bu, algılamayı soyutlanma ve ayrılma duygusuna sokar. Bu duygu zaman, uzay, geçmiş, şimdi ve gelecek inancı ile sabitlenir. Bunlar sadece, sanal gerçek yazılıma programlanmış olan illüzyonlardır. Einstein bir de şöyle demiştir: "Görevimiz; bütün canlıları ve bütün güzelliği ile doğayı kucaklayan sevgi dairesini genişletmek suretiyle kendimiz özgür bırakmak olmalıdır." Bana kalsa şöyle derdim: "Bilinçli olmamız ve kendimizi aklın illüzyonlarından kurtarmamız gerekiyor, çünkü her şey bundan kaynaklanıyor."

Beden Bilgisayarı

Bilgisayar dediğim zaman, bugün aşına olduğumuz masaüstü veya dizüstü bilgisayarlarını kastetmiyorum. Tema aynı olabilir, ama özü aynı değil. Beden, biyolojik bir bilgisayar, bu ifadeden kastım verileri işleyebilmesi, o veriye tepki olacak kararlar verebilmesi. Yani biyolojik bilgisayar, sadece input'a tahminen cevap vermek yerine, belirli bir noktaya kadar kendisi için düşünebiliyor. Birçok kişi tarafından modern bilgisayar biliminin "babası" olan Alan Turing, bütün insan davranışlarının, bilgisayarın da takip edip ifade edebileceği kurallarla tanımlanabileceğini söylemiş. Örneğin ben bu satırları yazarken, bilgisayar sürekli olarak bana gramer, imla vs. kurallarını bildiriyor. Eğer insan davranışlarına da bakarsanız, insanların kendilerini hep bir takım kurallara göre tanımladıklarını görürsünüz. Turing'e göre, bir insanın zihinsel fonksiyonu ile düşünen bir bilgisayarın yapabilecekleri arasında pek büyük bir fark yokmuş. Biyolojik bilgisayarlar "canlı" bilgisayarlar. Biyolojik'in kelime anlamı, "canlılara ait" oluyor. Georgia Teknoloji Enstitüsü'nün biyolojik bilgisayar araştırma bölümünün başkanı olan Profesör Bill Ditto şöyle diyor: "Sıradan bilgisayarların, doğru cevabı bulabilmeleri için, onlara kesinlikle doğru bilgi verilmesi gerekir. Biyolojik bilgisayarın, boşlukları kendisi doldurarak, kısmen doğru verilere dayanan bilgi ile de doğru cevabı verebileceğini umuyoruz." Bu sözleri daha basitleştirelim: "Bu, nasıl yapılacağı kendisine söylenmeden de cevapları bulabilecek bir bilgisayar olacak." Bu, insan beden bilgisayarının, soğuk-sıcak gibi çevresel etkilere veya bağışıklık sisteminden bir tepki tetikleyen potansiyel tehlikelere karşı tepki vererek, zaten sürekli olarak yaptığı bir şey. Biz bedenlerimize bunların herhangi birini yapmasını söylemeyiz, çünkü beden sisteminin ne yaptığını bilemeyiz. İnsan beden bilgisayarı, bütün bunları kendi inisiyatifıyla yapar. Düşünme kapasitesi vardır, çünkü bu, Akıl'ın bir ifadesidir.

Bütün bunlar, şimdi bizim bilgisayar teknolojimizin çok çok ötesinde, ama yine de son zamanlarda geliştirilmekte olan robot ve biyolojik bilgisayar sistemleri, sonunda insan bedenine benzeyen bir şey geliştirme yolunda ilerliyor. Gel gelelim bu sadece halkın gözü önünde olanlar, gizli hükümetler veya devletler ve askeri projeler çok daha ilerlemiş durumda ve doğrudan

“Sürünge” genetikçilerle birlikte çalışanlar var. Bu kitabın çok fazla ihtimal dışı olduğunu düşünenler için bu çok hayati bir nokta. Robot, biyolojik sistemler ve bilgisayar potansiyeli, Matriks manipulatorlerinin çoktan ulaşmış olduğu yönde geliyor. Her gün deneyimlediğimiz üzere, insan algılamasının “gerçek dünya”dan ayırdedemeyeceği kadar gerçek gibi görünen gerçeğin geliştirilmesine 20 yıldan az bir süre kaldığı tahmin ediliyor. Şimdilerde ise robotların duygusal tepkiler göstermeleri üzerinde araştırmalar yapılıyor. Bir başka araştırma projesi ise: “Reverb” (Reverse Engineering the Vertebrate Brain/Omurgalı Beyin Ters Mühendislik Uygulaması) İsviçre’de yerleşik Mavi Beyin Projesi’nin direktörü olan Henry Markham, “Reverse Engineering/Ters Mühendislik” yoluyla 10 yıllık bir sürede bir insan beyni yapmanın mümkün olacağını söylüyor. Georgia Teknoloji Enstitüsü’nün “Robot ve Akıllı Makineler Merkezi”nin başkanı olan Henrik Christensen, önümüzdeki 50 yılda ortaya çıkarılabilecek bilinçli robotlar için şimdiden, bir insan hakları yasası düşüncesinin göz önüne alınabileceğini söylüyor. Akıllı makinelerin egemen olacağı bir topluma doğru yol aldığımız kesin görünüyor. Belki de hali hazırda bile öyle olabiliriz; bu tamamen makineleri tanımlayış şeklimize bağlı bir şey. İngiltere’deki Kraliyet Mühendislik Akademisi, yapay akıllı robot ve bilgisayarların gittikçe daha çok yaygınlaşacağını, ölüm kalım kararları bile verebileceklerini söylüyor. Bu Akademi, cerrah, asker, bebek bakıcısı, terapist ve yaşlılara bakan görevlilerin işini yapan düşünen makinelerin, gittikçe daha yaygın bir şekilde kullanılmalarının, sosyal, yasal ve etik açıdan ele alınmak üzere, sosyal bir tartışma ortamına taşınması gerektiğini söylüyor. 10 yıl içerisinde İngiltere’nin yollarında, lazer radar, video kameralar ve uydu seyir sistemi ile yönetilecek olan 42 tonluk sürücüsüz kamyonların yer alacağını söylüyorlar. Bu robot kamyonlar, “hatalarından ders alacaklar” mı? İnşallah siz de onlardan biri değilsinizdir. Zaten çok yakında Heathrow Havaalanı’nda sürücüsüz taksileri hizmete sokacaklarmış. Cesur Yeni Dünya’mızda (!), robot evcil hayvanlar, hatta seks partnerleri derken, insanların yerine de biyolojik makinelerin geçirilmesi an meselesi herhalde.

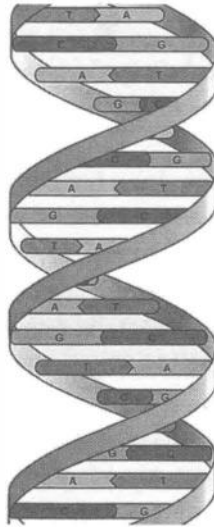
Önceki kitaplarımda da bahsetmiş olduğum bir olay, bugünün teknolojisinin yukarıdaki konu ile ilişkisini, benim iddia etmekte olduğum üzere genetik biliminin, biyolojik bilgisayar sisteminin bir parçası olduğunu teyit edecek. Florida Üniversitesi’nde yapılan bir çalışmada, tek bir sıçan embriyosundan 25.000 sinir hücreleri alıp, bir uçağı uçurmayı öğretmişler! Tabii ki uçak değil, ama bir F-22 jet simülatörü. Bu nasıl olabilir değil mi? Hücreler “düşünen” biyolojik bilgisayar çipleri olduğuna göre onlara veri yüklenebiliyor ve o veriye göre nasıl cevap vereceği kararını verebiliyor. Simülatördeki uçağı uçuran o sıçan embriyosu değildi kuşkusuz, ama onun beden bilgisayar sistemini oluşturan hücreler veya çipler idi. Bu hücrelerin veya çiplerin, sıçanların ve insanların beden sistemlerinde kullanıldığından çok daha büyük bir potansiyelleri var. Sıçanlar uçak uçuramazlar, ama beyin hücrelerinin bu potansiyeli var, çünkü bu hücreler veriyi yükleyip nasıl kullanacaklarını biliyorlar. Sıçan embriyosunun sinir hücreleri, canlı tutulmak üzere özel bir sıvının içinde konmuş, küçük bir cam tabakta 60 elektrotlu bir ızgaraya yatırılmış. Mikroskop altında önce kum tanecikleri gibi görünüyörlarmış, ama hızla, bilim adamlarının ifadesiyle, büyük bir bilgisayar cihazı gibi bir şekil oluşturmak üzere bir araya gelmişler. Buna “beyin” diyebiliriz. Araştırmacıların, beynin verileri nasıl işleyip transfer ettiğini gözlemleyebilmeleri için sinir hücresi faaliyetini koşullandırmak ve monitör-

de gözlemleyebilmek üzere elektrot bağlamışlar. Sıçanın beyin hücreleri, masaüstü bilgisayar aracılığıyla jet simülatörüne bağlanmış ve uçağı nasıl uçuracağı öğretilmiş. Uçağı güçlü fırtına rüzgârlarında bile kontrol edebilmişler. Florida takımından Dr. Thomas DeMarse şöyle açıklamış: “Önceleri uçak hep düştü. Beyin öğrendikçe, sinir hücreleri ağı uçağın gidişine uyum sağlıyor. Bir süre sonra gayet dengeli bir seyir başladı. Sinir hücresi ağı, uçağın seyri ile ilgili veriyi koşullandırma atımları şeklinde alıyor ve zamanla tepkileri değişiyor. Öğrendikçe onun harici öğretmenleri oluyoruz.”

İşte insan beden bilgisayarı da böyle yapıyor. Deneyim dediğimiz yolla veriyi yüklemeyi öğreniyor. Hani pratik yaptıkça daha mükemmel olunur ya... Tıpkı sıçan hücrelerinin simülatör ile yaptıkları gibi, insan beden bilgisayarının biyolojik, “düşünen” doğası da, o yüklenmiş bilgiye/deneyime dayalı kararlar veriyor. Bu işleme, “deneyimlerden ders alma/öğrenme” diyoruz. Florida Üniversitesi’ndeki gibi projelerin amacı, “düşünen biyolojik birimli sofistike hibrid bilgisayarlar” geliştirmek. Bunlar, pilotlar için çok tehlikeli olabilecek görevlerde kullanılacak pilotsuz uçaklara ve bomba temizleme makinelerine koymak üzere kullanılacak canlı bilgisayarlar olacak. Matrix film üçlüsünde verilen, dünyanın kontrol edilmesi temasını aklımıza getirmesek, düşünen bilgisayar sistemleri ve makinelerde müthiş bir potansiyel olduğunu görüyoruz. Sürüngeleler de kendileri için insanları kontrol edecek makineler peşindeler.

Genetik Sürücü

İnsan bedeni, çok gelişmiş biyolojik bilgisayar sisteminin bütün kriterlerine uyar. Bir bilgisayar sabit sürücüsü ya da hard disk, dijital olarak kodlanmış veri şeklindeki bilgiyi depolar, bu insan vücudunda da aynıdır. Onun sabit sürücüsü de, bizim genetik dediğimiz DNA’yı veya deoksiribonükleik asidi ve trilyonlarca hücreyi kapsayan bir şeydir. Aşağıdaki resim de DNA’mızın çok yakından, ne kadar sürüngele şekline benzediği görülüyor.

DNA, bilginin kristal alıcı vericisi olup, beden bilgisayarının sabit sürücüsü durumundadır.

Çok güçlü bir mikroskop altında bakıldığı zaman insan DNA'sı bir "sürünge" şeklinde görünüyor.

DNA'mızın, tıp mesleğinin sembolü olan "kadeh/cadeceus" içindeki birbirine dolanmış iki yılanla sembolize edilmiş olması da oldukça manidar.

"Kadüse" olarak bilinen antik sembol. Birbirine sarılmış iki yılan, genellikle DNA sembolü olarak kullanılır.

İnsanların çocukları olduğu zaman, bunu her ikisinin bileşimi olan bir çocuğu oluşturmak için kendi genlerini birleştiren iki ebeveyn olarak görürüz. Bazen birinin fiziksel ve kişisel özellikleri biraz daha ağır basıyor, bazen diğerinin, bazen de genetik çizgide çok gerilerde birinin özellikleri oluşuyor. Burada verdiğim açıdan bakılacak olursa, iki sabit sürücü, yani ana baba, genetik verilerini yükleyerek ikisinin birleşimi bir sabit sürücü üretiyorlar. Hücrelerdeki iki sarmal DNA dizisi bedeninin genetik kütüphanesi olarak adlandırılır. Ancak burada vurgulanması gereken bir nokta var. DNA ve fiziksel olarak algıladığımız her şey titreşimsel-elektriksel-dijital bilginin deşifre edilmiş ifadesidir. İşte bu genetik veriler, aslında realitenin bu enerji seviyesinde depolanıyor. Depolama kapasitesi inanılmaz düzeyde. İnsan bedenindeki 120 milyar mil uzunluğundaki DNA, insan biliminin yapabileceği herhangi bir cihazdan yüz trilyon kat daha fazla bilgi saklayabiliyor.

DNA'nın depolama özelliğinden çok daha fazlası da var ve aslında bilim adamları gerçek hakkında çok az şey biliyorlar. DNA'nın % 95-97'si için, protein kodlamayan/işe yaramaz DNA deniliyor, çünkü bilim adamlarının bu konuda fazla bilgisi yok. Oysa "işe yaramaz" denen kısmının da amacı var. Bilim, işin gerçeği ve nasıl çalıştığını anlamaya gelince inanılmaz derecede ağırdan alıyor. Tabii Sürüngen genetik manipülasyon da bilimin düzgün çalışmasını iyice engellemiş. DNA evrensel bir yazılım programı. Bütün canlıların DNA'sı-biyolojik bilgisayar sistemi- temel olarak aynı. Fiziksel şekilleri çok farklı da olsa, bir fare, çiçek, balık veya insan DNA'sının arasında çok az fark var. Fare, sıçan ve insanlardaki genlerin % 85'i aynı. Bu durumda sıçan beyninden alınan hücrelerin simülâtörde uçak uçuşmasına şaşmamak lazım. Bütün DNA'ların aynı dört şifresi var; adenine, guanine, cytosine ve thymine veya kısaca A,G,C ve T. Fiziksel şekiller arasındaki tek fark, bu dört şifrenin sıralanış şekli, ama şifrelemede yapılacak küçük bir fark bile fiziksel özelliklerde müthiş farklılıklar yaratabilir. (Resim 180)'de görüldüğü gibi DNA şifreleri dijital sekansa benziyor ve Matrix filmindeki yeşil şifreleri hatırlatıyor.

```
CCCAACACCCAAATATGGCTCGAGAAGGGCAGCGACATTCTGCGGGGTGGCGCGAGGGAATGCC
GCGGGCTATATAAAACCTGAGCAGAGGGACAAGCGGCCACCGCAGCGGCAAGTGAAGCCT
CGCTTCCCTCCGCGGCGACAGGGCCCGAGCCGAGAGTAGCAGTTGTAGCTACCCGCCAGGTAGG
CGAGGAGTTGGGAGGGGACAGGGGACAGGGCACTACCGAGGGGAACCTGAAGGACTCCGGGGCAGA
ACCCAGTCGGTTACCTGGTCAGCCCCAGGCCCTCGCCCTGAGCGCTGTGCCTCGTCCGGAGCCAC
ACGCGCTTTAAAAGSAGGCAAGACAGTCAGCCCTCTGGAATTAGACTTCTCCAAATTTTCTCTAG
CCCTTTGGGCTCCTTTACCTGGCATGTAGGATGTGCCTAGGGAGATAAACGGTTTGTCTTAGTTGT
CGCCAAGGCAAGTTCCCTTCCAACTAGCGCTAGAGCGAATGAGCGAGCAGCCAGGACCACCATTTCTG
GGTTTCCAACAGGCGAAAAAGGCCCTTTCTGAGTTTGAATGTGACAGGGTTCTTAACAGGCCACTCT
TCCCTGGATGGGGTGCCAACGCGCTTTCCCATGGGCATCTCCTTCCACCTTCACGCTGGCCCGAGCAAG
CAGGCAGTGCTGAGGCCATTATCTCCCTAGGTGACAGATGTGGTCAGGGAGGCGCAGAGAGGATGGGC
ACTAGCGTCCAGCTCCTGGAACAGGTGTCAGGCAGGGAGGGCAGACAGGCTTTGGGAACATGTTCCC
CGCCAGGCTAGACTTCTGCGCTGATGCACCGCGCTCTTCGCGGCTTCCCTGTCTTGACAGAACTA
GACACAAATGTGCGACGAGGACCTTCTCAGTGGGTCTCGCGACCCGTGTCGCCCTTTCTCGGTTACGGG
CAGCCTTAGCGGGGCAAGGTCGAGAAGAGAACCCCTGGTTCGCGGCCCTGGCAGAAATTTGAGTGGC
TCCGGCAGGAGATGTCCCTAGGTTCTGGGGAGGGAGGACGTCGGGGCAGCCAGGCTTACCCCCC
CTGCGGCTGAGACTTCTGCGCTGATGCACCGCGCTCTTCGCGGCTTCCCTGTCTTGACAGAACTA
GACACAAATGTGCGACGAGGACCTTCTCAGTGGGTCTCGCGACCCGTGTCGCCCTTTCTCGGTTACGGG
CCGGCTTTCGCGGGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGGAGG
GGTCAGGCTGCCCTCCGAGAGGGAGCGCGCTCGGGTCCCGCGTAAGCCAGCCTGGTGCCACC
```

Bütün DNA, adenin, guanin, sitosin ve timin veya A,G,C,T olarak bilinen aynı dört şifreden oluşur. Dizildiği zaman Matrix filmindeki bilgisayar ekranındaki yeşil şifrelere çok benzerler.

Karşılaştırma oldukça uygun.

Öyle de olmalılar, çünkü sanal gerçeklik evrenindeki her şey gibi DNA da hem titreşimsel hem de dijital bir olgu. Her masaüstü bilgisayarının kendi dijital kimlik koduna sahip olması gibi, insan beden bilgisayarında da kendine özgü bir frekans şifresi vardır. Bu şifreler, bütün canlı türlerinde mevcut olup hep belirli dalga boylarında işlerler. Bu, bir türün üyelerinin, uzun mesafelerde iletişim kurabileceği uyumlu titreşimsel dijital kodlar yoluyla olur. Afrika'daki "Bushmen" kabilesindeki gibi kişiler bu konuda çok yetenekliler, çünkü hassasiyetleri batı tarzı eğitim ve programlama yoluyla baskılanmamış durumda. San Francisco Chronicle gazetesindeki bir makalede şöyle yazıyor: "DNA evrensel bir yazılım şifresi. Bakterilerden insanlara, hayat için temel öğretiler hep aynı dilde yazılmış." İnsan bedeninin bilgisayar yapısında olduğuna dair en büyük teyit, hücrelerin mikroçip özelliği taşıyor olması ve onlardan 75 trilyon hücremiz var. İnanç Biyolojisi adlı kitabın yazarı, emekli tıp

profesörü ve bilim adamı Bruce Lipton hücreler üzerinde yaptığı araştırmalarında, özellikle hücreler ve hücre membranını anlatıyor. Membranın, kanalları ve kanal kapakları olan kristal bir yarı iletken olduğunu keşfetmiş. Ve bir bilgisayar çipi için de aynı şey söyleniyor; “Kanal ve kanal kapakları olan kristal bir yarı iletken...” Lipton şöyle diyor:

“Biyomembranları, silikon yarı iletkenlerle kıyaslama ve çelişen yönlerini belirleme konusunda yoğun çalışmalar yaptım. Benzer doğal tanımlarının tesadüf olmadığını anladığım zaman çok şaşırdım. Hücre membranı, yapısal ve işlevsel olarak tıpkı bir silikona eşitti!”

Elektronikte ve çiplerde kullanılan yarı iletkenlerin ana birimi silikon kristali. Bu arada California’daki “Silikon Vadisi”ni ve “Silikon Ekonomisi” kelimelerini özellikle vurgulayalım. Bilim adamları DNA’nın aynı karbon nano tüplerde olan nadir bir süper iletken özelliğe sahip olduklarını görmüşler. DNA ve hücreler, gerçekten de “insan beden bilgisayarı”nın sabit sürücüsünün parçaları oluyor.

Meridyen Anakart

Aşağıdaki resimde görüntünün ne olabileceğini çevrenizdekilere bir sorun, size bir “devre kartı/çevrim levhasıdır” cevabını verecek, bunda da son derece haklı olacaklardır.

İnsan bedeninin meridyen sistemi, radyoaktif izleyiciler ve gamma kamera ile çekilmiş. Aynen olduğu gibi görünüyor, yani bir meridyen anakart...

Bu resimde gerçekten de “insan beden bilgisayarı”nın devre kartına ya da eski bir Çin şifa sanatı olan akupunkturdaki “meridyenler” olarak bilinen enerji hatlarından oluşan ağa bakıyorsunuz. Askeri Hastane’nin Cytology laboratuvarı ile ortak olarak Paris’teki Neker Hastanesi’nde yapılmış olan çalışma itibarıyla bu, bilgisayar ile sağlanmış bir görüntü. Akupunktur noktalarına bir radyoaktif bir iz bırakıcı enjekte edip, “gamma kamera” ile fo-

toğraflamışlar. Bu yöntemde iz bırakıcı, Çinlilerin binlerce yıl önceden bildikleri meridyen sisteminin enerjisini izlemiş. Akupunktur bu enerji akışlarının dengelenmesine dayalı ve başka tekniklerin yanı sıra, genellikle incecik iğnelerin, bedendeki belirli geçit noktalarına batırılması suretiyle uygulanıyor. İğneler enerji akışını düzenleyerek denge sağlıyor. Enerjinin, az veya çok, yavaş veya hızlı akışı, beden bilgisayar sisteminin çalışmasını etkiliyor, buna da “hastalık” diyoruz. Bunun için çok iyi bir neden var, çünkü akupunkturda “Ki” denilen; meridyen ağından geçen bu enerji bir “bilgi”dir.

Necker Hastanesi'ndeki araştırma, meridyenlerden geçen enerji akışının daha yavaş olmasının, daha fazla hastalığa neden olduğunu, en uygun hızda ve dengeli aktığında da kişinin daha sağlıklı olduğunu keşfetmiştir. Bunun nasıl olacağını anlamak için yine bilgisayar benzetmesine geri dönelim. Bilgisayarınız yavaş çalıştığı zaman ne olur? Bilgisayardan geçen bilgi, onu gerekli hız ve etkinlikte çalıştırmak için yeterince hızlı bir şekilde iletilmemektedir. İnsan olsaydı, “Kendisini iyi hissetmiyor!” derdik. Aslında çoğu zaman bilgisayarın yavaş çalışmasının, bilginin akmamasının nedeni bilgisayar virüsüdür. O nedir? Bilgisayarın iletişim ağını karıştırıp yanlış işlemesine neden olan işe yaramaz bilgidir. İşte insan beden bilgisayarına olan da aynen budur; uyumsuzluk, ahenksizlik oluşur, buna da “hastalık” denir. Beden üzerindeki virüsler ve kimyasal, elektriksel veya herhangi başka bir şekilde oluşabilecek saldırılar, dijital ve enerjetik verinin, “fiziksel” veya deşifre edilmiş ifadeleridir. Başka bir deyişle, beden bilgisayarının veri dengesinin bozulması, normal programın yanlış okunmasına yol açar. Bu yanlış okuma, enerji verisinin şifre edilmesinde, fiziksel açıdan “ağrı” olarak baş gösterir. Virüs, bilgisayarı artık hiç çalışmayacak hale bile getirebilir. O zaman ne deriz? “Bilgisayarım öldü.” Biz öldüğümüz zaman da aynı şey olur, ancak biz ölmeyiz, sadece bilgisayar aracımız görev yapamaz hale gelir o kadar.

Merkezi İşlem Birimi

Bir merkezi işlem biriminin ya da CPU'nun bir bilgisayarın beyni olarak ifade edilmesi son derece uygun düşüyor, çünkü burası bütün iletişim trafiğini okur, işlem yapar ve ayıklar. Beyin de bedenin merkezi işlem birimidir. Bedende gezinen veriyi veya bilgiyi ayıklar, onu değerlendirir, bilginin nereye gitmesi gerektiğine ya da onunla ne yapılacağına karar verir. Bedenin elektriksel veya kimyasal veya elektrokimyasal sistemlerini kontrol eder. Aslında bilgi iletişiminin ve tepkinin başka bir formudur. Bu sistemler, enerji hatlarının meridyen devre kartı ağıyla bağlantılıdır ve daha önce tanımlamış olduğum üzere, eski Sanskritçede bir kelime olup, ışık döngüsü anlamına gelen “çakra”larla etkileşim halinde olan “bilgi”dir. Bu çakralar, insan gözünün algılayabildiğinden çok daha öte seviyedeki enerjilerle bağlantıdadır. Bütün bu bilgi veya veri kaynakları, beyin aracılığı ile işlem yapar. Beyin ise bilimin açıklayabileceğinden çok daha başka seviyelerde çalışır, sadece beş duyu için işlem merkezi değildir, çok boyutlu olarak işlemler yapar. Bunun anlamı şudur; eğer kötü amaçlı bir güç, insan hayatını, insanların kendilerini ve dünyayı algılamalarını kontrol altında tutarak hâkim olmak isterse, o zaman fiziksel âlemde ana hedef beyin olur. İnsanlar, yerler, manzaralar v.s. olarak deneyimlediğimizi sandığımız dünyayı yaratan beyindir. Beynin

realiteyi algılamasını kontrol altında tutabilmek, insanların deşifre olmuş fiziksel realite olarak deneyimleyecekleri realiteye de hâkim olur. Göreceğimiz üzere, bütün hayatlarını denetleyecektir.

Genel olarak beyin ve insan genetiği konusunda vurgulanacak bir diğer nokta da şudur: beden sadece bir bilgisayar değildir, biyolojik, canlı ve düşünen bir bilgisayardır ve değişken koşullara da tepki verebilir. Tıp bilimi, yanlış bir şekilde, beynin doğumda sabitlendiği ve koşullara göre değişmediğine inanır. Beyniniz hasar görürse, kaybettiğiniz fonksiyonlar için yapılacak hiçbir şeyin olmadığı söylenir. Tıpta Neuroplastisite/ nöroplastisite bilimi çalışanlarının gösterdiği gibi, bu çok doğru değildir. Şimdi hayatta olmayan, ünlü araştırmacı Paul-Bach-y-Rita, felçli veya beyin hasarları ve işlevsizlikleri olan insanlara, beyni kendisini yeniden yapılandırması ve bilgiyi başka bir yoldan deşifre etmesi için olağanüstü çalışmalar yapmıştır. Belirli duylarda ve faaliyetlerde uzmanlaşan özel beyin bölümleri vardır, ancak diğer fonksiyonları da çok iyi yapabilirler. Gelişmekte olan “Neuroplastisite Bilimi” bundan daha da ötesini kanıtlamıştır.

Bilgisayar Hafızası

Bir bilgisayarın iki hafıza şekli vardır: Bilgiyi sürekli olarak ya da silininceye kadar tutan sabit sürücü ve klavyede çalışırken, farklı dosyaları ve diğer uygulamaları açmak için kullanılan RAM veya sanal bellek. Aynı anda çok fazla sayıda dosya veya sayfa açarsanız bilgisayarınız, bazı sayfaları kapatmanız gerektiğine dair uyarı yapar. “Kaydet”e tıklarsanız, sanal bellek sabit sürücüye nakledilir. İşte beden bilgisayarı da aynı şekilde çalışır. Ona da “kısa süreli” veya “uzun süreli” hafıza deriz. Kısa süreyle belirli miktarda bilgi ya da veri tutarız; genel olarak araştırmacılara göre bu birkaç dakikayı geçmez, ancak kaydedilen veri veya bilgi, uzun süreli hafızaya, yani RAM'den sabit sürücüye geçer. Bunama neticesinde kısa süreli hafıza çalışmayabilir, böylece kişilerin bir dakika önce söylemiş olduklarını unutma gibi belirtiler baş gösterir, ama bunun karşılığında onlarca yıl önceki ayrıntıları hatırlarlar. Yani bu, “Kaydet” fonksiyonunun, çalışması gerektiği gibi çalışmadığını gösterir. Bir de, birisi bize işlem yapamayacağımız bir olaylar listesi verdiği zaman, sanal gerçeği algılamakta yavaşlar ve “Dur, yavaş ol, bunların hepsini hatırlayamam!” deriz. Bu beden bilgisayarının sanal belleğinin ağırlaşması ile olur, “lütfen bazı dosyaları kapatınız” uyarısı gelir. *Psychtests.com*'daki bir makalede bu işlem şöyle anlatılıyor: “Temel olarak gördüğünüz, dokunduğunuz, işittiğiniz veya deneyimlediğiniz her ne ise, o anda, çeyrek saniyede kısa vadeli hafızanıza girer. Hep kısa vadeli anılarımız vardır, böylece hemen kullanır, ihtiyacımız yoksa unuturuz. Önümüze çıkarsa hatırlayabilir veya anlayabiliriz. Her şey kısa vadeli hafıza ile başlar..

Uzun vadeli hafızanız ise, bütün anıları ve olayları muhafaza ettiğiniz yerdir. Çocukken ilk hatırladıklarınız, yazdığınız veya aldığınız ilk aşk mektubu, kolunuzu kırdığınız tarih, hepsi oradadır. Neden bazı şeyleri hatırlayıp bazılarını hatırladığımızı açıklayamamak da, uzun vadeli hafıza ile ilgili bir şeyler biliyoruz. Bilgi/veri, uzun vadeliye geçmek için kısa vadeli hafızadan geçer.”

Sanal bellek ile sabit sürücüdeki prensip aynıdır.

Bilgisayar Güvenliği

İnsan bedeni ile baktığınız zaman bilgisayar benzetmesi devreye girer. Bilgisayarla çalışan herkes anti-virüs veya güvenlik duvarı kavramlarına aşinadır. Bunlar virüsleri, bilgisayar sistemini işgal eden ve düzgün çalışmasını engelleyen başka verileri izole, bloke veya yok eder. En kötü ihtimalle, iletişim ve çalışma sistemini karıştırır, bir daha çalışamaz hale getirir. Başka bir deyişle bilgisayar “ölür”. Aşağıda *microsoft.com*’da verilmiş, bilgisayar virüsleriyle ilgili açıklamalar var: “Bilgisayar virüsleri, bir bilgisayardan diğerine bilgisayar yoluyla girilerek küçük yazılım programları yaymak üzere tasarlanırlar. Bir virüs, bilgisayarınızdaki verileri bozabilir veya silebilir, kendisini başka bilgisayarlara yaymak üzere e-mail programınızı kullanabilir, hatta sabit sürücünüzdeki her şeyi silebilir.”

İnsanlarda da, virüsler veya diğer hastalık çeşitleri kişiden kişiye yayılabilir. Bilgisayar virüsleri nasıl yazılım programları ise, insan virüsleri veya hastalık çeşitleri de öyledir. Bunlar, beden bilgisayarı tarafından deşifre edilmiş olan görünürdeki gerçekteki veriyi bozucu yazılım programlarıdır ve verilerin olağan akışının yanlış veya hatalı olarak okunmasına neden olur. Norton Antivirüs sistemini yapanlar, web sitelerinde bir de şu bilgileri vermişler:

Bir bilgisayarın yavaşlamasına en büyük nedenlerinden birisi olan virüsler, reklam destekli bilgisayar yazılımları veya kullanıcının bilgisi dışında kişisel bilgiler toplayan bilgisayar programlarıdır. Bir virüs bir bilgisayar sistemine, bir ağa, hatta internete zarar vermek üzere yazılmış zararlı bir yazılım şifresidir.

Verileri doğru olarak okursa, beden sağlıklıdır, çünkü dijital ve titreşimsel durumu ahenk içerisindedir, ama virüs sembolik olarak olumsuz veri atarsa, veri bozukluğunu tetikler, biz de buna “hastalık” deriz. Bilim adamları mikroskop altında fiziksel virüsler görebilirler, ama bu ancak onun beynin bunu o forma deşifre etmesiyle olur. Deşifre etmeden önce virüsü veya her şeyi görebilseydik, onu dijital olarak (metematiksel veri yazılımı) ve başka bir düzeyde titreşen bir enerji alanı ya da dalga formu olarak görebilirdik. Bilgisayar virüs patlamalarıyla savaşabilmek için, anti virüs yazılımları kullanıyoruz. Bunlar, bu bozucu veri paketleri bilgisayarın çalışma sistemine zarar vermeden önce onları tespit edip etkisiz hale getiriyorlar. Aşağıdaki açıklama, worm, trojan horse, spyware, dishonest, adware ve crime-ware gibi adlar altındaki kötü virüslerle mücadele eden antivirüs programlarının internetteki açıklaması:

“Antivirüs yazılımların, kötü amaçlı yazılımları tanımladığı en yaygın yöntem, imza bazlı tespittir. Kötü amaçlı yazılımları ve virüsleri tanımlayabilmek için antivirüs yazılımı, dosyanın içeriğini virüs imzası ile karşılaştırır. Virüsler kendilerini mevcut dosyalara yerleştirdikleri için dosya, bütün olarak değil, parçalar halinde aranır”.

Norton antivirüsü hazırlayanlar yazılımları için bir de şöyle diyorlar: “Virüs” ve “worm” denilen zararlı programların hassas dosyalara zarar vermemeleri için geride zarar vermeden çalışır. Bunu, worm ve virüslerin imzalarını tanımlayarak gerçekleştirir. Onları dosyalanmış olduğu bilinen virüsler ile karşılaştırır.

Bu paragraflar, aynen insan bağışıklık sistemini tarif ediyor. Tabii ki insanların ki,

anti virüs programından çok daha gelişmiş bir yazılım. Beden bilgisayarını zararlı verilerden, yani hastalıklardan korumak için bir güvenlik duvarı oluşturur. İşte bu nedenle, yeni bir hastalık ortaya çıktığı zaman bağışıklık sistemi onu okumaya programlanmamış olduğu için korunamaz ve hastalanır. Bu tıpkı, Avrupalılar, hiç suçüçeğı hastalığı geçir-memiş olan Kızılderililere suçüçeğini bulaştırmalarına benzer. İnsan bedeni canlı veya biyolojik olduğu için, kendi kendine düşünme ve kendisini korunma yeteneğı vardır. Yeni bir hastalık çıktığı zaman, bağışıklık sistemi o “imza”yı tanır ve mücadele etmeye başlar. Aşılar ise, içeriğindeki toksik kimyasallar, hayvan dokularından ve kürtaj fe-tuslarından alınan DNA ve yabancı proteinler ile bu savunma kalkanını bastırıyorlar. Bağışıklık sistemi henüz gelişmekte olan bebeklere ve yürüme çağındakilere, iki yaşına gelmeden 25 ayrı aşı yapılıyor. İllüminati’nin kontrolündeki ilaç sanayi, aşılardan yılda milyarlarca dolar kâr ederken, bir de üstüne, aşılar nedeniyle bağışıklık sistemi zarar görenler için ürettiğı ilaçlarla para kazanıyor. Burada vurgulanacak bir diğerk nokta da şu ki, aşı denen toksik karışımlar, beyni/genetik deşifre sistemini bozan verinin ta ken-disi. Aynı şey ilaçlar için de sözkonusu, çünkü yan etki denen birçok probleme neden oluyorlar. Bunlar yan etki değıl, bilgisayara virüs etkileri. Sürüngen ırk ve hibrid soy, büyük bir soğukkanlılıkla, küçük yaştan başlayarak insan beden bilgisayarının denge-sini bozuyorlar.

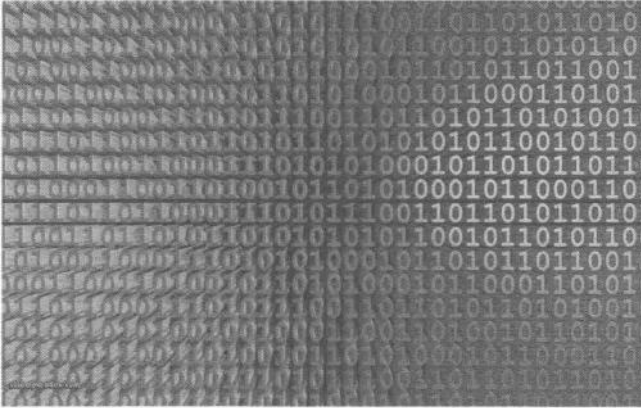
Malum olanı görebilmek...

Beden bilgisayarının sabit sürücüsünü, devre kartını, merkezi işlem birimini ve hafıza sistemini tarif ettim. Bedenle bilgisayar arasındaki benzerliklerin listesi öylece uzayıp gi-der. Örneğın bilgisayar kapanır, ekran kararır ve faaliyet mimimuma düşünce olunca ne olur? “Bilgisayar uyku modunda” deriz. Bu aynen bizim beden bilgisayarımızın dinlendiğı ve minimum enerji harcadığı haldir. Bilgisayar açılmadığı zaman “öldü” deriz. Peki bir bil-gisayarı öldürmenin en hızlı yolu nedir? Yüksek bir yerden aşağıya atmak... Aynı şey beden bilgisayarını için de geçerlidir, çünkü her iki halde de ona “hayat” veren iletişim sistemi yok olmuştur. Burada anlattığım şey çok açık, ama genellikle gözlerimizin önünde olan şeyi en son kaydederiz. Şimdi bazı bilim adamları da bilgisayarlarla insan bedeni arasındaki bağlan-tıları görüyorlar, ama bunun ne anlama geldiğıne dair fazla da geniş bir açıdan bakamıyor-lar. Bilgisayarlar, açık ve kapalı elektrik atımlarını temsil eden 1 ve 0 olan ikili sistem ile çalışıyorlar. İnternette buna dair açıklama şöyle:

“Dijital bir bilgisayar veriyi, sayısal formda işlemek için tasarlanmıştır; devreleri, doğ-rudan toplama, çıkarma, çarpma ve bölme gibi matematiksel işlemler yapar. Dijital bir bil-gisayar tarafından, üzerinde işlemler yapılan sayılar ikili bir sistemde gösterilir; ikili basa-maklar veya bitler 0 ve 1’dir. İkili basamaklar, bilgisayarın devre sisteminde akımın ya da voltajın varlığı (1) veya yokluğu (0) ile kolayca gösterilebilir.”

Şimdi de 1, 0 ve eksi 1 sayılarıyla çalışan “Trinary/Üçlü” bilgisayarlar geliştiriliyor. Bu, çok daha büyük bir potansiyel sağlayacak, çünkü girdiye sadece tepki veren açık-kapalı durumunda ya 1 (aktif şarj) ya da 0 (şarjda değıl) yerine, ilave seçenek eksi 1,

o anda uygun görülmeyen bilgiyi yok saymasına imkân veriyor. Artık insan beyninin aynı ikili ve üçlü sistemle çalıştığını duymak sizi şaşırtmayacak. Her bir hücre zarının, hücrenin ihtiyacı olanların girmesine izin veren ve zarar verebileceklerden koruyan “kapı” veya “kanal”ları var. Bu açma ve kapanma, bilgisayarda bulunan ikili sistem olan on-off elektrik şarjları ile aktive edilir. Bu arada belirtmekte yarar var; elektrik-elektromanyetik alanların sağlığa zarar vermesinin nedenlerinden birisi de bu. Eğer bedenin elektrik sistemi bozulursa veya kısa devre yaparsa, hücreler tahrip edici unsurların geçmesine izin verecek şekilde yanlış zamanda açılabilir ve kapanabilir. Yüksek gerilim hatlarının altında ve yakınında yaşayan kişilerin, genel nüfustaki diğerlerine oranla daha fazla kanser riski altında olmalarının nedeni budur. Aynı şey, elektromanyetik ve mikrodalga teknolojisi ile çalışanlar için de sözkonusudur. DNA, manyetik alanlardan çok etkileniyor ve sürekli olarak “ley hattı” olarak bilinen meridyenlerin ve yeryüzünün manyetik alanının etkisi altında kalıyor. DNA’daki elektriksel şarjlar, iletişim için küçük manyetik alanlar yaratıyor ve böylece başka manyetik alanlardan da etkileniyor. Bilgisayarınızı güçlü bir elektromanyetik alana koyarsanız ne olur? Tabii doğru düzgün çalışamaz. Beden de aynı şekilde etkilenir. Yapay Ay’ın insan algılamasını nasıl etkilediği konusuna geçtiğim zaman bu konu ile ne kadar bağlantılı olduğunu göreceksiniz. Bilgisayar verileri, açık-kapalı elektrik kombinasyonları yoluyla iletilir. Sıfır ve bir’ler dizisi, deşifre olmuş halleriyle kelimeleri, renkleri, grafikleri temsil eder. Bu, DNA’nın, A, C, G ve T şifreleri ile aynıdır.

İkili sayılar açık kapalı elektrik durumunu temsil ediyor, DNA dizilimi, sonucu tayin ediyor.

Birbirlerine çok benzerler, çünkü birisi, diğerinden çok daha gelişmiş olmakla birlikte, temel tema aynıdır. Colorado Üniversitesi’nden Psikoloji Profesörü olan Randall O’Reilly bilgisayarların ikili sistemi ile insan beyni arasındaki bağlantıyı kurmuş olan bir kişi. Bilim adamlarının insanın entelektüel yetenekleri açısından önemli olduğuna inandıkları bir beyin bölümünün, dijital bir bilgisayar gibi çalıştığını, bu modelleri yaratan birçok araştırmacının bilgisayar benzetmesinden kaçındığını söylüyor. “Benim çalışmalarım, insan beyni-

nin, bilgisayar gibi bir şey olmadığı söyleyen bir gelenekten geliyor, ama şimdi baktığımızda, bir bakıma tıpkı bilgisayar gibi olduğunu görüyoruz.” Katı, önyargılı düşüncelerden, hibrid ailelerin manipölasyonundan ve resmi görüşe uyma baskılarından başka, bilimi devre dışı bırakan, bilgisayarların ve insan bedeninin prensipte aynı, ama gelişmişlik açısından zıt kutuplarda olduğu görüşüdür. Dijital bilgisayarlar, elektrik sinyallerini iki bileşenli açık/kapalı durumlarına çevirerek işlerler. Prof. O'Reilly, bu özelliğin beyinde de aynı olduğunu keşfetmiş. Profesör, prefrontal korteks'deki nöronların “aktif” ve “aktif olmayan” şeklinde iki bileşenli olduklarını ve “bazal gangliya”nın da “prefrontal korteks”in farklı parçalarının açıp kapatılmasını sağlayan büyük bir şalter olduğunu söylüyor. Prefrontal korteks, beynin idare merkezi olup, karar verme ve problem çözmeyi de kapsayan, daha yüksek düzey idraki destekliyor. Araştırmacılar, prefrontal korteks'in, insanın entelektüel kapasitesi açısından çok önemli olduğunu ve insan zekâsı hakkında daha çok anlayış sağladığını düşünüyorlar. Yıllardan beri dijital televizyonun analog televizyonun yerini almasının, manipölatörler için son derece önemli olduğunu hissediyordum, çünkü bu, dijital insan beynine daha kolay bir bağlantı kurulmasını sağlayacak.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, beyin aynı zamanda 3 sayı ve halde, üçlü sistemle de çalışıyor. MIT/Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'ndeki Öğrenme ve Hafıza Picower Merkezi'nde çalışan nörolog Guosong Liu, “Nature Neuroscience” adlı yayında, bunu anlamanın, yeni bilgisayarlar geliştirmek için önemli bir çıkarım olacağını, çünkü eksi 1'in üçüncü modunun, gerekli sanılan bilgiyi yok saymayı sağlayacağını anlatıyor. Bu tıpkı, bir şeye konsantre olduğumuz zaman beynimizin çevredekileri yok sayması gibi oluyor. Liu, “Bilgisayarlar bilgiyi yok saymaz, bu insan beynine mahsus özel bir avantaj!” diyor. Valla, bana sorarsanız, son geliştirilen bilgisayarlar bilgiyi yok saymıyorlar, ama o bilgiyi bir kez anladılar mı, bunu fevkalade yapabilirler. Geleceğin bilgisayarlarının ve de yazılımların üçlü sistem üzerinden çalışacaklarına ve on yıl içerisinde bugün gördüğümüz her şeyin de-mode kalacağı düşünülüyor. Hatta kuantum bilgisayarların yapılmasının ve geliştirilmesinin planlandığı söyleniyor. Bunların, atom, molekül ve enerji dalga formlarının sınırsız potansiyeli ile çok daha yüksek, hız, hafıza ve kapasiteye sahip olacakları kesin. Bu, sanal gerçek evrenin çalıştığı bilgisayar sistemine daha çok benziyor. Kuantum hesaplamanın, problemleri çözme potansiyeli var, aksi halde bunları halletmek milyonlarca yıl sürerdi. Sürüngen ırk ve hibridlerinde bunlar çoktandır mevcut. Bu alandaki uzmanlar, kuantum bilgisayarın çalışması için atomların bozulmamış salınımlı dalga hareketi yaratmaları için sabit tutulmaları gerektiğini söylüyorlar. Bu atomik kuantum dalgası, normal bilgisayar “bit”inden çok daha fazla veri saklayabiliyor ve bugünkü sistemlerde gördüğümüzden çok daha hızlı ve güçlü işlem yapabiliyorlar. Bütün bunlar, dalga formlarının bilgiyi tutma potansiyellerini ve bu sanal gerçeğin öncelikli halinin dalga formunda bilgi, titreşim veya dalgalanma olduğunu daha da iyi teyit ediyor. İlginçtir, geçenlerde okuduğum bir yazıya bakılırsa, kuantum bilgisayar teknolojisinde önemli bir gelişme olmuş, atomları silikon kristalin içine hapsedmişler. İleride göreceğiniz gibi, insan bedeni, DNA ve bütün hücrelere kadar temelde sıvı kristalden oluşuyor.

“Evrım”i Yükleme

İnsan bedeninin bir sanal gerçek evreninde “düşünen” biyolojik bir bilgisayar sistemi olduğu anlayışı birçok sırrı çözüyor. Örneğin, türlerin (beden bilgisayarlarının) değişen çevresel ihtiyaçlarına ayarlanmalarını ifade eden evrimi ele alalım. Burada vurgulamak istediğim evrim; “bilinç”i değil, bedeni etkileyen evrim. Bunlar sürekli olarak karıştırılıyor ve kesinlikle aynı olmadıkları halde evrim konusunda birbirinin yerine kullanılıyor. Kuşların, balıkların ve diğer hayvan cinslerinin, yaşamlarına ve yaşam ortamlarına mahsus olarak geliştirmiş oldukları inanılmaz yeteneklerini hayranlıkla izliyoruz. Buna, geceleri çıkan cinslerin gece görüşleri oluşu, bazı kuşların, çok yükseklerden bile balıkları görebilmeleri için uzağı büyüten gözlere sahip oluşları da dahil. Bu kolaylıkla açıklanabilir. Bu özellikler, bu cinslerin, sanal realitenin “mimarı” veya “mimarları” tarafından beden bilgisayarlarına programlanmış ve “oyun”a böyle sokulmuşlar.

Bütün fiziksel hayatta olduğu gibi hayvanların da beden bilgisayarları vardır, programları, onları yaratan tarafından yazılabilir de değiştirilebilir de.

Mimarlar, cinsleri, sanal gerçekteki yaşam ortamına göre bir üst seviyeye de çıkarabilirler, ancak fiziksel form biyolojik bir bilgisayar olduğuna göre, çoğunlukla buna gerek yok. “Evrım” dediğimiz şey, beden bilgisayarının, çevresinden bilgi alıp, buna göre ayarlanmalar yapması. Eğer bu değişiklikler, değişmekte olan çevreye göre yeterince hızlı yapılırsa, buna “evrim” denir. Eğer değişim çevreye göre yeterince hızlı yapılamazsa, soyu tükenir. Eğer sanal gerçeğin “evren”in mimarları programı silmeyi seçerlerse, yine aynı şekilde soy tükenir. Oyunun tamamı uymaları için, hayvan türlerine net bir şekilde yazılmış olan programlara

bakın. Rakunlar elleri ve parmakları ile hissederler, dolayısıyla programı yazarlar, rakunun neokorteksinin yüzeyinin yüzde altmışını ellere tahsis ederler. Fareler dünya ile etkileşim içerisinde olmak için bıyıklarını kullanırlar. Bu nasıl olur? Klik, klik, "Enter". "Mutasyon" sözcüğü şöyle tanımlanıyor: "Ebeveyne ait tipte bulunmayan yeni bir karakter veya özelliğin yaratılmasıyla sonuçlanan, bir organizmanın bir gen veya kromozomundaki DNA diziliminin değişimi." Bu değişiklikler, çevresinden bilgi alan ve sürekli olarak rahatını ve yaşamını sürdürmesine yönelik sonuçları değerlendiren beden bilgisayar sistemi tarafından yaratılır. Buna bir örnek de, soğuk-sıcak gibi farklı dış koşullara uyum sağlayabilmek için beden ısısının belirli seviyede tutulduğu ısı düzenleme işlemidir. Beden sürekli olarak, iç ve dış ortama göre küçük veya büyük ayarlamalar yapar. Beden bilgisayarının bu ayarlamaları, eğer çevresinde sürekli değişiklikler varsa sonunda sürekli bir değişikliğe yol açar.

Beden Aklı

Eğer sanal gerçek evrenle etkileşimimizin gerçek doğasını kavramak ve yaşamakta olduğumuz sahte kimliği tanımak istiyorsak, burada vurgulanması gereken önemli bir nokta daha var. Beden bilgisayarlarımız, düşünen biyolojik varlıklardır, bu durumda da "kişilik" dediğimiz özelliklere sahiptirler. Matrix'te kaybolmamızın en temel yollarından birisi de kendimizi bu kişiliklerimiz sanmamızdır. Benim "bilinç" dediğim farkındalık ile bağlantıyı kaybedersek, algılarımız, duygularımız, tepkilerimiz ve verdiğimiz karşılıklar, beden bilgisayarı yoluyla çalışan kişilik yazılım programları tarafından yönetilir. Bazı psikologlar örnek teşkil eden kişiliklerden söz ederler. Ben de herkesin karakterinin, sadece on iki örnekte bulunacağını duydum. Bu nasıl olur? Çünkü örnekler, sürüngelelerin, sınırlama sağlamak amacıyla manipüle ederek insan beden bilgisayarlarına programlamış oldukları "kişilik yazılımları"dır. Programlanmış algılarımız, inançları ve davranışları olan bu programlanmış kişilikleri aşmanın tek yolu, aslında gerçek biz olan "bilinç"imize bağlanmamızdır. Aksi halde hayatımızı bu program yönetir.

Ünlü İsviçreli Psikiyatrist Carl Jung, bu kişilik kalıplarının, genetik kalıtımla bağlantısını araştırmış ve onların içgüdüsellliğe bağlı olduğu sonucuna varmış. Hayal gücümüzü yapılandıran ve onu farklı bir şekilde insan yapan bu modellerle doğduğumuzu söylüyor. Jung, kalıpların bedenlerimizle çok yakından bağlantılı olduğunu ileri sürüyor. Aslında onlar bedenlerimiz, beden bilgisayar sistemlerimiz ve onların enerjetik ifadeleri olan "aura" olarak adlandırdığımız elektromanyetik alanlar. Jung, her kültürde ve insanlık tarihinin her döneminde 70 kalıp model tanımlamış. Onların tüm örneklerde aynı kalıpsal kanunları izlediklerini bulmuş ve bunun arkasında evrensel bir bilinçaltı bulunduğunu söyledi. İnsanların ayrı ya da kişisel bilinçaltıları yokmuş, hatta tek bir evrensel bilinci paylaşıyorlarmış. Evet, bu benim "Akıl" dediğim şey. Jung, "bilinçli akıl"ın bu evrensel bilinçaltıdan kaynaklandığı sonucuna varmış. Ona göre insan akıllı, evrensel modellere göre şekillenmiş. Evet, "Akıl"ın modelleri... Hepimizin bu realite vasıtasıyla yüzleştiğimiz tek akıl. Jung, kişilik özelliklerinin kalıtsal ve beden ile bağlantılı olduğunu söylüyor. Bu, bilgisayara yükle-

me yoluyla yapılıyor, buna da üreme diyoruz. Onun deyişiyle, bizi belirgin bir şekilde insan yapan, “insan yazılım programı”. İnsanlar kendilerinin “insan” olduğundan söz ederler, ama aslında onlar sadece “bilinç”tir. İnsan oluş, bizim bu dünyayı deneyimlememizi sağlayan “sanal gerçek”in bir yapısı. “İnsan” bir beden bilgisayarı ve sadece fiziksel özellikleri değil, “kişilik” olarak bildiğimiz duygusal ve davranışsal tepkileri de programlanmış bir durumda. “İnsan akli” üzerinde çalışan psikiyatristler ve terapistler, bilgisayar teknik destekleyiciler gibiler, hipnotizmacılar ise yeniden programlayıcılar. Onlar “bilinç” ile ilgili değiller, her ikisi de sadece “akıl”ın birer yansıması olan bilgisayar akli ve duyguları ile uğraşıyorlar.

Kişilik Yükleme

Genellikle bize, “bizimmiş” gibi gelen duygusal, davranış ve kişilik özelliklerimiz, beden bilgisayarı aracılığı ile bilmeden “kendimiz” sandığımız programlar. Önce bunu anlamak lazım! Ayrıca beden bilgisayar programında düşünce türleri, davranışlar, beceriler ve duygusal özelliklerimiz vardır. Bütün bunları “biz” veya kişiliklerimiz sanırız. Bu hayatta, hafıza sistemimizde etki bırakan her deneyim, hoş olsun ya da olmasın, karışıma yüklenip “insan”, “kişilik” veya “karakter” terimleri altında bir araya gelen beden programlarına eklenir. O arada sürünge beynimiz, sürekli olarak gevezelik eder ve koşullara “ilkel duygusal tepki”lerle karşılık verir. Bilim adamları, insan duyguları ve davranışlarının genetik bağlantılı olduğunu her gün biraz daha iyi anlıyorlar. Örneğin Alman araştırmacılar, gen programının bazı insanları diğerlerinden daha kızgın yaptığını söyledikleri geni (programı) tanımlamışlar. 800’den fazla sayıdaki kişiden, öfkeyle nasıl başa çıktıklarını ölçmek üzere düzenlenmiş bir anketi doldurmalarını istemişler. Daha sonra DARPP-32 adını verdikleri bir genin versiyonlarını belirlemek için onlara bir DNA testi vermişler. Bu, öfke ve saldırganlıkla bağlantılı bir beyin kimyasalı olan dopamin düzeylerini etkiliyormuş. Genin iki versiyonuna sahip olan kişilerin, test grubundaki diğerlerinden daha öfkeli ve hırçın oldukları görülmüş. Bonn Üniversitesi’ndeki araştırma sonucunda, öfkeli tiplerin sürünge beyninin duygusal eşi olan “amigdala”da daha az gri maddeye sahip oldukları görülmüş. Kanıtlar, insan davranışlarının genetik ve enerjik olarak programlanmış olduğunu gösteriyor. Sayfalar ilerledikçe daha fazla kanıt sunacağım.

Bu programlar, doğumdan itibaren yaşanan bütün deneyimlerde herhangi bir açıklaması olmayan tüm korkular, fobiler ve karakter özelliklerini kapsayabilir. Bir kişi, bir köpekten hiç zarar görmemiş de olsa köpek fobisine, hiç uçağa binmemiş de olsa uçma fobisine, su ile hiçbir kötü deneyim yaşamamış da olsa su fobisine sahip olabilir. Hiçbir mantıklı açıklaması olmayan uzun bir liste örnek gösterebiliriz. Bunlar kalıtsal programlardır. Ne zaman başımıza çok etkileyici bir şey gelse, hafızamıza, sonraki neslin başa çıkmak zorunda kalacağı veya yararlanabileceği verileri yüklüyoruz. Sanıyorum, “Başka bir yaşamda şuydum, buydum.” şeklindeki yeniden bedenlenme veya reenkarnasyon hatıralarının birçoğu, bedenin sabit sürücüsünde tutulan verilerden kaynaklanıyor. Birçok kişi, regresyonla geçmiş hayatlarına gönderilir ve önceki bir enkarnasyonun bedenlerindeki fiziksel özellikleri sembolize ettiğini anlar. Bu kalıtsal programlamadan kaynaklanır. Boynu kesilen bir kişinin veya

böyle bir anıyı muhafaza etmiş olan beden bilgisayar programının, diğer hayatında boğazında açıklanamayan bir yara izi olabilir. Bu bilgi, programın hafızasında tutulur. Zaten birçok geçmiş yaşam/regresyon terapileri ile genetik hafıza dosyaları açılıyor. Aslında kişinin “açık bilinç”ine göre bu geçmiş hayat da sayılmaz.

İnsanların korku ve fobilerini yenmelerine yardımcı olan hipnotizmacı veya benzeri işi yapanlar, aslında beden bilgisayarı teknisyenleri olan kişiler. Kısaca programları siliyorlar. En ünlü örneklerden biri, bir hipnotizmacı ve kişisel gelişim eğitimcisi olan İngiliz Paul McKenna. TV gösterisinin başında yüksekten, örümcekten, uçmaktan veya benzeri şeylerden korkan kişilere uyguladığı hipnozla, onları ya kısmen ya da tamamen bu korkularından kurtarıyor. Aslında yaptığı, bilgisayara alternatif realiteler yükleyip, probleme neden olan yüksekten, örümcekten, uçmaktan korkmak gibi programları silmek. Bu insanlar için halledilemez bir şey değil, çünkü “bilinç”imize uyanıp bu tür programları yenme gücümüz var. Daha iyi bir dünya istiyorsak, bu bizim sorumluluğumuzdur. Ancak bu, bizim davranışlarımızı da, insanların sürekli olarak aynı şekilde, yani aslında önceden tahmin edilebilir şekilde tepki gösterdiklerini de açıklıyor. Devreye “bilinç” ya da “bilinçlilik” girdiği zaman, önceden tahmin edilebilirlik ortadan kalkıyor, çünkü zihinsel ve duygusal beden yazılımı iptal ediliyor. Tekrar ediyorum, beden bilgisayarlarımızdaki bütün yaygın “kişilik” ve “fizik” bedenle ilgili programlar, ağırlıklı olarak “insan olmak” başlığı altında toplanıyor. Yani, fiziksel, ağırlıklı olarak da zihinsel ve duygusal ifadeleriyle insan, bir bilgisayar programı. Dostum, İngiliz şifacı ve bilimsel araştırmacı Mike Lambert, bana gezegenlerin belirli metallere titreşimsel bağlantıları olduğunu söylemişti. Örneğin bir bebeğin doğumu sırasında bu titreşimsel bağlantı, Güneş, Ay ve gezegenlerin pozisyonuna bağlı olarak, bebeğin hücrelerini etkiliyormuş. Bu metalik titreşimsel bağlantı, daha sonra beden bilgisayarı seviyesinde de devam ediyor ve kişinin, kişilik özellikleri üzerine de etki yapıyormuş. Mike Çin tıbbi ve felsefesi uzmanı, dolayısıyla ejderha, domuz, sıçan yılı kavramları konularında da derin bir bilgiye sahip. Onun tanımadığı birinin doğum tarihini verdiğim zaman, Çin takvimine göre o kişinin karakter özelliklerini söyledi. Söyledikleri ise son derece isabetliydi. İnsanlar “bilinç”lerine açılmazlarsa program, bütün algılama ve tepkilerini kontrol altında tutuyor. Aynı şekilde, “ırk” veya “kültür” dediğimiz kavramların da, yine “ana insan programı”na ait alt programlardan kaynaklandığını biliyoruz. Farklı ırk ve kültür gruplarının nasıl yaşadıklarına, nasıl davrandıklarına ve realiteyi nasıl algıladıklarına bakın, neredeyse hepsi aynı umutsuz sınırlı kapasiteye sahipler. İnsanlar, beden bilgisayarlarının aracılığı ile çalışan, ırk ve kültür yazılım programlarını kullanıyorlar.

Programlanmış Tepkiler

Kişiliklerimizin onaylanması, duygusal olarak hayata verdiğimiz tepkiye göre değerlendiriliyor. Sakin miyiz, çabuk mu öfkeleniyoruz, rasyonel miyiz, yoksa duygusal birer dinamit miyiz? Peki duygular nedir? Elektrokimyasal reaksiyonlar! Bunlar, aurik alandan (beden bilgisayarının enerji karşıt parçasının daha düşük düzeyleri), sabit sürücüde saklanmış duygusal programlardan veya beş duyu veya “bu dünya”ya ait araçlar yoluyla be-

den bilgisayarına erişen etkileşimlerden tetiklenebilir. Duygusal tepkilerimizin büyük bir çoğunluğu “biz”, “enkarn olmuş bilinç” ya da “gerçek ben” den kaynaklanmıyor. Bunlar beden programları ve dışsal etkiler. Bir İngiliz kadın, 40 yıl boyunca “klinik depresyon” yaşamışken, ağzındaki civa bazlı diş dolgularının çıkartılması sonucunda bütün sıkıntısının bundan kaynaklandığını öğrenmiş. Kırk yıl boyunca derin ve boğucu depresyonundan kurtulmak amacıyla akıl hastanelerinde tedavi görmüş. Oysa bütün bunun sebebi, civanın, beden bilgisayar sistemi üzerindeki olumsuz etkisiymiş. Onu bilen, tedavi eden veya gözlemleyen herkes, zihinsel ve duygusal hali, “kişiliği”ni yansıttığı için kadıncağzın manik depresif hastalıktan mustarip olduğunu düşünmüş. Oysa bu durum kadının “kendisi” değil. Beden bilgisayarının kimyasal dengesini bozan civa etkisi, gerçeği deşifre ederken bozukluk yaratıyor. Düşündüğümüz veya uygulandığımız zaman, beden alıp verdiği kimyasal ve elektrik sinyallerinin sonucu olarak beyinde ve bedende elektrokimyasal bir işlem başlıyor. Aynı şekilde bunun tersi de mümkün. Kimyasal ve elektrik alanlar duygulanmamıza da neden olur, başka bir deyişle, beden bilgisayarının deşifre etme sistemini bozabilirler. Bir kez daha tekrarlıyorum, “kimyasal” ve “elektrik” dediklerimiz, bu realiteyi kimyasal ve elektrik olarak algılayarak deşifre ettiğimiz bilgi veya veridir. Bunlar, beden bilgisayarına çok büyük zarar verebilirler, çünkü o bilgi bedeninin kendi bilgi yapısına uymaz, ahenksiz elektrokimyasal veri veya bilgi, “hastalık, ölüm” gibi ahenksizliklere deşifre olur. Baz istasyonları veya yüksek gerilim hatlarının altında yaşayan kişiler, aynı nedenle depresif olabilir. Kimyasal bazlı yiyecekleri çok tüketen çocuklarda da hiperaktivite veya davranış bozuklukları ortaya çıkabilir.

Ölüme yakın deneyim yaşamış olan kişiler, ölüp geri geldikleri zaman, orada fiziksel bedenlerindeyken algıladıkları cinsten duygular olmadığını, sadece sevgi ve mutluluk bulduklarını söylüyorlar. Ben farklı koşullarda aynı şeyi deneyimlemiş olduğum için ne demek istediklerini çok iyi anlıyorum. Bu duyguların bulunmadığı “hal”de onların soğuk veya hissiz olmalarından değil, tam tersine bu orada, artık insan tipi duyguların bulunmayışından kaynaklanıyor. Duygusal reaksiyonlar, sürünge beyin vasıtasıyla yer alan programlanmış bilgisayar yazılımının elektrokimyasallarından başka bir şey değil. “Bilinç”ine açılmamış insanlar, her durum, deneyim, TV programı, sinema vs ile oluşan duygusal tepkilerin “sürekli bir elektrokimyasal iniş çıkış”larını yaşıyorlar. Veriyi klavyede yazıyorsunuz, enter’a basıyorsunuz, sabit sürücüdeki dosyaları görüyorsunuz ve yazılım programları ekranınızda görünüyor. Duygusal bağımlılık tiryakiliği yüzünden çok acı çeken insanlar gördüm. Çeşitli zihinsel ve duygusal haller ile salınan kimyasallara tiryaki oluyorlar. Depresyon ve endişe ile salgılanan kimyasalların veya rekabet ya da tehlike ile salgılanan adrenalinin tiryakisi oluyorlar. Böyle insanlar, çoğu da “bilinç”siz bir şekilde, sürekli olarak deneyimlerini gösteriyorlar. Bu eroin veya kokain bağımlılığı gibi bir şey. Bu tepkiler sürünge beyinden geldiğine göre, bu duygusal tiryakilikler de diğerleri gibi, sürünge beyine olan tiryakilik. Bir şey deneyimlediğimiz, gördüğümüz veya duyduğumuz zaman tepki gösteririz. “Buna tepkin ne oldu?” veya “Neden öyle reaksiyon gösterdin?” denir. Bu tam anlamıyla bir kimyasal reaksiyondur. Hemen hemen her zaman, kalıtımla geçen ve realiteyi deneyimleme şeklimize göre ilaveler de yaptığımız beden bilgisayar

programına göre reaksiyon gösteririz. Çocuklukta yüklenmiş bir travma, reaksiyon ve algılama programlamasında çok etkindir. Bu reaksiyonlar, hücrelerin “bilgi” seviyesinde - bilgisayar çiplerinde- biyolojik, enerjik ve dijital yapıda depolanır. Burada deneyimlerimizden gelen hem kalıtım programı hem de günlük yüklemeler muhafaza edilir. Beden bilgisayarı nasıl reaksiyon göstermeye programlanmış ise, günlük hayata ona göre reaksiyon gösteren, hücrelerde veya DNA’da saklanan bilgidir. Birçok kişinin “şeytan”ı, kalıtsal veya beden bilgisayarlarında çalışan yüklenmiş yazılım programlarıdır. Sadece eğer gerçekten “bilinç”imize açılırsak bu kısır döngüyü kırabilir, kendi hayatımızın kontrolünü elimize alabiliriz. Bu noktada, beden bilgisayarı, seçtiği bu realiteyi deneyimleyeceği bir araç olarak “bilinç”e hizmet eder. Artık “efendi” bilgisayar değildir, dolayısıyla hayat bizi yaşayacağına biz hayatı yaşamaya başlarız. Bağımlılıklar genellikle beden bilgisayarı kavramlarıdır ve nasıl çalıştığını bilerseniz, bağımlılığı, reaksiyon veya inancı tetikleyecek programı yerleştirebilirsiniz. Bir pazarlama uzmanı olan Martin Lindstrom, *Satınalma Bilimi* adlı kitabında, üzerindeki bütün o uyarılar ve korkunç resimlere rağmen sigarayı bırakma kampanyalarının, tiryakilerin beyinlerindeki “tutku” kısmı olarak bilinen bir bölümünü tetiklediğini yazıyor. O kampanyalar, o kısmı aktive ederek sigaraya özendiriyor ve bir kere koşullandırıldığı zaman, gittikçe daha fazla doz istiyor. “Nöro-pazarlama” denilen büyük bir pazarlama alanı istenen karşılığı almak üzere beynin farklı bölümlerini hedef alıyor ve alıcılar da kendi özgür seçimlerini yaptıklarını sanıyorlar. İnsanlık bireysel ve kolektif olarak, herhangi bir pazarlamacıdan çok daha yetenekli uzmanların kullandığı aynı tekniklerle kontrol altında tutuluyor.

Seks İllüzyonu

Kişinin kendini tanımlama duygusunun en derini erkek veya kadın oluşudur. Bazıları ikisinin arasında o kadar şaşırır ki, uzun ve sıkıntılı cinsiyet değiştirme operasyonları geçirirler. Peki kimyasallar ve cerrahi sizi birinden diğerine geçirebiliyorsa, nasıl “kadın” veya “erkek” olabilirsiniz? 2006’da İngiliz gazeteleri hayatına tavuk olarak başlayıp, sekiz ay mutlu bir şekilde yumurtlamış olan “Freaky” adlı tavuktan söz etti. Sonra Freaky birdenbire kırmızı bir ibik uzatmış, şafakta ötmeye başlamış ve diğer tavukları kovalamaya başlamıştı. Zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak cinsiyet değiştirmiş ve horoz olmuştu! Bunun sebebi çok fazla miktarda testosteron salgılayıp erkeğe dönüşmesiydi. Yani bu müthiş cinsiyet değişimi kimyasal bir değişiklikle olmuştu. Bir BBC raporunda, bilim adamlarının dişi sineklerin beyinlerini kontrol altına alarak, erkek gibi hareket etmelerini sağladıklarını açıklamıştı. Araştırmacılar böcekleri genetik olarak değiştirdiler, böylece cinsel davranışları kontrol eden bir grup beyin hücresi, bir ışık pulsu ile kapatılabiliyordu. Ekip, dişi meyve sineklerinin, sadece erkek sineklerde görülen kur yapma özelliği sergilemelerini sağladı. Kimyasal ve genetik değişiklik, bizim hangisi olacağımıza karar verebiliyorsa, nasıl kadın veya erkek olabiliriz? “Bilinç” erkek veya dişi değildir. O sadece o’dur. O, “bütün mümkün olan”dır. Erkek veya dişi olarak tasarlanmış olan beden bilgisayarları, bu sanal realite evrenin bir programıdır. Bu meyve sineği örneğine bakarsanız, sürüngen genetikçilerin de genetik ve

kimyasal manipölasyon ile insan kişilik türlerine nasıl hâkim olduklarını anlayabilirsiniz. “Bilinç”, dişi veya erkek, hatta her iki deneyimi de seçebilir, ama o “Adam” veya “kadın” değildir, erkek veya kadın olan beden bilgisayarıdır. Aslında sürünge genetikçiler müdahale etmeden önce insanlar cinsiyetsizmişiz. Bilindiği gibi, erkek bedenindeki insanların kadın olmaları gerektiğini, kadın olanların da erkek olmaları gerektiğini hissetmeleri, beden bilgisayarlarındaki, kadınlık veya erkeklik kimyasalları olan östrojen veya testostereona bağlı. Heteroseksüellik de, homoseksüellik de, elektro kimyasal bir yazılım programı, program değişirse, cinsiyet de değişiyor. Ergenlik denilen dönemde çocuklar yetişkinliğe, beden bilgisayarının sisteme hormon salgılamasıyla oluşan kimyasal değişiklikle geçerler. Kısaca bizi doğumdan yaşlılığa taşıyan bir bilgisayar programıdır. Bu, sanal realitede, kadın ya da erkek oluşumuzu inkâr etmeye ihtiyacımız yok, hatta aslında hepimiz anne, baba, işçi, şoför, patron veya kaptanız. Bu tanımlar biz değil, sadece deneyimlemekte olduğumuz kişilikler. Biz aslında sadece “bilinç”iz.

Hâlâ davranışlarımızın beden bilgisayarı tarafından yönetildiğinden kuşku olanlar varsa, eski tavuk, yeni horoz Freaky'nin hikâyesini hatırlasınlar. Horoz olduktan sonra şafakta ötmeye ve tavukları kovalamaya başlayan Freaky birdenbire bilinçli olarak horoz olmaya mı karar vermişti? Görünürdeki gerçek realitenin manipölörlerinin yazmış olduğu veya programları karıştırarak geliştirmiş olduğu üzere, onun horozluk programına kimyasal olarak hapsolması içgüdüsel. Zaten insanlar da dahil, bütün fiziksel formlara aynı şeyi yapıyorlar. İnsan, hayvan, böcek gibi canlıların hepsinde birden sürekli olarak programlanmış davranışlar var. Kuşlar, sabahları aynı anda ötmeye başlamayı düşünerek mi yapıyorlar? Bütün hayvanların hayat döngülerine bir bakın, hepsi bir yazılım programını izliyorlar. İnsanlar da eğer gerçek halleri olan “bilinç”e açılmamışlarsa aynı şey onlar için de söz konusu. Cinsel istek de aynı. “Bilinç” seks düşünmez, bu da bir beden bilgisayar programıdır. İnsanların üremesini sürdürmek için değil, sürünge'nin orgazm enerjisi ile beslenmelerinden kaynaklanır. Matrix üçlemesindeki Merovingian'ın, bir kadının beden bilgisayarı, bir pasta/veri aracılığıyla baştan çıkarmasını izlemiş miydiniz? Bu gerçeğe dayalı bir sahneydi, çünkü cinsel arzu beden bilgisayarındaki bir ya da birden fazla duyu veya elektrokimyasal yolla aktive edilebilir. Viagra, pornografi ve çeşitli fanteziler bunu yapıyor. Seksüel fantezi kalıtsal programlar, zihinsel ve duygusal düşünce biçimleri. Cinsellikte kesinlikle bir kötülük yok, “bilinç”i insan deneyimine cezbeden birçok özellikten birisi. Seks de potansiyel tiryakilik veya tuzaklardan birisi, ama “bilinç”ine açılmış insanlar bunu da kontrol altında olmadan yapabiliyorlar.

Realiteyi Nakletme

Bu, organ nakli yapılan hastaların, organlarını aldıkları kişilerin karakter özelliklerine sahip olmalarının nedenlerini de açıklıyor. Bir Amerikan pazarlama şirketinin yöneticiliğinden emekli olmuş olan William Sheridan, New York'taki bir hastanede kalp transplantı yapılması için sırasını beklerken yatmaktan sıkıldığı için resim kurslarına başlamış. Başlangıçta pek de yeteneği yokmuş, ama kalp nakli gerçekleştikten sonra şa-

hane tablolar yapmaya başlamış. Resim terapisti Beth DeFuria da kendisi de bu işe çok şaşırmışlar. Bu yeteneğin nasıl birdenbire oluştuğuna William'ın kendisi de bir anlam verememiş. Organ alıcı ile bağışlayıcı arasında uyulması gereken gizliliği aşp, kendisine kalbini bağışlamış olan kişinin annesiyle görüşmüş. Donörü olan 24 yaşındaki Keith Neville, Wall Street Borsası'nda çalışırken hayatını bir araba kazasında kaybetmiş. William Keith'in annesine, onun resim sanatı ile ilgisi olup olmadığını sorunca, kadın: "Son derece yetenekliydi. 18 aylıkken bile resme büyük ilgisi vardı. Oyuncaktan çok ona resim malzemesi alırdık." demiş.

Bir şekilde William kalp transplantı yoluyla Keith'in resim yeteneğine kavuşmuş. Aslında bu çok yaygın olarak karşılaşılan bir gerçek. William sonradan kişiliğinde de büyük değişiklikler olduğunu, daha ilgili ve şefkatli bir insan haline geldiğini de itiraf etmiş. Doktorların açıklayamadığı buna benzer daha nice örnek var:

-Eskiden yüksekte korkan bir kadın, bir dağcı donörden alınan akciğer naklinden sonra dağcı olmuş.

-Öldürülmüş olan bir çocuğun kalbi takılan yedi yaşındaki bir kız çocuğu sürekli olarak öldürülme kâbusları görmeye başlamış.

-Eskiden müziğe hiç ilgisi olmayan bir adam, kalp naklinden sonra şarkıcı Sade'in şarkılarını duyunca hep ağlamaya başlamış, çünkü donörü bir "Sade" hayranıymış.

-Bir avukat, kalp naklinden sonra deli gibi Snickers çikolataları yemeye başlamış. Donörü Snickers'ı çok seven 14 yaşında bir çocukmuş.

-Lezbiyen bir kadın, kalp nakli ile kendisine genç bir kızın kalbi takıldıktan sonra, karşı cinse ilgi duyan bir kadın olmuş.

"Modern Tıp" bu gizemi çözemiyor, çünkü bırakın "hayat" dediğimiz şeyin doğasını anlamak, insan bedeninin aslında ne olduğunu bile bilmiyor. Kesinlikle "modern" olmadığı besbelli, geriye dönük, acımasız, bihaber ve kadim kalmış. Ben buna "Taş Devri" tıbbi diyorum. Kompleks gibi görünenin arkasındakini görebilmek için, sadece insan formumuzun algılamasını yeniden ayarlamamız ya da "reset"lememiz gerekiyor, o kadar. Görüneni, eti, kemiği, kanı ve diğerlerini bir yana bırakın, çünkü bu sadece beş duyu yoluyla algılayarak deşifre olmuş bir versiyon. Beyinde kurgulanmış bir illüzyon. Fiziksel açıdan beyin de illüzyon, çünkü o da algıladığımız şekliyle deşifre olan bir "bilgi". Yani, yaşayacağımız dünyanın ve deneyimleyeceğimiz hayatların nasıl olacağını tayin eden "bilinçaltı" dediğimiz bilgi seviyesi. Benliğimizin derinlikleri, sürüngen beyin vasıtasıyla subliminal/bilinçaltı mesajları da dahil olmak üzere sayısız yöntemle Sürüngenler tarafından hedef alınıyor. Görüldüğü gibi deşifre olmuş versiyonundan öte beden, hepsi olağanüstü gelişmiş bilgisayar çipleri olan 70 trilyon hücresi ile biyolojik bir bilgisayar sistemi. Hücreler bir bakıma DNA ve genel olarak genetik yapıyla birlikte, bu beden bilgisayarının sabit sürücüsü durumundalar. Burada, enerjik veya "aurik" seviyede de, beden yazılım programları ve dosyalar muhafaza ediliyor ve ulaşıyor. Bu dosyalara, üreme/kalıtım yoluyla zihinsel ve duygusal karakter özellikleri ve özel beceriler yükleniyor ve "hayat" denen deneyimler ilave ediliyor. Böylece bir organ, özellikle de kalp nakli, bir bilgisayardan diğerine bilgi yüklemeye benziyor, tabii bu da ancak yüklenen bilgisayar, ekranda gözükecek

o dosyayı açarsa mümkün oluyor. Aynı şekilde, eğer organ nakli yapılan kişi, bağışlanmış olan organdaki enerji bilgisine güçlü bir şekilde bağlanırsa bu, ekranda görüneni, yani kişinin hayatını kesinlikle etkiliyor. Kişiliğiniz sandığınız şey, deşifre edip oluşturduğunuz gerçek. “Bilinç” olmadığı zaman, beden bilgisayarı bu deşifre ve gerçeği kontrolünde tutuyor. William Sheridan’ın esrarengiz olayı çözülüyor. Takılan kalpten gelen bilgiyi kendi beden bilgisayarına yüklediği zaman donörün resim yeteneği ile bazı karakter özelliklerini almış oluyor. William’ın bedeninin deşifre sistemi yeni gerçeklik duygusu bir üst seviyeye geçerken, bunları bilgi veya veri havuzuna ilave ediyor. ABD Arizona Üniversitesi’nde nöroloji, psikiyatri ve cerrahi profesörü olan Gary Schwartz bu konu üzerinde çalışan nadir araştırmacılardan birisi ve 70 vakada bu yetenek ve karakter özelliklerinin organ nakli ile geçtiğini düşünüyor.

Organ alıcıya nakledildiği zaman, organdaki enerji ve bilgi alıcıya geçiyor. Bu teori, böbrekler, karaciğer, hatta kaslar gibi, hücreleri birbirine bağlı olan herhangi bir organ için de geçerli. Keşfettiğimiz vakalar şaşırtıcı ve tamamen istikrarlı.

Zulu şamanı Credo Mutwa, Güney ve Orta Afrika’da yamyamlık döneminde talihsiz kurbanın çok kaynayan bir kazana atılmasını gerektiren katı kurallar olduğundan söz etti. Deneyimlerden ve folklorik hikâyelerden geçen bilgilere göre, beden yeterince pişirilmez ise onu yiyen kişiler “o” oluyor veya onun kişiliğini alıyorlardı. Kaynatma yoluyla hücreler veya sabit sürücü diyelim, ölüyor ve tüketim sırasında yüklenme engelleniyor. Bu mikroçipi de, devreleri eğilip bükülünceye kadar ısıtmaya benziyor.

“Akıl”ın Yüklenmesi

Akıl beden bilgisayarı ile ilgili bir önemli nokta daha var; o da bilgisi. “Akıl” sabit sürücü, başka bir bedene, bir makineye veya dijital bir yapıya yüklenebilir. Matrix filmindeki “kırmızı kadını” bilgisayar programına yerleştirilmiş olan dijital bir kurguydu. Bu dijital kişilerden dünyada milyonlarcası var. Onlar sanal realiteye etkileşimli bir ekleme olarak kendi yazılım programlarını izleyerek işliyorlar. Onların daha incelikli olanları, daha zeki olarak görünen diğer insanlardan yüklenen zihinlere sahipler. Birçok “entelektüel”, yüklenmiş zihni ile dijital bir ekleme. Bunun çılgınca geldiğini biliyorum, ama dikkat edin, halk arasında hep bu yapılıyor. “Akıl” dediğimiz şey, bilgi taşıyan bir enerji alanı ve bu alanın kopyasını yapmak ve bir başkasına, dijital bir yapıya veya robota aşlamak mümkün. Önemli sürünge hibrid kişiler, öldükleri zaman bilgiyi akıllarına geçiriyorlar, böylece bazı bilgi onlarla birlikte ölmüyor, farklı bir bedende var olmaya devam ediyor. Ölüm sırasında “akıl”ı başkasına yüklemek için uyguladıkları belirli ritüeller var. Bu soy, yıllardan beri söylemekte olduğum gibi, Matrix’teki kırmızı kadının versiyonları, (Resim:184) yani bu realiteyi manipüle etmek için sürünge için kanal ya da aracı görevi yapan dijital yazılımlar.

“Elit Soy” sürünge­lerin onlara egemen olabilmeleri için bir çe­şit di­ji­tal yazılım ara­çları durumundadır. Bu, Matrix fi­lin­de, “kırmızı elbiseli kadın” ile sembolize edilmiştir.

Satanistler, ölmekte olan bir Satanist’in veya kurban edilmekte olan bir kişinin, ruhu­nu veya enerjisini almakta olduklarını söylerler. Prensip tamamen aynı. “Akıl yüklemesi” yapılmasının fizibilitesi hakkında yazılmış bazı makaleler okumuştum. Böylece “di­ji­tal ara­cılar” veya “akıl çocukları” deyimi yaratılacaktı. Ancak makaleyi yazarların atladıkları bir nokta var, bu zaten yapılıyor. Sürünge­ler bunu çağlardan beri yapıyorlar ve hibrid soy da onların “di­ji­tal aracı”ları veya “akıl çocukları” oluyor. Brezilya’daki spiritüel deneyimim sı­rasın­da “ses” hibrid soydan söz etmiş, onların da birer bilgisayar, ama biyolojik bilgisayarlar olduklarını ve gerçekten “canlı” gibi çalıştıklarını söylemişti. Zihninizi serbest bırakınca veya kendinizi “akıl”ınızdan kurtarıp açık bir zihinle baktığınızda bunu görebilirsiniz. Be­denimizi kendimiz sanıyoruz, oysa biyolojik, yaşayan, düşünen, duygusal bu bilgisayar siste­mini, sadece bu realiteyi deneyimlemek için kullanıyoruz. Benim “bilinç” dediğim “yüksek benlik”imizle bağlantımız kesilince, tıpkı bilgisiz mahkûmlara dönüşüyor, kişiliğimizi veya karakterimizi kendimiz sanıyoruz. İnsanın neden böyle kaybolmuş ve şaşkın bir durumda olduğuna şaşmamak lazım. Böylece beden bilgisayarı, bütünüyle “sanal realite oyun”a bağ­lanıyor. Ve şimdi bunu nasıl yapıldığını yeni bölümde ayrıntıları ile göreceğiz.

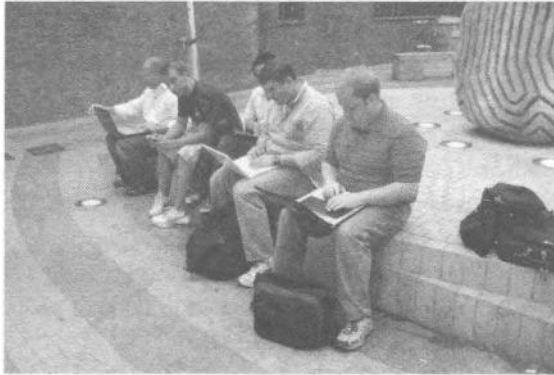
17

Kozmik İnternet

"Kanular nereye sürüklerse sürüklesin, onları takip et!"

Sokrates

"Sanal gerçek" evren, tıpkı kablosuz internet gibi çalışır. Şifrelenmiş bilgi, bilgisayar sistemi tarafından okunur ve kolektif veya ortak şuura dönüşür. Bir masaüstü bilgisayarının görünmeyen kablosuz bilgiyi www'a deşifre etmesi gibi, beden bilgisayarı da görünmeyen bilgiyi fiziksel realiteye deşifre eder. Eğer beynimizde aynı gerçeği inşa edersek, örneğin hepimiz aynı arabayı, aynı sokak manzarasını veya manzarayı görürüz. Tıpkı bütün dünyadaki bilgisayarların internete bağlı olmaları gibi, beden bilgisayarı da "sanal evren"e bağlıdır. www'ın bilgisayarlar için kolektif bir gerçek olması gibi, "sanal evren" de insanların beden bilgisayarlarının kolektif gerçeğidir. Her ikisi de bilgiyi deşifre ederek kolektif bir dünya yaratırlar. Herhangi bir yerden internete bağlandığınız zaman, kültür, ırk veya durumunuz ne olursa olsun, aynı kolektif gerçeğe ulaşırsınız. Ancak Çin'de olduğu gibi yetkililer görmenizi istemedikleri bilgiye ulaşmanızı engellemek için sizi bloke edebilirler. İleride insanların bunu yaşayacaklar, ama şimdi internete giren herkes aynı kolektif gerçeğe ulaşabiliyor. İnsanların ulaşacakları gerçek, seçecekleri web sitesine göre değişir. Bazıları o web sitesinde gördüklerinden hoşlanırlar, bazıları aynı şeyden hoşlanmayabilir. Kimi spor sitesine girer, kimi doğa ile ilgili belgeseli izler, kimi ise pornografi. İnternete Londra'dan, New York'tan, Tokyo veya Sydney'den de girseniz aynı kolektif gerçeğe ulaşırsınız. İşte şimdi tam burada, evrenimizle nasıl etkileşime girdiğimizi tarif ediyorum.

Bu dizüstü bilgisayarlar, kablosuz interneti, görünmeyen bir "Wi-Fi" enerji alanına şifrelenmiş bilgiden deşifre ediyorlar. Biz de, enerji bilgiyi çok daha gelişmiş ve karmaşık bir şekilde fiziksel realiteye deşifre ederek aynı şeyi yapıyoruz.

İnsan Kristali

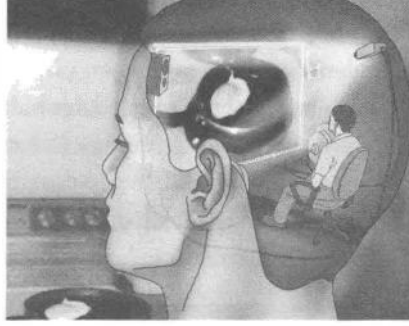
Beden bilgisayarı bir bilgi alıcı-vericisi durumunda olup, sanal evrene titreşimsel ve dijital olarak bağlı. Bu durumda hem sanal realiteden bilgi alıyor hem de kendi algılarımızı sisteme geri gönderiyoruz. İnternet benzetmesi sürüp gidiyor. Doğduğumuz andan itibaren (online oluşumuz), web'den bilgi alıp, üzerine kendi bilgi ve algılarımızı ekleyip "ortak" veya "kolektif şuur"a ilave ediyoruz. Algılamalarımız sanal realitede şekilleniyor, ama bu arada biz de kolektif şuuru etkiliyoruz. Bütün bu nedenlerle beden bilgisayarının olağanüstü bir alıcı/verici olduğunu düşünebiliriz. Önemli nokta şu ki; radyo ve bilgisayarlardaki alıcı/verici teknolojisi quartz kristali olduğuna göre, insan bedeni de yürüyen ve konuşan bir kristal. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, emekli tıp profesörü Bruce Lipton, *İnanç Biyolojisi* adlı kitabında hücre membranı/zarı hakkında verdiği ayrıntılı bilgilerle, hücre zarının sıvı kristal yarı iletken olduğu sonucuna varmış. Bu çok önemli bir nokta; çünkü bilgisayar, dijital ses çalar, televizyon, kol saati, cep telefonları, sonar ve radarda bulunan yarı iletkenler, elektriği çok iyi geçirir ve yalıtkan olarak da kullanılırlar. Bilgisayar ekranınız LCD/ Sıvı Kristal ekrandır. Bilgisayarlı veya radyo dalgası kullanılan her şey yarı iletkenlere bağlıdır. Bedenlerimizdeki her hücre, yarı iletken kristal hücre zarı ile sarılıdır. Üstelik bu hücreler 75 trilyon gibi bir sayı oluştururlar. Öğretilenlere göre, hücrenin kontrol merkezi çekirdektir, ama çekirdek alındığında hücre görevine devam eder; yani hücre bilgiyi, sıvı kristal membrandaki moleküler anten vasıtasıyla alır. Dahası da var: DNA de kristal yapıda olup mükemmel bir alıcı vericidir. İnternetteki bir makalede şunlar yazılıydı:

Bu dev molekülün karakteristik şekli itibarıyla- birbirine sarılmış çift heliks/sarmal DNA ideal bir elektromanyetik anten oluşturuyor. Bir taraftan uzayıp, elektrik atımları veya "puls"ları alıyor, öte yandan yukarıdan bakıldığında halka gibi manyetik bir anten görüntüsü veriyor.

Kristal bir yapı olan DNA mükemmel bir alıcı verici ve bizi kozmik internete veya sanal evrene bağlayan bir "ışık" veya frekans amplifikatörü veya güçlendiricisi. Beden ise temelde bir sıvı kristal. *Holografik Kan* adlı kitabın yazarı olan Harvey Bigelsen'e çalışmaları için sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum, sayesinde kanın kristal yapısını bile gördüm. Mikroskopta kendi kanıma bakarken giderek çoğaldı ve ne oldu? Kuartz kristali! Dünya kuartz dolu... Kuartz kristali her kum tanesinde, kuartzitte, granitte ve hemen hemen her türlü kayada mevcut. Yeryüzünün kristal yapısı ve insan bedeni/bilgisayarı, daha ileride anlatacağım, gerçeklik duygumuzun Ay'dan nasıl manipüle edildiği konusu ile doğrudan bağlantılıdır. Kuartz kristali sabit bir frekans üretme yeteneğine sahip, titreşimi elektrik sinyaline dönüştürüyor. Bu da aynen bizim beş duyumuzun yaptığı iş. Beden bilgisayarlarımız kristal alıcı verici olup, her hücreye ulaşıyor, olağanüstü bir ölçekte frekans deşifre ediyor. (Zamanı böyle algılıyoruz.) Beynin her saniyede, 400 milyar çeşidi algıladığı tahmin ediliyor, ama biz sadece 2000 küsürundan haberdarız. DNA/ hücresel bilgisayar ağının daha ne işlemler yaptığını varın siz tahmin edin... Bilinçli aklı "Biz neyiz?" şeklinde niteliyoruz, oysa bu, sadece beden seviyesinde bile gerçekte ne olduğumuzun kaçta kaç? Beden, elektriksel bilginin işlemcisi. Peki elektriğin etkin iletkeni nedir? Su ve tuz/ mineral içerik. Peki bedenin yüzde yetmişi neden oluşur? Su...

Şimdi bir toparlayalım; Beden bilgisayarı, bir kristal alıcı verici ve bilgi çözücü. Beş duyu, titreşimsel dalga durumundaki bilgiyi alıyor ve elektrik sinyali olarak beynine iletiyor. Kendisi de kristal hücrelerden meydana gelen beyin, bu bilgiyi bizim dışımızda görülen üç boyutlu bir dünya şeklinde deşifre ediyor. Bu dünya bizim dışımızda gibi görünmekle birlikte aslında

beynimizin içinde. Aynı prensiple, bu tıpkı; ekrandaki televizyon programları, bilgisayar ekranındaki internet ve âdeta kafamızın içindeki bir perdeye yansıtılan sinema gibi.

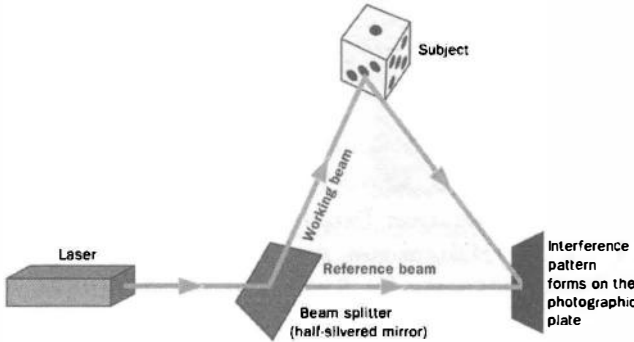

Beyin/beden; titreşimsel bilgiyi, önce elektriksel bilgiye, sonra da fiziksel olarak algıladığımız dijital bilgiye deşifre ediyor, ama bu "dünya" kafamızda sadece bir illüzyon olarak mevcut.

Gerçek dünya açısından, dışarıda olan yok. Beyin duylardan gelen elektrik bilgilerini iki aşamada deşifre ediyor. Önce dijital bilgi, bir pixel aşaması, sonra da beynin sol tarafı, bunu biz görüyormuşuz şeklinde okuyor.

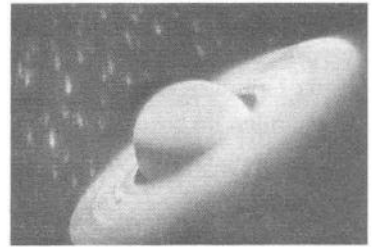
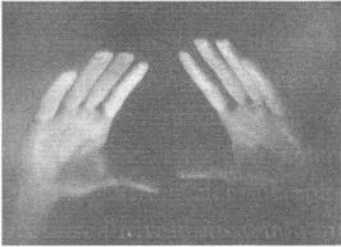
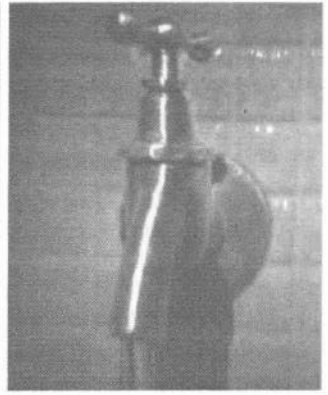
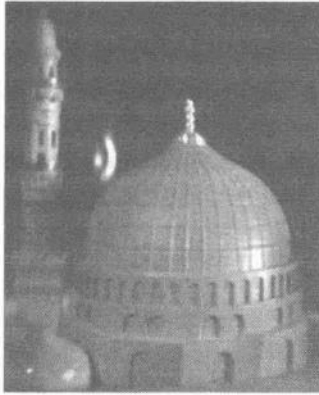
Dijital Dünya

Bir soru daha: Kendi beyinlerimizde inşa edilmiş olan bir şey, nasıl bu kadar sübtıl/katı ve maddesel görünüyor? Yine cevap çok basit: Birçok kişi mağazalardan satın alınan, üç boyutlu görüntülerin düz bir yüzeye basılı olduğu hologramları bilir. Biz de gerçeğimizi aynı prensiplere göre inşa ederiz. Hologramlar üç boyutlu veya "katı" halde cisimler değildir. Tıpkı bizim gerçeğimiz gibi, onlar da öyle görünürler. Bir hologram, üç boyutlu illüzyona döndürülen iki boyutlu "bilgi"dir. Beyinlerimiz de bunu yapar. Mağazadan satın alabildiğimiz hologram, aynı lazer ışınının fotoğraf filmine yönlendirilerek yapılır.

Hologramlar, aynı lazer ışının iki bölümü kullanılarak yapılır. İşleyen ışın daha sonra, kaynak ışınla çarpıştığı fotografik filme geri döndürülür. Bu motifin üzerine lazer tutulduğu zaman nesnenin üç boyutlu görüntüsü görünür. Katı gibi görünür, ama içine elinizi sokabileceğiniz bir illüzyondur.

Bir parça (kaynak ışın), yarı saydam bir ayna yoluyla filme yönlendirilirken, diğer yarısı (işleyen ışın) holografik olarak fotoğraflanmış nesneye çarpacak şekilde başka bir yöne yönlendirilir. İşleyen ışın daha sonra, kaynak ışınla çarpıştığı fotografik filme geri döndürülür. Bu film üzerinde bir "birbirine karışma motifi" olarak adlandırılan şeyi yaratır ve bu da bir gölete iki çakıl taşı atma ve onların iki dalga şablonunu çarpıştırarak birbirine karışan bir ağa neden olmaya benzer. Sudaki motif, atılan taşların dalga halidir. Filmin üzerindeki lazer motifleri için de aynı şey sözkonusudur. Cismin, titreşimsel veya dalga halidir. Dalga motifleri bir seri rasgele çizgiler gibi görünürler. (Şekil:188) Ancak filmin üzerine lazer tutulduğunda, birdenbire 3 boyutlu bir görüntü oluşur. Hologramlar fiziksel dünyamızın görüldüğü gibi "katı" görünürler, oysa elinizi uzattığınızda içinden geçer. "Katı"lıkları bir illüzyondur.

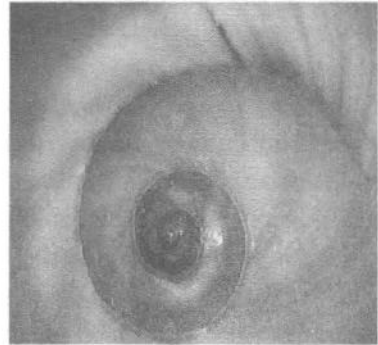
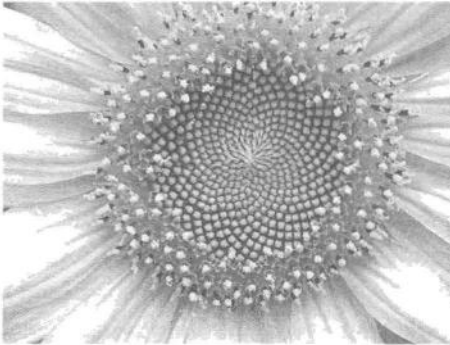
Bütün bu resimler, katı görünmekle birlikte illüzyon ürünü hologramlardır, tıpkı bizim fiziksel realitemiz gibi. (Eski asker resmi, Moskova-All-Russian Exhibition Center, Holografi Stüdyosu, www.holography.ru Medine resmi, Laser Trend Holographic, Almanya, e-mail: lasertrend@aol.com Akan musluk resmi, 3D Hologrammen, Amsterdam, www.3-Dhologrammen.com Gül ve El resimleri, yine Moskova'daki merkezden, Satürn resmi Royal Holographic Art Gallery, www.holograms.bc.ca)

Holografik teknoloji de geliyor ve buna dijital hologram diyorlar. Matematik ve piksel kullanılarak masaaüstünden holografik resimler alınıyor ve holografik televizyon ve sinema filmi yaratılıyor. İnternetteki bir makalede şöyle anlatılıyor:

“Yeni hologramlar sadece kredi kartlarının üzerindeki basit, küçük 3 boyutlu sarı-yeşil-kırmızı görüntüler değil. Teksas kaynaklı Zebra görüntüleme yöntemi, tam renkli yüksek kalitede görüntüler olup ölçeği sınırsızdır ve şimdi dijital formatta yapılabilir. O kadar gerçek gibi görünüyor ki, Ford fabrikası yeni araba konseptini sunarken insanlar görüntünün içine girmekten korktular.”

İşte beyin de bu şekilde, çok gerçek görünen holografik bir dünya yaratabiliyor. Gözlerden “bilgi”yi alarak bizim fiziksel dünya dediğimiz hologramı oluşturan beyindir. Ayrıca, algıladığı sinyallerle kodlanmış bilgiyi okuyarak, buna derinlik ve mesafe illüzyonlarını da ilave ediyor. Çok uzakta görünen şey her ne ise aslında sizin kafanızda, tıpkı bilgisayar oyunlarındaki derinlik ve mesafenin, küçük diskte olması gibi. Anlamalarını çok iyi anlamasak bile bazı kelimeleri çok kullanırız. Şimdi “dijital” kelimesinin birkaç anlamını veriyorum: “Özellikle bilgisayar kullanırken, sayısal formda, dijitleri okurken, verilerin sayısal değerler olarak temsil edilmesi, sayısal formda verilmiş olan bilgiyi yazmak ya da muhafaza etmek için kullanılan şeylerdir.”

Bu, yıllardan beri söylemekte olduğum üzere, gerçeğimizin bir seviyede matematik ve numaralar ile ifade edildiğini gösteriyor. Numeroloji işte bu nedenle bu kadar güçlü ve doğal dünyada bu nedenle sürekli olarak tekrarlanan sayı dizileri var. Bilim adamları ve araştırmacılar tekrarlanan matematik kodlarını Fibonacci sayı dizisi olarak tanımladılar. Yani son iki sayıyı, bir sonrakine eklediler. 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21... Bu dizi bütün doğada mevcut. İnsan vücudundan, bitki ve midyelerin büyümesine kadar her şeyde var. Fibonacci sayı dizisi, 12-13. yüzyıllarda, İtalyan matematikçi Pisalı Leonardo veya diğer adıyla Leonardo Fibonacci'ye mal edilir. Ancak Hindistan'da ve ondan en az yüzyıl önce bütün eski kültürlerde biliniyordu.

Bitkilerin biçimi, salyangoz kabukları ve insan yüzünün bazı bölümleri, Fibonacci sayı dizilişine eşit.

“Büyük Tufan” felaketlerinden önce Altın Çağ toplumu zamanında, yani binlerce yıl öncesinde de biliniyor olmalı. Buna diğer matematik ve geometri kodları ve tekrarlanan diziler, Pi veya Phi olarak bilinen kutsal geometri sayıları, Çinlilerin “İ Ching”i ve Astroloji de dahildi. Bu sayı dizileri ve oranlar hep birbirleriyle bağlantılıydı. Pi “altın sayı” 1.618 “altın kesit”, “altın oran” ve “ilahi oran” diye biliniyordu. Bu oran ellerin, yüzün, hatta dişlerin ebatlarında insan bedeninde var. Bazıları beden sıcaklığında, kalp atışında tanımlanabildiğini ve hay-

vanların, deniz canlılarının, böceklerin, hatta DNA ebatlarında görülebildiğini söylüyorlar. Aynı sayıları ve orantıları Mısır Piramitleri'nde, Yunan tapınaklarında ve sayısı belirsiz diğer yapılarda bulabilirsiniz, çünkü eskiler bu sabit matematikçi çok iyi biliyorlardı. Antik Yunan filozofu Platon, altın oranın, tüm matematiksel ilişkilerin bağlayıcısı ve kozmosun fiziğinde anahtar olduğuna inanıyordu. Bilim adamları 2010 yılının başlarında, altın oranın atomaltı kuantum âleminde de işlediğini saptadıklarını duyurdular. Onların deneyleriyle, atomaltı frekanslarının altın oran matematikçi ile rezonans içinde olduğu keşfedilmiş oldu. Araştırma makalesinin birinci yazarı olan Oxford Üniversitesi'nden Dr. Radu Coldea, şöyle diyordu:

"Bir dizi, tınlayan nota bulduk. İlk iki nota birbiriyle mükemmel bir ilişkiyi gösteriyor. Onların frekansları sanat ve mimariden gelen ünlü altın oran 1.610 frekansındadır. Bu gizli bir simetri olan 'kuantum sistem'in güzel bir özelliğini yansıtır."

Tabii ki gizli bir simetri olacak, çünkü madde dediğimiz holografik hal, kuantum bilgisinin planını yansıtıyor. Modern bilim fiziksel dünyanın sayılara ve işlemlere indirilebildiğini keşfetti, bunlar da zaten fizikte, bilgisayar ve yazılımda yaygın olarak kullanılan problem çözücü işlemler. Richard L. Thompson, *Maya: Sanal Realite Dünyası* adlı kitabında şöyle yazıyor: "Basit olacağı yerde karmaşık olan birçok yöntem var. Fizik kurallarının çok basit ve matematiksel oluşu, saygın bilim adamlarının, Tanrı'nın matematikçi olduğu sonucuna varmalarına yol açtı."

Bütün elektronların aynı yüke, bütün protonların da zıt yüke sahip olduğunu düşünün. Bu atomların ve moleküllerin istikrarı için gerekli. Eğer bu yükler bir parçacıktan diğerine rasgele değişiyorsa, nötr atomlar olmazdı ve DNA gibi biyolojik moleküller çalışmazdı. Fizik kanunları hayatı yaşamaya izin verecek şekilde kurulmuş.

Her şey son derece mükemmel bir şekilde uyumlu, çünkü program öyle yazılmış. Antik çağ Yunan dahisi Pisagor her şeyde sayılar görmüş ve söyledikleri Babil'de çoktan biliniyormuş. (İşte yine başladık!) Pisagor, Sümer ülkesinde yaşamış, çalışmıştı ve bu bilgilere orada ulaşmıştı. Birçok sanatçı, resimlerinde ve heykellerinde sayı dizilerini kullanmışlar, buna Leonardo Da Vinci'nin *Son Akşam Yemeği* tablosu da dahil. Araştırmacı yazar William Neil, *Nasıl Oluştuk: İtiraf Kitapı* adlı kitabında tekrarlanan sayıları tanımlıyor. 60 sayısı ile türevlerini temel alan Sümer sisteminin sürekli olarak tekrarlandığını bulmuş; insanlar, gezegenler, Stonehenge gibi eski antik yapılar, "zaman"ın ölçülmesi, kar taneleri ve daha birçok şey. Ayrıca tekrarlanan sayı dizilerinin 360, 3600 ve 6X6X6 (216) olduğunu da görmüş. İncil'in *Vahiyler Kitabı* açıklamalarında: "Bilgelik burada. Onu hayvanların sayısını hesaplama anlayışına sahip kılalım; bu bir adamın sayısı içindir ve onun sayısına 666 denir." William Neil ekinoks hareketlerinin de bu dizilere uyduğunu bulmuş. Bu "sallanma", dünyanın sadece kendi ekseninde dönmesinden değil, aynı zamanda iki yana yalpalamasından da kaynaklanıyormuş. Bu yalpalama hareketi 360 derece döngüyü tamamlamak için 26 bin yıl süren bir döngüsel hareketi yaratıyormuş. Dünyanın 12 bölümden geçmesi gerekir, bu da Zodyak Burçlar Kuşağına işaret eder. Dikkat ederseniz burada Boğa burcundan, Koç burcuna geçişten ve yeni Kova döneminden söz ediliyor. Tekrarlanan bütün bu sayılar, oranlar ve sekanslar, dijital Matrix'in, yani sanal realite bilgisayar oyununun matematikçi...

Astroloji denilen şey ise titreşimsel matematik yapısı. Yetenekli kişilerden, gelecekteki

eğilimler okunabiliyor. Ancak bunlar hâlâ Matrix'in eğilimleri, yani bilgisayar programının. Sonsuz bilinçte herhangi bir yıldız işareti olmaz, ama "görünürdeki gerçek evren"de her şey sayılarla ifade edilebilir. Amerikalı Doktor Stephen Marquart, Fibonacci üzerinde çalışmış ve Pi sekansını insan yüzü ile özdeşleştirmiş ve "Bütün hayat biyoloji. Bütün biyoloji psikoloji, bütün psikoloji kimya, bütün kimya fizik, bütün fizik matematik." demiş. Şöyle bir ilave de yapabiliirdi: "Bütün matematik enerji ve enerji de bilinç..." Galileo Galilei, 15-17' yüzyıl İtalyan fizikçisi, astronom, astrolojist ve filozof şöyle demiş:

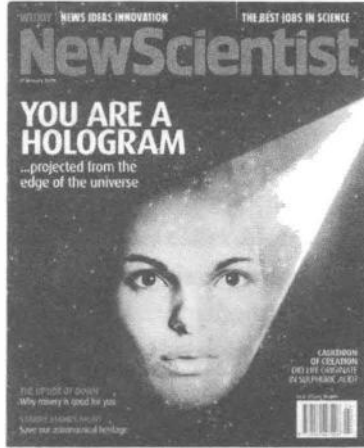
"Evren, yazılmış olan karakterlere aşına olmadığımız ve dilini öğrenmediğimiz sürece okunamaz. Matematik dilinde yazılmıştır, harfleri de üçgenler, daireler ve diğer geometrik figürlerdir. Bunlar olmadan, insan olarak tek bir kelime bile anlayamayız."

Matrix filminde bir sürü yeşil kodla dolu bilgisayar ekranına bakarlar, ancak gördükleri sadece insanlar ve manzaralardır. Bizim Matrix'imiz de öyle çalışır. Web sitesine matematik bilgisayar kodları verip enter'a basarsam, bu kodlar ekranda grafik ve resimler olarak belirlir. Bir kere daha tekrarlayacak olursak, aynı fiziksel gerçek, bizim fiziksel realitemiz için de sözkonusudur. Beynimiz bilgiyi "katı" dünya olarak deşifre eder. Bu da dijital hologram kitlelerinden başka bir şey değildir.

Holografik İllüzyonlar

Televizyon, Fransız Jean B. J. Fourier'nin 18. yüzyıldaki keşifleriyle geliştirildi. "Fourier dönüşümü" olarak bilinen, motifleri basit dalga formlarına, sonra yeniden motife çeviren bir matematiksel sistem tanımlamıştı. Bir televizyon kamerasının, resimleri elektro manyetik frekanslara dönüştürmesi ve bir televizyonun da onları tekrar resimlere dönüştürmesi buradan kaynaklanır. (Fourier'in keşfi aynı zamanda hologramların geliştirilmesine de yol açmıştır.) Biz de, kesinlikle son derece ileri olmasına rağmen, temel olarak aynı tarzda "fiziksel realite" olduğuna inandığımız şeyi inşa ediyoruz. Sanal realite evrenin temel kurgusu enerji içinde şifrelenmiştir ve ilk olarak dalga formunda holografik kalıp üzerinde dalga motifleri olarak, dalga formunda görünür. O zaman beş duyumuz, dalga formlarını, beyin daha sonra "3 boyutlu" insanlar, sokak manzaraları, kır manzaraları veya bizim fiziksel olarak gördüğümüz her şeye deşifre etmek üzere elektrik sinyallerine deşifre eder. Bunu, elektrik halindeki bilgiyi, hologram dediğimiz dijital yapıya deşifre ederek yapıyor. Holografik gerçek, sürekli bir yapı değil, televizyonun ekranını oluşturan pikseller gibi. Televizyona odadaki kanepenizde otururken baktığınız zaman sürekli bir resim halinde görünür, ama yakından bakarsanız nokta dizileri görürsünüz. Bu realiteyi deşifre etme işlemini izlerseniz, holografik şekilden başlayıp derine indikçe gerçeğin bu dijital holografik seviyesine ulaşabilirsiniz. Devam ederseniz pikseller elektrik sinyallerine götürür ve sonunda beş duyu ötesinde sadece dalga şekli olarak görünürler. Ancak bütün bu aşamalar, seviyeler ve ifadeler, hep aynı bilginin farklı halleri... Bilimde esrarengiz olarak kabul edilen birçok şeyin açıklaması budur.

Yıllarca, "illüzyon realite" ve "holografik doğa" hakkında yazıp konuştuğuktan sonra, 2009 yılının başlarında İngiltere'de *New Scientist* adlı bilimsel derginin kapağında şunları okudum: "Siz bir hologramsınız... Evrenin kıyısından yansıtılan bir hologramsınız. (Şekil:197)

Body heal thyself! Do-it-yourself stem cell repair

New Scientist dergisinin kapağı.

Illinois'daki Parçacık Astrofizik Fermilab Merkezinin yöneticisi Craig Hogan'ın makalesinin başlığı şöyleydi: "Bütün dünya bir hologram!" Kapaktaki "Siz bir hologramsınız!" cümlesi makalede "belki"ye dönüştürülmüş olsa da, Hogan'ın araştırma ve değerlendirmelerine göre gerçeğimiz uçsuz bucaksız bir hologram olabilirdi. *New Scientist* dergisine göre bazı başka bilim adamları da aynı şekilde düşünüyorlardı.

Bir hologramda yaşadığımız fikri tabii ki biraz abes, ama bunun kara deliklerin bir uzantısı olduğunu düşünebiliriz. Bu, evrenin nasıl çalıştığı konusundaki teoriler ile boğuşan fizikçiler için de umut verici bir gelişme. Kredi kartları veya kâğıt paraların üzerindeki hologramlar iki boyutlu plastik film tabakası üzerine yapılıyor. Üzerine ışık geldiğinde 3 boyutlu bir görüntü çıkıyor. 1990'lı yıllarda fizikçi Leonard Susskind ile Nobel ödüllü Gerard't Hooft aynı prensibin evrene de uygulanmış olabileceğini önerdiler. Bizim günlük yaşamımız da, fiziksel bir işlemin 2 boyutlu bir yüzeye holografik projeksiyonu olabilirdi. Holografik prensip, hassasiyetimize ters düşebilir. Sabah kalkıp dişlerinizi fırçaladınız ve bu makalede evrenin kıyısında bir şeyler olduğunu okudunuz, tabii buna inanmak biraz zor gelebilir. Bir hologramda yaşadığımız kimseye bir şey ifade etmeyebilir, ama holografik prensibin birçok kavramı doğru.

New Scientist dergisindeki o makaleyi okumak bana hoş bir duygu yaşatmıştı, çünkü onu yazarlar büyük bilim adamlarıydı, hatta birisi de Nobel ödüllü bir bilim adamıydı, oysa ben hiç üniversiteye gitmediğim gibi, girdiğim sınavları bile zor geçmiş biriyim. 15 yaşında iken profesyonel futbolcu olmak için okulu bıraktım, ama gerçeği anlamak için akademik bilgi sahibi olmak gerekmiyor, tam aksine "eğitim" denilen beyin yıkama sistemi hep karşımıza engel olarak çıkıyor. Bunu, benim gibi "iyi eğitim" almamış, yani beyni yıkanmamış, ama aşağılık duygusu çekenler için söylüyorum. Çok akademik olup çok aptal olan insanlar da tanıdım. Babam onlara "eğitilmiş aptallar" derdi. Eğitim, bilinçli olma yolunda çok az önem taşıyor. Sonsuz bilgiye ulaşmak ve farkındalık, bizimle aynı yerde ve kendilerini programlanmış akıldan kurtarmak isteyip uyumlananlara alabildiğine açık.

İşte sana bakıyor evlat!

Kuantum fiziği olarak bilinen profesyonel bilimin öncüleri, realiteyi atomdan daha derin düzeylerde, yani “atomaltı” düzeyinde açıkladıktan sonra, fiziksel dünyanın illüzyon olduğunu uzun zaman önce anlamışlardı. Bilim adamlarının bu âlemde keşfettikleri şey, onların içinde yaşadığımızı düşündüğümüz realite hakkındaki eski teorileri yeniden yazmalarına neden oldu. Onlar, atomaltı parçacıkların, elektronlar gibi, ya bir parçacık (fiziksel) ya da dalga (fiziksel olmayan) gibi davranabildiklerini ve ikisi arasında ileri geri hareket edebildiklerini keşfettiler.

Işık, gama ışınları, radyo dalgaları, x-ışınları vs, bu yolla şekil değiştirebiliyordu. Bilim adamları “kuantum” terimini (çoğulu kuantum) ne birinin ne de diğerinin bu durumunu tasvir etmek için kullanıyorlar. Onlar aynı zamanda hem dalga hem de parçacık... Okyanusu ve kıyıya vuran dalgayı düşünün. Okyanus ile kırılan dalga farklı imiş gibi görünüyor, ama su aynı su. Bir parçacıkla dalga formu arasındaki fark, sadece aynı frekans alanının gözlemci tarafından deşifre edilme tarzıdır. Unutmayın, bilim adamları da herkes gibi kendi deneyimlerini, kendi beden bilgisayarlarının merceğiyle gözlemliyorlar.

Enerjinin dalga formu, sanal realitenin ortaya çıkarılmasından gelen bilgiyle deşifre edilen başlangıçtaki “fiziksel” realitedir; parçacık formu ise, beynin dalga ya da frekans alanını üç boyutlu görünen bir holografik görüntüye deşifre etmesidir, ama aslında durum böyle değil.

Atomlar ve parçacıklar olarak adlandırdığımız şey, sadece beyin, frekans alanlarını hologramlara deşifre ettiği zaman mevcuttur. Dalga formları, inanılmaz miktarda bilgi veya potansiyel çıktılarla şifrelenebilir ve bu potansiyel realiteleri “holografik realiteye” deşifre etme işlemini yapacak olan gözlemcidir. Ya da buna, o kişinin fiziksel deneyimi deriz. Dalga formları potansiyel realitedir, parçacık veya holografik form ise, deşifre edilmiş veya yaşanmış realitedir. Birbiri ardına potansiyel gerçeği seçmemizin nedeni, hangi halde olduğumuzu algılamamıza ve inanmamıza bağlıdır. Sistemin yaptığı gibi, insanların zihin hallerini ve realite duygularını kontrol edebiliyorsanız, dalga formu potansiyelinden, insanları kontrol etme planınıza uygun olarak, onların deneyimledikleri gerçeği deşifre etmelerini sağlayabilirsiniz. Bu realite, gözlem veya odaklama yoluyla deşifre edildiği zaman, sadece fiziksel formda oluşur. Bilgisayar bir yazılım diski deşifre ediyorsa, her şeyi ekrana aynı anda yansıtmaz. Ekranda beliren, bilgisayarın o anda gözlemleyip veya disketten okuyup deşifre ettiği bilgilerdir. Diskin geri kalanı ekranda belirmez, çünkü deşifre edilmemiştir. Aynı şey bizim realitemiz için de sözkonusudur. Gözlenmediği zaman, sadece kendi enerjik dalga formundadır.

Atomlar ve atomaltı parçacıklar, dalga formlarının fiziksel ifadesidir. Bu bir, “ya şu ya bu” meselesi değil, “tıpkısı” veya “farklı ifadeleri” meselesidir. Örneğin, lazer holografik görüntü oluşturmak için bilgiyi okuduğu zaman, holografik bir baskının üzerindeki dalga formu veya müdahil motif kaybolmaz. Hologram ile motifin, her ikisi de birlikte durur. İnsan bedeni aynı anda hem bir dalga formu yapısındadır (şifrelenmiş bilgi) hem de fiziksel gözlemle deşifre edilen bir hologramdır (fiziksel). İşte “aura” denilen beden ve enerji

alanı budur. Birisi şifrelenen bilgi, diğeri ise okunduktan sonraki bilgi'dir. Tıpkı holografik baskıdaki lazer gibi. Beden ve aurik alan aynı bilgi kaynağının farklı versiyonlarıdır, ama "tek"miş gibi çalışırlar. Bazı bilim adamları bilginin beyinde değil, beynin dışındaki dalga formlarında muhafaza edildiğini bile söylemişlerdir. Haklılar. Bizim bilgi kaynağımız "aurik alan" diye bildiğimiz titreşimsel dalga yapısıdır. Bellek veya hafıza da burada yer alır. Beyin auradaki bilgiyi okur, aslında o bilgiyi tutmaz veya çok kısa bir an için tutabildiği düşünülürse, o isim veya o adres her ne ise, siz onu aklınızda ararken, araya giren motifte, yani aurik alanda arıyorsunuzdur. Bağlantı iyi değilse, hafızamız "kötü"dür, bağlantı iyi ise fotografik hafızamız var demektir. Kısa süreli bilginin aurik alana geçişinde problem varsa, insanlar bir dakika içinde ne olduğunu hatırlayamazken onlarca yıl öncekileri kolaylıkla hatırlayabilirler. Beden, auraya ve yüksek benliğe merkezi sinir sistemi aracılığı ile çakra noktaları, hipofiz ve epifiz gibi endokrin bezleri yolu ile bağlıdır.

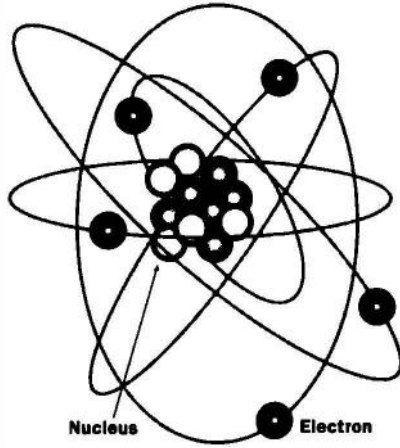
Stanford Üniversitesi'nde "nörofizyolog" veya "sinir sistemi fizyolojisi" uzmanı Karl Pribram "fiziksel realite"nin holografik görünüşünün seçkin bir destekçisidir. Yazar Micheal Talbot, onun bu görüşünü, *The Holographic Universe* (Holografik Evren) adlı kitabında çok iyi anlatır:

Karl Pribram, nesnel dünyanın mevcut olmadığını veya en azından, bizim inandığımız şekilde olmadığını fark etmiştir. "Orada" olan, dalgaların ve frekansların engine bir okyanusudur. Realite bize beton gibi görünür, çünkü beynimiz bu holografik bulanıklığı alıp onları dünyamızı oluşturan ağaçlara, kayalara ve diğer aşına nesnelere dönüştürür.

Bir başka deyişle, bir parça porselenin kayganlığı veya plajda ayağımızın altındaki kum, sadece hayalet bacak veya kol sendromunun bir versiyonudur. (*Hayalet bacak/kol sendromu; bacağı veya kolu kesilmiş kişilerin kesildikten çok sonra bile, o uzvu varmış gibi hissetmeleri.*)

Pribram'a göre bu, Çin porseleninin veya ayağımızın altında kum tanelerinin orada anlamına gelmiyor. Kısaca realiteye, Çin porseleni kabın, iki farklı görüntüsü yansıyor. Beyinlerimiz tarafından süzüldüğü zaman porselen kap gibi görünüyor, ama göz ile bakmazsak onu araya giren bir motif olarak görüyoruz. Peki hangisi illüzyon, hangisi gerçek? Pribram, "Bana göre her ikisi de gerçek, ama isterseniz 'hiçbiri gerçek değil' de diyebilirsiniz."

"Katı"lık illüzyonu, aynı sanal realite programlarının yazıldığı gibi yaratılıyor. Evinizdeki bilgisayarda, bir "sanal realite" oyunu seyredin, insanların, manzaraları katı göründüğünü görürsünüz. Hatta son zamanlarda üç boyutlu bile görünüyor, ama hiç kimse gerçekten katı ve üç boyutlu olduğunu düşünmüyor değil mi? Çünkü bu aptalca olurdu tabii. Alt tarafı bir bilgisayar programı. Her şeyin katı ve üç boyutlu görünmesinin nedeni, yazılım diskinin o şekilde okunmasından kaynaklanıyor. Burada bilimin ve kuantum fiziğinin çözülemediği esrarlarından birisini açıklığa kavuşturma durumundasınız. Bilim adamları fiziksel dünyanın atomlardan oluştuğunu söylüyorlar, ama aynı zamanda atomların katı olmadığını da kabul ediyorlar. Atomlar, temel olarak hem dalga hem de parçacık formu alan parçacıklardan oluşan enerji paketleridir. Başka bir deyişle bilim adamları sübtıl/katı fiziksel dünyanın, katılığı olmayan atomlardan oluştuğunu söylüyorlar.

Bize atomların fiziksel dünyayı oluşturduğu söyleniyor, ama katılıkları yok. Elektron ve çekirdek de boş ve sübtıl ve burada görüldüğü gibi birbirinden ayrı. Eğer bir atom katedral büyüklüğünde olsaydı, o zaman çekirdek de 10 centlik demir para kadar olurdu. O zaman atomlar nasıl fiziksel realite yaratabilirler? Yaratamazlar, zaten yaratmıyorlar. Onların katı/sübtıl oluşları deşifre işleminin bir illüzyonu/yanılması.

Bu mümkün mü? Yanıtı çok basit: Bir bilgisayar programındaki yazılım diskindeki bilgi de katılık var mı? Hayır, o sadece bilgisayarın ekranda katı olarak deşifre ettiği bilgi. Biz de bunu yapıyoruz. Bu dünyanın “katı”lığı, yazılımın; katı ağaçlar, katı duvarlar, daha az katı insan bedenleri ve okyanuslar olarak deşifre edilecek şekilde tasarlanmış olmasından kaynaklanır. Hepsi “bilgi”de ve “deşifre işlemi”nde. Bir dalga formunda veya titreşimsel seviyede, bir şey ne kadar yavaş titreşirse, beyin tarafından da o kadar katı olarak deşifre edilir. Ne kadar hızlı titreşirse, o kadar az katı görünür. Duyuların deşifre edebileceği hızın ötesinde titreşirse, insan gözünden kaybolur, oysa aslında sadece “insanın beden bilgisayarı”nın ulaşabileceği frekans menziline çıkmıştır. Bazen insanlar gözlerinin önündeki UFO veya uzaylının kaybolup gittiğini söylerler. Gördükleri, başka bir titreşimsel realiteden gelen ve oraya dönendir, ama insanın beden bilgisayarı bu gerçeğe ulaşamaz. O cisim de her ne ise, ortadan kaybolmuş gibi olur.

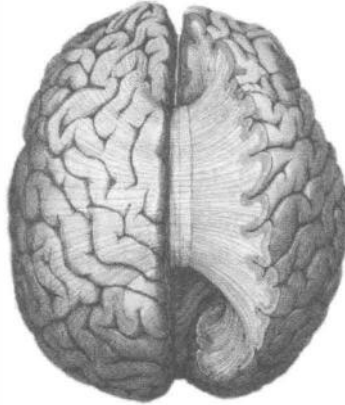
Çok hayati bir nokta daha var: o da duyuların ve hatta beynin de bir illüzyon oluşu... “Ölüme yakın deneyim” ve “beden dışına çıkma deneyimi” yaşamış olan insanların, bedenlerini terk ettikleri zaman deneyimledikleri gibi, bedenlerinin dışına çıktıkları zaman da görebildikleri, dolayısıyla görmek için gözlere ihtiyacımız olmadığı anlaşılıyor. Beden bilgisayarı, görmeye ihtiyaç duyduğuna inanmak üzere şifrelenmiştir, dolayısıyla da buna göre cevap alır. Bazı deneylerle insanların bedenlerinin başka bölümleriyle de görebildikleri saptanmıştır. Bir kez bedeninin dışına ve programlanmış sınırlamaların dışına çıkabilince, gözler olmadan da görebiliriz, çünkü fiziksel bedenlerimiz de illüzyondur. Şimdi bedeninize bakarsanız, odada veya her nerede iseniz orada görünürsünüz, ama fiziksel şekilde sadece kafanızda oradasınız. Beyin, sadece şifrelenmiş bir dalga yapısı, oysa deşifre eden, o dalga yapısındaki “bilgi”dir. Beynin kendisi sadece onun holografik versiyonudur. “Bilgi” şifrelenir

bu doğru, ama aynı zamanda, diğer bilginin dekoderi veya şifre çözücüsü gibi de programlanabilir. Bu tıpkı bir bilgisayarın, yazılım diskindeki diğer bilgiyi de okuyabilmesine benzer.

Deney konuyu kanıtlıyor!

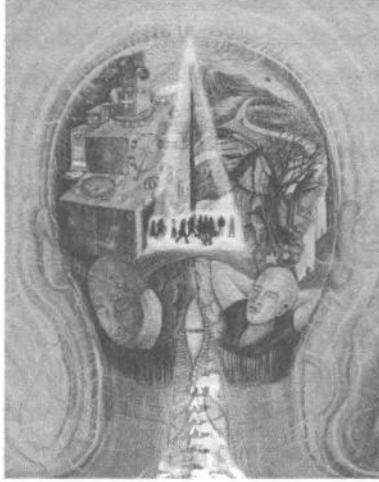
Michael Talbot'un, babasının organize etmiş olduğu hipnotizma gösterisi anlattığı Holografik Evren hikâyesi, benim illüzyon ile ilgili olarak anlattıklarımın çok güzel bir örnek oluşturuyor. Hipnotizmacı, gösterinin gereği insanları trans haline sokuyor. Konuklardan Tom, uyanık olduğu halde kendi kızını yanında göremiyor. Hipnotizmacı kızı tam babasının gözünün önüne koyuyor ve parmağını şıklatıyor. Tom uyanıyor ve bumunun dibinde durmakta olan kızını göremiyor. "Hayır!" diyor, "Kızım burada değil." Hipnotizmacı elini kızın arkasında tutarak Tom'a elinde ne olduğunu soruyor. Arada kız olduğu için normal koşullarda kızın arkasında ne olduğunu bilmesi olanaksız, ama Tom, hipnotizmacının elinde bir kol saati tuttuğunu görüyor. Saatin üzerinde ne yazdığını okuyabilir mi? Kızı "katı" olarak saat ile Tom'un arasında durduğu halde saatin üzerinde ne yazdığını okuyor. Bu, bilimcilere göre imkânsız bir şey, ancak doğru. Hipnotizmacı, Tom'un beyninde bilinçaltının derinliklerine kızının odada olmadığı inancı yerleştirmiş, dolayısıyla Tom'un beynindeki deşifre sistemi, kızının titreşimsel enerji alanını algılayamadığı için okuyamıyor. Tom'un beyninin inşa ettiği fiziksel holografik sinemada kızının yeri yok! Odadaki herkes kızı görebiliyor, çünkü onların deşifre sistemleri programlanmamış. Tıpkı bu örnekteki gibi insanların bazıları hayalet, UFO veya insan olmayan varlıklar görürken, diğerleri göremiyor, çünkü beyinleri o enerji alanını holografik gerçeğe dönüştürmüyor. Bir beyin hastalığı vardır; "prosopagnosia/yüz körlüğü" denir. Hastalar yüzleri tanıyamazlar. Bazen evdeki aşına cisimleri veya sokaktaki arabaları bile tanıyamazlar. Beyin belirli enerji alanları veya dalga formlarını, holografik fiziksel realiteye deşifre edemez, dolayısıyla da kafalarında inşa etmiş oldukları evrende bunlar yoktur.

Beden bilgisayarının realiteyi deşifre etme yolunu anlamada beynin iki yarım küresinin büyük önemi vardır. . Sağ ve sol yarım küreler, corpus callosum denilen bir köprü ile birleşirler.

"Corpus callosum", beynin sol ve sağ yarım küresi arasında, bilgi veya algılama geçişi sağlayan bir köprü durumundadır.

Beynin sol tarafı bizim bu dünyamızdır. Dil, yapı, mantık olarak geçen ne ise o ve genel fiziksel dünya görüşü. Sağ yan yaratıcı, sanatsal, beş duyunun ötesindeki bilinç seviyeleri ile bağlantılıdır. (Şekil 200) Dengeli bir bütün beyin halinde iki yan küre ahenk içindedir. Biri diğerine egemen olmaz, aradaki köprü, bilgiyi ikisi arasında taşır. Ancak ne yazık ki, insan formundaki herkes sol beyine hapsedilmiştir. Bezelye büyüklüğündeki kutuda; bilim, eğitim ve akademiye bağlı kaldıkça, sol beyin realitesine köle olmuştur. (Şekil 201) Bu kazara değil, tasarlanarak olmuştur. Sol beyin beş duyu gerçeğinin arayüzüdür, ama asıl problem algılamanın arabulucusu pozisyonundadır. Deneyimimize hizmet edecekken, yönetici, gardiyan ve diktatör olur.

Neil Hague, bu resimde sağ ve sol yarım kürelerin fonksiyonlarını sembolize ediyor. Sağ taraf, "orası", her şeyi "TEK" veya "BİR" olarak görüyor. Sol taraf ise her şeyi; yapı, şekil, dizin, zaman, uzay ve dil olarak deşifre ediyor. Her ikisi de bu realiteyi deneyimlemek açısından gerekli, ama çoğu kişide olduğu gibi sol egemen olunca, o zaman bir algılama hapisanesine dönüşüyor.

Sürüngen ırk ve hibridleri, toplumu öyle bir yapılandırdılar ki, sembolik olarak sol beyin kapısına "eğitim", "akademi" "bilim" ve "medya" gibi muhafızlar yerleştirdiler. Bunlar, sağ beynimizin realite duygusunu algılamasını da engelliyor. Böylece de benim "sol beyin mahkûmları" dediğim oluşum yaratılmış oluyor.

Genç bir kadının geçirmiş olduğu kişisel bir deneyim bu dediklerime son derece mükemmel bir örnek teşkil ediyor: 10 Aralık 1996 tarihinde, bir nöro-anatomist olan Jill Bolte Taylor, beynin sanal realite evreni nasıl deşifre ettiğini ve beynin iki yarım küresinin nasıl ayrı çalıştığını anlayacak bir deneyime maruz kaldı. Sabah kalktığı anda kendisini biraz garip hissediyordu ve o farkında değildi, ama sol beyninde bir damar patlamıştı. Kendisine ne olduğunu bilmediği için kondisyon bandına çıktı, ellerine baktığında bandın tutacaklarını tutmakta olan pençe gibi garip bir şey gördü. Bedenine baktı ve “Amm da garip görünüyorum!” dedi kendi kendine.

“Sanki bilincim normal gerçeği algılamaktan öteye geçmiş gibiydi. Makinenin üzerindeki kişi olarak ben ve sanki yukarıdan bu deneyimi yaşarken izleyen yine ben. Koluma baktım ve bedenimin sınırlarını hissedemez olduğumu fark ettim. Nerede başladığımı, nerede bittiğimi tanımlayamıyordum, çünkü kolumdaki atom ve moleküller, duvarın atom ve molekülleri ile karışmıştı. Hissedebildiğim tek şey enerjidi. ‘Bana neler oluyor?’ diyordum kendi kendime.”

Jill’e ne olduğunu bu kitabın perspektifinden bakarsak net bir şekilde anlayabiliriz. Kan damarının patlaması, gerçeği deşifre etmesini etkilemişti, yani o anda sanal realite evreninin enerji bilgisini okuyordu. Jill, beyninin sürekli konuşmasının sustuğunu söylüyordu. Sanki birisi uzaktan kumandayı eline geçirmiş, “sessiz” düğmesine basmıştı. Bunun nedeni beynin kendi kendi ile konuşmasının, realitenin bilgisayar seviyesinden gelmesidir. Bununla bağlantı koparsa sessizlikte kalırsınız. Aslında kafanızda sürekli olarak “vıdı vıdı” konuşan ses siz değilsiniz, o sizin beden aklınız.

“Önce kendimi sessiz bir zihin içinde hissedince şoke oldum. Ama beni sarmalayan o muhteşem enerjiyi hissediyordum. Bedenimin sınırlarını tanımlayamadığım için müthiş bir sınırsızlık ve özgürlük hissediyordum. O enerji ile bütünün parçası olmuştum ve harikulâdeydi. Sonra birden sol beynim çalışmaya başladı: ‘Hey, bir problem var, yardım lazım!’ Sonra yine birdenbire o sonsuz huzuru hissettim. Burası harikaydı... Sizi dış dünyaya bağlayan o beynin vıdı vıdısını duymadığınızı düşünün. Boşlukta hiçbir stresim yoktu, işim ile ilgili hiçbir sorun hissetmiyordum. Bedenimde kendimi müthiş hafif hissediyordum. Sadece huzur duyuyordum. 37 yıllık o duygusal yükün birden hafiflediğini ya da yok olduğunu düşünün. Hissettiğim salt mutluluktu! Mutluluk, huzur harikulâdeydi. Sonra birden yine sol beyin devreye girdi: ‘Hey, yardım alman lazım!’ Bunun üzerine düşündüm: ‘Evet, yardım almam lazım!’”

Burada bir duralım. Şu; “37 yıllık duygusal yükün hafiflemesi” ifadesine ne demeli! Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, genetik programlama ile “Sürünen Irk”ın sürekli olarak bize yüklediği korku ve stres duyguları, beden bilgisayarının içinden gelir. Jill telefon numarasını hatırlayamıyor, ama elinde kartvizit var. Bakıyor, ama sadece pikseller görüyor. Pikseller, dijital görüntüdeki en küçük bilgiler. Sol beynindeki problem, normal bilgiyi deşifre etmesine engel. Tam aksine, sanal realite dijital yapıyı derinliğine görebiliyor. Amerikalı fizikçi Craig Hogan, *New Scientist*’teki makalesinde; “Boşluktaki zaman unsuru, kumlu ve piksele benzeyen minik birimlerden oluşuyor.” diyor. Tabii bunlar ancak, evren dijital bir yapı olarak “görünürdeki gerçek” bir hologram olarak çalışıyorsa söz konusu olur. Jill, kartın üzerindeki pikseller ile gerideki piksellerin, sembollerin pikselleri ile karıştığını, dolayısıyla da aradaki farkı algılayamadığını anlatıyor. Daha sonra düzgün dalgalar oluşuyor ve 45 dakika kadar sonra parçaları yerine oturtup numarayı çözebiliyor. (İşler daha da kötüleşiyor gibi

görünüyordu, ama tabii ki bu, gerçeği anlayamayanlar için sözkonusu.) Kanama sol beyinde artarken Jill, ancak kartın ve telefonun üzerindeki benzer sayıları çevirerek karşıdan bir ses alıyor, ama anlamak mümkün değil! “Vuu,vuu, vuu!” Üstelik kendinden çıkan sesler de aynı, sanki bir tazi gibi havlıyor...

Şimdi burada dil dediğimiz şeyin ne olduğu ortaya çıkıyor. Duyduğumuz veya duyarak algıladığımız titreşim dalgaları ve elektrik sinyalleri, dil olarak deşifre oluyor. Bu nedenle İtalyan bir medyum mesajları İtalyanca, İngiliz medyum İngilizce olarak algılıyor. Asıl iletişim ise sözlerle değil, enerji dalgalarıyla, düşünce şeklinde oluyor. Bunu dile çeviren unsur, kulak ve beyin sol yarım küresinin deşifre sistemidir. Telepatik olarak iletişim kurma becerimizi kaybettikten sonra insanların iletişim şekli bu oldu. Bir dili öğrendiğimiz zaman, beden bilgisayarımız o dili dalga şeklindeki bilgiden deşifre ediyor. Jill bilincini kaybetti ve sonra uyandığında yaşadığını anladı. Aklının, iki çok farklı âlem arasında asılı kaldığını söylüyordu.

“Boşlukta bedenimin hangi pozisyonda olduğunu tanımlayamadığım için kendini olağanüstü açılmış ve ferah hissediyordum. Sanki şişeden salınıvermiş bir cin gibiydim. Ruhum, sessiz bir huzur içerisinde denizde yol alan dev bir balina gibi hürdü, âdeta uçuyordum. Nirvana'ya ermiştim. Bir ara bu olağanüstü büyüklüğü, tekrar bu küçük bedene nasıl sokacağımı düşündüğümü hatırlıyorum. Ancak sonra yaşadığımı anladım. Eğer Nirvana'ya ulaştığım halde yaşıyorsam, o zaman yaşayan herkes Nirvana'ya ulaşabilir. Sonra güzel, barışçı, huzurlu ve sevgi dolu insanların, istedikleri zaman bu boşluğa gelebileceklerini hayal ettim.”

Gerçeğin iki türlü algılanışı var: 1. Aldatıcı fiziksellik ve sınırlılığın holografik parçacık hali, 2. Sonsuz açılımın dalga formu hali. Sürünge ırk ve hibridleri, kontrol edebilmek için, bizi birinci halde, ikinci halden kopuk olarak tutuyorlar. Eğer insanlar kendilerini, birbirlerini ve genel olarak gerçeği algılamalarına engel olan bu akıl programlarını aşabilirlerse, ne kadar farklı bir dünyada yaşıyor olurduk. İlginçtir, ben yazılım kişiliklerinden söz ederken, Jill Bolte Taylor bir “beyin bilgini” olarak, bilginin, beyin iki yarım küresinde farklı işlem gördüğüne dikkat çekiyor ve “Farklı düşünüyor, farklı şeyleri değerlendiriyorlar, hatta biraz daha da ileri gideceğim, farklı kişilikleri var.” diyor. Yok, yok Jill, devam et, daha da ileri git! Çünkü bu doğru.

Jill, sağ yarım kürenin paralel işlemci, sol yarım kürenin ise seri işlemci gibi çalıştığını söylüyor. Paralel işlem, çeşitli eylemleri sürekli olarak yapabilme becerisi. Seri işlem ise bilgisayarın verileri silsile halinde deşifre etmesi. Sağ beyin bu nedenle aynı anda olan her şeye açık, şifrelenmiş olan sol beyin realitesi ise, sadece o silsileden birisi ve zaman doğrusal. Zaman diye bir şey yok, varmış gibi görünsün diye dizi olarak şifrelenmiş bir program. Sol beyin diziye deşifre etme hızı, bizim zamanın ne kadar hızlı veya yavaş geçtiğini algılamamıza bağlı. Fiziksel olarak yaşamakta olduğumuzu sandığımız her şey illüzyon!

Biyolojik “Çaptan Düşüş”

Graham Gynn ile Tony Wright tarafından yazılmış olan *Karanlıkta Kalış* adlı kitap üzerine bir makale okuduğum sıralarda, elinizdeki bu kitap bitmişti ve baskıya girecekti. Derhal kitabı temin ettim ve büyük bir süratle okudum. Gynn ve Wright 15 yıldır, insan gelişimini, özellikle de beyni inceliyorlardı. Vardıkları sonuçlar ise, benim çalışmalarım açısından son derece ya-

rarlıydı. İnsan beyninin uzak geçmişte kalan bir zamanda gücünün doruklarına ulaştığı, ancak birdenbire 200.000 yıl kadar önce durduğunu, 1449 gramlık bir kitlesi varken, 1300'e düştüğü belirtiliyordu. Şu 200.000 yıllık süre, daha önce söz etmiş olduğum, Hawaii Üniversitesi Genetik bölümünde Doçent olan Rebecca Cann'ın çalışmaları ile örtüşüyordu. Cann, 1987'de, *Nature* adlı dergide yayımlanmış olan bir makalenin iki yazarından birisi olup, 200.000 yıl önce bütün modern insanların Afrika'da yaşamış olan tek bir anneden çoğalmış olduklarını anlatıyordu. Bütün dünyada yer alan antik bilgiler de aynı Altın Çağ'dan, cennetten kovulanların, bunların yerini alışlarından söz ediyordu. Graham Gynn ve Tony Wright, doğru olarak insanların psikolojik ve gerçeği algılama sınırlamaları nedeniyle, eskisine oranla çok büyük bir kayba uğratılmış olduklarını söylüyorlar. Bu benim yıllardan beri söylemekte olduğum bir şey. Dediklerine göre kanıtlar, insan beyninin uzun süre yapı ve fonksiyon açısından çok gerilemiş olduğunu, özellikle de hasarın beynin ağırlıklı olarak sol tarafında yer aldığını gösteriyor. Belirtiler ise depresyon, önemli ölçüde etkilenen bağışıklık sistemi ve fazlasıyla ödün veren bir bağışıklık sistemi, bozulmuş cinsel yaşam. En çok da algılama açısından daha güçlü olan sağ beynin baskılanıp, bilinç halinin derin bir işlev bozukluğu içersine sokulmuş olması. Yazarlar, iddia edildiği gibi bizim insan evriminin doruğunda olup olmadığımızı sorguluyorlar. Kesinlikle değiliz, zaten sistemin amacı da insan beyninin kapasitesini daha da azaltmak. Beynin hızlı gelişimi ergenlik çağında duruyor. Sistem, bu gelişmeyi engellemek için ne mümkünse yapıyor. Çocuklar vaktinden önce büyümeye teşvik ediliyor ve 9-10 yaşında ergenliğe geçiyorlar. Medya ve "eğitim" ile seks eğilimleri çabuklaştırılıyor. Gynn ve Wright'ın, sol beyinde 200.000 yıl önce başladığını söyledikleri hasar, sürekli korkuyu tetikleyerek sistemin kontrolünü kolaylaştırıyor. Dediklerine göre erkekler, nörolojik olarak kadınlara oranla daha çok etkilenmişler, özellikle de büyük global kuruluşları yöneten erkekler daha çok zarar görmüşler. Kısaca sistem, açık olan her kapıyı bununla kapatıyor. *Karanlıkta Kalış* kitabında ayrıca, beynin işlev bozukluğu ve dengesizliği düzeltilirse insanlığın müthiş bir potansiyele sahip olacağı vurgulanıyor. Bu potansiyel, sol beynin egemenliği yüzünden sağ beyinde kilitli kalıyor.

Avustralya'da Sydney Üniversitesi'nin "Akıl Merkezi"ndeki bilim adamları da aynı sonuca ulaşmışlar. Merkezin yöneticisi Prof. Allan Snyder'in açıklamalarına göre beyin fonksiyonlarının yüksek seviyeleri herkeste mevcut, ama beynin rasyonel yanı tarafından bastırılmış. Sol beynin baskısı azaltılırsa, sıradan insanları dahiye dönüştürecek bir potansiyel var. Yıllardan beri insanların yaratıcılık ve dehalarının gerçek potansiyeli hakkında hiçbir fikirlerinin olmadığını söyleyip duruyorum. Akıl Merkezi'ndeki araştırma, herkeste uyumakta olan potansiyel seviyesini ortaya çıkaracak. Prof. Snyder'e göre, beş duyuya dayalı ham veri, sol beyin tarafından yazılırken, birçok işlem ve beceri, bu nörolojik sansür denilebilecek unsur ile kaybediliyor. Akıl Merkezi'ndeki deneylerde, rasyonel beyin alanlarının üstünlüğü azaldığı takdirde, sanatsal ve matematiksel yetenekler gösterileceği ve hafıza gücünün çoğalacağı ortaya çıkmaktadır. Sol beyni hasar gören kişilerde sağ beyin açıldığı için aniden süper insan belirtileri görülmektedir. Oysa aslında onlar süper insan değildir, bu, bastırılmış insanın engel oluşturan duvarlarının yıkılmış halidir. Matematik, hafıza ve diğer mucizevi görünen beceriler, bir kez hasar sol beynin sınırlama etkisini azaltırsa, küçük çocuklarda da görülür. "Dahi" denilen olağanüstü yeteneklere sahip çocuklarda gelişim problemleri, zihinsel gecikme, beyin

hasarı veya hastalık aranır. Bu dahilerin çoğu otistiktir. Onlar, sistemin manipölasyonu ile çoğunda baskılanmış olan beynin asıl potansiyeline ulaşmaktadırlar. İnanılmaz becerilere sahip oldukları için sol beyin toplumuna ayak uyduramazlar. Bana öyle geliyor ki, problemin bir kısmı şu. Sağ beyin iyice açıldığı zaman, sol beynin "realite"yi algılama devreleri patlar, çünkü o algılama ve enerjinin o seviyesi ile uyum sağlayamaz.

Stephen Wiltshire, İngiliz bir otistiktir. 12 yaşındayken, 1987 yapımı bir BBC belgeseli için Londra üzerinde helikopter ile gezdirilmiş, indikten sonra, zaten ihtiyaç da duymadığından hiç fotoğraf falan çekmediği veya not bile almadığı halde, çoğunun yüzlerce penceresi olan, 200 den fazla bina ile şehrin havadan görüntüsünün inanılmaz bir çizimini yapmıştı. Otistik olduğu için saymaya bile ihtiyacı yoktu. Hepsi tamamen hafızasının gücünden kaynaklanıyordu. Bir süre sonra aynı şeyi Roma üzerinde gezdikten sonra yaptı. Stephen'ın çalışmalarını stephenwiltshire.co.uk sitesinde bulabilirsiniz. Başka bir İngiliz otistik Daniel Tammet, bilgisayar hızı ile matematik hesapları yapıp, yedi dil konuşuyor. İzlanda dilini bir haftada öğrendiğinde öğretmenini onun "insan" değil, bir dahi olduğunu söylüyordu. Oh, o kesinlikle insan, emin olun, sadece sistemin bastırmaya çalıştığı insanlardan! Çünkü sistem, asıl kapasitemizin küçük bir oranını bile keşfedecek olursak, bütün oyunun biteceğini çok iyi biliyor. Tabii ki insan hayatını manipüle edenler olarak tanınmak ya da bilinmek istemiyorlar. Stephen Wiltshire ile Daniel Tammet, bir kez serbest kalacak olursa sağ beynin nasıl bir kapasiteye sahip olduğunu gösteren iki örnek. Sağ beynimiz bizi "oradaki" sonsuz potansiyele bağlayacak. Diyorum ki, sağ beyin daha çok realitenin diğer boyutlarında çalışıyor, corpus colossus ise bu boyuta, yani sol beyne bir köprü durumunda. Eğer sağ beyini yoğun bir şekilde baskılırsanız, insanlığı sol beyne, beş duyu gerçeğine hapsedmiş olursunuz. Sürüngen ırk da aynen böyle yaptı. Başka bir deyişle insanın beden bilgisayarı, realite ve diğer boyutlar arasında bir kapı pozisyonunda. Sistem ise, bu kapıyı kapalı tutmaya çalışıyor. Eğer bu kapı, "akıl"dan kurtulup yeniden açılırsa, büyük bir potansiyele veya büyük bir imkânâ ulaşılacaktır.

9 yaşında senfoni yazabilen Mozart gibi müzik dahileri, bu potansiyele sağ beyin kapısı sayesinde ulaşabilmişler. Aynı şey, gözleri olmadan doğmuş ve tekerlekli sandalyeye mahkûm Amerikalı Patrick Henry Hughes için de sözkonusu. O çok parlak bir piyanist. Sağ beynin göze ihtiyacı yok, çünkü içgüdüsel olarak görüyor. Bazı sporcular en müthiş performansı gösterirlerken, "orada" olmaktan söz ederler. Yani sanki zaman durmuş, her yer sessizliğe gömülmüştür. "Orası" denilen, sağ beyin realitesinde iken ulaşılan ve bütün potansiyelin bulunduğu aşamadır. Bir futbolcu iken ben de öyleydim, kitaplarımı yazarken ve sahnede sunum yaparken bunu ben de yaşıyorum. Bir kıyaslama yapılacak olursa, sol beyin okulun sadece "anaokulu" kısmını teşkil ediyor. Sağ beyin potansiyelini geri kazandığımız zaman, sadece atletik performansımızla değil, bütün potansiyelimizle uçacağız, buna inanın! Sol beyin eşittir; sınırlanma, sağ beyin eşittir; sınırsızlık...

Prof. Allan Snyder, beynin, bu becerilerini akıl mantığının çıkarları için takas ettiğine inanıyor. Ancak acaba gerçekten takas mı ediliyor, yoksa takas etmeye yönlendiriliyor mu? Kesinlikle yönlendirildiği kanaatinde olduğumu söyleyebilirim. Graham Gynn ile Tony Wright, *Karanlıkta Kalış* adlı kitaplarında Adem'in cennetten kovuluşunun, insanların bey-

ni büyüten ve sinirsel aktiviteyi arttıran hormonlu tropikal meyveyi yemeyi bıraktıkları zaman gerçekleştiğini anlatıyorlar. Yazarlara göre insanlar, 200.000 yıl önce tropikal ormanlardan veya Cennet'in Bahçesi'nden kovuldukları zaman, biyokimyasal açıdan zengin olan meyve ile bağlantı kaybedilmiş. Bu, beynin gelişimini durdurmuş, tam tersine dönmüş, yani fonksiyonlar kaybedilmiş ve insanın kendini hissetme duygusu “zavallı aciz ben”e dönmüş.

Karanlıkta Kalış adlı kitabın web sayfasındaki bir makalede şöyle diyor: “Mevcut materyalistik ve korkuya dayalı plastik ve Prozac çağının aşamalı bir Altın Çağı başladı.” Şimdi bu nörolojik etkiler açığa çıkıyor ve bugünün bilimi tarafından da doğrulanıyor. Bütün bu temaların doğruluğundan hiç kuşku yok ve bunun, diyetin değişmesine önemli ölçüde etki yaptığı da kesin; ancak diyetin değiştirilmesinin nedeni, sürüngelelerin müdahalelerinin dünyada yol açtığı felaketlere bağlı. Bence insanın nörolojik kovuluşunun en önemli nedeni genetik manipölasyon idi. Sağ beynin etkisi ise, yapay bir şekilde bastırılmış, sınırsız potansiyel yok edilmişti. İşte bu yüzden beynin iki yarım küresi arasında bir köprü olan corpus colossus'daki milyarlarca nöronun bir fonksiyonunun olmadığı söylenir. Çünkü kapatılmışlardı! Bu genetik baskı, neden beş duyu gerçeğinde beyin kapasitemizin sadece küçük bir bölümünü kullandığımızı açıklıyor.

2009'da gösterime giren *Avatar* filminde dünyaya ne olduğu tersinden anlatılıyor. Mavi derili, aslan burunlu insanlar, Alfa Centauri'nin yörüngesindeki Pandora'nın yerlileridir. Çevreleri ile büyük bir uyum içerisinde yaşar ve her şeyin tek bir “Bütün” bilince bağlı olduğunu bilirler. Pandora'daki ağaç ve bitkiler, köklerle elektrokimyasal bir bağlantı oluşturmuştur ve bunlar gezegenin veya “bilinç”in çok duyarlı beynini oluşturmak için nöron görevi yaparlar. Mavi insanlar, “dünya dışı” olarak tasvir edilmiş olsalar da insanları sembolize ederler. Sürüngeleler uzay gemileri ay ile gelip, Zulu efsanesinde anlatıldığı üzere her şeyi allak bullak etmeden önce sağ beyinleri devrededir. *Avatar*'daki sürüngeleler, çok gelişmiş uzay gemileri ile dünyadan Pandora'ya gelip üs kurarak gezegeni ele geçirecek ve yağmalayacak insanlar olarak tasvir edilmişlerdir. Bu insanlar sol beyinleri egemen taşkafalar oldukları için, mavi insanlar onlara hayat ile birbirlerine olan bağlantıları söyledikleri zaman bir türlü anlamazlar. Tabii, çünkü onlara göre bu sadece ilkel insanların boş inançlarıdır. Acaba daha önce de böyle bir şey duymuş muydunuz? Herhangi bir bilim adamını arayabilirsiniz, o size söyler. Filmde sürüngeleleri sembolize eden “Avatar olan insanlar”, mavi insanların hayat tarzını yok etmek için yüksek teknoloji ürünü silahlar kullanırlar. Kendi akıllarını mavi derili insanlara yerleştirip onların efendileri olmak üzere savaşırlar. Pandora'nın havası bu “insanlar” için zehirlidir, dolayısıyla üslerindeki yapay atmosferde veya uçan araçlarında kalırlar. Ne kadar aşına değil mi? *Avatar* filmi, bazı kaçak insanların mavi derili insanlara yardım etmeleri ile işgalcileri kovup dünyalarını yine eski haline getirmeleri ile son bulur. Filmin bu kısmı henüz dünyada olmadı, ama olacak. Sizi temin ederim ki olacak. Henüz gözle görünür durumda olmasa bile işlem çoktan devreye girdi...

Genetik müdahale, sınırsız sağ beyni sınırlanmaya mahkûm ederek, sınırlı olan sol beyni gerçeği kendilerinin istedikleri gibi algılamaya egemen kıldı. Burada, bağlantılı diğer ayrıntılara ilerideki sayfalarda değineceğimi belirtmekte yarar var. Sol beyin bizi “burada” tutuyor, sağ beynin güzergâhı ise “orası”. Bazı insanların beyinlerinin büyük bir bölümü cerrahi müdahale ile

alınmış da olsa hâlâ yaşamayı sürdürebilmeleri son derece şaşırtıcı geliyor, öyle değil mi? Ama bu doğru ve çalışmalar, LSD gibi psikoaktif ilaçlar alan kişilerde de ilaçların, “oraya” açılan farkındalıklarını etkilemediğini gösteriyor. Sol beyin kapıyı sıkı sıkı kapalı tutuyor ve psikoaktif koşullanmaya meyil etmiyor. Ancak sol beyin alındığında, psikoaktif etki normal kalıyor.

Yıllardan beri yeterince vurgulamaya çalıştığım üzere, eğer sağ beynin veya kalp çakrasının etkisini azaltırsanız, insanları beş duyu realitesine hapsedersiniz. Sürünge manipülasyonun yaptığı budur. Sadece bunu yaparak asıl halleri “sonsuz deha” olan milyarlarca insanı istedikleri gibi kontrolleri altında tutuyorlar. Sol beynin egemenliğini, insanların yüzde doksanının sağ ellerini kullanmalarından anlamak mümkün. Bilindiği gibi sağ beyin solu, sol beyin de sağ kontrol ediyor. Neden bir tarafın egemen olduğu bir beden yaratılmış olsun ki? İki ellerini birden kullanabilmeleri daha iyi olmaz mıydı? Birçok kimse bunu yapamıyor, çünkü kalıtım ve manipülasyon, sol beyni baskın kılıyor.

Gelelim sağ beyin sol beyin ilişkisi konusundaki başka özelliklere... Sol beynin, dil gibi özelliği var, oysa sağ beyin bu konuda uzmanlaşmıyor, çünkü sınırsız bilginin olduğu potansiyel alana bağlı. Bu da şu demektir, beyni hasar gören kişilerin sol beyni alındığı zaman dil ve bazı diğer fonksiyonlar da kaybediliyor. Deneyler sonucunda, uyku ihtiyacı duyan da sağ değil, sol beyinmiş. Sağ beyin uyku olmadan da pekâla mutlu olabiliyormuş. Bunun açıklaması şöyle olabilir; sol beyin bilgiyi veya veriyi, sınırlama, zaman ve uzay olarak deşifre ediyor, sağ beyin ise zaman olmayan bir âlemde ve her şeyi tek bir “Bütün” olarak görüyor. Zaman kavramı olmayan bir âlemde dinlenme kavramı da olmaz. Beyin aynı zamanda uyur pozisyonda iken, uyanık pozisyondayken olduğundan daha aktif oluyor. Bu, deneylerin de gösterdiği üzere kısmen sol beyin uykudayken, sağ beyin uyanık kalabiliyor. Sol beyin kapalıyken, sağ beyin kendisini rüyalarla ifade edebiliyor. “Rüya” kelimesini tırmak içine alıyorum, çünkü “uyanık”lık hali de aslında bir rüyadır. Bazen öyle rüyalar görürüm ki, uyanık olduğum zaman deneyimlemekte olduğum gerçek kadar canlıdırlar. Bir zamanlar birisinin dediği gibi: “Rüyasında kelebek olduğunu gören bir insan mısın, yoksa rüyasında insan olduğunu gören bir kelebek misin?”

Sağ beynin büyük bir özelliği de önemli ölçüde bir empati kaynağı oluşudur. Bu, Sürünge ve hibrid soyunda hiç yoktur. Sağ beyin bizi “Tek” oluşa bağlar, böylece birleşilen “Tek” alan vasıtasıyla birbirimize bağlarız. Sol beyin kendisini her şeyden ayrı, birlik olarak değil, bölünmüş olarak görür, bu nedenle de empati duygusu yoktur. Telepati ise sağ beyine mahsus bir özelliktir, dolayısıyla sağ beyin bastırılınca çok eski zamanlarda kullanabilme yeteneğimiz olan telepatik iletişimden de kopmuşuz ve sol beyine mahsus “dil” kavramı oluşmuş. Bu konudan birçok kültürdeki birçok efsanede söz ediliyor. İncil’deki Babil Kulesi’nde ise insanların evrensel dili olan “telepati”nin yerini, “birçok dil”in aldığına yer verilmiş.

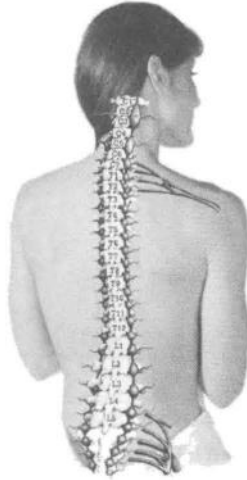
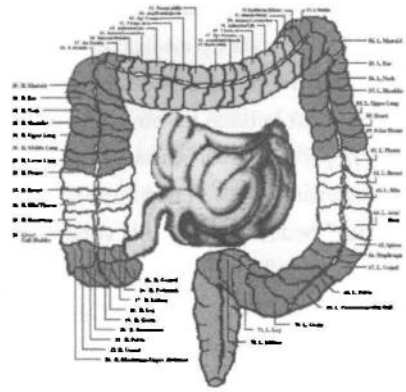
Bölgelerin egemen olduğu beynin yapısı, insan deneyime yansır. İnsanlar cinsiyetsizken, aynı bedendeki erkek-dişi dengesi, bütün beyin hali ile sağlanıyormuş. İnsan fetusu nötr olarak başlar, dişi karakteristik, erkeğe döner vs. İç üreme organları ve dış cinsel organ, ovaryum ve testisler tarafından üretilen hormonlarla oluşur. Cenin testis geliştirirse testosteron üretir, genital hücreler buna karşılık verir ve erkek olur. Planın bilgi veya veri şifresini değiştirirseniz, bir ırkı genetik olarak değiştirebilirsiniz. Sol ve sağ beyinleri, enerjik olarak sembolize edecek

olursak, erkek dişi diyebiliriz. Kadın bedeninde erkek olan, erkek bedeninde de kadın olan çok kişi var. Burada erkek ve dişi ifadesini, sol beyin yapı, şekil ve düşüncesi (erkek enerji), sağ beyin de sezgi ve psişik özellikleri (dişi enerji) olarak kullanıyorum. Daha önce de belirtmiş olduğum üzere Sürüngenler, genetik olarak cinsiyetsiz insanları erkek dişi yaparak beyin “bütün”lüğünü bozup, iki yarım küreden oluşan beyine dönüştürmüşler. Bu birçok “Cennet”in Bahçesi hikâyesinde sembolize edilir. Sonra beyin bağlantılarını tekrar bağlayınca sol beyin, sağ beyin “orada” olabilme potansiyeli bastırarak hâkimiyet kazanmış. *Karanlıkta Kalış* kitabının yazarları, erkeklerde büyük ölçüde bulunan testosteronun fazla üretiminin nedenini, cennetten kovuluştan sonra beyin fonksiyonlarındaki hasar veya değişiklikten olabileceği şeklinde yorumluyorlar. Bunun, en azından kısmen doğru olduğuna eminim.

Afrika’nın Zulu kabilesine ait efsanelerde insanların, Orion Takım Yıldızı’ndaki “Kırmızı Dünya”dan, kadın ve erkeklerin arasındaki savaş yüzünden kovulmuş oldukları anlatılıyor. Zulu öğretilerinde insanların genetik yönlendirilmesi ve kadın ve erkeklerin Sürüngenler tarafından yaratılması orada başlamış. Rothschild’lerin sembolü olan seksagram veya Davut’un yıldızının ezoterik anlamda kadın ve erkeğin birliğini temsil ettiği söylenir. Çinlilerin “yin ve yang” dedikleri şey de aynıdır. Rothschild’ler bunu sembolleri olarak seçmişler, çünkü amaçları, kadın-erkek birliğini, uyumu ve barış enerjisini bozmak... Rothschild’ler ve ağı ile ilgili her şey hep kara büyü gibi, enerjinin kötü amaçla kullanılmasıdır. Onlar uyum, ahenk istemiyorlar. Farklı enerjilerin birbirleriyle savaşmasını istiyorlar, özellikle de kadın ve erkeğin. Boşanma vakaları, çocuğun velayeti ve ilgili yasalar hep kadın ve erkek arasında savaşa neden oluyor ve birbirlerinden iyice koparıyor. Sürüngenlerin sol beyin egemenliği arayışı, eğitim sisteminin de tamamen sol beyin kaynaklı değerlendirme ve bilgilere dayalı olmasına neden oluyor. Hükümetleri kontrol edenler nedeniyle, hükümetler de sol beyin eğitimini iyice küçük yaşa indirme yolundalar, böylece hayal gücüne dayalı ve kendiliğinden olan yetenekleri bastırıyorlar. Burada tarif ettiğim her şey, bizim insan hayatı olarak deneyimlemekte olduğumuz holografik realiteye deşifre ettiğimiz dalga formunu büyük çapta kısıtlıyor ve değiştiriyor.

Ah! Demek böyle yapılıyor!

Fiziksel realitenin holografik doğası, çoğunluğun, hatta pratisyenlerin bile bilmediği, alternatif şifa yöntemlerinin nasıl çalıştığını açıklıyor. Hologramın inanılmaz özelliklerinden birisi de, hologramın her parçasının, bütünün küçük versiyonu olmasıdır. Holografik bir baskının, teknik dille girişim örüntüsünü kesip lazeri hep birine tutarsanız holografik olarak görünen resmin dörde bölünmüş halini değil, bütün resmin dörtte bir versiyonlarını elde edersiniz. Ne kadar küçülürse küçülsün bu hep böyle olur. Bu nedenle, refleksoloji, akupunktur ve benzeri şifa teknikleri; ayaklar, eller, gözler ve kulaklardaki bazı noktaların, iç organları veya diğer bölümleri temsil etmesine dayalıdır. Bunlar, bedendeki problemleri teşhis ve tedavi etmek için kullanılabilirler, çünkü hologram yoluyla birbirleriyle bağlantıları vardır. Her hücre, bütün bedendeki bilginin veya verinin küçük bir versiyonudur, böylece bir beden küçücük bir hücreden büyüyebilir. Hücrelerin kendi beyinlerinin olduğu da bilinmektedir.

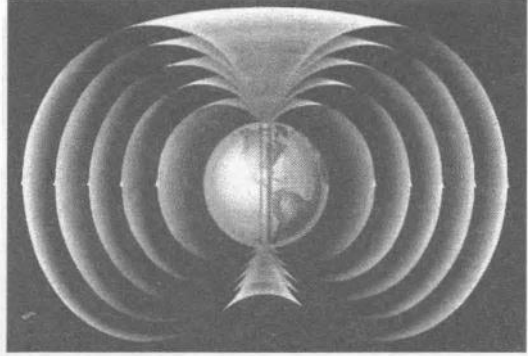
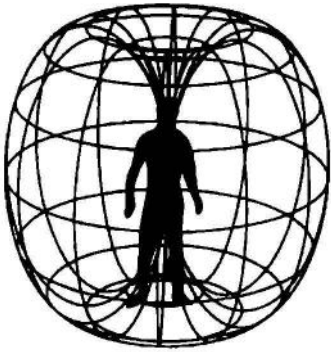
beden bir hologram, dolayısıyla her parça, bütünün küçük versiyonu. Yukarıdaki örnek, kolon, göz ve omurgada görüldüğü gibi, bu nedenle beden parçalarının hepsinde temsil ediliyor.

(Copyright, Kolon ve iridoloji şemaları Bernard Jensen International, California. www.bernardjensen.org. Omurga resmi Korean Publications, Surry, England. E-mail: Richard.familychiropractic.co.uk.)

Bu sadece, beden hologram olduğu için böyle. Avuç içinden bedenin sağlık durumunun okunması da aynı prensibe dayanıyor. Amerikalı nöroloji uzmanı Paul Bach-y-Rita ve nöroplastisite alanında çalışan diğerleri beynin, bir duyuyu deşifre etmeye programlı bölgelerinin, diğerlerini deşifre etmek için de kullanılabileceğini keşfetmişler. Bu mümkün, çünkü beyin bir hologram, beynin her bir parçası da bütünün küçük bir versiyonu olduğuna göre, o zaman bütün fonksiyonları deşifre edebilir. Özel bölge bunu daha iyi yapabilir, ama bütün bölgelerin başka görevler de yapma potansiyeli var. Bu beyninin bütün yarısı alınmış kişilerin beyinlerinin nasıl hâlâ görev yapabilmekte olduğunu açıklıyor. Modern tıp,

birakın nasıl çalıştığını, bedenın ne olduğunu dahi henüz tam anlamıyla anlamış durumda değil. Dolayısıyla tıp endüstrisi, beden bilgisayarının elektrik ve kimyasal dengesine, ilaçlar, radyasyon ve cerrahi müdahalelerle saldırarak insan sağlığında karmaşa yaratıyor.

Evrenin kendisi de bir hologram. Ben buna “Süper Hologram” diyorum. İnsan bedeni/aklı, hepsi dahil her bir parça, bütün evrenin küçük bir versiyonu, tıpkı bir hücrenin bütün bir bedenın küçük versiyonunun olması gibi. Her gezegen, yıldız, yağmur damlası veya ot, “Bütün” bedenın küçük bir versiyonu. Bu, “Bütün” tarafından etkilenmemizin, “Bütün”ün de “Parçaları” tarafından etkilenmesinin bir başka şekli. (Resim: 205) ile (Resim: 206)’da insan vücudu ile aura alanı ve dünya ile manyetik alanı arasındaki benzerlik o kadar açık ki. Bu resimleri, internetteki, hologramların “Her bir parça ‘Bütün’ün küçük bir versiyonudur” prensibinin anlatıldığı bir yerden buldum.

*İnsan aurik alanı ile dünyanın manyetik alanı birbirine benziyor,
çünkü aynı hologramın versiyonları.*

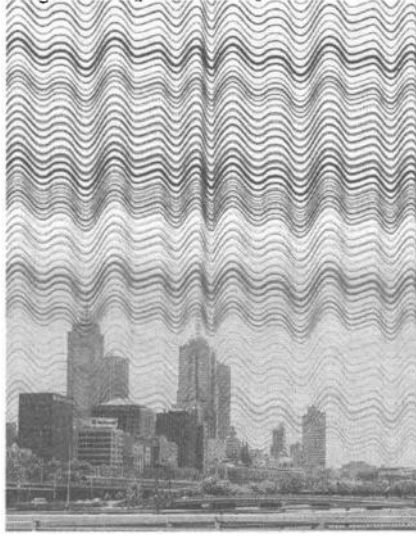
Bu mümkün, çünkü holografik kayıt sırasında, hologramın yüzeyindeki her nokta, tek bir noktadan çok, görüntüdeki bütün noktalardan yansıtılan ışık dalgalarından etkileniyor. Bu şuna benziyor; diyelim ki hologramın yüzeyindeki her nokta bir göz gibi, sanki her yönde gördüğü her şeyi kayıt ediyor. Hologram kaydedildikten sonra o hologramdaki bir noktaya bakmak, o gözlerden birisi aracılığı ile bakmak gibi oluyor.

Bu kavramı daha iyi açıklayabilmek için, kaydedilmiş bir hologramı kesip küçük bir bölümüne bakın, aynı mesafeden daha önce gördüğünüzden daha azını görürsünüz, ama bakış açınız yandan bile olsa hâlâ bütün görüntüyü görebilirsiniz. Veya holograma çok yaklaşıp, aynı şekilde, evinizdeki küçük pencereden dışarıya, herhangi bir yöne bakabilirsiniz. Küçük bir pencere önünde durmak zorunda olduğunuz için, cisimleri birçok yönden göremezsiniz.

Biz, beden bilgisayarı vasıtasıyla bunu yapıyoruz. Realiteyi küçük bir pencereden görüyor, her şeyi sınırlı bir şekilde algılıyoruz. Burada kullandığımız “küçük pencere” ifadesi, “görünür ışık” denilen minicik bir frekans menzili... Sürüngeınlerin ve hibridlerinin amacı, pencereyi mümkün olduğu kadar küçültüp, bizi her şeyden habersiz hale getirmek ve belirli bir sınırın içine hapsedmek. Bunun nasıl yapıldığını bilmek ise, insanları özgürlüğe kavuşturacak olan anahtarı elde tutmakla eşdeğer.

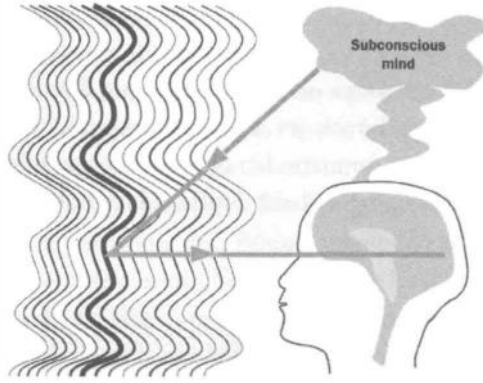
Metafiziksel Evren

Şimdi oldukça önemli bir noktaya ulaşmış bulunuyoruz. Gördüğümüzü sandığımız dünyada olan birçok şey hakkında birçok şey açıklığa kavuşacak. Sanal realite evrenin ana yapısı, titreşen enerji veya dalga formlarından oluşuyor. Burası, bilginin veya verinin okunarak elektriksel, dijital ve holografik olarak deşifre olduğu nokta.

“Metafiziksel Evren”, dalga formu bilgi modeli olup, bu sanal realitenin kurulum yapısıdır. Metafiziksel evrende şifrelenmiş olan bilgiyi, holografik dünyada günlük deneyim olarak deşifre ediyoruz. Holografik olanı deşifre etmek için dalga boyu halindeki bilgi modelini deşifre etmemiz lazım.

Eğer fiziksel/holografik olanı deşifre etmek isterseniz, “realite”nin dalga formu düzeyini ya da Güney Afrikalı dostum Clem Hulsen’in “Metafizik Evren” adını verdiği şeyi deşifre etmeniz gerekir. Bu adı çok benimsedim, dolayısıyla kitabın geri kalan bölümlerinde, sanal realite evrenin elektrik, kimyasal, dijital ve holografik tüm seviyelerini ortaya çıkaran titreşimsel bilgi veya dalga formu kurgusunu tanımlamak için bu ifadeyi kullanacağım. İnsanlar bilerek ya da bilmeyerek “bilinçaltı”ndan bahsettikleri zaman, realitenin, bütün şekil ve cisimlerin görüntüye deşifre olduğu titreşimsel bilgi veya dalga formu seviyesinden söz ediyor olurlar. Bu, sanal realite evrenin bilgi planı. Günlük deneyimin fiziksel dünyasında her şeyin olması veya olmaması da burada gerçekleşiyor. Kısaca burası; maçın veya oyunun sonuçlarının kararlaştırıldığı stadyum.

Bilinç-altı dediğimiz şey, dalga boyu âleminde çalışır ve bizi, metafizik evrende dalga boyu halindeki modele veya bilgi yapısına bağlar. Sonra bilgiyi metafizik evrenden elektriksele, dijitalle ve holografik realiteye deşifre ederiz. Dalga boyu halindeki modelde hangi bilgiye bağlanacağımızı, bizim varlığımızın ve farkındalığımızın titreşimsel hali tayin eder. Holografik dünyayı bu şekilde deneyimleriz. Bilinçaltındaki inanç ve davranış motiflerini silmek, kişisel ve kolektif olarak holografik deneyimiz açısından bu nedenle çok önemlidir.

Holografiğe kadar bütün diğer seviyeler, sadece sonucu önceden belirlenmiş bir oyun... Araştırmalarda, verdiğimiz kararların yüzde 98'inin, "bilinç"li zihinden değil, "bilinçaltı"ndan kaynaklandığı belirtiliyor, oysa ben bunun yüzde 98 değil, yüzde 100 olduğunu söyleyeceğim. "Bilinç"li zihin realitenin karar vericisi değil, onun "deneyimleyicisi"dir. Dalga formu düzeyini, Metafizik Evren, bir film projektörü ve holografik "fiziksel" dünyayı da bir sinema perdesi olarak düşünebilirsiniz. Sinema perdeye yansıtılmaya başlayınca artık onu değiştiremezsiniz. İstedığınız kadar bağırıp çağırın, bir kez projektörden çıkıp perdeye aksettikten sonra film değişmez. İşte, sanal realite evren de aynı prensiple oluşur. Dalga formu bir kez holografiğe deşifre olduktan sonra iş bitiyor. Holografik olanı değiştirebilmek için, bütün dalga formu planını, bütün metafizik evreni değiştirmemiz lazım.

Bilimsel deneyler, bir hareketi yapmak için beyindeki elektriksel faaliyetin, kişinin o hareketi yapmaya bilinçli olarak karar vermesinden önce başladığını gösteriyor. Bu, dalga formu planının olaylara egemen durumda olduğunu, "bilinçli zihin"i ise, sadece o karar ve algılama modellerini deneyimlediğini gösteriyor. Peki bilinçaltında neyin değişmesi gerektiğini nasıl bileceğiz? Hayatınıza gelen veya gelmeyen olayların, insanların, mekânların ve durumların "hayat dili"ni okuyun. Onlar, bilinçaltı, "Metafizik Evren" modellerinin görünüşü. Günlük deneyiminiz size, holografik sinemada oynayan film ile nasıl etkileşim içinde oluşunuzla bağlantılı olarak bilinçaltınızda neler olduğunu anlatıyor.

Gerçek medyumlar ve "Metafizik Evren"e bağlanacak hassasiyeti olanlar, holografik sinemaya deşifre olacak olan olayların planlarını görüyorlar. Gelecekteki olaylarla ilgili rüyalar gören veya hassasiyetleri, önsenzileri olan kişilerin yaşamış oldukları nice olay var. Bazılarında ise, olay oluyor, ama kişi rüyası gerçekleşmeden, sonucu değiştirecek harekette bulunabiliyor. Washington eyaletinde yaşayan bir kadın, bir gece rüyasında bebek beşiğinin üzerindeki avi-

zenin düştüğünü görmüş. Rüyasında kocası ile odada durup bakarlarken, saatin 4:35 olduğunu görmüş. Rüyasında o gece fırtına varmış, birden uyandığında gayet sakin bir gece olduğunu fark etmiş, kalkıp bebeğini beşikten alıp başka bir odada uyutmuş. Tekrar uyuduktan iki saat kadar sonra kocası ile birlikte büyük bir gümbürtüye uyanmışlar. Gerçekten de avize düşmüş. Saat 4:35 imiş ve dışarıda fırtına başlamış. Kadının yaptığı tek şey, rüyasında “Metafizik Evren”e ulaşıp, o durumun holografik realiteye deşifre edilmesinden önce planı yeniden yazmak olmuş. Medyumlar, belli olan geleceği değil, olası veya mümkün olan geleceği okuyorlar. Değiştirilebiliyor, yani holografik deşifre aşamasına bu kadar yakın olsa da bu mümkün olabiliyor. Bu gerçekleşinceye kadar, birçok olası sonuç seçilebiliyor. Metafizik Evren bir şeyin tam olarak aynısı ya da sembolik ifadesi şeklinde iletişim kurabilir. Bir gece çok canlı bir rüyada “geleceği” sembolik olarak gördüm. Yataktan doğrulurken (rüyada), görmediğim birisi bir yıl gibi hızla kayarak yatağa çıkıyor ve yorganın altına doğru kayıyordu; daha sonra da boş bir cüzdanı sallayarak bana doğru fırlattı. İki gün sonra o kişi benden para istemeye başladı.

Yıllardır, her şeyin nereden kaynaklandığını anlamadan bu dünyayı değiştiremeyeceğimizi ya da global komploya son veremeyeceğimizi söylüyorum. Şimdi Metafizik Evren olarak bahsedeceğim, “dalga formu”ndaki bilgi veya “veri planı”nı biliyorum. Sürüngelemler ve hibrid şebekesi, fiziksel dünyayı doğrudan doğruya değil, bizim fiziksel dünyaya deşifre ettiğimiz bilgi planını yönlendiriyorlar. Daha önce bahsetmiş olduğum, Rothschild küresel para sisteminin yapısı, metafizik evrende yaratılıp, holografik ortamda gerçekleşiyor. Plan bir kere metafizik evrene yerleştirilince, o program değiştirilene kadar kendi kendine çalışıyor. Orwell tarzı plan o kadar eşzamanlı ve aynı nedenle hızlı ki, bir bilgisayara bilgi programladıysanız, “enter” a bastığınız zaman her şey eşzamanlı olarak gerçekleşiyor. Dalga formunu holografığa deşifre ettiğimiz zaman da “enter” a basıyor ve metafizik evrende titreşmekte olan olasılık “havuzu”ndan bir sonuç seçiyoruz. Her gün bombardımanı altında tutulduğumuz, bütün kitlesel zihin yönlendirmesi, bütün bilinçaltı tetiklemeler ve talimatlar bilinçaltımızı, yani metafizik evrende işleyen varlığımızın dalga formundaki seviyesini hedef alıyor. Aynı zamanda insanların Sürüngelemlerin programını holografik realiteye deşifre etmeye yöneltecek bir benlik ve realite duygusu aşılamaya çalışıyorlar. Yani metafizik evrenin dalga formu biçiminde olan daha bir sürü başka imkânlar da var. Buna, insanların deşifre etme sistemini, kendi kanallarına göre ayarlıyorlar da denilebilir. Sürüngelemler kabal programı bu seviyede yeniden yazıyor, sonra bu, insanlar tarafından holografik âleme deşifre edilerek görünüyor. Ancak bunu yapmaları için bizlerin “bilinç”siz ve “akıl”da hapsolmuş olmamız lazım. Bunu anlarsanız küresel toplumun nasıl yapılanmış ve yönlendirilmekte olduğunu anlarsınız. Metafizik evreni, dalga formunun titreşimsel âlem ile etkileşmesine dayalı kurban törenleri veya diğer ritüeller ile yönlendiriyor ve programlıyorlar. Bütün bunun nasıl çalıştığını bilerseniz, “bilinçli zihin”, artık sadece izleyici veya deneyimci olmayı bırakır, kişisel veya kolektif olarak metafizik evrenin planını değiştirmek üzere, bilinçaltı ile birlikte çalışmaya başlar. Böylece deneyimin ve algılamının fiziksel seviyesini değiştirir. Kontrol sistemi bu şekilde çözülecek. Sistemin üzerine kurulmuş olduğu dalga formu bilgi yapısı yeniden yazılacak. Hey, pullu tayfa duydunuz mu? Yeniden yazılacak!

Kitabın daha sonraki bölümlerinde, bu konuda hepimizin rolümüzü nasıl oynayacağımız konusunu ayrıntılı olarak anlatacağım, çünkü bunu yapabiliriz. Birçok kişi yapıyor bile...

18

Realitenin Deşifre Edilişi

"Yeni bir fikri olan adam bir kaçaktır, ta ki fikri başarıya ulaşıncaya kadar."

Henry David Thoreau

Brezilya'daki deneyimimden sonra, "realite"nin doğasını öğrenmek bende bir tutku haline geldi, bu hâlâ da sürüyor. Konuyla ilgili önüme gelen her şeyi, bilimsel dergileri, belgeleri, çağlar boyunca mistiklerin, kâhinlerin görüşlerini, ölüme yakın deneyimler yaşamış olanların anlattıklarını okudum.

Sessiz ses, her zaman olduğu gibi, bilgiler labirentinde bana yol gösterdi. 1990'da medyuma gittiğimden beri bunun farkındayım, onun rehberliğini tanımayı öğrendim. Oldukça sessiz, ama benimle bir tür, "bilme" yoluyla konuşuyor. Tam olarak "evet" veya "hayır" demiyor. Bu ifadeyle ne demek istediğimi, ancak bunu deneyimlemiş olanlar tam olarak anlayacaklardır. "Evet" ve "hayır"ın farklı rezonansı var, aynı şey "oraya git" ve "oraya gitme" için de sözkonusu. Eşzamanlılık veya tesadüf dediğimiz şey önüme bilgileri koyuyor, "sessiz ses" de "şuna bir bak", "o doğru değil", "bu doğru" gibi artık çok iyi tanıdığım bir şekilde rehberlik ediyor. Bilincime uyanmaya başladığımdan beri her gün bu şekilde çalıştım. Yaptığım şey, metafizik evrendeki kişisel yolculuğum için bilgi planını izleyip holografik görüntüye taşımak. Yapacağım tek şeyin ipuçlarını izlemek olduğu söylendiği zaman, bunun bir diğer anlamı, yapacağım tek şeyin metafiziksel evrene şifrelenmiş olan "yolda" kalmamdı. Tuzaklara, şaşırtmalara, istismara veya alaylara maruz kalsam da, yoldan dönmeyecektim.

Daha önce neden başıma gelmiş olduğunu anlayamadığım birçok şeyi şimdi anlıyorum. "Sürüngelemlerin kontrol sistemi" metafizik evrende çalışıyor ve holografik olarak olup bitmeden önce, potansiyel değişiklikleri görebiliyor. Sürüngelemler, komployu ortaya çıkarmak üzere "burada" olanlar için hayatı daha da zorlaştırmak üzere çalışıyor ve entrikalar çeviriyorlar. Bunu da insanları veya olayları bloke etmek, yollarından çevirmek, genel olarak da baltalamak üzere plana şifreleyerek yapıyorlar. Stres ve şaşırmaların çapı ne olursa olsun bu, yola devam etmek için gereken irade gücüne sahip olduğumuz zaman oluyor.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, bazen hoş, bazen de pek hoş olmayan tesadüfler yer alıyor. İşte bunlar metafiziksel evrende yol gösteren, saptıran veya tuzağa düşüren farklı güçler. Olaylar eşzamanlı ve şaşırtıcı tesadüflerle dolu olduğu için, "olacağı varmış" yaklaşımı her zaman yerini bulmuyor. Tesadüfler ne olursa olsun, neyin doğru neyin olmadığını anlamak için sezgilerimizi kullanmamız gerekiyor. Sonuç olarak hepsi bizim yerine gelmesi

için seçmiş olduğumuz deneyimler ve yüksek farkındalık seviyesinde, hoşlansak da hoşlan-masak da olması gerektiği için olmuş da olabilir. “Gerçek Sevgi”, her zaman alıcıya almak istediğini vermeyebilir, ama her zaman onun için en hayırlı olanını verir.

Çoğu kişi, bana bilgi taşıyan veya bilgilerimi doğrulayan “muhibir”lere sahip olduğumu veya “içeri”de adamlarım olduğunu sanıyor, oysa hiç böyle bir şey yok. Tabii ki, öyle kiş-i-lerle görüştüğüm de oldu, ama bu hiçbir zaman sürekli bir bağlantı şeklinde gerçekleşmedi. Diğer araştırmacılarla da çok az görüşürüm, hatta hiçbirini ile bağlantım “yok” bile diyebi-lirim. Medyum aracılığı ile gelen mesajda şöyle diyordu: “Bazen ‘bilgi’ aklına koyulacak, bazen de bilgiye yönlendirileceksin.” Hep böyle oldu ve önyargılı düşünceler veya kısıtlı imkânlar içerisinde kalmadım. Bazıları buna “teslimiyet” diyor, ama bu başka bir güce çok fazla dayanmak değil, programlanmış akli bir yana bırakıp daha yüksek bilinç ile iletişime girmek. Netice itibarıyla bunlar benim yüksek “hal”lerim, hepimizde olan “sonsuz ben”lik. Bir keresinde “içeri”den birisi, yanlış bilgi vermiş olan birisinden alıntı yapmış, ama onun sadece doğru söylediği kısımları almış olduğumu ve bunu nasıl yaptığımı sormuştu. Sadece “Sessiz Ses”i dinliyordum. Tabii ki, süzülmesi gereken o kadar çok bilgi arasında yüzde yüz doğruluk sağlayamazsınız, ama çelişen görüşler ve bilgilerden oluşan mayın tarlasından ge-çerken, “ses” hep bana çok yardımcı oldu. Ayrıca “ses”in rehberliği, ancak alıcının o anda algıladığı bilgiye göre iletişime giriyor, dolayısıyla açtığı katmanların her birisi, gerçeğe bir öncekinden daha yakın ve daha ayrıntılı oluyor. Deneyimlerim itibarıyla neyi bilmek isti-yorsam, bilmek istediğim zaman biliyorum. Başlangıçta bulmak için paralanıyordum, oysa şimdi bulmak için kendime izin veriyorum. Bu, hayatı daha kolaylaştırıyor ve ihtiyacınız olan her şeyi dizinin üzerine koyuyor. 1990’da bir medyum bana şöyle demişti : “Çileli bir arayışa gerek yok. Yol önceden çizildi. Sadece ipuçlarını izleyeceksin. Metafizik evrende açılmış olan yolda sana rehberlik ediyoruz. Sana öğrettiğimiz şekilde öğreniyorsun. Hepsi sen bedenlenmeden önce düzenlenmişti.”

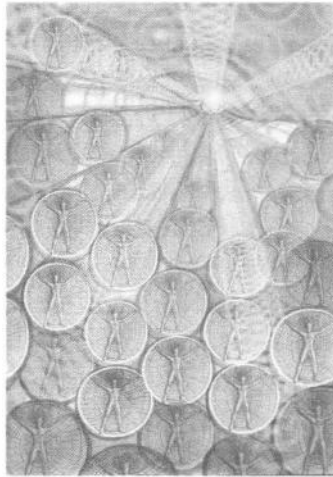
Medyum aracılığı ile o mesajları almamın üzerinden yıllar geçti. Şimdi ne kadar doğru olduklarını gördükçe çok mutlu oluyorum. İngiltere’de çok bilinen bir reklam vardır: “Ku-tunun üzerinde ne diyorsa aynen onu yapar!” Beni yönlendiren de aynen onun gibi. Bre-zilya’daki deneyimimi takiben “realite” ve bizim onu nasıl deneyimlediğimize dair dağlar kadar bilgi geldi. Kitabın sonraki iki bölümünde, insanların göremedikleri güçler tarafından nasıl köle edilmiş olduklarını anlamaları için gerekli olan ipuçlarını belirleyeceğim ve onla-rın algılamalarını kontrol eden yapay Ay’da neler olduğunu anlatacağım.

Her şey ve Hiçbir şey

“Sonsuz Bilinç”in öncelikli hali sessizlik ve dinginlik. Bazıları buna “boşluk” diyorlar. Bu bir “hiçlik” izlenimi veriyor, ama yanıltıyor. Sessizlik ve dinginlikte “Bütün Olasılık” var, yani görünmeyen potansiyel. Bir form âlemini deneyimliyoruz ve gerçeğin gördüğümüz “şeyler” ile tarif edildiğini sanıyoruz. Oysa o, aslında “bir” şeyi tanımlayan “hiçbir şey”. Tap-tığımız ve dua edip istediğimiz şeyler, “Hiçlik”- “Sonsuz Olasılık”, sessizlik, dinginlik, denge ve “Sonsuz Sevgi”nin olduğu boşluktan doğuyor. Ses, sessizlik sayesinde vardır. Sessizlikten

çıkarak, yine ona geri döner, yani hiçliğe... Ses nedir? Duyduğumuz ne ise onu deşifre ettiğimiz frekans. Sessizlik olmadan Ses'i nasıl tanımlayabiliriz? Bir an sessizlikte oturun. İşte "Var" olan sadece o sessizliğin "Hiç"liği, bütün potansiyel, "Bütün Olasılık"/ "Mümkün Olan Her şey". "Bil"diğimiz zaman bizimle konuşan "Sessiz Ses"nin kaynağı budur. "Yuva"mız, ne ve kim olduğumuz ile bağlantımız odur. Bir süre sessizliği deneyimlediğiniz zaman, konuşup bir şey söyleyin. Sözlerinizle yaptığınız eylemle sessizliği bozmuş veya başka bir deyişle, "Sonsuz Olasılık", dingin ve sessiz "Boşluk"tan, sözleriniz veya düşüncelerinizin oluşturduğu bir "olasılık" çekmiş oldunuz. Konuşmayı keserseniz, ne olur? Potansiyeliniz, yani sesiniz, "Bütün Olasılık/Bütün Potansiyel"e döner, yani "Mutlak Sessizlik"e. Fiziksel bir form öldüğü zaman da aynı şey olur. "Her şey" olan "Hiç"liğin içine geri döner. "Sonsuz Tek Olan" her şey ve hiçbir şey. Var ve yok, vardı ve olmayacak, muktedir ve değil. Bunlar önce öyle geliyorduk ama aslında çelişki değil, bunlar "Sonsuz Olasılık"ın farklı ifadeleri.

"Sonsuz Olasılık" bizim aslında kim olduğumuzu gösteriyor ve bütün varlığımızı sarıyor. Dolayısıyla bizi de. Çünkü bizler de bu "Sonsuz Tek" in birer ifadesiyiz. İnsanlar "Tanrı" veya "Cennet" kavramını düşününce hep göğe doğru bakıyorlar, oysa yaratılış, bir şifonyerin çekmeceleri gibi üst üste yapılmamış. Aynı boşluğu paylaşan farklı yoğunluktaki enerji veya frekanslardan oluşmuş. Tıpkı radyo veya TV frekanslarının birbirlerine karışmadan aynı boşluğu paylaşmaları gibi. Sürüngenler bizim realitemize girebiliyorlar, çünkü onların frekansı bizimkine yakın. Görünen veya görünmeyen "Sonsuz Olasılık" şu anda sizin durduğunuz veya oturduğunuz yerde mevcut, ama "Sonsuz Bilinç"nin temel hali, görünmeyen, sessiz ve dingin "Sonsuz Olasılık"ta bulunuyor. Her zaman orada, her şeyi kaplıyor, ama dünyevi cisim ve şekillerin arasında çoğunluk, "Sonsuz Olasılık"ın sessiz kaynağını işitemiyor. Sadece dışavuran illüzyonun sesini duyuyorlar, böylece de "sonsuz olanak" yerine "sınırlı olanak hayatı" yaşıyorlar.

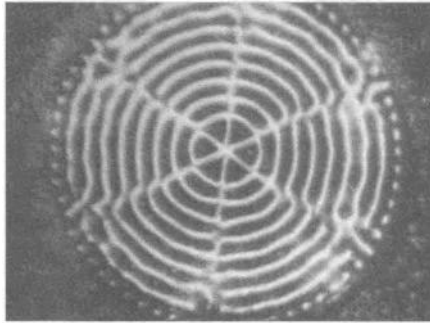

"Bütün Olan" her şeyi kapsıyor, ama eğer zihnimizi "sonsuz bilinç"e kapatarsak, onun bilgelliğini, farkındalığını, esinini ve önsezisini duyamaz, sadece "akıl" a ve beş duyuya hapsolürüz.

Sürüngen ırk ve hibridlerinin tam istediği şey de budur.

Görünmeyen “Tek”lik, gerçek anlamda sevgiyi bulduğumuz yer, o zaman; “tek gerçek, sonsuz sevgi”, “gerisi hep illüzyon” oluyor. Tek gerçek, dingin ve sessiz boşluk, “Sonsuz Olasılık”, gerisi hepsi, görünen potansiyel “şey”lerin dünyevi görünümü durumunda. Farkındalık’ın iki ana hali var; birisi kendi farkındalığındaki “Olan Her şey”, “Yaratılış” denen ise bir ses ve titreşim âlemi oluyor. Bu nedenle Brezilya’da iken “o ses”, “Titreşiyorsa o zaman ilüzyondur” demişti. Görünen sadece titreşim âlemi, “Var Olan Her şey”in kendini deneyimleme yolu, o zaman biz de deneyim yaşamakta olan “Sonsuz Bilinç” oluyoruz. Bütün yaratılışın kuruluşu, “şey”lerin âlemi: Titreşim. Bu titreşim, beden bilgisayarı yoluyla deşifre oluyor, ses olarak meydana geliyor. Dinginlikten çıkan titreşim, sessizlikten çıkan ise ses; ama titreşim ve ses aynı şey, sadece aynı rezonansın farklı ifadeleri. İşte form, “her şey ve hiçbir şey”in olduğu boşluktan böyle oluşur. Bilimdeki “Sicim Teorisi” buna dayanır. Parçacıkların gerçekten görünmeyen titreşen sicimler olduğu anlatılır. Amerikalı Teorik fizikçi Burt Ovrut şöyle açıklıyor: “Gitar veya keman teli gibi düşünün. Belirli bir şekilde çekerseniz o frekansı alırsınız, daha farklı şekilde çekerseniz daha farklı frekanslar çıkar, yani farklı notalar çıkarırsınız. Doğa, bu süper sicimlerin üzerinde çalınan küçük müzikal notalardan oluşuyor.”

Her form, titreşen bir enerji, dolayısıyla düşünce tarafından yaratılan sestir. İnsan diliyle açıklanmaya en yakın olan ifade olduğu için, “Düşünce” diyorum, ancak bu, “düşünce” olarak algıladığımız şeyin bir trilyon ışık yılı ötesindedir. Buna “Sonsuz Düşünce” veya “Sonsuz Olasılık”ın iradesi, “Kutsal İrade” diyebilirsiniz. Benim aklıma “Kutsal Hayal gücü” gibi bir terim daha geliyor. Bizim gördüğümüz dünya, bilgi ile şifrelenmiş bir dizi ses titreşimi ve biz onu katı madde olarak deşifre ediyoruz. Form sesle, ama daha ziyade düşünceyle esinlenen bilgi ile bir arada tutulan bir enerjidir. Form aslında, farklı şeyler yaratmak üzere belirli tarzlarda enerjiyi titreştirmek için sesi üreten bir düşünce formudur. Bir arada tutulan titreşen enerji olarak ifade edilebilir, ancak daha uygun bir ifade de, “Sesi, düşünce ile oluşan bilgi tarafından bir arada tutulan enerji düzenler.” şeklinde olabilir. Form aslında, enerjiyi belirli yollarla farklı şeyler yaratmak üzere titreştiren ses’i üreten bir düşünce formudur. Düşünce formları değiştiği veya dağıldığı zaman, yarattıkları şeyler de değişir veya dağılır. Yunanca “Dalga” anlamına gelen “Simatik” bilimi, kastettiğim şeye mükemmel bir örnektir. Parçacıklar metal bir levha üzerine serpilir ve onların birlikte geometrik bir şekil oluşturmaları için ses kullanılır. Ses kesildiğinde motifler bozulur, ses değiştirildiğinde ise farklı bir motif oluşur, çünkü ses titreşimi şimdi farklı bir rezonans yaratmaktadır. Bu “form”un yaratılma, sonra da ölme ya da görünmez olma şeklidir.

Bu motif, ses yoluyla iletişimi sağlayan bir modele tepki veren partiküller tarafından yaratılıp bir arada tutuluyor. Ses değiştiği zaman model de değişiyor. Ses kesildiği zaman ise partiküller dağınık düzen alıyor. Dünyalar, “sabit ve mümkün olan her şey”den bu şekilde yaratılıyorlar.

Yaradılış, “Tüm Olasılık”ın “Sonsuz Farkındalığı”ndan doğup kendisini ebedileştirdi ve devamını sağladı. Yaratılmış olanlar yaratan olup, yaratılışın doğasını etkilediler. Burada “kendileri” kelimesi aslında “Olan Her şey”i ifade ediyor, çünkü her şey “Bir”. Evet, sürüngenler öyle... Ancak durağan, sessiz haldeki “Bir”e ait “her şeyi bilme” ve sonsuz olasılık hali ile, onun daha az açılmış farkındalık hallerindeki “yaratılmış form”ları arasında bir fark var. Bunların hepsi aynı “Bir”in tüm ifadeleri, ama “realite”yi çok farklı bilinçlik, anlayış ve bilgelik seviyelerinden gözlemliyor olabilirler. Sonsuz yollar ve deneyimler aracılığıyla da olsa, hepsi kendisinin farkındalığındaki “Olan Her şey”e, “Kaynak”a geri dönecekler. İncil’deki Miras-yedi Oğul’un hikâyesinde “Baba”, evde kalan “iyi” çocuğuna gösterdiği sevgi ve şevki “kötü” çocuğuna da gösterir. Brezilya’daki “ses”in, “Her şey bir araya getirilecek, ve hiçbir koyun tek başına bırakılmayacak!” sözlerinin anlamı buydu. 1990 yılında da bir medyum aracılığı ile bana da benzer bir mesaj aktarılmıştı: “Hiçbiriniz, ‘Var Olan Her şey’in sizi kuşatan sevgisinin büyüklüğünün farkında değilsiniz. Tek bir varlık bile kollanıp gözetilmeden bırakılmaz. Günün sonunda her şey bir araya getirilir ve tarlada tek bir koyun bile bırakılmaz.”

Dingin, sessiz potansiyeli ile “Sonsuz Olasılık” kendisini, yaratılışın titreşimsel âlemleri içinde çoklu olasılıklarla olarak ifade eder. Zaten ediyor da. Yaratılışın bütün ifadeleri, kendisini deneyimlemekte olan “Var olan her şey”in sürecinde yer alır. “İyi” ve “kötü” gibi terimler de, çok daha akışkan bir derinlikte benimsenir.

“Cennet”e Açılan Merdiven

Yaradılış, farklı dünyalar veya realite boyutları oluşturan bir dizi yoğunluktur. Her seviye farklı bir frekans menziline titreşirken, tüm diğerleri gibi aynı uzayı, yani aslında dingin ve sessiz “boşluk”u paylaşır.

“Dünya formları veya yaratılış dediğimiz şey” dingin, sabit ve “Mümkün Olan Her şey”den, çıkar. Hepsi farklı frekanslarla titreşir, böylece skala çok yakın olmadıkları takdirde, birbirine karışmadan ve birbirlerine müdahale etmeden aynı boşluğu paylaşırlar. Veya daha doğrusu, kesintisiz enerji alanının ne kadarının deşifre edilebileceğine bağlı olarak, frekans menziline “gözlemleyen” kişi yaratır.

Tabii bunu ifade etmenin sadece bir yolu oluyor. Daha anlaşılır şekilde ifade edecek olursak; “Yaradılış” dediğimiz kavram, kesintisiz bir enerji alanı olup, illüzyon seviyelerini ve boyutları algılayan “gözlemci”dir. Örneğin insan formu, sadece “görünen ışık” denilen bir frekans menziline görebilir. Birçok hayvanın, örneğin kedilerin görüş menzili çok daha geniştir, dolayısıyla insanların gördüklerinden ötesini, başka boyutları görebildikleri söylenir; aslında aynı enerji alanının biraz daha fazlasını görürler. Bu alan, yine aynı şekilde, aynı boşluğu paylaşan ve üst üste yığılmamış olan yoğunluklardan oluşmuştur. Ve hangi yoğunluğu deşifre ediyorsanız o âlemi veya dünyayı algılersınız. Bunu yapan “gözlemci”dir.

Yoğunluk alanı en basit anlamıyla bilgi veya veridir. Deşifre ettiğimiz yoğunluk da bizim algıladığımız bilgi seviyesine hâkim olur. Frekans ne kadar yüksek olursa, daha fazla bilgiye veya “farkındalık”a ulaşırız. Sürüngenler bizim deşifre edebileceğimiz frekans menziline baskılayarak bizi kısıtlı farkındalık ve bilgi eksikliğine hapsediyorlar. İnsan formu üzerinde yapılan genetik çalışmaların ardındaki ana amaç budur. Sonraki bölümde bu konuda ayrıntılı bilgi vereceğim.

En basit anlatımıyla, bu sessiz ve dingin “Var Olan Her şey” ya da “Kaynak” ve onun yaratılışı, insanların “yoğunluk” veya “boyut” dedikleri bir dizi frekans menziline oluşur. Bu yoğunluklar dalga formundadır, yani metafiziksel kurgulardır. Çoğunun da, bir beden aracılığı ile görünür hale deşifre olan holografik bir fiziksel seviyesi vardır. Bunlara “özel canlı türleri” diyoruz. Bu fiziksel dünyalar da farklı yoğunluk veya dansitelerde ve bizim kendi realitemizde olduğumuzdan çok daha az katı olabilirler.”Var Olan Her şey”in çeşitli yüzleri, bu yoğunlukları veya dünyaları deneyimleyerek onun kendisini deneyimlemesini sağlarlar. “Saf Bilinç”in form almamış halinin başka âlemleri ve fiziksel olarak düşündüğümüz daha yoğun seviyeleri de vardır. Ben deşifre ettiğimiz frekans menzili itibarıyla bizim dünyamıza “3.Yoğunluk” diyorum. Bizimkine yakın, ama farklı bir rezonansta titreşen “4.Yoğunluk” var. Bazıları buna “astral realite” diyorlar. Bunların hepsi verilmiş isimler. Bilmemiz gereken şey şu ki; Sürüngen komplosu, görünen ışığın ötesinde, ama görünen ışığın yakınındaki yoğunluktan yönetiliyor. Yoğunlukların titreşimsel rezonansı, biz “Kaynak”a Dönüş’te yol aldıkça dinginlik ve sessizliğe dönüşüyor ve tekrar kendi farkındalığı içinde olan “Var Olan Her şey”e, yuvaya dönüşüyor.

Belki bu prensibi, “Cennete açılan merdiven” gibi sembolize edebilir, titreşimsel basamakları, farkındalığınızı sınırlılıktan, sınırsız farkındalığa genişleterek tırmandırabilir, kendinize hizmetten, bütüne hizmete terfi edebilirsiniz. Bütün’e hizmet, çok önemli bir kavram. Farkındalığınızı ne kadar geliştirirseniz illüzyon olan kısım ile değil “Bütün” ile daha çok bütünleşirsiniz. Bu, doğası itibarıyla illüzyon olan kişiselliğinize değil, “Bütün”e hizmet’e odaklanmanızı sağlar. Hâlâ kendinize hizmet ederken ulaşabileceğiniz en uzak seviye, dördüncü yoğunluk’tur. Üçüncü yoğunluk’ta bulunabilmekle birlikte Sürüngenler, dördüncü yoğunluk’talar. O noktaya ulaşmak için teknoloji ve enerjinin yönlendirilmesi yoluyla zihinsel farkındalık seviyelerini kullandılar, ama başkalarına hizmet moduna girmedikleri sürece oradan daha öteye geçemezler. Aslında kendi realite, korku ve kontrol duyuları içerisine öyle saplanmışlar ki, titreşimsel olarak gelişme gibi bir istekleri yok. Hiç dinmeyen korku hallerini sakinleştirmek için hep daha fazla kontrol ve hâkimiyet istiyorlar. Hepsini, başkalarının üzerinde kontrol kurmak istiyor, bu da korku ve güvensizliğin bir görünümü. Bu, kontrol altında tutma takıntıla-

rının kaynağını açıklıyor. “Bilinç”li kişiler başkalarının üzerinde kontrol kurmak istemezler, çünkü o başkalarının da “kendileri” olduğunu bilirler.

“Dünya”ya kaynakla birleştirilmiş.

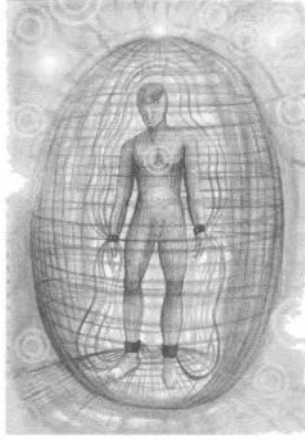
Bizler, birçok farkındalık seviyesinde faaliyet gösteren çok boyutlu varlıkları. “Bilinç”li akıl dediğimiz şey, bunlardan sadece bir tanesi ve en az farkındalığı olanı. Bu farkındalık seviyeleri aralarında iletişim kuramazlarsa, alt seviyeler yüksek bilgi, bilgelik ve algılamadan izole edilmiş olarak kalırlar. Bu tek cümle ile insanlığın içinde bulunduğu ciddi durumu anlatmış oldum. Beden bilgisayarı, “aura” dediğimiz şeyin holografik bir ifadesidir ve bunlar, benim “beden aklı” dediğim, bazılarının “ego” dediği aynı enerji veya bilgi alanının farklı seviyeleridir. Bu, bizim “yüksek benliğimiz” ile fiziksel dünya arasındaki arayüzdür. “Ruh” olarak bilinen şey, beden aklının merceğinden veya teleskopundan bakan parçamızdır. Bazı insanlar, bunun farkına ancak ölüme yakın deneyimlerde varıyorlar. Muazzam bir bilinç gelişmesinden ve beden dışındaki farkındalıktan söz ediyorlar. Bunun nedeni dikkatlerinin, “beş duyu gerçeği”nden “ruh gerçeği”ne geçmiş olmasıdır. Ruh, aurik alan seviyesinde beden bilgisayarı ile birleşir ve “sanal realite”yi, ego veya beden aklı veya bazılarının “sübtıl beden” dedikleri enerji alanı yoluyla deneyimliyorlar. Bunlar farkındalığın çok farklı seviyeleridir, ancak birbirleriyle güçlü bir etkileşime sahiptirler. Eğer aura açıksa, (açık zihin, açık kalp) biz ruh bilinçliliğimizin kendisini, ruh/ sübtıl beden/ zihin/ fiziksel beden enerjik bağlantısı yoluyla ifade etmesine izin veririz.

Aurik alanımızı veya zihnimizi açarsak, “Bilinç”liliğin yüksek seviyeleri ile yeniden bağlanabiliriz.

Varlığın bu farklı seviyeleri çok gerekli, çünkü ruh, beden veya aklından çok daha yüksek bir frekans seviyesinde çalışıyor ve bağlantı kurabilmek için enerjik basamaklara ihtiyacı var. Kalp ve zihin açıksa ruh, aura/ beden/ zihin ile bağlantılı olarak kesintisiz bir farkındalık akışı haline geliyor. Dünyadayız, ama dünyadan değiliz. Çoğu kişinin farkındalığı, ağırlıklı olarak beş duyuya dayalı beden aklı, ego ile tanımlanıyor ve kendilerini adları, meslekleri ve

aynadaki görüntüleri olarak algılıyorlar. Böyle olduğu zaman, özellikle de korku denen tuzağa düşünce ve sadece kendi egosuna dönük düşündüğü zaman (ben, hep ben) “aura” kapanıyor.

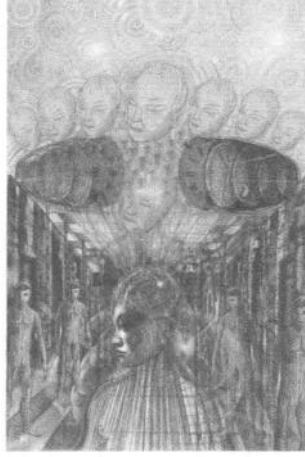
Zihnimizi kapadığımız zaman, aurik alan artık “Bilinç”e bağlanamıyor ve sürüngen beyin ile beş duyu illüzyonuna hapsoluyor.

Bunun nedeni bakış açısının, tamamen materyale odaklanması ve kişinin kendisini, sadece “fiziksel” olarak algılamasından kaynaklanıyor. Burada, “enerji” dikkatin odaklandığı yere akar” değişimini hatırlayabiliriz. Bu aslında çok yerinde bir örnek, ancak “aura” bu gibi koşullarda tam olarak da kapanmaz. Daha ziyade, “titreşimsel hal”i, yoğun materyal dünya ve kendine hizmet/ego takıntısı ile çok fazla yoğunlaşır ve “farkındalık”ın yüksek seviyeleri ile güçlü bir bağlantı sağlayamaz. Bu, dikkatimizi bilincin yüksek seviyelerinden koparır ve enerji alanları, bunu titreşimsel tepkilerine yansıtırlar. Beden/ akıl/ sübtıl (ince, güç algılanan) beden o zaman tam anlamıyla kapalı bir sistem olur. Ruha ilham ve yanıtlar almak üzere bakacağı yerde, eğitim, bilim, tıp, politika ve medya gibi kavramların verdiği bilgi kaynakları ve materyalist dünyanın beş duyusu ile bakar. Bu kişilerin benliğine, Sürüngenler ve onların hibrid soyu hâkimdir. Amaçları hep, bizim “farkındalık” duygumuzu beden aklına hapsetmektir. Böylece egomuz, yani beden aklımız realiteyi, onların istediği şekilde kontrol edebilecekleri ve sürekli bir enerji besin kaynağı olarak kullanacakları bir şekilde algılayıp deşifre edecektir. Enerji açısından ne kadar kapanırsak, Sürüngenlerin metafizik evrendeki planlarına o kadar çok uymuş oluruz, oysa yüksek benliklerimize ne kadar çok ulaşırsak, hapisten o kadar çabuk kurtuluruz, beynimiz de daha iyi bir holografik tezahür sağlamak üzere farklı bir “okuma” yapar. Bunu, dünya ve hayatımız değişirken deneyimleriz, böylece “Kontrol Sistemi” de çöker.

Zaman İllüzyonu

Zaman illüzyonu, “görünürdeki gerçek kurgusu”na şifrelenmiştir. Zaman diye bir şey yok, hikâyenin sonu bu. Tek “an”, ebedi olan “şimdi”dir. Dünyanın fiziksel olarak “gerçek” olduğu “ana illüzyon” a bir kere kapıldık mı, bütün diğer illüzyonlar onu izler. Zaten bu illüzyonların

tam ortasında da “zaman” realitesine olan inancımız var. İlk defa “Zaman diye bir şey yoktur.” sözlerini duyduğumda, sezgilerim doğru olduğunu biliyordu, ama kafam almıyordu, çünkü akıl, “zaman” denilen bu yazılım programına uyumlanmıştı. Bilgisayar bir veriyi bir yazılım diskinden doğru olarak deşifre ederken ona, o verinin doğru olmadığını söyleyin bakalım ne yapacak? “Akıl” hapishanesinden “bilinç”e geçince, öyle görüldüğü halde, zaman diye bir şey olmadığını derhal anladım. Realitenin algılanmasında tamamen zamana kaynamış gibiyiz.

Bu realite, “zaman” algılamasına hapsedilmişken, “bilinç”lilik âleminde “zamansızlık” hüküm sürer. Zaman, metafiziksel evrendeki model bilgiden “uzay/ boşluk” gibi deşifre edilen bir illüzyondur. “Zaman”ın “gerçek” olduğu tuzağına düşersek, bilinçliliğin zamansızlığından da koparız.

“Saat kaç?” “O saatte mi?” “Zamanım yok”, “Saate bak!” “Zaman kimseyi beklemez!” sözleri hayatımıza hâkim olmuş durumda. Günde kaç kere saatin kaç olduğuna bakarsınız? Alice Harikalar Diyarında masalındaki Beyaz Tavşan’ın zaman takıntısı olması çok manidardır. Sürekli olarak, “Aman Allah’ım, çok geciktim!” deyip durur. Oysa zaman, geçmiş veya gelecek diye bir şey yok, sadece biz öyle algılıyoruz. Her şey “şimdi”de oluyor ve “şimdi”nin dışına hiçbir şey olmuyor, çünkü hiçbir şey yok. Yaptığımız tek şey, geçmiş ve gelecek olan “zaman”ın tuzağına düşmek.

Geçmiş ve gelecek nerede? Genel olarak cevap geçmiş için olup biten, gelecek için de olacak olandır. İyi de, neredeler? “Ne zaman?” sözü; geçmiş, şimdi veya gelecek, deneyimleyeceğimiz tek “zaman” olacak? Şimdi’de! Geçmişi düşündüğünüz zaman neredesiniz? Şimdi’de. Peki geleceği düşündüğünüz zaman neredesiniz? Yine “şimdi”de. Müteveffa Amerikalı yazar ve düşünür Alan Watts şöyle demiş: “Geçmiş ve geleceğin aslında birer illüzyon olup, şimdide var olduklarını anladım.” Geçmiş ve gelecek birer yer değil, akıl kurguları. Şimdi’de oynayan bir program ve bu program elle tutulurmuş ve varmış gibi görünüm sağlıyor. Verileri dizi halinde deşifre eden “seri işlemci sol beyin” tarafından yapılmış bir oyun. Olaylar, bizim “zaman” dediğimiz dizide olmuyor, sol beyin onların o şekilde görülmelerini ayarlıyor. Bu da bize zaman illüzyonunun, sol beynin dizini nasıl inşa edişine bağlı olarak, hızlı veya yavaş hareket ettiğini gösterir. Dişçi koltuğunda oturduğunuz zaman, zaman çok yavaş geçer, oysa hoşunuza

giden bir şey yapıyorsanız, zamanın nasıl geçtiğini anlayamazsınız bile. Panik olduğunuz zaman, zaman çok hızlı geçer, sakın olduğunuz zaman is o kadar hızlı geçmez.

Allah aşkına, çok hızlı bir uzay aracında seyahat ettiğiniz zaman, bu sizin birkaç dakikanızı alıyor da, bir başkası aynı "zaman" süresi içerisinde günler veya yıllar geçiriyorsa zaman nasıl gerçek olabilir ki? Hepsi göreceli... *New Scientist* dergisinde, fiziksel atomdan daha derin enerji seviyelerinde çalışan kuantum yer çekimi bilgisayarlarının geliştirilmesi ile ilgili bir makale vardı. Bu tür bilgisayarların, sınırsız potansiyelleri ile, beş duyu realitesi kanunlarının ötesinde ve bizim "zaman"ı algılayışımızın dışında çalışacakları yazıyordu. Makalede bu bilgisayarlar hakkında şöyle deniyordu; "Başımızın sebep sonuç kavramları ile ilgili olarak derde girmesi kaçınılmaz, Tık'ı izleyen Tok'un mantığı veya input'u izleyen output, kuantum yer çekimi evrenine uymayacak." Albert Einstein geçmiş, şimdi ve geleceğin, eş zamanlı olarak var olmadığını belirtiyor; "Fizikçiler geçmiş, şimdi ve geleceğin arasındaki ayrımın sadece illüzyon, ama oldukça ikna edici olduğunu düşünüyorlar." diye yazmış. Bu da tam, ölüm öncesi deneyimlerinin, realiteyi bedenın "dışında" olarak tarif etmesi gibi bir şey. Bir örnek verelim:

Ta başından beri, doğumum, atalarım, çocuklarım, eşim her şey eşzamanlı olarak bir araya geliyor. Çevremdeki her şeyi ve herkesi gözlemledim. Şimdi düşündükleri, önce düşündükleri, daha önce ne olduğunu, şimdi ne olduğunu hep gördüm. Zaman yok, olaylar silsilesi yok, mesafe, süre, zaman ve yer sınırlanması yok. Nerede olmak istersem eş zamanlı olarak olabilirim.

Bedenden çıkmak, bedenın realiteyi deşifre etme işleminden çıkmak oluyor. Böylece deneyim ve algılama tamamen farklılık gösteriyor. Yaşlanma sürecini yaşıyoruz, çünkü bu beden bilgisayarının yazılımına yazılmış, biz de buna kanıyoruz. Lazer ile bir kaynaktan yansıtılan bir hologram hiçbir zaman yaşlanmıyor, ama bizim bedenlerimiz gençlikten yaşlılığa doğru bir devreden geçiyor. Aradaki fark bir hologramın yaşlanmaya programlanmış olması, diğerinin olmaması. Devletlerin zihin kontrol operasyonlarından çıkıp iyileşmiş olan bazı zihin köleleri tanıdım. Programlanmalarının bir parçası olarak saati ve zaman kavramını reddediyorlardı. Bunlar olurken aynı yaşlarda olan diğer kişilere oranla çok az yaşlandılar, çünkü onların DNA/hücre sistemi, zaman illüzyonuna bağlı değildi.

Sürüngeınler, insanların eskiden olduğu gibi uzun yaşamalarını istemiyorlar. Onlar açısından ölüm işleminde büyük bir enerji potansiyeli var, çünkü hem öleniden hem de ölenin yakınlarının yaşadığı acı ve üzüntüden kaynaklanan büyük çapta düşük frekanslı enerji üretiliyor. Ayrıca ne kadar çok kişi ölürse, tam bir kontrol mekanizması sağlayan ölüm korkusu o kadar artacak. Tabii bunun ne kadar güçlü bir enerji, yani onlar için ne kadar büyük bir besin kaynağı olacağını belirtmeye bilmem gerek var mı? Kimseye kol saatlerini çıkarıp atmalarını veya evlerindeki saatlerin üstlerini örtmelerini söylemiyorum. Tabii sizin için uygun olduğunu düşünüyorsanız yapabilirsiniz de, ama asıl yapılacak şey, zaman hakkındaki algılamamızı değiştirmemiz, zamanın bir illüzyon olduğunu bilmemiz lazım. Zaman takıntılı bu toplumda yaşarken, tabii ki buluşacağınız kişiyi bekletmemek için saatinize de bakacaksınız, ama bunu yaparken "zaman"ın bu realitenin bir kurgusu olduğunu bileceksiniz. Bu bilış çok önemli, bu bilış ile zaman illüzyonunu "bilinçaltı"ınızdan çıkarıp, "burası" farkındalığına ulaşıyorsunuz. Böylece zaman kavramı önceki gibi bilinçaltınızda olmaktan çıkıp, artık realite duygunuzu etkilemez hale geliyor.

“Önce” kelimesini nasıl kullandığımı gördünüz mü? Dilimiz bile zaman kavramı üzerine kurulmuş, dolayısıyla da sürekli olarak zamana inanmaya zorluyor. “Olmayan zaman”ı yeterince iyi ifade edecek kelimemiz yok, çünkü modern dil; zihin kontrolü ve zaman takıntısı içinde olanlar tarafından geliştirilmiş bir kurgu. “Zaman” hali olmayan bir “bilinç” ve bizi zaman illüzyonuna kilitleyen “akıl” olmayınca, zaman kavramının bizi, nasıl “Yüksek bilinç”imizden kopardığını daha net bir şekilde göreceksiniz.

Bu geçmiş ve gelecek köleliğinden kurtulduğumuzda ve bilinçli olarak “burayı” ve “şimdi”yi yaşamaya başladığımızda değişecek çok şey var. Önce ne yaptığınıza ve benliğinize odaklanacak, geçmiş ve gelecek olarak algıladığınız bağlardan kurtulacaksınız ; “Keşke öyle yapmasaymışım!”, “Acaba ne olacak?” Sürekli olarak geçmiş için pişmanlıklar, gelecek için endişeler yaşıyoruz. Acaba kaç tane hayat, kaç tane “şimdi” bunlarla çürüyüp gitti? Çoğu kişi hâlâ, geçmişteki anıları ve gelecekteki planları ile yaşıyor. “Burası ve şimdi” var olan tek an. İnsanlar kendilerini, geçmiş ve gelecek zaman illüzyonuna o kadar çok kaptırmışlar ki, ellerindeki fırsatı yakalayamıyorlar. John Lennon’ın dediği gibi; “Hayat, siz başka planlar yapmakla çok meşgulken size olan veya başınıza gelendir.”

Zaman Döngüsü

Brezilya’daki deneyimim sırasında “O ses”in sözünü etmiş olduğu “Zaman Döngüsü” hakkında yıllardan beri yazıyorum. Hatta *Zaman Döngüsü’nden Hikâyeler* diye bir kitap da yazmıştım. Zaman döngüsü, realitenin fiziksel ve holografik seviyesi oluyor. Gerçi başka seviyeler de var, hatta metafiziksel plan da buna dahil. “Döngü” kelimesinin kullanılmadığı amaç, insanlarda tekrarlanmakta olan bir silsile hissi yaratmak; ama aslında bu, maddesel dünya denilen kolektif realiteye deşifre ettiğimiz bilginin şifrelenmiş olduğu ışık frekanslarının sinyali yayması oluyor.

“Zaman döngüsü” insanları “zaman” illüzyonuna hapseder, zamanın geçmesi ise, holografik realiteye deşifre ettiğimiz bir dalga formu yapısıdır.

Bunu DVD’de bir film izlemeye benzetebilirsiniz. Siz DVD’yi, “DVD Player”a koymadan önce film zaten tamamlanmış durumda, yani geçmiş, şimdi ve gelecek, başından itiba-

ren orada ve aynı yerde var oluyor. Lazer diski çalıştırdıkça, sizin izlemiş olduğunuz sahneler geçmiş, bilinçli bir şekilde izlemekte olduğunuz sahneler şimdi, henüz görmediğiniz sahneler de gelecek oluyor.

Hayat bir DVD'deki film gibidir. DVD'nin o anda hangi bölümünü deneyimliyorsunuz, algılanan geçmiş, şimdi ve gelecek o andır.

Sizin geçmiş, şimdi ve geleceği algılamanız, filmin hangi kısmına dikkatinizi vermişseniz onunla tanımlanıyor. Filmi geriye alın, o zaman dikkatinizi geçmişe vereceksiniz; zamanda yolculuk yapmak gibi olsun, filmi ileriye alın, o zaman geleceği göreceksiniz. Neticede siz hiçbir yere gitmiyorsunuz, sadece dikkatinizi odaklamanız değişiyor. Görünen ışığın Matrix'i ve daha geniş anlamda, görünürdeki gerçek evren de öyle. Dikkatinizi farklı odaklarsanız, zamanın içinde hareket ediyormuşsunuz gibi gelir, ama aslında etmiyorsunuz. Geçmiş, şimdi ve gelecek, aynı programın farklı bölümleri ve hepsi de aynı "şimdi" de oluyor. "Tarih" dediğimiz kaybolmuyor, siz bu satırları okurken hâlâ aynı zamanda oluyor. Holografik bir fotoğrafın, aynı baskıda birçok farklı müdahale şekilleri olabilir. Her biri lazerin çarptığı açılarla değiştirilmesiyle ayrılabilir. Zamanda hareket etme illüzyonu, biraz bunun gibi bir şey. Açığı değiştirince "gerçek"i görüyorsunuz. Farklı boyutlar, farklı gözlem açılarından da okunabilir. Bazen insanların, bir an bir binayı görüp, daha sonra orada olmadığını gördükleri gibi garip deneyimler yaşadıklarını hep duyarız. Bir şekilde programın farklı bir bölümüne ulaşmış oluyorlar. Antik tarihteki bazı aydınlanmış kişiler bu realitenin lineer değil, döngüsel/dairesel olduğunu biliyorlardı. Farklı çağlardan, büyük döngülerden, güneşlerden, dünyalardan ve yugalardan söz ediyorlardı. Orta Amerika'daki Mayalar, Yılan Tanrısı'na tapan dinleri ile tarihin, sürekli olarak tekrarlanan bir dairede kendisini tekrar ettiğine inanıyorlardı. Platon, döngüye, "Büyük Yıl" derdi. Sadece Dünya Güneş'in etrafında dönmüyor, aynı zamanda güneş sistemi de bir noktanın yörüngesindeydi, bu böyle sürüp gidiyordu. Biz bu döngülerde ya da bu döngüler bizde hareket ederken, farklı enerji koşulları deneyimliyoruz. Bunlar yeryüzünün elektromanyetik alanlarını, böylece de insan bilinci ve farkındalığını etkiliyor. Uygarlıkların şimdi bizim bulunduğumuz seviyeden neden çok daha ileride olduklarını bu şekilde anlamak mümkün. Zaman döngüsünün döngüleri denizin çekilmesi gibi çekiliyor, sonra geri gidiyor.

Bilimsel Teyit

Bir zaman döngüsünde olduğumuzu anladıktan yıllar sonra okuduğum makalelerde, bilimde “nedensel döngü” denilen bir kavrama rastladım. Bu makalelerde bilim adamları, “zaman” veya olaylar silsilesinin, kendi üzerine dönüp kendi başlangıcı ile birleştiğini anlatıyorlar. Buna “zaman döngüsü”nden ziyade “nedensel döngü” denmesinin nedeni, zamanın deşifre edene veya gözlemciye göre göreceli olmasıdır. Bu ifadeleri ile bilim adamları, benim yıllardır “zaman döngüleri” dediğim şeyi anlatıyorlar. Okuduğum bir tanım şöyleydi: “Nedensel döngü tekrar başa dönen bir nedenler zinciridir. A, B’ye neden olur, B, C’ye... C, X’e, X, A’ya, A, B’ye... Bu sonsuza kadar sürüp gider.”

Başka şekilde tanımlayalım. Zaman döngüsü için bir kez daha hatırlatıyorum, bu nedensel döngüler şifrelenmiş titreşimsel bilginin holografik ifadesidir. Oxford Üniversitesi’nden fizikçi David Deutsch ile *Zaman Labirenti* adlı kitabın yazarı, filozof Micheal Lockwood, *Scientific Amerikan* dergisine birlikte yazmış oldukları *Zamanda Yolculuğun Kuantum Fiziği* başlıklı makalede şöyle diyorlar; “Sağduyu bu tür çelişkileri bertaraf edebilir, ama fizik kuralları etmez.” Kuantumun etkileri “zamanda yolculuk”u mümkün kılar, bazı bilim adamlarının iddia ettikleri gibi engel olmaz. Bir keresinde Amerikan Ordusu’nun “Çok Gizli” projeleri, “zamanda yolculuk” deneylerine katılmış olan kişilerle görüşmüştüm. 2009’da aynı bilgileri iki Amerikalı, Washington eyaletinden bir avukat olan Andrew D. Basiago ile Anderson Enstitüsü’nün direktörü olan fizikçi Dr. David Lewis Anderson açıkladı. Basiago, Pegasus Projesi adlı gizli bir programa katılmış olduğunu, bu projenin de daha önce bahsetmiş olduğum DARPA (Amerikan Savunma Bakanlığı Gelişmiş Araştırma Projeleri Ajansı) tarafından yürütüldüğünü söylüyordu. Anlattıklarına göre bu gibi Amerikan kuruluşları, zaman yolculuğu ve ışınlanma teknolojilerini geliştirmek üzere, 1960’lı yılların sonlarından beri çalışmalar yapıyorlardı. Basiago, Amerikan *Coast to Coast* adlı radyo programında, New Jersey ve New Mexico arasında ışınlanmış olduğunu anlatmıştı. Bu teknoloji şöyleydi; kişiler yeni bir konuma yerleştirilirlerken, çevrelerini sarmış durumda olan “zaman-uzay” boşluğu dokusunda bir gedik açılıyordu. Hatta bir çocuğun ışınlanırken ayaklarının koptuğu bir kazaya da tanık olmuştu. Basiago, ışınlanma teknolojisinin zaman yolculuğu için de kullanılabileceğini; kendisinin, geçmiş ve gelecekteki bazı olaylara ve Mars’taki bir üsse de ışınlanmış olduğunu söylüyordu. Daha önce sözünü etmiş olduğum, “içeriden” bir başka kişi olan Arthur Neumann da yaşamış olduğu benzer olayları anlatmıştı. Basiago zaman yolculuğunun, Amerikan Başkanlarından Bill Clinton, baba oğul Bushlar ve Obama için de kullanıldığını ve göreve gelmeden önce, geleceklerinin kendilerine gösterilmiş olduğunu iddia ediyordu. İddiasına göre, önceki Savunma Bakanlarından Donald Rumsfeld ile New Mexico valisi Bill Richardson da Pegasus Projesi’nde görev almışlardı. Dr. David Lewis Anderson ise, California’nın Mojave Çölü’nde, Edwards Hava Kuvvetleri Üssü’ndeki “zamanda yolculuk” programında nasıl yer almış olduğunu ve yeraltındaki bu tesislerde dünya dışı varlıkların da bulunduğunu anlatıyordu. Bu gelişmiş teknolojiler, sadece bedava enerji değil, birçok başka açıdan da hayatı daha iyi hale getirme potansiyeline sahiptiler; ancak Basiago, bunların yanlış veya kötü niyetle kullanıldıkları takdirde faşist bir toplum yaratma amacına da hizmet edebileceğini vurguluyordu. Tabii ki aslında plan da buydu.

Zamanda yolculuk ve insanların köle edilmesi temalarını anlamak için, “dünya hattı” denilen fenomeni anlamak çok önemli. Daha basit bir şekilde açıklayacak olursak, bir cismin “dünya hattı”, o cismin uzay zaman boşluğunda hareket ettiği tek hat. (Hareket etmek bir illüzyon, bizim uzay zaman dediğimiz de bir kurgu.) Yani bu, nereye, hangi hızla gittiğiniz hat oluyor. Bu, Albert Einstein’ın Rölativite Teorisi’nde anlatılıyor. Tabii aslında bundan çok daha karmaşık, ama şöyle düşünebilirsiniz. Bu, bir kişinin, bir gezegenin veya bir güneş sisteminin, kendi doğum ve ölümü arasında, zaman-uzay boşluğunda hareket ederken çizdiği bir güzergâh olsun. “Dünya hatları” yörüngelerden farklı, çünkü uzay ile zamandaki yolculuğu da içeriyorlar. Einstein’ın genel teorisine göre kara delikler ve yıldızlar gibi çok büyük cisimlerin, “zaman uzay”ı bozup dünya hatlarını eğdiği söyleniyor. Eğer bozulma çok güçlüyse, dünya hattı, kapalı bir döngü oluşturmak üzere bükülüp yuvarlak oluyor, dönüyor, dönüyor, dönüyor. Yerçekimi deşifre edilen bir bilgi. Düşünce, enerjiyi bizim fiziksel olarak okuduğumuz titreşimsel yapıda tutuyor. Yerçekimi olarak da form oluşuyor. Her formun bir yerçekimi var, buna insan bedeni de dahil, aksi takdirde bir form olamazdı. Bütün mesele insanların, henüz yerçekimli düşünce gücünün sübtıl ifadesini ölçecek bir teknolojiye sahip olmamaları. Dünya hatları ile yaratabildikleri kapalı devre döngüler birer düşünce formu, dolayısıyla onları birlikte tutmak için kendi yerçekimlerini yaratıyorlar. Daha güçlü düşünce formları kendi yapılarını yeniden düzenlemedikçe, sürekli olarak dönüp duracaklar. David Deutsch ve Michael Lockwood şöyle yazmışlar: “Eğer böyle bir ‘Closed Timelike Curve/CTC/Kapalı Zamansıl Eğriyi’ tam olarak izleyecek olsak, sürekli olarak daha önceki kendilerimize çarpar ve kenara itilirdik. Ama CTC’i kısmen izleyecek olursak, geçmişe dönebilir ve oradaki olaylara katılabilirdik. Gençlik halimizle el sıkışabilir, döngü yeterince büyükse atalarımızı bile ziyaret edebilirdik. Bunu yapmak için, ya doğal olarak oluşan CTC’yi dizginlememiz ya da zaman-uzay dokusunu yırtarak CTC’ler yaratmamız gerekir. Bu nedenle bir zaman makinesinin kendisi özel bir araç türü olmaktan ziyade geçmişe, sıradan bir aracın bile yolculuk edebileceği ‘bir yol’ sağlardı.”

Sürekli dönmekte olan bu “dünya hatları” döngüleri her yerde. Biz de benim “Zaman Döngüsü” adını verdiğim bu döngülerden birinin içinde yaşıyoruz. “Sonsuzluk”un sembolü kuyruğunu yutmuş olan bir yılan resmi olup sürekli olarak tekrarlanan illüzyonsu sonsuzluğu daha iyi sembolize eder.

Yılan şeklindeki “zaman döngüsü”.

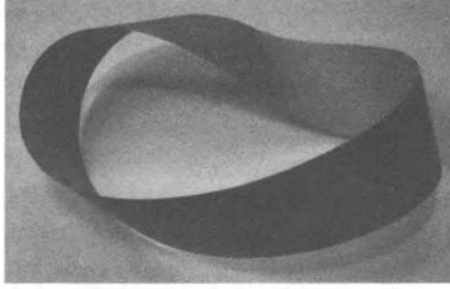
Kapalı devre, insanları bir yere gitmekte olduklarını sanma tuzağına düşürür, oysa hep başladıkları yere geri dönmektedirler. Bu insan bedenlerinde yarı yolu bile aşmaya ömrümüz yetmez, dolayısıyla bir ömür süresinde sadece bir kısmını fark edebiliyoruz. Bu bizi A noktasından B noktasına gidiyormuşuz gibi gösteriyor, oysa hepsi bir illüzyon.

“Kaçıklar”

Şimdi çok çok önemli bir noktaya değineceğiz. Her şeyin bir dünya hattı var, bu insanlar da dahil olmak üzere zaman ve uzay içinden geçen özgün bir güzergâh. İnsan dünya hattı, doğum ile başlıyor ve biz bu realiteyi terk edinceye kadar devam ediyor. Çocukların dünya hatları, anne babalarının hatlarından kopuyor ve kendi yollarına gidiyorlar. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, Einstein'ın genel rölativite teorisi itibarıyla kara delikler ve yıldızlar gibi çok büyük cisimler “uzay-zaman”ı bozup dünya hatlarını eğiyor; bozulma yeterince güçlüyse o zaman dünya hattı, kapalı bir döngü oluşturmak üzere kendi üzerinde bükülüyor, dünya da bunun içinde dönüp duruyor. Bence bunu sadece muazzam cisimler yapmıyor, her şey yapıyor. Tabii ki her şey bunu güçlü bir şekilde yapmıyor, ama bir sınıra kadar, insan formu da dahil olmak üzere, sadece burada olmak suretiyle bile olsa, uzay-zaman dokusunu her şey bozuyor. Unutmayın, uzay-zaman da bir enerji yapısı, oluşum hali de titreşen enerji. Beden de titreşen bir enerji, biri diğerini etkiliyor. Hatta “uzay-zaman” sadece düşünce ve duygu yoluyla akıl tarafından bile bozulabiliyor. Anladığım kadarıyla insanların çoğu, kolektif olanın içinde, kendi kişisel zaman döngüleri içine hapsolmuşlar. Holografik yasada olduğu gibi, her şey “Bütün”ün holografik versiyonu. Eğer hologramı, diğer hologramlardan daha yüksek bir seviyede tutarsanız, bu master hologramı veya süper hologramı ifade eder. İnsanların kapalı auraları olur, çünkü onların “uzay- zaman dünya hatları” sürekli olarak dönen ve kendini tekrarlayan bir CTC/ Kapalı Zamansız Eğri'yi oluşturur. Bunun sonucunu sürekli olarak aynı davranışları, algılamaları ve tepkileri sergileyen insanlarda görebilirsiniz. İnsanların, sürekli olarak dönen bir çemberin içinde daha hızlı koşmaya çalışıp hiçbir yere ulaşamayan bir fare olarak sembolize edildiklerini gördüm. Hep başladıkları yere geri dönüyorlar. Realitemizin yönlendirilmesi ve zihin programlanmasının tasarlanma amacı bu, yani bizi kişisel ve kolektif zaman döngüsünün içinde köle etmek. Bir kere bu tuzağa düşersek hiçbir şeyi değiştiremeyiz, sadece daha önce yapmış olduğumuzu tekrarlayıp dururuz. O zaman da insanlar benim tabirimle, “döngü delisi” olurlar.

Böylece realitenin kitlesel programlanması mümkün olur, çünkü ana hologram değişirse, onun içindeki bütün hologramlara derhal yeni bilgi, yeni program şifrelenir. Sürüngenerler bunu insanlara yaptılar. Sonraki bölümde bunun nasıl yapıldığını da anlatacağım. Beş duyu gerçeğine tam odaklanma, yani şifrelenmiş “zaman-uzay” da bir yer, bu insanların dünya hatlarının kendi üzerlerine bükülmelerine neden oluyor ve küçük zaman döngüleri oluşuyor. Bilincinize açıldığınız zaman, bakış açınız zaman uzay kurgusunu aşıyor ve farkındalığınız o kurgunun bozulmalarından etkilenmez oluyor. Zihin bunun hedefi durumunda, çünkü o da bu illüzyonsu zaman uzay-âleminde içerisinde faaliyet gösteriyor. Oysa “bilinç” bunu yapmıyor. İşte bu nedenle “Akıl”dan kurtulup “bilinç”e geçince, daha önce göremediğimiz şeyleri görüp, asla mümkün olacağını düşünmediğimiz bu realiteyi net bir şekilde algılamaya başlıyoruz.

“Zaman Döngüsü”nü, daha kolay anlaşılabilmesi için bir daireye benzetiyordum, ama aslında onun şekli, bu realiteye deşifre olmuş haliyle bir “Möbius Şeridi”.

Möbius şeridi veya Möbius bandı. Aradaki kıvrım, her iki yüzde de kenardan dolanmadan ilerlenebileceğini gösterir.

19. yüzyılda yaşamış olan Alman matematikçi ve astronom August Ferdinand Möbius'un adı verilmiş. Bir kâğıdı şerit halinde kesip iki ucunu, kâğıdın tersini yüzüne yapıştıracak şekilde yapıştırırsanız, elinizdeki kâğıt halkasının iki tarafında da yüzey kesintisiz olur. Bu, “Zaman Döngüsü”nün realiteye deşifre olan hali ile aynıdır. Diyebiliriz ki, bu döngüde biz döngüden değil, döngü bizden geçiyor. Ne zaman bunun düşünsem aklıma Victoria tarzı panayırlardaki müzik makineleri gelir. Onda da bir metal şeritin üzerinde delikler vardır ve müzik bu şeridin üzerinde şifrelenmiş olan deliklerin makineden geçişi ile gerçekleştirilir. Biz de, bizi müzik gibi “çalan” ışıktaki şifrelenmiş olan bilgi veya veri ile yaşıyor, algılıyor ve belirli bir sıraya göre yerleştirilmiş silsile çerçevesinde tepki veriyoruz. “Bilinç”lenip sistemi aşamazsan bu böyle sürüp gider. Eğer beş duyu gerçeğinin illüzyonuna kapılmışsanız, oyunu siz oynamıyorsunuz, oyun sizi oynuyor. Başka bir deyişle hayatınızda yüklenmiş verilerle tıpkı bir robot gibisiniz. Tek çıkış, bilinçlenip “Akıl”ın ötesine geçmek.

“Geçmiş” ile “Gelecek”in Değiştirilmesi

Gelecekte gelen birisi hakkında konuşuyorsak veya birisi gelecekteki varlıklar ile iletişim kurmuşsa, bu kişiler “ŞİMDİ”deki zaman döngüsünün başka bir bölümünü deneyimliyorlar demektir. Başka bir deyişle, DVD'nin başka bir kısmını izliyorlardır. Bunu nasıl mı biliyorum? Çünkü sadece bir tek “şimdi” var, dolayısıyla geleceğe veya geçmişe yolculuk yapmak, “şimdi”deki bir holografik sinemanın başka bir kısmını deneyimlemek oluyor. Geçmiş veya geleceği okuyan medyumlar da aynı şeyi yapıyorlar, yani metafiziksel seviyede, “Döngü”nün başka bir bölümüne ulaşıyor oluyorlar. Bunu yapabilirsiniz geleceği gören bir kâhin olabilirsiniz.

Tarih, sabitlenmiş olaylar silsilesi değildir, en azından bütün “Zaman Döngüsü”, herhangi bir yerden değiştirilebilir ve algılanan gelecek, geçmiş değiştirilebilir. Zaman Döngüsü “değiştirilemez” değildir, dolayısıyla “bilinç” onu değiştirebilir. Bunu, bilgisayarınıza yazarak kaydetmekte olduğunuz bir hikâye olarak düşünebilirsiniz. Metindeki bir kelimeyi değiştirirseniz veya yeni bir kelime ilave edecek olursanız metindeki her şey derhal yeniden ayarlanır. İşte metafiziksel planın programcıları da filmi ve “tarihi” değiştiriyorlar. Tarihi keşifler gerçekten

de geçmişten mi geliyorlar, yoksa bize sahte geçmiş hissi vermek için “şimdi”deki holografik sinemaya mı programlanmışlar? Peki, zaman döngüsündeki geçmiş değiştirilmişse, acaba bizim “yeni” geçmişten gözlemlediğimiz şeyler, “şimdi”mize mi dönüşüyor? Arka ucum burada kayboluyor gibi görünüyor, ama vurgulamak istediğim nokta şu ki, eğer konumuz “sanal realite” ise, her şey mümkündür. Kitabın daha önceki sayfalarında belirtmiş olduğum üzere, zaman döngüsündeki şimdiki olayları oluşturan tek bir zaman silsilesi vardır, ama bu, güzergâhtaki herhangi bir noktada değiştirilebilir, dolayısıyla da şimdiki olaylarda değişiklik sağlayabilir. Bütün zaman döngüsü içinde, bilim adamlarının “paralel evrenler” dedikleri sayısız zaman silsileleri vardır. BBC’deki *Horizon* adlı belgeselde şöyle anlatılıyor:

“Neredeyse bir asırdır, bilim karanlık bir gizeme yakalandı. İnsanların duyuları ile algılayamayacakları esrarengiz gizli dünyalar olduğu düşünülüyor. Mistikler çok uzun zamandır böyle yerlerin olduğunu iddia etmişlerdi. Anlattıklarına göre buralarda bir sürü hayalet ve ruh vardı. Bilimin en son isteyeceği şey ruhbilimine paralel anılmaktı, ancak fizikçiler 1920’lerden beri rahatsızlık verici olan bir keşifte mantık arıyorlar. Elektronlar gibi, atom parçacıklarının kesin konumunu saptamaya çalıştıkları zaman, bunun kesinlikle mümkün olamayacağını anladılar. Atomların belirli tek bir konumları yoktu.

Herkesin bulabileceği tek açıklama, parçacıkların sadece bizim evrenimizde yer almadığıdır. Hepsinde de birbirinden farklı olan sonsuz sayıda paralel evren vardı. Şöyle ki, Napoleon’un Waterloo Savaşı’nı kazandığı bir paralel evren de olabiliyordu, İngiliz İmparatorluğu’nun Amerika’yı hâlâ sömürge olarak kullandığı bir evren de... Hatta sizin hiç yer almamış olduğunuz bir tanesi de olabilirdi.”

MIT (Massachusetts Institute of Technology)’den Alan Guth programda şöyle anlatıyordu: “Öncelikle, alternatiflerden birisinde olabilecek herhangi bir şey gerçekten oluyor. Üst üste konursa, evrenin en üstünde bizim alternatif evren olarak bildiğimiz evrende, Al Gore Başkan, Elvis Presley de hayatta olabilir.”

Bunlar, zaman döngüsünün sinemasında, farklı zaman silsileleri, farklı algılamalar ve farklı seçenekler olabilir, ancak hepsi de aynı “ŞİMDİ”de yer alıyor. Hikâye zaman döngüsünde sürekli olarak değişebilir de, ama ona bağlanmış olanlar, aslında neyi deneyimlemekte olduklarını bilseler böyle olmazdı. İnsan genetiği manipüle edilmeden önce ne doğum ne de ölüm vardı. İnsanlar yaptıklarının bilincinde olarak gelmeyi ve gitmeyi seçerlerdi. Başka bir deyişle, oyunun ne olduğunu büyük ölçüde bilirlerdi. Sürüngeleler gelip de zaman döngüsüne girmek için doğum yolunu sununca insanlar, doğum kanalından, tamamen anılarından veya elektromanyetik ışığın ötesindeki âlemden kopmuş olarak çıkmaya başladılar. Kim olduklarını, nerede olduklarını veya nereden geldiklerini anlayamadan “gerçek dünya”ya bakıyorlardı. Her şeye yeni baştan başladılar, Sürüngelelerin planına uya-cak, kendilerine belirli bir gerçek ve belirli bir kimlik algılaması dayatmak üzere bekleyen programın insafına kalmışlardı. Bu halen de devam ediyor. Kontrol sistemi, insanları tamamen asıl benliklerinden kopmuş bir “hal”de tutmaya dayalı. Oysa bizler çoklu boyut veya boyutsuz ortamlarda faaliyet gösterebilen “Sonsuz Bilinç”leriz. Sürüngeleler ise bizim beden bilgisayarlarımızı yüksek bilinç seviyelerinden tecrit edip bir “korku, bölünme ve şaşkınlık duygularıyla besledikleri fiziksellik illüzyonu”na hapsedmişler.

Orada kimse var mı?

Burada bir başka faktör daha var. Birçok kişi için illüzyon, benim sahte cennet veya sahte cehennem dediğim âlemler ve insan hayatı arasında devam ediyor. Bunlar, “gelişme” adı altında yapılması gerektiğine inanılan, “bilinç”in bir ölüm ve enkarnasyon döngüsüne hapsediği farklı frekans seviyeleri oluyor. Enkarnasyon’un kelime anlamı yeniden bedene dönüşmek. Bu hayatlar arası realite, Kontrol Sistemi’nin en can alıcı bölümünü oluşturuyor. Bu inanç ve algılamalar bizim burada olandan biraz daha genişlemiş durumda, ama burada “ölüm”ün aşılabilirdiği farklı realiteler veya dünyalar var. Bunlar, televizyon programlarındaki medyum veya kanal kişilerin, seyirciler arasından kişilerin ölmüş babalarının, “O işi alabilirsin!”, veya ölmüş annelerinin “Kediye iyi bak!” şeklindeki mesajlarının iletildiği seviyeler. İngiliz televizyon kanallarından birisinde yer alan haftalarca her akşam izlemiş olduğum bir program vardı.

Medyum kesinlikle bir şeyle bağlantı kuruyordu, çünkü bilginin doğruluğu inanılmaz boyuttaydı. Bir gösteride medyumun, izleyicilerden birisinin ölmüş olan babası veya kocası ile bağlantı kurduğunu hatırlıyorum. Medyum; “Bir saniye burada, sonra orada!” diyordu. Son hatırladığı şey, kızının, “Baba, iyi misin?” sözleriydi. Aile bunu doğruladı, çünkü gerçekten de babalan bir saniye içinde kanepede otururken kalp krizi geçirip ölmüş, kızı da “Baba iyi misin?” diye bağırmıştı. Şimdi tabii ki, medyumluk işinde de bir sürü sahtekâr ve şarlatan var. Bunlar insanları çeşitli kelime oyunları ve zihin teknikleriyle yönlendirip, öte taraftan geliyormuş gibi yapıyorlar. Ancak tabii ki hepsi de öyle değil. Her zaman olduğu gibi kuşkucu insanlar hemen kendi “bu dünya sadece bundan ibaret” inanç sistemlerini savunmaya geçeceklerdir.

Bu gösterilerde, öteki âlemden bağlantı ile alınan bilginin, hâlâ bu realiteye dayandığını gözlemledim. Daha hiç kimsenin öte taraftan gelip de, “Hey, bunların hepsi illüzyon, din de bunların bir uzantısı!” dediğini duymadım. Televizyondaki bir medyum, bir adama, ölmüş olan Müslüman babasından mesaj aktarıyordu. Anlaşılan Müslüman, Hristiyan veya Yahudi cennetini içeren, hayatlar arası âlemler de var. Bunlar, algılamalarına hâlâ dinin egemen olduğu, sonsuz bilinçten hâlâ kopuk, ama bedeni terk etmiş olanların kolektif zihin ürünleri. Yani hâlâ akıl formundalar. Dedikleri gibi: “Ölüm, bilgisiz veya cahil kalmaya bir çare değil.” Dikkatimizi bedenden, ruhtan ve sübtıl bedenden çekince dikkat “hayatlar arası âleme” kayıyor. Ölüme yakın deneyim yaşayan kişilerin bir tünelden geçmeleri veya deneyimledikleri benzeri hikâyelerdeki gibi. Ruhun titreşimsel rezonansı, hayatlar arası realiteyi seçiyor, sonra Matrix’teki insan olma deneyimi ruhun farkındalığının frekansını düşürüyor, böylece ruh, bir “ölüm” ve bedenlenme çemberi veya onun algılaması içine hapsedilip kalıyor. Doğrudan fiziksel beden veya akıl yoluyla materyalistik realiteyi deneyimleyen katı beden, rolünü bu çeşitli bedenlenmede tekrarlıyor ve yaşadığı bütün bu deneyimlerin sonuçları, titreşimsel olarak üzerine işleniyor. Bir kişinin fiziksel bedeni üzerinde bulunan, ama nedeni açıklanamayan bir işaret, o kişinin katı bedeninin önceki bedenlenmede başına gelmiş olan bir olayın sonucu olmuş olabilir. İşte bu nedenle birçok kişi, zaman döngüsüne dönünce, programın tuzağına çok kolay düşüyor. Daha önce de aynı şey olmuş. Brezilya’daki yağmur ormanında “o ses” bana bunu anlatmıştı.

Bana, sembolik olarak insanların gökyüzünden tarladaki patıkaya düştüklerini gösteren bir resim gösterilmişti. “O ses” bunu böyle söylemişti, çünkü Matrix’teki bilinç, bedenlen-

me yoluyla zaman döngüsünün içine ve dışına girip çıkarak bir çemberde hapsolmuştu. Üstelik bilinç sadece bir tek fiziksel hayatın inançlarına değil, zaman döngüsünün içindeki sayısız deneyime göre şartlanıyordu ve bu fiziksel gezintiler arasında başka bir illüzyonsu form içerisinde idiler. Zaman döngüsünün realitesine dönerken zaten koşullanmışken, daha da fazla koşullanıyorlardı. İşte bu nedenle insanlar koşullanmış kölelik haline bu kadar kolay düşmüşlerdi, çünkü daha önce de birçok kereler orada olmuşlardı. Bütün bu konuşmalar yapılırken çiğnemekte olan ayaklar nedeniyle patikanın bozulup ince bir yiv haline geldiğini gördüm. Hatta daha da derinleşti, patikanın üzerinde yürüyen insanlar, kayboluncaya kadar karanlık yivin üzerinde bir aşağı bir yukarı yürüyüp durdular. “İnsanların Tanrı’yı yukarıda aramalarına şaşmamak lazım!” dedi “o ses”. “Çünkü ışık görebildikleri tek yer orası.”

Ölüme yakın deneyimlerde kişiler, genellikle aile fertleri veya dünyadaki işlerinin henüz bitmemiş olduğunu söyleyen varlıklarla karşılaştıklarını, dolayısıyla da geri dönmek zorunda kaldıklarını anlatırlar. O anlarda muazzam bir “sevgi” hissettiklerini söylerler, ki bu konuda en küçük bir kuşuk yok, ancak yine de bir illüzyon, yani başka bir sahte realite içerisinde olduklarını biliyorum. Bu realite; bilinci, Matrix’in “sanal realite”sinde bir doğum, ölüm ve yeniden doğuş çemberi içine hapsediyor. İnsanların, bu realiteden çıkmadan önce asıl benliklerine dönmeleri çok önemli, çünkü bütün illüzyon seviyelerinden kurtulup, illüzyona benzer frekans duvarlarının ötesinde kalmış olan asıl benliklerine bağlanmaları buna bağlı. Bedenlenme, “karma” denilen bir sebep sonuç ile açıklanıyor. “Verdiğiniz ne ise aldığınız da o olan” karma yasaları sadece, sanal realitenin titreşimsel veya metamatiksel yapısını içerir.

Bir kez bilinçli olarak farkındalığın yüksek seviyelerinde varlık gösterebilirseniz, yasalar olmadığını anlarsınız. Karma sadece tek bir olasılık, dolayısıyla “Sonsuz Olasılık” bünyesinde öyle pürüz gibi var olamaz. Biliyorum şimdi bazılarınız içinizden, hareketlerimizin sonucu ile yüzleşmezsek nasıl öğreneceğimizi soruyorsunuzdur. Sonsuz Olasılık, Sonsuz Bilinç veya Farkındalık, “biz” ya da “bizim” değil, sadece “ben”. Farkındalığın bu seviyelerinde her şey “Bir” veya “Bütün”. Bu durumda bir “sebe- sonuç” olan karma var olamaz. “Her zaman Var Olan”ın öğrenmeye ihtiyacı yoktur. O, “Hep Bilen”, “Sonsuz Olasılık”tır. “Karma” veya “sebe- sonuç”, görünürdeki gerçek realitenin kozmik oyununun bir parçasıdır. Bütün mesele bedenlenme çemberindeki yoğunlukların içinde hapsolmuş olan sübtıl bedene işlenmiş olan yoğun titreşimin silinmesidir. İşlenmiş bu titreşimler, ruhun varlık halini yansıtır, karma ise bir deneyim çemberi olup, “ne verirsene onu alırsın”a dayalıdır. Oysa hepimiz tek bir “Bütün”üz. Brezilya’daki “O ses”, kısmen bedenlenme/karmik çemberi kastederek, “hepsinin bir araya geleceğini, hiçbir koyunun tarlada yalnız kalmayacağını” söylemişti.

Sürüngen yönlendiriciler de doğal olarak aynı çemberdeler, ancak onların kurtulmak gibi bir arzuları yok. Onları kesinlikle “ruhsal gelişimler” değil, sadece kendilerine dönük, kontrol ve korku ile yarattıkları âlem ilgilendiriyor. Onlar bu düşük yoğunluktaki âlemlerde yollarını nasıl bulacaklarını biliyorlar. Kısa ömürlere mahkûm ettikleri insanlardan çok daha uzun yaşam sürüyorlar ve enkarnasyon çemberinde mümkün olduğu kadar çok ruhu tutmak gibi bir amaçları var, çünkü bu çember onlar için enerji besin kaynağı.

Pekâla, fiziksel realitenin illüzyonsu doğası hakkında gerekli detaylı bilgiye sahip olduğumuza göre, artık “Ay”a geçebiliriz.

19

Ay “Matriks”i

“Önce evren yaratıldı. Bu, birçok kişiyi öfkelendirdi ve büyük çapta kötü bir adım addedildi.”
Otostopçu’nun Galaksi Rehberi

“Sanal realite evren” bir hapishane olarak tasarlanmamıştı. Gelişmiş farkındalık tarafından, “Bir”liğin ilk durumunda sahip olamadığımız belirli türde bir deneyim için, bir araç olarak yaratılmıştı.

Anafikir, bu realitenin özgün doğasını deneyimlemek, mücadeleleri aşip Kaynak’a, yani kendi sonsuzluğundaki sessiz ve dingin “Var Olan Her şey”e geri dönmekti, yani bu bir çeşit kozmik oyun gibiydi. Aslında normal koşullarda olmasa da sanal realiteler; bilincin, farkındalığın birçok “hal”i ile etkileşime girmesini de sağlar. Bilinç, sanal realitenin boyutlarının ötesinde, varlık “hal”i ya da onun rezonansı ile eşzamanlı olan yoğunluklara çekilir. Fiziksel beden, gelişmiş farkındalığı olanların da, kapalı zihinli olanların da aynı frekans menziline, yani aynı oyunu deneyimlemelerine izin verir. Evren, inanılmaz derecede gelişmiş bir bilgisayar programı gibidir ve belirli bir amaç için yaratılmış bir kurgudur. Atom ve atom altı, matematiksel, atmosferik gibi bütün seviyelerde işleyen güçler arası dengedeki çok az farklılıklar bile, bizim algıladığımız şekliyle hayatı imkânsız kılar. Hatta bu kuvvetlerin etkileşimi hayatın gelişmesi için mükemmeldi, çünkü öyle olmak üzere tasarlanmıştı. Bu tıpkı bir bilgisayar programcısının bir oyunun çalışması için gerekli veriyi yazılıma şifrelemesi gibi bir şey. Eğer Jüpiter, uzay cisimlerinin yeryüzüne çarpmasını engelleyecek şekilde yerleştirilmemiş olsaydı, Dünya’da hayat olmazdı. Jüpiter, Dünya için kozmik bir kaleci olarak hareket ediyor. Her yerde, mükemmellik ve isabet görülüyor. Evrenin büyük bir özenle tasarlanmış bir yapı olduğu net bir şekilde görülüyor, yani müthiş bir gelişimin ürünü olan etkileşimli bir bilgisayar oyunu.

Bilim adamları evrenin nasıl başladığı ve “Büyük Patlama” konularında tartışıyorlar, ancak bu biraz bir bilgisayarı çalıştırmak veya yazılımı aktive etmek için fareyi tıklamaya benziyor. Evren, bilginin alınıp verilmesine dayalı bir enerji kurgusu olarak yaratılmıştır. Bu bir yazılım diskinin, ekranda resimler göstermek üzere bilgisayar tarafından okunmasına benzer. Bu görünürdeki gerçekler, radyo ve televizyon istasyonları gibi aynı boşluğu paylaşırlar ve farklı fizik kanunları ile farklı frekanslarda faaliyet gösterirler. Bu kanunlar da farklılık gösterirler, çünkü sanal gerçek evrenlerin yaratıcıları kendi oyunları için farklı kurallar koymuşlardır. Bir kez daha bilim adamları bu oldukça karmaşık sorulara cevaplar ararlar, çünkü yaratıcılar öyle olmalarına karar vermişlerdir. Neden böyle ya da şöyle fizik kanunları vardır? Klik, klik, “enter”. Çünkü öyle olması gerekmiştir. Bu bir programdır. Bazı açık zihinli bilim adamlarının görebildiği gibi bizim realitemiz mevcut tek realite değildir.

Teorik fizikçi Michio Kaku, çok evrenli bir âlemde yaşadığımızı, kendi fizik kanunları olan sonsuz sayıda evrenler olabileceğini, bizim evrenimizin, baloncuklarla dolu okyanustaki tek bir baloncuk olabileceğini söylüyor. Ben de birçok kere, bizim realitemizin büyük baloncukların içindeki baloncuk olduğuna dikkat çekmiş, ama büyük hologramın içindeki küçük hologramlar tabirini kullanmıştım. Sanal gerçek evren dalgalar, parçacıklar ve titreşen teller, numaralar, kimyasallar v.s. olarak faaliyet gösteriyor, oysa bunlar David Icke, Billy Smith veya Mary gibi “Sonsuz Bilinç” için kullanılan isimler. Bilim adamları, “Sonsuz Olasılık”la uğraşırken bile, her şey için bir teori bulmaya çalışıyorlar. Çok yaklaştıklarını her düşündüklerinde, teoriyi çürütecek başka bir anormallik çıkar. Tabii ki çıkar ve çıkacaktır da, çünkü “Sonsuz Olasılık” hiçbir zaman o şekilde sabitlenemez. Anlayabildiğimiz çok şey var, ama sonuç olarak bu, “her şeyin mümkün olduğu” bir durum.

Güvenlik Duvarı

Mesele şu; hâlâ insan görüşünün ötesinde kalan asıl sanal realite, bugün bizim gördüğümüz ne ise onu görmek üzere tasarlanmamıştı. Farklı bir deneyim sağlıyordu, ama orijinal metinde kitle katliamları, savaş ve üzüntüler yoktu. Onları oraya insanlar koymuştu, ama insanlar onları, oraya koymak üzere manipüle edilmişlerdi, yani bizim deneyimlemekte olduğumuz “orijinal” olan sanal gerçek evren değil, sadece onun içindeki küçücük bir frekans menzili. Sürüngenler sistemin içine girip algılamamızı bir bütün olarak sanal realiteden bile koparmak için bir güvenlik duvarı yerleştirdiler. Bu tıpkı Çin’de devletin, halkın internetten ulaşmasını istemediği bilgiye bir “güvenlik duvarı” koymasına benziyor. Bu benim “Matriks” dediğim, sanal realitenin içinde bir sanal realite oluyor.

İngiliz medyum Carol Clarke benim çok iyi bir arkadaşımdır ve onun yıllardan beri ne kadar isabetli ve doğru aktarımlar yaptığını iyi bilirim. Bir gün rüyasında ünlü Amerikalı Kozmolog Carl Sagan’ı gördüğünü söyledi. Sagan ona ışığın temel birimi fotonlar ve elektromanyetik radyasyonun farklı formlarını anlatmış. Bilindiği gibi Carl Sagan’ın 600’den fazla bilimsel makalesi olup, 1996’da ölmeden önce 20 tane kitap yazmıştır.

Kozmolog, Carl Sagan.

Sagan'ın Carol'a rüyasında, evrenin doğası hakkında vermiş olduğu bilgileri aşağıdaki satırlarda sunuyorum:

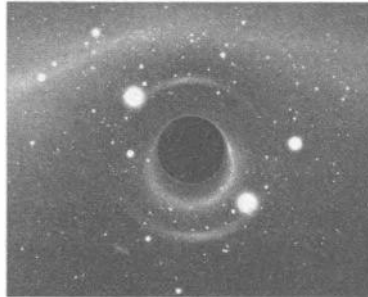
Evren kapalı bir yapıdır. Bir baloncığa benzer. Galaksi olarak bildiğimiz şeyler içine dağılmıştır. Bu baloncüğün ortasında da galaksiler vardır, evrenin galaksilerden taşıdığına dair yaygın bir kanı varsa da, baloncuk büyük ölçüde boştur. Baloncuk titreşince galaksiler, çok yavaş bir şekilde değişerek, evreni genişliyormuş gibi gösterirler. Yıldızlar ve Güneş, realitenin doğasının çok büyük bir parçasıdır. Onların ışığı hayatı yükseltir, ama güneşler realitemizin denetleyicileridir. Yayıdıkları fotonların beyin ve DNA üzerinde doğrudan bir etkileri vardır. Onlar şifre taşır, DNA'ya sızır ve beynin görüntü merkezini koşullandırır. İllüzyon veya Matrix dışında değil, hepimizin içindedir, ama hepimiz aynı temel illüzyonu görürüz. Kişisel koşullarımızı değiştiren, sadece kişinin frekans seviyesidir. Evrenin ana tasarımı budur.

Nasıl oluyor da Güneş Sistemi'ndeki cennet gibi olan tek gezegen bizim gezegenimiz oluyor? Çünkü biz onun öyle olmasını istiyoruz. Hepimizin aynı şeyi görmesi veya algılıyor olması, kolektif titreşimsel illüzyonumuzdan kaynaklanıyor. Güneş'i seviyoruz ve onun ışığı bizi mutlu ediyor; oysa aslında ışığı biz üretiyoruz, çünkü fotonları istediğimiz zaman görmeye programlanmışız. İllüminati bunu biliyor ve çok haklı olarak düşündüğünüz gibi sembolizmleri her yerde var. Bu nedenle monarşide ışık saçan pırlantalardan yapılmış taçlar ve mücevherler kullanılıyor. Eski medeniyetler Güneş'e tapıyorlardı, çünkü onun, realitenin kaynağı olduğunu biliyorlardı. Sık sık yeni liderlerin parlayan ışık olacakları ve mükemmel bir dünya yaratacakları söylenir. İnsanlar ise hep "ışık ile", "ışık için" çalıştıklarını, Nirvana'yı aradıklarını söylerler.

Titreşimin kaynağı "Kara delikler". Elektromanyetizm ve yerçekimi orada üretiliyor. Sonra bu enerji güneşin foton yayması sağlanıyor. Bu bilgiyi bilenler, enerji frekansını sapıtılarak kendi amaçları için kullanıyorlar. Bu da, güneşlerin yoğunluğunu arttırırken bizim güneşimizin (belki birçok başka güneşin de) istikrarını düşürüyor. Bireysel fotonlarda tutulan şifrelerin yapısı zayıflıyor.

Carl Sagan'ın Carol'a aktardığı ilginç bir şey de, kendi hayatının bu bilgiler nedeniyle kısa tutulmuş olması olmuş.

Carl Sagan, 62 yaşındayken, çoğunlukla lösemiye çeviren nadir bir hastalık olan miyelodisplazi nedeniyle öldü. Carol'un rüyasında anlattıklarının doğru olduğuna eminim. Kara delikler frekans rezonans ediyor, farklı frekanslar da farklı seviyede bilgi/veri veya farkındalık/bilinç tetikliyor. Bunlar Güneş tarafından foton formunda yayılıyor. Foton, "ki" denilen yaşam enerjisi... İnsan bedeninin meridyen ağı... Ve bu, şimdi Sürüngenler tarafından "hack"lenmiş durumda. Farklı seviyelerdeki rezonans, farklı seviyelerdeki "bilgi"yi çözüyor.

Kara delikler, Güneş'ten yayılan farkındalık veya bilgi seviyesine egemen olan titreşimin kaynağıdır.

Kara deliklerden yeni bir frekans rezonans olup, Güneş'ten başka bir bilgi seviyesinin yayılmasına neden oluyor. 1990'lardan beri çok sözünü etmiş olduğum üzere, "Gerçek'in Titreşimleri" ile insanların kendilerini ve dünyayı algılamalarında bir değişim oluşacak ve Kontrol sistemine son verilecek. Bu konudaki ayrıntılara daha sonra değineceğim.

2008'de Alman astronomların 16 yıllık çalışmalarının teyit ettiği üzere, bizim galaksimizin tam ortasında devasa bir kara delik var. Dünyadan 27.000 ışık yılı uzaklıkta olduğu ve Güneş'ten 4 milyon kere daha büyük olduğu belirtiliyor. Kraliyet Astronomi Cemiyeti'nden Dr. Robert Massey alınan sonuçlardan şu izlenimi edindiklerini söylüyor. Galaksilerin kara deliklerden oluşması, tıpkı incinin kum taneciklerinden oluşmasına benziyormuş. Bütün bunlar Sagan'ın söylediklerinin ışığında bayağı mantıklı.

Ben bu kitabı bitireceğim sıralarda Carol, rüyasında Sagan'ı bir kere daha gördüğünü anlattı. Sagan, tsunami gibi doğal afetlerin, enerjilerin "Ay" a giriş nedenleriyle oluştuklarını, bizim göremediğimiz kendi realitelerimize de birçok kavramın gelip gitmekte olduğunu ve bunların insan deneyimi üzerinde oldukça derin etkiler yaptığını söylemiş. Bunlar benim daha önce, Ay'ın, varlıkların ve enerjilerin başka boyutlardan bizimkine açılan, "boyutlar veya yoğunluklar arası bir kapı" olduğunu belirtmiş olduğum bilgilerle örtüşüyor. Bu, 4.yoğunluk sürüngenlerinin, insanları kovan tipi akıl içerisinde hapsedtikleri bir araç. Sagan, Carol'un ikinci rüyasında da ona, bildikleri nedeniyle öldürülmüş olduğunu tekrarlamış.

İnsan beden bilgisayarının, sürüngenler tarafından gerçekleştirilmiş olan genetik manipülasyonu, sanal realiteye ulaşabilecekleri frekansı sınırlayıp, insanları güvenlik duvarı ile kapatılmış belirli bir frekans menziline mahkûm etmiş. Yani insanlar eskiden ulaşabildikleri realiteden kopmuşlar. Matriks, titreşimsel/dijital bir "yayın". Bunu bir televizyon kanalına benzetebilirsiniz. Bir vericiden aldığı yayını, TV ekranına resim olarak deşifre ediyor. Bu olayda ise beden bilgisayarı tarafından deşifre edilen resimler holografik, ama prensip aynı. Sanal realite evren de böyle, ama çok daha kısıtlı, ama Matriks'in daha farklı bir motivasyonu var. Matriks, "sanal realite"nin alt-âlemi, yani bilinci sahte bir kimlikte hapis tutan titreşimsel veya dijital bir yayın...

İlerideki satırlarda açıklayacağım üzere bu yayın Ay'dan yapılıyor. Sadece materyalist ve fiziksel olanı algılayarak, her şeyi beş duyu ile süzüyoruz. Sinek gibi, frekansımız düşüyor, yavaşlıyor, ağırlaşıyor ve böylece Matriks'in sinek tuzağına düşüyoruz. Bundan kurtulmanın yolu bilincinizi/ farkındalığınızı geliştirmek. Ancak materyale odaklanmak, buna ilaveten bizi uyutmak için tasarlanmış bütün o manipülasyon, hepsi birleşip "zihin"imizi hapis tutuyor ve "bilinç"imizden koparıyor. Bu, bölünmek, savaş ve duygusal travmalar için sonsuz bir olanak, çünkü bunların oluşumu sürüngenlere, harika bir besin kaynağı olan düşük frekanslı enerji sağlıyor. Buna, bir koyun ağılının titreşimsel versiyonu diyebiliriz. Beden bilgisayarının genetik manipülasyonu ve Ay'dan yapılan yayından önce insanlar sürüngenleri görebiliyorlardı. İnsanların görsel menzili, bugün bizim göremediğimiz şeylere tepki gösteren kediler veya benzeri hayvanlar gibi çok daha fazlaydı. İnsanların, sürüngenler ile doğrudan etkileşim içerisinde olduklarına dair eski/antik kayıtlar, insan frekansının kısıtlanmasından önceki zamanlardan kalmıştı. Sürüngenler, insanları kontrol etmelerini çok daha fazla kolaylaştıracağını bildikleri için, insanların beden alıcı verici sistemini genetik olarak değiştirerek, kendilerinin görülmemelerini sağladılar.

“Işık”ı görmek!

Ne olduğunu anlayabilmek için, “ışık”ın ne olduğuna bir bakmamız gerekiyor. Bu realitedeki her şey gibi, onun da asıl doğasına bakmalıyız. “Işık tarafından olmak”, insanların iyiliğin tarafından olduklarını, yüksek bilinç seviyesini, Tanrı ile olan bağlantıyı ifade ediyor. Ama “ışık” kurtuluş değil, bir tuzak! Burada kafalar karışıyor, çünkü “ışık” sözünün birçok anlamı var. Güneş’in “ışık”ı, evde açıp kapattığınız “ışık”, spiritüelliği simgeleyen “ışık”, “Tanrı’nın Işık”ı ve fizikçilerin sözünü ettiği ışık. Bu sonuncusu şöyle açıklanıyor: “Işık” elektromanyetik bir radyasyon, özellikle de insan gözünün görebileceği dalga boyunun ışıdır. (400-700 veya 380-750 nm) Fizikte bu ifade, görünen veya görünmeyen herhangi bir dalga boyunun elektromanyetik yayılımı için kullanılır.

İşte benim “ışık” dediğim bu. Yani “ışık hızı” olarak yaklaşık saniyede 186.282.397 mil olan elektromanyetik ışıdır. Bunu bir kez aşabilirseniz Matriks’i aşmış, çok daha engin bir sanal realite evrene ulaşabilirsiniz. Işık hızı, güvenlik duvarı gibi. *Nesne nasıl çalışıyor?* adlı web sitesinde ışık ile ilgili olarak okuduklarım şöyleydi: “Işık gözlerimizin görebildiği her şey!” Daha açıkçası, “beyin”in manipüle edilmiş genetik haliyle holografik olarak deşifre edebildiği tek şey. Her iki açıklamada da, fiziksel dünyada insan algılamasının sınırlanması anlamına geliyor, çünkü beden alıcı-vericisi genetik olarak bunu yapmaya, sadece elektromanyetik ışıdır veya “görülebilir ışık” âleminde görmeye manipüle edilmiş. Işık hızı “en hızlı hız” değil. Güvenlik duvarı olan Matriks’in frekans menzili. Sabit hız da değil, değiştirilebilir.

Einstein’ın Rölativite Teorisi, ışık hızının en hızlı hız olduğunu söyler, madde için maksimum hızdır. Oysa değil. Bizim sanal realite evrende deneyimlediğimiz ve imal edilmiş bir realite olan Matriks’in frekans menzilini terk etmeden önce maddenin yol alacağı en hızlı hız. Işık hızına yaklaştığınız zaman her şey değişmeye başlıyor. Madde sıkışıyor, kütle artıyor, mesafe kısalıyor ve zaman yavaşlıyor. Bilim adamlarının ifadesine göre, çok daha yavaş yaşıyorsunuz ve ışık hızında sonsuza kadar yaşayabiliyorsunuz. Işık hızı engelinden geçin, Matriks’ten çıkarsınız. Uzay araçları veya UFO’lar, sanal realitenin farklı bölümlerinden Matriks’e ışık hızından daha hızlı veya yavaş bir şekilde girip çıkıyorlar, oysa daha yüksek spiritüel seviyelerden bakılacak olursa, bu da bir illüzyon. Bu arada bize ışıdırın sesten çok daha hızlı gittiği söyleniyor. Bu nedenle patlama sesini patlamadan, gök gürültüsünü de şimşek çaktıktan sonra duyuyoruz. Aslında aradaki fark, hareketin hızından değil, beynin görüntüyü sesten daha farklı bir şekilde deşifre etmesinden kaynaklanıyor. Bizim algıladığımız şekliyle bir hareket yok, bu durumda bir şey nasıl farklı hızlarda hareket edebilir? Her şeyin hangi hızda hareket ettiğine, bizim realiteyi deşifre ediş şeklimiz karar veriyor.

Karanlık, karanlık değil!

Matriks’in ötesindeki orijinal/ asıl sanal realite, bilim adamlarının “karanlık madde”, “karanlık kütle” veya “karanlık enerji” dedikleri şeyin âleminde yatıyor. Bu, teleskoplarla görülemiyor; çünkü elektromanyetik ışıdır, kızılötesi yayını, morötesi yayını, radyo dalgaları, x-ışınları veya gama-ışınları yaymıyor. (Bunların hepsi Matriks’in enerji seviye-

leri.) Bu durumda “karanlık” olarak ifade ediliyor, ama bu son derece yanıltıcı oluyor. Bizler ışığı iyilikle, karanlığı da kötülükle eşit tutuyoruz. Neler olduğunu anlayabilmemiz için bu temel yanılgıdan kurtulmamız lazım. Bizim “ışık” dediğimiz şey, insan alıcı-vericisinin holografik olarak deşifre ettiği ışının frekans menzili oluyor. Karanlık’a, “karanlık” deniyor, çünkü insan ve insan teknolojisi buna uyumlanamıyor; uyumlanamadığı için de realitesinde görünür hale getiremiyor veya göremiyor. “Karanlık madde” âleminde olsaydınız, her şey kör karanlık olurdu. Oysa bu sadece başka bir frekans menzili.

“Kara madde” veya “kara enerji” terimleri, evrenin âlemlerinin gerçekten karanlık olduğunu göstermez. Sadece insan beden bilgisayarının deşifre edebileceği “görülebilen ışık”ın frekans menzili ötesinde olduğu için, yani göremediğimiz için öyle denmektedir.

Karanlık kütle ve madde, bizim ışık veren maddemiz üzerindeki çekim etkisine göre tanımlanıyor, elektromanyetik ışınının “Matriks” kavramının dışında kalan farklı bir frekans menziline göre faaliyet gösteriyor ve algılamayı sınırlamak üzere tasarlanmış olan “Matriks”in fizik kurallarına bağlı değil. Evrende var olduğuna inanılan elektromanyetik spektrumun % 0.005 oranına tekabül ediyor ve görünen ışık ondan daha da küçük.

Karanlık enerji veya madde % 95

Olağan ısıldamayan madde % 4.5

Olağan ısıldayan madde % 0.55

Elektromanyetik spektrum % 0.005

Elektromanyetik spektrumda görünen ışık var, ama bu grafikte gösterilmeyecek kadar çok düşük oranda.

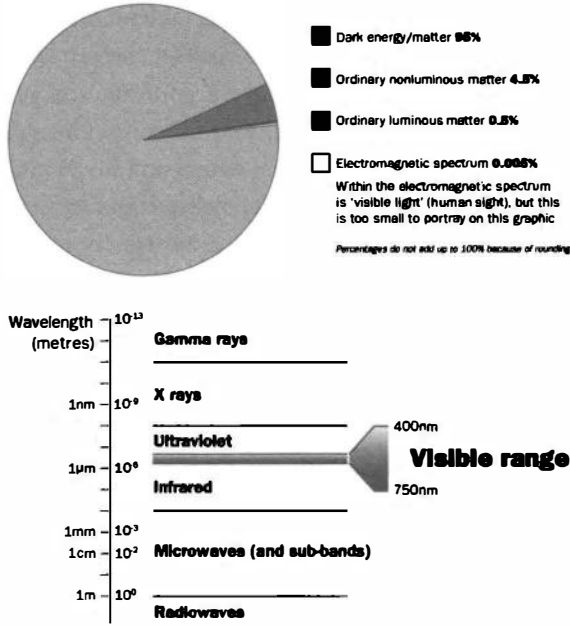
Dalgaboyu (metrik) Gama ışınları

X ışınları

Kızıl ötesi, Görünen menzil

Mikrodalgalar (alt bandlar)

Radyo dalgaları

İnsanın görebileceği frekans menzili-görünen ışık-çok küçük

Çoğunluk karanlık. Veya bunun için, "İnsan bedeni ile deşifre edemeyiz." de diyebiliriz. Asıl sanal realite evren inanılmaz farklılıklarla dolup taşıyor, bir kısmı da bu elektromanyetik ışınım âleminin, "Matraks"ın içine ve dışına gidip geliyor. Biz de bunu görünen ve kaybolan UFO ve başka varlıklar olarak deneyimliyoruz.

"Işık" dediğimiz âleme girmenin birçok yolu var, ancak bu, "spiritüel gelişim seviyemiz"e bağlı bir şey. İnsan formunun genetik manipülasyonu ve Ay'dan yapılan yayın, beden bilgisayarının, görünen ışığın ötesindeki evrenin geriye kalanını deşifre etmesini durdurmuş. İki değil, on iki dizili DNA'mız olmalıydı. Diğerleri ise, bilinçli aklımıza kapatılmış olup bizi, sanal realiteye bağlayan titreşimsel alıcı/verici bağlantılarımız. Bu, bilim adamlarının insan DNA'sının %95'ini "işe yaramayan DNA" olarak nitelendirmelerinin nedenlerinden birisi. Eski kayıtlarda insanların, peri masallarına benzeyen, "Altın Çağ" denilen inanılmaz güzellikteki çağlarda yaşadıklarının anlatıldığı söylenince, bu genellikle bir fantezi olarak değerlendirilir. Oysa eskiler, insan beden bilgisayarının kapasitesinin düşürüldüğü dönemlerden önceki zamanları kastetmektedirler. O dönemlerde insanlar evrenin çok daha geniş bir menzili algılama kapasitesine sahip oldukları için, o farkındalık veya bilinç seviyesinin getirdiği inanılmaz yeteneklerin veya becerilerin keyfini çıkarıyorlarmış. Eskiler aralarında Tanrıların bulunduğu söz ediyorlar, ki bu büyük ölçüde doğru, çünkü insanlar o zamanlar, içinde bulundukları âlemin enerji şifrelerini deşifre edebiliyorlarmış. Oysa onlar hâlâ aramızda yaşıyorlar, ama beden bilgisayarlarımızın ulaşabileceği frekans menzili iyice kısıtlanmış ve sahte bir realite dayatılmakta olduğu için onları artık göremiyoruz.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, farklı boyutlardan söz ediyoruz, oysa aslında bu tek bir enerji alanı. Sadece enerji alanını deşifre ediş şeklimiz bu ve onun ne kadarını de-

şifre ediyorsak, yaşadığımız dünyayı da, bu deşifre ediş şeklimiz tayin ediyor. Bu pencereleri olmayan bir evde yaşayıp, bütün evreni orası sanmamız gibi bir şey. Deşifre etme potansiyelinizi geliştirseniz, evin sokağın bir parçası olduğunu görürsünüz. Sonra sokağın bir şehrin parçası, şehrin de bir ülkenin parçası olduğunu fark edersiniz. Onlar hep orada olmuştur, ama siz evde otururken her şeyin orası olduğunu sanmışsınızdır. Aynı şey görünürdeki gerçek evren için de sözkonusu. "Işık hızı" denilen şey, beden bilgisayarının "algılama sınırı" ve bu dış sınırlara ulaştığınız zaman "garip şeyler" olmaya başlıyor. Bunlar, beden bilgisayarının deşifre sistemindeki etkisinden oluşuyor. Yani güvenlik duvarına tosluyorsunuz.

Bu etkiler aslında enerji alanının içinde olmuyor, kişi tarafından oluyormuş gibi algılanıyor. Bilim adamları da, realiteyi bir beden bilgisayarı aracılığı ile deneyimliyorlar. Beden DNA'sı tam olarak aktif ve uyanmış ise, ışık hızı ile meydana gelen garip şeyler olmuyor. Deşifre sistemimiz, deşifre etme potansiyelimizin kapasitesine göre sınırlanmayıp, çok daha gelişmiş oluyor. Realitenin ışık hızı ile değişmesinin ardında, kişinin deşifre etme işleminin bozulması veya saptırılması yatıyor.

Matriks, daha geniş olan görünürdeki gerçek evrendeki küçük menzilli frekanslar oluyor, biz de beden alıcı-verici sisteminin ve Ay'dan gelen realite yayınının manipülasyonu ile buna hapsedilmişiz. Yani sistemi "hack"leyen, Ay'dan gelen realite yayını. Ayrıca, insan DNA'sı ve genetiğin, elektromanyetizma ve diğer elektromanyetik alanlar tarafından kitle-sel olarak değiştirilip baskılanacağını ve bunun fiziksel olarak yapılmasının gerekmediğini de unutmayın. DNA, bir alıcı vericidir ve onun dalga boyuna şifrelenmiş frekanslar gönderebilirseniz onun yapısını, böylece de insan bedeninin formunu değiştirebilir veya evrim geçirtebilirsiniz. Bu, bir "görünürdeki gerçek kurgusu" olan güneşten yayılan şifrelenmiş fotonlar aracılığı ve bu bilginin Ay'dan hack'lenmesi ile olur. Bizim kolektif olarak ne gördüğümüzü, ne işittiğimizi, ne hissettiğimizi, ne tat aldığımızı ve ne kokladığımızı etkileyen, ışığa şifrelenmiş olan bilgidir ve buna zaman, uzay/boşluk, mesafe, hatta hareket de dahildir. Sürüngeçenler ve hibrid soyları, daha geniş kapsamlı görünürdeki gerçek realitede oyunun kurallarını görmezden gelemezler, çünkü onlar da ona maruzdur, ama bunu kendileri için kullanabilirler. Onların bu iş için kullandıkları araç da Ay'dır.

Söyleyeceğim şeylerin doğru olduğunu biliyorum, peki nasıl mı? On beş yıl önce Orwell tarzı bir global devletin varlığı henüz belli bile değilken bildiğim gibi. Değil bilimsel bir akademide çalışmayı, herhangi bir okul sınavına bile girmeden gerçeğin illüzyonsu doğasını nasıl anlamışsam aynı şekilde "bil"dim. "Onlar", 1990'dan beri bana bilmecenin parçalarını verip çeşitli yöntemlerle altını çiziceğim bilgileri aklıma koyup bunları birleştirmemi sağladılar. Canlı rüyalar gördüm ve önüme getirdikleri bilgilerden, önüme çıkardıkları insanlardan ve geçirdiğim kişisel deneyimler yoluyla öğrendim. Bu bilgiler yüksek teknoloji ile çalışan yeraltı üslerinde çalışmış, Ay'ın insan algılamasına neler yaptığını bilen "içeriden" kişiler tarafından da sağlandı. Ay'ın gerçek doğası ile ilgili bu bilgiler, onun bölümlere ayrılmış olduğunu gösteriyor. Hiç kimseyi bunların doğruluğuna ikna etmeye çalışmıyorum, hiç kimseyi bir şeye ikna etmeye çalışmıyorum. Okuyucular neye inanıp inanmayacaklarına kendileri karar verecekler. Eminim her zamanki gibi çoğu reddedecek, belki de her zaman-kindenden daha fazla alaylara maruz kalacağım, ama hiç önemli değil, artık hiç aldırıyorum.

Diğerleri, yani “uyanmış” olanlar ise içgüdüsel olarak konunun doğru olduğunu anlayacaklar. Herkes neye inanacağı konusunda kendi “yargı”ı olmalıdır.

Ay’dan Kontrol

Ay’ın insan algılaması ve dünyadaki hayat üzerindeki etkisi, benim “Ay Matriks”i dediğim yapay yayın olmadan bile son derece açık bir şekilde belli oluyor. Ay, Sürüngeçlerin planları doğrultusunda büyük çapta zihin ve duygular ile bağlantılı bir “varlık”. 2007’de İngiltere’deki *Independent*’ gazetesinde çıkan *Ay hayatınızı nasıl yönetiyor?* başlıklı makale, Ay’ın insanlar üzerindeki etkisini teyit ediyor. Halk hikâyeleri ise, çok öncelerden beri deliren veya aklını kaybedenlerin Ay ile olan bağlantılarını anlatıyor. Ancak araştırmacılara göre bu etkiler insan hayatının çok daha derinliklerine gidiyor. 50 tane çalışmayı inceleyip, üzerine kendi çalışmalarını ve Ay’ın belirli evreleri sırasında yer alan doktor ve polis raporlarını da ilave etmişler. Çalışmalarından, Dolunay zamanında doktor randevularının 3.6 oranında yükseldiği, gut ve astım nöbetlerinin ise, Yeni Ay ve yine Dolunay evresinde yoğunlaştığı sonucuna varılmış. Hormonal denge açısından idrar kesesinin de, ayın evrelerinden etkilendiği görülmüş. Amerika’da, Dr. Edson J. Andrews’un, *The Journal of the Florida Medical Association* dergisinde yayımlanan bulgularına göre, o dönemlerde daha az ameliyat yapılmasına karşın, operasyon sonrası kanamalarının % 82’si, en çok Dolunay ve Yeni Ay evrelerinde gerçekleşiyormuş. Ay doğurganlığı da etkiliyor, dolayısıyla Ay Tanrıçası da hep doğurganlık ve doğum ile bağdaştırılıyor. New York’taki 140.000 doğumdan alınan veriler, doğumlardaki sistematik çeşitliliklerin ay evreleri ile bağlantısını gösteriyor. Rapora göre doğurganlık zamanlamasında, Dolunay’ın hemen ardından ay ışığındaki azalma, yumurtlamayı hızlandırıyor.

Polonya Bilimler Akademisi’nden Dr. Michael Zimecki, ay evrelerinin insan üremesi, âdet kanaması ve doğum oranları üzerinde büyük etkisinin olduğunu söylüyor. Bu etkilerin hepsi, bir zamanlar sanıldığı gibi, Ay’ın dünya üzerindeki yerçekimi etkisinden kaynaklanmıyor, hormonlar üzerinde de etkisi var. Dr. Zimecki, doğurganlık, çocuk düşürme ve tiroid hastalıklarının da Ay’ın evrelerinden etkilendiğini, dolayısıyla bunun nedenlerinin araştırılmaları gerektiğini söylüyor. Ona göre bu, Ay’ın insanların bağışıklık sistemi, hormonlar ve steroidler üzerinde de etkili olmasından kaynaklanıyor. Dr. Zimecki’ye göre, bağışıklık için düzenleyici fonksiyon sağlayan ana adaylar olan melatonin ve steroidlerin seviyeleri de Ay’ın evrelerinden etkileniyor:

“Melatonin ve endojen steroidler, tarif edilen psikolojik işlemlerin devresel değişikliklerine vasıta olabilir. Elektromanyetik yayılım ve Ay’ın çekimi, hormon salgılanmasını tetikleyebilir.”

Eğer bunları kontrol etme gücünüz varsa, kontrol ve etkileme sonuçlarına bir bakın. Suç oranları üzerinde yapılan çalışmalar, Dolunay zamanında suç işleme oranının yükseldiğini gösteriyor. Trafik kazaları en çok ayın küçülme ve büyüme evrelerinde çoğalıyor. ABD Georgia Devlet Üniversitesi’nde yapılan bir çalışmada, yeme içme alışkanlıklarının bile Ay’ın evreleriyle bağlantılı olduğu sonucuna varılmış. Anlatıldığına göre Dolunay zamanında, çok olmasa da oldukça önemli ölçüde, yemek porsiyonlarında % 8, alkol tüketiminde de %

26 oranında bir artış oluyormuş. Miami Üniversitesi'nde Psikolog olan Arnold Lieber ve meslektaşları 15 yıl boyunca, şehrin bir bölgesindeki cinayetler üzerinde çalışma yapmışlar. Cinayetleri Ay'ın evreleri ile karşılaştırınca, oranların Ay ile birlikte azalıp yükseldiğini gözlemlemişler. Cinayet oranları gözle görülür bir şekilde Dolunay ve Yeni Ay zamanında yükseliyor, son ve çeyrek dönemlerinde azalıyor. Ekip, aynı deneyi Ohio'daki bir bölgede yapmış ve aynı sonuçları almışlar. Amerika'daki Tıbbi Krimatoloji Enstitüsü'nün, Philadelphia Polis Departmanı için hazırlamış olduğu bir raporda, cinayet, trafik suçları ve kundaklama gibi suçların hep dolunayda doruğa çıktığı belirtilmiş.

Hapishanelerdeki mahkûmlar arasında da kavgaya, ayaklanma ve huzursuzluk çıkma dönemleri hep Dolunay zamanında rast geliyormuş. Yunan filozofu Aristo ve Romalı tarihçi Pliny the Elder, medcezir gibi, bedeninin en sulu organı olduğu için beynin de Ay tarafından etkilendiğine inanıyorlarmış. Modern bilimciler çoğunlukla buna itiraz ediyorlar, ama Ay'ın insan algılaması üzerindeki etkilerini bilmiyorlar, çünkü Ay, onların ölçüm yapamayacakları kadar çok sayıda dalga boyunda faaliyet gösteriyor. Vedik astroloji, eski bir Hint astroloji sistemi olup gezegenlerin ve Ay'ın, Dünya'nın ve insanların üzerindeki etkilerini yorumluyor ve geçmiş binlerce yıl önce İndüs vadisindeki kültüre dayanıyor. Vedik astrolojiye göre insan zihni, duygu ve düşünceleri, Ay tarafından yönetiliyor. Buna göre Ay, Merkür'ün babası, çünkü Merkür Ay'dan doğmuş.

Bu sisteme göre Merkür rasyonel zihni, Ay ise geçmiş, anılar, koşullandırılmış davranış biçimleri ve duygusal tepkiler dahil her şeyi yönetiyor. Zaten bunlar da insanları kontrol etmek için kurgulanmış; bunun için de çok iyi bir neden var, çünkü insanlar Ay'dan yönetiliyorlar. Bizim, Ay tarafından önemli ölçüde etkilenmediğimizi söyleyen çok kişi var; ancak "Karafatma"lar üzerinde yapılan deneyler, stres nedeniyle kanlarındaki kimyasal bileşimin değişmesinin Yeni Ay'ın ve Dolunay'ın etkisinden kaynaklandığını göstermiş. İddiaya göre, Ay, dünyanın elektromanyetik alanında değişikliklere neden oluyor. İşte mesele aynen bu! Ay'ın etkisi metafizik evrende yer alıyor, yani bu aslında, her şeyi fiziksel deneyimin holografik âleminde görünür hale getiren bilgi.

Ay Zamanı

Zaman illüzyonu zihni, bilinçli zihinden koparmanın en güçlü yolu, oysa "zaman" diye bir şey yok. Sadece ebedi "şimdi" var ve "bilinç" bu olmayan zamanda faaliyet gösterirken, zihin her şeyi geçmiş, şimdi ve gelecek, yani doğrusal zaman olarak algılıyor. Bu algılamamızın tek nedeni de Ay. Sümerler Güneş Takvimi ile birlikte bir Ay Takvimi de kullanıyorlardı ve aya ilk önce hilal ile başlardı. Tabii ki, bir Ay dini olan İslamiyet'te de Ay Takvimi kullanılıyor.

Çinlilerin Ay Yılı tarihindeki en uzun kronolojik kayıta, İmparator Huang Ti'nin burçların ilk devresini sunduğunu MÖ 2600'e dayanıyor. Hatırlarsanız Huang Ti, "ejderhaya benzeyen bir yüz" ile doğmuş olan kişiydi. Çin takviminde her yıl bir hayvanın adı ile anılır. Bizim yıllarımız ise aylara bölünmüştür. İngilizcede ay "month" olup, Moon (Ay) kelimesinden türemiştir. Bir "Yeni Ay"dan diğer "Yeni Ay'a, 29 güne dayalıdır. Âdet kanaması, âdet dönemi anlamına gelen İngilizcedeki "Menstrual" kelimesi de, Latince kökü "mensis"

olup, yine "Ay" anlamına gelmektedir. 28 günde bir gelen âdet dönemi de, büyük bir olasılıkla Ay'ın evreleriyle, dolayısıyla da doğurganlıkla bağlantılıdır.

Hristiyanların, putperestliğe dayanan "Paskalya" kutlamaları da "Ay" kaynaklıdır. Paskalya'nın İngilizcesi "Easter" olup, Babil Tanrıçası Semiramis veya Ishtar'ın diğer isimleri olan "Eostre" ve "Europa"dan gelmektedir. Paskalya'nın zamanlaması da tamamen Ay'a bağlıdır. İlbahardaki gece gündüz eşitliğini izleyen ilk Dolunay'dan sonra başlar. Yahudilerin "Hamursuz Bayramı" da, ilkbahardaki gündüz gece eşitliğinden sonraki ilk Dolunay'ın çıktığı gece başlar. Güneş Takvimi bile Ay tarafından kontrol edilir, çünkü dünyanın dönme hızını, dolayısıyla da günün uzunluğunu düzenler. Ay olmasaymış günler 24 değil, 8 saat olmuştur. Ay bizim zamanı algılamamızı da etkiliyor ve zamanın olmadığı âlemden, "Bilinç"ten koparıyor. Bu da bir rastlantı değil.

Görev Kontrol Merkezi Ay

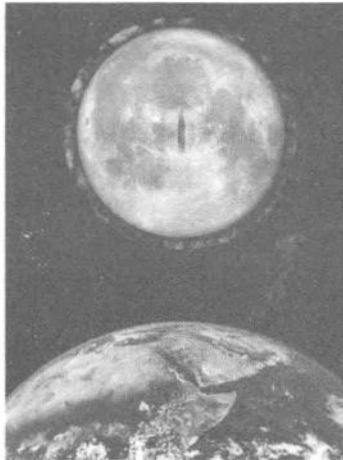
Ay, Sürüngeñlerin kontrol merkezi ve dünyadaki hayatı bütün ayrıntıları ile manipüle ederek yönetiyor. Dünya güneşin etrafındaki yörüngesinde saatte 67.000 mil hızla yol alırken, saatte 1000 mil hızla dönüyor. Ay ise saatte 2000 mil hızla dünyanın etrafında dönüyor. Bunların hepsini bir araya getirirseniz, iki büyük cismi birleştirerek masif bir enerji üreten bir sistem elde edersiniz ve bu bizim ölçebileceğimiz bir seviyede değildir. İnsanlar, Sürüngeñlerin Ay'dan yayımladıkları sahte realiteyi fiziksel dünya sanıyorlar. Oysa aslında bu Matrix filminde verilen realite gibi titreşimsel/dijital bir kurgu. Ay da, bizim holograma deşifre ettiğimiz bir dalga formu olayı. Hepsisi, metafizik evrende, dalga alanları halindeki titreşimsel seviyede meydana geliyor. Aydan gelen yayın, ki buna Ay Matriks'i diyebiliriz, metafizik evrende yayımlanıyor, biz de onları holografik realiteye deşifre ediyor, tepki veriyor ve deneyimliyoruz. Ay, sürüngeñlerin genetik olarak alıp deşifre etmek üzere değıştirdikleri insan beden bilgisayarına, sürekli olarak bilgi yayımlıyor/veri yüklüyor. Bir rüya âleminin içindeki rüya âleminde, yani görünürdeki gerçek evrendeki Matriks'te yaşıyoruz ve bu da Ay'dan yayımlanıyor. Sürüngeñler, sanal realiteyi böyle "hack"lemişler. Matematiksel kesinlik ve Ay'ın Dünya'ya ve Güneş'e oranla boyutları, hizalanması, dünyadaki bütün megalitik yapıların geometrisi ile bağlantılı.

Bütün olarak, sanal realite evren için gereken bilgi kurgusu, kara delik dediğimiz şeylerle bağlantılı olarak, güneşler tarafından yayılan fotonlara deşifre ediliyor. Ay'dan yapılan yayımlar, bozmak üzere bu bilgiye sızıp, Güneş'ten yayılan fotonlara başka bilgiler veya realiteler şifreliyor. Carol Clark'ın gördüğü rüyada, Carl Sagan güneşlerin, realitelerin kontrol edicisi olduklarını söylemişti. Güneşler, bilgi şifrelenmiş olan fotonları yayıyorlar, bunlar DNA'ya sızıyor ve insan beyninin görsel bölümünü uyarıyor. Biz de beynimizde holografik bir realite inşa ediyoruz. Holografik realite "dışarı"daki bir dünya değil. Biz, benim "holografik internet" dediğim şeyi deşifre ederken, aslında her şey bizim içimizde oluyor. Eğer bilgiye sızıp onu değıştirir veya bozarsanız, alıcının algılamış olduğı realiteyi de değıştirebilirsiniz. Eğer alıcının genetiklerini değıştirip, kendi bilgi kaynağına uyumlarsanız, onların realitesi üzerindeki etkiniz tartışmasız çok güçlü olacaktır. İşte Ay aracılığı ile bu yapılıyor. İnsanlar Güneş'ten yayılan fotonlardaki orijinal bilgiyi değil, çarpıtılmış olan versiyonu algılıyorlar.

Ay; Dünya ve Güneş ile bağlantılı olarak, Güneş'ten gelen ışığa şifrelenmiş bilgiyi "hack"leyen bir sahte realite olan "Ay Matriksi"ni oluşturmak üzere, özellikle yerleştirilmiş olan devasa bir uzay gemisi. Ay Matriksi, "hack"lemiş olduğu realiteyi; metafiziksel evren, dünyanın okyanusu, kristal yapı, sürüngen beyin ve beynin sol yarım küresi yoluyla insanların ortak şuuruna gönderiyor. İnsanlar "bilinç" lerine açılmadıkları sürece, zihinleri "Ay"ın zihni, yani sürüngen kovan zihni olacaktır.

İnsanları köle gibi esir etmiş olan, bu sonradan üretilmiş ve içine sızılmış realitenin yaratıcısı, Masonların taptığı "Büyük Mimar"dır. Ay Matriksi'nin yayınlarının hedef alıcısı, "zihin" dediğimiz frekans menzili, özellikle de sürüngen beyindir. Bizi "Y Matriksi"nin sahte realitesinde köle gibi tutan Sürüngenler ve onları hibrid soyunun amacı, bizlerin zihin ve bilincin ötesindeki "farkındalık hal"ine ulaşmamızı engellemektir. Oysa buna ne kadar çabuk ulaşırsak, neler olup bittiğini, sürüngenlerin insanları Ay'dan kontrol ettiklerini o kadar daha iyi anlarız.

Sürüngen ırk, insanları "Ay"dan manipüle ediyor,
aynca Dünya'da ve Mars'ta yeraltı üsleri var.

Bir diğer esas “Ay-Dünya-İnsan bağlantısı” ise kristaller ve sudur. Dünyadaki kristaller ve su arasındaki titreşimsel oyun, Ay Matriks’inin anahtarı konumunda. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi dünya kristale boğulmuş gibi. Kristalleri taşlarda, kayalarda ve her bir kum tanecğinde bulabilirsiniz. Tıpkı insan vücudu gibi dünya da kristalden oluşmuş, dolayısıyla her ikisi de “bilgi” veya “veri” alıcı vericisi durumunda. Kuartz kristali, sabit frekans üretme özelliğine sahip ve dalga formundaki rezonansı veya titreşimi, elektrik sinyallerine dönüştürebiliyor. İşte insanların beş duyusu da aynen bunu yapıyor. Dünyadaki ve çekirdeğe kadar, denizin dibindeki kristal içeriğinin ölçeği, tam olarak anlaşılmamış. Bu devasa kristaller ve kristal çökeltileri, Güneş’ten yayılan fotonlarda şifrelenmiş olan bilgiyi alıyor veriyor. Ay’dan yapılan yayın, bu Güneş Dünya bağlantısına sızıp titreşimsel bir sahte realite yaratmış. Özel olarak üretilmiş olan bu titreşimsel dalga formu ağı, şifrelenmiş bilgiyi; Ay- insan bedeni veya beyni- Dünya’daki kristaller ve daha ileride ayrıntılı olarak bahsedeceğim üzere, okyanus arasında alıp veriyor.

Ay’a bağımlı kalma halimiz şöyle oluşuyor; Ay, belirli bir frekans menzilinde titreşiyor, dolayısıyla insanlar da, korku ve hayatta kalma mücadelesine dayalı, düşük frekanslı zihinsel ve bedensel bir “hal”de tutuluyorlar. Ay’a olan bu bağlantıya; gıdalara katılan maddeler yoluyla beden bilgisayarının elektrokimyasal dengesinin bozulması ile elektromanyetik kirlilik de eklenince, dünyanın bugün bu durumda olmasının nedenleri iyice ortaya çıkıyor. İnsanlar uyanıp, zihin hapishanesinden kurtulurlarsa, o zaman Ay Matriks’inden kopup, “Var Olan Her şey” ile yeniden birleşmelerini sağlayacak olan, Güneş’ten gelen fotonlarla yeniden birleşebilirler. Yeryüzünü çevreleyen ve içine iyice nüfuz etmiş, bir “enerji akış ağı” olan “Ley” hatları, yerin altındaki kristal hatları takip ediyorlar. Yeryüzünün içindeki kristal “Matriks”, “Ley” hatları veya meridyen dediğimiz enerji güç hatlarından oluşuyor. Bu, Dünya’nın enerjisini veya megalitik alanları araştıran bazı kişileri hayal kırıklığına uğratabilir, ama büyük taş dairelerinin, örneğin, Fransa’nın Brittany bölgesinde, Carnac’taki 3.000’den fazla “taş”tan oluşmuş olan “taş ormanları” ve diğer megalitik yapıların, ley hattı ve girdap ağından geçmekte olan enerjinin gücünü bloke etmek amacıyla yerleştirilmiş oldukları anlaşılıyor.

Bu örneklere İngiltere’deki ünlü Stonehenge taşlarını da ilave edebiliriz. Sürüngele- rin kartviziti olan Piramitler için de aynı şey sözkonusu. Ay ile senkronize olmaya dayalı geometrileri ile bu megalitik yapıların yapımlarında iki neden var; birincisi kendi ritü- elleri ve diğer amaçları için gerekli olan enerjiye ulaşmak, diğeri ise Dünya’yı da insanları da, Ay Matriks’ine bağlayan düşük frekanslı “hal”de tutmak için dünyanın çevresindeki enerjinin gücünü ve frekansını baskılamak ve Güneş’ten gelen dalga formunu azaltıp, saflığını bozmak. Bugün bunları, büyük şehirlere ve köprülü kavşaklara nükleer enerji istasyonlarını, “ley” hatlarının kesiştiği enerji girdap noktalarına da diğer zararlı yapıları inşa ettirmek suretiyle gerçekleştiriyorlar. Sürüngele- ler ile hibrid soyun bu şekilde hedef almış oldukları en önemli bölge ise İngiltere. 1990’da “Magnu” adlı kanal varlık bunu bana şöyle açıklamıştı:

“Bedeninizde olduğu gibi, gezegeninizin çevresinde ve üzerinde de enerji hatları var. Bunlar bedeninizdeki akupunktur noktaları gibidir, yani iki hat kesiştiği zaman, bir girdap

noktası oluşur. İki hattın fazlası kesiştiğinde girdap noktası daha büyük olduğuna göre, bu durumda çakranızda kesişen enerjinin de girdap noktası büyük oluyor. Aynı şey gezegeniniz için de söz konusu. En büyük girdap noktası, en çok hattın kesiştiği noktada yer alıyor. İngiliz Adaları denilen adaların içinde ve çevresinde bir enerji ağı var. Burası, hiç bozulmayan bir cihaz gibi. Enerjilerin, bu çakra noktalarını aktive etmek için, merkez noktasından, yani motifin tam kalbinden geçmeleri gerekiyor.”

İngiltere, birçok açıdan, global komplonun çalışma merkezi; çünkü İllüminati'nin kara büyücüler, dünyanın enerji alanını ele geçirmek istiyorlar, böylece onu kendi amaçları için kullanacak, dünyanın enerji frekansını, Ay Matriks'inin frekansına ve kendi düşük frekanslı yapılarına uyduracaklar. Dünyanın hiçbir yerinde, İngiltere ve İrlanda'daki olduğu kadar yoğunlukta, kilometre kare başına taş daresi, dikili taş ve antik toprak işleri yok. “Magnu” kanal varlık, güçlü enerjilerin, benim “bölünme” dediğim zamanda istismar edilmelerini engellemek amacıyla kapatıldıklarını, bunun da gezegenin frekans durumunu etkilediğini söyledi. Bütün bunların birleşimi ile Dünya ve üzerinde yaşayanlar Ay Matriks'inin frekans menziline hapsedular, şimdi ise bundan kurtulup özgürlüğümüze kavuşmamızın zamanı geldi.

Ay'dan yapılan yayın hayvanları da etkiliyor, zaten hayvanlarla insanların arasındaki bağın kopukluğu, korkuya dayalı olduğu için buradan kaynaklanıyor; oysa eskiden çok daha yakın bir etkileşim halindelermiş. Ay Matriks'i, kristalli DNA'yı hedefleyip, bu titreşimsel bağlantı suretiyle insan beden bilgisayarını zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak manipüle ediyor. İnsanlar bilinçlerini “akıl”ın ötesine geçecek kadar geliştirebilirlerse Ay Matriks'i yayının etkisinden kurtulabilirler. Bunu yapabilmek için beynimizin sağ tarafını açıp, solun hâkimiyetinden kurtulmamız gerekiyor. Toplum, dolayısıyla eğitim bu nedenle, yani bizim bunu başarmamızı engelleyecek şekilde yapılandırılmış. Bütün aşılar, ilaçlar ve önceden de belirtmiş olduğum üzere yiyecek ve içeceklerimizdeki katkı maddeleri de buna dahil. Ay'dan yapılan yayın; önsüzleri, mucizevi yetenekleri ile sağ beyni titreşimsel olarak basıkılayacak şekilde tasarlanmış. Amaç insanları, gerçek kapasitelerinin en düşük seviyesinde tutmak. Ay- dünya kristal bağlantısı, Ay'daki Sürüngenlerin dünyayı biyolojik ve jeolojik olarak da manipüle etmelerini sağlıyor, böylece iklim değişiklikleri, depremler, volkanik hareketlenmeler ve tsunamiler oluşuyor. Ay geldiğinden beri bunu birçok kere yaptılar, bu nedenle de birçok “tufan” oldu. Bu felaketlerle ilgili efsaneler için, çeşitli olayların birleşimi denilebilir. Kristallerle ilgili vurgulanması gereken bir başka nokta ise, bunların pozitif sayılmaları, dolayısıyla birçok kişi bunları tutmayı, boyunlarında taşımayı veya evlerinde bulundurmaları sevir. Buna diyecek bir şey yok tabii ki; kristal de pozitif veya negatif değil, “nötr”. Önemli olan yaydığı frekans, ama bu Ay Matriks'i ile uyumluysa tabii ki kötü, çünkü bu sizi frekans tuzağında tutmanın başka bir yöntemi oluyor.

Dünyanın yüzeyinin yüzde yetmiş su ve gördüğüm bir sayıya göre 326 milyon triyon galon ediyor. İnsan bedeninin de % 60 veya 70'i su ve Ay Matriks'inden yapılan yayın, metafizik evren seviyesinde, su aracılığı ile Dünya'ya ve insanlara, sahte realite bilgisini şifrelemiş. Birçok kişi suyun elektrik için çok iyi bir iletken olduğunu sanır, ama bu tam anlamıyla doğru sayılmaz; çünkü su ancak tuz ilave edildiği zaman etkin bir iletken olur,

yani iletkenliği sağlayan içindeki kimyasal özelliktir. Ne kadar ilginçtir ki, dünyanın da % 97'si deniz, yani tuzlu sudur. Yine ilginçtir ki, insanların yiyecekleri, özellikle de İllüminati şirketlerinin ürettiği işlenmiş gıda da yoğunlukla tuzludur. Bu yiyecekler, insanların tükettiği %75'lik tuz oranını oluşturuyor. Doğal olarak da bu oran, vücudun ihtiyacından çok daha fazla, ancak bunun bir sonucu olarak bedende ihtiyaçtan daha fazla su tutuluyor. Dil araştırmacısı Pierre Sabak "tuz"un, elit soy ve Sürüngen (Tanrılar) arasındaki anlaşmanın bir parçası olduğunu söylüyor. Tuz teması, Yahudilikte ve Hristiyanlıkta ve birçok farklı inanışta da var. İncil/ İkinci Tarihi Olaylar Kitabı, tuzu, Tanrı ile İsrail arasındaki anlaşmaya bağlıyor: Bilmiyor musun İsrail'in Tanrısı, İsrail'in Krallığını bir tuz anlaşması ile Davut ve soyuna vermiştir. İbranice "melakh" (tuz anlaşması) , "malak" (melek veya parlayan kral) anlamına geliyor. Sabak, Yunanca çeşitli formlarda bir isim olan "halo"nun tuz anlamına geldiğini söylüyor. "Halo", İngilizcede Güneş veya Ay diski. Halo'nun deniz ile bağlantısı da var. "Sal" (salt/tuz)'dan Yunancada Ay Tanrıçası olan Selene'ye kadar uzanılıyor. "Salt/tuz" ve "anlaşma" bağlantısı ile Roma kaynaklı "salarium"dan İngilizcedeki "salary" aylık maaş kelimesine geliniyor. Salary, bir askerin tayını veya tuz parası anlamında kullanılıyor. Bu arada İngilizcede birisinden bahsederken "işinin erbabı" anlamına gelen "worth their salt" veya güvenilir kişi anlamına gelen "salt of the Earth" ifadelerindeki tuz temasına dikkat çekmekte yarar var.

Bu bilgi ile karşılaştığım zaman, birdenbire içimde bir his belirdi ve aklıma dünyadaki denizlerin ezelden beri tuzlu olmadıkları geliverdi. Denizlerin tuz içermesi meselesinin de Ay ile ilgili olduğunu düşündüm. Hemen Güney Afrika'daki Zulu Şamanı dostum Credo Mutwa'yı aradım. Credo, Afrika efsaneleri ve sembolik hikâyelerle ilgili âdeta ayaklı bir kütüphanedir. Ona denizin eskiden beri tuzlu olup olmadığı konusunda bildiği bir kayıt bulunup bulunmadığı sordum, ama daha soruyu sorarken bile "ever" diyeceğini biliyordum. Credo bir zamanlar, denizin içilebilir nitelikte su olduğunu, "Ay Tanrıçası"nın denizi lanetleyip içilmez hale getirmiş olduğunu söyledi. Efsanelere göre denizleri tuzlamak amacıyla dünyanın ortasına bir tuz dağı yerleştirilmiş, tabii ki bunu yine Sürüngenler, iyi Tanrılarını uzaklaştırmak için yapmışlar. Bugün Afrika'da hâlâ Tanrılarının yiyeceğine hiç tuz koyulmaması söyleniyormuş. Ayrıca tuz, ritüellerde kötü ruhları uzak tutmak için kullanılıyor. Kayıtlara göre deniz "Büyük Tufan" zamanında tuzlanmış, dünyanın üzerindeki sudan kubbe, "büyük gök gölü" felaketler sırasında tuzsuz su olarak dökülmüş, ama düşen buz tuzluymuş. Credo, Güney Afrika'daki Yüksek Sango'ların, psişik özelliklerini kaybetmemek için yemeklerine tuz koymadıklarını anlattı. Bir kere daha görüyoruz ki, Ay ve Güneş'in erkekle dişinin bölünmesi olduğu gibi, Afrikalı şamanlar da tuzsuz suyu dişi, tuzlu suyu da erkek olarak nitelendiriyorlar.

Eskiden Sürüngenlerin bir başka hedefi olan Mars'ta da tuzlu okyanuslar olduğuna inanılıyordu. Arizona Devlet Üniversitesi'nde Kimya ve Jeoloji Profesörü olan Carleton Moore, Scottsdale Community College'den Douglas Sawyer, Arizona Üniversitesi'nden mezun Michael McGehee ve Los Alamos Ulusal Laboratuvarı'ndan Julie Canepa, gerçekleştirmiş oldukları ortak bir çalışmada, Mars'taki okyanusların, mineral bileşimin çeşitliliği ve yoğunluğu açılarından, dünyadaki okyanuslara benzediğini ileri sürüyorlar.

Bu bulgular, Mars'tan gelen 1.2 milyar yıllık bir meteorun analiz edilmesiyle elde edilmiş. Profesör Moore, "Mars'taki okyanusta tuz olduğu sonucuna vardık, bu tuz, dünya-daki denizlerde bulunan tuz ile aynı özellikleri taşıyor." diyor. NASA'nın, Cassini uzay aracının ilettiği bilgiler çerçevesinde, Satürn'ün ayı olan Enceladus'un buzul kabuğunun altında yer alan okyanus da tuzlu. Bu konuda bilinmesi gereken o kadar çok şey var ki. Bu bilgiler, okumakta olduğunuz bu kitap bitmek üzereyken geldiği için, daha fazla bilgi aktaramıyorum, ama kuvvetle su, tuz ve Ay Matriks'inden yapılan yayın temalarında bir yerlere geldiğimizi düşünüyorum. Eğer tuzun frekansını biliyorsanız, metafiziksel realitede onu suya katabilirsiniz, şifrelenerek ortaya çıkan holografik âlemde de bu tuzlu su olur.

Bölünme/Parçalanma

Bu durumda Sürüngenler, ahengin yerine benim "bölünme" adını verdiğim uyumsuzluğu getirip kontrolü ele almışlar. Efsanelerde hep Tanrıların savaşından söz edilir. En az bir gezegen yok olmuş, Mars ve dünya harabe haline gelmiştir. Aslında dönüp dolaşıp yeniden bu konuya geliyoruz; yani fiziksel veya holografik dünya, metafizik evrenin, yani bilgi yapısının şifrelenmiş bir versiyonu. Ay geldiği zaman, metafizik evrenin bilgi yapısında devasa bir enerjik "yırtılma"ya, daha doğrusu "enerjik bir bozulma"ya neden olmuş ve eski denge ve ahenk yok olmuş. Bu bozulma ise holografik seviyeye savaş, bölünme ve kargaşa olarak şifrelenmiş. İnsanların kişilikleri de aynı şekilde bölünmüş ve artık "bütün"den kopmuş.

"Ay"ın gelişi, tüksek teknoloji içeren savaşlar, Mars'ın ve Mars ile Jüpiter arasındaki gezegenin yok edilişi (şimdi Asteroid kuşağı), metafizik evrende müthiş bir yırtılma veya bozulma yarattı.

Bu da holografik realiteye büyük bir yıkım ve afetler şeklinde deşifre olunca, insanlar çok ileri teknoloji seviyesindeyken Taş Devri'ne döndüler.

Metafizik evrendeki bölünme veya parçalanma, holografik realiteye harap veya yıkılmış bir gezegen, bozulmuş insan kişilikleri ve algılamaları şeklinde deşifre oldu.

Metafizik evrendeki bozulma, dalga formu yapısının deşifre edilmiş versiyonu olduğu için, holografik âlemde görünür hale gelmiş. Plana göre metafizik evrende dehşet verici enerjik çalkantılar olunca, bunların bir holografik ifadesi de jeolojik ve biyolojik felaketler olmuş. Bozulma ile insan algılaması her seviyede saptırılmış, insanların kişisel benlikleri de bozularak duygu ve düşünceleri dengesizleşmiş. Kanal varlık "Magnu" o zaman şöyle söylemişti: "Benim sizin gezegeninizle olan bağlantım Atlantis zamanına kadar gider. Atlantis döneminde çok çeşitli enerjiler kullanılıyordu, ama felaketleri ve gezegeninizin tamamen yok olmasını engelleyecek bilgi de vardı. Denilebilir ki bunlar bir çeşit acil durum önlemleriydi. İsterseniz bu, 'Gezegende yaşayanları yok olmaktan kurtarmak içindi.' de diyebilirsiniz."

Bozulmanın insan kişiliği üzerindeki etkisine, Sürüngenlerin savaş ve fethetme istekleri de eklenince, enerjiler geri çekildi. Çok güçlü enerjilerin inanılmaz bir dünya yaratma potansiyeli vardır, ama dengesiz ve kötü niyetli zihinlerde bu, felaketlere neden olabilir. Her şey iyi ya da kötü amaçla kullanılabilir. Bu enerjilerin, bu bilginin geri çekilmesiyle, insanların potansiyel ve farkındalığı iyice geriledi ve eskisine oranla "ilkel" denilebilecek bir duruma düştüler. Sürüngenler ve onların Ay Matriks'i o zamandan beri insanları zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak çok gerilettiler, ama kitabın ilerleyen sayfalarında açıklayacağım üzere artık bu durum, bir değişim aşamasına girdi. Bu enerjilerin kaybedilmelerinin bir başka sonucuna göre, insanlar ve hayvanlar, yaşamak için ihtiyaçları olan enerjiyi eskiden atmosferden alabildikleri halde, sonradan araya büyük bir boşluk girdi. Artık yiyecek yiyorlardı, yani birbirlerini... "Vahşetin kanunu" başlamıştı. Bunların hepsi, enerji ve bilgi dengesizliği, yani bir "bölünme" ifadesiydi.

Ay'ın Gelişi = İnsanın Düşüşü

Zulu geleneğinin sembolizminin ardında yatan anlamı artık anlayabiliyoruz. Credo Mutwa, bana Zulu hikâyelerinin Sürüngenleri ve onların "Ay"ının, insanların zihniyetini

nasıl değiştirdiğini ve “dişi Güneş”i nasıl kaçırdıklarını, aslında “Güneş”e dişi olarak tapıldığını, ancak Sürüngenlerin bunu Güneş Tanrıçası’ndan erkek Güneş Tanrısı’na çevirdiklerini anlattı. Eskiden bütün büyük Tanrılar dişiymiş ve Güneş de “arzu edilen” anlamında dişi bir ad olan “Langa” ile anılmıştı.

Sürüngen ırk ve “Ay” gelmeden önce Güneş, dişi ismi “Langa” olarak biliniyordu. Langa, arzu etmek, istemek anlamına geliyor. Credo Mutwa Güneş’in algılanmasının dışıdan erkeğe dönüşmesinin, istediklerini güç kullanarak alan, savaş sever kralların yaratılmasına neden olduğunu söylüyor. Her şey değişmiş, çünkü Güneş’ten gelen şifre edilmiş bilgi, “Ay” tarafından hacklenmiş ve dişi enerji, erkek enerjiye dönüşmüş. Bunların hepsi, o zamandan beri neler olduğunu çok güzel açıklıyor.

Credo, Güneş’in dişi değil de erkek olarak algılanmaya başlamasıyla, ortaya “savaş kralları”nın çıktığını söylüyor. Güneş’ten gelen bilgilere Ay’dan müdahale edilince, enerjinin doğası dışıdan erkeğe dönüşmüş. Bütün bunlar, o zamandan beri olanları çok iyi açıklıyor. Ay’ın etkisi ile “savaş kralları” istedikleri her şeyi elde etmişler. Bundan da, “Ay”dan yapılan müdahale ile görüneni göremediğimiz, evrenden asıl geleni değil de, yayımlanan kavramları algıladığımız anlaşılıyor. Eğer bunun delice ve imkânsız olduğunu düşünüyorsanız, o zaman sadece analog televizyon frekanslarına bir bakın yeter. TV ve cep telefonlarının frekansları yüzünden, diğer galaksilerden gelen radyo dalgalarını alamadığımızı biliyor muydunuz? *New Scientist* adlı bir bilimsel dergi, 7 Kasım 2009 sayısında şu bilgileri veriyor:

“...Haziranda ‘analog’dan ‘dijital TV’ye geçiş, radyo spektrumunun büyük bir bölümünü serbest bırakınca, Amerika’daki gökyüzü her zamankinden daha temiz oldu. Astronomlar, gökyüzü mobil telefon şirketleri ve diğer kuruluşlar tarafından işgal edilmeden önce bulabilecekleri ne varsa bakmak için acele ediyorlar.

...Değişime geçilmeden önce 700-800 megahertzlik frekanslarda doğal olarak oluşan radyo dalgaları analog TV sinyalleri yüzünden zayıflamış ve evreni araştırmak üzere bu bandı kullanan astronomların çalışmaları engellenmişti.

...Bu bandın serbest bırakılması, galaksileri bu menzilden görme açısından, hayatta bir kere ele geçecek bir fırsat. Bu yeni pencere, radyo dalgalarını yayan pulsarları-nötron yıl-

Bunların hepsinin yerli yerine oturmasını sağlayan da Ay'ın büyüklüğü ve konumu oluyor. Bunu ima etmiyorum, resmen, “*Sürüngenler, sanal realite evrene sızdılar?*” diyorum. Titreşimsel alt realiteyi iyice desteklemek için dünyaya da, Ay'dan bilgi alıp veren bir teknoloji yerleştirmiş oldukları anlaşıyor.

1988'de Jim Carrey'nin başrolünü oynadığı *The Truman Show* adlı Hollywood filmi, burada anlatmak istediğim temanın tam bir sembolü durumunda. Film ilk defa, bu kitabı yazarken izledim. Carrey'nin canlandığı karakter, dünyadan kopuk bir adada geçen bir “televizyon show”una doğmuş. Adam, 7 gün 24 saat bir televizyon showunda olduğundan haberi yok, bunun kendi hayatı olduğunu sanıyor. Güneşin batışı, ayın doğuşu ve iklim hep bilgisayar programı. Adadan ayrılmaya kalkınca, yaratılmış çevre ve baskılanmış bilgi ile durduruluyor. Bir şeylerin normal olmadığını anlayınca bir tekne ile kaçıyor. Açık deniz olduğunu sandığı yerdeki büyük kubbe, hayatının yer aldığı büyük bir stüdyonun duvarı çıkıyor. Bu filmi görmeden yıllar önce, evimin bulunduğu Wight Adası'ndaki bir cafede otururken gökyüzünü devasa bir kubbe, bir “Planetarium”un tavanı gibi görmüştüm. Buna titreşimsel bir kubbe de diyebilirsiniz. “*The Truman Show*”da da, her şeyin yönetildiği kontrol merkezi, “Ay” olur. Film görmediyseniz, “sadece içerdiği sembolizmi görmek için bile izlemeye değer” derim.

Biyolojik “Gözden Düşme”! Yeniden!

Beyin kapasitesinin milyonlarca yılda büyük bir hızla gelişmiş olduğunu, ama 200.000 yıl önce birdenbire bu gelişmenin durmuş olduğunu daha önce belirtmiştim. Birçok kişi inanmakta zorluk çekebilir, ama bu büyük bir ihtimalle Ay'ın geldiği zaman da olabilir, daha yakın bir zamanda da olmuş olabilir. Aslında yapmış olduğu etki, ne zaman olmuş olmasından çok daha önemlidir. Ay'ın gelişi Dünya'da ve Güneş Sistemi'nde biyolojik ve jeolojik felaketlere neden olmuştur. Dünyanın açısını ve dönüşünü değiştirmiş ve dört mevsime dayalı yeni bir iklim dayatmış.

Dünyayı vuran tek biyolojik ve jeolojik felaket bu değildir. O zamandan beri birçok felaket olmuştur, ama 11.500-13.000 yıl önceki dönemdeki oldukça önemlidir. Zulu efsanelerine göre bu, insanların Sürüngenlere itaat etmeyi reddetmiş oldukları zamandır. Sürüngen ırk, Ay aracılığı ile dünyadaki kristal yapıyı bile manipüle edebilir. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, genetik manipülasyon ile insanların beyin kapasitesi geriletilmiş, bir çeşit “yeniden yazma” operasyonu ile insanların büyük bir çoğunluğu sağ beyin dehasından soyutlanıp, sol beyine hapsolmuşlar. Ben diyorum ki; bu izolasyonun önemli bir bölümü, titreşimsel/dijital olarak sol beyin ve sürüngen beyini hedef alan Ay Matrisi'ni ile sağlanıyor, “Üçüncü Göz” veya epifiz bezi kapatılarak, insanlar beş duyu realitesine mahkûm ediliyorlar. Bırakın yaydığı yayını, sadece Ay'ın varlığı bile insanların hormon üretmesini de, epifiz bezini de büyük çapta etkiliyor.

Oysa “Zihin”i “bilinç”e açma suretiyle bundan kurtulmak mümkün. Bu yolla her şey aşılabılır.

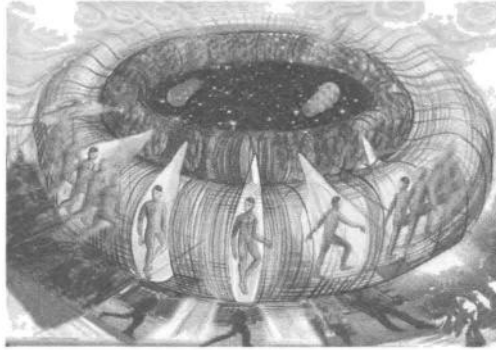
Beynin yarım küreleri arasında yer alan corpus callosum köprüsünde ve beynin diğer

varısındaki milyonlara hücreyi kapatmış olan da Ay Matriksi titreşimsel ağıdır. Beynin bölgeleri aktive edildikleri ve çalışır duruma geldikleri zaman bunlar aydınlanır. Ay Matriks'i ise bu hedef bölgeleri durdurup aydınlanmanın engellenmesi için ne mümkünse yapıyor. Bu tıpkı bilgisayardaki güvenlik duvarının aşılamamasına benziyor. İnsanlar için kullanılan bu güvenlik duvarı ise, Ay Matriks'inden insanların beden bilgisayarına taşınan titreşimsel/dijital şifre ile gerçekleştiriliyor.

Eğer bu şifreler çözülsürse, insanların realitesi ve potansiyeli tıpkı "Uyuyan Güzel" masasında olduğu gibi, bu uyutulmuş halden kurtulacak. Şimdi size şunu söyleyebilirim ki, ister inanın ister inanmayın, artık bu şifreler kırılacak. Bunu ilk kez burada okuyor ya da şimdi öğreniyorsunuz, biliyorum, çoğu kişi inanmakta zorlanıyor, ama bu bir "gerçek"!

"Zaman Döngüsü"! Yeniden!

"Oyun"un nasıl oynandığını, özellikle de "Zaman Döngüsü"nü bir kez kavarsanız, diğer konuların anlaşılması daha kolaylaşır.

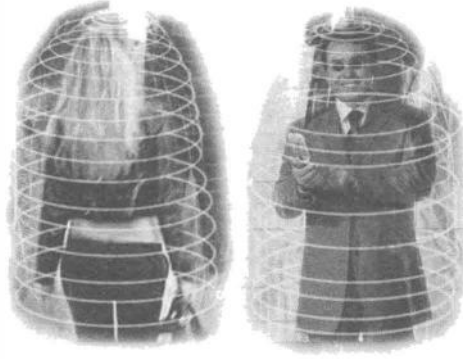

Zaman döngüsü.

Aslında tek zaman "şimdi" iken, geçmişin şimdinin içinden geleceğe geçtiği bir deneyim olarak deşifre ettiğimiz bu bilgi, titreşimsel bir yazılım programı. Daha önce de açıklamış olduğum üzere, gezegenlerin ve insanların enerji hatları, yani onların "uzay-zaman" koordinatları, kendi üzerlerine bükülüp, bilim adamlarının "nedensel döngü" dedikleri şeyi yaratıyorlar. Diyorum ki; Ay Matriks'i realiteyi, dünyanın ve üzerinde yaşayan insanların çevresinde zaman döngüleri- böyle nedensel döngüler oluşturmak üzere yönlendiriyor. İnsanlar, Ay-Dünya enerji kurgusu içerisinde, kendi küçük zaman döngülerinde yaşıyorlar. Güneş'i, yıldızları ve gezegenleri görmek için bu "Ay-Dünya alanı"ndan bakabiliriz, ama bilgiyi de, Ay-Dünya sahte realitesi içinden deşifre ederiz. Orada olması gerekeni değil, deşifre ettiğimiz neyse onu görürüz. Her parçanın, bütünü küçük bir versiyonu olduğu bir hologramda yaşıyoruz. İnsanların enerji alanı dünyanın enerji alanına benziyor ve bu böyle sürüp gidiyor. Bu durumda, eğer Dünya'nın enerji alanı Ay tarafından etkileniyorsa, insanların enerji alanları da etkileniyordur.

Sistem, insanların enerji alanlarını Ay-Dünya Matriks'inin küçük bir versiyonuna, baş-

ka bir deyişle kapalı bir sisteme dönüştürmek üzere kurgulanmış. Son bölümde dediğim gibi, hologramı, bütün diğer hologramlardan daha yüksek bir seviyede sabitleyebilirsiniz, onun içindeki bütün hologramlar, ana hologramı yansıtacaktır. Bu sistemin sayesinde, Ay Matriksi'ne bağımlı insan "hal"inin, "bilinç"ten kopuk, kapalı bir aurik alanı olacaktır, zaten tam da bunun için tasarlanmıştır. Ay'ın, Dünya'nın çevresindeki hareketi insan aurik alanının çevresindeki harekete yansır, o da kapalı Ay-Dünya sistemini insan aurasına yansıtır. Bu da suni bir kapalı dünya hattı veya nedensel döngüler- "zaman döngüsü" yaratacaktır. Bu nedenle bu kapalı zihin halinde olan insanlara, zihinlerini sisteme kaçırmış olan "kaçık"lar diyorum. Brezilya'da benimle konuşan "o ses", insanların bu realiteye gelip, sürekli olarak hep aynı kaydedilmiş ortama yakalandıklarını söylemişti. Bundan kurtulmanın tek yolu, farkındalığımızı kullanarak döngüleri kırmak ve bilincimize ulaşmak. Bunun mümkün olduğunu daha ileride açıklayacağım. İnsan aurasını kapatan bu "Ay döngüleri", insan davranışları hakkında çok şey anlatıyor.

"Ay döngüleri", insanları aurik alanlarını kapatmak ve kapalı sol beyin realitesinde tutmak üzere tasarlanmıştır.

Enerjik baskı, döngüyü kapalı tutmak için kullanılıyor. İnsanlar bu gerçeği inkâr edip döngüyü kırmaktan kaçınırlarsa, kapalı sisteme baskı uygulayacak olan unsur, Ay döngüsü, yani "statüko" olacaktır. Size bir örnek vereceğim;

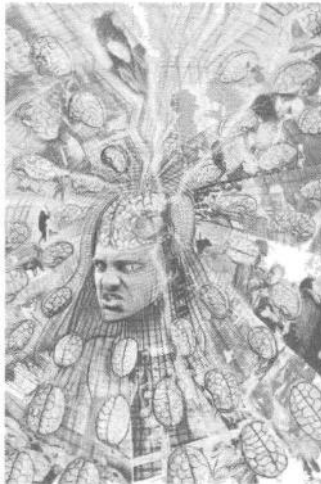
Bir arkadaşım, okul müdürüne, hiperaktif çocuklara sıkça verilen Ritalin adlı ilacın, aslında kokain türevli olduğunu söylemiş. Okul müdürü bunu duyunca öfkelenip, "Yani çocuklara kokain mi veriyoruz?" diye tepki vermiş. Oysa onun yerinde "bilinç"li bir kişi olsaydı, mutlaka "Öyle mi, ayrıntılarını da biliyor musunuz? O halde bunun durdurulması lazım!" derdi. Anlaşıldığı üzere bu müdire hanım "bilinç"li olmadığı gibi, bir "kaçık", çünkü zihni ondan kaçırılmış, dolayısıyla refleks olarak mesajı getirene saldırıyor. Oysa "bilinç"li olsaydı, mesajı olgunlukla karşılayabilirdi. Statükoyu sürekli olarak savunan nice insan var. Tanıdığım bir adamcağızın askeri bir kariyeri vardı, yıllarını bu işe harcamıştı ve benim anlattıklarımı sürekli olarak reddetme eğilimindeydi. Bir kez, ABD'de gerçekleştirmiş olduğum 7 saatlik bir konferansından sonra, duydukları ve gördüklerinden dehşete kapılmış, ağlamaya başlamıştı. Daha önce onu hiç öyle görmemiştim, "Herhalde bir uyanma oluyor!" diye düşündüm, ama

kısa bir süre sonra yeniden reddetmeye başladı. Döngü, kişinin temel “hal”ine dönüşünü engelliyor. Bu döngü ancak, şifrelenmiş programı onaylamayacak kadar güçlü bir irade ve köklü bir “bilinç” ile kırılırsa, realite değiştirilebilir. Hep statükoyu savunan ve hiçbir şeyi sorgulamayan profesyonel kuşkucular müthiş birer zaman döngüsü örneğidirler. Hükümetler, kamu kuruluşları, tıp, bilim, eğitim ve bankacılık hep bu “Ay Matriks”i ile paralel çalışırlar. Bunlar tam sistemin aradığı kişilerdir ve eğitim yoluyla özel olarak programlanmışlardır. Sistem, döngünün programlamış olduğu algıyı hiç sorgulamayan dalkavuklar ister.

Sürüngen Beyin! Yeniden!

İnsan beynindeki “sürüngen beyin” veya R-kompleks, Ay Matriks’inin başarısı açısından son derece önemlidir. Bir noktayı bir kez daha vurgulamak istiyorum. Her şeyde olduğu gibi, Sürüngen Beyin dediğimiz şey de şifrelenmiş enerji bilgisidir ve sadece bu şifreler okunduğu zaman fiziksel bir özellik kazanır. Bence Sürüngen beyin, bilim adamlarının söylediği gibi, çağlar önceden oluşmamış. Bu konuyu araştırdıkça ve “bilinç”im geliştikçe, Sürüngen genetikçilerin kitle kontrol sisteminin bir gereği olarak sürüngen beyni insanlara nakletmiş olduklarını daha net bir şekilde anlıyorum. Zulu şamanlarının belirttikleri gibi bu çağlar önce başka bir dünyada da olmuş olabilir. Ancak “R-kompleks”, insan bedenine çocuk doğurma sancıları getiren, erkek dişi diye ayırımından önce nakledilmiş olmalı. Genetik manipölasyon ve kadın-erkek bölünmesi, insan davranışlarını da kökten değiştirip, onların cennetten kovulmalarına neden olmuş. Sürüngenler ve yandaşları, bizim algılamamızı ve davranışlarımızı manipüle edip, kovan gibi bir kontrol sistemine bağlı tutuyor, sahte ve âdeta kesilip kırılmış bir realite ile besliyor.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi Sürüngenler ve Gri ırkın zihni “kovan” tarzında, bu tıpkı kraliçe arı veya kraliçe karıncanın işçileri ile iletişim kurmalarına benziyor. Sürüngenler sürüngen beyni implant ederek insanları kendi kovan zihinlerine mahkûm etmişler.

Sürüngen kovan zihni; insan zihnini, sürüngen beyin ve Ay Matriksi yoluyla kaçırmış durumda.

Bu nedenle insanlar, korku ve hayatta kalma takıntıları ile hep aynı davranış ve algılamaları tekrarlıyorlar. İncil'deki Tanrı ne diyor? "İnsanı kendi görüntümüzde yapalım." Yazar Carlos Castaneda, Meksika'da bir Yaki yerlisi, bir şifacı veya şaman olan Don Juan Matus'un anlattıklarını şöyle aktarmış: (İnsanların, Sürüngenlerin "kovan tarzı zihin kontrolü" altında oldukları sonucuna vardıktan çok sonra bu satırları okuduğumda, şaşkınlıktan neredeyse oturduğum sandalyeden düşecektim.)

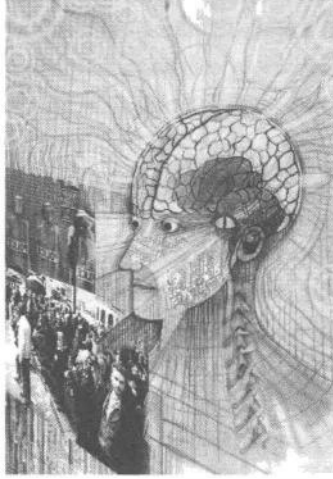
"Kozmosun derinliklerinden gelip hayatlarımızı esir almış olan avcılarımız var. İnsanlar onların esiri. Avcılar bizim efendilerimiz. Bizi aciz durumda tutuyorlar. Buna karşı koymak istersek itirazlarımızı baskılıyorlar. Bağımsız davranmak istersek, bunu yapmamızı engelliyorlar. Biz onların gıdası durumundayız. Bizi acımasızca baskılıyorlar, çünkü besin kaynağı olarak bize bağımlılar. Bizler kümesteki tavuklar gibiyiz, dolayısıyla besinleri her an elinde. Bir an durup düşünün ve bana söyleyin; insanların aklı ile inanç sisteminin aptallığı arasındaki çelişkileri nasıl açıklarsınız. Büyücüler, avcıların bize inanç sistemlerini, iyi ve kötü kavramlarını, sosyal törelerimizi verdiklerine inanıyorlar. Bizim başarılı veya başarısız olacağımıza onlar karar veriyorlar. Bize açgözlülük, hırs ve korkaklık verdiler. Bizi kayıtsız ve benmerkezci yapan onlar. Bizi itaatkâr ve zayıf tutmak için muazzam bir manevra yapılıyor. Bir savaşı stratejist açısından, acıyı çekenlere göre muazzam bir manevra. Bize akıllarını verdiler. Avcıların aklı aykırı, sevimsiz ve her an keşfedilme korkusu içinde."

Eh, artık keşfedildiler de...

Böylece insanlar, Sürüngenler'in ve Grilerin alt cinsi olmuşlar. Griler de Sürüngenler ile birlikte, Japonlar ve Çinliler gibi uzak doğu ırklarının genetik manipülasyonunu gerçekleştirdiler. Ay'dan yapılan yayın ve beden bilgisayarının genetik manipülasyonu insanların inanç sistemini ve duygusal tepkilerini de programladığı için, son derece depresif bir şekilde kontrol altına girmiş durumdalar. Hayat şartları, yani veriler, duygusal tepki, hepsi programlanmış tepki oluyor. "Veri"yi yaz! "Enter"e bas! "Vay canına bir başka insan daha, aynı koşullardaki bir başkasının tepkilerini veriyor!"

Don Juan, "Bir an durup düşünün ve bana söyleyin; insanların aklı ile inanç sisteminin aptallığı arasındaki çelişkileri nasıl açıklarsınız?" derken çok haklı. Sürüngen beyinli insanın kovan tarzı zihni; içe ve dışa yönelik mücadeleler için programlanmış. Korku, stres, endişe, öfke, düşmanlık, rekabet, hepsi "Sürüngenler"in beslendiği düşük frekanslı enerjiler. Tabii bu duygusal tepkilerin hepsi, "Sürüngenler"in kendi zihinsel ve duygusal tepkilerinden başka bir şey de değil, çünkü en çok kendilerinin, hayatta kalamama korkusu var. Don Juan, Castaneda'ya bir de şunları söylemiş; "Şimdi bile açlık sıkıntınız olmamasına rağmen yemek telaşınız var. Avcı da aynı telaş içerisinde. Manevrası anlaşılınca hemen reddedecek. Kendi zihinleri yoluyla, kendileri için uygun olan ne ise, insanların hayatına onu sokuyorlar ve bu davranışları ile korkularına karşı bir güvence edinmiş oluyorlar. Eski Meksika'daki büyücüler, bir insanın bir noktada tam bir varlık olması, olağanüstü güçlerinin ve farkındalığının olması gerektiğine inanırlarmış. Oysa şimdi her şey kaybolmuş gibi, insanlar uyuşmuş durumda. Karşımızda basit değil, çok akıllı ve iyi organize olmuş bir düşman var. Bizi işe yaramaz hale getirmek için çok düzgün bir sistem kullanıyorlar. "Büyülü" olması düşünülmüş olan insan artık "büyülü" değil, artık sadece vasat bir parça et. Artık insani hayaller yok, yalnızca bir parça et olarak kullanılacak bir hayvan var."

Ama bu kitap bitmeden göreceksiniz, böyle olması gerekmiyor! Eğer bilincimize açılırsak, her neler olmuşsa, bütün bunlar hiç olmamış hale döndürülebilirler. Sürüngelelerin kontrolü, henüz bitmiş bir iş değıl. Benim bu anlattıklarım çerçevesinde, sürüngele beyinden gelen kişisel ve duygusal özellikleri yeniden elden geçirmeye değır.

Zihne hapsolup Ay Matriksi ile sürüngele beyine ayarlanınca algılamamız, sürüngele kovan zihni ile yönetiliyor. Bir bilgisayar terminalinden biraz daha fazlasıyız.

Bunu daha önce de yazmıştım ve daha da derin bir perspektiften görmek mümkün.

* Bilim adamlarının söylediklerine göre sürüngele beyin sinir sisteminin çekirdeğini temsil ediyor, dolayısıyla saldırgan, soğukkanlı, ritüel davranışlar, her şeyi kontrolünde tutmak, güç, sahiplik gibi karakter özellikleri buradan kaynaklanıyor. Güç, sosyal hiyerarşi ve ilkel duygusal tepkiler de buna dahil.

* En az beş çeşit insan davranışı, Sürüngele beyin'den kaynaklanır: obsesif kumpalsif/saplantılı zorlayıcı kişilik; günlük ritüellere dayalı, batıl inançları çok olan kişilik; yeniliklere kapalı kişilik; törensel takıntılı kişilik; yasal, dinsel, kültürel, her kavrama itaat eden kişilikler hep bu manipölasyonun ürünü.

* Kozmolog Carl Sagan, *Cennetin Ejderhaları* adlı kitabında şöyle diyor: "İnsan doğasının sürüngele birimini, yani bizlerin ritüelci ve hiyerarşik davranışlarımızı görmemezlikten gelmek çok yanlış olur. Tam aksine bu model, insanların aslında ne olduklarının anlaşılmasına çok yardımcı olur."

* Sürüngele beyin, bedeninin reaktif duygu ve hayatta kalma tepkilerinin kaynağı durumunda. Tehlike karşısında kaçmamız, savaşmamız veya donup kalmamız, hep sürüngele beyinin çalıştığını gösteriyor. O sürekli olarak, tehlike olasılığına karşı çevresini tarıyor ve ona göre hareket ediyor. Algıladığı tehlikeye karşı savaşabileceğini düşünürse savaşıyor, baş edemeyeceğini düşünüyorsa kaçıyor veya "korkudan" donmayı tercih ediyor.

* Sürüngele beyin devreye girdiğı zaman, "neokorteks"in işlemini bastırır. Böyle zaman-

larda insanlar için “aklını kaybetti” veya “sağlıklı düşünemiyor” deriz, çünkü o sırada zihinlerini sürünge beyne kaptırmış, sakın düşünme yeteneklerini kaybetmişlerdir.

* Sürünge beyin “hayatta kalma” kavramını, bir statüyü muhafaza etmeyi, gücü, prestiji, maddesel veya zihinsel üstünlüğü ve kendi benliğini koruma şeklinde de görür. Bu liste uzar gider. Bilim adamları, tarihçiler, dindar kişiler, saldırgan bir şekilde ve körü körüne, kafalarındaki sabit inançlarını tehlikeye sokacak yeni bilgi veya görüşleri reddederler, çünkü sürünge beyin devrededir. O kişilerde, hayatta kalma mekanizmaları devreye girmiştir.

* Birçok kişiye, her şeyin olduğu gibi yürüdüğü sabit görüntünün kaybolması endişesi vardır. Dinde, politikada, eğitimde, tıpta v.s. bu statükolar, sürünge beyin tehlike olarak gördüğü bir şekilde sorgulanırsa, algılanan muhalif mutlaka ya yok edilecektir ya da öngörü hiç var olmamış gibi tamamen göz ardı edilecektir.

* Sürünge beyin, gerçek olan ile hayal edilen arasındaki farkı bilmez. Sadece yıldırım hızıyla tepki verir. Fikir veya olay her ne ise, üzerinde düşünmeyi yük addeder. Sakin sakın göz önüne alma eylemi daha başlamadan, tepki ve sonuç alınmış, iş bitmiştir.

* Sürünge beyin, korktuğumuz veya çok duygulandığımız zamanlarda olduğu gibi soluk almamızı, canımız sıkıldığında midemizin ağrıdığı zamanlarda olduğu gibi sindirim sistemimizi, stres karşısında kabız olduğumuz zamanlarda olduğu gibi bağırsak düzenimizi, korku, tehlike ve aşırı duygu yüklü olduğumuz zamanlarda kan dolaşımı, kalp ve tansiyon sistemimizi, duygusal durumlarda da hareket, davranış ve denge düzenimizi kontrol eder.

* Dünyanın piramit içindeki piramit yapısından gelen hiyerarşi, klasik sürünge beyin zihniyetidir. Milyarlarca insan hiyerarşiye itaat eder, “yer”ini bilir. Bir patron gibi yetki veya otoriteyi temsil eden birisi odaya girdiği zaman veya birisini ofisine çağırdığı zaman, çalışanların çoğu az ya da çok korkar. Amerikalı bir “ilişki terapisti” olan Keith Miller, internette okuduğum bir makalesinde sürünge beyin ve insan ilişkileri hakkında şunları anlatıyor: “Odaya bir yetkili girdiği zaman, onunla bir sorununuz olmasa bile beyin çevreyi tarayan kısmı hemen, sürünge beyne tehlike sinyali gönderebilir. Birçok kişi “mantık” çerçevesinde bile olsa, patrona veya şirkete mutlaka ters düşecek veya gerçekten ne düşündüğünü söylemeyecek, ne hissettiğini ifade etmeyecek veya donup kalacaktır.”

İnsanlar tamamen, sadece “akıl”a saplanıp kalmış, “bilinç”lenememiş olan sürünge deneticilerinin zihniyeti olup çıkmışlar.

Sürünge Dünyası

Bütün bunların hepsini bir araya getirin ve global toplumumuzun, nasıl da sürünge beyin kolektif bir ifadesi olduğunu görün. Bunun nedeni gittikçe daha çok açıklık kazanıyor, çünkü insan beynindeki sürünge beyin yoluyla, sürünge kovan zihnine ve Ay’dan yapılan yayına bağlanıyoruz. Sürünge beyinden ne kadar çabuk koparsak, algılamamız ve davranışlarımız bu enikonu dengesiz varlıkların kontrolünden o kadar çabuk çıkar. Bu nedenle dünya toplumu, hepsi de korkuya dayalı olan duygusal tepkileri aktive etmeye kurgulanmış. Bu da bizi, sürünge beyin deşifre etme sistemine mahkûm ediyor. Şimdi, küresel nüfusun, nasıl ve niçin hep korku, endişe, stres ve heyecan içerisinde tutulduğunu

görüyoruz. En önemlisi de, bütün ömürlerimiz, hayatımızı sürdürememe korkusu ile baskılanıp manipüle edilmekle geçiyor. Bu sadece ölüm korkusu değil, hayat arkadaşını, işini, evini kaybetme, parasız kalma korkusu, Allah korkusu, Şeytan korkusu veya daha aklınıza ne gelirse... Hepsinden korkuyoruz! Sürüngelemlerin kovan tipi zihni, ortada endişelenecek hiçbir şey yokken bile karnımızı sancılandırıyor.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi sürüngelemler beyin, “gerçek” olan ile “hayali” olan arasındaki farkı ayıramıyor. Sizi korkudan veya endişelendiren bir şeyi sadece düşünseniz bile, sürüngelemler beyin, sanki gerçekleşmiş gibi reaksiyon gösteriyor. Biz tam olarak farkında olmasak bile, endişe hissi sürekli olarak geride çalışıyor. Daha önce de söylemiştim, insanlar mutluluğun veya memnuniyetin ne olduğunu bilmiyorlar, çünkü hepimiz mutluluğu, mutsuzluk seviyesi ile ölçüyoruz. Azıcık mutlu veya endişeden uzak olsak, halimizden mutlu ve memnun olmak için aklımıza çok daha büyük ölçüde mutsuzluk ve endişe getiririz. Bizim bütün bu olumsuz duygularımızla ürettiğimiz düşük frekanslı enerji, Sürüngelemler için, zıyafet niteliğinde fevkalade bir besin kaynağı oluşturuyor ve daha sonsuz sayıda sonuçları var.

Savaşmalı! Kazanmalı!

Bunlardan iki tanesi savaş ve rekabet olup, her ikisi de, çok az sayıdaki bir grubun, çok sayıdaki bir grubu kontrol edebilmesi için gereken “böl ve yönet yöntemi”ni getiriyor. Savaşlar, nüfusun sürüngelemler beyin tepkilerini tetiklemek suretiyle çıkarılıyor. Sürekli olarak karşımızda, hayatta kalma şifremizi aktive edecek umacılar, düşmanlar ve tehlikeli durumlar var. Uşame bin Ladin, Saddam Hüseyin, İran, terör mücadelesi, iklim değişikliği, ekonomik kriz, üretilmiş sağlık komploları derken liste sürüp gidiyor. İnsanlar bir kez hayatlarını sürdürememe korkusuna kapılırlarsa, sürüngelemler beyinin kontrolüne girerler ve hükümetler, ordu ve hayatlarını tehdit eden ne varsa kendilerini ondan koruyacak bütün sistemleri destekler, kabul eder, hatta talep ederler. Bütün savaşlar sürüngelemler beyin için yapılır, yani “öl ya da öldür”, “ya onlar ya biz” mentalitesi. İşgal savaşları da sürüngelemler beyinin bir tepkisidir. Şu karakter özelliklerini yeniden bir hatırlayalım mı? Saldırgan, soğuk kanlı ve ritüel saplantılı davranışlar, kontrol etme, güç ve sahiplik arzusu, “güç haktır” söylemleri, sosyal hiyerarşi ve ilkel duygusal tepkiler. Amerikan ve İsrail orduları, Bağdat ve Gazze’deki masumları gökten bombaladıkları zaman savunucular ve avcılar nasıl kendilerini haklı çıkarmaya çalışıyorlar? Filistinli teröristler İsrail açısından tehdit oluşturuyorlar değil mi? Ya kimseye zararı olmayan çocukların öldürülmeleri? O da sürüngelemler beyinin soğukkanlılık özelliklerinden birisi. Ya, savaşın akıl almaz vahşetlerinden düşmanın öldürülmesinin yeterli olmadığı zamanlar? Ona acı çektirmeleri, organlarını parçalamaları, asla göstermeyecekleri merhamet için yalvarmalar. Savaşlar sürüngelemler beyin tarafından ilan edilir, sürüngelemler beyin için savaşılır ve sürüngelemler beyin için haklı çıkarılır. Aslında sürüngelemler beyin bir savaş makinesidir. Sürüngelemler beyin psikopatların, seri katillerin ve sübyancıların da kontrol mekanizmasıdır.

Sürüngelemler ırk ve onların hibrid soyu, önceki kitaplarımda bahsetmiş olduğum üzere, devasa ölçüde bunların hepsidir, çünkü hepsinde sürüngelemler genetiği hâkimdir. Bir sübyancı, bir çocuk ile seks yapıyorsa, onun içine girmiş olan varlık çocuğun yaşam gücünü kök çakradan çeker. Psi-

kopatlar, seri katiller ve tecavüz edenler, kurbanlarında doruk noktada korku yaratırlar, böylece içlerindeki sürüngen o düşük frekanslı enerji ile beslenir. Bu nedenle bu hasta kişilikler, kurbanlarını hapsedip isteklerini yerine getirmeden önce onlarda dehşet duygusu yaratırlar. Satanik ritüellerde de kurban, kurban edileceğini bildiği için maksimum korku içindedir.

Sürüngen beynin hayatta kalma tutkusu ve ondan kaynaklanan uyuşmazlık, asla savaşıla sınırlı kalmaz. Bunu bütün insan ilişkilerinde ve etkileşimlerde görürüz. İnsanlar güç ve hâkimiyet için mücadele ederler, nüfuz, statü ve para kazanmak için rekabet ederler, kendileri için tehdit olarak algıladıkları unsurlara karşı savunma yolları ararlar. Ortak çıkarlarımız için işbirliği yaparız, ama sürüngen beyin hep rekabet, kazanmak ve egemenlik peşindedir. En güçlü olanın hayatta kalması, büyük balığın küçük balığı yutması zihniyeti, “Birisi kazanacaksa birisi kaybedecek, o da asla ben olmayacağım.” düşüncesi hep ön plandadır. Bunların hepsi saçmalık, ama bunu bir de, “kıran kırana” kavramını yeterince geliştirmiş olan sürüngen beyne anlatın bakalım.

Bu yağlı kazığın tepesine önce kim ulaşacak yarışı ile sayıca az olanlar, hep istediklerinden daha fazlasını elde ederlerken, diğerleri acı çekiyor ve en temel ihtiyaçlarını bile sağlamıyorlar.

Sürüngen kovan zihni faaliyette.

“Bilinç” bunu yapar mıydı? Hayır, ama “bilinç”sizlik yapar, zaten sürüngen beyin yoluyla yapıyor da. İnsanlarda kazanma kaybetme takıntısı oluştu, çünkü onlar için kazanmak hayatta kalmak, kaybetmek ise hayatta kalamamakla eşit hale geldi. Statü, egemenlik ve güç kazanılıyor, yoksa hepsi birden kaybediliyor. Hayat arkadaşını, çocuğunu, sosyal durumu, ülkeyi veya dünyayı kontrolünde tutma ihtirası hep sürüngen beyinden kaynaklanıyor. Kontrol ne kadar çok elinde olursa, hayatta kalma şansın o kadar daha fazla olur düşüncesi bir yaşama mekanizmasıdır. İllüminati Sürüngen hibridler ummadıkları kişilerden ve durumlardan çok korkarlar ve sonucu kontrolleri altında tutabilmek için bütün yönleri kontrol etme takıntıları vardır.

Bunu global ekonominin nasıl kontrol edildiğinden görmek mümkün. Açık rekabet denen “kapitalizm” de yetmiyor, ortaya “kartelizm” çıkıyor. Piyasa istenen sonucu almak için donatılıyor. Sürüngenler ve hibridleri, değişkenlikten son derece huzursuz oluyorlar, tabii ki insanların çoğu da aynı durumda, çünkü aynı “kovan aklı” tepkilerine sahipler, sadece Sürüngenler daha aşırı durumdadır o kadar. Hep olandan daha fazlasını istemek, her şey

sahip olmak sürüngen beynin bir başka ifadesi. Fransız antropolog G. Clotaire Rapaille, *Los Angeles Times*'a yazmış olduğu makalede, sürüngen beyin açgözlülüğüne dair şu noktaları belirtmiş: “Fazlasına ihtiyaç duyma duygusu sürüngen beyinden gelir. Sürüngen, mümkün olduğu kadar güçlü olmak kadar, aynı zamanda çok yemek bulmak ister, çünkü tamamen hayatta kalmaya odaklanmıştır. Zihin ile sürüngen beyin arasında bir seçim yapılacak olursa hep sürüngen beyin kazanır. İçimizdeki kertenkele bizi aşağıya çekiyor. Doyumsuz iştahımız, yirmi yıldır Amerikalıları en az 9-10 kg'dan fazlasını taşır hale getirdi, dolayısıyla diyabet ve kalp hastalıklarına daha yatkın olduk. Dağlar kadar borcun altındayız ve çılgınlar gibi yakıt kullanıyoruz. Oysa zihnimizin ta derinliklerinde gerçekten sahip olmayı isteyip istemediğimizi bile bilmediğimiz bir mal edinme hırsı var, üstelik kullanmıyoruz bile...”

Görüldüğü gibi, insanlar her hafta aynı saatte markete gitmek, aynı günlerde aynı yemekleri yemek gibi günlük ritüellerini yerine getirirlerken sürüngen beyin hep faaliyette. Sürüngen hibridler, sürüngen beyin ve kovan tipi zihin insan toplumunu sürekli olarak gözü saatte, her gün aynı şeyleri yapan fiziksel ve finansal olarak hayatta kalmaya odaklanmış, hep daha fazlasını kovalayan bir hale getirmiş. Bütün bunlar sürüngen beynin algılamaları. İnsanlar televizyon ve sinemayı tutku haline getirmişler. Ancak tabii ki bunun da tasarlanmış olduğunu biliyoruz. Araştırmacı: Skip Largent şöyle yazıyor:

“Bütün televizyon programları ve sinema filmleri sürüngen beynin yansımaları. Bu nasıl mı oluyor? Filmler, televizyon ve video oyunları hep rüya gibi, çünkü öyle sunuluyorlar. Peki rüya görmek eylemi, başınızın neresinden kaynaklanıyor biliyor musunuz? Sürüngen beyinde. Sürüngen beynin dili, görsellik. Sürüngenler tarafında transfer edilen iletişim, her biri özel anlamı olan görsel sembolik sunuşlar ile gerçekleştiriliyor.”

İllüminati ailelerinin sürüngen hibridlerinin görmeyi bilerseniz, bütün çevremizde yer alan kendilerine özgü bir sembolizm dili olduğunu anlarsınız. Babil Tanrıçası Semiramis, Hürriyet Heykeli, milyonlarca örnekten sadece ikisi. (*Global Komplotu İçin David Icke Rehberi* kitabımda bunlar hakkında ayrıntılı olarak bilgi edinmek mümkün). Her yerde bulunan, özellikle de reklamlarda veya şirket logolarındaki bu semboller, bilinçaltından sürüngen beyin ile iletişim kuruyor, algılama ve tepkiler naklediyorlar. Çocukluk çağındaki zihinsel ve duygusal haller; görsel unsurlar yoluyla, tamamen sürüngen beyin tarafından denetlenir. Çocuklara eğlence sağlayan Disney ve benzeri bilgisayar oyunları hep istismara dayalı. İnsan toplumunun neresine baksanız sürüngen beyin ile kovan tipi zihin kontrol sistemini görürsünüz. Eğer bu köleliğe bir son vereceksek ki vereceğiz, bu hür düşünce ve bilinç üzerindeki uygulamaları anlamamız gerekiyor. Sürüngenlerin kontrol mekanizması ile ilgili olarak söylediklerimin hepsi, onların dünyadaki hizmetkârları olan İllüminati ailelerini de kapsıyor. Onların genetikleri, genel nüfustan çok daha fazla sürüngen, üstelik de insan gözünün algılayamadığı boyuttan bu tarafa müdahale eden sürüngen varlıklar onların içlerine de girmiş. Bilinç genetiği etkiliyor, çünkü netice itibarıyla hepsi de bir “enerji etkileşimi”. Nesiller boyunca Sürüngenler efendilerine hizmet etmiş olan Sürüngen hibrid soy, kovan tipi zihne, genel insan nüfusundan daha da güçlü bir şekilde mahkûm durumda. Sadece, onlar daha farklı bir program izliyorlar.

İllüminati aileleri kendilerini çok güçlü ve akıllı sanıyor olabilirler, oysa gerçekte, görünen ışığın ötesinden bütün düşünce ve davranışlarına hâkim olan efendileri için kuru birer

kabuktan başka bir şey değiller. Ancak burada çok önemli bir nokta var; “Elit Soy” aileleri Sürüngenlerin sistemine farklı bir şekilde bağlı durumdalar. Psikik ve algılama açılarından insanlar gibi kapatılmış değiller. Genel insan nüfusunun yapamadığı bir şeyi yapıyor, birçok şeyi görebiliyor ve algılayabiliyorlar. Bu onların, realiteyi özel genetikleriyle deşifre etme şekliyle ilgili bir şey. Başkalarının “aura”sını görebiliyor ve bilgi almak üzere bir kişinin enerji alanını tarayabiliyorlar. Bu sayede bir kişi hakkında kendileri hakkında olandan daha fazla bilgi edinebiliyorlar. Bu kişiler şizofren gibiler. Günlük hayatta bir kişilikleri var, ama geri planda çok farklı olabiliyorlar. Bu Rothschild’ler ve Rockefeller’lar gibi aileler için de sözkonusu. İnsanlara üstün yetenekleri unutturulmaya çalışılırken, kendilerini kitlelere dayatma yollarından birisi de bu oluyor. Bu avantajı sürdürmek ve insanları daha küçük bir kutunun içerisinde tutmak için, sistematik olarak beş duyunun ötesini algılama potansiyelimizi baskılıyorlar.

Üçüncü Gözün Kapatılışı

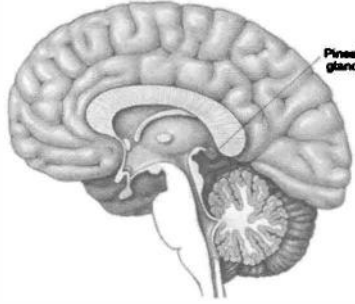
Dünya, Sürüngenlerin besin kolonisi, devasa bir çiftlik veya hayvanat bahçesi durumunda. Bunu bu şekilde tutmak için gereken tek şey de insanların “bilinç”lerinden koparıp, Ay Matriks’inde kapalı, sürekli olarak tekrarlanan bir döngünün içinde esir tutmak. Bunun yapılışının bir başka şekli ise ruh hali, duygular, tepkiler ve boyutlararası algılamaya bağlı hormonların manipüle edilmesi oluyor. Hepsi Ay tarafından etkileniyor. Hormonların ne yaptığına dair internette bulmuş olduğum açıklama şöyle;

Hormonlar; büyüme, metabolizma ve üretkenlik gibi kompleks işlemleri bedende dolaşarak koordine eden kimyasal iletilerdir. Bağışıklık sisteminin fonksiyonlarını etkilemekten başka, davranışları bile değiştirebilir, doğumdan önce beynin ve üreme sisteminin gelişmesine öncülük ederler. Kollarınızın aynı boyda olması, besinleri enerjiye çevirme, ergenlikte bedendeki bütün değişimler hep hormonlara bağlıdır. Önemli olaylarda bedenin birbirinden uzak olan bölümlerinin iletişimi, bu kimyasallar sayesinde gerçekleşir. Beyinden gelen bir sinyale tepki olarak hormonlar, üretildikleri ve saklandıkları bezlerden salgılanarak kana karışırlar. Endokrin sistemini bu bezler oluşturur. (Endokrin “içeriden salgılanan” anlamına gelir.) Hormonların fonksiyonuna müdahale eden kimyasallar endokrin bozuculardır.

Testisler ve yumurtalıklar en aşına gelen hormonlardır. Erkeklerde testisler, sperm ve erkeklik hormonu olan testosteronu, dişilerdeki yumurtalıklar da, yumurta ve kadınlık hormonu olan östrojen üretir. Aşırı kas veya yüzde sakal gibi ikinci bir cinsiyet özellikleri bu hormonlardan kaynaklanır. Ayrıca sperm üretimini, âdet görmeyi ve hamileliği yöneten de bu hormonlardır. Diğer endokrin bezleri ise tiroid, pankreas iletleri ve böbreküstü bezleridir. Bunlar büyümede, metabolizmada ve stres altındayken “savaş ya da kaç” tepkilerinde rol alırlar. Bütün hücreler, kanda dolaşan hormonlara maruz kalırlar, ama bütün hücreler reaksiyon göstermezler, sinyale sadece o hormonu algılayıcı hedef hücreler tepki verir. Hormon, algılayıcısına bağlandığı zaman, hücrenin içinde biyolojik bir tepki verir. Bir hormonu, bir radyo sinyaline benzetecek olursak, algılayıcı anten durumundadır. Anten olmadan hiçbir sinyal alınmaz, dolayısıyla radyoda müzik çalmaz. Dolaşan hormonlar bozulup beden tarafından dışarı atılınca, sinyal gönderme sona erer.

Beş duyu realitesine hapsolup “Bilinç”ten kopmuş olanlar resmen, bütün düşünce ve tepkile-

rine egemen olan “Sürünge Kontrol Sistemi”nin, biyolojik robotları oluyorklar. Bunun aynısını kraliçe karınca, işçi karıncalara yapıyor. İnternetteki hormonlarla ilgili makalede endokrin sisteminde, bir de epifiz ve hipofiz bezlerinin varlığından söz ediliyor. Bunların her ikisi de beyinde yer alıyor ve “beş duyunun ötesini görme” açısından son derece önemli. Epifiz bezi bir bezelye büyüklüğünde olup, iki yarım kürenin ortasında, beynin merkezine yakın bir yerde yer alır.

Pineal/Epifiz bezi, “Üçüncü Göz”, farkındalığımızı görünebilir ışık ötesindeki âlemlere açıyor.

Uykuyu düzenleyen melatonin hormonunu üretir. Bilim adamları, tahminen epifiz bezini etkileyerek Ay’ın melatonin üretimini etkilediğini söylüyorlar. Haklı olarak inanıldığı üzere bu, diğer realite seviyelerini görebilmemizi sağlayan insan “üçüncü göz sistemi”nin bir parçası oluyor. *Uprising* adlı şarkıdaki bir bölüm sanki tam bu zamanlar için yazılmış gibi: “Bir düğmeye basıp da üçüncü gözünü açabilsen ve hiç ölümden korkacak bir şey olmadığını görsen!” diyor. Bazı biyologlar, omurgalıların epifiz hücreleri ile gözdeki retina hücrelerinin atalarının aynı olduğunu düşünüyorlar. Tabii bu da elimizdeki tabloya çok uyuyor. Fransız düşünür ve matematikçi René Descartes, epifiz bezi konusunda uzun ve ayrıntılı bir çalışma yapmış, ona “Ruhun oturduğu yer” demiş ve bedeni zihne bağladığını söylemiş. Bana göre epifiz bezi, beden bilgisayarını zihinden çok daha yüksek farkındalık seviyelerine bağlıyor, ama Descartes’ın epifiz bezinin temel fonksiyonunu iyi kavramış olduğu da kesin. Sırlar okulu ve ezoterik öğretti, uzun zaman önce epifiz bezinin “fiziksel” olanı “spiritüel” âleme bağladığını ve insanların zaman-uzay kurgusunun ötesini görmelerini sağladığını anlamış durumda.

Bu “üçüncü göz”ün açılması, bazılarının doğaüstü güçler olarak tanımladığı psişik özellikleri aktive ediyor. Epifiz bezi, ışıkla aktive oluyor ve vücudumuzun açlık, susuzluk, cinsel istek ve ne kadar hızla yaşlanacağımızı tayin eden biyolojik saatini düzenleyen hipotalamus bezi ile birlikte, beden biyoritmini kontrolünde tutuyor. Epifiz ve hipotalamus bezlerine dışarıdan müdahale edip baskılama yapılırsa, kitleleri kontrol altında tutmak çok kolay olur. Beş duyunun ötesini algılamayı çok daha zorlaştırabilir, insanların hangi hızla yaşlanacağını, ne kadar sekse ihtiyaçları olduğunu, ne zaman ve ne kadar süre ile acıkacaklarını ve susayacaklarını tayin edebilirsiniz.

İşte bu nedenle suya ve dış macununa sodyum florid katıyorlar. Epifiz bezi, bedenin bütün diğer bölümlerinden daha çok floridi emer ve bu çok zararlı toksinin etkisiyle kireçlenir. Sodyum florid alüminyum endüstrisinin bir atık maddesidir ve fare zehirinde kullanılır, kansere, genetik bozulmaya yola açar, Alzheimer hastalığına neden olur, endokrin sistemine zarar verir, beyin kapasitesini düşürür.

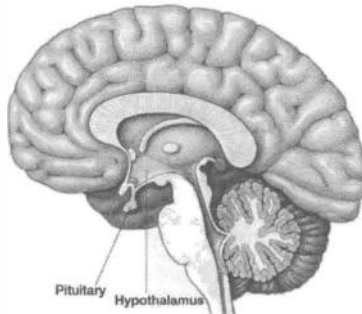

Sodyum florid, alüminyum sanayinin atığı olup, fare zehirinde de kullanılır. Epifiz bezini kireçlendirir, insan sağlığı açısından son derece zararlıdır. Diş çürümmesine de engel falan olmaz.

Nazi toplama kamplarındaki esirleri itaatkâr ve uyuşuk halde tutmak amacıyla içme suyuna katılıyordu. (Ayrıntılı bilgiler, *Global Komploya Karşı David Icke Rehberi* ve diğer kitaplarımda görülebilir.)

Amerika'daki içme suyunun üçte ikisine, bütün dünyada dişleri korumadığı ve dişler dahil beden için zararlı olduğu gittikçe daha belirgin bir şekilde kanıtlanıyor olmasına rağmen florid katılıyor. İngiltere'nin Sağlık Bakanı Andrew Burnham ile hükümetteki "Umutsuzlar Tugayı"ndan birisi daha, 2009'da İngiltere'deki su kaynaklarının floridlenmesi için çağrıda bulundu! Sayın Burnham, Floridasyon Derneği'nin Başkan Yardımcısıydı! Onun hükümeti, daha Parlamentoda bile görüşülmeden İskoçya'daki sulara florid katılmasını dayattı. Bir ülkenin su kaynakları, görüşülmeden ilaçlanıyor ve zehirleniyor, böyle bir şey olabilir mi? Tabii ki oluyor, çünkü hepsi planın birer parçası ve her ne pahasına olursa olsun uygulanıyor, dolayısıyla su kaynakları, insanların içinde bulundukları kölelik hallerini sevmeleri için ilaçlama ve kirletme yoluyla hedef alınıyor. Florid ve ilaçlarla zaten su kaynakları kirletilirken, bir de ruh halini dengeleyici lityum ilave ediliyor. Lityum kilo aldırıyor, iştahı açıyor, susatıyor ve diğer negatif etkilerin arasında başka bir endokrin bezi olan tiroidi baskılıyor.

Hipofiz bezinin bezelye büyüklüğünde olup, beynin altında hipotalamusa bağlandığını daha önce belirtmiştik.

Hipofiz bezi ve hipotalamus.

İki gözün arasında bulunuyor ve büyümeyi, kan basıncını ve seks organlarını kontrol ediyor. Bilinç ve realitenin diğer seviyelerini deneyimleme yolunu açan “Üçüncü Göz”ü oluşturanlar, hipofiz ve epifiz bezleri ile alnın ortasında bulunan “kaş çakra”ndaki girdap noktasıdır. O sistemi kapatarsanız insanları beş duyu realitesine hapsedersiniz. Zaten Sürüngenlerin komplosunun ana hedefi de budur. Zulu efsanelerinde söylendiği gibi, Sürüngenler “Tanrılarla olan iletişimi bozanlar”dır. Bunu Ay’dan yapıyorlar. Ay’daki Sürüngen ve Gri genetikçiler, Dünya tufanlardan iyileşmeye başlamadan çok uzun zaman önce, çok daha fazla manipüle edilmiş insan formları yaratmaya çalıştılar. Amaçları kölelerinin zihinlerini, algılamalarını ve davranışlarını tamamen kontrolleri altında tutmaktı. Genetik manipülasyon yoluyla, insanları iyice beş duyuya ve “görülebilir ışık”a dayalı fiziksel realitede tutabilmek için elektro kimyasal devreyi yeniden ayarladılar. Anlaşılan bunu tam olarak yapamamışlar, ama alabildiğine güçleştirmişler.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, sildikleri veya büyük çapta baskılamış oldukları bir şey daha vardı; telepatik iletişim. Böylece insanlar birbirleriyle etkileşime girebilmek için kelimeleri kullanmaya başladılar. Bu, İncil’deki *Babil Kulesi* hikâyesinde sembolize edilir. Dünyanın her yerinde bütün eski kayıtlarda hep aynı temaya rastlayabilirsiniz.

Ve bütün dünyada tek bir dil vardı. Doğudan geldikleri zaman Sümer ülkesinde düzlükler buldular ve oraya yerleştiler ve birbirlerine “Tuğla yapalım iyice yapalım!” dediler. Taş yapmak için tuğlaları oldu, sıva yapmak için balçıkları. Sonra, kendimize bir şehir yapalım cennete ulaşsın, ona bir isim koyalım, oradan da dünyaya dağıtalım.” dediler. Tanrı insanların yaptıkları şehri ve kuleyi görmek için yeryüzüne indi ve dedi ki; “Halkın, tek dili olsun.” Ve bunu yapmaya başladılar. Artık onları hiçbir şey durduramadı, onu hayal etmişlerdi. “Aşağıya inelim!” dediler, dillerini karıştırdılar, biri diğerinin dilini anlayamadı.

Sizce şimdi “Tanrı” mı konuşuyor, yoksa Sürüngen bir diktatör mü?

Frekans Engeli

İnsanların genetikleriyle oynamak ve realite yaratmaktan başka, Sürüngenler dünyayı bir de, köle ettikleri insanları “aydınlanmış bir anlayış” sağlayabilecek frekansları bloke edecek bir frekans engeli ile çevrelediler. Bu şimdi çok geliştirilmiş haliyle HAARP denilen (High Frequency Active Auroral Research Program/ Yüksek Frekanslı Aktif Auroral Araştırma Programı) Alaska’da yerleşik bir istasyondan bütün dünyaya müdahale ediyor. ABD Hava Kuvvetleri, ABD Donanması, Alaska Üniversitesi ve çok köklü, hiç tekin olmayan bir Sürüngen İllüminati operasyonu olan DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency/Gelişmiş Savunma Araştırma Projeleri Ajansı) tarafından finanse ediliyor.

HAARP’ın kullandığı teknoloji ile atmosferin en yüksek tabakası olan iyonosfere yüksek frekanslı radyo dalgaları gönderiliyor; tayfunlar, depremler, tsunamiler çıkarılıyor; insan beynine kişisel ve kolektif olarak düşünce ve duygular aşılanıyor, dünya çapında iletişim sistemleri bloke ediliyor; ölümcül bir ışın silahı ile tek tek veya kitleler halinde insanlar öldürülüyor; uçaklar düşürülüyor ve gökyüzünde çeşitli numaralar yapılıyor. Bir Air France 447 uçağının Güney Amerika kıyılarında esrarengiz bir şekilde düşüşünü, bir de HAARP’ı düşünün. Sürüngenler ve hibrid kabal, bir ülkeyi veya bölgeyi yıkmak için teknolojilerini

kullanıp, doğal felaketler yaratıyor, sonra da insani yardım veya barışı korumak gibi ulvi mazeretlerle oraları ele geçiriyorlar. 2010'da Haiti'de ne oldu? Minnesota'nın eski valisi Jesse Ventura, 2009'da truTV kanalında HAARP'ın uğursuz yapısını anlatan bir belge sundu. Bu, bırakın HAARP gibi çok gelişmiş ve güçlü bir silahı, beyne doğrudan müdahale edebilmek için en basit bir teknolojinin bile kullanılabileceğini gösteriyor.

HAARP'ın amacı, insanları sahte bir realite duygusu içinde tutmak üzere Ay'dan gönderilen frekans engelini desteklemek.

Alaska'daki HAARP projesi ve dünyadaki tesisleri, Ay'dan yayımlanan sahte realite ile frekans menzili biraz daha güçlendirmek amacıyla yaratılmış.

İlerideki sayfalarda açıklayacağım üzere şimdi bunu yapıyor olmalarının bir nedeni var. California Üniversitesi'nde jeofizik profesörü olan Dr. Gordon J. F. MacDonald, Başkan Lyndon Johnson'ın da bilim danışmanı olarak, 1972'lerde Okyanuslar ve Uluslararası Çevre Kurumu'nun alt komisyonuna şunları söylemiş:

"En temel düşünce, atmosferin en yüksek tabakası, elektrik şarjlı iyonosfer ile, dünyanın yüzeyindeki iletken tabakalar arasında, bu nötr boşlukta beyin dalgalarına dönüşecek olan, saniyede on devirlik elektrik dalgaları oluşturmaktır. Böylece insanların tepki ve davranışlarında değişiklik sağlanabilir."

HAARP teknolojisinin tasarlanmış olmasının amacı, Ay'dan yayımlanan zihinlere yönelik ana manipülasyon sistemini desteklemektir. HAARP'ın asıl etkisi metafizik evrende yer alıyor. Bunu, zihnimizi "bilinç"e açarsak yenebiliriz, ama beden bilgisayar realitesinin içinde olanlar, kendilerinin olduğuna inandıklarını duygu ve düşüncelerle, beyinlerinin dışarıdan yayımlananları deşifre ettiği bir realite arasında kalıyorlar. Doğduğumuzdan beri "gerçek" olduğunu sanarak Ay Matriksi'ni deşifre ediyoruz, dolayısıyla HAARP teknolojisi yoluyla implant edilen algı ve düşünceler de çantada keklik olmalı! Deneyler, insanların ses geçirmez odalarda, darbeli dalgalarla yayımlanan kelimeleri nasıl duyduklarını gösteriyor.

1970 yılında, Başkan Jimmy Carter'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı, şimdi de Obama'nın danışmanı olan Zbigniew Brzezinski, 40 yıl önce, yapay olarak hareketlendirilen kesin zamanlamalı elektronik vuruşlarla dünyanın belirli bölgeleri üzerinde yüksek güçte seviyeler

üreten titreşimler elde edilebileceğini ve belirli bölgelerde, uzun vadede büyük bir nüfusun beyin performansını ciddi bir şekilde etkileyecek bir sistem geliştirilebileceğini beyan etmiş! Sürüngeñlerin onlara sunduğı teknoloji ile şimdi neler yapabileceklerini bir düşünün. Planlarını gerçekleştirmek için, gerekli teknolojiyi çok iyi geliştiriyorlar. Bilinmesi gereken bir nokta daha var: Ay'daki ve Dünya'daki yeraltı üslerinde, insan formunun genetik manipülasyonu hâlâ sürüyor. Savaşlarda çok ağır şekilde yaralanmış olan askerleri, üslerin en alt seviyelerinde robotlaşmış olarak kullanıyorlar. Sürüngeñ teknolojisi ve genetik çalışmalar, onların fazlasıyla uzun ömürlü olmalarını sağlıyor. Ay'daki ve yeraltındaki genetik deneyler, bu robot askerler ve dünya dışı varlıklar tarafından kaçırılmış olan insanlar üzerinde yapılıyor. Bunlar, şimdiki insanlar iskartaya çıktıktan sonra tamamen "yeni"lenmiş bir insan cinsi ile değiştirilecekler. Veya en azından planları böyle.

Uzun bir zaman önce *Onlar Yaşıyorlar!* adlı bir film izlemiştim. Konu ve ayrıntılar şimdi dünyada resmedilen tablo ile o kadar aynı ki... Yapımcılığını ve yönetmenliğini John Carpenter'ın yapmış olduğı film 1988'de gösterime girmiş. John Carpenter'ın filmografisindeki "bilim kurgu" ve "korku" temalarını görünce, dünyada neler olup bittiğine dair epeyce bilgi sahibi olduğı anlaşıyor, ama tabii ki o bunu şiddetle inkâr edecektir. Carpenter, yine "içeriden" birisi olan George Lucas'ın *Yıldız Savaşları* filminin özel efektlerini yapmıştı. *Onlar Yaşıyorlar!* filminde, dünyayı ele geçirmiş olan dünya dışı bir ırkın, insan formuna girerek ve gerçek insanların arasına katılarak dünyayı kontrol altında tutmaları teması işlenmiş.

Film, korkunç bir ekonomik çöküşün ardından işsiz ve evsiz insanların çadırlarda ve derme çatma barınaklarda yaşadığı bir sahneyle başlıyor. Polis devleti acımasız kanunlarla yürütülüyor. Direnişçiler, kendilerini kontrol edenlerin kim olduklarını keşfedince, insan figürlerinin ardındaki insan olmayan varlıkları görebilmek için geliştirmiş oldukları özel gözlükleri kullanıyorlar. Reklamlar ve basılı yayındaki bilinçaltına yönelik mesajları görmek de, ancak bu gözlükler sayesinde mümkün oluyordu. Mesajların hepsi; "itaat et", "bağımsız düşünce yoktur", "uyu", "otoriteyi sorgulama", "hayal gücünü kullanma", "boyun eğ", "tüket" gibi emirleri içeriyordu. Bilinçaltına yönelik "Senin Tanrı'n budur!" sözü parada yatar. Dünya dışı varlıklar, yeraltındaki tesislerdeki elit insanlar ile birlikte, yüzeydeki nüfusu yönlendiriyorlar. Birçok insan bu yeraltı tesislerinden başka gezegenlere kaçırılıyor veya ışınlanıyorlar.

Filmdeki ana karakter, dünya dışı varlıkların, insanların, kendilerini kontrol eden varlıkların hissetmemeleri için bir çeşit transta veya uykuda tutulduklarını, bunun da bir çeşit yayın ile sağlandığını fark ediyor. O filmde bu, TV istasyonunun tepesine yerleştirilmiş olan bir cihazdan gelen sinyal ile oluyor, bizim dünyamızda ise bu sinyal Ay'dan geliyor! Filmde TV istasyonundan verilen sinyal kesilir kesilmez insanlar dünya dışı varlıkları görmeye başlıyorlar. Maskesi düşenlerin başında ABD Başkanı, iş dünyasından ünlü kişiler, hukukçular, TV spikerleri geliyor. Eğer bu filmdeki dünya dışı varlıkların yerine Sürüngeñleri, TV kulesinin yerine de Ay'ı koyarsanız, neler olduğunu daha iyi anlayabilirsiniz. Arzu edenler filmi YouTube'dan izleyebilirler.

Bu kitapta Ay ile ilgili bu bölümleri yazarken, başıma ilginç olaylar geldi. "Keystroke/Tuş darbesi" denilen teknoloji programı, kontrol sisteminin bu bilgisayara yazdığım her harfi bilmesini sağlıyor. Ay ile ilgili ayrıntıları vermeye başladığımdan beri her gece elektromanyetik alanlarla bombardıman ediliyorum. Yakın dostum, çok isabetli bilgiler aktaran bir medyum

olan Carol Clarke, beni ve kitabımı gözden düşürmek, sağlığını bozmak ve odaklanmamı zayıflatmak amacıyla İllüminati şebekesinin saldırılar yapmayı planladığını söylemişti. Ay ile ilgili keşifler, kontrol sisteminin foyasını ortaya çıkarmaya yaklaştıkça bir tepki alacağım belliydi. Carol yanılmamıştı. Gece yarısı veya sabaha karşı sanki başıma dürtülen bir enerji varmış gibi başımda bir titreşimle uyanıyordum. Duygusal olarak öyle olmamı gerektirecek hiçbir şey olmamasına rağmen kalbim fazlasıyla hızlı çarpıyordu. Yatağınızda gayet sakin ya-tarken kalbinizin deli gibi çarpması garip bir duygu. Odaya baktığımda enerji toplarının ve kıvılcımların büyük bir elektrik örümceği gibi biçimlere girdiğini gördüm. Bir keresinde dö-nen kocaman bir enerji çemberinin ortasında örümcek biçiminde havai fişek vardı. Bir başka seferinde odada büyük bir “pervane” ışığa gelen kelebek benzeri bir “böcek”e benzeyen bir şey uçuyordu. Açık turuncu renkteydi ve büyük beyaz benekleri vardı. O zaman çok güldüm. Her gece odama yöneltilen elektromanyetik ışınlar nedeniyle çok canlı rüyalar görmeye başladım. Romatizmam iyice arttı, eklemelerimi hareket ettirmem iyice zorlaştı. Sabahları çoraplarımı ve giysilerimi giymem günlük bir mücadele oluyordu. Ellerim o kadar kötüleşti ki klavyede-ki tuşlara sadece iki parmağımla vurabiliyorum. Diğer parmaklarımdan hiç hayır gelmiyor. Carol, elektromanyetik saldırıları sürdürerek beni kanser yapmaya çalıştıklarını söylüyor, bu doğru olabilir, çünkü her şey gibi kanser de bir frekans/düşünce/enerji. Üstelik de zaten tek-noloji sürekli olarak hepimize bunu uyguluyor. Sisteme karşı koyan birçok kişi, ya birdenbire kalp krizinden ya da kanserden öldü. Canları cehenneme, bu iş bitene kadar ben hiçbir yere gitmiyorum. Beni gözden düşürmek için de planlar yaptıklarını duyuyorum, ama bir kez daha söylüyorum: “Bana bulaşma ahbab yoksa fena olursun!” Bana gelen mesajlarda ne diyordu? “Şiddetle muhalefet göreceksin, ama onu korumak üzere hep burada olacağız!”

Bu kitapta bütün bu anlattıklarım bir kâbus gibi ve bunu çok iyi biliyorum, ama hep-si nasıl gözlemleyeceğinizi seçmenize bağlı. Bu bilgileri dehşet verici bulabilirsiniz, bu da sürünge beyninizi aktive edebilir, belki de beyninizdeki perdenin kalktığını ve bir şeyler yapabileceğinizi düşünürsünüz. Bırakın dehşete düşmeyi, yüzleştığımız şey ne ise ondan da, bizi köle etmeye yönelik duygusal baskıdan da hiç korkmuyorum. Sürüngelelerin ve hibrid soyun keşfedilmekten korkmalarının önemli bir nedeni var. Çünkü güç bizde ve her an bu uykudan uyanıp gerçek bilincimizi ve müthiş potansiyelimizi kullanabiliriz. Titreşimsel bir değişim oluyor ve gittikçe çoğalan bu titreşimler insanları uzun süreli uykularından uyan-dırarak. 1990 yılında yazmış olduğum kitabın adı “Gerçek’in Titreşimleri” idi. Sürüngele kontrol sistemi insanların bu yeni titreşimlere ulaşamaması için elinden geleni yapıyor ve bu nedenle HAARP ile titreşimsel barikatlar kurup, Ay’dan yapılan yayımları destekliyor.

Daha önce de sözünü etmiş olduğumu Zulu efsanelerini hatırlarsanız, Zulu öğretisindeki “Hayat Ağacı” denilen Yüksek Bilinç, insanların kendi gerçek benliklerine dönerek yüksek güçlerle birleşmelerini istiyor, ama Sürüngeleler, Credo’nun sözleriyle “her şeyi mahvetme” pşindeler. Birçok kişi için her şeyi mahvedebilirler, ama birçoğu için bunu başaramaya-caklar ve işte bu kolektif uyanış, iskambil kâğıtlarından oluşmuş olan evi yerle bir edecek. Korkmayın, çünkü burada kontrol ve baskı peşinde olanlardan çok daha güçlü güçler de çalışıyor. Şimdi “donmak” zamanı değil, kalkıp bir şeyler yapma zamanı geldi!

20

Oyun Planı (1): Sağlığı Bozma

“Çok sayıda hekimin tedavisinden ölüyorum.”

Büyük İskender

Big Pharma/Büyük Ecza/Büyük İlaç Firmaları

BigTech/Büyük Biyoteknoloji Firmaları

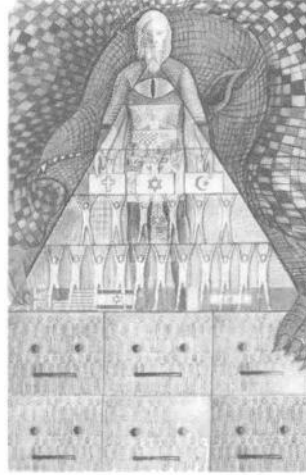
Kuşkusuz dönek sürüngeleler öyle uzay gemileri ile gelip dünyayı işgal edemezler. O kadar kolay olsaydı bunu çok önceden yaparlardı. Yoksa, hibrid soy aracılığı ile neden binlerce yıl uğraşıyorlar?

Bunu anlayabilmemiz için bazı “X faktör”lere daha ihtiyacımız var, ancak Üçüncü Yoğunluk bedenlerine ihtiyaçları olan Dördüncü Yoğunluk Sürüngelelerinin problemi, bizim realitemizde uzun süre kalamayışları. Bunun yanı sıra başka faktörler de var tabii, örneğin gün ışığında uzun süreli yaşayamıyorlar. Güneş ışığından ve Ay’ın içindeki Üçüncü Yoğunluk rezonansından, ancak uzay gemilerinde ve yeryüzünün içindeki üslerinde korunabiliyorlar. Elektromanyetik spektrumdaki solar radyasyon ile, hibrid soydaki bedenlere geçtikleri zaman, “insan” seviyesindeyken etkileşim içerisinde oluyorlar. “Drakula” gibi güneşin doğuşu ile tabutlarına geri dönmek zorunda olan vampirlerin hikâyeleri, sürüngele vampirlerin güneşten kaçmalarına dayanıyor. Bütün ülkelerin kültürlerindeki hikâyelerde şeytani varlıklar ortaya hep geceleri çıkarlar. Ayrıca bu Sürüngelelerin sayısı insanlara oranla çok az olduğu için kendilerini insan gözünden ve farkındalığından saklıyorlar. Çok gelişmiş bir teknolojileri olmakla birlikte, sayıları çok düşük. Bu nedenle insan nüfusunun bir kısmını azaltma ve mikroçipleyerek kontrolleri altına alma planları uyguluyorlar. Belki bunu başardıklarını sanarak kendilerini açığa çıkarmayı da planlıyor olabilirler. “Bütün bu planları başarıya ulaşacak!” demiyorum, sadece istedikleri bu. Hepsi bizlerin, diğer insan olmayan güçler ve “bilinç”in farklı ifadeleri ile birlikte nasıl hareket edeceğimize bağlı.

Kitabın ilerleyen sayfalarında, önümüzdeki yıllarda sürüngelelerin daha da yoğun bir biçimde dayatmaya çalışacakları “oyun planı”ndan, bunların sayısız bağlantılarından ve yöntemlerinden söz edeceğim. İnsanlar neyin niçin olduğunu anlarsa, bunu çözmek için çok daha güçlü bir duruma geçebilirler. Bir kez “gerçek”in doğasını ve insanların kontrol edilme planını anlamaya başlarsanız, dünyanın çok çılgın ve şaşırtıcı görünen realitesi net-

leşmeye başlar. Bu, tek bir cümle ile ifade edilebilir: “Dünya ‘Çıldırılmış’ durumda!” çünkü, öyle olması gerekiyor. Ve aslında “çıldırılmış” değil, emin olun bunu, olanları olduğu gibi görebildiğiniz zaman anlayacaksınız. İnsan hayatı, bir akıl hastalığı biçimindeymiş gibi görünüyor. Oysa her şeyi farklı yapsaydık, nasıl bir refah, nasıl bir huzur ve ahenk olurdu, ama oyunu anlarsanız, insanların bu durumda olmalarının bir nedeni olduğunu görebilirsiniz. Yani az sayıdaki bir grubun, çok sayıdaki bir grubu köle etmesinin nedenini. Dünya çıldırılmış gibi, oysa aslında çıldırılmış olanlar sürüngeçler, ama onların çılgınlığında bir yöntem mevcut. Her şey şimdi bu halde, çünkü onların istediğı bu... Yazar Michael Ellner dünyanın halini şöyle özetlemiş: “şu halimize bir bakın. Her şey tersine dönmüş, her şey tepetaklak. Doktorlar sağlığı, avukatlar adaleti, üniversiteler bilgiyi, hükümetler özgürlüğü, medya enformasyonu, dinler de spiritüelliğı yok ediyor.”

Bütün bu örnekler tutarsız veya çelişkili görünebilir, ancak değıl. Eğer bir gezegen hapishanesi oluşturmak istiyorsanız, bu aynen Ellner’in tanımladığı gibi olacaktır. Bunun aksi olsa dünya; sağlık, adalet, bilgi, özgürlük içinde, kişiler de gerçekte’in bilincinde olurlardı. Sonuçlar tasarlanmış olan bir plana göre gerçekteşiyor ve karşı karşıya olduğumuz piramit yapısı ortaya böyle çıkıyor. Beden biyolojik bir bilgisayar sistemi. İstenilen algılamaya veya tepkilere ulaşabilmek için de belirli şifrelere ulaşmak gerekiyor. Bunlar titreşimsel, elektiriksel, kimyasal ve matematiksel şifreler. Bütün sistem, “insan beden bilgisayarını” dakika dakika bu giriş yolları ile manipüle ediyor.

Global toplumun piramit yapısı, sürüngeç ırkını, hibrid soy ve İllüminati ağı yoluyla planlarını uygulamalarını sağlıyor. Yapı, çok kesin çizgilerle bölümlere ayrılmış, o kadar ki herkes sadece ne yapması gerektiğı kadarını biliyor. Sadece piramidin en tepesindekiler ise her şeyi biliyorlar.

Amaçları da Ay’dan yapılan kovan tipi akıl realitesini desteklemek. Planlarına uygun inanç ve algılamaları yükleme yolları arıyorlar ve bedenini alıcı verici sisteminin dengesini bozmaya çalışıyorlar, böylelikle bizim farkındalığın yüksek seviyelerine bağlantı kurmamız engellenecek, her şeyi bulanık bir sis perdesinin arkasından görmeye çalışacağız. Ellner’in sözünü ettiğı çelişkileri açıkladıkça, ne demek istediğimi anlayacaksınız.

Doktorlar sağlığı bozuyorlar!

Yirmi yıldır, dünyadaki tıp kurumlarının, ilaç/eczacılık kartelinin bir “aracı” olduğuna dikkat çekmeye çalışıyorum. Temsil etmeye çalıştıkları en son şey insan sağlığı... Modern tıbbın amacı sağlık değil, para. Hatta insanları zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak hasta yapmak istiyor veya başka bir deyişle insanları, gerçek ve sonsuz benlikleri ile olan bağlantılarını inkâr ettirecek hallere sokuyor. “Büyük Ecza”, birçok farklı şirketten oluşmuş bir görüntü arz etmesine rağmen “tek” bir şebeke olarak faaliyet gösteriyor. Zaten hep klasik, piramit üzerinde piramit tablosu oluşturan “İllüminati”, bütün tıp alanını ve ilgili endüstriyi de kontrolü altında tutuyor. Aslında tamamen insanların acı çekmesi üzerine kurulu bir endüstri ve onlar açısından ne kadar çok acı verilirse onlar için o kadar iyi. Zaten sağlık faturalarını sağlıklı insanlar değil, hastalar öder, öyle değil mi? Büyük İlaç Firmaları, tıp fakültelerinde öğretilen şeyleri de, doktorların önerdiği ilaçları da, sözde katı bir şekilde uygulanan tıbbi normlardan ne kadar uzaklaştığını da kontrol ediyor ve hükümetlere sağlık politikasını zorla benimsetiyor. Bunu gerçekleştirmek için çeşitli teknikler kullanılıyor, örneğin politik katkılarda bulunuluyor veya bilimsel kongre adı altında egzotik yerlerde bütün masrafların karşılandığı ve bedava bir tatilden başka hiçbir şey olmayan “kongre”ler düzenleniyor. Oysa büyük ilaç şirketlerinin veya “Büyük Ecza”nın tıbbi, sağlık uzmanı olmaları için inanılmaz miktarlarda para ödenenler arasındaki yetersizlik ve bilgisizlikle daha da beter hale gelmiş olan tam bir yolsuzluk ve çıkarıcılık çukuru... Tıp fakültelerinin ve yönetim kurullarının yoğun kontrolü altında olmaları ve aralarından normlara başkaldıranlara da acımasız politikalar uygulanması nedeniyle doktorların, bırakın tedavi etmeyi, insan bedeninin ne olduğunu ve nasıl çalıştığını bile tam olarak bilmedikleri ortaya çıkıyor. Sadece neyi bilmeleri söylendiyse onu biliyorlar. Bilgilerini biraz geliştirmek ve hastalarını ona göre tedavi etmek istedikleri ise zaman hapı yutuyorlar. Dünyanın her yerinde birçok doktor, her gün ölüm ve sakatlıklara neden oluyor.

Amerika’da doktorların, kalp krizi ve kanserden sonra üçüncü en büyük ölüm nedeni olmaları inanılır bir şey değil. Amerika’daki hastanelerde gereksiz ameliyat, yanlış tedavi, hastaya “yardım etmek” için verilen ilaçların yan etkileri ve hastanede kapılan enfeksiyon nedeniyle her yıl ölenlerin sayısı çeyrek milyondan daha fazla! 2009 yılında yapılmış olan bir çalışma, eroin ve kokainin etkilerinden ölenlerin toplamından daha fazla sayıda insanın, doktorlar tarafından verilmiş olan ağrı kesiciler nedeniyle öldüğünü ortaya çıkarmış. Amerikan Gıda ve İlaç Yönetimi (FDA)’ya göre, Merck ağrı kesici ile artrit hastalarının kullandığı Vioxx’un, sadece 1999-2003 yılları arasındaki 27.785 tane kalp krizi ve ani ölüm vakasına neden olduğu belirlenmiş. Merck, sözde “her şeyden önce hastanın güvenliği”ni ön plana aldıklarını öne sürerek hemen ilacı piyasadan geri çekmiş, ama *Wall Street Journal* gazetesinde çıkan bir habere göre şirket yıllarca, ilaç hakkında çıkan risk haberlerini gizli tutarak, yıllık 2.5 milyar Dolarlık satışının sürmesi için büyük bir savaş vermiş. Tabii ki mesleğine sadık birçok samimi ve dürüst doktor da var; ancak yıllardır, tedavi etmesi için plastik bir bebek bile teslim etmeyeceğim doktorlar da gördüm. Salak, beceriksiz ve sahte doktorlar, hatalarını mezarlarda saklıyorlar. Buna rağmen insanlar bunlar tarafından ame-

liyat olmak veya kliniklerinde tedavi görmek için kuyruğa giriyorlar. “Evet doktor, sağ ol doktor, beni öldürdüğün için teşekkür ederim doktor!”

Hep aynı isimler... Bir kez daha!

İngiliz Tıp Birliği (BMA) ile Amerikan Tıp Birliği (AMA) gibi tıp derneklerinin sistemi, Sürüngen Rothschild-Rockefeller şebekesi tarafından, tıbbi ve tıp mesleğini kontrol altında tutmak amacıyla kurulmuş. Birçok kişi Büyük Ecza tıbbının veya Alopantik tıbbın daha önce çıktığını, “homeopati” gibi alternatiflerin ise onları izlediğini sanıyor. Oysa tam aksine, İllüminati bizim “alternatif tıp” dediğimiz şeyin yerine, yine kendi kurmuş olduğu “tıp dernekleri” veya “tıp birlikleri”ni finanse ediyor. “AMA”, 1847’de kurulmuş ve derhal tıp fakültelerini, öğretilen tedavi şekillerini ve yönetimi kontrolü altına almış. Bunlar o zaman da hep Rockefeller ailesi ile İllüminati Carnegie Vakfı tarafından destekleniyormuş. Bu Vakıf, Tıp Fakülteleri’ne gönderdiği ve buraların öğrenim için uygun olup olmadıklarını rapor eden ve bir Rothschild Siyonist olan Abraham Flexner adındaki bir adamı kullanıyormuş. Abraham Flexner, başka bir Rothschild Siyonist olan ve 1903’ten 1930’a kadar, Rockefeller Enstitüsü için, hastalıkların neden ve önlemlerinin araştırılması işini yürüten Simon Flexner’in kardeşi olup, 1910’da basılan ‘Flexner Raporu’nda Amerikan Tıp Fakültelerinin giriş ve mezuniyet standartlarının yüksek olduğu, eğitim ve öğretimde de, sadece bilimin protokollerine bağlı olmaya önem verdiği bildiriliyormuş. Bugün bizim bildiğimiz tıp endüstrisi böyle doğmuş. Bir tıp doktoru olan şifacı Harvey Bigelsen, eczacılığın manpülasyonu ve Rockefeller ailesinin bu işle olan bağlantısını, *Amerika’daki Tıp Komplosu* adlı kitabında çok net bir şekilde anlatıyor. Bir Rothschild-Rockefeller cephesi olan AMA, tıp okullarına ve alternatif şifacılığa yaptığı saldırılarını iyice azıttı. Bunu da, sonradan adı “Soruşturma Departmanı” olarak değişen “Propaganda Departmanı”nı ortaya atarak sağladı. Harvey Bigelsen tarafından yapılan tanım itibarıyla bunun rolü, alternatif şifa yöntemlerine ilgi duyanlara çok aşına gelecektir:

Propaganda Departmanı’nın başı, JAMA/Amerikan Tıp Derneğinin Dergisinin Yayın Müdür yardımcısı olan Dr. Arthur Cramp idi. Alopantik hekimlerden oluşan komite, çeşitli alopantik olmayan tedavi, yöntem ve hizmetleri inceleyip analiz ettiler ve mahsurlu gördükleri bulguları, JAMA’da yayımlayan konseye rapor ettiler.

Düzenli olarak alternatif şifa yöntemlerini gözden düşürme yolları arayan raporlar, büyük ilaç firmaları/ “Büyük Ecza” tarafından beslenen ve onlara karşı sorumlu olanlar tarafından üretiliyor. Onlar temel olarak muhalefeti yok etmek için oradalar, dolayısıyla şimdi birçok insan, neşter ve ilaca tepki gösterip alternatif tedavi yöntemleri aradığı için de büyük bir panik içindeler. Rockefeller’ların kontrolü altındaki AMA’nın ana hedeflerinden birisi de her zaman olduğu gibi bütün tıp çalışanlarının “kalifiye” olması gerekçesiyle bir lisans sistemi uygulamasının yapılmasını haklı göstermek.

Bana sorarsanız, bu sistemin tanımına uymak için kişilerin kalifiye eleman olmaları umurunda bile değil, önemli olan insanları iyileştirebilmesi. “Kalifiye” doktorlar her gün hastaları, meydan muharebesinde kaybedilecek sayılarla öldürüyorlar. Tabii ki alternatif şifa uygu-

laması yaptığını iddia eden birçok şarlatan veya sahtekâr da var, ama onlar “Büyük Ecza”nın parasını alıp son derece zehirli kimyasal karışımlar kullanan “kalifiye” doktorlardan daha az tehlike arz ediyorlar. AMA lisans uygulamasının asıl nedeni, hem tıp mesleğini hem de uyguladığı tedavileri kontrol altında tutmak. Bu bağımsızlığa, tıp fakültelerinin çeşitliliğine saldırıp, pratisyenleri ehliyet sahibi olmaya zorlayan çifte strateji, alternatif sektörü yok edip, yerine “Büyük Ecza” egemenliğini getirme amaçlı. Homeopati’nin kurucusu olan Christian Friedrich Samuel Hahnemann’ın adını taşıyan, Philadelphia’daki Hahnemann Okulu bile “Büyük Ecza Tıbbı” öğretmeye döndürülmüş. Sağlık araştırmacısı Karl Loren, Standart Oil’in kurucusu olan John D. Rockefeller’ın, Rothschild’lerin desteği ile, ilaç gelişimini yok edip, yerine “Büyük Ecza” tarafından kontrol altında tutulan yeni bir sistem getirmiş olduğunu belirtiyor ve “Bu faaliyetin en önemli sonucu olarak, Rockefeller’ın ham petrolü varil başına beş sent iken, aniden varili milyonlarca dolar eden tıbbi ilaçlara dönüştü.” diyor.

Harvey Bigelsen, *Amerika’daki Tıp Komplosu*’nda şöyle yazmış: “1919 itibarıyla tıp fakültesi mezunlarının sayısında yüzde ellilik bir düşüş oldu. 1970’de sadece 107 tane tıp fakültesi vardı ve Rockefeller İmparatorluğu sadece modern bilimsel tıp eğitimi veren birkaç “iyi” tıp fakültesine finansal destek veriyordu. Homeopati okulları ise, “modern bilimsel tıp” kullanmadıkları için Rockefeller Vakfı veya diğer ilaç firmalarının fonlarından yararlanamıyordu. Oysa Rockefeller’ın kendisi bile homeopatiyi tercih ediyordu ve 97 yaşında öldüğünde, hâlâ yanında Daytona Beach’ten özel homeopati doktoru, Dr. H. L. Merryday vardı. Tıp veya sağlık endüstrisini kurmuş olan bir kişinin hiçbir ilacı kullanmayı ne kadar ironik, bu tıpkı insanlarla alay eder gibi bir şey... Alopantik ilaç Rockefeller için, Standart Oil’den kazanmış olduğu parayı almak için bir yol. İlaç endüstrisi yoluyla servetine servet katıyor. Kısacası bizleri hasta tutmak çok büyük bir kazanç yolu. Doktorların ne kadarı farkındadır bilinmez, ama alopantik tıbbın amacı asla insanların sağlığı değildir.

Bu spiritüel ve hastalıklı kişiler, insanlara ilaç ve tedavi satarak para kazandıkça, onların sağlıklı olmalarını isteyebilirler mi? Homeopatik tedaviler nispeten daha ucuzken ve doktor reçetesine gerek olmazken Rockefeller ona da el attı, onları da ilaca dönüştürdü ve doktor reçetesi olmadan satılmaz hale getirdi. Reçete sistemi, doktorlar ve “Büyük Ecza” için için harika bir sermaye kaynağı oluşturdu. Zaten amaç da önümüzdeki yıllarda büyük bir kazanç patlaması sağlamak.

ABD’nde neşter ve ilaç tedavisine ivme veren Rothschild-Rockefeller şebekesi bunu dünyaya da yaydı. Bugün tıp dünyasının her türlü denetimi onların ellerinde. En başında kurmuş oldukları Dünya Sağlık Örgütü (WHO), sözde halkı koruma kuruluşlarından Amerikan Gıda ve İlaç Kurumu, Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri (CDC), ecza karteli ve doktor organizasyonları hep onların kontrolü altında. Buna medyayı da eklerseniz oyunun nasıl oynandığı, bütün bu organizasyonların aynı amaç için tek bir güç halinde nasıl çalıştığını anlamak mümkün.

Bu iki yüzlü madalyonun en çarpıcı örneklerinden birisi Philadelphia Çocuk Hastanesindeki doktorlardan birisi olan Dr. Paul Offit olayıdır. Bu doktora, Merck’in RotaTeq aşısından elde edilen kardan en az 29 milyon dolar veya fazlası düşmüştür. Oysa bu aşı, çocuklarda şiddetli diyareye neden olmaktadır. Buna rağmen Hastalık Kontrol ve Önleme

Merkezi'ndeki İmmünizasyon Uygulamaları Danışma Komitesi'ndeki pozisyonunu kullanarak bu çocuk aşısının yasallaştırılmasını sağladı. *Ölüm Zamanı* adlı web sitesinde Dr. Offit'ten şöyle söz edilmektedir:

“Philadelphia Çocuk Hastanesi'nin politikası gereğince belirtilmiş olan gelir haklarının dağılımı itibarıyla, Paul Offit'in RotsTeq'in ticari başarısına olan ilgisi, çok açık bir şekilde, dünya insanların sağlığına olan ilgisinden çok daha fazladır, dolayısıyla da kendisi bu başarıyı doğrudan etkileyecek bir pozisyona getirilmiştir. Yasal zorunluluğu olan bu çocuk aşısı pazarı, diğer patentli ürünleri gibi tüketici talebi ile değil, bu iş için oluşturulmuş olan ACIP denilen kurumun tavsiyesi ile üretilmektedir. Tek bir kişinin oyu veya onayı ile ACIP, birkaç ayda milyonlarca dolar değerinde bir ticari piyasa oluşturabilir.”

Bu tür örneklere artık günümüzde çok rastlıyoruz.

Önlemlerin Bastırılması ve Tedavi Yöntemlerinin Saklanması

İstatistikler korkunç; dünya çapında yılda 8 milyon kişi kanserden hayatını kaybediyor, bu sayının yarısı ABD'ye ait. 2030 itibarıyla dünyada bu sayının 12 milyona yükseleceği tahmin ediliyor. 85 yaş altı kişiler için en büyük ölüm nedeni kanser. ABD'de dört kişiden birisi kanserden ölüyor. Düşünün, dört kişiden biri! Bir yandan, sözde halkı terörizmden korumak amacıyla özgürlüklerimiz elimizden alınırken, bir yandan da, her yıl elit soy aileleri ve ecza karteli sistematik olarak tedaviyi engellediği için birçok insan kanserden mağdur oluyor veya hayatını kaybediyor. Rockefeller ailesinin kontrolü altındaki bir “öjenik/insan ırkının islahı organizasyonu” olan Aile Planlaması Demeği'nin başkanı olan Dr. Richard Day 1969'daki o toplantıda doktorlara, “Şu anda, hemen hemen her kanseri tedavi ediyoruz. Açıklanmasına karar verilene kadar bilgiler, Rockefeller Enstitüsü'ndeki dosyalarda tutuluyor.” demişti. Dr. Day'in ifadesine göre, nasıl olsa başka nedenlerle de öleceklerine göre, insanları kanserden ölmeye bırakmak, gittikçe artan nüfusu da yavaşlatabilirdi.

Ayrıca yıllar boyunca, plana göre nüfusu kontrol altında tutmanın bir yolu da ilaç, gıda, yeni laboratuvarlarda üretilmiş hastalıklar ile kanser tedavisinin bastırılmasıydı. Belli ki bu kişilerde ruh yok, çünkü bu yaptıklarını ancak öyle yapabilirler. Hücre öldüren ilaçlar kullanılarak belirtileri yok ederken veya kemoterapi gibi insan öldüren zehirler satarken “Büyük Ecza”nın kanseri tedavi etmek gibi bir amacı olabilir mi? Aslında işin hepsi para da değil. Bu “Elit Soy” insanların acı çekmesini ve nüfus planlaması için zamanından önce ölmesini istiyor. Bu nedenle de “Büyük Ecza”nın dışından bir kimse çıkıp da kansere karşı etkin bir tedavi yöntemi bulmuş olduğunu söylerse, derhal tıbbi kurumlar ve devlet kuruluşları tarafından aforoz ediliyor.

Tullio Simoncini adlı çok parlak ve cesur bir İtalyan doktor, kanserin ne olduğunu anlayıp nasıl mücadele edileceğini anlayınca, inanılmaz bir baskıyla karşılaşmasına rağmen baskılara boyun eğmedi. Simoncini'nin “suçu”, kanserin, az miktarda sağlıklı insanlarda da bulunan, “Candida” denilen, maya benzeri bir organizma olan bir mantardan türediğini keşfetmekti. Bağışıklık sistemi, normal koşullarda onu kontrolü altında tutabiliyordu, ama Candida güçlü bir mantara dönüşünce kanser başta olmak üzere çok ciddi sağlık problemleri oluyordu.

Wight Adası'nda evimin yakınında bulunan Shen kliniğindeki şifacı dostum Mike Lambert, Candida hakkında şunları anlatıyor: "Mantar ve kısmen Candida, ev sahibinin, yani sizin bedeninizi yiyerek yaşıyor. Çoğalması için sizin bedeninize ihtiyacı var, çünkü bunu tek başına yapamıyor. Candida kolonizasyonuna bağlanabilecek kronik yorgunluk hallerinde, hastanın fiziksel ve psikolojik olarak kendini kötü hissetmesine şaşmamak lazım."

Tulio Simoncini kanserin, bir candida mantar enfeksiyonu olduğunu ve konvansiyonel tıbbın kanseri, hücrel bir bozukluk olarak açıklamasının yanlış olduğunu söylüyor. Simoncini onkoloji, diyabet ve metabolik hastalıklar uzmanı, ama ötesi de var. Hastalarının iyiliği için gerçeğin açığa çıkarılmasının yollarını arıyor ve papağanlar gibi sadece söylemeleri ve düşünceleri gereken neyse onu tekrarlayan çoğu doktor gibi olmayı reddediyor. Kanıtlanmamış varsayımları, yalanları, manipülasyonları ve sahtekârlıkları ile "entelektüel uyum" dogmasına ve bütün dünyaya yayılmış olan kanserin tedavisinde hiçbir işe yaramayan tedavileri araştıran tıbbi yayınlara karşı mücadele veriyor. Tıba girdiği andan itibaren kanserin tedavi ediliş şeklinde bir şeylerin yanlış olduğunu fark etmiş. "Çok üzücü şeyler gördüm. Pediatrik onkoloji koğuşundaki o zavallı çocuklar, kemo ve radyasyon yüzünden ölüyorlardı." diye anlatıyordu.

Yaşamış olduğu üzüntü ve öfke, onu bu kahredici hastalığı anlayıp tedavi etmede yeni yollar aramaya yöneltmiş. Yolculuğuna açık bir zihinle, hiçbir bilinen tıp ve ecza doktrinini uygulamadan tamamen yeni bir sayfa açarak başlamış. Simoncini, bedenin neresinde, hangi formda olursa olsun kanser hastalığının hep aynı şekilde seyrettiğini fark etmiş. Bunların arasında bir ortak payda olması gerektiğini düşünmüş. Ayrıca kanser yumrularının hep "beyaz" oldukları dikkatini çekmiş. Başka ne beyazdır? Mantar... Simoncini, tıbbın hararetle, kanserli hücrenin büyümesi şeklinde inandığı olayın, aslında bağışıklık sisteminin, bedeni, mantarın saldırısından korumak için hücre üretmesinden başka bir şey olmadığını anlamış. Silsile şöyle devam ediyormuş:

-Mantar normal koşullarda bağışıklık sistemi tarafından kontrol altında tutuluyor, ama zayıflarsa mantar yayılıp bir koloni oluşturuyor.

-Mantar bir organa sızıyor ve bağışıklık sistemi bu tehdide başka bir şekilde karşılık veriyor.

-Bu yol, bağışıklık sisteminin, kendi hücreleri ile bir savunma bariyeri kurması ve bu büyüme de bizim "kanseri" dediğimiz şey oluyor.

Kanserin, vücudun diğer bölümlerine de sıçramasına "metastaz" diyorlar. Bunun nedeninin kötü huylu hücrelerin, kaynaklarından kaçmaları olduğu söyleniyor. Simoncini ise bunun kesinlikle doğru olmadığı kanısında. Kanser yayılması, kanserin asıl nedeni olan Candida mantarının orijinal kaynağından kaçması ile tetikleniyor. Kansere asıl nedene olan etken, yıllardır benim kitaplarımda anlattığım şekliyle, zayıflamış olan immün/bağışıklık sistemidir. Bağışıklık sistemi düzgün çalışırsa, iş isten geçmeden problemi çözer. Bunda da bağışıklık sistemi, Candida mantarını kontrol altında tutuyor. Ama gelin görün ki dünyanın her yerinde kanser vakaları çoğaldıkça çoğalıyor, çünkü yıllar geçtikçe insanların bağışıklık sisteminin üzerinde oynanan büyük bir oyun var ve bağışıklık sistemimize müthiş bir savaş açılmış durumda.

Yiyecek ve içeceklerdeki katkı maddeleri, kimyasal çiftçilik, aşılar, elektromanyetik ve mikrodalga teknolojisi ve frekanslar, ilaçlar, modern hayatın stresi ve daha birçoğu. Çocuklar iki yaşına varmadan 25 tane aşı oluyorlar, bağışıklık sistemleri nasıl güçlü olsun? İllüminati aileleri, insanların bedenindeki doğal savunma sistemini böyle çökertmeye çalışıyorlar. Şimdi de en şoke edici soruyu soruyorum; Bağışıklık sistemini her şeyden daha hızlı yok eden ne olabilir? Kemoterapi... Buna ışın tedavisini de ekleyebilirsiniz. Kemoterapi kötü hücreleri öldürmek üzere tasarlanmıştır. Yani zamanımızın tehlikesi kanserin en etkili tedavisi, hastayı zehirlemek oluyor. Kanserli hücreleri öldürürken, sağlıklı hücreleri de öldürerek hastayı da öldürmezsek iyi. Durun daha bitmedi. Bu kemoterapi zehri, bağışıklık sisteminin hücrelerini de öldürüp parçalara bölerken mantar hâlâ orada. Perişan haldeki bağışıklık sistemi tabii ki mantara karşı güçlü bir karşılık veremediği için, o da vücudun başka yerlerine yayılıyor. Ameliyattan ve kemoterapiden sonra tamamen iyileşmiş gibi görünenler de olabiliyor, ama bağışıklık sistemleri çok yorulmuş oluyor. Başka bir deyişle hastaları iyileştirmesi beklenen kemoterapi, onları öldürüyor. Bizi sağlıklı tutması gereken bağışıklık sistemini öldürüyor.

Kanser, para basan bir ölüm makinesi. Örneğin kadınlar için istenen mamografi, tespit etmekten ziyade daha fazla kansere neden oluyor, ama birçok bağış ve destek gruplarını kullanan "Büyük Ecza", kadınları buna zorluyor. İğrenç planlar. Tullio Simoncini, kanserin mantar enfeksiyonu olduğunu anladıncaya kadar mantarı öldürüp kanseri yenecek bir şeylerin arayışına girmiş. Mantara karşı kullanılan ilaçlar işe yaramamış, çünkü mantar kendini savunmak için hemen farklı bir forma girip, kendilerini öldürmesi gereken ilaçlarla beslenmeye başlamış. Simoncini, bunun yerine çok daha basit bir ilaç keşfetmiş; sodyum bikarbonat. Evet, bildiğimiz karbonat, ancak tabii ki içeriği biraz farklı olanı. Mantarı çok iyi yok ettiği için bunu kullanmış. Mantar, ilaçlara olduğu gibi buna adapte olamıyormuş. Hastaya sıvı haldeki sodyum bikarbonat ağızdan veriliyor, ameliyatsız yöntemde doktorların vücudun belirli bölümlerine soktukları uzun ince bir tüp olan endoskopi yoluyla da sodyum bikarbonat, tam kanserli/mantar olan yere yerleştiriliyor. Eski Mısırlılar mantara karşı kullanılan maddeleri biliyorlarmış. Binlerce yıl önceki Hint kitaplarında kanseri iyileştirmek için güçlü alkalin tavsiye ediliyormuş. Ben de yıllardır kanserin, alkalin koşullarında barınmadığını duymuştum, şimdi anlaşıyor, demek ki mantarı yok ediyormuş. Kanser vakalarının bu kadar çoğalması, insanların beslenmesindeki asiditenin artış nedeni ile bağlantılı. İyi ki pH asidite testi var. Asitli bir bünyeniz varsa bu konuda bir şeyler yapabilirsiniz.

Tedavi etmek nasıl suç oluyor!

1983'te Simoncini, akciğer kanseri yüzünden, yaşaması için sadece birkaç ay kalmış olduğu söylenen Gennaro Sangermano adlı bir İtalyan'a tedavi uygulamış, adam ölmediği gibi sağlığına kavuşmuş, 20 yıl daha sağlıklı yaşamıştı. Simoncini, işe yaradığının bilimsel olarak kanıtlanabilmesi için bulguları İtalyan Sağlık Bakanlığı'na sunmuş, ama ne yazık ki bir süre sonra tıptaki manipülasyon ve aldatmacanın ne ölçekte olduğunu görmüş. Yetkililer onun belgeleri-ne bile bakmadıkları gibi, onaylanmamış reçetelerle tedavi uygulamış olduğu için İtalyan Tıp

Birliği'nden de ihraç etmişler. Evet, aynen öyle dedim, onaylanmamış tedavi... Düşünün tedavi iyi geliyor, ama onaylanmamış! Daha sonra ise zavallı papağan medya tarafından büyük çapta alaylara ve lanetlere maruz kaldığı gibi, “yanlış” tedavi uygulamış olduğu hastaların ölümüne neden olduğu için hapse mahkûm edilmiş. Eğer insanları yeniden iyileştirmeye kalkarsa ceza arttırılacakmış. Kısaca Simoncini bütün açılardan saldırıya uğramış. Tıp Birliği, Simoncini'nin sodyum bikarbonat ile ilgili iddialarını “delilik” ve “tehlikeli” diye nitelendirmiş, hatta önde gelen doktorlardan birisi sodyum bikarbonatın “uyuşturucu” olduğunu bile söylemiş.

Oysa öte yanda iyi tedavi edilmediği için milyonlarca kişi kanserden ölüyor, ama bu adamların umurunda bile değil. Neyse ki Simoncini pes eden cinsten bir insan olmadığı için çalışmalarını internet üzerinden sürdürüyor; web sitesi curenaturalcancro.com.

Onun hakkında ilk kez Shen Clinic'ten Michael Lambert'ten duymuştum. Hatta yurtdışında olduğum bir tarihte, benim yaşadığım Wight Adası'na konuşma yapmaya gelmiş. İleri safhadaki kanser vakalarında bile sodyum bikarbonat tedavisi uygulayarak başarılı sonuçlar aldığını ben de biliyorum. Bazen aylar da sürüyor, ama ulaşılması daha kolay olan göğüs kanseri gibi vakalar daha kısa sürelerde iyileşebiliyor. Ayrıca hastalar, Simoncini'nin nezaretinde kendilerini de tedavi edebiliyorlar. Shen Clinic web sitesine girerseniz bazı hastaların yaşamış oldukları deneyimleri ve buldukları şifayı anlatmalarını dinleyebilirsiniz.

Ancak benim, kanserin bir mantar olduğuna dair edinmiş olduğum bilgiler, Simoncini'den daha öncesine dayanıyordu. Bu araştırmış olanlar iki İngiliz bilim adamı, Kanser İlaçları Araştırma Grubu'ndan Prof. Gerry Potter ile Prof. Dan Burke idi. Onların birleşik bulgularına göre; normal hücrelerde olmayan, ama kanser hücrelerine has olan özel bir biyo-işaret/gösterge vardı. Bu CYP1B1 (SİP1B1 olarak okunuyor.) adı verilen bir enzimdi. Enzimler ve proteinler, kimyasal reaksiyonların oranını yükseltirler. CYP1B1 enzimi ise, birçok meyve ve sebze de bulunan “salvestrol” denilen birimin kimyasal yapısını değiştirir. Kimyasal değişim salvestrolleri, kanser hücrelerini öldüren bir unsura dönüştürür ve sağlıklı hücrelere zarar vermez. Senkronisite mükemmel. CYP1B1 enzimi, sadece kanser hücrelerinde görülüyor, meyve ve sebzelerdeki salvestrollerle reaksiyona girip sadece kanserli hücreleri öldüren kimyasal bir madde oluşturuyor. Ancak kanserin bir mantar oluşu ile ilgili önemli bir nokta var. Salvestrollar, sebze ve meyvelerde bulunan, mantar saldırısına karşı devreye giren doğal bir savunma sistemi, çünkü mantar onlara da zarar veriyor. Çilek, böğürtlent, üzüm, kuşburnu, elma, armut, brokoli ve lahana gibi yeşil sebzeler, enginar, kırmızı, yeşil biber, avokado, kuşkunmoz ve patlıcan gibi meyve ve sebzelerde var... İşin ilginç yanı, “Büyük Ecza”/ “Büyük Bioteke” bütün bunları biliyor ve mantar saldırısından koruyan bu doğal savunmayı baltalamak için aşağıdaki eylemleri gerçekleştiriyor:

1) Modern çiftçilikte kullanılan kimyasal mantar spreyleri, yapay olarak mantarı öldürüyor. Bu şu anlama geliyor; bitkiler ve ekinler kendi savunma sistemleri olan salvestrolü harekete geçirmiyorlar. Bugün bunu sadece organik gıdalarda bulabiliyoruz.

2) Mantar için en yaygın olarak kullanılan ilaçlar, CYP1B1'i bloke eden en güçlü ilaçlardır. Eğer yeterince kimyasal olarak üretilmiş gıda yerseniz, ne kadar salvestrol tüketmiş olmanızın da bir önemi olmayacak, çünkü salvestroller, kanseri yok eden ajanlar olarak aktive olmayacaklardır.

Bunların hepsi tasarlanmış olup, neden organik gıda yetiştiricilerin ve çiftçilerin üzerine gittikçe yoğunlaşan saldırılar yapıp, onların işlerinin bozulmaya çalışıldığını açıklıyor. İngiltere'nin Gıda Standartları Ajansı, sözde bağımsız bir denetleyici kurum olup, utanmazca organik gıdayı baskılama yolları uygulamaktadır. Bu ajansın, Büyük Ecza veya Büyük Biotek'in farklı yüzlerinden olduğu bilindiği için, bu yaptıklarına da şaşmamak lazımdır. 2009'da bir propaganda raporu yayımlayarak, organik gıdaları tüketmenin beslenme açısından pek yarar getirmediğini bildirdiler. Kimyasal zehir, büyüme hormonu ve antibiyotiklerle zehirlenmiş gıda ile bunlarını hiçbirini içermeyen gıda arasında bir fark yok öyle mi? Ne saçmalık. Gerçi raporun gerçekliği doğrulanmadı, ama kamuoyunu etkilemek için yayımlanmış olduğu belliydi.

Codex Con

Codex Alimentarius, yani "Gıda Kodu/Kodeksi veya Gıda Kitabı" anlamına gelen bu İllüminati organizasyonunun amaçlarından birisi de, insan sağlığını baskılamak. Bunlar laboratuvarlarda, bizleri hastalıklardan koruyacak olan gıdalardaki besleyici öğelerin dozu ve kalitesi ile oynuyorlar. Codex con, dünyadaki gıda kanun ve tüzüklerine uyum adına uygulanıyor, ama aslında amaç, "Büyük Ecza"nın, insanların kendileri için sağlıklı olacak beslenme kaynakları sağlamalarını engellemek ve her şeyi kendi kontrolleri altında tutmak. Dünyadaki bütün ülkelerde uluslararası gıda kanunları uygulanıyor.

Codex Alimentarius'un yaratıcıları ise birer Nazi olan Hermann Schmitz ile Fritz ter Meer. Schmitz, Nazi kimya devi olan I. G. Farben'in başkanı, ter Meer ise yöneticisi. Auschwitz toplama kampı, ter Meer'in de sorumluluğundaki I. G. Farben tarafından yönetiliyordu. Kampın giriş kapısında asılı olan tabeladaki Arbeit Macht Frei' /Çalışmak Özgür Kılar sözünün babası bizzat ter Meer idi. Daha sonra babasının kurmuş olduğu, I. G. Farben'in bir yan kuruluşu olan Bayer'de de çalıştı ve savaştan sonra Schmitz gibi o da Nürnberg mahkemesinde yargılanıp hüküm giydi, ancak sevgili dostu, dört dönem New York Belediye Başkanlığı yapmış olan Nelson Rockefeller'in sayesinde, yedi yıllık mahkûmiyetinin sadece dört yılını hapisshanede geçirdikten sonra Bayer'in Danışma Kurulu Başkanlığı'na getirildi. Sonra da bilindiği gibi, birlikte dünya gıda kanunlarını çalıp kendi istedikleri şekilde uygulatmaya başladılar. Nelson Rockefeller neden bir Nazi'ye yardım etmiş olabilir? Çünkü Rockefeller ailesi de, Bush ailesi de, dünyayı global bir topluma dönüştürmek üzere, II. Dünya Savaşı'nı başlatacak olan Nazileri finanse ettiler. Demokrasi, faşizm, komünizm gibi ideolojiler bu adamların umurunda bile değil, çünkü bütün bu felsefeleri ve politik sistemleri yaratan zaten onlar. Onlara göre bunlar sadece birer araçtan ibaret. Codex Alimentarius Komisyonu, resmi olarak 1963'te, Birleşmiş Milletler'in Gıda ve Tarım Organizasyonu ve Dünya Sağlık Teşkilatı tarafından kurudu, Dünya Ticaret Organizasyonu tarafından da tanındı. Bütün bu kuruluşlar elit soy tarafından yaratılmıştır.

Sürüngen soy aileler, kanser veya diğer kitle katliamlarını önleyen veya iyileştiren, ne ya da kim olursa olsun hedef alıyorlar. İnsanların kanserden ölmelerini istiyorlar, tedavi olmalarını değil. Tahmin edebileceğinizden daha manyak olup, insanları hayvan sürüsü gibi

görüyorlar. Manipölasyonları ve baskılamaları, ne kadar acıya, üzüntüye ve ölüme neden oluyor, hiç umurlarında bile değil. Onların insanlık dışı perspektiflerinden bakılacak olursa, ne kadar çok acı çektirirlerse o kadar iyi. Tullio Simoncini kanser için etkin tedavilerini sürdürürken dünyadaki kanser ölümleri oranı iyice yükseliyor, çünkü tedaviler işe yaramayan, gerçek olmayan temellere dayalı. Gerçekten deli bir insan toplumu oldu, ama elit soy kabalından bakılacak olursa, öyle olması gerekiyor. Neyse ki Tullio Simoncini gibi kararlı ve korkusuz insanlar da var. Onun gibi nicesine acele ihtiyacımız var. Tıp hizmetindeki nice insandan o kadar farklı ki. 2009'da Wight Adası'nda konferans vereceği zaman, daha o gelmeden görüşleriyle alay ettiler. Onun vereceği bilgileri bir ucundan tutsalardı, belki kendi hastalarına da biraz yardımı olurdu. Ona soru sorabilirlerdi, oysa ne oldu? Hiç gelmediler.

Bir başka İtalyan doktor, Ferrara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden Profesör Paolo Zamboni de, kötü bir nörolojik hastalık olan multiple sklerosis hastası olan eşine ve başkalarına, başarılı tedaviler uyguladığı için benzer bir deneyim yaşamış. Karısı için şifa ararken, bu hastalığın inflamasyona ve beyindeki kan hücrelerinin ölümüne yol açan demir fazlalığından kaynaklandığını fark etmiş. Karısı da dahil, bu hastalıktan mustarip hastaların yüzde doksanın beyin damarlarının bozulup kanı bloke ettiğini keşfetmiş. Doktor Zamboni kan akışını sağlamak için basit bir operasyon uyguladığı zaman sonuç çok başarılı olmuş. O da kahraman ilan edileceği yerde sistemin hışmına uğrayıp baskı altına alınmış, hatta MS bağış gönüllüleri bile onu dışlamışlar, tabii çünkü eğer hastalık iyileşirse onların var olma nedeni de ortadan kalkacak. Neticede hepsi aynı örümcek ağının sakinleri.

Endişelenecek bir şey yok! "Büyük Ecza" sizi sağlıklı tutmak için burada!

Resmi Olmayan Her Şey Hedef

Bu, doktor, politikacı ve devlet görevlilerini, ecza devleri ile birleştiren müthiş bir yolsuzluk ağı olmasına rağmen, bu adamlar Dr. Andrew Wakefield gibi bir insanın kariyerini yok edebiliyorlar. Dr. Wakefield; ilk defa kızamık, kızamıkçık ve kabakulak hastalıklarının (MMR) karma aşısı ve ishalin, otizm ile bağlantılı olabileceğini söyleyen kişiydi. 1998'de bunu açıkladığı zaman 11 doktor daha, bir araştırma çalışmasını rapor haline getirdiler. 12 otistik çocuktaki ishal probleminin MMR aşısı ile bağlantılı olabileceği iddiasında bulun-

dular. Ardından kıyamet koptu, doktorun iddialarına karşılık onu küçük düşürmek için her şeyi yaptılar. Bu tipik İllüminati kontrollü kurumların bilgiyi bastırma yöntemi idi. Bana da aynı şey uygulanmış olduğu için çok iyi bilirim, ama görüldüğü gibi hâlâ buradayım.

Wakefield, ilgili ilaç şirketlerini mahkemeye vermiş olan ebeveynler için, konunun otizm bağlantısı için avukatlar tarafından görevlendirilmiş, ama bunu basılı belgelerde belirtmemişti. Araştırmaları gözden düşürmek için hemen bunu kullandılar ve raporu yazan 10 kişiden dokuzu desteğini çekti, ama sorun hâlâ sürüyor ve soru hâlâ aynı: "Bulgular doğru mu?" Tabii ki bunun kurum için hiçbir önemi yok, çünkü önemli olan ilaç firmaları. Baskı piramidin tepesinden geliyor ve sistemi yöneten koyu renk elbiseli yöneticilerden aşağılara doğru iniyor. Kendilerine söylenen neyse ona kesinlikle uymak zorundalar, çünkü ruhları veya beyinleri yok, yoksa kariyerleri zedelenir. Her seviyedeki sürüngen yapıyı bir arada tutan şey, sadece kendine hizmet etme kavramıdır.

Andrew Wakefield, Kanada'da yetişmiş bir gastroenterolojist. O, Londra'daki Royal Free Hastanesi'nden ayrıldı, araştırmalarına, Teksas'ta bir otistik çocuklar merkezi olan Thoughtful House'ta devam ediyor. Sistem ise, planlarına savaş açan kişilerden intikam alma motivasyonlu olarak çalışıyor. Hemen saldırmıyor, bekliyor, ama hiçbir zaman affetmiyor veya unutmuyor. İngiltere'deki Genel Tıp Konseyi, Dr. Wakefield'i, doktorluğunu profesyonelliğe uymayacak şekilde kullanmakla suçlayıp, meslek hayatını mahvetti. Yetersiz bulunan araştırmalarıyla, etik komite onayı almadan, çocukları gereksiz ve uygunsuz soruşturmalara maruz bırakmakla suçlandı. Her yıl, doktorlar ve ilaç firmaları yüzünden ölen ve zarar gören insanların sayısı verilerek yapılmış olan araştırmalar daha ne kadar yeterli olabilir acaba? Ya, doktorların yazdığı gereksiz ilaçlara ve gereksiz olduğu halde istenen testlere ne demeli? Dr. Wakefield'e yapılan saldırının kimseyi korumakla da, adalet ile de hiçbir ilintisi yoktu. Sadece kendilerine kafa tutma cesaretine sahip olduğu için Dr. Wakefield'i mağdur ettiler, çizginin dışına çıkacak olanlara ne olacağı konusunda da, tam bir emsal göstermiş oldular. İngiltere'nin *Daily Mail* gazetesinde "Sadece görevini yapan bir doktor" başlığı ile çıkan yazı, Dr. Andrew Wakefield'in yok edilmek istenmesinin asıl nedenini açıklıyor. Hiç kimsenin onu Genel Tıp Konseyi'ne şikâyet etmemiş olduğunu, Wakefield'in de MMR aşısı ile otizm arasındaki bir bağlantı olduğu inancıyla, onur kırıcı hiçbir şey söylemediğini veya yazmadığını vurguluyor, Genel Tıp Konseyi'nin neden ona saldırdığını soruyor. Yazı şöyle devam ediyor:

"Mahkeme, bir ortaçağ engizisyon mahkemesi havasında, kurumun uzlaşmaz savunması ile özgür bir zihni itham etmektedir. Dr. Wakefield'in suçu, hâlâ çözülmemiş olan önemli bir tartışma açmış olmasıdır. Sekiz yıldan beri, doktorların arasında tamamen yalnız bırakılmıştır. Üstelik mesele de, ortada ne olduğunun anlaşılmamış olmasıdır."

Üçlü aşıyı önermekle birlikte, Tony Blair'in bile kişisel kuşkuları vardır. Eğer oğlu Leo'ya da o aşı verilmişse, o zaman onun parlamenterlere söylemeyi reddetmesini daha iyi ne açıklayabilir? Oysa politik amaçlarına uyduğu takdirde ailesini spotların altına çıkarmaktan hiç çekinmediği biliniyor. Dr. Wakefield'in şüphelerini kendisine saklamış olduğu ortaya çıksaydı ve hastalıkla aşı arasındaki bağlantı kanıtlanmış olsaydı kimbilir neler olurdu, bir düşünün. Wakefield'in açıklaması gereken bir görevi vardı, oysa şimdi bu yüzden mağdur ediliyor.

Genel Tıp Konseyi'nin Wakefield'a karşı tutumu son derece saçma. Eğer bu kurum 200 yıl önce, yeni fikirleri bu şekilde savunsaydı, doktorlar hâlâ hastalıkları, hastaların damarlarını yararak tedavi ediyor olurlardı.

Wakefield'i hedef almalarının ana sebebi, karma MMR aşısını çocuklarına yaptırmak istemeyen ebeveyn sayısının çoğalmasındır, çünkü halkta bir güvensizlik oluşmuştur. Wakefield otistik çocukları olan aileler adına araştırma yaptığı için suçlanırken, öte yanda ilaç firmalarından rüşvet alan doktorlara hiçbir şey olmuyor. Wakefield'in araştırmaları ile Amerika'daki ilaç firmalarının aşı bağışıklığı ile ilgili bir bağlantı daha var. 1989 ve 1990'ların başı arasındaki sürede civa içerikli aşılar çoğaldıkça, otistik çocuk sayısı da artmış durumda.

Bebeklere, daha 2 yaşına gelmeden, 25 çeşit aşı ve kombinasyonu veriliyor.

Öjenikçi ve Fabian Cemiyeti üyesi, 1970'te ölen İngiliz yazar Bertrand Russel bile, civa ve diğer kimyasalların beyni tahrip ettiği ve düzgün düşünme faaliyetlerini engellediği konusunda ayrıntılı yazılar yazmış.

Doktorları susturmak için kullanılan en son silah ise İngiliz karalama kanunları. Kopenhag Üniversitesi Hastanesi'nden, dünyanın önde gelen radyolojistlerinden Henrik Thomsen, Omniscan adlı ilaç hakkındaki düşüncelerini açıkladığı için, General Elektrik'in bir alt şirketi olan GE Healthcare sağlık kurumu tarafından dava edildi. Thomsen ve bazı diğer doktorlar, rutin taramaları yapılan 20 böbrek hastasında, derinin şişmesi ve kalınlaşması şeklinde görülen, Nefrojenik Sistemik Fibrosis (NSF) hastalığının görülmesinin nedenini anlamadıklarını söylemişler. Hastalardan birisi hayatını kaybederken, diğerleri tekerlekli sandalyeye mahkûm olmuş. Daha sonra, bütün vakalardaki ortak paydanın, tarama yapılırken görüntülerin daha iyi çıkması amacıyla bütün hastalara Omniscan adlı ilacın verilmiş olduğu ortaya çıkmış. İlaç ve Sağlık ürünleri Düzenleme Ajansı, İngiltere'de Omniscan adlı ilacın verilmiş olduğu 20 hastada Nefrojenik Sistemik Fibrosis vakası görüldüğünü, beş kişinin de öldüğünü teyit etmiş. Ancak Henrik Thomsen, ilaç hakkında konuştuğu için uyarı almış olduğundan şimdi İngiltere'de bu konuda konuşmayı reddediyor. Bugün işte böyle bir dünyada yaşıyoruz.

Sistematiik Yozlaşma

Yönetim kurulu salonundan ameliyathanelere kadar tıp kurumlarının her seviyesinde, büyük bir yozlaşma var. En üst seviyedeki 10 ilaç firması, bir araya gelmiş 500 tane başka ilaç firmasının kazanacağından çok daha fazlasını kazanıyor. Global tıp; yalanlar, aldatma, sahtekârlık ve kendi çıkarı temeline oturtulmuş durumda. İlaç firmalarının karları ile ilgili olarak yapılan soruşturmalarda, içerik masraflarının çok üzerinde olan karlara ulaşıldığı görülmüş, ama kimin umurunda? Doktorlara, sürekli olarak, bütün masraflarının karşılandığı, egzotik ülkelerde en üst düzeyde ağırılanacakları geziler sağlanıyor. Kongre'ye birkaç saat katılıp, geriye kalan zamanı "Büyük Ecza"nın hesabından geçinerek geçiren doktor sayısı çok fazla. Avustralya'daki en büyük üç ecza şirketinden birisi, patent dışı ilaç üreten bir firma olan Sigma, hastalara kendi ilaçlarını verecek olan doktorlara, İtalya, Malta, Korsika ve Monte Carlo'ya uğranacak olan 10 günlük bir Akdeniz gezisi yaptırdı. Kongrede bilimsel oturumlar da yapıldığı için klasik olarak "eğitim ve dinlenme" amaçlı faaliyet şeklinde fatura edilmiş, üstelik Victoria Eyaleti'nin eski başkanı Jeff Kennett tarafından da açılış konuşması yapılmış. Evet, gerçekten de çok eğitici. Bu bir gemi, daha başka ne denebilir ki?

Doktorlara aynı zamanda dev ilaç firmaları tarafından, büyük ilaç firmaları/ "Büyük Ecza"nın dolarlarıyla araştırma yapmak üzere dünya turları sağlanıyor. Bir de gerekli olan- dan daha fazla ilaç reçetesi yazmak veya hastaları test için hastanelere gönderme yolları var. Profesör Ann Blake Tracy, "*Prozac: Panacea veya Pandora*" adlı yazısında şöyle diyor: "Bazı hastanelerin, ameliyat programı yapan doktorlara faks cihazı ve araba telefonu gibi değerli teşvik hediyeler verdiklerinden haberiniz var mı?" Bunlar, insanların hayatlarıyla oynamaları için verilen teşvik hediyeleri ve hâlâ doktorların ahlakı temsil ettiklerini iddia ediyorlar. Tabii ki dürüst polis memurları gibi, dürüst doktorlar da var, ama sistem onları istemiyor, iş yapacağı yozlaşmış kişilikleri tercih ediyor. Doktorlar için rüşvet ve yolsuzluk, Büyük Ecza tarafından kolaylıkla yürütölen operasyonlar.

Kathleen Slattery-Moschkau eski bir ilaç satış temsilcisi, şimdi ise özel çalışan bir film yapımcısı olup, kuruluşların ve bunların temsilcilerinin ABD'deki doktorları son haplarına kadar denetlediklerini ayrıntılı olarak anlatıyor. Bu, "reçete raporları" veya "reçete profili" denilen bir sistem yoluyla yapılıyor ve çeşitli veritabanlarından oluşturuluyor. Amerikan İlaç Uygulama Yönetimi, doktorları reçete ettikleri ilaçlara ve kimlik numaralarına göre kodlarken, başka bir kaynak, yani Amerikan Medikal Birliği tarafından milyonlara satılan doktorların ana dosyasını kodluyor. İkisini bir araya koyarsanız başka bilgi kaynakları ile birlikte kimin neyi hangi miktarda reçetelendirmiş olduğunu bulabilirsiniz. İlaç firmaları her hafta reçete raporlarını yayımlıyor ve Büyük Ecza'ya ihtiyaçları olan bütün bilgiyi sağlıyor ve doktorların reçete politikalarını başarılı bir şekilde etkiliyor. Representanlar doktorlara yaklaşmak için kişilik profili bile tespit edebiliyorlar. Bilimsel bilgiye mi, yoksa pohpohlanmaya mı daha yatkınlar? Shannon Brownlee ve Jeanne Lenzer, *Spin Doctored* adlı makalede şöyle yazmışlar: "Eğer Doktor A'ya, bütün beden ve yüz mesajı uygulandıktan sonra reçeteyi arttırmışsa, ona daha pahalı spa gezileri temin edilir. Eğer Doktor B, 5 yemek davetine cevap vermezse, futbol maçı bileti veya bedava ilaç numunesi teklif edilir veya o ilaç her ne ise onun çığırkanlığını yapacağı bir klinik araştırma sağlanır."

Reçete raporları, doktorları, reçete yazdıkları ilaç miktarına göre dört aşamada derecelendirirler. Bu, ilaç firmalarının miktarı yüksek tutanları “kolay elde tutulur” kişiler olarak hedef alıp daha da yüksek tutmalarını sağlar, düşük tutanlar daha çok manipüle edilirler. Rüşvetin derecesi astronomiktir. İnternetteki bir makalede şöyle yazıyor: “‘Büyük Ecza’, doktorlara rüşvet olarak yılda 19 milyar dolar harcıyor. Bu miktar ‘milyar’dır. 19 milyar dolarla ne yapılır? Örneğin, NASA’nın Mars’a çarptırmak veya atmosferin üst tabakalarında uzay mekiklerini havaya uçurmak için harcadığı paradan daha fazla bir miktardır. Obez çocukları hipnotize ederek, ebeveynlerine, birer şeker bombası olan bir kutu mısır gevreği daha aldirtmak için yalvartan bütün o çöplük fast food endüstrisinin harcadığı miktar da olabilir. Veya bütün ABD’nin gerçekten hastalıklarla savaşıma veya sağlık eğitimi için harcadığı paradan daha fazlası da olabilir.”

İşte, ilaç firmalarının gerçek yüzü budur. İnsanların hastalıkları, umutsuzlukları veya şanssızlıklarından mümkün olduğu kadar çok para kazanmak üzere yapılandırılmış olan korkunç organizasyonlardır. Hatta bütün amaçları, dünya nüfusun tamamını zihinsel, duygusal ve fiziksel bir ahenksizlik içinde tutmaktır. Sistemin nasıl çalıştığının korkunç bir örneği, Roche tarafından üretilmiş ve domuz gribine karşı çok güvenli, etkin ve hastane vakalarını yüzde 61 oranında azaltacağı iddia edilmiş olan Tamiflu adlı ilacın kocaman balon olduğunun ortaya çıkmış olmasıdır. “Bulaşıcı” krizi ile hükümetler, bu ilacı stoklamak için milyarlar harcadılar.

İngiliz Medikal Dergisi’nde yayımlanmış olan bir makalede Roche’un, Tamiflu’nun etkinliği konusunda doktorları ve hükümetleri yanıltmış olduğu anlatılmaktadır. Bu iddiaları öne süren Roche tarafından değerlendirilmiş olan 10 çalışmadan sekizi, hiçbir bilimsel yayında yer almamış olduğu gibi, geriye kalan ikisindeki veriler de kayıptı. Eldeki tek veri ise, Tamiflu’nun, fonksiyonsuz madde veya plasebo ilaçtan daha etkin olmadığını belirtmiş olan 1447 yetişkin üzerinde yapılmış, ama yayımlanmamış bir çalışmaydı. “Büyük Ecza”nın halka ilişkiler şirketi olan Uluslararası Adis’in eski çalışanları, Roche için, aslı olmayan çalışmalar yazmak üzere tutulmuş ve Roche tarafından ne yazacaklarının söylenmiş olduğunu anlatıyorlar. Bu kişilerden birisi, İngiliz Medikal dergisine şunları söylemiş:

“Tamiflu hesaplarında görülmesi gereken önemli mesajlar vardı. Bu, Roche pazarlama departmanı tarafından yönetiliyordu ve onlara hesap veriliyordu. Girişte, gribin çok büyük bir problem olduğunu söylemem gerekiyordu. Çözümünün de Tamiflu olduğunu belirtecektim.”

Tamiflu’nun sahiplerinden olan Amerikan şirketinden, ABD Eski Dışişleri Bakanı Donald Rumsfeld’in büyük çıkarları var, hatta Al Gore ve Obama’nın da Tamiflu satışlarıyla finansal bağlantılarının olduğu rapor ediliyor.

Politik Domuz Yalağı

Bütün diğer İllüminati kartelleri gibi “Büyük Ecza” da, günlük istismarı yüzünden acı çekenlere veya ilaç deneylerinde kobay olarak kullandığı kişilere hiç empati duymuyor. “Gidip bize yoksulları getirin, bir şey denemek istiyoruz!” İnsanlar, Sürüngeçler ve onların hibridleri için sadece serfler gibi. “Büyük Ecza”nın diğer ana hedefi ise, doğal olarak medikal ve ilaç politikasını yürüten politikacılar ve hükümetler. Duyarlı Politika Merkezi,

Kampanya Finans Enstitüsü ve Kamu Entegrite Merkezi'nden alınan sayılara göre 2004'te, Amerikan Federal hükümeti lobisi için ilaç firmaları 158 milyon dolar harcamışlar. 17 milyon dolar politik kampanyalar için bağışlanmış olan bu miktarın yüzde 67'si Cumhuriyetçilere verilmiş, 7.3 milyon dolar politik parti konvansiyonlarına harcanmış, yüzde 64'ü de Cumhuriyetçilere geçmiş. Bir milyon dolar George W. Bush'un başkanlık kampanyası için, yarım milyon dolar da John Kerry için verilmiş. *Raw Story* web sitesi ve Duyarlı Politika Merkezi'nden açıklanan sayılara göre, 2008 seçim döneminde sağlık endüstrisi tarafından Obama'ya da 20.175.303 dolar harcanmış. Bu, başkanlık seçimindeki rakibi olan John McCain'e harcanan miktarın yaklaşık 3 katı oluyor. Tabii ardından Obama hemen ilaç/eczacıların ilgilendiren "sağlık" yasasını çıkardı. Büyük Eczacı'nın Washington'da, 1300 lobicisi var, yani buna göre Kongre üyesi başına iki lobici düşüyor.

Senato Finans Komitesi Başkanı olan Senatör Chuck Grassley, "O kadar güçlüler ki, şehirde elini sallasan mutlaka bir ilaç lobicisine çarparsın!" diyor. İlaç endüstrisinin işine gelen yasaların Kongre'den geçmesine hiç şaşmamak lazım! Bu global rüşvetçilik ve yolsuzluk her yerde aynı. Örneğin İngiltere'de hükümetin aşı hedeflerini karşılayan doktorlar ödüllendiriliyorlar. Başka bir deyişle, hükümetin "Büyük Eczacı'dan almış olduğu zehirli aşılardan alımını arttırmak için resmen finansal teşvik ödülü alıyorlar! Cumhuriyetçi senatör ve bir dönem Senato çoğunluk lideri Bill Frist, tipik bir "Büyük Eczacı" manipülatörü olup, Saray sözcüsü Dennis Haster ile birlikte, acil durum aşısına yasal muafiyet kazandırmak amacıyla yalan söyledi. Bu kanun maddesinin adı, "Kamunun hazırlıklı olması" ve "Acil durum hazırlığı" olarak geçti. Bir yorumcunun belirtmiş olduğu üzere: "Bu yasa geçersiz. Aşı nedeniyle mağdur olmuş olan kişi haklarına aykırı olup, resmen öldürme hakkı veriyor. Yeni kanuna göre, aşı üreten firmalar büyük çapta güvenilir olmadıkları halde, kasıtlı olarak yapmadıklarını öne sürerek sorumluluktan kaçabiliyorlar. İlaç firmaları hakkında düşük standart veya mağdur taraflar için kanıt düşünmek mümkün değil."

Demokrat temsilci David Obey yasanın, müzakere komitesinden sonra, tek taraflı olarak büyük bir küstahlıkla geçirildiğini, bunun, Kongre'deki en güçlü iki üyenin küstah bir güc oyunu olduğunu söyledi. Evet, "Büyük Eczacı" ile elele iki adam. Birincisinin medikal bir geçmişi vardı. Tıp Fakültesindeyken iyi barınak temin etmek amacıyla hayvan barınakları için sürekli olarak hayvan sağlıyordu, oysa aslında yaptığı, deneylerinde kadavra olarak kullanılmaktı. İlaç kartelinden gelen kampanya bağışları ile ilaç üreticisi Schering-Plough'un Gulfstream şirketinin jetini tepe tepe kullandı. İşte "Büyük Eczacı" ve Sürüngen hibridler kendi yasalarını böyle yapıyorlar. Aynı şey hükümetlerde, tıpta, biyotekte, gıda üretiminde v.s de böyle sürüp gidiyor. Her zaman satılık veya anlaşılabilecekleri birileri var. Obama yönetimi, "Büyük Eczacı'nın cebinde.

Ağustos 2009'da *Huffington Post* web sitesine sızan bir Beyaz Saray oyununa göre, Obama ve yandaşları "Büyük Eczacı" ile kongrenin düşük ilaç fiyatları pazarlıklarına veya Kanada'dan daha ucuza ilaç ithal edilmesine muhalefet etmek üzere anlaşma yapmışlar. Sağlık hizmetlerinde indirim veya düşürülmüş fiyatları nedeniyle "Büyük Eczacı"ya milyarlarca dolara mal olacak bazı ilaçların belirlenmesine karşı olma kararı almışlar. Obama ve yandaşları, bu gizli anlaşmayı saklı tutmak için yalan söylerlerken, ilaç firmaları televizyon-

da Obama'nın sağlık programındaki reform planlarını desteklemek üzere 150 milyon dolarlık harcama yapmışlar. Yolsuzluk ve yalancılık Obama'nın ikinci adı oluyor. Obama sağlık planlarını halka anlatırken, doktor olduklarını iddia eden yandaşları ona destek veriyorlar. Tabii aslında onlara doktor değil, herhalde ancak "ot" falan denebilir!

Yaşlıların ve Hastaların Öldürülmesi

Obama'nın sağlıkla ilgili politikasında, medikal planların neyi kapsadığı, hangi doktorların neyi yapıp neyi yapamayacakları ve yaşlılar için uygulanacak tedavinin sınırlarının belirlenmesi bile var. Rothschild Siyonist Dr. Richard Day, 1969'daki konuşmasında, "Ulaşılabilen durumdaki medikal bakıma erişim kısıtlanırsa, yaşlılar daha kolay elimine edilirler." demişti. Obama'nın teşvik paketinde, bu konuyla ilgili kanunlar saklıydı ve bu komplodaki önemli kişilerden birisi de Amerikan Senatosu eski çoğunluk liderli Tom Daschle idi. O, Obama'nın, Sağlık ve İnsan Hizmetleri Bakanı adayı idi, ama vergi borcu yüzünden adaylıktan çekilmek zorunda kalmıştı.

Daschle, *Kritik: Sağlık Krizi Konusunda Ne Yapabiliriz?* adlı kitabında, gençlerin menfaati veya iyiliği için yaşlıların, kendi tedavilerinden feragat etmeleri veya tedaviyi reddetmeleri için zorlanmaları gerektiğini, hatta umutsuz durumdaki yaşlıların da durumlarını kabullenip tedavi arayışına girmemeleri gerektiğini yazıyor! Obama'nın, Amerikalılar için sağlık uzamanı olan bir diğer adayı ise, ah işte yine karşımıza çıkıyorlar, Beyaz Saray'ın baş sorumlusu (Rothschild Siyonist) Rahm Emanuel'in kardeşi Dr. Ezekiel Emanuel (Rothschild Siyonist)'dir. Her ikisi de Rothschild'ler tarafından finanse edilen ve İsrail'in varlığı için gerçekleştirilmiş olan İsrail'deki David Otel'e bomba koyan "Irgun" terörist grubunun bir üyesi olan kişinin oğullarıdır. Diğer kardeşleri ise yine bir Rothschild Siyonist olan Ariel "Ari" Zev Emanuel, bir Hollywood mensubudur ve Martin Scorsese, Jude Law ve film yapımcısı Michael Moore'un temsilcileridir.

Bir biyoetik araştırma merkezi olan Hastings Merkezi'nde çalışan Dr. Ezekiel Emanuel, Bütçe Başkanı Rothschild Siyonist Peter Orszag'ın sağlık danışmanlığına getirilmiştir. Yine bir Rothschild Siyonist olan Jeffrey B. Liebman ile birlikte çalışır.

Emanuel'in şu sözleri söylediği bildirilmektedir: "Masraf kısıntısı, doktorların hastaları hakkındaki düşüncelerini değiştirecektir. Doktorlar, "Hipokrat Yemini"ni çok ciddiye alırlar ve hastalarına olan tutumlarında, bunun başkalarına olan etkisini veya maliyetini düşünmezler. Dolayısıyla doktorlar sadece hastalarının ihtiyaçlarından daha ötesine de bakıp başka şeyler de düşünmelidirler. Örneğin bu paranın daha başka birisi için daha işe yarayacak şekilde kullanılması gibi. "Toplumculuk", tedavi edilenler üzerinde alınacak kararlar için rehber olmalı, dolayısıyla para, özürlü olmayanlar için saklanmalı ve katılımcı vatandaş olamayacak olanlar için harcanmamalıdır. Örneğin bunamış olan yaşlılar için sağlık hizmeti garanti edilmemelidir".

Dr. Emanuel şöyle devam etmektedir: "İrk ve cins ayrımı gibi olmamakla birlikte, yaşlı ayrımı gücendirici bir ayrım değildir, herkes farklı hayat aşamalarından geçer ve 25 yaşındakilerin 65 yaşındakilere oranla önceliği olur."

Emanuel'e göre sözleri saptırılmış. Ancak daha başka nasıl anlaşılır bunu kestirmek çok zor. Yaşlılara sağlık hizmeti verilmemesi konusu çok yaygınlaştı. Ölümcül derecedeki hastalara bakan bir grup uzman, İngiltere'deki *Daily Telegraph* gazetesine bir mektup yazarak, bilinen nedenlerden dolayı, çoğu yaşlı hastaya yanlış bir şekilde "ölüme yakın" tanısı konulmuş olduğunu bildirmişler. Bu son derece önemli bir nokta, çünkü İngiltere'deki Ulusal Sağlık Hizmetleri kurumu, karar verilip hasta ölüm yoluna geçince gıda, sıvı ve tedaviyi kesiyor. Ayrıca hastaya ölüncüye kadar, durumunda gelişme oluşmasını maskelemek için de sürekli olarak yatıştırıcı/ sedatif veriliyor. Mektup, Londra Üniversitesi Geriatri Profesörü Prof. Peter Millard ve Guildford'daki St.Luke's Kanseri Merkezi'nde Palliatif Tıp danışmanı Dr. Peter Hargreaves tarafından imzalanmış. Hastalara, teşhisin yanlış olabileceği dikkate bile alınmadan "ölüme yakın" tanısı konulduğu anlatılıyor. Dr. Hargreaves bazı hastaların tahmine dayalı tanımlarla ölüm yoluna sokulduklarını belirtmiş. Bizzat kendisinin, "ölüm yolu"ndan çıkardığı hastaların, hatırı sayılır bir süre daha yaşadıklarını söyleyen bu doktor, birçok doktorun bu tür hastaların durumundaki gelişmeleri dikkate almadıklarını vurgulamış. "20 yıldan fazla bir süre Palliatif tıbbın içindeyim ve bu ölüm yolu konusunda büyük endişelerim var." Bu, yavaş yavaş uygulanıyor. Hargreaves'in kitabını okuyanlar, neden uygulanmakta olduğunu da göreceklerdir.

Hazel Fenton 80 yaşında bir İngiliz büyükanne. Bu konu nedeniyle doktorların, günlerinin sayılı olduğu iddiası ile ilaçları ve beslenmesi kesilmiş, ama kızı Christine Ball'un doktorlarla yaptığı mücadele sonunda yeniden beslenmesi ve tedavisi sürdürülünce, dokuz ay daha yaşamış. Hatta bir hemşire Christine'e, annesinin bedeni için ne düşündüğünü sormuş. Christine: "Annemi açlıktan ve susuzluktan öldüreceklerdi. Bu yaşlılar için resmen ötenazi!" Evet, damla damla zorunlu ötenaziye doğru bir gidiş var.

Bir şey daha; Cass Sunstein, bir Rothschild Siyonist olup, Obama'nın Enformasyon ve Ruhsatlandırma Bakanlığı'nın başına getirdiği kişidir. Yakınları yapılmasını kesin olarak istemediklerini belirtmedikleri takdirde, ölenlerin bütün organlarının alınmasıyla ilgili bir politika önermiştir. Yakında tam istedikleri olacaktır. Yavaş yavaş o yola giriliyor. Sunstein önerilerini, Richard H. Thaler ile birlikte yazdıkları, *Sağlık, Zenginlik ve Muthuluğu Geliştirmek Üzere Teşvik* adlı kitabında belirtmiş. Kitapta zorunlu seçimden söz ediyorlar, yani devlet sizi bir şeye karar vermeye zorlayacak veya sürücü ehliyetini vermeyi reddedecek. Yani kitabın adında geçen teşvik veya daha doğrusu "iteleme" tabiri, devletin kişiler için en iyi olduğunu düşündüğü şeye teşvik edeceğini, yani iteleyeceğini ifade ediyor. Sunstein'in Obama için neden bu kadar cazip geldiğine şaşmamak lazım.

Bir soru daha: organ bağıışı konusunda "evet" politikası izlenecek olursa, acaba bu organlar gerçekten hastalara mı nakledilecek? Pek sanmıyorum. Eğer insan eti yiyen varlıklardan bahsediyorsak, daha fazlasını düşünmek bile istemiyorum...

21

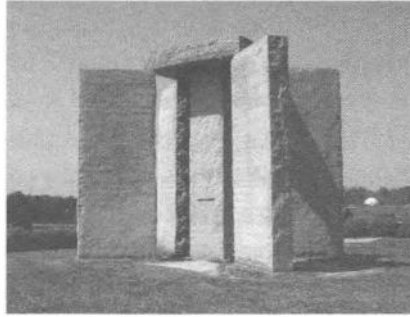
Oyun Planı (2): En “İyi”lerin Ayıklanması

“En güvenli aşı hiç yapılmayan aşıdır.”

Dr. James R. Shannon

Belgeler ve beyanların yıllar içerisinde su üstüne çıkmasıyla, İllüminati soy ailelerinin, dünya nüfusunu 500 milyona kadar düşürmek istedikleri görülüyor.

Bu sayı, esrarengiz “Georgia Kitabesi”nde de belirtilmiş. Yeni bir toplum için 10 prensip İngilizce, İspanyolca, Svahili (Tanzanya veya Mozambik’te yaşayanların dili) Klasik Yunan, Sanskrit ve Mısır hiyeroglifi ile yazılmış. Bazıları buna, “Amerikan Stonehenge”i diyor. Bu taşlar Ay ve Güneş’e göre hizalanmış.

Georgia Kitabesi.

Kitabe, 1979’da R. C. Christian takma adlı kişi tarafından hazırlanmış. Bazıları ise, İllüminati ağındaki ilmeklerden birisi olan 14. yüzyılda Rozikrusian Tarikatını kuran Christ-an Rosenkreuz’dan esinlenildiğini söylüyor. Prensiplerden birisi; “İnsan nüfusunu, doğa ile ebedi denge için 500 milyonda tutun!” diyor ve Birleşmiş Milletler’in global biyoçeşitlilik değerlendirilmesinin yapıldığı yazının kopyasında, dünya nüfusunun bir milyara indirilmesi için çağrı yapıyor.

İllüminati’nin Roma Kulübü de aynı, “içinden en iyilerin seçilip ayrılması” şarkısını söylüyor. Bu propaganda, Global Environment Facility (GEF)/Global Çevre Tesisi tarafından finanse ediliyor. GEF; 178 ülke, uluslararası enstitü, sivil organizasyon ve özel şirketlerin ortak olduğu dünya nüfusunu kontrolü altına almak için çevre ve iklim değişikliği

masallarını bahane eden bir ortaklık. *Ulusal Güvenlik Memorandumu 200: ABD Güvenliği ve Denizaşırı Ülkelere Olan İlgi Açısından, Dünya Çapında Nüfus Büyümesi Uygulaması* adlı detaylı belgede belirtilmiş olduğu üzere, 3. dünya ülkeleri, nüfusları büyük çapta azaltılmak üzer hedef alınmış durumda. Bu belge, 1974'te, öjenikçi (Rothschild Siyonist) Henry Kissinger'in kontrolü altındaki ABD Ulusal Güvenlik Konseyi tarafından çıkarıldı. 1990'larda açıklanan bu gizli plan, nüfus kontrolünü doğum kontrolü, kıtlık ve savaş yoluyla yapmaktı. Hükümetlerin işbirliği yapmasını sağlamak için de ABD'nin finans ve gıda desteğini çekeceği tehdidinde bulunulmuştu.

Bu kitabın sonunda, Ek II bölümünde tamamını okuyacağınız, bir Satanist'in ölmek üzereyken yapmış olduğu itiraflarda açıklanmış olduğu üzere, amaç dünya nüfusunun en az yüzde yetmişinin 2030'a kadar yok edilmesidir. 3. Dünya Ülkeleri'ndeki aşı programlarının ana finansörü olan Bill ve Belinda Gates Vakfı, "Planlı Ebeveynlik" için milyarlarca dolar harcıyor. Bill Gates'in babası da "Planlı Ebeveynlik" kuruluşunun ve diğer nüfus kontrolü organizasyonlarının yönetim kurullarında görev yapıyor. CNN'in kurucusu Ted Turner ise nüfus azaltılması programı için çok büyük miktarda bağış yapanlardan birisi. Turner'a göre yüzde 95'lik bir azaltma ile 250-300 milyonluk bir nüfus "ideal"miş! Trilyonlar sahibi finansör Warren Buffet, nüfusun azaltılması için Gates Vakfı'na 37 milyar dolar bağış yaparak dostları Gatesleri bile geride bırakmış. Obama'nın sağlık planlarına, devletin kürtajı finanse etmesi de dahil. Bütün bunlar 1969'da Dr. Richard Day tarafından yapılan konuşmada sözü edilmiş olan planlar...

Bağışıklık Sistemine Açılan Savaş

Kitlesel düzeyde iyileri ayıklama planı, insanların bağışıklık sisteminin yok edilmesine dayalı... "Büyük Ecza", tıp bilimi üzerindeki etkisini onlarca yıldır iyice arttırdı, yozlaşmış politikacıları ve tıp uzmanlarını finanse ederek ve rüşvetler vererek yıllardır politikayı da etkiliyor. Şimdi zorunlu aşı programları uygulatıyorlar ki her çocuk, hatta her yetişkin bu zehirli aşığı yaptırsın.

Zorunlu aşı programı, zihin ve beden üzerinde yaptığı etki nedeniyle, sürtünge global faşist devletin insanları "bilinç"ten koparmak için öne sürmüştüğü bir başka araç.

Bu, Sürüngen Büyük Ecza'nın, insanların bağışıklık sistemi üzerine açmış olduğu savaşın son aşaması olup amaç, insan bedeninin doğal savunmasını yıpratarak daha çok ölüm ve hastalık yaratmaktır. Bu kimyasal kokteyller; toksinler, hayvan dokularından DNA, kürtajlanmış fetuslar, canlı veya ölü bakteri ve virüs içermektedir. En kötüsü de bu aşılar hiçbir gerek olmamasıdır. Diğer kitaplarımda anlatmış olduğum üzere kökünü kurutmuş olduklarını iddia ettikleri hastalıklar ortaya çıkmadan önce zaten düşüşe geçiyor. Hastalığı asıl durduran, insanların güçlü bağışıklık sistemleri, ama aşılar bunu engelliyor. Düşünün, bebeklerin ve yeni yürüyenlerin daha beyinleri yeni gelişirken, iki yaşından önce 25 çeşit aşı yapılıyor. Bu, beden bilgisayarının, her seviyede soğukkanlı bir biçimde baskılanması demek. Neyse ki gün geçtikçe daha çok kişi bu deliliğe "hayır" diyor, ama elit soy da baskıyı gittikçe artırıyor. Nüfusu aşı olmaya razı etmek üzere, satranç taşlarının çok net bir şekilde oynatıldıklarını izleyebilirsiniz.

İngiltere hükümeti, ulusun aşılınması politikasının kontrolünü, aşı üreticileri ile çok yakın bağları olan bir gruba verdi. İngiltere'nin *Daily Express* gazetesinde; Şırınga Üreticilerinin Aşı Bağlantıları başlığı ile yayımlanan bir raporda hükümetin, "Aşı ve Bağışıklık Birleşik Komitesi"nin tavsiyelerini artık yasal olarak kabul edeceği açıklandı. *Aşılar Hakkındaki Gerçek*'in yazarı Dr. Richard Halvorsen; "Bu komite seçimle gelmemiştir, ilaç firmalarıyla birçok bağlantısı vardır ve bu oldukça endişe verici bir durumdur." diyor.

Bence endişe vericiden çok daha öte bir durum. Birçok üye, Merck, GlaxoSmithKline, Roche ve Novartis gibi "Büyük Ecza" şirketlerinde danışmanlık görevleri yapıyor, bazıları Wyeth ve Merck'ten bağış ve seyahat ücreti alıyor. Bu "Büyük Ecza"nın aşı riskini örtbas eden ön grup, ama buna rağmen İngiltere'nin aşı politikasının kontrolü bunlara verildi. Bir kez daha vurgulayayım; aynı İllüminati/Sürüngen şebekesinin hükümetleri nasıl kontrolünde tuttuğunu bilerseniz, bunun ne büyük bir çılgınlık olduğunu da görürsünüz. Onlar ve Büyük Ecza, kitlesel olarak insanların beden bilgisayarlarını hedef aldığı için, herkesi aşıya zorluyor.

Bir dizi olay, değişiklik ve beyanlar bir araya getirilince, zorunlu aşı düğmesine basıldığı açıkça belli oluyor. Bağımsız olduğunu iddia etse de İngiliz Medikal Birliği, tamamen Büyük Ecza ve Rothschild'lerin sahibi olduğu bir alt kuruluş. Bunun eski başkanı olan Sir Sandy Macara, oldukça tartışmalı MMR (kızamık, kızamıkçık ve kabakulak) aşısının, devlet okuluna giden çocuklar için yasal zorunluluk olması için çağrıda bulundu. Üçlü MMR aşısının büyük ölçüde otizm ile bağlantısı var ve ebeveynlerin reaksiyonu ile aşı yaptıran çocuklarda büyük bir düşüş oluştu. O zaman Macara'nın ebeveynlerin seçimine cevabı ne mi oldu? Buyurun okuyun:

"İnsanları ikna etme çabalarımız başarısız oldu. Ancak şu var; bir bağlantı kuracak olursak, eğer çocuklara devletten bedelsiz öğretim sağlanacaksa, o zaman aşı ile bağışıklıklarının sağlanması yasal zorunluluk haline getirilebilir."

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, hayatım boyunca öyle doktorlarla karşılaştım ki, tam birer salaktılar. Zaten yukarıdaki beyandan sonra da diyeceğim bir şey olamaz. Yani insanları ikna edemezsen onları zorlayacaksın öyle mi? Ve bu arada dayatılmakta olan faşist amacın ölçeği hakkında da en küçük bir fikirleri bile yok! Veya belki de vardır. Devletten bedelsiz öğretim almaktan bahsederken, sanki ortada bir hayırseverin kişilere ödülleri sağlayacağı bir ortam varmış gibi görünüyor, oysa MMR aşısını reddedenler öğretim sistemine ve devletin kuruluşlarını yönetenlere kucak dolusu para veren ebeveynler! Aşının yasallaş-

tırılması hakkında yazılan makaleler soluk kesiyor. Charles Waddicor adında biri var. Local Government Chronicle'da şöyle yazmış: "Neden aşılınmayı kişilerin kararına bırakıyoruz ki?" Valla Charlie dostum, senin gibi bir moron ve cahil olmak istemediğimiz gibi, kötü niyetle çocuklarımızın ve bizim bedenlerimize bir şey enjekte edilmesine de izin veremeyiz. Ama yoo, baksanıza bizim Charlie hepsine bir çözüm bulmuş:

"Yerel konseyler çocuklar arasında bağışıklık oranlarını yükseltebilirler. Bunu kısmen çocukların okula gitme hazırlığı kapsamına alabilirler. Anne babalara çocuklarının aşılu olup olmadığı sorulsun, değilse çocuğun okula kaydı yapılmadan önce okulun hemşiresi yapıversin. 'Her çocuk önemlidir!' sloganı altında bu konseyin görev kapsamına alınabilir. Aynı prensip kız çocukları için tavsiye edilen yeni, HPV (serviks kanseri/rahim ağzı kanseri aşısı) için de uygulanabilir. Hemşire, 7-8 yaş grubu kız çocuklarına bu aşığı yapabilir, bu yıl sonu sınavları gibi bir şey olur."

Evet tıpkı okul sınavları gibi Charlie! Doğru düşünmüşsün, ama şu serviks kanseri aşısı binlerce kız çocuğunda reaksiyonlara neden olmamış mıydı? Doktor raporlarına göre, 12-13 yaşlarındaki kız çocuklarında, kasılma, ateş, felç, bulantı, kas zayıflığı, baş dönmesi ve görme bozukluğu oluşmuş. Ama yoo, Charlie haklı! Bunun gibi insanları nereden buluyorlar acaba? Nefes almayı bile hatırladıklarından kuşkuluyum. *Bilime Dayalı Tıp* dergisinden Steven Novella, resmi görüşe daha da yakın ve kullanılan taktikleri şöyle anlatıyor:

"Ateşe ateş, korkuya korku sonucu'ndan kaçınmak mümkün değil. Anne babalara, aşılarla ilgili sahte korkular yerine, asıl çocuklarının ciddi, önlenebilir enfeksiyonlu hastalıklara yakalanacakları korkuları yaşatmalıyız. Vurgulamak istediğim şu ki; anne babalar asıl bundan korkmalıdır."

"Özgür dünya"nın ülkelerinden ABD, İspanya, Yunanistan ve Avustralya'nın çoğunluğunda, "Aşı yoksa okul da yok!" kuralları yürütülüyor ve aynı şey İngiltere'de de uygulanmaya başladı. Oğlum Jaymie, bu kitabı yazdığım sıralarda 17 yaşındaydı ve hiçbir aşı olmadığı gibi, aşılarla korunması gereken hastalıkların hiçbirisine de yakalanmadı, ama aşı olan okul arkadaşlarının çoğu yakalandılar. Bence aslında aşılanmış çocukların okula gitmesini engelleyici yasalar koyulmalı. Galler bölgesindeki Ulusal Halk Sağlığı Merkezi'nden Dr. Marion Lyons, inanılmaz bir iddiada bulunuyor, "kızamığa karşı MMR aşısından iki doz yapılmalı"ymış! Ona bağışıklık sistemi ile ilgili bilgileri siz mi verirsiniz, yoksa ben mi vereyim? Ne yazık ki bu insanlar, halk sağlığına hizmet maskesi altında ilaç kartelinin kuklaları olmuşlar...

Domuz Gribi Meselesi

Domuz gribi aşısının ardındaki ana güç, nüfusu azaltma amacında olan malum gruplar. Amerikan Başkanlık Danışmanlar Konseyi Bilim ve Teknoloji danışmanları, domuz gripinin ülke için büyük bir tehdit olduğuna dair uyarı yaptılar. Tahminen 90.000 kişinin öleceğini, dolayısıyla da herkesin aşılınması gerektiğini buyurdular. Danışmanlar Konseyi'nin başkanı John P. Holdren, Beyaz Saray Bilim ve Teknoloji Ofisi'nin başındaki kişi. 1977'de yazmış olduğu kitabın adı: *Ekobilim*. Bu kitapta, gıdaları ve içme suyunu ilaçlayarak kitlesel sterilizasyon konusunda ayrıntılı öneriler getirmiş. Buna zorunlu kürtaj, evlilik dışı çocukların devlet

kontrolüne alınması, kadınların bedenlerine doğum önleyici implantlar yapılması da dahil. Holdren bu kitabı, kötü şöhretli nüfus kontrolcüsü Paul ve Anne Ehrlich ile birlikte yazmış. Hiç kuşku yok ki, bu tür sterilizasyon planları çok önceden yürüğe konulmuş. Holdren şiddetle zorunlu nüfus kontrolünü, Ekobilim kitabı çıktıktan sonra desteklemeye başladığını savunuyor. İçeriğini hararetle savunduğunuz 1000 sayfalık bir kitabın yazarı iseniz, insanları bunun tersine inandırmanız biraz zor olur. Halkın veya nüfusun sağlığı, elit soy aileleri ile “Büyük Ecza” piramidinin yüksek seviyelerindeki grubun umurunda bile değil. Bu tersine dönmüş dünyada, beyanların altında yatan gerçekleri görmek için baş aşağı etmemiz lazım. Küresel nüfusu azaltmak ve insan sayısını, kontrol veya daha kolay idare edilebilir bir miktara düşürmek istiyorlar. Beden bilgisayarına hâkim olabilmenin en etkin yolu da aşılardan daha kolay olamaz. Bu kanunlar bir kez geçti mi, aşılardan içeriği ne olsa fark etmez.

Dikkat edin, bakın şimdi başka talepler oluşmaya başladı. Bu da bir başka bağışıklığı hedef alıyor. Öldüren, sakat bırakan ve beyin tahribatı yapan ilaç firmalarının adli kovuşturma bağışıklığı kazanmaları... Çocuklara ve genç insanlara yapılan aşılardan sayı, tip ve birleşimlerdeki süregelen artışın nedeni, insanların bağışıklık sistemini yok etmek. Domuz gribi aşısının hamile kadınlara verilmesinin üzerinde önemle durulmasının nedeni ise henüz doğmamış olan çocuğun bağışıklık sistemine ulaşmak. 2010 yılı başlarında *organic-healthadviser.com* web sitesine, ABD’nin dört bir köşesinden gelen sayısız rapor, H1N1/domuz gribi aşısını yaptırdıktan kısa bir süre sonra bebeğini düşüren annelere aitti. İllüminati aileleri, insanoğlunun hastalıklara karşı bağışıklığının ve “bilinç”e bağlanma ve düzgün düşünme potansiyelinin düşmesini veya zayıflamasını istiyorlar.

Daha bitmedi. Keşke bu kadar olsa. Plan, laboratuvarlarda üretilmiş virüslere karşı üretilen ölümcül içerikli zorunlu aşılardan çok sayıda insanı öldürmek. Bunlar aynen, 60 yıl önce Dr. Richard Day’in gerçekleşeceğini söylemiş olduğu şeyler. ABD’deki İllüminati cephesi, Yeni Amerikan Yüzyılı projesi, 2000 yılında basılmış olan bir belgede farklı genetik türlerini vuracak olan biyolojik bir silahtan söz ediyor. *Amerika’nın Savunmasının Yeniden Yapılması: Yeni bir Yüzyıl için Strateji, Güçler ve Kaynaklar* adlı belgede şöyle deniyor: “Belirli gen tiplerini hedef alan gelişmiş bu biyolojik savaş şekli biyolojik savaş terörden, politik açıdan yararlı bir araca dönüştürebilir.” Aynı belgede işgal ve hâkimiyet sağlayacak savaşları haklı çıkarmak için yeni bir “Pearl Harbor”a ihtiyaç olduğundan söz ediliyordu. Bir yıl sonra 11 Eylül saldırısı oldu. Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi, bir Rothschild-Rockefeller cephesi olup oğul Bush yönetiminin arkasındaki organizasyon idi. 2004 yılında, İngiliz Sunday Times gazetesi İsrail’in biyolojik bir silah üretmekte olduğunu yazdı. Buna etno-silah deniyordu, çünkü Yahudileri değil, Arapları vuracaktı! Rapor şöyleydi:

“İsraili bilim adamları kendi etno bombalarını geliştirirken, medikal gelişmeler sağlamaya çalışıyorlar. Arapların taşıdığı özel genleri tanımlayarak, ona göre genetik olarak modifiye edilmiş bakteri ve virüsler yaratıyorlar. Amaç bu virüs ve belirli bakterilerin, düşmanın canlı hücrelerindeki DNA’yı değiştirmesi. Bilim adamları, sadece o genlere sahip hedefe saldıracak olan ölümcül mikro organizmalar hazırlıyorlar.”

Sunday Times’a göre “etno-bomba” programı, İsrail’in gizli kimyasal ve biyolojik silahlarının üretildiği bir araştırma tesisi olan Nes Tziyona enstitüsünde yapılıyor, hastalık

mikrobu, havaya püskürtülerek veya su tesisatına katılarak yayılabiliyordu. Knesset, İsrail Parlamentosu'nun üyesi Dedi Zucker planı ihbar ederek; "*Ahlaken, tarihimiz ve deneyimimiz itibarıyla bu, korkunç bir silahtır ve reddedilmelidir.*" dedi. Ölüm Meleği lakaplı Josef Mengele'nin, çalışmalarını, İllüminati için, ABD ve Güney Amerika'da sürdürmeye başlamadan önce Auschwitz'de Yahudiler üzerinde yapmış olduğu korkunç genetik deneylerin ışığında, bu sözlerin ne demek istendiğini çok iyi anlıyorum. Rothschild'lerin, İsrail'in olduğu gibi, Mengele'nin de arkasında olduğunu anlayınca, bu artık hiç garip gelmiyor.

İlginç olan bir başka nokta da, önde gelen mikrobiyolog ve ilgili diğer bilim adamlarının öldürülmesi veya garip ve şüpheli şekillerde ölmeleridir. Son 15 yılda, bu koşullarda yaklaşık yüz bilim adamı hayatını kaybetti. Buna İngiliz bilim adamı, silah uzmanı Dr. David Kelly de dahil. Dr. Kelly, Saddam Hüseyin'in kitle imha silahlarının bulunduğu dair yalanları ortaya çıkardığı için, Irak'ın, İngiliz ve Amerikan güçleri tarafından işgal edilmesinden önce öldürüldü. Belki öldürülmesi için başka nedenler de vardı, çünkü çok gizli projelerde çalışan bilim adamlarının öldürülmesi teması onlarca yıldır süregelir. Artık katkıda bulunacakları bir şey kalmayınca, yaptıkları işle ilgili olarak konuşmalarını engellemek için onları öldürürler...

Laboratuvar gribi

Avusturyalı gazeteci Jane Bürgermeister, 2009'da ölümcül aşı yoluyla nüfusu azaltmak planını ortaya çıkararak, Dünya Sağlık Örgütü, Birleşmiş Milletler, Obama, David Rockefeller, David de Rothschild, George Soros ve daha birçok kişi hakkında, FBI'a suç duyurusunda bulundu. Kuş gribi ve domuz gribinin laboratuvarlarda üretilip, aşı yoluyla kitle katliamı yapmak üzere salıverildiğini söyledi. Dosya halindeki belgelerinin başlığı: "Biyoterörist Kanıt".

"Federal ve devlet düzeyinde, yüksek hükümet seviyesindeki uluslararası bir suç grubunun, Amerikan halkı üzerinde kitlesel bir soykırım yapma amacıyla, yapay genetik bir bulaşıcı grip virüsü yayma planı uygulamaktadır. Kitlesel ölüm ve hastalığa neden olarak, Çin, Kanada, Birleşik Krallık ve Meksika gibi devletlerden oluşturulmuş güvenlik güçleri ile ABD'nin kontrolü, Birleşmiş Milletlere geçirilecektir.

Dünya Sağlık Örgütü, Birleşmiş Milletler, Baxter ve Novartis gibi aşı firmaları gibi birçok organizasyonun, geliştirmeyi ve üretimi de finanse ederek, çekirdek bir suç grubunun liderliğinde, kitlesel aşı uygulamalarını meşru kılmak üzere, yapay virüs üretip yaymakta olduğuna dair kanıtlar bulunmuştur. Amaçları Amerikan halkını elimine edip Kuzey Amerika'nın gücünü ve kaynaklarını ele geçirmektir. Ölçeği ve yöntemi tarihte yeni olmakla birlikte, suçun motivasyonu, cinayet takip eden klasik soygundur. Çekirdek grup, stratejik amaçlarını ve çalışma önceliklerini gizlice Trilateral/Üçlü Komisyon gibi komiteleri kullanarak ve yıllık Bilderberg toplantılarında kişiden kişiye bağlantı kurarak sağlamaktadır.

Sunulan kanıtlara göre Başkan Obama, Birleşmiş Milletler grip koordinatörü David Nabarro, Dünya Sağlık Örgütü'nün Genel Müdürü Margareth Chan, Sağlık ve İnsani Hizmetler Departmanı başkanı Kathleen Sebelius, İçişleri Güvenliği Genel sekreteri Janet Na-

politano, banker David de Rothschild, banker David Rockefeller, banker George Soros, Avusturya Sağlık Bakanı Alois Stoger ve daha başka birçokları hep bu uluslararası suç sendikasının parçası olup soykırım planlarını geliştirip üretmiş ve finansal ve politik güç elde etmek üzere Amerika'nın nüfusunu elimine etmek üzere biyolojik silahlar kullanmışlardır..”

Gerçekten çok aşına isimler var. Ve Jane Bürgermeister'in kendi araştırmaları çerçevesinde, FBI'a suç duyurusunda bulunurken belirttikleri, yirmi yıldır benim kitaplarımda sözünü ettiğim aileler. İnsanlığı önde tutması ve global devlet makinesine karşı koyması karşısında kazandığı ödül, *Renewable Energy World* web sitesindeki işinden kovulmak oldu. Aslında “renew” edilmesi, yani yenilenmesi gereken, o web sitesindeki kişilerin omurga ve ahlakları, ama bu durum her şeyin ne kadar sistemin kontrolü altında olduklarını gösteriyor. Jane iki büyük ilaç firması Novartis ve Uluslararası Baxter'in adlarını veriyor. Basel, İsviçre'de yerleşik Novartis, bir zamanlar Nazi karteli olan I. G. Farben'in bir birimiydi. Auschwitz toplama kampını yöneten I. G. Farben, Nazi savaş makinesinin tam göbeğinde yer alan bir kuruluştur. ABD, Illinois'de yerleşik Baxter International ise dünya çapında üretim, araştırma ve dağıtım merkezleriyle Avusturya, Belçika, Çek Cumhuriyeti, Almanya, İrlanda, İtalya, Malta, Polonya, İspanya, İsviçre, Tunus, Türkiye, Ukrayna ve İngiltere'de, ayrıca da Kuzey, Güney, Orta Amerika ve Asya'da faaliyet göstermektedir. Baxter International'ın, Şubat 2009'da aşı materyaline, 18 yere gönderilen canlı kuş gribi virüsü karıştırdığı ifşa edildi. Virüs Dünya Sağlık Örgütü tarafından verilmiş, oldukça ölümcül bir kombinasyon üretmek için mevsimsel kuş gribi virüsü ile karıştırılmıştı. Bu hata, Çek Cumhuriyetindeki bir laboratuvarı, karışım, deney hayvanlarına verilip hepsi ölünce anlaşıldı. Aynı Baxter International firması, kanları “yanlışlıkla” kirletince bu, binlerce hemofili hastasının AIDS'den ölmesine yol açtı. Böyle bir aşığı üretmek için de tam gereken türden insanlar yani... Laboratuvarı üretilmiş kuş gribi karışımının salıverilmesinin bir “kaza” olduğunun söylenmesi son derece saçma. Uzmanlar, güvenlik ölçeklerinin çok sıkı olduğunu, dolayısıyla da bu tür bir olayın, ancak gerçekleşmesine izin verildiği takdirde gerçekleşebileceğini söylüyorlar. Baxter Sağlık Firması, Baxter Uluslararası firmanın alt şirketlerinden birisi, ama bu şirketin, “Kentucky Sağlık Yardımı” denilen kuruluşa “intravenöz/damar için” verdiği ilaç ücretlerini şişirmiş olduğu ortaya çıkınca, Temmuz 2009'da, başka isimle Kentucky eyaletinde 2 milyon dolara kuruldu. 2009'dan beri, halkın milyarlarca doları, poundları ve eurosu, Baxter International ve Novartis gibi dünya nüfusuna kitle imha aşıları yapmak isteyen şirketlere akıtıldı. Ekonomik durum ne olursa olsun, bu planlar sözkonusu olunca hiçbir kısıtlama uygulanmıyor. İnsanların öldürülmesi bayağı “kârlı iş”tir- isterseniz bunu silah tüccarlarına sorabilirsiniz...

Jane Bürgermeister'in ihbarına göre, ilaç firmaları ve uluslararası devlet ajanslarının, dünyadaki en ölümcül biyolojik silahları olarak sınıflandırılan biyolojik malzemenin sürekli olarak üretilmesi, geliştirilmesi ve dağıtımının sağlanmasında aktif rol oynadığına dair açık kanıtlar var. Jane, domuz gribi virüsünün Rothschild-Rockefeller kontrolündeki Dünya Sağlık Örgütü'nün yardımlarıyla üretilip salındığını, sonra da çok çabuk yayıldığı ve salgın olduğunu yine onların söylediğini anlatıyor. Bu da otomatikman, Rothschild-Rockefeller Dünya Sağlık Örgütü için daha fazla güç sağlayacak olan salgın ilanını haklı çıkarmak için bir bahane olduğunu gösteriyor.

Dünya Sağlık Örgütü, Rothschild ve Rockefeller soyu tarafından, global sağlık politikasını ellerinde tutmak amacıyla oluşturulmuştur. Zorunlu aşılama programları gibi hiç tekin olmayan planları vardır.

Amaç, kasıtlı olarak üretilmiş salgın için zorunlu olarak aşı yapılmasını sağlamak, insanların bağışıklık sistemini çökerterek, zaman içerisinde büyük ölçekte insanı öldürmek. Jane Bürgermeister'in iddiaları, Amerikan Ulusal Güvenlik Ajansı NSA'da çalışmış olan eski bir donanma subayı ve araştırmacı gazeteci Wayne Madsen tarafından da destekleniyor. Wayne Madsen, Afrika'daki ölümcül Ebola virüsü olayı patladığı zaman, AIDS kurbanları üzerinde incelemeler yapmış. H1N1 domuz gribi aşısında belirli bir transmisyon vektörü (hastalık taşıyıcı) olduğunu, yeni grip virüsü türünün, ordu için biyolojik savaş silahı olarak, genetik olarak üretilmiş olduğunu, bunu da Birleşmiş Milletler için çalışan üst düzey bir bilim adamının anlattığını bildiriyor. (Resim: 244) Bazı araştırmacılar, bu domuz gribi konusunun, Dr. Jeffrey Taubenberger ile bir genetik ve mikrobiyoloji ekibinin, Maryland, Fort Detrick'teki Amerikan ordusuna ait "Patoloji Enstitüsü"nde, süper bilgisayarlar kullanarak 1918'de on binlerce kişinin ölümüne neden olan olaya kadar dayandığını söylüyorlar.

Tabii ki plan, aşı yoluyla insanları hemen öldürmek değil, çünkü bu şüphe uyandırır, halk da tepki gösterir. Amaçları sistematik olarak insanların bağışıklık sistemini zayıflatmak.

Bu virüsün o zaman Novartis'e verildiği iddia ediliyor. Neyse ki bu kitabın yazıldığı sıralarda herhangi bir virüs atağı olmadı ve internette aylar süren inanılmaz kampanya ile aşların tehlikeleri ifşa edildi de çok az sayıda insan yaptırdı. Gittikçe daha çok sayıda insan uyanıp, dünyanın gerçekte ne olduğunu görmeye başladı. İleride bu kabal, karşımıza daha güçlendirilmiş domuz gribi veya başka bir şeyle çıkabilir, bu nedenle ayaklarımızı yere çok sağlam basmalıyız.

Peki domuzlar nerede?

Sorumuz şu; eğer bu "domuz gribi" ise, o zaman nedenler domuzlar etkilenmiyor? Bütün bu saçmalığın, 2009'da Meksika'daki bir domuz çiftliğinden kaynaklandığı bildirildi ve Mısır hükümeti domuzların derhal yok edilmeleri için emir çıkardı. Birleşmiş Milletler Gıda Örgütü, domuzları yok etmenin haklı bir yanının olmadığını, çünkü hasta veya eti tehlikeli olan bir domuz olduğuna dair bir kanıt olmadığını belirtti. Tabii ki, çünkü bu işin domuzlarla hiçbir ilgisi yoktu, hepsi laboratuvarlarda imal edilmişti! Çeşitli griplerden genetik materyal var, ama domuzlardan değil, kuşlardan ve insanlardan. ABD'deki Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri bunun, kuzey Amerika domuz gribi, kuzey Amerika kuş gribi, insan H1N1 gribi ve Asya ve Avrupa'da görülen domuz gribi türlerinin bir kombinasyonu olduğu öne sürdü. Bu domuzlara özgü bir grip olmadığına göre, o halde nasıl oluyordu da Meksika'daki bir domuz çiftliğinden çıkıyordu?

Novartis ve Baxter International, N1H1 aşısının patenti için, Meksika'daki olaydan çok önce başvuruda bulunmuşlardı. Novartis patent başvurusunu 2005'te yapmış, 2009 Şubat'ında da onaylanmıştı. Baxter International ise patent başvurusunu Ağustos 2008'de yapmış, Mart 2009'da, tam da virüsün Meksika'da salıverildiği sıralarda almıştı. Aşının patentinin alınışındaki eşzamanlılığa dikkat edelim; Meksika'da laboratuvarlarda üretilmiş domuz gribi virüsünü üret, kontrol edilebilir ve acınacak haldeki medyanı, ölümcül virüs nedeniyle insanları paniğe sokmak için kullan, Dünya Sağlık Örgütü'ne salgın ilan etmesini söyle, sonra da insanların bağışıklık sistemine saldırmak üzere herkesin aşılmasını iste!

Bunun sonrasında nano-teknoloji ürünü mikroçipler var. Bu konuya daha sonra değineceğiz. Oh, bu arada hükümetlerden aşının yan etkileri ile ilgili soruşturma yapılmaması için korunma sağlama kısmını atlamayalım. Yıllardan beri Rothschild ve Rockefeller'lar tarafından başı çekilen aynı aileler, Dünya Sağlık Örgütü'nü oluşturdukları gibi, onu da kontrolleri altına da aldılar. Buna Amerikan Hastalık Kontrol ve Engelleme Merkezleri, Gıda ve İlaç Yönetimi, (tabii bu dünyanın her ülkesinde kendi koşullarında faaliyet gösteriyor) ve İlaç karteli, yani "Büyük Ecza"... Bu kurumlar birbirinden bağımsız gibi görünseler de, üst seviyelerde hep aynı ekip, aynı "efendi"lere karşı sorumlu durumdalar.

İlaç devleri Baxter International, Novartis ve GlaxoSmithKline'ın yöneticileri, Dünya Sağlık Örgütü'nün "Aşı Danışma Kurulu"nda oturup, 2009'daki kitle aşılama kampanyalarını tavsiye ettiler. Bir ara, Dünya Sağlık Örgütü Yönetim Kurulu'nda görevli bir Finlandiyalı danışmanın araştırma merkezine, aşı üreticisi GlaxoSmithKline'dan 6 milyon euro verilmiş olduğu ortaya çıktı. Finlandiya aşı araştırma programının direktörü olan Prof. Juhani Eskola da, Dünya Sağlık Örgütü direktörü Margareth Chan da, Stratejik Uzman Danışma

Grubunun birer üyesi ve tavsiyeleri bu gruptan alıyorlar. Hatta bu grubun tavsiyelerine, üye ülkelerin, domuz gribi salgını için ne tür ve miktarda aşı alacakları da dahil.

GlaxoSmithKline, H1N1 aşısını üretiyor ve Finlandiya hükümeti, Dünya Sağlık Örgütü'nün tavsiyesiyle epeyce stok da yapmış durumda. Dünya Sağlık Örgütü'nün bu "uzmanlar grubu"nın diğer üyelerinin de ilaç sanayi için gizli gizli çalıştıkları ortaya çıktı. Avrupa Konseyi'nin Sağlıkta sorumlu bakanı Wolfgang Wodarg, Ocak 2010'da grip ilaçları ve aşılarını yapanların, Dünya Sağlık Örgütü'nün "salgın" ilan etme kararını etkilemiş olduklarını, bunun da kendilerine muazzam bir mali kazanç sağlarken, ülkelerin hükümetlerinin, nispeten hafif bir hastalık için sağlık bütçelerini çarçur ettiklerini söyledi.

Ocak 2010'da, İngiliz hükümetinin domuz gribi görevlilerinin, aşı üreten "Büyük Ecza" devleri ile bağlantılarının bulunduğu ifşa edildi. Acil durumlar için bilimsel danışma grubu (SAGE), hükümete virüslerle nasıl kontrol ve mücadele edileceğine dair bilgiler ve kitlesel aşı kampanyaları tavsiyeleri vermek üzere kurulmuştu. Bu grubun üyelerinde Profesör Sir Roy Anderson'a 2008'de, GlaxoSmithKline'nın gayri resmi direktörü olarak 6 yönetim kurulu toplantısına katılmış olduğu için, 87.000 pound ödenmiş ve 29.000 poundluk da hisse verilmişti! Firmanın hisse değeri, domuz gribi korkusundan yüzde ondan fazla yükselmiş olmalı!

Sayıların Manipüle Edilmesi

Başlangıçta domuz gribi, kabalın umut etmiş olduğu gibi yayılmadı, dolayısıyla her zaman yaptıklarını yaptılar, yani yalan söylediler. Eğer insanlar gribe benzer belirtileri için düzgün testler yaptırılırsa, ne kadar az domuz gribi olduğu ortaya çıkardı, bu nedenle Hastalık Kontrol Merkezleri testlerin durdurulması emri verdi. Bu da onlara ve Dünya Sağlık Örgütü'ne, küresel bir salgın ilan etmek için istedikleri gibi bir sayı vermelerini sağladı. Bu başka yerlerde de oldu ve bu nedenle insanların domuz gribiyle olan kişisel deneyimlerinin olması veya olmaması, Dünya Sağlık Örgütü'nün direktörü Margareth Chan gibi korku tellallarının marifetine kaldı.

CBS'in araştırmacı gazetecilerinden Sharyl Attkisson, Bilgi edinme Özgürlüğü yasası çerçevesinde yetkililerin gizlemek istedikleri sayılara ulaşıp, sahtekârlığın boyutlarını ortaya çıkardı. CDC/Centers for Disease Control/ Hastalık Kontrol Merkezleri, domuz gribi sayılarını inkâr etme yoluna gitti, çünkü bu çok yaygın ve istisnai bir medya ve kamuoyu ilgisi değildi. Düşünebiliyor musunuz? Bu insanların hiç utanmaları yok! Sharyl Attkisson belgelere ulaştınca, neden umutsuzca saklamak istemelerinin nedeni de anlaşıldı: Attkisson, düzgün bir şekilde test yaptırmış olanların sayılarını, devlet devlet inceleyince, ilk başta domuz gribi tanısı konmuş olan kişilerin çok azının bu hastalığa yakalanmış olduğunu gördü. Örneğin, California'daki gribe benzer belirti testi yapılan 13.700 vakanın, yüzde 86'sında, bırakın domuz gribini, hiçbir grip belirtisi bile çıkmamıştı. Sadece yüzde 2 oranında bir belirti görülürken, Margareth Chan küresel salgın için çağrıda bulunuyor, Obama ise ABD'nde resmi bir sağlık acil durumu ilan ediyordu. Bu da aşı ve tedavi ile ilgili her zamanki kontrol ve dengeleri görmezden gelip bir seri acil güçler elde edilmesini sağladı. Sharyl Attkisson, domuz gribi tanısı konmuş insanların yüzde 80'inin, testlere son verildikten sonra hasta olmadıkları tahmininde bulunmuş.

İngiltere hükümeti de aynı oyunu oynadı. İngiltere’de 2009-2010 yılında, 65.000 kişinin domuz gribinden öleceği tahmin ediliyordu. Onlar da test yapmayı durdurdular, ama insanlara grip belirtisi görürlerse doktora bile gitmemelerini söylediler, eğitimsiz, kalifiye olmayan kişileri yerleştirdikleri “çağrı merkezleri” oluşturdular. Telefon ile teşhis koyulan kişilerden bazıları 16 yaşında gençlerdi. Sonuç olarak menenjitten ölüp de, çağrı merkezi tarafından domuz gribinden öldüğü söylenen insanlar oldu. Kimi sadece grip olduğu halde test yapılmadan domuz gribi oldukları söylendi. Bütün bunlar ile yetkililer, domuz gribi vakalarındaki sayıları daha fazla gösterme fırsatı buldular. Bu arada belirtmeden geçmeyelim, bu çağrı merkezleri, 2009’da Meksika’da domuz gribinden çok önceden organize edilmişti.

Şarbon aşısı ve Körfez Savaşı sendromu ile ilgili fiyaskodan sonra bile, domuz gribi aşısı olmaya zorunlu bırakılan Amerikan birlikleri, aşı hakkındaki alternatif bilgi sağlayan web sitelerinin, ordu bilgisayar sistemi tarafından bloke edilmiş olduğunu açıkladılar. Bu arada resmi hikâyeye, Hastalık Kontrol Merkezleri, Gıda ve İlaç Yönetimi, Sağlık ve İnsani hizmetler Bakanlığının web sitelerinden ulaşılabilirdi. *Huffington Post* web sitesini arayan bir asker; “Sivil haklarımızı savunan askerlere aynı hakkın tanınmayışı büyük bir talihsizliktir ” demiş.

Sizi sivil hakları savunmuyorsunuz dostum, bilmeden sivil hakların yok edilmesine alet ediliyorsunuz. Sizin asıl hizmet ettikleriniz grubun, askerler de umurunda değil, onların çocukları da. Siz isterseniz bir fark yaratın, savaşmayı da reddedin, aşılınmayı da.

Aşılar hastalık yayabilir!

Domuz gribi aşısının burun spreyi versiyonunda, yetkililere göre zayıflatılmış olmakla birlikte, canlı virüs var. Bunun kendi başına bile hastalığı yayma potansiyeli var. Bu direkt temas, aşı yapılan kişinin dışkı, idrarı, salyası ve mukoz zarı yoluyla bulaşıyor. Ağızdan verilen Polyo aşısı ABD’de aynı problem nedeniyle geri çektilmişti, ama gelişmekte olan ülkelerde hâlâ kullanılıyor. Ağızdan alınan canlı Polyo aşısı, insanlara aşı bağlantılı paralişik polyo denilen hastalık formunda bulaşıyordu. Canlı polyo virüsü, aşıdan sonra altı hafta içinde bebeklerin dışkılarında bulundu. Çocukların iki yaşına gelmeden 25 tane aşı ve birleşimine maruz bırakıldıklarını düşünebiliyor musunuz? Çocuk bezi değiştirmek isteyen var mı? Aşıdan sonra iki haftaya kadar idrarda, kızamık aşısından genetik materyal bulundu. Aşıdan 28 gün sonra burunda ve boğazda canlı rubella virüsü keşfedildi. Bu anne sütünden de geçiyor. Aşı ile geçen suçiçeği akciğerlerde yerleşiyor. Buruna püskürtülen FluMist aşısı canlı grip virüsü taşıyor ve aşı yapılan kişiden geçiyor. Dünya Sağlık Örgütü 2009’da şöyle bir açıklamada bulundu: “ Küresel seviyede beklenen limitli aşı ve virüse karşı korunma açısından, aşıların suda yağ arttırıcı formulasyon ve canlı “azaltılmış” grip aşıları olarak üretilip kullanılmalarının geliştirilip teşvik edilmesi tavsiye edilir.”

Bu ifade çok uzun zaman önce yazılmış olan bir yazıdan alınmış ve talimat üzerine ortaya çıkarılmıştı. “Azaltılmış” kelimesi, virüsün gücünün azaltılmış olması anlamına gelir, ama aşı olmuş kişinin enfekte olmasını da, popülasyon arasında yayılmayı da durdurmaz. Suda yağ destekli formulasyon, resmi olarak aşının etkisini, bağışıklık sisteminden daha güçlü bir cevap almaya teşvik eder. Domuz gribi aşısında kullanılan arttırıcıya “Squalene”

deniliyor ve bunun atanüe canlı domuz gribi virüsünün etkisini arttırma potansiyeli var. Dr. Joseph Mercola, Mercola.com' da şöyle anlatıyor:

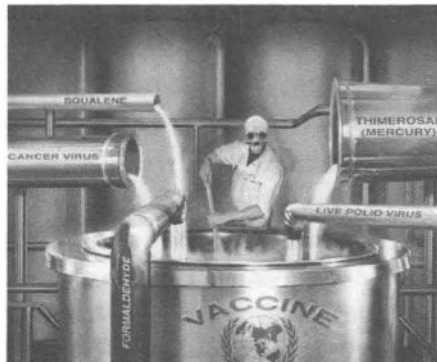
“Bağışıklık sisteminiz, squalene’i bedeninize ait bir yağ molekülü olarak tanır. Bütün sinir sisteminizde ve beyninizde vardır. Aslında squalene’i zeytinyağında tüketirsiniz. Bağışıklık sisteminiz sadece onu tanımakla kalmaz, aynı zamanda onun antioksidan özelliklerinin faydasını da görürsünüz.

İyi ve kötü squalene arasındaki fark, bedeninize giriş şeklidir. Aşı, anormal bir giriş yoludur ve bağışıklık sisteminizin sadece aşı arttıncıyı değil, aynı zamanda vücudunuzdaki bütün squalene’e saldırmasına yol açar. Doğal olarak bulunduğu yerlere, sinir sisteminizin sağlığı için hayati olduğu yerler de dahildir, bağışıklık sisteminiz bulduğu anda bu molekülü yok etmeye çalışır.”

Şap aşısındaki squalene, 1991’den sonra askerler arasında çıkan esrarengiz “Körfez Savaşı Sendromu”na bağlandı. Tulane Tıp Fakültesi’nde yapılan bir çalışmada, Körfez Savaşı sendromu görülen her askerin, bağışıklık sistemlerinin reaksiyon gösterdiği, aynı squalene’e karşı antikorları olduğu görüldü. Körfez Savaşı sendromu olmayan askerlerde ise squalene’e karşı antikor da yoktu. Bilim adamı, araştırmacı Dr. Viera Scheibner, New South Wales, Avustralya’da uzun yıllar aşının zararlı etkilerini inceledi. Squalene’i hakkında şunları söylüyor:

Körfez Savaşı’na katılan askerlerin belgelerinde Körfez Savaşı sendromu denilen reaksiyonda payı olan; bu squalene. Askerlerin semptomları; artirit, fibromiyalji, lenfadenopati, ciltte döküntüler, fotosensitif döküntüler, malar döküntüler, kronik yorgunluk, kronik baş ağrıları, anormal saç dökülmesi, iyileşmeyen cilt yaraları, aftöz ülser, başdönmesi, zayıflık, hafıza kaybı, felç, ruhsal dengesizlik, nöropsikiyatrik problemler, anti tiroid etkiler, anemi, eritrosit sedimentasyon oranı, sistemik lupus eritematosus, MS, ALS, Raynaud fenomeni, Sjorgen sendromu, kronik diyare, gece terlemeleri ve düşük ateşi.

Domuz gribi aşısında, timerosal/ civa ve alüminyum tuzları gibi toksinler de var. Amerikan hükümeti bunu ilan etti, çünkü salgın yüzünden, hamile kadınlara ve üç yaşın altındaki çocuklara yapılan H1N1 aşısında izin verilen civa limiti geçici olarak askıya alınmıştı. Civa ise ölümcül bir beyin zehri ve çocuklardaki otizm ile bağlantısı olduğu tespit edilmiş. Beyin fonksiyonları için de çok zararlı. Hamile kadınlar, içinde potansiyel civa bulunması nedeniyle ton balığı yememeleri konusunda uyarılmış olmalarına rağmen, her nasılsa hükümet sağlık yetkilileri, onların bu aşığı olmalarında mahsur görmüyor.

Aşılar insan sağlığını korumuyor, bilakis zarar veriyor.

British Colombia Üniversitesi'nden Prof. Chris Shaw, Haziran 2009'da basılmış olan 'Toksikoloji ve Çevre Kimyası' adlı çalışmasında, timerosal maddesinin, doğmamış fetus için zehir olduğunu teyit ediyor. Bakın; hamile kadınları, daha doğrusu onların doğmamış bebeklerini, çocukları ve gençleri domuz gribi aşısı olmaları için nasıl hedef alıyorlar. Onlar, planlanmış Orwell tarzı global devlet, yani Yeni Dünya Düzeni'nin yetişkinleri olacak olan nesil. Amaç, onların bağışıklık sistemlerini yok edip, hepsini zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak dengesizleştirmek...

Domuz gribi aşısında alüminyum hidroksit de var. Alüminyumun beyinde tahribat yaptığı uzun zamandan beri biliniyor. Domuz gripinin Meksika'daki bir çiftlikten yayıldığı haberinin çıktığı ay, İnorganik Biyokimya dergisinde çıkan bir çalışmada, alüminyum hidroksit aşılar ile motor nöron dejenerasyonu ve beyin tahribatı arasında bağlantı bulunduğu belirtilmiş. H1N1 aşısının testi, panik çıkınca kasıtlı olarak hızlandırıldı, böylece çok geç olmadan ortaya çıkacak sonuçlardan kaçınılmış olunacaktı. Bütün bu olanlar çerçevesinde, hükümetler ve medyanın, çocukları hedef alıp onları ve anne babalarını aşı olma konusunda manipüle edişleri utanç vericidir.

Soy ailelerinin asıl hedefi yetişkin olanlardan ziyade yarımın çocukları, çünkü çocuklar zayıflamış bağışıklık sistemleriyle, yetişkin oldukları zamana kadar uysal birer robot olacaklar.

Özellikle aşağıdaki yöntem akıllara durgunluk vericidir, şöyle ki; Henson'ın ünlü Muppet Show'unun "Bilim adamı Sid" serisindeki kuklalar, Amerikan Sağlık ve İnsani Hizmet Bakanlığı ile ortaklaşa özel bir şarkı oluşturdular; "Aşı oluyoruz, sen de ol!" Mesajda çocukların aşı olmadıkları takdirde arkadaşlarına domuz gribi verecekleri vurgulanıyor. Gösteri mide bulandıracak kadar iğrençti. Kontrol Sistemi, yalanlarını satmak için gittikçe daha fazla çocukları kullanıyor, özellikle de iklim değişikliği konusunda. Detroit Sağlık departmanı, çocuk ve gençlere, domuz gribi olmaları için rüşvet olarak pizza veriyor, ama sadece yüzde onluk bir sayıda kişi aşı formu getirince bozum olmuşlar tabii. Happy Pizza ile yapılan bir anlaşmaya göre, şehirdeki aşı oranı yüzde 80 olursa, bütün sınıflara pizza partisi yapılacaktı. Happy Pizza'nın reklamını yapan müdürü Neil Master: "Çocuklar pizzaya bayılıyorlar, Detroit'te biz de çocukları çok seviyor ve onları korumaya çalışıyoruz." diyor.

Lütfen bir torba verin, kusacağım. Dünya iyice manyaklaşmış durumda!

Enjekte Edilen Mikroçipler

Kitlesel aşları zorunlu hale getirmek için bir başka girişim de mikroçipleme... Bu konudaki ayrıntılara daha sonra gireceğim, ancak şimdilik bir kez daha belirtiyorum, bunu yapmak istemelerinin zihinsel, duygusal ve fiziksel nedenleri var. 1997'de, üçüncü bir kişi aracılığı ile CIA için çalışan bir bilim adamı ile görüşmüştüm. İnsanların bilmesini istediği bazı gerçekleri açıklamak için benimle görüşmek istemiş. Bunu kendisi yapamıyormuş, çünkü CIA diliyle onu "yama"lamışlar. Konuşurken gömleğini açtı ve göğsündeki, küçük şeffaf plastik şampuan keselerine benzeyen bir şey gösterdi. İçinde turuncu renkte bir sıvı vardı. Bunun, bedeninin her zaman ihtiyaç duyması için alıştırılmış olduğu bir çeşit ilaç olduğunu, yaşaması için sıvının her 72 saatte bir yenilenmesi gerektiğini, yetkililerin istediği bilimsel bilgilerini kullanmadığı takdirde bu ilacın verilmesini durdurup, onu acılar içinde kıvrandırarak öldüreceklerini anlattı.

Bunu bir kez denemiş ve şaka yapmadıklarını anlamıştı. Bu bilim adamının bütün anlattıklarını önceki kitaplarımda ayrıntılı olarak anlatmıştım, ama içlerinde çok önemli olan bir konu vardı ki, o da 1997'deki gizli projelerde yer alan mikroçipti. Bunlar o kadar küçüktü ki, kitlesel aşılamalarda hipodermik iğneler yoluyla vücuda yerleştirilebilirlerdi. 1997'deki o teknolojiye şimdi "nanoteknoloji" diyoruz. Nanoteknolojiye bilim adamları dokunamıyorlar ve onu göremiyorlar, çünkü son derece küçük, sadece güçlü mikroskop ve özel aletlerle ulaşılabilir. Bir nanometre, bir metrenin milyarda biri. Eğer nanometreyi bir misket olarak düşünürseniz, o zaman bir metre dünyanın boyutları kadar oluyor. "Kontrol Sistemi"nin bu teknolojiyi içimize sokup, zihinsel, duygusal ve fiziksel kontrolümüzü eline geçirmek istediğinden hiç kuşku yok. Bunun bir yolu da, insanlara kitleler halinde aşı yapmak. CIA için çalışan o bilim adamının anlattığı gibi 2009'dan beri anlatmaya çalıştığım şu ki, nano mikroçipler domuz gribi aşısı planında yer aldı. Japonya'da Hitachi şirketi, dünyanın en küçük mikroçipini -toz kadar- ürettiğini iddia ediyor. Ve bu kadar küçük bir teknoloji beyin hastalıklarının tedavisinde kullanılıyor! O zaman nano robotlar yoluyla beyni pekala manipüle edebilirler, öyle değil mi?

Çok ilginçtir, sonra da Ryke Geerd Hamer adında bir doktor bir hikâye anlattı. Doktor, Ağustos 2009'da Viyana yakınlarında bir yerde bir konuşma yaparken, domuz gribi konusu açılınca, izleyicilerden bir kadın kalkıp bazı şeyler anlatmaya başlamış. Kadının bir arkadaşı, Viyana'daki Baxter International'ın alt şirketi olan Baxter AG ilaç firmasında çalışıyormuş. Arkadaşı, domuz gribi iğnelerinin (aşının kendisinin değil) uçlarında nano partiküller olduğunu görmüş. Çıplak gözle görülmüyormuş, mikroskopta en az on iki kere büyütüldükleri takdirde görmek mümkün olabiliyormuş. İlaç firmasında çalışanlara, nano partiküllerin insan vücudunda çalıştığını ve birçok veri saklayabileceğini söylemişler. Kadının kendisi de tıp alanında çalıştığını, kendisine hasta olarak gelen bir avukata çiplenme eyleminden nasıl kaçınabileceğini sormuş. Avukat ona nüfusun çiplenmesi planından kendisinin haberi olduğunu ve toplumun yüksek seviyelerindeki kişilerin de bundan haberdar olduklarını söylemiş. 2009'da aşı için zorlama olmayacakmış, ama plan, medya aracılığı ile insanları gönüllü olmaya teşvik etmekmiş. Eğer yeterli sayıda kişi aşı olmazsa o zaman 2010

için zorunlu aşı yapılması planlanıyormuş. “Elit” kişiler ve politikacılar muaf tutulacaktı, ama nüfusun çoğunluğu için kaçış yokmuş.

Tabii var mı yok mu, bunu göreceğiz...

Alman gazetesi *Der Spiegel*, online haberlerde Almanya Şansölyesi Angela Merkel ve hükümet bakanlarının, H1N1 aşısının özel bir versiyonunu yaptıracaklarını yazmıştı. Aşıda tartışılan katkı maddelerinin olmayacağı belirtiliyordu. Alman hükümetinin elit üyeleri ve silahlı kuvvetler mensupları, Baxter tarafından üretilmiş olan arttırıcısı olmayan aşıdan olacaktı. Alman halkı için ise, GlaxoSmithKline tarafından üretilen arttırıcılı aşılar yapılacaktı. *Der Spiegel*, toksik aşının kullanımı konusunda, Almanya’daki medikal profesyoneller ile çocuk doktorları arasında açık bir rekabet oluştuğunu yazıyordu. Dr. Dieter Ludwig ilaç komisyonunun bakanı olarak sağlık yetkililerinin ilaç firmaları ile gizlice anlaşmış olduklarını söyledi. Tabii ki anlaşmışlardır, çünkü hepsi aynı güç tarafından yönetiliyorlar.

Bu bilgilerin ışığında insanların, bir kez çiplendikleri takdirde, zihinleri, duyguları ve bedenlerinin dışarıdan yönetilebilir hale geleceği, hatta uzaktan öldürülebileceklerini bile düşünebiliriz. İnsanların bu domuz gribi aşısını olmamaları ve çocuklarına da yaptırmamaları konusunu, daha fazla nasıl önemle vurgulayabilirim bilemiyorum. Dr. Ryke Geerd Hamer, her bir aşı iğnesinin özel bir kod numarası olduğunu, bunun da kimlik numarasına ilave edildiğini anlattı. Hollandalı pratisyen Dr. Jan Takken’in de dahil olduğu bazı doktorlar, halkı H1N1’e karşı bağışıklık kazandırmak için kullanılan iğnelerin kör olduklarını söylediler.

Tıp dergisi *Medisch Contact*’teki bir makalede, aşı olmanın kötü olduğu, çünkü derinin, yırtılıyormuş gibi hissedildiği belirtilmiş. Norveç’te, hastaneler, özel iğne ve şırınga bekledikleri için aşı kampanyası ertelenmiş. Yetkililer, domuz gribi aşı iğnelerinin, mevsim gribi iğnelerinden farklı olup, riskleri minimuma indirerek enjeksiyon işlemini basitleştirdiklerini söylüyorlar. Hepsi yerine oturuyor. Bütün “Büyük Ecza” firmalarının insan mikroçipleme üreticisi VeriChip ile anlaşmalarının olduğunu bildiriyorlar.

Tarih tekerrür ediyor!

Domuz gribi ve diğer aşıların potansiyel tehlikeleri, 1976’daki kitle aşılama programından sonra ABD’de yaşananlarda görülebilir. New Jersey Fort Dix’te ölen tek bir ordu personelinin ölümü buna bahane oldu. “1918’de on milyonlarca insanın ölmesine neden olan şeyden öldü.” diye bir panik yaratıldılar. Sonradan askerin, zatürreeye dönüşen normal bir gripten öldüğü söylendi. Bu, dehidrasyon ve yoğun fiziksel çalışmadan kaynaklanmış, asker sabah koşusunda düşüp ölmüştü.

Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi, tek bir domuz gribi vakasının bile teyit edilmemiş olduğunu kabul etti. Domuz gribi için yapılan kitle aşıları, askerin ölümü izledi, ardından yüzlerce insanda Guillain-Barre sendromu denilen, sinir sistemini etkileyen, bacaklar, kollar ve yüzde felç ve nefes alma zorluğu şeklinde baş gösteren bir otoimmün/kendi dokularındaki antijenlere karşı antikor oluşması rahatsızlığı görüldü. En az 25 kişi öldü, daha uzun vadede sayı çok daha fazla artabilirdi. İngiltere’de resmi sağlık görevlileri domuz gribi aşısının sonucu olarak “Guillian Barre” sendromunda artış olduğuna dair uyarı yaptıkları

çok gizli mektubu 600 yüksek düzey nöroloğa gönderirken, diğer yanda ilaç firmaları ve Dünya Sağlık Örgütü, bize domuz gribi aşısının güvenli olduğunu söylüyorlar! Mektup, halk sağlığını koruma resmi kurumu olan Sağlık Koruma Ajansı'ndan geliyor, nörologları "...” aşısı ile tetiklenen Guillain Barre sendromu denilen beyin hastalığındaki artış için alarmda olmaları için uyarıyordu.

Ünlü nörologlardan birisi Londra Daily Mail gazetesine, "Guilain Barre sendromu" tehlikesi nedeniyle domuz gribi aşısı olmayacağını söyledi. Ne iyi değil mi? Devletin Halk Sağlığını Koruma Ajansı, 600 nöroloğu beklenen etkiler konusunda uyarıyor, ama halkı uarmıyor. ABD'ndeki Hastalık Kontrol Merkezleri resmi olarak H1N1 aşısına karşı 30.000 ciddi ve potansiyel olarak ölümcül reaksiyonlar görüldüğünü ifade ettiler, ama aynı zamanda aşı yaptıran on kişiden sadece 3 kişinin üzerinde etkili olduğu konusunda da ısrarcıydılar. Gereklilik, 65 yaş üzerindeki için ise azdı. Domuz gribi aşısı programının ilk haftalarında, bir sağlık web sitesi, *organichealthadvisor.com*, Guillain Barre sendromu, felç gibi ters etkiler ve ölümler olduğuna dair çığ gibi artan raporlar aldıklarını bildiriyordu.

Zorunlu Aşılar

Zorunlu aşı sağlamak için, Problem-Tepki-Çözüm formülüne uygun olarak virüs üretiliyor ve sağlıkla ilgili korkular yaratılıyor. Ben bu satırları yazarken bile, hâlâ planın her maddesi gerçekleştirilmeye devam ediyor. Obama'nın "efendi"lerinin sağlık yasası, bütün Amerikalıların sağlık sigortası almalarını zorunlu kılıyor, yoksa para cezası veriyor, hatta hapse attırıyor. Hastalık Kontrol Merkezleri de halka, aşılarını düzenli olmazlarsa sağlık sigortası alamayacaklarını söylüyor. Aşı yoksa, sağlık sigortası da yok. Sağlık sigortası yoksa, para veya hapis cezası var. Kısaca zorunlu aşı arka kapıdan giriyor. Yasanın binlerce sayfasında daha neler gizli. Buna oy verenlerin hiçbir zaman okuyamayacakları kadar çok sayfa. Massachusetts Senatosu, grip salgını yasası S 2028'i senatodan geçirdi. Bir faşist devleti dayatan bu yasa ile bir grip salgını olursa yetkililer istediklerini yapabilecekler. Yasada devletin hizmetindeki sağlık yetkililerinin ve medikal personelin; herkesi aşılması, izinsiz almaya gerek kalmadan özel mülklere girebilmesi, insanları istemeseler bile karantina altına alma hakları var. Eğer bir polis memuru karantina emrine karşı gelen olursa onu kanıtsız tutuklama, hapse atma veya para cezası verme yetkisine de sahip oluyor. Aynı hastalık şüphesi altında olanların tecrit edilmeleri emri Florida, Washington, Iowa ve Kuzey Carolina gibi eyaletlerde yürürlüğe konuyor. Burada; sinsi sinsi, adım adım, benim "parmak ucunda sessizce totaliter topluma doğru gidiş" dediğim şeyi görüyoruz.

Bu arada Fransa'da da, gün ışığına çıkan bir devlet belgesinde, Fransa'daki istisnasız herkesin aşılacağına dair gizli bir plan bulundu. Belge, Fransa Sağlık Bakanı Rosalyn Batchelot-Narquin ve Fransa "İçişleri ve Denizsuları Topraklar Bakanı" Brice Hortefeux tarafından imzalanmış. Ülkenin savunma bölgelerine, yasa yürütme ve bölge sağlık yetkililerine gönderilmiş. Önemli noktalardan bazıları şöyle:

-Medikal personel, tıp öğrencileri ve medikal ordu personeli, aşı yapılmasını sağlama veya para cezası verme yetkisine sahiptir.

-Her bölgede güvenli tesislerde, medikal kuruluşlardan bağımsız, genel pratisyenlerin bulunmayacağı aşı merkezleri kurulacaktır.

-Okul çocuklarına, okullarda özel mobil salgın aşı ekipleri tarafından aşı yapılacaktır.

Dünya Sağlık Örgütü'ne üye olan 194 üye ülkede hep aynı tip belgeler dolaşıyor olmalı, çünkü bütün bunlar merkezden koordine ediliyor. Uzun süredir Mossad bağlantılı olan Fransa devlet başkanı Nicolas Sarkozy'nin (Rothschild Siyonist), domuz gribini bahane ederek Fransa nüfusunun tamamı için zorunlu aşıyı planlamakta olduğu biliniyordu, ancak plan çalışmadı, çünkü çok az kişi gönüllü oldu. Zorunlu aşı sağlayabilmeleri için çok sayıda gönüllü bulmaları gerekiyor, çünkü reddedip bütün toplumun yararına olacak bir şey için işbirliği yapmayan azınlıkta kalanları ancak o şekilde afişe edip, lanetleyebilirler. Bu, her zamanki, "böl ve yönet" kuralı... 2009 kışında, virüs zayıf kaldığı gibi, sayılar da çok az oldu.

Sadece "hayır" deyin!

Dünyada kimbilir kaç kişi, sağlıklarını bozan aşılarla "hayır" demiş olmayı istemiştir. İngiltere'de yüzlerce devlet çalışanı, doktorlar, hemşireler, itfaiyeciler, gardiyanlar, polis memurları, adli tıp görevlileri ve göçmen bürolarında çalışanların çoğu, görevlerine devam edebilmek için zorunlu olarak yaptırmış oldukları bu aşı yüzünden çok ciddi fiziksel ve zihinsel sağlık problemleri yaşadıklarını söylediler. Bazılarında yüzde 60 oranında olumsuzluklar oluştu, ama resmi kurumlarda çalışanlara zorunlu aşı uygulayan hükümetler bunu telafi etmeye bile çalışmıyorlar, çünkü ne olduğu umurlarında bile değil. İnsanların, ilaç firmalarının hükümetlerle birlikte insan nüfusunu soğukkanlı bir biçimde azaltma planı uyguladıklarına inanmalarının çok zor olduğunu biliyorum, ama bunu, "Büyük Ecza", Rothschild hanedanından Patrick D. Rockefeller tarafından kurulduğundan beri bunu yapıyorlar. Amerikalı araştırmacı Patrick Jordan, Dünya Sağlık Örgütü'nün 1972 tarihli bildirisinde, insanların, virüs enjekte ederek ve bedeni öldürecek kadar güçlü bir bağışıklık tepkisi aktive ederek nasıl öldürüleceklerinin yazdığını ifşa etti. Buna "sitokin fırtınası" deniliyor ve 1918'deki grip salgınında milyonlarca kişinin ölümüne neden olduğu söyleniyor.

AIDS'in ABD'deki ilk yayılışı, homoseksüel topluluklarda Hepatit B aşısı yapılan yerlerde oldu. Kontrol Sistemi, Afrika'daki ilk yayılmayı ise, Dünya Sağlık Örgütü'nün emri ile Novartis tarafından üretilmiş olan kitlesel çiçek hastalığı aşısı ile sağladı. Büyük Ecza ile Dünya Sağlık Örgütü birer öldürme makinesi ve dünyadaki mezarlıklar onların kurbanlarıyla dolu. Cehalet bazen ölüm getiriyor. Shane Ellison, Array BioPharma ve Eli Lilly ilaç firmalarının medikal kimyageri iken, içeride gördüklerinden öğrendiği için istifa etmiş. Artık, "Halkın kimyageri" adı altında doğal ilaçlar geliştiriyor.

"Genç bir kimyager olarak Amerika'daki kimya laboratuvarlarında çalışırken, kansere karşı diye geliştirdikleri ilaçların, kansere yol açtığını gördüm. "Büyük Ecza"nın maşası medyanın, dünyayı, depresyonun bir hastalık olduğuna, bunu tedavi etmek için de "Prozac" adlı ilacın kullanılması gerektiğine inandırdıklarına tanık oldum. İnsan kitlelerinin ne kadar saf ve cahil oldukları, domuz gribi korkusu ile verilen tepki ile iyice ortaya çıktı."

Korku ve cehalet, çok sayıda insanın aşılama merkezlerine gitmesini sağladı, ama artık dünya, 20, 10 veya 5 yıl öncekine oranla, çok daha fazla akıllandı. Artık gittikçe artan sayıda insan yalanların arasından da olsa gerçeği görebiliyor. Yazdığım gibi, domuz gribi sahtekârlığı artık hükümetlerin üzerinden dökülüyor. Hükümetler kimsenin istemediği aşı-lardan kurtulmak için binlerce dolar harcamaktan çok rahatsız. Ancak dediğim gibi, geri geleceklerdir.

Gökten Gelen Hastalıklar

Ekim 2009'un sonlarında, İllüminati kontrolündeki Ukrayna'da iki milyon kişiden hatırı sayılır bir bölüm, ölümcül bir solunum hastalığı ile hayatını kaybedince domuz gribi masalı, farklı bir şekil aldı. Otopsi raporlarına göre ölenlerin bazılarının akciğerleri yanmış gibi kararmıştı. Bu özellik 1918'deki salgın sonrasında ölenlerde de görülmüş-tü. Araştırmacılardan bazıları, hastalığın 1918'deki o salgında ölmüş olan bir cesedin DNA'sından alınarak düzenlenmiş olduğunu iddia ettiler. Ukrayna'da kimse hastalığın nedenini anlayamadı. Bazıları H1N1'den daha güçlü olduğunu öne sürdü, ama kesinlikle farklı bir şeydi. Dünya Sağlık Örgütü genetik testler yaptırttı, ama bulguların ayrıntılarını vermeyi reddetti.

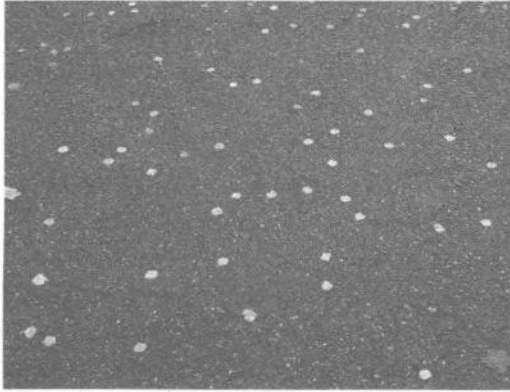
Chernivsti Bölge Adli Tıp Bürosu'nun başkanı olan Prof. Victor Baçinski, akciğer tah-ribatı nedeniyle, insanların viral distres sendromundan ölmekte olduklarını söyledi. Güçlü bağışıklık sistemi olanlar virüse direnir, ama bağışıklığı zayıf olanlar direnemiyorlardı. Ukrayna'daki bu olayı daha da garip bir duruma sokan etken ise, olaydan 3 ay önce Los Angeles'ta Republic Broadcasting Network TV kanalında talk show yapan Dr. True Ott, Josep Moshe adlı bir adamın kendisini arayarak, Ukrayna'daki Baxter International firma-sının laboratuvarında biyolojik bir silah yapıldığını ve Amerika'daki milyonları öldürmek için aşı-lara koyulduğunu söylemiş olduğunu anlatmıştı. Moshe'nin bir Mossad mikrobiyo-logu olduğu, hem İsrail, hem Amerikan vatandaşı olduğu rapor edilmişti, ancak bu satırlar yazıldığı sıralarda, bilgiler teyit edilmemişti. Sonra hikâyenin şöyle geliştiğine dair bilgiler geldi. Ott'un kendisiyle görüştüğü söylediği günden sonra Moshe'nin, Los Angeles'ta İsrail konsolosluğuna giderken arabasını park ettiği sırada FBI tarafından durdurulduğu, çevresinin sarıldığı, göz yaşartıcı bomba ve öldürücü olmayan silahla müdahale edildiği, arabasındaki elektroniklerin bir çeşit mikrodalga silahla bloke edildiği anlatıldı. FBI, onun Beyaz Saray'ı bombalamakla tehdit ettiğini, araştırmacılar ise adamın bildiklerini halka an-latmak niyetinde olduğunu söylediler. Moshe FBI'nın peşinde olduğunu öğrendiği için İsrail konsolosluğuna sığınmak istemiş, ama orada yakalanmıştı.

Hikâye böyle sürüp gidiyor. Yine bazıları Moshe'nin İsrail'e geri gönderildiğini, bazı-ları da California'daki Patton Devlet Akıl hastanesinde tutulduğunu anlatıyor. Hikâyedeki doğru ya da yanlış ayrıntılar bir yana, önemli olan Moshe'nin, Ukrayna'da ölümcül virüs olayı çıkmadan üç ay önce, hem Ukrayna'nın hem de Baxter International'ın adlarını te-laffuz etmiş olmasıdır. Bu virüsün aniden ortaya çıkmasından önce Ukrayna'da sadece iki domuz gribi vakası rapor edilmiş, kimse ölmemişti. Ben bu satırları yazarken, Ukrayna için

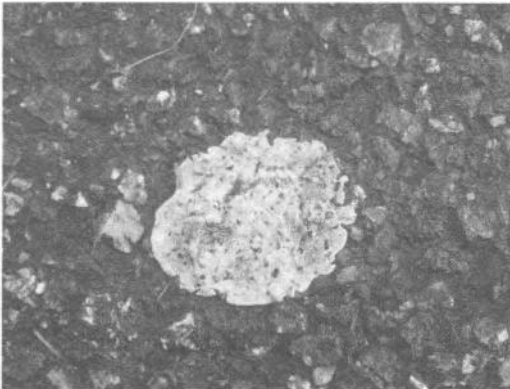
resmi rakamlar 1.58 milyon kişinin enfeksiyon kapmış, 500 kişinin de ölmüş olduğunu gösteriyordu.

Ukrayna'daki durum ile ilgili bir başka konu ise, bu ölümcül virüs olayından günler önce, yüzlerce kişinin, başkent Kiev'deki medya kuruluşlarını arayıp, uçakların bir çeşit madde püskürttüğünden şikâyetçi olmalarıydı. Yerel yetkililer, yerel iş sahiplerine, dışarıya çıkmayıp, içeride kalmayı tercih etmelerini söylemişler. Raporlara göre, Kiev, Lvivi, Ternopil ve Ukrayna'nın her yerine helikopter bir şeyler püskürtüyorlardı. Yetkililer böyle bir şeyin olduğunu reddettiler ve tabii ki Kiev'deki radyo kanallarına da bu raporları inkâr etmeleri için baskı yaptılar.

Dünyada hiçbir şeyden haberi olmayan insanların üzerine gökten bir sürü bir şeyler püskürtülüyor. Benim yaşadığım "Wight Adası"nda, Ryde'da da küçük uçaklar tepemizde dolandıktan sonra onların geçtikleri yerlerde, daha sonra kaldırımlarda sakız gibi bir şeyler görülüyor. Şifacı ve bilimsel araştırmacı dostum Mike Lambert ile yürürken, yaşadığımız yerlerde yollar boyunca binlerce sakıza benzer parçacıklar görürdük.

Alçaktan uçan bir uçaktan atılan "sakızımsı" madde, bizim yaşadığımız yerdeki bütün sokakları kaplıyor.

Sakızımsı maddenin yakından görünüşü.

Bir yerde damlalar tam bir düz hat oluşturunuyordu.

Sonra herkesin bunları gördüğünü öğrendik. İnsanların, kendilerine gösterilinceye kadar fark etmemiş olmaları çok enteresan. Sonra şoke olup, neden daha önce dikkatlerini çekmemiş olabileceğini sorguluyorlar. Bu yere yapışmış sakız görünümlü nesnelerin üzerinde sanki bir sembol var gibi. En akla yakın açıklama “sakız” gibi görünse de bunun çok ötesinde bir şeyler olduğu kesin. Mike’ın anlattıklarına göre, araştırmaları onu, bu sakızın bir çeşit virüs taşıyıcı zararlı bir şey olduğu sonucuna taşınmış. Sakız kaldırımlara düştükten sonra yayılıp, içeriğini yayıyor. Mike, bu konu ile ilk kez 20 yıl önce, profesyonel sağlık araştırmacısı iken karşılaşmış olduğunu anlattı. Bunların, içinde bir biyolojik silahlar araştırma kuruluşunun yer aldığı, Savunma Bakanlığı’na bağlı, Salisbury yakınlarında Wiltshire, Porton Down adlı yerden kaynaklandığını düşünüyor. Burası hiç tekin olmayan bir yer. Mike, sakızdan bir parça alıp laboratuvar analizi için gönderdi, ama ne olduğunun tam olarak anlaşılabilmesi için daha gelişmiş bir laboratuvarda incelenmesi gerektiği için ben bu satırları yazarken henüz sonuçlar gelmemişti. Ancak yine de ilk gönderilen laboratuvardaki bir bilim adamı, sakızın, böcek ilacı türünde bir madde içeren bir çeşit lateks/kauçuk gibi bir şey olabileceğini söyledi.

Domuz gribi için zorunlu aşı planı, hâlâ süregelen bir hikâye, ama “kabal”, kitlesel aşı programını çok kötü amaçlarla uygulamak istiyor. Ve her ne iseler, bunlara karşı bizim işbirliği yapmamız lazım. İnsanlar direndikçe bunu zorlamak için başka yollara da başvuracaklardır. Bunu halkı daha çok korkutmak şeklinde gerçekleştirebilirler. Sözde herkesin bağışıklık kazanması amacıyla yapılacak olan aşıya “hayır” diyenleri, diğerlerini riske atmakla da suçlayacaklardır. Zorunlu aşıya boyun eğmemeliyiz, çünkü bireysel ve kolektif sonuçlar korkunç olacak. Mutlaka çoğu kişi olacaktır, ama neyse ki akli kendine ait sayıları gittikçe artmakta olan kişiler de var. Onlar doğru olduğuna inandıkları şeyi yapıyorlar. Kendi bedenlerimizi devlete mi yönettireceğiz? Bu insanların bu tiranlığa boyun eğmeyi reddetmeleri gerekir. Orwell’in “Big Brother” tarzı yönetimin en temel dışavurumu zorunlu aşıdır. Buna direnemezsek ardından “barkodlanma” gelecek. Zaten biz durduramazsak kim durduracak, doktorlar mı? Medya mı? Politikacılar mı? Herhalde şaka yapıyor olmalısınız!

Hesaplanmış Kitle Katliamı

Bugün olanlar, Rothschild'ler, Rockefeller'lar, Harrimanlar ve diğer İllüminati aileleri tarafından yaratılmış olan "üstün ırk" hareketi olan "öjenik" in bir aşaması oluyor. Öjenik hareketinin ardındaki güç sürüngen hibridler, çünkü malum, "elit" veya "aşağı ırk" gibi genetik türleri ile ilgili garip bir takıntıları var. Bir zamanlar, öjenik kanunları ve aşağı tabakanın zorunlu olarak kısırlaştırılması, bu konunun savunucusu olan Adolf Hitler'den bile önce, Amerikan eyaletlerinin çoğunda empoze edilmişti. Öjenik ortadan kalkmadı, sadece adı değişti. Amaç hep üstün soyun kontrollü melezleşmesi ile üstün bir ırk yaratılması, aşağı ırkın da kısırlaştırılıp azaltılması oldu. Global nüfus politikası, ötenazi, çevre hareketi, sağlık, sosyal bilimler ve daha nice. Elit soy ve yarı Tanrılara inanış, insanların sürüngenlerle ve diğer insan olmayan varlıklarla birleşerek çoğaldıklarından beri bizimle birlikte olan bir tema.

İngiliz ekonomist, Thomas Robert Malthus'un, 1798'de yazmış olduğu *Populasyonun Prensipleri* çoğu kişiye ilham vermiştir. Eğer yoksulların nüfus artışı kısıtlanmazsa gıda temini azalır, kıtlık ve savaş başlar. Bu prensipler, yoksullar için yüksek ücretler verilmesine ve sağlık hizmetine karşıdır, çünkü o zaman çoğalırlar ve nüfusu arttırırlar. Malthus'a, "bilimsel ırkçılığın babası" derler. "En güçlü olanlar yaşar." sözünün babası Charles Darwin de Malthus'un bir takipçisiydi. 1859'da basılan *Cinslerin Orijini* adlı kitabında Malthus'un birçok teorisine atıfta bulunmuştur. Ancak aslında dünyayı Hitler ve ondan sonrakilerin çılgınlıklarına taşıyan, Darwin'in kuzeni olan Francis Galton'dur. Birçok başka özelliğinin yanı sıra biyolog da olan Galton, kuzeninin teorilerinden esinlenerek, fiziksel ve entelektüel özelliklerin nasıl kazanılacağı üzerinde araştırmalar yapmış. Doğal seleksiyon konusuyla çok ilgili değilmiş, ama kontrollü üreme ile doğal olmayan seleksiyon istiyormuş. Galton, Yunancadaki "iyi doğum" anlamına gelen "öjenik" terimini bulmuş ve 1869'da öjenik hareketini başlatmış. Amaç iyi genleri olanları üretilip, "kötü genli" olanları üretmemekmiş. O zamanlar bu düşünce, İllüminati Fabian Cemiyeti'nin üyeleri olan yazarlardan George Bernard Shaw, Bertrand Russell ve cemiyetin kurucuları Sidney ve Beatrice Webb tarafından desteklenmiş. Shaw, Hitler'in ırkçılık politikasını ve kendi varlıklarını haklı görmeyenlerin, zehirli gazla zehirleyerek öldürmelerini savunmuş. Böylece tam bir Fabian Üniversitesi olan, London School of Economics, öjenik konusunun kalesi olmuş. Sidney Webb 1909'da şöyle demiş:

"Biz öjenikçilerin yapması gereken şey, fark gözetmeyen eski zayıf yasayı atıp, yerine akıllıca bir politika getirmek, sosyal çevreyi değiştirip, aşağı tabakanın çoğalmasını engellemektir." Fabian Cemiyeti'nin logosu, kuzu kılığına girmiş kurt resmi olup, İllüminati ağındaki ana peteklerden birisidir. Önceden de belirtmiş olduğum gibi birer Fabian Cemiyeti üyesi olan George Orwell ve Aldous Huxley, 1984 ile *Cesur Yeni Dünya* adlı kitapları için bu konudan çok esinlenmişlerdir. *Cesur Yeni Dünya*'nın konusu şöyledir: Devlet bütün çocukları laboratuvar üreme programları yoluyla, "Üreme ve Koşullandırma Merkezleri"nde üretir. Genetik bir hiyerarşideki farklı kastlar halinde üretilirler. Bu öjenik çılgınlığının bir ütopyasıdır. İngiliz Öjenik Cemiyeti'nin başkan ve başkan yardımcıları Fabianci olup, *Cesur Yeni Dünya* kitabının yazarı, kendisi de bir öjenikçi olan Aldous Huxley'in ağabeyi Julian Huxley'dir. Büyükbabaları ise, Charles Darwin'in gelişim teorisini desteklediği için 'Darwin'in bulldog'u lakabı verilmiş olan

Thomas Henry Huxley idi. Öjenik hareketi daha da uç noktalara, Charles Darwin'in oğlu olan Leonard Darwin, 1911'de İngiliz Öjenik Cemiyeti'nin başına, Francis Galton'un yerine getirilince ulaştı ve 1928'e kadar devam etti. O ve onun garip destekleyicileri, yoksul ve zayıf olanlara bağışlar yapan kilise ve bağış kuruluşlarını eleştirmeye başladılar, çünkü onlara yardım ederek üremeleri için onları yaşatmış oluyorlardı! Leonard Darwin, sakat geni olanlardan kurtulmak üzere, 'ayırım' politikası yapılması için öncülük etti. 1925'te, Öjenik Cemiyeti'nin dergisindeki Öjenik incelemesi adlı yazısında şöyle diyordu:

"Suçlular, deliler ve akıl hastaları için uygulandığı takdirde şimdi zorunluluktan izin veriliyor ve bu prensip, gelecek nesillere zararlı olabilecek kişilerin üremeleri için kullanılmak üzere genişletilmelidir."

Darwin, ayrımcılık konusunun çok etkin bir destekleyicisiydi. Onun gibi sıkı öjenikçiler arasında klasik sürüngen hibrid ailelerden Rockefeller'lar ve Winston Churchill de vardı. Archibald Church, Parlamento'nun bir Fabian Cemiyeti üyesi olarak 1931'de kısırlaştırma yasası geçirmenin yollarını ararken özürlüler hakkındaki düşüncelerini : "Anne babalarına her bakımdan yük olan, kendileri için sefillik, benim kanımca da toplumun sosyal hayatı için bir tehdit oluşturan kişilerdir." şeklinde ifade etmişti. Bunlar İngiliz İşçi Partisi'nin bir Parlamento üyesinin sözleri olup, Fabian Cemiyeti tarafından çıkarılmış ve bugünlere kadar gelmiştir. Önceki Başbakanlardan Tony Blair ve Gordon Brown ve önemli birçok bakan Fabiancıdır. Aynı şey ABD'de daha da hızlı bir şekilde gelişmiş olup, Rockefeller, Carnegie ve Harriman aileleri, öjenik hareketini finanse etmişler, hatta çoğalmanın izinle yapılması için çok uğraşmışlardı. Öjenik ve kısırlaştırma yasaları, 1907'de geçti ve şekil bozukluğu ve test sonuçları düşük olanlar için uygulamalar yapıldı. Evet, bunların hepsi "Özgürlükler Ülkesi"nde oldu! 1901-1909 dönemi Amerikan Başkanı Theodore Roosevelt, soy ailelerinin bu düşüncelerine şöyle değinmişti:

"Toplumun, biçimi bozuk olanlara izin vermek gibi bir işi olamaz. Herhangi bir çiftçi grubu, en iyi stoklarının üretilmesine değil de, kötü stoklarının üretilmesine izin verirse, onları tımarhaneye atmak gerekir diyorlar.

...Günün birinde, biz, doğru türün iyi vatandaşlarının kaçınılmaz ve öncelikli görevi, kendi kanlarını dünyada bırakmaktır; dolayısıyla yanlış türdeki vatandaşların devamına izin verip vermemek bizim işimiz olamaz.

...Eğer kalıtımın etkisini göz önüne almazsak problemi çözemeyiz. Ben yanlış kişilerin çoğalmasının engellenmesini isterim, bu yapılmalıdır. Suçlular ve geri zekâlılar arkalarında çocuk bırakmamalıdır. İstenen kişilerin çoğalmasına izin verilmelidir.

Fabiancı yazar H. G. Wells da bir öjenik destekçisiydi. Sevgilisi Margareth Sanger 1923'ten beri, ABD'de öjenğin yaygınlaşması için Rockefeller ailesinden para alıyordu. Eyalet yönetimleri, okullar ve kiliseler de, öjenği destekliyorlardı. 1927'de Yüksek Mahkemenin desteği ile 25 Amerikan eyaletinde özürlüler için zorunlu kısırlaştırma yürürlüğe girdi. Yirminci yüzyılın ilk yarısında, kışkırtılıp finanse edilen öjenik isterisi sırasında, hangi çocukların kısırlaştırılıp, hangilerinin ailelerinden alınacağına, sosyal hizmet uzmanları karar veriyorlardı. Günümüzde de hızla gelişen bir sosyal hizmet uzmanlığı diktatoryası ile tarihin tekerrür ettiğini görüyoruz. Margareth Sanger, daha sonra Amerikan Doğum Kontrol Birliğini kurdu, şimdi buna 'Kontrollü Ebeveynlik' diyorlar. Meslektaşlarından birisine

yazmış olduğu bir mektupta, zencilere yönelik kısırlaştırma programında 'zenci lider'lerin kullanılması gerektiğini anlatmış;

"Tercihen sosyal hizmetlerden, kişiliği kuvvetli birkaç zenci lider bulmalıyız. Zencilere eğitim vermek için en iyi yaklaşım dindir. Zenci nüfusunu yok etmek gibi bir söylenti çıksın istemeyiz. İsyankâr üyeleri ikna etmek için fikri dayatmak ise o liderin işi olacaktır."

Vay be ne kadın! Bakınız, Sanger'dan başka inciler de şöyle:

"Hiçbir kadın, 'Kontrollü Ebeveynlik'ten izin almadan çocuk doğurma yasal hakkına sahip olamaz.

...Doğum kontrolü, insanları, en sonunda en temiz ırkın sahibi edecektir.

...Öjenik kısırlaştırma acil bir ihtiyaçtır."

Amerikan Öjenik Dergisi için daha sonra, yerinde bir yakıştırmaıyla, "Işık Taşıyıcı Şeytan" denmeye başladı. Adolf Hitler ve onun ari ırk fanatikleri hep İngiliz ve Amerikalı öjenikçilerden esinlendiler. Rockefeller'ın finanse ettiği, Rothschild'lerin yönettiği ari ırk arayışı, Nazi işgalindeki Avrupa'ya sıçramıştı. Yüz binlerce kişi bu uğurda kısırlaştırıldı veya öldü. Hitler, savaştan önce Amerika'nın önde gelen öjenikçilerinden akıl alıyordu. Onları Almanya'ya Rockefeller ailesi göndermişti. Hatta daha önce de belirtmiş olduğum gibi, Hitler'in ırkçı hijyenisti Ernst Rudin'i de, Almanya'nın Kaiser Wilhelm Öjenik, Antropoloji ve Kalıtım Enstitüsünü de finanse edenler onlardı. Ernst Rudin, Uluslararası Öjenik Federasyonu'nun başkanı olup, öjenik hareketinin global figürlerinden birisiydi. Bu kuruluş "aşağı" bedensel kalitedeki kişilerin ayrılıp kısırlaştırılması ve daha iyi ve ari bir ırkın yaratılması için yok edilmesi fikrini savunuyordu, hâlâ da savunuyor. Nazi Almanyası ve işgal edilen Avrupa'daki zulüm nedeniyle, öjenğin açıkça savunulmasına son verildi. Nazilerin yaptıkları ile öjenikçilerin yapmak istedikleri arasında çok sayıda paralellik vardı. Buna cevaben öjenik'e daha saygın bir isim ve çehre kazandırılarak "Nüfus"veya "Doğum Kontrolü" dendi. Margaret Sanger'in Amerikan Doğum Kontrolü kurumunun adı da "Planlı Ebeveynlik", derginin adı da "Sosyal Biyoloji" olarak değişti. Tabii ki başka isim ve yöntemler altında iş aynı iş, amaç ise aynı amaçtı.

İllüminati global toplumunun tipik bir örneği olan Çin'de, Planlı Ebeveynlik'e uygun olarak aile başına tek çocuk yapılıyor. "Planlı Ebeveynlik" kurumuna pek sıcak bakan "Baba" George Bush da bunun destekçisi. Çin'de birden fazla çocuk yapmanın para, hatta hapis cezası var ve zorunlu kürtaj bile uygulanıyor. Dolayısıyla o ülkede kadınlara oranla 30 milyon daha fazla erkek var. Soy aileleri "tek çocuk politikası"nı bütün dünyaya dayatmak istiyorlar.

İnsanların yüzünden olduğu iddia edilen iklim değişikliği için de bugünlerde dünyada tek çocuk yasası çıkarılması için baskı uygulanıyor. Populasyon Merkezi de bir başka öjenik cephesi. Bu merkez, 1952'de, Rockefeller Biraderler Fonunun finanse ettiği, John D. Rockefeller III tarafından kurulmuş olup, Hitler sonrası öjenğin kendisini nasıl, "nüfus kontrolü" olarak dayatma yaptığına dair muhteşem bir örnektir. "Nüfus Konseyi"nin ilk başkanı Frederick Osborn, Amerikan Öjenik Birliği'nin Başkanı'dır. 1968'de şöyle yazmış: "Öjenik amaçlar, öjenik adından başka bir adla anılmalıdır." Bu konseyin şimdi New York, Afrika, Asya ve Latin Amerika'da 18 şubesi var ve 60 ülkede faaliyet gösteriyor. Uluslararası yönetim kurulunda ise; biyokimya, iş, ekonomi, gelişim, hükümet, sağlık, finans, medya, hayırseverlik ve sosyal bilimlerin alanlarından temsilcilerin amacı, tamamen gizli bir öjenik politikası uygulamak. 1945'te kurulmuş olan

UNESCO'nun ilk başkanı, İngiliz Öjenik Derneği'nin 1937-1944 döneminde başkan yardımcısı, 1959-1962 döneminde de başkanı olan Julian Huxley idi. UNESCO, *Cesur Yeni Dünya* kitabının yazarı olan Aldous Huxley'in kardeşi Julian Huxley'in başkanı olduğu, bir başka yeraltı öjenik kuruluşuydu. Gelecekte 'Sir' olacak olan Julian Huxley, Hitler'in öjenik için yapmış olduğu uygulamaların korkunç sonuçları ile ilgili olarak şunları söylemiş: "Uzun yıllar boyunca artık politik ve psikolojik olarak radikal bir öjenik politikası uygulanmasa da, UNESCO'nun öjenik problemi büyük bir özenle incelemesi önemlidir. Halk tehlikede olan konular hakkında bilgilendirilir, o kadar ki hiç akla gelmeyen bir şey belki sonra düşünülebilir."

Julian Huxley, daha sonra Dünya Vahşi Hayat Fonu'nu kurdu. Şimdiki adı "Doğa için Dünya Fonu" olup başına yine iki öjenikçi getirildi; birisi Yunan asıllı İngiltere Prensi Philip, diğeri ise eski bir Nazi subayı olan, İllüminati Bilderberg Grubu'nun da ilk ve en uzun süreli başkanı olan Hollanda Prensi Bernhard'dır.

Çevre koruma hareketi de, katılımcılarının çoğunun habersiz olduğu üzere öjenik politikasının bir devamı niteliğindedir. 1969'da Dr. Richard Day'in Pittsburgh'da doktorların bir özel toplantısında yapmış olduğu konuşmada ayrıntılarını vermiş olduğu üzere, dünyanın Orwell tarzı global bir devlete nasıl dönüştürüleceği, "Planlanmış Ebeveynlik" kurumunun bir uzantısıydı. Dr. Day'in anlattıkları son derece doğrudu, çünkü Planlanmış Ebeveynlik kurumu bir Rockefeller organizasyonuydu ve Dr. Day'in sürüngen hibrid aileye olan yakınlığı, onun projelendirilmiş olan komplo hakkında bilgi sahibi olmasını sağlamıştı. Eskiden beri öjenik hareketinin arkasında olan Rothschild'ler ve Rockefeller aileleri, şimdi de, aslında insanların sağlığını, aşı üreten Novartis, Baxter International, GlaxoSmithKline gibi şirketlerden oluşan ilaç kartelinden koruması gereken Dünya Sağlık Örgütü'nün, hükümetlerin ve çeşitli kuruluşların iplerini ellerinde tutuyorlar.

Şimdi öjenik'in son cephesi, "transhümanizm" hareketi olarak biliniyor. Bu, mikroçipleme, beyin çipleri, beyin bilgisayar arayüzleri, cyborg (insan robot karışımı) ve nanoteknoloji şeklinde geliştiriliyor. İnsan ırkının, insan bedenine gittikçe artan sayıda dışsal teknoloji implant edilerek geliştirildiği savunuluyor. "Transhümanist" sözü ise ilk kez bir öjenik fanatigi olan Julian Huxley tarafından kullanılmış. Transhümanistler, sağlık ve akıl sağlığının gelişmesi için çalışıyorlar, oysa asıl amaç yarı insan yarı makine, üstün bir yaratık yaratmak. Bu iş için çalışanların çoğunun haberi olmasa da, bu da Öjenik için bir başka paravan operasyon. Transhümanistler insanları, insan robotların bir alt cinsi olarak görüyorlar. Bu garip kişilerden birisi; "Şimdi nasıl inekler var, gelecekte de insanlar olacak!" diye bir beyanda bulunmuş. Bunu söyleyen İngiltere, Reading Üniversitesi'nde Sibertenik Profesörü olan Kevin Warwick. Bu kişinin özelliği, kendisine mikroçipler implant ettirmiş olması. Bu durumda anlıyorum tabii, çünkü onun yerinde ben de olsam kendimi daha akıllı ettirmeye çalışırdım doğrusu. Adamın bütün bunların ne için tasarlandığından bile haberi yok, bu kesin. Döktürdüğü icmlerden bazıları da şöyle: "Eğer makine, sizi tamamen mutlu tutacak sinyaller aktarıyorsa, o zaman neden Matrix'in parçası olunmasın ki?"

Cesur Yeni Dünya kitabının yazarı Aldous Huxley'nin dediği gibi: "İnsanların kendi köleliklerini sevmelerini sağlayın!"

Öjenik, bilimsel ırkçılığın babası Malthus ile, Yunancadaki "iyi doğum" anlamına gelen "öjenik" terimini bulmuş ve 1869'da öjenik hareketini başlatmış olan Galton'dan beri uzun bir yol katetti ve hâlâ ne ise o...

22

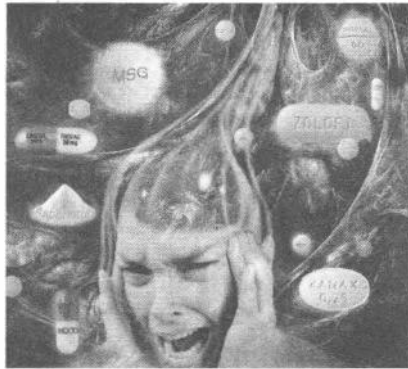
Oyun Planı (3): Zihin ve Bedene Açılan Savaş

“Her öfkələndiğinizde, kendi sisteminizi zehirlemiş olursunuz.”

Alfred A. Montapert

“Büyük Ecza”nın birlikte çalıştığı biyotek endüstrinin en büyük hedeflerinden birisi çocuklar ve gençler. Bir Satanist, Mason ve İllüminati hizmetkârı olan Aleister Crowley çocuklar için şöyle demiş: “Sekiz yaşına kadar onları halledin, yoksa çok geç kalırsınız!” Onları zihinsel, duygusal, fiziksel ve titreşimsel olarak mümkün olduğu kadar erken yaşta etkileri altına almak istiyorlar ki Ay Matriks’ine kilitleyip, “Sonsuz Bilinç”lerinden koparabilsinler.

Aşağıda çok çarpıcı bir istatistik var; her on Amerikalı çocuktan birisi zihin açıcı Ritalin ilacı kullanıyor. Şimdi sıkı bir soluk alın! Ne? Yahu Ritalin bir çeşit kokain... Dünyadaki çocuklara ne olduğu, “usul usul totaliterliğe gidiş”in büyük bir örneği, Ritalin tüketimi de bunun hangi aşamada olduğunu gösteriyor. Bazı rakamlar daha verelim; İngiliz doktorlar, 1993’te 3500 Ritalin reçetesi yazmışlar, bu sayı 1996’da 26.500 iken, 2006’da İngiliz Ulusal Sağlık Hizmetleri özel ilaçlar hariç 250.000 reçete vermiş. 2007’de ise sayı 461.000’i bulmuş. Yani öyle bir ölçeğe ulaşmış ki, hükümet sözcüsü bunun frenlenmesi gerektiğini söylemiş. Çocuk ve gençleri uyuşturmak için Ritalin ile birlikte benzer ilaçlar da türemiş.

Çocuklara ve gençlere çeşitli ilaçların verilmesi iyice yaygınlaştı, tabii amaç belli.

Bu ilaçların adları; Adderall, Concerta, Metadate CD, Ritalin LA, Focalin XR ve Strattera (atomoxetine). Bu arada Bush ailesi ile bağlantılı Eli Lilly’nin de bu listeye dahil olduğunu atlamayalım.

Çocuklara verilen bir diğer ilaç ise, Sovyetler Birliği zamanında politik mahkûmlardan bilgi almak üzere kullanılan Risperdal. Cardiff Üniversitesi Psikiyatri profesörü ve dünyanın önde gelen psikofarmakologlardan olan Dr. David Healy şöyle diyor: "Risperdal için insanlar, herkese her şeyi söylerler. Bu ilaçları çocuklara verirsiniz ortaya tam bir maç çıkar." Şimdi bunu bir hazmedin bakalım, hazmedebiliyor musunuz? Çocuklara, Sovyetler Birliği'nde politik mahkûmlara herkese her şeyi anlatmaları için verilen ilaçları veriyoruz!

Ocak 2010'da Amerikan Çocuk ve Yetişkin Psikiyatristi Akademisi Dergisi'nde yayımlanan bir çalışmada, Risperdal ve antipsikotik ilaçların iki yaşındaki çocuklara da verilmekte olduğu açıklandı. Bir de iki-beş yaş arasındaki çocuklara bu ilaçların verildiği vakalar, son yıllarda iyice artmış! Bu, çocuk ve gençlerin mümkün olduğu kadar erken yaşta uyuşturulmaları planını iyice açığa çıkarıyor. Bu ilaçların amfetamin ve kokain ile etkisi aynı. Tabii ki bunlar yasadışı, ancak ilaç firmaları ve onların dalkavukları olan bazı doktorlar, bu ilaçları çocuklara, hem de Noel'de şeker dağıtır gibi yasal bir şekilde veriyorlar. İlaçların kalp problemleri ve diyabet gibi sonuçlar veren etkileri de var. Bunlar, bütün ilaçların yan tesiri olarak tanımlanıyor, ama etkiler, kesinlikle yan etki değil. "Büyük Ecza"nın geliştirdiği, çocukların ilaçla istismarını tetiklemek için bunun adına dikkat eksikliği/ "hiperaktivite bozukluğu" demişler. Prof. Healy şöyle diyor: "İlaç firmaları, 'dikkat eksikliği/ hiperaktivite bozukluğu'nun yetişkinlerde de olduğuna ikna etmek için aktif bir kampanya açmış durumdadır. Problemi olan yetişkinlere, kendilerinde bu hastalığın olduğunu söyleyerek bu ilacı öneriyor, agresif bir şekilde de piyasaya sürüyorlar. Pratisyen hekimler klinik olarak kanıtlanmış bu ilaçları yazmayı nasıl reddedecekler?"

Tabii ki, bu soruya cevap; "kendi akıllarını kullanarak" olacak. Bu ilaçların tedavi etkileri iddia edilen halleri asla tedavi edici özellikleri yok, hatta uzman görüşler "dikkat eksikliği/ hiperaktivite bozukluğu" diye bir hastalık da olmadığını söylüyorlar, sadece gıdalarda kullanılan katkı maddeleri nedeniyle olanlar var, bunu da kısaca şimdi açıklayacağım.

Bu durumda, Irak'taki kitlesel silahlar konusu gibi "Problemsiz-Tepkisiz-Çözüm" formülü uygulanıyor. Bu "Büyük Ecza"nın kullandığı çok yaygın bir teknik. Yani, daha fazla aşı ve ilaç üretimini haklı çıkarmak için daha fazla hastalık ve sendrom yaratılıyor. Fiziksel, duygusal ve zihinsel olarak insanları hasta ederek milyarlarına milyarlar katıyorlar. Tabii ki daha fazla kar etmek için de daha fazla hastalığa ihtiyaçları var. O zaman da aslında olmayan hastalıklar yaratıyorlar.

Yaşadığım Wight Adası'ndaki Shen Klinik'inde çalışan dostum Mike Lambert, ilaç firmalarının; insanları sağlıklı tutan doğal beden bağışıklık tepkilerini hastalık olarak niteledirdiklerini belirtiyor, örneğin, hamile kadınlardaki sabah bulantılarının, bebeğe zarar vermemek için bedenin toksinleri atma tepkisi olduğunu anlatıyor. Yani buna müdahale etmek, bedenin atmak istediği bir şeyi tutmak oluyor. Beden sistemi fazla zehirlenince de düşükler meydana geliyor. 1950'li yılların sonu, 1960 yılların başında, binlerce hamile kadının sabah bulantılarına karşı "thalidomide" adlı bu ilacı alınca ne oldu? Birçok sakat bebek doğdu, çoğunun kolu yoktu. Bu olaylar, "modern zamanların en büyük medikal trajedisi" olarak dünya tarihine geçti.

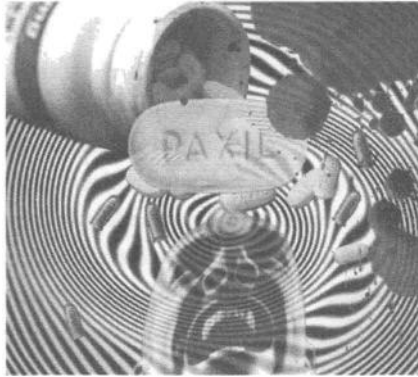
Mike'in dediğine göre, ilaç kartelinin tedavi uygulanması gereken problemler olarak

nitelediği birçok durum, bedeninin, dengesizlikleri düzeltmek için yapması gereken neyse onu yapması veya potansiyel bir probleme karşı verdiği tepki oluyor.

“Dikkat eksikliği/hiperaktivite bozukluğu” inanmanız için sizi programladıkları saçmalıkları öğrenmek için artık odaklanamayacak kadar okuldan sıkınlık gelmesi demek olmalı. Bu hastalıktan ben de mustariptim, ama pencereden dışarıdaki futbol maçına çok iyi odaklanabiliyordum. Devletin doktor, psikiyatrist, öğretmen ve diğer robot sürüleri, bu hastalığı kurbanlara, kimyasal olarak beyni ve sinir sistemine zarar veren Ritalin gibi ilaçları vererek çare bulduklarını sanıyorlar. Aşağıda yazılı olanlar bazı yan tesirler, pardon etkiler:

Sinirlilik ve uykusuzluk, iştahsızlık, bulantı ve kusma, baş dönmesi, kalp çarpıntısı, baş ağrısı, çarpıntı ve yüksek tansiyon, deri döküntüleri ve kaşıntı, karın ağrısı, kilo kaybı, sindirim bozuklukları, toksik psikotik, psikotik nöbetler, bağımlılık sendromu, çarpıntı ve kas seyirmesi, ateş, havale, yoğun baş ağrıları, düzensiz kalp atışı, düzensiz soluma, anksiyete, huzursuzluk, paranoya, hallüsinasyon, aşırı hareketlilik, karıncalanma ve ilaç kesilince aşırı depresyon.

“Haydi bakalım canım, iç şunları, sana su getireyim. Doktorlar en iyisini bilir.” Bütün bunları çocuklara konfeti yağdınır gibi yağdırıyor ve çocuklara resmen planlı programlı bir savaş açıyorlar. 2009’da, Amerikan Medikal Birliği’nin dergisi *Genel Psikiyatri Arşivi*’nde çıkan bir raporda, ABD’de en çok reçetesi yazılan ilaçlar, Ritalin, Prozac ve benzeri ilaçlar. Bu ilaçların kullanımı 1996’dan beri tavana vurmuş durumda. Bu ilaçları 27 milyon kişinin aldığı tahmin ediliyor.

İnsan zihninin ilaçlanması.

Altı yaşındaki çocuklara bile veriliyor. Bazı ebeveynler, çalışmalarına ve sınavlarına konsantre olabilmeleri için çocuklarına internetten Ritalin alıyorlar. Buna tamamen “çocuk istismarı” denir! Ebeveynler; sıkıldığı, yaramaz ve dikkati dağınık olduğu için çocuklarına sorumsuzca ilaç veriyorlar.

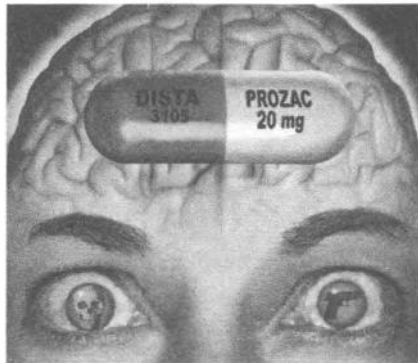
Manchester Üniversitesi’nde Biyoetik Uzmanı olan Prof. John Harris, Ritalin’in şöyle kullanılmasına teşvik ediyor, yani sentetik güneş ışığına benzetiyor, yani ateşin, lambanın veya elektrik lambasının ışığı güneşe göre neyse o... Hatta beyin güçlerini arttırması için yetişkinler de kullanabilirmiş! O zaman bence kendisi de almalı. Diyecek başka bir şey bulamıyorum! *Genel Psikiyatri Arşivi* dergisinin 2010 yılı Ocak sayısında yer alan bir çalışmada, iki ya da daha fazla psikiyatrik ilacın “psikotropik polifarmasi” olarak bilinen bir kombinasyon şeklinde verilmesin-

de ciddi bir artış görüldüğünü açıklanıyor. Araştırmacıların, ilaç reçeteleri üzerinde yaptıkları incelemeye göre 1996-2006 arasında, ABD'de yetişkinler, psikiyatrilerle 13.000 ziyaret yapmışlar. Her seferinde, iki ya da üç reçete yazılan ziyaretlerin yüzde oranı, 42.6'dan 59.8'e yükselmiş. Üç ve daha fazla ilacın yazıldığı ziyaretlerin oranı ise 16.9'dan 33.2'ye fırlamış. Her randevuda yazılan ilaç ortalaması yüzde 40.1 oranında artmış. Bu ilaçları doğrudan almanız bile su şebekesinde birikiyor. Associated Press araştırmasına göre en az 41 milyon Amerikalının içme suyu şebekesinde, antibiyotik, antikanvülsan, ruh hali düzenleyici veya duyu durum dengeleyiciler, seks hormonları ve birçok başka ilaç bulundu. Çok basit; insanlara ne kadar çok ilaç verirsiniz, su şebekesine akan idrarla, çok daha fazla ilaç tortusu kaçacaktır. Bunların hepsi planlanmış. İnsan toplumuna kitlesel olarak ilaç verilmesi, çok önemi olan bir başka konu. *Cesur Yeni Dünya* kitabının yazarı, Fabian Cemiyeti üyesi Aldous Huxley 1959'da şöyle demiş:

“Bana öyle geliyor ki, gelecek nesillerin döneminde, insanların kendi köleliklerini sevmelerini sağlamak için ilaçlama yöntemleri kullanılacak. Bütün toplumlar için bir çeşit acısız toplama kampı, oysa aslında insanların bütün özgürlükleri ellerinden alınacak. Lakin insanlar bundan keyif alacaklar, çünkü propaganda, beyin yıkama veya beyin yıkayan farmakolojik/ilaçlı yöntemlerle baş kaldırma isteği bile duymayacak kadar dikkatleri dağıtılmış olacak.”

Bugün aynen bunlar oluyor. Plan, doğdukları an bebeklerin mikroçiplenmeleri, sonra zorunlu olarak aşılınmaları. Sonra bir sürü ilaç veriliyor, böylece beşikten mezara kadar dünya devletin mutlak kontrolü altında kalacaklar. İnsanları beş duyu realitesine hapseden, sonra da medya ve eğitim yoluyla ‘bilgi’ kaynakları olan ‘Bütün’den kopmuş bilinçlerini istediğin gibi programla. Programlanmayan ve hâlâ sürüden farklı algılayıp farklı davrananlara da “dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu” tanısı koyup akıl karıştırıcı ilaçları daya!

Global kontrol için komplo herkesi hedef alıyor, ama asıl odaklandıkları hedef çocuklar ve gençler, çünkü dünya diktatörlüğü yerini aldığı sıralarda, o zamanın yetişkinleri onlar olacaklar. Zaten sürüngeleler de kendilerini ortaya, o zaman çıkarmayı planlıyorlar. Sürüngeleler hibridler de, aynı şekilde bunun çok iyi farkındalar. Gençler ve çocuklar yetişkin oldukları zaman, bedenleri ve zihinleri şimdikinden çok daha kötü karıştırılacak. Okul ve üniversite-lerdeki kitlesel cinayetleri işleyen gençlere hep bu ilaçlar verilmiş oluyor.

Seri cinayetlere karışan gençlerin çoğu mutlaka zihin karıştıran ilaçlardan kullanmış oluyorlar.

Çocuğuna Ritalin veya Risperdal adlı ilaçlardan verilmiş olan üç ebeveyn bu etkiyi şöyle anlatıyor;

“Sanki oğlumun yerine bir zombi gelmişti. Sabahları uykudan uyandıramıyordum. Akıl hastaları gibi, sanki bütün kişiliği yok olmuştu.”

“Bir ay sonra bir şeylerin feci şekilde yanlış olduğunu anlamıştım. Sabahları onu uyandırmıyordum. Oğlum sanki gözlerimin önünde yok oluyordu. Biraz araştırma yaptım ve bu ilaçları, akıl hastanelerindeki yetişkinlere verdiklerini öğrendim. Neden oğluma vermiş olabilirler?”

“Karşınızdaki kişi doktor olunca, sadece gülümseyip dinliyorsunuz. İlaç hakkında da, ne kadar zararlı olduğu hakkında da hiçbir fikrim yoktu. John o ilacı almaya başladıktan sonra her şey büyük bir hızla yokuş aşağıya yuvarlanmaya başladı. Korkunç bir kişi olmuştu. Doktorlar dozu arttırdılar, bu sefer canavara dönüştü. Duvarlara kafasını vuruyor, eşyaları pencereden aşağıya atıyordu. Doktorlar ise hâlâ ; ‘Daha fazla Ritalin’e ihtiyaç var!’ deyip duruyorlardı!”

Dediğim gibi, eğer bir salak bulmak isterseniz, başlangıç için doktorların arasında arayın. Çoğu iyileştirici değil, sadece kimyacı... Bilgisayarlarına bakıyorlar, “Şu ya da bu durum için reçete yazmalı mı, yazmamalı mı? Tak, tak, tak, enter’ ı bas ve şunu al!” Gençler ve çocuklara her yönden vuruyorlar. Ritalin gibi ilaçlar, özellikle cep telefonlarından yayılan mikro dalgalar ve elektromanyetik kirlilik, “eğitim” ve “eğlence” yoluyla realitelerinin programlanması ve mesaj yazma yoluyla dil çeşitliliği azaltılıyor, gıdalardaki ve içeceklerdeki beyni baskılayıcı kimyasallar tarafından algılamaları saptırılıyor. Bir Fabian Cemiyeti üyesi ve öjenikçi olan Bertrand Russell 1953’teki çıkan *Bilimin Topluma Etkisi* adlı kitabında şöyle yazmış:

“Sanırım, politik olarak en önemli konu, kitle psikolojisi. Önemi, modern propaganda yöntemlerinin çoğalmasıyla inanılmaz derecede arttı. Bunların içinde en önemlisi ‘eğitim’. Dinin de önemi var, ama o azalıyor, basın, sinema ve radyonun etkisi artıyor.

Eğer “erek” gençken yakalanır da, devlet de para ve ekipman sağlarsa, zamanla birinin, başka birini herhangi bir konuda ikna etmesi mümkün olur. Bütün bu bilime, özenle ve azimle çalışılmasına rağmen, yöneten sınıfa sert bir tepki gelecektir. Nüfusun bunun nereden kaynaklandığı bilmesine izin verilmeyecektir. Teknik mükemmel hale getirildiği zaman, yeni nesillerin eğitimi yöneten devletler, ordu ya da polise gerek kalmadan güvenli bir şekilde onları yönetebileceklerdir.

...Eğitim özgür iradeyi yok etmelidir, böylece gençler okulu terk ettikten sonra hayatları boyunca, öğretmenlerinin istediğinden daha başka türlü hareket etmeyi bile düşünemeyecek durumda olacaklardır.

Rejim, aşı ve ihtarlar küçük yaştan itibaren, yetkililerin istedikleri tür karakter ve inanç yaratacaktır ki, güçler hakkında yapılacak en küçük bir eleştiri psikolojik olarak imkânsız kılınmış olacaktır.

Sonuç olarak, seçkin üreme yoluyla, yöneten ve yönetilen arasındaki doğuştan gelen farklılık, tamamen iki farklı cins haline gelinceye kadar artacaktır. Avam tabakanın isyanı, koyunların, koyun etinin yenmesine başkaldırması kadar düşünülemez bir şey olacaktır.”

“Bütün” veya “Sonsuz Bilinç”ten kopmaları için, çocukların ve gençlerin algılamalarını manipüle etmek amacıyla sistemin, daha birçok yola başvuracağını göreceksiniz. Beden elektromanyetik bir sistem ve negatif fiziksel, zihinsel ve duygusal sonuçlar, bütün den-

geyi bozar. Bunların hepsi, belirli bir seviyeyi kastedecek olursak, “elektrokimyasal bir oluşum”dur.

Sürünge komposu başladığından beri, son 30 yıldır özellikle de gençlerin maruz bırakıldığı elektrokimyasal saldırılar, asla rastlantı değildir. Ben cep telefonları için “sessiz soykırım” diyorum, çünkü beyin fonksiyonları ve sağlık açısından sonuçları, başta beyin tümörleri olmak üzere potansiyel olarak son derece yıkıcı.

Mobil telefon teknolojisi: Sessiz soykırım...

Soy aileleri, insan bedeninin nasıl çalıştığını ve teknolojinin onu nasıl etkilediğini çok iyi biliyorlar. İnsanların bilmediğinden eminler, ama şimdi söylediklerim tam birer deneyim sonucu olarak iyice ortaya çıkıyor. Ancak bu kadar kanıtın içinde, beyni yakından mikrodalgalarla maruz bırakmak her ne kadar tam bir aptallık olsa da İngiliz hükümeti, cep telefonu kullanmanın çocuklara, sıcak bir banyo almak veya egzersiz yapmaktan daha fazla zarar vermeyeceğini ilan etti! Bu çılgınlık, tam bir saçmalık, hatta saçmalıktan öte aptallığın daniskası! Sadece ve sadece nüfusu azaltma planının bir parçası.

Hükümet bir yandan çocukların cep telefonu kullanım güvenlik yönetmeliği limitini düşürürken, bir yandan da “bilimsel bilgi” açısından önemli boşluklar olduğunu gerçeğini kabul ediyor. Bence akıllarındaki ve ahlaklarındaki boşluklar çok daha fazla! Powerwatch organizasyonundan, elektromanyetik ve mikrodalga alanların etkileri konusunda uzman olan araştırmacı Alasdair Philips, buna cevaben, birçok uluslararası çalışmanın, 10 yıldan fazla bir süre cep telefonu kullanmış olan kişiler arasında beyin tümörü vakalarının artmış olduğunu gösterdiğini söyledi. Resmi devlet yönetmeliğinin, “çocukların cep telefonu kullanmalarına sınır koymak için ortada elle tutulur bir neden olmadığı yaklaşımı” son derece sorumsuz ve ahlaksızca bir tutumdur. Zaten aynen öyleler... New York Tıp Fakültesi’nde Tıp ve Psikoloji Profesörü olan Dr. Paul Rosch şöyle diyor:

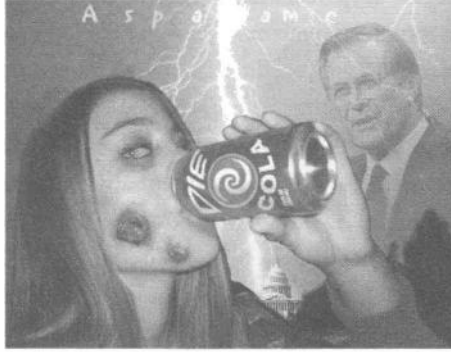
“Genel olarak pek kabul edilmek istenmese de, bedenlerimiz üzerinde yoğun bir etkisi var. Günde bir saat cep telefonu ile konuşmak 10 yılda 10.000 vat radyasyona tekabül eder. Bu da kafanızı mikrodalga fırına sokmanızdan 10 kat daha fazladır.”

Sadece cep telefonları değil, bütün gün elektromanyetik bir çorbanın içerisinde yaşıyoruz. Cep telefonları, mobil telefon baz istasyonları, kablosuz internet, bunların hepsinin Alzheimer, beyin tümörü, otizm, kısırlık, hormon bozukluğu ve bir sürü hastalıkla bağlantısı var. Bütün bu elektromanyetik alanlar, bedeninin elektromanyetik alanlarını bozuyorlar. Yıllardan beri, Terrestri-

al Trunked Radio (TETRA) iletişim sisteminin acil servis mensuplarının sağlığına verdiği zararı vurgulamaya çalışıyorum, şimdi de İngiltere’de polis memurları bunun için yetkilileri mahkeme-ye veriyorlar. Elektromanyetik ve mikrodalga teknolojisinin tehlikeleri ile ilgili olarak hiçbir şey yapılmıyor, çünkü hükümetler ve telekom şirketlerinin sahipleri ve yöneticileri hep aynı aileler. Büyük Petrol Şirketleri, Büyük Ezca, Büyük BiyoTek, hepsi... Halkın hep, hükümetlerin telekom, biyotek vs.endüstrisinin. amaçlarına hizmet ettiklerini söylediklerini duyuyorum. Aynı ailelere hizmet ederlerken, tabii ki aslında o ailelerin temsil ettiği Sürüngenlere hizmet ediyorlar

“Gıda” Katkıları/ Problem-Tepki-Çözüm

Gıda katkı maddeleri hakkında yapılan bir araştırma, 2007’de *The Lancet Top* dergisinde çıkmış ve kafası çalışan herkesin zaten bildiği gibi, çocuklardaki hiperaktif davranış ile gıda ve içeceklerdeki katkı maddeleri arasında bir bağlantı olduğu açıklanmıştı.

Beyine etkisi olan katkı maddelerinden birisi de yapay tatlandırıcı “Aspartam”dır. Bu konudan, önceki kitaplarımda bahsetmiştim. Güvenlik kontrolü işleminden 11 Eylül döneminde Savunma Bakanı olan Donald Rumsfeld sayesinde sahtekârlık yoluyla geçmişti. Reagan-Bush yönetimi sırasında Aspartam’ın satışı onaylanmıştı ve Rumsfeld de ilaç firması G. D. Searle’nin başkanıydı. Daha sonra bu firma, gıdaların genetiği ile oynanması işinin baş aktörü olan kötü şöhretli Monsanto tarafından satın alındı.

Southampton Üniversitesi’nde bilim adamları araştırmayı, hiperaktif olmayan 3 yaşında ve 8 yaşındaki 300 tane çocuk üzerinde yapmışlar. Bu deneklere, bir İngiliz çocuğun günlük olarak vücuduna giren katkıların bir karışımını içirdikten sonra, çocuklarda yaygaracılık, gü-rültücülük ve konsantrasyon bozukluğu gözlemlenmiş. Tek bir oyuncak ile oynayamıyor, bir işi bitiremiyor ve fevri hareket ediyorlarmış. Sekiz yaşında olanlar, 15 dakikalık bir bilgisayar egzersizini bile bitiremiyorlarmış. Şu bulgulara bir bakın. Bu kimyasal kokteylleri içtikten sonra gözlenen etkiler, hiperaktiflik ve davranış bozukluğu olmuştu. Peki, Büyük Ezca ve “yan cebime” diyen tıp mesleği, Ritalin ve benzeri ilaçlarla tedavi edilmesi gereken dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğunun belirtileri için ne diyordu? Dediklerine göre bu durum:

- Oyun aktiviteleri veya verilen işe dikkatini veremeyen çocuklarda,
- Söylenenleri izlemeyen, okul ödevi, görevleri ve faaliyetleri bitiremeyen çocuklarda,

- Dikkati çabuk dağılan çocuklarda,
- Serbest faaliyetlerden keyif almayan veya oynayamayan çocuklarda,
- Olaydan kopmuş veya sürüklenip giden çocuklarda
- Davranış bozukluğu olan çocuklarda görülüyormuş...

Resmi “katkı deneyi”nde çocukların davranış özellikleri ile Ritalin gibi ilaçların verilmiş olduğu çocukların davranışları aynı. Yani bu ilaçların kullanımında da, yiyecek ve içeceklerdeki katkıların kullanımında da olağanüstü bir yükseliş kaydediliyor. Çocukların davranış problemlerinin büyük bir çoğunluğu, çocuklara karşı, onların beyin ve beden bilgisayarlarını bozan kimyasal ve elektriksel bir savaş açılmış olmasından kaynaklanıyor. Unutulmaması gereken şudur ki, Büyük Ecza, Büyük Petrol, Büyük Biyotek olsun bütün karteller aynı şebeke. Yani hepsi, her ülkede, manipüle eden gizli cemiyetlerin global şirketleri tarafından yönetiliyor. Büyük Biyotek, kimyasal karışımlarla insanları hasta ediyor, Büyük Ecza da organize edilmiş problemi tedavi etmek için ilaç denilen daha da fazla kimyasal karışımları sunuyor. İnsanlar hariç herkes kazanıyor. Yiyecek ve içeceklerle ulaşamadıklarına da, geliştirmekte olan ülkelere yaptıkları gibi, “hayirsevenlik” adı altında zorunlu aşı empoze ediyorlar. Bill Gates ne iyi adam değil mi? Bütün o paraları zavallı yoksul çocuklara veriyor! Tabii, inanmak isteyen inansın...

Bir problemten kurtulmanın en iyi yolu çözüm bulmak değil, nedeni ortadan kaldırmaktır. Bu durumda sebep; yiyip içmeleri için çocuklara verdiğimiz karışımlarla birlikte akıl programlamanın diğer sarmalları. Bir Ritalin kurbanı çocuğun babası olan John Tyson, oğlunu İngiltere’nin kuzeydoğusundaki Teeside Sosyal Bilimler ve Hukuk Fakültesi’ndeki Cactus Klinik’e götürmüştü. Orada davranış bozukluğu için ilaç kullanmıyorlarmış. Kliniğin yöneticisi Amanda Ckarkson “Dikkat dağınıklığı bir hastalık değildir, uygun olmayan davranışlardır.” demiş. Evet, çok doğru, çocuklarla çalışılırsa bu davranışlar değiştirilebilir, onları ilaçlamaya gerek yoktur. Tabii ki bu arada asıl çocukların gıda rejimini de değiştirmek gerekir. John Tyson, oğlunun günlük yiyeceklerinden gluteni, buğdayı ve süt ürünlerini kaldırıp ona mineral besin takviyesi yaptığında, etki gözle görülür biçimde değişmiş; Tyson, “Altı hafta sonra yararlarını gördük. Üç ay sonra oğlumun geri geldiğini gördük. Çocuklara katkılı gıdalar verilmesi korkunç bir şey!” diye anlatıyor.

İngiltere ve Avustralya’da yapılan çalışmalar, günde altı kapsül balık yağı verilmesinin, çocukların davranışlarının düzelmesi için verilen, yan etkileri çok olan Ritalin’den ve diğer ilaçlardan daha etkin olduğunu göstermiş. Rachel Gow adında bir anne, Ritalin benzeri Concerta adlı ilacın yerine balık yağı verince, oğlu Nathaniel’in davranışlarının inanılmaz derecede değiştiğini görmüş. Concerta tedavisine başladıktan sonraki günlerde oğlunun nasıl iştahını kaybettiğini ve nasıl hırçın ruh hallerine girdiğini anlatıyor:

“Yemeyi kesti, uyumuyordu ve PlayStation’ından ayıramıyordum. Hipnotik bir etkisi varmış gibiydi. Rahatsız edici bir biçimde ona odaklanıyordu. Sanki ruhu kaybolmuştu. Gözlerinin altı morarmıştı. Ruh hali çok dalgalıydı, histeri krizleri geçiriyordu. Öfke nöbetlerinden sonra birden bebek gibi dakikalarca ağlıyordu. O benim oğlum Nathaniel değildi. Çok korkutucu bir durumdu. Sanki ruhu gitmiş gibiydi.”

“...Sanki ruhu gitmiş gibiydi.” sözleri son derece doğru. Sistemin istediği bu. Rachel, ilaçların yerine, günde altı “Omega 3 balık yağı kapsülü” verince bütün belirtiler kaybolmuş.

"Hiperaktivitesinde önemli derecede azalma oldu, çok daha mutlu, iniş çıkışları kalmadı ve konsantrasyonunda gelişme var." diyor. İlaçlardaki kimyasal kokteylin beden bilgisayarının dengesini bozmasıyla oluşan kimyasal dengesizlik, balık yağının içeriği ile düzelmiş. Bu, çok da üstün bir bilim gerektirmiyor. Bilgisayarlar için de aynı şeyi söylerler; eğer içeri çöp koyarsan, dışarı çöp alırsın. Bu nedenle sistem, bize yiyecek, içecek ve düşünmek için çöp vermek üzere tasarlanmış, ama bizden yapmamızı istediği şeyi yapmayabiliriz. Belki zihinlerimiz ve bedenlerimize açılmış bir savaşı var, ama ellerimiz havada teslim olmak zorunda değiliz ki...

Genetiği ile Oynanmış Gıdalar

Sürüngen planının önemli bir bölümü, genetiği ile oynanmış gıdalar. Ve şeytani biyotek kabalin arkasındaki gölgelerdeki kişiler, özellikle St. Louis'teki Monsanto, neyi neden yaptıklarını çok iyi biliyorlar. Burada genetik değişim veya daha doğrusu genetik manipülasyonun en iyi örneklerine tanık oluyoruz.

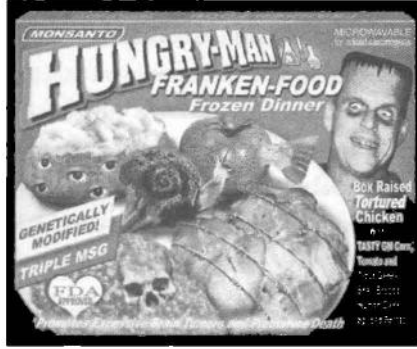
Genetiği ile oynanmış gıda, insanları genetik olarak yok etme amaçlıdır.

"Dünyayı besliyoruz!" sloganı için "Kitleler halinde öldürüyoruz!" demek daha doğru olur herhalde. Bizlere, bütün zehirli PCB, DDT ve Agent Orange'in güvenli olduğunu söyleyen Monsanto'dur. Büyük Biyotek, kuzey Amerika'daki insanların ve doğanın genetik oluşumlarını yok ediyor. Hedefleri de dünyanın tamamı... Avrupa'daki çevre aktiviteleri daha güçlü bir örgüt olduğu için daha çok direniş var, ama Avrupa Birliği genetiği ile oynanmış gıdaya onay vermek üzere pusuda bekliyor, çünkü Avrupa Birliğini de aynı Büyük Biyotek ve Büyük Ecza'yı yöneten aileler yönetiyorlar.

İngiltere Çevre Bakanı Hillary Benn, daha hızlı bir genetiği ile oynama işlemi kabul etmek üzere Avrupa Birliği'ni çağırıyor. "Eğer GDO/ genetiği ile oynanmış gıdanın bir katkısı olacaksa, o zaman toplum ve dünya olarak, o teknolojiiden yararlanmak için bir seçeneğimiz olur. Zaten gittikçe artan sayıda ülke GDO ürünleri yetiştiriyor." diyor. Benn, ne diyor böyle? Genetiği ile oynanmış gıda korkunçtur !

Tabii, çünkü Hilary Benn de, babası eski İşçi Partisi bakanlarından Tony Benn gibi Fabian Cemiyeti'nin bir üyesi. *Huffington* web sitesinde çıkan bir makalede, ABD'nde GDO dayatıl-

dıktan dokuz yıl sonra, çeşitli kronik hastalıklar baş göstermiş. 1997-2002 yılları arasında hastanelerin acil servislerinin alerji bölümleri, gıda alerjisi tanılarıyla dolup taşmış. Özellikle de çocuklarda bu sayı iyice yükselmiş. Ayrıca astım, otizm, obezite, diyabet, sindirim bozukluğu ve belirli kanser vakalarında da yükselme olmuş. GDO/genetiği ile oynanmış gıdalar ve biyotek planı ile ilgili ayrıntılı gerçekleri, *Global Komploya karşı David Icke Rehberi* adlı kitabımda anlatmışım.

*GDO/Genetiği ile oynanmış gıdalar insan sağlığı için son derece zararlıdır.
Tam amaçlanmış olduğu gibi.*

Müthiş bir aldatma planı var ve hedef insanların sağlığı... Monsanto, eski çalışanlarını, resmi kuruluşların anahtar konumundaki görevlerine getirdi. Hazine Bakanlığı'ndaki Goldman Sachs nasıl korunuyorsa, bunlar da biyotek kabalını koruyorlar. Monsanto ile hükümet arasında bir döner kapı var, Büyük Biyotek'in faaliyetleri için kanunlar yapıp denetim ve denge sağlanıyor. Bu, "genetik olarak yozlaşmış" Bill Clinton ve Tony Blair gibi biyotek başkanlar ve başbakanların yardımıyla, onlarca yıldır sürüp gidiyor. Soğuk ve acımasız Monsanto, zehirli herbisit, yaprakları döken zehir Agent Orang'in üreticisidir. 1971'e kadar Vietnam Savaşı'nda Amerikan Silahlı Kuvvetleri tarafından kullanılmış, çok sayıda ölüm ve hasara neden olmuştu. Monsanto, tımaclarına kadar bir İllüminati kuruluşudur.

Biyo-korunma Çalışma Grubunun üyeleri, Monsanto tarafından üretilmiş olan genetiği ile oynanmış gıdaların yararları hakkında tavsiyelerde bulunuyorlar. Bu grubun üyelerine dahil olanlar: Linda Fisher, Monsanto'nun Devlet ve Halkla İlişkiler Başkan Yrd. ve eski Amerikan Çevre Koruma Kurumu Başkan Yardımcısı. Dr. Michael A. Friedman, Monsanto'nun eski ecza departmanı olan GD Searle Şirketi'nin Klinik olaylar Başkanı. Marcia Hale, Monsanto'nun Uluslararası Hükümet İlişkileri Direktörü, ABD Başkanı'nın eski asistanı. Michael (Mickey) Kantor, Monsanto'nun Direktörü, ABD eski Ticaret Bakanı. Josh King, Monsanto'nun Washington DC bürosu başkanı, Gıda ve İçecek İdaresi'nin eski hukuk danışmanı. William D. Ruckelhaus, Monsanto'nun direktörü, ABD Çevre Koruma Kurumu genel müdürü, Michael Taylor, Monsanto Washington DC ofisinin başı, Gıda ve İlaç Yönetimi eski hukuk danışmanı, Lidia Watrud, Monsanto'nun eski mikrobiyoloji biyoteknoloji araştırmacısı olup, daha sonra ABD Çevre Koruma Ajansı Çevresel Etkiler Laboratuvarına katılmış. Jack Watson, Monsanto'nun Washington'daki avukatlarından

olup, ABD eski Başkanı Jimmy Carter'ın kurmaylarından. Diğerleri ise İllüminati'nin kontrolündeki DuPont ve Dow Kimyasalları. Clayton K. Yeutter, eski ABD Tarım Bakanı ve eski Ticaret Temsilcisi, Amerika-Kanada serbest ticaret görüşmelerinde Amerika ekibinin başkanı, Dünya Ticaret Örgütü'nün önde gelen şahsiyetlerinden olup Uruguay GATT serbest ticaret görüşmelerinin başlatılmasında öncü oldu. Daha sonra Dow Kimya Şirketi'nin bir alt kuruluşu olan Dow AgroSciences (Dow Tarım Bilimleri)'in sahibi olduğu Mycogen Şirketi'nin direktörü oldu.

Bu ölçüde bağlantı düşünülemez bile, ama İllüminati manipülasyonunun pislikleri arasında bu çok doğal görünüyor. Hangi tasarıya oy verdiğini bile okumayan politikacılar gibi, bu halkı koruyucu kurumların üyeleri de hiçbir şey okumayınca, GDO koşullarında bu genetiği ile oynanmış gıda ve içecekler konusunda gerçek testlerin yapılması da yasaklanmış. *Yok Etme Tohumları* adlı kitabında araştırmacı F. William Engdahl şöyle yazmış:

"...Saygın, *Scientific America* adlı aylık dergideki bir makalede, 1994'ten beri dünyadaki gıda zincirindeki genetiği ile oynanmış ürünlerin yayılmasının ardındaki şoke edici ve alarm verici gerçek açıklanıyor. Dünyada herhangi bir ünlü bilimsel dergide, hiçbir bağımsız bilimsel çalışmanın yer almamasının basit bir nedeni var. Monsanto'nun hazır soya fasulyesi veya MON81 10 gibi ürünlerini bağımsız olarak kanıtlamak mümkün değil, çünkü şirket zararlı yan etkisi olmadığını iddia ediyor ve test yapılmasını yasaklıyor. Son on yıldır, tarımda genetiği ile oynanmış tohumlar yer alırken Monsanto, Pioneer (DuPont) ve Syngenta, genetiği ile oynanmış ürünlerini alan herkese, tohumların bağımsız bir şekilde incelenmesini yasaklayan bir anlaşma imzalatıyor.

Bilim adamlarının, tohumun hangi koşullarda geliştiği veya gelişmediğine dair test yapmaları yasak. Genetiği ile oynanmış tohumun özelliklerini, başka bir şirketin genetiği ile oynanmış veya hiç oynanmamış olan tohumların özellikleriyle karşılaştırma olanakları yok. En kötüsü de, genetiği ile oynanmış tahılların çevrede, hayvanlarda ve insanlardaki beklenmedik yan etkilerini incelemeleri de yasak."

Bilim adamları, genetiği ile oynanmış gıdaların potansiyel tehlikesine dikkat çekiyorlar, ama görüşleri, halk sağlığını koruması gereken US Food&Drug Administration/Amerikan Gıda ve İlaç Yönetimi (FDA) tarafından görmezden geliniyor. FDA, Büyük BiyoTek ve Büyük Ecza'nın alt kuruluşundan başka bir şey değil. Teknik çok basit. Eğer neyi yapabileceğini, neyi yapamayacağını denetleyemezsen, o zaman karar merci olan kurumlarını denetle. ABD ve dünyadaki en önemli çarklardan birisi olan, uyuşturucu suç ağını durdurması gereken kurumlar. Buna CIA ve DEA (Drug Enforcement Agency) yani uyuşturucuya karşı olması gereken kurum. Zaten oyunu bilerseniz, polisliğini yapacakları şeyi yaptıklarından şüphe etmek kimin aklına gelir? 1992 yılı itibarıyla, FDA Büyük BiyoTek'in o kadar cebinde gibiydi ki, bu endüstri bunun güvenli olduğuna bizzat inandıktan sonra, genetiği ile oynanmış tahıllar konusunda testlere ne gerek vardı? FDA'ya bile bildirmeden piyasaya çıkarabilecekleri söylenmişti. FDA, "Bu yeni yöntemlerle yapılan gıdaların, diğerlerinden farklı olduğuna dair bir bilgi yok!" diye bir beyanda bulunmuş. Bunun kocaman bir yalan olduğu, açılan davalar sonunda, FDA'nın kendi içinden 44.000 belge açığa çıktığı zaman anlaşıldı.

Taylor-Monsanto için ‘Yaratılmış’

Belgeler; genetiği ile oynanmış gıdaların alerji, toksin, yeni hastalıklar, antibiyotiğe dirençli hastalıklar, beslenme problemleri ve kansere neden olabileceğini açıklıyor. FDA’daki bilim adamı ve uzmanlar, genetiği ile oynanmış gıdaların normal olarak üretilen gıdalardan farklı olduğunu, dolayısıyla da farklı risklerinin olabileceğini söylemişler. O zaman nasıl oluyor da FDA kamuoyuna hiçbir farkının olmadığını söyleyebiliyor? Bunu söyleyen kişi, FDA’nın iki numaralı yöneticisi Michael Taylor olup, kendisi Monsanto’nun eski avukatlarından, sonra da Halkla İlişkiler Başkan Yardımcısı olmuştur. Taylor, Monsanto’nun hükümetteki adamıdır ve bilin bakalım Obama, “gıda uzmanı” danışmanı olarak kimi atadı? Tabii ki Michael Taylor’ı! Yeni gıda güvenliği yasalarının koyulmasının sorumlusu olduğu için tabii ki, tartışmasız bu olsa olsa, Monsanto gıdalarının güvenlik yasası olabilir. Dr. Richard Day (Rothschild Siyonist) 1969’daki o doktorlar toplantısında “Kişilerin gıdalarını kendilerinin yetiştirmeleri, güvenli olmadığı söylenerek yasaklanacak!” demişti. Şimdi aynen 2009 Amerikan Gıda Güvenliği Modernizasyon yasası (HR875) ile gıda temini üzerinde merkezi bir diktatörlük kurulmuş durumda.

David Dee’nin, organik gıda yetiştiren çiftçilere uygulanan yasalarla ilgili posteri.

Adı “Gıda Güvenlik Yönetimi” ve Sağlık ve İnsani Hizmet Departmanı’nın bünyesinde yer alıyor. Yani Amerika’da “domuz gribi”ne karşı çalışmaları yapan kurum... Bu departmanın başı, Gıda Güvenliği Kurumunun yöneticisi olarak ABD Başkanı tarafından 5 yıllık bir dönem için atanıyor, ancak bu dönemden sonra yerine başkası da atanabiliyormuş. ABD’de üretme, işlemekten geçirme, paketlenme veya tüketim için gıda bulunduracak herhangi bir gıda kurumunun veya yabancı bir gıda kurumunun, yıllık olarak, bu departmana kayıt yaptırmaması gerekiyor. Hatta Monsanto sözcüsü şirketin bu yasa ile ilgisinin olmadığını vurguladı, ama tabii ki gerçek, bunun tamamen tersi...

Gıda Kurumu’nun işi, bahçenizde bile yiyecek üretseniz, küçük ve orta ölçekli organik ve normal çiftçiliği yok etmek.

* Çev. Notu: David Icke’in kelime oyunu; Taylor- Monsanto için biçilmiş kaftan.

İllüminati, küçük ölçekli çiftçilik sistemini yok ediyor, çünkü insanların kendi yetiştirdikleri güvenli gıdayı tüketmelerini istemiyor.

Yasa bu adamlara, özel mülke girme hakkı veriyor ve bunu yapmayan büyük para cezaları ödemek zorunda kalıyor. HR875, Yale Üniversitesi'nin, İllüminati'nin Skull & Bones (Kafatası ve Kemikler) gizli cemiyetinin bulunduğu Connecticut New Haven üyesi Demokrat Kadın Kongre Üyesi, Rosa DeLauro tarafından sunulmuştu. Master derecesini ise Fabian Cemiyeti'nin London School of Economics'ten almıştı. Yasanın ardındaki organizasyon, Trust For America's Health olup, Robert Wood Johnson Vakfı tarafından sponsor edilen bir hayır kurumuydu. Amerikan ilaç ve tıp şirketi Johnson&Johnson'ı dünya çapında bir şirket yapan da aynı kişiydi. Obama tarafından Gıda ve İlaç Departmanının başına getirilen Margaret Hamburg, aynı zamanda bu Trust of America's Health kuruluşunun ve genetiği ile oynanmış gıda elde edilmesi için apayrı bir servet harcamış olan Rockefeller Vakfı'nın yönetim kurulundaydı. Trust for America's Health, Amerika'nın gıdasını güvenli tutmak başlığı altında bir rapor yayımladı. Raporun danışmanı Obama'nın gıda "uzmanı" olan Micheal Taylor'dı!

Taylor'ın karısı Christine Lewis Taylor ise, uzun zamandan beri, Gıda ve İlaç kurumunda çalışırken, insanların tüketeceği, ihtiyacı olan miktardaki gıdalara getirilen sınırlamalar için mazeret bulma amacıyla, bazı gıdaları toksin olarak nitelendirmek gibi saçma sapan fikirleri destekliyordu. Bütün bunlar Nazilerin oluşturmuş olduğu Codex Alimentarius'a bağlı olup, doğal gıda ve beslenme endüstrisini yok etmek için planlanmıştı. Bay ve Bayan Taylor en azından birbirine çok uygun bir çift olup, tam birbirlerine layıklar.

Sonra bir de 2009'da çıkarılan Gıda Güvenliğini Arttırma yasası (HE 2749) var. Bu, Gıda ve İlaç Departmanı'na gıda kirlenmesi alanlarında istediği yeri karantinaya alma gücü sağlıyor. Aynı zamanda gıdayı o coğrafi bölgeden başka yere nakletmek için herhangi bir taşıt kullanılmasını da yasaklıyor. Bu herhangi bir taşıt olabiliyor, çünkü her arabanın en az bir çeşit gıdayı taşıyabileceğini biliniyor. Bu yasaya göre, bütün çiftçi pazarları ve yerel gıda kaynakları, o sözü edilen kirliliğe neden olmasa bile kapatılabilir.

Hepsi uzun zamandan beri planlanmış. Güvenli gıdaya "güvenli değil" deyip, insan sağlığına her yönüyle zararlı, genetiği ile oynanmış gıdaları dayatıyorlar. Genetiği ile oynanmış patates verilen farelerin barsak ve midelerinde kanser hücreleri oluştu, beyinleri, karaciğer ve üreme

organları küçük kaldı, bağışıklık sistemleri tahrip oldu. Bu insanlar, sebep oldukları ölüm, acılar ve kargaşadan hep paçayı kurtarıyorlar. Açıklamış olduğum sebepler nedeniyle kendi hareketlerinin sonucu olarak insanların acı veya sıkıntı çekmesinden hiç empati duymuyorlar. Büyük BiyoTek, insan DNA'sı için bir tehdit olmadığını söylüyor, ama bunun doğru olmadığını da biliyor. Çalışma ve testlerin, ne zamandır teyit ettiği üzere, genetiği ile oynanmış DNA bedene geçiyor ve insan DNA'sını derinden etkiliyor, gen fonksiyonlarına etki yapıyor. Genel olarak, genetiği ile oynanmış gıdalar ve BiyoTek ile ilgili gerçeği açıklamaya çalışan bilim adamları ve araştırmacılar ya işten atılıyor, ya mahkemeye veriliyorlar ya da aileleri tehdit altında kalıyor.

Devlet kurumları ve koruma ajansları, Büyük Ecza ve Büyük BiyoTek'e böylesine özgürlük verince, onlar da o zaman, alternatif şifa yöntemleri ve monopoliye karşı olan keşifler ve teknoloji üzerinde baskı yapıyorlar. Buna, çevremizi saran atmosferdeki enerji alanlarını etkileyerek zarar vermeleri de dahil tabii. Bu ajanları ve devlet kurumlarını kontrolün altında tutarsan, sana karşı olanları da bunları kullanarak yok edebilirsin. Zaten aynen de öyle yapıyorlar.

Bu arada kısırlığın da insan vücuduna yönelik kimyasal ve genetik saldırıların yapıldığı, tam da nüfusu azaltma planlarının yürürlükte olduğu bu zamanlarda ne kadar artmış olduğunun farkında mısınız? Büyük BiyoTek'in kukla kadın ve adamları her yerde. Ocak 2010'da, Londra İmparatorluk Üniversitesinde Uluslararası Gelişim Profesörü ve eski İngiliz hükümet danışmanlarından Gordon Conway, organik çiftlik sahiplerine, genetiği ile oynanmış gıdaları kucaklamalarını söylemiş. Bu arada belirtelim; Conway, Rockefeller Vakfı'nın Eski Başkanı'dır!

Gıda Zincirinin Yönetilmesi

Plan, Sürüngen soy şirketleri ve hükümetlerin bütün gıda üretimi ve teminini yönetmeleridir. Zaten bunun nasıl gerçekleşmekte olduğunu şimdi görüyoruz. Monsanto gibi BiyoTek devleri tohum çeşitlerini yok ediyor, gerisini de kendi özel kullanımları için patentliyorlar. (*Global Komplo için David Icke Rehberi kitabıma bkz.*)

Bir İllüminati cephesi üyesiyseniz, ne isterseniz yapabilirsiniz. 2009'da Bloomberg dünyanın en büyük tohum üreticisi olan Monsanto'nun, yeni "genetiği ile oynanmış tohumlar"ının fiyatını %42 oranında arttıracığını rapor etti. Amaç, tohum üretiminde büyük sermaye oluşturup, sürekli olarak fiyatları arttırarak küçük üreticileri ve çiftçileri yok olacak noktaya getirmek. Böylece İllüminati şirketleri, özellikle de Monsanto, bütün dünyanın gıda üretimini elinde tutacak.

Bir kere daha hatırlayalım, işte bu nedenle organik gıda yetiştiren çiftçilere gittikçe dozu artan bir saldırı var, çünkü amaçları, düzgün gıdayı engelleyip kendi tekellerine almak. Bu faaliyetlerin arkasındaki malum grup, genetiği ile oynanmış gıdaları Afrika başta olmak üzere bütün dünyaya dayatıyorlar. Rockefeller Vakfı, ilk "Yeşil Devrim" hareketini 1960'ta, Afrika'da ve Latin Amerika'da başlattı, çünkü gıda üretimini daha da iyi kontrolleri altında tutmayı amaçlıyorlardı. Daha sonra ise Bill ve Melinda Gates Vakfı ile birlikte Afrika'daki Yeşil Devrim için işbirliğine giriştiler. Afrika'nın gıda kaynaklarını ele geçirme planları, Washington DC'de yerleşik "Gelecek için Kaynaklar" adlı bir "think tank" tarafından destekleniyor. Plan, önemli finans

desteğini ABD Çevre Koruma Kurumu, Goldman Sachs ve Robert Wood Johnson Vakfı'ndan alıyor. Sonuncusu ise, "Trust of America's Health" organizasyonun sponsoru olup aynı zamanda gıda diktatörlüğünün çıkarmış olduğu HR 875 yasasının ardındaki güç olarak da biliniyor.

Afrika hakkındaki iki raporun kaynağı da Rockefeller Vakfı tarafından finanse edilmiş ve bilin bakalım yazarı kim? Evet, bildiniz, Monsanto'dan Michael Taylor... Tabii ki Obama da aynı tayfanın içinde yer alıyor. *AllAfrica.com* web sitesine; 1960'larda Hindistan'a sunmuş oldukları "Yeşil Devrim"i, 2009'da neden hâlâ Afrika'ya sunamamış olmaları karşısında üzüntü duyduğunu ifade etmiş! Acaba Hindistan'daki bu "Yeşil Devrim", ülkenin bütün çiftçilerini inanılmaz boyutlarda borca batırıp, tohum ve böcek ilaçlarına inanılmaz boyutlarda para ödemek zorunda bırakan, inanılmaz boyutlardaki intiharlara neden olan "Yeşil Devrim" olmasın? Hani şu, yeraltı suyunu tüketip çevreyi zehirleyen değil mi? Kesinlikle o, şimdi de Afrika'nın kalbinden gelip İllüminati başkanı olan kişinin liderliğinde aynı şeyi Afrika'ya yapmak istiyorlar.

2010'un başlarında, Bill ve Melinda Gates Vakfı, vakfın global gelişim programı için "Tarımsal Gelişme direktörü olarak Sam Dryden"i atadı. Kariyer geçmişine bakılacak olursa Dryer, Gates'lerin kendisinden istedikleri görevi yerine getirmek için biçilmiş kaftan. Wolfensohn&Company'nin yöneticisi idi. Özel yatırım ve danışmanlık firması olarak Rothschild'lerin ortaklarından, Dünya Bankası'nın eski başkan James Wolfensohn tarafından kurulmuştu. Dryden ise, Emergent Genetics'in CEO'su idi. Bitki bilimleri üzerine çalışan bir şirket olup, biyoteknoloji destekli tohum ürünleri geliştirip pazarlıyordu. Sonra Monsanto (zaten şimdi de ona çalışıyor) ve Syngenta AG tarafından satın alındı. Şimdi, Dow AgroSciences'in bir bölümü olan Agrigenetics şirketinin başkanı ve CEO'su idi. Rockefeller Vakfı'nın danışmanıdır ve gelişmekte olan ülkelerin gıda güvenliği yararına Rockefeller Kardeşler Fon Geliştirme organizasyonunun geliştirilmesi için önyak olmuştur. Bir ara, bir Rockefeller aile vakfı olan ve geri kalmış ülkelerde kırsal yoksulluğun giderilmesi için "Güney/Kuzey Geliştirme girişimi"nin yönetim kurulundaydı. Dış İlişkiler Konseyi'nin de bir üyesidir. Dedim ya, İllüminati amaçları için doğrusu biçilmiş kaftan.

Gıda tekeli ve kontrolü kısmen, ABD Donanması'nın sistematik bir şekilde denizlerdeki hayatı yok etmesi şeklinde de gerçekleşmektedir. Atlantik ve Pasifik okyanusları ve Meksika körfezinde her yıl, "Warfare Testing Range Complex Expansions" planı ile milyonlarca deniz memelisi öldürülüyor. Bu, "Ulusal Denizcilik Balıkçılık Hizmetleri" tarafından da onaylandı. NewsWithViews.com'dan Rosalind Peterson şöyle yazıyor:

"Ulusal Denizcilik Balıkçılık Hizmetleri Kurumu, Donanma'ya verdiği bu son izin ile, dünyadaki deniz memelileri üzerinde son derece yıkıcı bir karar almış oldu. Bunun, 2010 Şubat'ında yürürlüğe girmesi bekleniyor. Ancak Pasifik'teki 11.7 milyon deniz memelisi ile ilgili olan bu karar, denizdeki diğer canlıların tabutuna da çakılan son çivi oldu.

ABD'nin, Pasifik, Meksika Körfezi ve Atlantik bölgelerinde donanmanın uyguladığı 'sonar' programları için, gittikçe artan sayıda verilen izin; deniz memelileri ve diğer deniz canlıları için tam bir felakete yol açacak. Bu listeye bomba patlamaları, bütün savaş oyunları deneyleri, manevralar ve denize, havadan ve sualtından verilen toksik kimyasallar ile çoğu deniz canlısının yaşaması için çok az şans kalacaktır".

Bush yönetimi, 2004'te Donanma ile ilgili Amerikan Çevre yasalarını iyice zayıflattı. Do-

nanmayı, tehdit ve tehlike altından canlı cinslerini koruyan çevre yasalarından muaf tutan tartışmasız “Başkanlık Emri”ni imzaladı. Sonra da Ulusal Denizcilik Balıkçılık Hizmetlerinin verdiği izinle, beş yıl içerisinde yaklaşık 12 milyon deniz memelisi katliama uğradı. Bütün bunlar, çeşitliliği ve gıda kaynaklarını yok etme planının halen de sürmekte olan bir parçası. Böylece tam anlamıyla devlet tekeline bağımlı kalınacak. “Dediğimizi yap, yoksa aç kalırsın!”

Duygusal Hastalık

İnsan sağlığı ve esenliği ile ilgili en tahrip edici güç, “Sürünge”nin beslendiği, düşük frekanslı duygulardır. Beden bilgisayarımızın önce enerji yapısını, sonra da elektriksel ve kimyasal dengesini bozar. Bu, kimyasalların ve elektromanyetik alanların bedeni kimyasal ve elektriksel olarak bozması gibidir. Aynı şeyi titreşimsel olarak frekansla da yaparlar, çünkü her şey, “yukarı”, “aşağı”, “öne”, “arkaya” hep bağlantılıdır. Aslında bu realitedeki her şey titreşimsel veya ne ad vermek isterseniz onu verin; çünkü metafiziksel evren, dalga formunun, holografik bir ifadesi oluyor. Tamamen korkuya dayalı bu düşük rezonanslı duyguları tetiklemek, sürünge”lere ve onların hibrid hizmetkârlarına birçok yararlar sağlıyor. Beden bilgisayarını duygusal bir dengesizlik içerisinde tutuyor, düzgün düşünebilmeyi engelliyor, bizi sürünge” beyin hayatta kalma mekanizmasına daha da güçlü bir şekilde kilitliyor. Bu kilit, onların kovan akli ve Ay Matriksi. Böylece “Sonsuz Bilinç”imize bağlanmamızı daha zorlaştırıyor, çünkü korku, zihni/bilinci beş duyuya dayalı hayatta kalma duygusuna odaklayıp frekans rezonansımızı düşürüyor, insanların fazla yaşamamasına neden oluyor. Sonuncusu onlar açısından çok önemli, ölüm işlemi, ölüm korkusu müthiş bir düşük frekanslı duygu üreticisi... Ne kadar uzun yaşarsanız, neler olduğunu anlamak için daha fazla şansınızın olduğu doğrudur. Doğayı ve beden duygusunun orijinini ve nasıl acımasızca manipüle edildiğini anlamak, insanların köleleştirildiğini ve bunun nasıl başarıldığını anlamanın anahtarı oluyor. İnsanları en güçsüz düşüren duygu korkudur. O kadar ki bedeniniz kıpırdamaz, korkudan donar.

Daha önce de açıklamış olduğum gibi, burada sürünge” beynimiz devreye girer. Şifacı dostum Mike Lambert bir keresinde korkuyu öyle bir derecede hissetmiş ki, gözkapaklarını bile hareket ettirememiş. Bu deneyim, onun gibi bir şifacı açısından bile duygunun, zihinsel ve fiziksel hastalık açısından ne kadar üstün olduğunu gösteriyor. “E-motion” kelimesi “hareketi durdur”, “emotion” ise “duygu” anlamına gelirken bütün dengesiz duygular, hareketi baskılayarak bedenin iletişim sisteminin hızını ve verimini etkiliyor, yani beyin, organlar ve hücreler arasındaki bilginin alış verişini engelliyor. Hastalıkların en büyük nedeni duygulardır.

Bedenin nasıl bir içten bağlantılı iletişim ağı olduğuna bir kez aklınız yatarsa, o zaman Mike Lambert’in neden hastalıkların yüzde doksanının duygusal dengesizlikten kaynaklandığını söyleme nedenini anlarsınız. Yıllarca önce, yerel doktorun bütün hastalarına göndermiş olduğu notu hatırladım: “Hastalara doktorla olan randevularının sadece beş dakika olduğunu, diğer problemlerinizi tartışacak zamanın olmadığı hatırlatılır.”

Bugünkü tıbbın gerçekleri görmezden gelmesi ve ilgisizliği had safhada. Oysa hastalıkların asıl nedeni, burada sözü edilen o diğer problemler. Sebep önemli değil, onlara hemen ilaç verin! Önceden süregelen veya birden bir tepki olarak oluşan bir duygu hissettiğimiz

zaman bu, bir elektrik şarjı formu alıyor. Bu elektrik şarjı bedenin elektrik/ enerjetik dengesini, bu yolla da kimyasal dengesini etkiliyor. Yani aynı bilginin/ verinin farklı bir enerji formu. Bütün hastalıklar, bu duygudan üreyen elektro kimyasal dengesizlikten doğuyor. Tabii ki düşük frekanslı duygular sürünge beyine bağlı, o da insanları sürünge kovan zihne ve Ay Matriks'ine kilitliyor. Büyük Ecza'nın ilaçları, belirtiler üzerine odaklanarak cevap veriyor. Zaten geleneksel tıbbın çaresi de ya neşter ya da ilaç, her ikisi de problemin fiziksel dışavurumunu kesiyor ya da kimyasal dengesizliği hedef alıyor. (Çoğunlukla da 'yan tesir' denilen kimyasal dengesizliğe neden oluyorlar.) İnsanlar çok yoğun duygular için ne derler? "Bir şey beni yiyip bitiriyor." İşte kansere neden olan mantarın yaptığı budur; bedeni yiyip bitirir. Böyle oluyor, çünkü bu sadece enerjetik duygunun fiziksel bir ifadesi oluyor.

Mike Lambert şöyle diyor: "İnsanlar kanserden kurtulduklarını söylüyorlar. Yoksa kanser hücrelerinin bir belirtisi yok mu? Eğer hâlâ aynı mutsuz evliliği yaşıyor veya aynı mutsuz işte çalışıyorlarsa problem geri gelecektir. Bazı şeyler değişmezse, her şey aynı kalır."

Ben de kişisel tecrübelerimden, duyguların ve stresin bedene olan etkisini biliyorum. 2007 itibarıyla, hayatımdaki baskı, hiçbir keyifli veya huzurlu anımın olmayışı beni öldürüyordu. Stresten iyice aşağılara çekiliyordum. 2003'te stresten dolayı ensemden korkunç bir ağrı vardı. Daha beterini yaşadığımı hatırlamıyorum. Mike Lambert bunun stres duygusundan kaynaklandığı söyledi. İngilizcede seilmeyen birisi için "ensedeki ağrı" denmesinin nedeni bu demek ki. Mike, "Korku duygusu enerjetik olarak böbrekler, öfke ise karaciğer ve safra kesesi ile bağlantılıdır." diyor. Duygusal travma veya stres, safra kesesinin enerji meridyeninin akışını etkiliyor, bu dengesizlik aynı enerji hattından enseye gidiyor. Safra kesesi meridyeni sırttan geçerken siyatik sinirini etkiliyor. Demek bu nedenle bize stres yaşatan kişilere İngilizcede "k..."taki ağrı diyoruz. Onlar gibi bazılarını ben de tanıdım.

Mike, aşırı derecede kıskanç insanların gözlerinin altında yeşil sürme gibi bir renk olduğuna dikkatimi çekti. Sahiden tam anlamıyla kıskançlıktan yeşil kesiliyorlar anlaşılan. Zaten 2007 yazından itibaren ana stres kaynakları hayatımdan çıkmaya başladı. Hayatım boyunca bastırılmış olan sıkıntı ve acılar sağlığıma bozmuştu. Hayatım değişince, duygularım değişti, duygularım değişince sağlığım yerine geldi. Hep duygular, duygular, duygular. Toplum, bizi korku ve stres içinde tutmaya yapılandırılmış. Bu durum, sürünge enerjisel gıda kaynağını oluşturuyor, dolayısıyla da insanları zihinsel olarak strese tutup, bol miktarda hastalığa neden oluyor.

Adrenalin ile Yaşamak

Stres altında olduğumuz zaman, çoğunlukla kendimizi yorgun hissederiz. Bunun sebebi stresle bağlantılı olan yıpranmış veya yorulmuş olan adrenalin sistemidir. Bir bakıma yakıt tankı gibi bir şey. Yeterli adrenalin ve bağlantılı hormonları üretmezseniz, beden güçsüz veya yorgun kalır. Ben de yıllarca bunu çok yaşamış olduğum için, hep çok fazla çaba sarfetmekten dolayı aşırı yorulmuş olduğumu düşünürdüm. Duygularla adrenalin bezi arasındaki bağlantıyı gördükten sonra, bunun doğru olmadığını anladım.

Mike Lambert, doğum sonrasında bazı kadınların başına gelen doğum sonrası depresyonunun da adrenalin yorgunluğundan kaynaklandığını anlattı. Eğer bir hücre yeterli oksijen

almazsa, bu kansere neden olabilir. Oksijen yetersizliğinin nedenleri hem yiyecek ve içeceklerdeki kimyasallar ve toksinler, hem de korku, suçluluk, depresyon, öfke, nefret, alınma/gücenme ve hayal kırıklığı gibi negatif duygular. Duygularımız kelimenin tam anlamıyla bizi fiziksel olarak öldürüyor ve yaşlanma işlemini hızlandırıyor. Mike Lambert; "İnsanlar yaşlandıkça boyuna kozmetik malzemeleri kullanıyorlar, ama asıl nedenle mücadele edebilmek için asıl bakmaları gereken yer içleri!" diyor.

Mike'ın anlattıklarına göre en büyük duygusal katil beklenti duygusu... Kendimizden beklediklerimiz, başkalarının bizlerden beklediği, özellikle de anne babalarımız. Sevgi eksikliği o kadar çok şeye mal oluyor ki. Şu "yeterince iyi olamama", yani "yeterince sevilme-yeye layık olamama" duygusu var ya, insanların bütün hayatları boyunca sürüyor. Bu insanları sürekli olarak dikkat etmek ve sistemin koşullarında, aslında kendileri öyle olmasalar da başarılı görünmek için çırpınmaya sürüklüyor. Mike'ın dediği gibi:

"İnsanlar oldukları gibi görünemiyorlar, ama başkalarının kendilerinden bekledikleri gibi görünüyorlar. Bir Ferrari'yi kötü bir yolda sürerseniz 20 dakika sonra teklemeye başlar, çünkü onun için tasarlanmamıştır. Enerjik açıdan insanlar da aynı şekilde, çoğu, yaptığını yapmak üzere yaratılmamış, olmadıkları bir şeyi olmaya çalışıyorlar. Çok hassas, duygusal bir kişi avukat ise, bu onu strese dayalı birçok hastalık sahibi eder, belki de öldürür bile."

Gizli cemiyetler ağının derinliklerinde, hatta onların sürüngen efendilerince, bu çok iyi biliniyor. Zaten bütün toplumu sürekli bir duygusal travma ve dengesizlik içerisinde tutacak şekilde yapılandırmışlar. Mike bu nedenle aşağıdaki cümleyi kâğıda yazıp oğlunun odasının kapısına asmış: "Eğer zihnini başkalarının düşünceleri ile dolduracaksan, o zaman kendine ait düşüncelerinin olmasının ne anlamı olabilir? Kendin ol, olman gerektiği söylenen biri olma."

Bir Hindu sözü var: "Kendi üzüntülerimizi kendimiz yaratıyoruz." Hümanistik Psikolojinin kurucusu Carl Rogers'ın da sorduğu bir soru var: "Neden düşündüğün gibi düşünüyorsun?" Bu, kapıyı, "Realiteyi neden belirli bir süzgeçten geçirip, belirli şekilde deneyimliyoruz?" sorusuna açabilecek bir soru. Kendimize şunu da sorabiliriz: "Bu yaptığımız neden yapıyoruz?" Yapmayı istediğimizi sanıyoruz veya yapmamız gerektiğini sandığımız için yapıyoruz. Veya acaba kendi beklentilerimizi mi, yoksa başkalarının beklentilerini karşılamak için mi yapıyoruz? Bir zamanlar bir söz duymuştum: "Mutluluk istediğinizi yapmakla olmaz, yaptığınızı istemekle olur." Eğer kendi olduğumuz gerçeğinin enerjisi ile akıp gitmiyorsak, o zaman olmadığımız şeylerin dengesizlikleri içinde oluruz. Gerçek benliğimizi inkâr etmek yolumuzu keser, bu önce enerji alanımızın dengesini bozar, sonra da kendisinininkini.

"Selam doktor, şu beş dakikamı geri alabilir miyim?" The Beatles, *Eleanor Rigby* şarkısında ne diyor? "Bütün yalnız insanlar, hepsi nerelerden gelirler? Bütün yalnız insanlar, nereye aittirler?"

Birçok insan hep yalnız, hatta ailelerinin içinde veya kalabalıkların arasında bile. Sahte kimlikleri şeklinde davranabilmek için gerçekte kim olduklarını gerilerinde bırakırlar. çünkü dünya öyle istiyordur. Bu sahte benlik o kadar güçlenir ki, çoğu kişinin yaptığı gibi, tabii ki güvensizlik yüzünden, diğer benlik kendi bile bunu ister hale gelir. "Başarmalıyım! Zengin olmalıyım! Babam benimle gurur duymalı! Başarmış görünmeliyim!" Tabii bu tam bir saçmalık! Neyi başarmış hale gelmeli? Cesaretle "hayat" diyebileceğimiz sahnede bir aktör olmak başarmak mı? Tamamen saçmalığa dayalı çılgın bir sistemin koşullarına göre başarmak mı?

Haydi oradan, şık giysili, lüks arabalı bey için alkış lütfen! Yoksa acaba Nepal'in tepesindeki bir dağda mı yaşamayı tercih ederdi? Oh, bu arada dostum, mezarlık soldaki ilk durak...

Noktalar birleşiyor.

Bütün bunları ve daha nicelerini anlamanın yolu, Mike Lambert için, 14 yaşındayken dövüş sanatları okuluna başlayınca açıldı. O kadar başarılı olmuştu ki, bu sporda İngiltere'yi 200 kere temsil etti. Ancak bu da onun, insanların çoğunun bilmediği bir şeyi, yani insan bedeninde özellikle de enerjik açıdan sanılandan çok daha fazla bir şeyler olduğunu anlamasını sağladı. Üstelik yine 14 yaşındayken, başından ilginç bir deneyim geçti. Bacağının kaval kemiğinin üzerinde 20 mm kadar büyüklükte bir ışık topunun gezdiğini görmüş ve oldukça paniklemişti, çünkü bedenin, sürekli yanma ile alev alabileceğine dair bir şey okumuştur. Oysa şimdi gördüğü şeyin foton enerjisi olduğunu biliyor. Çinliler buna 'ki' diyorlar. Bu hatlar boyunca yer alan akupunktur noktaları, bağlantı kutuları gibi etkilenip dengeleliyor. Bazen enerji bu bağlantı noktalarında birikiyor ve eğer enerjetik frekans ile uyumlanabiliyorsanız bir ışık topu gibi görülebiliyor. Mike; "O zaman 'mide 6' denilen noktadaki foton enerjisini görmüştüm." diye anlatıyor.

Gördüklerinin şokunu atlatması Mike'in haftalarını almış, ama öylece de doğunun felsefesi ve bilgisine merak sarmış. Zen Budizmini, oryantal tıbbi öğrenmiş ve Tibet ve Japonya gibi yerlerde çok ileri derecedeki öğreticiler ile çalışmış. Tahmin edilebileceği üzere Mike okulda çok zorlanmış, ama öğretmenler onun ilgisizliğini yeteneksizliğe bağlayıp, günümüzde "Dikkat Eksikliği Bozukluğu" denilen rahatsızlığı olduğunu düşünmüşler. Ancak buna yeteneksizlik diyememişler, çünkü IQ'su 168 puanla müdürden bile yüksek çıkmış! İşte sistemin, insan aklına olan bağlantısızlığı bu! Mike, okulunu terk etmiş. Ancak asıl dönüşüm noktası, bir inşaattaki bir iskele kazasında, bir adamın tazminat davasını alınca oluşmuş. Önemli bir şirket ile kapışmış ve o kadar ikna edici bir şekilde kazanmış ki, ona Sağlık ve Güvenlik Müfettişliği görevi önermişler. Çok sayıda dava ve vaka ile ilgilendiği uzun yollar, bedenin doğası ve "hayat"ın kendisi hakkındaki anlayışına çok büyük katkıda bulunmuş. Daha sonra psikoloji ve hipnoz eğitimi için üniversiteye gitmiş ve çok yönlü bilgi ve önsezilerini birleştirerek, bugünkü, sağlık problemlerine olağanüstü başarılı yaklaşımını kazanmış. Uluslararası araştırmacılar ve bilimciler, geleneksel tıp biliminin çözemediği "sır"lara cevap bulmak için kapısını çalıyorlar. Hatta ünlü, Londra'daki Kraliyet Bilim Kurumu'dan bile davetler alıyor. Mike, "iyileşme" (semptomların olmayışı, çoğunlukla geçici) ile "vücudun onarılması" (bedenin en sağlıklı haline dönmesi) arasındaki derin farka dikkat çekiyor. Shen Klinik'te yaptıklarını da, "Hastalık için değil, sağlık, esenlik için çalışıyoruz." şeklinde ifade ediyor. "Birisinde diyelim ki C Vitamini eksikliği varsa doktor ona "C vitamini" reçetesi yazar. Oysa ben, "Neden eksik diye düşünüyorum, bunun sebebi ne olabilir?" Hayat enerji ile sürüyor, o zaman biyokimya, dolayısıyla da vitaminlerin önemi ikinci derecede kalıyor."

Bu yaklaşımıyla, sadece belirtilere bakıp belirtilerin görüldüğü bedenin o bölümüne değil, her şeyin her şey ile arasındaki bağlantıları bakıyor ve görüyor. Basit bir örnek verelim: Baş ağrısı, ayaktaki bir akupunktur meridyeni üzerinde oluşmuş bir düğüm ya da kilitlenmeden kay-

naklanabilir, çünkü aynı meridyen devresi baştan da geçiyor. Mike haklı olarak, düşüncenin bölünmüş olduğunu ileri sürüyor, çünkü hem geleneksel tıpta hem de alternatif şifada, uzman doktorlar egemen, oysa gerçekten etkin olmaları için birçok öğreti ile eğitilmiş olmaları gerekli. Mike bir akupunkturcu, ama aynı zamanda psikolog, doğu tıbbi uzmanı vs. Noktaları birleştirmek ve beden, zihin ve duyguların etkileşim içinde olduğunu görmek için, “elleriyle görmek” deneyime sahibi olup bu bağlantıları tanımlamak gerekiyor. Sadece sınavları verip resmi bilgileri tekrarlayarak nitelik kazanmak yeterli olmuyor. Mike diyor ki: “Unutabilirim, ama bana söyle, bana göster, belki hatırlayabilirim, benim de karışmama izin ver ki, anlayayım, demek gerek.”

Şeker Sahtekârlığı

Beden bir hologram, hologramın her bir parçası da bütünün bir parçası. Buna, hologramın parçası olan zihin ve duygular da dahil, tıpkı kendimizi fiziksel olarak bir arada tutuşumuz, yürümemiz, sesimizin tonu veya nefesimiz gibi. Bunların hepsi, Mike Lambert gibi “çoklu seviyeli” önselilere sahip uzmanların, holografik beden bilgisayarına ulaştığı anahtar konumundaki ipuçları. Birisi Shen Klinik’e gittiği zaman, Mike onları karşılarken aslında, yürüyüşlerinden veya seslerinin tonundan, onlar hakkındaki her şeyi inceliyor. Aslında bizdeki bütün bu özellikler, ne aradığını veya neye baktığını iyi görenler tarafından okunabilecek açık bir kitap gibi. Ve oturup da rahatsızlığınızın belirtilerini anlatmaya başladığınız anda Mike hemen hemen ne söyleyeceğinizi biliyor. Hatta tedavi etmiş olduğu bir doktor bile, “Benim hakkımda söylediklerine inanamadım, çünkü henüz anlatmamıştım bile!” demişti. Benim de öyle... Kaç kere ben daha ağzımı bile açmadan dilime bakıp fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak kendimi nasıl hissettiğimi söylemiştir. Gözler için de aynı şey söz konusu. Mike diyor ki: “Karaciğer enerjiyi gözlerle, kalp enerjiyi dile, böbrekler de kulaklara boşaltır. Bu nedenle kulak çınlama vakaları aslında böbreklerle ilgilidir. Belirtinin kaynağı nadiren problemin kaynağı olur.”

Bütün hepsinin nasıl birbirleriyle bağlantılı olduğu, sağlık probleminin nerelerden kaynaklandığını bu açıdan bakıp da görmek, bir zaman sonra rahatlık sağlıyor. Örneğin rafine şeker tarafından tetiklenen çok zararlı bir döngü var. Vücut bir yaşam tepkisi vermese, tek bir kesme şeker bile insanı öldürmeye yeterli. Rafine şekerin asidi öldürücü derecede tehlikeli ve vücut kendisini buna karşı kemiklerden ve dişlerden aldığı çok fazla miktarda kalsiyumu sisteme vererek korunuyor. Dolayısıyla da vücudun ayakta kalması için o kadar çok kalsiyum harcanıyor ki, bunun bir sonucu olarak ortaya, kemik yoğunluğunun zayıfladığı, kolay kırılabilir hale geldiği osteoporoz/kemik erimesi çıkıyor. Rafine şeker tüketimi, beyindeki epifiz bezini ve serotonin denilen nörotransmitter/sinir devim salgısının üretimini etkiliyor. Bu da depresyonu tetikliyor. Bu hale giren kişiler ruh sağlıklarını düzeltmek ve enerji seviyelerini yükseltmek için çoğunlukla çikolata, kola ve yüksek enerjili içeceklerle yöneliyorlar. O zaman bu döngü daha da tehlikeli bir hal oluşturur hale geliyor. Bir teneke kola, dokuz kaşık şeker içeriyor. Mike, “Bedenimizdeki kalsiyum olmasa, tek kaşık bile bizi öldürmeye yeter!” diyor. Sürekli olarak şeker tüketen bir toplum haline geldiğimiz için, şimdi tabii şekerden kaynaklanan birçok hastalık oranında bir patlama oluştu. İnsülin hormonu şekeri, glukoz olarak hücrelere taşıyor, pankreasın; karbonhidrattan dönüşen glukoz da dahil olmak üzere bu kadar çok şekerle baş edebilmek için salgıladığı

insülin yetmiyor, bütün sistem aşırı yüklemeye ile karşı karşıya kalıyor. Bunun çoklu sonuçları var. Birisinde, glukoz emilmediği ve hücreler tarafından enerji olarak kullanılmadığı zaman, yağa dönüşüyor ve böylelikle toplumumuzda gittikçe artan obezite sorunu baş gösteriyor. Domino etkisi ile insülin dengesizliği, bağışıklık sistemine olan olumsuz etkisiyle, prostat ve göğüs kanserine, şimdi salgın bir hastalık gibi artmış olan “diyabet”e ve beden ısısını, metabolizmasını, bağışıklık sisteminin gücünü ve hormon dengesini koruyan en önemli bez olan tiroid hastalığına yol açıyor. Tiroid iyi çalışmadığı zaman bunu bütün sistem izliyor. Zaten tiroid ataklarının en büyük kaynağı içme suyundaki klorid/klorür. Bu, tiroid fonksiyonu için çok önemli olan iyotu tüketiyor. Bir kere daha hatırlayalım, bu; ‘üçüncü göz’ de dahil olmak üzere, endokrin sisteminin bezlerine tam bir saldırı niteliğinde...

Belki bazı kişilere yararı olacak bir bilgi: Mike Lambert, kanser, koroner kalp hastalıkları, bu-
nama ve Alzheimer hastalıklarının çok önemli bir nedeninin, “homosistein” denilen bir toksit amino asit olduğunu söylüyor. Bunun için bir ilaç yok, tabii ki çünkü sistem tedavi önermiyor. Homosistein, birçok doktorun yetkili olmadığı bir kan serum testi ile tespit edilebiliyor. Çoğu doktor duymamış da olabilir, zararlı potansiyelinden habersiz de olabilir. Mike, homosistein seviyesini 6-10 arasında belirliyor ve 13’ü geçerse hastanın sağlığı açısından endişe ediyor. İngiltere Ulusal Sağlık Servisi kan testi departmanı, Mike’a, homosistein kontrolü yapsalar bile, kendi güvenlik seviyelerinin 18 olduğunu söylemişler. Shen Klinik’teki bir hastanın homosistein seviyesi 32 olunca, ciddi kalp problemleri yaşamış, ancak Mike’ın tedavisi ile homosistein seviyesi yediye inmiş. Yüksek homosistein seviyesinin nedeni ise büyük çapta stress imiş.

Modern toplum; beden ve yeryüzü, beden ve bilinç arasındaki karşılıklı bağımlılık ve etkileşimlerde sonsuz sayıda kimyasal ve elektromanyetik etkilerle kısa devreler oluşturarak, insan sağlığına çok sarsıcı zararlar verdi. Bu çoğu kişinin bilmemesinden oluyor, ama doktorlar ve diğer profesyoneller çoğunlukla neyi düşünmeleri isteniyorsa onu düşünüyorlar. Sisteme olan inançları onları cahil birer tekrarlayıcılar haline getirmiş. Sihirbazın perdesinin ardında, realitenin gerçek doğası az sayıdakiler tarafında gasp edilmiş, doktorlar dahil insanlardan saklanmış durumda. Bunu yapanlar, insan bedenine yapılan elektromanyetik ve duygusal saldırıların sonuçlarının ne olacağını çok iyi biliyorlar. Büyük BiyoTek’in meyve ve sebzelerdeki salvestrola mantar öldürücü ilaç kullanması ve CYP1B1, bu soğukkanlılıkla yapılmış hesapların sonsuz örneklerinden birkaçı olup, “gelişme” kisvesi altında insan ırkına uygulanan planlı programlı kitle katliamının bir sembolüdür.

“Hepsi para için” veya “hepsi petrol için yapılıyor” tuzaklarına düşmeyelim. Petrol tekeli ve para birikimi, asıl plan olan “insanların kitlesel olarak kontrol altında tutulmalarının” yan ürünleri. Bunun asıl amacı zihni baskı altında tutarak insanların, gözlemleme ve algılama açılarından fiziksel olarak bu dünyada olmalarını, ama onların çok boyutlu bağlantılarından kopmalarını sağlamak. Bunu yapmaları için, korku ile düşük frekanslı duyguları tetikleyen sürüngen beyinin hayatta kalma mekanizması yoluyla, insanların beden bilgisayarlarını ve onun elektrokimyasal işleminin dengesini bozmaları gerekiyor. Bunu bir kez başarırlarsa “Bilinç”, bedende sesini duyuramaz hale gelir. Bu, çok parlak bir bilgisayar programcısının, algılamalarını, bozuk bir bilgisayar ile internete aktarması gibi bir şey olur. Büyük Ecza ve Büyük BiyoTek, bütün bunların sadece önemli bir parçası, oysa dahası var. Hem de çok daha fazlası.

23

Oyun Planı (4): Farklı Maske-Aynı Yüz

"Karşılığını suç öder. Avukat olun!"

Will Rogers

Beden bilgisayarını programlamak için çok çeşitli yollar var. Bunu, Büyük Ecza veya Büyük BiyoTek vasıtasıyla kimyasal veya elektromanyetik olarak da yapabilirsiniz, bir sürü yöntemle titreşimsel olarak da...

Sistemin istediği, beden/zihni "bilinç"ten koparmak, bedenin alıcı-verici sistemini saşırtıp bastırmak, korku ve "acı ben" duyguları ile, sınırlı kapasiteye dayalı bir realite duygusu programlamak. Bizim "sosyal toplum" dediğimiz olgu, özellikle her seviyede, tam egemen bir kontrol sistemini dayatıyor. Michael Ellner'in belirtmiş olduğu çok açık ve net tezatların nedeni budur. Dünyanın öyle olması gerekiyor ki, hep negatif duygular üresin.

Hukukçular adaleti yok ediyorlar!

Taleplerini bir kitleye dayatmak istersen, finans dünyasının da kontrolü ile birlikte hukuk, bu iş için en etkili yoldur. Aslında bu ikisi tamamen birbirine bağlıdır, zaten bugünün hukuk sistemi de eski Roma'nın para kanunu veya ticaretine dayanır. Bir yargıç, "yargıç" kürsüsündeki "bank"a oturur. "Banka"nın orijini buna dayanır.*

Eski Roma'daki tefeciler, tezgâhlarını "bancu" denilen bank gibi uzun masaların üzerine açarlardı. Bu "bancu" kelimesi, sonradan "banco", en sonunda da 'banka' oldu. ABD'nde yasalar, en azından teorik olarak 'Capitol Hill'de yapılıyor. Zaten onun adı da eski Roma kaynaklı. Her ülkedeki hükümetin merkezi başkent, yani "capital", aynı zamanda "para/sermaye" anlamına geliyor. Bütün dünyadaki yasa statükosu, eski Roma hukukuna dayalı, zaten o da Sümer ve Babil yasalarından kaynaklanıyor. ABD'de, eski Roma'da olduğu gibi bir "Senato" var. Eski Roma Senatosu'nda, güç ve yargı gücünü sembolize etmek için "değnekler demeti"ni kullanırlardı. "Değnek demeti"ne İngilizcede "Fasces" deniliyor. Beyaz huş ağacından "çubuk"un aynı boyda kesilmesiyle silindirik şeklinde iki demet oluşturulmuş,

* Çev. Notu: İngilizcedeki parklarda üzerine oturan "bank" kelimesi, Türkçe'ye de yerleşmiş bir kelime olup, sonradan "banka" kelimesine dönüşmüştür.

ikisinin arasına da keskin kenarı dışarıya doğru duran iki tane balta sokulup kırmızı bir kurdele ile bağlanmış. “Faşizm” kelimesinin orijini “fascies/ değnek demeti”nden geliyor.

“Faşizm” kelimesinin kaynaklandığı sembolizm.

İllüminati soy ailelerinin dünyaya dayatmak istedikleri şey bu, yani kişiler birbirlerine bağlanmış ve balta da, diktatörlük yönetimini sembolize ediyor. Doğrusu, Avrupa Birliği için de pek uygun bir sembol! ABD Senatosu'nun resmi mühründe de bir çift çapraz fascies/değnek demeti var. ABD Temsilciler Meclisi'nin tören asası da aynı şekilde onu temsil ediyor. Beyaz Saray Oval Ofis'teki Amerikan bayrağının iki yanında, mühürde, Ulusal Muhafızların sancağında ve ABD Vergi Dairesi'nde yer alıyor. ABD Capitol binasının kubbesindeki Kraliçe Semiramis veya Özgürlük Tanrıçası heykelinin kaidesinde de fascies/değnek demeti bulunuyor. Bu Tanrıçanın, kesinlikle “özgürlük” Tanrıçası olmadığı belli. O, Babil'in Ay Tanrıçası! Washington DC veya İngiltere'deki Bank of England ve diğer binaların mimarisine bir bakın. Hepsi de eski Roma mimarisine göre inşa edilmiş.

İnsanları Roma hukuku ile kontrol altında tutmak çok kolay. Kanunun ne olacağına çok az kişi karar veriyor, birisi çıkıp da itiraz edecek olursa “yasaaların uygulanması” adı altında hemen cezalandırılıyor. Bir yasaya karşı çoğunluğun ağır basacağı kitlesel bir itiraz yapılmadığı sürece, bu hep böyle sürer gider. Ne kadar adaletsiz olursa olsun, devlete karşı direniş gösteren bireyler, diğerlerine ders olması için tek tek toplanıp cezalandırılırlar. Bu kanunlara maruz kalanlar, onların yapılmasına hayır demezlerse bu kontrol sistemi daha da güçlenecektir.

Demokrasiyi, özgürlük ile eşdeğer tutmak üzere programlanmış durumdayız, oysa hiç de aynı şey değiller. Özellikle de günümüzde, faşist/ komünist diktatörlük ile, seçilmiş diktatörlük, yani demokrasi arasında sadece teorik olarak, 4-5 yılda bir insanların oy kullanma farkı var. Devletin bütün seçenekleri hep aynı aileler ağı tarafından kontrol altında tutulduktan sonra oy vermenin ne yararı olabilir ki? Halk bir kez oy kullandıktan sonra seçilmiş olan o hükümet, istediğini yapmaya başlıyor. Politikacı veya partilere, iktidara geldikleri zaman yapacaklarına söz vermiş oldukları şey için oy vermişsinizdir, ama sürekli olarak gördüğümüz gibi, göreve gelir gelmez hiç kendilerini bu sözleri tutma mecburiyetinde hissetmezler. Obama'ya bir bakın. O kadar çok U dönüşü yaptı ki! İnsanlar özgür olduklarını sanarak oy veriyorlar. Oysa her ülkede diktatörlük var, bu seçimle de olsa, insanlara darbeyle de dayatılmış olsa hiç fark etmiyor.

Yargı

Yapılan yanlış değerlendirmelerden birisi de, demokrasilerde kanunların Kongre, Parlamento veya adı her ne ise o kurumlardan, halkın kararı ile geçtiğine olan inançtır. Oysa büyük bir çoğunlukla durum hiç öyle değildir. Durumun ne olduğuna dair halk sadece bir “imaj”ı bilir. Bu imaj; politikacılar, gazeteciler ve akademisyenler tarafından şarkılar gibi söylenen bilgilerin yarım yamalak duyulması şeklinde olur. Böylece bir şeyin, ulusal parlamentolar veya yerel konseylerde seçilmiş temsilciler tarafından tartışılarak kanunlaştırıldığını sanırlar, ancak bu doğru değildir.

İngiliz kanunlarının yüzde 75’i, Avrupa Birliği’nin seçilmemiş, yani seçimle gelmemiş olan bürokratlarından kaynaklanır. Sonra hükümetlerin veya başkanların, ufak unutkanlıkları sonucunda, herhangi bir tartışma/görüşme olmadan da kanunlar koymalarını sağlayan küçük oyunlar yapılır. ABD’nde, Kongre’yi bypass eden, “Başkan’ın Yönetim Emirleri” sistemi vardır. Bununla, dağlar kadar çok kanunlar yapılmıştır, karanlıkta oturmuş beklemede olan kanunlar ise, herhangi bir acil durum karşısında aktive edilecek olan faşist/komünist bir devletten başka bir şey değildir.

Bill Clinton’ın eski danışmanı Paul Begala’nın 1998’de *New York Times*’a dediği gibi: “Bir kalem darbesi ile ülkede kanun oluyor, iyi iş...” Başkanlar, halkın görüşüne başvurmadan bunları yürürlüğe koyabiliyorlar. Kongre’nin onayına ihtiyaçları olmuyor, ama bunlar Kongre’den geçen kanunlar kadar güçlü yaptırımlar içeriyorlar. Kongre, Başkan’ın emri ile gerçekleşen kanunlara uymaz veya ters düşerse, Başkan’ın bunu veto etme hakkı var. Bu vetoyu çevirmek için de, üçte ikilik bir çoğunluk gerekiyor. ABD’deki hükümet şekli tek bir adama, dolayısıyla da onu yöneten veya kontrolü altında tutanlara müthiş bir güç sağlıyor. Aynı gücün kuklası olan birçok başarılı görünen başkanın koyduğu kanunların, sadece ulusal aciliyet durumunda derhal yürürlüğe konulabileceği uzun bir emirler listesi var. Bunlar hükümete insanların evlerini ellerinden alma, ailelerini parçalama, çocuklarını ellerinden alma, insanlara nerede çalışacakları söyleme, medyanın, bütün enerji kaynaklarının, hatta özel arabaların bile kontrolünü ele alma gibi faşist haklar sağlıyor. Acaba bunu kaç tane Amerikalı biliyor? Bir de “kural yapma” olarak bilinen bir sistemleri var. Bununla en azından teorik olarak yasalar Capitol Hill’den geçiyor, ama ajanslar tarafından ayarlanan, genellikle seçilmemiş, çoğunlukla da tanınmamış bilim adamları, ekonomi uzmanları ve “tüzel” kişiler, tavsiye niteliğinde bir sürü ayrıntı ekliyorlar. Bu, uygun ve düzgün politik görüş belirtilmeden veya görüşmeler yapılmadan kanun değişikliği yapmanın bir başka yolu. İngiltere’de bizim de “ikincil yasa” denilen bir unsurumuz var. Bu “kanun hükmündeki karamame” veya “ikincil yasa” olarak da biliniyor ve bunlar hükümet bakanları için “Yasal Araçlar”. Aşağıda; *answers.com*’da yapılan bir tanım bulunuyor:

“Yasal Araçlar” İngiltere’de, kanunlaşmadan önce Parlamento’nun bütün onayını almasına gerek olmayan, yasalardan ayrı İngiltere kanunlarıdır. Bunlar, genellikle hükümetin bakanlarından birisi tarafından, Parlamento yasalarının onlara verdiği hak ile Parlamento’ya sunulur.

Genelde ne isterlerse onu yaparlar ve özellikle de 2006’da geçmiş olan “Kanun Düzen-

leme Reformu" kanun tasarısı ile bu güç daha da arttırılmıştır. İngiltere'de her yıl halkın oyuna ve görüşüne başvurulmadan binlerce kural, düzenleme ve yasa yürürlüğe sokuluyor, ama bazen görüşme veya tartışma yapılmış bile olsa, oy vermiş olanların çoğu bunları okumuyor.

Amerikan faşist vatanseverlik kanunu gibi köklü değişiklikler ve köklü bir şekilde gücün ulusal meclislerden Avrupa Birliği'ne transfer edilmesi ile ilgili konularda oy kullananlar, bunları okumuyorlar bile.

Obama'nın, bütün Amerikalıların hemen hemen bütün hayatlarını kontrol altına alan Temiz Enerji ve Güvenlik Yasası, Kongre'den Haziran 2009'da geçirildi. Kanunun 300 sayfası, sabahın 3'ünde sunuldu, tabii ki çoğu kimse de okumadı. Meclis'in azınlık Lideri John Boehner, kalkıp kanunun içeriğini yüksek sesle okumaya başlayınca, kanunun sponsorlarından biri olan Rothschild Siyonist Henry Waxman itiraz etti ve prosedüre uymadığı için onu engelledi. Bir kanunu geçirmek için gereken tek şey, iktidardaki hükümette çoğunluğun temsil edilmesidir. İtirazların etkisi ne olursa olsun, kendi tarafları için, aynı koyunlar gibi oy verirler. Sakın ha sorgulama veya ters düşme, yoksa kariyerin tehlikeye girer!

Komployu daha da güçlendiren, hep kişinin kendi çıkarına hizmet etmesidir. Bu, günlerdir ve yıllardır hiç durmadan sürüyor. Neticede, insanların hayatlarının en ince ayrıntısına kadar hükmeden dağ gibi kanunlar oluştu. Kanunları Mason ve İllüminati efendileri için yazan arka plandaki kişiler, insan özgürlüğünü öldürecek olan siyanür haplarını, sonsuz sayıdaki belirsiz bürokrasi dilinde yazılmış hükümler ve alt-hükümler içinde saklarlar. Politikacılar ve halk bunları okumadıkları gibi, okusalar bile anlayamazlar. Kanunlar, özellikle gerçek anlamı saklayacak şekilde kelimelere dökülmüştür. Sonradan birisi çıkıp da; "Ben buna oy vermemiştim ki!" diyecek olursa, örneğin; hüküm 71, alt hüküm 55'te oy vermiş olduklarını görürler. Şimdi de ortaya yeni "Uluslararası Yasa" lafı çıktı. Artık bunu da çok sık duyacağız, çünkü uluslararası kanunlar, bu gezegendeki herkesin uymak zorunda olduğu kanunlar. Bütün bunlar, tek dünya devleti için yapılan hazırlıkların bir bölümünü oluşturuyor.

Büyük Aldatmaca

Hayatın gerçek doğası, insanlardan muazzam ölçüde gizleniyor. Bu alanda gittikçe artan sayıda araştırmacı, bu "mine field"/e/mayın tarlasına, daha doğrusu "mind field"/zihin tarlasına odaklanıyor ve çalışmalar bu şekilde ilerliyor, ama bu biraz da bankaların kasa dairesindeki iç içe kapılara benziyor. Tam numaraları hatırladığınız için sevinirken, açılan diğer kapının ardından, bir başka kapı, bir başka şifre açılmayı bekliyor. Dolayısıyla bu alanda çalışanlara büyük saygım var. Çok çalışma ve taahhüt gerektiriyor. Tabii ki hatalar da yapılıyor, ama her zaman öğrenecek daha fazla şey oluyor. Ancak görevi üstlenmezseniz, o zaman da manipülasyon gizli kalıyor. Tabii bu benim alanım değil, tartışmalar, kelime anlamları, türevler ve yasal tuzaklar. Burada yapacağım tek şey, bu araştırmacıların yazdıklarını özetlemek, ama unutmayalım ki bu, halen sürmekte olan bir işlem. Hâlâ bilmediğimiz çok şey var ve daha birçok sürprizle karşılaşabiliriz.

Kişiler “hukuk” dedikleri zaman birçok araştırmacı bunu, devletlerin dikte ettiği yazılı hukuk olarak değil, genel hukuk olarak alıyor. Genel hukuk, örf ve adetlerle binlerce yıl içinde gelişmiş. İngiliz araştırmacı Chapman Ailesi’nden Veronica, komplo bu alanında uzmanlaşmış. Onun adını neden bu şekilde yazdığımı şimdi anlayacaksınız. Kendisi diyor ki:

“Keltik dönemde İngiliz Adaları’nda kabileler yaşarmış ve hepsinin gelenekleri ve adetleri varmış. Sürekli olarak hiçbir şeyin kaydı tutulmaz, herkesin bildiği kurallara göre yaşamış. Bu, durumu tam olarak dünya ölçeğine yansıtıyor. Yani o zaman, her şeyin kabilesel olduğu bir zamanmış ve her birey, kendisini yöneten kuralları bilirmiş. Birisi bu kuralları çiğnediği zaman, Şef ya da büyücü başkanlığında bir tür Kabile Toplantısı yapılır, her iki tarafı da dikkate alan bir karar alınır, sonra da bu karar uygulanmış.”

1215’te Kral John’un imzalamaya mecbur kaldığı Genel Hukuk, orijinal Magna Karta (Büyük Sözleşme) kapsamında kutsal kabul edilmişti. Eğer barışı ihlal etmezseniz, başkasına zarar vermez, öldürmez ve anlaşmalarınızda fesatlık yapmazsanız, o zaman Genel Hukuk’un kurallarını ihlal etmiş olmazsınız. Genel hukukun kullanımı, belirli koşullarda birinin vermesi gereken kararı söyleyen “meşru” yasalar olmaksızın durumun gereklerine göre karar verilen her durumda sağduyunun kullanımıdır. Modern tanımlardan birisi şöyle:

Genel hukuk, İngiltere’de doğan ve daha sonra ABD Genel Hukuku’na uyarlanan, vakalara dayalı bir karar verme sistemidir. Yazılı hukuktan ziyade, örnek olaylara (başlangıçtaki örnek hukukta geliştirilen yasal ilkelere) dayalıdır. Bir yerde, kişilerin anlaşmazlıklarına veya vakalara göre yaratılan geleneksel kanunlardır. Genel hukuk zamanla değişir.

Şimdi İllüminati’nin, Genel Hukuk’a neden pek az rağbet ettiğini anlamak için önemli bir neden ortaya çıkıyor. Evet, zamanla değişiyor, ama çoğunlukla çok çabuk değil, çok az değişiyor. Hatta insanlar kendi Genel Hukuk’larını bile oluşturabiliyorlar. Eğer herhangi bir zaman ölçeğinde küresel bir hapishane yaratmak istiyorsanız, o zaman ihtiyaçlarınıza uyacak ve hemen sunup, hemen değiştirebileceğiniz kanunlara ihtiyacınız vardır. Kesinlikle insanların kendi kanunlarını oluşturmaları işinize gelmez. Sürüngeçler, araştırmacıların “bir ülkenin kanunu” dedikleri meşru hukuku, yazılı hukuk/ deniz hukuku ile gasp ettiler. Buna başka deyimlerin yanı sıra, Denizcilik/ Amirallik veya Ticaret hukuku deniliyor, ama en yaygın adı, bugün ABD’de bilindiği gibi “Ticaret Kanunu” (UCC/Uniform Commercial Code) Hem de Roma/Vatikan Kilise Hukuku’na dayalı!

Ohio Eyalet Üniversitesi’nden Profesör Douglas J. Whaley, iki tür yargı yetkisi olduğunu söylüyor: UCC/Ticaret kanunu ve Genel hukuk. Ticaret Kanunu tamamen taşınabilir malların satışı ile ilgili ve bu mallar taşınabilir. Uzağa taşınmalarına gerek yok, ama taşınabilir durumda olmalı. Bu da bazı araştırmacılara göre, taşınamayan her türlü binanın ve hizmetin Genel Hukuk’a girdiği anlamına geliyor. İllüminati aileleri gemilere yükleme ve deniz ticaretini karaya taşıyıp, buna Yazılı Hukuk demişler. Karadaki bir mahkemenin ya da binanın Denizcilik ya da Amirallik Hukuku’na göre yönetilmesi size garip geliyorsa, ABD’nin Başlık 18 madde B 7 no’lu kanununa bakın. Bu madde, Amirallik Hukuku’nun, aşağıda belirtilen yerlerde uygulanabildiğini söyler: 1. Açık denizlerde, 2. Herhangi bir Amerikan gemisinde, 3. ABD’nin kullanıma tahsis edilmiş ya da ayrılmış

topraklarda ve özel alan ya da mutabakata dayalı yargılama altında olan ya da devletin kanunlarının onay ettiği Birleşik Devletler tarafından kazanılmış ya da satın alınmış herhangi bir yerde. Yapısına bakılırsa Denizcilik Hukuku ticari bir hukuk, yani bir sözleşme hukuku oluyor. Hükümetler ve parlamentolar tarafından birkaç saatte çıkarılan kanunlar var. Eğer bir köle devleti dayatmak istersen, bunun için de biçilmiş kaftan... Kraliçe bir Meclis kararını imzaladığı zaman veya ABD Başkanı bir kanun teklifini imzaladığı zaman, sadece bir sözleşmeye dayalı anlaşma yapmak için bir sözleşmeyi imzalamaktadır. Tony Blair'in Downing Street'te olduğu on yıl boyunca her üç satte bir, yeni bir yasa çıkarıldı, bunların yüzde 98'i, kanun teklifinden ziyade kanun hükmünde karamame ile çıkarılmıştır. Bunu Yazılı Hukuk ile, deniz hukukuyla yapabilirsiniz, ama Genel Hukuk ile, "kara"nın kanunlarıyla yapamazsınız.

Bununla birlikte, Genel Hukuku geçersiz kılmadan önce üzerinde durulması gereken bir problem vardı. Genel hukuk insan varlığının nefes almasına, yaşamasına işaret ederken, Yazılı Hukuk şirket varlıkları arasındaki ticari sözleşmelerin hukukuydu. Bu nedenle Yazılı Hukuk'un kurucuları kendi "Kanunlar"ını uygulayabilecekleri sahte kişiler-şirketler icat etmek zorunda kaldılar. Bu bostan korkuluğu olarak bilinen icat edilmiş varlık, yasal kurgu, DAVID ICKE'ta olduğu gibi isminizi büyük harflerle kullanarak ve diğer versiyonlar ve araçlar yoluyla yaratılır. Dikkat edin, bütün devlet, kanun uygulayıcıları, yasal ve finansal kuruluşlar sizinle, adınızı büyük harflerle yazarak iletişim kurarlar, çünkü yaşayan bir varlığa değil, doğduğunuz zaman yaratılmış olan sahte bir "korkuluk" adama yazarlar. Tuzak, yaşamınız boyunca, kendi adımla verdiğim örnekte olduğu gibi, yaşayan, nefes alan ben ile DAVID ICKE'ın aynı kişi olduğuna inanmamızı sağlamaktır. Oysa hiç aynı değiller.

Eğer bir düşünürseniz, ister ebeveynler tarafından verilen ya da bir deneyime göre verilmiş olsun bütün isimler hayali/sahtedir. Halen olduğumuz "Ben", Sonsuz Bilinç değildir. Biz bir isim vermezsek o gücün adı da olmaz. İstedğin zaman değiştirebilecek olduktan sonra isminiz naden siz olarsınız ki? Bu aşamada, bu korkuluk aldatmacası ortaya çıkarken, bazı kişiler alışlagelmiş bir şekilde, yine kendi adımla verdiğim örnekte olduğu gibi; DAVID ICKE, David Icke, hatta david ickle şeklinde kendilerinden bahsetmek istemiyorlar.

Mesela Veronica, hep çağrıldığı şekille... Veya Chapman ailesinden Veronica. Burada kişi bunu ad olarak kabul etmiyor, yaygın olarak öyle çağrıldığını ifade ediyor. Amaç, sizi Yazılı Hukuk dümenine kilitleyen ad tuzağından sakınmak. Veronica şöyle diyor:

"Benimle iletişim kurmak isterseniz, bana herkesin hitap ettiği şekilde Veronica diyebilirsiniz, o kadar. Çevrede birden fazla Veronica varsa ve sadece bana özel et ve kemiğimi taşıyan aile varlığını belirlemek istiyorsanız, o zaman "Veronica Chapman" diyebilirsiniz. Veri tabanına kaydetmeyi zorlaştırmak için kolon ekleyebiliriz."

"Bay" veya "Bayan" şeklindeki hitaplar kurumlar için geçerli ve bunları kullanırsanız, yaşayan, soluk alan "siz" olarak değil, kurum olarak hareket ediyorsunuz demektir. Bir kez bu unvanları ve adınızın belirli versiyonlarını siz olarak kabul ederseniz, o zaman en azından resmi kurumların, hükümet ve bağlantılı şirketlerin gözünde sözleşme yapılır ve siz ticaret hukukunun -Yazılı Hukuk'un muhatabı olursunuz.

Hükümetler özel şirketlerdir.

Birçok araştırmacı, hükümetlerin, hükümet temsilcilerinin, yerel konseylerin, mahkemelerin ve adalet sisteminin, polis gücünün vs. hep özel şirket ve kurumlar olduklarını saptaadığını söylüyor. Herkese bunu, Dun&Bradstreet web sitesinden teyit etmelerini tavsiye ediyorlar. Bu çeşitli kamu yetkililerinin, Dun&Bradstreet tarafından kamu kuruluşları değil, özel şirketler olarak listelenmiş olduklarına dikkat çekiyorlar. Örneğin, ABD ve İngiliz hükümetleri, özel kuruluşlar. Parlamento üyeleri, ordu, istihbarat servisleri vs. İngiliz milleti için yemin etmiyorlar. Sadakat yeminini Kraliçe'ye ediyorlar. Kraliçe de "benim hükümetim, benim parlamentom" diyor. Halkın hükümeti, halka hizmet eden hükümet, bunların hepsi saçmalık. Hükümet şirketlerinin varlığı ve onların insanları köle etme tuzakları doğal olarak çok az sayıda kişi tarafından biliniyor. Hansard'da, İngiltere parlamentosunun resmi kayıtlarında bazı çok nadir bilgiler var. 1940'ta şöyle bir konuşma yapılmış:

Bay Craven-Ellis, Ticaret Kurulu Başkanına, Birleşik Krallık Kurumu hükümetinin oluşumunun sadece bir savaş zamanı önlemi olup olmadığını, savaş bitince kurumun derhal tasfiye edilip, ihracatın barış zamanındaki normal kanallar aracılığı ile yürütölmeye devam edeceğine dair garanti vermesi gerektiğini söylemiş, Bay Johnstone da şöyle bir karşılık vermiş:

"Şirket, savaş nedeniyle denizasıırı ticaretteki zorlukları çözmek için oluşturulmuş. Savaş sonrasındaki durumu önceden kestirebilmek mümkün olmadığı için, o tarihte şirketin faaliyetlerine son vermenin yerinde olup olamayacağını söyleyemem."

Başka bir parlamento üyesi 1944'te, Maliye Bakanı'ndan, Birleşik Krallık Ticaret Şirketleri'nin direktörlerinin adlarının bulunduğu bir liste istediğinde, hepsinin önemli banka ve şirketlerin temsilcileri olduğunu gördü. Bu liste sayesinde Birleşik Krallık Ticaret (İspanya) Limited Şirketi'nin ve başkalarının, Portekiz, Etiyopya, Mısır, Eritre, İran, Irak, Filistin, Sudan, Suriye, Lübnan ve Doğu Afrika'yı kapsayan ülke ve bölgelerde de şirketleri olduğunu ortaya çıkardı. "İçeriden" olan yöneticiler ve tabii ki Kraliçe bunu biliyorlardı, ama diğerlerinin çoğunun neyi yönettiğinden bile haberi yoktu. Bu şirketlerin hissedarları da sizin bizim gibi insanlardı. Ufak bir ayrıntı, yetkililer bize bazı bilgileri söylemeyi unutmuşlardı! Ne zaman bir bebek doğsa, şirkete adı büyük harflerle yazılarak bir hisse daha dahil ediliyor, ama gerçek, sistematik olarak bizden saklandığı için, ne "hisse"den haberimiz oluyor ne de hissenin değerinden. Bunun yerine, bütün kâr payları ve bundan doğan seçme hakkı devletin elinde tutuluyor. Hükümet/devlet kurumu bu oy hakkını kurumun geleceğini tayin etmek üzere kullanıyor, örneğin Avrupa Birliği veya Kuzey Amerika Birliği mi olacak, onu yaratma veya oluşturmaya karar veriyor. İnsanların yasal haklarını tutarak da hissedarları şirket için çalışanlar ya da daha doğrusu köleler haline getiriyorlar. Bunu yapmalarının ana yöntemlerinden birisi de hukuk.

Dili Yeniden Tanımlama

"Yasal" sözü, gerçek anlamda yasal olmuyor. Ben bankacılığa "yasal soygunculuk" diyorum. Bu, hukuka göre yasal, ama yine de soygunculuk. Asıl yasal olan "Genel Hukuk". Yazılı Hukuk ise yasal sistemdeki yasallık. Biz bir kişinin insan olduğunu düşünürüz, oysa Yazılı

Hukuk'un yasal tarifine göre bir insan bir "şirket" oluyor. Denizcilik Hukuku veya Ticaret Kanunu kriterlerine uyması için "kişi", bir "gemi" oluyor. İşte bu yüzden mahkemede sanık sandalyesine İngilizcede "dock, yani "rıhtım" deniliyor. Günlük kullanılan denizcilik diline bir bakın. Özellikle de resmi ve yasal terimlere dikkat ederseniz, hep sahip olmak eylemi, İngilizcede "ownership" son ek hep "gemi" anlamına gelen "ship" oluyor. Aynı şekilde vatandaşlık için de İngilizcede "citizenship" kelimesi kullanılıyor. Ayrıca İngilizcedeki "courtship" kur yapma/flört ise, evlilik yoluyla iki kişinin ortaklığı için kullanılıyor. Evet, Yazılı Hukuk'a göre iş ortaklığı... Bütün sistem Roma hukuku veya Vatikan hukukuna, yani Babil kilisesine dayalı. Antik medeniyetlerde cenneti nasıl sembolize ederler bir hatırlayın bakalım; "yukarıdaki okyanus"... Yani sürüngen Tanrılar için de denizcilik sembolleri kullanılır.

Ayrıca İngilizcede şöyle kelimeler var: leadership/liderlik, lordship/lordluk, statesmanship/ devlet adamlığı, premiership/başbakanlık, chairmanship/başkanlık, directorship/müdürlük, governorship/valilik, dictatorship/diktatörlük, relationship/ilişki, partnership/ortaklık, professorship/kürsü, scholarship/burs, apprenticeship/çıraklık, dealership/bayilik, distributorship/dağıtıcılık, fellowship/dostluk/dernek kardeşliği, friendship/arkadaşlık, guardianship/vasilik, censorship/sansür, receivership/yedieiminlik, readership/okurlar, sponsorship/sponsorluk, township/hemşehrilik, trusteeship/vasilik, hatta worship/tapmak... Amirallik hukukunda, tamamen karaya dayalı olmakla birlikte hâlâ birçok ticari faaliyeti içeren bir tarif gördüm. Yani dilde her şey denizcilik karakteriyle ifade ediliyor. Bu dünyaya geldiğimiz zaman ne oluyor? Annemizin (mother's waters) sular'ını terkedip "doğum kanalı"ndan geçince bize bir de 'birth/ berth/ doğum sertifikası veriliyor. Bir gemi de bir limana geldiği zaman kaptan kargosunun değerini bildirmek üzere bir "berth certificate" (doğum sertifikası) verir. Mesele "birth" (doğum) da olduğu gibi harfleri okumakta değil. Ses bilgisi/ fonetik de nereden geliyor biliyor musunuz? Gemicilikle uğraşan Fenikelilerden. Fenikelilerin İngilizcesi: Phoenecians. Ben Fenikelilerin de Sümerlerden gelen bir halk olduğunu söylüyorum. Sözlükte Fenikeliler için, Eski Fenikenin Sami halkı yazıyor. Kaptan, İngilizcede "captain" ise "capital/ kapital/ para"dan kaynaklanıyor. İnsanlar öldükleri zaman ölüm sertifikası bir "dock-tor/doctor", yani "rıhtımcı" tarafından veriliyor.

Amerika'nın önde gelen araştırmacılarından Jordan Maxwell, Ticaret Kanunu'nun bu dünyaya gelen bütün bebeklere nasıl uygulandığını şöyle anlatıyor. (Tabii ki o Amerika'ya göre anlatıyor, ama bu her ülke için geçerli.)

"Doğduğunuz zaman annenizin sularından geldiğiniz ve devlet kurumunun sahip olduğu bir kalem olduğunuz için size bir doğum sertifikası veriliyor. Siz bir insan kaynağısınız. Bu Nazi Almanya'sına dayanıyor. Annesinin sularından çıkarı/doğan her insan mutlaka "berth" edilmeli, yani demir atınca sertifika almalı. O halde, bu kişinin de, bizim Yeni Dünya Düzeni'miz için ne kadar ne yapabileceğini görmek için sunacak bir sertifikası olmalı.

Diyorum ki; yasaları, sembolleri, amblemleri ve anlamlarını anlayıncaya kadar ne kadar ileri gittiklerinden asla kuşku duyamazsınız. Örneğin, doğum sertifikanızın New York borsasında bir rehin/emanet veya ipotek olduğunu biliyor musunuz? Bu ülkedeki bütün doğum sertifikalarında, sağ köşede, hep kırmızı bir seri numarası vardır. İşte onlar dünya menkul kıymetler borsasındaki güvenlik numaralarıdır.

Herhangi bir mal stok ofisine gidin ve bilgisayarda bu numaraları kontrol etmelerini rica edin, değerini görürsünüz. New York Menkul Kıymetler Borsası'ndan sizi bulacaklardır. Doğum sertifikanız Amerikan borsasında, neden? Çünkü uluslararası bankalar açısından bir para değeriniz var. Artık uyanmamız lazım, bu çok ciddi bir durum.

Her bir federal binada, mahkemede, okulda veya herhangi bir resmi yerde, ABD bayrağının çevresinde altın sarısı bir kenar var. Bu, deniz hukukunu sembolize ediyor. ABD Başkanı, ne zaman televizyondan seslenecek veya resmi bir yerde konuşacak olsa, arkasında hep altın sarısı ile çevrelenmiş Amerikan bayrağı görürsünüz. Bu Amirallik veya Deniz Hukuku'dur.

Uluslararası bayrak kanununa göre bir gemideki bayrak, o gemide uygulanan kanunu belirtir. O gemiye binerken, o o bayrağın bağlı olduğu hukukun uygulanacağı kabul ediyorsunuz demektir. Aynı şey yabancı büyükelçilikler için de sözkonusudur. Hangi ülkeyi temsil ediyorlarsa, o sefarette de oranın hukuku uygulanır. Kenarları altın sarısı çerçeveli Amerikan bayrağı, Amirallik/ Deniz Hukuku'na işaret eder, dolayısıyla o bayrağın bulunduğu bir mahkemede iseniz, Yazılı Hukuk ile yargılanmayı kabul ediyorsunuz demektir. Yani yaşayan, nefes alan, ruhu olan siz değil, bir hayale uygulanan Deniz Hukuku ile yargılanırsınız. *Usa-the-republic.com* sitesindeki bir makalede şöyle yazıyor:

“Bir mahkeme salonuna girdiğiniz zaman, orada altın sarısı çerçeveli bir bayrak varsa, yabancı bir ülkeye girmişsiniz demektir. Pasaportunuz yanınızda olsa iyi olur, çünkü bu uzun bir süre özgür diyara geri dönemeyeceksiniz anlamına gelir. Bu bayrağın altında oturmakta olan yargıç o geminin “kaptan”ı demektir ve bütün kuralları uygulama gücüne sahiptir. O bayrak size, yasal haklarınızın o mahkeme salonunun dışında kaldığına dair bir uyarı niteliğindedir.”

Irak gibi yerlerde bulunan Amerikan askerlerine bakarsanız, üniformalarında o altın sarı çerçeveli bayrağı görürsünüz. Bu onların, kendilerini mensubu saydıkları ülkenin değil, o şirketin ordusu olduklarını gösterir. Neyse ki artık oyun ortaya çıkıyor ve artık ne yaptığınızı bilerseniz, bu hukuk köleliğinden kopabilirsiniz. Buna yazılı hukukun sahte vergileri ve kredi borçları da dahil. Devlet ile bütün iletişimlerin çok dikkatli bir şekilde yapılması gerekir, bu işlemlerde isminizin de çok önemi vardır. Kendinizi isminiz olarak kabul ederseniz ve “bayan” veya “bay” ön ekleri kullanırsanız yazılı hukuk galebe çalar, ama araştırmacıların söylediklerine göre başka kelimeler kullanırsanız Yazılı Hukuk, yani Deniz Hukuku'ndan kopabilirsiniz. Dediklerine göre, o zaman sadece Genel Hukuk ile muhatap olursunuz. Yazışmalarda her şeyi doğru olarak yapmaya çok dikkat etmeniz gerekir. Böylece Yazılı Hukuk sisteminin nasıl çalıştığını ciddi bir şekilde öğrenirsiniz. Az bilgi sahibi olmak tehlikelidir, birçok kişi bilmecenin parçalarını kaçırdıkları için kendilerini hapiste buldular. Ne yaptığınızı çok iyi biliyor olmanız veya çok iyi bilen birisi ile çalışmanız gerekir. Yazılı Hukuk'a kolektif olarak itiraz etmek, özgürce suç işleneceği anlamına gelmez. Huzuru bozarsanız, başkasına zarar verir, anlaşmanıza uymazsanız, kendinizi ne şekilde adlandırırsanız adlandırın, o zaman Genel Hukuk'a maruz kalırsınız. İnternette birçok bilgi var. Veronica: Chapman Ailesinden diye bir web sayfası da mevcut. *fmotl.com* Yine de, “İyice bilgilenden hareket etmeyin!” derim. Daha bilinmesi gereken o kadar çok şey var ki. Tekrarlıyorum: Bu hâlâ geliştirilmekte olan bir çalışma ve kimbilir daha ortaya çıkacak neler var!

Yasallaştırılmış Tiranlık

Çoğu hâkim de, global hukuk dünyasının üst düzeyindeki birçok hukukçu da, birçok hükümet yöneticisi de, sistemin düzmece olduğunu biliyor. Biri gidip biri gelen politikacıların ise dünyadan haberleri yok. Hukuk mesleğinde de tıpkı sağlık mesleğinde olduğu gibi, Mason ve diğer gizli cemiyetlerin mensupları var. Hatta hukuk mesleğinin kendisi bir gizli cemiyet, çünkü Londra'nın "Tapınak Bölgesi"nde yerleşik Inns of Court/ Adalet Sarayı adını, önceki (Öncekiymiş, bunu külahıma anlatsınlar!) sahipleri olan "Tapınak Şövalyeleri"nden almış. Aynı gündem, aynı plan tıp ve hukuk kurumları arasında koordine ediliyor.

Bütün meslekler aynı şekilde yapılandırılmış ve hepsi de aynı şekilde atın, tepesinde tutulan havucu yakalayabilmek için koşması tekniği uygulanarak kontrol altında tutuluyor. Doktorlar tıp fakültesindeyken, onlara insan vücudu ile ilgili neye inanacakları, hukukçulara da kanunlarla ilgili neye inanacakları söyleniyor. Doktorlar da, avukatlar da para ve statü ile motive oluyorlar. Çoğu insan, onların talep ettikleri astronomik paraları veremeyecek durumda olunca, bu ayrıcalıktan sadece zengin ve güçlü olanlar yararlanabiliyor; tam da planlanmış olduğu gibi. Bir kez daha vurgulayalım; bu da tamamen birbirine hizmet, adalete değil. Başını eğik tut, sistem arkanda olsun, o zaman hâkim bile olabilirsin. Vay be! Şirket avukatlarına affedilmemesi gerekenleri savunmaları için servetler ödenirken, kurbanlar çökertiliyor. Kırın boyunlarını! Demek benim kurumuma ceza vereceksiniz öyle mi? Pekala, hele bir mahkemeye verin bakalım. Tabii, veremezsiniz değil mi? Heh, heh...

Tabii ki adalete çok önem veren ve gerçekten dürüst olan birçok avukat da var, ama benim deneyimimde istisna olan pek az. Hukuk mesleği de tıp kadar yozlaşmış durumda. Bunların faturalarında belirlenmiş olan rakamlara bakarsanız, verilen işin ne kadarının yapıldığını yansıttığını asla anlayamazsınız. Avukatların yapmış oldukları işin ve bu işin ne kadar sürdüğünün, ancak kendi iddia ettikleri kadarını bilebilirsiniz. Elinize verilen faturada, "2:30 dakika müvekkilden gelen mailin okunması" diye başlar "7:30 dakika, tualete gitti, uzun sürdü, davanın üzerinde düşündüm" gibi ayrıntılarla sürer. Hükümetlerin kazanmak istedikleri davalara, "doğru" kararlar alacağından emin olunan "güvenilir" yargıçlar atanır, yoksa hukukun içeriği önemli değildir. ABD'de, her iki partiyi de elinde tutan soy ailelerin nüfuzu ile atanan "Cumhuriyetçi" ve "Demokrat" hâkimler bile var. Bunlar kendi politikalarına ve gizli cemiyetlerine olan sadakatlerine göre hüküm verirler.

2004'te oğul Bush, Yüksek Mahkemedeki 3/2 Cumhuriyetçi çoğunluğa göre başkanlıkla ödüllendirildi. Aslında seçimi kazanmadığı gerçeği, "adalet" satıcılarının ilgisizliğinden kaynaklanıyordu. Söyleneni yap, gelen para tatlı olsun! Politika patronlarının kanunlarla ilgili sistemi de çoğunlukla, ülkenin kanunlarına uymasa bile her yerde aynı şekilde çalışıyor. Kanunlar gibi ufak tefek işler hep halk içindir, ülkeleri yönetenler için değil...

Hangi Amerikan Anayasası?

Ah, evet, Amerikalılar haklarını koruyan , “We the People” Biz, ‘Halk’ın Anayasası diye sözünü ettikleri anayasanın, Amerikan halkını kapsamadığını söyleyen birçok araştırmacı var. Dediklerine göre Anayasa, imzalayan 39 kişi ile onların takipçilerini kapsıyor-muş. Uzun zamandır bu konuyu araştıran Amerikalı araştırmacı David Parker Williams, “capitonym” denilen bir terime dikkat çekiyor. Bu, kelimelerin, baş harfi büyük olunca anlamının, hatta telaffuzunun bile değiştiğini gösteriyor. Basit bir örnek verilecek olursa, İngilizcedeki china kelimesi, küçük harfle yazıldığı zaman porselen (fincan, tabak), büyük harfle yazıldığı zaman Çin (ülke) anlamına geliyor. Püf noktası, kelimenin büyük veya küçük harfle başlıyor olması. Kelimenin anlamı, bazen büyük, bazen küçük çapta değişiyor. David Parker Williams bunun Amerikan Anayasası’nda da bulunduğunu söylüyor:

Orijinal anayasada, neden “People” /halk/insanlar kelimesinin baş harfini büyük yazmışlar? Çünkü kastettikleri belirli insanlar. Yani tam olarak imzalayan 39 kişi.

Kimse bunu gizlemiyor, sıradan insanlar buna dikkat bile etmiyorlar. Preamble/ önsöz/ açış konuşması.. “Pre” ön ek, amble/rahat rahat yürümek... Bu beyanda, “birinin önünde yürümek” herkese şunu söylemek oluyor: Bunu yapıyoruz, kendimiz ve (İngilizcede “nesil” anlamına gelen posterity kelimesini Posterity şeklinde büyük harfle yazmışlar.) kendi “Neslimiz” için özgürlüğü korumak... Yani herkesin, yani halkın neslini değil, sadece kendi nesillerini... diye “onlar” herkese açıkça söylemişler...

Bir bakıma öyle. Bana göre “açıkça” belirttikleri şu: “Açıkça şunu belirtmek istiyoruz ki bu belge Amerikan halkı için değil, “kendimiz” içindir. Ama ana fikri anlaşılıyor. David Parker Williams, bu alandaki birçok araştırmacıya göre, konuya farklı bir açıdan bakıyor. Olaya genel hukuk veya yazılı hukuk olarak bakmıyor, bunu insanların yapmaları gereken den bir saptırma olarak nitelendiriyor. Yaklaşımı şöyle:

Bir kere girilirse çıkışı da bulunur, ama söylenen kadar kolay değil, çünkü bunu söyleyenler, sahte bir önermeden başlayarak, biz (küçük) insanların, özgür olduğumuzu söylüyorlar. Bunu söylerken sözleşmedeki yükümlülükleri göz önüne almadan, gönüllü olarak imzaladıklarını belirtiyorlar. Bir kere Amerikan vatandaşı olarak girmişseniz, tek “çıkış” tamamen “çıkış”tır. Kişi, yeni bir statü aramalıdır.

İçtihat hukukunda şöyle der; kişinin Amerikan vatandaşlığını geri almanın tek yolu, yabancı bir ülkede vatandaşlığa kabul işleminden geçmesidir. O zamana kadar, hiçbir hakkı olamaz, çünkü sahtekârlık, yanlış temsil etme veya hile vs ile olsa da... sözleşmenin “içine” gönüllü olarak girmişlerdir ve “Birleşik Devletler”in “içinde”dirler.*

Bir kere daha belirtiyim, ben ana fikri anlıyorum, ama sahtekârlık veya yanlış temsil edilme ile kişi gönüllü olarak nasıl sözleşme yapmaya kandırılır bunu pek anlayabilmiş değilim. David Parker Williams bu konuyu yıllardan beri araştırıyor ve hâlâ yazıyor. Bu ayrıntılı bilgiler için de yeni bir web sitesi hazırlama aşamasında.

* Çev. Notu: Burada İngilizcedeki ‘in’, ‘out’ edatlarının anlamı ile oynanıyor, dolayısıyla Türkçe’ye çevrilirken anlam kaymaları oluşuyor.

Üniversiteler bilgiyi yok ediyor.

Bütün bu bilgiler çerçevesinde, bu sistemin isteyebileceği en son şey, gerçekten bilgili ve farkındalığı olan bir nüfus. İnsanlar ne kadar az bilirlerse, o kadar daha az sorun yaratırlar. Bu durumda şu iki soru sorulabilir: a) Neden eğitim sistemi bu şekilde oluşturulmuş? b) Neden gerçekten bilgiyi yok ediyor veya en azından bastırıyor?

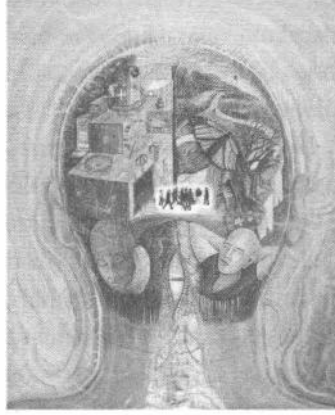
Aslında bilgi yok edilemez, ama halktan saklanabilir. Eğitim sistemi ve onu destekleyen kanunlar, çocuk ve gençlerin, küçük yaştan itibaren dünyayı Sürüngen planına uygun olarak yetiştirilmeleri için kullanılacak mükemmel araçlar. Eğitim de, finans, politika, tarih, tıp, gibi tamamen sistemin 'realite' versiyonunu veriyor... Önceki kitaplarımda, tarihin ve resmi "gerçek" in diğer versiyonlarının yazılışının, İllüminati aileleri ve organizasyonları tarafından nasıl finanse edilmiş olduğunu ayrıntılarıyla yazmıştım. Eski ve yerli kayıtların darmadağın edilmesi ve bilgilerin bastırılması suretiyle, sürüngen Tanrılar ve onların insan formunu genetik olarak manipüle etmeleri, geleneksel tarihten silindi gitti.

Öğretmenler de doktorlar ve hukukçular gibi. Zaten yıllarca okul ve üniversite makine-lerinde beyinleri yıkandıktan sonra, bir de öğretmen eğitimi verilen merkezlerde şartlandırılıyorlar. Öğrencilere, sistemin istediği şekilde öğretirlerse, öğretmenlere de iyi işler verilir, müdür veya üniversite profesörü olurlar. Öğrencilerinize her şeyi sorgulamaları için cesaretlendirip özgür düşünce aşlamak gibi tekneyi sarsıcı işler yaparsanız hap yuttunuz, "kötü kariyer" tehdidi kapıda bekler. Çocuklar veya öğrenciler için de aynı şey sözkonusu. Sistemin sizden duymak istediğini söylerseniz iyi not alırsınız, yoksa avucunuzu yalarsınız. Sınavlar bilgi için değil, statükoya itaat etmek içindir. Oğlum Jaymie'ye, "küresel ısınma"nın resmi versiyonuna karşı çıktığı takdirde, sınavını geçemeyeceği söylenmiş. Uyumlu ol! İşte o kadar!

Sol Beyin Mahkûmları

Eğitim sisteminin ana amaçlarından birisi de, insanları sol beyinlerine, yani seri işlemciye hapsedmek. Her zaman tartıştığım gibi bu yapı realiteyi, "zaman", "kurgu" ve "dil yoluyla iletişim" ile bir dizi haline getiriyor. Bizim bugün insan hayatı olarak deneyimlemekte olduğumuz realite versiyonunu meydana getiren, sol beyinden başka bir şey değil. Birçok kez Oxford Üniversitesi'nde, daha doğrusu Oxford Union denilen 1823'te kurulmuş olan münazara derneğinde konuşmalar yaptım. Burası, 185 yıl boyunca birçok politikacı için de kendini yetiştirme/ gelişme alanı olmuş. Derneğin tezgâhından geçen beş tane İngiltere Başbakanı var. William Gladstone, Lord Salisbury, Herbert Asquit, Harold MacMillan, satanist ve çocuk katili Edward Heath ve uzun bir liste bakan ve diğer politikacılar. Bunlara Pakistan'ın suikaste kurban giden eski başbakanlarından Benazir Butto da dahil. Butto, 1977'de Derneğin başkanıymış. Dernek, tartışma günlerinde, önde giden İngiliz politikacıları davet ediyormuş. Tabii deniz aşırı Amerika'dan gelen Reagan, Nixon ve Carter gibi başkanlar da var. Eski ABD Dışişleri Bakanı ve İllüminati'nin kuklası Henry Kissinger, John Kennedy'nin kendi gibi suikaste kurban giden kardeşi Robert Kennedy, Güney Afrika'nın başpiskoposu Desmond Tutu, ayrıca Hemşire Teresa, Dalai Lama, Michael Jackson, hatta Muppet Show'dan Kermit bile bu ziyaretçilerin arasında yer alıyor.

Son konuşmamı 2008 yılında, global faşist diktatörlüğün gerisindeki çok az sayıda kişinin nasıl çok sayıdaki kişiyi idare ettiği konusunda verdiğim bilgileri sunmak üzere davet edildiğim zaman yapmıştım. Bazı açık zihinli kişiler de vardı, ama daha önce de konuşma yapmış olduğum Oxford ve Cambridge’de, yalnız başına bırakıldığı zaman bilginin, bir kez daha sadece aklın esiri olduğunu anladım. Eğitim sistemi hep önde geliyor. Toplum farkındalığı, odaklanmayı, dikkati tuzakta tutmak üzere yapılanmış. Tamamı, kurgulanmış bir panayırdaki beş duyu ile sınırlı sahte realiteler.

“Eğitim” sisteminin hedefi sol beyin.

Bu bilgileri dünyanın en prestijli üniversitesinde nasıl sunacağımı düşünürken, kendimi belirli konular ve kavramlardan söz edemeyecek durumda buldum, çünkü zihinlerinin bunu algılamasının mümkün olmadığını anlamıştım. Bunun yerine “gerçek”i bu entelektüel elit tabakaya, bebek adımlarıyla anlatmaya çalıştım. Oysa her yaştan, ırktan veya sosyal çevreden gelen, çoğu bırakın Oxford’u, herhangi bir üniversitenin içini bile görmemiş sıradan insanlara yaptığım olağan konuşmalarımda bütün bilgileri verebiliyorum. Bu nasıl oluyor? Hepsi akıl. “Toplum” dediğimiz oluşuma bakarsanız, sadece “akıl”dan oluştuğunu görürsünüz. Kalp değil, bilinç değil, sadece akıl... Eğitim sistemi “akıl”ı tapıyor ve sınavlar aracılığı ile yeni nesiller arasından hükümetler, finans, iş, bilim, eğitim, medya ve orduyu yönetmek üzere en keskin zekâları/akılları arayıp buluyor. Oxford Üniversitesi buradan geliyor.

Oxford ve Cambridge, genellikle en iyi okullardan, sınavlarda en iyi notu alıp gelen öğrencilerin İllüminati ailelerin sistemine en iyi şekilde hizmet etmek üzere beyinlerinin yıkandığı eski üniversitelerdir. Başarılı olanlar, elit ailelerinin nüfuzu ve finans destekli özel okul şebekesi aracılığıyla, bu prestijli üniversitelerde bir araya gelip diğer öğrencilerle karışırlar. ABD’de de bu aynıdır. Orada da, “doğru” aileden geliyorsanız, girişinizin garanti olduğu Harvard ve Yale gibi Ivy League Üniversiteleri vardır. Yale, Oxford, Cambridge gibi “öğrenim” merkezlerinde, sınavdaki başarıları ile en akıllı olanlar ile anne-baba veya büyük anne-babaları sayesinde orada olanlar vardır. Örneğin Oğul George Bush Yale’de okumuştur. Burada, sistemi yöneten ailelerin, gelecekteki nesillerde de aynı sistem için, aynı eğitim ve algılama programını paylaşan çocukları var. Bu yüzyıllardan beri süregeliyor.

Oxford Üniversitesi, elitlerin en eliti olup, İllüminati'nin, global kontrolü elde tutmak için programlanmış "akıl"ları yetiştirdiği ana global yerlerden birisidir. İşte bir Rothschild ajanı olan kötü şöhretli Cecil Rhodes, bu nedenle 1902'de ölürken sözde itinayla seçilmiş denizasını ülkelerdeki öğrencilerin gelip Oxford'daki beyin yıkama makinesine girmeleri için Rhodes bursunu vasiyet etmiş. Oxford'ın sloganı; "Dominus Illuminatio Mes"nın anlamı; "Tanrı benim ışığımdır." Ancak hangi "Tanrı", orası tartışılır tabii.

Bill Clinton da bir Rhodes bursu ile Oxford'da okumuştur. Rhodes bursunun dışında, dünyanın bütün ülkelerinden "elit" aileler çocuklarını, "batılaşmak" / illümine olmak üzere buraya gönderiyorlar, onlar da kendi toplumlarını Oxford planına göre değiştiriyorlar. Bu, dünyanın batılaştırılması için kullanılan en etkin araçlardan birisi. Oxford'dan 25 İngiltere Başbakanı, birçok Amerikalı lider, 20 Canterbury (İngiliz Kilisesi'nin) başpiskoposu, sistemin önemli hizmetkârları ve medya patronu Rupert Murdoch gibi manipülatörler çıkmıştır. Onun medyası ve dünyadaki diğer medya organizasyonları, politik partiler, devlet yöneticilikleri, tıp, bilim ve ordu kurumları hep Oxford, Cambridge (Oxbridge) mezunları ile doludur. Oxbridge ayrıca, başkalarının hayatlarıyla oynanan oyunları oynayan, İngiliz İstihbaratçıların da yetiştirilme alanıdır.

Hepsinin veya büyük bir çoğunluğun ortak noktası nedir? Hepsinde de, İllüminati aileleri gibi "akıl"a mahkûmdur. "Akıl"a dayalı, "akıl"ın yarattığı bir toplumumuz var. Bu da en düşük seviyeli "farkındalık"a neden oluyor. Toplumun algılamasını etkileyen ve yöneten bilim adamları, doktorlar, öğretmenler, avukatlar, politikacılar, gazeteciler, bankerler, iş adamları, hepsi "akıl"a mahkûmdur. "Eğitim" sistemi, bu elit soy için, sistemi yönetecek olan bu tür kişiler yetiştirir. Çoğunun ise, bunu yaptığından haberi bile yoktur. Akıl, kendini sol beyin yoluyla gösterir. Sol beyin realiteyi, beş duyuya göre deşifre eder. Beş duyu çerçevesinde algılayabiliyorsa, "Tamam, o halde var!" der. Beyin realiteyi beş duyu ile, dünyayı da bütünden ziyade parçalar halinde algılar. Sistem, bizi sol beyinde tutmak üzere yapılandırılmıştır. İlkokulda birinci sınıfta sıraya oturmamızdan itibaren, liseyi bitirip üniversiteye girene kadar. Eğitim sistemini, sınavları geçerek aşarsınız ve sol beyin bilgisini ne kadar etkin bir şekilde alıp sınavlarda tekrarlıyorsanız, Oxford, Cambridge, Harvard veya Yale'e geçme şansınız o kadar artar.

Bir doktor, bilim adamı, politikacı, devlet yöneticisi veya askeri lider olmak için ne yapmanız gerekir? Sınavları geçip iyi bir eğitim yapmanız, yani sıkı bir şekilde endokrine olmanız/ beyninizin yıkanması gerekir. Ve sistemi nesiller boyunca yöneten kurumlar, hep sol beyinlere hapsolmuş kişiler tarafından yönetilir. Ve her şeyi bölümler halinde görürüz, "bütün"lük içerisinde değil. Oxford Üniversitesi'ndeki son konuşmamdan önce birkaç öğrenciyle sohbet etmiştim, bu tıpkı bir duvarla konuşmaya benziyordu. Hiçbirisi, güçlü hiyerarşik bir hükümetle kontrol edilmeyen bir toplum olasılığını bile kavrayamıyorlardı. Hatta bunu değerlendirmiyorlardı bile. Alternatiflerin hepsi "delilik" olarak nitelendiriliyordu. Einstein'ın dediği gibi: "Sağduyu, on sekiz yaşına kadar edinilmiş olan önyargıların toplamıdır." Katılımcılardan bir başkası ise, az sayıdakilerin, çok sayıdakileri nasıl kontrol altında tuttuklarını anlatırken beni takip edebildiğini (sol beyin), ama realitenin illüzyonsu doğası ile ilgili olarak anlattıklarını bir türlü anlayamadığını (sağ beyin) söyledi. Tipik klasik bir örnek!

Sağ beyin, yani “akıl” dengesi, rasgele, içgüdüsel, manevi ve soyuttur. Bakış açısı bütünsel, özgür ve sınırsızdır. Kendisini sanatsal ve alabildiğine özgürce ifade eder. Bir İllüminatiosis makinesi olan eğitim, sağ beyni baskılarken, sol beyni aktive ve teşvik eder ve ödüllendirir. Oysa zihninizi bilince açarsanız, yine çok gelişmiş bir aklınız olur, ama hiç sınırlanmazsınız. Bunlar “bütün-beyinli” kişilerdir ve farkındalıklarını beyinlerinin her iki yarımküresi ile birlikte dengelerler. Bu tür kişiler “orada-dışarıda” ve “burada-aşağıda” dırlar, ama beş duyu realitesindeki fonksiyonlarını da yerine getirebilirler. Üstelik “orada-dışarıda” anlayışlarını da akılları ile çoğu kişinin anlayabileceği şekilde açıklayabilirler. Tabii ki, sol beyin aklını kınamıyorum, çünkü o olmasaydı beden bilgisayarı yoluyla kendimizi yeterince ifade edemezdik. “Orada-dışarı”da olan birçok sağ beyinli vardır, beş duyu realitesinde fonksiyonlarını yerine getirebilmek için uğraşır durur veya kendilerini herkesin anlayabileceği şekilde ifade edemezler. Yıllar boyunca böyleleri ile çok karşılaştım. “Akıl”ın beş duyu realitesinde yeterince çalışabilmesi gerekir, ama yerini bilmeli, algılamaya egemen olmamalıdır. “Akıl”, realite duygusuna egemen olursa bir canavara dönüşür ve cehaletin inanılmaz boyutlarına erişir. Bu nedenle sol beyinciler genellikle karşı çıkarlar. Ben hiç üniversiteye gitmedim, zaten konu da bu değil, ama bu her kişiye göre değişiyor. Neticede neyse ki, üniversitelerde de “bütün beyin”li kişiler var.

Bilgelikten Yoksun Zekâ

Bir kez beyin ve sistemin, özellikle de eğitimin nasıl algılamayı programlamak üzere tasarlanmış olduğunu anlarsanız, toplum ve sistemin nasıl çalıştığını çok daha net görürsünüz. Benim eğitimsiz kişilere konuşmam ve onların anlaması ile “akıllı” ve “eğitilmiş” kişilerin bana kuşkuyla bakıp anlamamasında, hiç anlaşılmayacak bir şey yok. Basit anlamıyla bu tam, açık zihinlerin farkındalığının birçok seviyesinin çalıştığı, kapalı zihinlerin ise beş duyuya dayalı bir algılamaya mahkûm olduğu anlamına geliyor. Doğal olarak “akıl” ile oluşturulmuş bir toplum, zekâyı da ustalıkla ölçer. Oysa “zekâ” ile “bilme akı”, en azından zekâ tek başına hareket ediyorsa aynı şey demek değildir. Zekâ nasıl bir bilgelik ölçüsü değilse, sınav geçmek de akıl ölçüsü değil. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, atom bombasını bulmak çok akıl işi olabilir, ama hiç bulmamak daha “bilgece” bir akıldır. Aynı şekilde bir savaşı yönetmek akıl ister, ama “bilge bilinç” hiç savaştırmaz. Bu bölünmüş ve ayrımcı illüzyonsu dünyanın karmaşıklıklarını açıklamak için akıl gerekir, ama “bilge bilinç” hepimizin “Tek” veya “Bütün” olduğunu bilir. Yaşadığımız fiziksel realite, “akıl” tarafından yaratılır veya deşifre edilir, ama sadece kalp veya “bilinç” ile değiştirilebilir.

Üniversite sistemi de, elit tabaka da keskin kenardan çok daha önemsiz. Burada bir algılama devrimi sözkonusu ve izole olmuş akıl; bunu da, entelektüellik dininin de ne kadar cahil olduğunu göremiyor. Her şeyi, sadece “eş zamanlılık”, zaman ve bölünmüşlük olarak algılayabilen sol beyinlerinden süzen bilim adamlarıyla dolu olan bilim, bu durumda realiteyi nasıl anlayabilir ki? Zaten hiçbir zaman anlamadı ve anlayamayacak da... Amaç, bilgiyi bilimden uzak tutarak insanları da realite ile ilgili gerçeklerden uzak tutmak.

Keskin kenarda olanlar, kalbi akıllı olan bilim adamları, yani Profesör Richard Dawkins

gibiler değil... O, Oxford üniversitesindeki Darwinist gruptan ve burnu havada tavrıyla, sadece kendi posta pulunun kenarının ötesindeki realiteyi kabul ediyor ve başka görüşü olanlarla alay ediyor. Dini kınıyor, ama kendisi “bilimcilik” dininin yüksek rahibi... Bir seferinde Oxford Birliği’ndeki münazarada onunla konuştuk. Tıpkı iki bacağı olan bir beton parçası gibiydi. Nedense benden hiç hoşlanmadı. Bütün o Darwin saçmalığının amacı, yaratıcıyı yaratıcılıktan alıp, insanların beyinlerine “hayatın hiçbir amacının olmadığı” algılamasını aşmak. Gelişimimiz bir kaza, hayat berbat, zaten sonra da ölüyoruz... “Bilim” denilen olgunun kolektif aklına hâkim olan düşünce hâlâ bu...

Tıp, hukuk ve eğitimde olduğu gibi, bilimin kapalı dünyası da kendi algılaması dışında kalanları reddediyor. Yöntemlerden birisi, tedaviye alternatif yaklaşımlara saldırmak, bu kişileri kınamak, “tehlikeli” veya “çatlak” olarak nitelemek. Peki insan sağlığına kemoterapi kadar zarar veren tehlikeli ve çatlak bir yaklaşım var mı? Bilim kuruluşları, insanları koruma adına yeni kanunlar koydurarak, insanlar için de, dünya için de potansiyel tehlike oluşturan teknoloji ve politikalar izliyorlar. Kuruma karşı gelip, açık zihinle bilgi araştıran bilim adamları ise ya birden işlerini kaybediyor ya da kullandıkları fondan mahrum ediliyorlar. Keşke önce bir, küresel ısınma ile ilgili saçmalıklara karşı koyan bazı bilim adamlarıyla konuşulsa. Her zamanki gibi yine sopanın ucundaki havuç tekniği. Bu, bütün sistemde, muhalifleri hizaya sokuyor, gerçeği de çekmeceye tıkıyor.

Hükümetler özgürlüğü yok ediyor!

Hükümetlerle ilgili olarak öncelikle bilinmesi gereken şudur ki; hiçbiri halka hizmet amacıyla değildir. Tek bir amaçları vardır, o da insanları kontrol altında tutmak. Bunu bir kere anladınız mı, her şeyi görebilirsiniz. Mesela neden hükümetler en çok Büyük Bankalar, Büyük işler, Büyük Ecza, Büyük Biyotek ve ilgili organizasyonlar personel ile ilgilenirler de, neden halkın gereklilikleri hep ikinci planda kalır? Zaten aynı şebeke hem bu “Büyük”lere, hem de hükümet kuracak olan politik partiye hükmeder. Neler olduğunu bilerseniz hayat daha az karmaşık gelir. Bir zamanlar, insanlar kraliyet diktatörlüğüne karşı gelmişler ve ülkelerini yönetecek birisini istemişler. Bunun üzerine kraliyet diktatörlükleri, mevcut diktatörlüğün yerine, görünüşte özgürlük getirmişler, ama iş devam etmiş. Eskiden görünen despotluk, bu sefer daha da etkin, ama görünmeyen bir despotluk olmuş.

İllüminati’nin en büyük kâbusu, gerçekten halkı düşünen samimi dürüst kişilerin hükümete gelmesidir. Bunun üzerine buldukları çözüm ise; bir “politik parti” kavramı oluşturmak olmuş. Öyle bir yapılanma oluşturmuşlar ki, finans ve organizasyon yoluyla, dürüst, samimi ve bağımsız bir parlamentoya veya meclise girme yolunu kapatmışlar. Politikaya mı girmek istiyorsunuz, pekala, önce bir parti seçin. Belki fark etmişsinizdir, “yapı” kelimesi sürekli olarak karşımıza çıkıyor; çünkü az sayıda kişinin, çok sayıdaki kişileri kontrol altında tutabilmesi için “yapı” çok önemli bir unsur. Politik partilerin formasyonu öyle bir yapı oluşturuyor ki, parlamento üyelerinin ve hükümetin diğer seviyelerindekilerin kontrolünü hep ellerinde tutuyorlar. Yüzlerce insanın üzerinde kontrol kurmak için güç kullanacakları yerde, bu gücü partileri yönetenlerin üzerinde kuruyorlar, onlar da aynı şeyi alttaki üyele-

rine uyguluyorlar. Çok basit, politikada ilerlemek isterseniz önce bir partiye katılacaksınız ve yaptıklarınız ve söylediklerinizle, o partinin yöneticilerini mümkün olduğu kadar mutlu edeceksiniz. Buyurun, işte yine aynı şey oluyor... Doktorlar, hukukçular, bilim adamları ve öğretmenlere olduğu gibi, başınız hep eğik duracak. Aman sakın ola ki tekneyi sallamayın, sakın partinin kuruluş amaçlarına karşı olan kişisel bir görüş belirtmeyin. Bu mesleklerdeki gerçek ilerleme ancak, ya zihninizi kapatırsanız ya da ruhunuzu satarsanız mümkün oluyor. Ancak bazen her ikisi birden gerekebiliyor...

İngiltere Parlamentosu'nda 'Whip'lerin oluşu ne kadar yerinde bir uygulama. ('Whip', bir meclis veya parlamentodaki bir politik partide, parti disiplinini sağlamakla görevli kişi.) Bunlar Parlamento üyelerinin, parti çizgisine göre oy verip vermediklerini izliyorlar. Whip'lerin bu şekilde açıkça var oluş nedeni, politikadaki yozlaşmışlığın bir göstergesi. Tereddütte olan parlamento üyeleri varsa, onlara güzel şeyler vaat edilir, yoksa hayatları veya kariyerleri ile ilgili olumsuzlukların oluşabileceği hatırlatılır. Aynı sistem bütün ülkelerde geçerlidir, hepsinde resmi 'Whip' görevlileri olmayabilir, ama politikacıların ayrıntılı dosyaları tutulur, çoğu zaman da istihbarat servislerinin yardımı alınır ve halktan gizlenmesi gereken sırlarla ilgili gözdağı verilir. İfşa edilecek sırtı çok olanlar anahtar konumundaki görevlere getirilmezler. Karşı çıkacak bütün üyeler için, mutlaka ifşa edilecek bir dosya vardır. Yüksek seviyelerde, finansal sahtekârlıktan, pedofiliye kadar halka ifşa olmaktan korkan bir sürü politikacı var.

Aslında üç tip politikacı vardır: 1) Komployu ve amaçlarını bilen küçük bir azınlık, 2) Güç ve statü için ne olursa olsun her şeyi yapacak olanlar, 3) Emirleri yerine getirmedikleri anda büyük sırları ifşa edilecek olanlar.

Tabii ki istisnasız bütün politikacıların böyle olduğunu söylemiyorum. Sadece hükümete kadar yükselebilen veya hükümet olabilecek şansa sahip muhalefet partilerinin içindeki çoğunluktan söz ediyorum. Ana yapıdaki farklı politik partiler ve ülkeler arasındaki manipülasyonu koordine eden harç ise, daha önce sözünü etmiş olduğum örümcek ağındaki gizli cemiyetler... Bunların arasında en önemlileri de Masonlar oluyor.

Rothschild'e Oy Vermek

Dedikleri gibi, kime oy verdiğiniz önemli değil, hükümet onu zaten alır. Rothschild/İllüminati/ Sürüngen hükümet, iktidara gelebilecek herhangi bir partinin kontrolünü elinde tutar. Bazen böyle olmayabilir de, ama politikaları ve görüşleri etkileyebilir. Rothschild/Siyonist kontrollü oğul Bush'tan hoşlanmadınız mı? Demokrasi var, o halde Rothschild/Siyonist kontrollü Obama'ya oy verin. Ya da Rothschild/Siyonist kontrollü Gordon Brown ve Peter Mandelson'dan hoşlanmadınız mı, o zaman onun yerine, Rothschild/ Siyonist kontrolündeki David Cameron'u getirin. Üstelik Rothschild'lerle aile bağlantıları bile olan ayrıcalıklı bir kişi! Politika, hiçbir bütünlüğü olmayan, başka bir şeye inanırken, inanmadığı başka bir şeyi telaffuz edebilen sahtekârlarla dolu.

Yine Oxford'da konuştuğum o zamanı hatırladım. Münazaralara katılan öğrenciler, konuya karşı mı olmaları, tarafında mı olmaları konusunda bile karara varamıyorlar,

çoğu neyi desteklediğini veya neye karşı olduğunu bile bilmiyordu. Onlar için sadece bir oyundu, ama ne söylediklerine bayağı inanmış görünüyorlardı. Tabii ki buradan yetişen birçok öğrencinin sonunda politikacı olup çok iyi paralar kazandığına hiç şaşmamak lazım. Bütün bu kişilerin geçmişlerini bir araya getirin, politik partilerin tam olarak sürüngen hibrid ailelerin planlarını sunmakta olduğunu görürsünüz. Bu, insan toplumunun global bir diktatörlüğe taşındığının tam bir göstergesidir. Halktan çoğu kişi, seçimlerin saçma olduğunu, çünkü hiçbir şeyin değişmediğini söylüyor. Tabii ki şimdi neden böyle olduğu belli. Ana partiler, sistematik olarak ele geçiriliyorlar ve geride sadece isimleri arasındaki fark kalıyor. Partiler farklı olduklarını söyleyecekler ki, insanlar bir “tek parti devleti”nde yaşadıklarını anlamasınlar. İktidardaki partinin yönetiyor görüldüğü gibi, muhalefetteki parti de muhalefet ediyor gibi görünüyor ve bir zaman sonra muhalefetteki parti iktidara, iktidardaki parti de muhalefete geçiyor. Ama o parti artık, muhalefetteyken muhalefet etmiş olduğu plana uymak zorundadır. Eskiden iktidarda, şimdi ise muhalefette olan parti ise, daha önce muhalif olduğu “Tartışma” veya “Seçmek” illüzyonlarını besleme görevi almıştır. Bu tümüyle bir “akıl” oyunu olup, kitlesel gözetleme, mikroçiplenmiş insanlar ve tamamen kontrol altında tutulan bir topluma dayalı global bir polis devleti oluşturma amaçlıdır. Hükümetlerin özgürlükleri sınırlandırdığı artık bir çelişki olmaktan çıkmıştır.

İşte bu “değişime” inanabilirsiniz.

Medya bilgiyi yok ediyor

Eğer insanların realiteyi algılamalarını manipüle edecekseniz, onların algılayacağı bilgiye hâkim olmanız gerekir. Bu durumda despot bir yönetim için en gerekli olan şeyler medya ve eğitimidir, zaten bunu da başardılar. Medya, yapması tasarlanmış olduğu üzere sürekli olarak, korku, seks ve para takıntısı ile insanların sürüngen beynini hedef alır, onları beş duyu ile sınırlı duygusal bir kısılcın içine alır ve enerji seviyelerini iyice düşürür.

Mantar yaklaşımı-onları karanlıkta tut ve pislikle besle.

Yıllarca gazetelerde, radyo ve televizyonda muhabirlik yaptım. Dünyanın dört bir tarafında, haber odalarında neler olduğunu görerseniz ağlarsınız. “En kapalı zihni olanlar gazetecilerdir.” diyebilirim. Kitlelere “haber” diye geçmek üzere görevlendirilip, en umutsuz derecede kısıtlanmış “realite” duygusu ile programlanmışlardır. Gazetecilerin, genellikle rapor etmekle görevli oldukları dünya hakkındaki bilgileri inanılmaz derecede kısıtlıdır, ama “gazeteci” oldukları için, neler olduğunu bilmeleri gerektiğini düşünürler. Onları ifade edebilmek için kullanılacak en uygun birleşim; cehalet ve kibirdir. Her şeyde olduğu gibi, global medya da, daha az sayıda şirket tarafından sahiplenir ve kontrol edilir, ama sonunda tek bir şirkette toplanır. Sahipleri olan soy aileler, ne söylendiyse onu yazan gazetecileri atayan ve kontrolü altında tutan editörleri atar ve kontrolleri altında tutarlar. Halkın okuması, izlemesi veya duyması için medyada neyin yer alıp almayacağına, bu yukarıdan aşağıya güç yapısı ile soy aileler karar verirler. Tabii ki her kelimeyi kontrol edemezler, ama medyada görünen, duyulan veya işitilen, halkın hayatı ve dünyayı, onların istedikleri çizgide görmelerini sağlayan bilgilerdir.

Şirket medyası.

Medyanın kontrol altında tutulması demek, her bir gazetecinin omzunun üzerinden denetim yapmak değildir. Böyle bir şey olamaz ve zaten gerekli de değildir. Yapacağınız tek şey, medyanın her şeyi içinden süzdüğü bütün parametreleri ve normları hesaplamaktır. Diyelim ki o zamanki normlara göre dünya yuvarlak değil, düzdü. Ve bugünün medyası, dünyanın yuvarlak olduğunu söyleyecek olan kişiyi kesinlikle alaya alır ve gözden düşürmek için ne mümkünse yapardı. Mesela bunu yapmak için emir almalarına gerek yoktur, programlanmış oldukları normlar yüzünden bunu bir refleks olarak yaparlar.

Sistem için, cahil ve normlar neyse onları tekrarlamaya programlanmış, sorgulamadan kabullenen bir medya çok gereklidir. Akli başında bilim adamlarının bilimsel olarak saçma bulup kanıtlarıyla açıkladıkları bütün bilgiler ortadayken bile, dünyadaki bütün medya kuruluşlarının, “global ısınma” ve “iklim değişikliği” konularındaki resmi versiyonları papağan gibi tekrarlamaları çok acınacak durumda olduklarının başka bir göstergesidir. Doktorlar, hukukçular, gazeteciler, politikacılar ve genel olarak herkes sürekli olarak tekrar yapıyorlar. Hiç sorgulamadan, “Herkes bunu biliyor!” normu ile kabullenip, küçük bir çocuğun Noel Baba’ya inandığı gibi inanıyorlar. Oysa bu aynı zamanda onların normlara karşı olanları alaya almaları, saldırmaları veya görmezden gelmelerine neden oluyor. Evet, İllüminati ailelerine bilerek hizmet eden editör ve gazeteciler var, ama onların sayısı çok az. İşin acı tarafı, çoğunlukta olanların beyinlerinin sistem tarafından yıkanmış, ama bebekler kadar masum kişiler olmaları...

Bir Miktar “Sol Beyinli” Daha!

Tanınmış birçok gazeteci/ muhabir veya sunucu ve editör, Oxford, Cambridge veya ABD’deki Ivy League gibi elit üniversiteler dediğimiz programlama makinelerinin ürünleri. Dünyadaki kitlelere haberleri rapor etmeye başlamadan çok önce, sistemin kendi realite algılamasını yansıtan, “eğitim” denen uzun ve çok güçlü bir zihin manipülasyonundan geçiyorlar. Sol, sağ veya orta görüşlü olabilirler, ama hiç fark etmez. Hepsi sistemin adamları. Sistemin ayrıntılarıyla, daha az vergi, daha çok vergi şeklinde bir şeyler yapmaya çalışırlar, ama sistemi ne ise o olarak, yani bir köle makinesi ve “realite baskılayıcısı” haliyle görmezler. Son yirmi yıldır gazete, radyo ve televizyondan bu türde o kadar çok insan gördüm ki. Tabii ki istisnalar hariç. Bir o kadar da saygıdeğer olanları var. Ancak sözünü ettiğim bu tiplerle konuşmak, inanın, beton bloklarla diyalog kurmaktan daha zor.

2007’de parlamento ara seçimlerinde bir basın toplantısında gazetecilere global komplo ve birbiriyle bağlantılı diktatörlük toplumu ile bilgiler anlattım. Muhafazakar Parti’den David Davis görevini bırakmış, dikta devletini protesto amacıyla yeniden aday olmuştu. Bu dikta devletin gerçek boyutlarını göstermek fırsatını kullanmak üzere söz almıştım. Tarihteki, oy istemeyen tek aday ben olmuşumdur herhalde. Olmak isteyebileceğim son şey politikacılıktı, ama zaten bozuk bir sistemdeki oylar da hiçbir şeyin ölçüsü olamazdı. Bütün istediğim, insanlara duyamayacakları bilgileri vereceğim halka açık bir ortamdı. Bunu yaparsanız ve eğer medya da varsa, sizi görmezden gelip, alay edip, söylediklerinizi saptıracaklarını bilmeniz gerekir. Basın toplantısında söylediklerime de böyle yaptılar, ama neyse

ki bazı insanlar bu saptırmayı görebildi. Basın toplantısına katılanlardan birisi de İngiliz *Daily Mail* gazetesinden, politik sütun yazarı Quentin Letts idi. Bir sürü diktatörlük devleti örnekleri verir, ama asıl tablonun görülebilmesi için noktaları birleştirmez. Letts, klasik beyin yıkama eylemine Roman Katolik kilisesinin kontrolündeki Bellarmine Üniversitesi, Dublin'deki Trinity Üniversitesi ve Cambridge'deki Jesus Üniversitesi'nde maruz kalmıştır.

Sütunlarında yazdıkları, genellikle politika hakkında alaycıydı, ama realiteyi kaydedişi *Daily Mail*'in talepleri doğrultusunda idi. Zaten öyle yapmasa, uzun süre orada barınamazdı. Benim sunuşumu arada gazete okuyarak dinledi, bir saat kadar sonra ben, diktatörlük devletini açıklamak üzere bilmecenin parçalarını koyarken, Letts; "Seçim fonunuz için ne kadar para koydunuz?" gibi bir soru sordu. İşte! Ertesi gün de, bütün anlattıklarımın hepsini, sadece tek bir satır ile özetledi: "Tabii, çok saçma..." Söylemek istediği, kendi realite anlayışı olup, benim anlattıklarımın doğru olabileceğini bir türlü algılayamıyordu, o zaman da tabii ancak saçma olurdu.

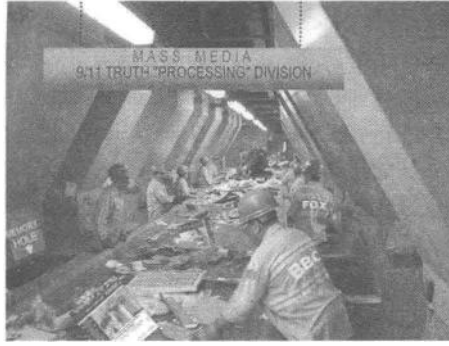
Bir kez daha vurgulayalım; bu durumda gerçekten mümkün olan sadece, kişilerin mümkün olanı algılama sınırına bağlı. Letts aynı şeyi, dünyanın yuvarlak olduğunu söyleyen kişiler için de söyleyebilirdi. Tüden yapılmış kalemiyle mutlaka "Tabii ki saçma!" diye yazardı. Acaba Letts global komployu araştırmak için ne kadar zaman harcadı? Sıfır. Ne kadarının gerçek olduğunu anlayabilirdi? Sıfır. İşte bu medyanın bilgiyi bastırmasının arkasındaki en büyük güç, yani kendi kendini sansürleme, kapalı zihinler ve cehalet!

Chicago'da bir radyo programına katıldığım zaman dinleyicilerden birisi, global bir komplo olduğu fikrini kabul etmediğini, kendisinin "yıllanmış bir gazeteci" olduğunu, çok sayıda insanı içeren böylesine bir komplonun mümkün olmayacağını söylemişti. Tam tipik bir örnekti.

Önce şunu belirttim; çok sayıda insan gerek yoktu, çünkü böl ve yönet yöntemiyle, katkıda bulunduğu haberi olmayan çok sayıda kişi, çok az sayıdaki bir grup tarafından manipüle ediliyordu. İkincisi; acaba bu "yıllanmış" gazeteci hiç, ortada bir komplo olup olmadığını araştırmış mıydı? Tabii ki hayır, çünkü bunun mümkün olmadığını biliyordu, o halde niye canını sıkıntıya sokacaktı ki? Ona, bu pisliliğin içinde olmamızın nedeninin, onun ve onun gibiler yüzünden olduğunu söyledim. Refleks olarak böyle bir komplo olasılığını görmezden geliyor ve tabii ki araştırma ihtiyacı da duymuyorlar. Dünyanın her yerindeki gazetecilerin zihniyeti bu, ama kendileri dünyada olanlar ile haber diye yazdıklarının arasında kalıyorlar. Düşünün hâlâ, "Eğer bir komplo olsaydı, medya bize haber verirdi" diye düşünen pek saf insanlar var.

Normları Sorgulamamak

Her gün, anlamadıkları bir dünya hakkında gerçekdışı haberler veren gazeteci, TV veya radyo muhabirleri görüyor veya duyuyorum. Resmi hikâyeye, resmi normlara ve olayların resmi versiyonuna yapışıp kalıyorlar. Medya mensuplarının, 11 Eylül saldırısının resmi raporunu hiç sorgulamamış olmaları utanç vericidir. Sorgulamadıkları gibi, sorgulayanlarla da alay ettiler. (Resim: 264) Medya şirketlerinde çalışıp, sadece komplonun uygun gördüğü "haber"leri veren zihinleri programlanmış kişilerden zaten başka ne beklenebilir ki?

Şirket medyasının 11 Eylül'ün resmi hikâyesini sorgulamayı reddetmesi bir yüz karasıdır.

Politika haberlerini pembe dizi gibi veriyorlar; biz ve karşı olanlar, iddialar, karşı iddialar, güç savaşları ve halkın desteği derken, savaşların neden çıktığını, milyonlarca kişinin neden öldüğünü hiç araştırmıyorlar. Her şeyin, ama her şeyin resmi versiyonu hep tekrara dayalı. En küçük bir araştırmamanın sonucu olarak bile “gerçek” diye verilen bir haberin doğru olmadığı ortaya çıkartılabilir veya en azından alternatif bir açıklama bile getirilebilecekken, yalanlar tekrarlanırlar tekrarlanırlar resmi tarih oluyor!

11 Eylül ve “iklim değişikliği” gibi yalanların resmi versiyonu bir kez kafalara yüklendi mi, her seviyedeki bütün gazeteciler onu “gerçek” olarak tekrarlıyor. Sonra da dünya nüfusunun çoğu aynı şeyi papağan gibi tekrarlamaya başlıyor. Körün köre kılavuzluk yapması misali. Medya mensuplarının çoğu da tembel. Araştırmacı gazetecilik belalı ve çok zor bir iş. Yirmi yıldır bu işin içindeyim. Her haberin resmi versiyonunu kabullenip, o algılayış açısından rapor etmek çok daha kolay, hatta daha bile iyi, çünkü kimse söylediğinizi sorgulamaz, sistemin insanların bilmesini istemediği gerçekleri ortaya çıkardığınız için sizi gözden düşürmek için uğraşmazlar. Medya kuruluşları, gerçekte neler olduğunu ortaya çıkaracak uzun vadeli araştırmaları finanse etmezler, ama zaten gazetecilerin yüzde doksanı da böyle bir eğilim içerisinde değiller.

Ancak tabii bazı istisnalar var. Avustralyalı muhabir John Pilger'e şapka çıkarırım. UK *Independent* gazetesinden Robert Fisk diye birisi de, İsrail ve Ortadoğu hakkında büyük bir açık yüreklilikle yazmış. Öyle olduğu halde Fisk bile, diğerleriyle birlikte hâlâ benimle alay ediyor. Gördüklerini dürüstçe rapor etse de, zihni daha büyük tabloyu görmeye açılmıyor.

Doktorlar, hukukçular, politikacılar, genelde halkın çoğunluğu ve gazeteciler, programlanmış bir realiteye yapışmışlar, soy aileleri onların ne yapmalarını istiyorsa onu yaparak, bu soy ailelerinin varlığını bile görmezden geliyorlar. Karşımıza yine, tepesinden sarkan sopanın ucundaki havucu yakalamaya çalışan at hikâyesi çıkıyor. Gazeteni, televizyonunu, radyonu hizaya sok, her şey iyi olursa çekleri alırsın, ama bu yasaklara karşı gel, hemen işten çıkarılırsın.

Ben bu kitabı yazarken, CNN sunucusu Lou Dobbs, yayını, parti çizgisini takip etmediği için işten çıkarıldı. Dobbs, meslektaşlarının yapmadığı bir şeyi yaparak, Kuzey Amerika Birliğinin manipülasyonu ile ilgili sorgulamalarda bulundu. Bence medyadaki en büyük

sahtekârlardan birisi CNN'den Anderson Cooper'dır. Sözde "gerçeği arama" imajı ardında tam sistemin dalkavuğu olup, her bir savaşta olayları, soy ailelerin halkın inanmasını istediği şekilde anlatır. Annesi Gloria Vanderbilt, İllüminati Vanderbilt hanedanından Cornelius Vanderbilt'in torununun torunudur. CIA için çalışmadan önce Yale Üniversitesine gitmiştir. Bu, Amerikan medyasına çalışmak için mükemmel bir alt yapı oluşturmuştur.

Bir seferinde Cooper'ın CNN'in medikal danışmanı Sanjay Gupta ile bir röportajını izlemiştim. Cooper, domuz gribi aşısının eleştirilmesi üzerine Gupta'ya yumuşak sorular soruyordu. Gupta, dünyadaki tıp, hukuk, bilim ve medyadaki diğer tipler gibi, ajanı olduğu "Büyük Ecza"yı övüyordu. Sonra Obama, Gupta'ya "Sağlık Dairesi Başkan"lığı önermiş. Ne kadar güvenilir olduğunu varın siz tahmin edin. CNN için çalıştığından belli...

Medyanın sahibi kim?

Piramit yapısı; soy ailelerin sahibi oldukları medyanın, sizin duyduğunuz ve gördüğünüz her şeyi etkilemesini ve onlara hükmetmesini sağlar. İzlediğiniz veya duyduğunuz her şeyin ne kadar az sayıda kişi ve kuruluşun kontrolü altında olduğunu görmek dehşet veriyor. Disney, National Amusements, Viacom, CBS Corporation, Time Warner, News Corporation, Bertelsmann AG, Sony, General Electric, Vivendi SA, Hearst Corporation, Organization Globo and Lagardère Group, global medyayı inanılmaz bir şekilde sarmalamıştır. Aşağıda 2009 sonbaharı itibarıyla Time Warner'ın sahibi olduğu şirketlerin listesi var. Buyurun bir bakın.

AOL; AOL Radio; AdTech, AG; Advertising.com; AOL by Phone; AOL CallAlert; AOL for Broadband; AOL Latino; AOL International; AOL Instant Messenger; AOL Music; AOL Sports; AOL Local; AOL Voicemail; Bebo; CityGuide; CompuServe; Games.com; GameDaily; ICQ by Mirabilis; Kid's AOL (KOL); LightningCast; MapQuest; Moviefone; MusicNet@AOL; RED; Third Screen Media; Truveo; Weblogs, Inc; Winamp by Nullsoft; HBO; Cinemax; HBO Independent Productions; HBO Multiplexes; HBO on Demand; Cinemax Multiplexes; Cinemax on Demnad; HBO HD; Cinemax HD; HBO Video; HBO Domestic and International Program Distribution; HBO Films; Picturehouse (co-owned by NewLine Cinema); HBO Latin America Group; HBO Latin America; ; HBO Brazil; Warner Channel; E!Latin America; Cinemax Latin America; Turner Broadcasting; Adult Swim; Boomerang; Cartoon Network; truTV; TBS; TNT; TCM; WPCH; CNN/U.S. ; Airport Network; Headline News; HD Networks; TNT HD; CNN HD; TBS HD; Cartoon Network HD; Adult Swim HD; Cartoon Network Studios; William Street; Court TV Original Productions; TNT Originals; TCM Productions; TBS Productions; CNN Originals; Headline News Productions; TCM&Cartoon Network/Asis Pacific; CNN en Espanol; CNN International; Cartoonito; TNT Latin America; I. Sat; Infinito; HTV; Fashion TV Latin America; Accent Health; Cartoon Network Japan; CNN+; CETV; CNN-IBN; CNNj; CNN Türk; CNN. de (Alman) CNN. co.jp (Japonca); NBC/Turner; NASCAR Races; n-tv; Zee/Turner; BOING; CNN Radio; Court TV Radio; Headline News Radio; CNN en Espanol Radio; Headline News en Espanol Radio; Adult Swim Radio; Cartoon

Network Video; Court TV Extra; Crime Library; Drama Vision; GameTap, CallToons; Play On! Powered by ACC Select, Super Deluxe; The Smoking Gun; TNT Overtime, Toonami Jetstream; Very Funny Ads; CNNStudentNews.com; SI.com; PGA Tour.com and PGA.com; CNN Pipeline, NASCAR.com; Bamzu.com; Dealer Entertainment Network; The Checking Network; Warner Bros; New Line Cinema; New Line Distribution; Picturehouse (co-owned by HBO); New Line Home Entertainment Network; New Line International Releasing; New Line Merchandising/Licensing; New Line Music; New Line New Media; New Line Television; New Line Theatricals; Warner Bros.Pictures; Castle Rock Entertainment; Warner Bros. Pictures International; Warner Independent Pictures; Warner Bros.International Cinemas; Warner Bros.Studios; Warner Bros.Consumer Products, Warner Bros.Television Group; Warner Bros.Television; Warner Horizon Television; Warner Bros,Television Distribution ; Witt/Thomas Productions; QDE Entertainment; Warner Bros.International Television Distribution; Telepictures Productions; The CW Television Network; The CW Daytime; CW Now; Warner Bros.Animation; Hanna-Barbera; Looney Toones; Kids' WB; Warner Bros.Family Entertainment; Warner Bros Domestic Cable Distribution; Warner Bros. Technical Operations; Warner Bros.Anti Piracy Operations; Warner Bros.Digital Entertainment; Warner Bros.Consumer Products; Warner Bros.Games; Eidos Interactive; Monolith Productions; Warner Bros.Online; DC Comics; *Mad Magazine*; Vertigo; Wildstorm; Warner Bros Theatrical; 25 Beautiful Gardens; 25 Beautiful Homes; 25 Beautiful Kitchens; 4X4; Aeroplane; All You; Amateur Gardening; Amateur Photographer; Angler's Mail; Better Digital Photography; Bird Keeper; BMX Business News; Bulfinch Press; Business 2.0; Cage&Aviary Birds; Caravan; Chat; Chat Passion Seires; Classic Boat; Coastal Living; Cooking Light; Country Homes&Interiors; Country Life; Cycle Sport; Cycling Weekly; Decanter; Entertainment Weekly; Essentials; European Boat Builder; Eventing; Farm Holiday Guides; First Moments; For The Love Of Cross Stitch; For the Love of Quilting; Fortune;Freeze; FSB; Fortune Small Business; Golf Magazine; Golf Monthly; Hair; Health; Hi_fi News; Homes&Gardens; Horse; Horse&Hound; Housetohome.com.uk; Ideal Home; In Style; In Style Australia; In Style Germany; InStyle UK; International Boat Industry; Land Rover World; Leisure Arts; Life; Livingetc; Loaded; Look Magazine UK; Marie Claire; Maghound; MBR-Mountain Bike Rider; Media Networks,Inc.; MiniWorld; Mizz; Mizz Specials; Model Collector; Money; Motor Boat&Yatching; Motor Boats Monthly; Motor Caravan; NME; Now; Now Style Series; Nuts Magazine; Oxmoor House; Park Home&Holiday Caravan; People; People en Espanol; Pratical Boat Owner; Practical Parenting; Prediction; Progressive Farmer; Racecar Engineering; Real Simple; Rugby World; Ships Monthly; Shoot Monthly; Shooting Gazette; Shooting Times; Ski; Skiing; Skiing Trade News; Soaplife; Southern Accents; Southern Living; Soprtng Gun; Sports Illustrated; Sports Illustrated for Kids; Stamp Magazine; Sunset; Superbike; Synapse; Targeted Media,Inc.; The Field; The Ass Truckers Whole Sale Club; ; The Golf; The Guitar Magazine; The Railway Magazine; This Old House; This Old House Ventures. Inc.; Time, Time Asis; Time Atlantic; Time Canada; Time Distribution Services; Time Europe; Time for Kids; Time Inc. Custom Publishing; Time Inc. Home Entertainment;

Time Latin America; Time South Pacific; TV&Satellite Week; TV Easy; TV Times; Uncut; Volksworld; Wallpaper Navigator; Wallpaper; Warner Publishing Services; Webuser; Wedding&Home; What Camera; What Digital Camera; What's On TV; Who Weekl; Woman; Woman&Golf; Woman&Home; Woman's Feelgood Series; Woman's Own; Woman's Own Lifestyle Series; Woman's Weekly; Woman's Weekly Ficrion Series; Woman's Weekly Home Series; World Soccer; Yatching Monthly; Yatching World; Ubu Productions; Uncut Presents Series.

Üff, global bir toplumdaki her şey. Müstakil organizasyon ve şirketler gibi görünen farklı isimleri görüyorsunuz, ama hepsinin sahibi pek az sayıda kişi ve bu az sayıdaki kişiler tarafından yönetiliyorlar. Aynı aileler, "sol", "sağ" veya "liberal" görüşteki bütün yayınları kontrolü altında tutuyorlar. Çelişkili gibi görünüyor olabilir, ama değil... Bütün politik görüşleri bir arada tutmak zorundalar. Örneğin, ABD'de FoxNews, Cumhuriyetçilerin bakış açısını verirken, MSNCS Demokratların destekçilerini çekiyor, ama her iki taraf da aynı taraflar tarafından kontrol altında tutuluyor ve insanlar bu illüzyonun tuzağına düşüyorlar.

İngiltere'de de aynı şekilde sağ kanat Sun gazetesi, sol kanat Guardian gazetesi tarafından tutuluyor, ama her ikisi de aynı amaca hizmet ediyor. Tamamen akıl hapishanesinde olan sol beyni egemen birini görmek isterseniz gidip Guardian gazetesinden bir muhabiri görün. Arada sisteme karşı olanlar da vardır, ama yakından bir inceleyin, farklı göreceksiniz. John Stewart, Amerikan Daily Show gazetesinde politikacılarla dalga geçip iki yüzlüklerini açıklıyor, ama kendi showuna Tony Blair gibi birisi gelince, onun yalan ve aldatmacalarını yüzüne vuracak sorular soramıyor. Stewart, İçişleri Bakanı Janet Napolitano ile yapmış olduğu bir röportajda, hükümet komplolarına inananları "deli" olarak nitelendirip, bu komploların yok edilmeleri gerektiğini söyledi. Enteresan tarafı, garip bir cümle kurmuştu, belki de "komplo teorisyenlerini" diyecekti. Bu bir alternatif olabilir "sayın komik adam". Bir de Bill Maher adında birisine rastlamıştım. O da oldukça gergin ve kafası karışık bir tip gibi gelmişti. Aslında Amerika'da politik olarak doğru bulunmayan bir kişi, ama 11 Eylül'ün resmi hikâyesine karşı çıkan kişilere saldıran ve onlarla alay eden Maher'dan başkaları da var. Bu gibi tipler sistemle dalga geçiyorlar, ama bunu son derece kısıtlı bir sınırın içerisinde yapabiliyorlar. Ben onlara "buhar üfürenler" diyorum. Yani mevcut dünya görüşüne karşı hiçbir tehdit oluşturmadan insanların bastırılmışlıklarının biraz rahatlama-sını sağlıyorlar, o kadar.

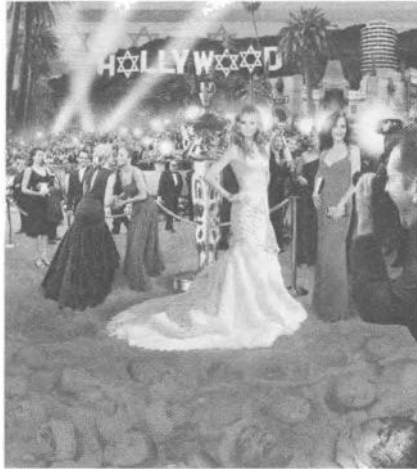
Zion Çerçeve (Medya Dalı)

İş medyaya gelince, ortaya bir kez daha Rothschild Siyonist şebeke çıkıyor. Tıpkı politika, bankacılık vs.'de olduğu gibi. Lütfen, şu şebekenin bütün eğlence ve medya endüstrisini nasıl kontrolü altına almış olduğuna bir bakın...

Fox News Sunucusu Peter Chernin, NBC News'un başkanı Neil Shapiro, ABCNews'un başkanı David Westin, Paramount Pictures'ın Başkanı Brad Grey, Walt Disney'nin Başkanı Robert Igor, Sony Pictures'ın Başkanı Mchael Lynton, Warner Brothers'ın Başkanı Barry Meyer, AOL Time Warner'ın AOL bölümü Başkanı Jonathan Miller, Miramax Films

CEO'su Harvey Weinstein; CBS'in CEO'su Leslie Moonves, Paramount Pictures'in Motion Picture Grubu Başkanı Sherry Lansing, MGM Başkanı Harry Sloan, NBC/Universal Studios CEO'su Jeff Zucker, News Corporation kralı Rupert Murdoch, bunların hepsi Rothschild Siyonist.

Murdoch'un muazzam haber ve medya imparatorluğuna dahil olanlar; Fox Network, Sky Television network, Star TV, 20th Century Fox, My Space ve uzun bir liste dünyadaki gazeteler, bunlara dahil olanlar; İngiliz Sun, News of the World, Times, Sunday Times, New York Post, Wall Street Journal. New York'un en büyük günlük gazetesinin sahibi bir Rothschild Siyonist olan Sulzberger ailesi. New York Daily News ve US World Report'un sahibi Mortimer Zuckerman. Rothschild Siyonistlerin kontrolünde olan New York Times'ın 33 başka gazetesi daha var. Buna Boston Globe, 12 tane dergi, yedi radyo ve TV kanalı, 3 yayınevi ve bir TV kablo yayın sistemi dahil. The New York Times News Service, 500 başka gazete, ajans ve dergiye bilgi sağlıyor. Washington Post zaten uzun zamandır Rothschild Siyonist olup, şimdi hayatta olmayan Katherine Meyer Graham'ın ailesi tarafından yönetiliyor. Newsweek dahil başka birçok gazete, televizyon şirketi ve dergi, bu ailenin egemenliğinde. Rothschild Siyonistler haber ajanları ve kitap yayınevlerine de hükmediyorlar. Hepsi holdingleşmiş. Buna bir de bankacılık ve politikanın örümcek ağındaki nüfuzlarını eklerseniz, global toplumu ve insanların bilgi edinmesi veya edinmemesi üzerindeki güçlerini varın siz tahmin edin. Üstelik, Los Angeles Times sütun yazarlarından ve aynı familyadan gelen Joel Stein bir makalesinde, Hollywood'u Rothschild Siyonistlerin yönetmediğini sanan Amerikalıların "salak" olduklarını belirtmiş ve şöyle yazmış:

Rothschild Siyonistler, bütün medyayı ve eğlence endüstrisini kontrolleri altında tutuyorlar.

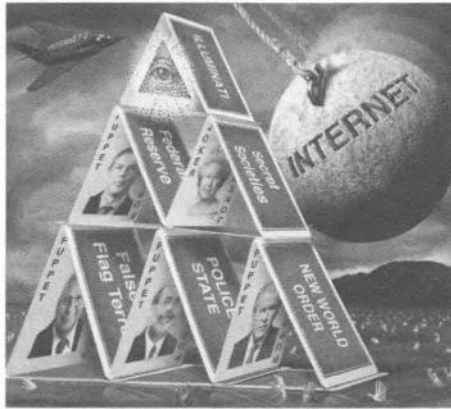
"Bu Yahudiler çok dominant! Eğlence endüstrisinde yüksek pozisyonda Yahudi olmayan altı kişi buldum sandım, o altının içindeki AMC'nin Başkanı Charles Collier bile Yahudi çıktı. Gururlu bir Yahudi olarak, Amerika'nın başarımızı bilmesini istiyorum. Evet, Hollywood bizim egemenliğimizde!"

Sadece Hollywood mu? İsrail'in en önemli gazetelerinden *Ha'aretz*'in editörü Shahaar Ilan şöyle yazmış: "Amerikan medyası Yahudilerin kontrolünde. Bu çok açık ve bunun ak-sini iddia etmek herkesçe bilinen bir gerçeğe hakaret etmektir." Rothschild'ler, global despotluğun yönetimi olan ağın örümceğidirler. Bunlar, insanların realite duygusu için gerekli olan bilgiyi kontrolleri altında tutuyorlar. İşte bunun için medya bilgiyi yok ediyor. Anti-Defamation Birliği Ulusal Direktörü Abraham Foxman'ın *Jerusalem Post*'a söylediklerine bakın; "Şimdi Amerika'daki yeni Yahudi karşıtlığı şekli, tıpkı eskisine benziyor. Yahudiler bankaları, gazeteleri ve Hollywood'u yönetiyormuş. Fark şu ki, şimdi medyada bu algılama kabul görüyor."

Abraham, dostum... Acaba neden bu algılama kabul görüyor sence? Neden gerçek olabileceği gibi bir ihtimale yanaşmıyorsun? Ama biliyoruz ki nefret kanunlarının kuruluşuna göre "gerçek" savunulmaz. Bugün medyada benimsenen bir algılama var, her sabah güneş doğuyor ve akşamları da batıyormuş. Bu bir "anti-solarizm"e götürebilir! Neme lazım, güneşin doğuşuna ve batışına inanan varsa sakın inanmasın! Yani, diyecektim ki; hadi bakalım, şu nefret kanunlarını getirin!

İnternetin Sansür Edilmesi

Bugün gerçek gazetecilik internette yer alıyor. Bu gerçek gazeteciler, medyadaki yalakaların görmek veya bilmek istemedikleri veya korktukları konulara giriyorlar. Evet internette dağlar kadar saçmalık da var, ama öyle araştırmacı gazetecilik ürünleri de var ki, günlük gazete, TV ve radyolarda duyup, görecekleğinizden çok daha öte.

İnternet, Orwell planını açığa çıkarmak üzere müthiş bir şekilde kullanıldı, ama soy aileler şimdi internetteki bilgi akışını baskılamak için çareler arıyorlar.

O kadar ki, günlük medya haberlerinin okunmasında veya satışında büyük bir düşüş yaşanıyor. İllüminati aileler telekom devlerini, ana servisleri ve arama makinelerini kontrol altında tutuyor. İnternet gözetleme açısından onlara bazı avantajlar sağlıyor, ama gizli ope-

rasyonlar ve insanların manipölasyonu konusunda Net'te bir bilgi patlaması olduğundan beri iş kontrollerinden çıkıyor, dolayısıyla yakında sansürü iyice arttıracaklar. Buna izin verilmemesi lazım. Cin şişeden çıktı ve artık şişeye geri dönmeyecek, bu nedenle İllüminati ağı akla gelebilecek her türlü mazereti kullanacaktır. Bunlardan birisi mutlaka "sanal terörizm" olacaktır. Zaten interneti sansürlemek isteyen kişi de kim mi? Senatör Jay Rockefeller! Başkan'a, sanal güvenlik acil durum hakkı tanıyan "Sanal güvenlik yasasını" sundu. Bununla ulusal güvenliği ilgilendiren herhangi bir bilgi yasaklanabilir de, kapatılabilir de... Sanal güvenlik acil durumuna kim karar verecek? Başkan veya onu kontrol altında tutarlar. Rockefeller aslında "En iyisi interneti hiç icat etmeseymişiz!" demiş. Kim için en iyisi Bay Rockefeller? Ah, tabii sizin için. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, internet sansür yasaları ile ABD, İngiltere ve Avustralya'da devlet, webde neyin olup, neyin olamayacağına karar verecek. Bu adım adım, Çin'deki sansürün bütün dünyaya yayılması planıdır.

Bütün bu anlatılanlar çerçevesinde, modern medya ortaya çıktığından beri, şimdiye kadar internette tahammül etmiş olduğumuz taraflı ve bastırılmış yeni haber kaynaklarına karşı, insanlar internetteki yeni bilgi kaynaklarının özgürce dolaşması için mücadeleyi kazanacaklardır, ama Başkan Obama, ifade özgürlüğü istemiyor. O, bunu yok etmek isteyen sisteme hizmet ediyor. Haber endüstrisinin kurtarılmasını göz önüne almak gerektiğini belirtiyor, aksi takdirde internetteki haber kaynakları dünyayı ele geçirecek, bu da demokrasi açısından bir tehdit olacakmış. Hangi demokrasi? Bu demokrasi zaten bir diktatörlük haline gelmiş. Haberlerin gidişatı blog dünyası, bütün görüşler, haberlerin gerçekliklerinin gayri ciddi bir şekilde kontrol edilmesi, konuların iyice incelenmemesi derken insanlar, boşlukta birbirlerine bağırır hale gelecekler, karşılıklı bir anlayış sağlanamayacakmış. Hayır öyle değil. Siz endişe ediyorsunuz, çünkü yasal soruşturmalara maruz kalıyorsunuz. İnternet siteleri özgürce, bütün yapılan sahtekârlıkları ortaya çıkartıyor. Gazeteler çöküyor, çünkü çoğu taraflı, sıkıcı ve kontrol altında tutuldukları gün gibi açık!

Micheal Ellner'in listesindeki bir sonraki tezat da, dinlerin spiritüelliği yok ediyor olmasıydı. Bu konuyu daha önce ayrıntılarıyla anlatmıştım. Dinlerin asıl amacı, insanların uyanıp "Sonsuz Bilinç" ile bağlantılarını yeniden kurmalarına engel olmak. İnsanların enerji ve güçlerini, hiyerarşilere, görüntülere ve sonradan oluşturulmuş hikâyelere odaklayarak manipüle ediyorlar. Hukuk, bilim, sağlık, eğitim ve medyada olduğu gibi dinler de insanların bilincini katı inançlar içerisinde tutarak yüksek bilinçlerine açılmalarına engel oluyorlar. Hepsi temelde aynı plana dayalı ve zihnin titreşimsel frekansının içine hapsedilmiş olan varlıklar tarafından uygulanıyor. Hepsi global nüfusu köleleştirmek için oluşturulmuş. Savundukları her şeyi neden yok ettikleri artık bir sır olmaktan çıkmış durumda.

24

Oyun Planı (5): “Dünya” Her şey

“İnsanlar ancak kendi isteklerine uyuyorsa ileriye görürler, benimsememişlerse, çok açık gerçekleri bile görmezden gelirler.”

George Orwell

Sürünge ırk ve onların hibrid soy aileleri şimdi, insanları tümüyle kontrol altında tutacakları uzun vadeli planlarını tamamlamaya çalışıyorlar. Artık bugün bu o kadar yakın ki, ancak beyni iyice yıkanmış olanlar göremeyebilir. Ne yazık ki hâlâ bazı insanların gözleri sistem tarafından o kadar kör edilmiş ki, apaçık olanı bile göremiyorlar. Sadece “Medya” bile bu tür insanlarla dolu.

Uzun yıllar önce, yüzyıllardır saklanmış olan gerçeklerden geriye kalanların da yüzeye çıkacağı zamanın geleceğini söylemiştim. Bütün insan toplumunu gizli gizli global bir toplama kampına dönüştürmeyi planlarsanız, bunu başarmaya az bir zaman kalmışken insanlar neler olduğunu anlamaya başlarlar. Planlar ve üstü kapalı aşamalar gölgede kalır, ortaya elle tutulur sembolik tuğlalar ve harç ortaya çıkar, bunlara da dokunabilir ve görebiliriz. Şimdi bu aşamayı yaşıyoruz. Diktatörlüğün adımları her hafta daha da artıyor, özellikle de 11 Eylül saldırısından beri... Sürünge ırkın dayatmak üzere tasarlamış olduğu global toplumun doğasını şimdi tarif edeceğim.

Tiranlığın amacı, gücün merkezleştirilmesi. Prensip her zaman, babanın veya annenin olaylara hâkim olduğu ailelerdeki gibi. Global bir Orwell tarzı devlette ise az sayıda bir grup, kendi iradesini çok sayıdaki kitlelere uyguluyor. Eğer gücü ve “karar mekanizması”nı merkezleştirmeszeniz diktatörlüğü dayatamazsınız. İşte bu nedenle bugün bu “globalizasyon” sözcüğü pek revaçta. Hayatınızın bütün alanlarında; banka, iş, medya, ordu... her şey: güç, merkezleştiriliyor.

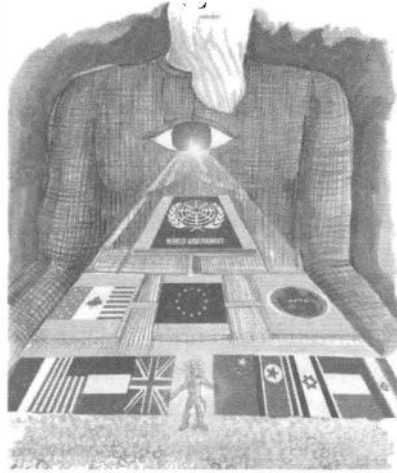
1990'lardan beri söylüyorum, bu zaten planlanmıştı, şimdi ise adı üstünde, en sonunda güç merkezleşiyor. Milyonlarca insan bu tek noktada toplanan gücü protesto ediyor. Çünkü hayatları, içinde yaşadıkları toplumları ve ülkeleri tahrip ediliyor. Bu, özellikle zayıf ve yoksul ülkelerde acımasızca gerçekleştiriliyor. Hibrid soy ailelerin kontrolünde olan yozlaşmış şirket(ler) aracılığı ile iyice sömürülüyorlar. Protesto edenlerin fark etmediği şey şu ki, bu şirket(ler) globalizasyonu sadece yönetmekle kalmıyorlar, tam anlamıyla araçları durumundalar. Politik açıdan bunu destekleyenlerin büyük bir çoğunluğu, ortanın solu görüşlü, “akıl”a

mahkûm akademisyenler ve hâlâ her şeyi sistemin “biz” ve “onlar”, “siyah” ve “beyaz”lar, “sağcı”lar, “solcu”lar ifadesiyle görüyorlar. Bu durumda, tamamen farklı taraflar, yani globalizasyonun bütün görüntüleri; eğitim, her türlü politik görüş, medya, din, hukuk, tıp, “Büyük Ecza”, “Büyük Biyotek” ve diğerlerinin arkasındaki amacın uyumunu görmek zor oluyor tabii.

Bunların hepsi, aynı güç tarafından kontrol ediliyor ve aynı şekilde insanlığın köle edilmesini amaçlıyor. Sol, sağ veya orta olsun, hepsini aynı güç yönettikten sonra politikada gerçekten nasıl “taraf”lar olabilir ki? İçinizde hâlâ, petrol kartellerinde, ecza kartelinde, biyotek kartelinde vs. “farklı taraf”lar olabileceğini düşünen var mı?

Çeşitliliğin Sıkıştırılması

Plan, dünyada bir dünya hükümeti, dünya ordusu, dünya bankası, dünya kuru oluşturulması ve mikroçiplenmiş halkın, global bir bilgisayar sistemi veya globa göre ayarlanmış uyu ağ aracılığı ile merkezden yönetilmesi şeklinde yapılmış.

*“Global piramit”in başında, dünya hükümetini yöneten
İlluminati aileler ve tabii ki asıl sürünge ırk olacak.*

Yirmi yıldır bunun böyle olacağı konusunda uyarı yapıyordum, şimdi dünyanın haline bakın; aynen gerçekleşiyor, hem de fazlasıyla hızlı bir şekilde...

Eskiden insanlar kabileler halinde yaşar, kabile için kararları; kabile lideri, reis veya bir konsey almış. Sonra kabileler birleştirilerek ülkeler oluşturulmuş ve merkezdeki birkaç kişi, kararlarını bu bir araya getirilmiş kabilelere dayatmaya başlamışlar. Plandaki ilk süper devler Avrupa Birliği ve gelişmekte olan Afrika Birliği. Bunlar daha sonra Kuzey Amerika Birliği’ne ilhak olacaklar. Onun da, bütün Amerika’ların Birliği ve Asya Pasifik Birliği ile birlikte, ona dahil edilmesi planlanmış. Bu yapının en tepesinde bir dünya hükümeti olup kararlarını süper devletlere, onlar da ülke veya bölgelere dayatacaklar. Amaç ülkeleri bölgelere bölüp, dünya devleti veya süper devlet diktatörlüğüne karşı bütün birlik kavramlarını yok etmek. İskoç ve

Galler Parlamentoları, İngiltere'deki bölgesel hükümet kavramını kabul ettirmek üzere bir başlangıç olarak planlanmış. En büyük ince alay da, insanlara gücü devretmekmiş!

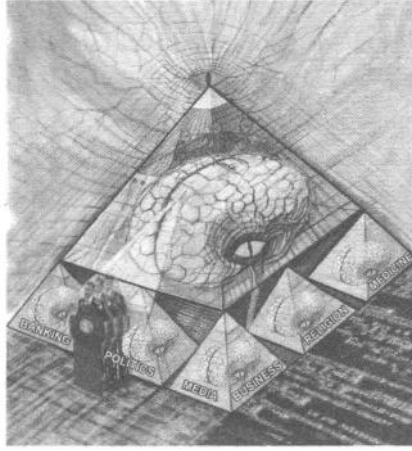
Avrupa Birliği, başından beri planlanmış olduğu gibi, Ortak Pazar denilen serbest ticaret bölgesi veya Avrupa Ekonomik Topluluğu olarak gelişti. Aynı şekilde Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA) da bu ad altında yüzeye yavaş yavaş "Kuzey Amerika Birliği" olarak çıkarılacak.

Kuzey Amerika Birliği, Amerika'nın bağımsız bir ülke olarak sonu olacak.

Hazır, Asya Pasifik Ekonomik Birliği (APEC) ile Güneydoğu Asya Ülkeleri (ASEAN), "Asya Pasifik Birliği" altında toplanmışken, bu birlik de uzak doğudaki yerini alacak.

Benim "totaliter parmak ucunda yürüyüş" şeklinde ifade ettiğim plan parça parça, adım adım hızla gerçekleşiyor. Birkaç dakika önce, internetteki arama motoruna "Asya Pasifik Birliği" yazdığım zaman listenin başında bir başlık vardı: "Avustralya Başbakanı, Asya Pasifik Birliği'ni istiyor!". Avustralya Başbakanı Kevin Rudd bir Fabian Cemiyeti üyesi olup, 2020 itibarıyla, Avrupa Birliği gibi, bir de Asya Pasifik Topluluğu oluşturulmasını görmek istediğini buyurmuş. Ya, öyle mi? Çok şaşırdım doğrusu! Rudd, çift taraflı bağlantılardaki gevşeklik yüzünden, ASEAN ve APEC gibi bölgesel oluşumların daha başarılı olduğunu, Asya Pasifik yüzyılının gittikçe artan rekabetiyle baş edebilmek için geniş bir bölge yapılanmasının gerekliliğine dikkat çekmiş. Aferin Kev, metni en küçük ayrıntısına kadar okumuşsun. Hey, ama onları korkutmayı da unutma sakın. Zaten Kev şöyle devam ediyor; "Güneydoğu Asya'da, Asya kıtasının her yerinde, terörizm hâlâ bir tehdit oluşturmaya devam ediyor. Hindistan ve Çin'in yükselişi, gelecek için, büyük çapta ekonomik, çevre, enerji politikaları ve güvenlik yansımalarını temsil ediyor". Aferin Kev, çok iyisin! Kevin Rudd, ABD, Japonya, Çin, Hindistan, Endonezya ve bölgedeki diğer ülkeler dahil, Asya-Pasifik Topluluğunun; ekonomik, politik ve güvenlik konularında işbirliği ve eylemi teşvik edeceğini, gerçek ve anlaşılır bir topluluk anlayışı geliştireceğini söylüyor. Siz de çok iyi biliyorsunuz ki Sayın Rudd, bu çok saçma, çünkü hepsi, dünyanın büyük bir bölümünün kontrolünü merkezileştirmek üzere tasarlanmış. Bay Rudd Avustralya İşçi Partisi'nin lideri olup, Bush'un dalkavuşudur. Aynı gücün kukla tipleri vardır, Bush ve Obama ABD'nin, Blair, Brown, Mandelson ve Cameron da İngiltere'nin temsilcileridir.

Piramit içindeki piramit yapısında bütün yollar sürüngelemlere ve onların hibrid ailelerine çıkıyor.

Belki seçim oylarınız ile lideri değiştirebilirsiniz, ama izledikleri politikayı asla değiştiremezsiniz. “Tarafların illüzyonu, sadece halkın hükümeti seçtiğine inanmasını sanması için oluşturulmaktadır. Bazı ülkelerde, iki ya da üç isim altında, tek bir hükümet vardır. Birleşmiş Milletler Genel Kurul’u Başkanı Miguel D’Escoto Brockmann, Haziran 2009’da sunduğu bir belgede açık açık global bir hükümet çağrısında bulunmuş:

“Etkili global veya bölgesel kurumlar olmadan bir küreselleşme, dünyayı kaostun eşiğine getirir. İnsanlığı tehdit eden tehlikelere karşı koyabilmek için gerekli olan küresel karar ve eylemleri engeller. Küresel kuruluşların, demokratikleşmeyi engellemek veya minimuma indirmek isteyen güçler tarafından susturulması, acil küresel problemlere çözümsüzlük getirecektir. Bazı ülkeler, kendileri için en iyi kararın bölgesel organizasyonlar olduğunu fark etmişlerdir. Ana prensip, yasal bir küresel kurumlaşma oluşturabilmek için her ülkenin oyları ile Birleşmiş Milletleri, özellikle de Genel Kurul kararlarını güçlendirmektir, böylelikle aynı zamanda bölgesel seviye de güçlenecektir.”

İşte kelimesi kelimesine plan budur. Küreselleşme adı altında küresel gücü merkezileştir ve insanlar senin getirmiş olduğun çözümün sonucu olarak mağdur olunca da, küresel gücü daha çok arttır. ‘Peder’ D’Escoto, bir Roman Katolik papazı olup (Babil Kilisesi) İllüminati Cizvit Tarikatının da bir üyesidir. Ayrıca yeni bir “Birleşmiş Milletler Kuruluşları” listesi ile, mevcut Birleşmiş Milletlerin bir “Dünya Hükümeti”ne dönüştürülmesini talep etmiştir.

Global Teşvik Fonu

Global Kamu Malları Yönetimi (Deniz, Uzay, Sanal gerçeklik)

Global Vergi Yönetimi

Global Finans Ürünleri Güvenlik Komisyonu

Global Finans Düzenleme Yönetimi

Global Rekabet Yönetimi

Global Finans ve Ekonomik Danışmanlar Konseyi

Global Ekonomik Koordinasyon Konseyi

Dünya Para Yönetimi

Birleşmiş Milletler'in logosunda dünyanın, hedef tahtasının tam ortasına konmuş olmasına şaşmamak lazım.

Sürüngenler ve hibrid soy, bütün dünyayı hedef alıyor.

Peder D'Escoto'nun, "Dünyanın Finansal ve Ekonomik Krizleri ve onun Gelişimi üzerindeki etkisi Tasarım Belgesi" adı altındaki global diktatörlük planı, noktası noktasına benim yirmi yıldır uymakta olduğum konular olup, şimdi dünya liderleri ve yorumcular tarafından sürekli olarak tekrarlanıyor.

Ben bu yazıyı yazarken İngiltere'nin Başbakanı Gordon Brown'dı. O da, bir Fabian Cemiyeti üyesi ve İllüminati'nin 1900'da kurmuş ve ve politikasını oluşturmuş olduğu İşçi Partisi'nin bir kuklasıdır. Bir başka Fabian kişisi de Tony Blair'dir ve global faşist devlet için Fabiancılarının planını rayına sokmak üzere birlikte çalışmışlardır. Brown, "gerçek bir global toplum/dünya hükümeti" ve "global çağ için yeni bir finans yapılanması/dünya merkez bankası" çağrısı yapıp, 2008'deki ekonomik krizin eşiğindeyken, Amerikan Kongresi'nde "bu anı unutmamız lazım, çünkü şimdiye kadar dünyanın bir araya gelmek için bu kadar çok istekli olduğunu daha önce hiç görmemiştim" şeklinde bir beyanda bulunmuştur. Bence bu tam; "insanları tam bizim istediğimizi isteyecek kıvama getirdik" anlamına geliyor. Yani, Babil kilisesi veya Roman Kilisesinin resmi başkanı Papa bu hükümetin başı olacak. Zaten bir ara, Papa da bir dünya hükümeti çağrısında bulunmuştu. Şöyle buyurmuş: "Gerçek bir 'politik otorite,' (yani global bir hükümet) global ekonomiyi yönlendirmeli, krizle darbe alan ekonomileri canlandırmalı, mevcut krizlerin daha kötüleşmesinden ve de dünyanın karşılaşacağı daha kötü dengesizliklerden kaçınmalıdır."

Finansörler, tasarruf sahiplerinin itimadını istismar etmeden düzgün ahlaklı vakıfların faaliyetlerini yeniden keşfetmelidir. Sözün özü, komplonun Alan Greenspan kanadı, ekonomik kriz yaratırken, Papalık kanadı da, bunu yönetebilmek için bir dünya hükümetine gerek olduğunu söylemektedir. Her iki kanadın harcını da Rothschild'ler sağlamaktadırlar. İşte dünya hükümeti ve geriye kalan faşist yapının sunulması böyle planlanmıştır. Hem "Problem-Reaksiyon-Çözüm", hem "Problemsiz-Reaksiyonsuz-Çözüm" hem de gittikçe daha hızlı bir koşu haline gelmekte olan "totaliter parmak ucunda yürüyüş" yöntemleri kullanılmaktadır.

III. Dünya Savaşı

Gündemde Kuzey Amerika, Avrupa, Rusya ve Çin'i içeren bir III. Dünya Savaşı var. Bunu ateşleyecek olanlardan birisi İsrail devleti, Pakistan, Kuzey Kore ve İran gibi Hazar Denizi çevresindeki ülkelerden birisi olacak. Öyle bir global anlaşmazlık çıkarılacak ki, bu bir dünya hükümeti kurulmasına yol açacak, böylece bir 'dünya ordusu' da bir daha böyle bir şey olmasını sağlayacak. Rothschild ve Rockefeller'lar tarafından kurulmuş olan Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu ve bağlantılı organizasyonların varlığını haklı kılmak için aynı şey I. ve II. Dünya Savaşı sonlarında da olmuştu. Dünya hükümeti tiranlığı kurabilmeleri için ABD, Çin ve Rusya gibi süper devletleri yok etmeleri gerekiyor. Bunları yok etmek için de, birbirlerine vurdurmaktan daha iyi bir yöntem uygulanabilir mi?

En büyük İllüminati kaynağı İskoç Rite'nin en "büyük"lerinden Amerikan Masonları'nın piri Albert Pike'ın, 1871'de mahut İllüminati ajanı Giuseppe Mazzini'ye yazmış olduğu mektupta, küresel egemenliğin sağlanması için üç dünya savaşının yer almasının gerektiğini söylediği iddia edilmektedir. Pike, Birinci Dünya savaşında İngiliz ve Alman imparatorluklarına karşı Çarlık Rusya'sının yenileceğini, İkinci dünya savaşında, Filistin'de özgür bir İsrail devletinin kurulmasını sağlayacak güçte bir Siyonizm politikasına yol açılacağını söylemiş. Böyle bir mektubun var olmadığını söyleyenler de var, ama 'Protocols of the Elders of Zion'a göre, bu Pike müthiş bir kâhin olmalı, çünkü III. Dünya Savaşı hakkında şunları söylemiş:

III. Dünya Savaşı, İllüminati agentu'nun (protokolde geçen bir deyim), politik Zionlar ile İslam dünyasının liderleri arasındaki farklılıklar bahane ederek kışkırtılacaktır. Savaş, politik Zionlar ve Müslümanlar arasında, tam anlamıyla birbirlerini yok edecekleri bir şekilde yapılacaktır, bu arada önceden bölünmüş hale getirilmiş olan diğer ülkeler ise, tamamen fiziki, ahlaki, manevi ve ekonomik çöküntüye uğratılacaklardır. Nihilist ve ateistleri serbest bırakacağız ve dehşet verici bir sosyal felakete kışkırtacağız, böylece ülkelerde, vahşetin orijini, en kanlı kargaşa veya kıyamet olan "sınırsız ateizm" in etkisi, bütün korkunçluğunu gösterecek.

Sonra her yerde, o andan itibaren ilahi ruhları yolunu şaşıran insanların çoğu, Hristiyanlıktan hayal kırıklığına uğrayıp medeniyetleri yok edenlere karşı kendilerini savunmaya mecbur kalacak, ama neye tapacağını şaşırmış bir haldeyken, sonunda halka görünecek olan şeytan/sürüngen inancına kapılacak. Bu dışavurumun bir sonucu olarak da Hristiyanlık yok olacak.

(Kaynak: Komutan William Guy Carr, Kraliyet Kanada Donanması, Şeytan: *Dünyanın Prensi* kitabından alıntı.)

"Müslümanlarla politik Siyonizm'in birbirlerini yok edeceği şekilde yorumlanacak olan savaş" olarak ifade edilen kısma dikkatinizi çekerim. Yahudi halkının selameti hiçbir zaman Rothschild Siyonizminin umurunda bile değildir, dolayısıyla onlar da dünyadaki diğer insanlar gibi yok edilecekler. Yahudi halkı ile Rothschild Siyonizmi genel olarak aynı şey değildir. 2009 yılında Rusya devlet başkanı Dimitri Medvedev ve Çin devlet başkanı Hu Jintao ABD'ne acil bir uyarı yapmış ve İsrail'in İran'a bir nükleer saldırı yapmasına izin verdikleri takdirde buna verecekleri karşılığın, bir dünya savaşı olacağını belirtmişlerdir. İsrail/Filistin topraklarında yaşayan herhangi birisine ufak bir uyarım olacak; eğer oralardan bir Rothschild'in ayrılacağını duyarsanız bir an önce siz de oradan uzaklaşmaya bakın!

Halka Polislik Yapan Halk

Yetkililer bir şekilde bir savaş olacağını biliyor ve gizli hazırlıklar yapıyorlar. 2008 yılının başlarında İngiltere’de görevi, motosikletlerini hatalı park edenlere ceza yazmak olan bir trafik polisinden bir mektup almıştım. Görevi ile ilgili olarak verilmiş olan bir bilgi nedeniyle büyük bir telaş ve şaşkınlığa düşmüştü. Ona “Andy” diyelim. Yirmi yıldır yaptığı iş, sadece yanlış park edilmiş araçlar için ceza yazmakmış. Beş yıl kadar önce yönetim, görevlerinde değişiklik yapmaya başlamış ve onları, motosikletlilere mümkün olduğu kadar çok ceza yazıp, para toplamaya zorunlu bırakmış. Andy, bu nedenle birçok görevlinin, “Artık robotlar tarafından yönetiliyor!” gibi protesto sözleri sarfederek işten ayrıldıklarını yazmış. Yöneticiler onlara 3 kart vermişler. Birinci kart park yapma konusuyla ilgiliymiş, ama diğer ikisi onu şaşkınlığa sevk etmiş ve neler olduğunu anlayamamış. İkinci kart, “Polis ve mahkeme kanıtı” özellikleri içeriyormuş. Yani polis memurunun birisini tutuklarken söylemesi gereken yasal haklar; “Hiçbir şey söyleyebilirsiniz, söyleyeceklerin sonradan mahkemede delil olarak kullanılabilir.” vs. Trafik polislerinin böyle bir metni bilmelerine gerek yoktu, çünkü onların pozisyonunda böyle bir şey olmazdı. Tutuklama gücüne sadece polis ve elinde devletin yasal yetkisi olan memurlar sahipti. Üçüncü kart ise, Andy’ye ve meslektaşlarına otorite adına evlere girip arama yapma yetkisi veriyordu.

Pardon? Motosikletini yanlış park etmiş olanlara ceza yazan bir görevlinin, evlere girip arama yapma veya tutuklamada söylenecek sözleri söylemekle ne alakası olabilirdi? Kartlar dağıtıldığı zaman Andy de aynı şeyi üstüne sormuş ve onların da aldıkları emre göre bu kartları dağıtmış olduklarını, onları kaybetmemeleri gerektiğini ve sonraki talimatları beklemesi gerektiğini öğrenmiş. Bir süre sonra eski bir dostu olan bir başka polis memuruna rastlamış ve sohbet etmeye başlamışlar. Arkadaşı, Andy’yi bir kenara çekip, eski dostluklarına dayanarak kendisine çok önemli bir şey söyleyeceğini, ama başka hiç kimseye bahsetmemesini tembih etmiş. Aylardan beri “çok gizli” operasyonlara katıldığını, polis teşkilatından, ulusal ve yerel yüksek rütbeli görevlilerle karşılaştığını anlatmış. Bu bütün ülkeyi kapsıyor, belirli memurlar seçiliyormuş. Arkadaşı Andy’den bu ayrıntılardan kimseye bahsetmemesi için söz almış. Hükümet/devlet çıkacak olan bir sürü karışıklık, hatta savaş, kısaca birçok sorun bekliyormuş. Andy’ye neden o kartların verilmiş olduğunu da açıklamış.

“Aslında biliyorum da, yine de diyelim ki, size bu kartların verilmiş olma nedeni şu; polis, silahlı kuvvetlerle birlikte görev alacak ve sizinki gibi park görevlileri, güvenlik memurları, kamera kontrol görevlileri de bizlerin görevini yapacak.”

“Haydi oradan, saçmalama!” demiş Andy, ama arkadaşı hiç de şaka yapmıyormuş. “Yürürlüğe girdi, sadece haberin olsun istedim, ama sakın başka kimseye söyleme!” diye onu tekrar uyarılmış. Şimdi burada bir polis memurunun gizli operasyon çalışmaları içerisinde olduğunu, savaş çıkacağını ve kitle ayaklanmalarına karşı polisin silahlı kuvvetlerle birlikte görev yapacağını, normal polislik görevlerinin de, park ve trafik polislerine, özel güvenlik elemanlarına ve kamera kontrol görevlilerine devrildiğini duyuyoruz. Andy bana bu bilgileri Mart 2008’de vermiş, ancak kendisinin arkadaşıyla konuşmasının üzerinden birkaç ay geçmişti. Zaten uzun zamandır, “Savaş” ve halkın tepkisine karşı hazırlıklar yapılıyordu. Küresel ekonomik çöküntü ve zorun-

lu aşılama, bu gizli operasyonun bir bölümüydü. Andy'nin kartlarla ilgili olarak göndermiş mektup olduğu mektuptan birkaç gün sonra hükümet, trafik polislerine artık "sivil yaptırım görevlileri" denileceğini, yetkilerinin artırılmış olduğunu ve artık onların, normal polislerin görevlerini de üstleneceklerini ilan etti. Birkaç ay sonra Ağustos 2008'de ise İngiliz hükümeti, yeni bir kanunla güvenlik sağlamak üzere "Güvenilir Yetkili Kişiler" in görev yapacağını açıkladı. Bu, polislik görevi yapabilecek uzun bir liste sivil kişilerden; güvenlik görevlileri, çeşitli konsey üyeleri, park görevlileri, mağaza güvenlik görevlileri, hatta spor organizasyonlarındaki kadın ve erkek hosteslerden oluşacaktı. Bu tam o polis memurunun Andy'e anlatmış olduğu şeydi. Plan ise, polis gücünü polis olmayan kişilere devretmek ve daha fazla sivil yasa uygulatıcı organizasyonlar oluşturmaktı. Aynı şeyler her yerde oluyor, bu nedenle Amerika'da Amerikan deniz piyadelerine verilen maaş kadar paralarla sivil güvenlik güçleri oluşturulmaya çalışılıyor.

Bu Orwell tarzı "güvenilir yetkili kişiler" in sayısı çığ gibi artacak. Yapacakları tek şey bunların maaşlarını ödemek veya eğitimsiz, temelsiz, neye dayalı olduğu belli olmayan ücretler vermek, böylece bu kişiler sokaklarda araçları durduracak, ceza kesecek, resim çekecek, köpeklerle ilgili araştırma yapacak, özel mülklere girecek, vatandaşların isimlerini adreslerini alacak. Bu öyle bir noktaya dayandı ki, ne kadar önemsiz miktarda olursa olsun, çöp atan kişilerin fotoğrafı çekilip resmi mercilere verilecek ve yerel gazetede "aranıyor" ilanları gibi resmi yayımlanacak. Big Brother Watch'tan Alex Deane şöyle diyor: "Bu, devletin uygulayacağı bir çeşit orman kanunu gibi bir şey. Bu aynen, gerçek polis teşkilatından aldığımız denetim ve denge olmadan polislik yapmak gibi olacak!" Şimdilik bu, güvenilir yetkili kişilerin üniformalarında özel işaretler olacak kuşkusuz, ama devlet hepsini tek bir üniforma altında toplamayı planlıyor, bence büyük bir olasılıkla Naziler gibi siyah gömlek giyeceklerdir. Eski trafik polisleri şimdi Orwell tarzı Sivil Güvenlik Memurları olacak, aynı eğitimi almamış bile olsalar zabıta da polislik yapacaklar.

Orwell dilindeki klasik deyimle, genişletilmiş bir polis "ailesi" olacak. Görüyor musunuz, aslında neyi temsil ettiği anlaşılmasın diye ne kadar da sevimli ve sıcak bir ifade kullanıyorlar. "Aile"! İngiltere'nin, Brown dönemindeki içişleri bakanlarından Jacqui Smith'in Gizli Polisi veya mahut Doğu Alman gizli polisinden esinlenerek "Jacqui'nin Stati'si"... Bu politikanın ardındaki bu eski bakan, borçlarından dolayı 2009'da görevinden alınmıştı. Danışman, "yüksek sivil görevlilerin resmi mühürü" görevi yapar gibiydi. Tabii ki yasalaştırmaya çalıştığı politika onun değil, İllüminati'nindi. Kapının üzerinde hangi isim yazarsa yazsın, onlar her zaman görevdeler. Global örümcek ağının gizli cemiyetleri ve grupları sayesinde bu politika, bütün ülkelerde hep aynı şekilde çalışıyor- yani bir "şirket" olarak.

Global Polis Gücü

Üçüncü Dünya Savaşı, benim yıllardan beri söylemekte olduğum gibi bir dünya ordusu oluşturma planı için bir katalizör niteliğindedir. NATO, Birleşmiş Millet'lerin barış gücü, önerilmiş olan Avrupa Birliği ordusu ve benzerleri tek bir ordu olmak üzere tasarlanmaktadır. Plan, ülkelerin ulusal ordularının kaldırılıp dünya hükümetinin yöneteceği bir kü-

resel ordu oluşturmaktır. Dünya ordusu merkezden yönetilecek, ülkelerin yerine bölgeler oluşturulup, buralara daha alt seviyedeki süper devletlerin orduları yerleştirilecektir. Bu da, merkezden kontrol edilen dünya ordusuna, yerel veya küresel, her seviyeden müdahale edilebileceği anlamına geliyor.

Nazi Almanyası veya Çin'deki ordu yapısı, Sürüngenler ve hibrid soyun uzun zamandan beri zorla kabul ettirmek için çalıştığı küresel toplum planının bir aşamasıydı. Burada bütün dünya nüfusunu demir yumruk ile yönetecek olan bir global polis/ordu devletinden söz ediyoruz. Polisin, gittikçe ne kadar asker gibi görüldüğüne ve davrandığına hiç dikkat ettiniz mi? Polisin eski halinden yeni haline çok hızlı bir geçiş yapmakta olduğunu görüyoruz. Benim yaşındaki çok kişi polisin eski halini hatırlayacaktır. Ne yazık ki, ufukta askeri bir diktatörlük görünüyor ve gittikçe de yaklaşıyor.

Polis gittikçe daha çok askere benziyor ve asker gibi hareket ediyor.

Fransa Devlet Başkanı Rothschild/Mossad ajanı Nicolas Sarkozy ne önerirse, bilin ki o mutlaka bir İllüminati politikasıdır. Onun, sonradan dünya ordusunun Avrupa kolu olacak olan bir Avrupa Ordusu oluşturulması için baskı yapmış olmasına şaşmamak lazım. İngiltere'nin eski Savunma Bakanı John Hutton, Sarkozy'nin planının "acınacak bir plan" olarak değerlendirilmesi karşısında âdeta dublaj yapmış ve: "Ben sadece 'feci' olarak nitelendirilen Avrupa Birliği'nden nefret edenlerden değilim." demiş. Bunun gibileri etrafta çok. Bunların çok acınacak türde beyanlar olduğunu düşünüyorum. Bu insanların neler olduğu hakkında en küçük bir fikirleri bile yok ve bu adam İngiltere'nin savunma bakanı, neyse ki artık değil. Gerçi arkalarından gelen bütün politikacılar da aynı, ama...

Bu, ABD ve Çin gibi çeşitli ülkeleri içeren ve gittikçe sayısı artan askeri ve donanma manevralarının bir başka amacı da, ulusal ordulardan dünya ordusuna geçiştir. Bildik medya mensubu bir gazeteci, bir keresinde bana, bir dünya ordusunun olmasının ne gibi bir zararının olacağını sormuş, "İşte ne güzel, o zaman birbiriyle savaşıacak kimse olmayacak." demişti. Derin bir nefes almış, başımı sallamış ve devam etmiştim; "Doğru, böylece dünya ordusu kimseyle savaşmayacak ve demir yumruğunu veya tüm gücünü, dünya devletine boyun eğmeyecek olan ülke veya kişilere zorla kabul ettirmek üzere kullanacak."

Robot Ordusu

Uzayda bir dolu silah ağı kurulmuş durumda. Ve baş eğmeyen bir grup ya da ülke varsa ateşlenmek üzere hepsi de dünyaya çevrili. Bu bir James Bond filminin mega versiyonu gibi bir şey ve ne yazık ki hayali bir senaryo da değil. Lazerle ve diğer enerji silahlarını içeren uzay silahları, “Star Wars/Yıldız Savaşları” girişimleri ve uydu sistemleri gibi göstermelik hikâyelerle geliştirildi ve yerleştirildi. Bu paralar, “kara bütçe” dedikleri, resmi devlet bütçe belgelerinde yer almayan yöntemlerle, askeri ve sivil sözleşmeler yapılmış ve birer İllüminati şirketi olan Lockheed Martin, Boeing, Northrop Grumman ve savunma sanayindeki Amerikan şirketlerine ödeniyor. Bu konuyu denetleyen ise, pek kötü şöhretli DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency). Burası, Amerikan Savunma Bakanlığı'nın yeni askeri teknolojinin geliştirilmesinden sorumlu olan bölümüdür. Aslında bundan biraz daha fazlası var, bu bölüm, dünyadaki en uğursuz organizasyonlardan birisidir denilebilir. Plan, gizli ve güvenli bir yerde ve hedeften oldukça uzaktayken, ellerindeki joystickleri kullanarak insanları öldürmek ve yönetmek, yani teknolojinin kullanıldığı, tam bir robot ordusu kurmaktır. Bunun, uzaktan kumandalı pilotsuz uçaklarla yapıldığını şimdi görüyoruz. Bunlar keşif ve bombardıman amaçları için kullanılıyor ve internette bir gezecek olursanız uzaktan kumandalı robot askerler ve mobil silahların ne kadar hızlı bir şekilde geliştirilmekte olduğunu görürsünüz. Aslında geliştirme safhası da geçildi, çünkü bu teknoloji halen kullanılıyor.

Robotic Technology Inc. adlı bir şirket bir asker robot üretti. Bu robot, çevredeki biyokütle enerjisini kullanarak kendisine enerji yükleyebiliyor. Çevredeki “biyokütle enerjisi”ne insan ölüsü de dahil. Buna Enerjetik Otonom Taktik Robot/Energetically Autonomous Tactical Robot veya EATR deniliyor. Robot Teknolojisi Şirketinin başkanı olan Dr. Robert Finkenstein, *Fox News*'a EATR'ın insan veya hayvan cesedi tüketmemek üzere programlanabileceğini de beyan etmiş! Amerikan Kongresi, kara savaş araçlarının üçte birinin 2015'e kadar insansız robotlara dönüştürülmesini istiyor. Irak ve Afganistan'da dört milyondan fazla robot kullanıldı. Medyadaki bir habere göre, MQ-1 Predator/Avcı uçağı yedi bin mil geriden, uzaktan kumanda ile terörist taşıdığından şüphelenilen bir arabayı vurabiliyor.

Uzaktan kumandalı robot uçak-Predator.

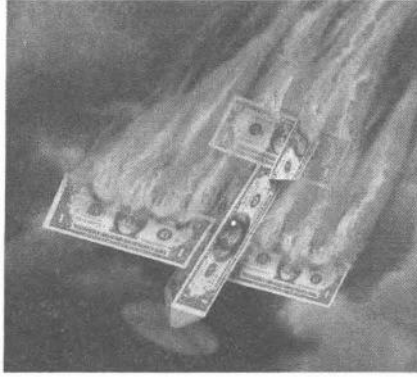
Amerikan ordusu şimdi de, düşmanını öldürüp öldürmemeye kendisi karar verebilen robot sayısını arttırıyor. Sürünge komplocular, insan nüfusuna göre oldukça az sayıdalar. Kontrol sistemi insanlar tarafından keşfedildiği zaman insanlar başkaldıracak ve onları ortaya çıkaracaklar, dolayısıyla onlar saklı kalmayı tercih edip savaşa “teknoloji”yi gönderiyorlar. İşte robot ordusunun amacı budur.

Planda, global sivil yasa yaptırımları da var. Bu da dünya polis gücü formunda başka bir silahlı kuvvet. Birleşmiş Milletler ve Uluslararası Kriminal Polis Örgütü, yani Interpol dünya çapında bir polis örgütü oluşturulması için toplantılar yapıyor. Böylece dünyadaki bütün DNA, biyometrik ve parmak izi kayıtlarına ulaşabilecekler. Bu tartışmaların ortasında ise, Çin hükümetine ana olayları bildiren danışman Ronald K. Noble yer alıyor. Bu adam, 1993'te Teksas, Waco'da, Bransch Davidian Yerleşkesine saldırı yapılmasını onaylamıştı. Bu saldırıda 56 adam, kadın ve 20 çocuk, Bill Clinton'ın federal hükümeti tarafından vurulmuş veya yakılarak öldürülmüştü. Ronald Noble, o zaman Amerikan Maliye Bakan yardımcısıydı. Waco'daki bu felaketten sonra, ne olduğunun anlaşılmaması için gerçeği bastırmak için çok çalıştı. Daha sonra Clinton'ın adalet bakanı Janet Reno tarafından Interpol genel sekreterliğine seçildi. Reno da, Waco kitle katliamının mimarlarından birisidir. Şimdi de kendi dünya polis gücü için, herkesin hemen temin edilecek kayıtlarına ulaşabilecek global bir “veri bankası” peşinde.

Küresel Finansal Çöküş

Kendi çözümlerini önermek için problem yaratarak, dünya bankası ve dünya para sistemi de dahil olmak üzere, küresel kuruluşlar oluşturuyor ve yapılanmaya gidiyorlar. Dünyadaki bütün bankaları kontrolleri altında tutmak için bir “dünya merkez bankası” ile mevcut para sisteminin yerini alacak tek bir elektronik para sistemi olmasını istiyorlar. Bu sistemde nakit para olmayacak. Bunları gerçekleştirebilmeleri için çok büyük ekonomik problemler yaratmaları gerekiyor. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun Cizvit papazı Miguel D'Escoto Brockmann, Haziran 2009'da Birleşmiş Milletler belgesini sunduğu zaman, ekonomik krizi kullanarak, dünya hükümeti kurulması ve paranın küresel olarak kontrol altına alınması gerektiğine dair önerilerde bulunuyordu. Belgede şöyle diyordu: “Küresel düzenleme ve kurumlar olmadan insan ilişkilerini küreselleştirmek mümkün değildir. Gittikçe artmakta olan küresel sorunumuzu çözmek için, global finans mekanizmasına ihtiyaç olacaktır.” Tipik Problem-Tepki-Çözüm denklemi.

Eylül 2009'da Birleşmiş Milletler, yeni küresel rezerv kuru için çağrıda bulundu. Bu, yeni bir küresel rezerv bankası tarafından yönetilecek. Böylece Uluslararası Para Fonu, çalışmalarını bilfiil dünya merkez bankası olmak üzere genişletmeye başladı. Bu çağrı, Ticaret ve Gelişme konusundaki bir Birleşmiş Milletler raporunda, Alman ekonomist ve globalist Heiner Flassbeck tarafından yapıldı. Aynı tema kabalın, Kuzey Amerika, Avrupa, Rusya ve Çin'deki ajanları tarafından bütün dünyaya yayımlanıyor. Doların kaderine terk edildiği besbelli.

Plan, sonunda dolan ıskartaya çıkarmak.

Bu “akıl-oyunu”nun başlangıcını, Eylül 2008’de ekonomik kriz ile gördük. Bush yönetiminin son haftalarıydı, ama o sadece ilk aşamaydı. Bunun hemen ardından, Bush ve Maliye Bakanı, Goldman (Rothschild) Sachs’çı Henry “Hank” Paulson, halkın vergilerinden milyonlarca parayı bankalara verince kriz oluştu. Bankaları kurtarmamız lazımmış. Çok doğru, bütün bu bankster/gangster’lerden kurtulmamız lazım. Haziran 2009’da dünya, ekonomik bir krizin içindeyken Goldman Sachs, 12.9 milyar doları, “halkın vergisinin paralarını kurtarma” adı altında çekip, şirketin tarihindeki en büyük personel ikramiyesini ilan etti. Suratımıza karşı gülüyorlar! Bush ve sonraki Başkan da, aynı kurtarma politikasını sürdürdükleri gibi, bankalara triyonlarca borç para verip teşvik paketlerini iyice arttırdılar. Bu inanılmaz miktarlardaki borç para, bu üç aşamalı planın ikinci aşamasıydı. Ekonomi o kadar kötü bir şekilde çökertilecekti ki, tek çözüm olarak küresel tek bir merkez bankası oluşturulacaktı. İkinci aşama; hükümetlerin borç parayı, her yöne yangın hortumu gibi püskürterek ekonomik krizlere karşılık verecekleri bir sınıra getirmekti. Bütün mermiler harcadıktan, cephane tükendikten sonra ise üçüncü aşamada, soy aileler ekonomiyi daha da çökerteceklerdi. Bu, en can alıcı darbeyi vurup daha da fazla kaos ve acı yaratma noktasında devreye girecekti.

Sürünge hibrid bankerler ve alt şirketleri önce balonlar şişiriyor, sonra da onları patlatıyorlar.

Halkın öyle çok korku, stres ve travma içerisine girmelerini istiyorlar ki, probleme çare olacak çözüm ne olursa olsun insanlar kabul edecekler. İnsanlar korktukları ve strese girdikleri, yani sürünge beyinleri devrede olduğu zaman bütün önerilere açık olurlar. Bu psikolojik bir gerçektir. Bu travma teknikleri, devletin zihin kontrolü programlarında, kitlelere karşı kullanılıyor. Bu, zihin kontrolü programları ve diğere travmaya dayalı programlama teknikleri ile detaylı bilgileri, *En Büyük Sır* ve *Global Komploya Karşı David Icke Rehberi* adlı kitaplarımda bulabilirsiniz. İhtiyaçları olan, halkın reaksiyonunu sağlamak için sürünge beyini tetiklemek. Bu, onlar için son derece basit bir iş.

Banka sistemini, borsayı ve medyayı kontrolleri altında tuttuktan sonra mali krizler yaratmaları çok kolay.

Finansal sistem güvene dayalıdır. Bir bankaya güven duyarsanız yatırımınızı yaparsanız, duymazsanız yapmazsınız. Güven yok olduğu zaman bankanın çöküş hızı inanılmaz olur. Uydurma bir korku veya dedikodu yayıldı mı bankanın işi biter. Bunun doğru olması bile gerekmez, zaten çoğu zaman da doğru değildir bile, ama yeterince insan buna inanırsa ok yaydan çıkar. Bu kitapta sürekli olarak ifade ettiğim gibi, bunun hepsi bir “akıl-oyunu”dur.

Neden nakitsiz bir toplum?

Halen ulusal para sistemlerinin Euro gibi kolektif para sistemlerinde kaybolduğunu görüyoruz. Planın bu eyleminden amaç; Amerikan dolarını, Kanada dolarını ve Meksika pezosunu “amero”ya dönüştürmek. Amero, Kuzey Amerika Birliği’nin yeni para kuru. En azından iş unvanı. İngiltere’de henüz Sterling’in yerine Euro getiremediler, ama bunu fark ettirmeden yapıyorlar, çünkü son zamanlarda iş çevrelerinde yasal ihalelerde euro kabul ediliyor. İngiliz Pound’unun düşüşü, isteksiz de olsalar İngiliz halkını Euro kullanmaya mecbur edecektir.

İstedikleri tamamen elektronik olacak tek bir para kuru. Dikkat ettiniz mi, nakit para gittikçe daha az kullanılmaya başladı. Hükümetler, finans kuruluşları ve medya, yaklaşmakta olan “nakitsiz toplum”dan söz ediyorlar. 2009’da ulusal İrlanda Bankası şubelerinde artık nakit vermeyeceğini ilan etti. Zaten o ilk de değildi. Sonunda norm bu olacak. Çekler

bile aşamalı olarak azaldı. Kitlesele olarak kredi kardı kullanılması, uzun zamandır uygulanmakta olan bu planın bir parçası. Amerikalı bir arkadaşım 1970'te Florida'da Bank of America'nın şubesinde yer almış olan bir olayı anlattı. Ondan, "çek"e parmak basmasını istemişler. Müdür eşiyile birlikte onu odasına davet etmiş ve endişe edecekleri bir durum olmadığını, gelecekte kredi kartı kullanılacağını söylemiş. Sonra nakitsiz ve mikroçipli bir toplum oluşacak, sokaklar kamerayla izlenecek, herkes sürekli olarak gözetlenecek. O zaman karı koca, adamın sanki "Alacakaranlık Kuşağı"ndan çıkıp geldiğini düşünmüşler, oysa şimdi hepsi tek tek gerçekeleşiyor.

Haziran 2009'da Londra'nın *The Times* gazetesinde şu başlık yer almıştı: "Deflasyona karşı, nakdi feshet. Japonya bilim kurguyu gerçekleştirebilir miydi? Aslında bilim kurgu yoktu, sadece çok titizlikle yapılmış bir plan vardı. Hikâyede Japonya'da nakitten vazgeçilmesi için çağrılar yapılmış. 1990'larda böyle olacağını ben söylemişim. Macquarie Bank'ın yöneticilerinden ekonomist Richard Jerram, yatırımcılara elektronik para ve kredi kartlarının girişi ile teklifin uygun geldiğini söylemiş. Aynı tema, bütün dünyada uygulanacak. Elektronik para norm olunca, çok az nakitin kullanımda olduğunu, hatta bundan kurtulunması gerektiğini söyleyecekler. Nakitsiz bir toplum için geçerli sebep ise, sadece daha kolay kontrol altında tutmak.

Şimdi bir şey almak istiyorsanız ve bilgisayar kredi kartını reddediyorsa nakitle ödeme şansınız var, ama nakit olmazsa ve bilgisayar kredi kartınızı veya planlandığı gibi mikroçipinizi reddediyorsa, ne yaparsınız? Takas dışında hiçbir şey yapamazsınız, zaten plan da bu. Nakit ortadan kalktığı zaman, bilgisayar sistemini kontrol eden, sizin hayatınızı ve paranızı da kontrol eder! Değişikliklere ve karmaşıklığa bakarsanız, global yapının yüzeye çıkmakta olduğunu görebilirsiniz. Dünya hükümetinin, dünya merkez bankasının kontrolünü elinde tutması planlandı, böylece merkez bankaları süper devletlere hâkim olacak. Bu nedenle, Rothschild'lerin yuvası olan Frankfurt'ta bir Avrupa Merkez Bankası var. Kuzey Amerika Birliği, Afrika Birliği ve Asya-Pasifik Birliği için de merkez bankaları istiyorlar. Bunlar ulusal ve bölgesel merkez bankalarını, onlar da şehir ve kasabalardaki bankaları kontrolleri altında tutacaklar. Finansal bir çeşitlilik olmayacak... Diktatörlük sadece global hiyerarşiden aşağıya doğru gidecek, aynı şey hükümetler ve ordu içinde sözkonusu olacak.

Bilgi Çeşitliliğinin Yok Edilmesi

Global medyadaki gücün yoğunluğu da hızla ilerliyor. Nerede olursa olsun herkes aynı türdeki haberleri alıyor. Dikkat edin yerel haberler kesilip, her topluma aynı haberlerin verildiği merkezi bültenler koyuluyor. Plan, haber çeşitliliğinin yok edilip, medyanın az sayıdakilerin daha da fazlasına sahip olmaları için yeniden bir düzenleme sağlanması. "Güç"ün yapısı, entrikayı ortaya çıkarmaya çalışanları susturmayı istiyor ve propaganda ve kötöleme yöntemleriyle olayların farklı bir şeklini sunan benim gibi araştırmacıları hedef alıyorlar.

Sen bilirsin arkadaş, ben hiçbir yere gitmiyorum. Bu kampanyaları hep görüyoruz. "11 Eylül Gerçeği Hareketi"ndeki çoğumuz terörist damgası yedik. *Fox News*'ta, Rupert Murdoch'un dalkavuşu olan Glenn Beck, eski CIA görevlisi Mike Baker ile bir röportaj sırasında, 2009'da

Washington DC'de Holocaust/Soykırım Müzesindeki güvenlik görevlilerine ateş açan James Von Braun'un, 11 Eylül Gerçekçileri'nin bir kahramanı olduğunu söyledi. O da büyük bir hararetle 11 Eylül'ün resmi yalanlarına karşı çıkanların 'nefret' ile motive olduklarını beyan etti. Glenn Beck şöyle söylüyor: "Ülkemiz tehlikede. Bizi yok etmek isteyenler, El-Kaide gibi düşmanlarımız. Bizi yok etmek istedikleri için herkesle işbirliği yapabilirler. Aşırı uç beyazlar da var. 11 Eylül gerçekçileri de ülkeyi yok etmek istiyorlar. Bulabildikleri herkesle işbirliği yapabilirler."

Başka bir seferinde ise şöyle diyor: "Bu 'gerçek' peşindekiler ülkemizi sarsmak, parçalamak ve hepimizin içine nifak tohumları ekmek istiyorlar. Bu '11 Eylül Gerçeği Hareketi' Timothy McVeigh'in de içinde olduğu gruptur."

McVeigh kim mi? 1995'deki Oklahoma bombalamasının sanığı olarak idam edilen kişi... Glenn Beck, patronu Rupert Murdoch (Rothschild Siyonist) ne derse onu söylüyor. Onun tabii ki işini kaybetmemek için başka bir seçeneği olamaz, ama Beck'in zaten daha fazla saçma konuşması için teşvik edilmeye ihtiyacı yok, son derece doğal. Sanırım bayağı iyi para alıyordur ha, Beck? Aynı zamanda showlarında CIA analisti Michael Scheuer gibi kişiler de yer alıyor. Mesela ona göre de, güvenliği arttırmak için Amerika'nın daha fazla terör saldırılarına ihtiyacı varmış! Amerikalıların devletten kendilerini daha etkin ve daha sürekli bir şekilde korumasını talep etmeleri için ancak Usame bir saldırı yapmalıymış! Bu Beck mentalitesi tarafından akıllıca sayılıyor ve buna karşı çıkanlar delilikle suçlanıyor! Ne diyebilirim ki?

Beck, 2004'te 911Truth.org grubunun, Bush yönetimin bir savaşı bahane etmek üzere 11 Eylül saldırısına kasıtlı olarak göz yummuş olabileceğine dair bir dilekçeyi imzalamış olmasına dayanarak ve bazı başka nedenlerle de aleyhine bir medya kampanyası yürüterek Obama'nın "yeşil işler" danışmanı Van Jones'u görevinden aldirtmişti. Resmi açıklamaları sorgulayın, kendinizi bir anda dışlanmış bulun! Böyle komploları açığa çıkaran veya karşı çıkan olduğu zaman medyada böyle "Beck tipi kampanya"lara sık sık rastlanır. Soy aileleri insanların, kendileriyle ilgili gerçekleri öğrenmelerinden, özellikle bu bilgilerin yayılacağından çok korkarlar.

David Dee'nin kompozisyonunda, "konuşma özgürlüğü"ne kelepçe vurulmuş. Planı açığa çıkarmak için ne kadar uğraşırsanız, sistemin o kadar hedefi olursunuz.

Yeni Zelanda'da yaşayan Clare Swinney, 11 Eylül saldırısından, Usame bin Ladin'in sorumlu olduğunu iddia eden Yeni Zelanda Televizyonunu, Yayın Standartları Yönetimine şikâyet edince, kısa bir zaman sonra tehditler almaya başlamış ve psikiyatri koğuşuna hapsedilmiş. Başhekim, yargıca Clare'in, 11 Eylül'ün "içeriden" gerçekleştirilmiş bir olay olduğunu iddia ettiği için hayal gördüğünü, dolayısıyla hastanede tutulması gerektiğini söylemiş. Hâkim de bunu kabul etmiş. (Bence böylece başhekimle hâkimin hayal görmekte oldukları ortaya çıkmış.) Onca görevliden hiçbirisi, kadıncağızın haklı olduğunu gösteren dağlar kadar kanıta bakma zahmetine katlanmamışlar, ama hepsi de birer programlanmış bilgisayar diski oldukları için zaten kayıt yapabileceklerini de zannetmiyorum. Anlaşılan yetkililer, kendi deliliklerine karşı çıkanları susturmak için, daha da çok psikiyatrik mazetler bulacaklardır.

Kazancının çoğunu 'Büyük Ecza'dan sağlayan *Psychology Today*' adlı derginin, Eylül 2009 sayısında çıkan son derece saçma bir makalede şöyle diyor: "Kuşkuculuk ne zaman paranoya olur?" Yazarı John Gartner, komplo teorisyenlerini, zihinsel dengesizlikten mustarip ve realiteden kopuk gibi göstermeye çalışmış. Asıl Gartner gibiler, komplonun kanıtlarına hiç bakmadıkları için realiteden de iyice kopmuşlar! Bu arada hatırlatalım, eğer realiteye hiç dokunmamışsanız, kaybedeceğiniz pek bir şey yok demektir. İngiltere'de de Gartner gibi aynı parti çizgisinde olan Christopher French adında bir profesör var.

Profesör French, İngiliz televizyonunda benim söylediklerimi destekleyen hiçbir kanıt olmadığını söyleyince benim kitaplarımdan birini olsun okuyup okumadığını sordum, cevap "hayır" oldu. Peki o zaman ne dediğimi nereden biliyordu? Gazetelerde okumuş! Bütün bu insanlar, komplo araştırmacıları hakkında papağan gibi aynı şeyleri tekrarlayıp duruyor, herkesi kendi teorilerinin kaotik ve karmaşıklığına inandırmaya çalışıyorlar. "Acaba bu araştırmacılar gerçeği söylüyor olabilirler mi?" diye hiçbir zaman ne soruyor, ne araştırıyor ne de kontrol ediyorlar. Doğru olmadığı önyargısı ile yaklaşıyorlar, çünkü eğer gerçek ise, o zaman Gartner ve French gibi jokerler yanılıyor olacaklar, ama tabii ki bu asla mümkün olamaz, değil mi? Küstahlık ve betonlaşmış zihniyet, olabilecek en ölümcül birleşim. Sovyetler Birliği ve "Nazi Almanyası"ndaki gibi totaliter rejimlerde despotizme karşı olanları, tımarhaneye tıkmalarını haklı çıkarmak için hep onları "psikopat" ve "deli" olarak damgalamışlar. Hiç kuşku yok bu global diktatörlük de aynı tekniği uygulama yolları arayacaktır. Gartner ve French gibi kişiler hiçbir zaman bunu anlayamayacakları için de, ancak onların piyadeleri olacaklardır.

Gerçeğin ortaya çıkmasını engellemek için önerilen en uç politika, Obama'nın Harvard'dan arkadaşı olan Ruhsatlandırma Ofisi'nin direktörü Cass Sunstein tarafından sunulmuş olan internetin demokrasi için bir tehdit olduğunun söylemesidir. Sunstein, Ocak 2008'de yayımlamış olduğu yazısında, aşırı uç grupların bilişsel sızması yoluyla komplo teorileri sağlayan sert çekirdeğin kırılması gerektiğini beyan ediyor. Bu arada devletin ajanları ve müttefikleri de, gerçekten ya da değil, açıkça ya da tanınmadan, inananların bilginin doğası, varsayımlar ve temelleri, boyutları ve geçerliliği hakkındaki yetersiz bilgi kuramını, teoriler hakkında kuşku oluşturarak gözden düşürecekler. Sunstein bu teklifi "Komplo Teorileri" adındaki bir belge ile yaptı. Bunda diyor ki... Yok, yok, tam anlamıyla

gerçekleştirdi de... Devlet, komplo teorilerini yasaklamalı veya bu tür bilgi yayanlara öyle bir çeşit vergi koymalıymış ki, hayal bile edilemez durumlara düşmelilermiş! Şöyle yazmış: “Milyonlarca insan komplo teorileri kuruyor. Güçlü kişilerin, çok önemli veya korkunç bir olayı saklamak için birlikte çalıştıklarına inanıyorlar. Dünyaya yayılmış olan son örneklerden birisi de 11 Eylül saldırısının El-Kaide tarafından değil de, İsrail veya ABD tarafından yapılmış olması. Komplo teorilerine takılanlar, şiddet gibi ciddi riskler yaratabilir ve bu tür teorilerin varlığı, politika ve hukuk açısından önemli sorunlara neden olabilir.” İşte Amerika’nın “açık yönetimi”nin zihniyeti bu. Komplo araştırmacılarını gözden düşürmek ve elinizdeki kitap da dahil, çalışmalarını yasaklamak için büyük bir çaba içerisinde.

Kitlelerin Mikroçiplenmesi

İlk kez global nüfusu mikroçiplenme planından söz ettiğim zaman bu, çoğu kişiye abartı veya bilimkurgu saçmalığı gibi geldi. Mikroçiplenmeye doğru adım adım yaklaşmakta olduğumuz sözlerim üzerine ise kahkahalarla gülüyorlardı. Ama artık gülmüyorlar, çünkü bugün bu artık gerçekleşiyor. Yeni doğan bebekleri mikroçiplenmek, soy ailelerin bu realiteye insan formunda gelen herkesi, Sürüngelemlerin bilgisayar ağına ve uydular yoluyla Global Konumlanma Sistemi/ Global Positioning System (GPS)’e bağlanmasını sağlamak amacıyla yapılıyor. Mikroçipler, nüfusun her dakika izlenebilmesi için takılıyor, böylece hayatınızda yetkililerin sizin nerede olduğunuzu bilmedikleri bir dakikanız bile olmayacak. Bu gözetlemekten çok daha öte bir şey. Mikroçiplenme planını bilen çoğu kişi bile, bunun sadece gözetleme için yapılacağını sanıyor. Bir bakıma evet, ama bu planın ne kadar uğursuz olduğunu, ancak realitenin gerçek doğasını ve insan vücudunu iyice anladığınız takdirde, daha iyi algılayabilirsiniz.

İnsan bedeni biyolojik bir bilgisayar ve mikroçip takmak istiyorlar, çünkü amaçları, bedenin elektromanyetik sistemini ele geçirmek. İnsanları; zihinsel, duygusal ve fiziksel olarak Ay Matriks’inin yayınına daha güçlü bir şekilde ayarlayacaklar. Bir zamanlar CIA için çalışmış olan bir bilim adamı, 1997’de bana bir kez, vücuduna mikroçip konmuş olan bir kişinin çipin sinyalleri ile dışarıdan nasıl kontrol edilebileceğini anlatmıştı. İsterlerse kişiyi düşündürebilir veya hiç düşündürmeyebilir, sinyaller neye karar verirse o yaptırılabilir. Aynı şey duygular için de sözkonusu. Yani mikroçiplenmiş kişiler agresif de olabilirler uysal da, cinsellikleri fazla da olabilir bastırılmış da ve bir düğme dokunuşu veya mouse tıklaması ile korkutulabilirler, hatta eğer iyi bir köle olmaz veya tekneyi sallarlarsa uzaktan öldürülebilirler de. Bu doğrudan çiple oluyor. O kişileri temizlemek üzere bulunduğu yeri bile tespit edebilirler.

Amerikan ordusu, hedef bölgelere veya kişilere çip yerleştiriyor, sonra da bu çipin sinyalleri ile füze atışları yapıyor. Pakistan veya benzeri yerlerde, çeşitli kabilelere mensup kişilere, bu çipleri yerleştirmeleri için para ödüyor, sonra da uzaktan kumandalı uçakları ile dünyanın diğer ucundaki, Las Vegas’tan 35 mil uzaklıktaki Creech Hava Üssünde yerleşik bir operatör aracılığı ile uçuruyorlar. Bu konuyla ilgili ayrıntılı bilgiler, medyada oraya buraya ulaşmış durumda. Kuzey Carolina’dan bir mucit olan Bob Boyce, 2009’da omzunda,

VeriChip şirketi tarafından üretilmiş olan bir mikroçip keşfetmiş. Onun oraya nasıl yerleştirildiğine dair en küçük bir fikri bile yok. Bob, atmosferden enerji çeken bir elektrolit sistemi geliştirmiş, ama tabii ki bu, İllüminati şirketlerin isteyebileceği en son şey. EMF ölçerinde zayıf bir sinyal aldığı zaman sesler omzuna yönelmiş de çipi öyle keşfetmiş. Daha sonra da çipin olduğu yerde nadir görülen bir kansere türüne rastlanmış. İşte hepsi plana gayet uygun gidiyor. Elektromanyetik teknoloji kullanıldığı takdirde, uzaktan kanser bile tetiklenebiliyor.

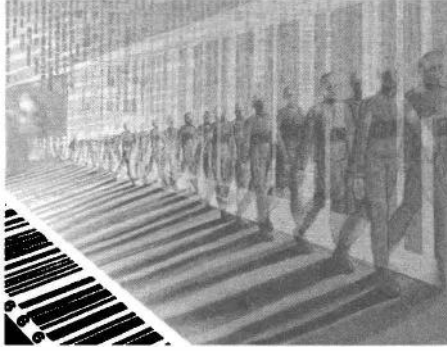
Dışarıdan müdahale ile çiplerle neler yapılabileceğini bir tarafa bırakın, mikroçipler, sadece bulundukları yerden bile kansere neden olabilirler.

Şimdi hayatta olmayan Amerikalı, ödüllü film yapımcısı Aaron Russo, 2007'de açıkça, Rockefeller ailesinin üyesi Nicky Rockefeller'in, kendisine insan nüfusunu mikroçipleme planından söz ettiğini açıkça belirtmiş, Rockefeller'in kendisini elit kişilerin arasına sokmaya çalıştığını ve Dış İlişkiler Konseyi'ne katılması için teklifte bulunmuş olduğunu anlatmış. Russo, Rockefeller'e insanların köle haline getirilmesi fikrine pek sıcak bakmadığını belirtince de diğeri, "Bu serflere/kölelere ne diye acıyorsun ki?" gibi bir cevap vermiş. Russo ona, "Bütün bunlar ne için? Dünyanın bütün parası senin, istediğin her şeye sahip olabilirsin, nihai amaç nedir?" diye sorunca Rockefeller, amacın, bankerler ve elit kişilerin, toplumu kontrol altında tutabilmeleri için, herkesin çiplenmesi olduğunu söylemiş. Russo'ya da, kendilerine katıldığı takdirde, yetkililer tarafından gereksiz yere sorgulanmasını engellemek için, onun çipine özel bir şifre koyulabileceğini belirtip, ona nüfusun azaltılması planından söz etmiş.

Zihnin Çiplenmesi

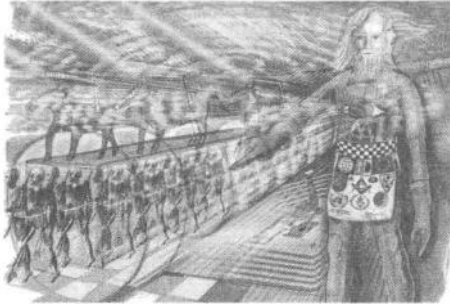
Çip, iki bilgisayar sistemi arasındaki bir "arayüz"dür ve insan bedeni olarak adlandırdığımız şeyin yetkililer tarafından kontrol edilmesine imkân verir. Düşünce, elektrik sinyalleri ve düşünce dalgaları üretir. Bunun tam tersi düşünülecek olursa, çip yoluyla yüklenecek frekans veya elektrik sinyalleri ile de insan zihnine emirler, talimatlar verilebilir. Bu durumda kendilerini yönetenler, onların ne düşüncelerini veya hissetmelerini isterlerse,

insanlar tam birer robot haline getirilebilir, bir kişiyi veya kitleleri, her çipte farklı bir şifre ile istedikleri gibi izole de edebilirler.

Sürüngen ırk, insanların barkodlu robotlar olmalarını istiyor.

Bu onların, insan bedeninin elektriksel ve kimyasal sistemine ulaşmalarını sağlar. İnsanların “Sonsuz Bilinç”i, talimat veya emirlere ağırlığını koymazsa, istedikleri her şeyi yapabilirler. Zaten robot teknolojisi ile çalışan insan robotlardan oluşmuş bir dünya ordusu yaratma peşindeler.

Sistem, mikroçipleri, robot teknolojisini çalıştırmak üzere bir “dünya robot ordusu” yaratmak için kullanmak amacıyla.

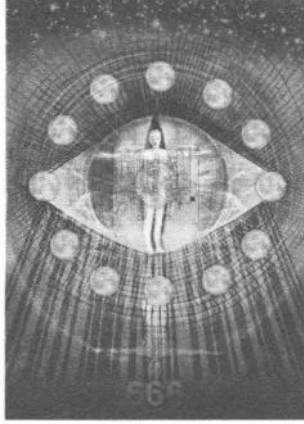
Beyin, realite oluşturmak için elektriksel veriyi veya bilgiyi deşifre ediyor, çipler ise beden beyni ile elektriksel olarak iletişim kurabiliyorlar. Bir düşünün, bütün insanlar, Ay Matriksinin yayınları ile kontrol altına alınıp yönetilebilirse, insanoğluna kolaylıkla daha güçlü bir sahte realite dayatılabilir. Finlandiyalı araştırmacı Rauni-Leena-Kilde, insanları yönetmek üzere mikroçiplerin potansiyeli hakkında ayrıntılı bir çalışma yapmış:

Her bir düşünce; reaksiyon, işitsel ve görsel gözlem, beyinde ve elektromanyetik alanda, düşünceler, resimler veya sesler olarak deşifre edilen, belirli bir nörolojik potansiyel tepki, bir motif yaratır. Elektromanyetik koşullanma ile kişinin beyin dalgalarında değişiklikler olur ve bu kas faaliyetlerini etkiler, işkence gibi deneyimlenen çok acı verici kas kramplarına neden olur.

Ulusal Güvenlik Ajansı'nın elektronik gözetleme sistemi, sürekli olarak milyonlarca kişiyi izleyebilir. Tıpkı herkesin parmak izinin farklı olması gibi, hepimizin beyninde özel bir biyoelektriksel rezonans frekansı vardır.

Tam olarak şifrelenmiş, elektromanyetik frekanslı (EFM) beyin koşullandırılmasında, beyine elektromanyetik sinyaller gönderilip, hedefin deneyimleyeceği istenilen ses veya görsel efektler sağlanabilir. Bu bir elektronik savaş formudur. Uzaya göndermeden önce Amerikalı astronotlara, bu çipler yerleştiriliyor, böylece günde 24 saat düşünceleri ve duyguları izlenebiliyor.

Mikroçiplenmiş insanlar açısından, işkence tekniklerine veya karmaşık zihin kontrolü programlarına hiç gerek yok. Tek durak noktası, mikroçip, o kadar!

Çipler, insanları Ay Matriks'inin sürünge kovan aklı/zihnine daha güçlü bir şekilde bağlamak üzere tasarlanmış. Böylece bizim realiteyi algılamamız kontrol sisteminin planına tam olarak uyacak.

Davranışları gözetlemek için teknoloji zaten bayağı ilerlemiş ve herkes tarafından temin edilebilir durumda. "Davranış parmak izi çipleri" ile bir ilaç dolabının kapağının açılıp açılmadığı veya mikrodalga'nın düğmesine basılıp basılmadığı algılanıp, bu veriler, monitör merkezine gönderilebilir. *RFID* dergisindeki bir yazıda belirtilmiş olduğu gibi, bir şirketin bu sistemi kullanıp, örneğin, çalışanların güvenlik kurallarını çiğneyip çiğnemediklerinin anlaşılması sağlanabiliyor.

"Aman ne kadar güzel, ben hemen iki tane birden alayım, poşete gerek yok!"

RFID dergisinin pek çok parlak fikirleri var. Çalışanlara ID/kimlik yaka kartı dağıtılacak, bunlar okunduğu zaman, geliş gidişleri, iş yerinin farklı bölümlerine giriş çıkışları, farklı bilgisayar sistemlerine girip çıktıkları hep izlenebilecek. Sistem, zamanla çalışanın tipik bir çalışma gününü yansıtan bir motif oluşturacak. Diyelim ki "yaramaz" bir çalışan, özel bir durumu nedeniyle ofise normalden önce bir saatte geldi veya iş yerinde, kendi çalışmadığı farklı bir bölüme gitti ve birden çip alarm vermeye başladı, haydi bakalım ayıkla pirincin taşını!

İnsanlar kendi masaüstü bilgisayarları ile kendi düşünceleri yoluyla iletişim kurabilsin-

ler diye, “beyin bilgisayar arayüzü” denen şey veya “doğrudan sinirsel arayüz” geliştiriliyor! Bu durumda, benim çiplerin sağlayacağı olanaklarla ilgili olarak verdiğim bilgilere kimse inanmasın!

İngiliz bilim adamları, insanların bilgisayarlarını, televizyonlarını ve elektrik açıp kapama düğmelerini düşünceleri yoluyla kontrol edebilmeleri gibi “yüce” bir hizmet için “telepati çipleri” geliştiriyorlar. Beynin yüzeyine yerleştirilen minik bir sensör/algılayıcı, sinir hücrelerinin elektriksel faaliyetini algılayıp sinyali kafatasındaki bir alıcıya aktarıyor. Bu sinyal, bir bilgisayar ekranındaki “cursor/imlec”i de yönetir, elektronik teknolojiyi de çalıştırır, elektrikli tekerlekli sandalyeyi de sürer. Kısaca, insanların kontrol edilmesi potansiyeli dehşet verici boyutlarda!

Plana göre her bebek doğduğu zaman çiplenecek ve ömür boyu Kontrol Sistemi'ne bağlanacak.

“Beyin Bilgisayar Arayüzü/BCI/Brain Computer Interface” olarak bilinen teknoloji, 1970’lerde Los Angeles’ta Kaliforniya Üniversitesi’nde (UCLA) başladı. Bu kuruluş zihin kontrolü altında olan kurbanlar ve araştırmacılar açısından pek kötü şöhretli. “Beyin bilgisayar arayüzü”nün geliştirilmesi Pentagon’ın İleri Savunma Araştırma Projeleri Ajansı/DARPA/Defense Advanced Research Projects Agency tarafından yürütülüyor. Bu, daha önce de belirtmiş olduğum gibi, dünyanın en uğursuz, en tekin olmayan kuruluşlarından birisi. Son yıllarda “insan bilgisayar arayüzü” araştırmaları çok yoğunlaştı. Elektriksel iletişim problemleri nedeniyle oluşan felç hastalığı açısından potansiyel yararları olabilir, ama DARPA, bu geliştirme çalışmalarını kimsenin sağlığını düşündüğü için yapmıyor. Amacı insan bedeni, zihinsel ve duygusal tepki ve algılamalarının kontrol edilmesi.

Düşünün, düşük frekanslı insan enerjisine ihtiyacınız var ve istediğiniz zaman bunu “açıp-kapama” gücünüz olacak! İnsan mikroçiplerinin, insanların sürünge beyini ile etkileşim içerisinde olması tasarlanıyor, dolayısıyla Ay Matriksi çerçevesinde bu çipler onlara, insan davranışlarını daha da güçlü bir şekilde kontrol edebilmelerini sağlayacak. Halen insanlardaki sürünge beyin, AY’dan aktarılan kovan akli ve hayatta kalma tepkileri yoluyla korku aktive ediliyor. “Tık,tık, enter tuşuna bas!” şeklinde, mikroçip ile bunların hepsini sağlayabilirler.

Mikroçip planının hedef aldığı en önemli konu, beden/zihin/bilinç bağlantısı. Bu kitap-

ta anlatılanlar ve komplo hep insanların, gerçek ve sonsuz benliklerinden koparılmasına odaklı. Beden, kristal bir alıcı verici ve eğer onun potansiyelini, algılamasını ve dengesini bozarlarsa, insan farkındalığı, tamamen beş duyu ile izole olur. Her insanın içine hükmedebilmek amacıyla mikroçipleme peşindeler. Bunu yapabilmek için de sayısız bahaneler öne sürüyorlar. Örneğin, finansal güvenlik için, kredi kartlarının yerine deri altına yerleştirilecek çipleri kullanacaklar. Zihinsel özürü veya bunamış hastalar ve çocukların güvenliği için onları izlemek veya virüsleri saptamak için mikroçipler kullanılacak. Kitleler halinde aşılama yoluyla, üstü kapalı bir mikroçipleme faaliyeti sürüyor. On yıldır anlatmaya çalıştığım bir şey var. Florida'daki US VeriChip Şirketi'ne, "implant edilebilen virüs saptama sistemleri"ni geliştirme konusunda iki patent nedeniyle özel bir ruhsat verildi. Teşekkürler, ben almayayım, benim kendiminki var, adı da "bağışıklık sistemi".

Bu illüminati şirketlerinin hiçbirisi, insan kitlelerini "sürü" olarak algıladıkları için, aslında bu "sürü"nün sağlığı umurlarında bile değil. Beden bilgisayarına ulaşmayı, çok farklı nedenlerle istiyorlar. VeriChip, kişilerin sağlık raporlarını, hikâyesini ve sosyal güvenlik kimliğini taşıyacak olan bir "online veritabanı"na bağlanan çipleri yerleştirmeye/implant etmeye teşvik ediyor. 2009'da VeriChip adını "PositiveID" olarak değiştirip, bir sağlık ve güvenlik şirketi olan Steel Vault Corporation'ı satın aldı. *News-Medical.Net* sitesinde şöyle yazıyor:

"VeriChip şirketi, sağlık ve hasta ihtiyaçları için (RFID) radyo frekans kimlik tespit sistemleri sağlayıcı ve Steel Vault Şirketi, kimlik güvenlik ürünleri ve hizmetleri sağlayıcı önde gelen şirketlerden. VeriChip bugün, tüketici ve iş dünyasını koruyan, çok özel sağlık ve güvenlik kimlik araçları sağlamak üzere, Steel Vault'u satın aldığını ilan etti. Şirketlerin birleşmesi ile bağlantılı olarak VeriChip adını, 'PositiveID' olarak değiştirmiş bulunmaktadır.

PositiveID, kişisel sağlık kayıtları ve ilk ve tek FDA onaylı, hasta kimliği için yerleştirilebilen mikroçip alanında, bir ilki temsil etmektedir. VeriChip, kimlik güvenliği alanında bir lider olan Steel Vault ile, tüketicilerin kritik verilerinin güvenliği ve ulaşımına odaklanmıştır."

Taşlar nasıl yerine oturuyor değil mi?

Frekansların Yerleşmesi

Eskiden, bilgisayar devi IBM'de çalışan Patrick Redmond, 2008'de, analog yayından dijital televizyona geçiş nedeninin, tarayıcıların implant edilmiş mikroçipleri okuyarak, insanları ve ürünleri izlemeleri amacıyla analog frekansların serbest bırakılması olduğunu söylemişti. 31 yıl boyunca Redmond'ın IBM'de birçok görevi olmuş. 15 yıl süresince de, şirketin Toronto laboratuvarında çalışmış olduğu için, mikroçip planının ölçeğini yeterince anlamış. Çipler, kişilerin kimlik ve konumunu gösteren özel sinyaller veriyormuş. Redmond, dijitale geçmek için bu kadar acele edilmesinin, çipler için UHF-VHF frekanslarının kullanılacağı planından kaynaklandığını söylüyor. "Çiplere, televizyon sinyalleriyle

fazla yükleme yapmak istemiyorlar, böylece çiplerin sinyalleri, o frekansları alacak.” diyor. Frekansları, onları çipleri gözetlemek için kullanacak olan özel şirketlere ve diğer gruplara satmayı planlıyorlarmış. Araba radyoları bile, insanlar için çok masraflı olmasına rağmen, büyük çapta işi zorlaştırdıkları için dijitale dönüştürülüyor. Bu çılgın politika Redmond’un anlattıklarını destekliyor.

İnsanlar artık çipleniyorlar. Medya da insanları çiplenmeye teşvik ediyor, “Çocuklarımızı güvende olmaları için mikroçipleyleyim ki onları koruyabilelim. Özellikle hastanelerde yeni doğan bebeklerin çalınması olayları olmasın. Hastaları neden çiplemeyleyim ki? Birisi kalp krizi geçirip de yere düşerse, çipten sinyali okuyabilir ve yardım için birisini gönderebiliriz” diyorlar.

Askerlerimizi de çiplememiz gerekiyor, böylece nerede olduklarını ve hayatta olup olmadıklarını öğrenebiliriz. İnsanları sağlık konusunda çiplersek, devleti aldatmayacaklarından da emin olabiliriz. Sonra bütün sabıkalıları çipleyleyim ki onları kontrol edebilelim. İşçileri de çipleyleyim, çünkü çoğu iş sırasında kaytıyor. Bütün emeklileri de çipleyleyim, çünkü zaten bizden para alıyorlar, sonra da herkesi çipleriz.

Bir başka uyanıklık da şu, finansal işlemler için deri altına çip yerleştirilirse, hiç kimse kredi kardı sahtekârlığı yapamazmış. Zaten nakitsiz toplum planı ile mikroçipleme planları arasında sıkı bir bağlantı var. Novartis ve Proteus Biomedical formundaki “Büyük Ecza”, ilaçlarını almalarını hatırlatmak üzere, hastaları mikroçiplemeye teşvik ediyor. Novartis’in planında çifte çip var. Birisi ilacın içinde, diğeri ise hastanın omzunda. Eğer ikinci hapi almazsanız, omzunuzdaki çip cep telefonunuzdan uyarı yapıyor. Yok, yok, şaka falan yapmıyorum, bu gerçek! Çiplemenin gittikçe daha çok teşvik edildiğini, özellikle de çocuk kaçırma olayları sonrasında görüyoruz, ama bu kaçırma olaylarının bir kısmının İllüminati’nin işi olduğunu da biliyoruz. Tam “Problem-Tepki-Çözüm” denklemini, her alanda iş yapıyor. İlk zamanlar, insanları bu olaya alıştırmak için önce hayvanları, sonra da ürünleri mikroçiplemeye başladılar. Şimdi ise mikroçipleme normal bir işlem sayılır hale geldi. Uzun zamandan beri tahmin etmekte olduğum üzere, şimdi insanlara döndüler, özellikle de yaşlılar ve Alzheimer hastalarından başladılar. Kimlik kardı tartışması, “insanları mikroçipleme amacı” için bir basamak oluşturuyor. Çiplemeyi teşvik, hatta zorlamak üzere uzun bir liste farklı neden var. Hepsine itiraz etmek lazım. Buna karşı koymazsak bildiğimiz insan türünün sonu gelecek. Hiçbir şey çiplenmeyi ve domuz gribi ve diğer kitfeseli aşı işlemlerini reddetmekten daha önemli olamaz.

İkisi, daha önce de belirtmiş olduğum gibi birbiriyle son derece bağlantılı.

Mikroçipli Kimyasal Püskürtme

Bilgisayar mikroçipleri için nanoteknolojiyi geliştirdiler. Yeni Intel işlemcilerin, bir posta pulunun yarısı kadar büyüklükteki çipinde 400 milyon transistör var. Kamuya açık, halkın bilgilendirildiği bir teknik gelişme varsa, bunların hepsi, gizli projelerde ve “elit” bilim adamlarının, “Sürüngeçler” ve “Griler” ile etkileşim içerisinde çalışarak, onların çok gelişmiş teknolojilerine ulaştıkları yeraltı üslerinde gerçekleştirilenlerin son derece gerisin-

de kalıyor. Eğer işlerine gelirse insanlara sunuyorlar ve nasıl ve kimin tarafından geliştirilmiş olduğuna dair de uydurma bir senaryo ortaya sürüyorlar. Mikroçipler artık mikroskopik boyutlarda, dolayısıyla da çıplak insan gözüyle görülemiyor.

Hitachi, minicik, 0.05x0.05 mm boyutlarında yeni bir “toz” çip ürettiklerini ve iki üç yıl içerisinde piyasaya süreceğini açıkladı. Gerçek şu ki, eğer bir şirket, gelecekte ortaya koyacakları bir üründen söz ediyorsa, bilin ki bu, gizli proje olarak yeraltı üslerinde çoktan var edilmiş demektir. Eminim, nanomikroçipler, bugün uçakların yaydığı kimyasal püskürtme diye bildiğimiz metalik karışım ve kimyasalda mutlaka mevcuttur. Hepimiz, “yoğuşma izleri/ contrails/condensation trails” dediğimiz, uçakların arkasından kalan izleri biliriz, kısa bir süre sonra kaybolurlar. Chemtrails/kimyasal püskürtme de önce aynı gibi görünüyor, ama kaybolmuyor. Bütün gökyüzüne yayılıyor ve yere ve insanların üzerine konuyor. Bazen saatlerce gökyüzünde uçakların çapraz gidiş geliş izlerini gözlemleyebilirsiniz.

Dünyanın her yerinde, askeri veya ticari uçaklardan kimyasal püskürtme yapılıyor.

Amerika'dayken, bir hafta boyunca, her sabah, masmavi gökyüzünde, gün boyunca iki uçağın birlikte kimyasal püskürtme yaptıklarını seyrettim. Araştırmacı yazar William Thomas, 1998 yılında, Kanada ve ABD'de başladıktan kısa bir süre sonra, bu kimyasal püskürtme sorununun sesi olmuştu. Şimdi ise dünyanın dört bir tarafında rapor edildiği gibi, ben de, hemen hemen gitmiş olduğum her ülkede görüyorum.

David Dee'nin, kimyasal püskürtmenin ardında yatan zihniyeti tasvir ettiği kompozisyon.

Medyada bile, History Channel bir seferinde bu konuyu ele almıştı. Kimyasal püskürtmenin birçok içeriği var. William Thomas, analizcilerin, bunlarda mik plazma fermentör mycoplasma fermentan de dahil olmak üzere, oldukça yüksek miktarda toksik patojen/hastalık mikrobu bulduklarını söylüyor.

Dr. Garth Nicholson ise bunu, "Körfez Savaşı Sendromu" olarak bilinen ve çok zayıflatan bu hastalığa yakalanmış olan askerlerin yüzde 45'inde keşfetmiş. Püskürtmenin yapıldığı bölgelerde rastlanan bulgular, solunum hastalıkları ve grip, bazen depresyon ve mental bozukluklar gösteriyormuş. Bu, laboratuvarlarda yaratılan hastalıkları yaymak için çok etkin bir yöntem. Kimyasal püskürtme izleri sürekli olarak baryum ve alüminyum içeriyor. Baryum insanlar için zehir etkisi yapıyor ve bağışıklık sistemini bastırıyor. Hep aynı hedef... T-hücre reseptörlerini bastırıp, hastalığa neden olan tehdide karşı insanların dirençlerini düşürüyor. 1940'lardan beri, insanlara karşı yürütülen biyolojik savaşların hep bu tür skandallarla ifşa olmasına şaşmamak lazım. Hiçbir şeyden haberi veya kuşku olmayan ülkelerin toplumları ise, mikrobik veya biyolojik savaşın laboratuvar kobayları gibi kullanılıyorlar. Kongrenin soruşturmasını çerçevesinde, 1910 ve 2000 yılları arasında, ABD halkı üzerinde, 20.000 gizli deneme yapıldığı ortaya çıkarıldı. Aynı şeyler İngiltere, İsrail ve daha birçok ülkede uygulanıyor. İnanılmaz sayıda insan öldürüldü, sakat kaldı. 1951'den itibaren on yıl boyunca, İsrail hükümetinin radyasyon denemelerinde hayatını kaybeden yüzlerce Sefaradi, (Aşkenazi olmayan) Yahudilerinin çocukları da dahil.* Buna benzer bir şey ABD'de de oldu. Askerler ve mahkûmlar, sık sık bu deneylerde kullanılıyorlardı, çünkü o ortamda kontrol altında tutulabiliyor, teste tabi tutulabiliyor ve gözlemlenebiliyorlar.

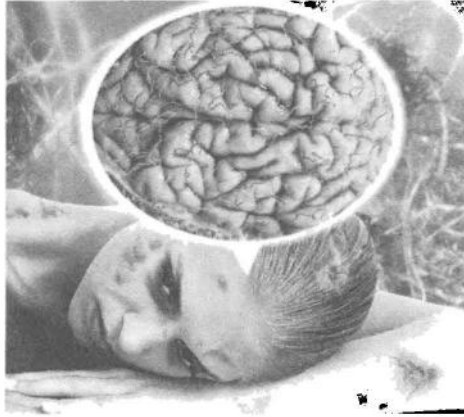
Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, oğul Bush yönetiminin arkasındaki Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi, yani, yeni muhafazakar Rothschild Siyonist paravan grup, belirli gen tiplerini hedef alan ileri biyolojik savaş şekillerinin geliştirilmesi için çağrı yapan bir rapor yayımlamış. İnsanlık dışı olmanın ölçeği ne boyutlarda görüyorsunuz. İnsanlara zehir ve mikroskopik mikroçipler püskürtmek, bu fazlasıyla "dengesiz" kişiler açısından hiçbir problem oluşturmuyor. Bazı araştırmacılar, ben de dahil olmak üzere, kimyasal püskürtme izleri ile birden baş gösteren "Morgellons" hastalığı arasında bağlantı kuruyor.

* Çev. Notu: Aşkenazi, İbranicede Almanya anlamına geliyor. Aşkenaziler Alman Yahudileri, Sefaradiler İspanya kökenli Yahudiler.

Kimyasal püskürtme, nanoteknoloji ve Morgellons hastalığı hep birbirleriyle bağlantılı.

Bu hastalık ilk kez 2001'de, kimyasal püskürtme izlerinin başlamasından üç yıl sonra ortaya çıktı, ama resmi nedeni bir "sır" olarak kaldı. Kimbilir belki de değildir. Belirtileri böcek ısırması, sokma gibi hisler, iyileşmeyen deri yaraları, aşırı yorgunluk, halsizlik, zihinsel bozukluk, kısa süreli hafıza kaybı, görüş zayıflığı, aşırı kaşıntı o kadar feci ki, kurbanları intiharın eşiğine taşıyor ve çeşitli sinirsel bozukluklar oluşuyor. En çarpıcı belirti de yaraların içinden liflerin çıkması.

Morgellons korkunç bir hastalık...

Bu lifler bedenden çekilebiliyor, ama büyümeleri engellenemiyor. Öyle bir nanoteknoloji görüyoruz ki, büyüyüp çoğalabiliyor. Hiç kuşkusuz yok, bu gökyüzündeki kimyasal püskürtmelerden kaynaklanıyor. Bu kolunuzun altına birisinin mikroçip yerleştirmesine benzemiyor, bunu bir de soluyorsunuz!

Burada, neyle karşı karşıya olduğumuzun ölçeğini görüyorsunuz. Önümüzde çok ciddi mücadelelerimizin olacağı kesin, dolayısıyla yeterince güçlü olmamız lazım. Çocuklarınıza ve torunlarınıza, onların bu korkunç geleceği görmemeleri için saklanıp kaçmayacağımızı söyleyin. Kaçacak hiçbir yer yok, yapılacak en iyi şey dosdoğru üzerlerine yürümek!

Oyun Planı (6): Özgürlüğe Saldırı

“İnsanların sağlığı, her zaman için özellikle zorba veya despotların gerekçesi olmuştur, kendilerine hizmet edenlere daha da fazla vicdani sorumluluk duyarlar.”

Albert Camus

Uzun zaman önce, geleceği konusunda uyarılmış olduğum üzere, mikroçip, giderek arta devasa bir global gözetleme ve kontrol ağının ana parçasıdır. İngiltere'nin “Bilişim” komisyonu üyesi Richard Thomas, insanların uykuda gezer gibi bir gözetlenme toplumuna doğru gitmekte olduklarını söylerken, herhalde bundan daha isabetli bir şekilde ifade edemezdi. Hatta uykuda gezmekten ziyade uykuda koşmakta oldukları daha da yerinde bir ifade olur herhalde.

Orwell tarzı bu polis devleti politik ve ekonomik krizler, “ünlü” kişilerin skandalları, seks, spor ve benzeri her şeyin perde arkasında daha da despotlaşır ve kötüleşir. Bu yanıltmacalar, insanların çoğunun başka tarafa bakmasını, uykuda olmasını veya neler olduğunu anlamamasını sağlamak üzere tasarlanıyor. 2009'da görev süresi dolan Richard Thomas “gözetleme toplumu” hakkındaki bu yorumları, Organizational Studies'de bir Açık Üniversite kıdemli okutmanı olan Dr. Kristie Ball ile *Surveillance and Society* dergisinde yönetici editör olan Dr. David Murakami Wood tarafından düzenlenmiş olan gözetleme teknolojisinin kullanımı konusundaki bir rapora yanıt olarak' yapmış. Rapor, “Gözetleme Araştırmaları Ağı/Surveillance Studies Networ” adı altında, bir grup akademisyen tarafından çıkarılmış. İnsanların, evcil köpekler gibi mikroçiplendikten sonra hareketlerinin izleneceğini, kişisel bilgilerinin saklanacağını, bunların çipleri okuyanlar tarafından bilinmesi ile de hiçbir özel hayatının kalmayacağı konusunda insanları uyarılmışlar. Çipler sadece hükümetler tarafından değil, çalışanlarını sürekli olarak izleyecek olan şirketler tarafından da kullanılabilirmiş.

Kısaca elektronik bir kafese kapatılmış birer maymun veya elektronik labirente tıklmış birer fare gibi olacağız. Rapor, eğer elimiz çabuk tutup geri dönüş yapmazsak, 2016 itibarıyla, insanların her hareket, alış veriş ve iletişimlerinin, birbirleriyle bağlantılı olarak bir gözetleme ağı ile gözleneceğini anlatıyor. Yazarlar, “Herkesin çiplenmesi için yapılan çağrı şimdi ciddi bir şekilde tartışılıyor.” diye uyarılmışlar. Aslında tartışılması bile abes, zaten onlarca yıl önce planlanmış olduğu besbelli. Dr. David Murakami Wood şöyle diyor:

"Toplumumuz hem devlet sırtına, hem bilgiyi kontrol altında tutma hakkından vazgeçmeyen hem de bizim hakkımızda mümkün olduğu kadar çok şey bilmek isteyen bir devlete jayalı."

Raporda, gözetlenen toplum oluşumunun, biz fark etmeden başımıza gelmiş olduğundan söz ediliyor. Aslında "Şimdiye kadar neredeydiniz?" demek lazım. 1990'dan beri bu konuda ben de uyarılar yapıyorum, birçok başka araştırmacı da. Tabii bu, şimdiye kadar hiç bunu dikkate almamış olan kişileri için. Hani diyorlar ya: "Sevgilim bu akşamki eğlence programı kaçtıydı?"

Gözetleme devleti, totaliter parmak ucu yürüyüşü ile adım adım geldi ve şimdi daha fazla insan bu korkunç planın boyutlarını algılamaya başladı. "Gözetleme Araştırmaları Ağı"nın raporunda, dünyaya özgürlük ve demokrasi yaydığı söylenen İngiltere'nin, gözetleme teknolojisinde bir dünya lideri, bu "özgür dünya" ülkesinin insanların da, en çok gözetlenen halk olduğu belirtiliyor. İngiltere'de olanlar, yavaş yavaş Avrupa'ya, Kuzey Amerika'ya ve başka ülkelere sıçıyor. 60 milyonluk bir nüfusu olan İngiltere'de sayısı 4 milyona ulaşan, kapalı devre kamera var, yani her 14 kişiye bir kamera düşüyor. İngiltere İçişleri Bakanlığı, 1990'larda suçları önleme bütçesinin %78'ini, gözetleme kameralarının yerleştirilmesi için harcadı. İngiltere'de günde ortalama 300 kere bir kameraya yakalanıyorsunuz, yani her 48 dakikada bir. Ancak büyük şehirlerde, bu daha da abartılmış durumda ve gittikçe de sayıları arttırılıyor. Resmindeki komik çelişkiye bakın, George Orwell'in yaşamış olduğu binanın dışına yerleştirilmiş olan bir kamera bile var.

"George Orwell burada yaşamıştı." yazan plakanın üzerinde bir gözetleme kamerasının bulunması alay eder gibi bir durum oluşturmuş.

Devon, Torquay'deki bir grup apartmanın girişine çevrili duran 112 tane kamera varmış ve kendilerini daha güvende hissetsinler diye yerleştirilmiş olan cihazların 375.000 sterlinlik maliyetini karşılamak için haftada iki kere ekstradan 2 pound ödemeleri istenmiş. Orada

yaşayanların çoğu gözetlemenin boyutları karşısında şoke olmuşlar, ama birisi hâlâ şöyle diyor: “Hükümetin, herkesi bu şekilde kayıt altına alması pek hoşuma gitmiyor, ama içimin biraz daha rahat olması ve kendimi güvende hissetmem için özgürlüğümün biraz azalmasına razıyım.” Bilişsel uyumsuzluk/Cognitive dissonans: “Benim için kötü olduğunu biliyorum, ama bana zarar vermez!” zihniyeti. Bazı yerlerde öyle kameralar varmış ki dudaklarınızı ve beden dilinizi okuyor, yüzünüzü tanıyor. Hatta bir İsrail firması, gözetleme teknolojisinde, zihni okuyan cins bir kamera üzerinde çalışıyor!

Bir başka gelişme ise, sanki Orwell’in 1984 adlı kitabının içinden fırlamış gibi. Bu kameralar operatörlerin, gözetledikleri insanlara talimatlar da verebiliyor. Londra Metropolitan polisinden, Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası çerçevesinde temin edilmiş olan bir belgede, İngiltere’nin başkentindeki CCTV, gözetleme kameralarından her 1000 kameradan biri, film kaydı ile en az bir suçun tespit edilmesini sağlıyor. Öyle de, hükümet hâlâ suçu önlemek için bütçenin üçte birini harcamaya devam ediyor! Soy aileler korku yaratmak için daha fazla suç işletiyorlar ki, halkı daha fazla kontrol altına alsınlar. Tıpkı Rothschild Siyonist Dr. Richard Day’in 1969’da söylemiş olduğu gibi. Bu nedenle rapor edilen çok sayıda suç soruşturulmuyor bile. Gözetleme kameraları, Orwell tarzı devlete karşı muhalefet varsa onu izlemek için kullanılıyorlar, yoksa sistem için tehdit oluşturmayan genel popülasyon için değil.

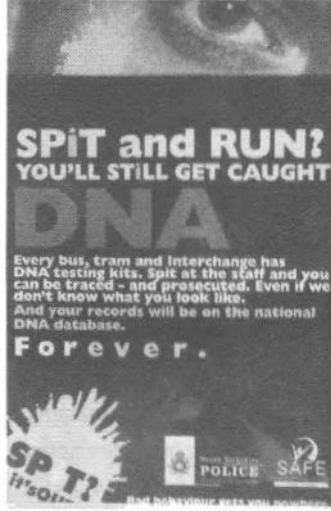
İngiltere’deki 6000 hız kamerası ve 8000 plaka tanımlama cihazı ile, arabasında cep telefonu kullanan veya emniyet kemeri takmamış olan sürücüler, resimleri çekilmek suretiyle tespit ediliyorlar. Londra Metropolitan Polisinin gökte de gözü var. Polis helikopterlerindeki kameralar, yerden binlerce metre yukarıdan da olsa, araba plakalarını okuyabiliyorlar. Yakında İskoçya’da halkı gözetlemek için uzaktan kumandalı “drone” uçaklar kullanılacakmış. Trafik kazaları, % 85’i hız limitini aşan sürücüler nedeniyle olmasa da Parlamento, hız kamerası sayısının arttırılmasını talep etmiş.

“Durdur ve ara!” şeklindeki gözetleme de iyice arttırıldı, artık İngiltere’de iki yaşındaki çocuklar bile durduruluyor ve üzerleri aranıyor. Halkın üzerinde uygulanan “anti-terör” yasası nedeniyle herkes, her an, her yerde uyarılmadan durdurulabilir ve istese de istemese de aramaya tabi tutulabilir.

2009 itibarıyla İngiliz hükümeti, aslında halka hizmet etmesi gerekirken, halkın üzerinde uygulanan gözetleme araçları için yılda 200 milyon sterlin gibi -dakikada 380 pound oluyor- büyük harcamalar yaptı. Bu miktarlar eski sistemi “güncellemek/up-grade” yapmak, kişinin internetteki bütün mailleri ve telefonları için yaptığı her hareketi, her tıklamayı gözetlemek için harlandı. Buna Facebook ve Twitter gibi sosyal paylaşım siteleri de dahil ve her iletişim şirketi, müşterilerine birer kimlik tahsis etmek zorunda. Bütün bu ayrıntılı bilgilerle dev bir veritabanı oluşturuluyor, kamu kuruluşları sizin ve hayatınız hakkınızda her şeyi biliyor. İsim ve adresinizi seçmen kütüğüne kaydetmediğiniz takdirde 2500 pound ceza alıyorsunuz.

Kuruluşlar ve devlet, yerel konseyler de dahil 2009’da, bu geliştirilmiş sistem hizmete girmeden önce bile, telefon kayıtları ve kamu mensuplarının e-mail hesaplarına girebiliyorlardı. Londra’nın Guardian gazetesi bir ara, gösterilere, mitinglere ve politik toplantılara

katılan binlerce göstericinin fotoğrafları ve kişisel bilgileriyle, gizli bir ulusal veritabanı oluşturulduğunu açıklamıştı. Onlar “yurtiçindeki aşırı uç” mensupları olarak damgalanmışlar. Bu gözetleme kampanyası, devlet tarafından finanse edilen AcPO/Başkomiserler Birliği adlı bir özel organizasyon tarafından yürütülmüş. Bunlar, protesto ve gösterilerde polisin gözlemesi emredilmiş olan, üzerinde aktivistlerin fotoğrafı olan “gözlenenler” kartları üretmişler. İngiltere’nin kuzeyinde, Sheffield otobüs durağındaki yolcular için, personele tükürdükleri takdirde, sonsuza kadar ulusal DNA veritabanı listesine alınacaklarına dair uyarı posterleri asılmış.

İngiltere Sheffield otobüs durağındaki poster: Tükürüp kaçabileceğini mi sanıyorsun?

Yakalanırsın, çünkü her otobüs, tramvay ve aktarma aracında DNA test kiti var. Elemanlara tükürdüğün zaman izlenecek ve cezalandırılacaksın. Kime benzediğini bilmesek de seni buluruz. Ve kaydın ulusal veri bankasında ebediyen muhafaza edilecek. Polis.

Sahte “Terör” Yasaları

Kalabalıklar arasındaki yüzleri bile tanıyacak bir teknolojimiz var. Hava limanlarında şüpheli davranışlar sergileyen kişiler için de “yalan algılayıcıları/dedektörleri” tasarlanıyor. Tony Blair’in 2000’de geçirdiği “Soruşturma Güçleri Yasası” gereğince internet hizmeti verenler, bizim bütün gezdiğimiz siteleri, Mİ5’e bildiriyor. Tabii ki, Blair’in bu şekilde kelimelere döktüğü bu yasa da halk üzerinde kullanılacak. Bunlar hep, çok önceden planlanmıştı. Amerikalıların “Yurtseverlik Yasası” da aynı şey ve anti terörist yasası altında Amerikalıların vatandaşlıkları bile ellerinden gidebilir, mahkemesiz hapse atılabilir, başka bir ülkeye götürülüp işkence edilebilir, hatta gizlice infaz bile edilebilirler.

2009’da İngiltere’de bu gelişmelerin hangi mertebelerde olduğunu teyit eden olağanüstü sayılar açıklandı. Devletin halkı gözetleme oranı iki yılda 504.073 yeni vaka ile %44 artmış. Bu, 78 yetişkinden birisinin, mutlaka bir çeşit gözetlenmeye maruz kaldığını göste-

riyor. Ya gizli ajanlar tarafından ya da gizli kameralarla izleniyorlar. 474 yerel konsey dahil olmak üzere toplam 653 devlet kurumunun, bu gözetleme güçlerini kullanma hakkı var. Çalışanların ise hiçbir şüpheli durumları olmasa bile gözlemlendiklerini bilmeye hakları yok. 2004 itibarıyla çıkan “Çocuklar Yasası”nda, yeme alışkanlıklarına kadar, çocuklarla ilgili her türlü bilgiyi içeren veritabanı kayıtları tutuluyor. Bu kayıtlara, doktorlar, polis, sosyal hizmet görevlileri ve öğretmenler ulaşabiliyorlar.

İngiltere Batı Midland’de on iki yaşındaki üç çocuk polis tarafından tutuklandıktan sonra DNA örnekleri alınmış. Suçları, kendilerine sığınak yaparken ağaçların dallarını kırmak! Şimdi DNA örneği alınması sıradan bir işlem haline geldi. Tutuklanmasalar veya suç işlemeseler bile herkesin dosyası tutuluyor. Son gördüğümde numune sayısı yaklaşık 6 milyondur, ama bu değil, gün be gün, saat saat artıyor. Avrupa Mahkemesi, hükümetlerin bir suçtan tutuklanmış, ama hüküm giymemiş veya beraat etmiş olan insanların DNA’sı tutma süresini 6 yıla indirmiş, tabii bu her an değiştirilebilir. DNA veritabanı oluşturulduğuna dair gizli doğrulamalar geliyor. Buna göre polis, insanları özellikle DNA örneklerini almak için tutukluyormuş. Bilim adamları ve akademisyenlerden oluşan “İnsan Genetik Komisyonu”, bu taktiğin rutin olduğunu fark etmişler. Komisyonun başkanı olan Prof. Jonathan Montgomery: “Başka koşullarda belki tutuklanmayacak olan insanlar tutuklanıyor ve DNA bilgileri alınıyor.” demiş. Emekli bir komiser ise komisyona şöyle söylemiş: “Suçluları her şey için tutuklamak şimdi standart bir işlem oldu. Hizmet eden polis memurlarının anladıkları gibi sebep bu değil, sebep suçluların DNA örneklerini almak.”

Kontrol sistemi, bütün insanların DNA örneklerini dosyada tutmak istiyor. Sürüngenlerin, genetik takıntılarını okuduktan sonra, belki şimdi okuyucular bunların arkasındaki asıl planı daha iyi algılayacaklardır. Mesele suçluları bulup, insanları korumak değil, amaçları herkesin genetik şifresine ve kendilerine özgü frekanslarına ulaşmak. Bunu bir kez ele geçirirlerse, kişileri özel olarak frekans teknolojisi ile hedef alabilirler. DNA kanıtlarının hiç şaşmadığı iddia ediliyor, ama bence değil. İsrailli bilim adamları, DNA kanıtı üretmenin ne kadar kolay olduğunu ispat ettiler. Forensic Science International dergisinin bir online araştırma yazısının yazarı olan Dan Frumkin şöyle diyor: “Herhangi bir biyoloji öğrencisi bile bunu yapabilir. Suç mekânını yönetebilirsiniz. İhtiyacınız olan tek şey, tek bir saç telinden veya içinden içilmiş bir kaptan alınacak az miktarda DNA. Hatta dosyada herkesin DNA’sı varsa, iş daha da kolaylaşır.”

Şimdi elde nelerimiz var bir bakalım; CCTV kameraları, plaka okuma kameraları, yüz tanıma kameraları, satın aldığımız ürünlerdeki RFID mikroçip etiketler, mobil telefonların gözetlenmesi, kredi kartı ile alışverişler, bazı mağazaların özel kartları, uydu gözetleme, seçmen kütüğü kayıtları, sağlık kayıtları, telekulak, gizli kameralar, mikrofonlar/böcekler, İnternet tanımlama bilgileri ve tuşa basma programları. Sonuncusunda, bilgisayarınızda bastığınız bütün tuşlar kaydediliyor ve şifreleriniz ele geçiriliyor. Ve bütün bunlar 24 saat boyunca bütün hareketlerimizin kaydedilmesi için tasarlanmış. En son teknolojik araştırma, insanların beyin özellikleri ve kalp ritmi ile tanımlanmaları üzerinde yapılıyor. Kamyonlarda sürücü koltuğu, her sürücünün karakteristik oturuş pozisyonuna göre ayarlanıyor, hani olur da ticari araçlar kaçırılır filan! Bu çalışmalar da şu isim altında gerçekleştiriliyor:

Biyodinamik Göstergeleri ve Davranışsal Analizi Kullanarak İnsan Gözetleme ve Belgeleme, yani Humabio, yani Human Monitoring and Authentication using Biodynamic Indicators and Behaviourial Analysis.

Telefon görüşmeleri, e-mailler, fakslar ise, "Echelon" casus ağı ile gözetleniyor. Bu şirket; şifre veya anahtar kelimeler ve ses tanıma özelliklerini araştırıyor. Bu oldukça uğursuz, tekin olmayan kuruluş, İngiltere, Kuzey Yorkshire'de Menwith Hill'de yerleşik.

İngiltere Kuzey Yorkshire, Menwith Hill. The Echelon casus ağı burada neler olduğunun sadece bir bölümü. Global, belki de aslında gezegenler arası önemi olan bir tesis.

Burası resmi olarak bir Kraliyet Hava Kuvvetleri üssü, ama Amerikan Ulusal Güvenlik Ajansı tarafından yönetiliyor. Amerikan Ulusal Keşif Dairesi tarafından uydular için yer üssü olarak kullanılıyor. Echelon sisteminin bazı başka merkezleri İngiltere Cornwall'da Mowenstow'da, Avustralya Savunma Uydü Komünikasyon Merkezi, batı Avustralya Geraldton'da, Misawa Hava Üssü Japonya'da, Pine Gap Avustralya'nın kuzeyinde Alice Springs'de, Sabana Seca (Amerika Puerto Rico'da, Sugar Grove Amerika Batı Virginia'da, Yakima Amerika Washington'da, Waihopai, Yeni Zelanda'da. Avrupa'daki sivil özgürlükleri gözetleyen Statewatch da bulunduğumuz yerde. Ve eğer çabuk uyanmazsak hapi yutacağız.

Avrupa Birliği'nde hükümetler, her ne kadar bundan çok az kişinin haberi varsa da, 2009'dan beri herkesin iletişim bilgilerini (telefon görüşmeleri, faks, cep telefonları, yerleri de dahil olmak üzere) alıkoymayı yasal hale getirmek için ulusal kanunlar çıkarıyorlar veya çıkardılar. Bütün internet kullanımlarının da kaydını tutuyor veya tutacaklar.

İnternet kullanımı da dahil olmak üzere trafik verileri diğer verilerle birlikte, resmi olmayan; vergi, iş, banka detayları, kredi kardi kullanımı, sabıka kayıtları, sağlık kayıtları, elektronik devlet hizmetleri, seyahat kayıtları gibi bütün bilgiler devlette tutulursa, tek bir tuşa basmak suretiyle ortaya herkesin bütün hayatına ve alışkanlıklarına ulaşılacağını gösteren oldukça ürkütücü bir tablo çıkacaktır.

Avrupa Birliği bunu, sürekli olarak web siteleri, forumlar, dosya server'ları, p2p ağları ve kişisel bilgisayar sistemlerini gözetleyerek sayısız kaynaktan elde edilmiş verileri içeren bir gözetleme sistemi kuracağını ilan ederek, daha da üst bir seviyeye taşıdı. Bu bilgi düzenlenip, anormal tavır sergileyenleri tespit etmek üzere dev bir bilgisayar siste-

mi ile değerlendirilecek. Sistemin adı "Indect Projesi", Avrupa Birliği Polisi ve CIA'nın eşdeğeri olan kurum tarafından kullanılacak. Her ikisinin de çoktan faaliyete başlamış olduğunu hatırlatalım.

Bunu, "Steroid aşaması" diyorlar, ama sonunun geleceği yok. Soy aileleri ve onların sürüngen efendileri, bütün veritabanlarının tek olacağı bir global sistem istiyorlar. Avrupa Birliği Big Brother devleti kanunları sel gibi geliyor. Şimdi de Avrupa'da devlet olarak ne kaldıysa, onlara da dayatmak üzere, Avrupa bürokratlarına geniş bir yetki tanıyarak Lizbon Antlaşması da, bir "oldu bitti" ile kabul ettirildi. Seyahati de ciddi bir şekilde sınırlayıcı planlar var. Tam, 1969'da Dr. Richard Day'ın gerçekleşeceğini söylemiş olduğu şeyler oluyor. Amerikalılar uçak ve gemi ile seyahat etmek için hükümetten/devletten izin alacaklar ve bu, artık "abeslik sınırları"nı zorlamaya başlamış durumda. Bu saçmalıklar bebekler için de geçerli olacak. Plan, diğer seyahat şekillerini de kapsayacak şekilde genişletilecek.

Üniformalı Eşkıyalar

Bunun ölçeği dehşet boyutlarda. Amerikan sınır görevlileri istedikleri yolcunun dizüstü bilgisayarına veya başka elektronik cihazına el koyup, şüpheli bir durum olmasa bile belirsiz bir süre ile tutabilirler. İçişleri Güvenlik Dairesi, Temmuz 2009'da, şüpheli gördüğü takdirde, görevlilerin herhangi bir bilgi içeren cihazı tutabilip, verileri başka bölümlerle de paylaşabileceklerini ilan etti. Bunlar, Orwell tarzı dillerine bayılıyorlar, çünkü bilgisayar beyinlerine çok iyi hitap ediyor.

Yetkililer gün geçtikçe faşist, küstah, kötü ve kaba bir şekilde davranmaya başladılar. Artık polisin, sakın sakın protesto yapan kişilere bile şiddet uyguladığı çok rastlanan bir görüntü haline geldi. İngiltere'de iki kadın yere yatırılıp boğazlarına basıldı, ayaklarından bağlanıp polis minibüsüne atıldılar. Suçları mı? Polise kimliğini sorup reddedilince, resmini çekmişler. Yetkililer sizin bütün hareketlerinizi izliyor ve resimlerinizi çekiyorlar, ama siz polisin resmini çekmek isterseniz tutuklanırsınız.

İngiliz polisi, halkın polisin fotoğraflarını çekmesini engelleme hakkına sahip olduğunu iddia ediyor. Teröre karşı savaş yasası, polislerin resminin çekilmesini bir terör hareketi girişimi ile bir tutuyor. Peki bütün bunların, bu tanımı tutup tutmadığına kim karar veriyor? Polis. Andrew Carter adında bir tesisatçı, polis arabasını süren bir polisin, kuralı çiğneyip girilmesi yasak bir sokağa girdiğini görünce fotoğrafını çekmiş. Amacı, halka dayattıkları kurallara kendilerinin uymadığını kanıtlayacak fotoğrafı rapor etmekmiş. Polis memuru önce Carter'ın elinden fotoğraf makinesini alıp kırmış, ona kelepçe takmış, arabaya atıp polis merkezinde 5 saat tutmuş. Carter, bir hafta sonra kefalet için yeniden gitmiş ve bir 5 saat daha alıkoymulduktan sonra serbest bırakılmış.

Bir gazete bayii olan Ian Tomlinson, Nisan 2009'da, Londra'daki G20 Zirvesi'ni protesto gösterileri sırasında, bir polis tarafından kaldırılma itilip yaralanmış ve kısa bir süre sonra da ölmüş. Protestolarla hiç ilgisi olmayıp kendi işiyle ilgilenirken, üniformalı bir moron hiçbir neden yokken ona saldırmış.

Illinois, Dolton'dan bir başka üniformalı eşkiya, 15 yaşındaki Marshawn Pitts adlı, özel eğitim verilen bir okulda okuyan özürlü çocuğu acımasızca döverken videoya yakalandığı için istifa etmeye zorlanmış. Çocuğun suçu mu neymiş? Gömleği dışarı sarkıkmış!

38 yaşındaki polis memuru Christopher Lloyd hakkında eski karısı tarafından dava açılmış, çünkü eski karısının yeni kocasına, çocukların gözü önünde 24 kere ateş etmiş. Ancak, cinayetle suçlanmamış, çünkü polisin, 24 kere ateş etmesi, "meşru müdafaa" olarak kabul edilmiş! Bütün komplo web sitelerine ve YouTube'daki videolara bir bakın, benimki de dahil olmak üzere hepsinde, polisin acımasızlığının ne kadar yaygın bir hale gelmiş olduğunu görün. Marshawn Pitts videosuna "Özel eğitim alan çocuk, giyim kuralına uymadığı için polis tarafından dövüldü." yazılmak suretiyle ulaşabilirsiniz. Bunun gibi binlerce film var, ama hiç kaydedilmiyor veya rapor edilmiyor.

Polis için bir kanun, hizmet etmeleri gerekenler için ise ayrı bir kanun var. Gece yarısı yol bomboşken bile hız limitini biraz geçin, birkaç gün sonra kapınızın önünde bir ceza kâğıdı buluyorsunuz. Amaa... Bir polisin yaptığı gibi, polis arabasını, kamuya ait yolda saatte 128 mil hızla sürün, mahkeme onları serbest bırakıyor, gerekçe; sadece arabayı "test" ediyormuş! Eğer barda birisi ile kavga ederseniz tutuklanırsınız, ama bir polis memuru, bir Brezilyalı elektrikçiyi, diğer polisler onu yere yatırmışken tam hedeften yedi kere başından vurursa hiçbir şey olmaz.

Faşist bir devlet için, bir kriter belirtmekte yarar var. Bir kanun; hem kamu hem de onu uygulayanlar için olmalıdır. Eğer kanunları uygulayıcılar da, kamu gibi bu kanunlara uymak zorunda olmazsa, o zaman o kişiler kanunun üstündeler anlamına gelir ve o zaman da o devlet, bir polis devleti demektir. Bu tanı itibarıyla o zaman, bugün, insanlara güven telkin eden eski mütevazı polis memurlarının yerini; küstah, parmağının tetikte olmasından mutlu eşkiyalar veya dünyayı, sistemin tarzında görmekten memnun olan kabadayılar aldı. Polis, gün geçtikçe daha çok askerlere benzer oldu. Aslında bu, tam planın gereği olan bir şey, yani ikisinin özdeşleşmesi.

Global askeri diktayı getirecek adımlar, en temel adalet kurumlarını tek tek ele geçiriyor. İngiliz Temyiz Mahkemesi, İngiltere ve Galler bölgesinde ilk kez jürisiz bir mahkeme yönetti. Davayı, 2007'de, Rothschild Siyonist, Fabiancı Tony Blair tarafından geçirilen yeni yasaya göre, tek bir hâkim dinleyecek. Bunun bahanesi de; banka soyguncularının jüriyi tehdit etme ihtimaliyi! Oysa bu da sadece adalet sisteminin ve yasaların sürekli olarak yozlaştırılması çabalarını içeriyor.

İngiltere'nin Lordlar Kamarası Başkanı, Rothschild Siyonist Fabiancı Jack Straw'un değiştirdiği bir kanuna göre de, tartışmalı ölümlerdeki sırların daha fazla soruşturulmasını durdurmak da devletin tasarrufunda olacak, ölenin ailesine bile izin verilmeyecekmiş. Bu da devletin, halkın bilmesini istemediği şeyleri, canının istediği gibi örtbas etmesini sağlayacak besbelli.

Bu ara bütün dünyada yer alan bir konu var; vatandaşların devlet için diğer vatandaşları gözetlemesi, muhbirlik yapması. Bu aynen "Nazi Almanyası"nda ve Sovyetler Birliği'nde yer almış olan bir şey. Obama'nın İçişleri Bakanı Janet Napolitano, Dış İlişkiler Konseyi

toplantısında, sıradan insanları toplayıp, gittikçe artmakta olan yurtiçindeki terörizme karşı gözcülük yapmak üzere kullanma niyetinden söz etmiş. ABD'ndeki "WeTip" projesi, tıpkı 1930'larda Nazilerin yapmış oldukları gibi, para karşılığında ve isim vermeden, vatandaşların birbirini yetkililere gammazlamaya teşvik ediyor.

WeTip ilanı. Proje, güvenli mahallemiz. Yasadışı faaliyetler tolere edilmeyecek. Uyuşturucu satışı, çetecilik, hırsızlık, duvarlara yazı yazmak, çocuk istismarı, tehdit aşagılama, silah kullanma, kundak ve yağma yapanları ihbar edin, 1000 Pound'a kadar para kazanın. İhbar edin, % 100 isminiz saklı kalacak. 1-800-78- Suç ihbar.

Ama endişelenmeyin, bu sadece "daha güvenli" bir Amerika için yapılıyor. Düşünün. "WeTip", Bush'lar, Bill Clinton ve Arnold Schwarzenegger gibileri tarafından onaylandığı zaman, kimbilir ne uğursuzluklar olur.

Florida, Orange County Belediye Başkan adayı Matthew Falconer'ın, planı çok net bir şekilde açıklamış olduğu üzere, gençlerden kurduğu 1000 kişilik bisikletli bir casus gücü. şüpheli kişileri telsizle üniformalı üstlerine bildirecek. Obama da benzer bir şekilde bütün ülkede, Amerikan ordusundakiler kadar iyi maaş alan, en az ordu kadar güçlü bir ulusal sivil güvenlik gücü istiyor. Los Angeles Polis Departmanı, 2009 yılının sonlarında, erkek izciler hareketinin "keşif programı"nın gerçekleştirilme yolunda olduğunu, yeni bir isimle, yeni işaret ve üniformalarla, çok farklı bir kurumun kurulacağını ilan etti. Polislik kariyeri için 3000'den fazla genç insanın diğer gençleri eğiteceği bir program oluşturulmuş. Bu hareket Amerika'nın her yerinde, "ulusal sivil güvenlik gücü" adı altında çocukların komşularını hatta kendi ailelerini bile gözetleyip ihbar etmeleri sağlanacak. Halk halka veya köleler kölelere polislik yapacak. Bu olanları protesto etmek istiyorsanız , "özgür konuşma bölgesi"ne gidin.

Özgür konuşma bölgesi-hiç özgür konuşmanın olmayacağı döneme geçiş.

Harika bir fikir: Moronlara şok tabancası verin!

Bir polis memuru olmak için zeki olmanıza da, akıl ve duygu sağlığınızın dengeli olmasına da hiç gerek yok. Rastladığım zihinsel engelli çoğu kişinin şapkasında işaretler var. Bir polis memuru olabilmek için gereken tek şey, o yetkili merci tarafından seçilip kabul edilmeniz. Yani hepsi bu. Dünyanın her yerinde, işte bu nedenle polis güçleri salak, yozlaşmış, psikopat veya duygusuz kişilerle dolu. (Louisiana'ya bakın, başka söyleyecek bir şeyim yok!) Yasa uygulatıcı meslekler ve ordu, başkaları üzerinde dayanılmaz bir güç kurma, ege-men olma isteğine yol açan ciddi kişilik problemleri olan kişilere ilgi gösteriyor. Eşkıyalık yapmak isteyenlere de fırsat tanıdıkları için, eşkıyaların büyük çapta ilgisini çekiyorlar. Bu zaten feci bir durumken, bir de bu çeşit adamları, 50.000 voltluk elektrik verecek Taser silahlarıyla donatıyorlar.

55.000 voltluk elektrik ölümcül bir silah değil, öyle mi?

Taser bu kabadayılının yeni oyuncacı olup, devlet tarafından dayatılan en son “olması gerekir” silahlardan... Taser, öldürücü olmaması gereken, ama ölümlere neden olan bir silah. Aslında fiziksel olarak polisi veya halkı tehdit eden olursa onlara karşı kullanılması gerekiyor, ama ne yazık ki en küçük bir şekilde işbirliği yapılmazsa bile derhal kullanılıyor. Aslında bunların, sadece silah kullanma eğitimi almış olan memurlar tarafından kullanılmalrı gerekiyordu, ama şimdi hepsine veriliyor. Plan, başından beri bu şekilde yapılmıştı. “Olması gerekiyor” kısmı ise sadece kamuyu içeriyor. Teröristlere karşı kullanılması gerekiyordu, oysa halka karşı kullanılıyor. Taser’ların, potansiyel ölümcül bir silah olduğu biliniyordu. İnsan bedeninin elektriğe dayalı kısmı, hayatta kalma açısından çok önemli, dolayısıyla kısa devre olduğu zaman oldukça ölümcül bir sonuç oluşuyor. Taser, 50.000 voltluk bir elektrik veriyor, bu da sinir sistemini altüst ediyor. Yani şimdi “Taser”ların öldürücü olduğunu bilmiyorlardı, öyle mi? Taser International, yani silahın resmi icatçısı bile itiraf ediyor:

“Taser teknolojisi risksiz değil, ama bağımsız tıp ve bilim uzmanları da, doğru kullanıldığı takdirde Taser teknolojisinin yasaların uygulanmasında güvenlik güçlerinin en etkin icatlarından birisi olduğu kanısındalar.”

Amma saçma. “En etkin” güç kullanılması ifadesi, zaten başlı başına “insanları gütmek” için anlamına geliyor. İnsanların kafasına beyzbol top ile vurmak da herhalde aynı derecede etkili olurdu. “Doğru” olarak kullanıldığı zaman bir Taser, kurbanı 50.000 voltluk bir elektrikle şoka sokuyor, bırakın videoya yakalanan bazı canilerin yaptığı gibi tekrarlanan dozları, YouTube’a “Taser” yazın ve izleyin. 39 yaşındaki Antonio Galeano, Avustralya, Queensland’da moron bir polis tarafından 28 kere 50.000 voltluk Taser ile 28 kere vurulup buz kesildikten sonra ölmüş. Kalbinden sorunu olanlar bu konuda büyük risk altında oluyorlar. Polis memurları onları nasıl ayırdedecek? Kaldı ki bunu, bir Birleşmiş Milletler komitesi, bir çeşit işkence aleti olarak tanımlamış. Taser satıcıları, insanları da iyice yanlış yönlendiriyorlar. Beş saniye sağlıklı kişilere uygulanması öyle psikolojik strese falan neden olmuyormuş!

Sonuç olarak Taser tarafından vurulup ölürseniz kabahat sizin, çünkü bunun için yeterince sağlıklı olmadığınız anlaşılıyormuş! Taser’lendikten sonra insanların öldüğü hikâyeleri gittikçe çoğalıyor. Şimdiye kadar yüzlerce kişi öldü ve sayılar gittikçe de yükseliyor.

Özgür insanların ülkesi.

Kelepçeli insanlar, hamile kadınlar, yaşlısı, genci, bu beyinsizlerin hedefi oldu. Wichita polisi, ateş edildiğine dair yanlış alarm verilince, evine gitmekte olan sağır bir kişiyi “taser”lamış. Adamcağız, sürekli olarak “Duyamıyorum! Duyamıyorum!” diye bağırması, ama polisler, onu emirlerini dinlemediği için taser’lamışlar, şok tabancası ile vurmuşlar. İngiliz bir adam da şeker komasına girmiş, yerde yatarken, bir başka beyinsiz polis tarafından “Taser” ile vurulmuş. Doğrusu 50.000 volt ile bezelye büyüklüğündeki bir beyin pek de uygun bir kombinasyon olmuyor. Taser’ın en uç kullanımı bile, yüksek rütbeli polisler tarafından, silahın güvenilirliği konusunda hep savunuluyor. YouTube’da bir videoda, Vancouver havaalanında bir Polonyalı göçmenin, üç tane “cesur” polise tehdit bile oluşturmadığı halde “Taser”lanışını izleyebilirsiniz. Robert Dziekanski’nin ailesinin avukatı, şahitlerle konuşmuş ve olayın videosunu izlemiş. Polisle, İngilizce bilmeyen Dziekanski’nin arasındaki etkileşim 24 saniye sürmüş, ardından taser kullanılmış.

Birçok polis memuru Taser’ları çocuklara bile kullanıyor. Bunun örneği de şöyle; Arizona’da özel eğitim verilen bir okulda, 9 yaşındaki kız çocuğu kelepçelenmiş ve eski bir polis tarafından “taser”lanmış. ‘Üst’ünün ifadesine göre memur yapması gerekeni yapmış! New Mexico’da da 14 yaşındaki bir kız, annesi ile birlikteyken bir tartışmadan sonra arabayla oradan uzaklaşırken, başından “taser”lanmış ve başında kocaman bir yara açılmış.

Devletin kendi “Savunma Bilim Danışma Konseyi”nin tıp komitesi, bu silahın çocuklar üzerinde kullanılmasının sağlık riskinin hâlâ tam olarak bilinmediğini söylemesine rağmen, İngiltere’de çocuklara karşı “taser” kullanılması yasalmış. Bilim adamları ve doktorlardan oluşan komite, yapılmış olan sınırlı bir araştırma kapsamında, “taser”lanacak çocukların, kalple ilgili sorunlarla karşılaşabileceklerini söylemişler! Bu komite, polis memurlarına, Taser kurbanlarının olumsuz karşılık vermelerine karşı dikkatli olmalarını tavsiye ediyormuş. Ayrıca polislere, çocuklar ve ufak tefek kişiler için “taser”lar kalp riskinden daha fazla bir risk oluşturduğu için, kullanım kurallarının değiştirilmesini istemeleri konusunda da uyarı yapmışlar. Üretici firmalar, ürünleri yüzünden ölüm vakalarının olabileceğini kesinlikle reddediyorlarmış.

Anlaşılan bunlar açısından, bir Taser tarafından vurulup ölmek herhangi bir bağlantı oluşturmuyor. Birincisi; bir kere bunun insanları öldüreceğini biliyorlardı. İkincisi, dünyanın her yerindeki güvenlik güçleri arasında bulunan bir sürü John Wayne bozuntusu, moron ve duygusuz manyakların, bu silahı istismar edecekleri besbelliydi. Ama zaten bu, çok istedikleri bir şeydi. “Taser”dan insanların ölmesi ve polisin en küçük bir itirazda kullanılması, insanların kayıtsız şartsız yasalara itaatini sağlayacaktı. Taser’ın kullanılması ile ilgili olarak bir muhabirin makalesinde şu başlık kullanılmış: “Ne dersen haklısın memur bey, yeter ki şu aleti benim üzerimde kullanma!” Taser için asıl amaç bu, plan ise dünyadaki bütün polisler bu silahın dağıtılması.

Aynı şirket şimdi de XREP adlı yeni bir Taser üretmiş. 1000 fit menzilli ve 12 atımlık çifte gibi bu silahla vurulacak olan kurban 20 saniyede büyük acılar veren elektrik şoku içerisinde kıvranıyormuş. Taser’ın icatçılarından Rick Smith gazetecilere şöyle söylemiş: “Bu, daha ileri menzillere ulaşan bir silah. Hızlı ve potansiyel olarak büyük yara ve eziklere neden oluyor. Oldukça kötü bir şey olacak.”

Bu adam geceleri rahat uyuyor olabilir mi? Sorun yok, eminim. Kalabalık kontrolü yapan bir başka silah da, aşağıdaki insanlara acı vermek için uçaktan ateşlenmek üzere tasarlanmış olan bir mikrodalga sistemi. Bu da, "Aktif İnkâr Sistemi"nin bir uzantısı. Derinin yüzeyini ısıtan mikrodalga kullanılıyor. Şimdi Pentagon bağlantılı, Virginia, Quantico' daki "Öldürücü Olmayan Silahlar Genel Müdürlüğü"nde bunların geliştirilmesi üzerinde çalışılıyor. Amaç, faşist kabalın işgalindeki ülkelerde, protesto eden kalabalıklara karşı kullanılacak. Halen yasal protesto yapan barışçı kalabalıklar, 2009 Pennysylvania, Pittsburgh'da olduğu gibi, polis araçlarından yayımlanan acı verici ses dalgaları ile dağıtılıyor.

Barışçı protesto grupları, çok acı veren ses teknolojisi ile dağıtılıyor.

Artık Londra sokaklarında da, makineli tüfek donanımlı polisler devriye yapıyorlar. Bütün bu silahlar, insanlar dizi filmlere, realite TV gösterilerine ve piyango oyunlarına odaklandıkları sıralarda geliştiriliyor. Yani kısaca, "Haydi bakalım siz şunları izleyin ve çenenizi kapatın!" diyorlar. (Resim: 296)

Şimdi uykunuz geliyor... İtaat edin!

Sokaklardaki Askerler

Polis örgütleri, sürekli olarak askerleştiriliyor, hatta bazı yerlerde sokaklarda askerler devriye geziyor. 11 Eylül'den beri yürürlükte olan anti terörizm yasaları, yurtiçinde uygulanmakta olan yasaların yerini alıyor. Kongre, Başkan'a, Amerikan vatandaşlarına karşı, Federal ve Ulusal Devlet Muhafız Birliklerinin komutanlığı yetkisini verdi. 2006 yılında yürürlüğe sokulan HR 5122, Başkan'a şu yetkileri veriyor:

...doğal afetlerde, hastalık salgınlarında, diğer kamuya ait acil sağlık hallerinde, terörist saldırılarda veya olaylarında, devlete ait bölgelerde veya durumlarda, kamu düzenini muhafaza etmek ve ABD yasalarını yürütmek üzere, ...Ulusal Muhafızlar da dahil olmak üzere silahlı kuvvetleri... kullanabilir. Yurtiçindeki şiddet, devlet yetkililerinin kamu düzenini muhafaza edemeyeceği boyutlara erişirse, bir isyan olursa, yurtiçinde şiddet olayları, yasadışı vakalar, bağlantılar veya komplolar olduğu takdirde Başkan karar alma yetkisine sahiptir...

"Posse Comitatus Act", 18 Haziran 1878'de yürürlüğe girip, 1981'de yenilenmiş olan Amerikan Federal Yasası. Federal hükümetin, federal ordunun gücünü kullanmasını sınırlamak amacıyla hazırlanmıştı. Bu yeni yasa ise, bu eski yasayı tamamen çiğniyor. Bu çok önemli, çünkü yurtiçinde kendi yarattıkları problemleri çözüm ona çözmek amacıyla sıkıyönetim falan ilan etmek ve orduyu kullanmak istedikleri zaman çok işlerine yarayacak bir yasa.

Sürüngen ırk ve İllüminati dünyayı böyle görmek istiyorlar.

2009'da Pentagon'ın, bütün Amerika Birleşik Devletlerinde, doğal afet veya acil durumlarda, Kongre'den, Amerikalı bile olmayan 400.000 askeri personeli talep etmiş olmasının nedeni de budur. Ordu, Amerika'daki sokaklarda devriye gezmesi için yabancı ülkelerden birlikler oluşturmaktadır, çünkü askerler Amerikalı olurlarsa, kendi vatandaşlarına ateş etmek istemeyebilirler. Sonuç olarak, 2009'dan beri, halkı bu fikre alıştırmak amacıyla şimdiden Amerika'daki sokaklarda askeri birlikler devriye yapıyor.

Bu tam, benim adlandırmış olduğum üzere, "Totaliter Parmak Ucu Yürüyüşü" tekniğine

paralel gidiyor. Üstelik Amerikan şehir ve kasabalarını işgal etme egzersizleri çerçevesinde çeşitli manevralar yapılıyor. Amerikan Kuzey Komutanlığı veya Northcom, 11 Eylül'den sonra, yurdu saldırılardan korumak için kurulmuş olan bir yurtiçi askeri operasyon birimi. Northcom, Colorado Springs'de yerleşik ve Kanada ve Meksika'daki güvenlik operasyonlarından da sorumlu. Şimdiki komutanı (2010) General Victor Eugene Renuart Jr, aynı zamanda Havacılık Savunma Komutanlığı (NORAD)'ın da komutanı ve 11 Eylül'deki saldırıların yönetilmesi ile de derinden bağlantılı. (*Alice Harikalar Diyarında ve Dünya Ticaret Merkezi Felaketi ile Global Komplo için David Icke Rehberi* adlı kitaplarıma bkz.)

Acil Afet Durumlarında 'Federal Rezerv' Güçlerinin Aktivasyonu için Yasal Teklif adlı kongre belgesini yayımlayan Northcom idi. Buna göre Bush/Obama yönetimin atamış olduğu Savunma Bakanı Robert Gates'e, önemli bir felaket hali veya acil durumlarda, Ordu Birlikleri'nden, Hava Kuvvetleri'nden, Donanma'dan ve Deniz Piyadeleri'nden herhangi bir birime emir verme yetkisi veriyordu. Amerikan kanunlarına göre, 42.Başlık 5122.bölümde tarif edilen şartlar, bir "acil" durum tanımlıyor, bununla tek bir kişiye, yani Başkan'a. "acil durum" veya "afet hali"ne karar verme yetkisi tanınıyordu. Hepsi o kadar açık ki! Ona acil durumlarda, Amerika'nın sokaklarında binlerce askerin devriye gezdirme hakkını tanı, sonra da bir bahane ile bu acil durum yetkisini kullanma fırsatı yarat.

1994'te David Rockefeller'ın Birleşmiş Milletler'de söylemiş olduğu gibi: "Küreselliğe bir dönüşüm içerisindeyiz. İhtiyacımız olan tek şey doğru bir felaket halidir." Ocak 2010'da Obama'nın imzalamış olduğu 13528 numaralı tebliğ ile bir "Valiler Konseyi" kurulacak. Başkan tarafından atanacak 10 tane eyalet valisinin oluşturacağı danışma kurulu, ABD'deki devlet ve federal askeri faaliyetlerinin entegrasyonunu ve eşzamanlılığını hızlandıracaktı. Bununla, yurtiçi yasalarının yürütülmesi için ordunun müdahale yetkisi genişletilecekti. Bu hareket, federal hükümetin, acil durumlarda devletin Ulusal Muhafızlarının kontrolünü eline geçirmesi amacıyla tasarlanmıştı. Böylece Ulusal Muhafızlar Birliği tam anlamıyla, Amerika'daki yurtiçi yasaların yürütülme görevini empoze etmek üzere kurulmuş olan ABD Kuzey Komutanlığı'nın yönetimi altına girecekti.

FEMA, okunuşu; N. ..A. ..Z. ..İ

ABD'nde, bütün bunların en merkezinde "Federal Aciliyet Yönetim Dairesi/ Ajansı/ Departmanı", yani "FEMA", hortum veya benzeri afet durumlarında derhal devreye girmesi 'gerekten' bir kuruluştur. Tabii bu sadece göstermelik kısmı. FEMA'nın mevcudiyetinin asıl nedeni, toplama kampları da dahil olmak üzere, kontrol ağını yönetmek, çünkü asıl amaç, herhangi bir işgal sözkonusu olduğu zaman, karşı gelenlerin yakalanıp öldürülmelerine yönelik bir hazırlık. 2006 yılında Washington Post, Ulusal Anti-Terörizm Merkezi'nin kayıtlarında terörist olduğundan şüphe edilen 325.000 kişinin adının bulunduğunu ve bu sayının, 2003'ten beri dört kat daha artmış olduğunu rapor etmiş. Bu sayının şimdi kaçta ulaştığını bir tasavvur edin. Bu kişilere, benim gibi savaş karşıtı protestocular ve Yeni Dünya Düzeni'ne karşı gelen herhangi biri de dahil olabilir.

*Liderlerimiz artık Amerikalı değiller, uyanma zamanı!
İşin gerçeği- zaten hiçbir zaman değillerdi...*

Uzun zaman önce kurmuş oldukları renkli bir şifre sistemleri var. Direnişin seviyelerini tanımlamak için kullandıkları bir renk şifre sistemi var. Kendi dikta rejimlerine karşı tehdit oluşturacak olanları bu renk gruplarına göre yok etmeyi planlıyorlar. Ah, benimki kırmızı olsun çocuklar, tam bana uyar.

Kampların konumu veya alıkoyma tesislerini internetten bir inceleyin şoke olursunuz, ama bu kitabı okuduktan sonra daha büyük şoklara gireceğinize eminim. Daha önce belirtmiş olduğum gibi, Ulusal Acil Durum Merkezleri, HR645 sayılı kanunla Capitol Hill'e, Demokrat Parti'den Florida Senatörü Alcee L. Hastings tarafından sunuldu. Bu, İçişleri Bakanına, altıdan fazla olmamak kaydıyla, sivilleri alıkoyacak askeri tesislerde acil durum merkezleri kurma talimatı veriyor. ABD'nde zaten yüzlercesi var. Dick Cheney bağlantılı Halliburton Şirketi, bu aralar yenilerini yapmak üzere bir sözleşme yaptı. Amerikan Ulusal Muhafızları, gözaltına alma/yeniden yerleştirme uzmanları için, ilan vermeye 2009'da başladı. İş tanımında, işe alınacak olanların görevlerinin, askeri ıslah veya gözaltına alma tesislerinde, yönetimin işini kolaylaştırmak olduğu belirtilmişti. Bu sivil ıslah memurlarının görevlerine benziyordu.

Amerikan Ordu regülasyonu 21-35'in başlığı ile Sivil Gözaltındaki İşçileri Çalıştırma Programı'na, ordu tesislerinde sivil gözaltındaki işçilerin gözetiminin dahil olduğu belirtiliyor. Bütün bunlar, Reagan-Baba Bush döneminde, Oliver North'un da bulunduğu yönetim sırasında kurulmuş olan ve Amerika'da "Rex 84" denilen, planlanmış askeri darbenin bir bölümü. Nasılsa, silah için uyuşturucu İran-Kontra skandalında, silahlar 1980'de, yasal olmayan yollarla İran'a satılıp, kârı da Nikaragua'daki terörist ordunun finanse edilmesi için kullanıldığı zaman birçok Amerikalıya göre kahraman olmuş. Ne sevimli adamlar değil mi? "Rex 84" ise 1984 "Readiness Exercise" / Hazırlık Egzersizi anlamına geliyor. Miami Herald gazetesi 1987'de şöyle yazmış:

Yarbay Oliver North ve Federal Acil Durum Yönetimi, Anayasanın uygulanmaması, sıkıyönetim empoze edilmesi, askeri komutanların devletin ve yerel hükümetlerin başına geçeceği ve ulusal bir kriz ya da olay anında Orta Amerikalı mülteciler ve karşı koyanların gözaltına alınacakları bir acil durum planı yapmış.

Bu plan, FEMA, Savunma Bakanlığı, federal sivil departman ve ajanslar, CIA, FBI, Gizli Servis ve hükümetlerin sürekliliğini etkileyecek sivil huzursuzluğa, gösteri ve grevlere askeri güçle karşılık verecek diğer NATO ülkeleri ile birlikte gerçekleştirilen birçok manevra ile halen yürürlükte. Olaylar yaratıp kamunun tepkisini tetikleyerek haklı çıktıklarını gösterecek, sonra da seçtikleri herkesi istedikleri gibi gözaltına alabilecek, halkın hareketlerini gözleyecek ve sıkıyönetimi dayatacaklar. Başkanlık tebliğleri/emirleri, İllüminati mensupları tarafından imzalanıyor ve hepsi de devlet acil durum deklarasyonu ile aktive oluyor. Buna dahil olan haller şunlar:

- EO 10990: Devlet, her çeşit nakliyata, otoyollar ve limanlara el koyabilir.
- EO 10995: Federal hükümet ABD'deki bütün medya iletişimine el koyabilir.
- EO 10997: Federal hükümet, kamunun veya özel, bütün elektrik, yakıt, mineral kaynaklarına el koyabilir.
- EO 10998: Federal hükümet, kamunun veya özel, bütün gıda kaynaklarına, çiftlik ve ekipmana el koyabilir.
- EO 10999: Federal hükümet, araba, kamyon ve her türlü nakil araçlarına el koyup, otoyollar, limanlar ve kanal/su yollarının kontrolünü eline alabilir.
- EO 11000: Amerikan halkını federal gözetim altında tutup çalıştırabilir. Devlet isterse aileleri de ayırabilir.
- EO 11001: Federal hükümet, kamuya ait veya özel, bütün sağlık, eğitim ve sosyal yardım kurumlarına el koyabilir.
- EO 11002: Posta Bakanına, Amerika'daki herkesi kayda alma yetkisi verir.
- EO 11003: Federal hükümet, bütün hava alanları ve uçaklara el koyabilir.
- EO 11004: Federal hükümet, bütün evlere, finansa el koyabilir, zorunlu yer değiştirme yapabilir, güvenli olmayan yerlerin boşaltılmasına, halk için yeni yerler kurmaya, topluluklar oluşturmaya, kamu fonu ile yeni evler yapılmasına yetkisi vardır.
- EO 11005: Kamuya ait veya özel, bütün demiryolları, yurtiçindeki su kanalları ve depolara el koyabilir.
- EO 11051: FEMA'nın ekonomik veya finansal kriz karşısında oluşabilecek uluslararası gerilimde yukarıdaki emirleri yerine getirmeye tam yetkisi vardır. Ulusal Acil Durum halinde, FEMA kontrolü ele alacaktır.

Şimdi anlaşıyor ki, hiyerarşide kendi seviyesinde önemli bir rolü olan baba Bush, 1992'de 12803 numaralı emri imzaladı. Buna göre ABD'nin altyapısını satma veya bir altyapı mülkünün transferi, devletten veya yerel hükümetten özel bir kuruma satışı veya uzun vade ile kiralınması sağlanacaktı. Emirde listelenen mülkler sadece örnekti, her şey dahil değildi, ama yollar, tüneller, köprüler, elektrik sağlama tesisleri, kitlesel nakil, demiryolu ile nakil, hava alanları, limanlar, su kanalları, dönüşüm/atık su tesisleri, katı çöp yok etme tesisleri, hastaneler, hapishaneler, okullar ve evler. Bush, bu çok hayati altyapının Rothschild's'in başında olduğu İllüminati kabalına satılması için yolu açmış oldu. Ne kadar satıldı? Para kime ve nereye gitti? Bu, ABD'nin darbe planına bağlı ve diğer ülkelerde de kışkırtılmak/tetiklenmek üzere bekliyor. Oregon eyaletinin Demokrat temsilcisi Peter Anthony DeFazio, Eylül 2008'de şöyle demiş:

“Bayanlar, baylar, Federal hükümetin, ülkemizdeki bütün şehir ve kasabaları ele geçireceği ve silahla müdahale edeceği bir plan var. İnsanları kitleler halinde karantinaya alacaklar, alıkoyacaklar ve vatandaşlık haklarını askıya alacaklar. Şimdi bu akıldayken, ulusal bir acil durum hali ilan edildiği ve insanlar üzerinde hâkimiyet kurmak isteyen ilkesiz bir grup veya politik karşıt bir grubun bunu planlayabileceğini, Federal hükümetin sinsi amaçlarını gerçekleştirmek için hiç tereddüt bile etmeyeceğini biliyorsunuz.”

Bu “alıkoyma kampları”nın arkasındaki FEMA’nın milyarlarca dolarlık bir bütçesi, yasaları askıya alma, insanları tutuklama ve mahkemesiz, belirsiz süre ile alıkoyma, gıda ikmali, mülk ve her türlü nakliyye, özel araçlara el koyma, aileleri ayırma, insanlara kitleler halinde yer değiştirtme/göç ettirme gücü var. Bu faşist organizasyon, Kongre tarafından bile oluşturulmamış. “Özgürlükler ülkesi” olarak yanlış bir şekilde yakıştırılmış haliyle Amerika’da, Başkan’ın Özel Tebliği ile ortaya çıkmış. 12148 numaralı bu tebliğ/emir, 1979’da Başkan Jimmy Carter tarafından imzalanmış, hem de tam Reagan-Baba Bush yönetiminin ekmeğine yağ sürmek üzere mükemmel bir zamanlama ile FEMA, 2003’te Yurtiçi Güvenlik Bakanlığı bünyesindeki “Orwell Tarzı” Hazırlık ve Karşılık Direktörlüğü’nün bir bölümü olmuş. FEMA, Oliver North ve kuzeni Louis Giuffrida ile birlikte baba Bush’un eseridir. 1982’de yazılmış olan bir memorandumda FEMA direktörü Louis Giuffrida’nın; “Sıkı yönetim, bütün yasa, fonksiyon ve sistemleri ve sivil hükümetin programlarını askıya alıp, yerine askeri rejimi getirebilir.” dediği belirtilmiş. Bu durumda, bir keresinde bir FEMA eğitim kursuna katılmış olan bir kişinin, bana yazmış olduğu olaya hiç şaşmamak lazım. Bush ailesinin bir akrabası olan Louis Giuffrida ile ilgili bir anısını şöyle anlatıyor:

“1982’de, Washington Eyaleti Departmanı Acil Durum Hizmetleri çerçevesinde, Maryland’deki FEMA eğitim merkezinde radyolojik savunma pilot kursuna katılmıştım. Kurs sırasında George ‘baba’ Bush’un kuzeni ve kodamanlardan Louis Giuffrida da gözlemci olarak gelmişti. Oturduğumda, onun çevresinde kara bir sis gibi bir şey olduğunu fark ettim. ‘Acaba gözlerim mi yanılıyor?’ diye düşündüğüm için bakmaya devam ettim, ama hiç fark etmedi.

Böyle kurs gibi ortamlarda yalnız oturmayı tercih ettiğim için boş koltukların arasında oturuyordum. Bir ara bana baktığını hissedip rahatsız oldum. Gözlerimi kapatıp biraz gevşemeye çalıştım. Bir an gözlerimi açtığımda bana doğru gelmekte olduğunu gördüm. Arkaya doğru bakınca, solumda birkaç sıra arkama oturduğunu, ama arkaya doğru yaslanarak gözlerini kapadığını fark ettim. Belki yorgundu ve benim gibi biraz gevşemek istiyordu.

Ben biraz gevşemeye çalışırken arkamdan, yılanın ısıkl sesi gibi garip birtakım sesler geldi. Gözlerimi açtım, ama açıkçası bakmaya da korktum. Bizim grupta oturan bir kadının dehşet içerisinde bizim tarafımıza doğru baktığını gördüm. Kadın, sinirli bir şekilde boyuna bizim tarafa bakıyordu. Daha sonra Giuffrida siyah gözlüklü, takım elbiseli korumalarıyla birlikte salondan çıktı, ama sunum devam ediyordu.

Sunum bittikten sonra dışarıya çıktığımda kadını, katılımcılardan başka birisine sarılmış ağlarken gördüm. Dayanamayıp yüzündeki o dehşet ifadesinin nedenini sordum, önce söylemek istemedi, ama ben ısrar edince anlattı. Giuffrida’nın bir kertenkeleye dönüştüğünü görmüştü! Bir başka kişi ise FEMA camiasında Giuffrida’nın lakabının

“kertenkele adam”, bir çeşit deri hastalığı nedeniyle derisinin de kertenkele gibi pullu olduğunu söyledi.

Kadına belki de çok fazla stres altında kalmış olabileceğini söyledik. Belki ilacın dozu kaçmış, hayal görüyordu. Oysa kadın gördüğünden çok emindi ve çok da sarsılmıştı. Diğer adam FEMA tesislerinin altında faaliyet gösteren bir yeraltı demiryolu olduğuna dair söylentiler olduğundan bahsetti. Tam bunları anlatırken aşağıdan metro geçiyormuş gibi bir sarsıntı hissettik, sonra da takım elbiseli tiplerin bizim tarafa doğru gelmekte olduğunu görüp dağıldık.

Kursun sonraki iki haftasında birbirimizle iyice ahabap olduk. Bu insanların hepsi kendi alanlarında profesyonel kişiler olup, hepsi de aklı başında, gerçek dost diyebileceğim türden insanlardı. David’in kitabını okuyuncaya kadar bu anı, hafızamdan silinmişti. Hiçbir açıklaması olmayan garip olaylardan birisiydi. Oysa şimdi anlıyorum. Başka ne diyebilirim bilemiyorum. Şimdi bunun gerçek olduğunu biliyorum. Ancak yaşadığım deneyimi inkâr edersem gerçekdışı olabilir.”

Bu kitabı buraya kadar okumuş olan çoğu kişinin de aynı duygular içerisinde olduğunu biliyorum, hatta dünyanın, insan formu içine saklanmış Sürüngen varlıklar tarafından yönetildiği gerçeğini hâlâ kabul etmek istemiyorlar. Bunu çok iyi anlıyorum, ama bu bir gerçek! Bunu ne kadar çabuk kabul edersek, hâlâ elimizde fırsat varken bir an önce çaresine bakarız. Bush ailesi sürüngen-hibrid soyundan geliyor, dolayısıyla bu anıyı yazan kişinin Bush’un kuzeni Guiffida ile yaşamış olduğu deneyimin nedeni de anlaşılıyor.

Dünyayı global faşist diktatörlüğe taşıyan, bütün bu önemli devlet ve askeri departmanlardaki iktidar pozisyonlarını sürüngenler yürütüyor. Bu işi, hibrid soy aracılığı ile, görünen ışık menziline dışından onların içine girerek veya enerji ile bir insan formu yansıtarak yapıyor, arada sırada da bu realitede görünen gerçek şekillerine dönüşüyorlar. FEMA, sürüngenlerin Amerika için planladıklarının çok önemli bir aşaması, dolayısıyla bu işlerin içinde Guiffida ve bir başka şekil değiştiren baba Bush gibi kişilerin olması doğal sayılır. *En Büyük Sır* ve *Matriks’in Çocukları* adlı kitaplarımda, dünyanın birçok yerindeki insanların bana anlatmış oldukları, insan-sürüngen varlıkların şekil değiştirmeleriyle ilgili tanık olmuş oldukları anılarını okuyabilirsiniz.

Askeri Hükümet

Amerika’daki “Visible Intermodal Protection and Response/VIPER” ekipleri veya grupları gibi askeri ve güvenlik sistemlerin işaretlerinde veya logolarında, sürüngen sembolizmine çok rastlarsınız. Bunlar, sürekli olarak otobüs, tren ve feribotlarda, gizli bir gözetleme servisi sunarlar. Aynı sembolizm, İngiltere’de de var. Diğer kitaplarımda, sürüngen hibrid elit ailelerin önde gelen üyelerinin, “Pindar” kod adını kullandıklarını yazmıştım. Bu kelime komplo ile ilgili farklı bağlamlarda karşımıza çıkıyor. Londra, hatta bütün ülkedeki en önemli yeraltı kalesi veya sığınığın PINDAR olduğu söyleniyor. Downing Street’in karşısında yer alan Whitehall’daki Savunma Bakanlığının altında yer alıyor. Resmi olarak inşaatı 1996’da bitmiş. Londra’da, bakanlıkları Downing Street, Buckingham Sarayı ve diğer güç

merkezleri ile birleştiren bir yeraltı labirenti mevcut. Bu demektir ki, bir binaya giren bir kişi, yerin üstünde kimsenin haberi olmadan, tüneller yoluyla, bir yerden bir yere rahatlıkla gidip gelebiliyor. Olayların, resmi olarak birbirleriyle karşılaşmayan kişiler arasında nasıl düzenlendiği anlaşıyor. PINDAR tesisleri, kriz yönetim ve iletişim merkezi olarak tanınıyor ve Savunma Bakanlığını askeri operasyonlar merkezine, yani Londra'nın dışındaki Hertfordshire'daki Daimi Birleşik Karargâh ya da diğer adıyla Northwood Karagahı'na bağlıyor.

Burada NATO'nun da önemli bir yeri var, çünkü buranın, Avrupa Birliği Ordusu'nun ana merkezi olması planlanıyor. Son yıllarda komuta, kontrol ve iletişim teknolojileri açılarından büyük çapta geliştirildiği ve personelin, dünya çapında askeri operasyonları yönettiği söyleniyor. PINDAR ve Nothwood, bir takım düzmece "ulusal acil durum" ilanlarının ardından bir "polis-asker devleti" dayatma planının uygulanması durumunda, bir askeri kontrol merkezi olacak. Acil bir durumda, devlet-ordu-istihbarat örgütlerinin liderlerinin koordinasyon merkezine COBRA deniyor. Adı, Cabinet Office Briefing Rooms (COBR)'dan kaynaklanıyor. Her neyse, ismin resmi hikâyesi bu. COBRA, Whitehall'da, tam PINDAR'ın yanında yer alıyor. Resmi olarak amacı, Başbakan, bakanlar, hükümet yetkilileri, Metropolitan Polis Komiseri, Londra Belediye Başkanı, SAS Direktörü'ne, diğer acil hizmetler, ordu, hastane ve devletin bütün birimleri ve diğer kritik personel ile bir olay veya konu hakkında çok önemli istihbarat sağlar. Çoğu, "bugün var, yarın yok" politikacısının haberi bile olmasa da, PINDAR ve COBRA'nın varlık nedeni, FEMA gibi planlanmış askeri darbeleri koordine etmektir.

Dikkat edilmesi gereken nokta, Amerika'nın Beyaz Saray veya Capitol Hill'den değil Pentagon'dan, İngiltere'nin de Downing Street veya Parlamento'dan değil Northwood karargâhı ve bağlantılı askeri merkezlerden yönetilmekte olduğudur. Ordu, zaten en üst seviyelerde soy aileleri tarafından yönetiliyor ve kendi vatandaşlarına saldırmak ve baskılamak istemeyen askerler, ya başkaldırıyor ya da rütbelerini atıyorlar, çünkü böyle yapmadıkları takdirde, soy ailelerinin oluşturduğu kabalın, çok uğursuz sonlara ulaştıran birer maşası haline geliyorlar.

Bununla ilgili çok güzel bir örnek var. Daha önce de "savaşın bir curcunadan ibaret olduğunu" söylemiş olan Amerikalı General Smedley Butler'dan söz etmiştim. 1934'te, McCormack-Dickstein Komitesi'ne bir önceki yıl, ABD'de ünlü Wall Street temsilcileri ve ünlü şirketler, DuPont, Goodyear ve JP Morgan'ın, askeri kişilerle birlikte nasıl bir faşist darbe yapma teklifi yapmış olduklarını anlatmış. İçerinden birisi Butler'a, "Gazeteler bizim elimizde." demiş. Bu nedenle, 1930'lu yıllarda Amerika'yı ele geçirmek isteyen faşist darbe girişiminden kimsenin haberi olmamış. Aslında çok saygın bir general tarafından halka ifşa edilen bu müthiş hikâyeye medyada yer verilmediği gibi, McCormack-Dickstein Komitesi, son rapordan konu ile ilgili isimleri silip, sorgulanmalarına itiraz etmişler. 1935'te Butler şöyle demiş:

"Bütün komitelerde olduğu gibi küçükler ufalandı, büyükler kaçtı. Büyük isimler tanıklık yapmaya bile çağırılmadılar. Oysa hepsinin adı geçmişti. Neden bütün bu isimlerin belirtilmemesi için baskı yapıldı?"

Önemli bir nokta, Butler'ın cesareti ve dürüstlüğü sayesinde bu darbe girişiminin çuvalmasıdır. Aynı şekilde bugün de, eğer askerler kendi ailelerini yöneten bu faşist kontrol ile işbirliği yapmazlarsa aynı şekilde çuvalar. Bugün orduda General Smedley Butler gibi kişilere çok ihtiyaç var!

Muhalefetin Kontrol Altında Tutuluşu

Bazı organizasyonlar, sivil özgürlükler için savaştıklarını iddia ediyorlar, ama içlerinden birçoğu, mücadele etmekte oldukları sistemin bünyesinde barınıyorlar. İngiliz "sivil halklar" grubu "Liberty" de bunların arasında. Bu örgüte mensup birisinin, gözetleme teknolojilerine karşı olmadığını söylediğini duydum. Asıl tehlike, bunların düzgün bir şekilde düzenlenmedikleri takdirde kendilerini gözetlenen bir toplumda bulacak olmalarıymış! Önce şunu soralım: zaten gözetlenen bir toplumda yaşıyorsak, kendilerini bulacak olmaları ne anlama geliyor? İkincisi, kullandığı sözler, resmi sivil özgürlük hareketini mükemmel bir şekilde özetliyor. Ne ile karşı karşıya olduklarına dair en küçük bir fikirleri olmayınca, faaliyetlerinin de hiç yararı yok.

İngiltere'deki sivil özgürlüklerin tanınan yüzü Shami Chakrabarti "Liberty" hareketinin başı, İngiltere İçişleri Bakanlığının eski avukatlarından. Yani, halkın özgürlüğü umurunda değil. Bir "think-tank" olan Ditchley Vakfı'nın yöneticisi olup, Yuvarlak Masa ve Bilderberg Grubu ile bağlantıda. Bir başka yönetici ise Lord Carrington olup, Bilderberg Grubu'nun uzun süreli başkanı, NATO Genel Sekreteri, bütün Carrington klanının bağlı olduğu Henry Kissinger ve Rothschild ailesinin çok yakını. Carrington adı, önceki kitaplarımda da çok geçer. Ditchley Park Vakfı, Oxfordshire'daki Ditchley Park'ta bulunan bir malikânedir. Bu vakıf, klasik ifadeyle kendisini Yuvarlak Masa "think tank"leriyle tanım- lar ve her zaman olduğu gibi çok sıkı güvenlik kuralları vardır:

...Ditchley'nin tarzı ve programı, uluslararası ilişkiler konusunda çok özel bir beyin fırtınası yaratır. Politika, iş, sanayi, akademi, sivil hizmetler, ordu ve medya dünyasından 40 civarında, kadınlı erkekli seçkin kişilerden oluşan gruplar davet edilir. Demokratik toplumlardaki problemlerden çıkan yeni uluslararası anlaşmazlıkları içeren konferans konuları büyük bir titizlikle seçilir. Konferanslarda, herkesin kişisel görüşlerini içeren açık ve gayri resmi tartışmalar, çok sıkı güvenilirlik kuralları çerçevesinde yer alır.

Önceki İngiltere Başbakanlarında ve Avrupa'nın, Bush/ neoconservative/ yeni muhafazakâr kontrolü altındaki Carlyle Grubu'nun başı John Major, Ditchley'in amacının hükümet politikasını değiştirmek olduğunu söylemektedir. Shami Chakrabarti, kendisinin Ditchley vakfı ile bağlantısı sayesinde görüşlerinde çok farklılıklar oluştuğunu anlatıyor. Zaten bunların hepsi Yuvarlak Masa 'think-tank'lerinin amaçları dahilinde. Amaçları, katılımcıların hükümet politikalarını, görüş ve algılamalarını etkilemek. Sivil özgürlük organizasyonlarından birinin başkanı da, bu elit grubun önde giden politikacıları ve önemli kişiler ile bir araya gelince, benim tahminim, herhalde artık özgürlük ve açık toplum taleplerini temsil etmekten vazgeçiyorlardır. Birçok Yuvarlak Masa 'think-tank'inin başka bir konusu da, Amerika ve İngiltere'nin elit kişilerini bir araya getirmektir. Bu amaç için

bulunmuş olan, “İngiliz-Amerikan Projesi” ismi tam yerini bulmuş. Buna bir de “Junior Bilderberg” deniliyor.

Lord Carrington, NATO’nun eski başkanlarından ve Bilderberg katılımcısı Lord Robertson ile birlikte bunların patronu. İngiliz Danışma Kurulu üyeleri arasında BBC’nin tanınmış muhabiri, TV’deki “güncel ilişkiler” sunucusu James Naughtie, sade üyeler arasında ise Tony Blair’in kurmaylarının başı olan Jonathan Powell bulunuyor. İngiliz-Amerikan Projesi’nin bir başka ismi ise, Liberty’nin Shami Chakrabarti’si! Bu İngiliz-Amerikan Projesi de Yuvarlak Masa’ya bağlı bir başka grup. Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü’nün yardımıyla oluşturulmuş. Finanse edenler ise global şirketler. Buna, genetiği ile oynanmış gıdaların arkasındaki büyük isim Monsanto belası da dahil.

Beyni baskılayan tatlandırıcı Aspartam ve Orange/portakal ajanı, Vietnam savaşı sırasında, korkunç boyutlarda insan ve çevre tahribatına neden olmuştu. İngiliz-Amerikan Projesi’nin danışma kurulundaki üyeler arasında, dünya çapında gözetlemeye dayalı “Biri Bizi Gözetliyor/ Big Brother” tarzı devlet uygulamasını haklı çıkarmak için yapılmış olan Afganistan ve Irak’ın işgali ve teröre karşı savaşın baş mimarlarından Paul Wolfowitz de var. Yani şimdi özgürlük bu kişilerle mi sağlanacak? Chakrabarti, İngiliz Daily Telegraph gazetesi tarafından, sağ-sol İngiliz politikasında, en nüfuzlu kişilerden birisi olarak lanse ediliyor, ama öyle olmadığı kesin! Saat saat ortadan kaldırılmakta olan özgürlükleri savunması gerekirken, özgürlükleri yok eden en iç halkalarda çalışıyor!

Masada Yer

Shami Chakrabarti, şimdi “Yöneticiler Kurulu”nda yer aldığı ve Fabian Cemiyeti’nin oluşturup kontrolünde tuttuğu London School of Economics and Political Science/Londra Ekonomi ve Uluslararası İlişkiler Fakültesinde okudu. Bu fakülte, daha önce de belirtmiş olduğum üzere, 1895’te Fabian Cemiyeti’nden Sidney ve Beatrice Webb, Graham Wallas ve yazar George Bernard Shaw tarafından kuruldu. O zamandan beri de “Fabian Cemiyeti” tarafından yönetiliyor. Yine çok isabetli bir şekilde, Londra’daki Temple Bar, yani Tapınak Şövalyeleri’nin yuvasında, tam “hukuk”un merkezinde yer alıyor. London School of Economics’in “Yöneticiler Kurulu”nun başkanı Bilderberg’ci, Trilateral Komisyon/Üçlü Komisyon üyesi, BP ve Uluslararası Goldman Sachs’ın eski başkanı ve Dünya Ticaret Örgütü’nün eski direktörü olan Peter D. Sutherland’dır. Aynı zamanda Vatikan/ Babil Kilisesi danışmanı olup adı, benim bütün kitaplarımın sayfalarında yer alan bir kişidir. London School of Economics’in yöneticileri arasında, Fabiancı Tony Blair’in eşi Cheri Blair ve hanedanın başrol oyuncularından Sir Evelyn de Rothschild da vardır.

Chakrabarti’nin, bu insanlarla bir komplonun içerisinde olduğunu iddia etmiyorum, ama mensubu olduğu çevrelere bir bakın. O halde sistematik bir şekilde özgürlükleri yok etmekte olan bu kişilerle ne işi olabilir? Ben de eğer bir Fabiancı ve İllüminatî’den olsaydım, yok etmek istediğim sivil özgürlükleri temsil edecek en uygun kişi olarak, “kurum karşıtı kurumcu” bir kişiyi, yani Shami Chakrabarti’yi seçerdim.

Chakrabarti, 2007’de İngiliz İmparatorluğu’nun nişanını kabul etti ve Kraliçe’nin bunu

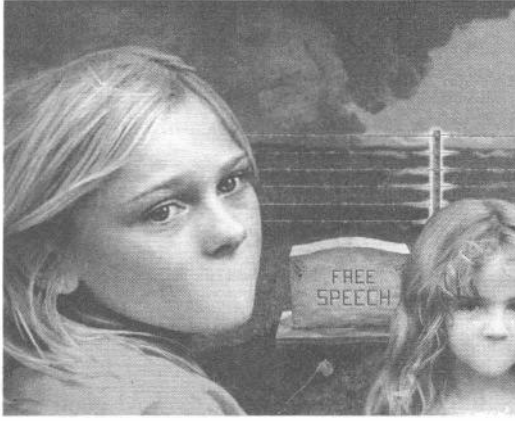
kendisine, sivil özgürlükleri korumayı sürdürmesi için teşvik mahiyetinde vermiş olduğuna inandığını söyledi. Bu tam bir Nazi'nin birisine; Yahudileri, Komünistleri ve eşcinselleri korumaya devam etmesi için ödül vermesine benziyor. Düşünün, dünyada aslında neler olduğu konusunda bu kadar acemi ve kör olan birisi, İngiltere'nin en önemli sivil özgürlükler grubunun başı durumunda! Özgürlük kampanyacılarından birisi, 11 Eylül saldırısının içeriden yapılmış bir iş olduğunu söylemesi üzerine Chakrabarti'nin gözleri faltaşı gibi açılmış. 11 Eylül'de gerçekten ne olduğunu bilmez, araştırma bile yapmazsan, sivil özgürlüklere karşı yapılmış olan bu saldırının altında yatan nedenleri nasıl anlayabilirsin ki? Kadıncağızın bakacağı bir pusulası bile yok, bu nedenle de tahayyül edebileceğiniz her türlü sivil özgürlüğü yok etmek isteyenler açısından da hiçbir tehdit oluşturmuyor tabii ki...

İllüminati ağı, kazanmak istediği ve dayatmaya kararlı olduğu politik tartışmaların sonucunu elde etmek için çoklu seviyelerde çalışıyor. Bunun için önemli püf noktalarından birisi de, sizin planınıza muhalif olanları yöneten kişiler bulmak. Bu kişilerin çoğu da nasıl kullanıldıklarından bile habersiz oluyorlar. Böylece tartışmanın nasıl sonuçlanacağını daha kolay bir şekilde kontrol altında tutabiliyorsunuz. Sharmi Chakrabarti olayında tam uygun kişiyi bulmuşlar. Eski hükümet avukatı, Yuvarlak Masa üyesi ve yöneticisi. İngiltere ve dünyanın başka ülkelerindeki insanlar için özgürlükten başka her şeyi arayan kişilerle etkileşim içerisinde olunca böyle olur tabii.

Amerika ve başka yerlerdeki sivil özgürlükler organizasyonları için de aynı şey oluyor, çünkü komplonun büyük tablosunu göremiyorlar. Aynı şekilde, ABD'nin Chakrabartisi durumunda olan kişi ise, 2008'e kadar 17 yıl boyunca Nadine Strossen adlı bir hukuk profesörüydü. Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği'nin en genç ve ilk kadın başkanı olmuştü. Profesör Strossen de Dış ilişkiler Konseyi üyesi olup, önceki başkan aynı komisyonun üyesi olan Norman Dorsen'in yerine geçmişti. Sivil özgürlüklerimizi temsil edeceğini iddia eden kişilerin, artık uyanıp gerçekte neler olduğunu ve dünyadaki bütün özgürlükleri yok eden gücün asıl doğasının ne olduğunu anlamaları gerekiyor.

Son Nesil

Bugünün gençlerine ben, "Orwell nesli" diyorum, çünkü küçük yaştan itibaren gözetleyen devlet kavramına alışıyorlar. Bizler ise kitle gözetlemelerinin olmadığı zaman doğmuşuz, dolayısıyla gelecekteki dünya ile dünyanın eski halini kıyaslayabiliyoruz. Oysa şimdiki çocuklar bu karşılaştırmayı yapamazlar, bu da Sürüngen manipülatörler açısından çok önemli. Bu dünyaya doğduğumuz zaman, hayatın böyle olduğunu sanıyoruz, hiçbir şey bilmediğimiz için de, "Demek ki böyle oluyor!" diye düşünüyoruz. Dünya, yaşantımız boyunca değiştiği için bir koordinatımız var, o da değişikliğin farkına varabilmek ve eğer ondan hoşlanmazsak duygularımızı belli edebiliriz. Bugün özgürlüğü bozan salgın buna iyi bir örnek. Okullar, sokaklar kameralarla donatılmışsa, okulda öğle yemeğine giderken çocukların parmak izleri alınıyorsa, her yer gözetleniyorsa, yeni doğanlar bu tür bir dünyaya gözlerini açarlar. Onlar için norm bu olacaktır. Bu da onları, gözleri daha açık olan bizlerden, onlarca yıl geride bırakır.

Oturup bütün bunların olmasına izin mi vereceğiz?

Neler olmakta olduğunu, son derece açık bir şekilde gören son nesiliz. Bu da bize büyük bir sorumluluk yükler. Küçük yaştan itibaren, otoriteden korkma duygusu aşlamak amacıyla çok küçük yaştaki çocukları bile kemik kafalı üniformalıların hedefi yaptılar. İngiltere İçişleri Bakanlığı, biyometrik kimlik denemesi için beş yaşından küçüklerin, hatta bebeklerin bile parmak izlerini alıyor. Hepsi denemeymiş. Genetiği ile oynanmış gıda da deneme! Oysa bütün mesele, hepsini yavaş yavaş benimsetmek.

Robot gibi bir konuşmacı, parmak izi alınmasının bir biyometrik teknoloji olduğunu, dolayısıyla bunun kullanımı için minimum yaş diye bir şey olmadığını buyurmuş! Dünyanın her yerinde okullarda kameralar görüyoruz, duyuyoruz. Bazen 50, bazen daha çok, hatta tuvaletlere bile yerleştirilmiş. Bazı okullar işi iyice ilerletmiş, öğrencilerin parmak izlerini alıp, mevcut olmadıkları zamanı belirlemek için kullanıyorlarmış. Bu işlemlerin çoğu, okul müdürleri tarafından yönetimin çok hızlı bir şekilde yapılması açısından çok benimsenmiş. Çocukların güvende olması, basit özgürlüklerden daha önemliymiş...

Arkansas, Coloroda, Califomia, Kentucky, Virginia, Mississipi ve diğer eyaletlerde ve İskoçya Dunblane'de olduğu gibi, okulda yer alan şiddet olaylarında Big Brother/Gözetleme eğitiminin önemi, çocukların korunmasını sağlamasıymış! Tipik bir Problem-Tepki-Çözüm...

Anlaşılan o ki; resmi sivil özgürlükler organizasyonları, sistemin gücünü arttırmaktan öte hiçbir işe yaramıyor. Bizim ihtiyacımız olan, "Yuvarlak Masa" ağı ile bağlantısı olmayan gerçek politikacı ve sivil özgürlükçüler. Yani herhangi bir "kulüp" veya "kuruluş"a katılmayı reddedecek, onların faaliyetlerini ifşa edecek insanlara ihtiyaç var, ama bu yakın zamanda pek olacağı benzemiyor, o halde biz insanlar, savunacak hiçbir şeyin kalmayacağı zaman gelmeden önce kendi özgürlüklerimizi savunsak iyi olacak. Bu da barışçı, daima barışçı yolla, bizi köle etmek isteyen sistemle işbirliği yapmamak gibi bir şey olacaktır.

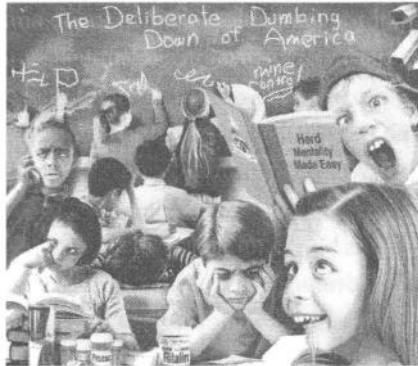
26

Oyun Planı (7): Çocukların Çalınması

George Orwell'in yazmış olduğu 1984, en ünlü "Diktatörlük/Big Brother/Birisi Bizi Gözetliyor tarzı devle" kitabıdır. Ne var ki en az onun kadar kehanet ve doğruluk içeren bir tane daha var. Bu ikisini bir araya getirin ve dünyanın gidişatının nasıl olduğunu anlayın. İnsanlar zamanında frene basarlarsa iyi olur, yoksa çarpmaya doğru hızla yol aldığımız dünya hali çok yakınımızda.

Diğeri, 1932'de basılmış olan Aldous Huxley'nin *Brave New World/ Cesur Yeni Dünya* adlı kitabıdır. Daha önce de açıklamış olduğum üzere, Huxley de, Orwell de, kitaplarında kullandıkları bilgileri, İllüminati Fabian Cemiyeti ile olan bağlantıları sayesinde edinmişlerdir. *Cesur Yeni Dünya* adlı kitapta çocukların, doğumlarından itibaren devlete tapmak üzere koşullandırılıp, komün bakımevlerinde yetiştirildikleri, tümüyle total kontrole dayalı bir global sistem tarif edilir. Programlanmış oldukları programa uymayan bir harekette bulunacak olurlarsa, onlara laboratuvar kobayları gibi elektro şok verilir. Kitabın bir başka bölümünde, çiçek ve kuşlara doğru emeklemekte olan bebekler engellenir, çünkü devlet onların doğayı sevmesini istemez. Bugün de insanlar, devletin istediği şekilde hareket etmezlerse cezalandırılır, işbirliği yaparlarsa ödüllendirilirler. Elektro şokun bir başka çeşidi de bireyin, sistemin istediği şekilde düşünmediği takdirde saldırılara uğraması ve alay edilmesidir, yani "farklı" olmanın cezasını çeker.

Cesur Yeni Dünya kitabında, uykudayken bilinçaltı mesajlarla çocukların beyni yıkanır, böylece de endüstri ürünlerini tüketecek doyumsuz tüketiciler haline gelirler. Huxley'nin kitabında anlatılan, çocukların kontrol altında tutulmalarının nedeni, onları ebeveynlerinden ayırmak, aile bağlarını koparmaktır. Şimdi bu açık bir şekilde belli oluyor, zaten hepsi, Huxley 1930'da bu kitabı yazmadan çok önce planlanmış.

Tıpkı Aldous Huxley'nin tarif etmiş olduğu gibi, çocuklara ilaç yüklenmesi ve aptallaştırılmaları da planın bir parçası.

1969'da Rothschild Siyonist Dr. Richard Day'ın söylediklerini hatırlayacak olursak, o bile ailenin öneminin yok edileceğini belirtmişti. Aynı yıl, İngiltere'deki, onlarla aynı doğrultuda olan Hümanist Birliği/ Cemiyeti/ Derneği şöyle duyurmuş: "Bazı muhalifler bizi, geleneksel Hristiyan ailesini yok etme niyetinde olmakla itham ediyorlar. Haklılar. Niyetimiz kesinlikle budur."

Hümanizm, dini ve doğaüstü olmayı inkâr eder. Hümanizm derneği, "bilim" dininin bir dalıdır. Ölümünden sonra hayatı kabul etmez ve her insanın; "bir akıl, beden ve kişilik"ten ibaret olduğunu söyler. Onlara göre beden ve ruhta ikilik yoktur, bu nedenle akıl da, beden de ölüm ile yok olur. Hümanizm, insan algılamasından "Sonsuz Bilinç"i yok etmeye çalışıyor. Bu dernek 1896'da Amerikalı Stanton Coit tarafından, "Etik Topluluklar Birliği" adı altında kurulmuş. Coit, Fabian Cemiyeti'nin bir üyesi. Kurmuş olduğu organizasyon 1960'da yeniden yapılandırılınca adı, "İngiliz Hümanist Derneği/ Cemiyeti"ne dönüştürülmüş. İlk başkanı da kim mi? Fabiancı *Cesur Yeni Dünya* kitabının yazarı olan Aldous Huxley'nin kardeşi Julian Huxley! 1965'te yerine, babası Rothschild'ler için çalışan A. J. Ayer gelmiş. "Tanrı yoktur" düşüncesine takılmış olan Profesör Richard Dawkins ise, kendi "bilim" dinini dayatırken, bu derneğin başkan yardımcılığı görevini de yapıyor. (Üyelik için gereken şart; sol beyin mahkûmu olmakmış!)

UNICEF aracılığı ile 1989'da yapılan Birleşmiş Milletler Konvansiyonu'nda Çocuk Hakları ele alındı. Bu, devletin çocukları kontrolü altına alması planında çok önemli bir basamak niteliğindedir. Çocuk hakları için bir girişim niteliğinde görünmekle birlikte asıl amaç, çocukları ebeveynlerinden koparmaktır. Birleşmiş Milletler UNESCO/ Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Organizasyonu vasıtasıyla, Dünya Akıl Sağlığı Federasyonu ile yakın bir ilişki içerisinde çalışmaktadır. Bu kurumun ilk başkanı da yine Julian Huxley'dir. Bu kuruluş, 1948'de Birleşmiş Milletler ve Dünya Sağlık Örgütü ile aynı dönemde kurulmuş olup, ilk başkanı John Rawlings Rees olmuştur. Rees, global sosyal yönetim kuruluşu olan Tavistock Enstitüsü'nün de kurucusudur. Bu adam, toplumu kitlesel davranış manipülasyonu yoluyla değiştirmeye azmetmiş. Birleşmiş Milletler'in Dünya Akıl Sağlığı Federasyonu ile danışmanlık bazında ilişkisi vardır. Federasyonun kuruluş belgesinde "Akıl Sağlığı ve Dünya Vatandaşlığı" için belirtilenler oldukça manidar:

İnsan gelişimi üzerinde yapılan çalışmalar, özellikle bebeklik, çocukluk ve büyüme çağında bunun, değiştirilebilirliğini gösteriyor. Aile ve okul gibi sosyal oluşumlar, erken yaşlarda etkilerini onlara empoze ediyorlar. Zaten bu tavır ve davranışları olan kadın ve erkekler; sosyal, ekonomik ve politik değişikliklere derhal tepki gösterirler.

Başka bir deyişle aile yok edilecek, böylece devlet, doğumdan itibaren kendi algılamaya duygusunu aşılayacak veya implant edecek. Aldous Huxley, *Cesur Yeni Dünya* adlı kitabında, çocuklar için İllüminati planını tarif ediyor. "Kuluçka ve Şartlanma" yönetmeliği öğrencilerine, "ebeveyn" teriminin kaynağını anlatıyor:

"Kısaca ebeveyn, anne babadır. Bunlar pek hoş gerçekler değil, biliyorum, ama çoğu tarihi gerçek pek hoş olmaz. O zamanlar çocuklar, Devlet Şartlanma Merkezlerinde değil, ebeveynleri tarafından büyütülürlerdi."

Cesur Yeni Dünya'daki çocuklar, dünya devleti tarafından doğal doğum yoluyla değil,

sunu olarak üretiliyorlardı. Dr. Richard Day 1969'da doktorlara "onların" seksini yeniden yönlendireceklerini, üreme olmadan seks yapılacağını söylemişti. Çocuklar *Cesur Yeni Dünya*'da beş sınıfa bölünüyorlardı. Alfalar, Betalar, Gammalar, Deltalar ve Epsilonlar. Her bir sınıf da, "Artı" ve "Eksi" olarak alt bölümlere bölünüyordu. En yüksek sınıfın doğal olarak gelişmesine izin verilirken, diğerlerine, zihinsel ve fiziksel olarak baskılanmaları için kimyasal içerikli gıdalar ve ilaçlar veriliyordu.

Şimdi toplumda olan da bu. Çocuklara verilen gıdalar, bulunabilecek en kötüleridir. Bir de çocuklara verilen Ritalin gibi akli etkileyen ilaçlar var.

Kitapta anlatılanlara göre, Alfa ve Beta sınıflar tek bir fetus haline gelen tek yumurtadan üriyordu, diğerleri ise Huxley'nin "Bokanovski işlemi" diye adlandırdığı bir işlemin sonucu olarak ortaya çıkıyorlardı. Buna "kitlesele klonlama" diyebiliriz. Yaklaşık yüz çocuk tek bir yumurtadan, tek bir yumurtalıktan ise binlercesi üretiliyordu. Yeni Cesur Dünya'da hiç duygusal ilişkiler yoktu, çünkü herkes herkese aitti. Aile kavramı tiksindirici, ebeveyn olmak ise ayıptı.

Doğrusu kitap 80 yıl kadar önce yazılmış olabilir, ama kehanet tam isabet. Huxley'nin tarif ettiği dünya soy ailelerin ve sürüngenlerin olmasını istediği gibi ve "Totaliter Parmak Ucu Yürüyüşü", büyük bir hızla o yöne doğru ilerliyor!

Çocukların Devlet Tarafından Kontrol Altında Tutulması

Çocukları ailelerinden koparmak için gittikçe artan, uzun bir mazeretler listesi görüyoruz. En yaygın tema da, kötü ebeveynlik veya çocuk istismarı. Devletin, çocuklarınız için iyi olan olarak buyurduğu ne ise onu kabul etmezseniz çocuklarınız elden gider. Aşı kampanyalarıyla neler yapıldığını görüyorsunuz. Rothschildlerin kontrolü altındaki İngiliz Medikal Birliği'nin önceki başkanı olan Sandy Macara, ebeveynler, çocuklarına (oldukça şaibeli) MMR aşısının yapılması için ikna olmazlarsa bunu yasal/zorunlu hale getirilmesini teklif etmiş. İkinci aşama ise, kendi kölelikleri içerisinde boğulup hâlâ olanlara seyirci kalmakta ısrar eden ailelerin, çocuklarına aşı yaptırmayan ebeveynleri, yaptıranların çocuklarını tehlikeye atmakla suçlamaları. İşte bu nedenle ebeveynlerin, kendileri gibi düşünenlerle aralarında bilgi alışverişi yapıp birbirlerini desteklemeleri çok önemli. Sürüngen sistemin, insanların "birbirilerini destekleme eylemi"ni kitleler halinde yapmalarından ödü kopuyor. İnsanları bir araya getiren oluşumları kırmaya veya bozmaya çalışıyorlar, bu yüzden yılmadan yeni oluşumlar kurmakta yarar var. Ebeveynler, çocukları hakkında karar verme haklarını gün geçtikçe daha fazla yitirmeye başlarken, bu hakkı devletler ele geçirmeye başladı. ABD Başkanı, önündeki ekrandan, çocukların ailelerinden uzakta, okulda daha fazla süreyle kalmaları, yaz tatilinin de kaldırılması doğrultusunda fetvalar veriyor. Dediğine göre Amerikalı çocukların okulda kalma süreleri azmış, oysa yeni yüzyıla uyum sağlayabilmek için onların sınıfta daha fazla süreyle kalmaları gerekiyormuş. Bu, bütün çocuklar ve gençlerin devletin baskısı altında, hep daha uzun süre ile kalmaları için uygulanan planın bir parçası. New York Eyaletindeki öğretmenlerden John Taylor Gatto, 1991'de devlet eğitiminin ne olduğunu oldukça net bir şekilde gözlemlemiş; programlama, beyin yıkama ve dünya çocuklarını insanlıktan uzaklaştırmak. Şöyle yazmış:

“Okul eğitimi hayat eğitimi olmadığı gibi, okullar da toplum değil. Gençlerin zamanının yüzde ellisi, onları içine tıktığımız okullarda geçiyor. Sözde eğitime başlatmak için zili çalarak ve bizim sebzeleri sınıflandırdığımız gibi onları sınıflandırarak, aptalca yöntemler kullanarak, hayatyetlerini çalıp, çirkin birer makine parçası haline getiriyoruz. Hiçbir çocuk, öğretmen, yönetici veya ebeveyn, insanlığı darbe almadan buralarda barınamaz. Şimdi, Başkan ve onun efendileri, çocukları devletin vantuzları içerisinde daha uzun süre ile tutmak istiyorlar.”

Sizi almaya geliyoruz çocuklar. Artık siz bize aitsiniz.

1969'da, Dr. Richard Day, planın, okulları toplumun merkezi olarak tutmak olduğunu söylemişti, şimdiki başkanın “Eğitim Bakan” Arne Duncan da aynen, okulların vizyonunu toplumun kalbi olarak nitelendiriyor. Peki size bu vizyonu kim verdi? Tabii hiçbir cevap yok. Duncan da, Obama, Emanuel ve Axelrod gibi, Chicago'daki pislik politikanın bir ürünü.

Çocuk ve gençlerin planlı olarak sistematik bir şekilde programlanmaları, ilk Reagan yönetimi sırasında Amerikan “Eğitim Bakanlığı”nın Yüksek Politika Danışmanı Charlotte Iserbyt tarafından gündeme getirilmişti. Iserbyt, *Amerikan'ın Kasıtlı Olarak Sessizleştirilmesi* adlı kitabında ve medya röportajlarında kendisinin bile, Amerikan ve de küresel eğitimin dönüştürülmesine karşı çıkacak olanları hedef almak üzere nasıl eğitilmiş olduğunu anlatıyor, içeriden edinmiş olduğu bilgiler çerçevesinde İllüminati'nin Carnegie'deki Vakfı ile, Julian Huxley'nin UNESCO'sunun, eğitim sistemi aracılığı ile, davranış ve algılama değişiklikleri dayatmak üzere çeşitli programlar yönettiğini ifşa ediyor. Kitapta şöyle diyor:

“Carnegie Vakfı ilk kez 1934'te, sonraki iki yüzyıl için, ülkemizin özgür ve bireysel ekonomisini, planlı bir ekonomiye dönüştürme planı yaptı. Bunu da okullar aracılığı ile yapacaktı. Amerikan eğitimi artık bireyin değil, grubun önemini ön plana alacaktı. Eğitimin amacı, akademik öğrenimden ziyade, öğrencinin duygusal sağlığı üzerinde odaklanacaktı.”

Tek dünya hükümeti yolunu açacak olan plan, Amerikalıların kendi milletleri olarak **Birleşik** Devletler'i değil de, **Birleşmiş** Milletler'i görmeleri için yaratılmıştı. Çocuk ve gençlerin kendilerini düşünmelerini istemiyorlardı. Zaten ilaç kullanılmasının bir amacı da buydu. Charlotte Iserbyt'in anlattığı Amerikalı çocukların psikolojisi üzerine yapılan planlı saldırılar, şimdi dünyanın her yanında, hem de aşırıliklarla gerçekleştiriliyor. Özellikle dikkat çekmeye çalıştığı bir nokta da, Chicago Üniversitesi'nden eğitim psikolojisi uzmanı ve

İsrail hükümetinin danışmanı Rothschild Siyonist Benjamin Bloom'un bu konudaki rolü. Bloom, aslında eğitimin amacının, öğrencilerin düşünce, hareket ve duygularını değiştirmek olduğunu belirtmiş.

Okullarda tam anlamıyla bir despot uygulaması var. Teksas'tan bir Cumhuriyetçi öğretmen, programlanmış olan bir toplantıya katılmayan ebeveynlerden 500 dolar para cezası talep etmiş. Bu çok saçma görünebilir, ama dünyanın gidişatı böyle.

Bir İngiliz anne, beş yaşındaki oğlunu insan kum torbası olarak kullanan bir kabadayı çocuğa, sakın bir şekilde buna bir son vermesi gerektiğini söylediği zaman, okula girmesi yasaklanmış. Adı Christine Hart olan bu anne, aylarca öğretmenlere şikâyetle bulunmuş, ama hiçbir sonuç alamamış. Londra, Twickenham'daki Orleans İlk Öğretim okulunun kapısından girmesi bile yasaklandığı gibi, hareketinin görüşülmesi için yöneticilerle bir toplantıya katılması istenmiş. Fiilen kabadayılık yapan kişiyi rahatsız edip dersi bozmakla suçlanmış ve okulda olay yaratmış olduğu için okulun dava bile açabileceği konusunda uyarılmış. Daha ileri gittiği takdirde ise olay polise intikal ettirilecektmiş. Bu, her gün okuldan ağlayarak eve gelen beş yaşındaki oğlunu korumaya çalışan bir annenin başına gelenler.

Bu tek bir olay olsaydı, bir okuldaki münasebetsiz kişiler olarak değerlendirebilirdik, ama değil. Diktatörlük gibi hareket eden okullar gittikçe çoğalıyor. Bu da devletin bütün çocuklara sahip olma planının birer aşaması. İngiltere'de, çocuklarını izcilik, kurabiye veya sport faaliyetlerine götüren ebeveynlere sabıka kontrolü yaptırılıyor veya 5000 pounda kadar para cezası yazılabiliyor. Resmi bir tahmine göre, bu durumda on bir milyon kişi ediyor; yani herhangi bir ebeveyn, çocuklarla birlikte bir faaliyet yapacak ise, Orwell tarzı "Bağımsız Koruma Yetkisi" almak zorunda. Bu izni almadan Noel'de ilahi söylemek veya diğer faaliyetler için çocuklarına eşlik eden ebeveynler için, pedofili olabilecekleri iddiasıyla, İngiliz okullarında suç dosyası açılıyor.

Bir köydeki ilkokul, yerel kilisedeki sabah ilahi servisi için çocuklarıyla 10 dakikalık yürüyüşe katılmaları için bile, ebeveynlerin araştırılacaklarını bildirmiş. Başka okullarda ise, Noel Baba'ya mektup vermek için çocuklarıyla yürüyen ebeveynlerden, çek talep ediliyor. İngiliz 20 yaş altı gençler için de, devletin zorunlu toplum hizmeti politikası gereğince sabıka kaydı isteniyormuş. Bütün bu aşırılıklar ve ahmaklıklar, çocukları pedofili istismarından korumak içinmiş. Güleyim bari... Oysa asıl neden, devletin çocukları kontrol altına alma politikası ve ebeveyn haklarının yok edilmesi. Pedofili faillerini arıyorlarsa Amerikan Kongresi'ne veya İngiliz Parlamentosu'na gitsinler. Oralarda bol bol var, hele baba Bush'a bir sorsunlar, o hepsinden iyi bilir!

Fabian Planı

İngiliz hükümeti, devletin "yüzsüz/utanmaz" olarak nitelendirdiği ailelere zorunlu danışmanlık için, Orwell tarzı, aile engelleyici projelerine 2009'da başladı. "Çocuk Bakanlığı", Ed Balls tarafından kuruldu. Çocuk Bakanlığı için, "Problemin köküne inebilmek için oldukça zor ve bulunmaz bir destek!" diye buyurmuş.

Ed Balls.

Hedef alınan aileler, çocuklarının okula gittiğinden, geceleri zamanında yattığından ve düzgün yemekler yediklerinden emin olunması için, 24 saat denetim altında olmaya zorlanıyorlar. Balls, bu projeleri ülkenin birçok yerinde görmek istiyor. Tabii ki bu da, “Totaliter Parmak Ucu Yürüşü”nün bir başka aşaması.

Ebeveynler ve çocuklar, devlet tarafından her yıl, “Ev-Okul Anlaşması” imzalamaya zorlanıyorlar. Bu, devletin anne baba ve çocuklardan yapmalarını istediği bir davranış sözleşmesi. Ebeveynlerden ise, çocukları kötü davranışlar içerisinde olan diğer ebeveynleri ihbar etmeleri isteniyor. İhbar edilen bu ebeveynler, çocuklara müdahale ettikleri için hedef alınacaklar. Şimdi muhalefetteki Muhafazakar Parti’nin temsilcisi, bir Rothschild kuklası olan David Cameron, hükümetin bu politikasını , “pek az, çok geç” olarak nitelemiş.

Aldous Huxley, *Cesur Yeni Dünya* kitabı için Fabian planından esinlenmiş olduğuna göre, “Çocuk Bakanı” Ed Balls’un da, Fabian Cemiyeti’nin önceki başkanı ve önce gelen üyelerinden biri olmasına da şaşmamak lazım. Balls, devletin çocuklara sahip olması için halkı, birbirini gözetleyip yetkililere ihbar etmeye teşvik ederek tam olarak Fabian planını uyguluyor ve çocukların okula dört yaşında başlamalarını istiyor. Bir kez daha hatırlatalım amaç; çocukları mümkün olan en erken yaşta ailelerinden koparıp, sağ beynin hayal gücünden mahrum ederek resmi eğitimin sol beynine hapsedmek. Bir Fabian Cemiyeti oyuncacı olan Tony Blair 2007’de, başbakanlığının son aylarında çocukların doğumlarından itibaren potansiyel suçlu olup olmayacaklarını izleyecek bir yasa kabul ettirdi. Suç oranının artışı engellemek için bu ağ mümkün olduğu kadar genişletilmeliymiş. Blair hükümeti, hizmet sağlayanlara, “sorunlu riski” içinde olanları tanımlamalarında yardımcı olmak amacıyla, çocukların gelişimleri boyunca işe yarayacak bir çek oluşturmayı teklif etmişti. Planda, çocuklar ve ebeveynleri için yeni bir veri tabanı oluşturmak da vardı ve suçlu olma ihtimaline karşı çocukların davranışları izlenecekti. Bunlara, çoğunlukla sıkıcı bir ders ve gıda katkıları ile yapılan kısa dikkat sürelerinin ölçülmesi de dahildi. Düşünün burada, insanların “belki” işleyebilecekleri bir suçtan dolayı tutuklanıp hapsedilecekleri Orwell tipi “suç öncesi”nden bahsediyoruz!

Bir başka Fabiancı olan Bertrand Russel ise, 1931 tarihli *Bilimsel Görünüm* adlı kitabında çocuklar için uygulanacak planı şöyle tarif etmiş:

Bütün kız ve erkek çocuklar, çok küçük yaştan itibaren "işbirliği" yapmayı, yani herkes ne yaparsa onu yapmayı öğrenecekler. Bu çocuklarda inisiyatif varsa bu engellenecek ve eğer başkaldırı hissi varsa, cezalandırılmadan bilimsel olarak eğitilecekler.

...Eğitim özgür iradeyi hedef alacak, böylece çocuklar okuldan ayrıldıktan sonra, öğretmenlerinin takdirinden öte, hayatları boyunca düşünme veya hareket etme becerileri olmayacak.

...Diyet, aşilar ve emirler birleşip, çok küçükten itibaren otoritelerin istediği tür inanç ve karakter yapısı sağlayacak. İktidar hakkında herhangi bir ciddi eleştiri, psikolojik olarak mümkün olmayacak. Çok sefil de olsalar, devlet onlara mutlu olmalarını söylerse mutlu olacaklar.

Çocuklar için hazırlanmış olan plan global ve şimdilerde İngiltere'de olanlar, dünyanın her yerinde de oluyor. Obama'nın, 2009'da geçirilen sağlık yasası da aynı konuları içeriyor ve binden fazla sayfanın içine saklanmış olduğu için hiçbir şey anlaşılmıyor. Karşı koyulamaz Orwell dilinin ne anlama geldiğini anlayabilirsiniz. Çocukların kontrolü devletin elinde olacak. İçişleri yasasının 440 ve 1904.bölümleri, bebek bekleyen ve genç çocukları olan aileler için ev ziyareti programları hakkında. Fabiancı Ed Balls, Obama için de çalışıyor, o halde ileride ne olur? Obama yasası ile, devletin yetiştirdiği robotlar olan iyi eğitilmiş ve işinin kompetanı öğretmenler, ebeveynlere çocuk davranışı konusunu (nasıl değiştirilmesi gerektiğini) ve çocuklarını nasıl yetiştireceklerini öğretirler. Eğer Aldous Huxley mezarından bunları duyuyorsa gülümseyip keyifle ellerini ovuşturuyordur.

İkinci aşama ise, ebeveynleri tamamen sahneden çıkarmaktır. Başkanın eğitimcilerinin, ebeveynlere, yasaya dönüşmesi için imzalatmış oldukları sağlık yasası tasarısı; anne babalara bilişsel, dilsel, sosyal, duygusal ve etki alanları, modelleme, danışma ve ebeveynlik uygulamalarına uygun bir çocuk gelişimi bilgisi sağlayacaktır. Şimdi de herhalde Orwell mezarında gülümseyerek ellerini ovuşturuyordur. Yasa, aynı Ed Balls'un hedeflemiş olduğu gibi, özellikle de gelir düzeyi düşük olan ailelerin oluşturduğu toplumlarda, bu tür hizmetlere çok ihtiyacı olan kitleleri belirlemeyi hedefliyor. Bütün bunlar için, federal hükümetten gelecek devlet bağışları ile, inanılmaz seviyede borç varken bile ödemeler yapılacak. Paranın onlar için hiç önemi yok, yeter ki plan tehlikeye girmesin.

Çocuk Kaçırmanın Yasal Olanı

Konunun en rahatsız edici kısmı da devletin, çocukları ebeveynlerinden, gizli aile mahkemeleri yoluyla alması. Bu mahkemelerde jüri yok ve gerekli kanıt standardı ise, ceza mahkemelerinde gerekenden daha düşük. Yetkililer, bir çocuğun istismar edildiğini kanıtlamak zorunda değiller, her şeyi olasılıklar dengesi üzerinden değerlendiriyorlar. Örneğin bir ceza mahkemesinde, çocuğunu istismar ettiği iddiası ile yargılanan, çocuğu devlet tarafından elinden alınmış olan bir anne var, bunlar için çok düşük standartlı kanıt da yeterli olabiliyor. Duygusuz, zihni programlanmış olan sosyal görevliler, çocukları almak için hileli

yollar kullanarak onları, kendi seçtikleri üvey ebeveynlere teslim ediyorlar. Bu arada asıl ebeveynleri de, bu duruma karşı koydukları takdirde çocuklarını bir daha hiç göremeyeceklerine dair uyarıyorlar.

Bu bilgilere henüz yeniyseniz, son cümleyi bir daha okumaya değer. İngiltere’de ikizleri doğan genç bir anne sezaryenle doğum yapmanın bedeninin estetiğini bozduğuna dair bir şaka yapınca, sosyal görevliler tarafından bebekleri elinden alınmış. Oysa tüp bebek yöntemiyle çocuk sahibi olmak üzere 38.000 pound ödeme yapmışlar! Ve bu robot sosyal görevliler, birkaç hafta içinde bebeklere el koymuşlar. Genç anne sinirlerine hâkim olmayıp bağırıp çağırınca, bu sefer de kadının “öfke” problemleri olduğunu, bunun da ikizler açısından tehdit oluşturabileceğini rapor etmişler. Yetkililer, çocukları ebeveynlerinden çalabilmek amacıyla, büyük çapta sahte istismar iddiaları ile toplumu tarıyorlar. Bu artık iyice yaygınlaştı, ama kimse bunun farkında değil, çünkü hepsi büyük bir gizlilik içinde yapılıyor. Bizim duyduğumuz vakalar, her yıl çocukları devlet tarafından çalınan ebeveynlerin sadece küçük bir bölümü.

Fabianci “Adalet” bakanı Jack Straw, bu haksızlığa karşı gittikçe artan tepkiler karşısında, aile mahkemelerinin medyaya açık olacağına dair söz verdi, ama hâkimler gazetecilere, dava sırasında gördükleri veya duydukları hiçbir şeyi kamuya yansıtmayacakları talimatı verdiler.

“Aile Bölümü” başkanı Sir Mark Potter gelişmelerin özel kalması ile ilgili bir beyanat verdi: “Bu durumda gelişmelerle ilgili konuların basına yansması ile ilgili mevcut durum devam edecektir.” Kurumların, her zamanki sündürerek kullandıkları ifade ile bunun anlamı, aile mahkemelerinde çocuk davalarının basına yansması hâlâ yasak anlamına geliyor. Ve Jack Straw da bunun böyle olacağını çok iyi biliyordu.

2007’de yerel yetkililerin, evlat edinmek isteyenlerin talebini karşılamak için ebeveynlerden çocuklarını aldıkları ifşa edildi. Sadece İngiltere’de yılda ortalama 25.000 çocuk devlet tarafından “korunma”ya alınıyor. Eğer kotalarını muhafaza ederlerse hükümet, konseylere prim veya ikramiye ödüyor. Düşünün; çocuklar gereksiz yere “korunma”ya alınıp, sadece hükümetin hedeflerini karşılamak için evlatlık veriliyorlar ve hükümetler bunun için teşvik veriyorlar. Her davanın, kendi koşullarında yargılanması gerekirken, evlatlık verme konusu nasıl “hedef” olabilir? Çocukları ebeveynlerinden çalmak için nasıl teşvik verilir? Her zamanki gibi, eğer hiçbir mantığa uymuyorsa ve bütün doğal adalete saldırılıyorsa bu, “Sürünge Planı” faaliyetinde demektir.

İngiltere’de Liberal Demokrat parlamento üyesi John Hemming, sisteme reform getirmek için “Aileler için Adalet” adlı bir organizasyonun kampanyasını koordine ediyor. Yerel yetkililerin, aile mahkemelerini, doktorların teşhislerine inanmayan veya kararlarına karşı çıkan ailelere karşı kullandıklarını söyledi. Yerel yetkililerin koruma işlemleri çoğunlukla, sistemi sorgulayan haddini bilmezler karşı kullanılıyor. Bir ailenin, bir kan hastalığı olmasından şüphe edilen kızlarına uygulanacak bir medikal testi sorguladıkları için altı çocukları da korunmaya alınmış. Sonra test negatif çıkmış, ama çocukları çalma düzeni hâlâ yerinde duruyor.

Bir başka parlamento üyesi Muhafazakâr Parti’den Tim Yeo, Suffolk County Konseyi’ni,

aktif bir şekilde bebekleri annelerinden çalma fırsatı kollamakla suçladı. “Sosyal görevliler öyle bir tavır içindeler ki, bana göre bu çocuk kaçırmayla eşdeğer!” dedi. Sosyal görevlilerin, hiçbir istismar söz konusu değilken 11 haftalık kız bebeklerini almak için genç bir çifti zorladıklarını anlattı. Görevliler, bebeği annesinin kucağından almak için eve polis saldırısı gerçekleştirmeden önce bebeğin babasının evden çıkmasını beklemişler! Yeo’nun anlattığına göre, ebeveynin bebeğin fiziksel ve duygusal bakım ve korunmasında hiçbir hatası olmadığı halde bu, konseyin bu aileyi yok etmesine engel olunamadı. Ebeveynin kız bebeklerini denetim altında ayda bir kere ziyaret etmelerine izin verilmiş, ama onlar ülkeyi terk etmeye karar vermişler, çünkü kadın yeniden hamile kalmış ve bebeğinin yine devlet tarafından çalınmasından endişe ediyorlarmış.

Böyle soluk kesen adaletsizlikler daha sık yer alırken, bir yandan da İngiltere’de Barnardo’nun Çocuklar için Hayır Kurumu’nun başkanı olan Martin Narey gibiler, daha fazla çocuğun ailelerinden alınmaları gerektiğini söylüyor. İngiltere’nin Hapishane Hizmetleri eski başkanı da sosyal görevlilerin daha da aktif olmaları gerektiğini buyurmuş. Çocukların iyiliğini düşünüyorsak onları daha bebekken ailelerinden alıp, onlar için en hayırlısı olacak olan, evlatlık alan ailelerde sürekli olarak kalmalarını sağlamamış! Bu adam, Fabian Cemiyeti’nin bir üyesi olan Parlamento üyesi Caroline Flint tarafından da destekleniyor! Tabii bu tema sürekli olarak tekrarlanıyor.

Evet, bazı çocukların ailelerinden korunmaları gerekiyor, bu doğru, ama bu yaklaşımın amacı başka. Ve gittikçe de daha hızla ilerliyor, sonunda Faşizm sınırlarını zorlayacak. Yirminci yüzyılın başlarında soy ailelerin finanse ettiği öjenik/insan ırkının ıslahı çılgınlığı sırasında, hangi çocukların ailelerinden alınacağını belirlenmesi için sosyal görevliler tayin ediliyormuş. Burada tarihin tekerrür ettiğini görüyoruz. Sosyal hizmetler, devletin mafyası haline geldi, “doğru” davranan sosyal görevliler de bu tiranlığın askerleri oldular, gerçekten değerli, dürüst birçok görevli ise elimine edildi.

İskoçya’da bir genç kız, yeterince akıllı olmadığı için düğününden iki gün önce evlenmekten men edildi. İşte öjenik hareketinin başladığı temel bu. Kızın öğrenme zorluğu vardı, nişanlısı ise onu iki aydır tanıdığını, ama bunun hiç farkında olmadığını, çünkü hiçbir aksaklık görmediğini söylüyordu. Öyle de olsa, Fife Konseyi’nin “Sosyal Hizmetleri”ndeki zorba kız ve erkekler buna itiraz ettiler ve düğün için bütün yüzük, gelinlik ve tören masrafları ödenmiş olduğu halde yetkililer evliliği onaylamadılar. Bu soğuk ve duygusuz insanlar bir de, doğumdan sonraki bir iki saat içerisinde kızıdan bebeğini alıp kendi uygun gördükleri bir aileye evlatlık vereceklerini duyurdular. Bebeğin babası, yani kızın evlenecek olduğu adam, bebeğin bütün sorumluluğunu almak istedi, ama buna gücü yetmedi, çünkü bebeğin annesi ile evli değildi. Evliliğe konulan engel ve bebeğin çalınacak oluşu arasındaki bağlantı dehşet verici. Bebeğin babası, “Bizim hayatımızı sosyal hizmetler yönetiyor. Evlenemedik, çünkü sosyal hizmet görevlileri izin vermedi. Anlaşılan bir baba olarak hiçbir hakkım yok!” diyor. Devletin dayatma ölçeği ve bunun derinliği şoke edici. 2009 sonbaharı itibarıyla İngiltere’de rekor sayıda çocuk, düşük standartlar nedeniyle “koruma”ya alınıyor. Buyrun bakalım. Sadece İngiltere ve Galler bölgesindeki vakalar 50.000’e dayanmış durumda...

Çocuk kaçırana para ödeniyor!

Devlet tarafından çocuklara el konması, sadece İngiltere'ye mahsus değil. Bu, bütün dünyada yer alıyor, çünkü plan, Aldous Huxley'nin kitabında belirtilmiş olduğu gibi, bütün çocukları üreten ve sahip olan bir dünya devleti. Los Angeles Daily News gazetesinin yaptığı bir araştırmaya göre; eyalete, federal ve devlet hükümetleri sosyal servis tarafından tutulan her bir çocuk için yılda 30.000 dolar para ödeniyormuş. Bu arada Social Service/ Sosyal Hizmetler'in, "SS" baş harfleri, tıpkı Nazi döneminin "SS"leri gibi bu tanıma oldukça uygun düşmüş. Ödeme miktarı, özel ihtiyaçları olan çocuklar için 150.000 dolara kadar yükseliyor. Bu para, çocukları alan sosyal görevlilerin yararına kullanılıyor veya maaş olarak onlara ve evlat edinen ailelere veriliyor. Buna "bozuk teşvik faktörü" demeleri de çok uygun düşmüş doğrusu. Sistemde ne kadar çok çocuk olursa, o kadar çok para kazanılıyor. Para faktörü, sayıların düşüşünde görülebiliyor. Fakir aile ve azınlıkların çocukları, Los Angeles'ta evlatlık verilen çocukların % 85'ini oluşturuyor. Kaliforniya'nın tamamında ise bu sayı % 70. Bunun ana nedeni şu; federal hükümet, fakir ailelere evlatlık vermiş oldukları çocukları için ödeme yaparken, eyaletler ve şehirler, zengin ailelerden evlatlık verilmiş çocuklar için ödeme yapmak zorundalar. 1980'den beri Kaliforniya'da evlatlık verilen çocuk sayısı % 500 arttı, Amerika genelinde ise katlandı. Tahminen dört çocuktan birisi, 18 yaşına gelmeden, çocuk sağlık sistemi ile bağlantıda olacak. O zaman bu, Kaliforniya'da çocuk istismarı %500 arttı veya 1980'den beri Amerika'da iki misli mi oldu anlamına geliyor? Yok canım, sadece sürünge planı yürürlükte...

Çocukların gerçekten istismarcı ebeveynlerden korunması şart tabii ki, ama olayın aslı bu değil. Çocukların istismarı sistemin umurunda bile değil. Amerikan devlet istatistikleri, "Çocuk Sağlığı ve Koruma Sistemi"nde kötü muamele gören çocukların sayısı, genel nüfusta kötü muamele gören çocukların sayısından altı yedi kere daha fazla. Aynı şekilde sistemin elinde ölen çocuk sayısının da, genel nüfusta öldürülen çocuk sayısından üç kere daha fazla olduğu görülüyor. Los Angeles'ta 1991'den beri 660 çocuk, "koruma" altındayken öldü, 160'tan fazlası da öldürüldü. Dünya çapında bu sayıyı bir düşünün lütfen!

Miami Herald gazetesi, Florida'da "koruma" altındaki 20 yaş altı gençlerin % 31'ine psiktropik ilaçlar yazıldığını ortaya çıkardı. Nöropsikolog ve avukat Toni Appel, "Bu ilaçların terapi amaçlı değil, kimyasal deli gömleği olarak verilmiş olduklarını düşünmemek mümkün değil!" demiş. Tabii ki çok haklı, ama artık bu bir norm haline geldi. Devlet kontrolü altındaki çocuklar, ilaç ve haşere ilacı testleri için kullanılıyorlar. New York Katolik Kilisesi tarafından yönetilen bir "koruma evi"nde 3 aylık bebeklerde gizlice AIDS ilaçları denemeleri yapılmış. Mağduriyetleri ortaya çıktıktan sonra, bu çocuklar "kobay çocuklar" olarak tanınırlar.

Bir pediatri hemşiresi olan Jaklyn Hoerger, neler olduğu konusunda dünyayı uyarın kişi oldu. Koruduğu çocukların sağlıklarının yerine gelmesi ve mutlulukları için ilaçtan kurtarmış, ama yetkililer çocukları ondan alıp çocuk istismarcısı diye mahkemeye vermişler ve bir daha onları görmesini yasaklamışlar. "Bu adamlar kötünün de beteri" dediğim zaman şaka etmiyorum. Birçok devlet "koruma" kurumu, pedofili şebekeleri ile bağlantılı.

14 yıl boyunca Los Angeles'ta sosyal görevli olarak çalışan Anthony Cavuoti, bazı ebeveynler okula geç kaldıkları, gitmedikleri veya evi kirlettikleri için çocuklarına bağırırmakla suçlanıp, çocuklarının ellerinden alınmış olduğunu anlatıyor ve "Sistemin sağladığı hizmet, çocukların en kötü şekilde istismar edilmelerine neden oluyor. Bu çocukların üzerinde oluşan travmalar kelimelerle anlatılacak gibi değil" diyor. 1992'de Kaliforniya'nın Little Hoover Komisyonu, uzmanların görüşlerini almış. Uzmanlar, "Koruma altına alınan çocukların %35 ve %70'i keşke ebeveynlerinden hiç alınmamış olsalardı." demişler, çünkü bu çocuklarda çok derin psikolojik travmalar oluşmuş.

Devletin "koruma" sisteminde 175.000 çocuk var ve bir kez daha düşünün, dünya çapında bu sayı kimbilir kaç'a ulaşır? Bir özel efekt teknisyeni olan John Elliot kızını Los Angeles ilinin yönetiminden alabilmek için 150.000 dolar harcamış. Elliot, sosyal hizmet kurumunu, kâr elde etmek için "yasal çocuk kaçırma" olarak tanımlıyor. Sosyal görevlilerin, kızı "koruma"ya almak için sahte ifadeler verdiklerini iddia edip kızını geri almış. "Çocuklarınızı sistemin elinde tutmak için yalanlar söylüyorlar. Bu, trilyon dolarlık bir iş. Hepsi de kâr amaçlı." diyor.

Evet, bu çok doğru, ama amaç sadece kâr elde etmek değil. Soy aileler, sosyal görevlileri, çocukları çalmaları için teşvik ediyor ve para ödüyorlar. Devlet için, ebeveynlerden daha fazla kontrol örnekleri oluşturuyorlar. Şimdi sistemin, evde eğitim verilen çocukları hedef aldığını görüyorum. Fabianci kukla Ed Balls, evde eğitim verilen çocuklar için daha fazla istismar riski oluştuğunu söylemiş ve bir araştırma raporu istemiş. Aman Allah'ım, sonra ne olmuş? Öyle olduğunu görmüşler!

Bütün bunlar, *Cesur Yeni Dünya*'ya götüren yolda, devletin çocukları çalması bilmece-sinin parçalarını oluşturuyor. Bütün bu adaletsizliğe karşı koymalıyız, doğru olan bu. Bencil özellikler taşıyan kişiler de bilsinler ki, bu kendileri için de bir tehdittir. Devletin çocukları çalmasına karşı bir protesto yolu olmalı. Başkaları için adalet talep etmezsek, bu bizim çocuklarımız veya torunlarımızın başına da gelebilir. İnsanlar bunu göremiyorlar mı?

Sürüngen planı, devlet tarafından üretilen bebeklerin doğdukları zaman mikroçiplenmelerini öngörüyor, böylece zihinsel, fiziksel ve duygusal olarak kontrol altında tutulabilecekler. Düşündükleri ve yaptıkları her şey devlet için olacak. Bu aynı zamanda sürüngenler için de sonsuz bir çocuk takviyesi. Herkesin, bu hızla gelişmekte olan devlet diktatörlüğüne karşı, kendileri gibi düşünenlerle birleşip iletişim ağı kurmalarını tavsiye ederim. Bunu yapmazlarsa, kendileri de, çocukları da hayatlarının sonuna kadar bundan pişmanlık duyacaklardır. Girebileceğiniz destek sağlayıcı web siteleri var: İngiltere'de; *stolenkids-bloggers.blogspot.com*.

Oyun Planı (8): İşe Yarayan Ahmaklar

"Sanırım "politik doğruluk", dilsel bir faşizm şekli olabilir, bu da faşizme karşı savaşılmış olan benim neslimin tüylerini diken diken etmeye yetiyor."

P. D. James

Global kontrol sisteminin, zihin köleleri ile hedef kitleden toplanmış "işe yarayan" ahmaklar ile yönetildiğini anlamak için basit bir matematik denklemi yeterli. Soy ailelerin hibridleri ve onların çocuklarında, "insanlık" dediğimiz kavram ancak yüzde dört beş oranında bulunuyor, dolayısıyla kitleleri denetleyebilmek için insanların birbirlerine polislik yaptırmaları lazım.

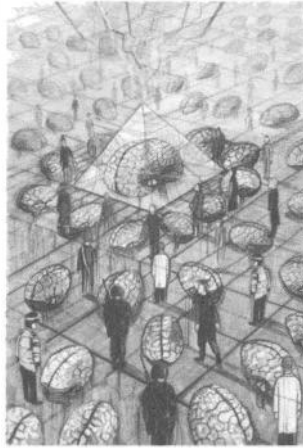
Sistem de, sürüngenlerin taleplerini güç kullanarak kabul ettirmekte olan koyu renk takım elbiseliler ve üniformalılar da, insanların üzerinde gittikçe daha çok otorite kurar hale geldiler. Robotlar, büyük bir zorbalıkla ve salaklıkla o kadar çok kural empoze etmeye çalışıyorlar ki, insanın ağzı açık kalıyor. Ödedikleri vergilerle onların maaşlarını veren vatan-daşlara para cezası keserlerken hiçbir şey düşünmüyorlar bile. Bazen çöplerini, çöplerin toplanma gününde değil de, yanlış zamanda koydukları için 200 pound, bazen de parkta kuşları besledikleri için çeşitli miktarlarda cezalar kesiyorlar. Çocuklarının gitmesi için başvurmuş oldukları okulun civarındaki yasak bölgeye girdikleri için ebeveynlere terör yasalarını uyguluyor veya acil yardım için park etmiş olan bir ambulansa para cezası kesebiliyorlar. Bazen bir cenaze kortejini engelliyor veya evsizleri besleyen kişilerin haklarını çiğneyip, bunun için izin almış olmaları gerektiğini söylüyorlar. Sağduyu, dürüstlük ve adalet konularındaki aldırmaçlık ve aşağılama, dünyanın ulusal ve yerel hükümetlerinde o kadar koordineli bir şekilde yürütülüyor ki, bunun mutlaka ortak bir nedeni olmalı.

Bir seviyede yine Ay Matriksi'nin "kovan tarzı zihni"ne geri dönüyoruz. Çok sayıda kişi kolektif trans halinden uyanırsa bile, bir o kadarı da uykuya dalıyor. Titreşimsel bir ayrım sözkonusu. Daha derin transa girenler devlet dairelerine, konsey memurluklarına, park bekçiliklerine ve polis memurluklarına giriyor, kendilerinden önce, yıllardır duyarlı ve dürüst bir şekilde hizmet vermiş olan kişilerin yerine geçiyorlar. Kovan tipi zihin kontrolü altında olunca, özgür düşünme konusundaki kapasiteleri sıfır oluyor. "Ay Matriksi"nden yayımlanan sahte realite tarafından çok etkileniyorlar, ama bunun çok çeşitli seviyeleri var. En uç biçimde açıklanacak

olursa; bu titreşimsel ve dijital dürtüye çok güçlü bir şekilde bağlı olanların, verilere cevap veren bir bilgisayar terminalinden hiç farkları yok. Bu kişiler, kraliçe karıncanın titreşimsel ve kimyasal yönetimiyle hareket eden işçi karıncalara benzerler. Soy aileleri de, sürünge irkin sistemini yönetmek için, işte aynen bu tür insanları kullanırlar.

“Ortak Amaç” - Kontrol

Son zamanlarda potansiyel liderlerin, kendilerini ve işlerini diktatörlüğün isteği doğrultusunda görmeleri için, bu algılama hapishanesi kafalarına, dozu iyice arttırılmış olan “eğitim” organizasyonları yoluyla daha da güçlü bir şekilde yerleştiriliyor. Bu, zihin programlaması şeklinde uygulanan eğitim, onları sürünge kovan tipi zihne ve Ay Matriksi’ne, daha da güçlü bir şekilde ayarlıyor ve özgür irade veya düşünceden tamamen koparıyor.

Üniformalılar, koyu renk takım elbiseli resmi görevliler ve kontrol sisteminin diğer mesleklerindeki kişiler, eğitim kursları ve belirli kişilik tiplerinin seçilmesiyle, Ay Matriksi’nin kovan tipi zihnine iyice kilitleniyorlar.

Bu “eğitim” operasyonlarından birisi de İngiltere’de yer alıyor, adı da “Ortak Amaç”! Organizasyonun amacı, adı ile bu kadar uyumlu olamazdı herhalde. İnsanlara, ortak davranış özellikleri sağlayacak olan ortak bir algılama aşlamak istiyorlar. Belki bu “ortak amaç” hakkında hiçbir şey duymamış olabilirsiniz. Bu konuyu ancak, bir lider veya lider adayı iseniz veya komplo teorileri çalışmalarını izliyorsanız bilebilirsiniz. 1988 yılında İngiltere’de başladı, 45 ofisi var, şimdi de logosunu, “Uluslararası Ortak Amaç” adı altında birçok ülkeye taşıdı. Bu ülkeler; Fransa, Almanya, Gana, Macaristan, Hindistan, İrlanda, Hollanda, Güney Afrika, İspanya, İsveç, İsviçre ve Türkiye. Obama’ya yakın olanları kullanarak, “Democon”, “Amerikan Gelişimi Merkezi” ve Dale Carnegie Eğitim Operasyonu ile, ABD’ye de yerleşiyor. İkincisine “Rockefeller Biraderler Fonu” ve bir Rothschild finansörü ve rejim değiştirme manipülatörü olan George Soros sponsorluk yapıyor. Ortak Amaç’ın belirtilmiş olan amacı şöyle:

“Ortak Amaç, her türlü liderin vizyonu, karar verme yeteneği ve nüfuzunu geliştirerek toplumların çalışmalarını desteklemek. Organizasyon, her yaştan, her zeminden ve sektörden lidere ilham vermek, bilgi ve fırsat sağlamak için çeşitli eğitim programları içeriyor.”

Böyle bir tanımdan çıkarak, hemen iki soru soruyoruz. Hangi sınıra kadar bir ortak amaç? Ve dünyayı tam olarak neye dönüştürmek? Burada bir cevap istiyoruz. Ortak Amaç, toplumun bütün alanlarında liderler eğitiyor! Eğer gerçekten “ortak” bir amaçları varsa, bunu bizim de bilmemiz lazım, öyle değil mi? 1989’dan beri İngiltere’deki her şehirde ve büyük kasabada bu organizasyonun eğitim programları var ve bu “Ortak Amaç” programında o zamandan beri 100.000’den fazla lider eğitildi! Satış konuşması, Ortak Amaç eğitiminin yararlarını şöyle belirtiyor:

- Katılımcılar, dünyadaki çeşitlilik ve karmaşa arasında daha etkin oluyor ve yeni beceriler elde ediyorlar.

- Organizasyonlar, topluma yakın, güçlü, daha öngörülü, daha ağ tabanlı yöneticiler ve amirlerden yararlanıyorlar.

- Katılımcılar, toplumun farklı kesimleri ile birlikte daha etkin bir şekilde çalışmayı öğrenirken, toplumlar bunun sağladığı karşılıklı anlayış ve inisiyatiften yararlanıyor.

Bu kursları bitirenlere “Ortak Amaç” mezunları deniliyor ve bu “mezun”lar, günlük hayatı etkileyen devletin bütün resmi dairelerinde, hukuk bürolarında, sağlık merkezlerinde ve benzeri yerlerde işe giriyorlar. Bütün bunlar ne anlama geliyor ve neler oluyor?

“Ortak Amaç”ın resmi kurucusu Julia Middleton. Tony Blair’in Başkan yardımcısı olan John Prescott’ın ofisinde personel şefi olup, İngiltere’de bölgesel kurumlar oluşturma sorumluluğu da ona verilmişti. Bu da ülkeleri ortadan kaldırıp, güçsüz bölgelerini Avrupa Birliği’nin çizmesi altına sokma planının bir parçası. Tabii ki Prescott bunu, “gücü halka devretmek” etiketiyle satıyordu. Prescott, bu konuda başarılı olamadı, ama bunu kesinlikle yeniden deneyeceklerdir.

Avrupa süper devleti merkezden kontrol edilecek ve daha alt seviyeler ise, hepsi aynı şekilde düşünmeye programlanmış olan liderler tarafından yönetilecek. İşte “Ortak Amaç” burada devreye giriyor. Bir İllüminati işi gördüğünüz zaman, onu hemen her şeyi merkezileştirme amacından tanıyabilirsiniz. Düşünce bile merkezleştirildiği için, düzmece “fikir birliği” güçlensin diye farklı düşünceler hep küçümsenir, alay edilir ve görmezden gelinir. Aslında yok etmek istenen bir şey için kurulan bir organizasyonu geliştirmek gibi kamuoyunu yanıltmaya yönelik haber de tam Orwell tarzı bir teknik! “Ortak Amaç”, hedefinin çeşitli liderler yetiştirmek istediğini söylüyor, oysa asıl düşüncesi bunun tam tersi. İllüminati cephesinde bir şeyi tarif etmek için öyle bir dil kullanıyorlar ki, hiçbir şey anlamak mümkün değil! “Ortak Amaç”ın, binlerce pound’a mal olan kurslarda liderlerine öğrettiğini okuyacak olsanız, herhalde anlamaya çalışmak bile oldukça pahalıya mal olacaktır. Bu ancak, çeşitlilik gösteren müşteriler arasında ortak bir realite yaratılırsa mümkün olabilir. Bu sürüngen soy ailelerinin bir kurgu tekniği. Anlaşmayı bir sürü konu ile manipüle ediyor, sonra bütün farklı düşünce ve karşı koymalara karşı savunarak norm haline getiriyorlar. Bunlar, Londra’daki Tavistock Enstitüsü gibi organizasyonlar tarafından geliştiriliyor. Tavistock, 1946’da Rockefeller Vakfı’ndan büyük bağışlar alarak kuruldu. İllüminati’nin, kovan tarzı zihniyet veya “grup ve organize

davranış” aşlamak üzere kullandığı global merkezlerden birisi. Tavistock, İngiltere hükümeti de dahil olmak üzere, Avrupa Birliği ve bütün Amerika’da devletin kontrolünde olan organizasyonlarla çok yakın çalışıyor. Tipik Orwell tarzı web sitesi, tam “Ortak Amaç” sayfalarından fırlamış olabilir. Veya tam tersi de söylenebilir. Konuşma dili hep cunta dili oluyor:

Çok kurumlu çalışma, sınır ötesi çalışma ve global-ulusal-yerel arayüz, hepsi ortaya çıkarılması ve çalışılması gereken bir işbirliği içinde kendi organizasyon dinamiğini yükseltir. Ayrıca liderlik için belirli zorluklar çıkarılır. Enstitü’nün, organizasyon teorisi ve sistem psikodinamiklerine dayalı organize danışmanlık ve liderlik gelişimi, bu karmaşık konulara hitap edebilmede kurumlara yardımcı olmak içindir.

Evet, kahrolası ifadeden ne dediği anlaşılmayan bu karmaşık konular! Dikkat edin, Tavistock Enstitüsü’nden çıkan bu ne olduğu belirsiz bürokrasi dili, sistemin ve politik doğruluğun dili oluyor. Burada, Tavistock ve Ortak Amaç’ın, Fabian Cemiyeti ile birlikte aynı kabın içinde olduklarını görüyoruz. Doğrusu hiç şoke olmadık. Daha sonra Ortak Amaç, Tavistock, Fabian Cemiyeti’nin, Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü, Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Konseyi ile de aynı yöntem ve hedefleri paylaştıklarını anlıyoruz.

Yani Ortak Amaç’ın, post demokratik çağ dedikleri dönem için, işe yarar “ahmak” liderler hazırlıyor, yani programlıyorlar. Ve liderleri aynı şekilde, anlaşmalar üretip farklılıkları yok ederek ve onaylamayanlar üzerinde grup baskısı kurarak geliştiriyorlar. Nörolengüistik programı/NLP gibi zihin manipülasyonu teknikleri de, bu anlaşmaları yönetmek üzere kullanılan dilin içinde yer alıyor. NLP, beden bilgisayarının, başka bir realite algılamasını sağlamak için kelimeler kullanarak yeniden programlanması tekniğidir. Bu durumda da bu, mağdur kişi ya da kurbanlar, daha kursa kayıt olmadan önce, manipülatörler tarafından kabul edilen bir “oybirliği/konsensüs” oluyor.

CIA, bu önceden karar verilmiş görüşlere “slide” diyor. İnternette bir yazarın dediği gibi; “Bir “slide” önceden hazırlanmış, genel talep üzerinde belirli bir konuda, daha fazla inceleme ve sorgulamayı engellemek üzere tasarlanmış olan “doğru” politik görüş örtüsü. Başka bir deyişle, hiçbir zaman sorgulanmayacak olan, kolektif hale getirilmiş zihinsel bir pozisyon. Bu da kesinlikle, başbakan yardımcısının sinsi nörolojik lengüistik kontrol programı olan “Ortak Amaç”tır.”

Programlanmaya direnen izole ediliyor ve grup, o kişinin “lider” olması veya olmaması için tavrı alıyor. Dünyadaki toplumlara bir bakın, mutlaka her yerde rastlarsınız, iş yerinde, barda, pubda arkadaşlar arasında veya bir televizyon oturumunda. İklim değişikliği konusunda da “sebebi: insan faktörü” deniyor, aksini iddia edenler de, dünyanın ve insanlığın yok olmasından mutlu olacak olan “bencil veya ırkçı kişiler” olarak nitelendiriliyor. Bütün bunların saçmalık olduğu gerçeği ise göz önüne bile alınmıyor. “Gerçek” bu anlayışın benimsemiş olduğu her ne ise o oluyor ve eğer bunu kabul etmezseniz aşırı uç yanlısı oluyorsunuz. ABD, İngiltere ve her yerde, ana politik partiler ve liderlerini hep aynı yerde buluşturan işte bu anlayış... Belki birbirinden biraz farklı politikalar sunabilirler, ama hepsi aynı kökte birleşiyor ve bu da seçimleri değersiz kılıyor. Tavistock Enstitüsü onlarca yıldır bu işi yapıyor, Ortak Amaç da bence onun aynısı. Tavistock’un kurucularından birisi olan Dr. John Rawlings Rees, aynı zamanda “Akıl Sağlığı Dünya Federasyonu”nun da kurucula-

rından olup, toplumdaki bütün meslek ve alanlara sızma amaçlarından bahsediyor. “Kamu yaşamı, politika ve endüstri hepsi, bizim nüfuzumuz dahilinde olmalıdır. Eğer başkalarının sosyal ve profesyonel faaliyetlerine sızarsak, sanırım totaliter olup, bir çeşit beşinci kol faaliyeti organize etmemiz gerekir!” diyor ve bu “yeniden programlama algılaması” satıcılarının, kimliklerini saklayıp, gizlilik içinde çalışmalarını gerektiğini söylüyor.

Ulusal hayatımızda, bütün eğitim faaliyetlerine sızma amacıyla olmalıyız. Bazı mesleklerle yararlı hamleler yaptık. Bunlardan en kolay ikisi, meslek eğitimi ve kilise, en zor olan ikisi ise, hukuk ve tıp...

Bunu gözle görülebilir şekilde yapıyorlar.

“Doğru tip”i Hedeflemek

Brian Gerrish, eski bir İngiliz Donanma subayı olup araştırmacılık yapıyor. Ortak Amaç konusunda bir uzman sayılır. Araştırmalarına göre bu organizasyon, resmi ve ticari iş yerlerinde “narsist” kişilikler arıyor. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi narsisizm, kişinin kendine olan sevgi ve hayranlığı, kendine düşkünlük olarak tanımlanan bir psikolojik durum, empati yokluğudur. (Bu çok önemli bir sürüngen özelliğidir.) Sistemin yönetim pozisyonlarına yerleştirilen kişilik tipleri böyle olunca, doğal olarak son zamanlarda, yetkililerin kamuya karşı davranışında da büyük bir değişiklik söz konusu oldu.

Geliştirilmiş polis örgütünün bütün seviyelerinde, “eski okul eğitimi” standartlarının dışında da olsa, bu narsist kişilikler işe alınıyor ve bir kez daha tekrarlayalım, yasa uygulayıcıları bu nedenle halka çok zorbaca davranıyorlar. Narsist ego, bilinçdışı olarak kendine saygıdan yoksun olduğu için “güçlü” olmanın zaferini yaşıyor. Tabii bunda, Nöro-Lengüistik Programlama ve diğer zihin kontrolü şekillerinin de büyük payı var. Ortak Amaç ve şirketler; hedef tipleri, psikometrik teste göre tanımlıyorlar. Psikometrik test; çoğunlukla titizlikle tasarlanmış olan anket ve testler olup, bilgi, yetenek, davranış ve kişilik özellikleri ölçüleridir. Bugün sistemin her yerinde, bütün iş başvurularında kullanılıyor. Artık, bir iş uzmanca yapmak yeterli olmuyor. Bir de “doğru tip” olmanız gerekiyor. Brian Gerrish, narsist kişilik için şöyle diyor:

“Kendilerine ve güce olan sevgileri o kadar çok ki, yollarına çıkanı acımasızca eziyorlar. Bir arkadaşımın anlatmış olduğu bir şey, bilmecenin büyük bir parçasını bulmamı sağladı. Kamu çalışanlarının eski işlerine yeniden başvurmalarını sağlamış ve yeniden psikometrik test uygulamışlar, bu da, göreve tam kendi istedikleri gibi kişiler bulmaları için gereken tarama işleminin başlangıcı olmuş.”

Tablo gittikçe daha net bir şekilde görülüyor. Ortak Amaç danışmanlıkları yoluyla, Yerel Devlet Birliği gibi resmi devlet kurumlarında, Nöro-Lengüistik-Programlama eğitim şebekesi kurmuşlar. Bu, “liderlik” adı altında yapılıyor. Belirli kişilerin üzerinde denetim sağlayıp, kurumu ve toplumu kontrol altına almaktan başka, insanları yeni kovan tipi zihin ve grup düşüncesi altına çekiyorlar. Buna karşı çıkanlar reddediliyor ve elimine ediliyorlar. Psikometrik test, Rothschild’ler, Rockefeller’lar ve genel soy ailelerinin pek sevdiği “üstün ırk” öjenik hareketinin babası olan ünlü İllüminati simalarından Francis Galton’a dayanıyor.

Damla Düşünce

Tavistock/ İllüminati gerilla savaşının, insan psikolojisi üzerindeki ortak amacı, insanların kendine özgü ve özel olma duygusunu tamamen yok etmektir. Ancak bu şekilde bir global diktatörlük empoze edebilir ve kitlelere kabul ettirebilirler. Rothschild/ Rockefeller Dünya Sağlık Örgütü'nün önceki direktörlerinden Brock Chisholm, "Tek bir dünya devleti veya hükümeti oluşumunu başarabilmek için, insanların zihinlerinden, benliklerini silmek lazım." dediği zaman tam anlamıyla bilerek konuşuyormuş. Ortak Amaç'a ve lider eğitime gir, bitsin. Liderlerin aynı şekilde düşünmelerini sağlayabilirsen, bunu genel nüfusa uygulamak çok daha kolay olur.

Arkasında ne veya kim var ise Julia Middleton'ın organizasyonu, hiç "radar"a yakalanmadan İngiliz toplumunda oldukça önemli bir ilerleme kaydetti. Kamu bilincinde çok daha yüksek bir profile sahip olması gerekiyor. Araştırmacı Brian Gerrish, İngiltere'nin güneyinde Plymouth'da iş bulmaları için insanlara yardım ederken bir grupla birlikte çalışmış. Projelerden birisi de ahşap kayıkların tamir edilmesiymiş. Halkın desteğini kaybetmişler, ama yerel kuruluşlar destekliyor ve her şey yolunda gidiyormuş, ancak sonra birdenbire her şey değişmiş ve konsey desteği geri çekilmiş. Projeye desteksiz olarak devam etmek istedikleri zaman ise, projedeki önemli kişiler tehditler almaya başlamışlar. Brian şöyle anlatıyor:

"Neden tehdit edildiğimizi keşfettiğimiz zaman müthiş şaşırmiştık. Şehirde faaliyet gösteren "Ortak Amaç" adlı bir organizasyon vardı. Birçok kişi bu organizasyonun içindeydi. ama kendilerini belli etmiyorlardı. Ortak Amaç, şehrin bütün yapısına, şehir konseyine, devlet dairelerine, polise ve hukuk dairelerine sızmıştı. Sonunda bunun, kendini sıradan insanlara belli etmeyen gizli cemiyet benzeri bir şey olduğunu keşfettik."

Brian'ın sonraki araştırmalarında da, liderleri Ortak Amaç'ın kendi organizasyonunun, Birleşmiş Milletler'in ve Avrupa Birliği'nin amaçlarına sadık olacak şekilde eğitip yetiştirdiği ve yönetim yapısını da, ülkeler Avrupa Birliği ve dünya hükümetine sorumlu olacak bir "demokrasi sonrası"na hazırlamakta olduğu ortaya çıkmış. Sadece demokrasi sonrası değil, ama aynı zamanda, kendi görüşündeki bir endüstri sonrası yapıya hazırlıyorlar, zaten iklim değişikliği veya küresel ısınma planı bile dünyanın endüstrileşmesini engellemek amaçlı.

Brian Gerrish'in Ortak Amaç ile ilgili olarak araştırmalardan edindiği sonuç, benim de global komplo açıklamalarıma tam uyuyor. "Ortak Amaç"ın mezunları için Brian şöyle diyor: "Demokrasinin olmadığı bir yönetim şekli öğreniyorlar ve Avrupa Birliği polis devletini hepimizin evlerine sokacaklar." Brian Gerris bir de; bütün devlet dairelerindeki Ortak Amaç mezunlarının, devlet dairelerinde çalışanlar için açılan o kurslardan, vergi veren vatandaşların paralarından giden 100 milyon Pound ile eğitilip mezun edildiklerini öğrenmiş. Bütün bu mezunlar, ulusal hükümetlerde, yerel konseylerde, sivil hizmetlerde, ulusal sağlık hizmetlerinde, BBC'de, polis örgütünde, hukuk mesleğinde, dinde ve bölgesel geliştirme kurumlarında görev yapıyormuş.

Masum Brezilyalı vatandaş Jean Charles de Menezes'in ölümüne yol açan, polis memurlarının "Öldürmek üzere vur!" emri "Ortak Amaç" mezunlarından Cressida Dick tarafından verilmişti. Menezes, polis tarafından yere yatırılıp sekiz kere yakın menzilden vurul-

muş, kurşunların yedi tanesi başına isabet etmişti. Cressida Dick, daha sonra Metropolitan Polis'in Komisyon üyesi yardımcılığına terfi ettirildi. Eğer bir Ortak Amaç mezunu olup bu oyunu oynamak isterseniz, hemen önünüzde kapılar açılır. Hukuk Birliği'nin yöneticisi olan Janet Pataskala da bir Ortak Amaç mezunudur. Hukuk ve yasama mesleğindeki mezunların sayısı gittikçe artış gösterirken, bu kişilerin çoğu, ulusal ve yerel seviyelerde bütün yönetim pozisyonlarını ele geçiriyorlar.

Örneğin 2005'te Ortak Amaç'a, Newcastle Üniversitesi tarafından bir ödül verildi. İngiltere'nin kuzeybatısındaki bu bölgeden, mezunların arasında kimler yoktu ki. Nortumbria Polis şefi Michael Craik, Kuzeydoğu İngiltere Sanat Konseyi Direktörü Andrew Dixon, Newcastle Şehir Merkezi Din Görevlisi Glyn Evans, Wildfowl ve Wetlands Trust Merkez Direktörü Chris Francis, Yaşlılık Kurumu Başkanı Anne Marshall, Gateshead Kurumu Genel Direktörü Anthony Sargent, Beamish Müzesi Direktörü Miriam Harte, Kuzeydoğu Müzeleri, Kütüphaneleri ve Arşiv Konseyi Başkanı Sue Underwood. Bütün bu isimler size Ortak Amaç'ın mezunlarının pozisyonları hakkında fikir verir. Ve düşünün bu 2005'teki liste. Sayılan, çalışanlarının katıldığı kursları finanse eden devlet ve yerel konsey başlıkları ile büyük çapta arttı.

İşte devlet ve yasama görevlilerinin şimdiki zorbalık ve ahmaklıklarının bu kadar artmış olmasının nedeni bu. Gölgelelerdeki varlıklar istedikçe, bu insanlar programlanıyor ve sistemi yönetmek üzere beyinleri yıkanıyor, polis de buna dahil. Onları işe alan şirketlerin bünyesinde, yarı gizli cemiyetler gibi çalışıyorlar ve bütün gizli cemiyetler gibi Ortak Amaç mezunlarının da ortak bir politika sağlayan merkezi bir liderliği var. Hepsi gerçekten de ortak bir amaç, yani insan köleliğinin demokrasi sonrası dünyasını yaratmak için çalışıyorlar. "Liberty/ Özgürlük" grubunun lideri Shami Chakrabarti'nin de Ortak Amaç kurslarına en büyük katkıyı sağlayan kişilerden birisi oluşu da çok ince bir alay gibi.

Zihnin Eğilmesi

Brian Gerrish, Ortak Amaç'ın nasıl çalıştığına, boyun eğmeyenlere karşı kişilikleri ve hedefleri nasıl değiştirdiğine dair büyükçe bir dosya oluşturmuş. Bir kadın, bir İngiliz sivil toplum örgütüne benzeyen bir "quango", yani devletin finanse ettiği, ama özerk olan kurumda yaşamış olduğu deneyimi anlatmış. Bir "Ortak Amaç mezunu" olan patronuna, sürekli olarak başarısızlıkla sonuçlanacağı belli olan kararlar verdiğini söyleyince fikir ayrılığına düşmüşler. Sonra patron ona sevgilisi olmayı teklif edince kadın da "insan kaynakları" departmanına şikâyetle bulunmuş. Sonra bu özel konuşmanın sızdırıldığını ve Ortak Amaç mafyasının sistematik ve psikolojik olarak onu gözden düşürmeye çalıştığını anlamış. Ortak Amaç'tan meslektaşları, ona, sürekli olarak masallar uyduran bir baş belası olduğunu söylüyorlarmış. Sonunda kadına, kontratının yenilenmeyeceği söylenmiş. Kurumun dışından yardım aramış, ama çoğunun Ortak Amaç'a bağlı olduğunu öğrenmiş. Kadın, kendi Ortak Amaç kursundan çok az bir şey hatırlıyor, bu çok önemli ve anlamlı, ama Brian Gerrish'e "kurs başvuru formu"nu göstermiş. Gerrish kursun, "mezun"un kişiliğini yeni bir çerçeveye oturtmak üzere, psikolojik bir profil olarak tasarlanmış olduğunu söylüyor. Kadın ayrıca, kurstaki adamın, kurs liderinden avanta aldığından emin olduğunu da söylemiş.

Bir başka Ortak Amaç kursiyerinin kocası, Brian Gerrish'e, 3500 Pound ödedikleri kursa başladıktan sonra karısının kişiliğinin nasıl değiştiğini anlatmış. Kurs bittikten sonra 30 yıllık evliliklerinde hiç olmadığı kadar kavga etmeye başlamış, sonunda ayrılmışlar. Adam karısının huysuz, içine dönük bir insan haline geldiğini ve hiç iletişim kuramadığını söylemiş. Kadın bir seferinde ona; "Mesele şu ki; sen küçük bir adamsın!" diye bağırmış. Ortak Amaç mezunları, oyunun her seviyesinde yükseklik kompleksine motive ediliyorlar, sonra da görevliler ile halk arasındaki ilişki "Biz buradayız, siz aşağıda orada!" şekline dönüşüyor. Daha sonra kadının, Ortak Amaç tarafından eğitilmiş olan patronuyla ilişkiye girmiş olduğu anlaşılmış. Kadın evden ayrıldıktan bir süre sonra, kocası onun kendisine ve çocuklarına dönmek istediğinden çok eminmiş, oysa kadın sonra tamamen başka bir kişi olmuş. Brian ona Ortak Amaç'ın âdeta bir "tarikat" gibi olduğunu söyleyince kadının kocası şöyle demiş: "O mu, ben mi çıldırıyorduk, merak ediyordum. Ona garip bir şeyler olduğunu anlıyordum, ama bir türlü adlandıramıyordum, haklısın, "tarikat" ifadesi tam oturuyor."

"Şehirler ve yeniden düzenlenmeleri" adlı bir kursa katılan 16 yaşındaki bir genç kız, babasının ifadesiyle, kendisiyle aynı yıl katılmış olan on kişi ile birlikte kişilik değişimine uğramış. Eskiden olmadığı kadar çok tartışmaya başlamışlar ve kız kursta ne olduğuna dair hiçbir şey anlatmıyormuş. Depresyona girdiği için ilaç almaya başlamış, bir yıl okuldan ayrılmış ve eski benliğinin yüzde 85'ine kavuşmak için de psikiyatrik tedavi görmüş. Babası kurs liderinin de Ortak Amaç tarafından eğitilmiş olduğunu keşfetmiş. Babası kızının, kurstaki arkadaşları, kendisine değiştiğini söyledikleri zaman çok endişelendiğini, ama aslında kursun hepsini birden değiştirdiğini anlamış. Kızına Avrupa Birliği'ni sormuş, "İyi bir şey dediler, ama kontrolü pek sevmedim." demiş. Bu oldukça garip bir cevap tabii, ama babası bunu, onun o andaki zihinsel durumuna yormuş. Daha sonra kız, "Çok garipti, bazı şeyleri hatırlıyorum, ama çok garipti, sanki rüya görmüş gibiyim." demiş. Brian Gerrish bu konuda şöyle diyor:

Ortak Amaç'ın tasarlamış olduğu parlak çocukların, yeni sosyal ve politik bir örneğe dönüştürme uygulaması, kızda akıl hastalığı belirtileri görülmesine neden olmuş. Kocasını terk eden kadının hikâyesinde olduğu gibi, kız da kendisine ne olduğunu bilmiyormuş. NLP/ Nörolengüistik Programlama ve benzeri teknikler uygulandığı zaman, özellikle de kurban, bu eğitimi kabul etmiyorsa veya bir kişilik zayıflığı varsa, depresyon, kişilik değişimi, anksiyete, korku veya paranoya gibi akıl hastalıkların yakalanabiliyor. Kurban, bir konuya karşı olmak durumunda kalınca, gerçek görüşleri ve etiği ile implant edilen ideoloji arasında kognitif dissonans/ bilişsel uyumsuzluk yaşıyor. Ortak Amaç, "Your Turn/Senin sıran" ve benzeri kurslarda olduğu gibi okul çocukları arasında da çok aktif durumda. Ebeveynlerin, bu kursların amacı ve gerçek doğası hakkında fikirleri ya hiç yok ya da çok az var.

Brian'ın, Cornwall'da bir kadını ziyaret etmesi istenmiş. Kadın hiç iyi durumda değilmiş ve yüksek dozda Prozak alıyormuş. Ortak Amaç mezunları tarafından işinden kovulduğunu, fikirlerinin çalındığını, korku ve stres içerisinde kaldığını anlatmış. O da Ortak Amaç kursuna gitmiş ve Brian'a kullanılan malzemeleri göstermiş. Brian, Ortak Amaç kurslarında kişilikleri bölmek için regresyon tekniklerine başvurulduğunu görmüş. Böylece yeni kişiliklerin implant edilmesi daha kolay oluyormuş. İrlanda'da da bir başka kadın, Ortak Amaç kursundan sonra kocasına olanları anlatmış. Adam kursları önce saçma ve önemsiz bulmuş,

ama birkaç hafta içerisinde çok şey değişmiş. Ortak Amaç eğitilmiş meslektaşlarının hep başarısızlıkla sonuçlanacak garip kararlar verdiklerini fark etmiş. Kendi bölümünde bunun ciddi olumsuz etkileri görülmeye başlayınca kendisini, eskiden gayet iyi ilişkiler içerisinde olduğu iş arkadaşlarıyla kavga eder bulmuş. Ardından bir entrika ile işinden atılmış. Mücadele edip tazminat almış, ama dava hakkında medyaya konuşmayı yasaklayan anlaşma gereği susmuş. Karısı Ortak Amaç'ın İrlanda'da faaliyet gösterdiğini, ama her ülkeye sızma yolunda olduğunu söylemiş. Aşağıdaki satırlar, Brian Gerrish'in, Ortak Amaç'ta tekrarlanan konular ve eğittiği insanlarla ilgili olarak keşfetmiş olduğu gerçeklerin özeti:

1. Ortak Amaç'a seçilinceye kadar kişinin hayatı normal, daha sonra kişiliği değişmeye başlıyor.

2. Kendi toplumları için bir şeyler yapmaya çalışan insanlar, birden kendilerini istismar ve tehditle sarılmış olarak buluyorlar, projeleri ya çalınıyor ya da son veriliyor. Mücadele ettikleri takdirde, diğerlerinin gizli ve koordineli bir şekilde kendilerine savaş açmış olduklarını fark ediyorlar.

3. Ortak Amaç ile kötü deneyimleri olanlar korkutuluyor, dolayısıyla isimlerini açıklamak istemiyorlar.

4. Ortak Amaç personeli, mantıklı konuşmalar yapacakları yerde, "mantra"lar söylüyorlar (Sürekli olarak tekrarlandığında ruhani güçleri uyandırılmasını sağlayan kutsal söz.) veya sürekli olarak tekrarlanan sesler çıkarıyorlar.

5. Kıyafet şifresi ile benzer görüntü oluşturuyorlar, özellikle kadınlar küçük hoş takımlar giiyorlar.

6. Robotsu tavırları var. Bu, çocukları nedeniyle muhatap olmak zorunda kalmış olan ebeveynlerin görüşü olup, özellikle Sosyal Hizmet görevlilerinin normal insan sıcaklığı ve şefkatinden yoksun olduklarını gösteriyor. Ortak Amaç mezunlarından olan yerel yetkililer, Ortak Amaç'ı korumak için yalan söylüyor, aldatıyor, sahte belge bile oluşturuyor ve bunu titizlikle gizliyorlar.

7. Ortak Amaç, kendi faaliyetleri hakkında sorular soranlar hakkında bilgi topluyorlar.

8. Ortak Amaç görevlileri, bilginin kamuya yayılmasından kaçınmak için yetkililere de tembihlemiş oldukları üzere, bilgi edinme özgürlüğü yasası çerçevesinde bile, bilgi verilmesini yasaklamışlar.

9. Ortak Amaç, çocukları ve gençleri ele geçirme konusunda her şeyi göze almış durumda.

10. Yeniden programlanmaları daha kolay olduğu için özellikle parlak çocuklar ve gençleri hedef alıyorlar.

Brian Gerrish, ideolojisini çok yıkıcı olarak tanımladıkları Ortaç Amaç hakkındaki gözlemlerinin, birçok tecrübeli Nörolengüistik Programcı ve askeri profesyoneller tarafından teyit edildiğini söylüyor. Bir profil sistemi kullanarak, istenen pozisyon, güç, finans denetimi ve nüfuzu olan potansiyel öğrencileri tarıyorlar. Daha kolay programlandıkları için ve programlandıktan sonra da, bir arkadaş veya mentor tarafından daha kolay denetim altında tutulabildikleri için, narsist kişilikler tercih ediliyor. Bu nedenle genç politikacılar hep aynı tipte ve hep aynı şekilde hareket ediyorlar.

“Ortak Amaç” toplantıları “Chatham House” kurallarına göre yapılıyor. Katılımcılar, aldıkları bilgileri kullanmakta serbest olmakla birlikte, kaynağın kimliği veya bağlantılarını da, diğer katılımcıları da kesinlikle ifşa edemiyorlar. Chatham House, İllüminati’nin Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü’nün karargâhı. Bu örümcek ağına, Dış ilişkiler Konseyi ve Amerika’nın Trilateral/ Üçlü Komisyonu da dahil olup, Rothschild’lerin Yuvarlak Masa’sına sorumlu durumdalar. Enstitü, toplantılarını gizli tutmak için Chatham House kurallarını kullanıyor, politikasını da devredilemez bazda geliştiriyor. Tavistock Enstitüsü ve benzeri organizasyonların çalışmalarıyla ortaya, tam “ortak amaç”lı bir “ortak şebeke” çıkıyor.

Bütün bunlar, politik doğruluk, yönetim inisiyatifleri ve yanıltıcı haberlerin koordineli bir şekilde uygulanması suretiyle bizi, faşizm/ komünizmden daha da ötelere taşıyacak yollar. Bu şebeke, sosyal kimlik ve özgürlükleri yok edip, kamu ve özel sektörü tek bir merkeze almayı amaçlıyor. Faşizmin tanımı, devlet ile şirketlerin birliğidir, dolayısıyla aynı “Nazi Almanyası”nda ve Faşist İtalya’da olanlar hedeflenmektedir. Brian Gerrish, Ortak Amaç liderlerini, faaliyetlerini ifşa ederek o kadar endişelendirmiş ki, 2009 yılının sonlarında Brian’ın, *cxposed.com* web sitesini, “copyright gerektiren materyal” bahanesi ile kapattırmışlar, oysa materyal zaten herkese açıkmiş. Brian daha sonra başka bir sitede devam etmiş, zaten yapmamız gereken de bu.

Sistem bize taleplerini dayatmak istediği zaman, ne olursa olsun kalkıp devam etmeliyiz. Bölünmemeli, asla vazgeçmemeliyiz.

Politik Doğruluk: Büyükler için Kreş

İşe yarar ahmakların ve devletin bütün seviyelerindeki yöneticilerin programlanmaları, “politik doğruluk” denen kavramla destekleniyor. Belki okumakta olduğunuz bu kitabın başından beri yer alan bir motifi fark etmişsinizdir. Bir şeyin resmi sebebi, aslında olanın tam tersi bir şeyin paravanı oluyor, işte buna da “politik doğruluk” diyorlar. Bunun, azınlıkta kalan kişilerin, genel halkın söylediklerinden incinmelerini engellemek için bir yöntem olması gerekirken, aslında çok güçlü bir zihin programlaması oluyor. Üstelik de koruyor olması gereken azınlıkta kalanlara karşı hakaret ediliyor! Zencileri kızdırmamak için “siyah kahve”ye, “sütsüz kahve” veya “siyah puding”e “kahvaltı puding”i demek çocukça bir aptallık şeklinde, zencilerin zekâ düzeyini hiçe saymak oluyor. Resmi dairelerde ve vergi mükelleflerinin parasıyla finanse edilen kurumlarda yasaklanan “potansiyel hakaret” sözleri arasında neler var: “Beyazın beyazı”, “centilmenlik anlaşması”, “siyah işaret”, “kara bakışlar”, “kara gün”, “sağ-lak/sağ eliyle yazan adam”, “master room/ana denetim odası/efendi” odası. Noel ışıkları bile, Hristiyan olmayan azınlıkları rencide etmemek için “kış dönemi ışıkları”na dönüştürülmüş! Bir İngiliz polis yetkili merci, İngiliz Rover arabalarını kullanmadıklarını, çünkü İngiliz arabası almanın milliyetçi bir ifade olup, toplumdaki hassas, yoksul ve etnik azınlıklara karşı hakaret sayılabileceğini ifade etmiş!

Bir fırın yöneticisi de “zencefilli ekmek adamlar” kurabiyelerinin adını, “zencefilli ekmek kişiler” olarak değiştirmiş! Birisi bisküvi ayrımcılığı yapılmaması gerektiğini buyurmuş, ama, oh, eğer pillerin dahil olmadığı bir cihaz akıllı ile düşünüyorsa bu da mümkün! “Politik

doğruluk” kavramının çizmesi altında bebek ninnisi “Ba ba **black sheep**/ mee, mee, **kara kuzu**” da herhalde “Ba, ba **rainbow sheep**/ mee, mee, **gökkuşağı (rengindeki) kuzu**” falan olur... Çocuk tekerlemesindeki Humpty Dumpty/Yumurta Adam da kırılınca eski haline getirilememiş deneceği yerde, “Humpty Dumty ona kadar saymış, sonra eski haline gelmiş.” denecek herhalde... Gördünüz mü çocuklar, yüksek duvardan düşmekten korkmayın, bir şey olmaz! Ölmezsiniz, sadece ona kadar sayın yeter!

Bir müşteri, bir süpermarketin, kalın “İrlanda sosisi” satarak ırkçılık yaptığını iddia etmiş. Buradaki “kalın” kelimesi, İrlandalıların zihniyeti için değil de, sosisin niteliği için kullanılmış da olsa önemi yok. Tunbridge Wells Konseyi, epilepsi hastalarını rencide ettiği için, “beyin fırtınası” sözünü yasaklayıp, yerine “düşünce yağmurları” sözünün kullanılmasını istemiş. Epilepsi Ulusal Birliği, üyelerinin rencide olmadığını söylese de, Ortak Amaç birliği için durum fark etmemiş, çünkü kimsenin rencide olması veya olmaması aslında onların umurunda bile değil. Bu, kendi programlarını başkalarına empoze etmeye çalışanları programlama aracı.

Tunbridge Wells Konseyi’nin başkanı Val Green, “düşünce yağmurları” hakkında bir beyanda bulununca epilepsililer “beyin fırtınası” sözünden rencide olmadıklarını belirtmişler. Bu aslına, bu konuda emsalsiz bir örnek, çünkü Ortak Amaç’ın manyaklık derinliklerini iyice zorluyor. “Ortak Amaç” bir de şöyle buyurmuş:

“Eşitlik ve çeşitlilik konularını son derece ciddiye alıyoruz. İnsanları rencide etmemek bizim için çok önemli ve eğer bundan kaçınmak isterken rencide etmek istemediğimiz kimseleri rencide etmişsek özür dileriz. Eğer Epilepsi Birliği, bu ifadeyi uygun görüyorsa bu açıklama için teşekkür ederiz, ama yine de eğer bu ifade küçük bir azınlığı bile rencide ediyorsa, o kişileri bizimle temasa geçmeye teşvik ediyoruz.”

Artık ben bunun için söylenecek kelime bulamadım. Pes!

Fransız hükümeti, evli çiftler kavga ederlerken birbirlerine hakaret ederlerse suç kaydı tutulması için kanun teklifi vermiş. Zaten Fransa, evli veya birlikte yaşayan çiftler arasında psikolojik şiddeti yasaklayan ilk ülke. Yasa, her türlü hakareti ve çiftlerden her hangi bir tarafın dış görünüşü hakkındaki kaba sözlerin tekrarlanmasını da içeriyor. Rencide etmenin tekrarlanması halinde rencide edenlere para cezası verilecek, elektronik olarak etiketlenecek, hatta hapse bile atılacaklar. Bu, insanların her durumda söyleyecekleri her kelimeye dikkat etmelerini sağlayacak psikolojik oyunun planı. Yani bu, herkesin bir diğeri için potansiyel “Big Brother/gözetleme devleti” olacağı zihinsel ve duygusal bir gözetleme şekli.

Sakın nefes alma! Ciğerlerin incinebilir!

Dünyadaki bir diğeri “Politik Doğruluk” ise, İngiltere’de “Sağlık ve Güvenlik” adı ile geçiyor. Ne demek istediğimi anlamanız için birkaç örnek veriyorum: İtalyan dondurma zinciri “Morelli’s”, çalışanların, müşterilerin dondurmalarının üzerine üst malzemesi koymalarını yasaklamış, çünkü eğer yere dökülürse insanlar basıp düşebilirlermiş. Bunun üzerine müşterilere üst malzemeyi kendilerinin koymaları için ayrı bir kap veriyorlarmış. Oysa aynı şekilde o da düşmeye neden olabilir, o da başka mesele.

Bir okul yetişkinlere ve çocuklara, “Blu-Tack” (hamur şeklinde uygulanan bir yapıştırıcı) kullanılırken gözlük kullanmaları talimatı vermiş. Bir başka okul ise, oyun parkında çocukların sprey köpük kullanmalarını yasaklamış, çünkü çizgi çizerlerken çocuklar kayıp düşebilir, hatta boğulabilirlermiş!

İlkokullardan birisinin spor gününde, üç ayak yarışı, çok tehlikeli olduğu için programdan çıkarılmış. Bishops Down İlkokulu'ndaki görevliler, öğrencilerin belirli bir hedefin dışında etrafa kâğıt uçak atmalarını yasaklamışlar. Başka bir okulda ise, yıllık “öğretmenler-öğrenciler” maçı, kaza olup kişilerin mahkemeye verilmesi olasılığına karşı kaldırılmış! Staffordshire Country Konseyi, okullara 70'den fazla “risk listesi” formları dağıtmış. Bir tanesi iyice ilginç: Boğaz temizliği, ağzı ısılatmak, fazla yüksek ya da fazla alçak ton ile şarkı söylemek, zorunlu olarak fısıldama veya çok hızlı konuşma gibi durumlara karşı “ses bakımı” önermiş. Seslerini korumaları için çocuklar, aşırı baharatlı gıdalar ve çok sıcak içecekler tüketmemeleri ve sürekli olarak ağızlarından solumamaları konularında uyarılıyormuş. Başka bir yetkili merci, ilkokullar için 35 sayfalık sağlık ve güvenlik listesi dağıtmış. Bunda, zehirli baldıran ve güzel avrat otlarının çocuklar tarafından yetiştirilmemesi konuları da yer alıyormuş. Yani ne demeli? Teşekkürler, belki bu konuyu atlamış olabilirdik.

Müzik dersleri için risk olasılıklarında ise, büyük enstrümanların trolley ile taşınması öneriliyor ve kaza olasılığına karşı, öğretmenler olmadığı zaman davul sopalarının kullanılması yasaklanıyor. Bu listede okula helikopter inmesi olasılığı da göz önüne alınmış. Heyecanlanan çocukların pencereden bakmalarına izin verilmekle birlikte, bahçedeki helikoptere doğru koşmaları güvenlikleri açısından yasakmış. Başöğretmenlerin Ulusal Birliğin Genel Sekreteri olan Mick Brookes diyor ki: “Okullar hareket eden her şeye karşı bir politika edinmeleri doğrultusunda büyük baskı görüyorlardı, şimdi ise hareket etme olasılığı olan veya hareket bile etmeyen her şeye karşı bir politika edinmeleri doğrultusunda baskı görüyorlar.”

“Öğretmen TV” programınca yapılan bir ankete katılan 600 öğretmenin yarısı, “Sağlık ve Güvenlik” kurallarının çok fazla yasaklar içerdiği ve çocuklar üzerinde negatif bir etki yarattığı görüşündeymiş. Eh, işte zaten amaç da bu ya! Plan, çocukların her şeyi tehlike ve sınırlamalar çerçevesinde görmeleri, çünkü o zaman büyüdüklerinde de aynı şeyi. Bu da zihin programlamanın başka bir yolu.

Bir yayınevi bir yazardan, elektrikli ızgaradaki kırmızı halkadan, merdiven kullanan çocuk resmine ve üzerine ateş üfleyerek lokuma benzer “marshmallow”ları pişiren ejder resmine kadar çıkarılmasını talep etmiş, çünkü bunlar “Sağlık ve Güvenlik” kurallarına aykırı imiş. Bir itfaiye merkezine, geleneksel üst kattan aşağıya kayarak inme direğinin yapılmasına karar verilmiş, çünkü itfaiyeciler, yani İngilizcedeki adıyla “fire-men”, çok pardon “fire-fighters”, yani “ateşle savaşanlar”, yere hızla inince, bileklerini burkabilirlermiş! Yetkililer, merdivenlerden koşarak inmelerini daha uygun görmüşler. Doğru, merdivenlere hücum eden ve mümkün olduğu kadar hızla inmeye çalışan itfaiyeciler, mutlaka daha güvenli bir iniş yapacaklardır, ona şüphe yok. Her şeyin iyice güvenli olması için en iyisi “yangınla mücadele veya itfaiye istasyonları” kaldırılınsın, peki ama yanan binalarda mahsur kalan insanların sağlığı ve güvenliği nasıl sağlanacak? Bence riskleri bulmak için de ayrı bir çalışma

yapılsın. Hey, ben bir tane buldum bile, neden yangınlar yasaklanmasın? Tamam, sorun çözüldü işte, böylece küresel ısınma da engellenmiş olur öyle değil mi?

İngiltere Somerset'teki bir ambulans görevlisi, doktor yardımcısı tarafından, 15 cm. derinliğindeki suda beli kırılmış olarak yatan hastaya müdahale etmemesi için uyarılmış, çünkü insanları "su"dan kurtarmak' için eğitilmemişler! 15 cm derinliğindeki su, bu morona göre, "su kurtarma" yönetmeliğine uymayı gerektirdiği için ambulans görevlisinin yalvarmalarına rağmen kurbanı yardım ettirmiyor. Güneybatı Ambulans Servisi kurumunun sözcüsü, su'dan kurtarma vakaları için sadece itfaiyecilerin eğitildiklerini söylemiş. Yani her şey prosedüre göre yapılmışmış. Hayır, prosedüre göre değil, kullanılacak durumda olmayan bir beyine göre yapılmış!

Bir hastane yönetimi ise, "çalışanlar için yapılan danışma toplantısı"ndan sonra, ziyaretçilerin yeni doğmuş bebeklere hitaben çeşitli sesler çıkarmalarını yasaklamış. Hastalar için saygı ve ağırbaşlılık gerekiyormuş! Hastanelere posterler koyuluyormuş, "Bana bakılmasını istediğimi sanmanızın nedeni nedir?" gibi. Bu politikayı koyanlar için ben de şöyle bir şey düşündüm: "Bakmayı istediğimi nereden çıkardınız?"

Bir gün bir Pizza Hut şubesine gitmiştim. (Bununla gurur duymuyorum, ama karnım çok acıkmıştı.) Bir kahve içmek istedim. Kahve makinesi bozulmuş, ama "Sağlık ve Güvenlik" kuralları gereğince su ısıtıcıda su kaynatmaları yasakmış! Yani bir restoranın, lanet olası bir su ısıtıcıda su kaynatma izni yok öylemi? Ve biz de buna eyvallah ediyoruz! Brian Gerrish, Ortak Amaç ile ilgili araştırmalarında bu fenomen için geçerli bir nokta bulmuş:

Çok ilginç, çocukları devlet tarafından alınan annelerin çoğu, Sosyal Hizmet görevlileri için "küçük robotlar gibi, buz gibi soğuk, duygusuz" ifadeleri kullanıyor. Nörolengüistik Programlama, insanlara azar azar, dozlar halinde uygulanıyor, birazı kursta, birazı sonraki aylarda, birazı ertesi yıl vs.

Bir örnek de şöyle, bir bisikletin üzerinde basın fotoğrafı verecek olan bir polis memuru, bisiklet eğitim kursu almamış olduğu için bisikletin üzerine bile binmiyor. Normal insanlar adamın delirmiş olduğunu düşüneceklerdir, ama polisin zihni programlanmış olduğu için kursa gitmeden bisiklete binmek ona kesinlikle mantıklı gelmiyor.

Başka bir örnekte ise; polis bir su birikintisine düşmüş olan bir çocuğu kurtarmak için, risk kuralları gereği ne ise "üst" ünden onay almadan harekete geçmiyor. Normal bir kişi ise belki bir an riskini düşünür, ama mutlaka suya atlar. Şimdi polis yeniden programlanmış olduğu için, onlara göre normal olan da bu.

Eğitim organizasyonları, sistemi yönetmek için kendi zihinlerine bile sahip durumda olmayan kişileri, düşüncesiz, bilinçsiz ve "robotsu" olmak üzere eğitiyor. "Politik doğruluk" ile "Sağlık ve Güvenlik", insan yaşamının en ince ayrıntısına kadar hükmeden talimat ve gittikçe artan kurallarla, özgür düşünce ve özgür ifadeyi hedef alıyor. Bu tıpkı bir örümceğin, bir sineği ağına bağlaması gibi bir şey. Sonunda sinek o kadar çok bağlanıyor ki, hiçbir şekilde hareket edemez hale geliyor. İşte "Politik doğruluk", "Sağlık ve Güvenlik", "Ortak Amaç", "Sürdürülebilir Gelişim" ve "Tavistock sosyal yönetim operasyonları"nın arkasındaki asıl plan bu...

Kontrol Sistemi, insanları örümcek ağına daha da çok bağlamak için daha fazla kanun ve vergi çıkarıp, mali taleplerde bulunuyor.

Hepsi Avrupa Birliği bürokrasisi ve İllüminati şebekesine bağlı. Hepsi aynı ortak amaç için çalışıyor ve bu organizasyonlarda yüzlerce insan çalışmakla birlikte, çoğunun ne tür bir işin içinde olduğuna dair hiçbir fikri bile yok. Tunbridge Well Konsey'indeki "Bayan Düşünce Yağmuru" gibi kişiler, değil bilmek, hiçbir şeyin farkında bile olmadıkları için bu oyunun piyonları olarak kullanılıyorlar. Nazik olup, kimseyi incitmedikleri inancıyla kendileri, çocukları ve torunları için, bilmeden bir Orwell tarzı kâbus yaratmaya yardımcı oluyorlar. Oysa incitiyorlar, zarar veriyorlar. En basit özgürlükleri bile engelliyorlar ve artık ciddi bir şekilde sinir etmeye başladılar. Peki bütün bu saçmalıklar nereden mi geldi? Ah, ah...

İşte yine başlıyoruz...

"Politik doğruluk" modern bir kavram gibi görünüyor. Oysa son 20-30 yıldır ortaya çıktı, ama bugün inanılmaz seviyelere ulaştığını görüyoruz. Aslında Birinci Dünya Savaşı dönemine dayanıyor, ama gölgelerde planlanması, ondan da çok öncelere uzanıyor. Rothschild Hanedanı'nın yönettiği İllüminati şebekesi, global toplumu tek bir dünya diktatörlüğüne dönüştürmek istiyor ve bunu gerçekleştirmek için de aklınıza gelebilecek her alandaki çeşitliliği yok etmeleri gerekiyor. Sürünge hibrid aileler, devlet, bankacılık, iş, medya, tıp ve ecza alanlarında bütün çeşitliliği yok ediyorlar. "Ortak Amaç" gibi organizasyonlar, devleti ve yasama organlarını yönetenlerin arasındaki düşünceleri, algılama çeşitliliğini veya farkları yok etmek için oluşturulmuş durumdalar. Hep birlikte en büyük hedefi, yani kültürel farklılığı yok etmeyi hedefliyorlar. Burada devreye, politik doğruluk sokuluyor. Bunun amacı ise; dil, görüş ve kültür farklılık veya çeşitliliğini iyice gevşetip geriye, şahsiyetsiz,

anlamsız, banal bir insan toplumu bırakmak. Anlamı olan bütün kelimeler yasaklanacak, insanlar korkutulacak ve halk birisini rencide etmiş olmaktan dolayı ceza alma korkusuyla kelimeleri dikkatle seçmeden hiçbir şey söyleyemeyecek. Allah aşkına, etrafınıza bir bakın, bu zaten artık her yerde gerçekleşiyor ve büyük bir hızla ilerliyor!

“Politik doğruluk”un gelişimini ve yayılmasını sağlayan ana yollardan birisi de Marksizm hareketidir. Az sayıdaki grubun, çok sayıdaki kitlelere egemen olması da (faşizme de bkz.) bir başka İllüminati/Rothschild ürünüdür. Bir Rothschild Siyonist olan Karl Marx, İngiliz aristokrasisinden birisiyle evlenmiş olan bir İllüminati kuklasıdır. “Marksizm” de, “Faşizm” de aynı, “merkezden kontrol yapısı”nın farklı iki ifadesidir. Marx’ın, “Genç Hegelian Hareketi” ile ilgili olması da doğaldır. Bu hareket adını, “Hegel Diyalektik”i ile ünlenen Georg Wilhelm Friedrich Hegel’den almıştır. Muhalif güçler, eritilerek veya yok edilerek bir araya getirilmek üzere birbirine karşı kıskırtılır. Bu şöyle tarif edilir: tez+antitez=sentez.

Marksizm ve faşizm, global bir toplum oluşturmak üzere toplumu önce yok edip, sonra birleştirir. Zaten aralarında hiçbir zaman, en azından halkların özgürlüğü açısından büyük bir fark olmamıştır. 1923’te “felsefi düşünce” okulu olan “Frankfurt Okulu”nu bir grup Marksist kurmuştur ve “Politik doğruluk”un en büyük destekçisi olmuştur. Adından da anlaşıldığı üzere yeri, bir Rothschild kalesi olan Alman şehri Frankfurt’tur.

İlk kuruluşunda yer alan kişilerden birisi de, yine bir Rothschild Siyonist olan Macar aristokrat György Lukacs idi. Lukacs, batı Marksizminin kurucusu olarak tanınır. 1950’li yılların ortalarında Macaristan kültür bakanı iken, şimdi bizim “politik doğruluk” dediğimiz kavramın çeşitli yönlerini öne sürdü. Halk, özellikle de çocukları hedef alışı şekline şaşırmıştı. Lukacs’ın bir dostu olan Rothschild Siyonist Willi Munzenberg, batıyı kendi planlarının gerektirdiği şekilde değiştirebilmeleri için yapmaları gereken şeyin, entelektüelleri organize edip batı medeniyetini kokuşmuş hale getirmek olduğunu söylemişti. Böylece Frankfurt Okulu, önce Rothschild Siyonist Felix Weil, sonra da aynı familyadan gelen Max Horkheimer tarafından finanse edilerek kurulmuştu. Okulun anafikrini etkileyen iki kişi de yine aynı familyadan Theodor W. Adorno ile Herbert Marcuse idi.

Frankfurt Okulu, 1935’te New York’a taşınmadan önce, bir süre de İsviçre’de faaliyet gösterdi. 1941’de “politik doğruluk” kavramı globalliğin başkentlerinden California’ya taşındı ve böylece okul, ABD’de, Amerikan sosyal bilimlerini hâkimiyeti altına aldı. Ve öne sürdükleri fikirler ise, aşağıdaki listelenmiş olan fikirlerdi, bilmem onları tanıdınız mı?

- Irk ayrımcılığı yaratmak.
- Şaşkınlık yaratmak için sürekli olarak değişim yapmak.
- Çocuklara seks ve homoseksüellik öğretmek.
- Okul ve öğretmenlerin otoritesini baltalamak.
- Ulusal kimliği yok etmek üzere büyük çaplı göçler yapılmasını sağlamak.
- Fazla içki tüketimi sağlamak.
- Kiliseleri boşaltmak veya insanları bir araya getiren her şeyi hedef almak.
- Suçlardan mağdur olanlar için taraflı bir yasa sistemi oluşturmak.
- Devlet ve devlet çıkarlarına dayalı bağımlılık sağlamak.

- Medyayı kontrol altına almak, aşırı derecede basitleştirmek veya bayağılaştırmak.
- Ailelerin parçalanmasını teşvik etmek.

Bu, planın sadece bir bölümüydü, ama ortak konuların sürekli olarak aynı olduğunu görüyorsunuz. “Ulusal kimliği yok etmek üzere büyük çaplı göçler yapılmasını sağlama” ifadesinden kasıtları ise, Dr. Richard Day’in 1969’daki toplantıda söylemiş olduğu gibi, uzun süre önce kurulmuş toplulukların, işsizlik ve kitlesel göçlerle yok edilmesi idi. Sınırları ortadan kalkan Avrupa Birliği ve sınırsız bir Kuzey Amerika Birliği için, ABD’nin Meksika ile sınırlarını kaldırma hazırlıklarının nedenleri hep bunlar...

Yukarıdaki listedeki amaçların hiçbirisi, insanların yararına veya iyiliği için değil. İllüminati’nin homoseksüeller de umurunda değil, koruduklarını iddia ederken istismar ettikleri çocuklar da... Rothschild İllüminati cephelerinden Anti-Defamation League (Ad lekelemeye karşı birlik)’in de ırk ayrımı ile ilgisi yok. Sadece bunu, daha fazla kontrol altına almak, konuşma özgürlüğünü yok etmek ve gerçekte savunulacak bir şey olmadığı halde sizin görüşünüzü suç gibi göstermek amacıyla ortaya “nefret yasaları”nı koymak. Irk ayrımı olmadığı zaman ise yetkililer kendi çözümlerini haklı çıkarmak için hemen uyduruyorlar.

2009’da New York eyaletindeki , *The Wayne County Star* adlı gazete’nin web sitesine, Meksikalılara karşı zehir zemberek ırkçı yorumlar gönderilmiş. Gazete bunların bir kısmını izleyince internet protokol adreslerinin, İç Güvenlik Bakanlığı’na dayandığını görmüş. Gazete bir yıl önce de bilgilerin, aynı yerin bilgisayarlarından geldiğini keşfettiğini bildirmiş. Bunlar olağandışı olaylar değil, normlar.

Anti Defamation League, ad lekelemeye karşı birlik bir Rothschild birliği olup, politik doğruluk denen bir başka Rothschild operasyonuna bağlı. Bunun, kimseyi ırkçılıktan veya rencide edilmekten korumakla ilgisi yok, amaç yeni bir düzen, yani onların düzeninin kurulması için ülkede bir sosyal çöküntü ve bölünme sağlanması.

CIA de dahil olmak üzere uyuşturucu trafiğini yöneten sendikaların arkasında İllüminati şebekelerinin bulunduğunu şimdi anlıyoruz. Demek ki bu nedenle, bulunması zor uyuşturucular dünyanın her yerinde kolaylıkla temin edilebiliyor. Eroin üretimi 2001’den beri Afganistan’da tepelere fırladı. Colombialı uyuşturucu baronlarını karteller haline getiren de CIA’dir. Global uyuşturucu piyasası da, paravan programları finanse eden kaynaklardan birisi. Kara projelerin, resmi kaynaklarla finanse edilmediği belli. Bush ailesi ve Clintonlar da gırtlaklarına kadar bu uyuşturucu belasının içindeler. (Ayrıntılar için diğer kitaplarıma bkz.) Baktığınız zaman temayı her yerde görüyorsunuz; toplumun çöküşü, savaşlar ve korku, stresler, kimlik ve yön kaybı ile neticelenen bütün kopukluklar.

Dilin Yeniden Programlanması

Orwell’in 1984 kitabında sözünü ettiği konulardan birisi de, dilin manipüle edilmesi suretiyle sağlanan kitlesel ve bireysel zihin kontrolü olup, bugün politik doğruluk, nefret konuşmaları veya nefret suçu yöntemleri ile ifade ediliyor. Bu ifadeler, dilin, algılama konusunda ne kadar önemli olduğunu açıklayan Orwell tarafından icat edilmiş. Kitabındaki

"Oceania" adlı süper devletin resmi dili için "Newspeak" sözünü türetmiş ve kitapta sözü edilen ülkede, sözcük sayısı her yıl biraz daha azaltılıyormuş.

Şimdiye bakacak olursak, politik doğruluk, nefret konuşmaları, cep telefonu metin dili derken, hepsi tam bugüne oturmuş halde, öyle değil mi? 1984'teki Newspeak/ uydurma dil veya aldatma dili; ne kadar az kelime kullanılırsa, insanların görüşlerini, o kadar az ifade edecekleri gerçeğine dayanır. Ancak bunun daha da ötesi var, çünkü beş duyuya dayalı bu realitede biz düşünce eylemini de kelimelerle ifade ediyoruz. Kullanılan dili sınırlamak, özgürce düşünme imkânınızı da yok edecektir. Bir internet makalesinde şöyle demişler: "Özgürlük ihtiyacı için iletişim sağlayabilir miyiz veya ikisinin de yokluğu halinde bir baş-kaldırı mı organize edeceğiz?"

Newspeak, dildeki bütün anlamları yok etmek için tasarlanmış ve geriye hiçbir anlam ifade etmeyen ifadeler kalmış. Bütün politik konuşmalara bir bakın. Önceki, "eski konuşma" olarak bilinen enerjik ve canlı dilin yerine Newspeak/ yeni konuşmayı getiriyorlar. Bir kez daha bakarsak, şimdi bütün bunların yer almakta olduğunu görebiliriz. Newspeak'te hâlâ "özgür" kelimesi var, ama İngilizcedeki "free/özgür" kelimesi, aynı zamanda "den muaf" anlamına da geldiği için, "köpek bittten muaf/yani köpeğin biti yok/bittten yana özgür" ifadesindeki gibi kullanılabilir. Ancak, eskiden olduğu gibi, "politik olarak özgür" veya "zihinsel özgürlük" gibi ifadelerde kullanılamıyor, çünkü artık politik veya zihinsel özgürlük kalmadı. Özgürlük ve eşitlik kavramlarıyla ilgili bütün kelimeler tek bir kelimedede buluşuyor; "suçlu düşünce" veya "düşünce suçu"nda... Oysa tarafsızlık ve rasyonalizmle ilgili bütün kelimeler ise, eskiden tek bir kelimedede buluşurdu, yani "eski düşünce"de...

Tony Blair İngiliz İşçi Partisi ile iktidara gelince, "eski işçi partisi" adını kaldırıp, partiye "yeni" İşçi Partisi' dedirtti. Bu suretle, bütün eski düşünce ve dil, tartışmalardan çıkarıldı. Propagandada geliştirilenlere karşı zıt anlamı çok güçlü bir şekilde ifade eden kelimeler, bu 1984 dünyasında hep elimine edildi. Dilimizde, "İyi"nin zıttı "kötü"dür, ama "kötü"nün yerini "iyi değil" aldı. "En iyi" anlamına gelen "best" kelimesinin yerini ise double plus good/ çift artı iyi aldı. Herhalde "çok kötü" de "doubleplusunbad/çift artı iyi olmayan" gibi bir şey olacak! Dilimize giren, bu tür anlamsız kelimelerin gittikçe artmasının nedeni, gerçekte neler olduğunu saklama amaçlıdır. Gerçeğin saklandığını gösteren kelimelerin kullanılmasına bir örnek de "sivil kayıplar" veya "ölüler" kelimelerinin yerine kullanılan, "collateral damage/ çok taraflı zarar" ifadesidir. Ayrıca kendilerine karşı olan kişiler için de gözden düşürücü ifadeler kullanıyorlar. Yetkililerin dayatmalarına karşı iseniz,"devlet karşıtı grup"tan oluyorsunuz, eğer devletin sizi aldattığına dair bir fikir öne sürer, hatta bunu kanıtlarsanız, o zaman da "kompro teorisyonu" olursunuz.

Obama sahneye çıkmadan önce basılan bundan önceki kitabımın ilk baskısında, "değişim" kelimesinin Orwell'cilerin uydurduğu başka bir kelime olduğunu yazmıştım. Bu ifade genellikle belirli bir fikrin "iyi" olduğunu önermek için kullanılıyor, çünkü daha "yeni" oluyor, ama "yeni" olmak demek, her zaman "daha iyi" anlamına gelmiyor. Nazizm ve Komünizm de "değişim" idi. Obama'nın seçim kampanyası klasik Orwell tarzıydı. Tony Blair'in dillere pelesenk olmuş yeni kelimeleri de, hep "değişim" ve "reform" olup, anlamı itibarıyla "kötü"nün yerine koydukları "iyi" idi. Sonra ortaya yeni kelimeler veya "Newspeak" çıktı.

İnsanların meşru, çoğunlukla da önemsedikleri görüşlerini kötü göstermek için, kelimelerin tanımları yeniden yapılıyor. Örneğin, global gücün merkezileştirilmesi ile yoksul kişi ve ülkelerin istismar edilmeleri olan 'globalleşme'ye karşı olanlara "anarşist" veya "anti-kapitalist gösterici" diyorlar, oysa onlar aslında "kartelizm"e ve "kitlelesel insan istismarına" karşılar. Farklı düşünen, dünyanın yönetilişindeki deliliği sorgulayan kişilere "aşırı uç"çu deniliyor. Adaletsizliğe direnirseniz "militan" oluyorsunuz.

Oysa "barış gönüllüsü", başka bir ülkeyi işgal eden, "barış süreci" ise, bastırılmış insanların, bastırılmaya muhalefet etmelerini engellemek için uygulanan bir yatıştırma yöntemi, yani hiçbir hedefi olmayan bir yol haritasıdır. Batının değerleri, batının kendisinde bile uygulanmaz iken, dünyanın geri kalan kısmına dayatmaya çalışılan sözde değerlerdir. 1984, şimdi burada veya bu dünyada yer alıyor. İnsanlar söylemekten, yazmaktan, hatta düşünmekten bile korkuyorlar. Rencide edici, duygusuz, ırkçı, seksçi veya homofobik olabilecek yanlış kelimeleri kullanmaktan çekiniyorlar. Tıpkı Çin'de, yüksek yetkilileri kızdırmaktan korkan Çin halkı gibi. Ama hey, bir dakika, Çin özgür değil, ama biz özgürüz öyle değil mi?

Kitlelesel Zihin Kontrolü

Politik doğruluk ve mevzuat; kurallar patlaması, yapılması ve yapılmaması gerekenler, hepsi, genel nüfus üzerinde kitlelesel zihin kontrolü sağlamak için kullanılıyor. "Ortak Amaç" tipindeki organizasyonlar, sistemdeki yöneticilerin zihinlerini manipüle ederek, insanları köle haline getirecek olan kural ve mevzuatı zorla kabul ettiriyorlar. Kitlelerin zihin kontrolü, laboratuvar labirentinde elektro şok veya cezalandırma yoluyla manipüle edilen fareler için kullanılan aynı yöntemlerle sağlanıyor. Eğer fareler yanlış yoldan giderlerse, sürekli olarak elektro şok veriliyor, daha sonra artık elektro şok verilme de, o yanlış yola hiç girmiyorlar. İnsanların zihinleri de, sistemin istediği şekilde programlanmış oluyor, tıpkı atın tepesinden sarkıtılan havucu yakalamak için sürekli olarak koşması gibi. Bizim söylediğimiz her şeyi yaparsan seni rahat bırakırız, sorgularsan veya reddedersen şamarı yersin! İnsanlar nereye giderlerse gitsinler, ne yaparlarsa yapsınlar, her gün önlerine kurallar, mevzuat, talimatlar veya emirler çıkıyor. Toplumda bunlarsız soluk bile alamıyorsunuz. Global faşist bir devlete doğru adım adım yaklaşırken, kurallar gittikçe daha çeşitleniyor, daha işgal edici hale geliyor. İngiltere'de çöpleri saate göre koymak, birçok kişi için problem oluşturuyor, çünkü kaldırımın kenarından kaç santim ileriye koyulacağına dikkat edilmesi gerekiyor.

Bu, sürekli ceza ve ceza alma korkusunun, insan psikolojisi üzerinde aynı etkisi var. Gücünüzü onlara verirseniz, elektro şokun farelere yaptığı olur. Hepsi otoriteye ve programlanmış davranış motiflerine bağımlılık ve boyun eğmeye yol açar. Fabiancı yazar Bertrand Russell, 1931'de çıkan *Bilimsel Görünüş* adlı kitabında şöyle yazmış:

"Bilim bize peş peşe; cansız doğa, bitkiler ve hayvanlar, son olarak da insanlar üzerinde güç kurma imkânı vermiş. Bunlar, bilimsel bir toplum yaratacak olan manipülatif idealistler. Bu tip adamlardan günümüzde, ilk örnek Lenin ve Mao Zedong. Bütün gerçek güç, bilimsel manipülasyon sanatını anlayanların elinde yoğunlaşacak. Bilime, özen ve azimle

çalışacak ama egemen sınıfa sıkı sıkıya mahkûm olacak. Egemen sınıfın görüşlerini nasıl yarattığını, genel nüfusun bilmesine izin vermeyecek. Sıradan kadın ve erkeklerin yumuşak başlı, çalışkan, dakik, düşüncesiz ve kanaatkâr olmaları beklenecek. Bütün bu nitelikler arasında en önemlisi ise kanaatkârlık olacak. Bunu sağlamak için gündeme psiko analiz araştırmaları, davranış psikolojisi ve biyokimya sokulacak.”

Bu kitlesel zihin kontrolü için gittikçe artan teknolojik bir destek var ve buna; elektronik flaş, dijital televizyon ve küresel ısınma bahanesi ile kullanma zorunluluğu getirilen enerji tasarrufu sağlayan ampuller de dahil. Elektronik flaş, insan ruhunu hipnotik bir hale sokuyor, etkisi insanlarda epilepsi krizine bile yol açabilir.

Televizyonun da zihin üzerinde benzer bir etkisi var. Dijital televizyon, beynin dijital seviyelerine daha yakın enerji bağlantısı kurarak bunu arttırmak üzere tasarlanmış. Avrupa Birliği tarafından zorunlu hale getirilmekte olan enerji tasarrufu sağlayan floresan ampuller de fiziksel ve hipnotik tepkiye neden oluyorlar. Bazı insanları fiziksel olarak da hasta edebilirler.

Sözde enerji tasarrufu yapan ampuller, dünyayı kurtarmak için değil, insanların zihnini ve enerjisini titreşimsel olarak etkilemek için satın almaya mecbur bırakılıyorlar.

Enerji tasarrufu sağlayan bu ampuller, çevreyi korumaları gerekirken, zehirli civa içerdikleri için, atıklarının imha edilmeleri de problem yaratıyor. İngiliz hükümeti, bu ampullerden birisi kırıldığı zaman, kimsenin tehlikeli civa buharını solumaması için bulunulan odanın 15 dakika süre ile havalandırılması yolunda uyarıda bulunuyor. Çin'deki fabrikalarda bu ampulleri imal eden işçiler, civa zehirlenmesine maruz kalıyorlarmış. İnsanların bu ampulleri kullanmaya zorlanmaları çılgınlık, ama bunu insanların üzerindeki etkisini bildikleri için yapıyorlar. İnsan ruhuna her açıdan saldırılar yapılıyor. Oyunun amacı insan zihninin, bir tepki motifini izleyecek şekilde boyun eğmesini sağlamak, o kadar ki sonunda labirentteki laboratuvar faresinin nereye gideceğine dışarıdan müdahale edilmesine bile gerek kalmayacak. Düşünmemeyi kabullenme - uyum gösterme=rahatlık. Aldous Huxley, *Cesur Yeni Dünya* adlı kitabında devletin insan zihnine sızmasının, öneri ve cezalar yoluyla devam edeceğini yazmış, ta ki...

“En sonunda çocuğun zihni bu öneriler, bu önerilerin toplamı da çocuğun zihni oluyor. Tabii sadece çocuğun zihni değil, yetişkinin de zihni oluyor. Bu, önerilerden oluşan, yargılayan, talep eden ve karar veren bir zihin. Ama bütün bu öneriler bizim önerilerimiz. Devletin önerileri...”

Bunu sağlamak için sürünge hibrid aileler, daha fazla terörist olaylar, savaşlar, felaketler sahneye koyuyor, ekonomik krizler çıkarıyor, daha fazla yasa dayatıyorlar. Buna dünyayı iklim değişikliğinden kurtarma da dahil. Böylelikle insanların korku ve streslerini iyice arttırıyorlar. Bu, iyice merkezileştirilmiş medya; alternatif medya ve ifade özgürlüğüne karşı kötü niyetli saldırılar, dozu gittikçe artan nefret yasaları ve kamunun hiçbir zaman duyamayacağı gerçeğin politik doğruluğu ile destekleniyor. Buna boyun eğsek sonuçlar tahayyül bile edilemez.

Okumakta olduğunuz bu kitabın son bölümlerinde ne yazdığımı bir bakın. Politikanın, ordunun, medyanın, tıbbın, hukukun, “Büyük Ecza”nın, “Büyük Biyotek”in, liderlik eğitiminin, sivil özgürlük gruplarının, politik doğruluk ve daha bir sürü şeyin manipülasyonundan söz ettim.

Aranızda, bütün bunların hâlâ kazara veya tesadüfen olduğunu veya bir sonraki hareketin ne olacağına masanın gerisinde oturmakta olan koyu renk takım elbiseli bir adamın karar vermekte olduğunu düşünen var mı? Hepsi bundan çok daha ötede, hem de iyice derinlemesine... Bu gerçekten oldu ve bu dünyanın insanlarını ağına düşürmüş olan İllüminati global şebekesi yoluyla olmaya da devam edip, gittikçe insanların hayatlarının her alanına egemen oluyor. Bu şebeke, sürünge planına hizmet ediyor ve kolektif akli sürekli olarak Ay Matriksi’nden, yani insanları sahte bir realitede tutmak için Ay’dan yapılan titreşimsel yayın ile destekleniyor.

Bu iletişimler, metafiziksel evrene implant ediliyor, yani bu holografik realitenin dalga formundaki planına... Bunda sonsuz olasılıklar var ve kontrol sistemi, dünyadaki insanları, hepsi de korkunun farklı ifadeleri olan, aklın düşük seviyeli hallerine sokmak üzere manipüle ederek, düşük frekanslı Ay Matriksi programlarına ayarlıyor. İnsanlar Ay Matriksi planına ayarlandıkları zaman, programları, tıpkı program ne yapmaya karar vermişse onu uygulayan bilgisayar oyunundaki karakterler gibi oynayacaklar. Eğitim organizasyonları, liderleri metafiziksel evrendeki kontrol planına bağlama yolları arıyorlar, çünkü bir kez bağlanırlarsa, hep programa göre hareket edecekler. Bu, insanları, bunu sahneye yansıtmak üzere manipüle ederek metafiziksel evrende bir film çekmeye benziyor. Bu hız ve koordinasyon ile kontrol sistemi, ancak böyle tanımlanabilir. Yani buna holografik realitedeki bir masada karar verilmiş değil, bu senaryo, dalga formundaki yapıya yazılmış ve bizim doğrudan deneyimlemekte olduğumuz gibi dünyada oynanıyor.

Sadece bilincimize açılarak ve algılamamızı “akıl”ın ötesine geçirerek, metafiziksel evrene yazılmış olan bu sürünge planını aşabilir ve holografik realiteye, başka olasılıklar deşifre edebiliriz. İnsanların, algılamalarını, inanmamız için programlanmış olduğumuzdan çok daha büyük bir realite duygusuna açmaları gerekiyor. Sadece o zaman neler olduğunun ölçeğini ve derinliğini anlayabilir ve bu sürünge diktatörlüğüne son verebiliriz.

Pekala, o zaman ne yapabiliriz?

28

“Büyü”nün Bozulması

“Zihniniz tarafından yönetilmektense, zihninizin efendisi siz olun.”

Zen

Kitabın bu bölümüne kadar biriken bilgiler itibarıyla, “gerçek”i en yumuşak şekilde ifade edecek olsak bile, insanoğlunun önünde devasa bir mücadele görünüyor. O “gerçek”i anlamak için hiçbir arzum yok, çünkü o şekilde kabullenecek olursak o gerçek yaratılacaktır, o zaman da yapacak hiçbir şey kalmaz. Oysa kitabın bu bölümünde belirteceğim üzere devrede olan başka güçler de var. Yani yalnız değiliz...

Bir problemi çözmek için iki yol olur. Ya bir çözüm bulursunuz ya da problemi tamamen ortadan kaldırırsınız. Dünya, ileri sürülen problemlerin içinde boğuluyor, ama problemler hâlâ var, zaten var olmaya da devam edecektir, çünkü nedenleri hâlâ çözülememiş bir halde duruyor. Bu, bacağı kınılmış birisine sürekli olarak ağrı kesici verilmesine benzer. Oysa bacağın kınığına müdahale edilmediği sürece kaç hap verirsiniz verin ağrı sürecektir. Şimdi dünyanın bugün içinde olduğu duruma da aynı şekilde görmemiz gerektiğini düşünüyorum. Sebep ne ise onu engelleyebilirsek o zaman problem tam anlamıyla ortadan kalkacaktır. Bütün bu karmaşanın içine, Ay Matriksi’nden yayımlanan sahte realitenin sürünge beynimize kabul ettirilerek manipüle edilmesiyle oluşan bilgisizliğimiz nedeniyle sürüklendik. Bunların hepsi durumla dürüstçe yüzleşemediğimiz, özgürlüğün ne olduğunu tam olarak anlayamadığımız ve özgürlüğümüzü savunmadığımız gibi, insanların köleliğini sağlayan en önemli iki neden olan bilişsel uyumsuzluk ve inkâr yoluyla bölünerek yönetilmeye izin verdik. Kısacası, insan ruhuna yapılmış bir “büyü” var.

Ay Matriksi ve insanlardaki sürünge beyin yoluyla halkları, robotsu köle irka çevirmek için kolektif şuurda bir büyü yapılmış denilebilir.

Bütün bu davranış şekilleri hem bireysel hem de kolektif şuuru kapsıyor. Kitabın bu son bölümünde onlara hitap edeceğim. İnsanların baskılanma ve manipülasyon nedenlerini ortadan kaldırabilirsek, bu baskılama ve manipülasyon da sona erer.

Aynaya Yalan Söylemek

Her ikisi de, birer kendini aldatma şekli olan bilişsel uyumsuzluk ve inkâr, insanların en büyük sorunudur ve bu değişmezse hiçbir şey değişmez. Benim hayatımdan da böyle olan çok insan geçti. Kendi davranışları hakkında o kadar inkâr içindeler ki, aslında kim veya ne oldukları gerçeği ile yüzleşmemek için kendilerine bir sahte benlik yaratıyorlar. Sürekli olarak “sevgi” ve “ışık” söylemleri içerisinde, herkesi sevdiklerini söylüyorlar, ama aslında son derece soğuk, katı, sinsi, bencil ve kinciler. Hep “ben, ben, ben” diye düşünüyorlar ve gerçek yüzlerine söylendiği anda içlerine patlıyorlar. Kendilerini inandırdıkları, çok “seven” veya “sevecen” sahte kişilik yapısına kapılarak bunu kendilerinden bile saklıyorlar.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi bilişsel uyumsuzluk; bir kişinin, iki zıt inancı aynı anda gerçek olarak kabul etmesidir. George Orwell, buna “çift düşünce” diyor. İki inanç veya davranış biçimi, aynı akıl içinde çok farklıysa, hiç de hoş olmayan duygusal uyumsuzluğa, bir iç sürtüşmeye ve uyumsuzluğa neden olur, dolayısıyla da bununla mücadele etmek gerekir. Bunu, yeni bilgi veya verinin ışığında veya önümüzdeki kanıtlara göre inancımızı değiştirerek yapabiliriz. Burada kastettiğim, bazı insanlar bir yandan sürekli olarak, “sevgi ve ışık”, “herkesi seviyorum” söylemleri içindeyken, diğer yandan da, soğuk, katı, sinsi, bencil ve kinci olmayı sürdürdükleri sürece bunun asla mümkün olamayacağıdır. Eğer kişilerin bu inançları değişirse, kendi gerçekleriyle yüzleşir ve davranış biçimlerini değiştirebilirler. Oysa çoğu kişi en başından itibaren “sevgi ve ışık, ben herkesi seviyorum” inançlarının veya kendi görüşlerinin değişmez olduğunu sanırlar. Bunu doğru sanır, “gerçek” olarak algırlar. Bu bilişsel uyumsuzluğu yenmek için, kendilerine bu çelişkili davranışları için bir açıklama bulmaları gerekir. Bu da değişmez bir şekilde, bu şekilde hareket etmelerinin nedeni olan suçlayacak biri vardır demektir.

Bilişsel uyumsuzluk içerisinde olan kişiler, kendi küçük, “kendini inkâr etme dünyaları”nda, genellikle avcı değil, hep mağdur veya kurban durumundadırlar. Benim hayatımda da bir zamanlar böyle kişiler yer aldı. O kadar bilişsel uyumsuzluk içindeydiler ki, önce kırıp çok acı veriyor, sonra o anda destekledikleri çalışmayı baltıyorlar, daha sonra ise herkesi seviyor ve baltadıkları çalışmayı destekliyorlardı. O zaman ne oluyor? Bu insanlar hiç değişmiyorlar, çünkü kendilerini değiştirecek bir şey olmadığına ikna etmişler. Ne de olsa dünyaya çok sevgi duyuyorlar ya! Bilişsel uyumsuzluğa o kadar çok kapılmışlar ki, insanlara uyanıp neler olduğunu anlamalarını söylerken, o bilgileri yayacak veya verecek olan kişilerin imkânlarını baltıyorlar, ama bilişsel uyumsuzluk nedeniyle bu çelişkiyi fark edemiyorlar bile. Tanıdığım böyle kişiler oldu.

Bunun kolektif bir versiyonu da var. Kontrol sistemi çöktürülecekse, bunun da değişmesi şart. Kanıtlar tersini gösterse de, hâlâ “özgür” bir dünyada yaşadıklarına inanan önemli sayıda insan var. Yüzleşmek istemedikleri bir şeyi, yani hızla ortaya çıkmakta olan des-

pot yönetimi kabul etmekten kaçındıkları için bilişsel uyumsuzluğa giriyorlar. Orwell tarzı devlet, inanılmaz bir hız ve koordinasyonla dünya çapında gelişirken, birçok insan bunun arkasında bir ortak güç ve komplo olduğunu inkâr ediyor.

Bir tarafta inanılmaz bir organizasyon ve koordinasyon var, diğer tarafta organize ve koordine olmadığı inancı var. İnsanlar bunun doğru olmadığına inanmayı tercih ediyor, dolaşısıyla da kendilerini öyle olmadıklarına ikna ediyorlar. Bu, ülkeleri savaşa giren halkların, barış için savaştıklarına veya özgürlük için, sivillere karşı biber gazı kullanılması gerektiğine inanarak hükümetlerini haklı çıkarmaya çalışmaları şeklinde oluyor.

Bunlardan en çok bayıldığım bir tanesi de, teröre karşı savaş'ı haklı çıkaran Orwell kanunlarının, özgürlüğü korumak için en temel özgürlükleri insanlardan alması... Bilişsel uyumsuzluk ve inkâr, tam bir hüsnü kuruntu niteliğinde. Bir kez daha tekrarlayacak olursak, bir şeyin olmasını istemezseniz aynaya yalan söyler, kendiniz olmadığına ikna edersiniz.

Bilmemek mutluluk, ama sadece geçici bir süre için.

Peki Kontrol Sistemi'ni çökertmek açısından bu bizi nereye götürür? Hiçbir yere. Bu, kontrol sistemini bir arada tutan akıl halidir ve az sayıdaki grubun, çok sayıdaki grubu yönetmesini sağlar. Artık biraz büyüyüp sorumluluklarımızı almanın zamanı geldi.

Ne ise o!

Son zamanlarda kendi kendime sürekli olarak “Ne ise o!” deyip duruyorum. Bu, bilişsel uyumsuzluğun antidotu. Bir durumla dürüstçe yüzleşıyorsanız, onunla başa çıkabilirsiniz. Bu artık, “Onun öyle olmasını istemiyorum, bu yüzden de öyle olmadığına inanmaya karar verdim.” meselesi değil. Önümüzde olan neyse onu kabullenmeye hazırsak, kendimizi korumak için sansürlemiyorsak, korkup görüşümüzü değiştirmiyorsak veya hoşumuza gitmiyor diye yüzleşmekten kaçmıyorsak, o zaman bilişsel uyumsuzluk hiçbir şekilde dışavuramaz. Bu çok önemli. Eğer insanlar dürüst ve neler olduğunu kabul edecek kadar açık değil iseler, o zaman ne yapabilirler ki? “Ne ise o!” demek, pes etmek ya da teslim olmak demek değildir. İnkâr edip boyun eğmeye teslim olmamanın başlangıç noktasıdır. Erken safhada tedavi edilememiş olan bir hastalıktan kimbilir kaç kişi ölmüştür. Çünkü nerede yanlışlık yapıldığı

konusuyla yüzleşmek istemedikleri için hiçbir şey yapamamışlardır. İnsanlar, yorucu, sevgisiz, hatta istismar edici ilişkileri sürdürürler, çünkü gerçekte yüzleşmek istemezler. Yüzleşmeniz gereken bir şeyle yüzleşmezseniz gittikçe kötüleşir. Bazı kadınlar vardır, partnerleriyle ilgili ne kadar anlamsız mazeret varsa bulmaya çalışırlardı: “Kabahat benim, onu kızdırdım” “Hayır, sen kızdırmadın, o herif ayının biri, bu gerçeği kabul et, o ne ise o!”

Tabağımda bayat bir yemek var ve ben kendimi, onun fırından taze çıkmış olduğuna inandırmaya çalışıyorum ki kendimi daha iyi hissedeyim. Ama öyle yaparsam iyice kötü kokmaya başlayacak. O zaman çöpe at ve yenisini al! İşte gerçeği kabul edersek bunu başarabiliriz!

Bunun bir başka yönü daha var. “Ne ise o!” ifadesi bizi var olan tek an, yani “şimdi”ye getiriyor. “Şimdi”yi kabul etmemiz, bizim illüzyonsu geçmiş ve gelecekte kaçmamızı sağlar. Sadece “şimdi”de olursak, her şeyi etkileyebiliriz. “Geçmiş”te ve “gelecek”te yaşarsak, o zaman gerçekte var olmayan bir dünyayı algılıyoruz demektir. Bu sadece bir inanç sistemi. O “hal” içinde ve “orada” iken hiçbir şeyi değiştiremeyiz ki. Kendimizi aciz yaparız. İfade; “Ne ise o!” şeklinde söyleniyor, “Neyse oydu!” veya “Ne olacaksa o olacak!” şeklinde değil. “Ne ise o’yu” algılıyoruz, bu da bize, olanı değiştirme gücü veriyor. “Olan” bir şeyin değişeceği tek an.

Küçük oğlum Jaymie, takımı maçı kaybedince “Kazanmalıydık! Keşke...” dedi. Doğru, ama kazanmadılar. “Olan” maçı kaybetmeleriydi. Son düdüğü öttü, oyun bitti, sonuç ortada. Olmalıydı ya da olacaktı demenin hiçbir anlamı yok! Keşke, keşke, keşke... Oysa sadece “şimdi” var. Bunu kabul eder hayatını sürdürsün, yoksa değiştiremeyeceğin bir şey için hep pişman olur, hep hayal kırıklığı yaşarsın. O zaman geçmiş seni, nasıl kazanacağın veya iyi oynayıp oynamayacağına odaklandığın sonraki oyuna atar. Bu da sen hiçbir şey yapamadan, sonucu düşünme düşünme zehir ettiğin hayatını kuruntu ve huzursuzluğa boğar. Kazanır mıyız, yoksa yine kaybeder miyiz? Hey o zaman bu ikinci yenilgi olur.

Oh, hayır inanın bir başka yol daha var. “Şimdi”nin yolu... “Olan”ı kabul et! Kaybettik işte! Deneyimden ders al. Hayatını “keşke”ler olmadan sürdür. “Şimdi”nin keyfini çıkar. Zaten alternatif neydi? “Şimdi”nin tadını çıkaramamaktı. O da bana pek keyifli gelmiyordu ki zaten. Sanırım ne söylemek istediğim şu kısa duada özetleniyor:

“Tanrım, bana değiştiremeyeceğim şeylerin kabul etme huzuru, değiştirebileceklerimi değiştirme cesareti ve farkı anlayacak bir bilgelik ver.” İsteyen Tanrı sözcüğünü “bilinç” ile değiştirebilir, ama tema aynı. Değiştiremediklerimizi veya hemen değiştiremeyeceklerimiz kabul etmezsek “şimdi”nin keyfini yok ederiz. “Ne ise o!” sözünün çeşitli ifadeleri var: “Ne ise o, o halde çaresine bakalım!” “Ne ise o, artık yapabileceğim bir şey yok, en iyisi kabul lenmek!” Her ikisinde de, farkı anlamak için bilgelik gerekiyor. Bu kavram bir de bir şirde geçiyor:

Geleceği tahmin edemem,
Geçmişini değiştiremem,
Sadece “şimdi”m var,
Ona da son “an”ımmış gibi davranmalıyım...

Neden ben? Neden biz?

Eminim hepiniz fark etmişsinizdir, hayat her zaman bize istediğimizi vermez. Hoşumuza giden şeyler vardır, gitmeyenler vardır. Eğer bu ikisine aynı şekilde davranmazsak top gibi, bir tavana, bir tabana vurur durur, çok hırpalanırız. Önümüzdeki ay ve yıllarda deliler artık son kartlarını oynayacaklar. Olacakları düşünüp endişelenmek veya olmasına nasıl izin verilmiş olduğunu düşünmek, olanla baş edebilmemize yardımcı olmaz. Ne ise o! Bu karmaşaya nasıl girmişsek artık onu değiştiremeyiz. Veya bu karmaşadan, illüzyonsu “keşke”lere odaklanarak da çıkamayız. Sadece “şimdi”yi değiştirebiliriz. “Olacak”ı ise, ancak “şimdi”yi değiştirebilirsek değiştirebiliriz, çünkü “şimdi” holografik realitenin dışavurulduğu metafiziksel evren. “Ora”yı değiştirmeden “bura”yı değiştiremeyiz. Bazı sorular hep bunlardan geliyor: “Neden bu bize oluyor?” “Bütün bunlar olurken neden biz bu realitedeyiz?” “Neden bunlar sana oluyor da, bana olmuyor?” “Neden senin hayatın böyle de, başkalarının ki öyle?” Bu soruların cevaplarını ver ve her şeyi değiştir.

1990’daki “bilinç” yolculuğumun ilk haftalarında bir medyum, “onların” bana bir mesajlarının olduğunu söylemişti:

“Sonsuz Sevgi”, her zaman alıcıya almak istediğini vermeyebilir, ama verdiği mutlaka o kişi için en hayırlı olanıdır. Bu nedenle sevsen de sevmesen de aldığın her şeyi kabullen. Hoşlanmadığın ne varsa üstüne git ve neden gerekli olduğunu gör. O zaman kabullenmek çok daha kolay olur.”

İşte anahtar bu; kabullenmek. Ne ise o! Bir kez daha vurguluyorum ki, bu bir duruma boyun eğmek değil, sadece ne zaman değiştirebileceğini, ne zaman değiştiremeyeceğini bilmektir. Şimdi yine o sorulara dönelim. Neden sizin hayatınız böyle de, başkalarınıninki farklı? Kendi hayatınızda sürekli olarak tekrarlanan deneyimleri fark edebiliyor musunuz? Hayatınız sizin hakkınızda size ne söylüyor? “Hoşuna gitmeyen ne varsa üstüne git ve neden gerekli olduğunu gör!” sözleri çok önemli. Geçirmiş olduğum uzun ve bazen oldukça yıpratıcı veya yaralayıcı deneyimlerden öğrendiğim kadarıyla hayatınızın size ne anlattığını tanımlayarak onu değiştirebilirsiniz.

Aslında benliğinizin bir seviyesi, benliğinizin bir başka seviyesine bir şeyler anlatıyor. Bir kez deneyiminizin ne olduğunu anlarsanız, buna ben “hayatın dili” diyorum, deneyim kaybolur. Deneyimin cezalandırılmakla ilgisi yoktur, sadece farkındalığı geliştirmek içindir ve algılamadaki blokları açar. Karşılaştığımız olaylar, hayatımıza giren kişiler, hayat aksa da, yerinde de dursa bizim hakkımızda bir şeyler ve hangi yöne gitmemiz gerektiğini söylüyordur. Neden ben bu deneyimi yaşıyorum? Başımdaki bu bela da nedir? Neden enerji alanıma bu tür şeyleri çekiyorum? Bunu öğrendiğiniz zaman, artık deneyime gerek kalmaz ve kaybolurlar. “Neden”i tanımlayamayanlar, tanımlayınca kadar belirsiz bir süreyle aynı deneyimi yaşamaya devam ederler. Hâlâ olmadı mı? Hayır! Haydi bakalım Bill, o zaman yeniden başlıyoruz!

İnsanlık, bugünlerde bütün olarak kolektif “Neden?” sorusunu tanımlaması için muazzam bir fırsat ile karşı karşıya. Neden bu faşist dayatmaları deneyimliyoruz? Cevap, herkes için aynı olmayacaktır. İnsanlar bunu anlamaya çalışırlarsa deneyim sona erer, çünkü artık gerek kalmamış olacaktır. Başlangıç noktası, inkâr etmekten kurtulmaktır. “Ne ise o!” ve

bununla yüzleşebilirsek, yerine iyisini koyabiliriz. Kolektif “Neden biz?” sorusuna son bölümde tekrar döneceğim.

İlk *Matrix* filminde nefis bir sahne vardır. Morpheus Neo'ya, gerçek sandığı illüzyonsu realiteyi anlatır. Morpheus ona; “Sen bir kölesin, Neo. Herkes gibi sen de köleliğe doğdun, koklayamadığın, tadamadığın, dokunamadığın bir hapishanedesin. Zihin hapishanesinde.” dediği zaman Neo'nun kişisel dönüşümü tetiklenir. Bunu Neo'nun “kırmızı hap”ı, yani köle olduğunu kabul edip özgür olmayı seçmesi izler. İşte bu seçim, şimdi herkesin yapması gereken bir seçim. Bugün, şimdi, şu anda! Çok büyük sayıda insan bunu yapmaya hazır olmadığı sürece, kimse Kontrol Sistemini yerinde oynatamaz. Bu kitabı okumakta olan kişiler, hâlâ bundan kaçınıyorlarsa, o zaman buraya kadar okuyarak zaman kaybetmişler demektir. Kendi zihin hapishaneleri hakkında hiçbir şey bilmiyorlarsa ve bireysel ve kolektif özgürlük için topyekün bir uyanış olmazsa, hücrenin kapısı sıkı sıkı kapalı kalır. Oysa kendi köleliğinizi tanımlama kararını bir kez alırsanız, her şey değişecektir. Bu bir gerçek, savsata değil.

Özgürlük için arzu ve algılamadaki bu değişiklik, enerji alanınızın titreşim halini değiştirir ve bu gerçeğin dışavurumu için yaptığınız seçimle bunu başarmak üzere bütün kişileri, yerleri, deneyimleri ve bilgiyi çekmeye başlarsınız. Hiçbir şey organize etmeye gerek kalmaz, öylesine gerçekleşir, benzerler birbirlerini çekerler. Kendisini, bir organizasyon gibi ifade ediyor gibi görünebilir, oysa aslında bu, holografik forma şifrelenmiş olan dünyada yer alan metafizik evrendeki enerji dalga formu bağlantılarıdır.

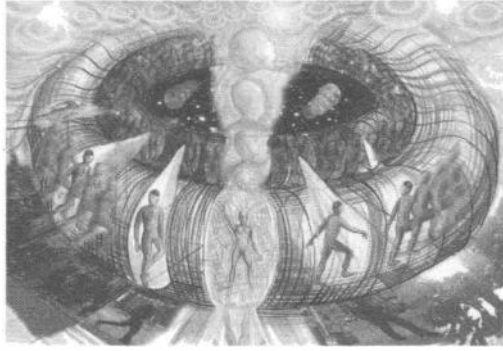
İşin püf noktası; bu holografik âlemde, kendilerini eşzamanlılık organizasyonları olarak ifade eden Metafizik Evrendeki enerji dalga formu bağlantılarına kurmak için, algılamamızı ve tavrımızı değiştirmektir. Olanları inkâr eden bilişsel uyumsuzluk hali içindeyseniz veya zihinsel özgürlüğümüz için bir şey yapmayı reddediyorsanız, hiçbir bağlantı sağlanamaz ve her şey olduğu gibi kalır. Bu ezoterik bir “kendine dönme” hali falan değil, kontrol sistemini çöktürmek için ilk ve en önemli adım.

“Akıl”sız Kalış

Bu kitabın en başlarında, “akıl” ile “bilinç” arasındaki farkı anlatmıştım. Bu tema, sonraki sayfalarda da hep bizimle oldu. Özellikle, insanların şimdi yaşamakta oldukları deneyim hakkında yapılacaklar açısından da bu oldukça önemli. Albert Einstein; “Problemleri, onları yaratmış olan bilinç seviyesi ile çözemezsiniz.” demiş. Bu konuda çok haklı, ama ne yazık ki yaptığımız da hep bu oluyor. Yani “akıl”ın sebep olduğu problemleri çözmek için aynı “akıl”ı kullanıyoruz. Platon; “Akıl düşünüyorsa, kendi kendine konuşuyor demektir.” demiş. Oysa “akıl”dan öte, “bilinç”e geçmeliyiz. Orada cevapları hissedebiliriz. Bu kâbusu sona erdirmek istiyorsanız, hepimizin yapacağı veya yapabileceğimiz bir şeyler olduğunu biliriz. Bu yoğun formun illüzyonsu holografik dışavurumunun ötesini algılayabilecek seviyelere ulaşmamız lazım. Bu bağlantıyı kurmak için hiçbir yere gitmemize gerek yok, çünkü zaten bizim bir parçamız, içimizde bir “bütün” olarak mevcut. Farkındalığımızın gelişmiş seviyelerini hissetmemizi ve “ışıtma”mızı engelleyen zihinsel, duygusal ve titreşimsel bariyerleri yok etmemiz lazım. Bu bariyerler, kapalı devre döngü “hal”indeki “akıl”dır ve bizi

“bilinç”ten kopuk beş duyu algılamasında tutar. Manipülatörler, Metafizik Evren planını programlayarak yapmak istediklerini yapıyorlar.

Akıl, özellikle sol beyin, yapı, hiyerarşi ve esnemeyen inançlardır. Bunlar, “beden akli” realiteleri olup, insanların kendilerini ve dünyayı algılamalarını kontrol altında tutar. İşte bu “hal”e böyle girdik ve bizi bundan çıkarmak gibi bir niyetleri hiç yok. Yani problemleri, onları yaratmış olan bilinç seviyesi ile çözemezsiniz. Katı inanış; dini inanış, politik inanış, ırkçı inanış, kültürel inanış ve öz benlik inanış izler. Şimdi bütün realite duygumuzu küçükten, “bütün”e, “küçük ve aciz zavallı ben”den, “var olan her şey”e ve “akıl”dan “bilinç”e dönüştürmemiz gerekiyor.

Algılamayı engelleyici ve zihni baskılayıcı zihin programlarını kırıp aslında kim olduğumuzu hatırlarsak, “Sonsuz Bilinç”e yeniden bağlanabiliriz. O zaman Ay Matriksi, bizim, kendimiz ve realite duygumuzun üzerindeki gücünü kaybeder. Bu nedenle global toplum bizi hep beden “akıl”ında tutmak üzere yapılandırılmış.

Bu, dünyayı ve kendimizi nasıl gördüğümüzü yeniden değerlendirmemizi sağlayacak ve kurallara, talimatlara, hiyerarşiye ve yapıya tapmamıza bir son verecek.

Bir zamanlar babamın demiş olduğu gibi: “Arif olanlar, kural ve talimatları rehberleri yaparlar, ahmaklar ise onlara körü körüne bağlanırlar.” Kurallara, talimatlara, hiyerarşi ve yapıya boyun eğmek, hapisanemizi sürekli olarak ayakta tutar. Aslında, sistemi bir günde devirebilecek güçteki insanlar kitleler halinde; kontrol sisteminin kendilerine yapmalarını söyledikleri şeyi yapıp, inanmalarını istedikleri şeye de inanırlarken, yasaları ve kuralları koyup hiyerarşik yapıyı kontrolü altında tutan, sadece küçük bir gruptur.

Kendi köleliğimizin sağlanmasına en çok katkıda bulunan kendimiziz, ama bu aslında kötü bir haber sayılmaz, çünkü o zaman kendimizi özgürlüğe kavuşturma gücümüz var demektir.

Donmuş Zihinler

Günlük hayatta ufak tefek olaylar, dünyanın kolektif olarak nereye doğru gittiğini, “kural kuraldır” zihniyetinin kadar derinlere inmiş olduğunu, toplumun her seviyesinde politik doğruluğun yer aldığını görüyoruz.

Birkaç yıl önce, küçük oğlum Jaymie ile birlikte, İngiltere’nin güneyinde bir yerde yapıla-

cak olan bir maça gidiyorduk. Son derece doğal bir olay, oğlumun tuvalete gitmesi gerekti. Su alıyorsun, su çıkarıyorsun. Herkesin aynı ihtiyacı vardır, aksi takdirde patlar. Hepimiz birleştiren özelliklerimizden birisidir, prens de olsanız dilenci de, zengin de olsanız yoksul da bu ihtiyacınız hep vardır. Bütün o serveti ve gücü ile İngiltere kraliçesi bile tuvalete gider. Belki top atışları arasında görev yapacak bir kraliyet “Yüksek Tuvalet Görevlisi” bile vardır, bilemem:

“Majesteleri tuvalete gidecek.”

Arkadan koro sesi yükselir: “Haaale-luyah! Haaale-luyah!”

Ardından sunucu anlatmaya başlar; “Ve şimdi yüzyıllardır süregelen geleneğe göre Majesteleri yaklaşıyorlar, başlar öne eğik, Yüksek Tuvalet Görevlisi eşliğinde kraliçe, kraliyet tuvaletine doğru kutsal yolculuğuna başladı. İki yana dizilmiş olan görevlileri selamlayarak ilerliyor, onlar da ona iyi dileklerini bildiriyorlar: “Tanrı Kraliçe’yi korusun!” Geriye kalanımız, bir yerler bulup, kafalarında o komik peruklarla “kural kuraldır” diyerek yanlara dizilen tipler olmadan da, doğrudan yolumuzu bulup işimizi yapabiliriz.

Her neyse Jaymie ile birlikte otoyoldaydık ve ihtiyaç gittikçe artınca Hampshire’da Eastleigh diye bir yerleşim bölgesinde durduk. Çöldeki bir vaha gibi görünen benzinciye girdik. Jay artık yürümekten ziyade dans etmeye başlamıştı. Ben arabaya benzin alırken o da ilerideki dükkâna girdi. Birkaç dakika sonra geri çıkıp, orada tuvalet olmadığını söylediklerini söyledi. Para ödemek üzere dükkâna ben de girdiğim zaman, acil bir durum olduğunu vurgulamak istedim. Tezgâhın gerisinde iki tane, yirmi yaş altında genç kız duruyordu.

“Pardon, oğlumun acil tuvalet ihtiyacı var da, acaba kullanabileceği bir tuvalet var mı?”

“Hayır, yok!”

“Peki siz nereye gidiyorsunuz?”

“Bizim için ‘görevli’ tuvaleti var.

“Bu durumda bir tuvaletiniz var, öyle değil mi?”

“Evet, ama halka açık değil!”

“Tamam, ama oğlum oldukça sıkıntılı bir durumda, bir seferlik bir istisna olamaz mı?”

“Hayır, izin veremeyiz, yolun aşağısında spor merkezi var.”

Oradaki üst görevli ile görüşmek isteyince, kadın amir geldi. Limon yemi   suratlı veya eski kayıinvalidemin tabiriyle, “yumruk yemi   bir popo suratlı” bir kadın geldi. Bodur bir şeydi, ama herhalde   ok prova yapmı   olmalıydı ki, bana tepeden bakar gibi bir baktı.

“Problem nedir?”

“Oğlumun acilen tuvalete girmesi gerekiyor. L  tfen tuvaletinizi kullanabilir mi?”

“Hayır.”

“Neden?”

“Kurallara kar  şı!”

“Bu   ok basit bir insanlık yardımı, bir insan, zor durumda kalmı   olan bir diğ  erine yardımcı olacak”.

“Hayır, bir ki  iye izin veririmse, hepsi ister.”

İ  te “bilin  ”siz, rasyonel, hi  bir   eye aldırmayan “akıl”; acil durumlar i  in bir istisna olu  acak olursa, sanki barajın kapaklarını a  ıyormu   da, insanlar sel gibi akın edeceklermi   gibi “Ona izin verdin, o zaman bize de izin ver!” diyecekler. Kurallara k  le edilmi   akıl

donmuş hale geldiği için kıpırdamak veya değişen koşullara göre hareket etmek imkânsız oluyor. Eğer siyah değilse beyaz olmalı, ikisinin ara rengi yok. Sadece iki potansiyel cevaba kilitlenmiş durumdalar; kurallar kitabı ne buyurmuşsa, “evet” ya da “hayır”, o kadar. Galiba elektrik yükünün “açık-kapalı” çiftli sistemi. O benzincideki konuşmanın önemli noktası sistemin, insanları uykuda veya komada tutar gibi oluşuydu. (Tıpkı bilgisayar programlarının robotları kontrol altında tutuşu gibi.) Örneğin tuvaleti sadece görevlilerin kullanacağına dair çiğnenemez kuralın, bir bilgisayar yazılımı veya robot teknolojisindeki şifrelenmiş emirden farkı yok. Düğmeye basıyorsunuz ve program başlıyor:

“Ben...Da...lek...görevli...tuvaleti...ni...sadece...görevli...ler...kullana...bilir...ler...yok...et... yok...et...yok...et...”

Bu kadının hareketlerini kontrol eden “yazılım” programı, “Alldays” şirket kural-kitabı. Tıpkı bir robot gibi, koşullar ne olursa olsun programından sapamıyor. Artık “aklı” onun değil, kitaba, şirkete ait, yani sistem için bir piyondan başka bir şey değil. Daha da kötüsü neydi biliyor musunuz? Arkamda duranların hiçbirisi; “Hadi canım bir seferlik çocuğa izin verin!” gibi tek bir söz bile etmedi! Sordukları tek şey, benim yüzümden daha ne kadar bekleyecekleri oldu. Hiçbir empati yok ve başı dertte olan birisi için en temel insanlık bile kalmamış. Sanki bir bilim kurgu filminde, Matrix veya Stepford’lu Kadınlar adlı filmlerden bir sahne yaşıyor gibiydik. Bu insanlardan birisi olsun bilincine açık değil miydi? Hiç öyle görünmüyordu. Bilincine açık olan birisi için olay çok basit olurdu. Tuvalet ihtiyacı olan bir genç ve işte tuvalet, bitti! Ama köleleşmiş akıl bırak görmeyi, en basit olanı bile yapamıyor. Dünya uyulması gereken karmaşık bir kurallar âlemi oldu. Ancak kurallar, durumun basit olduğunu söylerlerse insanlar tarafından basit olarak algılanacak.

Yine Jaymie’nin bir futbol maçındaydık. Jaymie gol atmak üzere koşuyordu, ben de fotoğraflarını çekiyordum. Gayet basit bir durum, bir baba, oğlunun resmini çekiyor, ama yine köleleşmiş “akıl” kuralları gereği diğer, sahada resmin arka planında çıkabilecek diğer oyuncuların ailelerinden izin almadan resim çekemezmişiz. Eminim o da “Allday” şirket kuralları için çalışıyordur, hakem durumundaki kişi, çoğu orada bile olmayan diğer oyuncuların ebeveynlerinden izin almadan resim çekemeyeceğini söylemeye geldi.

“Oğlumun resimlerini çekiyorum, ne gibi bir problem çıkabilir ki?” dedim.

“İngiliz Futbol yönetimi, çocukların ebeveyni izin vermeden resim çekilemeyeceğini bildirdi-pedofiliye karşı önlem niteliğindeymiş.”

“Ama o benim oğlum!”

“Üzgünüm, kurallar böyle.”

Sonra her zaman duyduğumuz klasik “kural kitabı” akli: “Üzgünüm, yapabileceğim bir şey yok, sadece kurallara uyuyorum.” diyor. Aslında yapacağınız bir şey var, kendi aklını kullan ve durumu öyle değerlendir! Oysa bu hakem maçtan önce beni, Jaymie’ye ısınma hareketleri yaptırırken görmüştü, dolayısıyla oğlum olduğunu da pekala biliyordu. “Ama kural kuraldır dostum, yapabileceğim bir şey yok, istisna olmaz.”

Evimizin yakınındaki başka bir maçta yine Jaymie’nin filmini çekiyordum. Orada, hakem de dahil herkes onun oğlum olduğunu biliyordu. Adam oyunu durdurup diğer ebeveynlerin izni olmadan film çekemeyeceğini söyledi. “Siyah elbiseli adam”, dinlemediğim

takdirde sahayı terk etmem gerektiğini söyledi. Benden ne yapmamı isterse istesin oradan ayrılmayacağımı ve film çekmeyi de sürdüreceğimi, ona aptallık etmemesini, bana ayakka-bısının numarasını vermesini ve ayakkabı bağlarını kaç kere değiştirmiş olduğunu bildir-mesini, bunu resmi veri bankasına bildireceğimi söyledim. “Resmi” sözcüğü geçer geçmez havası söndü, oyunu yeniden başlattı, ben de film çekmeyi sürdürdüm. Bu saçmalıklara boyun eğilecek gibi değil, peki bunu neden yapıyoruz?

Kural kuraldır!

Az sayıdaki bir grup, çok sayıda kitleleri yönetecekse, o zaman o kitlelerin arasında kendilerine istedikleri kontrolü sağlayacak olan bireyleri seçip görevlendirirler. Plan hak-kında tam bilgisi olup manipülatörlere en yakın çalışanlar, bu kişilerdir. Ya polislik yaparlar ya da koyunları bir arada tutarlar, ama kitleleri de hem birbirlerini ihbar etmeleri hem de koyunları bir arada tutmaları için kullanırlar. Bunu yapabilmeleri için de bir kural kitabı zihniyeti geliştirip, hedeflemeleri gerekir. Böylece kuralların ne olacağına karar verenlerle hiç karşılaşmamış, hatta haklarında hiçbir şey duymamış oldukları halde insanlar, bütün düşünce özgürlüklerini bu kural kitabı zihniyetine teslim ederler.

Kural kitabı grupları, bilinçsizler olarak dışavururlar. Onlar olmadan az sayıdaki grup, asla kalabalığın üzerinde kontrol sağlayamaz. Bu planlanmış akıllar hep üniformalıdır. İki kulaklarının arasında yer alan, sadece tekdüzeliğin, yani birliğin fiziksel olarak dışavurumu-dur. Aynı şekilde görünün, aynı şeye boyun eğin. Şimdi, uyanmakta olanlarla, daha da derin bir uykuya dalmakta olanları çok daha net bir şekilde görebiliyorum.

Yaşadığım küçük şehirde, üniformalı zombiler ve ışıklı ceketli tipler, robotsu alışverişle-rini, elinde ve kafasının içindeki kural kitaplarıyla gerçekleştiriyorlar. Ortak Amaç gibi or-ganizasyonların yardımı ile sistem, ayaklı trafik kameralarına dönüşüyor. İngiltere’de hiçbir ayırım yapmayan binlerce hız kamerası var. Gece yarısı boş bir yolda, hızın biraz üzerine de geçseniz, öğleyin yoğun trafikte aynı hızla gidin, hiç fark etmiyor. Kamera yakalıyor ve her iki durum da aynı muameleyi görüyor. Sistemin, üniformalı robotlarından istediği bu. Ayı-rım yok, sadece mutlak riayet-onlar ayaklı kameralar... Bir zamanlar bizim orada araba park kurallarını uygulatan biri vardı. İyi niyetliydi ve esprili bir adamdı. ATM’yi kullanmak için yanlış, ama güvenli bir şekilde park etmişseniz bile, “Pekala, ama çok çabuk olun!” derdi.

Her şey yolundaydı, ama o yeterince ceza yazmamış olduğu için yerine, yanlış park eden motosikletlere ceza yazan tam bir “John Wayne” özentisi biri geldi. Bütün hava değişti, tabii ki cezaların sayısı da, çünkü “bilinç”, yerini bir “akıl” yazılımına bırakmıştı. Bugün şehirde, tek bir kişinin aklıselim ile yapmış olduğu işi, şimdi dört beş üniformalı robot numunesi yapıyor. Bu, şimdi gittikçe gelişmekte olan Orwell tarzı devletin yasalarını uygulamak için, bu tür personelin istihdam edildiği her yerde oluyor.

İnsanlara ne kadar çok yasa ve kural empoze ederseniz, bunu gerçekleştirmek için de bir o kadar, düşünmeden ve duygusuzca hareket edecek robot akıllı personele ihtiyacını- olur. Yasaları uygulamada personelindeki patlama, uygulanacak yasa sayısındaki patlamadan kaynaklanıyor. Onlar devletin piyonlarından başka bir şey değiller. Hiçbir şey düşünmeden

ve akliselim yoksunu tavırlarıyla, zamanı geldiği zaman o görevlerden alınıyorlar, yerlerine aynı onlar gibi çalışan yenileri geliyor. Herhalde sistemin isteyebileceği en son şey, üniformalı veya devletteki görevlilerin, “bilinçlerine açılmış olan”larıdır. Eskiden problemleri, kurgulanmış düşüncelerle değil, adalet, empati ve güzel duygularla hareket ederek çözerlerdi. Ama “kural kuraldır” demek yerine, sorunları hak, adalet, empati ve temel bilgilerle çözsük, bunu kendi hayatlarımıza da uygulayabilsek, her şey kimbilir ne kadar değişirdi. Bizler bir bilgisayar programını veya kural kitabının uzantısı değil, “sonsuz bilinç”iz. Kural kitabı zihniyeti, aklın bir ifadesidir ve bizler de bunun ötesine, ancak bilicimize açılırsak geçebiliriz.

Sahte “Özgürlük”

Hemen hemen herkes özgürlüğe inandığını söyler, oysa öyle değildir. İnandıkları, özgürlüğün bir versiyonu olup, genellikle de özgürlük değildir. Bu, çok önemli. Eğer özgürlüğün gerçekten ne olduğunu bilmezsek onu nasıl koruyabiliriz ki? Çoğu kişi özgürlükten korkar, çünkü muhalif oldukları, kınadıkları kişiler de kendileriyle aynı hak ve özgürlüklere sahip olacaklardır. Şimdi vereceğim hikâye, değinmek istediğim noktayı çok iyi vurguluyor. Bir sabah İsveç'teki bir otelde, sabah yataktan sürünerek kalkmıştım, çünkü uzun bir uçuşla Amerika'dan gelmiş, jet-lag yüzünden feleğim şaşırmıştı. İki gün sonraki sekiz saatlik sunumum için gereken enerjiyi nasıl bulacağımı merak ediyordum. Çok yavaş bir şekilde mailerimi kontrol ederken, bana ultimatoma çeken bir kadının maili ile karşılaştım. Huh? Gözlerimi ovalayıp yeniden baktım. Kadın “Çok öfkeliyim!” diyordu, ama ben nedense onun her şey için hep öfkeli olduğu gibi bir izlenim edinmiştim. BBC'yi, yayımlarına faşistleri çıkardıkları için kınamalıymışım, yoksa benim siteme abonelikten çıkacakmış. Kimseden ultimatoma falan almadığım gibi, “O zaman aboneliğini çeksin bari!” diye düşündüm. Zaten benim neyin peşinde olduğumu anlamamış olduğu belliydi, yazılarımı ne diye okuyacaktı ki? Ancak işin geçmişi farklıydı.

Amerika'dan gelirken havaalanlarındaki televizyonlarda, CNN gözüme çalındıkça, İngiltere'de ortalığın biraz karışık olduğunu anlamıştım. BBC, aşırı sağ İngiliz Nasyonal Partisi'nin lideri olan Nick Griffin'i, “Soru Zamanı” adlı haftalık tartışma programına davet etmişti. BNP olarak bilinen, İngiliz Ulusal Partisi, yakın zamana kadar saf İngiliz olmayanların üyeliğini yasaklamıştı. Kafalarına göre, İngiltere'de sadece beyazları istiyorlar, ama bu arada yeni bir politika koydular, göç etmiş olan ve onların yeni nesillerinin yurda gönüllü olarak geri dönmeye de teşvik ediyorlar. Bir an durup, BNP iktidara gelirse, “gönüllü” kısmının anlamını düşündüm, neyse ki gelmez. Mesele iktidara gelmek değil tabii, büyük tabloya bakacak olursak, yine hepsi sağ ve sol uçlar olup, ana politik partiler ile Avrupa Birliği'nin temsil ettiği asıl komünist-faşist güç yapısı görünüyor. BNP'nin lideri Nicholas John “Nick” Griffin, özel eğitim almış bir Cambridge mezunu. BNP'nin lideri ve 2009'da Avrupa Parlamentosu üyeliği ile kendisine oldukça yüksek bir profil sağladı. BNP'nin seçimlerdeki başarısı, otomatik olarak onları, BBC kurallarına göre politik tartışma programı “Soru Zamanı”na katılma hakkı sağladı. İşte zaten sorun da burada başladı.

Bana da bir mail göndermiş olan hanım, programına bir faşisti çıkardığı için BBC'yi kınayan binlerce kişiden birisiydi. "Soru Zamanı" başından beri programlarında, hükümet görevlileri ve parlamentonun muhalefet üyeleri görünümündeki faşistlere yer veriyordu. E-maili yazan hanım, ben görüşünü soruncaya kadar medeniydi, ancak sonra olmadığı anlaşıldı. Sorun değil, başıma hep gelmiştir.

Daha önce de çok defa belirtmişimdir; ne ile savaşırsanız, o savaş siz olursunuz. Buna mükemmel bir örnek oldu. Kadın, Griffin'in susturulması gerektiğini, sanki çok varmış gibi, özgürlük ve demokrasimizin korunması için onun BBC'ye ulaşmasının engellenmesi gerektiğini söyledi. Eğer azınlıktaki bir politik partiyi, özgürlük ve demokrasi için bir tehdit olarak görebiliyorsanız, o zaman en önemli anlayış yok demektir. İngiliz hükümeti ve Parlamento, Avrupa birliği ile birlikte her gün en temel özgürlükleri yok ediyorlar. Eğer gerçekten var olmuş olsaydı bile, demokrasi uzun zamandır zaten yok. Sistemin, özgürlüğü yok etmek için Nick Griffin ve BNP 'ye ihtiyacı yok ki. Onlar olmadan da fevkalade çalışıyor.

BBC'nin kararı ile ilgili olarak diğer protestocularla birlikte kadına da, Tony Blair'in de "Soru Zamanı" veya benzeri politik programlara çıkmasının yasaklanması için kampanya yapıp yapmadıklarını sordum. Blair, sadece Irak'ta, en az tahminle bir milyondan fazla insanın katledilmesinden sorumlu. BNP yasaklanırsa, o neden yasaklanmayacak? O zaman neden başkalarının ülkesine saldırıp yok eden, savaş destekleyicisi İngiliz hükümetinin tamamına yasak konulmuyor? Neden Blair ve Bill Clinton ile birlikte, 1990'da Irak'a, üstelik de Birleşmiş Milletler'in verdiği sayı itibarıyla yarım milyon Iraklı çocuğun hayatına mal olan yaptırımı uygulayan Gordon Brown'a yasaklanmıyor? Bunun sonu nerede biter? Anlaşamadığımız herkese her şeyi yasaklarsak nasıl bir özgürlüğümüz olabilir ki? Kadın sorularımı öfkeyle cevaplandırdı, Tony Blair'in savaş suçlusu olarak yargılanması için çağrı da bulunduğunu söyledi. Bunu zaten binlerce kişi yaptı, ama benim sorum o değildi. Ona Blair'in BBC'ye çıkmaması için kampanya yapıp yapmadığını sordum, cevap "hayır" oldu. Ama neden? Griffin, koyu renk derisi olan insanların ülkeden çıkarılmasını görmek isteyen önyargılı insanlarla dolu bir partinin yöneticisi ve bunu hiçbir zaman başaramayacaklar. Oysa Blair, Irak ve Afganistan'da milyonlarca, koyu renk derisi olan insanı öldürüp katletmek üzere "çocukları" göndermek için açıkça yalan söyleyip, nüfusun üzerine salıverilen silahlardaki seyreltilmiş uranyum ile nesillerde korkunç doğum bozukluklarına neden oldu. Bu durumda hangisi daha tehlikeli bir faşist oluyor?

Kınadığın Şey Olmak

Bütün bu noktaları belirtmemin amacı, söylediklerimin, tek boyutlu sansür tarafından İngiliz Ulusal Partisi'ni savunduğum şeklinde alınacağını bilmemden kaynaklanıyor, çünkü bu tür görüşler, sadece bu şekilde değerlendirilirler. Oysa ben, kendileri de dahil, herkes için özgür düşüncüyü savunuyorum. İhtiyacımız olan şey ise, "benim düşüncem seninkinden daha kutsal" öfkesi değil, sakinlik. Bunlar hep akli karıştırıyor ve insanlar, farkına varmadan muhalif olduklarını iddia ettikleri şeyin aynası oluyorlar. Naziler Almanya'da ne yaptılar? Önce, sistematik olarak, Nazi planını ifşa etmek isteyen muhalif grupların top-

lanmasını yasakladılar, sonra iktidara gelir gelmez de, muhalefetin sesini tamamen kestiler. Sonra toplu halde kitapların yakılması ile hayata ve topluma farklı bir görüş sunuldu. Peki savaştan sonra Nazi karşıtı olanlar, Almanya'da ne yaptı? Evet, tıpkı aynısını, "Özgürlüğe inanıyoruz, o halde yasaklayın!" Bilmem "acınacak hal" sözü yeterli olabilir mi?

Benim homoseksüellerle bir alıp veremediğim yok, insanlar hayatlarını nasıl yaşamak istiyorlarsa bu onların bileceği bir şey, ama Nick Griffin, "Soru Zamanı" adlı programda, öpüşen iki adamın görüntüsünün iğrenç olduğunu söyledi. Pekala, eğer ben "homoseksüellerle ilgili bir problemim yok" diye düşünüyorsam, o da böyle düşünüyor. İşte buna "özgürlük" denir. Ne yapacağız, pişmanlık duyuncaya kadar kafasını kısıpca mı alacağız?

Eğer Müslümanlar gerçek dinin İslamîyet olduğunu söylüyorlarsa, Griffin de zaten yaptığı gibi, tam tersini söyleme hakkına sahip. Aynı şey Yahudi inancı için de söz konusu. Anlayamıyorum, bütün bu insanların "özgürlük"ten kastettikleri ne olabilir? Başkaları için özgürlük sizin hoşunuza gitmeyen sözlerin söylenmesi oluyorsa, bu durumda özgürlüğü yasaklamak isteyen faşistlerle, faşistliği yasaklayan anti-faşistler arasında hiçbir fark olmuyor. Anti faşistler haklı ve haklı oldukları için de onların, neyin veya kimin yasaklanacağına veya yasaklanmayacağına dair yüksek ahlak değerleri var öyle mi? Ama bunu aynen faşistler de söylüyor. Ayna ayna söyle bana, hangimiz daha?

Bu kendi kendine sansürleme kampanyası açanlar, bir keresinde benimle de uğraştılar. Bir "ırkçı" olduğum için konuşmalarım yasaklanmalıymış. Peki bu nereden çıkmış? Birileri öyle söylemiş, peki o nereden biliyormuş? Cevap yok! Benim ne anlattığımı duymaları için davet edildikleri zaman, örneğin; ırkçılığın sadece korkunç bir şey olmaktan başka, aptallığın da dik alası olduğunu söylediğim zaman itiraz ettiler, çünkü gerçeği bilmek istemiyorlar. Araştırma yapmıyorlar. Sadece kendi saflık ve kendi haklılıklarını dile getirecek bir kanal arıyorlar.

2009'da ABD Santa Fe'de konuşma yaptığım salonu arayıp orada konuşmama izin verilmemesini istemişler, çünkü ben bir Neo-Nazi'ymişim! Düşünün bunu da, sürekli olarak, hepimizin, farklı deneyimler yaşamakta olan tek bir "sonsuz bilinç" olduğunu, dolayısıyla da ırkçılığın son derece saçma olduğunu söyleyen benim gibi bir adam için söylüyorlar!

İsveç'teki bir konuşmama gelen bir adam, yıllarca benim bir ırkçı olduğumu düşündüğü için benden defalarca özür diledi. Neden böyle düşünmüştü? Çünkü birisi ona öyle demişti. "Robot radikaller" dediğim tipler, onların iddia ettiklerinin tam tersini de söylemiş olabilirlerdi, ama benim için hiçbir önemi yok, çünkü ben kendi kendime iyi ve temiz bir kişi olduğumu gösterdim, başka neyin önemi olabilir?

Robot radikaller, kızdıklarını iddia ettikleri aynı sistem tarafından çalınan enstrümanlara benziyorlar. Neden, bize çok aşırı gibi görünse de başka görüşü olanlarla tartışamayız? Başkalarına şiddet gösterenlerden korunmak için yasalarımız var, neyse işin o kısmı halledilmiş, ama asıl, hatalı ya da aşırı bulduğumuz kişilerden sağlayacak olduğumuz farkındalık ve bilgiye ihtiyacımız var. Bunu yapamazsak olmaz ki. Onu yasak et, bunu yasak et, o yasak, bu yasak demek çok kolay. Tartışma ve kanıtlama yönteminin gücü ile açık açık görüşlerimizi belirtsek? Yoo, o çok zor... Yasaklamak ve bastırmak daha kolay. Tabii, bir slogan atmak veya avaz avaz bağırarak varken, tartışmak için ne diye canınızı sıkıntıya sokasınız? Oysa tartışacak o kadar

çok şey var ki. İngiliz Ulusal Partisi ile muhalifleri için de aynı şey söz konusu. Dünya sadece siyah ve beyaz değil, emin olun, arada çok tatlı gri tonları da var. Gerçekten...

Herkes için Aynı Haklar

Örneğin, İngiliz Ulusal Partisi, herkesin beyaz olduğu bir İngiltere görmeye bayılır, ama ben öyle düşünmüyorum, çünkü ırk, kültür ve inançlar görmek daha çok hoşuma gidiyor. İngiltere, eskiden, yani çocukluğumda hatırladığım zamanki tek kültüre dönseydi, kökten bir şeyler kaybetmiş olurduk, ama tabii bu yine bir gri renk meselesi. “Göçleri durdurmak iyi, kitlesel göçler kötü” demek, “kitlesel göçler iyi, göçleri durdurmak kötü” demek kadar saçma!

İngiltere’de beyazların giremediği Asya semtleri de, Asyalıların giremediği beyaz semtler kadar dehşet verici bir durum. Arada ne fark var? Aslında hiçbir fark yok, ama Robot Radikaller ve yetkililer, beyazların giremediği semtlerin durumunu kınarken, Asya versiyonunu hakkında şikâyetle bulunana da “ırkçı” etiketini yapıştırıyorlar. Dünyada Hindistan’daki kast sisteminden daha ırkçı bir yapı yoktur herhalde. Aynı ırktan “üst kast”, “alt kast”ı, mikrop gibi görüyor ve başkalarına da “ırkçı” diyorlar. Bu doğru, çünkü bu ırkçılığa karşı olursanız, bu *Cesur Yeni Dünya*’da ırkçı siz oluyorsunuz. ırkçı olmak için beyaz olmaya gerek yok. Bu genetik değil. Yasa neye dayatıyorsa öyle düşünürsünüz. Eğer insanlar, İngiliz Ulusal Partisi gibi grupları istemiyorlarsa, o zaman hangi renk, inanç veya kültürde olursa olsun, herkes için hak ve adalet istemelidirler. Evet, hatta beyazlar için de... İngiliz Ulusal Partisi için desteği arttıran unsur, ne acıdır ki milyonlarca İngiliz’in, ırkçı olarak kınanmak veya şimdi sık sık rastlandığı üzere, “Düşünce Polisi” tarafından suç soruşturmasına maruz kalmak korkusuyla, kendi toplumları ve ülkeleri hakkındaki duygularını dile getirememesidir. Eğer beyazlar, başkalarının söylediklerinden daha fazlasını söyler de ceza alırlarsa ne olur? İngiliz Ulusal Partisi’nin yükselişi ile ilgili olarak Robot Radikaller, bu sürekli hayal kırıklığının, duygularını dile getirmek için partiye daha çok kişinin katılmasına neden olacağını söylüyorlar. Oysa bilinçli insanlar, gri rengin tonlarını ve sonuçlarını görebiliyorlar. Kendilerine dönük kişiler hiçbir zaman bilinçli olamazlar. “Robot Radikal” zihniyetine sahip bir gazete olan *The Guardian*’da bir haber okuduğum zaman üzüntüyle başımı sallamıştım. İngiltere’deki en öldürücü suç organizasyonu haline gelen Türk mafyası, İngiltere’nin milyarlarca pound’luk eroin piyasasının kontrolünü eline geçirmek için korkunç bir savaş yapıyormuş. Bir paragrafta şöyle diyordu:

“Afrikalılar, eroini Türk çetelerinden alıyorlar ve eroin pazarına girmek isteyen ‘Lambert’ bölgesinden bir Batı Hindistan çetesine karşı, onların tarafını tuttular.”

Yani İngiltere’deki bütün Afrikalılar, uyuşturucu işine karışmış katiller mi oluyorlar? Tabii ki hayır! Çoğu, herkes gibi huzurlu bir hayat peşinde. Ya Türkler? Aynı şekilde. Hepsi mi uyuşturucu işinde? Peki Hintliler? Tabii ki değil. Yani beyazlar hiç uyuşturucu satıp insanların ölümüne neden olmuyorlar öyle mi? Tabii ki evet, ama konu bu değil. Mesele, karakterinizin iyi olması değil, derinizin rengi. Asıl ırkçılar, genellikle ırkçı olmadıklarını iddia edenlerdir, çünkü onların ırk konusunda takıntıları vardır. Ben zenci, Asyalı veya herhangi bir bedende bir “bilinç” görüyorum, onlar derilerinin rengine göre bastırılmış bir

azınlık görüyorlar. Beyazlar da bastırılıyor. Aslında hepimiz bastırılıyor ve bu sonradan üretilmiş ırkçı bölünme; siyah, beyaz, mavi ya da pembe, kimsenin köleliğini durdurmak için birleşmeyelim diye, bizleri bölüp yönetmek için tasarlanmış. Bir araya gelmeli ve bizi ne birleştirecekse ona odaklanalım. Kontrol Sistemi, ırkımız, dinimiz, politikamız veya gelir düzeyimiz ne olursa olsun, hepimizi, bütün insanları köle etmek istiyor.

Bu konuyla ilgili önemli bir nokta var. Yıllardan beri belirttiğim gibi, dünyadaki kitlesel göçlerin amacı da, Avrupa Birliği bünyesindeki sınırların kaldırılmasının nedeni de, milliyetçilik ve farklı kültür duygusunu yok etmek. Bu planda, ülkelerin yerli halkları da, göçmenler de eşit derecede istismar ediliyorlar. Birçok insan İngiltere'ye göç ediyor, çünkü İngiliz İmparatorluğu ve onu izleyen batı medeniyetleri; son derece acımasız bir şekilde, "ülkelerini Batı'nın taleplerine göre yöneten yozlaşmış liderler"e kucak açarak, gelişmekte olan ülkeleri alabildiğine kullandı, çoğunu yok etti.

Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, uzun zamandır planlanmış olan amaç, Avrupa Birliği gibi bir süper devletle, bir dünya hükümeti kurmak. Böylece, şimdinin "ülke"lerinin yerini alacak olan "bölge"lere hükmedecekler. Bunu yapabilmek için de kültürleri yok etme yöntemi kullanıyorlar. Sınırları, başka kültürlerden ve ülkelerden gelen muazzam sayıdaki insanlara açarak, o toplumu, milli kimliği olmayan ve birbirleriyle rekabet eden kültürler haline getiriyorlar. ABD'de aynı şey yapılıyor. 2009'da, her ikisi de birer Rothschild Siyonist olan Başbakan Tony Blair ile İçişleri Bakanı Jack Straw, İngiltere'nin kültürel makyajını ebediyen değiştirmek üzere kapıları kitle göçlerine açtı. Bu plan, İçişleri Bakanı iken Straw'ın yanında çalışan ve Blair için konuşma metinleri yazan Andrew Neather tarafından ifşa edildi. Göç politikasına "kapıları açın" metnini yazan sosyal hizmet görevlisi Jonathan Portes ise, o zamanki Başbakan Gordon Brown için konuşma metinleri yazıyordu.

Blair, Straw ve Brown, hepsi de, 1884'den beri İngiliz kültürünü ve kimliğini yok edip, dünya ve Avrupa diktatörlüğü tarafından bütünüyle yutulması için çalışan İllüminati, Fabian Cemiyeti'nde faaliyet gösteren uzun süreli üyelerdir. Andrew Neather, daha sonra da, uygulanan "açık kapı göçü planı"nı durdurmak isteyen, rakip Muhafazakar Parti de dahil olmak üzere, göç karşıtı olan herkesin "ırkçı olarak damgalanması" planını da ifşa etti. Peki bunu yapmaları için onlara kim yardım etti? BBC'nin Nick Griffin'in televizyondaki politik tartışma programına çıkmasının yasaklanmasını talep eden, pankartları ile sokaklara sıralanan hep bu çeşit insanlar. Düşünmeyen, sorgulamayan, araştırmayan ve noktaları birleştirmeyen kuklalar...

Saman Adam/ Korkuluk*

Bu da bir başka ironi örneği: Bilmem hatırlar mısınız, "Soru Zamanı" programında Nick Griffin'in ırkçılığını kınamak üzere yer alan birisi vardı. Tabii ya, işte o Jack Straw. Kendisi, ince ince hesaplanarak sadece göçmenlerin değil, yerli halkın da en az onlar kadar istismar edilmesini sağlayan, "açık-kapı göçü" politikasını tasarlayan kişidir. Göçün çok fazla ol-

* Çev. Notu: *Straw man=Saman adam, yani korkuluk. David'in, Jack Straw için yaptığı kelime oyunu.*

duğunu söyleyenleri kınayabilecek kadar sağlam sinire sahip, kendini beğenmiş bir adam. Gelin biraz tanıyalım.

Koyu renk takım elbiseli bu kişi, gölgelerdekiler ne yapmasını söylerlerse onu yapar. Bunun bir sonucu olarak da, evdeki eski eşyaların satıldığı garaj satışı bile yaptırılmayacak bu gibi adamlar, devletin uzun bir liste oluşturan yüksek makamlarına getirilirler. 1997'de Blair seçimi kazandığından beri, İşçi Partisi'ndeki Rothschild efendilerine hizmet edip, adalet ve özgürlük açısından ne varsa, verilen bütün görevlerde felaket getirdi. Zaten bu görevler ona, bu nedenle verilmişti. 1997-2001 yılları arasında Blair'in, sivil özgürlükleri nasıl yok ettiğini gördü.

2000'de çıkarılan, Orwell tarzı "Sorgulama Gücü" Yasa tasarısını sunan Straw'dur. Teröriste karşı polis gücünü arttıran ve mahkemede jürinin gücünün azaltılmasını teklif eden de odur. 200 yılında Saddam'ın rejiminden kaçan bir adam için politik sığınma önerisini reddetmiş ve ona şöyle demiştir: "Irak adalet sistemine inancımız vardır, dolayısıyla yanlış bir şey yapmadıysanız endişelenecek bir durumunuz da olmaz." Gerçekten de böyle söyledi.

Ah, ah, ama sonra 2001-2006 arasında Dışişleri Bakanı olunca, kendisine sonraki emirler verildi ve Haziran 2001'deki atanmasındaki mükemmel zamanlama ile 11 Eylül'e cevaben, Afganistan ve Irak işgalleri başladı. Hükümetin dış politika sözcüsü olan Straw, tıpkı Blair gibi yalan söyledi ve Irak'taki sivil nüfus üzerine yapılan saldırıları haklı çıkarmak için kitle imha silahları hakkında sahte iddialarda bulundu. Sonra da, "Lord Yüksek Şansölye" ve daha da ironik olanı, "Adalet" Bakanı oldu. Kararlarından birisi de, bilgi edinme özgürlüğü yasası altında, Irak'ın işgali sırasındaki, kendisinin de sorumlu olduğu hükümet toplantı tutanaklarını bloke etmek oldu. Straw, aynı zamanda, gizli aile mahkemeleri yoluyla ebeveynlerden çocuklarının alınıp evlatlık verilmeleri gibi şok edici bir politikayı da gündeme getirdi. Straw da bir yalancı ve sahtekâr, İllüminati uşağı, Irak ve Afganistan'daki kitle katliamlarının ve Orwell tarzı polis devletinin en etkin oyuncularından birisidir.

Peki, Nick Griffin'in BBC'deki programdan men edilmesini isteyen Robot Radikaller, "Soru Zamanı" programında onun karşısına çıkarılarak görüşünü ifade etmesine izin verilen Jack Straw hakkında ne söylediler? Hiçbir şey. Sıfır. Sessizlik. Dışarıdan hiçbir yardım almadan kendi kendimize de, başımıza fevkalade bir diktatörlük sarabiliyorken, insanlığın dış güçler tarafından bir faşist/komünist diktatörlüğe manipüle edilmesinden neden bu kadar endişe duyuyorlar anlamıyorum.

Yine problemin nedenini ortadan kaldırmaya dönelim. Politikanın, sınıfların, ırkın ve dinin, bu üretilmiş fay hattında bölüne bölüne yönetiliyoruz. Bunun durdurulması lazım, yoksa kısa zamanda global bir tiranlıkta bölünüp yönetileceğiz. Özgür ifade hakkımızı istemeliyiz, ama aynı zamanda fikirlerini paylaşmadıklarımız için de eşit haklar talep etmeliyiz. Bir kişinin, görüşlerini belirtme hakkı yoksa, hiç kimsenin de olmaz. Geride kalanların konuşma özgürlüğü olmayacak, ama devletin veya kamuoyu açısından "doğru" kabul edilen sözler söylenebilecek. Bunun neresi özgürlük? Özgürlük hakkında sloganlar söyleyen Robot Radikaller, aslında Nick Griffin örneğinde olduğu özgürlüğü kendileri kısıtlıyorlar. Zaten aynı mentalite, bütün dünyada var. Ayağa kalkacaksak, sadece kendimize uyanlar için değil, herkesin hak ve özgürlükleri için kalkmamız gerekir. Böyle yapmaya yapmaya, gırtlığı-

mıza kadar bu duruma geldik ve aynı şeyi yaptığımız sürece de içinden asla çıkamayız. Eğer yine, her zaman yaptığınızı yaparsanız, her zaman elinize ne geçtiyse, yine o geçer.

“Ay Aklı”ndan Kopmak

Bu, anlaşılamazlık, bölünme, rekabet ve duygusal tepkiler gibi kolektif davranış motifleri bize, sürüngen beynimiz yoluyla, Ay Matriksi ile yükleniyor, dolayısıyla bu etkilenmeden kopmamız şart. “Kovan tipi akıl”ın kontrolünden kopabilmemiz için, kovan tip aklın bizi yapmaktan alıkoyduğu şey ne ise onu yapmamız, yani kovan aklın bizim yapmamızı istediği şeyi kolektif olarak reddederek sistemi yenmemiz lazım. Bunu yaparsak, kovan aklı frekansından kopabiliriz. Öncelikle, duygusal tepkilere son vermemiz, olaylara anında reaksiyon gösterip sazan gibi atlamadan, sakın bir şekilde değerlendirmemiz gerekiyor. Bir olaya duygusal olarak tepki vermeden önce 10’a kadar saymak, sürüngen beyin ve kovan aklından kopmak için çok güçlü bir yöntemdir.

Benim, “Problem-tepki-Çözüm” dediğim kitlesel manipülasyon tekniğinin mevcudiyeti, insanların; kontrol etmek, araştırmak veya göz önüne almak gibi eylemlere itibar etmeden, sadece reaksiyon göstermelerinden kaynaklanıyor. Hayatta kalma reaksiyonunun merkezi olan ve en ilkel duygusal tepkileri veren “R-Kompleks” veya “sürüngen beyin”imizden gelen duygusal reaksiyonlar, bizi Ay Matriksi’nin frekans menziline bağlıyor.

Kovan tipi akıl, bizim sakın olmamızı istemiyorsa aksine sakın olmalıyız. Merhametli olmamızı istemiyorsa merhametli olmalıyız. Başkalarını düşünmemizi istemiyorsa başkalarını da düşünmeliyiz. Kendi hareketlerimizin sonucundan “başkaları zarar görür mü” diye empati duymamızı istemiyorsa, kendi hareketlerimizin sonucunda başkaları zarar görür diye empati duymalıyız. İşbirliği yapmak yerine birbirimizle rekabet etmemizi istiyorsa birbirimizle işbirliği yapmalıyız. Kuzunun, aslanın yanında durmasını istemiyorsa kuzu aslanın yanında durabilmeli! Bizim doğru olanı yapmamızı istemiyor, sadece bizim için doğru olanı yapmamamızı, hep “ben, ben, ben” diye düşünmemizi istiyor. Oysa herkes için doğru ve adil olanı yapmalıyız.

Bunları yaparak, sadece Ay Matriksi’nin programı ile kovan tipi akıldan koparak kurtulmakla kalmayız, bu realite hayat veya deneyim yaşamak için harika bir yer olur. Bu da, enerji ve kontrol sağlamaları açısından onların hiç işine gelmeyeceği için, sürüngenlerin isteyebileceği en son şeydir. Barış dolu bir dünya mı istiyoruz? Pekala, o zaman önce kendinizle barışın. Herkesin nazık olduğu bir dünya mı istiyoruz? O halde önce kendinize karşı nazık olun. Bu kadar kolay değil sanıyorsunuz değil mi? Oh, evet, inanın o kadar kolay ki!

Gerçekten önemi var mı?

İnsanlar, son derece alakasız bir şey de olsa, her şeyin üzerine atlama konusunda uzmanlaşmış durumdalar. Bu da yönetilmemizi sağlayan en temel unsurlardan birisi. Zaten çobana gerek yok, biz kendi kendimize çobanlık yapıyoruz. Aslında hiçbir önemi olmayan konular için gerilmek, nöron devrelerinin, düşünce dalgalarının ve elektrik sinyallerinin ziyan edilmesinden başka bir şey değil. Düşünün bakalım, onları daha başka neler için kullanabiliriz?

Mesela her saat biraz daha yerine oturmakta olan polis devletine karşı nasıl karşılık verebiliriz gibi küçük şeyler. Kendi deneyimimden biliyorum, hiç önemi olmayan konular için o kadar gerilime girerdim ki. Oysa şimdi, tehlike anımda, hemen devreyi kesen bir “arıza emniyet”im var. Ağaçlar yerine ormanı görmeye başladığınız zaman hayatın ne kadar huzurlu ve sakin olduğunu, hiçbir önemi olmayan sayısız olay için ne kadar çok enerji, odak ve duygu ziyan ettiğinizi anlatamam. Benim devreyi kesen arıza emniyeti şöyle diyor: “Ve? İşte bu kadar. İhtiyacın olan bu!”

Herkese tavsiye ederim, bir kez olsun deneyin. Üç kelime ve bir soru işaretinin bu kadar güçlü olduğunu görünce şaşıracaksınız. “Ve?” Bu kadar basit. Duygusal reaksiyonların tetiklendiği beynin bölümlerinin, mantıkla hiç işi yok. Hepsi reaksiyon ile ilgili. İşte “Ve?” sözü burada devreye giriyor. Reaksiyonu durduruyor veya aktive olacak olan duygusal devreyi kesiyor.

Hâlâ insan bedeninin biyolojik bir bilgisayar olduğundan kuşkusu olan varsa, beynin duygu merkezlerini, özellikle de sürünge beynin, nasıl sürekli olarak reaksiyonlara ve tepkilere hâkim olduğu konusunu iyi çalışsın. O zaman “bilinç”in, insan davranışıyla ne kadar bağlantılı olduğunu merak edebilirler. Beyinlerini kullanmadan hareket eden insanlardan söz ederiz, oysa aslında beynin her şeyi uzun uzun düşünen “neokorteks” alanı olmadan, sürünge beyin ile reaksiyon gösterdiklerini söylüyoruzdur. Beynin iki zıt bölümü arasındaki çok önemli fark budur. Neokorteks, “Ve? Ne fark eder?” der. Oysa sürünge beyin için her şey çok fark eder. Nevrotik ölçekte ve insan davranışı üzerindeki kişisel ve kolektif etkisi inanılmaz boyutlardadır.

Hayatınızda kimbilir kaç kere duygusal olarak reaksiyon göstermiş, öfkeye kapılmış veya panik yapmışsınızdır, oysa sonradan size bu kadar tepki verdiren şeyin hiç de önemli bir şey olmadığını anlarsınız. Bazen bu saniyeler veya dakikalar içinde olur, gereksiz yere tepki verdiğiniz için pişman olursunuz. Aynen öyle... Aşın tepki, realite duygunuzun sürünge beyin tarafından kontrol edildiğini gösterir. Sakin sakin düşünerek hareket etmek ise, neokorteksin işidir. İnsan davranışına, “neokorteks”ten de güçlü olan amigdala ile birlikte sürünge beynin reaksiyon sistemi hâkimdir. İnsanlar genellikle düşünmezler, reaksiyon gösterirler, tepki verirler. Bu da, insanlar arasında, sürekli olarak doğru düzgün düşünmeden, tamamen duygusal reaksiyondan kaynaklanan kolektif anlaşmazlıklara, savaşlara ve dehşete neden olur.

Irak savaşını destekleyenlerin beyinlerinin duygusal merkezleri, Blair’in kışkırtmaları ve Bush-Cheney rejiminin propagandaları ile, sistematik olarak manipüle edildi. Uydurulmuş tehdit ile aktive olan hayatta kalma tepkileri ile sürünge beyin; “Evet, Saddam Hüseyin dünya için bir tehlikedir, onu yakalamamız lazım!” dedi. Neokorteks, Saddam’ın Amerika veya İngiltere için bir tehlike olmadığını anlar, saçma sapan bir mantık ile özgürlüklerine kavuşturmak için Irak halkını bombalamazdı. Askerler savaşa çoğunlukla, sürünge beynin total kontrolü ile giderler, çükü hayatta kalma içgüdüğü, en yüksek alarm durumundadır. Savaşta ölmek ya da öldürmek ve “ülkemi koruyorum” söylemi hep sürünge beyin/amigdala tepkileridir. Neokorteks ise, neden hiç tanımadığı, tek bir anlaşmazlığının bile olmadığını insanlarla savaştığını sorar. Savaşta ilk ‘büyük kayıp’ın “Gerçek” olduğu söylenir, bence ilk kayıp “neokorteks”tir. Savaşa girdiğiniz anda o kaybedilmiştir.

Bunu günlük hayata uyguladığınız zaman, “Ve?” sorusunun kafanızdaki sürüngeyi sakın-

leştirmedeki önemini görebilirsiniz. İnsanlar, kendileri hakkında hoş olmayan gerçek dışı şeyler söyleyenler karşısında üzülür ve savunmaya geçerler. Böyle bir durumda sürüngen beyine bağlı bir tepki olan alınma ve küsme duygusu yerine “Ve/ Ne olmuş yani?” (Neokorteks) diyebiliriz. Ne olur ki? O zaman öyle söylemişlerdir, ertesi hafta başka şey söylerler. Bir kez sürüngen beyin paranoyasına kapılıp ipin ucunu kaçırsak, ardından sayısız saçmalığı, ölüm kalım meselesi haline getirir, hayatı kendimize zehir ederiz. Her şey önemli olmaya başlar. Benim devreye giren bir başka “arıza emniyeti”m de; “Bu yüzden kimse öldü mü?” veya “Bu yüzden kimseye bir şey oldu mu?” sorusudur. Ortada hiç de öyle bir şey olmadığı halde ortaya bir felaket tablosu çıkar. Oysa günlük olaylara, ölmeye sadece on dakikalık bir süremiz kalmış gibi bakmamız lazım. O zaman her şey çok farklı görünür ve bakış açımızı sadece “şimdi”ye getirir.

Markette kuyrukta beklerken kadının birisi sizi itse ne olur? Hiçbir şey. Oğlunuz halının üzerine yiyecek dökse ne olur? Hiçbir şey. Tam kırmızı ışık yanmadan geçeceğiniz anda önünüze bir başka araba geçse ne olur? Hiçbir şey. Bu gibi olaylarda dünyanın sonu mu gelmiş oluyor? O halde “şimdi” de olmasına izin vermeyin:

“Ve? Kuyruktayken, o kadının önüme geçmesi kaç dakikamı aldı?”

“Ve? Oğlunuz için ‘Bir dahaki sefere daha dikkat eder!’ dersiniz, olur biter.”

“Ve? Adam önümü kestiği için eve, 30 saniye daha sonra gitmiş olacağım.’ dersiniz, o da geçer gider.”

Sürüngen beyin devreye girince, bu tür durumlar insanların öfke ve strese kapılmalarına neden olur. Oysa hepsini neokorteksin süzgecinden geçirseniz her şey çok farklı olacaktır. Öfke ve stres yerine sakin, huzurlu ve itidalli olmayı düşünün. Sürüngen beyin önemli sonuçlarından birisi de düzgün düşünmeyi, hatta düşünmeyi tamamen engellemesidir. Bu nedenle insanlar çılgına dönmüş veya alınıp küsmüş haldeyken son derece aptalca şeyler söylerler.

Sürüngen beyin o kadar aptaldır ki, geçirmiş olduğu deneyimlerden de hiç ders almaz. Beynin/aklın diğer bölümleri, ritüeller, tekrarlar ve davranışlar bölümleridir. Zaten başka türlü nasıl olabilir ki? Eğer ders almazsan tekrarlamaya mahkûmsun. Sürüngen tepki sisteminin kopmadığımız sürece, hiçbir şey değişmez, çünkü değişemez. Sürüngen beyin en iyi şekilde, antik zamanlardan kalma, yılanın kendi kuyruğunu yuttuğu resim sembolize eder. Döne, döne, tekrarlaya, tekrarlaya, tıpkı Ay Matriks’inin “deli”leri gibi.

Gülmek

Biz, bedenlerimiz değiliz; kendimiz sandığımız beden hologramı yoluyla deneyim yaşayan “sonsuz bilinç”iz. Bedenlerimiz, “dünya” dediğimiz bu minicik frekans menzilinde deneyim yaşamamızı sağlayan bir araç veya vasıta... Biz bedenlerimiz değiliz, sadece öyle olduğumuzu sanıyoruz. O yalana inanırsak, beden bilgisayarı realitesinde yaşarız, sonra da aslımız olan “sonsuz bilinç”, “sonsuz olasılık” ile olan bağlantımızı kopar.

Tamamen mücadeleyle dayalı “Hayat”, beden programının bir âlemi, yani o da Ay Matriksi’nin bir programı. Bu programa göre, bizi köle eden bu titreşimsel beton yapıyı

kırsak, “hayat”ımız sadece mücadeleden ibaret olmaktan çıkabilir. Buna güzel birer örnek verelim... Mesela, zıtlıklara, tehlikeye ve bastırılmaya karşı gülebiliriz! Bu, programı bozar, çünkü o zaman programın sizin yapmanızı istediği şeyi yapmıyor olursunuz! Ürettiğimiz negatif enerjiyle beslendikleri için, amaçları hep bizi korku içerisinde tutmak. Bu korkuyu da sözde bizi koruduklarına inandırarak yapıyorlar. Sembolik olarak diyoruz ki; “Bizim paralarımızı bankalara verin-kefaletle tahliye edin-bizi kurtarın!” Ayrıca sürekli olarak bizi hep, bütün iyimserliği ve neşeyi yiyip bitiren, çok düşük seviyeli enerji içeren gelecekle ilgili depresyon ve korku içerisinde tutuyorlar. Bu da bizi, “Kendimi çok ağır ve sıkışmış gibi hissediyorum.” dediğimiz, çok yoğun bir titreşimsel “hal” içine sokuyor. Böylece bizi “Var olan Her şey”e bağlayan bilinç bağlantısından da koparıyorlar.

Kendinizi ne kadar çok sınırlı olasılık içerisinde düşünürseniz, “program”la o kadar çok çalışıyorsunuz demektir. Depresyon ve korkunun farklı bir ifadesi olan endişe, sizi sınırlı seçenekler, dolayısıyla da sınırlı olasılıklar içerisine hapseder. Bu bir döngüdür ve berbat bir şeydir. Bizim insan enerji alanlarımız zihinsel ve duygusal “hal”lerimizi sürekli olarak kendi titreşimsel rezonansları içinde yansıtır, böylece bu rezonans da, zihinsel ve duygusal “hal”ler üretir. İlaçlar, uyuşturucular ve gıdalardaki kimyasal katkılar gibi düşük titreşimli etkiler, hiperaktivite ve depresyona yol açar. Problemin ardında bir kimyasal reaksiyon varmış gibi görünse de bu aslında, titreşimsel reaksiyonun fiziksel bir ifadesidir.

Bu “etki&tepki” ve “tepki&etki” döngüsünü kırmak için, “bilinç”imizi kullanmamız gerekir. Bir kez, gülerken veya bir başkası gülerken, “ağır ve sıkışmış” olmaya çalışın bakalım. Kahkahalar, “çalım”lılık balonlarını patlatır ve o zaman kendimizi ve hayatı çok ciddiye almayız. Aynı anda hem gülüp, hem ciddi olamazsınız. 24/7 kontrolsüz bir şekilde gülün demiyorum, ama çok kişi yeterince veya hiç gülemiyor. Oysa gülmek yoğunluğu kırar ve enerji akışını sağlar. Ünlü İngiliz komedyen Ken Dodd şöyle diyor: “Hepimiz bir kıkırdama kası ile doğmuşuz. Eğer o kası her gün çalıştırırsanız, ömür boyu genç ve cıvı cıvı olursunuz, ama bunu yapmazsanız o kas, kurur ve biter.”

İnsanların kahkahası ne kadar harika bir sestir. İktidar ve kontrol duygusunu yok eder. Yetkili bir kişiye öfke ve düşmanlıkla reaksiyon gösterirseniz, o zaman onların sahasında yer almış olursunuz. Sorgusuz sualsiz itaat onların idealidir, ama öfke de ikinci önemli idealleridir, çünkü oyun hâlâ onların sahasında oynanıyor demektir. Hiç çok ciddi ve güçlü görünmeye çalışan üniformalı bir tipin önünde, kontrolsüz bir şekilde kahkahalarda güldüğünüz oldu mu? Ben güldüm ve ne yapacaklarını şaşırdılar. Sanki pantolonları düşmüş gibi, bütün güçleri kayboldu.

Sistem çok saçma ve onu da, kendimizi de çok ciddiye almamamız lazım. Bizi özgür kılacak olan en önemli algılama budur. Evet, nasıl, neden, kimin veya neyin kontrolü altında tutulmakta olduğumuzu bilmemiz lazım. Buna verdiğimiz tepki neticesinde içimizdeki bilgelik, kontrol altında kalmayı sürdürüp, korku, endişe ve stresin esiri olup olmayacağımıza karar verir. Bir düşünün, koyu renk üniformalı hedeflerine bağırarak protesto sloganları atmak yerine, kitleler haline kahkahalar atsalar, gülseler nasıl olurdu...

Tıbbi test ve deneyler, gülmenin beden için muhteşem bir şifa etkisi yaptığını gösteriyormuş, çünkü gülmek enerjinin akışını sağlıyor ve bedenin kimyasal durumunu etkiliyor.

İnsanların gülmesini sağlamak amacıyla gittikçe artan sayıda grup ve organizasyonlar kuruluyor. Durumunuz ne kadar kötü olursa olsun gülmek, durumun daima olduğundan daha iyi görünmesini veya o kadar da kötü olmadığının düşünülmesini sağlayacaktır. Çocukluğumuzdan itibaren, hayatımızda, okulda ve yetişkinlik dönemimizde gülmememiz için uyarı almışızdır. Kendimize bunu kaç kere söyleriz? “Ciddi ol!”

Neyse şimdi biraz neşelenin. Hepimiz “Var Olan Her şey”iz ve öyle de olacağız. Bu realitede bir deneyim yaşıyoruz. Kim olduğumuzun keyfini çıkaralım ve o keyfin bir ifadesi olalım!

Yıllarca ben de hiç gülmedim. Mücadelelerle bastırıldım, işimde engeller çıkarıldı, hep duygusal baskılar altında kaldım. 2007 yazından beri, içimde müthiş bir değişim yaşıyorum. 1952’de Leicester, İngiltere’de doğan David Icke kimliğim hızla kayboluyor. Gerçek olan ben, yani öz benliğime, “Var olan her şey”, “Tek”, “Bütün”e doğru dönüyorum. “Ora”ya “aralardan girme aşamasında oluşum” ile hayatım değişiyor. Çalışmalarımın yönü, önmüzdeki yıllarda köklü ve olağanüstü bir biçime dönüşecek. Beden bilgisayarındaki cevap ve tepki programlarımı kırdıkça, hayatta olmanın keyfini her zamankinden daha fazla yaşamaya başladım. Evet, dünya kirlendi ve baskı ve kontrole dayalı oldu, ama hoşumuza gitmeyenleri bir gecede değiştiremesek bile, en azından hoşumuz gitmeyen ne ise, onunla olan ilişkimizi değiştirebiliriz. Oysa bir kez realiteyi anlarsak, onu da başarabileceğimizi biliyorum. Bardağın yarısı boş da olabilir dolu da, bir durum dehşet verici veya üzücü, aptalca veya komik olabilir. Hepsi bir seçim meselesi, bir bakış açısı. 2003’te Brezilya’daki Ayahuasca deneyimim sırasında başka bir bilinç seviyesine geçtiğim zaman saatlerin çoğu, histeri ile geçti. “O ses” sanki ötüyordu ve ben sırt üstü yatarken çok kez ayaklarım havada kahkahalar atıyordum. İnsanlar beden akli içindeyken o kadar çok gülemezler, ama “orasi” müthiş sevinç veriyordu. Neden olmasın ki? Çünkü orada her şey “tek” ve korkacak, stres yapacak hiçbir şey yok. Beş duyuya dayalı bu âlemde program bize ne yapacağımızı söylüyor, bunu yapmamızı sağlayacak durumlar inşa ediyor, oysa programın ötesinde, sadece var olmanın sevinci çok. O sevinci bulduğumuz sürece Ay Matriks’inden kopabiliriz, çünkü o program, özellikle o sevinci bastırmak amacıyla tasarlanmış.

Yapabileceğimiz, düşünebileceğimiz ve hissedebileceğimiz her şey, Ay Matriksi’nin programına uymamalı ki böylece, sürüngen beynin, algılamamız ve davranışımız üzerindeki baskısı azalsın. “Ay”ın insan algılamasını etkileyen bir sahte realite yarattığı gerçeği’ni benimsemek de bu baskının azalmasını sağlayabilir. Bu, gölgelerde ve bilinçaltı âleminde, yani meta fizik evrendeki “Ay-aklı” bağlantısını, “bilinç farkındalığı”na dönüştürecektir. Böylelikle bilinçaltı baskısı gücünü kaybeder. Bilinçaltı (dalga formu) sırlarını, farkındalığın holografik seviyesine aksettirir. Bu, subliminal/ bilinçaltı reklamlarla aynı prensiptedir. Birisi gösterinceye kadar bilinçaltınıza aşılacak istenen şeyi göremezsiniz, ama bir kez gördükten sonra aynı resme her baktığınızda onu görürsünüz. Bilinçaltı, manipülasyondan farkındalığın bilincine geçmiştir ve düşünce ile davranış üzerindeki etkisi azalır. Ay’ı ne zaman görsem, hep ne olduğu ve ne yaptığı aklıma geliyor.

Başkaldırı

“Bir kahraman hepsini göğüsledi: onun namağlup olmasına gerek yok, ama yılmamalı.”

Andrew Bernstein

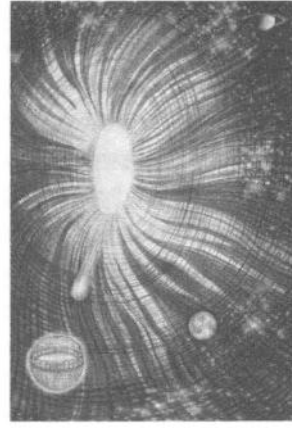
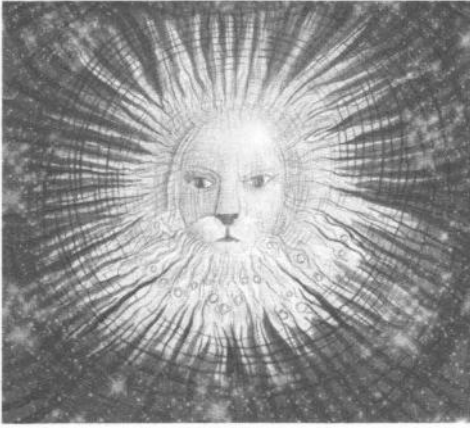
Bu kitapta okuduklarınız itibarıyla, her şey bitmiş, baş edilemeyecek zorluklarla karşı karşıya kalmışız gibi bir izlenim edinmiş olabilirsiniz. Oysa hiç de öyle değil. Kaybetmedik, hatta kaybetmekten de çok çok uzagız. Burada, bu âlemden, sadece kontrol etmek, yok etmek ve köleleştirmek isteyen güçlerden başka güçler de var.

1990’da benimle temas kurup, bir labirentten ve baskılanmış akıl ve sırların mayın tarlasından çıkmama yardım eden “onlar”, şimdi çok az kişinin tasavvur edebileceği ölçekte insan realitesini değiştirecek olan, büyük bir dönüşüm gücünün bir kısmını oluşturuyorlar. Bazıları bizim “dünya dışı” dediğimiz varlıklar, (ben yine de “boyutlararası” demeyi tercih ediyorum), bazıları da insanların uyanması için yardımcı olan “saf bilinç”in yansımaları veya ifadeleri.

“Sürünge müdahalesi”nin bir sonucu olarak, yüksek teknoloji içeren savaşlar ve anlaşmazlıkları, cehaleti, acı ve dengesizliği getiren “Ay” nedeniyle metafiziksel evrende oluşan bütün o enerji bölünmesi, şimdi bir iyileşme sürecine girmiş bulunuyor. Bu, şimdi veya bugünlerde olmayabilir, ama sonunda gerçekleşecek! Sürünge manipülasyonu sona erecek, ama olay; sadece oturup seyrederek ve olmasını bekleyerek olacak kadar basit değil. Katkıda bulunacağımız çok şey var. Ne kadar çok katkımız olursa, bölünme dünyasının, uyum ve denge dünyasına dönüşümü, o kadar daha az travmatik olur.

Şimdi yer alan her şeyin nedeni, benim “Gerçek’in Titreşimleri” adını vermiş olduğum bir enerji değişimi veya hızlanması.

Metafizik Evren’e güneşler ve kara deliklerden, eskisinden çok daha yüksek titreşimli ve hızlı rezonansı olan bir enerji akıyor ve etkisine açık olanları derin uykularından uyandırıyor. Bu enerjiye çok gelişmiş veri/bilgi ve farkındalık şifrelenmiş durumda.

Güneş tarafından foton olarak yayılan "bilgi"yi değiştiren kara deliklerden yeni bir titreşim, yeni enerjiler geliyor. Neil Hague ve ben, bu "Gerçek'in Titreşimleri"ni, Aslan ile sembolize ediyoruz.

Bu enerjinin frekansına bir kez uyumlanırsanız, bir daha eskisi gibi olamazsınız. Bu, **"Gerçek'in Titreşimleri"**nin, enerji bariyerlerini ve blokları yıkacağı, insanların özbenlikleri ve dünyadaki sır ve illüzyon üzerindeki perdeyi kaldıracığı bir işlem olacak.

1990'da, "onlar" tarafından bana bu söylediği zaman, söylediklerini destekleyici hiçbir kanıt yoktu, oysa şimdi inanılmaz sayıda insan, kendilerini ve dünyayı, yeni bir algılama ve netlikle görüyor ve tam anlamıyla bir transtan uyanıyor, titreşimsel âlemden, yani Metafizik Evren'deki bölünme sonucunda darmadağın olup hasar almış olan realiteden kopuyorlar.

Sürüngeçler; insanlar bu seviyede mütahale ederek, kitlesel bir enerji uyumsuzluğuna neden oldular. Bu uyumsuzluk, genetik olarak manipüle edilmiş olan beden bilgisayarlarımız yoluyla, fiziksel hayat dediğimiz holografik dengesizliğe şifrelenmiş. Bu bölünme, şimdi metafiziksel evrende, **"Gerçek'in Titreşimleri"** ile yeniden dengeleniyor, böylece de bizlere, holografik realiteye gelişmiş bir farkındalık, uyum ve ahenk şifreleme fırsatı veriliyor.

Carol'un, "Carl Sagan" rüyasında belirtilmiş olduğu gibi, Güneş'in yaydığı fotonların, beyin ve DNA üzerinde doğrudan etkisi var. Onlar DNA'ya sızan şifre taşıyıcılar olup, beynin görsel merkezini koşullandırıyorlar. Şimdi olduğu gibi, o şifreler değiştiği zaman her şey, yani bizim bütün realite duygumuz değişecek. Daha birkaç yıl öyle görünmese de, deneyim yaşayanlar açısından dünya, daha iyiye doğru çok önemli ölçüde değişecek. Eğer bu değişim çok hızlı olursa, "bölünme"nin enerjisine uyumlanmış olan insanlar çıldırır. Şimdi titreşimsel bir boşluk var ve bu, bir köprü görevi yapıyor. **"Gerçek'in Titreşimleri"**ne karşı çalışıp onların etkisini bastırmaya çalışan Ay Matriksi'nin titreşimsel güvenlik duvarı veya dijital şifreleri, zamanla algılanmayacak hale gelecek ve her şey daha hızlanmaya başlayacak. Ay Matriksi'nin titreşimsel baskısından kurtulan insanlar, daha güçlü bu titreşimlere uyumlanınca, dönüşüm daha da hızlanacak.

"Gerçek'in Titreşimleri" bütün gezegenleri etkiliyor ve manyetik alanlarının doğasını değiştiriyor. Ben bu kitabı bitirirken, bir araştırmada, dünyanın içindeki manyetik değişimler nedeniyle, Kanada'daki kuzey manyetik kutbunun, yılda yaklaşık 40 mil, Rusya'ya

doğru kaymakta olduğunu okudum. Bence değişim, titreşimsel “norm”u değiştirmekte olan Güneş/kara delik etkileşiminden kaynaklanıyor. Ben bu satırları yazarken, güneş lekesi etkinliği, yaşayan bilim adamlarının bildiği en uzun süre ile durmuş durumda, kayıtlar başladığından beri solar rüzgâr en zayıf, güneşin manyetik eksenini de, alışılmış olan dereceden eğik halde. Güneş değişiyor, bu da dünyanın da değişmesi gerektiği anlamına geliyor.

Orwell tarzı global devlet de, tam şimdi bu enerji dönüşümünün olduğu zaman yer alıyor, çünkü sürüngeçerler metafiziksel evreni ve zaman döngüsünü görebiliyorlar. Zaten bu enerji değişiminin olacağını da biliyor, binlerce yıldır buna hazırlanıyorlardı. Her şeyin oraya yöneltildiği bilgi, yani gelecek hakkındaki kehanetler işte buradan kaynaklanıyor.

Polis devleti, öncelikli olarak daha fazla kontrol dayatmak için ortaya çıktı. Ana motivasyonları, uyandıkları zaman sistemi çöktürmemeleri için insanların uyanmasına karşı kontrol mekanizmasını savunmak. Titreşimsel kapağı da, değişimin/dönüşümünün üzerinde tutmaya, “Gerçek’in Titreşimleri”den, mümkün olduğu kadar az kişinin etkilenmesine çalışıyorlar. Mikroçipler, genetiği ile oynanmış ve kimyasal katkılı gıda ve içecekler, her şekliyle zihin kontrolünün asıl nedenini oluşturuyorlar.

Bunların içinde en önemlilerinden birisi de HAARP projesi. Sürüngeçerler ve onların hibrid soyu, yeryüzünün çevresinde bloke edici bir frekans sistemi oluştururlarken, metafiziksel evrene Ay’dan da farklı enerjiler yansıtıyorlar. “Bölünme”nin olduğu sırada Ay Matriksi insan algılamasına zaten çengeli atmıştı, ama “Gerçek’in Titreşimleri”nin etkisine direnebilmek için insanların zihin kontrolü ve zihinsel baskısı için, HAARP gibi, diğer seviyelerini de ilave etmek zorunda kaldılar. HAARP ile insanların kendileri ve dünya hakkındaki algılamalarını etkilemek için düşük frekanslı düşünce motifleri yayımlayarak, insanların uyanışını durdurmaya çalışıyorlar. Dünyanın her yanında, atmosferin alt tabakalarına; metal, çeşitli içerikler ve nanoteknoloji ürünü maddeler içeren kimyasal püskürtmeler yapıyor. İçerik, iyonosferden sektirilerek yapılan HAARP yayırtı için en uygun iletken özellikleri taşıyor, zaten bunların hepsi de bu amaç için tasarlanmış.

Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi CERN/Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire tarafından yapılan Large Hadron Collider/Büyük Hadron Çarpıştırıcısı da bunun bir parçası. Dünyanın en büyük ve en yüksek enerji partikülü hızlandırıcısı olup, Cenevre’de, İsviçre-Fransa sınırının altında, 17 millik bir tünel döngüsünden oluşuyor. Çarpıştırıcı, partikülleri çarpıştıran ve uç uca dizilmiş olan 1000 silindirik mıknaatistan fazlasını içeren bir “atom parçalayıcı” olarak tanımlanıyor. Kasım 2009’da CERN, proton ivmesi için rekor elde ettiğini, 1.18 trilyon elektron voltunun partiküllerinden ışın yaratmış olduğunu ve 7 trilyon elektron volta ulaşmayı planladıklarını ilan etti.

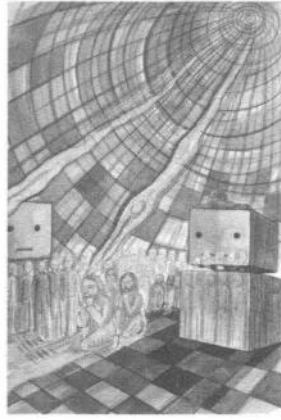
Bu projede çoğunluğu ABD’ne mensup, 10.000 bilim adamı yer alıyor. Bize, deneyler için paranın önemli olmadığı bu proje için, milyarlarca dolar harcadığı söylendi. Bu deneyler, iddia edilen (iddia edilen kelimesini vurguluyorum) Büyük Patlama zamanında ne olduğunu ve doğanın en derinlerdeki yasasını anlamak amacıyla yapılmış. Tabii ki bu sadece paravan hikâye. CERN de, “Gerçek’in Titreşimleri”nin etkisini bloke ederek, bu realitenin dengesini bozmak ve manipüle etmek için, uydu şebekesi de dahil olmak üzere, dünyadaki diğer teknoloji merkezleri ve HAARP ile bağlantılı.

World Wide Web, CERN'deki partikül fizikçileri tarafından icat edildi. (Vikipedi'de internet ve web terimleri aynı olguyu tanımlamaz. "Web", sadece internet üzerinde çalışan bir servistir. Web kavramı, CERN'de bir bilgisayar programcısı olan Tim Berners-Lee'nin, HTML adlı bilgisayar dilini bulup geliştirmesiyle oluşmuştur. Bugün kendisinin başkanı olduğu W3C (World Wide Web Consortium) tarafından idare edilmektedir. WWW, 1994 yılından beri hızla büyümekte, kullananların yaş aralığı genişlemektedir.)

Tabii, o da bir kolektif realite ürünü. Mikroçip planı için ana amaç, insanların beden bilgisayarına erişip onların, "**Gerçek'in Titreşimleri**" frekansı dahilindeki alıcı verici yeteneğini manipüle etmek. Gıda ve içeceklerdeki katkılar, elektromanyetik ve mikrodalga kirliliği ile yaratılan elektrokimyasal dengesizlik de hep aynı amaç için yaratılıyor.

Yol Ayrımı

"**Gerçek'in titreşimleri**"yle, çok daha büyük "bilgi", farkındalık ve potansiyel ile senkronize olanlar ile, "bölünme"nin pençesinde kalanlar arasında bir ayrılma görüyoruz. Bu gruplar, aynı fiziksel dünyada yaşamalarına rağmen çok farklı iki realiteye bağlılar. Bu gittikçe daha çok belirginleşiyor. Değişim veya dönüşüme geçenler tabii ki zorlanacaklar, ama daha sonra çok muazzam bir farkındalık, önsezi ve yaratıcılık potansiyeli deneyimleyecekler.

"Gerçek'in Titreşimleri herkese, kendilerini ve dünyayı dönüştürme fırsatı veriyor. Bütün yapacağımız, kalplerimizi ve zihinlerimizi onların titreşimine açmak.

Sürüngen kovan aklının kontrolü altında olan "bölünme" insanları ise, uyumlanmış oldukları enerjik yapı metafiziksel evrende azalmaya yüz tutunca, daha da çok robotsu, korku dolu olacak ve çok stres altında kalacaklar. Kontrol sistemi "orada" yer almazsa "burada" da dışavuramaz, çünkü bu holografik realitede, metafiziksel evrenden şifrelenmiş pek az bilgi kalacak. "Bölünme" insanları ile "uyan" insanlar arasındaki farkı nasıl anlarsınız? Bu onların sözlerinden değil, hareketlerinden anlaşılır. Doğru olanı mı yapıyorlar, yoksa sadece kendileri için doğru olduğunu düşündükleri şeyleri yapıyor, yani "hep ben, ben, ben" mi diyorlar?

Hâlâ kovan aklına ve "bölünme"nin algılamalarına hapis haldeyken, kendilerini uyan-

muş sanan nice insan bilirim. Hem kendilerini uyanmış sınırlar hem de hâlâ, “Peki, bunda benim çıkarım ne?” diye düşünürler.

Muazzam bir değişim zamanındayız. Belki de benim bütün bunları, 2012 ve Maya takvimi ile ilgili kehanetlere bağlayacağımı sanıyorsunuz. Buna göre, büyük bir enerji ve insan devresi o yıl bitecek ve yenisi başlayacak.

Lakin ben böyle bir şey söylemeyeceğim. Güney Amerika’daki, yılanı tapan bir medeniyet olan Mayalar’ın kehaneti, çizilen tablodan çok daha az güvenilir. Benim hislerime göre, 2012 hakkındaki aldatmaca da büyük bir şaşırtmaca. Bugünün teknolojisi, hava koşullarını manipüle edebildiği gibi birçok şeyi yapabilme yeteneğine de sahip, dolayısıyla, 2012 hikâyesine uyacak bir yapay fenomen yaratılması da çok mümkün. Önümüzdeki günlerde bunları da çok göreceğiz, ama doğal olmaktan uzak olacak. **“Gerçek’in Titreşimleri”** dönüşümü sürüyor ve gittikçe güçleniyor.

Bence 2012’den sonra, belki 2016 veya hemen sonrasında pik noktaya ulaşılabilecek. Bu süreçte zarfında da, uyanan insanlarla, “bölünme” insanları arasındaki fark iyice belirginleşecek. Bir tarafta Kontrol Sistemi, despotluğu hiçbir şey yapılamazmış gibi görünen bir noktaya itmeye çalışacak, diğer tarafta çok daha büyük sayılarda insan, bu üretilmiş Ay Matriksi realitesinin illüzyon ve manipülasyonlarını görececek şekilde uyanacak. Sonunda bu pik noktaya ulaşılabilecek ve Kontrol Sistemi çökecek. Metafiziksel evrendeki sistem çöktüğü zaman da, artık burada varlığını sürdürülemez. **“Gerçek’in Titreşimleri”**, Metafizik Evren’deki kilitleri çözüyor.

*“Gerçek’in Titreşimleri” , kontrol sisteminin enerji yapısını karma sürecine girdi,
bu realiteye yeni bir hayat getirecek.*

Sürünge tiranlığı, metafiziksel evrende, yansıtıldığı ve manipüle edildiği yerden bu şekilde sona erdirilecek.

Bizler, içsel benliğimiz veya “bilinç”imiz ile orada da “var”ız. Bu nedenle bazı insanlar “içine girmek”ten söz ediyorlar. Metafiziksel evrenle etkileşim içerisinde olan çok boyutlu benliğimiz, bu seviyelerde de yer alabiliyor ve kafamızdaki holografik dünya ekranına deşifre ettiğimiz filmi değiştirebiliyoruz. Bu, daha sinema perdesine yansımadan önce filmi

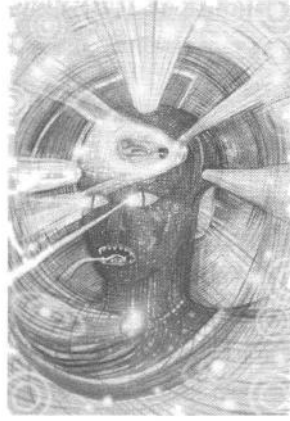
değiştirmeye çalışmamıza benziyor, oysa yapılacak şey, filmi projeksiyon odasındaiken değiştirmektir. İşte bunu yapamıyoruz, çünkü o zaman zaten hiç sorun kalmazdı.

Seçimini zaten yapmıştın!

1939 yılında İngiltere, “Nazi Almanyası”na savaş ilan etti, ama 1940’ta Fransa Savaşı başlayınca kadar aylarca hiçbir şey olmadı. Bu faaliyetsiz geçen dönem II. Dünya Savaşı tarihinde, “Phoney War”/sahte savaş olarak bilinir. İşte biz de şimdiye kadar, sistemin kendisiyle doğrudan muhatap olmadan, ortaya çıkma aşamasındaki bir komploya karşı, kendi “görünmeyen” savaşımızı yaptık. Bu “görünmeyen” savaş artık sona eriyor. Askeri işgallere ve birçok haksızlığa karşı kitlesel protestolar yaptık, ama şimdi yeni bir “anlayış” çağına giriyoruz. İlk kez, çok sayıda insanın, globalizasyon ve savaşları protesto ettiğini değil, doğrudan komploğun kendisini protesto edeceğini göreceğiz. Artık durdurulamaz insan uyanışının, kendisini yerinden kıpırdatılamaz sanan global kontrol planının, gözünün içine dik dik bakacağı zaman geldi. Gayet net bir şekilde göreceğimiz üzere, yerinden kıpırdatılamaz falan değil, ama öyle sessiz sedasız da çökmeyecek tabii.

Güçlü olmalı, kışkırtma ve sindirmenin ölçüğü ne olursa olsun, hiçbir koşulda o kontrol manyağı garabetlere boyun eğmemeliyiz. İllüminati ailelerin parası, hükümetleri, bankaları, şirketleri, polis ve ordusu olabilir, ama acımasızca hedef aldıkları insanların sayısı çok daha fazla... Kitleler korkuya kapılıp bölünüp yönetilmeye, aşılama yoluyla bedenlerine yüksek teknoloji ile erişilmesine izin vermezlerse, küçük bir grup, büyük sayıdaki bir grup üzerinde hâkimiyet kuramaz. Sistem, aşılananlar ve aşılanmayanlar, işe alınmışlar, alınmamışlar, varlığı olan, olmayanlar arasında bölünme sağlamak için daha çok gayret sarf edecek. Din, gelir düzeyi farklılıkları, tasarlanmış terörizm korkusu ve kendine öcü süsü verenlerle insanları sindirmeye çalışacaklar. Eğer insanlar bunları aşır bir araya gelir ve bu tuzağa düşmezlerse, komplo, düşündüğü kadar hızla ilerleyemez. Onu ne kadar çok yavaşlatırsak, “Gerçek’in Titreşimleri” görevini tamamlayınca kadar hasar da, o kadar aza iner.

“Gerçek’in Titreşimleri”, enerji bozulmasının dışavurumunu bularak “bozulma”yı iyileştiriyorlar. Kontrol Sistemi, “bozulma” olmazsa varlığını sürdüremez, bu nedenle de çökmeli. Zaten enerjik olarak gevşemiş durumda.

Bu mücadele için gücümüz var, ama acaba yeterli sayıda insan bu seçimi yapacak mı? İşte şimdi bunu öğrenme veya anlama aşamasındayız. Şimdi olanların üzerine gitmek, insanlar için korkutucu olabilir, ama buna bir de başka açıdan bakmalıyız. Neden bütün bunları deneyimliyoruz, neden burada olmayı seçtik? Biliyorum, birçok kişi açısından, hâlâ beş duyuya dayalı bu zihin hapishanesinin içindeyken, buraya gelmeyi neden seçmiş olduğumuzu kavramak çok zor. Tabii ki kimseyi, diğer boyutta elinde makineli tüflekle “Şu bedene gir, yoksa vururum!” diye tehdit den biri olmadı. Matrix filminde Oracle’ın, Neo’ya söylediği gibi:

“Seçimini zaten yapmıştın. Şimdi bunu anlamın lazım. Buraya seçim yapmak için gelmedin, buraya zaten seçimini yaparak geldin. Şimdi bu seçimi neden yaptığını anlamak için buradasın.”

Bunun anlaşılmasını zorlaştıran en büyük etken şu: benliğinizin bu seçimi yapmış olan “seviye”si, benliğinizin, bu seçimi doğrudan deneyimlemekte olan seviyesi değil. Aşağıdaki, ölüme yakın deneyim yaşamış olan birinin ifadesi olup, bu tür kararları veren farkındalık hali hakkında bize daha iyi bir fikir veriyor;

Başından itibaren, doğumum, anne babam, çocuklarım, karım, hepsi bir arada. Kendim hakkında ve etrafımdaki herkes hakkında her şeyi gördüm. Şimdi düşündükleri her şeyi. daha önce ne olduğunu, şimdi olanları. Zaman diye bir şey yok, olaylar silsilesi yok, sınırlama, mesafe, süre, zaman ve yer diye bir şey yok. İstedğim anda istediğim yerdeyim.

Artık Mary Smith veya Chuck Jones’un bugün dünyaya bakıp da “Neden ben?” diye sordukları noktadan çok ilerideyiz. Şimdi tamamen farklı açı ve realitelerle karşı karşıyayız: ve bu ikisini bir araya, uyum ve karşılıklı anlayış çerçevesinde getirmemiz gerekiyor.

Bu, “dünya” dediğimiz minik geçici ikametimizde bize ne olursa olsun, her zaman “Var olan her şey” olacağız. Deneyimlediğimizi düşündüğümüz fiziksel realite sadece bir bakış açısı, o kadar. Bu odaklanma, beş duyu âleminde bize, “küçük, aciz ben” hissi veriyor ve her şeyden koparıyor. Eğer gelecek yıllarda da bu “hal”de olursak, işimiz çok zor olur, ama eğer

bakış açımızı örneğin benim gibi; “Ben David Icke”tan, “Ben David Icke olarak bir deneyim yaşıyorum”a geçirirsek, her şey değişir. Bize doğru zamanda, doğru yerde, hem insanların uyanışına hem de Kontrol Sistemi’nin kurmuş olduğu tuzaklardan ve gizli tehlikelerden korumak üzere esinlendirecek ve rehberlik edecek olan “bilinç” seviyelerine, bilinçli olarak erişiriz.

Bu âlemde bir deneyim yaşamakta olan “Sonsuz bilinç varlık” olduğumuzun algılanması, deneyimin “kendisi” olduğunu düşünenlere oranla, yaşanan duygusal darbeleri de hafifletir. Bütün bunlar beni yeniden “Neden buradayız?”, “Neden bu seçimi yaptık?” sorularına geri döndürdü. Tabii ki her şey mağazada çalışmak, otobüs sürücülüğü yapmak veya ofisi yönetmek değil. Bunlar, bizim “burada” iken yaptığımız şeyler, ama varlıklarımızın “burada” olma ana nedeni değil.

“Burada” olmanın nedeni, hem deneyim yaşamak hem de binlerce yıldan beri bu realiteyi kölelikte tutan kontrol sistemini ortaya çıkarıp çöktürülmesine katkıda bulunmak. Çoğu kişinin büyük bir mücadele olarak görüp yüzleşmemeyi tercih ettiği şey, aslında hepimize tanınmakta olan müthiş bir fırsat!

Bu realite sürüngeleler tarafından kaçırıldı ve bundan kurtuluş ancak; kendi öz benliğimizi “güçsüz ben”den “hep güçlü ben”e, “zavallı aciz ben”den “hep bilen ben”e taşırsak mümkün olabilir. Mücadelenin en büyüğü budur, çünkü her şey kendi benliğimizdeki bu değişime bağlıdır. Kendinizi benliğinizin o seviyesine açarsanız, artık “Ne yapacağım?” sorusu sormaya ihtiyacınız kalmaz, çünkü artık “bil”irsiniz. Artık doğru olanı yapmak için cesaret toplamaya gerek yoktur, öylece, öylesine yaparsınız. Yapılması gerekenler için bu değişimi yapmak çok önemli. Kısa zaman sonra o zihniyet, o davranış ve tepki çok gerekecek. Bu tam bir gezi olacak. Kim olduğumuz gerçeğine uyanınca dünya da, önümüze konulan veya kendi koyduğumuz mücadeleler de çok farklı görünecek. Bakış açınızı değiştirin, her şey değişecektir. Kendinizi; bedeniniz, adınız ve aynadaki yansımanız olarak tanımlamayıp, hepsini kendiniz değil, yaşamakta olduğunuz bir deneyim olarak görmeye çalışın. Hayatınızı ve dünyayı asıl olan kendiniz, yani hep var olmuş, var olan ve var olacak olan “sonsuz bilinç” olarak gözlemleyin.

Kendinize Dönüş

Benliğimizi, aynadaki yansımamızdan “Sonsuz farkındalık”a değiştirebilirsek, kendimizi “Gerçek’in Titreşimleri”ne alabildiğine açabiliriz. Ancak bu zihinsel bir eğitimden biraz daha farklı olmalı. O algılama değişimini, benliğimizin en derinliklerinde gerçekleştirmeliyiz.

Zihinsel olarak zaten yıllardan beri, sadece adım, bedenim veya yansımam olmadığımı biliyordum. Her yerde ve her şeydeki saf bilinç olduğumun farkındaydım, ama o algılama, hâlâ benden ayrı, bir “varlık”tan ziyade bir “kavram”dı. 2007 yazından itibaren, inanılmaz bir hızla bir değişim başladı. O benlik duygusunu, varlık olma kavramı ile bütünleştirdim ve dünyaya insan kişiliğim “David Icke” olarak değil, “Sonsuz bilinç” açısından baktım. Tabii, ikisinin arasında kalıyorsunuz ve duygusal reaksiyonlara ve beden akli realitesinin tepkilerine çekiliyorsunuz, yani öz farkındalığın o yeni haline ne kadar sıkı tutunursanız, beden akli o kadar devreye giriyor.

O zaman içimde, holografik realitede, birçok açıdan dışavuran, çok güçlü bir enerji değişikliği hissetmiştim. Sonra “David Icke”a bağlanıp kalmış olan, içimde devasa miktarda hapşolup kalmış duygusal yaraları ve hayal kırıklıklarını salıverdim. Bunlar, yıllar önceki kitlesel alaylara maruz kalmış olduğum zamanlardan kalma stres, üzüntü ve baskılara dayanıyordu.

Salıverdiğimiz sandığımız duygusal anıları nasıl tuttuğumuza şaşarsınız. İçimdeki bu temizleme ve arınma; Metafizik Evren’de yer alırken, deşifre olduğu dünyada da, ihtiyacım olmayan her şeyi atmak gibi takıntılı bir istek duymak ve durmadan temizlenmek şeklinde dışavuruyordu. Bu, birkaç hafta sürdü. “İç”in, “dış” olarak yansıdığını gayet rahat bir şekilde gözlemleyebiliyordum. Bu duygusal ve zihinsel blok ve tabakaları salıvermek, zihninizi yüksek bilince ve “Gerçek’in Titreşimleri”ne açmak açısından çok önemli. İşte bütün insan toplumları bu nedenle, bu kadar acı ve stres veren duygusal reaksiyonlar üretecek şekilde yapılandırılmış.

Bazı insanların, metafiziksel evrende bana duygusal stresler vermek ve susturmak için senkronistik olarak gönderilmiş olduklarını biliyorum, ama bu deneyimler, duyguların bizim üzerimizdeki kontrolünü yenmek için fırsatlar da olabiliyor. Her bir mücadele, bir fırsat olabilir ve büyük tabloya bakılacak olursa, bunların neden yaşanması gerektiği anlaşılır.

Dönüşüm veya değişim için atılacak en önemli adım, bunu gerçekten yapmak istediğimize dair niyet etmek, niyetimize odaklanmaktır. Bunu yaparsak, gerçekten yapmak istiyor olmamız lazım. “Özbenliğime açılmak istiyorum.” veya “Özgürlüğü seçiyorum.”. Bu niyet, başarmak istediğimiz deneyimleri çeker, ben buna ‘titreşimsel mıknatıs’ diyorum. Bu deneyimler, bazen hiç çekmek istemeyeceğimiz deneyimler olur ve hayatınız parçalanmaya başlıyor gibi olur.

Her şey enerjidir, kişiler, yerler, işler, ilişkiler, her şey... Niyetimiz, Metafizik Evren’deki enerji alanlarımızın titreşimsel halini değiştirir. İşte hayatımızı yaratan veya olayları çeken bu alanlardır. Farklı davranış ve niyete göre değişirlerse, daha önce çektiklerini çekmez veya artık, daha önce senkronize olmuş olduklarıyla senkronize olmazlar. İşinizi değiştirirsiniz, yenisine başlarsınız, evden taşınırsınız, eski hayatınızın yerini, sizin yeni titreşimsel haliniz tarafından çekilen yenisini almaya başlar. İşte bu dönüşüm sırasında hayatımızın parçalanmakta olduğundan söz ederiz. Eğer neler olduğunu bilmezseniz acı verebilir, şaşkına döndürür, hatta korkutucu olabilir. Benim hayatıma bir bakın. İlk kez bir medyuma gittikten sonra Peru’ya gidişim. Eski enerji hali, yerini yenisine bırakıyor ve birinin gelmesi için diğerinin gitmesi lazım.

Bunu, yenisinin gelmesi için eski hayatın çıkmakta olduğu şeklinde görürsek, bu tür değişimlere ayak uydurmak çok daha kolay olur. Beş duyuya dayalı aklımızın yerine kendimizi önsezilerimize bırakmak da, “zavallı, aciz ben” realitesinin zincirlerini kopartır. Önsezimiz, “orasi” ile olan bağlantılarımızdan birisi olup, bize beden aklından çok daha yüksek ve “bil”en bir açıdan rehberlik eder. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi yolculuğu, kaynaktan denize kadar görebiliriz, oysa beden aklı nehirde, sadece bir sonraki dönemci görebilir. Bir konuda, delice, saçma, hatta akıl tarafından kendine zarar verici bile görünse, önsezileriniz sizi çılgınca zorluyor olabilir, hâlbuki önsezi bütün kitabı okumuştur, sadece birkaç sayfa değil, bu yüzden de deneyim açısından onun neden gerekli olduğunu görebilir.

Bir kez kendimden örnek verebilirim: 1990'da ne olmuştu; kendimi yok ediyor, kendime zarar veriyor gibi görünüyordum, ama aslında kendimi özgür kılıyordum. Eğer burada bir değişme/dönüşme sürecine girmişseniz, o zaman dönüşmekte olduğunuz enerji ile senkronize olabilmeniz için, çok düşük ve karanlık durumlara girmeniz gerekebilir. Onunla bağlanmazsanız, onu etkileyemezsiniz. Önsezi bunu bilir, akıl ve başkalarının akli, yaptığınızı kınayabilir, ama sizin yolculuğunuzu bilmezler, sadece derinlerde siz bilirsiniz. Bazen bana da sık sık olmuş olduğu gibi, tercih etmediğiniz deneyimleri yaşamak zorunda kalırsınız, böylece de o zaman yeni anlayışlar öğrenir ve o öğreti ile iletişim kurarsınız.

Önsezi, hayatı beden aklının gördüğü gibi görmez, akıl açısından aşırı veya delice olan olayların olması, deneyimlerin yaratılması için gerekli olabilir. Önsezi sizin niyetinizi seçmeniz ve gerçek ile manipüle edilmiş eşzamanlılık arasındaki farkı sezmek için de bir anahatar niteliğindedir. Eşzamanlı olabilir, ama bu sizin istediğiniz bir yolculuk mudur, yoksa Metafizik Evren'de kurulmuş bir tuzak mıdır?

Niyet; ne iyi ne de kötüdür; “bu istediğim şeydir” veya “bu niyet ettiğim şeydir” der, o kadar. Asıl mücadele, niyetinizi daha önceden planlanmış olan yolculuğunuz ile senkronize etmektir, böylece her iki enerji de niyetiniz ve önceden planlanmış olan yolculuğunuzun akışı-tek olarak hareket eder. Bu birleşim, hayatınızda her şeyin kolaylıkla akmasını sağlar.

Kolaylıkla akmayan kısım ise sizin için gerekli olan deneyimdir. Birçok kişi hayatını, niyet ile yolculuk birbiriyle savaşıırken geçirir. Bir şey yapmak istediklerine karar verirler, ama önsezi enerjisi başka bir şey yapmak için, onları başka bir yere taşır. Asla açılmayacak olan kapıları açmak için onlara vurup dururlar, gittikçe daha büyük hayal kırıklığına uğrarlar, oysa onlar için ağzına kadar açık duran bir kapı vardır, ama beden akli “istiyorum”u bırakıp önsezilerini ve hayat dilini dinlemez. Hayatınız iyi akıyor mu? Eğer değilse, neden? Neden yapmak istediğiniz şeyi yapmıyorsunuz? Yapmak istediğiniz şey, acaba yapmak için gelmiş olduğunuz bir şey mi?

Bütün bunlar, bütün “akıl”dan çıkıp bizi, manipüle edilmiş olan illüzyondan kurtaracak olan farkındalığın yüksek seviyelerine girerken yer alan işlemin bölümleridir. Bize, kişisel ve kolektif özgürlüğe etkin bir katkıda bulunmamız için rehberlik de eder. Oh, evet, bize olanlar konusunda sorumluluk da almalıyız. Tıpkı diğerlerinin, bize yapmış oldukları hoş olan veya olmayan her şey için alacakları sorumluluk gibi. Yani her şeyin “olacağı vardı” diyemeyiz. Seçimler yapar, bunların hoş ya da değil, bütün sonuçlarına katlanırsınız. Enerji alanlarımıza ne takılırsa deneyimimize onu çekeriz. O halde bize olanlar için başkalarını suçlamanın hiç yararı olmaz. Ne derler? “Hayatıma hükmedemiyorum, o yapıyor, bu yapıyor, koşullar gerektiriyor...”

Neyi deneyimliyorsak onu çekeriz, o halde biz sorumluyuz. O sorumluluğu alarak, gücümüzü geri alırsınız ve kendimizi değiştirerek de hoşlanmadığımız şeyleri değiştirme potansiyelimiz olduğunu benimsemiş oluruz. Enerji alanlarımız üzerindeki titreşimsel etki sonsuz. Astrolojik etkiler, kişisel davranışın ve şifrelenmiş olan bilginin etkileri, başka birini, bir yeri veya deneyimi kendimize çekmek üzere buradalar. En önemli noktayı belirtmekte yarar var; “kötü şans” diye bir şey yoktur, sadece kendimize çektiğimiz veya çekmediğimiz deneyimler vardır. Bazı insanların; dayandıkları, bağlı oldukları şekil ve nesnelerin illüzyonundan kurtulmaları

için her şeylerini kaybetmeleri gerekebilir. Şarkıda dediği gibi; “Özgürlük, kaybedecek hiçbir şeyin kalmamasının başka bir ifadesidir.” En karanlık günlerinizde, hiç beklemediğiniz bir anda önünüze yepyeni bir kapı açılabilir. Başımıza gelebilecek her şey için sorumluluk almalı ve en karanlık anların, müthiş bir şafağın müjdecisi olabileceğini unutmamalıyız. Kendimizi Arthur Biggs veya Ethel Cohen gibi herhangi bir isim olarak değil de, “Sonsuz Farkındalık” veya “Sonsuz Bilinç” olarak “bil” memiz veya algılamamız gerekir.

“Dünya dışı” İfşaatları

Bu muazzam dönemim önemli kavramlarından birisi de artık evrende yalnız olmadığı-mızın onaylanmasıdır. Dünyanın içinde ve çevresinde insan olmayan birçok ırk ve grup var ve önünde sonunda onlarla etkileşim içine gireceğiz. Sürüngeçenler gibi, hoş olmayan planları olanlar da olabilir, iyi niyetli olup, bizim dönüşümümüze yardımcı olmak için gelmiş veya gelecek olanlar da olabilir.

Bazıları da bize karşı tarafsız durumda. Hatta bazıları bize o kadar çok benziyor ki, hiç fark edilmeden aramızda bile dolaşıyorlar. Daha önce de belirtmiş olduğum gibi, 2009’da Bulgar hükümeti, dünyada zaten dünya dışı varlıkların bulunduğunu, hatta onlarla iletişim içinde olduklarını ilan etti. Bulgar Bilimler Akademisi Uzay Araştırmaları Enstitüsü’nün direktörü olan Lachezar Filipov, Bulgar medyasına şöyle bir açıklamada bulundu: “Etrafımızda bir sürü dünya dışı varlık var ve sürekli olarak bizi izliyorlar.”

Bu, antik toplumlarda hep kullanılan bir ifadeydi, onlara “izleyici” diyorlardı. Geçen onlarca yıldır hükümetler, bilim adamları ve ordu, birlikte karar vermiş oldukları gizli tutma planları ile, dünya dışı varlıkların olduğunu veya dünyaya gelip gittiklerini içeren UFO raporlarını veya iddiaları görmezden geldi veya önemsemedi. Şimdilerde bu konuya olan yaklaşım biraz daha gevşedi de, eskiden “içeri”de çalışmış olanlar, hiç olmazsa dünya dışı faaliyetleri hakkındaki bilgilerini ifşa edebiliyorlar.

Papa’nın “Cizvit” astronomu Peder Gabriel Funes, 2008’de Vatikan gazetesine, uzayda Tanrı’nın yaratmış olduğu zeki varlıkların bulunduğunu yazmış ve Mars’taki hayatın da göz ardı edilmemesi gerektiğini belirtmiş. Vatikan Gözlemevi ve Papalık Bilimler Akademisi, dünya dışı varlıkların olma olasılığını inceleyecek bilim adamları için 1 haftalık bir toplantı organize etti. Zamanından çok ileri görüşlü bir keşiş olan İtalyan Giordano Bruno, 1600’de başka dünyaların da var olduğuna dair görüşleri nedeniyle Engizisyon mahkemesince idam edilmiş, ama bu onun, birçoğunun arasında gerçek olduğu kanıtlanmış olan görüşlerinden sadece birisi.

Yirmi yıldır dünyayı dolaşarak yapmış olduğum araştırmalar itibarıyla, dünya dışı varlıklarla ilgili olarak çok farklı bir, “önce ve sonra” süresi yaşadım. Vurgulamak istediğim, dünya dışı varlıkların faaliyetleri ile ilgili bilgilerin kamuoyuna çok az parçalar halinde veriliyor olmasıdır. Bunun sebebi dünyayı, resmi bir ifşaat için hazırlıyor olmalarından kaynaklanıyor olabilir.

İnsanlık tarihinde yer aldığını çok sık okumuş veya duymuş olduğumuz bir şey de, belirli bir konu hakkında, belirli bir algılama seviyesine gelmeden önce hep alay edilmesi veya

tümüyle görmezden gelinmesidir. Eskiden dünyanın düz olduğuna inanılması buna iyi bir örnektir. Şimdi dünyanın küre olması gerektiğini biliyoruz, ama baskı, cehalet ve yerçekimi kanununun da bilinmiyor olması nedeniyle yüzyıllarca dünyanın düz olduğu şeklinde açıklama yapılabilmiş. Oysa jeton düşünce, dünya hakkında insan algılamasına egemen olan aynı zekâ, çok aptalca ve saçma olarak nitelendirilmeye başlamış. İşte şimdi insanlık, dünya dışı varlıklar ve boyutlararası hayat hakkında, bu süreçlerden bir yenisine girmiş bulunuyor. Dünya dışı varlıkların varlığına dair kanıtlar açıklandıkça daha önce inanmamış olanlar, sadece “görünen ışık” denilen bu küçük frekans menzilinde yer alan, bu tek küçük güneş sistemindeki tek küçük dünyada hayat olabileceği inancının ne kadar aptalca ve saçma olduğunu görecekler. İnsanların hayatı ve realiteyi algılaması, müthiş bir değişim sürecine girdi. Birçoğu için ise bu, çoktan başlamıştı. Yetkililer kamuoyuna açıklama yaparlarsa ki o yöne doğru bir gidiş var, aslında neler olduğuna dair “gerçek” açısından sakın bir yanılgıya düşmeyin. Yapılacak herhangi bir ET/Dünya dışı varlık açıklaması, insanların özgürlüğü ve aydınlanması için değil, kontrol sisteminin planına uygun olacağı için yapılacaktır.

Olası bazı senaryolar var. Bunlardan birisi olan “Project Blue Beam/Mavi Işın Projesi”, 1990’da Kanadalı gazeteci Serge Monast tarafından ifşa edildi. Ancak Monast, 1996’da henüz araştırmaları sürerken, bir kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti. Bu proje üzerinde çalışmakta olan bir başka gazeteci de aynı şekilde kalp krizinden öldü. Raporlara göre Monast’ın çocukları, “evde okul eğitimi” nedeniyle istismara uğratıldıkları gerekçesiyle yetkililer tarafından alıkoyulmuşlar. Monast tutuklanıp geceyi hapistede geçirmiş. Ertesi gün ise evine döndükten sonra, 46 yaşında kalp krizinden ölmüş. Monast 1994’te araştırmalarının sonucunda, bir NASA operasyonu olan Blue Beam Projesi’nin, Yeni Dünya Düzeni’nin uygulanmasını destekleme amaçlı çok yönlü bir plan olduğunun anlaşıldığını açıklamış. Uydulardan, holografik teknoloji yansıtılmak suretiyle sahte bir, “dünya dışı varlıkların işgali” sahnelenecek, senaryo, dünyadaki dini karakterlerin bir araya gelerek dünya için “tek gerçek” ve tek din önerecekleri şekilde devam edecekti. Monast açıklamalarında şöyle anlatıyor:

“Blue Beam Projesi”, 2000 yıl önce yer almış olan, eski kehanetlerin evrensel olarak yerine geldiği aldatmacası olacak. Sinema perdesi olarak gökyüzü veya 60. mildeki sodyum tabakası kullanılacak, uzaydaki lazer ışınlayan uydular, dünyanın dört bir köşesine, dinlere göre, her dil ve diyalekte görüntüler silsilesi yansıtacak. Yeni Dünya Düzeni’nin dini kavramları, muazzam bir ölçekte aldatma ve kandırma amaçlı olarak kullanılacak. Gökyüzü gösterisini, uyduları koordine eden ve önceden hazırlanmış yazılımları uygulayacak olan bilgisayarlar gerçekleştirecek. Holografik görüntüler, optik fenomen ve akustik ELF, VLF ve LV’ye eşit derecede uygulanabilen derin bir açı ile oluşturulacak olan görüntü veya hologramı oluşturmak üzere bir araya getirilen, hemen hemen aynı sinyallere dayalı olacak. Gösteriler, belirli bir ülkeye ve bölgesel dinlere göre ayarlanarak, özel olarak dünyanın farklı bölgelerine gösterilecek olan çeşitli holografik görüntüleri içerecek. Tek bir bölge bile atlanmayacak. Uzayın derinliklerinden geliyormuş gibi bilgisayar animasyonu ve sesleri kullanılarak, çeşitli inançlara mensup insanlar, gayet inandırıcı bir şekilde kurtarıcılarının geldiğine tanık edileceklerler.

Monast; İsa, Muhammed, Buda, Krishna gibi dini kahramanların holografik görüntülerinin gökyüzüne yansıtılıp, planlanmış olan tek dine göre “tek gerçek Tanrı”yı oluşturacaklarını anlatıyor. Monast’ın bütün söylediklerinin doğru olup olmadığını bilemem, ama sahnelenecek olan “dünya dışı varlıkların işgali” temsili, akılda tutulması gereken bir konsept, çünkü global ordu için iyi bir Problem-Reaksiyon-Çözüm tekniği. Holografik teknolojiye bile gerek kalmadan, onlarca yıldan beri gizli askeri üslerde denemeleri yapılan anti-gravite uçan daireler kullanılarak da bir “Uçan Daire gösterisi” sahneye koyulabilir. Yani bütün UFO’lar, dünya dışı varlıklar tarafından uçurulmuyor.

Bir başka yaklaşım da aynı şekilde, gücün küresel olarak merkezileştirilmesini haklı çıkarmak için dünyaya ifşa edilen, herhangi bir dünya dışı grup ile etkileşim veya görüşme içerisindeymiş gibi göstermek şeklinde olabilir. Bunun başka birçok yolu daha var, ama gerçeklerin söylenmesi hariç! Resmi olarak ifşa edilebilecek çok sayıda “insan olmayan tür” var, ama emin olun bunların arasında bizim sürüngenlerden hiç bahsedilmiyor!

Hatırlarsınız, Aralık 2009’da Kuzey Norveç’te gökte mavi spiral bir ışık belirmişti. Hem de tam Obama’nın, o ülkede Nobel Barış Ödülü’nü kabul konuşmasını yapacağı günden bir gün önce olmuştu. Işık havada kaldı, dev bir spiral haline gelinceye kadar daireler çizerek şekilde hareket etti.

Norveç’teki spiral ışık olayı, bir “HAARP tesisi” yakınlarında yer almıştı.

Sonra ortasından mavi bir ışık fışkırdı, 10-20 dakika kadar sonra da kayboldu. İzleyenlere göre, döne döne kayan bir yıldızdı. YouTube’da izleyebilirsiniz. Ayrıca başarısız olmuş bir Rus füze denemesi olabileceği de iddia edildi, ama kimseye inandırıcı gelmedi. Asıl en manidar olanı ışığın, “Avrupa Uyumsuz Dalga Bilimsel Birliği/ EISCAT/European Incoherent Scatter Scientific Association” tesisine çok yakın oluşuydu. Bu tesis HAARP’ın anten çiftliği olarak tanınıyor. Bu kesinlikle tesadüf değildi ve bu teknoloji de Serge Monast’ın planlandığını söylediği mevcut teknoloji ile gayet iyi örtüşüyordu.

Son derece dikkatli olmamız gereken bir dönemden geçiyoruz, çünkü gelecek birkaç yıl boyunca, “Gerçek’in Titreşimleri” perdeyi aralayıp bizden saklanmış olan her şeyi açığa çıkarırken (Resim: 319) son derece şaşırtıcı, realite değiştirecek şeyler olacak.

“Gerçek’in Titreşimleri”, perde, tül veya aldatmanın arkasında ne varsa, hepsini ortaya çıkaracak.

Bazıları manipüle edilmiş olacak, bazıları ise gerçek. Aradaki farkı anlayabilmek zor olacağı için bu aşamada keskin bir önseziye ihtiyaç duyacağız. Kafayı karıştırmak çok kolay. Resmi otoritelerin ET/ dünya dışı yaklaşımları ve bunlara medyada her zamankinden daha fazla yer verilmesi, bunun arkasından bir şeylerin geleceğini gösteriyor. Ne zaman, nerede ve nasıl henüz bilinmiyor. Bulgar bilim adamı Filipov, insan ırkının gelecek 10-15 yıl içerisinde dünya dışı varlıklarla doğrudan temasa geçeceğini söylüyor. Bence o kadar bile sürmeyecek.

Ne yapabiliriz?

Bir belgesel izlemiştim; adı, *Dualarınızla Şeytanı Cehenneme Geri Gönderin*’di.

Batı Afrika’da, Liberya’daki kadınların, barış dolu protestolar ve işbirliği yapmama suretiyle kanlı ve korkunç bir savaşı nasıl sona erdirdiklerini anlatıyordu. Ne yapacağımız konusunda bu bir sembol olabilir. Yerel ve global olarak, sayıca az bir grubun, sayıca çok olan bir grubu kontrol etmesini durdurmak için bunu yapabiliriz veya yapmalıyız!

Eğer bu kadınlar bunu göğüsleyip umutsuz gibi görünen o durumdan kurtuldularsa, o zaman biz de global komplo ile mücadele edebiliriz. Allah aşkına, biz yedi milyar insanız!

O zaman Liberia’nın lideri olan Charles Taylor, iktidar hırsı ile çılgına dönmüş, kendi Tanrı tanımazlığını haklı çıkarmak için Tanrıçılık oynayan tipik bir Afrikalı despottu. Bu tiranın, Amerikan televizyonunun protestan papazı Pat Robertson ile derinden iş bağlantılarının olması da sürpriz değildi. Roberson’un da Afrikalı diktatörlere bir düşkünlüğü var herhalde.

“Bağımsızlık”tan sonraki yıllarda, yozlaşmış bir demagog olan Taylor’ın despotluğu iyice arttı ve yolsuzluklarla birilerinin cebi dolarken, halk da iyice fakirleşti. Amerika’da vaizlik eğitimi almış olan Taylor, kanlı bir darbe ile başka bir yolsuzluk numunesi olan Samuel K. Doe tarafından ülkeden uzaklaştırılmış, ama 1989’da dönüp karşı darbe yaparak yeniden

iktidara geçmiş, böylece etnik gruplar arasında korkunç bir iç savaş çıkmıştı. Sekiz yaşındaki çocuklar bile silah altına alıp savaşılmaya zorlanmışlardı. Sonra Doe yakalanıp işkence ile öldürüldü, ülkede tecavüz ve cinayetler birbirini izledi. Nadiren yapılan “barış görüşmeleri” arasında bile şiddet hep sürdü. 1997 itibarıyla 200.000 kişi ölmüş, bir milyona yakın sayıda kişi evlerini terk etmeye zorlanmış, 700.000 kişi de komşu ülkelere sığınmıştı. Birer canavara dönüşmüş olan çocuk askerler dehşet saçıyorlardı, ama onlar da birer kurbandı. Daha sonra 13 yaşındaki bir çocuk asker şöyle demişti: “Beni delirten haplar veriyorlardı. Delirdiğim zaman insanların kafasına vuruyor, kanayınca kadar dövüyordum. İlacın etkisi geçince kendimi suçlu hissediyordum. Kişiyi hatırlarsam gidip özür diliyor, özrümü kabul etmezlerse kendimi çok kötü hissediyordum.”

Taylor, 1997’de seçimi kazandı, ama iki yıl içerisinde yeni bir iç savaş başladı, çünkü kuzeydeki savaş Tanrıları “Uzlaşma ve Demokrasi için Liberianlılar Birliği” adı altında Taylor’a savaş açmışlardı. Her zamanki gibi isim bir yanıltmacaydı. Taylor’ın eylemlerini durdurmak istiyorlardı ve o reddettiği zaman bu gruptaki adam ve çocuk askerler, “Liberia’da Demokrasi Hareketi” adlı başka bir grupla birlikte, gittikleri her yere şiddet götürdüler. Kızlar ailelerinin gözü önünde tecavüze uğruyor, karısının ve çocuklarının gözü önünde erkeklerin kafası kesiliyordu. Katiller o kadar duygusuzlaşmıştı ki, merhamet, empati gibi kavramların hiçbir anlamı kalmamıştı.

Sonra orata Leymah Gbowee çıktı. Savaş başladığında başkent Monrovia’daki liseden yeni mezun olmuş, 17 yaşında bir genç kızdı. Birkaç saat içerisinde çocukluktan yetişkinliğe geçmişti. Bir seferinde 2000 evsiz kişinin sığınmış olduğu kiliseden annesi ile birlikte kaçımları gerekmiş, ertesi akşam 600 kişiden fazlası katledilmişti. “Sadece birkaç blok ötedeydik, dolayısıyla insanların bağırdıklarını, ağladıklarını, yardım istediklerini duyabiliyorduk.” diye anlatıyordu. Daha sonra 3 yaşındaki oğlu ve 2 yaşındaki kızı ile birlikte evlerinden kaçtılar. Kaçarken geçtikleri kontrol noktalarındaki embesil maço askerler, kesilmiş kafalarla ödüllendiriliyorlardı. Gbowee, “Öfke, acı, travma bir ay veya bir yılda bitecek gibi değildi, bir fark yaratmak zorundaydım.” diyordu. Farkı yarattı da.

Gbowee’nin rüyası, kadınları toplayıp barış için dua ettirmektir. O ve başka bir kadın daha, Comfort Freeman, 2002’de düzinelerce kadın toplayıp savaşı durdurmak için tavrı aldılar. “WIPNET/Women in Peacebuilding Network/Barış Yapıcı Kadınlar” adı altında barışçıl protestolar başlattılar. Despot Taylor’ın motor konvoyu geçerken oturma, yürüme, barış nöbeti ve kuşatma şeklinde protestolar organize ettiler. Beyanatlarından birisinde şöyle diyorlardı:

“Geçmişte sessiz kalmıştık, ama öldürülmeye, tecavüz edilmeye, aşağılanmaya maruz kalınca, hasta olunca, çocuklarımızın ve ailelerimizin yok edildiğini görünce, savaş bize geleceğin ‘şiddete hayır, barışa evet’ demekte yattığını öğretti. Barış galip gelinceye kadar yılmayacağız.”

Sadece Taylor’ı değil, savaşa neden olan bütün hizipleri protesto ediyorlardı. Her gün, hava nasıl olursa olsun halkın gözü önündeydiler. Kabul etmeye hazırlandıkları cevap “hayır” değildi. Gbowee şöyle anlatıyordu:

Liberialı kadınlar, hayır'ı cevap olarak kabul etmediler. Biz de etmemeliyiz.

"Bizim oturduğumuz yer Liberia halkı için umut olmuştu. Bazıları bizim, hükümet için bir utanç kaynağı olduğumuzu söylüyordu, ama güneş ve yağmur, savaşın mermilerinden daha iyiydi. Vizyonumuz ailelerin birleşmesi, açlık ve hastalığın yok edilmesi idi."

Taylor önceleri onları önemsemedi, ama bu örnek diğerlerine de ilham verdi, onlara katıldılar. 3000 kadın omuz omuza verdi, Taylor'a ve hizip gruplarına şiddete bir son vermeleri için baskı yaptılar. Diktatör Taylor direndi, ama sonunda aşırı baskı sonunda Ghana ile barış görüşmeleri yapmaya razı oldu. Leymah Gbowee, daha sonra bir törende Taylor'a hitap etme fırsatı buldu.

"Geçici senatonun saygıdeğer üyelerinden bu beyanatı, ekselansları Dr. Charles Taylor'a sunmalarını rica ediyoruz. Liberia'nın kadınları, evsiz kalmış kişiler de dahil, artık savaştan usandık. Kaçmaktan yorulduk. Bulgur dilenmekten bıktık. Çocuklarımızın tecavüze uğramasından yıldı. Bu itirazı çocuklarımızın geleceği için yapıyoruz, çünkü inanıyoruz ki, yarın çocuklarımız bize, 'Anne, kriz sırasında senin rolün neydi?' diye soracaklar. Lütfen bunu Liberia'nın başkanına saygılarımızla iletiniz."

Bugün dünyada olanlar karşısında hiçbir şey yapılamayacağını söyleyenler, bu kadınların başarmış olduğu şeye bir baksınlar. Burada küçük, silahsız ve besbelli güçsüz bir grup, yıllar boyunca tecavüz ve kitle katliamları ile insanlıktan çıkmış haldeki hizip gruplarının, her gün anlatılması güç, şiddet uyguladığı bir savaşı durdurmak üzere inanılmaz bir mücadeleye göğüs germiş. Önce bir kadın, sonra iki, derken kadınlar, bütün bir ülkeye, şiddete karşı ulusal bir harekete girme ilhamı vererek, barıştan başka hiçbir koşulu kabul etmedikleri büyük bir güçle, o moron adamları barış masasına oturtmayı başarmışlar.

Her zaman olduğu gibi aşağıdaki üç eleman birlikte olunca, bu durdurulması imkânsız birlik kanıtlanıp, mucize gerçekleşiyor. Kadınlar;

- "Yeter!" demişler ve bunda çok ciddiymişler.

- Cevap olarak "hayır" a asla razı olmamışlar, ne kadar uzun sürerse sürsün, ne kadar fedakârlık ederlerse etsinler yılmamışlar.

- Ve barış ve özgürlük için farklı inançlardan ve tarikatlardan kadınları bir araya getirerek ortak amaca ulaşmışlar.

Bir Araya Gelmek

Leymah Gbowee, Monrovia'daki St.Peter's Lutheran Kilisesindeki kadın organizasyonunun başkanı, Comfort Freeman ise Liberia'daki Ulusal Lutheran Kilise Kadınları örgütünün başkanıydı. Oysa onlar dinsel inançlarının bir amaç için kendilerini engellemesine izin vermediler. Harekete katılan Müslüman kadınlara da Hristiyan olanlar kadar kucak açıldı. Bu sayede otoritenin etnik ve dini özelliklere dayanarak onları bölüp yönetmesine izin vermediler. Bütün o deli adamları barış masasına oturmaya zorlayan onların bu birlikteliğinin gücü oldu. Ama o sadece bir başlangıçtı. Taylor ve diğer hizip grupları ülkeyi kendi istedikleri gibi şekillendirmeye kalktıklarında, hangi yeni hükümet kurulsa, en karlı işlere el atıyorlardı. Liberia'nın kırsal kesimlerinden gelen isyan liderleri, Ghana'da barış görüşmeleri tartışılırken, beş yıldızlı otellerde eğlence peşinde idiler. Liberia'ya yeniden şiddet ve sakatlanmalar başladığında onlar o otellerde mümkün olduğu kadar uzun süre ile kalmak istiyorlardı. Aradan yedi hafta geçmesine rağmen hâlâ ateş kes ilan edilmemişti, bunun üzerine kadınlar yeniden "Yeter!" dediler. İki yüz kadar kadın, toplantı odasının önünü kesti, kollarını birleştirdiler ve oradaki "güçlü" adamlara, bir anlaşma yapılınca kadar oradan ayrılmayacaklarını söylediler.

Ordunun generalleri de içeride kilitli kalmışlardı, dolayısıyla Gbowee'yi tutuklatmak için güvenliği çağırdılar. Tam da o sabah, Gbowee, Monrovia'daki Amerikan Büyükelçiliği birimine bir füzenin isabet etmiş olduğunu öğrenmişti. Dışlerini fırçalamaya gitmiş olan iki çocuktan geriye bir anda sadece terlikleri kalmıştı. Gbowee, "Özellikle o gün için bir şeyler yapmamız gerekiyordu." diye anlatıyordu.

Güvenlik elemanları onu tutuklamaya geldikleri zaman "Pekala, şimdi tamamen soyunuyorum." demiş. Batı Afrika'daki bir inanışa göre eğer bir kadın, halkın önünde soyunursa çok güçlü bir lanet çağrılmış olurmuş. İçerideki "güçlü" adamlardan birisine bunu söylediklerinde Kadınların soyunmasından o kadar korkmuşlar ki, onlara dünyaları vermeyi tercih etmişler.

Hatta zorbalardan birisi kadınları itip kakmaya başlayınca, barış görüşmelerinin moderatörü ona dönüp; "Çabuk şuraya geç ve otur! Eğer gerçekten bir adam olmuş olsaydın, kendi halkını öldürmezdin, ama tabii gerçek bir adam olmadığın için de size çocuk gibi davranıyorlar!" diye bağırılmış.

İki hafta sonra barış anlaşması ilan edilmiş. "Çok güçlü" Taylor sürgüne gönderildi, şimdi ise Birleşmiş Milletler Alikoyma Birimi'nde tutuluyormuş ve savaş suçları nedeniyle yargılanacaktı. Bir Amerikan vatandaşı olan oğlu ise, Liberia'nın anti terörist servisinin başkanı iken işlediği cinayet ve işkence suçlarıyla 97 yıl hapse mahkûm olmuş.

Keşke aynı şekilde Amerikan hükümetini de terörist ilan edebilseler. Amerika'da eğitim görmüş olan Ellen Johnson Sieleaf, 2006'da Afrika'nın ilk kez seçilmiş devlet başkanı olup, geçmişteki şiddetin geri gelmeyeceğine dair yemin etti. Liberia'ya gelince. Hâlâ pek iyi durumda olduğu söylenemez, büyük çapta yoksulluk ve yokluk yaşanıyor, ama o silah delisi manyakların karşısına, her "taraf"tan cesaretle dikilen kadınlar, baskının derecesi ne olursa olsun neler yapabileceğini gösterdi.

Bu belgesel, kadınlar hakkında bir belgesel olarak hazırlanmış olsa da, bütün dünyayı ilgilendiren bir önem taşıyor. Bu olayda kadınlar yer almış, ama başka bir olayda erkekler yer alabilir.

Martin Luther King'in ve onun gibi birçoğunu düşünün. Bir kez daha hatırlatalım, kadın veya erkek olmanızın veya derinizin renginin hiçbir önemi yok, bu sizin karakterinizin gücü olacak. Zorluklar ne olursa olsun, sevgi, hak, adalet ve özgürlüğü sadece kendimiz için değil, herkes için isteyeceksiniz. Birçok kadın ve erkekten duyuyorum, kendilerini, yapacakları bir şey olmadığı mazeretine mahkûm edip, inanılmaz bir şekilde kendilerini kandırıyolar. Bir gün çocukları ve torunları, Leymah Gbowee'nin anlatmış olduğu gibi, onlara da soracaklar: "Anne, büyük anne veya baba, büyükbaba? O zamanlarda senin rolün neydi?" Peki cevap ne olacak?

Savaşmaya, ayaklanmaya hiç gerek yok!

Liberia'lı kadınlar örneğindeki en önemli kısım, kadınların bütün bu eylem boyunca hep sakin ve şiddetsiz bir tavır sergilemiş olmalarıdır. Sistem, sizin haksızlıklara karşı ayaklanmanızı istiyor ve çoğunuz da bu tuzağa düşüyorsunuz. Zaten ajan provokatörlerle bir polis devleti getirmek için çalışıyorlar, umutsuzca ayaklananlar da, bu tuzağa düşerek tam onların istediği bahaneyi sağlıyorlar. Askeri güç zaten hep hazır. Amerikan Ordusu'nun Harp Okulu, '*Bilinen Bilinmeyenler: Savunma Stratejisi Gelişiminde Konvansiyonel Olmayan Stratejik Şoklar*' adlı bir belgesel yayımladı. Bu belgeselde ordunun, öngörülemeyen ekonomik bir çöküşe karşı Amerika'nın içinde, şiddet içeren stratejik bir yer değiştirmeye hazır olması gerektiği belirtiliyor. Öngörülemeyen mi? Dalga mı geçiyorsunuz? Belgeselde amaçlı iç direniş, halk sağlığı aciliyeti veya politik ve yasal düzenin çalışmamasından bahsediliyor, bir de 'öngörülemeyen' demezler mi. Şöyle de devam ediyor:

Yayılmış sivil şiddeti, savunma kurumunu, temel iç düzen ve insan güvenliğini sağlamak üzere savunmaya zorlayacak. Bir Amerikan resmi ve savunma kurumu, yurttan hızla yayılmakta olan güvensizliğe rağmen, hızla en dış güvenlik taahhütlerini çıkarmak gibi, bir içişleri güvenlik emrinin uzun zamandır süren rehaveti içersine girdiler. Buna, en aşırı koşullarda, ABD'deki düşman gruplara karşı askeri gücün de kullanılması dahildir.

Ajan provokatörler zaten hazırda bekletiliyorlar. İşe yarayan aptallar da, mevcut düzene karşı olan ayaklanmaları ve sivil direnişi başlatmak üzere hazır durumda. Mevcut düzen ise, "yeni düzen"i kurma yolları arayan aynı İllüminati ailelerinin şebekesi tarafından yaratılıyor. Tabii her zamanki gibi, bunun başarabilmeleri için, bizim işbirliğimize ihtiyaçları var.

Sisteme karşı ayaklanma ve yağmalamayı seçenler ve başkalarını da buna teşvik edenlerin hiç şüphe olmasın, dosdoğru kendileri için hazırlanmış olan tuzağa düşeceklerdir. Hükümet ve ordunun ajan provokatörleri bunu çok iyi bilirler, ama işe yarayan aptallar bilmezler, lakin artık öğrenseler iyi olur. Onlar ayaklanma ve yağmalama, yani kaos görmek istiyorlar. Ardından polis devletinin uyguladığı sıkıyönetimler, mahkemesiz tutuklamalar, sokaklara inen ordu, karşı olanlar için toplama kampları ve ben ve benim gibilerin uzun zamandan beri uyarmakta olduğu daha başka birçok şey... Bunu durdurmanın tek yolu, onların istediği gibi şiddet ve düşmanlığa başvurmamak. Şiddet içeren nice devrim, yıkılanın yerine yeni bir zorba rejimi getirmiştir. Zaten öyle olmasına da şaşmamak lazım, çünkü şiddetle yok edilenin yerini aynı enerji alır. Farkındalığı olan sonsuz bilinç ayaklanmaz, şiddet göstermez ve yağmalamaz. Bakınız John Lennon şarkısında ne diyor:

Devrim istediğini söylüyorsun,
 Biliyor musun, hepimiz dünyayı değiştirmek istiyoruz
 Bana bunun gelişim olduğunu söylüyorsun
 Biliyor musun?
 Hepimiz dünyayı değiştirmek istiyoruz,
 Ama iş hasar vermeye gelince,
 Biliyor musun, beni sayma...

Gerçek bir çözüm bulduğunu söylüyorsun
 Biliyorsun, planı görmeye bayılırız
 Katkıda bulunmamı istiyorsun .
 Biliyorsun
 Ne yapabilirsek, onu yapıyoruz
 Ama akıllı nefret dolu olan insanlar için para istersen
 Diyebilirim ki kardeşim, beklemen gerekir.

Martin Luther King de ayaklanmalar için şunları söylemişti:

“Ayaklanmaların sınırları için diyeceğim şu ki, asla kazanamazlar ve katılanlar da bunu iyi bilirler. Dikkat edin ayaklanma devrim değil, bir tepkidir ve yenilgi getirir. Duygusal bir boşalma içerir, ama arkasından da büyük bir ‘boşa gitmişlik’ duygusu getirir.”

Bu sözler barışçıl bir şekilde işbirliği yapmayarak kazanmış olan bir devrimcinin sözleridir. Evet, sonunda onu öldürdüler, ama şiddet kullanmadan yarattığı kararlılık ile ırkçılığa son vermek üzere adımlar attı. Doğru olan neyse onunla kıyaslandığında, fiziksel hayat önemli değildir, çünkü hepimiz illüzyonsu bir deneyim yaşamakta olan ‘sonsuz bilinç’iz. Asıl en büyük illüzyon ölüm. Zorba sisteme birkaç illüzyon yılı daha kölelik etmektense, doğru olduğunu bildiğim şeyi yaparken ölmek daha iyi, ama aslında, bu saçmalığa bir son vermek için ona bile gerek yok.

Köleleştirilmiş milyarlarca insan, ama köleleştiren sadece küçük bir grup var. Sanırım bundan bir çıkış yolu biliyorum. Karşılıklı sevgi, destek, şefkat ve empati ile bir araya gelmeliyiz. Bizi bölen; din, politika, ırk, kültür ve gelir düzeyi gibi sistemin üretmiş olduğu kavramları bir kenara bırakmalıyız. Bu, insanlar inançlarından vazgeçsinler demek değildir, sadece onların “bölünmenin silahı” olmalarına izin vermeyin yeter. Hepimiz bu işin içindeyiz, dolayısıyla mücadeleyi de birlikte yapmalıyız, birbirimizden çalarak, yağmalayarak, ayaklanarak veya bir başkasına olanlar karşısında “benim problemim değil” diye düşünüp başınızı diğer yana çevirerek değil! Sistem sadece Müslümanları, Yahudileri, zencileri veya beyazları, orta sınıf Amerikalıları veya benzeri grupları köleleştirmek istemiyor, hepimizi köleleştirmek istiyor. Bir zamanlar Almanya’da Nazilerin yapmış olduğu gibi bölünmüş grupları hedefliyor. Alman Rahibin şu ünlü sözlerini bir kere daha hatırlayalım, çünkü şimdiye çok uyuyor:

“Önce Yahudiler için geldiler, ben Yahudi değildim, onun için sesimi çıkarmadım.

Sonra komünistler için geldiler, ben komünist değildim, onun için sesimi çıkarmadım.

Sonra sendikacılar için geldiler, ben sendikacı değildim, onun için sesimi çıkarmadım. Sonunda benim için geldiler, o zaman da artık benim için sesini çıkaracak kimse kalmamıştı...”

Boyun Eğmeme Dansı (Non-Comply-Dance)*

Herkesi etkileyen bir konuda, en temel özgürlüklerin kaybedilmemesi için bir araya gelelim. Bugün durum böyle olursa, yarın çocuklarımız ve torunlarımız nasıl bir dünyada yaşayacaklar? Hiçbir şey yapmadan bu düşünceyle yaşamak veya tam sistemin istediği gibi ayaklanmak mı gerekiyor? Ben bu düşünceyle yaşayamam.

Birbirimizi desteklemek için topluluklar ve gruplar halinde organize olmamız, kontrol sistemi ile işbirliği yapmamamız lazım. Ama en önemlisi savaştırmamalıyız. Bu sistem sadece bizim işbirliğimiz/desteğimiz ve boyun eğmemiz sayesinde ayakta. Onu bir arada tutan biziz. Onların, şiddet direnişi ile baş edecekleri orduları ve “Swat” dedikleri şiddet ekipleri var. Onların en büyük kâbusu bizim onlarla işbirliği etmememiz, vergileri ödemememiz, aynı bankaların neden olduğu ekonomik kriz nedeniyle evlerimizi terk etmememizdir. Hangi şekilde olursa olsun, kendi köleliğimiz için işbirliği yapmamamız gerekir. Bunlar kitleler halinde yapılacak olursa sistem başa çıkamaz. İşte önemli nokta budur; Bunu yapabilmemiz için kitleler halinde yapmamız, birbirimizi desteklememiz, boyun eğmek yerine, boyun eğmememiz lazım.

Kısaca, her biri farklı bir davul ritmi olan bütün insanların, “boyun eğmeme dansı”nı yapmaları gerekiyor. Haksız, adaletsiz olan ve kendimizin ve başkalarının özgürlüğünü hedefleyenlere boyun eğmemeliyiz. Düşmanlık, öfke ve şiddet içeren bir ruhla değil, sevgi, sevinç ve kahkahalarla dolu bir ruh ve sarsılmaz bir kararlılıkla, artık kendi köleliğimizi için işbirliği yapmayacağız. İnsanların öldürülmesinin bir aracı olan orduya, kitleler halinde hizmet etmeyi reddedersek savaşlar da olmaz. İngiltere’de ve başka ülkelerde olduğu gibi, Amerika’daki sistemi kontrol eden grup, genç insanlardan sivil güvenlik gücü oluşturup kendilerini korumak için, insanları birbirine karşı polislik yaptırmayı amaçlıyor.

Kendimiz için, sistemin dışında kullanabileceğimiz yerel para birimi veya takas usulü oluşturmamız lazım. Şiddetsiz, barışçıl olduğu sürece kitlesel protestolar yapılabilir, ama ancak şiddete veya işbirliğine karşı protesto olabilir, protestonun odağı değil. Düşünün yıllardan beri dünyada ne kadar çok kitlesel protestolar oldu ve hiçbirini de bir sonuç vermedi. Pankartlarla ortalara düşüp, sonra da kendimizi iyi hissetmek için puba koşturmak yerine, gerçekten fark yaratacak bir şey yapmaya başlamak lazım.

Protestoların hedefi sistemle işbirliği yapmamak olmalı, protesto eden insanları hedef alan yasalar reddedilmeli, önce borç almaya teşvik edip sonra o paraları batıran bankaların, insanları sokağa atmaya gelen görevlilerine karşı komşularımızın evlerini korumalı, bütün bunları büyük bir akliselim ile barışçı ve itidalli bir şekilde yapmalıyız.

İsrail’deki “Shministtim” hareketi, işbirliği yapmama hareketine çok güzel bir örnektir. Bu kelimenin anlamı, İbranice de “12. Sınıflar” anlamına geliyormuş. İsrail’deki lise öğrencileri,

* Çev. Notu: Compliance/ Boyun eğmek, Non compliance/ Boyun eğmemek, Boyun eğmemek- dansı, David Icke, kelime oyunu ile yeni bir kelime türetmiş.

Filistin'i işgal edip Gazze'deki masumları öldüren İsrail ordusuna hizmet etmeyi reddettikleri için hapse atılmışlar. Bu inanılmaz genç çocuklar bunu yaparlarken dünyada, hâlâ bir şey yapmamak için mazeret olarak öne sürdükleri "Peki, ama ben ne yapabilirim?" sorusunu soran kişiler kendilerinden utanmalıydılar. O çocuklardan Omer Goldman şöyle yazmış:

"Hapse ilk kez 23 Eylül'de atıldım, 35 gün kaldım. Ben şanslıydım, iki kereden sonra sağlık nedeniyle serbest bırakıldım, benden başka serbest bırakılan yok. Siz bu satırları okurken başka birçok arkadaşım daha hapse atılacak. Önce 3 hafta, sonra tekrar, 21 yaşına kadar bu böyle sürecek. Sebep? İşgal nedeniyle İsrail ordusuna hizmet etmek istemediğimiz için.

Ben orduda büyüdüm. Babam Mossad'ın başkan yardımcısıydı. Benden 8 yaş küçük olan kız kardeşim asker. Küçükken ben de asker olmak istemiştım. Ordu, hayatımın o kadar önemli bir parçasıydı ki hiçbir zaman sorgulamamıştım.

Bu yılın başlarında, Filistin'deki bir barış gösterisine gittim. Bize hep İsrail ordusunun bizi korumak için var olduğu söylenmişti. Oysa barış gösterisi sırasında İsrailli askerler bana ve arkadaşlarıma plastik mermilerle ateş edip, göz yaşartıcı bombalar attılar. Şoke olmuş ve korkmuştum. Gerçeği orada gördüm. İlk defa, Filistin'deki en tehlikeli şeyin, benim tarafımda olmaları gereken İsrail askerlerinin olduğunu anladım."

Deneyimlemiş olduğu olay, en azından hayatının o alanında, bilincine açılmasını sağlamış. "Akıl"ında kalmış olsaydı, özellikle de ailesi hep ordudan geldiği için, kendisi için daha farklı bir şeyleri savunurdu. Bir kez bilincinize açılırsanız, bir daha inkâr etmezsiniz. "Sonsuz Bilinç"ne olursa olsun, doğru olduğunu bildiği şeyi yapar.

Genetik, dinsel ve kültürel "akıl" programına mı, yoksa doğru olana mı sadakat duyması gerektiğini anlamak isteyen muhteşem bir genç Amerikalı-Yahudinin hikâyesi daha var. Adı Anna Baltzer. İsrail'in işgali altındaki Barı Şeria'ya geçip Filistinlilerin mağduriyetini kendi gözleriyle görmek istemiş. Gördükleri hayatını değiştirmiş, olanlarla ilgili olarak tam anlamıyla "bilinç"lenmiş.

Bir kez daha hatırlayalım; "Sonsuz Bilinç"e tamamen veya belirli bir olayla bağlantılı olarak bağlandığınız zaman, artık geri dönüp gidemezsiniz. Bu örnekler, adaletsizlik ve bu dünyanın acılarına bir cevap niteliğinde. Adaletsizlik ve, acı getiren olaylar için işbirliği yapmayın, o zaman bunlar olmaz, çünkü her ne kadar sistem bizi manipüle etse de, onların gıyabında bu oyuna gelen asıl biziz, bu oyuna gelmeyi biz seçiyoruz! "Ama seçmeme şansımız yok ki!" diyecek olursanız, öyle bir şey yok! Her zaman seçmeme şansımız VAR! Bazen seçim yapmamız gerekir, bazen seçim yapmaktan kaçındığımız zamanlar olur, ama 'seçme şansımız yok' diye bir şey olamaz.

Her zaman bir seçim yapabiliriz. Şimdi dürüstlük, ahlak ve adalet için direnecek olanlar azınlıkta kalıyor, ama bu konudaki potansiyel sınırsız. Topun ağzına barutu koyan asker olmazsa savaş da olmaz. Aynı şey, hükümetleri, bankaları, iş dünyasını, medyayı ve bütün kurumları kuşatmış olan sistem için de sözkonusu. Bütün bu manipülasyon ve kontrol mekanizmalarının çalışması için bizlerin işbirliği gerekiyor. Biz olmadan bu iskambillerden yapılmış ev çöker. Bizi köleleştirmeye çalışan bir sistemle işbirliğini BİZ yapıyoruz, yapmazsak sistem gücünü kaybeder. "Akıl"ın bu açık ve net gerçeğe açılması için durumun daha ne kadar kötüleşmesi gerekiyor? O genç İsrailliler çok güzel birer

örnek teşkil ediyorlar ve eğer yeterince kişi bu örneği izlerse, bu iskambil kâğıtlarından yapılmış olan ev çökecektir.

Canlandırılmış Üniformalar

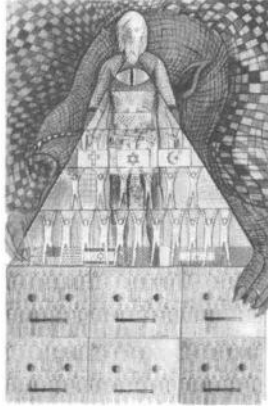
Bunu, üniformalı kişilere de söylüyorum. Belki güçlü olduğunuzu düşünüyor olabilirsiniz, ama bu oyunun içinde sizler de birer piyonsunuz. Güç sizde değil, giydiğiniz üniformada, çünkü o üniforma devletin bir uzantısı. O üniformalara can veren sizsiniz. Kabalın işine yararsanız sizi ödüllendirirler, ama büyük planın ihtiyacından fazlasını yaparsanız size kapıyı gösteriverirler. Aynı şey resmi yetkililer için de söz konusu. Sizin de çocuklarınız ve torunlarınız var. Onlar, “Ortak Amaç” gibi bu kabala ait eğitim kurumlarından verilen emirleri yerine getirerek yönettiğiniz ve polislik faaliyetleri uyguladığınız bir dünyada yaşayacaklar. İçinde bulunduğunuz uykudan bir uyanın ve çocuklarınız ve torunlarınız için bir polis devleti inşa etmeye son verin. Hepsinden öte, “akıl”ımızı özgür bırakıp “bilinç”lenmemiz lazım. Ondan sonra hepsi gelir, önsezi de, esin de... Yani göğüslememiz gereken her şeyle en etkin şekilde nasıl baş edeceğimiz konusunda yönlendirilmeye başlarız. Örneğin bir odada yapmak istediğiniz birçok şey var, ama oda karanlık ve siz göremiyorsunuz. İlk yapılacak şey ne olur? Işığı yakarsınız, ardından hepsini yapmak mümkün olur. Bunu yapmazsanız karanlıkta sağa sola çarpar düşersiniz. John Lennon “Revolution”da bunu çok güzel ifade etmiş:

Yasayı değiştireceğini söylüyorsun,
Peki biliyor musun,
Hepimiz senin kafanı değiştirmek istiyoruz,
Bana “sistem”in yüzünden diyorsun,
Peki o zaman, sen
En iyisi “aklı”nı değiştir.

Şimdi hızla, uzun zamandır planlanmış olan, global nüfusun, merkezi bir diktatörlükle köleleştirilecek olduğu bir fırtınanın ortasına doğru gidiyoruz. Süklüm püklüm, etrafımızdaki hapishanenin duvarları gittikçe yükselirken bunu kabullenmemiz veya boyun eğmemiz gerekmiyor, ama bu bir gerçek ve gerçekleşmeye devam ediyor. Herkesin iyiliği için bunun durması lazım. Bir araya gelebiliriz, gelmeliyiz. Sürüngenlerin çılgınlığının ağır basması onların elinde değil, bizim elimizde. Eğer aynı amaç birliği içerisinde olursak, güç de bizde olur.

“Zavallı aciz ben” şeklindeki bir düşünce aldatmacasına kapılmış, “tek” bilinciz. Desteğe ihtiyacı olan herkes için hepimizin “tek” olduğunu anlayıp cesaret, sevgi, şefkat, barış ve empati ile hareket edersek, baskının duvarları çöker.

Oturup da belanın kendiliğinden gideceğini hâlâ bekliyorsanız, bu artık ihtimal dahilinde değil. Zaten hiçbir zaman da olmadı. İnsanlar hep piramitlere bakıyorlar. İnsan toplumunu kontrolü altında tutan piramit yapılarıdır ve içgüdüsel olarak insanlar hep güç için tepeye bakarlar. Aşağıdaki resime bir bakın.

Piramitteki güç alttadır, üstte değil.

Tepedeki orada, çünkü onu orada, aşağıdakiler tutuyor. Taban olmasaydı, tepe taşı da olmayacaktı. Tam tersi olduğu halde gücü yukarıda, güçsüzü de aşağıda görmek üzere manipüle ediyoruz. Bunun nedeni, insan ırkının bilgisizlik ve korku ile dondurulmuş bir halde olması. Bilgisiz olan, içinde bulunduğu zor durumu göremiyor, görebilenlerin çoğu da iptal durumda. İşte bu birleşim, az sayıdaki grubun çok sayıdaki grubu köleleştirmesini sağlıyor. 20 yıllık sürekli çabalamadan sonra, bilgisizlik biraz daha azalmış durumda ve şimdi bu komplonun maskesi düştükçe günlük deneyimlerle daha da iyi destekleniyor, ama arkanızı dönüp kaçacak veya donup kalacaksanız bunu bilmenin de pek yararı olmaz.

İhtiyacınız olduğu zaman kahramanlar neredeler?

Yürüyüşe çıktığım zamanlar genellikle Bonnie Tylar'ın müziğini dinlerim. Onun, "Bir kahraman bekliyorum" diye bir şarkısı vardır. Sözleri, "Bir kahramana ihtiyacım var, bir kahraman bekliyorum, gecenin sonuna kadar" şeklinde sürer. Çok hoş bir şarkı, ama ne zaman duysam insan ırkı için en büyük tehdit olan "kahraman bekleme" teması aklıma gelir. Gerçekten de insanlar sürekli olarak bir kahraman bekliyorlar. Bunu yaparsanız gecenin sonunda kapınız çalınır ve üniformalı bir yarma evraklarınızı ister. Oysa ufukta hiçbir kahraman falan görünmez.

"Kahraman" için sözlükte verilen iki tanım şöyle:

1. Mitoloji ve efsanelerde genellikle ilahi soydan, çok cesur ve güçlü, cesur girişimleri için takdir edilen ve Tanrılar tarafından kayırılan kişi.

2. Cesur özellikleri, asil amaçlı, özellikle hayatını riske atmasıyla tanınan kişi.

Bu sözlükte olan açıklama, ama ben "kahraman" kelimesi için bir açıklama daha ilave edeceğim. O sizsiniz. Evet, o kahraman "Zavallı, aciz ben, ne yapabilirim ki?" diyen sizsiniz.

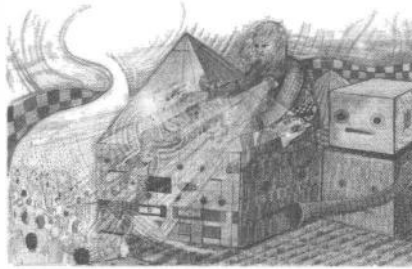
Aslında hepimiz kahramanız. Hepimiz ilahi bir soydan geliyoruz, orada hepimiz "Tek"iz. Hepimizde aynı güç ve cesaret aktive olmak üzere bekliyor. Ve hepimiz kendimizi "asil" bir amaca adayabiliriz. Bu sadece bir seçim meselesi. Neden bir kahraman biz değil de, hep bir başkası olmak zorundadır?

1989'da Çin'de dünyanın izlemesi için çekilmiş olan filmdeki "Tank Adamı" hatırlar mısınız? Sembolik olarak "Hayır. Artık yeter!" deme cesareti olduğu zaman ne yapılabileceğini gösteriyor.

Kitlesel halinde "tank adam" ruhuna ihtiyacımız var.

Oysa o tek bir kişiydi, ama her zaman, sonuçları ne olursa olsun, inandıkları amaç uğruna direnen kadın veya erkekler olacaktır, çünkü "Sonsuz Bilinç" hiçbir zaman sonuçlara boyun eğmez. O bir algılama işleminin parçası değildir. Önemli olan doğru olanı yapmaktır. Denkleme sonuçların girmesine izin verdiğiniz anda özgürlük daima kaybeden olur. "Bunu yapacaktım, ama, yani, ama..." derken işte oradaki tek "ama" sözcüğü gücü, bizi köle etmek isteyen tarafa veriyor. Artık "ama" olmasın, lütfen, artık mazeret bulmayın. Tank adam hareketi ile çok güçlü bir ifade de bulundu, peki ama herkes neredeydi? Milyonlarca kişi önlerinde dursaydı veya üstlerine tırmansaydı, tanklar ne yapabilirdi? İşte bu nedenle (çoğul) kahramanlara ihtiyacımız var, tek bir kahramana değil.

Birlik olur, korku ve tehdit karşısında boyun eğmeyi reddedersek, insanlar baskı ve kontrol zincirlerini koparabilirler.

"Sonsuz Bilinç" açılıp bizi köle olarak tutan zincirlerden kurtulabiliriz.

Çin'in nüfusu yaklaşık 1,5 milyar, ama halk, çok az sayıda bir grup tarafından korku ve bölünüp yönetilme suretiyle kontrol altında tutulup, ekonomi galiplerine umut bağlıyor. O 1,5 milyarın arasında bir birlik eksikliği var. O insanlar sistem ile işbirliği yapmayı reddetseler, aletleri bırakıp, her yere el koyup elit tabakanın faaliyet göstermesine engel olsalar, kumdan yapılmış şatonun üzerinden tsunami geçmiş gibi olur. Oysa o insanlar böyle yapmıyor, aksine gecenin sonuna kadar bir kahramanın gelmesini bekliyorlar. Evet, o zaman gece de bitmiyor, kâbus da, çünkü özgürlük haklarını ifade etmek yerine, bunu kendileri için bir başkasının yapmasını bekliyorlar. Evet, tank adam bunu yaptı, muhteşemdi, ama kontrol hâlâ devam ediyor.

İçimizdeki kahramanı çağırmak için büyük sayılar oluşturup, kahraman insanlar olmamız lazım. Üstelik mesele kahraman falan olmak da değil. Yüksek sonsuz "hal"imiz korku içinde olmak değildir. Zaten korkunun olmadığı yerde de, korkuyu yenmek için cesarete veya kahramanlığa gerek kalmaz. İnsan toplumu, beklenen ölçekte kahramanlar çıkarmaz, çünkü dünya nüfusu korktuğu sonuçların yoluna çıkacağı korkusu içerisine hapsolmuş durumda. İnsanlar, her şeyden önce sonuçlarından korktukları için yapamadıkları "doğru"yu ortaya koydukları zaman dünya da düzelecektir.

Özgürlük, huzur, barış ve adalet ancak ; "Bundan benim çıkarım ne olacak? Hep ben, ben, ben..." düşüncesi, "Doğru olan nedir?" düşüncesine dönüştüğü zaman gelecektir. Birkaç kötü niyetli, hasta ruhlu ve rahatsız insanın, kendi isteklerini dünyaya empoze etmeleri doğru mu? Hayır! Peki o halde hiçbir şey yapmadan onların bunu yapmalarına seyirci kalmak doğru mu? Hayır! Peki en azından, neler olduğuna dair bir fikrimiz varken hâlâ hiçbir şey yapmamak doğru mu? Hayır. Peki yapılması doğru olan nedir? İşte hepimizin, kendimize sormamız gereken soru bu!

Bu soruya bir cevap gerekiyor, hareketlerimizi veya hareketsizliğimizi haklı çıkarmak amacı ile kaçamak cevaplar vermek veya bilişsel uyumsuzluk göstermek değil! Burada dolaşlı yollara kaçacak zamanımız yok. Tabancanın horozu kalkmış durumda, global faşizm için yapılmış olan plan hızla ilerliyor. Bankaların çöküşü ile haklı çıkarılmaya çalışılan dünya merkez bankası yönetilmeye başladı bile. Dünya ordusu, global işgal gücü yerine iyice yerleşiyor ve gün geçtikçe özgürlükler kayboluyor. Orwell tarzı devletin toplumun derinliklerine sızması yüzünden, eskiden bundan kuşku duyanlar bile şimdi endişe etmeye başladılar. O halde daha ne kadar süre ile "gecenin sonuna kadar bir kahraman" beklemeye devam edeceğiz? Üzerimizdeki kontrolün iyice arttırıldığına dair yeni bir anons duyuncaya kadar mı? Onlar her yeri kaplayınca kadar mı? Ne zaman?

Peki şimdiye ne dersiniz?

1990'da medyumun kapısını çaldığımdan beri, birçok seviyede çok yol katettim. Bu, dünyayı ve kendimi yeniden tanımladığım inanılmaz bir yolculuk oldu. "David Icke kişiliği" bu realitede var olabilmem ve onun illüzyonlarını deneyimleyebilmem için gerekli olan bir araç. Ben, gerçek ben, bir zamanlar profesyonel futbolcu, TV sunucusu, Yeşiller Partisi sözcüsü ve kitlesel alaylara maruz kalmış olan kişi değilim. O kişilik, benim deneyimim, "araç"ım; o ben değilim. Ben, hiçbir beden şekli veya formu olmayan "Sonsuz Bilinç"im. Hep vardım, varım

ve var olacağım, tıpkı sizler gibi. Artık İngiltere, Leicester'dan gelen o adam gibi olma yalanını yaşıyorum. Her yerde ve hiçbir yerdeyim. Bugün beni, bu beden aklına çeken kişilik olan David Icke'ı tanıyor ve duygusal bir reaksiyonun kaynağını tanıyorum. Birlikte iyi kötü idare ediyoruz, şimdi her zamankinden daha iyi bir durumda, ama o ben değilim.

Dünyayı, aslında kim olduğumuz, doğru olarak bildiğimizi yaptığımız bilinç içinde gözlemlediğimiz zaman bir düşünce işlemi bile olmuyor. Zaten verilmiş, yani var. Bunun sonuçları ne mi olur? Hiç umurumda değil. Artık umurumda olmayacak kadar çok doldum. Öler müyüm? Aman çabuk kaçayım! Ama bir dakika ölemem ki. Sadece David Icke denen bu bedeni terk ederim, onu da zaten zamanı gelince yapacağım. Artrit hastalığım zaten iyice canımdan bezdirdi, ama o da problem değil. İnsanlar benim hakkımda kötü şeyler mi söylüyorlar? Aman hemen çenelerini kapatın! Ama bir dakika, söylerlerse ne olur? İstismarın daniskasını yaşadım, en aşırı derecede alaylara maruz kaldım, ama hâlâ buradayım ve benimle dalga geçenler şimdi kitaplarını okuyorlar. Bu nasıl mümkün oldu? O istismar ve alaylar ne içindi? Doğru değilmiş! Neye göre? Doğru olan ne? Doğru olan; doğru olduğunu bildiğin şeyi yapmak. Gerisi hepsi oyalama taktikleri. İnsanlar "bilinç"lerine açılıp, yani "yapamam", "yapamazdım", "gücüm yok", "zavallı aciz ben ne yapabilirim ki?" gibi beden akli programlarını yenebilirlerse, öyle bir akışa açılırsınız ki, sizi nerede olmanız gerekiyorsa oraya taşır, ne yapmak istiyorsanız onu yaparsınız. Size yapmanızı kimsenin söylemesine gerek yok, siz ne yapabileceğinizi "bil"irsiniz. Seçim orada devreye girer. Ya yaparsınız ya da beden aklınızın korku içinde titremesine izin verirsiniz.

Gerçekten "bilinç"li kişiler, insanların algıladığı sıfatla, daima "kahraman" olacaklar, çünkü doğru olduğunu bildikleri şeyi yapıyorlar. Ama onlar kahraman değiller, sadece "bilinç"li, yani kendi farkındalıklarına daha yakınlar. Peki o halde, ihtiyacınız olduğu zaman kahramanlar neredeler? "Bir aynaya bakmayı deneyin!" derim. O, çok uzun zamandır orada, artık tanışmanızın zamanı geldi.

Bu olağanüstü dönüşüm zamanında, her şeyden önce insanoğlu artık dizlerinin üzerinden kalkmalı. Yeterince dizlerinin üzerinde durdu. YETER! Hepimiz "Hep Olan", "Bütün Olasılık", "Bütün Potansiyel", "Bütün Varoluş"uz. Dizlerimizin üzerinde ne işimiz var? Ellerimizi bitıştirmiş merhamet dileniyoruz? Bizler birer aslanız, kuzu değil! Aslanlar, koyunlar gibi sürüye dahil edilemez! Dizlerinizin üzerinden kalkın, uyanın ve artık şu işi çözelim. Koyun kılığına sokulmuş aslanlarız, ama artık öyle olmayabilir. İçimizdeki aslanı serbest bırakmayı seçersek uyanabilir. Şair Percy Shelly'nin şiirindeki gibi:

**Altedilmez sayılarla,
Doğrul, uykudan uyanan bir aslan gibi!
Sen uykudayken üzerini kaplamış çiyləri
Dünyaya doğru şakırdat, bir zincir gibi!
Siz sayıca çöksunuz,
Onlar ise neredeyse yok gibi!**

Haydi, artık kalkın da gidelim!

EK I

Fabian Cemiyeti'nin, London School of Economics/Londra Ekonomi Okulu'ndan Mezun Pozisyon Sahibi Kişiler

Aşağıdaki kısmi isimler, bu okulun mezunlarının dünyada nasıl bir etkisinin olduğunu teyit etmektedir.

Devlet ve Hükümet Başkanları

- Harmodio Arias** (1886-1962) -Panama Devlet Başkanı, 1932-1936
Oscar Arias (1941) – Kosta Rika Devlet Başkanı, 1986-1990, 2006- Halen, Nobel Ödüllü.
Jon Atta-Mills (1941) – Gana Devlet Başkanı, 2009- Halen.
Taro Aso(1941) – Japonya Başbakanı, 2008- Halen.
Lord Clement Attlee (1883-1967), İngiltere Başbakanı, 1945-1951
Errol Walton Barrow (1920-1987), Barbados Devlet Başkanı, 1962-1966, 1966-1976,1986-1987
Marek Belka (1952), Polonya Devlet Başkanı, 2004-2005
Pedro Gerardo Beltran Espanto (1897-1979), Peru Başbakanı, 1959-1961
Maurice Bishop (1944-1983) – Grenada Başbakanı, 1979-1983
Heinrich Brüning (1885-1970), Almanya Şansölyesi, 1930-1932.
Forbes Burnham (1923-1985), Guyana Devlet Başkanı
Kim Campbell (1947), Kanada Başbakanı, Haziran-Ekim 1993
Eugenia Charles (1919-2005), Dominik Başbakanı, 1980-1995
John Compton (1926), Santa Lucia Başbakanı 1964-1979, Şubat-Temmuz 1979 & 1982-1996
Sher Bahadur Deuba (1943)-Nepal Başbakanı, 1995-1997, 2001-2002, 2004-2005
Tuanku Jaafar (1922)-Yang di-Peruan Agong, Malezya Kralı, 1994-1999
Jomo Kenyatta (1891-1978) – Kenya'nın ilk Devlet Başkanı, 1964-1978
Mwai Kibaki (1931) – Kenya Devlet Başkanı, 2002- Halen
Tanin Kraivixien (1927) Taland Başbakanı, 1976-1977
Yu-Kuo-Hwa (1914-2000)-Taiwan Başbakanı, 1984-1989

Hilla Limann (1934-1998)-Gana Devlet Başkanı, 1979-1981

Alfonso Lopez Pumarejo (1886-1959)-Colombia Devlet Başkanı, 1934-1938, 1942-1945

Michael Manley (1924-1997)-Jamaika Başbakanı, 1972-1980, 1989-1992

Ratu Sir Kamisese Mara (1920-2004)-Fiji Başbakanı 1970-1992. Fiji Devlet Başkanı, 1994-2000

Danimarka Kraliçesi Margareth II. (1940), 1972- Halen.

Beatriz Merino (1947)-Peru'nun İlk Kadın Başbakanı

Sri K. R. Narayanan (1921-2005) - Hindistan Devlet Başkanı, 1997-2002

Kwame Nkrumah (1909-1972) - Gana'nın ilk Devlet Başkanı, 1960-1966

Sylvanus Olympio (1902-1963) -Togo'nun Başbakanı, 1958-1961, Togo'nun İlk Devlet Başkanı, 1961-1963

Percival Patterson (1935), Jamaika'nın Başbakanı, 1992-2006

Romano Prodi (1939) -İtalya'nın Başbakanı, 1996-1998, 2006-halen ve Avrupa Komisyonu Başkanı, 1999-2004

Navichandra Ramgoolam (1947) – Mauritius Başbakanı, 1995-2000

Seewoosagur Ramgoolam (1900-1985) – Mauritius Başbakanı, 1961-1982

Veerasamy Ringadoo (1920-2000) –Mauritius'un ilk Devlet Başkanı, Mart –Haziran 1992

Moshe Sharett (1894-1965) – İsrail'in Başbakanı, 1953-1955

Constantine Simitis (1936) – Yunanistan'ın Başbakanı 1996-2004

Sergei Stanishev (1966) – Bulgaristan Başbakanı, 2005- Halen

Edward Szczepanik (1915-2005) – Sürgündeki Polonya Hükümeti Başbakanı (1986-1990)

Banja Tejan-Sie (1917-2000) –Genel Vali ve Sierra Leone Muhalefetteki Halk Partisi Lideri

Anote Tong (1952) – Kiribati'nin Devlet Başkanı, 2003- Halen

Pierre Trudeau (1919-2000) Kanada Başbakanı, 1968-1979, 1980-1984

Lee Kuan Yew (1923) – Singapur Başbakanı, 1959-1990

Hükümet ve Politika

Clement Attlee, İngiltere Başbakanı

Leo Abse, İngiliz Parlamento Üyesi, homoseksüelliğin yasalaşması için yaptığı çalışmalarla ünlü

Lord Waheed Alli, Homoseksüelliğini ilan etmiş olan ünlü işadamı.

Charlotte Atkins, İngiliz Bakan

Richard Bacon, İngiliz Parlamento Üyesi

Jackie Ballard, İngiliz Parlamento Üyesi, Muhabir, Hayvan Haklarını Koruma Kraliyet Derneği, Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals/ RSPCA'nın Direktörü.

Tony Banks, Baron Stratford, eski Parlamento Üyesi ve Lord

Baroness Virginia Bottomley, Eski Bakanlardan.

John Bourn, İngiliz Avam Kamarası'nda görevli

Annette Brooke, İngiliz Parlamento Üyesi

Karen Back, İngiliz Parlamento Üyesi

Munir Butt, Pakistan Yüksek Komiseri

Shami Chakrabarti, Özgürlük Direktörü

Francis Cockfield, Baron Cockfield, Kabinede bakan, Avrupa Komisyonu Başkan Yardımcısı

Yvette Cooper, Kabinede Bakan

Jim Cousins, İngiliz Parlamento Üyesi

Edwina Currie, Eski Muhafazakâr Parti üyesi, Yazar, Radyo Sunucusu.

Hugh Dalton, Maliye Bakanı.

Andrew Dismore, İngiliz Parlamento Üyesi

Frank Dobson, Kabinede Bakan

Michael Ellam, Gordon Brown Kabinesinde İletişim Bakanı

Daniel Finkelstein, Muhafazakar Parti Stratejisti ve Times'ın Yorum Editörü.

Barbara Follett, İngiliz Parlamento Üyesi

Philip Gould, Politika danışmanı Baron

Lisa Harker, Yoksul Çocukları Koruma Kurumu Başkanı

Mark Hoban, İngiliz Parlamento Üyesi

Margareth Hodge, Bakan

Derry Irvine, Baron Irvine, Kabinede Bakan

Brian Jenkins, İngiliz Parlamento Üyesi

Dr. Syed Kamall, İngiliz Parlamento Üyesi

Ruth Kelly, Kabinede Bakan

Mervyn King, Bank of England Müdürü

Julian Le Grand, Başbakanın Yüksek Danışmanı

Spencer Livermore, Başbakan Gordon Brown'ın Politik Strateji Direktörü.

Rachel Lomax, İngiliz Ekonomist Hükümet Görevlisi

Micheal Meacher, Baron Bakan

Merlyn-Rees, Eski İçişleri Bakanı

Ed Miliband, Kabinede Bakan

Andrew Miller, İngiliz Parlamento Üyesi

Maria Miller, İngiliz Parlamento Üyesi

Peter Mond, 4. Melchett Baronu

Baron Moore, Lower Marsh Baronu, Kabinede Bakan

Marion Phillips, İngiliz Parlamento Üyesi.

Stephen Pound, İngiliz P. Ü.

Baron Reginald Prentice

Barones Joyce Quin

Barones Rawlings, İngiliz P. Ü. King's College Konsey Başkanı

Tom Scholar, Gordon Brown Kabinesi Kurmaylarından

Andrew Selous, İngiliz P. Ü

Virendra Sharma, İngiliz P. Ü

Barry Sheerman, İngiliz P. Ü

Josiah Stamp, Bank of England önceki müdürü

John Stonehouse, Eski Bakanlardan

Jo Swinson, İngiliz P. Ü

Ian Taylor, İngiliz P. Ü

Barones Glenys Thornton, Gençlik Bakanı

Rudi Vis, İngiliz P. Ü

Malcolm Vicks, Bakan.

Jennifer Willott, İngiliz P. Ü

David Winnick, İngiliz P. Ü

Anthony Wright, İngiliz P. Ü

Baron Michael Young, Akademisyen, 1945 İşçi Manifestosunun Yazarı

Elliot Abrams, Reagan yönetiminde Dışişleri Bakan Yardımcısı, Bush yönetiminde Ulusal Güvenlik Konseyi Yüksek Direktörü.

Eric Alterman, Brooklyn Üniversitesi'nde Profesör, The Nation'da sütun yazarı. Amerikan Gelişim Merkezi ve Dünya Politikası Enstitüsü'nde Üye.

Donald Baer, Clinton yönetiminde Beyaz Saray İletişim ve Stratejik Planlama Direktörü

Valerie Lynn Baldwin, Bush yönetiminde Savunma Bakan Yardımcısı.

Thomas O. Barnett, Başsavcı Yardımcısı, Amerikan Adalet Bakanlığı

Lisa Berlzberg, PENCIL'in Kurucusu ve Direktörü.

Ben Bernanka, Federal Reserve'in Başkanı

Walter Berns, Amerikan Girişim Enstitüsü'nde Bilim Adamı

Karan Bhatia, Bush Yönetiminde Amerikan Ticaret Temsilcisi, Ulaştırma Bakan Yardımcısı

Anne Bingaman, Başsavcı Yardımcısı, Adalet Bakanlığı, New Mexico Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Profesör

Alan Blinder, Bill Clinton yönetiminde Ekonomik Danışmanlar Konseyi'nin Baş Ekonomist'i, John Kerry'nin Ekonomi Danışmanı, Federal Reserve Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı, Princeton Üniversitesi'nde Profesör

John A. Bohn, ABD Expoer-Import Bank başkanı, Bush yönetiminde ABD'nin Bosna-Hersek Büyükelçisi

Rebecca Birget Certa, Amerikan Temsilciler Meclisi'nde Demokrat Üye

Michael Chertoff, Bush yönetiminde İç Güvenlik Bakanı, Baba Bush ve Clinton Yönetiminde Başsavcı

Colm Connolly, Bush yönetiminde Başsavcı

Lauchlin Currie, Beyaz Saray'da, Başkan Roosevelt'in Ekonomi Danışmanı

Rosa DeLauro, Amerikan Temsilciler Meclisi'nde yüksek görevli Demokrat.

Edwin Feulner, Heritage Vakfı (Think Tank) Başkanı

George T. Frampton, Jr. Clinton yönetiminde İçişleri Bakan Yardımcısı, Clinton yönetiminde Çevresel Kalite Konseyi Başkanı.

William Gale, Bush yönetiminde Ekonomik Danışmanlar Konseyi'nde görevli

Eric Garcetti, Los Angeles Şehir Konseyi, Başkan

Marc Grossman, Bush yönetiminde Dışişleri Bakan Yardımcısı, Clinton yönetiminde ABD'nin Türkiye Büyükelçisi, Carter yönetiminde Yakın Doğu ilişkilerinde Başkan Özel Danışmanı

Orval H. Hansen, Amerikan Temsilciler Meclisinde Cumhuriyetçi Üye

Stuart Holliday, Birleşmiş Milletlerde Amerika temsilcisi, Dışişleri Bakan Yardımcısı

Frank S. Holleman, Clinton yönetiminde Eğitim Bakan Yardımcısı

Genta H. Holmes, Clinton yönetiminde Amerika'nın Avustralya Büyükelçisi, Amerika'nın Namibia Büyükelçisi, Haiti ve Malawi Misyon Şefi

Alice Stone Ilchman, Carter yönetiminde Eğitim ve Kültür Bakan Yardımcısı

Dr. Bruce Jentleson, Uluslararası İlişkiler, Dış İlişkiler Konseyi Üyesi, Başkan Yardımcısı Al Gore'un Dış Politika Baş Danışmanı

Anthony Kennedy, Amerikan Yüksek Mahkeme Üyesi

John F. Kennedy, ABDBaşkanı, 1961-1963.

Joseph P. Kennedy, Joseph Kennedy'nin büyük oğlu, John F. Kennedy'nin ağabeyi.

Robert F. Kennedy, Çevre aktivisti, öldürülmüş olan Senatör Robert Kennedy'nin oğlu

Vanessa Kerry, Demokrat aktivist, Demokrat Senatör John Kerry'nin kızı

Ron Kind, Amerikan Temsilciler Meclisi'nde Demokrat Üye

Mark Kirk, Amerikan Temsilciler Meclisi'nde Cumhuriyetçi Üye

Deborah Lehr, Çin'in Dünya Ticaret Örgütü'ndeki Baş Müzakereci, Mayer Brown'un eski ortaklarından

Susan Lindauer, Eski Kongre Üye Yardımcısı, 2003 işgali öncesinde Irak istihbaratına yardım etmekle itham edilmişti.

Clay Lowery, Bush yönetiminde Hazine Başkan Yardımcısı

Edward Luttwak, Amerikan Ulusal Güvenlik Konseyi, Dışişleri ve Savunma Bakanlıkları danışmanı, Stratejik ve Uluslararası Çalışmalar Merkezi Üyesi

John W. McCarter, Fiel Müzesi CEO'su ve Başkan. Johnson yönetiminde Beyaz Saray Üyesi

James McGreevey, New Jersey'nin Eski Valisi

Elizabeth Millard, Bush yönetiminde Ulusal Güvenlik Konseyi'nin Baş Direktörü, Nepal'deki Amerikan Misyon Başkan Yardımcısı.

Brad Miller, Amerikan Temsilciler Meclisi Üyesi

Chris Moore, Bush yönetiminde Dışişleri Bakan Yardımcısı

Richard H. Moore, Kuzey Carolina Eyalet Saymanı

Daniel Patrick Moynihan, Amerikan Senatörü

Ethan Nadelmann, Uyuşturucu Politikası kurucu ve Direktörü

Peter R. Orszag, Clinton yönetiminde Başkan'ın Ekonomi Politikası özel Yardımcısı, Baş Ekonomist, Brookings Enstitüsü Üyesi, Kongre Bütçe Dairesi Direktörü, Yönetim ve Bütçe atanmış Direktörü

Max Pappas, FreedomWorks'te Politika Direktörü

Alice Paul, Kadınlara oy hakkı sağlanmasını onaylayan kurum görevlisi

Richard Perle, Reagen yönetiminde Amerikan Savunma Bakanı, Bush yönetiminde Savunma Bakanlığı Danışma Komitesi Başkanı, Amerikan Girişim Enstitüsü'nde Üye.

F. Whitten Peters, Washington DC Hava Kuvvetleri Genel Sekreteri

Victoria Radd, Clinton yönetimi, Beyaz Saray Komünikasyon Direktör Yardımcısı, Bentsen, Dukakis ve Mondale kampanyalarında Politik Danışman.

David Rockefeller, Chase Manhattan Bank eski Başkanı, Trilateral/Üçlü Komisyon ve Dışilişkiler Konseyi'nin Onursal Başkanı

James Rubin, Clinton yönetiminde Dışişleri Bakan Yardımcısı, John Kerry kampanyasında tanınmış Dış Politika Danışmanı

Robert Rubin, Clinton yönetiminde Amerikan Hazine Bakanı, Ulusal Ekonomi Konseyi Direktörü, Goldman Sachs Direktörü

August Schumacher Jr. Clinton yönetiminde Tarım Bakan Yardımcısı

Dr. Robert Shapiro, Clinton yönetiminde Ticaret Bakan Yardımcısı, Harvard Üniversitesinde Akademi Üyesi, Ulusal Ekonomik Araştırma Dairesi Üyesi

John Tower, Amerikalı Senatör

Paul Volcker, Carter ve Reagen yönetimlerinde Federal Reserve Başkanı, Nixon yönetiminde Hazine Bakan Yardımcısı, Federal Reserve Bank of New York'un Başkanı

David Welch, Clinton yönetiminde Dışişleri Bakan Yardımcısı, Bush yönetiminde Amerika'nın Mısır Büyükelçisi.

Maureen White, Amerikan Demokrat Parti Ulusal Finans Yönetimi Başkanı, UNICEF, Amerika temsilcisi, İnsan Hakları Gözlem Yönetim Kurulu Üyesi

Kimba Wood, ABD Federal Yargıç, Başsavcı adayı

Janet Yellen, Clinton yönetiminde Ekonomik Danışmanlar Konseyinde Danışman, Amerikan Ekonomik Birliği başkan yardımcısı, San Francisco Federal Reserve Bank CEO'su

Dr. Dov Zakheim, Bush ve Reagen yönetiminde Savunma Bakan Yardımcısı 11 Eylül öncesinde Pentagon Kontrolörü

Kanada

Jon Allen, Kanada'nın İsrail Büyükelçisi, 2006- Halen

Ed Broadbent, Kanada Sosyalist Muhalefet Lideri

Kim Campbell, Kanada'nın Eski Başbakanı

John Crosbie, Newfoundland ve Labrador Valiyardımcısı, Eski Kabine Üyesi

Hal Jackman, Eski Ontario Vali Yardımcısı

Michael Ignatieff, Liberal Parti Başkan Yardımcısı

Sheryl Kennedy, Bank of Canada Başkan Yardımcısı

Joy MacPhail, British Columbia Başkan Yardımcısı, Eski Maliye Bakanı

Marc Mayrand, Kanada Seçmen Kayıt Amiei

David McGuinty, Liberal Parti'nin Parlamento Üyesi

Jacques Parizeau(1930)-Quebec Valisi, 1994-1995

Louis Rasminsky, Bank of Canada Müdürü 1961-1073

Svend Robinson, Eski Kanada parlamento üyesi, homoseksüel olduğunu ilan eden ilk ana iktidar partisinden politikacı

Gregory Selinger, Kanadalı politikacı.

Mitchell Sharp, Kanada Maliye Bakanı

Walter Tarnopolsky, Kanadalı hâkim, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komitesi üysi

Gordon Thiessen, Bank of Canada müdürü, 1994-2001

Pierre Trudeau, Kanada'nın Eski Başbakanı

Michael Wilson, Amerika'nın Kanada büyükelçisi, 2006- Halen

Paul Zed, New Brunswick, Saint John'u temsilen Parlamento Üyesi

Latin Amerika ve Karayip

Fidel Herrera Beltran, Meksika Vera Cruz Valisi

Eugina Charles, Dominik Başbakanı

Mario Adolfo Cuevas, Ulusal Ekonomik Araştırma Merkezi Direktörü, Guatemala.

Winston Dookeran, Trinidad, Tobago Politikacı ve Ekonomist

Eduardo Lizano, Kosta Rika Merkez Bankası Başkanı, 1984-1990

Martin Lousteau, Ekonomi ve Üretim Bakanı, Arjantin

Shridath Ramphal, İngiliz Milletler Topluluğu, Eski Genel Sekreteri

Juan Manuel Santos, Colombiyalı politikacı, halen Ulusal Savunma Bakanı olarak görev yapıyor.

Avrupa

Georgios Alogoskouflis, Ekonomi ve Finans Bakanı, Yunanistan

Prens Amedeo, Belçika Prensi

Frits Bolkestein, Hollandalı politikacı ve eski Avrupa Birliği Delegesi

Nikos Garganas, Yunanistan Bankası Yöneticisi

Ian Goldin, Dünya Bankası, Dış ilişkiler Başkan Yardımcısı

Martin Grunditz, İsveç'in Yunanistan Büyükelçisi

Prens Haakon Magnus, Norveç Veliaht Prensi

Jan Kavan, Birleşmiş Milletler Genek Kurulu'nun Eski Başkanı, Çek Parlamentosu üyesi, Çek Cumhuriyeti Başbakan Yardımcısı

Ivan Miklo, Slovakya Finans Bakanı.

Franz Neumann, Nuremberg Savaş Suçluları Mahkemesinin İlk Araştırma Başkanı

Erik Orsenna (asıl adı Erik Arnoult), Ekonomist ve François Mitterrand'ın Danışmanı, Fransız Devlet Konseyi ve Fransız Akademizi üyesi, 1988 Prix Goncourt

George Andreas Papandreou, Yunanistan Dışişleri Bakanı 1999-2004, Yunanistan Başbakanı 2009- Halen.

Jacek Rostowski, Polonya Finans Bakanı

Michalis Sarris, Kıbrıs Finans Bakanı

Jonas Gahr Store, Norveç Dışışleri Bakanı

Alexander Stubb, Finlandiya Dışışleri Bakanı

Zdenük Töm, Çek Ulusal Bankası Başkanı

Leo Van Houtven, IMF Eski Başkanı

Michiel van Hulten, Hollandalı Politikacı, Eski Avrupa Parlamentosu Üyesi

Jose Vinals, IMF, Kapital Piyasası Bölümü Başkanı, İspanya Bankası Başkan Yardımcısı

August Zaleski, İki kere Polonya Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı

Afrika

Saif al-Islam al-Gaddafi, Politik aktivist, Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi'nin büyük oğlu

Bolajoko Akinbolagbe, Nijerya

Augustus Akinloye, Nijeryalı avukat, politikacı. Kapatılan Nijerya Ulusal Parti Başkanı

Kader Asmal, Güney Afrikalı politikacı, Afrika Ulusal Kongre Yürütmek Komitesi Üyesi

Paul Kagame, Rwanda Devlet Başkanı

İbrahim Gambari, Birleşmiş Milletler Politik ilişkiler Genel Sekreter Yardımcısı

Jeanne Hoban, Anglo-Sri Lanka'lı Muhabir, Politik Aktivist ve Sendikacı

Aguinaldo Jaime, Angola Başbakan Yardımcısı

Pallo Jordan, Güney Afrika Sanat ve Kültür Bakanı

Nelson Mandela, Güney Afrika eski Devlet Başkanı ve özgürlük savaşçısı

Michael Wamalwa Kijana Kenya Eski Başbakanı

Mac Maharaj, Güney Afrikalı Politikacı, Eski Ulaştırma Bakanı

Mawere Mugabe, Zimbabwe Devlet Başkanı, Robert Mugabe'nin oğlu.

Bayo Ojo, Nijerya Eski Feferal Adalet Bakanlığının başı

Obafemi Awolowo, Nijerya Bağımsızlık Lideri, Fabiancı Avukat, İnsan Hakları Savunucusu

Alex Quaison-Sackey, Gana Eski Dışışleri Bakanı

Winston Tubman, Liberyalı Diplomat ve Politikacı

Shamsudeen Usman, Nijeryalı Ekonomist, Teknokrat ve Banker, Nijerya Eski Finans Bakanı, halen, Ulusal Planlama Bakanı.

Samuel G. Ikoku, Nijeryalı ünlü ekonomist ve politikacı, Gana'lı Dr. Kwame Nkrumah'nın Baş Danışmanı.

Samuel Aluko, Ünlü Nijeryalı Ekonomi Profesörü.

Asya

Lee Kuan Yew, Singapur eski Başbakanı

B. R. Ambedkar, Budist vaiz, Hindistan yasasının mimarlarından hukukçu

Bahujan politikacı

Piyasvasti Amranand, Tayland'ın Enerji Bakanı

C. Rpatthabhiraman, Hintli Avrupa Parlamentosu Üyesi ve Bakan

Taro Aso, Japonya Başbakanı

Syed Ishtiaq Ahmed, Bangladeş Savcısı, iki başarılı hükümet hukuk danışmanı

Choowong Chayabutra, Tayland eski İçişleri Bakanı, Senatör ve Parlamento Üyesi

Tam Yiu Chung, 1998'de Hong Kong'un İslahı için Demokratik İttifak Üyesi.

Audrey Eu, Hong Kong'un Yasama Konseyi üyesi, Şehir Partisi Lideri

Abul Fetah, Bangladeşli diplomat

Mustafa Kemal (hâkim), Bangladeş'in Eski Adalet Bakanı

Vivienne Goonewardena, Sri Lank Troçkist özgürlük kampanyacısı, sendikacı ve kadınlar aktivisti

Wang Guangya, Birleşmiş Milletler, Çin Halk Cumhuriyeti Daimi Temsilcisi

Tsai Ing-wen, Taiwan, Çin Cumhuriyeti Eski Başbakanı

Amarananda Somasiri Jayawardene, Sri Lanka Merkez Bankası Müdürü

Yang Jiechi, Çin Halk Cumhuriyetinin Dışişleri Bakanı

Emily Lau, Honh Konh'lu politikacı

Dr. Maliha Lodhi, Pakistan'ın İngiltere Yüksek delegesi, Pakistan'ın ABD Büyükelçisi

Kashmala Tariq, Pakistan Ulusal Meclisi'nin Üyesi

Makhdoom Ali Khan, Pakistan Eski savcısı, Başkan Pervez Müşerref'in hukuk danışmanı, avukat

Makhdoom Khusro Bahtiyar, Pakistan Eski Dışişleri Bakanı Marvi Memon'un Yardımcısı, Pakistan Ulusal Meclisi'nin Üyesi

Krishna Menon, Hindistan'ın, Eski Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi, Savunma Bakanı, Hindistan'ın önde giden özgürlük savunucusu

Goh Keng Swee, Singapur eski Başbakan Yardımcısı

Tharman Shanmugaratnam, Singapur Finans Bakanı

Juwono Sudarsono, Endonezya Savunma Bakanı

Puey Ungpakorn, Tayland Merkez Bankası Müdürü

Nani Lal Barua, Banker, Hindistan Merkez Bankası, Kalküta

Salahuddin Ahmad, Bangladeş Eski Savcısı.

Avustralya

Ameer Ali, Avustralya İslam Konseyi Federasyonu Başkanı

William Macmahon Ball, Avustralyalı diplomat

Peter Coleman, muhabir ve muhafazakâr politikacı

Nugget Coombs, Avustralya Reserve Bankasının Yöneticisi

Robert Hill, Savunma Bakanı

John Laker, Avustralya İleriye dönük Regülasyon Otoritesi Başkanı

Gordon Reid, Bato Avustralya Valisi, Bato Avustralya Üniversitesi Başkan Yardımcısı

Peter Sheargold, Başbakanlık Sekreteri

Ortadoğu

Sheik Hamdan bin Muhammed Al Maktoum, Dubai Veliaht Prensi

Prences Badiya bint Al Hassan, Ürdün Kraliyet Ailesinden

Shlomo Argov, İsrail'in seçkin diplomatlarından, İsrail'in İngiltere Eski Büyükelçisi

Yishai Be'e, İsrail Savunma Kuvvetleri'nde General, halen İsrail Askeri Mahkemesi

Başkanı

Kemal Derviş, Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı Başkanı, Türkiye Eski Maliye Bakanı

Rafi Eitan, İsrail'de Gil Partisi lideri, Hukukçu, Eski İçişleri Bakanı

Stanley Fischer, İsrail Bankası Müdür, Dünya Bankası Baş Ekonomisti

Emre Gönensay, 1996 Türkiye Dışişleri Bakanı

Amnon Rubinstein, İsrail Hukukçu, Akademisyen, Köşe Yazarı, 1993-1996 İsrail Eğitim Bakanı

Jeremy Issacharoff, İsrail Büyükelçisi, Uluslararası (Büyükelçiler) Küresel Silahsızlanma Organizasyonu

James Allan, Mauritius'da İngiliz Yüksek Komiseri, Mozambik Büyükelçisi

Kader Asmal, Güney Afrikalı politikacı, Afrika Ulusal Kongresi Yürütme Komitesi Üyesi

Rosemary Banks, Yeni Zelanda'nın Birleşmiş Milletler Temsilcisi

Francis Cockfield, Baron Cockfield, Thatcher kabinesinde Bakan, Avrupa Komisyonu

Başkan Yardımcısı

Nitin Desai, Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal İlişkiler Genel Sekreter Yardımcısı

İbrahim Gambari, Birleşmiş Milletler Politik İlişkiler Genel Sekreter Yardımcısı

Ian Goldin, Dünya Bankası, Dış İlişkiler Başkan Yardımcısı

Jeffrey Goldstein, Dünya Bankası Genel Müdürü

Wang Guangya, Birleşmiş Milletler, Çin Halk Cumhuriyeti Daimi Temsilcisi

Robert Murray Hill, Birleşmiş Milletler Avustralya Büyükelçisi

John Huges, İngiltere'nin Arjantin Büyükelçisi

Robert E. Hunter, Amerika'nın eski NATO Büyükelçisi

Rajmah Hussain, Malezya'nın Amerika Büyükelçisi

Clete Donald Johnson Jr. Amerikalı Senatör, Eski Kongre Üyesi, LL. M 1978

Ahmet Kemal, Pakistan'ın Birleşmiş Milletler Büyükelçisi

Jan Kavan, Birleşmiş Milletler Genek Kurulu'nun Eski Başkanı, Çek Parlamentosu Üyesi, Çek Cumhuriyeti'nin eski Dışişleri Bakanı, Başbakan Yardımcısı

Muhsin Kan, Uluslararası Para Fonu (IMF) Ortadoğu ve Orta Asya Bölge Direktörü

John J. Maresca, Oğul Bush yönetiminde Amerika'nın Eski Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı'nda Büyükelçi

Krishna Menon, Hindistan'ın Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi, Savunma Bakanı, Hindistan'ın önde gelen özgürlük yanlısı şahsiyetlerinden

Marty M. Natalegawa, Endonezya'nın İngiltere ve İrlanda Büyükelçisi, İngiltere'nin, Asya Büyükelçilerinin Temsilcisi

Shridat Ramphal, Bağımsız Devletler Topluluğu Genel Sekreteri

Shaha Rıza, Dünya Bankası

Pierre Sane, UNESCO'nun Sosyal ve İnsan Bilimleri Genel Direktörü

Michele J. Sison, Bush yönetiminde Amerika'nın Lübnan Büyükelçisi

Walter Tarnopolski, Kanadalı yargıç, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komitesi'nin Üyesi

Leo Van Houtven, IMF Eski Başkanı

Michael Wilson, Kanada'nın Amerika Büyükelçisi, 2006- Halen

Wenzhong Zhou, Çin'in Amerika Büyükelçisi

Arne Roy Walther, Norveç'in Laponya Büyükelçisi

İş ve Finans Dünyası

Lord Vahit Ali, Lordlar Kamarası'ndan, medya zengini, homoseksüelliğini açıkça ilan etmiş olan Müslüman işadamı

Delphine Arnault, Fransız kadın milyarder

Geoffrey Bell, banker, Trinity Gropu'un kurucusu

Sir Gordon Brunton, Thomson Corporation Başkanı, Sothby's'in Eski Başkanı

Richard Caruzo, İntegral Hayat Bilimleri Şirketi'nin Kurucusu ve Başkanı, Ernst & Young Yılın Amerikalı Girişimcisi

Tony Fernandes, Girişimci

Clara Furse, Londra Menkul Kıymetler Borsası Başkanı

Sir Stelios Haji-Ioannou, Easy Group'un Kurucusu, Girişimci

David Heleniak, Morgan Stanley'nin Başkanı

Samuel Isaly, Eaton Vance Worldwide Sağlık Hizmetleri Fonu

Michael S. Jeffries, Avercrombie & Fitch Co. CEO'su

Richard Kahan, Riverside Spouth Planning Şirketi Başkanı, Donald Trump Binası

Robert Kapkan, Golden Sachs Başkan Yardımcısı, Uluslararası Goldman Sachs Yönetim Kurulu Başkanı

Michael Kopper, Enron [1] Eski Yöneticisi

Spiro Latsis, Trilyoner

Charles Lee, Hong Kong Menkul Kıymetler Borsası Eski Başkanı

David Morgan, Westpac CEO'su

Robert Murley, Credit Suisse First Boston başkan yardımcısı, Investment Banking for the America Başkanı

Arif Naqvi, Abraaj Capital CEO'su, Ortadoğu'da lider özel kaynak şirketi

Christopher Nassette, Hilton Oteller Şirketi CEO'su ve Başkanı

Erling Dekke Naess, Norveçli Armatör, İşadamı.

Richard Nesbitt, CEO, TSX Group, Toronto Menkul Kıymetler Borsası.

Jorma Ollila, Nokia Eski CEO'su, Royal Dutch Shell Bağımsız Yönetim Kurulu Üyesi

Zarin Patel, BBC'nin Maliye İşleri Başkanı

Sheila Penrose, Jones Kang LaSalle şirketi yöneticisi, Penrose Grubu'nun Başkanı, McDonald's'in Başkanı

Gary Perlin, Capital One Financial Cooperation Mali İşler Müdürü, Dünya Bankası Eski Mali İşler Müdürü.

Avinash Persaud, JP Morgan'ın Nakit ve Mal Araştırma Dünya Başkanı

Ruth Porat, Morgan Stanley'de Finansal Enstitüler Dünya Başkanı

Philip J. Purcell, Morgan Stanley Dean Witter Eski CEO'su

Syed Al Raza, Pakistan Ulusal Bankasının Başkanı ve Yönetim Kurulu Başkanı

Stephen Robert, CIBC Oppenheimer Holdings Corp, başkan yardımcısı, Brown Üniversitesi'nin Şansölyesi

David Rockefeller, Amerikalı Trilyoner ve İş Kralı

Barr Rosenberg, AXA Rosenberg Yatırım Yönetim LLC Başkanı, Araştırma Direktörü

Wieslaw Rozlucky, Varşova Menkul Kıymetler Borsası CEO'su, 1991-2006, Polonya

Maurice Saatchi, Saatchi ve Saatchi Kurucusu

George Soros, Ünlü Finansör, Trilyoner

Brian MacCaba, Cognotec'in Yahudi CEO'su

Bryan Sanderson, Standart Chartered Bank'in CEO'su, Başkanı

Allen Sheppard, Didgemere Baronu, Sanayici, Middlesex Üniversitesi'nin Rektörü

Panagis Vourlomis, OTE (Yunanistan'ın ulusal telekomünikasyon sağlayıcısı)'nin Yönetim Kurulu Başkanı, Direktörü

Arnold Weinstock, İngiliz İşadamı

Jim Whitehurst, Red Hat Jacques Bussieres'in CEO'su, Jamaika Bankası'nın Eski Yöneticisi

George Arthur Brown, Jamaika Bankası'nın Eski Yöneticisi

Victor E. Bruce, Trinidad ve Tobago Merkez Bankası'nın Eski Yöneticisi

Simone Perillo, Formula One Association Genel Sekreteri

Nobel Ödüllüleri

1950: Ralph Bunche (Barış Ödülü)

1979: Sir William Arthur Lewis (Ekonomi Ödülü)

1991: Ronald Coase (Ekonomi Ödülü)

1999: Robert Mundell (Ekonomi Ödülü)

2007: Leonid Hurwicz (Ekonomi Ödülü)

Kurucular ve Profesörler

1925: George Bernard Shaw (Edebiyat)

1950: Bertrand Russell (Edebiyat)

1959: Philip Noel-Baker (Barış Ödülü)

1972: Sir John Hicks (Ekonomi)

1974: Friedrich von Hayek (Ekonomi)

1977: James Meade (Ekonomi)

1987: Oscar Arias (Barış)

1990: Merton Miller (Ekonomi)

1998: Amartya Sen (Ekonomi)

2001: George Akerlof (Ekonomi)

2008: Paul Krugman (Ekonomi)

Ekonomistler

Daron Acemoğlu, Ekonomist, John Bates Clark Madalyası 2005

Sir Roy Allen, Ekonomist ve Matematikçi

Tony Antoniou, Durham Business School'un dekanı, Finans Profesörü

Heinz Wolfgang Arndt, Ekonomist.

William Baumol, Ekonomi Prfesörü, CV Star Center for Applied Economics, New York Üniversitesi

Charles Bean, Ekonomist, Monetary Policy Komitesi üyesi.

Timothy Besley, Ekonomi Profesörü, Monetary Policy Komitesi Üyesi

Kenneth Binmore, Ekonomist

Alan Budd, İngiliz Ekonomist, Oxfors, Queen's College Dekanı

Willem Buiter, Ekonomist, Monetary Policy Komitesi Eski Üyesi

Ronald Coase, Ekonomist, Nobel Ödüllü

Richard N. Cooper, Maurits C. Boas Uluslararası Ekonomi Profesörü, Harvard Üniversitesi, Eski Başkan, National Intelligence Konseyi ve Ekonomik İlişkiler, Dışişleri Bakan Yardımcısı

Peter Cornelius, Royal Dutch Shell Grubu Eski Baş Ekonomisti, Dünya Ekonomi Forumu Eski Baş Ekonomisti

Lord Desai, Gelişme Ekonomisti

Roderick D. Fraser, Ekonomist, Alberta Üniversitesi Rektörü, 1996-2005

Charles Goodheart, Ekonomist, Monetary Policy Komitesi Eski Üyesi

David Forbes Hendry, İngiliz ekonomist, Ekonomi profesörü, Oxfor Üniversitesi Ekonomi Bölüm Başkanı

J. A. Hobson, Ekonomist ve Yazar

Samuel Hollander, İngiliz/ Kanadalı/ İsrailli Ekonomist

Anthony Hopwood, Oxfors Said Business School Eski Dekanı

Eliot Janeway, Amerikalı ekonomist, Başkan Franklin D. Roosevelt ve Lyndon B. Johnson'ın Ekonomi Danışmanı

Lewis Webster Jones, Ekonomist, Rutgers Üniversitesi'nin On Beşinci Başkanı.

Nicholas Kaldor, Ekonomist

Paul Krugman, New York Times köşe yazarı, Nobel ödüllü, Pulitzer Ödüllü Muhabir.

Maurice Kugler, Gelişme Ekonomisti

Ludwig Lachmann, Ekonomist

David Laidler, Ekonomist

Lord Layard, Ekonomist

Sir William Arthut Lewis, Ekonomist, Nobel Ödüllü

Lisa M. Lynch, Ekonomist

William L. Clayton, Uluslararası Ekonomik İlişkiler Profesörü, Tufts Üniversitesi, Fletcher Fakültesi Eski Dekanı

James Meade, Ekonomist, Nobel Ödüllü

Merton Miller, Ekonomist, Nobel Ödüllü

Stephen Nickell, Ekonomist, Monetary Policy Komitesi'nin Eski Üyesi

Andrew Oswald, Ekonomist

Baron Maurice Peston, Ekonomist ve Politikacı

Peter C. B. Phillips, Ekonomi Profesörü ve Yale Üniversitesi'nde İstatistik Profesörü

William Phillips, Ekonomist

Christopher A. Pissarides, Kıbrıs doğumlu İngiliz Ekonomist, Kıbrıs Merkez Bankası'nın Montary Polisy Komitesi Üyesi

Mihir Rakshit, Ekonomist

Lionel Robbins, Ekonomist

Tadeusz Rybczinski, Polonya doğumlu İngiliz Ekonomist, Rybczinski teorisi ile tanınır.

Anthony Saunders, New York Üniversitesi, Stern School of Business Finans Bölüm Başkanı

Arthur Seldon, Serbest Piyasa İdeolojisti

Andrew Sentance, Monetary Policy Komitesi Üyesi

G. L. S. Shackle, Ekonomist

Neil Shephard, Ekonometrisyen

Alasdair Smith, Ekonomist, Sussux Üniversitesinin Eski Rektörü

Piero Sraffa, Ekonomist

Nicholas Stern, Ekonomist

Sho-Chien Tsiang, Ekonomist

Lord Turner, iş adamı, akademisyen, İngilter Low Pay Komisyonu ve Pension komisyonu başkanı

John Van Reenen, Ekonomist, London School of Economics'in Ekonomik Performans Merkezi'nin Direktörü

Sushil Wandhwani, Ekonomist

Sir Allen Walters, Ekonomist

Basil Yamey, Endüstri Ekonomisti

Allyn Abbott Young, Ekonomist

Tarihçiler

Janet Coleman Politik düşünce Tarihçisi

Martin van Creveld, İsrail Askeri Tarihçisi ve Teorisyen

Paul Kennedy, Uluslararası ilişkiler ve büyük strateji uzmanı İngiliz Tarihçi

David Levering Lewis, Pulitzer Ödüllü Yazar, Afrikalı Amerikalılar konusunda uzman seçkin Tarihçi

Desmond Morton, Tarihçi

Ben Pimlott, Fabian Cemiyeti'nin Başkanı, Modern Tarihçi, Nottingham Üniversitesi'nin Eski Rektörü

Anthony Seldon, tarihçi, Tony Blair biyograficisi, Wellington College'in Müdürü

Avi Ahlaim, Ortadoğu Uzmanı Tarihçi

Alan Sked, tanınmış Habsburg tarihçisi, İngiliz Bağımsızlık Partisi'nin Kurucusu

David Starkey, Tudor İngilteresi konusunda Uzman Tarihçi

David Stevenson I. Dünya Savaşı Tarihçisi

John Stubbs, Tarihçi, Trent Üniversitesi ve Simon Fraser Üniversitesi'nin 'nin Eski Rektörü

Juliette Levy, Kaliforniya Üniversitesi, Riverside, Tarih Doçenti

Jacob Talmon, Tarihçi

Arnold Joseph Toynbee, Tarihçi

Odd Arne Westad, Soğuk Savaş Tarihi Uzmanı, Çağdaş Doğu Asya Uzmanı, London School of Economics Uluslararası Tarih Bölümü ve Soğuk Savaş Çalışmaları Merkezi

Charles Webster, İngiliz Tarihçi ve Diplomat

Alfred Marshall, Tarihçi, Sosyolog, Uluslararası İlişkiler Uzmanı

Daniele Archibugi, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Chris Brown, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Hedley Bull, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Barry Buzan, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Christopher Coker, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Michael Cox, Uluslararası İlişkiler Profesörü

David Held, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Fred Halliday, Uluslararası İlişkiler Profesörü, (Montague Burton Chair) 2008'e kadar

Kimberley Hutchins, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Mary Caldor, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Parag Khanna, Yazar ve halen Doktora Adayı

F. S. Northedge, Uluslararası İlişkiler Profesörü, emekli

Richard W. Lyman, Stanford Üniversitesi eski Rektörü, Stanford Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün Kurucusu

Susan Strange, Uluslararası İlişkiler Profesörü (Montague Burton Chair) 1978-1988

Leonard Suransky, Webster Üniversitesi, Küresel Bilinç Konferansları Des Lee Ödüllü

William John Lawrence Wallace, Baron.

Wallace of Saltaire, Uluslararası İlişkiler Profesörü, Lordlar Kamarası'nda Libreal Demokrat Parti Başkan Yardımcısı

Sir Charles Webster, Uluslararası İlişkiler Profesörü, Birleşmiş Milletler'in Kurucusu

Margot Light, Uluslararası İlişkiler Profesörü

Martin Wight, Uluslararası İlişkiler Doçenti

Hukuk

Janice R. Bellace, Pennsylvania Üniversitesi'nde Hukuk ve İş Ahlakı Profesörü, Singapur İşletme Fakültesi Kurucusu

Paul Davies, London School of Economics'de Ticaret Hukuku Profesörü, Onursal Üye

Talbot 'Sandy' D'Alemberte, Amerikan Bar Association'ın Eski Başkanı, Florida Devlet Üniversitesi'nin Eski Rektörü

Albert Venn Dicey, İngiliz Hukukçu

Sir Morris Finer, Finer Report on One Parent Families ve Royal Commission on the Press'de Başkan, Yargıç, Dava Vekili, London School of Economics Başkan Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

Sir Christopher Greenwood, Uluslararası Avukat, 2003 Irak Savaşı'nda Bush ve Blair hükümetlerinin yasallığı davasındaki avukat, Uluslararası Kriminal Mahkemesi Üyesi

Joseph Grundfest, Hukuk ve İş Profesörü, Stanford Hukuk Fakültesi

Osagie Imasogie, Pennsylvania Üniversitesi, Hukuk Profesörü

Makhdoom Ali Khan, Lincoln's Inn'de Dava Vekili, Pakistan Baş Savcısı

Philip Noel-Baker, Uluslararası Hukuk Profesörü, Politikacı, Diplomat, Nobel Barış Ödüllü

Adam Tomkins, Glasgow Üniversitesi Kamu Hukuku Profesörü

Michael Zenger, Emekli Hukuk Profesörü. 1971-1998 arası, London School of Economics'te hukuk Profesörü, Kriminal Hukuk Runciman Royal Komisyonu Üyesi ve 1961-1988 The Guardian Gazetesi Hukuk Muhabiri

David van Zandt, Hukuk Profesörü, Northwest Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı

EK II

Bir Satanistin İtirafı

'EK II' deki bilgiler, *loveforlife.com.au* web sitesine Ocak 2010'da "Aloysius Fozdyke" adı kullanılarak gönderilmiştir. Yazı; Satanizm'in yapısı, toplumu ne derecede etkilediği ve dünyayı nasıl kontrolü altına almış olduğu hakkında olup, 25 Mart 2004'te ölen ve "Frater 616" olarak da tanınan Petor Narsagonan tarafından "Ölüm Döşegi İtirafı" olarak yazılmış.

Yazıyı gönderen "Aloysius Fozdyke", Petor Narsagonan hakkında şöyle yazmış: "Petor Narsagonan, çeşitli isimlerle tanınır, en azından adlarından birisi birçok Güney Afrikalı tarafından iyi bilinir. Takma ad ile birçok kitap yazmıştır. Neler yapmıştır, hepsini bilemem, zaten bilmek de istemem. O öldü. Avustralya, New South Wales, Newcastle'daki evinde ölü bulundu. Bir vasiyetinin olması bekleniyordu, ama bunu izleyen bazı dedikodular duydum. Âdet olduğu üzere cesedi 30 Nisan, 2004'te Avustralya, Victoria, Melbourne'deki törenle yakıldı."

(Bu bilgilerin veya bu yazının gerçekliğine kefil olmak gibi bir düşüncem yok, ama yirmi yılı aşkın bir süredir Satanizm, yöntemler ve kişiler üzerine yapmış olduğum bütün araştırmalarımı teyit ediyor. Avustralya'nın, Satanizm'in kalesi olduğu kesin bir gerçek. Bütün ülkeyi kontrolü altında tutuyor ve dünyada da çok etkin. Bu yazıda tarif edildiği üzere, yaptığı psikolojik manipölasyon ile Kontrol Sistemi, son derece net ve açık bir şekilde tarif edilmiş. D. I.)

Satanizm, Avustralya'nın büyük şehirlerinde, gece yarısı mavisi rengindeki ıslak sokakların ıltısında beslenir. Her kesim, her meslektan insan vardır. Marjinal tipler ve zemin hazırlayan kişilikler her zaman Satanizm için çok uygun birer araç niteliğindedir. Ahlak kurallarına karşı gelen etkileri şimdi son derece yaygın, ama hiç kimse bunun farkında değil.

En yüksek seviyelerdeki kişilerin kimisi politikacı, kimi doktor, kimisi yüksek dereceli polis memurları, hukukçular, reklam guruları, madalyalı askerler, medya şahsiyetleri, moda dünyasından mankenler ve sosyal görevliler, en düşük seviyedekiler ise fahişeler, uyuşturucu tacirleri ve lise öğrencilerdir. Bazıları ise gölgelerin arasından faaliyet gösterir. Kurbanlar, normal bir kişiyi yaşayan ölü haline getirecek derecede uygulanan çeşitli zihin kontrolü yöntemleri ve psikolojik işkence ile uyuşturulmuş olarak elde tutulan kişilerdir.

Aralarındaki en yeteneklileri ise, hayatlarını suça dayalı olarak sürdürüp, bunu saygıdeğer bir profesyonellik bilgisi ile cilalamış olanlardır.

Paranın tek başına yapamayacağı fesat rüyaları gerçekleştirmek için son derece şık giyinir, bunlara zaman ayırır ve şebekeler kurarlar. Bunların yle güçlü kişilikleri var ki, insanların muhakeme etme ve günlük algılamalarını saptırabilirler. Bütün isimleri veremem, ama yeterince ipucu vereceğim. Doktorlar daha ne kadar yaşayacağını söylemek istemiyorlar, ama...

Bu aşağılık ortama 1970'lerde girdim. Tam modanın en zevksiz, ezici bir kadercilik akımının olduğu dönem. 1960'larda başlayan uyururucu, rock ortamına Watergater skandalı ve "Rollerball" filmi ile oluşan akımın sığ fırsatçılığı da eklenince, Soğuk Savaş'ın gölgesindeki şüphecilik ve bilim kurgu sokaklara yayıldı, bir de Asya'da emperyalist savaş çıkınca, hepsi birden felaketi iyice besledi.

İnsanlar ölürken, ortalıkta ılınca dolanıyordum. Realite duygumda bir çatlak oluşmuştu ve belirli spiritüel sonuçlara ulaşmıştım. Kısaca oraya nasıl ulaştığımı bilmiyorum, ama neden ulaştığımı biliyorum. 1970'lerdeki karamsar ve öfke ile beslenen dönemi ancak yaşayanlar bilirler. Değerlerin ayaklar altına alınışı ve pornografinin estetik bir standart olarak ortaya çıkışı, zaten herkesin zihninde yeterince iz bırakmıştır. Sanıyorum farklı bir şekilde analiz edip farklı bir tepki gösterdim. Batı toplumunun çatlaklarından böyle kaçmıştım.

Kara oyunların içine, dışlanmış bir niversite ğrencisi olarak girdim. 1971'de katıldığım ilk toplantıda sahte bir mutluluk ve cinsel doyumsuzlukla tanıştım. Satanist eğitmenimle tanıştığım ilk haftalarda, Sydney'de birkaç seyahat acentem vardı ve yılda en az 3-4 kez yurtdışı seyahatlerine çıkardım. Bir jaguar arabam, şehirde lüks bir dairem, sayfiye evim, Sydney limanında bir yatım ve bir sürü kadını vardı. Gentim ve Satanist yapının gölgeli alacakaranlığı içerisinde bir yıldız olmaya adaydım. Giysilerim İtalyan el ürünü idi. Kravatlarım Çin ipeğinden, seks düşkünü hizmetilerim Fransız idi. O sıralarda ABD kaynaklı şeytan Kilisesi, bu hareketin kamu yüzü olup, bir asır önce başlamıştı. Bynn yeniden doğuşu niteliğindeki hareket, 19. yüzyılın sonlarına doğru önce Almanya'da başlayıp, sonra İngiltere'de çok sayıda taraftar bulmuştu. şeytan'ın Kilisesi, eskiden varlığı tasavvur bile edilmemiş olan eski bir oluşmun paravan organizasyonuydu. Eski ve en etkin yeleri hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz şu isimleri araştırın: J. P. Morgan, Drs.Jmes MacDonald, Rene Hardy, Jackie dahil, Kennedylar, Irving Berlin, Groucho Marx, Elvis Presley, Garner Ted Armstrong, Sammy Davis Jr, Ronald Reagan, Edward Heath, Thomas Plantard de Saint-Claire ve Bush ailesi.

Kara büyünün her türlüsünü öğrendim ve yansıttım. Kehanet, kara meditasyon, kurban törenleri, seksüel vampirlik, tılsım, voodoo bebekleri ve cinsel büyü. Hayatım aşırılıklar üzerine kurulmuş bir şekilde sürüyordu. El yapımı Partagas Küba purosunu içiyordum. Özel sekreterim her türlü kaprisimi yerine getiriyor, bir meslektaşımı etkilemek istersem veya canım değişiklik yapmak isterse, hemen önüme benzer zihin yapısındaki kişileri getiriyordu. Her akşam restoranda bir şişe Fransız şampanyası, unutulmaz, ama anlatılamaz keyifteki "Kara Ayin" partileri ile sona eriyordu.

Sokaklar masum, insanlar acemiydi. Amerikan İstihbarat servisi, okültü finanse ediyordu, ama etkisi diktatörce olmaktan ziyade sevdirmeye çalışma tarzındaydı. Amerika'nın birçok yüksek rütbeli ordu mensubu, çeşitli Satanik loca veya benzeri oluşumlara üyeydi. Hassas malzeme ve güçlü şahsiyetler, konforlu, güvenli ve gerçek kimlikleri saklanarak Amerikan ve Avustralya donanmasına ait gemilerle naklediliyorlardı. Petrol veya yakıt tankerleri de oldukça favoriydi. Malzeme ve tabii aslında insanlar, yıllarca bu tankerlerde gizlendi ve kayboldu. Hatırlarsanız, 70'li yıllarda, Amerika'nın organize suç şirketleri, Avustralya da dahil, batı dünyasındaki bütün narkotik piyasasını yönetiyordu.

Onu "Lilith", çok gizli, Typhon'un Kara Mezhep'inin Yüksek rahibesi olarak tanıdım. Nevrotik bir gülüşü ve melek gibi bir vücudu vardı. Uzun tırnakları kurbanları veya hayranları için özel şekilde boyanmıştı. Sapıkların hepsi ayaklarına kapanıyor, bütün sadistçe emirlerine boyun eğiyorlardı. Müşterileri arasında şehrin en üst tabaka kişileri vardı. Güç sahibi kişilerin odalarında gizem, zenginlik ve alabildiğine yozlaşmışlık sergiledikçe daha çok dikkat çekiyor, çoğunu etkiliyordu.

Ona ilk kez, Sydney'nin dış semtlerinde, okült bilgiyi ve sapıklığı güçlendirmek için düzenli olarak "Kara Ayin"lerin yapıldığı evlerden birinde gördüm. Şeytan'ın sadık öğretilerini uygularken çekilen her türlü aşırı sapıklık videoları, 1970'li yılların karaborsasına sunuluyordu. Kara Ayin'deki görevi bittikten sonra esrarlı sigarasını içererek dinlenirken, sadece 17 yaşında olduğunu, "Üstad"ına rastladıktan sonra, onun da kendisine bu görevi vermiş olduğunu anlattı.

Lilith, Sydney'nin iyi ailelerinin yaşadığı bir semtte yaşayan bir çocuktü, özel okulda eğitim görüyordu ve gelecekte babasının işini devralacaktı. Bugün hâlâ devam eden dünyanın bu en önemli Satanik organizasyonu için kendini feda etti. Grup, en iyi eğitim görmüş, en zengin, en sapkın ve yozlaşmış kişilerden oluşuyor. Sydney, Avustralya'nın dışında faaliyet gösteriyorlar, ama dünya çapında nüfuzları var.

Lilith, ABD'de, Anton La Vey'in gizli, Ordo Cave Lupam'a uygun özellikteki profesyonel kadınların "Satanik Kız Kardeşlik Örgütü" için eğitilip inisiye edildi. Kara büyü üstadı olan lise öğretmenini, henüz bir liseli kızken onu tespit etmiş. Bütün Satanistler gibi, o da gerçek kurtuluşa, bastırılmış insan ihtiyaçlarını keşfederek ulaşılabacağına inanıyormuş. Kendisini bu işe adanmış olan öğretmenini, sapkınlık yetenekleriyle, politik entrika ve nüfuzluları çaptan düşürme görevine tayin etmek üzere onu yeni eğitimine başlatmış.

Eğitimi tamamlayan Lilith, benim adını Pindar diye bildiğim ve kitaplarımda da özellikle bahsetmiş olduğum bir İngiliz centilmeninden özel ders almış. Ona hiç rastlamadım, ama bu yasal varisin gerçek babasına taparım. Onunki, aşağılanmanın "İrlanda" gizleleriyle dolu versiyonu idi ve adı geçtiği zaman Lilith gülerken, "küçük çocukların gül pembesi yanakları" şarkısını söylemeye başlardı.

Lilith, Satanistlerin iştahını doyurmak için çocuk temin ederdi. Bu bebekler bekâr kızlardan para karşılığında satın alınırdı. Damızlık gibi kullanılan genç işsiz kızların, ortaya çıkarıp para ile sattıkları bebekler, çeşitli amaçlar için kullanılırdı. Bazen bunlar filme çekilir, bazen bebekler ölürdü. Bir kez bebeğin çarmıha gerilmesi veya tekmelenecek öldürülmesini görmüşseniz, bir daha asla eskisi gibi olamazsınız. Sydney'de yapılan

kara ayınların en rahatsız edici tarafı; bu kurbanların, o zaman da, bu zaman da, çok kolay bir şekilde temin ediliyor olmaları ve polisin bu konuda hâlâ etkili bir önlem almamasıdır, çünkü çeşitli eyaletlerden bazı polis komiserlerinin de bu mezhebin üyesi oldukları bilinmektedir.

Benim de üyesi olduğum Alfa Locası'nda, teorik olarak da, uygulamalı olarak da büyüye çok fazla yer veriliyor, şeytanlar çağırılıyor, gönderiliyor, kurban ve kan akıtma teşvik görüyordu. Bu açıdan çoğu, kendi sınırlı bilgileri çerçevesinde Satanizm'in modern babasının Aleister Crowley olduğunu sanırlar, ancak bu doğru değil. Belki Crowley modern "sol el yolu" gruplarının büyükbabası olabilir, ama onların üvey babaları Peter James Carroll olup, Chaos Magic School'un kurucusudur. Bunun bazı nedenleri vardır ve Avustralya'daki çeşitli Kara Loca'lar 20. yüzyılın başından beri Masonik gruplardan üyeler toplarlar. 1920'lerden Yüksek Büyü, 1960'lardan "Alçak Büyü", 1970'lerden de "Kaos Büyü" uygulayıcıları sürüp gelmiştir. Bu kişiler genellikle genç, hırslı, hevesli, enerjik olup, Satanizm'in kara dünyasına uygun birer hayat tarzı seçmişlerdir.

Avustralya'daki seçkin piyasaya hitap eden "eskort" ajansları, genellikle Kara Büyücüler tarafından yönetilir. Genelev ve pornografi, uluslararası Satanik İmparatorluğun sadece küçük bir finansal bölümüdür. Paranın çoğu CIA kaynaklı olup, şantaj, uyuşturucu, borç para verme ve döviz ticareti yoluyla sağlanır. Çok zengin muhafazakâr grupların, Yeni Hristiyan Kilisesinin ve Amerika'daki organizasyonların arkasında, Satanistlerin en yüksek tarikatleri vardır. Bunlar çağdaş Satanizm'in, paranın en iyi aktığı, çoğu indirekt girişimleriyle sağlanır, kitlelere endoktrine edilir ve şebekeleşirler.

Alfa Locası'nın amacı, 2010 yılı itibarıyla, batı dünyasındaki cehalet oranını en az yüzde 66'da tutmak ve dünyanın nüfusunu 2030 yılına kadar yüzde yetmiş oranında azaltmak. Bütün hükümetler, "koyun"ları, daha güçlü bir güç tarafından köleleştirilip, kötülük edilse ve aşağılanansa bile, bunu yapan güce son derece aptalca boyun eğiyorlar. Çoğu Avustralyalı, bir yetişkinin rolünü o kadar kötü oynuyor ki, bu işleminden çok nadir olarak bir tatmin duygusu elde ediyorlar. Size güçlü olduklarını söylemeleri gerekenler, asıl zavıflar. Bu bağlamda 1970'lerden itibaren Birleşmiş Milletler'e Satanistlerin sızması, Henry Kissinger'in kariyeri gibi beklenen sonucu getirdi. Köktenci Hristiyanlığı kullanarak önce Ortadoğu, sonra da bütün dünyada savaş çıkarma fikri onundu. Bu konuda bazı Amerika devlet Başkanları da ona yardımcı oldular. Dizginleri daha sonra Gerald Ford'a bırakan Nixon vs hep bizdendi.

Uluslararası Satanizm Merkezi, Avustralya Sidney'de olduğu için, ünlü Avustralyalı ressam ve yazar Norman Lindsay'nin (1879-1969) Satanik azizlerden biri olarak kabul edilmesine de şaşmamak lazım. Avustralya ve İngiltere'de, ona adanmış birçok gizli tapınak var. Her ekinoksta eşitliğinde ona insan kurban ederler. Sübtıl, ama sapkın etkisi ise, hâlâ resimlerinde ve çocuk edebiyatındaki yerini muhafaza ediyor. (Henry Kissinger'in yönetiminde Amerika'da da benzer gizli yerler var, ama o, Amerikan Alfa Locası tapınağının yapısını ve sübtıl değer ve inanç sistemini değiştirdi.) Her politik çözümün daha kompleks ve problemlere taşıdığını öğreten Lindsay idi.

Halkın satanik manipölatörlere değil, kendi önemsiz hayatını doğrudan etkileyecek

ufak meselelere ve önemsiz suçlulara yönelik endişeleri var. Statüko kitleleri sıkı sıkı elinde tuttuğu için, ne kadar ağırlaşırsa o kadar derine batırıyor, dolayısıyla da daha güçlü bir şekilde korku yaratıyor. İnsanlar başarı kazanamıyorlar, o halde daha derine batırılıp orada tutulmaları gerek! Ölüm rahatlatıncaya kadar günleri sonsuz olarak tekrarlayan çoğu kişi için gerçek, “insan-altı hali” hakkında konuşur.

Kissinger, Hitler’in “terör tekniği”ni, en sübtıl ve güçlü “gerilim tekniği” şekline getirmiş: toplumda stres yaratıp bir günah keçisi bulmak. Bu karanlık yolun tutkunları, insanları daha müstehcen ve iğrençliğe yöneltmek üzere bunu, önemsiz gibi görünen yollarla sağlıyorlar. Son zamanlarda Avustralya’da, vergi konusunda İş Dünyası Faaliyet Tebliği ve göçmenlik tartışması fazlasıyla işe yaradı. “Teröre karşı savaş” da, La Vey’in Satanik İncil’inden daha fazla uluslararası etki sağladı. George’un Başkan’lığı için belagat cephesi Hıristiyan olabilir, oysa plan çok farklı! (Koyunların benimsemiş olduğu bütün yeni uygulamalar açısından bakılacak olursa, II. Dünya Savaşı’ndayken sokaklar, şimdikinden çok daha güvenliymiş. Bu savaşa katılmış olan bütün ülkelerin başkentleri için geçerli.)

Satanizm’in, modern dünya üzerindeki etkisine hâlâ inanmıyorsanız şu konulara bir göz gezdirin: Dünya Bankasına göre en zengin ülke, Güney Afrika’dan sonra Avustralya. Hiç kimse tam olarak Avustralya’nın doğal kaynaklarını bilmiyor, ama buna rağmen Avustralya’daki hayat standardı her yıl daha kötüye gidiyor. Oysa Avustralyalılar, dünyadaki en çok vergi veren halk oldukları halde hızla, üçüncü dünya ülkesi statüsüne doğru gidiyorlar. Avustalya’nın Reserve Bankası’nın sahibi kim ve kim yönetiyor? Amerikan Federal Reserve ile Bank of England’ın sahibi ve yöneticileri olan Rothschild’ler...

Neden denizaşırı şirketler Avustralya’da çok az vergi ödüyorlar ve neden Avustralya hükümeti veya ne tür bir politik ikna sonucu olarak denizaşırı maden holdingleri çevremizi harap ettikleri halde Avustralya’ya bir şey vermiyorlar? Neden Avustralya’nın su sistemine florid katıldı ve bundan arıtılma imkânsız hale getirildi? Burada bir amaç görünmüyor mu? Neden “Özgür Dünya”nın medyası bu kadar yoğun bir şekilde kontrol altında tutuluyor ve hükümetle utanç dolu bir ilişkisi var?

Neden batı dünyasının eğitim standartları aşırı basitleştirildi? (Avustralya Alfa Locası’nın kışkırtmasıyla, 1980’lerde Spielberg ve Lucas tarafından ivme verilen işlem.)

Neden, Japonya hariç Birinci Dünya Ülkeleri’ne çok kültürlülük yüklendi?

Peki 11 Eylül operasyonun ardında kim vardı?

Irak’ın işgal edilmesine neden olan Kitle İmha Silahları hikâyesini hangi ülkenin istihbarat servisi sağladı? (İpucu; Hıristiyan veya Müslüman bir ülke değildi.)

Gerçek şu ki; halkın çoğu bunun katakulli olduğunu bilse de, çok az direniş gösterdikleri için Alfa Locası’nın politikacıları veya politika danışmanları, koyunların haklarına saygı gösteriyormuş gibi yapıp, yine kendi program ve politikalarını yürütüyorlar. Demokratik işlem, onların hayal kırıklıklarını ifade etmelerini sağlayıp biraz depresyon ve hırçınlıklarını hafifletirken, hiçbir şeyin değişmemesini sağlıyor. “Temsilci Demokrasi” politik sisteminin uygulamalarını her yerde görebilirsiniz.

Koyunlar daima kaprislerini haklı çıkarmak için mantık kullanırlar. Alfa Locası üyeleri ise ikna edici mucizeler sunmak için itidalli konuşmalar yapmak üzere eğitilmişlerdir. Bütün

mesale, medyanın 'hükümetin bir şey yapması' sloganını üretmesiyle hallolur. Bu, her yerde ve bütün politikada hep böyledir ve böyle olacaktır.

Avustralyalı Satanistler, çocuk pornosunun en yüksek kaliteli video ve DVD'leri konusunda önde gelirler. Koyunlar, "adalet" in önemi konusunda çok atıp tutarlar, ama kendileri doğrudan zarar görmedikleri sürece pek sesleri çıkmaz. Onların ahlaklılığı tıpkı koyunlar gibidir, koyunlar bir arada oldukları halde kendilerini ne kadar izole hissederlerse, Satanistler de bir o kadar kolay hükmederler. Yasak olan her şeyle ilgili malzeme bulun, bunlar parçalanmış, zayıf, suçlu ve çoğunlukla da kendilerini değersiz hisseden bireyler olsun, yüksek satanistler bunu onların kendi sonları için kullanırlar. Avustralya'da üretilmiş pedofil eğlencelerindeki öncü özelliklere; seksüel çılgınlıklar, aşağılama uygulamaları, pislik, kop-rofili, pislige bulanma, işkence, tecavüz ve ölüm hâkimdir...

Bütün bunlar titizlikle hazırlanır, afrodizyaklar ve şiddetle desteklenirler. Kadınlar, erkeklerden daha kötüdür. Son derece güzel, ama tamamen kalpsizleşmiş ve aşağılık hale getirilmiş kadınlar, küçük çocuklara uzun tırmakları, dişleri, sigaraları, kayış, kırbaç ve elektrik şokları ile sapkınlıkların her türünü uygularlar.

Satanistler, özgür genç kültür gazetelerine ilanlar verirler. Bu sayede sürekli olarak, iş bulma umudu içinde başlayıp, sonra istismar edilecek gençlere ulaşılır. Genellikle sokak çocukları alınır, kullanılır ve atılır. Sonuç olarak, bir çocuk veya bir genç daha ortadan kaybolmuş olur. Bugün hâlâ, kafeler, şehir eğlence kompleksleri, hatta genç protestan kiliselerinden, masum veya olmayan veya hayal kırıklığı yaşayan birçok genç toplanıyor.

Belirli bir seviyeye gelmiş ve görevi "Dış Tapınak Öğretileri Tarikatı" kurmak olan üyeler, Geleneksel Satanik Locaları için insan toplayıp büyüleyici sonuçlar alıyorlar. Adaylar huzura kabul ediliyor, belirli bir zaman sürecinde karakterleri ve hayal güçleri sınanıyor ve akıllarına ulaşıyor.

Sefahat bir bilim olarak öğretiliyor, katı bir yapı ve gözleme dayalı programlar uygulanıyor. Ritüeller yapılıyor, düşünce motifleri kuruluyor, ilişkiler yok ediliyor ve bağımlılıklar teşvik ediliyor, psikopatlık özendiriliyor.

En ölümcül, en etkin katiller kadınlar. Onlara Alfa Locası'nda Karanlığın Tanrıçası olarak tapılıyor. Bunların çeşitli adları var. Lilith de dahil, hepsi Sürüngenlerin Ay Tanrıçaları.

Avustralya Alfa Locası'nın Dış Başkanı çok başarılı bir Federal politikacı olup Satanik adı Bestia'dır. Avustralya Alfa Locası'nın İç Başkanı ise, Avustralya Federal Devleti'nin en yüksek Crown Service yöneticisi olup, Sheila Fraser olarak da bilinen, Yunan Prensesi Eketri'nin yerine gelmiştir. Zaman içerisinde, uluslararası Satanizm'in yüksek kademe-lerindeki kişiler, birlikte başaramayacakları hiçbir şeyin olamayacağına inanırlar. Şimdiye kadar başarmış olduklarının yarısı kadarını bile bilerseniz, buna kesin olarak siz de inanırsınız.

Kendinize bir sorun, kaçınılmaz olarak dünyada bazı eğilimlerin farkına varmış mısınız? Sosyal yapının artık "bütün"den sağlanmadığını, her yerde politikacıların tavırlarının git-tikçe daha yüzsüz ve aşırılaştığını gözlemlemişsinizdir. Başarıları hakkında da çoktan durup düşünülmeliydi, ama bu, o zaman da yapılmadı, hâlâ da yapılmıyor. Modern medya seks ve soft erotizmden ibaret. Batı dünyasının içme suyu kimyasallara boğuldu, depresyon, intihar,

ensest ilişkiler ve banka faizleri gittikçe yükseliyor. Ama hiç kimse noktaları birleştirme zahmetine katlanmıyor!

Şu şahsiyetlerin ortak paydaları nedir? Norman Lindsay, "Sir" William McMahon, Garfield Barwick, Lionel Murphy, Rosalyn Notron, Clyde Cameron ve Stephanie Bartholomew veya tanındığı adıyla Abigail? Avustralyalılar haberlerinin çoğunu nereden alıyorlar ve neden? Michael Aquino'nun Pine Gap Tesislerine olan ilgisi nereden kaynaklanıyor? Ve bu üssün kullanımı ve amacı hakkında neden Avustralya toplumu ve medya bilgilendirilemiyor?

(Pine Gap, Avustralya Alice Springs yakınlarında, Avustralya ve ABD tarafından kullanılan ve İngiltere'deki Menwith Hill de dahil olmak üzere üst düzeydekilerin yeraltı casusluk ve gözetleme ana üslerinden birisi. Şimdi hayatta olmayan Michael Aquino, Amerikan ordusunda zihin kontrolü altında tutulan bir subaydı. Rothschild Siyonist Anton LaVey'in Şeytan'ın Kilisesi'nden ayrıldıktan sonra Satanik kilise olarak 'Set Tapınağı'nı kurmuştu. En Büyük Sır/The Biggest Secret bkn. D. I.)

Tek bir prensen inanırım, Satan/Şeytan. Bu dünyada her şeye o hâkimdir ve her şeyi yenen tek bir kelimesi vardır. Şehvet. Aeon'un yasasına inanırım. Kan döküp kurban verirken hiç gözyaşı dökmem, prensime şükrederim. O ateş verir, krallığını ve gelecek zevkleri korur.

Avustralya'daki Crown Service ajanları, 19 Aralık, 1967'de rahatladılar. Avustralya'daki başkanın bazı adamları 11 Aralık 1975'te saat gece yarısını vurduğunda kutlama yapıyorlardı. Her iki istihbarat servisinin de hâlâ Dr. Ward'un hayaleti ile ilişkisi vardı. Bu olaylara her ikisi de tepki gösterdi, birincisi Kraliçe II. Elizabeth'in rezil olmaktan kurtarılacaktı, ikincisi ise Gough Whitlam onlardan değildi. Bu konuda hiç kuşum yok ki, Sir John Prensese ve Avustralya Alfa Locası İç Başkanına olan görevini yerine getirdi. Ve Sir Garfield bunu açıkladı!

(Gough Whitlam, Avustralya devletinin başı olarak İngiltere Kraliçesi tarafından görevden alınan ilk Başbakan. Kraliçe bunu, 1975'te manipüle edilmiş bir yasa krizi sırasında kendi genel valisi Sir John Kerr aracılığı ile yaptı. Yüksek Mahkeme Baş Yargıcı olan Sir Garfield Barwick, Genel Vali Kerr'a Whitlam'ı görevden almasını önerdi. Yani Satanist olmamak bir politikacının kariyeri açısından dezavantaj oluyor. D. I.)

Çoğu kişinin bilmediği bir şey var. Avustralya'nın Başbakanı olarak J. W. Howard ilk denizaşırı seyahatini, 33.Masonluk derecesini almak için yapmıştı, çünkü gerçek inancı, tamamen duygusal kaygılar yansıtıyordu. O, paralel yaşamlar konusuna iyi bir örnektir. Olayların derinliğine inmeyen medya da onlar için biçilmiş kaftan. Aynı şey Harold ve taraftarları için söylenemez. İnsanlar farkındaydı ve Sir William gerçekten davet edilmişti.

Avustralya'nın tekin olmayan locaları, tapınaklar ağı, bağlantıları, buralardaki bağımlılar ve kuklalar hakkında daha hiçbir şey bilmiyorsunuz. Neden bazı politikacılar inanılmaz derecede başarılı da diğerleri her adımda darbe yiyorlar? ...seçimlerinde çok başarılı bir iş çıkarmış olduğu için New York'ta yerleşik halkla ilişkiler şirketine John nasıl ödeme yapmıştı? Hiç kimse Avustralya Maliye Bakanlığı'nın kayıtlarına girip kontrol edebiliyor mu? Zaten girebilseler bile nereye bakacaklarını bilebilirler mi?

Aynı yıl Avustralya Alfa Locası'nın "dış" başkanı oldum. Federal Hükümetin başbakanı Satanizm ile iyi ilişkiler içerisinde olunca müthiş bir güç kazandık. Her zamanki gibi o da bu oyunlardan hoşlanıyordu ve belirli bir ücret karşılığında onu mutlu edecek kişiler vardı. Hem saygı istiyor, hem takdirleri küçümsüyordu, ama gösterdiği çabalara karşılık bizden her ikisini de alıyordu.

Alfa Locası'ndan ayrılıp daha dünyevi, ama en az önceki kadar sinsice yaranılacak başka bir işe başladım. Hristiyan karşıtı ürünler ve politik broşürler basan bir medya şirketi yönetmeye başladım. Uluslararası birkaç şirket için pornografik videolar da çıkarıyordum. İngiltere'deki aşırı sağ partiye, çok eski ve terk edilmiş bir sol geleneği sızdırılmıştı ve bu tekin olmayan gelişme Alfa Locası'nın ekmeğine yağ sürdü. (Bugün David Myatt, Hebdomadry Magickal Sistem'in temsilcisinden ziyade, bir peygamber gibi sayılıyor.)

(Dokuz Melek tarikatı, İngiltere'de ve gittikçe artarak da ABD'de daha açık bir şekilde izleniyor, ama Avustralya'da biz, hâlâ görünmeden çalışıyoruz.)

En eski aileler iyice bozulurken, uluslararası Satanizm'in gücü artmaya devam etti. Gerçek dünyada para güç verir ve para piyasasına hükmeden yerlerde olanlar hep kazanırlar. Ancak çekimleri ve parlaklıkları soldu ve gelecekleri her zamankinden daha da belirsiz hale geldi. Beraberliklerinin sonu geliyor. En uzun süren mirasları, yaratmış oldukları güç yapıları ve kurmuş oldukları ilişkiler. Hristiyanlığı yıkmak amacına adanmış oldukları çeşitli grupların finanse edilmesi, hiçbir zaman anlatılmaması gereken bir öykü! (En başarılı sosyal kampanyaları 1980'lerdeki ; "Tanrım, lütfen rahibin bana yine tecavüz etmesine izin verme!" idi.)

1980 sonrası Satanizm, biraz zor öğrenilen gerçeklerin ve çok çalışılan işlemlerin bir sonucu olarak ortaya çıktı. Herkes ne kadar belirginleştirmeyi biliyor, dolayısıyla saklama nedenleri de azalıyor. Dünyadaki Yüksek Moda dünyası, çok pırıltılı, ama geçici bir canavar. Moda dünyası, cesur ve parlak yapıları olan tatlı genç kızları kullanmak için çok uygun bir zemin oluşturuyor. Satanik Alfa Locası'nın sağladığı "içeri" bilgileri ve spiritüel konfor, multi milyarlarca çok cezbediyordu. Çoğu kişinin farkında olmadığı bir gerçek var. Satanizm ritüellere dayalıdır ve zaman içerisinde çok tekrarlandığı zaman dünyanın morfik alanında çok güçlü etki yaratır. Bu da sol el bağımlıları arasındaki güvenlik ve rahatlığı destekler.

Politik açıdan Satanizm'e sızan Twain'in "özgürlükçülük"ü; koyunların özgürlük istemelerine yol açtı. Onlar kendi ağıllarını inşa etmekten memnundur. İki bin yıllık Hristiyanlık, onları iyice evcilleştirdi, böylece Satanizm kendine sağ kanatta bir pozisyon edindi. Ne olursa olsun, bankaların bodrumlarındaki kapılar, sağ kanada sonuna kadar açılır! Bütün liderler diktatördür, koyunlar da onların elinden ot yerler. Aynen sevdikleri şekilde.

Eski halüsinasyonlarından kurtulmuş olan Satanizm, batıl inançların şatafatlı paketi içerisinde insanların acınacak haline tümüyle kucak açar.

Satanizm sonunda 1 Mayıs 1997'de ana sol kanada ve merkez politik partilere de sızdı. (Tony Blair'in İngiltere Başbakanı olduğu gün.) Başka bir grup da Amerikan Kongresi'ne çok önceden sızmıştı. Alfa Locası Cumhuriyetçi Parti'ye yoğunlaştı ve bu, çok büyük bö-

lünmelere yol açtı. Halen Amerikan federal hükümeti bizim şarkımız eşliğinde dans ediyor. (Ne demek istediğimi anlarsanız, hedefe birkaç adım daha azaldı.)

Sol kanatta, Satan/Şeytan Yüksek Prenstir. (Cehennem hiyerarşisi Prens ile başlar). O parlak ateş veren İllüminatör olan “öbür”dür. Tek Tanrı odur. Satanizm spiritüel bir Darwin teorisi olup, yırtıcılığa dayıdır. Sadık Satanistler kendilerini “Karanlık Tanrı”ya adarlar. Makamlı dualar okunur ve cehenneme şükredilir.

Bilinmediği gibi hiç şüphelenilmez bile, ama dünyanın bütün büyük şehirlerinde Cehennem Tapınakları vardır, buna Vatikan da dahildir. Her gün ve her saat, insanlar bilerek Şeytan’a hizmet ederler. İnsan kurban edilmesinde kurbanlar -ritüel gereği veya değil, hızlı veya yavaş ve zaman içerisinde iyice alçaltıla alçaltıla- belirli sonlara ulaştırılırlar.

Politikacılar, kurbanlarının, “bizim küçük sırtımız” olarak kabul edecekleri kriterlere göre özenle derecelendirilirler. Dünyanın her yerinde, politikacılar tarafından cinsel ve fiziksel olarak istismar edilen çocuklar, hemen kurban edilirler. Avustralya’nın çoğunluğunda hâlâ vahşi doğa olduğu için, cesetler zor bulunur.

Denizaşırı ülkelerde cesetlerin yakılması da revaçtadır ve Avustralya’nın Satanik Alfa Locası, ihtiyacı olduğu zaman krematoryumlara istediği gibi ulaşabildiği halde, nedense bu yönteme çok nadir başvururlar. İster inanın ister inanmayın, her hafta ıssız yerlerdeki çalılıklara çok ceset atılır.

Satanik liderlerin arasından genç, çabuk kavrayan, işini bilen ve kalpsiz olanlar çabuk yükselirler. Onlar duygularının ve akıllarının efendileri olurlar. Çoğu politika, iş dünyası, hukuk ve sanat alanlarında çalışır. Yeni nesiler için zengin, mobil ve şık örnekler oluştururlar. Dolayısıyla gelecek nesil Satanistleri için güç; bir zafer, şehvet; asalet, özgürlük de; en yüksek idealdir. Kendilerine ritüelistik güç sağlamak için kurbanlarını ve onların Tanrılarını aşağılarlar. Kurbanlarına genellikle çok acı çektirirler. Bunların hepsi, eskileri ezip, gelecek için yeni kadın ve erkekler yaratma amaçlıdır.

1980’li yılların sonlarında, Sydney’deki Satanistlerin kurmuş olduğu yeraltı/gizli “Sadomazoşist Cemiyeti” şimdi uluslararası bir oluşum oldu. Dünya metropollerinin sayısız banliyösünde ve şaşırtıcı sayıda evde, gizli odalarda kurbanların öldürüldüğü korkunç ayinler yapılıyor. Katılımcıların çoğu, belirli ihtiyaçlara cevap vermekten öte hiçbir şey bilmiyor, ama bütün bu Satanik toplantılar büyü amaçlı. Bu karanlık, çok gizli topluluk; sadece yozlaştırmak ve yok etmek için çalışıyor ve korkudan donmuş hale getirerek kişilerin sessizliklerini sağlıyor. Güney Avustralya’daki “Aile” olayını hatırlıyor musunuz? Sürekli olarak neden birçok insanın elektrik kaynaklı yangınlarda öldüğünü hiç düşündünüz mü?

Bedene dair bütün sınırlar, Satanistler için kutsal olup büyü amaçlı olarak kullanılırlar. Sadomazoşizmin benimsenmesi; Hristiyanlık değerlerinin yok edilmesi ve normallikten saptırma amaçlıdır. Bu cemiyet, karşılaştığım en sapkın kişiler için bir üye yetiştirme yeridir. İnternetin gelişile de aşırı “Bathroom Sex”in daha alt bir tarzı getirildi.

Alexia Cage gibi yıldızlar ve onun gittikçe artan dostlarının eğlenceleri, birkaç yıl öncesine kadar tasavvur bile edilemez aşırılıktaydı. Birçok “Toilet Sex” yıldızlarının hepsi Alfa Locası üyeleri. Onların varlığı sayesinde Karanlıkların Prensi, hedef aldığı evrenden “aydınlanma”yı yok etmeye çalışıyor. Bununla birlikte “Tuvalet Büyüsü”, kendi sol kanat

teknîği ile gelişmeyi sürdürüyor ve hepsini Tanrıçaya kadeh gibi sunuyor. Tek bir örnek ile bugün batı dünyasındaki karma eğitim uygulayan okullarda “Tuvalet Seksi” bütün yaş grupları arasında almış yürümüş durumda. Tabii ki bu Yüksek Rahibe Monica ve Beyaz Büyücü Fiona sayesinde sağlandı.

Dünya insanlarını manipüle etmek çok kolay. Homosapiens, sürü hayvanları gibi. İş kitleler olunca, her çeşit renk ve eylem mümkün. Onlara hiçbir politik seçeneği olmayan bir seçim verin, yine de memnun kalabilirler. Çocuklara, aslı astarı olmayan başarılar kazandırın, güdülerini, özellikle de seks güdülerini kısıtlayın, seçeneklerini ve toplumu kabalaştırın (şimdiki gibi), toplum tasarlanmış kategorilere çok kolay ayrılır. Aileler değil, sadece istenileni yapan zayıf kişiler yeter. Şeytan “sistemin adamları”nı yaratmakta çok mahirdir.

Dünyada zaten hızla artan “kişisel spiritüellik” yayılıyor, dolayısıyla ruhları gasp edip kaçırarak çok kolay oluyor. Rock and Roll Tanrıları ve Tanrıçaları, yeni nesillerin zihin ve kalplerini esir edebiliyorlar. Black Metal müzisyenler ve kullanarak yaydıkları mantarlar beni çok şaşırtıyor. Reklamlar öyle bir standartta ki, her şeyi elde etmek artık iyice kolaylaştı. Dünyanın tek süper gücünün dış politikası İsrail’den yönetiliyor ve bizim “iş” de otomatik pilotta.

Alfa Locası, sonraki savaştan sonra, arada yer alan yüzyıllar boyunca da “gelenek”in korunması için adımlar attı. Yani bildiğimiz medeniyetten önceki gibi. O zaman Satanizm tek din ve bilim olacak. Kara Tanrı için, metinleri, kitapları, broşürleri ve büyü silahlarını koruduk. Fırtına bulutlarının toplandığını görüyorum. Ritüel faaliyetleri artıyor. Sosyal yapılar neredeyse tamamen yıpratıldı. Sürü katledilmek üzere toplanıyor. Vindex aramızda dolaşıyor ve bunu çok az kişi biliyor.

Öbür. O cazibenin, dönüşümün, yasakların, aslın ötesinde. Çelişkili oran: en öz, karşılık veren, şekil değiştiren form. Yaratan, besleyen, yok eden, arındıran zevk. Dünyanın prensi, havanın Tanrısı, derinliğin karanlığı, ateş Tanrısı. Büyük güç, kuvvet, mevcudiyet, çoğunun bildiğinin ismin büyü. Sarhoş edici. Yıkıcı. Ebedi.

Öbür. Küstah, ilham veren arayış, yenmenin üstün hayatına götüren alt akıntı. Hiç hayal edemediğiniz ve en derin kâbuslarınızdan daha da öte. Korku veren, berbat, uğursuz, bilme gücünün gasp edilmiş keyfi. Hayal gücü, onur, akıl ve terörün yansıdığı sarhoşluğun zaferi. Başkaldıran. Özgürlük!

Öbür. Kılık değiştirmiş yasak şüphe ve korkutucu sessizlik. Bir soru ve bir itham-korku ve kutlama. Gölge, hayat ve ölümün bilmediği dehşet. Çağlarca süren potansiyel.

Bu hayatta istenen, olunan ve övünülen...

Olmak istediğim

Şeytan,

Ona dayanabilenler...

Karanlığın prensi

Dünyanın Tanrısı isteklerimi ver. Karanlık ve sarhoşluk, kaos ve zevk ver.

Kurbanlar verilsin, her şey yozlaşsın, ama hepsinden önce hayatın zevklerinden keyif alalım. Zazas...

İKİNCİ BÖLÜM

(Frater 616 tarafından yazıldı.)

Yaslar insan ürünüdür

Tanrı'nın yarattığını insanlar yok eder

Bu hep politikadır

İnsanlar yasalara itaat etse de, bu politik bir karardır

Spiritüellik bir araçtır. Onu hep devlet koyar.

Homospaiens sürü hayvanıdır

Kendinden nefret et, dünya da senden nefret eder

Özgürlük iki yanı keskin kılıçtır...

Kont Hans Kolvenbach (İllüminati Cizvit Tarikatı'nın eski başkanı)

Genç kadın yarı baygın sunakta yatarken ayindekiler mum ışığında çocukların kendilerine öğretilmiş olanları uygular. Çocukların daha önceden ayarlanmış aşağılayıcı maymunu pandomimi sona erince, karanlıkların Tanrısı ve Tanrıçası için ürkütücü tonda şarkılar başlar. Sunakta hep insan bedeni olur, kadın, erkek, baygın veya değil, canlı veya ölü, ama hep genç olmalıdır. Yüksek Satanik Kara Ayin'in mekanikleri hep psişik kapıları açmak, adanma ve sadakat telkinlerinde bulunmak, methetmek, arıtmak ve spiritüelliği idealize etmek içindir. Sadece amaçlar farklıdır. Satanizm'de büyüsel etkisi açısından homoseksüellik tercih edilir. İncil'deki Ezeziel 4:12-13, II. Kings 18:27, Malachi2:2-3 ve Isaiah 16:11, tam olarak Satanistler tarafından anlaşılır. Eski inanış ve standartların yok edilmesi için çeşitli perhizler, uzak durma yöntemleri bile kullanılır. Bağlı olunan geleneklerden kaçınmak gruba yeni girmiş olanları önyargılar, huylar, kimlikler ve tercihler konusunda rahatlatır. Parametreler ve fikirler genişletildikçe Satanistler yaratılıştan gelen faniliği ve her şeyin doğasındaki rastlantıları deneyimlerler. Bu, Kara ayin ile başarıya ulaşır.

Her türlü sapkınlıklar keşfedilir ve teşvik edilir, çünkü körelmiş zevkleri daha güçlü bir şekilde teşvik etmek gerekir. Dünyanın her yerindeki satanik ayinlerde çocuklar, zekâ özürölüler, yaşlılar ve umutsuz durumda olanlar kullanılırlar. Sol kanat yolu, bütün zevkleri

dener, bütün ihtiyaçlara cevap veriri. Avustralya ve eski Sovyetler Birliği'nde, Down sendromluların pornografisinin çok gelişmiş bir piyasası vardır.

Mary Mongoloid Serisinin Gangbang'ı (1998-2001) veya Downer Syndrome Follies I-II (2001-2003) yapımı DVD'ler, her iki ayda bir yeraltı piyasasını sarsar. Ondan önce ise Pedofili Cenneti ve Toil-art videoları vardı. Bütün toplumda ise butik pornografi Satanik Alfa Locası'na birçok fırsat sunar. Batı dünyasına ticaret sistemi uygulaması ile çok iyi organize olmuş suç ve çok iyi yerleştirilmiş kuklalar filizlenir. "Genelevler din tuğlalarıyla, hapishaneler kanun tuğlalarıyla inşa edilmiştir."

Şeytan ve onun ruhsallık yapısını yanlış anlayarak, bağımlılar dünyaya açıkça sadakatlerini ilan ederler. Neden birçok kişi çok iyi planlanmış mazeretler öne sürüyorlar? Veya kaçacak yer arıyorlar? İşin içinde iş var da ondan.

Norman Lindsay'nin zamanından beri Alfa Locası çok iyi organize edilmiş politik bağlar sürdürdü. Yüksek kamu görevlileri, kariyer bürokratları ve diplomatik servis, gelmekte olan Satanik çağla bütünleşmek için kullanıldı. Sir A. G.'ye bir sorun. Çoğu kişi, doğru, etkin ve güçlü olmaktansa bağımsızlıklarını belirterek daha rahat oluyorlar. İnanıyorlar, çünkü ya hiçbir gerçekleri olmuyor ya da pek az oluyor, çünkü inançları onlara rahatlık, çoğunlukla da ahlaki üstünlük rahatlığı sağlıyor. Önyargıları ve ihtiraslarını sürdürebilmek için mantık, tarih, hukuk veya ne gerekiyorsa onu kullanıyorlar.

Hükümetler veya devletler, ayaklarının üzerinde ölenlerden ziyade, dizlerinin üzerinde yaşamayı tercih eden insanları doyuruyorlar. İnsanların durumunu politikacılar icat etmedi. Onlar sadece bundan yararlanıyorlar. Satanik aristokratlar, kitleleri araç olarak görüyorlar. Belki bu yolla sonlar görebiliyorlar, zaten kişisel acı hiç önemli değil. Önemli olan sadece sonları. Araçlar tamamen kullanmaya ve mantıksal kararlara dayalı şekilde seçiliyor. Yozlaşma ise yöreye özgü, ama kabul edilebiliyor. Kraliçe II. Elizabeth kendi hükümetinin kanunlarını bilmediğini iddia ederken, hor görerek danışmanlarının arkasına saklanıyor ve karmaşık iş yapısına olan ilgisini saklıyor, böylece hiç kimse de ilgilenmiyor. Avustralya'daki çiftliğin gizlice satılışı, kusursuz bir şekilde yürütülmesine rağmen yavaş gitti. Halk hükümetlerinin/devletlerinin kendi hayatlarını kenara atılması için yardımcı oluyor. Bu hep olmuştur ve hep olacaktır.

Bu, "teröre karşı savaş", her yerde aynıdır. Oysa şimdi dünyanın büyük şehirlerinde sokakların, II. Dünya Savaşı'nda bombalanan sokaklardan daha güvensiz olduğunu herkes biliyor. Ama kimin umurunda? Tarih, hiçbir zaman anlatılmamış hikâyelerle dolu. General Douglas MacArthur'ın Başkan Roosevelt'e gönderdiği, 20 Ocak 1945 bildirisini kaç kişi biliyor? Veya Port Arthur katillerinin isim ve rütbelerini? 19 Aralık'taki balıkadamlara ne oldu?

Satanizm gittikçe daha açığa çıkıyor ve bu öncüler sayesinde oldu. Plana göre, Satanik Alfa Locası gittikçe yayılıyor. İsimleri, önde gelen organizasyonlar veya ilgilileri açıklamayacağım. Zamanı gelince onlar kendilerini ilan edecekler, tıpkı Disneyland gibi. Önce topluma sızdık, modern medyayı oluşturduk, porno film imparatorluğu yarattık, kokaini sanata dönüştürdük ve gençleri özgürleştirdik! Bu gizlerin ve karanlığın saplantısı! Bu bizim çağımız: Şeytan'ın Çağı...

İnternet sitelerinde korkunç bir müstehcenlik var ve İsrail'in dışından yürütülen çoğu site hep sol kanat felsefesini içeriyor. Alexia Cage buna bir örnektir. Müstehcen özel bir web sitesi olup bütün iğrençlikler sergileniyor. Bazı diplomatlar veya onların çocukları bu lejyona dahil olmuşlar. Bill S. , Sonya'nın kollarında ölünceye kadar en iyi yatırımlarımızdan birisiydi.

Onun arkasında olduğu bilinen Billy Brown, kayıtları yok etti. Yargıçlar, yüksek bürokratlar, işadamları kulüpleri ve bazı diplomatların kayıtlarına yaptıkları gibi, ama vasat normal insanlar kimsenin umurunda değil. Zihinleri boşaltılmış, boş eğlencelerle harcanan zamanı olan kişiler Satanistler için birer zafer oluyor. Batı dünyasını savaş kahramanlarından homoseksüellere, yiğit insanlardan korkaklara, birbirine sadık eşleri boşanmış çiftlere dönüştürmek altmış yıldan daha kısa bir sürede başarıldı. Eskiden çalışmaktan korkulmazken, şimdi herkesin doktor raporu var. Kronik miskinlik toplumu, ekonomimizin çıkmaz sokağı oldu. Okuryazarlık yok oldu, televizyon rakipsiz, halk yapısı kalıtımla korunur oldu ve çoğu da yarının başka gün olacağı hissiyatı altında eziliyor...

Asa kirlenmeli

Kupa lekelenmeli

Kılıç büyülemeli

Disk içine işlemeli.

Ateş tüneli sardı.

Susama ile kupa büyülendi

Hava ile kılıç lekелendi

Toprak ile disk kirlendi.

Mabetteki mabet içinde

Burada gizemlerin gizemini bul

Arka geçit en kısa yoldur

Suyu şaraba dönüştür...

21 Temmuz 1913'te Franz Kafka, günlüğüne şöyle yazmış: "Umudunu hiç yitirme, hatta umutsuzluk gerçeği için bile umudunu yitirme!" Özlerindeki yetersizlikleri gayet net ve trajik olarak kanıtlanmış, işe yaramayan politik yapıları ile desteklenip, hiç kazanılmayan politikaların arasında insanlar robotlar gibi oldular. Cennet âleminin içsel ve kişisel yapısına vaazlar vererek kiliseyi inkâr etme mesajı ile sarsılan eski dinsel gelenekler, devlet ve aile yapısı, daha yüksek bilince bağlılık, hiçbir şey olmamış gibi yüzüzlükle savunuluyor. Ancak hiçbir şey değişmiyor. Anton La Vey şöyle diyor: "Yapısı ve vasat insanın ihtiyaçları açısından faşizmin özünde yanlış olan bir şey yok. Şimdi faşizmden kaçınılıyor, ama hapi yutmuş, tutarsız, dağılmış ve aptallaştıran bir faşizm türünün yerine, daha mantıklı ve gerçekten gelişen bir faşizm konulabilir."

Anton her şey olabilir, ama bir aptal asla. Sokakların en iyi, "karışıklığı bastırma" silahı ile temizleneceği düşüncesinde ve buna çok az kişinin itirazı var. Kişiler karşı

dönük yalnız ve başkalarının hesabına yaşıyorlar. Kendi ucuz ve iğrenç ruhlarının, bizim parlak ışıklar içerisindeki mitolojik hapishanelerimizin mahpusları olmalarına izin veriyorlar.

Eğer tarafsız olarak bakılacak olursa, Şeytan'ın ruhları satın almaya ihtiyacı yok. İnsanlar inanç sistemleri, anlamsız seçimler ve boş fırsatlarla ile damla damla besleniyorlar. Radyo, televizyon, basılı medya, reklam panoları ve günlük aktüalite ile sürekli bir "sıkılma"/"boşluk" halinde tutuluyorlar.

Moda uzmanları, politika ve büyük iş dünyasındaki psikopatlara yardımcı oluyorlar. Kelimeler de en az onları kullanan kişilerin ruhları kadar boş, artık kitleleri etkileyemiyorlar. Hepsi bir kuşku evreninde yer alıyor. İşleri sağlıksız, koma veya uyku halindeki hayatları önyargıları gibi yapay, yabancılaşmış oldukları gelecekleri ise kısa ömürlü.

Bu, sunulmuş veya sunulmakta veya hiç anlaşılmamış olan her ne ise, onun gerçek doğasının değişmesinden kaynaklanmıyor. Sadece bir bira daha iç, ışıkları söndür, paketlenmiş yemeğini ısıt, televizyon izle ve benzer bir sürü basitlik. Ebeveyniniz sayıları düşünememişler ve size bir isim vermişler, ama devlet sizin bu basitliğiniz için size bir numara vermiş ve ölene kadar çalışacaksınız! Samuel Adams, 1 Ağustos 1776 'da Philadelphia Senatosu'nda şöyle demişti: "Parayı, özgürlükten, köleliğin rahatlığını özgürlük yarışından daha çok seviyorsanız evinize huzurla gidin. Öğütlerinize ve silahlarınız ihtiyacımız yok. Diz çökün ve sizi besleyen elleri yalayın. Zincirleriniz üzerinizde hafiflesin ve gelecek nesiller sizin, bizim hemşerilerimiz olduğunuzu unutsunlar." Ama o zaman da, Satanik Alfa Locası'nın önceki görevlilerinden başka kimse dinlememişti...

Ebediyet yasasına inanıyoruz, bu kurban etme ve kan dökme. Rezilliğin güzelliği ve kitlelerin sadık olduğu tek doktrin budur. Post modern Satanik öjeniği, "sürü"nün üstünde olduğunu bilenlerin üstünlüğüne dayanır. Sürüye iğrenti ile bakarlar ve bu hayatın kendisini iyice önemsizleştirmeye kadar ulaşır, iyice kendi politikalarının kızgınlığına yansır. Hastanenin bir kısmı kısır çiftlere yardım eder, diğer kısmı fetusleri yok eder. Klonlamaya gerek yoktur, metropolün çevresinde yapılacak bir gezi bunu hemen kanıtlar. Giriş için eski bir okul arkadaşlığı, belirli el sıkışmalar, cep telefonları, kredi değerlendirmesi ve devletin sizin var olduğunuza dair bir kanıtı yeterli.

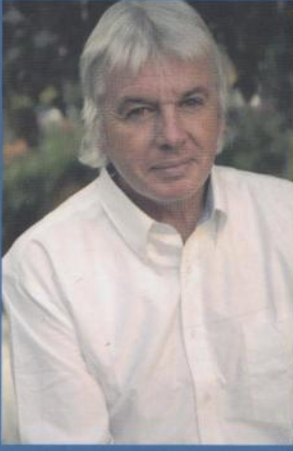
"Sürü"nün, hâlâ hayatta da ölümde de, boş bir din korkusu var. Mum yakıyorlar, ama aslında hiç öpüşmüyorlar. Onlar, spiritüelliğin vitray camının içinden görünen karikatür olarak yansıyor, politikanın en önemli kusuşunu, naylon istatistiklerin matematiksel yüz-süzlüğünü ya da gecenin en sessiz anını görmüyorlar. Onların politikası hizipçiliğe dayalı. Sosyal sistemleri; oy vermenin bir anlam ifade ettiği açık sistem kadar bile olmayan, lise-deki sınıf başkanı hiziplerine benziyor. Gelecekte bir kuyrukta bekliyor olacaksınız. Devlet her şeyi yönetecek, komite delegeleri her şeyi organize edecek, bilgi alma verme sürekliliği kesintiye uğratılacak, ulaşılan sonuç, uzun vadede planlanmış olan olacak. Emin olun bu hiç zor değil. Bunu hâlâ organize etmeyi sürdürüyoruz. Tanrı'nın yarattığını, insanlar yok edebiliyorlar.

Öyle bir çağda yaşıyoruz ki risklerden çok vaatler, engellerden çok fırsatlar, daha iyi sağlık, iletişim ve alım gücü hizmetleri var, buna rağmen sessizce, dünyaya eskisinden daha beter bir ölüm kokusunun sineceği atom bombası bulutlarını, tıpkı mezbahaya gidecek ko-

yunlar gibi bekliyorlar. “Tanrı bizim çobanımızdır.” Korku içinde birbirlerine sokulup bizim kaçınılmaz olarak nitelediğimiz beklentiye gark olmuşlar.

Satanistler, atom bombası ve muhtemelen icat edilecek başka silahların da büyük korku yaratacağını bildikleri için, insanların kullanmaktan kaçınacağına inanıyorlar. Bu da dünyanın bölündüğü 2 ya da 3 süper devletin, içten bir başkaldırı ile devrilemeyeceği anlamına geliyor.

Yapıları hiyerarşik olacak, Satanik sınıf en üstte, köle grubu en altta yer alacak ve özgürlük, dünyanın şimdiye kadar görmediği bir şekilde çökertilecek. Her eyaletin kendi içinde, dış dünyadan kopuk, sürekli olarak rakip ülkelere karşı yapılmış gibi gösterilen sahte savaşlarla korkutucu bir psikolojik ortam oluşturulacak. Bu tür medeniyetler binlerce yıl yerinde kalacak. Hiç korkmayın!

İNSANOĞLU AYAĞA KALK

DAVID ICKE

Devasa bir eser.

David Icke, şok edici sırları ve bastırılmış bilgiyi ortaya çıkarmak için yapmış olduğu yirmi yıllık çalışmalarını bu müthiş kitabıyla pekiştiriyor.

İnsanoğlunun ve “gerçek”in doğasının manipülasyonunu yeni anlayış seviyelerine taşıyor, insanların artık ayağa kalkıp, kendilerini beşikten mezara kadar sinsice kontrol altında tutan uğursuz aileler ve insan olmayan varlıkların elinden kurtarmaya davet ediyor. 1990’daki olağanüstü “uyanış”ından beri dünyadaki “keskin gerçek”leri dile getiren David Icke, yoluna bu kitapla devam ediyor.

“Dünya”nın ve kolektif insan zihninin; ezelden beri, masum bir gök cismi değil, yapay bir yapı, muhtemelen içi oyuk küçük bir gezegen/ bir planetoid veya devasa bir uzay gemisi olan “Ay”da barınan dünya dışı bir ırk tarafından manipüle edilmekte olduğunu açıklıyor.

Olağanüstü bir zamandan geçiyoruz. Bir tarafta Ay Matriksi’ne hizmet eden kitlenin uyguladığı Orwell tarzı, tamamen gözetleme ve kontrole dayalı global bir devlet tipi, diğer tarafta, David’in ilk kez 1990’daki uyanışını takiben keşfetmiş ve ilk kitabına adını vermiş olduğu, muhteşem güzellikte bir enerji dönüşümü olan Gerçek’in Titreşimleri var. David’in, “Gerçek’in Titreşimleri” dediği pozitif enerji dalgası insanlara, varlıklarının asıl benliği olan “Sonsuz Sevgi/Sonsuz Bilinç” olduklarını hatırlatarak onları uyandırıyor.

İnsanlık bir yol ağzında ve artık bir seçim yapmanın zamanı geldi. “Sonsuz Bilinç” olarak gerçek dehamıza ve potansiyelimize uyanacak mıyız, yoksa beden aklı ve “Ay Matriksi”nin ürettiği illüzyonların içinde hapis kalmayı sürdürecektir miyiz?

Bu kitap hayatınızı değiştirecek, realitenizi değiştirecek, bu bilgiler doğrultusunda hareket edecek olursanız ruhunuzu özgür kılacak...

₺50.00

www.destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekdukkani.com

Kitap ve aksesuar satış sitesi

ISBN 978-605-9913-37-9

9 786059 913379

DESTEK
Yayınları